

ΤΡΙΑΔΙΟΝ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Κυριακή

ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Κυριακή

ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Σάββατο Κυριακή

ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ - ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ

ΣΤΙΧΗΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος α' Ἦχος β' Ἦχος γ' Ἦχος δ' Ἦχος πλ. α' Ἦχος πλ. β' Ἦχος βαρύς Ἦχος πλ. δ'

ΠΕΝΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΠΑΣΧΑ

Κυριακή

ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΜΟΥ

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Κυριακή Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Κυριακή

t01top

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν Ψαλμόν, στιχολογούμεν τό α' Κάθισμα τού Ψαλτηρίου Μακάριος ανήρ, εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχ. ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου ζ', καί τά παρόντα Ιδιόμελα τού Τριφδίου β' δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος α'

Μή προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί, ὁ γάρ υψῶν εαυτόν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διά νηστείας κράζοντες. Ἰάσθητι ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἀμαρτωλοῖς. (Δίς)

Φαρισαῖος κενοδοξία νικῶμενος, καί Τελώνης τή μετανοία κλινόμενος, προσήλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη, ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, ὁ δέ μὴ φθελγόμενος, ἠξιώθη τῶν ὠρεῶν, Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς, στήριζόν με Χριστέ ὁ Θεός ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Παντοκράτορ Κύριε, οἶδα, πόσα δύνανται τά δάκρυα, Ἐζεκίαν γάρ ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἀνήγαγον, τήν ἀμαρτωλῶν ἐκ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο, τόν δέ Τελώνην, ὑπέρ τόν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν, καί δέομαι, σὺν αὐτοῖς ἀριθμήσας, ἐλέησόν με.

Καί νῦν... Θεοτοκ. τό α' τοῦ ἐνδιατάκτου Ἰησοῦ, Εἰσοδος, καί τό Προκείμενον τής ἡμέρας.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἰς τήν Λιτήν Στιχηρά τοῦ ἁγίου τής Μονῆς. Ἀπόστιχα τής Οκτωήχου τά κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου, οὐ δύναμαι ἀτενίσαι, καί ἰδεῖν τόν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλά δέξαι με ὡς τόν Τελώνην, μετανοοῦντα Σωτήρ, καί ἐλέησόν με.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος ὁ αὐτός

Ναός καί πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καί θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστός ὁ Κύριος τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλάσε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χεῖρ' τή εαυτοῦ, Διό Πανύμνητε, ὡς μητρικήν παρρησίαν, πρὸς αὐτόν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τό, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'.

Μετά δέ τήν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων καί τήν διάδοσιν, γίνεται Ἀνάγνωσις μεγάλη.

Ἰστέον ὅτι τήν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ Κυριακῆ ἐπιλαχόντος Ἁγίου ψάλλομεν τή παρελθούσῃ Παρασκευῇ εἰς τό Ἀπόδειπνον, εἰ μήπου τύχη μεγάλου Ἁγίου μνήμη.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον, τό, Θεός Κύριος, ἡ συνήθης στιχολογία, τά Καθίσματα καί οἱ Ἀναβαθμοί τής Οκτωήχου, τό Προκείμενον τό, Πάσα πνοή, καί τό ἐνδιάκτον Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον.

Εἶτα τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καί τόν Ν' Ψαλμόν. Καί μετά ταῦτα, ψάλλομεν τά παρόντα Ἰδιόμελα.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρὸς ναόν τόν ἁγίον

σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλαγγνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος ο αὐτός

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραῖς γάρ κατερρύπωσα, τήν ψυχὴν αμαρτίαις, ως ραθύμως τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρύσαί με, πάσης ακαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ἀνόμημα μου.

Ἦχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τῆς κρίσεως, ἀλλά θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τῆς ευσπλαγγνίας σου, ως ο Δαυίδ βοῶ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου ἔλεος.

Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος εἰς δ' ο Σταυροαναστάσιμος εἰς β' τῆς Θεοτόκου εἰς β', καί τού Τριωδίου εἰς στ'. Ποῖημα Γεωργίου.

Κανών Τριωδίου

Ου η ακροστιχ, εν τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ὠδή α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας

Παραβολαῖς εμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τόν Τελώνην ανυψοί, εκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῆ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Εκ ταπεινώσεως γέρας υψοποιόν, εκ δέ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπόν, τού Τελώνου ζήλου τά καλά, καί τήν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Εξ απονοίας κενούται πᾶν ἀγαθόν, εκ δέ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν, ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Τό ταπεινόφρονας εἶναι τούς εαυτοῦ Μαθητάς βουλόμενος, ο τών πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τόν Τελώνου στεναγμόν, καί τήν ταπείνωσιν.

Ὡς Τελώνης στενάζω, καί οδυρμοῖς ασιγήτοις Κύριε, νύν προσέρχομαι τῆ σῆ ευσπλαγγνία, οἰκτερον καμέ, ταπεινώσει τήν ζωὴν, νύν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σώμα, ψυχὴν, καί τό πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθημι πρὸς σέ, δυσχερῶν ἐχθρῶν καί πειρασμῶν, καί μελλούσης ἀπειλῆς, ρύσαι καί σώσον με.

Καταβασία

Ὠδή γ'

Ουκ ἐστιν ἅγιος ὡς σύ

Ἀπό κοπρίας καί παθῶν, ταπεινός ανυψοῦται, ἀρετῶν ἀπό ὕψους, καταπίπτει δέ δεινῶς, υψηλοκάρδιος πᾶς, οὐ τόν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Κενοδοξία εκκενοί πλοῦτον δικαιοσύνης, τών παθῶν δέ σκορπίζει, η ταπείνωσις πληθύν, ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τού Τελώνου Σωτήρ.

Ὡς ο Τελώνης καί ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τό στήθος, κατανύξει βοῶμεν, ἰλάσθητι ο Θεός, ἡμῖν τοῖς αμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου λάβωμεν τήν ἀφεσιν.

Πρὸς ζήλον ἐλθῶμεν πιστοί, κατορθούντες τό πρᾶ ον, ταπεινώσει συζώντες, εκ καρδίας

στεναγμῷ, κλαυθμῷ τε καί προσευχή, ὅπως σχῶμεν ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Αποβαλλόμεθα πιστοί, τὸν υπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καί τύφον τὸν βδελυκτὸν, καί τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπὴ ὠμότητα.

Θεοτοκίον

Ἐν σοί τῆ μόνη προσφυγῇ, πεπειθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνῆ, πάσης βλάβης δυσχερῶν ρυόμενος.

Καταβασία

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Ταπείνωσις ὑψωσε, κατησχυμένον κακοίς, Τελώνην στυγνάσαντα, καί τό, Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα, ἔπαρσις δέ καθείλεν, ἀπό δικαιοσύνης, δέλαιον Φαρισαίων, μεγαλορρημονούντα, ζηλώσωμεν διό τά καλά, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα... Ὁμοιον

Ταπείνωσις ὑψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα, Ἰλάσθητι, καί ἐδικαίωσεν, Αὐτόν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεισόντες, κράζωμεν τῷ Σωτήρι, ἀπό βάθους καρδίας, Ἠμάρτομεν, Ἰλάσθητι, μόνη φιλάνθρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον, Ὁμοιον

Ταχύ δέξιαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καί ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καί Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καί κατάβαλε θράσος, τῶν οπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου,

Ὡδή δ'

Χριστός μου δύναμις

Ἀρίστην ἔδειξεν, ὁδὸν ὑψώσεως τὴν ταπείνωσιν Λόγος, ταπεινωθεὶς, μέχρι καί μορφῆς δουλικῆς, ἦν ἐκμιμούμενος ἅπας, ἀνυψοῦται ταπεινούμενος.

Υψώθη δίκαιος, καί καταπέπτωκε, Φαρισαίος, ἐν πλήθει δὲ τῶν κακῶν, βριθῶν τεταπείνεται, ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης, παρ' ἐλπίδα δικαιούμενος.

Πενίας πρόξενος, ἐκ πλοῦτου τῶν ἀρετῶν, ἡ ἀπόνοια ὠφθη, καί πορισμός, αὐθις ἡ ταπείνωσις, δικαιοσύνης ἐξ ἄκρας ἀπορίας ἦν κτησώμεθα.

Προέφης Δέσποτα, τοῖς μεγαλόφροσιν, ἀντιπάσσεσθαι πάντως, καί ταπεινοίς, χάριν σὴν παρέχων Σωτήρ, ταπεινωθεῖσι νῦν ἡμῖν, τὴν σὴν χάριν ἐξαπτόστειλον.

Πρὸς θεῖαν ὑψωσιν, αἰετῶν ἡμᾶς, ὁ Σωτήρ καί Δεσπότης υψοποιόν, ἔδειξε ταπείνωσιν, τοὺς πόδας γάρ τῶν Μαθητῶν αυτοχειρῶς ἐναπέτισεν.

Θεοτοκίον

Ὡς φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε τέξασα, τῆς ψυχῆς μου τό σκότος φωτιστική, αἴγλη διασκέδασον, καί σωτηρίας πρὸς τρίβους, τὴν ζωὴν μου χειραγώγησον.

Καταβασία

Ὡδή ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετάς, σπεύσωμεν μιμεῖσθαι καί ζηλοῦν, τὴν τοῦ Τελώνου ταπείνωσιν τό ἐν ἐκατέροις μισούντες ἀτοπον, ἀπόνοιαν καί λύμην τῶν παραπτώσεων.

Δικαιοσύνης δρόμος κενός ἤλεγκται συζεύξας ἐν αὐτῷ, ὁ Φαρισαίος τὴν οἴησιν, αὐθις δὲ Τελώνης, υψοποιῶ ἀρετῇ, κτησάμενος συνέμπορον τὴν ταπείνωσιν.

Ἀρματηλάτης ἐν ἀρεταῖς, ὠτο δραμεῖν Φαρισαίος, ἀλλὰ πεζός παρακλύδιον, ἄρμα διαθέων, καλῶς προέλαβε, συζεύξας ὁ Τελώνης οἰκτῶ ταπείνωσιν.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβολὴν, πάντες ἀναπτύξαντες τῷ νῷ, δεῦτε ζηλώσωμεν δάκρυσιν, πνεύμα

συντετριμμένον Θεώ προσάγοντες τήν τών αμαρτημάτων ζητούντες άφεισιν.

Τόν υψαυχή τε καί μοχθηρόν, αλαζονικόν τε καί θρασύν, πόρρω απώσωμεν έμφρονα, Φαρισαίου τρόπον, δεινόν μεγάλαυχον, όπως μή γυμνωθώμεν, τής θείας χάριτος.

Θεοτοκίον

Ράβδον δυνάμεως, Αγαθή, πάσιν εξαπόστειλον ημίν, τοίς επί σοί καταφεύγουσι, κατακυριεύειν εν μέσω πάντων εχθρών, παρέχουσα, καί εκ πάσης βλάβης εξαίρουσα.

Καταβασία

Ωδή στ'

Τού βίου τήν θάλασσαν

Τού βίου τό στάδιον, ο Τελώνης εν ταυτώ, καί Φαρισαίος έδραμον, αλλ' ο μεν απονοία κατενεχθείς, αισχρώς εναυάγησεν, ο δέ τη ταπεινώσει διεσώζετο.

Τού βίου τό δίκαιον, διαμείβοντες ημείς, δρόμον εκμιμησώμεθα, τού Τελώνου μέν φρόνημα ζηλωτόν, φύγωμεν δέ φύσημα βδελυκτόν Φαρισαίου καί ζησώμεθα.

Τούς τρόπους ζηλώσωμεν, τού Σωτήρος' Ιησού καί τήν αύτου ταπεινώσιν, οι ποθούντες τήν άληκτον τής χαράς, τυχείν κατασκήνωσιν, εν τή χώρα τών ζώντων αυλιζόμενοι.

Υπέδειξας Δέσποτα, τοίς οικείοις Μαθηταίς υποποιόν ταπεινώσιν, τώ λεντίω ζωννύμενος τήν οσφύν, τούς πόδας απέπλυνας, καί τόν τρόπον μιμείσθαι παρεσκεύασας.

Τόν βίον διείλοντο, Φαρισαίος αρεταίς, καί ο Τελώνης ππαισμασιν, αλλ' ο μέν τήν εξ όγκου φρενοβλαβή, υπέστη ταπεινώσιν, ο δέ ανυψούται ταπεινόφρων φανείς.

Θεοτοκίον

Γυμνόν τή απλότητι, τή ατέχνω τε ζωή, πλασθέντα παραβάσεως διπλόη περιέβαλέ με εχθρός, σαρκός τε παχύτητι, νύν δέ σή μεσιτεία, Κόρη, σώζομαι.

Καταβασία

Κοντάκιον 'Ηχος δ'

Επεφάνης σήμεραν

Φαρισαίου φύγωμεν υπηγορίαν, καί Τελώνου μάθωμεν, τό ταπεινόν εν στεναγμοίς, προς τόν Σωτήρα κραυγάζοντες, 'Ιλαθι μόνη ημίν ευδιάλλακτε.

'Ετερον 'Ηχος γ'

Η Παρθένος σήμεραν

Στεναγμούς προσοίσωμεν, τελωνικούς τώ Κυρίω, καί αυτώ προσπέσωμεν, αμαρτωλοί ως Δεσπότη, θέλει γάρ τήν σωτηρίαν πάντων ανθρωπών, άφεισιν παρέχει πάσι μετανουούσι, δι' ημάς γάρ εσαρκώθη Θεός υπάρχων Πατρί συνάναρχος.

Ο Οίκος

Εαυτούς αδελφοί άπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμούς καί οδυρμούς τύψωμεν τήν συνειδησιν, ίνα εν τή κρίσει τότε τή αιωνία, εκεί οφθώμεν πιστοί ανεύθυνοι, τυχόντες αφέσεως, εκεί γάρ εστιν όντως η άνεσις, ήν ιδείν ημάς νύν ικετεύσωμεν, εκεί οδύνη απέδρα λύπη καί οι εκ βάθους στεναγμοί, εν τή Εδέμ τή θαυμαστή, ής ο Χριστός δημιουργός, Θεός υπάρχων Πατρί συνάναρχος.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα τής τού Τελώνου καί τού Φαρισαίου εκ τού Ιερού Ευαγγελίου τού Ευαγγελιστού Λουκά ιη' 10 - 14 παραβολης μνειαν ποιούμεθα.

Στίχοι

- Φαρισαίζων, Ιερού μακράν γίνου,
- Χριστός γάρ ένδον, Ω ταπεινούς δεκτέον.

'Ετεροι εις τό τριώδιον

- Ο δημιουργός τών άνω καί τών κάτω,
- Τρισάγιον μέν ύμνον εκ τών Αγγέλων,
- Τριώδιον δέ καί παρ' ανθρωπών δέχου.

Ταίς τών Αγίων πάντων, μεγαλουργών σου πρεσβείαις, Χριστέ, ο Θεός ημών ελέησον καί σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Δικαιώσεως τοῖς ἔργοις επαιρόμενος, βρόχοις κενοδοξίας δεινῶς, περιεπάρη Φαρισαίος ἀμετρα αὐχῶν, Τελώνης δὲ κούφω τῷ πετρῷ, τῆς ταπεινώσεως ἀρθεῖς, Θεῷ προσήγγισε.

Ταπεινώσεως ὡς κλίμακι χρῆσάμενος, τρόπῳ Τελώνης πρὸς οὐρανῶν, ὕψος ἐπήρθη, τῆς ἀλαζονείας δὲ ἀρθεῖς, κουψότητι δειλῆς σαθρά, ο Φαρισαίος καταντά, πρὸς Ἄδου πέταυρον.

Τοὺς δικαίους ἐνεδρεύων μὲν ὁ δόλιος, τρόποις κενοδοξίας συλά, ἀμαρτωλοὺς δὲ, βρόχοις ἀπογνώσεως δεσμεῖ, Ἀλλ' οὐν ἐκατέρων τῶν κακῶν, οἱ τοῦ Τελώνου ζηλωταί, ρυσθῆναι σπεύσωμεν.

Ἐν προσευχῇ ημῶν Θεῷ προσπέσωμεν, δάκρυσι καὶ θερμοῖς στεναγμοῖς, ἐκμιμούμενοι, τοῦ Τελώνου τὴν ὑποποιὸν ταπεινώσιν, μέλποντες πιστοὶ Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ημῶν.

Εἰσηγούμενος τοῖς Μαθηταῖς προέλεγες, Δέσποτα, μὴ φρονεῖν ὑψηλά, συναπάγεσθαι ταπεινοῖς διδασκῶν δὲ Σωτήρ, διὸ σοι κραυγάζομεν πιστοί. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ημῶν.

Θεοτοκίον

Ἰακῶβ σε καλλονὴν καὶ θεῖαν κλίμακα, κάτωθεν, ἦν εὔρακε πρὶν, ἐκτεταμένην, πρὸς ὕψος γινώσκομεν, Σεμνή, κατάγουσαν ἀνωθεν Θεὸν σαρκαρῶμενον, καὶ βροτούς, αὐθις ἀνάγουσαν.

Καταβασία

Ωδή η'

Ἐκ φλογός τοῖς Ὄσις

Ταπεινόφρονι γνώμη, ἰλεων Κύριον, ὁ Τελώνης στενάξας, εὔρε καὶ σέσωσαι, τρόπῳ δὲ δεινῷ γλώσσης μεγαλορρήμονος, τῆς δικαιοσύνης ἐκπίπτει Φαρισαίος.

Φαρισαίου τὸν τύφον, τῆς προαιρέσεως, καὶ τὴν προσηγορίαν, τῆς καθαρότητος, φύγωμεν πιστοί, ζηλοῦντες τοῦ Τελώνου καλῶς, τὴν ἠλεημένην, ταπεινώσιν καὶ γνώμην.

Τὰς φωνὰς τοῦ Τελώνου, πιστοὶ φθεγξόμεθα, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, Ὁ Θεός ἴλαθι, ἵνα σὺν αὐτῷ, τύχωμεν συγχωρήσεως, λύμης μεγά ρυσθέντες Φαρισαίου, λαυχοῦ.

Στεναγμὸν τοῦ Τελώνου πάντες ζηλώσωμεν, καὶ Θεῷ ὀμιλοῦντες θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, κράξωμεν αὐτῷ. Φιλάνθρωπε ἡμάρτομεν, εὐσπλαγχνε οἰκτίρμον, ἰλάσθητι καὶ σώσον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Στεναγμῷ τοῦ Τελώνου, Θεός ἐπένευσε, δικαιώσας τε τούτον, πάσιν ὑπέδειξε, κάμπτεσθαι αἰεὶ, στεναγμοῖς τε καὶ δάκρυσι, τῶν πλημμελημάτων, αἰτούμενοι τὴν λύσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐκ ἐπίσταμαι πλὴν σου, ἄλλην ἀντίληψιν, Σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, Ἀγνή πανάμωμε, σέ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, Τεχθέντα μεσίτριαν, πάντων τῶν λυπούντων, ἐλεύθερόν με δείξον.

Καταβασία

Ωδή θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Ὀδὸν ὑψώσεως τὴν ταπεινώσιν, παρὰ Χριστοῦ λαβόντες, σωτηρίας ὑπόδειγμα, τοῦ Τελώνου τὸν τρόπον ζηλώσωμεν, τύφον ὑπεροψίας, πόρρω βαλλόμενοι, γνώμη ταπεινόφρονι Θεὸν ἐξιλεούμενοι.

Ψυχής απόνοιαν απωσώμεθα, γνώμην ευθή εν ταπεινοφροσύνη κτησώμεθα, εαυτούς δικαιούν μη σπουδάζωμεν, τόν τής κενοδοξίας, τύπον μισήσωμεν, καί σύν τώ Τελώνη, τόν Θεόν ιλεωσώμεθα.

Λιτάς τώ Κτίστη οίκτου προσφέρωμεν, τελωνικάς, τās φαρισαϊκάς εκτρεπόμενοι, αχαρίστους ευχάς, μεγαλούχους φωνάς, αι κατά τού πλησίον, κρίσιν επάγουσιν, ίνα Θεόν ίλεων, καί φώς επισπασώμεθα,

Πολλώ πταισμάτων εαμώ βαρουμενος, υπερβολή κακίας τόν Τελωνην παρήλασα, καί τού Φαρισαίου τόν μεγάλαυχον, τύπον προσεπισπώμαι, πάντοθεν έρημος, πάντων καθιστάμενος καλών. Κύριε φείσάι μου.

Τής σής αξίωσον μακαριότητα, τούς διά σέ τώ πνεύματι πτωχούς ενυπάρξαντας, εισηγήσει γάρ τής σής προστάξεως, πνεύμα συντετριμμένον, σοί προσκομίζομεν. Σώτερ προσδεξάμενος σώζε, τούς σοί λατρεύοντας,

Θεώ Τελώνης ποτέ ευξάμενος, τώ ιερώ πιστως προσανιών, δεδικαίωται, στεναγμοίς γάρ προσελθων καί δάκρυσι, συντριμμώ τε καρδιάς, πάντα απέθετο, τών αμαρτημάτων τόν φόρτον εξιλεώσεσι.

Θεοτοκίον

Υμνείν, δοξάζειν καί μακαρίζειν σε, δίδου ημίν αξίως τοίς τιμώσί σε, Πάναγνε, καί τόν τόκον τόν σόν μεγαλύνουσι, μόνη ευλογημένη, σύ γάρ τό καύχημα, τών Χριστιανών καί πρός Θεόν, πρέσβις ευπρόσδεκτος.

Καταβασία

Εξαποστειλάριον, τό Εωθινόν Αναστάσιμον. Είτα τά παρόντα τού Τριωδίου.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Υψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην, ταπεινώσιν δέ μάθωμεν, τού Τελώνου αρίστην, ίν' υψηθώμεν βώντας, τώ Θεώ σύν εκείνω Ιλάσθητι τοίς δούλοις σου, ο τεχθείς εκ Παρθένου, Χριστέ Σωτήρ, εκουσίως, καί Σταυρόν υπομείνας, συνήγειρας τόν κόσμον σου θεϊκή δυναστεία,

Θεοτοκίον, όμοιον

Ο ποιητής τής κτίσεως, καί Θεός τών απάντων, σάρκα βροτείαν έλαβεν, έξ αχράντου γαστρός σου, πανύμνητε Θεοτόκε, καί φθαρείσάν μου φύσιν, όλην ανεκαινούργησε, πάλιν ως πρό τού τόκου, καταλιπων μετά τόκον, όθεν πίστει σέ πάντες, άνευφημούντες κράζομεν, Χαίρε, κόαμου η δόξα.

Εις τούς Αίνους, Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου δ' καί τά παρόντα τού Τριωδίου δ'.

Ήχος α'

Μή προσευξώμεθα φαρισαϊκώς, αδελφοί, ο γάρ υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθώμεν εναντίον τού Θεού, τελωνικώς διά νηστείας κράζοντες, Ιλάσθητι ημίν ο Θεός, τοίς αμαρτωλοίς.

Ο αυτός

Φαρισαίος κενοδοξία νικώμενος, καί Τελώνης τή μετανοία κλινόμενος, προσήλθόν σοι τώ μόνω Δεσπότη, αλλ' ο μέν καυχησάμενος, εστερήθη τών αγαθών, ο δέ μή φθεγξάμενος, ηξιώθη τών δωρεών. Εν τούτοις τοίς στεναγμοίς, στήριξόν με Χριστέ ο Θεός, ως φιλόανθρωπος.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

Ήχος γ'

Τού Τελώνου καί τού Φαρισαίου τό διάφορον, επιγνούσα, ψυχή μου' τού μέν, μίμησον τήν υπερήφανον φωνήν, τού δέ, ζήλωσον τήν ευκατάνυκτον ευχήν, καί βόησον, ο Θεός ολάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, καί ελέησόν με.

Στίχ. Ανάστηθι Κύριε ο Θεός μου, υψηθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

Ήχος ο αυτός

Τού Φαρισαίου τήν μεχάλαυχον φωνήν, πιστοί μισήσαντες, τού δέ Τελώνου τήν ευκατάνυκτον

ευχήν ζηλώσαντες, μή τά υψηλά φρονώμεν, ἀλλ' εαυτούς ταπεινούντες, ἐν κατανύξει κράζωμεν, ὁ Θεός ἰλάσθητι, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Φαρισαῖον δικαιοῦντα εαυτὸν κατέκρινας Κύριε, καὶ Τελώνην μετριοπαθήσαντα, καὶ στεναγμοῖς ἰλασμόν αἰτούμενον, ἐδικαίωσας, οὐ γὰρ προσέειπας, τοὺς μεγαλόφρονας λογισμούς, καὶ τὰς συντετριμμένας καρδίας, οὐκ ἐξουθενεῖς, διὸ καὶ ἡμεῖς σοὶ προσπίπτομεν, ἐν ταπεινώσει, τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς, Παράσχου τὴν ἀφεσιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν, Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Οκτωήχου καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου ἡ ἕκτη Ὠδή, Ὁ Απόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός,

Πρὸς Τιμόθεον β' Ἐπιστολῆς Παύλου, **Κεφ. Γ', 10-15**

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀγωγὴν, τὴν προθέσει, τὴν πίστει, τὴν μακροθυμίᾳ, τὴν ἀγάπῃ, τὴν υπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος, Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται, Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες, καὶ πλανώμενοι, Σὺ δὲ, μένε, ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ Ὁερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σου σοφίαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν. ιη' 10-14

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ Ἱερὸν...

Κοινωνικόν

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς υψίστοις. Ἀλληλούϊα.

t11[top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τὸν Προοιμιακόν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχ. ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωήχου στ', καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου β' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, καὶ ζωηράν, ἐπιστεύθην, γεωσπορήσας τὴν ἀμαρτίαν, τὴν δρεπάνῃ ἐθέρισα, τοὺς στάχυας τῆς ἀμελείας, καὶ δραγμάτων ἐστοίβασα, πράξεών μου τὰς θημωνίας, ἅς καὶ κατέστρωσα οὐχ ἄλωνι τῆς μετανοίας. Ἀλλ' αἰτῶ σε, τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν, τῷ

ανέμω τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας απολίκμισον τό άχυρον τών έργων μου καί σιτάρχησον τή ψυχή μου τήν άφεισιν, εις τήν ουράνιον σου συγκλείων με αποθήκην καί σώσόν με. (Δίς)

Όμοιον

Επιγνώμεν αδελφοί τού μυστηρίου τήν δύναμιν, τόν γάρ εκ τῆς αμαρτίας, πρός τήν πατρικήν εστίαν, αναδραμόντα, Άσωτον Υιόν ο πανάγαθος Πατήρ, προϋπαντήσας ασπάζεται, καί πάλιν τῆς οικείας δόξης, χαρίζεται τά γνωρίσματα, καί μυστικήν τοίς άνω επιτελείευφροσύνην, θύων τόν μόσχον τόν σιτευτόν, ίνα ημείς αξίως πολιτευώμεθα, τώ τε θύσαντι φιλανθρώπω Πατρί, καί τώ ενδόξω θύματι, τώ Σωτήρι τωνψυχών ημών. (Δίς)

Δόξα... Ήχος β'

Ω πόσων αγαθών, ο άθλιος εμαυτόν εστέρησα! ώ ποίας βασιλείας εξέπεσα ο ταλαίπωρος εγώ! τόν πλούτον ηνάλωσα, όν περ έλαβον. τήν εντολήν παρέβην, Οίμοι τάλαινα ψυχή! τώ πυρί τώ αιωνίω λοιπόν καταδικάζεσαι, διό πρό τέλους βόησον Χριστώ τώ Θεώ. Ως τόν Άσωτον δέξαι με υιόν, ο Θεός, καί ελέησόν με.

Καί νύν... Θεοτοκίον τού ενδιατάκτου Ήχου. Είσοδος, τό Φώς ιλαρόν, Προκείμενον, Ο Κύριος εβασίλευσεν κ. λπ. Εις τήν Λιπήν, τό Στιχηρόν τού Αγίου τῆς Μονῆς. Απόστιχα τῆς Οκτωήχου τά κατ' Αλφάβητον.

Δόξα... Ιδιόμελον Ήχος πλ. β'

Τῆς πατρικής δωρεάς διασκορπίσας τόν πλούτον, αλόγοις συνεβοσκόμην ό τάλας κτήνεσι, καί τῆς αυτών ορεγόμενος τροφῆς ελίμωπτον μή χορταζόμενος, αλλ' υποστρέψας πρός τόν εύσπλαγχνον Πατέρα, κραυγάζω σύν δάκρυσιν. Δέξαι με ως μίσθιον, προσπίπτοντα τή φιλανθρωπία σου, καί σώσόν με.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ήχος ο αυτός

Οποιοτήσ καί λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστός ο Κύριος, εκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, εμέ ενδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τόν Αδάμ ηλευθέρωσε, διό σοι Πάναγνε, ως τού Θεού Μητρί τε, καί Παρθένω αληθώς, βοώμεν ασιγήτως, τό Χαίρε του Αγγέλου, χάιρε Δέσποινα, προστασία, καί σκέπη, καί σωτηρία τών ψυχών ημών.

Απολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε εκ γ'

Καί η λοιπή, Ακολουθία τῆς Αγρυπνίας

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον τό, Θεός Κύριος τό Απολυτίκιον Αναστάσιμον δίς, καί τό Θεοτοκίον. Είτα η συνήθης Στιχολογία, τά Αναστάσιμα Ευλογητάρια τά Καθίσματα, καί οι Αναβαθμοί τῆς Οκτωήχου τό, Πάσα πνοή, καί τό Εωθινόν ενδιάτακτον Ευαγγέλιον. Ειθ' ούτω τό, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι καί μετά τόν Ν' ψάλλομεν τά Ιδιόμελα ταύτα.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας άνοιζόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρός ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλαγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ήχος ο αυτός

Τῆς σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπτωσα, τήν ψυχήν αμαρτίας, ως ραθύμωσ τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

Ήχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τῆς

κρίσεως, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγχνίας σου, ως ο Δαυίδ βοώ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος, ο Σταυροαναστάσιμος τής Θεοτόκου καί τού Τριωδίου. Τήν δέ Ακολουθίαν τού Μηναίου ψάλλομεν τή παρελθούση Παρασκευή εσπέρας εν τοίς, Αποδείπνοις.

Ο Κανών τού Τριωδίου εις στ'. Ποίημα τού κυρίου Ιωσήφ.

Ωδή α' Ήχος β'
Τήν Μωσείως ωδήν

Ιησού ο Θεός, μετανοούντα δέξαι νύν καμέ, ως τόν Άσωτον Υιόν, πάντα τόν βίον εν αμελεία ζήσαντα καί σέ παροργίσαντα.

Ον μοι δέδωκας πρίν, κακώς εσκόρπισα θείον πλούτον, εμακρύνθην από σου, ασώτως ζήσας, εύσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι ούν καμέ επιστρέφοντα.

Τάς αγκάλας νυνί, τάς πατρικάς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ώσπερ τόν Άσωτον, πανοικτίρμον, όπως ευχαρίστως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον

Εν μοί ο Θεός, πάσαν δεικνύς αγαθωσύνην, πάριδέ μου τήν πληθύν, τών εγκλημάτων ως ευεργέτης, θείαις τής Μητρός σου δεήσεσι.

Καταβασίας δε λέγομεν τούς Ειρμούς τού Κανόνος.

«Τήν Μωσέως ωδήν, αναλαβούσα βόησον ψυχή, Βοηθός και σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός καί δοξάσω αυτόν».

Ωδή γ'
Στειρωθέντα μου τόν νούν

Έξω όλος εμαυτού, γεγονώς φρενοβλαβώς προσεκολλήθην, τοίς παθών εφευρέταις, αλλά δέξαι με Χριστέ, ώσπερ τόν Άσωτον.

Τού Ασώτου τήν φωνήν, εκμιμούμενος βοώ Ήμαρτον Πάτερ, ως εκείνον ούν καμέ, εναγκάλισαι νυνί, καί μή απώση με.

Τάς αγκάλας σου Χριστέ, υφαπλώσας συμπαθώς υπόδειξαι με, από χώρας μακράς, αμαρτίας καί παθών επαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον

Η καλή εν γυναιξί, καταπλούτισον καμέ, καλών ιδέαις, αμαρτίαις πολλαίς, τόν πτωχεύσαντα, Αγνή, όπως δοξάζω σε.

Ο Ειρμός

«Στειρωθέντα μου τόν νούν, καρποφόρον ο Θεός ανάδειξόν με, γεωργέ τών καλών, φυτουργέ τών αγαθών, τή ευσπλαγχνία σου».

Κάθισμα Ήχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Αγκάλας πατρικάς, διανοίξαι μοι σπεύσον, ασώτως τόν εμόν, κατηνάλωσα βίον, εις πλούτον αδαπάνητον, αφορών τού ελέους Σου. Νύν πτωχεύουσαν, μή υπερίδης καρδιαν, σοί γάρ Κύριε, εν κατανύξει κραυγάζω. Ήμαρτον, σώσον με.

Δόξα... Τό αυτό

Καί νύν... Θεοτοκίον, Όμοιον

Ανύμφευτε αγνή, Θεοτόκε Παρθένε, η μόνη τών πιστών, προστασία καί σκέπη, κινδύνων καί θλίψεων, καί δεινών περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τούς επί σοί τάς ελπίδας, Κόρη, έχοντας, καί τας ψυχάς ημών σώσον ταίς θείαις πρεσβείαις σου.

Ωδή δ'

Τήν εκ Παρθένου σου γέννησιν

Πλούτον καλών όν μοι δέδωκας, επουράνιε Πάτερ, διεσκόρπισα κακώς, ξένοις πολίταις δουλούμενος, διό βοώ σοι. Ημαρτόν σοι δέξαι με, ως τόν Άσωτον πάλαι, υφαπλώσας, τάς αγκάλας μοι τάς σάς.

Πάση κακία δεδούλωμαι, υποκύψας αθλίως τοίς παθών δημιουργοίς καί εμαυτού έξω γέγονα, απροσεξία, οικτειρόν με Σώτερ, επουράνιε Πάτερ, προσφυγόντα, τοίς πολλοίς σου οικτιρμοίς.

Πάσης αισχύνης πεπλήρωμαι, μη τολμών ατενίσαι εις τό ύψος τού ουρανού, καί γάρ αλόγως υπέκυψα τή αμαρτία, νύν δε επιστρέφων, εκβού κατανύξει. Ημαρτόν σοι, δέξαι με, Παμβασιλεύ.

Θεοτοκίον

Η τών ανθρωπων βοήθεια, η ελπίς η βεβαία, πάντων τών Χριστιανών, τό καταφύγιον, άχραντε, τών σωζομένων, σώσόν με, Παρθένε, μητρικαίς σου πρεσβείαις, καί μελλούσης, καταξιώσον ζωής.

Ο Ειρμός

«Τήν εκ Παρθένου σου γέννησιν, ο Προφήτης προβλέπων, ανεκήρυτε βοών. Τήν ακοήν σου ακήκοα καί εφοβήθην, ότι από θαιμάν, καί εξ όρους αγίου κατασκίου, επεδήμησας, Χριστέ».

Ωδή ε'

Τής νυκτός διελθούσης

Εδουλώθην πολίταις, ξένοις καί εις χώραν φθοροποιόν απεδήμησα, καί επλήσθην αισχύνης, νύν δε επιστρέφων, κράζω σοι, Οικτίρμον τό, Ημαρτον.

Τά πατρώά σου σπλάγχνα, νύν υπάνοιζόν μοι, από τών κακών επιστρέφοντα, επουράνιε Πάτερ, καί μή με απώση, έχων υπερβάλλον τό έλεος.

Ου τολμώ ατενίσαι, άνω εις τό ύψος, άμετρα Χριστέ παροργίσας σε' αλλ' ειδώς σου Οικτίρμον τό εύσπλαγχνον κράζω Ημαρτον, ιλάσθητι, σώσόν με.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, κεχαριτωμένη, η τόν ιλασμόν πάντων τέξασα, τών εμών εγκλημάτων, τό βαρύ φορτίον, σου ταίς ικεσίαις ελάφρυνον.

Ο Ειρμός

«Τής νυκτός διελθούσης, ήγγικεν η ημέρα, καί τό φώς τώ κόσμω επέλαμψε, διά τούτο υμνεί σε τάγματα Αγγέλων καί δοξολογεί σε Χριστέ ο Θεός».

Ωδή στ'

Βυθώ αμαρτημάτων

Βυθός αμαρτημάτων, συνέχει με αεί, καί τρικυμία πταισμάτων, βυθίζει με κυβέρνησον, πρόσ λιμένα με ζωής Χριστέ ο Θεός, καί σώσόν με Βασιλεύ τής δόξης.

Τόν πλούτον τόν πατρών, εσκόρπισα δεινώς, καί πενητεύσας, αισχύνης πεπλήρωμαι, δουλούμενος τοίς ακάρποις λογισμοίς, διό σοι βοώ φιλόανθρωπε Οικτειρόν με σώσον.

Λιμώ καταφθαρέντα, παντοίων αγαθών καί ξενωθέντα εκ σου Υπεράγαθε, οικτείρησον, επιστρέφοντά με νύν, καί σώσον Χριστέ, υμνούντά σου τήν φιλανθρωπίαν.

Θεοτοκίον

Σωτήρα καί Δεσπότην κυήσασα Χριστόν, τής σωτηρίας με Κόρη αξιώσον, πτωχεύσαντα, εκ παντοίων αγαθών, Παρθένε αγνή, ίνα υμνώ τά σά μεγαλεία.

Ο Ειρμός

«Βυθώ αμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καί εν πελάγει τού βίου βυθίζομαι αλλ' ώσπερ τόν Ιωάνν εκ τού θηρός, καμέ τών παθών ανάγαγε, καί διάσωσόν με».

Κοντάκιον Ήχος γ'

Η Παρθένος σήμερον

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, αποσκιρτήσας αφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον, ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω. Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ο Οἶκος

Τοῦ Σωτήρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν. Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμέν ἀξιοί ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν, Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τό παρόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ευαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἦν οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχοι

- Ἄσωτος εἶ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.
- Θεοῦ γάρ οἴκου πάσα ἡνοικταὶ θύρα.

Τῆ ἀφάτῳ φιλοανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι

Ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, υπέκυψα παναθλίως, καὶ ἐδουλώθην ὅλως, τοῖς τῶν παθῶν ἐφευρεταῖς, καὶ ξένος ἐγενόμην, ἀπὸ σοῦ φιλόανθρωπε, νῦν δὲ κράζω, τὴν τοῦ, Ἀσώτου φωνὴν Ἠμάρτηκα Χριστέ, μὴ με υπερίδης, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἀναβοῶ τό Ἥμαρτον, μηδὲ ὅλως ἐνατενίσαι, ἀποτολμῶν εἰς ὕψος τοῦ οὐρανοῦ Παμβασιλεῦ, ὅτι ἐν ἀφροσύνῃ, μόνος σε παρώργισα, ἀθετήσας τὰ σά προστάγματα, διό ὡς μόνος ἀγαθός, μὴ με ἀπορρίψης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τῶν Ἀποστόλων Κύριε, καὶ Προφητῶν καὶ Οσίων, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Δικαίων προσευχαῖς συγχώρησόν μοι πάντα, ἄπερ ἐπλημμέλησα, παροργίσας Χριστέ, τὴν ἀγαθότητά σου, ὅπως ὑμνολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβὶμ φανείσα, καὶ Σεραφὶμ Θεοτόκε, καὶ πάσης λαμπροτέρα, ἐπουρανοῦ στρατιάς, σὺν τούτοις ἐκδυσώπει, ὄν περ ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον πανάμωμε, ἀνάρχου Πατρός, ὅπως τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνιζόντων, πάντες ἀξιωθώμεν.

Ο Εἰρμός

«Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες. Ευλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει, ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ υπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ η'

Τόν ἐν τῇ βάτῳ

Ὁ καταβάς ἐπὶ γῆς εἰς τό σώσαι τόν κόσμον, ἐκουσίῳ πτωχεῖα διὰ ἔλεος πολὺ, πτωχεύσαντά με πάσης νῦν ἀγαθοεργίας, ὡς ἐλεήμων σώσον.

Ἀπὸ τῶν σῶν ἐντολῶν μακρυνθεὶς ἐδουλώθην, παναθλίως τῷ πλάνῳ, ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, τόν Ἄσωτον ὡς πάλαι, προσπίπτοντά σοι δέξαι, ἐπουράνιε Πάτερ.

Φθοροποιοῖς λογισμοῖς, υπαχθεὶς ἡμαυρώθην, καὶ ἐκ σοῦ ἐμακρύνθην, ὅλως ἔξω ἐμαυτοῦ, γενόμενος Οἰκτίρμον, διό ἐν μετανοία, προσπίπτοντά σοι σώσον.

Θεοτοκίον

Θεογεννήτορ Ἀγνή ἡ τῶν κατερραγμένων, ἐπανόρθωσις μόνη, ἐπανόρθωσον καμέ, παντοίαις ἀμαρτίαις, συντετριμμένον ὅλον, καὶ τεταπεινωμένον.

Ο Εἰρμός

«Τόν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τό θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντά ποτέ, ὑμνεῖτε,

ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ' ἤς ἡ ακροστιχίς, Ἰωσήφ.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε

Ἴδε Χριστέ, τήν θλίψιν τῆς καρδίας, ἴδε μου τήν επιστροφὴν, ἴδε τά δάκρυα Σώτερ, καί μή παρίδῃς με, ἀλλ' ἐναγκάλισαι πάλιν δι' εὐσπλαγχνίαν, πληθυί σωζομένων συναριθμῶν ὅπως υμνῶ εὐχαρίστως τά ἐλέη σου.

Ὡς ὁ ληστής βού τὸ Μνήσθητί μου. ὡς ὁ Τελώνης κατηφῆς τύπτω τὸ στήθος καί κράζω, νῦν τό, ἰλάσθητι ὡσπερ τὸν Ἄσωτον ρύσαι με πανοικτίρμον, ἐκ πάντων τῶν κακῶν μου Παμβασιλεύ, ὅπως υμνῶ σου τήν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στέναξον νῦν, ψυχὴ μου, παναθλία, καί ἀναβόησον Χριστῷ. Ὁ δι' ἐμέ ἐκουσίως πτωχεύσας Κύριε, πτωχεύσαντά με ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, καλῶν περιουσία, ὡς ἀγαθός καί πολυέλεος, μόνος καταπλούτισον.

Ἦν περ ποτέ, ἐργάσω εὐφροσύνην, τῆ τοῦ Ἄσώτου ἀγαθέ, επιστροφή ἐκουσίω ταύτην νῦν ποιήσον καί ἐπ' ἐμοί τῷ ἀθλίῳ προσεφαπλῶν μοι, τὰς σὰς σεπτὰς ἀγκάλας ἵνα σωθεῖς υμνολογῶ σου τήν ἄκραν συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον

Φωτιστικαίς, πρεσβείαις σου Παρθένε, τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, ἐσκοτισμένους κακία, φώτισον δέομαι, καί πρὸς οδοὺς μετάνοίας εἰσάγαγέ με, ὅπως χρεωστικῶς σε υμνολογῶ, τήν υπέρ λόγον τόν λόγον σωματώσασαν.

Ὁ Εἰρμός

«Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον, ἢ τίς ἐώρακε ποτέ; ὅτι παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καί ἀνωδίνως τό βρέφος ἀποτεκοῦσα τοιοῦτόν σου τό θαῦμα καί σέ ἀγνή Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον τό Ἐωθινόν Ἀναστάσιμον.

Εἶτα τά παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Τόν πλούτον, ὄν μοι δέδωκας τῆς χάριτος ὁ ἀθλιός, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἠνάλωσα Σώτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα, διό με ἐπιστρέφοντα, ὡς περ τόν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καί σώσον.

Ἐτερον, Ὅμοιον

Ἐσκόρπισα τόν πλούτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καί πονηροῖς δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας, ἀλλά Σωτήρ πανεύσπλαγγνε τόν Ἄσωτον οἰκτείρησον, καί ρυπωθέντα κάθαρρον, τήν πρῶπην ἀποδιδούς μοι, στολήν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Ἁγία Μητροπάρθενε, τό μέγα περιήχημα τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καί Προφητῶν καί Ὁσίων, τόν σόν Υἱόν καί Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίση τοῦ κρίναι, τά κατ' ἀξίαν ἐκάστου.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καί Ἀνατολικόν ἐν, καί τοῦ Τριωδίου γ' τά παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Τήν τοῦ Ἀσώτου φωνήν προσφέρω σοι κυριε, Ἥμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τόν πλούτον τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλά δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτήρ καί σώσον με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ἦχος δ'

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱός ἦλθον καγῶ οἰκτίρμον, ὁ τόν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τόν πλούτον, ὄν δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καί ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἦχος πλ. δ'

Δαπανήσας ασώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τόν πλούτον, καί καταναλωσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οικήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καί μηκέτι φέρων τό μετά τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βού σοι τῷ οικτίρμονι Πατρί, Ἥμαρτον εἰς τόν ουρανόν, καί ἐνώπιόν σου, καί Οὐκ εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καί ἐλέησόν με.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πάτερ ἀγαθέ, ἐμακρύνθην ἀπό σου μή ἐγκαταλίπης με, μηδέ ἀχρεῖον δείξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ἐχθρός ὁ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καί ἤρέ μου τόν πλούτον, τῆς ψυχῆς τά χαρίσματα ασώτως διεσκόρπισα, ἀναστάς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σέ ἐκβού. Ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ δι' ἐμέ ἐν Σταυρῷ τάς ἀχράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρός ἀφαρπάξης με, καί τήν πρώτην καταστολήν ἐπενδύσης με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Καί νύν... Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις

Δοξολογία μεγάλη, καί Ἀπόλυσις. Καί ἡ συνήθης Λιτή ἐν ἡ ψάλλομεν τό Ἐωθινόν Ἰδιόμελον, καί ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά τυπικά, καί οἱ Μακαρισμοί τῆς Οκτωήχου, καί ἀπό τοῦ Κανόνος ἡ στ' Ὠδή. Ἀπόστολος.

Προκείμενον Ἦχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλεός σου ἐφ' ἡμάς.
Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ,

Πρὸς Κορινθίους α' Ἐπιστολῆς Παύλου

Κεφ. στ' 12 - 20

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἐξεστίν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει, πάντα μοι ἐξεστίν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τίνος, Τά βρώματα τῆ κοιλία, καί ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν, ὁ δέ Θεός καί ταύτην, καί ταῦτα καταργήσει, τό δέ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ ἀλλά τῷ Κυρίῳ, καί ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δέ Θεός καί τόν Κύριον ἠγειρε, καί ἡμάς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, Οὐκ οἶδατε, ὅτι τά σῶματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστί· Ἄρας οὖν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μή γένοιτο. Ἡ οὐκ οἶδατε, ὅτι ὁ κολλῶμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν. Ἔσονται, γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, ὁ δέ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἐστι, Φεύγετε τήν πορνείαν, παν ἀμάρτημα, ὅ ἐάν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτός τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δέ πορνεύων, εἰς τό ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει, Ἡ οὐκ οἶδατε, ὅτι τά σῶματα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὐ ἔχετε ἀπό Θεοῦ, καί οὐκ ἐστέ ἐαυτῶν, Ἠγοράσθητε γάρ τιμῆς, δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἀτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα Ἦχος α'

Ὁ Θεός ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατά Λουκάν, Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην. Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. (Λουκ. ιε' 11-33)

Κοινωνικόν

Ἀινεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν ουρανῶν, Ἀινεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλουῖα.

t17top

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά

Ἦχος πλ. δ'

Ο εν Εδέμ Παράδεισος

Τών απ' αιώνας σήμερον νεκρών, απάντων κατ' όνομα, μετά πίστεως ζησάντων ευσεβώς, μνήμην τελούντες οι πιστοί, τόν Σωτήρα καί Κύριον, ανυμνήσωμεν, αιτούντες εκτενώς, τούτους εν ώρα τής κρίσεως, απολογίαν αγαθήν, δούναι αυτώ τώ Θεώ ημών, τώ πάσαν κρίνοντι τήν γήν, τής δεξιός αυτού παραστάσεως τυχόντας εν χαρά, εν μερίδι Δικαίων, καί εν Αγίων κλήρω φωτεινώ, καί αξίους γενέσθαι, τής ουρανού βασιλείας αυτού.

Ο τώ οικείω αίματι Σωτήρ, βροτούς εκπριάμενος, καί θανάτω σου, θανάτου τού πικρού, εκλυτρωσάμενος ημάς, καί ζωήν τήν αιώνιον, παρασχών τή αναστάσει σου ημίν, πάντας ανάπαυσον Κύριε, τούς κοιμηθέντας ευσεβώς, ή εν ερήμοις, ή πόλεσιν, ή εν θαλάσση, ή εν γή, ή εν παντί τόπω, βασιλείς τε, ιερείς, αρχιερείς, μοναστάς καί μιγάδας, εν ηλικία πάση παγγενεί, καί αξίωσον αυτούς, τής ουρανού βασιλείας σου.

Τή εκ νεκρών εγέρσει σου Χριστέ, ουκέτι ο θάνατος, κυριεύει τών θανόντων ευσεβώς, διό αιτούμεν εκτενώς, τούς σούς δούλους ανάπαυσον, εν αυλαίς σου, καί εν κόλποις Αβραάμ, τούς εξ, Αδάμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρώς, πατέρας καί αδελφούς ημών, φίλους ομού καί συγγενείς, άπαντα άνθρωπον, τά τού βίου λειτουργήσαντα πιστώς, καί πρός σέ μεταστάντα, πολυειδώς, καί πολυτρόπως ο Θεός, καί αξίωσον τούτους, τής ουρανού βασιλείας σου.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Θρηνώ καί οδύρομαι, όταν εννοήσω τόν θάνατον, καί ίδω εν τοίς τάφοις κειμένην τήν κατ' εικόνα Θεού, πλασθείσαν ημίν ωραιότητα, άμορφον, άδοξον, μη έχουσαν είδος, Ω τού θαύματος! τί τό περί ημάς, τούτο γέγονε μυστήπως παρεδόθημεν τή φθορά; πώς συνεζεύριον, χθήμεν τώ θανάτω; Όντως Θεού προστάξει, ως γέγραπται, τού παρέχοντος τοίς μεταστάσι τήν ανάπαυσιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον τό τού Ήχου

Ήχον πλ. δ'

Αλληλούϊα γ'

Στίχ. Μακάριοι ούς εξελέξω, καί προσελάβου, Κύριε.

Αλληλούϊα γ'

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν καί γενεάν.

Αλληλούϊα γ'

Τά Απόστιχα

Τά δ' Μαρτυρικά τά τού Ήχου, καί τά β' Νεκρώσιμα, Ιωάννου τού Δαμασκηνού

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Αρχή μοι καί υπόστασις, τό πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθείς γάρ εξ αοράτου τε καί όρατής με ζώνον συμπήξαι φύσεως, γήθέν μου τό σώμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχήν, τή θεία σου καί ζωοποιώ εμπνεύσει, διό Σωτήρ τούς δούλους σου, εν χώρα ζώντων, εν σκηναίς Δικαίων ανάπαυσον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πρεσβείαις τής Τεκούσης σε, Χριστέ καί τών Μαρτύρων σου, Αποστόλων, Προφητών, Ιεραρχών, Οσίων, καί Δικαίων, καί πάντων τών Αγίων, τούς κοιμηθέντας δούλους σου ανάπαυσον.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων μόνη Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τας ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ ποιητή καί πλάστη καί Θεώ ημών.

Δόξα...

Εν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Σέ καί τείχος, καί λιμένα ἔχομεν, καί πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦχον πλ. δ'

Ἀλληλούϊα γ'

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, καί προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα γ'

Στίχ. Αἰ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀλληλούϊα γ'

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν, καί τό συμφέρον πάσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα...

Εν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Σέ καί τείχος, καί λιμένα ἔχομεν, καί πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κάθισμα

Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καί τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καί τὰ ἀκούσια, καί πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καί γνῶσει φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καί βοῶντες, Ἀσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελούντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρός αὐτοὺς ρύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καί ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σύ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καί τὸν τρόπον, διὸ οὐς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σώσον Πανοικτίρμον.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνῶσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καί πάντα λαόν σου.

Οὐς περ κατεκάλυπεν υγρὰ, καί πόλεμος ἐθέρισε, σεισμος δὲ οὐς συνέσχε, καί ἔκτειναν φονῶντες, καί πύρ οὐς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Πάντα παρορών τά τῆς σαρκός, οφλήματα Σωτήρ ημών εν πάση ηλικία, παντός γένους ανθρώπων, πρό τού κριτηρίου σου, στήσον ακατακρίτους, σοί τώ Κτίστη, απολογουμένους.

Δόξα...

Τρία μιάς φύσεως υμνώ, πρόσωπα αυθυπόστατα, αγέννητον Πατέρα, Υιόν τόν γεννηθέντα, καί Πνεύμα τό άγιον, άναρχον βασιλειαν, εξουσίαν, θεότητα μίαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Όντως σύ εφάνης ουρανόσ, επί τῆς γῆς μειζότερος, τού ανωτάτου πόλου, ανύμφευτε, τώ Παρθένε, εκ σου γαρ άνέτειλεν, Ήλιος εν κόσμω, ο δεσπόζων, τῆς δικαιοσύνης.

Καταβασία

Άσμα αναπέμψωμεν λαοί, τώ θαυμαστώ Θεώ τώ ημών, απαλλάξαντι τόν Ισραήλ εκ δουλείας, ωδήν επινίκιον άδοντες καί βοώντες, Ασωμέν σοι, τώ μόνω Δεσπότῃ.

Ωδή β' Ο Ειρμός

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο πρό τών αιώνων γεννηθείς εκ τού Πατρός, καί εκ τῆς Παρθένου επ' εσχάτων, πλήν ανδρός κυηθείς, καί λύσας τήν αμαρτίαν, τού προπάτορος Αδάμ, ως φιλόανθρωπος. **(Δίς)**

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο δικαία κρίσει, πήξας όρους τῆς ζωῆς, ο εις αφθαρσίαν, εκ φθοράς προσλαβόμενος, πάντας τούς κοιμηθέντας, επ' ελπίδι αιωνίου αναστάσεως.

Ο εκ τών τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τούς πιστώσ θανέντας, εν θαλάσση, ή εν γῆ, ή εν ποταμοίς, πηγαίς, ή λίμναις, ή φρέασι, βορά, θηρσί γενομένους, πετεινοίς καί ερπετοίς, πάντας ανάπαυσον.

Σού εν τῇ παλάμη, τά πάντα Κύριε προδιέκρινας, τούς διαλυθέντας, εις στοιχείων τετρακτύν, εν τῇ παρουσία σου, συμπήξας ανástησον, πάντα τά εν αγνοία καί γνώσει, συγχωρών αυτοίς οφλήματα.

Ω τῆς φοβεράς σου, δευτέρας Κύριε επελεύσεως! ότι ως εν ειδει αστραπήσ, επί τῆς γῆς ήκων αναστήσεις, πάν τό πλάσμα σου κρίνεσθαι, τούς πίσει σοι, τότε βιώσαντας, υπαντώντάσ σοι, συνείναι καταξίωσον.

Δόξα...

Υπερτελεστάτη μονάς, υπέρθεε, Τρισυπόστατε, αγέννητε Πάτερ, καί Υιέ μονογενές, Πατροσ εκπορευθέν, δι' Υιού δέ φανέν, Πνεύμα εκ ουσία μία καί φύσις, κυριότησ βασιλεία, σώσον πάντας ημάσ.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άρρητον τό θαύμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε, πώς γάρ καί λοχεύεις, καί αγνεύεις εν ταυτώ; πώς παιδοτοκείς, καί αγνοείς πείραν όλωσ ανδρός; ως οίδεν ο υπέρ φύσιν εκ σου και νοπρεπώς, Λόγοσ Θεού γεννηθείς.

Καταβασία

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο πρό τών αιώνων γεννηθείς εκ τού Πατρός, καί εκ τῆς Παρθένου επ' εσχάτων, πλήν ανδρός κυηθείς, καί λύσας τήν αμαρτίαν, τού προπάτορος Αδάμ, ως φιλόανθρωπος.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ο στερεώσας εν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεού τους ουρανούσ εν τω φωτισμώ, τῆς σῆς αληθούσ επιγνώσεως, στερέωσον καί ημών, τών επί σοί πεποιθότων τάσ καρδίασ.

Τούς διανύσαντας τόν τού βίου, δρόμον εν δόξη ευσεβεί, τῆς δικαιοσύνης αναδύσασθαι στέφανον, αξίωσον ο Θεός, τών αιωνίων αγαθών απολαύσαι.

Τούς αιφνιδίωσ αναρπασθέντας, καταφλεχθέντας αστραπαίσ, καί εναποψύξαντας εκ κρύουσ, καί πάσης πληγῆσ, ανάπαυσον ο Θεός, ότε τά πάντα εν πυρί δοκιμάσης.

Τήν αιειάραχον τούσ τού βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, εν τώ τῆς αφθάρτου σου, ζωῆσ

καταξίωσον, λιμένι καταδραμείν, τούς ορθοδόξω ζωή κυβερνηθέντας.

Ούς πάσα φύσις τών εναλίων, καί πετεινών τού ουρανού, έλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοίς σοίς κρίμασιν, ανάστησον ο Θεός, εν τή εσχάτη ημέρα μετά δόξης.

Δόξα...

Νοητικώς τήν θείαν Μονάδα, ως τρία Πρόσωπα απλώς, άμα τώ τεμείν επισυνάπτω τά άτομα, ως τάχος γάρ αστραπήσ τρισσολαμπούσα, οράται εις Ενάδα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ακατανόητόν σου τό θαύμα, πλήν γάρ ανδρός κυοφορείς, καί τήν παρθενίαν σου Αγνή φρουρείς τίκτουςα, διό Αγγέλων πληθύς, καί βροτών γένος, υμνεί σε εις αιώνας.

Καταβασία

Ο στερεώσας εν τή χειρί σου, Λόγε Θεού τους ουρανούς εν τω φωτισμώ, τής σής αληθούς επιγνώσεως, στερέωσον καί ημών, τών επί σοί πεποιθότων τās καρδίας.

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Ο δι' ημάς υπομείνας Σταυρόν καί θάνατον, καί νεκρώσας τόν Ἄδην, καί συνεγείρας νεκρούς, τούς μεταστάντας έξ ημών, Σώτερ ανάπαυσον, ως φιλόανθρωπος Θεός, καί τή φρικτή καί φοβερά, ελεύσει σου Ζωοδότα, ως έχων πλήθος ελέους, τής βασιλείας σου αξίωσον. **(Δίς)**

Θεοτοκίον

Τήν ταχείαν σου σκέπην, καί τήν βοήθειαν, καί τό έλεος δείξον, επί τούς δούλους σου, καί τά κύματα αγνή καταπράύνον, τών ματαίων λογισμών, καί τήν πεσούσάν μου ψυχήν, ανάστησον Θεοτόκε, οίδα γάρ οίδα Παρθένε, ότι ισχύεις όσα καί βούλεσαι.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Εξ όρους κατασκίου, Λόγε ο Προφήτης, τής μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικώς κατενόει, καί τώ φόβω, εδοξολόγει σου τήν δύναμιν. **(Δίς)**

Πατέρων προπατόρων, πάππων καί προπάππων, εκ τών απ' αρχής, καί μέχρι τών εσχάτων, εν ευνομία θανέντων, καί ευπιστία, πάντων μνημόνευσον Σωτήρ ημών.

Εν όρει, έν οδώ, έν τάφοις, έν ερήμοις, τόν βίον καταλύσαι, φθάσαντας εν πίστει, μοναδικούς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας, μετά αγίων Χριστέ σκήνωσον.

Εκ λύπης καί χαράς, ελθούσης παρ' ελπίδα, τούς πίστει παρευθύς, αλλάξαντας τόν βίον, εημερία παθόντας, ή δυσπραγία, πάντας ανάπαυσον Σωτήρ ημών.

Ούς ανείλε ψύξ, καί ίππος συναρπάσας, χάλαζα, χιών, καί όμβρος πλεονάσας, ούς δέ απέπνιξε πλίνθος, ή χούς συνέσχε, Χριστέ Σωτήρ ημών ανάπαυσον.

Δόξα...

Ξένον ότι έν καί τρία η θεότης, όλη καθ' ενός, προσώπου αμερίστως, Πατήρ γάρ Υιός, καί άγιον Πνεύμα εστί, τά προσκυνούμενα, ως εις δέ Θεός.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ίθυνον ημάς, ευχαίς σου κυβερνώσα, κλυδωνιζομένους, σάλω αμαρτίας, εις σωτηρίους λιμένας Κυριοτόκε, εκλυτρουμένη εκ παντοίων δεινών.

Καταβασία

Εξ όρους κατασκίου, Λόγε ο Προφήτης, τής μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικώς κατενόει, καί τώ φόβω, εδοξολόγει σου τήν δύναμιν.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ορθρίζει τό πνεύμά μου, πρόσ σέ ό Θεός, διότι φώς τά προστάγματα, τής παρουσίας σου, εν αυτοίς ούν καταύγασον, τόν νούν ημών Δέσποτα, καί οδήγησον, έν τρίβω ζωής. **(Δίς)**

Εκάστου μνημόσυνα, τών θανόντων ευσεβώς, εκ τού αιώνος Κύριε, ποιούμενοι σήμερα, εκτενώς σοι βώμεν, Πάντας ανάπαυσον, μετά τών αγίων σου.

Εκ πάσης οὐς ἔλαβες, γενεάς καί γενεάς, ἐν βασιλεύσιν, ἐν ἀρχουσιν, ἢ ἐν μονάζουσιν, ὀρθοδόξως Οἰκτίρμον, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Ἀπάντων ὧν ἐπλάσας, τὰ συμφέροντα εἰδῶς, οὐς παρεχώρησας Κύριε, ἀθρόοις συμπτώμασι, παρ' ἐλπίδα τεθνάναι, ρύσαι κολάσεως πάσης ο Θεός ἡμῶν.

Πυρός αεὶ φλέγοντος, καί ἐκ σκότους ἀφεγγούς, βρυγμοῦ οδόντων, καί σκώληκος, ἀλήκτως κολάζοντος, καί πάσης τιμωρίας, ρύσαι Σωτήρ ἡμῶν, πάντας τοὺς θανέντας πιστῶς.

Δόξα...

Ομόθρονε, ἀναρχε, τρισυπόστατε μονάς, ἡ διαιρέσει τὴν ἐνωσιν, καί ἐμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψον, θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Υπὲρ τὰ πυρίμορφα, Σεραφίμ ὠφθης, Ἀγνή τιμιωτέρα κυήσασα, τὸν τούτοις ἀπρόσιτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτήρα, σαρκώσει Θεώσαντα, τῶν γηγενῶν τό φύραμα.

Καταβασία

Ὄρθρίζει τό πνεύμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου, ἐν αὐτοῖς οὐν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καί ὁδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόφρονε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καί σώσόν με.

Τοῦ θανάτου ο λύσας, τὰς οδύνας παθῶν, ἀρχηγέ τῆς ζωῆς, ὁ Θεός ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὐς ἐκτεῖναν, φαρμακοποσῖαι, δηλητήρια, οστώδεις πνίξεις, μετὰ Ἀγίων, Κύριε ἀνάπαυσον.

Ὄταν κρίνης τὰ σύμπαντα, ἐστώτα γυμνά, τετραχηλισμένα πρό προσώπου σου, τότε Οἰκτίρμον, φείσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς ὁ Θεός.

Τῆ ἐσχάτῃ οὐν σάλπιγγι, σαλπίζοντος, τοῦ σοῦ Ἀρχαγγέλου, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς ἀπάντων, τότε Χριστέ τοὺς δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἐξ αἰῶνος οὐς ἔλαβες, πιστοῦς ὁ Θεός, γένος ἅπαν, βροτῶν καταξίωσον, εἰς τοὺς αἰῶνας, μετὰ τῶν θεραπόντων σου δοξάζειν σε.

Δόξα...

Θεαρχία τρισάγιε, ομόθρονε, ὁ Πατήρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορία σου συνεχῶν τό πᾶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ τῆς ρίζης ἀπέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς Ἰεσοαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστός ὁ Θεός.

Καταβασία

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόφρονε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καί σώσόν με.

**Κοντάκιον
Ἦχος πλ. δ'**

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἐστὶ πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτός μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καί πλάσας τὸν ἄνθρωπον, οἱ βροτοὶ οὐν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καί εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καί εἰπὼν μοι, Ὅτι γῆ εἶ, καί εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιούντες ὡδὴν τό, Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, μνείαν πάντων τών απ' αιώνας κοιμηθέντων ευσεβώς, επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου, οι θειότατοι Πατέρες εθέσπισαν.

Στίχοι

- Αμνημόνησον πταισμάτων νεκροίς, Λόγε,
- Τά χρηστά νεκρά σπλάγχνα σου μή δεικνύων.

Τάς τών προαναπαυσασμένων ψυχάς καταταξον, Δέσποτα Χριστέ, εν ταίς τών Δικαίων σου σκηναίς, καί ελέησον ημάς, ως μόνος θάνατος, Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Ο εν αρχή, τήν γήν θεμελιώσας, καί ουρανούς τώ λόγω, στερεώσας, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Τών ευσεβώς, εξ αιώνας θανέντων, μνημόσυνα εκτελούντες βώμεν, Ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Τών ευσεβώς, εξαπίνης θανέντων, καί εκβολής παντοδαπής ριφείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ανάπαυσον ο Θεός, κεκοιμημένους πιστούς.

Εν τή φρικτή, ελεύσει σου Οικτίρμον, εκ δεξιών τών προβάτων σου στήσον, τούς ορθοδόξως σοι εν βίω λει τουργήσαντας Χριστέ, καί μεταστάντας πρός σέ.

Εν τώ χορώ, Χριστέ τών εκλεκτών σου, κατάταξον τούς σούς δούλους βοάν σοι, Ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ο από γής, τόν χούν δημιουργήσας, τό τής σαρκός, καί Πνεύματι ζώσας, Σωτήρ οικτίρμων, ούς προσελάβου ανάπαυσον ο Θεός, εν τή αγήρω ζωή.

Δόξα...

Οία τρισίν, ηλίσις η θεότης, μιά φωτός συγκράσει ανυμνείσθω, Πατήρ Υιός τε, καί θεϊον Πνεύμα, εν τή φύσει, αλλά τρία υποστάσει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δαυϊτικόν, μελωδοῦμέν σοι άσμα, όρος Θεού, σέ καλούντες Παρθένε, εν ώ οικήσας σαρκί ο Λόγος, εθεούργησεν ημάς, πνευματικώς εν αυτώ.

Καταβασία

Ο εν αρχή, τήν γήν θεμελιώσας, καί ουρανούς τώ λόγω, στερεώσας, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Τόν εν όρει, αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω, πυρί τό τής Αειπαρθένου, τώ Μωϋσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας. (Δίς)

Ο εκτρίψας, πρώην σκιάν θανάτου, ανα τείλας, ως Ήλιος εκ τάφου, υιούς τής αναστάσεώς σου ποιήσον, Κύριε τής δόξης, πάντας τούς θανέντας, εν πίστει εις αιώνας.

Τών αδήλων, καί κρυφίων ο γνώστης, όταν μέλλης, εκκαλύπτειν τού σκότους, τά έργα, καί βουλάς τών καρδιών ημών, τότε μή συνάρης, λόγον μετά πάντων, τών πίστει κοιμηθέντων.

Όταν μέλλης, καθίσαι επί θρόνου, καί κελεύσης, εις κρίσιν παραστήναι, τούς εξ εσχάτων γής διά τής σάλπιγγος, συναθροισζομένους, τότε φείσαι πάντων, Χριστέ ως ελεήμων.

Τούς θανέντας, άφνω εκ συμπτωμάτων, εκ βοής τε σφοδράς καί τάχους δρόμου, ραπίσματος, πυγμής τε καί λακτίσεως, Κύριε τής δόξης, πίστει κοιμηθέντας, άνες εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί Άγιον Πνεύμα.

Ως Μονάδα, τή ουσία υμνώ σε, ως Τριάδα, τοῖς προσώποις σε, σέβω, Πάτερ Υἱέ καί Πνεύμα τό πανάγιον, ἀναρχον τό κράτος, τῆς σῆς βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ρεῖθρου ζώντος, πηγῆ εσφραγισμένη, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνάδρωσ, γάρ τόν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας, τοῦς πιστοῦς ποτίζεις, τό νόμα εἰς αἰῶνας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνούμεν...

Καταβασία

Τόν ἐν ὄρει, ἀγίω δοξασθέντα, καί ἐν βάτω, πυρί τό τῆς Αἰπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Ωδή θ' Ὁ Εἰρμός

Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρί καί βάτω, τόκον τόν τῆς Αἰπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐνθα εὐφραينوμένων ἐστίν ἡ κατοικία, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, πάντας τοῦς ἀπ' αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καί ἐλπίδι, ἀγαλλιασθήναι καταξίωσον.

Τοῦς θεομηνία, θανατικῶν ἐκτριβέντας, κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης πάντας τοῦς πιστοῦς, Χριστέ ἀνάπαυσον.

Πάσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καί νεανίσκους, νέους καί ἐφήβους, παῖδας, καί τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρενικῆν φύσιν τε καί θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, οὐς προσελάβου πιστοῦς.

Τοῦς ἐξ ἰοβόλων δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφρων, συμπατήσεως ἵππων καί ἐκ πνιγμοῦ, καί ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Ἐκαστον κατ' ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανέντων, ἀπό τοῦ αἰῶνος, καί γενεῶν καί γενεάς, ἀκατακρίτως παρασταθῆναί σοι τότε, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξίωσον.

Δόξα...

Ὁ εἰς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως, εἰ γάρ καί Θεός ἕκαστον, ἀλλ' εἰς τῆ φύσει πέλει, ὁ Πατήρ ὁ Υἱός καί τό Πνεῦμα, τοῖς τρισοφαέσιν ἰδιώμασι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπέρ νοῦν ὁ τόκος σου, γεννάς γάρ τόν προόντα, καί γαλουχεῖς ἀφράστως, τόν τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀνακλίνεις τόν τοῦ παντός συνοχέα, Χριστόν μόνον λυτρωτῆν ἡμῶν Πανάμωμε.

Καταβασία

Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρί καί βάτω, τόκον τόν τῆς Αἰπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλᾶριον

Ὁ οὐρανόν τοῖς ἀστροῖς

Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοῦς σοῦς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γάρ καί ἡμάρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἴτερον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀνάπαυσον τοῦς δούλους σου, ἐν χώρα ζώντων Κύριε, ἐνθα ἀπέδρα οδύνη, λύπη ομοῦ καί στεναγμός, ἴλαθι ὡς φιλόνητος, ἄπερ ἐν βίῳ ἡμάρτον, μόνος γάρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καί ἐλεήμων, νεκρῶν καί ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστόν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καί τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καί πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

**Εἰς τοῦς Αἶνους
Στιχηρά Προσόμοια**

Ἦχος πλ. δ'
Ο εν Εδέμ Παράδεισος

Δεύτε πρό τέλος πάντες Ἀδελφοί, τόν χούν ημών βλέποντες, καί τῆς φύσεως ημών τό ασθενές, καί τήν ευτέλειαν ημών, καί τό τέλος οψώμεθα, καί τά ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός, καί ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρώμα σκωλήκων καί φθορά, ὅτι ξηρά τά οστά ημών, ὅλως μή ἔχοντα πνοήν, τοὺς τάφους κατίδωμεν, πού ἡ δόξα; πού τό κάλλος τῆς μορφῆς; πού ἡ εὐλαλος γλώσσα; πού ἡ οφρῦς; ἢ πού ὁ οφθαλμός; πάντα κόνις καί σκιά, διό φείσαι Σωτήρ πάντων ημών.

Τί απατάται ἄνθρωπος αυχών, τί μάτην ταραττεται, ὁ πηλός, καί μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί ου λογίζεται ὁ χούς, ὅτι κόνις τό φύραμα, καί σαπρίας καί φθοράς αποβολή; Εἰ οὖν πηλός εσμέν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῆ; καί εἰ Χριστοῦ εσμέν σύμφυτοι, τί ου προστρέχομεν αὐτῷ, καί ὅλην ἀφέμενοι τήν ἐπίκληρον καί ρέουσαν ζωὴν, τῇ ζωῇ τῆ ἀφθάρτω, ἀκολουθοῦντες; ἤτις ἐστίν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν ημών.

Ὁ τῇ χειρὶ σου πλάσας τόν Ἀδάμ, καί στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καί θνητότητος Σωτήρ, καί τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθοράς ἀπαλλάξας τε, πρὸς τήν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν, αὐτός τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὐς προσελάβου ἐξ ημών, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, καί ἐν χορῶ τῶν ἐκλεκτῶν, καί τούτων τά ὀνόματα, μεταγράψας ἐν βίβλω τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἠχοί, καταξίωσον αὐτοὺς, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Χριστός ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδάμ τόν πρωτόπλαστον, καί τοῦ Ἄδου καταλύσας τήν ἰσχύν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καί ὁ Ἄδης σὺν αὐτῷ, καί ὁ Χριστός ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καί ἀναστάς, αὐτός ἡμῖν ἐχαρίσατο, τήν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτός ἀνιστά ἡμᾶς, καί δωρεῖται τήν ἀνάστασιν ἡμῖν, καί τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' ευφροσύνης πάντας ἀξιοί, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα... Νεκρώσιμον Ἦχος β'

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καί ὡς ὄναρ παρέρχεται, καί διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἠχοῦσης τῆς σάλπιγγος, νεκροί ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τήν σὴν υπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός, Τότε Δέσποτα, οὐς μετέστησας ἐξ ημών, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναίς, τά πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων αἰί.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναός ὁ ἀκατάλυτος, μάλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοά ὁ Προφήτης, Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα

Τά κατά τόν τυχόντα Ἦχον Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους

Δόξα... Νεκρώσιμον

Τοῦ Δαμασκηνοῦ Ἦχος πλ. β'

Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Εδέμ, ὅτε ὄφις ἰόν ἐξηρεύξατο, δι' αὐτοῦ γάρ εἰσήλθεν ὁ θάνατος, παγγενή κατεσθίων τόν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθείλε τόν δράκοντα, καί ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο, Πρὸς αὐτόν οὖν βοήσωμεν, Φείσαι Σωτήρ, καί οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σύ εἰ ὁ Θεός ημών, ὁ ἐν σοφίᾳ τά πάντα δημιουργῶν, καί πληρῶν, Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεύσαι σου τήν παρουσίαν, καί Ἀποστόλους, κηρύξαι σου τά μεγαλεῖα, καί οἱ μὲν προεφήτευσαν τήν ἐλευσίαν σου, οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τά ἔθνη, Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἐτυχον ὧν περ ἐπόθουν, καί πρεσβεύει σοι ὁ χορός τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, Ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἅς προσελάβου, καί ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρόν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τόν κατάκριτον, ὁ λυτρωτῆς μου, καί Θεός.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν, καί τό συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε

Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σέ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν ευπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, Ὡδὴ γ' καὶ ζ'.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σε Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ Ι' 23-28)**

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἐξεστίν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει, Πάντα μοι ἐξεστίν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ, Μηδεὶς τὸ εαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος, Πάν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον εσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, τοῦ γάρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, Εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμὰς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν εσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, Ἐάν δὲ τις ὑμῖν εἴπη, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ εσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ, τοῦ γάρ Κυρίου ἡ, γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας

**Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ Δ' 13-17)**

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμὰς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, Εἰ γάρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξει σὺν αὐτῷ, Τοῦτο γάρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἀμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. β'

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν

Εἶπεν ὁ Κύριος, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...

Ἔτερον εἰς Κοιμηθέντας

Κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν...

Κοινωνικόν

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, Ἀλληλούϊα.

t21top

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν Ψαλμόν, ἡ Συνήθης Στιχολογία, εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 1' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τῆς Οκτωήχου στ' καί τά εφεξῆς Προσόμοια τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην αποθέμενοι

Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιήσαι, Κριτά δικαιοτάτε, ἐπί θρόνου δόξης σου καθεζόμενος ποταμός πύρινος, πρό τοῦ σου Βήματος καταπλήττων ἔλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβω καθ' ἅ ἕκαστος ἔπραξε, τότε ἡμῶν φείσαι, καί μοίρας καταξίωσον Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὐσπλαγχνος, πίστει δυσωπούμέν σε.

Βίβλοι ανοιγῆσονται, φανερωθήσονται πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βήματος, διηγήσει δέ, ἡ κοιλιάς ἅπασα, φοβερῶ βρύγματι, τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἀμαρτήσαντας, ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῆ κρίσει τῆ δικαία σου, παραπεμπομένους, καί ἄπρακτα, κλαίοντας Οικτίρμον, διό σε δυσωπούμεν ἀγαθέ, Φείσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνη Πολυέλεε.

Ἠχήσουσι σάλπιγγες, καί κενωθήσονται τάφοι, καί ἐξαναστήσεται, τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἅπασα, οἱ καλά πράξαντες ἐν χαρᾷ χαιρούσι, προσδοκῶντες μισθόν λήψεσθαι, οἱ ἀμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ολολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καί τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι, Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καί τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἠγαπηκῶν σε.

Κλαίω καί οδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τό πύρ τό αἰώνιον, σκότος τό ἐξώτερον, καί τόν τάρταρον, τόν δεινόν σκώληκα, τόν βρυγμόν αὐθις τε, τῶν οδόντων, καί τήν ἄπαυστον, οδύνην μέλλουσαν, ἔσεσθαι τοῖς ἀμέτρα ππαίσασι, καί σέ τόν Ὑπεράγαθον, γνώμη πονηρά παροργίσασιν ὦν εἰς τε καί πρῶτος, υπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, ἀλλά Κριτά τῷ ἐλέει σου, σώσόν με ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ὅταν τίθωνται θρόνοι, καί ἀνοίγωνται βίβλοι, καί Θεός εἰς κρίσιν καθέζηται, ὡ ποῖος φόβος τότε! Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καί ποταμοῦ πυρός ἔλκοντος, τί ποιήσομεν τότε οἱ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις υπεύθυνοι ἄνθρωποι; Ὅταν δέ ἀκούσωμεν καλούντος αὐτοῦ, τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρός εἰς βασιλείαν, ἀμαρτωλοὺς δέ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς υποστήσεται τήν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν, Ἀλλά μόνη φιλόανθρωπε Σωτήρ, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τό τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας ἐλέησόν με.

Καί νύν... Θεοτοκίον, τό τῆς Οκτωήχου

Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καί τό Προκείμε. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· καί τά λοιπά.

Εἰς τήν Λιτήν

Δόξα... Ἰδιόμελον Ἦχος βαρύς

Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς οὕτω πολιτευθώμεν. πεινῶντας διαθρέψωμεν, διψῶντας ποτίσωμεν, γυμνοὺς περιβαλώμεθα ξένους, συνεισαγάγωμεν, ἀσθενούντας, καί τοὺς ἐν φυλακῇ, ἐπισκεψώμεθα, ἵνα εἴπῃ καί πρός ἡμᾶς, ὁ μέλλων κρίναι πάσαν τήν γῆν, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε, τήν ἠτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπὸ τήν σῆν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι, Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ρύσαι ἡμᾶς, ἐξ ἀμέτρων ππαισμάτων, καί σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Οκτωήχου τά κατ' Ἀλφάβητον

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Οἶμοι μέλαινα ψυχῇ! ἕως πότε τῶν κακῶν οὐκ ἐκκόπτεις; ἕως πότε τῆ ραθυμίας κατάκεισαι; τί οὐκ ἐνθυμῇ τήν φοβερὰν ὥραν τοῦ θανάτου; τί οὐ τρέμεις ὅλη τό φρικτόν Βῆμα τοῦ Σωτήρος; ἄρα τί

απολογία, ή τί αποκριθήση; τά έργα σου παρίστανται πρὸς ἔλεγχόν σου, αἱ πράξεις σου ἐλέγχουσι κατηγοροῦσαι, λοιπὸν ὦ ψυχὴ, ὁ χρόνος ἐφέστηκε, δράμε, πρόφθασον, πίστει βόησον. Ἥμαρτον Κύριε, ἡμαρτόν σοι, ἀλλ' οἶδα φιλόνητον τὸ εὐσπλαγγνόν σου, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, μὴ χωρίσης με, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, σὺν οἰκετῶν παρακλήσεσι, δέχου Πανάμωμε, ἡ πάσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας. Γίνεται δὲ καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Πραξαπόστολον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Εξάψαλμον εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ μετ' αὐτὴν ἀναγινώσκωμεν τὸν Περί Φιλοπτώχειας λόγον τοῦ θεολόγου εἰς δόσεις γ', οὐ ἡ ἀρχή.

Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ συμπένητες

Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Ευαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοίξον μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γάρ τὸ πνεύμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλαγγνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος ὁ αὐτός

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, ἀισχραῖς γάρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημα μου.

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς ἦ'. Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. β'

Βοηθός καὶ σκεπαστής

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίπτω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ, ἐν ἡ προκαθίσσεις κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μέ ἐν νεφέλαις, ὑπαντήσαι σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅταν ὁ Θεός ἐμφανῶς ἐπιστῆ καὶ θρήνησον, κλαύσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Εξιστά με καί φοβεί, τό πύρ τό άσβεστον της γεέννης, σκώληξ ο πικρός, τών οδόντων βρυγμός, αλλ' άνες μοι άφες, καί τή στάσει με Χριστέ, τών εκλεκτών σου σύνταξον.

Της ευκατίας σου φωνής, τής τούς Αγίους σου προσκαλούσης, επί τήν χαράν, ής ακούσω καγώ, ο τάλας καί εύρω, βασιλείας ουρανών, τήν άρρητον απόλαυσιν.

Μή εισέλθης μετ' εμού, εν κρίσει φέρων μου τά πρακτέα, λόγους εκζητών, καί ευθύνων Ορμάς, αλλ' εν οικτιρμοίς σου, παρορών μου τά δεινά, σώσον με Παντοδύναμε.

Δόξα...

Τρισυπόστατε Μονάς, αρχικωτάτη Κυρία παντων, τελεταρχική υπεράρχιε, αυτή ημάς σώσον, ο Πατήρ καί ο Υιός, καί Πνεύμα τό πανάγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίς εγέννησεν υιόν, τόν μή σπαρέντα πατρώω νόμω; τούτον ούν γεννά, ο Πατήρ πλήν Μητρός, παράδοξον τέρας! σή γάρ έτεκες Αγνή, Θεόν Ομού καί άνθρωπον,

Καταβασία

«Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου καί υψώσω αυτόν. ενδόξως γάρ δεδόξασται».

Ωδή γ' Στερέωσον Κύριε

Ο Κύριος έρχεται, καί τίς υποίσει αυτού τόν φόβον· τώ προσώπω τίς οφθή αυτού· αλλ' ετοιμή γενού, ώ ψυχή πρός υπάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγώμεν Θεώ πρό τέλους, φοβερόν γάρ τό κριτήριο, εν ώ πάντες, τετραηλισμένοι στησόμεθα.

Ελέησον Κύριε ελέησόν με αναβώ σοι, ότε ήξεις μετ' Αγγέλων σου, αποδοúναι, πάσι κατ' αξίαν τών πράξεων.

Τήν άστεκτον Κύριε, οργήν πώς οίσω τής κρίσεώς σου, παρακούσας σου τό πρόσταγμα; αλλά φείσαι, φείσαι μου, εν ώρα τής κρίσεως.

Επίστρεψον, στέναξον, ψυχή αθλία, πρίν ή τού βίου, πέρας λάβη η πανήγυρις, πρίν τήν θύραν κλείση, τού νυμφώνος ο Κύριος.

Ημάρτηκα Κύριε, καθάπερ άλλος ουδείς ανθρώπων, πλημμελήσας υπέρ άνθρωπον, πρό τής δίκης, ίλεως γενού μοι φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Τριάς απλή, άκτιστε, άναρχε φύσις, η εν Τριάδι, υμνουμένη υποστάσεων, ημάς σώσον, πίστει, προσκυνούντας τό κράτος σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εβλάστησας Άχραντε, ασπόρω τόκω τόν ζώντα λόγον, σαρκωθέντα εν τή μήτρα σου, ου τραπέντα· Δόξα Θεομήτορ τώ τόκω σου.

Καταβασία

«Στερέωσον, Κύριε, επί τήν πέτραν τών εντολών σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ότι μόνος Άγιος υπάρχεις καί Κύριος».

Κάθισμα 'Ηχος α'

Τόν Τάφον σου, Σωτήρ

Τό Βήμά σου φρικτόν, καί η κρίσις δικαία, τά έργα μου δεινά, αλλ' αυτός, Ελεήμον, προφθάσας με διάσωσον, καί κολάσεως λύτρωσαι, ρύσαι, Δέσποτα, τής τών ερίφων μερίδος, καί αξίωσον, εκ δεξιών σου μέ στήναι, Κριτά δικαιοτάτε.

Θεοτοκίον, Όμοιον

Τόν πάντων ποιητήν, καί Θεόν σου καί κτίστην, πανάμωμε Αγνή, διά Πνεύματος θείου, εν μήτρα σου εχώρησας, καί φθοράς δίχα τέτοκας, όν δοξάζοντες, σέ ανύμνούμεν Παρθένε, τό παλάτιον τού Βασιλέως τής δόξης, καί κόσμου αντίλυτρον.

έτερον, Κάθισμα Ἦχος πλ. β'

Ενώ τήν ημέραν τήν φοβεράν, καί θρηνώ μου τάς πράξεις τάς πονηράς, πώς απολογήσομαι τώ αθανάτω Βασιλεῖ; ποία δέ παρρησία ατενίσω τω Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ, Υἱέ μονογενές, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα... Ἦχος ο αὐτός

Εἰς τήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμώνος, εἰς τόν τόπον ὄν διέθου, ὅταν καθίσης Ελεήμον ποιήσαι δικαίαν κρίσιν, μή δημοσιεύσης μου τά κεκρυμμένα, μηδέ κατασχύνης με ενώπιον τῶν Ἀγγέλων' ἀλλά φείσαι μου ὁ Θεός, καί ἐλέησόν με.

Καί νῦν... Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Ελπίς τοῦ κόσμου αγαθή, Θεοτόκε Παρθένε. τήν σήν καί μόνην φοβεράν, προστασίαν αιτούμαι, σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν, δυσώπησον τόν ἐλεήμονα Θεόν, ρυσθήναι τάς ψυχάς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ὡδή δ' Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης

Εφέστηκεν ἡ ημέρα, ἤδη πρό θύραις ἡ κρίσις, ψυχῇ γρηγόρει, ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καί ἄρχοντες, πλούσιοι καί πένητες ἀθροίζονται, καί λήψεται τά κατ' ἀξίαν, τῶν πεπραγμένων, ὁ τῶν ἀθρῶπων ἕκαστος.

Ἐν τάγματι τῷ οικείῳ, μονάζων καί ἱεράρχης, πρέσβυς καί νέος, δούλος καί δεσπότης ἐτασθήσονται, χήρα καί παρθένος εὐθυνθήσεται, καί ἅπασιν δεινά τά τότε, τοῖς μή τόν βίον, ἔχουσιν ἀνεύθυνον γέγραπται.

Ἀδέκαστός σου ἡ κρίσις, ἀλάθητόν σου τό Βῆμα τεχνολογίας, οὐ ρητόρων πιθανότης κλέπτουσα, οὐ μαρτύρων σκήψις παρακρούουσα τό δίκαιον, ἐν σοι γάρ πάντων τά κεκρυμμένα, τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μή ἔλθω εἰς γήν κλαυθμώνος, μή ἴδω τόπον τοῦ σκότους, Χριστέ μου λόγε. μή δεθῶ χεῖρας καί πόδας μου, ἔξω τοῦ νυμφώνός σου ριπτόμενος, τό ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας ρερυπωμένον, ἔχων ὁ πανάθλιος.

Ἡ νίκα ἀποχωρήσης ἀμαρτωλούς, ἐκ δικαίων, κρίνων τόν κόσμον, ἕνα τῶν προβάτων σου με σύνταξον, ἀπό τῶν ἐρίφων διακρίνων με Φιλάνθρωπε, εἰς τό ἀκούσαι φωνῆς ἐκεῖνης, τῆς εὐλογημένης σου.

Ἐτάσεως γινομένης, καί βιβλίων ἀνεωγμένων, τῶν πεπραγμένων, τί ποιήσεις, ὦ ψυχῇ ταλαίπωρε; τί ἀπολογήση ἐπί Βήματος, μή ἔχουσα δικαιοσύνης καρπούς προσάξει, τῷ Χριστῷ καί πλάστη σου;

Ἀκούων τῆς τοῦ πλουσίου, ἐν τῇ φλογί τῆς βασάνου θρηνολογίας, κλαίω καί οἰκίζομαι ὁ ἄθλιος, τῆς αὐτῆς ὑπάρχων κατακρίσεως, καί δέομαι, Ἐλέησόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως.

Δόξα...

Υἱόν ἐκ Πατρός καί Πνεῦμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καί ἀκτίνα τό μέν γεννητῶς, ὅτι καί Γέννημα, τό δέ προβλητῶς, ὅτι καί Πρόβλημα, συνάναρχον θείαν Τριάδα προσκυνουμένην, ὑπό πάσης κτίσεως.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος βρέφος τεκούσα, καί τήν ἀγνεῖαν τηρούσα, σεμνή, σύ ὠφθης, τόν Θεόν γεννήσασα καί ἄνθρωπον, ἕνα τόν αὐτόν ἐν ἐ κατέρα μορφῇ· τό θαύμά σου Παρθενομήτορ, εκπλήττει πᾶσαν, ἀκοήν καί ἔννοιαν.

Καταβασία

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τήν ἔλευσίν σου Κύριε, καί ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκεσθαι, καί ἀνθρώποις δεῖκνυσθαι, καί ἔλεγεν· Ἀκήκοα τήν ἀκοήν σου καί ἐφοβήθην. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὡδή ε' Ἐκ νυκτός Ὁρθρίζοντα

Τρόμος ἀδιήγητος καί φόβος ἐκεῖ, ἦξει γάρ Κύριος, καί τό ἔργον μετ' αὐτοῦ, ἐκάστου τῶν

ανθρώπων, καί τίς εντεύθεν λοιπόν εαυτόν μή πενήσει;

Ποταμός ο πύρινος τaráττει με, τήκει με, ξέει με, τών οδόντων ο βρυγμός, τό σκότος τής αβύσσου. καί πώς; ή τί πεπραχώς, Θεόν εξιλιέσω;

Φείσαι, φείσαι Κύριε, τού δούλου σου· μήποτε δώης με, τοίς πικροίς βασανισταίς, Αγγέλων αποτόμων, εν οίς ουκ έστιν εκεί, ανάπαυσιν ευρέσθαι.

Άρχων καί ηγούμενος, εκεί εν ταυτώ, πλούσιος άδοξος, μέγας άμα καί μικρός ευθύνεται επίσης. ουαί εκάστω λοιπόν τό μη ητοιμασμένω!

Άνες άφες Κύριε, καί σύγγνωθι, όσοι ήμαρτον, καί μή δείξης με εκεί, ενώπιον, Αγγέλων, εν κατακρίσει πυρός αισχύνης απεράντου.

Φείσαι, φείσαι Κύριε, τού πλάσματός σου· ήμαρτον άνες μοι, ότι φύσει καθαρός, αυτός υπάρχεις μόνος, καί άλλος πλην σου ουδείς, υπάρχει έξω ρύπου.

Δόξα...

Μονάδα τή φύσει σε, Τριάς ανυμνώ, άναρχον άληπτον, αρχικήν, βασιλικήν, υπερτελή Ενάδα, Θεόν καί φώς καί ζωήν, δημιουργόν τού κόσμου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εν τή υπέρ φύσιν σου, κυήσει, Σεμνή, νόμοι σοι φύσεως, καταλύονται σαφώς, καί γάρ ασπύρωσ τίκεις, τόν πρό αιώνων Θεόν, Πατρός γεννηθέντα.

Καταβασία

«Εκ νυκτός Ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί Οδήγησον καμέ, εν τοίς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με ποιείν, αεί τό θέλημά σου».

Ωδή ζ' Εβόησα εν όλη καρδιά μου

Εν τή φρικτή, Χριστέ, παρουσία σου, όταν φανής εξ ουρανού, καί τεθώσι θρόνοι, καί βίβλοι ανοιγώσι, φείσαι, φείσαι τότε, Σωτήρ τού πλάσματός σου.

Εκεί ουδέν βοηθήσαι δύναται, Θεού υπάρχοντος κριτού, ου σπουδή, ου τέχνη, ου δόξα, ου φιλία, εί μή η εξ έργων, ισχύς σου ώ ψυχή μου.

Εκεί ομού άρχων καί ηγούμενος, πένης καί πλούσιος ψυχή, ου πατήρ ισχύει, ου μήτηρ βοηθούσα, ου λυτρούμενος αδελφός τής καταδικής.

Τό φοβερόν ψυχή λογοθέσιον, εννοουμένη τού Κριτού, φρίξον απ' εντεύθεν, ετοιμασον τόν λόγον, μή κατακριθήση, δεσμοίς τοίς αιωνίοις.

Άρον τό σόν, μή ακούσω Κύριε, αποπεμπόμενος εκ σου, μηδέ τό, Πορεύου, εις πύρ κατηραμένον, αλλά τής ευκαταίας φωνής τής τών Δικαίων.

Άδου πυλών λύτρωσαί με, Κύριε, χάους καί ζόφου αφεγγούς, εκ καταχθονίων, καί πυρός τού ασβέστου, εξ απάσης άλλης, ποινής τής αιωνίου.

Δόξα...

Τριαδικής μονάδος θεότητα, υμνώ Πατέρα καί Υιόν, καί τό θειον Πνεύμα, Μιάς Αρχής τό κράτος, συνδιηρημένης, Τρισί τοίς Χαρακτήρσι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πύλη σύ, ήν μόνος διώδευσεν, ο εισελθών καί εξελθών, καί τας κλείς μή λύσας, Αγνή, τής παρθενίας, Ιησούς ο πλάσας, Αδάμ, καί ο Υιός σου.

Καταβασία

«Εβόησα, εν όλη καρδιά μου, προς τόν οικτίρμονα Θεόν, καί επήκουσέ μου, εξ Άδου κατωτάτου, καί ανήγαγεν, εκ φθορας τήν ζωήν μου».

Κοντάκιον 'Ηχος α'

Όταν έλθης ο Θεός, επί γής μετά δόξης, καί τρέμωσι τά σύμπαντα, ποταμός δέ τού πυρός πρό

τού Βήματος έλκη, και βιβλοι ανοίγωνται, και τά κρυπτά δημοσιεύωνται· τότε ρύσαι με, εκ τού πυρός τού ασβέστου, και αξίωσον, εκ δεξιών σου με στήναι, Κριτά δικαιοτάτε.

Ο Οίκος

Τό φοβερόν σου κριτήριον ενθυμούμενος, υπεράγαθε Κύριε, και τήν ημέραν τής κρίσεως, φρίπτω και πποούμαι υπό τής συνειδήσεως τής εμής ελεγχόμενος, όταν μέλλης καθέζεσθαι επί τού θρόνου σου, και ποιείν τήν εξέτασιν, τότε αρνείσθαι τας αμαρτίας ουδεις εξισχύσει, αληθείας ελεγχούσης, και δειλίας κατεχούσης, μέγα μέν ηχήσει τότε, πύρ τό τής γεέννης, αμαρτωλοί δέ βρύξουσι· Διό με ελέησον πρό τέλους, και φείσαι μου, Κριτά δικαιοτάτε.

Συναξάριον τού Μηναιού, είτα τό παρόν

Τή αυτή ημέρα, τής δευτέρας και αδεκάστου Παρουσίας τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μνειαν ποιούμεθα.

Στίχοι

- Ότε κρίνων γήν, ο Κριτής πάντων κάθε.
- Τής, Δεύτε, φωνής άξιον κα μέ κρίνεις.

Τή αφάτω φιλανθρωπία σου, Χριστέ ο Θεός, τής ευκατίας σου φωνής η μάς καταξίσον, και τοίς εκ δεξιών σου συναρίθμησον, και ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν

Προσπέσωμεν και προκλαύσωμεν πρό τής κρίσεως πιστοί εκείνης, ότε οι ουρανοί απολούνται, άστρα πίπτουσι, και πάσα κλονείται η γή, ίνα ίλεων εύρωμεν είς τέλος, τόν τών Πατέρων Θεόν.

Αδέ καστος η εξέτασις, φοβερά εστιν εκεί η κρίσις, όπου Κριτής αλάθητός εστιν, όπου πρόσωπον, ουκ έστιν εν δώροις λαβείν, αλλά φείσαι μου Δέσποτα και λύτρωσαι, πάσης οργής σου φρικτής.

Ο Κύριος κρίναι έρχεται, τίς ενέγκει οπτασίαν αυτού· φρίξον, ψυχή αθλία μου, φρίξον, και ετοίμασον εξόδου τά έργα σου, ίνα ίλεων και εύσπλαγγνον ευρήσης αυτόν, τόν τών Πατέρων Θεόν.

Τό άσβεστον πύρ ταραττει με, ο πικρότατος βρυγγμός σκωλήκων, Άδης ο ψυχοφθόρος φοβεί με, ευκατάνυκτος ουδόλως δέ γίνομαι. αλλά, Κύριε Κύριε πρό τέλους με, στήριξον φόβω τώ σώ.

Προσπίπτω σοι, και προσάγω σοι, ώσπερ δάκρυα τά ρήματά μου, Ήμαρτον, ως ουχ ήμαρτε Πόρνη, και ηνόμησα, ως άλλος ουδεις επί γής, αλλ' οικτείρησον, Δέσποτα, τό ποιήμά σου, και ανακάλεσαί με.

Επίστρεψον μετανόησον, ανακάλυψον τά κεκρυμμένα, λέγε Θεώ τώ τά πάντα ειδοτί, Σύ γινώσκεις μου τα κρύφια, μόνε Σωτήρ, αλλ' αυτός με ελέησον, ως ψάλλει Δαυϊδ, κατά τό έλεός σου.

Δόξα...

Τα Τρία. Έν, Ουσιότητι, και τό Έν, Προσώποις τρία υμνώ, ταύτα Πατήρ, Υιός, και άγιον Πνεύμα, μία δύναμις βουλή και ενέργεια εις Θεός ο τρισάγιος, βασιλειον έν μοναρχικώτατον.

Και νύν... Θεοτοκίον

Προέρχεται ωραιότατος, εκ θαλάμου τής γαστρός σου Θεός, ώσπερ ανάκτωρ ημφιεσμένος, θεούφαντον αλουργίδα βαφής μουσικής, τών πανάγων αιμάτων σου, Ανύμφευτε, και βασιλεύει τής γής.

Καταβασία

«Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν ενώπιόν σου, ουδέ συνετηρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενετείλω ημίν, αλλά μή παραδώ ης ημάς εις τέλος, ο τών Πατέρων Θεός».

Ωδή η' Όν στρατιαί ουρανών

Της φοβεράς δευτέρας σου, Κύριε, Παρουσίας εννοών τήν υπαπαντήν, τρέμω τήν απειλήν σου φοβούμαι τήν οργήν σου. Ταύτης με, τής ώρας, κραυγάζω, σώσον εις αιώνας.

Σού τού Θεού κρίνοντος τά σύμπαντα τίς ενέγκη γηγενών, ών περιπαθής; άσβεστον πύρ γάρ τότε, καί σκώληξ βρύχων μέγα, τούς κατακριθέντας, συλλήψεται εις τούς αιώνας.

Πάσαν πνοήν ηνίκα προσκέκλησαι, τού διακρίναι Χριστέ, επί τό αυτό, μέγας ο φόβος τότε, μεγάλη η ανάγκη, μόνων βοηθούντων, τών έργων εις αιώνας.

Πάντων Κριτά Θεέ μου καί Κύριε, ακούσομαί σου φωνής, τότε ευκτικής, ίδω σου φώς τό μέγα, αθρήσω τās σκηνάς σου, βλέπω σου τών δόξαν, γηθόμενος εις τούς αιώνας.

Δκαιοκρίτα Σωτήρ, ελέησον, καί ρύσαι με τού πυρός, καί τής απειλής, ής μέλλω εν τή κρίσει, δικαίως υποστήναι, άνες μοι πρό τέλους, δι' αρετής καί μετανοίας.

Όταν καθίσης Κριτής, ώς εύσπλαγγνος, καί δείξης τών φοβεράν δόξαν σου Χριστέ, ώ ποίος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τό άστεκτον τού Βήματός σου.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί άγιον Πνεύμα

Ένα Θεόν κατ' ουσίαν σέβομαι, Τρείς Υποστάσεις υμνώ, διοριστικώς άλλας, αλλ' ουκ αλλοίας, επεί θεότης μία, εν Τρισί Προσώποις, Πατήρ Υιός καί θεϊον Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκ φωτεινής προελθών ηδύος σου, ως νυμφίος εκ παστού, έλαμψε Χριστός, φώς τοίς εν σκότει μέγα, καί γάρ δικαιοσύνης, Ήλιος αστράψας, εφώτισεν Αγή τόν κόσμον, Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν.

Καταβασία

«Ο Στραπαί Ουρανών δοξάζουσι καί φρίπτει τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ, πάσα πνώ καί κτίσις υμνείτε, ευλογείτε, καί. υπερυπούτε εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ' Ασπόρου συλλήψεως

Ως Κύριος έρχεται αμαρτωλούς κολάσασθαι, δικαίους σώσαι, φρίζωμεν θρηνησωμεν, καί λάβωμεν αίσθησιν, εκείνης τής ημέρας, εν ή τά άδηλα καί κρυπτά, εκκαλύψας τών ανθρωπων, αποδίδωσιν επάξια.

Έμφοβος καί έντρομος, Μωσής ιδών σε γέγονεν, εκ τών οπίσω, πώς δέ υποστήσομαι, σου βλέπων τό πρόσωπον, τότε εγω ο τάλας, ηνίκα έλθης εξ ουρανού; αλλά φείσαι μου Οικτίρμον, εν ιλέω σου προσβλέμματι.

Δανιήλ πεφόβηται, τών ώραν τής ετάσεως, εγώ τί πάθω, επ' αυτής ερχόμενος, ο δύστηνος, Κύριε, τής φοβεράς ημέρας; αλλά μοι δίδου πρό τελευτής, ευαρέστως σοι λατρεύσαι καί τυχείν τής βασιλείας σου.

Τό πύρ ετοιμάζεται, ο σκώληξ ευτρεπίζεται, τής ευφροσύνης η δόξα, η άνεσις, τό φώς τό ανέσπερον, η χαρά τών δικαίων, καί τίς μακάριος εκφυγείν, τιμωρίας τών προτέρων, κληρωσάμενος τά δεύτερα;

Μή με τού προσώπου σου, αποστρεψάτω, Κύριε, θυμός οργής σου, μηδέ εισακούσομαι, φωνής αραμένης σου, εις πύρ αποπεμπούσης, αλλ' εισελεύσομαι εις χαράν, τού αφθάρτου σου νυμφώνος, καγώ τότε σύν Αγίοις σου.

Ο νούς τετραυμάτισται, τό σώμα μεμαλάκισται, νοσεί τό πνεύμα, ο λόγος ησθένησεν, ο βίος νελέκρωται, τό τέλος επί θύραις, διό μοι, τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις, όταν έλθη ο Κριτής ανερευνήσαι τά σά;

Δόξα...

Μόνε μονογεννήτορ, μονογενοός Υιού, Πατήρ, καί Μόνου Λόγε, Φώς, τού Νού Απαύγασμα, καί μόνον μόνως μόνου, Πατρός Πρόβλημα, Πνεύμα, Κυρίου Κύριον όντως όν. Ω Τριάς μονάς αγία, σώσόν με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Το θαύμα τού τόκου σου, εκπλήττει με, Πανάμωμε, πώς συλλαμβάνεις, ασπόρως τόν άληπτον, επεί πώς παρθενεύεις, γεννήσασα ως Μήτηρ, τό υπέρ φύσιν πίστει λαβων τό τικτόμενον

προσκύνει, όσα θέλει γάρ και δύναται.

Καταβασία

«Άσπóρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ανάνδρου, άσπορος η κήσις. Θεού γάρ η γέννησις καινοποιεί τās φύσεις, διό σε πάσαι αί γενεαί, ώς Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον, τό Εωθινόν, Αναστάσιμον, Είτα τά παρόντα τού Τριωδίου.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Τήν φοβεράν τής κρίσεως, και αρρήτου σου δόξης, ημέραν ενθυμουμενος, φρίττω, Κύριε όλως, και τρέμων φόβω κραυγάζω, επί γής όταν έλθης, κρίναι, Χριστέ, τά σύμπαντα, ο Θεός μετά δόξης, τότε οικτρόν, από πάσης ρύσαι με τιμωρίας, εκ δεξιών σου, Δέσποτα, αξιώσας με στήναι.

Έτερον Γυναίκες ακουτίσθητε

Ιδού ημέρα έρχεται, Κυρίου παντοκράτορος, και τίς υποίσει τόν φόβον, τής Παρουσίας εκείνου, ημέρα γάρ θυμού εστι, και κλίβανος καιόμενος, εν ή Κριτής καθέζεται, και κατ' αξίαν εκάστω τών πράξεων απονέμων.

Θεοτοκίον, Όμοιον

Τήν ώραν τής ετάσεως, και τής φρικτής ελεύσεως, τού φιλανθρώπου Δεσπότου, κατανοών όλως τρέμω, και σκυθρωπάζων κράζω σοι. Κριτά μου δικαιοτάτε, και μόνε πολυέλεε, μετανοούντά με δέξαι, τής Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εις τούς Αίνους, ιστώμεν, Στίχους η' και ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου ε' και τού Τριωδίου τά παρόντα Ιδιόμελα γ'.

Ήχος πλ. β'

Εννοώ τήν ημέραν εκείνην και τήν ώραν, όταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοί και ως κατάκριτοι, τώ αδεκάστω Κριτή παρίστασθαι, τότε σάλπιγξ ηχήσει μέγα, και τά θεμέλια τής γής σεισθήσονται, και οι νεκροί εκ τών μνημάτων εξαναστήσονται, και ηλικία μία πάντες γενήσονται, και πάντων τά κρυπτά φανερά παρίστανται ενώπιόν σου, και κόπονται, και κλαύσονται, και εις τό πύρ τό εξώτερον απελεύσονται, οι μηδέποτε μετανοήσαντες, και εν χαρά και αγαλλιάσει, ο τών Δικαίων κλήρος, εισελεύσεται εις πασταδα ουράνιον.

Ο αυτός

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

Ω ποία ώρα τότε, και ημέρα φοβερά, όταν καθίση ο Κριτής επί θρόνου φοβερού! βίβλοι ανοίγονται, και πράξεις ελέγχονται, και τά κρυπτά τού σκότους δημοσιεύονται, Άγγελοι περιτρέχουσιν, επισυνάγοντες πάντα τά έθνη, Δεύτε ακούσατε βασιλείς και άρχοντες, δούλοι και ελεύθεροι, αμαρτωλοί και δίκαιοι, πλούσιοι και πένητες, ότι έρχεται Κριτής, ο μέλλον κρίναι πάσαν τήν οικουμένην, και τίς υποστήσεται από προσώπου αυτού, όταν Άγγελοι παρίστανται, ελέγχοντες τās πράξεις, τās διανοίας, τās ενθυμήσεις, τά εν νυκτί και εν ημέρα; ώ ποία ώρα τότε! Άλλά πρό τού φθάσαι τό τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχή, ο Θεός, επίστρεψον, σώσον με, ως μόνος εύσπλαγχνος.

Ήχος πλ. δ'

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

Δανιήλ ο Προφήτης, ανήρ επιθυμιών γενόμενος, τό εξουσιαστικόν Θεού θεωρήσας, ούτως εβόα, Κριτήριον εκάθισε, και βίβλοι ηνεώ χθησαν. Βλέπε, ψυχή μου, νηστεύεις; τόν πλησίον σου μη αθέτει. βρωμάτων απέχη; τόν αδελφόν σου μη κατακρίνης, μήτώ πυρί παραπτεμπομένη, κατακαής ώσει κηρός, αλλ' ανεμποδίστως εισάξη σε Χριστός, εις τήν βασιλειαν αυτού.

Δόξα... Ήχος α'

Προκαθάρωμεν εαυτούς, αδελφοί, τή βασιλίδι τών αρετών, ιδού γάρ παραγέγονε, πλούτον ημίν αγαθών κομίζουσα, τών παθών κατευνάξει τά οιδήματα, και τώ Δεσπότη καταλλάττει τούς πταισάντας, διό μετ' ευφροσύνης ταύτην υποδεξώμεθα, βιώντες Χριστώ τώ Θεώ, ο αναστάς εκ τών νεκρών, ακατακρίτους ημάς διαφύλαξον, δοξολογούντάς σε τόν μόνον αναμάρτητον.

Και νύν... Υπερευλογημένη υπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις. Είτα η συνήθης Λιτή εν τώ Νάρθηκι ψαλλομένου του Εωθινού Ιδιομέλου, Συνάπτομεν δέ καί τήν α' Ωραν, εν ή αναγινώσκειται η Κατήχησις του οσιου Θεοδώρου του Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά τυπικά, οι Μακαρισμοί τής Οκτωήχου καί εκ του Κανόνος του Τριωδίου η στ' Ωδή.

Ο Απόστολος Προκείμενον Ἦχος γ'

Μέγας ο Κύριος ημών, καί μεγάλη η ισχύς.

Στίχ. Αινείτε τον Κύριον ότι αγαθός.

Πρός Κορινθίους α' Επιστολής Παύλου

(Κεφ. η', 8-13 καί θ', 1-2)

Αδελφοί, βρώμα ημάς ου παρίστησι τώ Θεώ ουτε γάρ εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ουτε εάν μή φάγωμεν, υστερούμεθα, Βλέπετε δέ μήπως η εξουσία ημών αύτη πρόσκομμα γένηται τοίς ασθενούσιν, Εάν γάρ τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, εν ειδωλείω κατακείμενον, ουχί η συνείδησις αυτού, ασθενούς όντος, οικοδομηθήσεται, εις τό τά ειδωλόθυτα εσθιν, καί απολείται ο ασθενών αδελφός επί τή σή γνώσει, δι' όν Χριστός απέθανεν. Ούτω δέ αμαρτάνοντες εις τούς αδελφούς, καί τύπτοντες αυτών τήν συνείδησιν ασθενούσαν, εις Χριστόν αμαρτάνετε, Διό περ, εί βρώμα σκανδαλίζει τον αδελφόν μου, ου μή φάγω κρέα εις τον αιώνα, ίνα μή τον αδελφόν μου σκανδαλίσω. Ουκ ειμί απόστολος; ουκ ειμί ελεύθερος; Ουχί Ιησουν Χριστόν τον Κύριον ημών εώρακα; Ου τό έργον μου υμείς εστέ εν Κυρίω; Εί άλλοις ουκ ειμί Απόστολος, αλλά γε υμίν ειμί η γάρ σφραγίς τής εμής αποστολής, υμείς εστε εν Κυρίω.

Αλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω,

Ευαγγέλιον εκ του κατά Ματθαίον

ΚΑ' 31-46

Είπεν ο Κύριος, Όταν έλθη ο Υιός...

Κοινωνικόν

Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

[t22top](#)

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Απόστιχα

Ἦχος πλ. δ'

Λιχνευσάμενοι, τήν πρώτην υπέστημεν γύμνωσιν, ητηθέντες τής πικράς γεύσεως, καί του Θεού εξόριστοι γεγόναμεν, αλλ' επανάγωμεν προς μετάνοιαν, καί τας αισθήσεις εκκαθάρωμεν προς άς ο πόλεμος, επεισόδιον τήν νηστείαν ποιούμενοι, ελπίδι χάριτος, τας καρδιάς βεβαιούμενοι, ου βρώμασιν, εν οίς ουκ ωφελήθησαν οι περιπατήσαντες, καί βρωθήσεται ημίν ο Αμνός του Θεού, εν τή ιερά καί φωτοφόρω νυκτί τής εγέρσεως, τό υπέρ ημών αχθέν σφάγιον, τό τοίς Μαθηταίς κοινωνήσαν, εν εσπέρα του μυστηρίου, καί σκότος λύον τής αγνωσίας, εν τώ φωτί τής αυτού Αναστάσεως. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον αγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νύν πρεσβεύσατε, ρυσθήναι των παγίδων του εχθρού, τας ψυχάς ημών δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά ουράνια υμνεί σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ανύμφευτε, καί ημείς δοξολογούμεν, τήν ανεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε σωθήναι τας ψυχάς ημών.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

ΠΡΩΪ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α' Τού λίθου σφραγισθέντος

Ηνέωκται τῆς θείας, μετανοίας τά πρόθυρα, προσέλωμεν προθύμως, αγνισθέντες τά σώματα, βρωμάτων, καί παθών τήν αποχήν, ποιούντες ως υπήκοοι Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντος τόν κόσμον, εἰς βασιλείαν τήν ἐπουράνιον, δεκάτας τοῦ παντός ἐνιαυτοῦ, προσφέροντες τῷ πάντων Βασιλεῖ, ὅπως καί τήν Ανάστασιν αὐτοῦ, πόθω κατίδωμεν. (Δίς)

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τάς χεῖράς σου τάς θείας, αἰς τόν κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία σαρκωθέντα θεότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καί παθῶν καί κινδύνων, τοὺς ευφημούντάς σε πόθω, καί βοώντάς σοι, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διά τοῦ τόκου σου.

Ὠδή α' Ἦχος α' Ὠδήν ἐπινίκιον ἄσωμεν

Φαιδρά προεόρτια, τῆς ἐγκρατείας, λαμπρά τα προοίμια τῆς νηστείας σήμερον, διό συνδράμωμεν, ἐν πεπιοθήσει ἀδελφοί, καί προθυμία πολλή.

Αδάμ τόν προπάτορα, τή παραβάσει, ζηλώσας ἐκβέβλημαι, τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος, διό προσπίπτω σοι, ἐν μετανοία καί κλαυθμῷ, Κύριε σώσόν με.

Αρχή κατανύξεως, καί μετανοίας, κακῶν αλλοτριώσεις, καί παθῶν ἐγκράτεια, διό σπουδάσωμεν, ἀποκοπήν τῶν πονηρῶν, ἔργων ποιήσασθαι.

Θεοτοκίον

Νυκτί παραπτώσεων, ἡμαυρωμένος, πρὸς σέ τήν κυήσασαν, τοῖς ἐν σκότει Ἥλιον, δικαιοσύνης Χριστόν, νῦν καταφεύγω ἐκτενῶς, Δέσποινα σώσόν με.

Ἐτερον Τριώδιον Εἰρμός ο αὐτός

Ἰδοῦ προηγέω κται, τῆς μετανοίας, ἡ θύρα φιλόθεοι, δεῦτε οὖν σπουδάσωμεν, τοῦ εἰσελεθῆν δι' αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστός, ὡς ἀναξίσις ἡμῖν.

Τό ἔαρ μηνύουσα, ἡγγικεν αὐτή, ἡ νῦν προκαθάριστος, Ἐβδομάς ἡ πάνσεπτος, τῶν ἱερῶν Νηστειῶν, τά σώματα καί τάς ψυχάς, πάντων φωτίζουσα.

Δόξα...

Ἀσύγχυτε, ἀκτιστε, Τριάς ἀγία, μονάς υπεράγαθε, ὁ Πατήρ, καί ὁ Υἱός, καί Πνεῦμα τό συγγενές, τοὺς προσκυνούντάς σε πιστῶς, αἰεὶ περισώζε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Νενίκηνται πάναγνε, ἐν σοί οἱ ὄροι, Παρθένε τῆς φύσεως, μένεις γάρ τέξασα, ἄνευ ἀνδρός τόν Θεόν, ὡς πρό τοῦ τόκου σεμνή, πάλιν ἀπήμαντος.

Ὁ Εἰρμός

Ὠδήν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καί σωσαντι τόν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδή η' Ὀν φρίπτουσιν Ἄγγελοι

Τόν βίον μου ἅπαντα, ἀσώτως δαπανῶν, πολίταις ἐδούλευσα, πικροῖς καί πονηροῖς, ἀλλά με ποθοῦντα, πρὸς τοὺς σοὺς οἰκιτιμοὺς, νῦν ἐπαναστρέψαι, Χριστέ μὴ υπερίδης.

Ὁ τρόπος τοῦ βίου μου, αἰσχρὸς καί χαλεπός, τό ἔλεος ἄμετρον, φιλόανθρωπε Σωτήρ, τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, μετανοίας καιρόν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καί πόθω σε ὑμνοῦντι.

Τοῦ Κάϊν τήν δύστηνον, ἐπόθησα ζωήν, τοῦ νοῦ τό ἀξίωμα, νεκρώσας ἀληθῶς, καί τρέμω τήν κρίσιν, εὐεργέτα τήν σῆν, μὴ με κατακρίνης, σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανύμνητε, η μόνη, πρὸς Θεόν, πιστῶν ενυπάρχουσα, βοήθεια στερρά, τοῦ σκότους με
ρύσαι, καί κολάσεως, τῆς αποκειμένης, τοῖς πονηρῶς βιούσιν.

Ειρμός ἄλλος

Ἕμνον σοι προσφέρομεν

Οὗτος ο καιρός ἐστι, τῆς μετανοίας, διό ευφρόνως ἐναρξώμεθα, ἀδελφοί ἐκβούντες, Ευλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Σήμερον τοῖς βρώμασιν, ἀποταχθέντες, σπευσωμεν ἔργω, καί τῶν πταισμάτων, τοῖς ἐπαξίως
μετανοοῦσιν.

Ευλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον, Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα σοι ἀόρατε Τριάς ἁγία, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἦν πιστῶς δοξάζομεν, σώζε τοὺς
δούλους σου, ἐκ πάσης βλάβης.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις παμμακάριστε, ἀγνή Παρθένε, χαίρε Κυρίου δούλη, καί Μήτηρ, χαίρε σκέπη τοῦ κόσμου,
Θεοτόκε ευλογημένη, Μαρία ολόφωτε.

Αἰνούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Ἕμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καί υμνοῦντες λέγομεν,
Ευλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ὡδή θ'

Τήν φωτοφόρον νεφέλην

Εἰρηνική καταστάσει, εὐκρινεῖ διαθέσει, τόν ἱερῶτατον καιρόν, τῆς ἁγίας Νηστείας, υποδεξώμεθα
πιστοί, αἰτοῦντες τήν ἀφῆσιν, ὧν ἕκαστος ἐπλημμέλησεν, ὅπως τῆς ἐκείθεν, ἐπι τύχωμεν χαράς.

Ἰδοῦ καιρός μετανοίας, ἡ προεόρτιος αὕτη, τῶν Νηστειῶν εἰσαγωγή, Διανάστα ψυχή μου, τῷ
ευεργέτη καί Θεῷ, θερμῶς διαλλάγηθι, τῆς κρίσεως, ὅπως φύγῃς ἐκείνης τῆς δικαίας, καί φρικτῆς
ὡς ἀληθῶς.

Τῶν Νηστειῶν τὰς εἰσόδους, καί τὰ προπύλαια πάντες, μή καθαρίσωμεν κακῶς, ἀκρασία, καί
μέθη, ἀλλ' ἐν ἀγνείᾳ λογισμῶν, προθύμως εἰσέλθωμεν, ληψόμενοι ἀφθαρσίας στεφάνους, καί
τῶν πόνων, ἐπαξίως τοῦς καρπούς.

Θεοτοκίον

Ἐπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα, τόν ἀγαθόν μή ἐλλείπῃς, τόν τήν ἀσθένειαν ἡμῶν, ἐπιστάμενον μόνον,
λοιμοῦ λιμοῦ τε, καί σεισμοῦ, καί πάσης κακώσεως, λυτρώσασθαι, τήν τιμώσαν σε πόλιν
Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς τῶν γηγενῶν.

Ειρμός ἄλλος

Σέ τήν οραθείσαν

Εἰσῆκται καιρός ψυχή μου, ο τῆς μετανοίας, μή ἀμέλει, πεινώσι δίδου ἄρτον, προσεύχου τῷ
Κυρίῳ, καθ' ἡμέραν καί νύκτα, καί ὥραν ἵνα σώσῃ σε.

Κρεῶν καί λοιπῶν βρωμάτων, ὡσπερ ἀποχὴν ἐποησάμεθα, οὕτω καί πάσαν ἐχθραν, πρὸς τοὺς
πλησίον ἄμα, πορνείαν τε καί ψεύδος, καί πᾶν κακόν ἐκφύγωμεν.

Δόξα...

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει, ἀναρχον θεότητα, τρισὶ δὲ προσώποις, δοξάζω τόν Πατέρα, τόν Υἱόν
καί τό Πνεῦμα, ἐν Τριάδι μονάδα, ἀμέριστον καί σύνθρονον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Σύ εἰ τῶν πιστῶν Παρθένε, καύχημα ἐλπίς καί προστασία, σέ ὠδαῖς ἀσμάτων, δοξάζομεν
ἀπαύστως, Θεοτόκε Μαρία, διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ο Ειρμός

Σέ τήν Οραθείσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἡ οὐδεὶς διήλθεν, εἰμή ο Θεός μόνος,
Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστεία ωφέλιμός ἐστι, τοῖς αἰρουμένοις καὶ ποιούσιν αὐτήν, οὔτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων, κατατολμὰ τοῦ νηστεύοντος, ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι, φιλοπονώτερον παραμένουσι, τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Μαρτυρικόν

Τῶν Ἁγίων Αθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενομένοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρά Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀσπύρως συνέλαβες, ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογούντες ἀνυμνούμεν σε, Χαίρε Παναγία Παρθένε.

[t23top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀπόστικα

Ἦχος πλ. δ'

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν, τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τό μέγα ἔλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰκιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ἐνδοξον καὶ ἀχραντον Θεοτόκον ἀληθῆ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν ὡς ὁ Ἄγγελος, Χαίρε Μήτηρ ἁγία, τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, χαίρει ἐνδιαίτημα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ πρεσβεύουσα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΠΡΩΪ Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Υπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας τὰ ορατὰ, ομοῦ καὶ ἀόρατα, ἐν ἀρρήτῳ, σοφία σου, τῆς φαιδράς Νηστείας, καιρὸν διανύσασθαι, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, εὐδόκησον εὐσπλαγγνε, λύων τὴν ἀπάτην, τῆς πικρᾶς αμαρτίας, παρέχων κατάνυξιν, καὶ ἰάσεων δάκρυα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα ἀδιστάκτω ψυχῇ, ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, σὺν ἀγγέλοις υμνούμεν τό κράτος σου. (Δίς)

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σὴ γαστρὶ, συλλαβούσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήσας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις, ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ὡδή β' Ἦχος γ'

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν

Ὡς ὄρθρος ἐξέλαμψεν, ἡμῖν τῆς μετανοίας, ἀκτῖνας τὰ προπύλαια, λαμπρῶς τῆς ἐγκρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, Χριστέ τοῦ ἐξωτερῶν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Πυρός με εξάρπασον, καί σκώληκος Σωτήρ, τού ακοιμήτου, μετανοίας εμμελεία καθαρθέντα.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανύμνητε, οδός ημίν γενού, τής μετανοίας, σωτηρίας, οδηγούσα προς τās πύλας.

Ειρμός άλλος Ἦχος β'

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου

Καιρός μετανοίας εφέστηκε, σπεύσωμεν φιλόχριστοι, καθαρθῆναι πάντων τών πταισμάτων, καί οφθῆναι τώ Δεσπότη μακάριοι.

Νηστείαν καθαράν αναμάρτητον, σπεύσωμεν τελέσωμεν, νύν αδιαλείπτως, ἵνα εύρωμεν πταισμάτων άφεσιν.

Υπάρχεις γάρ Χριστέ πολυέλεος, πάντας αγαθέ, αεί προσδεχόμενος, εν μετανοία, διό πάντες σε αεί δοξάζομεν.

Δόξα...

Τριάδα εν μονάδι δοξάσωμεν, άτμητον ασύγχυτον, αδιαίρετον, τή υποστάσει, διαιρετήν δέ τοίς προσώποις Θεόν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Αγνή Παρθενομήτορ δυσώπησον, όν περ εσωμάτωσας, ως βροτόν Παρθένε καί Λόγον, ἵνα σώση κινδύνων τούς δούλους σου.

Ο Ειρμός

Προσέχετε λαός μου τώ νόμω μου, κλίνατε τό ούς υμών, εις τά ρήματα τού στόματός μου, ότι τό όνομά σου Κύριε εκάλεσα.

Ωδή η'

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός

Μεταμελείας ο καιρός, μετανοίας επιδείξασθαι, καρπούς αξίους, τώ Θεώ ψυχή μου, σπεύσον διανάστηθι, καί βόησον εκτενώς, εν νηστείαις καί ευχαίς, Υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Προκαθαρθώμεν αδελφοί, τής ψυχής τά αισθητήρια, καί τώ Κυρίω νύν προσκολληθώμεν, τρόποις κατανύξεως, βοώντες ειλικρινώς, μετανοία καθαρά, Υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν ενεδρεύοντα εχθρόν, λιχνοτέραις ενθυμήσεσι, καί ακρασία ηδονής βραχείας, θέλγοντα τήν αίσθησιν, νεκρώσαι σπουδάσωμεν επιμόνω προσευχή, υμνούντες ευλογούντες, καί υπερυψούντες, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ηουρανώσασα ημών, τό γεώδες Κόρη φύραμα, τήν γεωθείσαν καί καταφθαρείσαν, τής ψυχής μου αύλακα, τώ όμβρω σών οικτιρμών, καρποφόρον αρεταίς, ανάδειξον βοώσαν, καί υπερυψούσαν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος

Τόν εν τή βάτω Μωσει

Προκαθαρθώμεν νυνί, μή τοίς βρώμασι μόνον, αλλά καί ταίς πράξεσι, καί αρξώμεθα πιστοί θερμή τή διανοία, ἵνα τώ κτίστη φαιδροί, οφθώμεν εις αιώνας.

Ούτως ημάς νηστεύειν δεί, μή εν έχθρα καί μάχη, μή εν φθόνω καί έριδι, μή εν κενοδοξία, καί δόλω κεκρυμμένω, αλλά καθώς ο Χριστός, εν ταπεινοφροσύνη.

Οι ελεούντες φησί, τούς πτωχούς τώ Σωτήρι, δανειούσιν εμφρόνως, ώ χαράς ανεικάστου! παρέχει γάρ πλουσίως, τās αμοιβάς τών καλών, εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί άγιον Πνεύμα.

Δόξα Πατρί, καί Υιώ, καί τώ αγίω Πνεύματι, εις Θεός γάρ τά τρία, σύν Αγγέλοις απαύστως, βροτοί ανευφημούμεν, σε παναγία Τριάς, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε Παρθένε αγνή, Θεοτόκε Μαρία, ιλαστήριον κόσμου, ορθοδόξων τό κέρας, ικέτευε ρυσθῆναι, εκ τού ασβέστου πυρός, τούς σέ δοξολογούντας, εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει, προτυπώσαντα ποτέ, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Σέ τήν ακατάφλεκτον βάτον

Άνοιξον ημίν τού ελέους σου, τά άχραντα σπλάγχνα, ο μετάνοιαν βροτοίς εις σωτηρίαν, δωρησάμενος, μόνε Σωτήρ πολυέλεε.

Οίμοι! τί φρικώδες εκείνο, τό αδέκαστον Βήμα, εν ώ μέλλομεν γυμνοί, ποιείσθαι λόγον, ών εν τώ βίω κακών διεπράξαμεν!

Όμβρησον ημίν ευσπλαγχνίας, Ευεργέτα ρανίδα, κατακλύζουσαν ημών, τόν ρύπον πάντα, αφορμάς μετανοίας ημίν παρεχόμενος.

Πάντες εν προθύμω καρδία, τής αγίας Νηστείας, τά προπύλαια λαμπρώς συνεισελθόντες, ευχαρίστους δέ ωδάς, τώ Χριστώ προσενέγκωμεν, Θεοτοκίον, έ τήν κραταιάν προστασίαν, καί βεβαίαν ελπίδα, ανυμνούντες ευσεβώς, εκδυσωπούμεν, Τόν Υιόν σου δυσώπει, Παρθένε τού σωθῆναι ημάς.

Ειρμός άλλος

Τήν παρθενίαν σου Θεοτόκε

Νύν προκαθαιρώμεθα, εν νηστεία, καί δάκρυσι, καί μεγίστοις κατορθώμασιν, ίνα εύρωμεν μέγα έλεος,

Νύν μιμησώμεθα, τάς φρονίμους Παρθένους φιλόχριστοι, καί σπεύσωμεν Χριστώ υπαντήσαι, μετά λαμπάδων φαιδρών.

Νύν μιμησώμεθα, τόν Ηλίαν νηστεύοντα, καί φεύγοντα τήν Ιεζάβελ, τήν πονηράν, ίνα ούτως αναληφθώμεν εκ γής.

Δόξα...

Άγιος, Άγιος, Άγιος, τρισάγιε, Πάτερ παντοκράτορ, καί Υιέ ομοούσιε, σύν τώ Πνεύματι, μία θεότης.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εις σέ καυχώμεθα, καί εις σέ καταφεύγομεν, αγνή Αειπάρθενε, σεμνή, τής κολάσεως, ρύσαι πάντας ημάς.

Ο Ειρμός

Τήν παρθενίαν σου, Θεοτόκε αμίαντε, ήν ου κατέφλεξε, τό πύρ τής θεότητος, ταύτην αεί μεγαλύνομεν.

Α πό σ τ ι χ α τών Αίνων

Ιδιομελον 'Ηχος γ'

Ασμένως λαοί, τήν Νηστείαν ασπασώμεθα, έφθασε γάρ τών πνευματικών αγώνων η αρχή, αφήσωμεν τής σαρκός τήν ευπάθειαν, αυξησωμεν τής ψυχής τά χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν ως δούλοι Χριστού, ίνα καί συνδοξασθώμεν ως τέκνα Θεού, καί τό Πνεύμα τό άγιον εν ημίν οικήσαν, φωτίση τάς ψυχάς ημών. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Βασιλέων καί τυράννων, τόν φόβον απώσαντο οι Χριστού Στρατιώται, καί ευθαρσώς καί ανδρείως αυτόν αμολόγησαν, τόν απάντων Κύριον, Θεόν καί Βασιλέα ημών, καί πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, η προστασία πάντων τών δεομένων, εις σέ θαρρούμεν, εις σέ καυχώμεθα, εν σοί πάσα

η ελπίς ημών εστι, πρέσβευε τώ εκ σου τεχθέντι, υπέρ αχρείων δούλων σου.

t24top

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Απόστιχα

Ιδιόμελον Ἦχος α'

Περιχαρώς δεξώμεθα πιστοί, τό θεόπνευστον διάγγελμα τῆς Νηστείας, ως πρώην οι Νινευίται, καί αὐθις πόρνοι καί τελώναι, τό τῆς μετανοίας κήρυγμα, παρά τοῦ Ἰωάννου, δι' εγκρατείας ετοιμασθώμεν πρὸς μετουσίαν, τῆς εν τῇ Σιών δεσποτικῆς ιερουργίας, διὰ δακρύων προκαθαρθώμεν τοῦ εν αὐτῇ θεοῦ Νιπτήρος, προσευξώμεθα ἰδεῖν τὴν τοῦ τυπικοῦ ενταύθα, Πάσχα τελείωσιν, καί τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν, παρασκευασθώμεν εἰς προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ, καί τῆς Εγέρσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βιώντες πρὸς αὐτόν, Μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν φιλάνθρωπε! (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καί ουρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καί προσκαίρως πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, ὄντως καλὸν ὑμῶν τό ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γάρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καί σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Παρθένος ἡ ἀσπίλος ποτέ, ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ὄν ἐξ ἀσπύρου γάρ ἔτεκε, γαστρός μὴ φέρουσα, τὴν τῶν σπλαγγχνῶν τρώσιν, τρυχομένη ἔλεγεν, ὁ νεύματι κρατῶν κτίσιν ἀπασαν, πῶς ὡς κατάκριτος, ἐν Σταυρῷ ἐναπηώρησαι; πάντως θέλων, σώσαι τό ἀνθρώπινον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος β'

Ευσπλαγγχνίας υπάρχουσα

Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὴν προκαθάριστον εὐδόκησον τῶν Νηστείων, τῇ ἀφάτῳ φιλάνθρωπία σου Χριστέ ὁ Θεός, κατάβαλε τοῦ ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα, καί τῷ Σταυρῷ σου πάντας διάσωσον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα... τό αὐτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπύρως τεκούσά σε, καί μὴ φέρουσα ὀρὰν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καί ἀνεβόα σοι, Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; Ὑμνῷ σου τὴν ἀκραν ἀγαθότητα.

Ὡδή α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Ἀσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δέ ἄρματα, Φαραῶ καί τὴν δύναμιν.

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως, πρὸς υποτύπωσιν ἡμῶν, νικά τὸν πειράζοντα, δεικνύς τό ἡμέτερον, καί ὄρους υπογράφων ἡμῖν.

Μωσῆς ὁ θεϊότατος ἐν Σιναίῳ, δι' εγκρατείας τῷ Θεῷ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, λαλεῖν κατηξίωται, Αὐτόν πιστοί ζηλώσωμεν.

Ἰλάσθητι Κύριε τῷ λαῷ σου, καί ἐπιβλέψας ὡς Θεός, ἰλέω σου ὀμματι, ἐπίσκεψαι ἅπαντας, τῷ

πλήθει τού ελέους σου.

Θεοτοκίον

Σοί πάντες προστρέχομεν Θεοτόκε, ως υπερμάχω ασφαλεί, εις πρεσβείαν κινούντές σε, λυτρώσασθαι τήν ποιμήνην σου εκ πάσης περιστάσεως.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Εν Κυρίω Θεώ μου, εστερεώθη η καρδία μου, διό οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Ο θαυμάσιος Ενώχ, δι' εγκρατείας μετετέθη εκ γής, αυτόν ζηλοτυπούντες, μετατεθώμεν εκ φθοράς πρὸς ζωήν.

Προσευχαίς καί νηστείαις, τόν Λυτρωτήν ιλεωσώμεθα, συγχαίρει γάρ ο Κτίστης, τή μετανοία τών κτισμάτων αυτού.

Ετοιμάζου ώ ψυχή, καί προκαθαίρου, πρὸ τού πάθους Χριστού, ίνα τή αναστάσει, πνευματικῶς συνεορτάσης αὐτό.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκούσα Θεόν, υπέρ ημών απαύστως πρέσβευε, πρὸς σέ γάρ Θεοτόκε, αμαρτωλοί καταφεύγομεν.

Ωδή γ' Ἦχος β' Εν πέτρα με τής πίστεως

Εξέτει νας παλάμας εν τῷ Σταυρῷ σου, ενέκρωσας νεκρώσει σου τήν κατάραν, εζώωσας τῷ πάθει σου τούς ανθρώπους, διό υμνούμέν σου, τήν θείαν Σταύρωσιν, Ιησοῦ φιλόνηρωπε ο Θεός ημών.

Τή βρώσει τή τού ξύλου θανατωθέντες, τῷ ξύλῳ εζώωθημεν τού Σταυρού σου, Αὐτόν οὖν σοι προσάγομεν εις πρεσβείαν, χάριν καί έλεος, ημίν κατάπεμψον, ευεργέτα Δέσποτα πολυέλεε.

Τά πρόθυρα ηνέγκται τής νηστείας, τό στάδιον εγγίζει τής εγκρατείας, ζεούσή προθυμία διανιστώμεν, υποδεξόμενοι, δῶρον θεόσδοτον, αναστέλλον καύσωνα παραπτώσεων.

Ο χρόνος ο μακάριος τής νηστείας, ακτίνας αποστίλβων τής μετανοίας, ανέτειλε, προσέλωμεν φιλοτίμως, εκτιναξάμενοι, σκότος βαθύτατον, ραθυμίας άπαντες αγαλλόμενοι.

Νηστείαν αγιάσωμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν εγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν εν δάκρυσιν, τῷ Δεσπότῃ, Δός ημίν Κύριε, χάριν συμπράττουσαν, εις τά σά θελήματα πολυέλεε.

Δεξάμενοι τό δῶρημα τής νηστείας, δοξάσωμεν τόν δόντα εις σωτηρίαν, καί τούτο εργασώμεθα επιπόνως, ίνα τήν άφεισιν, τών επται σμένων ημίν, εκ χειρός δεξώμεθα τού ποιησαντος

Θεοτοκίον

Κατεύνασον τόν τάραχον τών παθών μου, θεραπευσον τά τραύματα τής ψυχής μου, εξέγειρον εξ ύπνου με ραθυμίας, τή μεσιτεία σου, τή προστασία σου, Παναγία Δέσποινα Μητροπάρθενε.

Ειρμός άλλος Στειρωθέντα μου τόν νούν

Υψωθέντος σου Σωτήρ, εκουσίως εν Σταυρῷ, η κτίσις πάσα, εδονήθη τής γής, και ερράγη τού Ναού τό καταπέτασμα.

Εμασίχθης εν Σταυρῷ ώ, Ιησοῦ μου δι' εμέ, καί εκεντήθης, τήν πλευράν αγαθέ, όθεν πίστει προσκυνώ, τό θείον κράτος σου.

Δόξα...

Κλίνας γόνυ εν τή γή, τόν Πατέρα προσκυνώ, Υιόν δοξάζω, καί τό πνεύμα ανυμνώ, τήν μονόθελον αρχήν, καί τρισυπόστατον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ακατάληπτόν εστι τό μυστήριον σεμνή, τής σής λοχείας, τίκεις γάρ Μαριάμ, απειράνδρος τόν Θεόν, καί μένεις άφθορος.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τόν καιρόν, τῆ δυνάμει σου Χριστέ, καθαγιάσας, σώσον πάντας ημάς, τῶν παγίδων τοῦ εχθροῦ, τοὺς προσκυνούντάς σε.

Ο Ειρμός

Στειρωθέντα μου τόν νοῦν, καρποφόρον αρετῶν, ανάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν αγαθῶν, τῆ ευσπλαχνία σου.

Ὡδή δ'

Εισακήκοα τήν ακοήν σου

Ο Αβραάμ δι' αρετῆς καί φιλοξενίας, τήν Τριάδα υπεδέξατο, αγγελικῶς ενδημήσασαν.

Πλούτος άσυλος τῆς εγκρατείας εστί, τό δῶρον, καί ο τούτω πλουτιζόμενος, καταπλουτήσει θεότητα.

Δεῦτε κλαύσωμεν άμα τῷ λόγω, πίστει βοώντες, ο Θεός ημίν Ιλάσθητι, τοίς πολλά πλημμελήσασι.

Θεοτοκίον

Μήτηρ άχραντε ευλογημένη, αγνή Παρθένε, τόν Υίόν σου καί Θεόν ημών, υπέρ τοῦ κόσμου ικέτευε.

Ὡδή ε'

Ο ανατείλας τό φῶς

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς, εν Σιναίῳ τῷ ὄρει, θεόπτης ανεδείχθη, καί Ηλίας έμπυρος, αρματηλάτης ανεφέρετο.

Διά νηστείας ποτέ, ο σοφός Ησαΐας τοῦ άνθρακος εκείνου, τῆ λαβίδι γεύεται, ὅτε χειλέων αυτού καθήψατο.

Νηστεύσας πρίν ο Δανιήλ, καί οι τρεῖς Παῖδες άμα, τάς μύλας τῶν λεόντων θλάσαντες, καιομένης φλογός κατεπάτησαν.

Θεοτοκίον

Θεογεννήτορ Αγνή, Θεόν εν γαστρί σου, βαστάσασα αφθόρως, φύλαττε τήν ποιμνην σου, καί διατήρησον άπρωτον.

Ὡδή ς'

Ὡς Ιωνάν τόν Προφήτην

Τόν Ιωνάν εν τῷ κήτει, η σεμνή διασώζει νηστεία ποτέ, Νηστεύσωμεν ούν εκ καρδίας, καί φύγωμεν εκείνην, τήν εν γεέννη φθοράν.

Οι Νινευίται δέ πάλιν, τήν οργήν τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν, θερμή μετανοία καί πόθω, αυτούς νύν εκ πόθου, πάντες ζηλώσωμεν.

Η ενεστώσα νηστεία, συγκαλείται ημάς εις μετάνοιαν, προσδράμωμεν, ούν εκ πόθου, καί γνώμεν, τί τό δῶρον τῆς εγκρατείας εστί.

Θεοτοκίον

Η αφράστως τεκούσα, τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου, Χριστόν τόν Θεόν ημών, αυτόν δυσωπούσα μή παύση, τό γένος άπαν σώσαι τῶν ανυμνούντων σε.

Ο Ειρμός

Ὡς Ιωνάν τόν Προφήτην, ελυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ο Θεός, καμέ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ανάγαγε, καί σώσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὡδή ζ'

Ο τῶν Πατέρων Θεός

Γενώμεθα καί ημεῖς, ως ο Δανιήλ εκείνος, ο τοὺς λέοντας ποτέ, διά νηστείας εν λάκκω, εξημερώσας βρύχοντας.

Τούς νεανίας τούς τρεις, ζηλώσωμεν εν φόβω, ίνα φύγωμεν, καί τό πύρ τής γεέννης, ως οὔτοι τήν Βαβυλώνας κάμινον.

Νηστεύσωμεν καί ημείς, εν καθαρά τή καρδίᾳ, καί αγνίσωμεν σῶμα, καί ὅλον ὅλως τό πνεῦμα, Θεῷ καθιερώσωμεν.

Θεοτοκίον

Παρθενομήτορ Αγνή, τόν εκ σου σαρκωθέντα, προαιώνιον Λόγον, εκδυσωπούσα μή παύση, σωθῆναι τās ψυχās ημών.

Ὡδή η' Ὁ Ειρμός

Τόν Βασιλέα Χριστόν, ωμολόγησαν οι αιχμάλωτοι Παῖδες, εν τή καμίνω, λέγοντες μεγάλη τή φωνή, Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τόν Κύριον.

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσήφ, μίξιν ἔφυγε παρανόμου γυναίου, καί βασιλείας ἔτυχε, διό καί ημείς σβέσωμεν, διά νηστείας τὰ πεπυρωμένα βέλη, τοῦ εχθροῦ Βελίαρ.

Διά νηστείας Δαυῖδ, νίκην εσθήσατο κατὰ τοῦ αλλοφύλου, καί βασιλείαν εύρατο, διό καί ημείς λάβωμεν, δι' εγκρατείας νίκην κατ' εχθρών καί εν Κυρίῳ στεφανωθῶμεν.

Φυλάξωμεν καί ημείς, τās αρετās αυτών, τοῦ ἰώβ τήν ανδρείαν, τοῦ Ἰακώβ τό ἀπλαστον, τήν πίστιν Αβραάμ, τήν σωφροσύνην τήν τοῦ Ἰωσήφ, καί τοῦ Δαυῖδ τās αριστείας.

Θεοτοκίον

Τόν Βασιλέα Χριστόν, ὄν ημῖν ἔτεκεν η Παρθένος Μαρία καί μετά τόκον ἔμει νε παρθένος αγνή, πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τόν Κύριον.

Ὡδή η'

Τόν εν καμίνω τοῦ πυρός

Σταυροφανῶς ο Μωϋσῆς, τās παλάμας ανυψών επί τοῦ ὄρους, τοῦς εχθρούς ετροπούτο, σύ δέ Σωτήρ εν Σταυρῷ, τās χείρας εκτείνας ἐνέκρωσας, τήν ολεθροτόκον, τοῦ Ἄδου τυραννίδα.

Ἦλοις παγεῖς επί Σταυροῦ, καί πλευράν διανυγείς, Χριστέ Σωτήρ μου, τής κατάρας ἐρρύσω τοῦς γηγενεῖς, καί χαράς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας, ὅθεν ευλογούμεν, τήν σήν φιλανθρωπίαν.

Τής εγκρατείας ο καιρός, ανατείλας νοητῶς καταφωτίζει, τής ψυχῆς τās αισθήσεις, καί παθῶν τήν ἀχλύν ελαύνει, διό ασπασώμεθα, τούτον εκ καρδίας, Χριστόν υπερυψούντες.

Πάθη ολέθρια ψυχῆς, ἠδονάς θανατηφόρους νηστεία θανατοί, καί τῷ ὄντι εν καταστάσει ποιεί, καρδίας ορμάς καί κινήματα, ταύτην οὖν εν πίστει, δεξώμεθα προθύμως.

Ουχί νηστείας ἀπαρχήν, τήν παρούσαν ιεράν πιστοί ημέραν, ἐπιστάμενοι, ταύτην ειλικρινεῖ λογισμῷ, τιμῶμεν, ἀλλ' εἰσοδον λέγοντες, καί τῶν τής νηστείας, παρείσβασιν προθύρων.

Προδεξιούται δεξιῶς, τήν φιλόθεον ψυχὴν τοῖς προοιμίοις, η καλλίστη νηστεία, προκαθαρσίω γερῶν, οἶα βαθμίσι καί κλίμακι, ταύτη προστεθείσα τήν σήμερον ημέραν.

Θεοτοκίον

Ἄνοιξον κρούουσιν ημῖν, καί τό ἔλεος, τό σόν προσκαλουμένοις, ταχινή τῶν ἀνθρώπων καταφυγή καί στερρά, εν πάσι Παρθένε βοήθεια, καί τῶν εν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Ἄλλος

Τόν εν τή βάρῳ Μωσεί

Αναρτηθεῖς εν Σταυρῷ, ο τῶν ὄλων Δεσπότης, τόν Ἀδὰμ σύν τή Εὔα, πάλιν ἀνεκαλέσω, καί εν τῷ Παραδείσῳ Χριστέ Σωτήρ εισηξας, σέ ανυμνολογοῦσιν, εις πάντας τοῦς αἰώνας.

Σοῦ ὑψωθέντος Χριστέ, εν Σταυρῷ εκουσίως, αι αυγαί τοῦ ἡλίου, συνεστάλησαν φόβω, καί ἔδῃ η ημέρα, ὅθεν ο Ληστής σέ Θεόν καθωμολόγει, εις πάντας τοῦς αἰώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα.

Ίσον Πατρί τόν Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, πεπιστεύκαμεν είναι, τήν αγίαν Τριάδα, εν θεότητι μία, ήν πίστει προσκυνούμεν, τό τού Αρείου δόγμα, αεί καταπατούντες.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πώς σε υμνήσω ως δεί, Θεοτόκε Παρθένε, δυσωδών αμαρτιών εγώ νύν ο σκοτεινός; αλλ' ούν Υπεραγία, σύγγνωθί μοι τή τόλμη, τού πενιχρού μου έπους.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Σταυρέ πιστών η ελπίς, Βασιλέων τό όπλον, Ιερέων η δόξα, Μοναζόντων τό σθένος, τή σή δύναμει πάντας, τούς σέ δοξολογούντας, σώζε εις αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει προτυπώσαντα ποτέ, υμνείτε ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Μεγαλύνομεν πάντες, τήν φιλανθρωπίαν σου Χριστέ Σωτήρ ημών, η δόξα τών δούλων σου, καί στέφανος τών πιστών, ο μεγαλύνας τήν μνήμην τής τεκούσης σε.

Μωϋσής εν Αιγύπτω, θάλασσαν διέρρηξε, καί λαόν διήγαγε, καί τούτον έθρεψεν, εν ερήμω αβάτω, διά νηστείας εκτελών τεράστια.

Ιησούς ο τού Ναυή, διά τής εγκρατείας λαόν καθηγίασε, καί εκληροδότησεν, εις γήν επαγγελίας, τόν Ιορδάνην διαβίβασας τό πρότερον.

Ο Γεδεών εκείνος, μόνοις τριακοσίοις, ανδράσι τοίς λάμψασι, νικά τόν αλλόφυλον, εγκρατεία καί ευχή, αυτόν ζηλούντες, καί ημείς μιμησώμεθα.

Θεοτοκίον

Χαίρε πάνσεμνε Αγνή, παρθενίας τό καύχημα, Αγγέλων τό στήριγμα, ανθρώπων βοήθεια, κόσμου η χαρά, Μαρία, καί Μήτηρ, καί δούλη τού Θεού ημών.

Είτα τό τριώδιον

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Σταυρώ τας θείας παλάμας εξαπλώσας, συνήψας, τά πρώην διεστώτα Λυτρωτά, καί τώ Πατρί τήν κατάκριτον, μεσιτεύσας ως δώρον, προσήγαγες ουσίαν τών βροτών, διά τούτο υμνούμεν, τήν άχραντόν σου Σταύρωσιν.

Η τής αγίας Νηστείας, επιλάμψασα χάρις, ακτίνας επαφήσιν ημίν, προκαθαιρούσας παλίρροιαν λογισμών, καί τού κόρου, τό σκότος ελαυνούσας, οι πιστοί, διά τούτο προθύμως, ταύτην υποδεξώμεθα.

Η φωτοφόρος Νηστεία, χαρισμάτων ενθέων, κρατήρα συγκεράσασα ημίν, σήμεραν πάσι προδεικνυσιν, ως βουλόμενοι τούτων μεθέξειν, εις ωφέλειαν ψυχής, τώ Δεσπότη τών όλων, συμπράξει δυσωπήσωμεν.

Ήλοις τών θείων χειρών σου, προσηλώσας Οικτίρμον, ημών τας αμαρτίας εν Σταυρώ, Λόγη πλευράς σου διέρρηξας, πονηρά γραμματεία, σφαλμάτων καί πταισμάτων χαλεπών, διά τούτο υμνούμεν, τήν άχραντόν σου Σταύρωσιν.

Τών αρετών ή καλλίστη, εξανοίγεται τρίβος, τό στάδιον τών θείων Νηστειών, πάσιν ιδού ευτρεπίζεται, οι αθλήσαι νομίμως, βουλόμενοι αιπήσατε Χριστόν, ειρηνάιον εξ ύψους, καιρόν ημίν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον

Τή οξυτάτη πρεσβεία, τή αγρύπνω σου σκέπη, τή κραταιά σου Δέσποτι να άγνη, νύν βοηθεία

συντήρησον, τούς πιστούς σου οικέτας, εκ πάσης εναντίας προσβολής, καί παθών καί πταισμάτων, καί πειρασμών διάσωσον.

Άλλος

Τὴν υπερφυῶς σαρκί

Εν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, εκουσίως προσπαγεῖς, πάντας ἡμᾶς ἐρρύσω, τῆς κατάρας τοῦ νόμου, διό σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν Χριστέ.

Πάντες προσκυνούμεν σου, τὰ παθήματα Σωτήρ, ἄπερ ἐκὼν ἐδέξω, ἵνα ἐλευθερώσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα...

Αἰδίως ὁ Πατήρ, καί ἀρρεύστως τὸν Υἱόν, ἐγέννησε, καί Πνεῦμα ἐκπεπόρευκεν, ὅθεν, ἀμέριστος πέλει, καί ὁμότιμος Τριάς.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Νέμειν τὴν συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων Μαρία, ὑπερευλογημένη, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἰκέτευε Σωτήρα, ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε, τῇ δυνάμει σου Σταυρέ, τὸν τῆς νηστείας χρόνον, διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ, ἀξίωσον καί ρύσαι, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Εἰρμός

Τὴν υπερφυῶς σαρκί, συλλαβούσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόνον Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστοί.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν

Ἰδιόμελον

Ἦχος α'

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχὴ μου, καί παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλη τῇ ἀτροφίᾳ, εἰ μὴ γὰρ ἀφορμὴ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδῆς μισεῖσαι παρά Θεοῦ, καί τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις, μὴ οὖν ἀμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης, ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμᾶς ἀτόπους μένε, δοκούσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτήρι, μάλλον δὲ συσταυρούσθαι, τῷ διὰ σέ σταυρωθέντι, ἐκβώσω πρὸς αὐτόν, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμός, οὐ θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ μάλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες, ὅθεν καί ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδούσα ἐβόα, Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τό καινόν, καί παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί; Εἶτα, Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καί ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε, Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρῶτὸν ἐλέός σου, καί τὴν ἀλήθειαν σου καθ' ἐκάστην.

ΕΙΣ ΔΕ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος γ'

Βασιλεῦ ἅγιε παντοδύναμε, ὃν φρίσσει καί τρέμει τὰ σύμπαντα, σώσον ἡμᾶς, δύνασαι γὰρ συγχωρεῖν ἀμαρτίας, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Καί νῦν... τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β

Σώσον Κύριε τόν λαόν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Προφητείας Ἰωήλ τό Ανάγνωσμα (Κεφ Β' 1-26)

Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστεία, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπητῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἴματια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις, Τίς οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσῃ, καὶ υπολείπεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, Σαλπίσσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νῆπια θηλάζοντα μαστούς, ἐξελεθῶ νυμφίος ἐκ τοῦ κοιῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς, Ἀνά μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Πού ἐστιν ὁ Θεός αὐτῶν; Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σίτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἀνυδρον, καὶ ἀφανιώ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρώμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ἔργα αὐτοῦ, θάρσει ἡ γῆ, χαίρει καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι, θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκὴ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίρετε, καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν υετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἐμπροσθεν, καὶ πλησθήσονται αἱ ἀλώνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται οἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βρούχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἦν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς. Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αινέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυθῇ ὁ λαός μου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

[t25top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἰωήλ τό Ανάγνωσμα (Κεφ Δ' 12-21)

Τάδε λέγει Κύριος, Ἐξεγείρεσθω, καὶ ἀναβαινέτω πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, Ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός, εἰσπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης ὁ ληνός, ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακά αὐτῶν, Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλήμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου. Καὶ ἔσται Ἱερουσαλήμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ρυήσονται γάλα, καὶ πάσαι αἱ ἀφῆσεις Ἰούδα ρυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων, Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν

έσται, καί η Ἰδουμαία εἰς πεδίον αφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται, καί Ἰερουσαλήμ εἰς γενεάς γενεῶν. Καί ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καί οὐ μὴ ἀθλώσω, καί Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Ελπισάτω Ἰσραήλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στίχ. Κύριε οὐχ υψώθη ἡ καρδία μου.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, καί τὸ ἄνθος τῆς μετάνοίας, ἀγνίσωμεν οὖν εαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντός μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἰπώμεν, Δόξα σοι, μόνε φιλόανθρωπε. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καί τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὐσα τῶν ουρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καί ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΠΡΩΪ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῼ

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὴν τεσσαρακονθήμερον, καί προκαθάριστον, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, σήμερον στέφουσι, καί τῆς νηστείας τὸν καιρὸν ἀγιάζουσι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ, καί τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ προκαταγγέλλουσι πάσι, καί πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τὸ αὐτό

Καί νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε ἀχραντε, ἀνενδότης ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, καί περιστάσεων, καί κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον αὐτοὺς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καί σώσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδή δ' Ἦχος δ'

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης

Ἐξέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκτίνα θεογνωσίας, οἱ Μαθηταὶ σου, καί τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, τῆς ἀπάτης λύσαντες τὴν ζόφωσιν, αὐτῶν προσευχαίς, σώσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, ἀγῶνων στεφανωθέντα, ταῖς ευκαρπίαις, δεξιούνται τοὺς προσωδαῖς μουσικαῖς, τρέχοντας, νηφαλέως ὕμνοις καὶ σπουδαίως πιστοί, ἅπαντες συνδράμωμεν.

Νεκρώσεως τοὺς χιτώνας, δεξάμενος προπετεία τῆς ἀκρασίας, ἐνεδύθη ὁ ταλαίπωρος, ἀλλὰ σύ με ἐνδυσον Υἱέ τοῦ Θεοῦ, στολὴν φωτεινὴν, τῆς ἀναγεννήσεως.

Ὁ βίος μου πονηρία, καί πάση ἀκαθαρσία συνετελέσθη, ἀλλὰ σοὶ τῷ πανοικτίρμονι, καταφεύγω, πρόφθασον οὖν σώσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σὴ ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες υπέρ λόγον, καί ἔτεκες υπέρ φύσιν, Θεογεννήτορ, τὸν δεσπίζοντα τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, ρυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ πάσης οργῆς, τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν ελευσίν σου Κύριε καί εφοβήθη, κατενόησε τά έργα σου, καί εξέστη, Δόξα τή δυνάμει σου, δόξα Χριστέ, τή συγκαταβάσει σου.

Άλλος Ἦχος β'
Ελήλυθας εκ Παρθένου

Σκεδάσαντες, ακρασίας τόν ζόφον Απόστολοι, ταίς τών διδαχών υμών μαρμαρυγαίς εκλαμπρύνετε, εγκρατεία άπαντας, αμαρτωλούς καί δικαίους ως πανεύφημοι.

Ως διαυγείς, μαργαρίται τού Λόγου Απόστολοι, πάντα εκοσμήσατε, δι' εγκρατείας τά πέρατα, καί καλλιεργήσαντες, τήν τών ψυχών ημών, όντως νύν ευγένειαν.

Τήν κάμινον, διά δροσου νηστείας Απόστολοι, τών παθών μαράναντες, πάσι βροτοίς εδιδάξατε, πόλιν ταύτην άσυλον, καί οικητήριον, έχειν αγιάσματος.

Ημάρτηκα, υπέρ πάντας ανθρώπους ο άθλιος, καί αμετανόητα, ως Μανασσής επλημμέλησα, τρόπους μετανοίας μοι, ποιήσον Κύριε, πρίν με λύση θάνατος.

Θεοτοκίον

Σέ λιμένα, σωτηρίας καί τείχος ακραδάντων, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοί επιστάμεθα, Σύ γάρ ταίς πρεσβείαις σου, εκ τών κινδύνων λυτρούσαι, τάς ψυχάς ημών.

Ο Ειρμός

Ελήλυθας εκ Παρθένου, ου πρέσβυς ουκ Αγγελος, αλλ' αυτός ο Κύριος σεσαρκωμένος, καί έσωσας, όλον με τόν άνθρωπον, διό κραυγάζω σοι, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή η'
Τά σύμπαντα Δέσποτα

Γή σύμπασα Κύριε, τής σής αιnéσεως επλήσθη, πάσαν γάρ διέδραμε, τών θείων Μαθητών σου, ο φθόγγος ο ένθεος, εκ βυθού αγνωσίας μεταστρέφων πρός γνώσιν, αναμέλπουσαν, Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Η χάρις η ένθεος, τής μετανοίας επεφάνη, σωτηρίαν φέρουσα, τοίς ταύτης εντρυφώσι, τά άθλα καί σκάμματα, τών ιδρώτων καί κόπων, διό τρέχε ψυχή μου τώ Δεσπότη σου, τών πολλών σου πταισμάτων ζητούσα, λαβείν τήν συγχώρησιν.

Τό στάδιον ήνοικται, τής θεοσδότη εγκρατείας, φαιδρώς υπαντήσωμεν, οι χρήζοντες ελέους, διψά γάρ ο εύσπλαγχνος, τήν ημών σωτηρίαν, καί τού δούναι συγγνώμην, επεκτείνεται, τοίς αυτόν εκζητούσι προθύμως, καί πόθω δουλεύουσι.

Νηστεία στομώθητι, ειρηνευούση διανοία, θρέψον δή τόν Κύριον, ψυχή τή ευπραξία, αρετής εδέσματα, ως ευώδεις θυσίας, προσκομίζουσα τούτω, καί κραυγάζουσα, Ευλογείτε τά έργα, απαύστως τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Η πάντων δεσπόζουσα, τάς ικεσίας δεχομένη, Δέσποινα τών δούλων σου, αγία Θεοτόκε, τού σκότους με λύτρωσαι, καί πυρός τού ασβέστου, τών κακών μου τά πλήθη εξαλείψασα, εν τή σή μεσιτεία, καί μόνη τή θεία σου πρεσβεία.

Άλλος
Έφριξε Παίδων ευαγών

Υμάς φώς ώσπερ ο Χριστός, εις τά πέρατα τής οικουμένης πάσης, Απόστολοι διδούς, απελθόντες έφη διδάξατε, εν τοίς έθνεσιν, ίν' εν σαρκί με όντα, ειδήτε εγκρατεία διαιωμένον, καί τού εχθρού όλον τό σθένος πατούντα, καί οδόν ανθρώποις, δεικνύοντα ευθείαν.

Έδειξας βαίνουσαν Χριστέ, τήν εγκράτειαν εις ιλασμόν τών βροτών, παθών τε χωρισμόν, δι' αυτής γάρ σου οι Απόστολοι ευηρέστησαν, καί φαεινοί φωστήρες, επί τής γής εδείχθησαν, κηρύττοντες τόν Κύριον τρισί προσώποις, μιά δέ εν ουσία πάσι τοίς αυτόν ανυμνούσι.

Τών εθνών κήρυκες υμείς, απεστάλητε υπό τού Διδασκάλου Χριστού, ώ Μαθηταί, διδαχαίς ενθέοις, φωτίζειν αυτών τά νοήματα, παθών τε καί βρωμάτων απέχεσθαι, παθών δέ τήν εγκράτειαν, καί Κύριον γινώσκειν τούτον καί κτίστην, καί δημιουργόν τού παντός καί ευεργέτην.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον Πνεύμα.

Ὡς ποτέ Κάιν ο φονεύς, ου προσήγαγον τό τής ψυχής μου θύμα, αμώμητον Χριστέ, ακαθάρτω γνώμη κρατούμενος, μή βδελύξη με, προσερχόμενον ούν σοι, διά νηστείας Σώτερ υπεράγαθε, αλλ' έπίδε επί τοίς δώροις, οίς πόθω άγω σοι Θεέ μου, εν καιρώ τής νηστείας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὀλβιος γέγονε γαστήρ, Θεομήτορος ως δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαρκός, εξ αυτής μίγντα βροτεία μορφή καθ' υπόστασιν, καί ωώφθη πόλις Θεού, εν ή οικείν ο Ύψιστος ευδόκησε, καί Κύριος Θεός, βώμεν τό Χαίρε κεχαριτωμένη, άγνή σοι Θεοτόκε.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Έφριξε Παίδων ευαγών, τό ομόστολον ψυχής άσπιλον σώμα, καί είξε τό τραφέν, εν απείρω ύλη, ακάματον πύρ, αειζώου δέ εκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ύμνοις ανεμέλπετο, Τόν Κύριον πάντα τά έργα υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό Όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν καί γενεάν, τοίς φοβουμένοις αυτόν.

Ότι πυρσοί τώ κόσμω, απεστάλητε, απλανείς, λυτρούμενοι βυθού αμαρτιών, ανυμνούμεν εν χαρά, τόν ενισχύσαντα υμάς, ως Αποστόλους αυτού.

Ότι υμάς τώ κόσμω, μωρανθέντι πάλαι Χριστός, ως άλας εξαπέστειλε σοφοί, συνετίζοντας αυτόν, πρός τήν επίγνωσιν αυτού, ανευφημούμεν πιστώς.

Ότι πληθύς πταισμάτων, περιέχει με χαλεπών, εν δάκρυσι προσπίπτω σοι Χριστέ, συγχωρήσεως αιτών, τάς αφορμάς μοι παρασχείν, εν τώ τής νηστείας καιρώ.

Ότι σειραίς αλύτοις, πεπεδημένος μου τών παθών, στενάζω καί κραυγάζω σοι Σωτήρ, Ελευθέρωσον καμέ, όπως υμνώ περιχαρώς τήν ευσπλαγχνίαν σου.

Θεοτοκίον

Ότι ανέδειξέ σε ο Θεός, Παρθένε αγνή, βοήθειαν τού γένους τών βροτών, μή ελλίπης εκτενώς, καθικετεύουσα αυτόν, υπέρ ημών τών πιστών.

Άλλος

Η τόν αχώρητον Θεόν

Τών, Αποστολων τόν χορόν, η νηστεία έδειξεν, οικουμένη πάση εκλάμποντα, αίγλη θεία, καί φωτίζοντα κόσμον.

Τών Μαθητών σου ο χορός, Ιησού φιλόανθρωπε, τών εθνών τά γένη εδίδαξεν, εγκρατείας, θησαυρίζειν τόν πλούτον.

Η δωδεκάχορδος φθογγή, Μαθητών σου σύστημα, εγκρατείας πλούτον χαρίζεται, τοίς ανθρώποις, καί πηγήν σωτηρίας.

Τήν τού Ασώτου σοι φωνήν, ανακράζω Κύριε, Πάτερ ήμαρτον, σώσον οίκτειρον, μή με δόξης, τής σής αποχωρήσης.

Θεοτοκίον

Η εν γαστρί σου τόν Θεόν, ως βροτόν βαστάσασα, καί ζωήν τώ κόσμω πηγάσασα, σέ υμνούμεν, Παναγία Παρθένε.

Ο Ειρμός

Η τόν αχώρητον Θεόν, εν γαστρί χωρήσασα, καί χαράν τώ Κόσμω κηήσασα, σέ υμνούμεν, Παναγία Παρθένε.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ἦχος γ'

Ἐλαμψε τῆς εγκρατείας ἡ ευπρέπεια, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσα, ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν, τὴν ἰατρειὰν φέρουσα, ταύτῃ ποτὲ Δανιήλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες φραζάμενοι, ὁ μὲν, στόμα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δὲ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβησαν, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σώσον, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γυναιξίν ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὄν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

[t26top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Απόστιχα

Ιδιόμελον Ἦχος β'

Ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι, πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστί, καὶ νόμος εγκρατείας, οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες, εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, σταυροῦσι τὴν σάρκα, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς, γενέσθαι σπεύδοντες διὰ νηστείας καθαρὰς, οἰκειωθῶμεν, τῷ φιλάνθρωπῳ ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας τὴν φύσιν μεταδόντι, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται γέγονασι, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὄν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τούτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἐκράζες, Τέκνον, γλεύκος ἐναπόσταξον, δι' οὐ μὲθη ἀρθή, πάσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν, ὡς εὐσπλαγχνος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος βαρὺς

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές

Ἀνύψωσον Ἐκκλησιῶν, τὸ κέρας τίμιε Σταυρέ, κατάβαλε αἰρετικῶν, τῆ σὴ δύναμι τὴν οφρὺν, καὶ εὐφρανον τῶν Ὀρθοδόξων τὰς χορείας, ἀξίωσον προφθάσαι σου πάντας ἡμᾶς τὴν προπομπήν, καὶ καταπροσκυνήσαι σε τὸ υποπόδιον Χριστοῦ, ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, Ἐξὺλον εὐλογημένον.

Δόξα... Τὸ αὐτό

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ βλέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς εὐπερίστατον λαόν, σπλαγχνίσθητι, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολλώμεθα δεινῶς, ἱκέτευε ὡς ἀχραντος, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Ὁ τῆς εγκρατείας θεῖος καιρὸς, ἐπέλαμψε πάσι, μετανοίας τὸν φωτισμὸν, τὸ σκότος ἐξαίρων τῶν πταισμάτων, τούτον προθύμῳ καρδία δεξώμεθα.

Ιδού μετανοίας η καλλονή, ψυχάς μεταπλάττει, τῆς νηστείας προσαγωγή, ταύτη νηφαλῶς εἰσελθόντες, καί τῶν ππαισμάτων πιστοί λύσιν λάβωμεν.

Αρχαί Εξουσίαι καί Χερουβίμ, καί πάσαι δυνάμεις, δუსωπήσατε τόν καιρόν, ημάς τῆς νηστείας εκτελέσαι, εν μετανοία καί πάση σεμνότητι.

Θεοτοκίον

Αγία Παρθένε η τῶν πιστῶν, αντίληψις μόνη τήν πρεσβείαν σου συνεργόν, καιρώ τῆς νηστείας πάσι δίδου, τοίς Θεοτόκον αγνήν σε γινώσκουσι.

Ὡδή γ' Ουρανίας ἀψίδος

Τά ολέθρια πάθη, τά τῆς ψυχῆς φύγωμεν, τή υποδοχή τῆς νηστείας καί κατανύξεως, επιδειξώμεθα, καρπούς οι πρὶν αμαρτίαις, τόν Θεόν τόν εὐσπλαγχνον παραπικράναντες.

Τάς λαμπάδας ελαίω, τῶν αγαθῶν πράξεων, πάντες νύν εφάψαι σπουδαίως προθυμηθείημεν, ὅπως εἰσέλθωμεν, σύν ταίς φρονίμοις Παρθένοις, εἰς τόν φωτεινότατον νυμφώνα χαίροντες.

Θεηγόροι Προφήται, θεοειδεῖς Μάρτυρες, θεῖοι Μαθηταί τοῦ Σωτήρος, τούτον αιτήσασθε, καλῶς ἀπάρξασθαι, και ευαρέστως τελέσαι, τό νηστείας στάδιον πάντας δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Ὡς αιτίαν σε πάντων, τῶν αγαθῶν Δέσποινα, πάντες εκτενώς δუსωπούμεν, συνεισελθεῖν ημάς, τή μεσιτεία σου, τῷ τῆς νηστείας ἀγῶνι, καί πέρας δωρήσασθαι, τούτου σωτήριον.

Ὁ Εἰρμός

Ουρανίας ἀψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τῆς εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν η ακρότης, τῶν πιστῶν τό στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά ἔργα σου, καί ἐδόξασά σου τήν θεότητα.

Ὡσπερ ὀρθρος προκύψασα, νύν η τῆς νηστείας χάρις προβάλλεται, μετανοίας τόν καιρόν ημίν, οφλημάτων σκότος διαλύοντα.

Διαθρέψωμεν πένητας, ἔλεον ἐλέω ἀντιλαμβάνοντες, καί νηστείας θεῖω ὕδατι, ψυχικάς κηλίδας ἀποπλύνωμεν.

Επουράνιοι Ἄγγελοι, τόν αγαθοδότην εκδυσωπήσατε, τήν οικτράν ημῶν μετάνοιαν, οικτιρμοῖς ἀμέτροις υποδέξασθαι.

Θεοτοκίον

Καθαρόν ἱλαστήριον, τῶν αμαρτανόντων αγία Δέσποινα, μεσιτεία σου διάρρηξον, τῶν αμαρτιῶν μου τό χειρόγραφον.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπό τοῦ προσώπου σου τό φῶς τό ἄδυτον, καί ἐκάλυπέ με, τό ἀλλότριον σκότος τόν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς οδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τήν παρούσαν ἡμέραν, ἀπαρχήν ποιούμενοι βίου σεμνότητος εαυτοῦς προθύμως, πρὸς ἀγῶνας πιστοί ευτρεπίσωμεν, τῆς σαρκός τοῦς πόνους, καί τῆς ψυχῆς τήν ευκαρπίαν, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη προσάγοντες.

Μωϋσῆν η νηστεία, θείας θεοπτίας ἀνέδειξε μέτοχον, τούτον ούν ψυχή μου, μιμουμένη νηστεία ἀνάλαβε, θείας ἀναβάσεις, εν σεαυτῇ διαθέμενη, ὅπως ἴδης Θεοῦ τήν λαμπρότητα.

Ἱερῶν Αποστόλων, καί ἱερωνύμων Μαρτύρων δεήσεσι, τῆς νηστείας χρόνον, διανύσαι ημάς καταξίωσον, Ἰησοῦ οικτίρμον, εν μετανοία καί παντοία, ἀποχή αμαρτίας δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Τῆς νηστείας τὴν πύλην, μέλλοντες εισέρχεσθαι εκδυσωπούμέν σε, τοῦ Θεοῦ τὴν πύλην, συνελθεῖν τοῖς οικέταις σου Δέσποινα, καὶ πλατύναι πάντως, τοὺς λογισμοὺς καὶ διανοίας, τὰ σωτήρια πράττειν θελήματα.

Ὡδή ε' Ἦχος πλ. β' Τῷ Θεῷ φέγγει σου

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεῖς, λόγχῃ τὴν πλευράν διανυγείς, τό γραμματεῖον φιλόανθρωπε, τοῦ παραπεσόντος Ἀδάμ διέρρηξας, διό σε Ζωοδότα ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφεις ὁ πονηρός, πάθη επιθείς μοι ψυχικά, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε, σύ δε τὰς παλάμας, ἐν τῷ Σταυρῷ προσπαγείς, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας Σῶτερ ἀνείλκυσας.

Ὁ τῆς νηστείας θεῖος καιρός, πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικά, καὶ ψυχικοὺς πλύνων μύλωπας, ἦλθε νῦν ἐπέστη, πιστοὶ συνδράμωμεν, καὶ τούτον φιλοφρόνως υποδεξώμεθα.

Καιρός ἐπέφανεν ἀγαθός, θεῖαν ευφροσύνην τῆς ψυχῆς, ἀπαν ἐνδύων τό πρόσωπον, δεύτε γηθοσύνης τούτον δεξώμεθα, νηστεία καὶ δεήσει προκαθαιρόμενοι.

Νηστείαν, δάκρυα, προσευχὴν, ἦθος ταπεινὸν τῷ δι' ἡμᾶς, ταπεινωθέντι προσάξωμεν, ὅπως ἐν ἡμέρα τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν βραβεύσῃ τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, τό τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἀμαρτίας μου, προθύμως ἵνα ψάλλω, καὶ μακαρίζω σε,.

Ἔτερον Ἦχος πλ. δ' Ἴνα τί με ἀπώσω

Τόν Σταυρόν προσκυνῶ σου, Κύριε φιλόανθρωπε, δι' οὐ με ἔσωσας, καὶ ὑμνῶ τὰ πάθη, τὰ σωτήρια καὶ θεῖα Δέσποτα, δι' ὧν τῶν παθῶν μου, τῶν ἀλγεινῶν ἐρρύσθην Λόγε, εἰς ζωὴν μετελθῶν τὴν ἀπήμονα.

Τῷ Σταυρῷ πεπειθότες, τὴν τῶν ἐναντίων ἀπάτην τρεπόμεθα, ἐν αὐτῷ παγέντες, οἱ πιστοὶ γνωρισθέντες ἐγνωσθημεν, τῷ Θεῷ ὡς ἄρνες, νεογενεῖς ἐκλελεγμένοι, καὶ τό ἄδολον γάλα πεπώκαμεν.

Δόξα...

Τόν Πατέρα καὶ Λόγον, πάντες καὶ τό ἅγιον Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν μιά τῇ φύσει, γνωρισμόν, τηλαυγῆ ἐκτιθέμενοι, προσκυνούντες ἀμφω, καὶ διαιρούντες τοῖς προσώποις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως λατρεύοντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ ἐλπίς τῶν περάτων, ἡ χαρὰ τῶν δούλων σου, σύ εἰ Παρθένε ἀγνή, τοὺς τιμώντας πόθω, τὴν εἰκόνα σου φύλαττε Πάναγνε, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλλοτρίου, ἐλευθέρωσον ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ευθεῖαν ὁδὸν σου, Κύριε κατεύθυνον, πᾶσι τοῖς δούλοις σου, τοῖς τιμῶσι πόθω, τῆς νηστείας τό στάδιον στήριξον, καὶ ταῖς εἰς τό κρεῖττον, ἐπαγωγαῖς τῆς σῆς ἀγίας, Βασιλείας ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τό φῶς τό ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τό ἀλλότριον σκότος τόν δειλαῖον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ὡδή ς' Ἰλασθητί μοι Σωτήρ

Νηστεύσας ὁ Λυτρωτής, τόν ἐνεστώτα καιρόν ἡμῖν, ὠρίσατο ψυχικῶν, κηλίδων καθάρσιον, ζέουση προσέλωμεν, οἱ πιστοὶ καρδία, ὅπως λάβωμεν συγχώρησιν.

Ο τού Τελώνου Χριστέ, τόν στεναγμόν προσδεξάμενος, καί Πόρνης τόν εκ ψυχής, κλαυθμόν προσαγόμενος, δέξαι ως φιλόανθρωπος, τάς ημών δεήσεις, ιλασμόν ημίν δωρούμενος.

Κηρύκων καί Προφητών, Μαρτύρων καί Αποστόλων σου, Οσίων Ιεραρχών, καί Χριστέ παρακλήσεων, πάντων Δικαίων σου, ιλασμόν πταισμάτων, ταίς ψυχαίς ημών κατάπεμψον.

Θεοτοκίον

Η μόνη τό ασθενές, τής ανθρωπίνης υπάρξεως, τώ θείω σου τοκετώ, Αγνή επιρρώσασα, συνεργός μοι φάνηθι, πρὸς τό τής νηστείας, εισιόντι θείον στάδιον.

Ο Ειρμός

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αι ανομιαί μου, καί εκ βυθοῦ τῶν κακῶν ανάγαγε δέομαι, πρὸ σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου.

Ωδή ζ'

Παῖδες Εβραίων εν καμίνω

Πάλαι εν ἄρματι πυρίνω, ανεφέρετο Ηλίας τή νηστεία, λαμπρυνθείς, ὡ ψυχή, τούτον εκμιμουμένη, τάς τής σαρκός θανάτωσον, ακρασίας εγκρατεία.

Ἴδε καιρός τής εγκρατείας, υπεμφαίνων σοι τό φῶς τής σωτηρίας, μή αμέλει ψυχή, Θεοῦ μακροθυμούντος, ἀλλά προθύμως βόησον, Αγαθέ οικτείρησόν με.

Παῖδας στομώσασα νηστεία, διετήρησε τό πῦρ ακαταφλέκτους, Ιησοῦ ταίς αὐτῶν δεήσεσι πυρός με, τού αιωνίου λύτρωσαι, τή πολλή σου ευσπλαγχνία.

Θεοτοκίον

Μόνη βοήθεια ανθρώπων, βοηθός ημίν καιρῷ τής εγκρατείας, τοίς σοίς δούλοις γενού, ὅπως εν μετανοία, ευαρεστούντες λάβωμεν, ουρανῶν τήν βασιλείαν.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ο Τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν, εμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τόν Δημιουργόν, καί Λυτρωτὴν ανεβόα, οι Παῖδες ευλογεῖτε, Ιερεῖς ανυμνεῖτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αἰῶνας.

Τής μετανοίας κάμινον, προθυμία εκκαύσωμεν, καί τάς ἠδονάς, εν αὐτῇ καταφλέξωμεν, ἀπάσας τού σώματος, καί τού πυρός τού μέλλοντος, πείραν μή λαβεῖν, τόν πλοῦσιον εν ἐλέει, αιτησωμεν βιώντες, Ιερεῖς ευλογεῖτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αἰῶνας.

Ο εισίων καιρός ημίν, τής νηστείας γενήσεται, πάσης αμαρτίας, αποχής παραίτιος, μή οὖν κάτω κλίνωμεν, μηδέ ραθύμως δράμωμεν, ὅπως εν βραχείαις, καί ὀλίγαις ἡμέραις, ἐτῶν πολλῶν κηλίδας, κατανύξει καρδίας, εκπλύνωμεν τόν μόνον, Θεόν ημῶν υμνούντες.

Τά τῶν Αγγέλων τάγματα, τῶν Μαρτύρων ο σύλλογος, θείων Αποστόλων ο χορός ο ἅγιος, Οσίων ομήγουρις, Ιεραρχῶν τε καί Προφητῶν, σέ εκδυσωπούσιν, Αγαθέ πανοικτίρμον, μετάνοιαν γνησίαν, τοίς σοίς δούλοις παράσχου, καιρῷ τής εγκρατείας, τής νῦν εισαγομένης.

Θεοτοκίον

Θεοκυήτορ πάναγνε, ἐπί σέ καταφεύγομεν, οἰκτεῖρον ἡμᾶς, τή αγαθή πρεσβεία σου, καί δίδου εὐϊλατον, τόν σόν Υἱόν καί Κύριον, ἅπασιν ημίν εν τῷ καιρῷ τής νηστείας, τής νῦν, εισαγομένης, εις πιστῶν σωτηρίαν, τῶν σέ υμνολογούντων, εις πάντας τούς αἰῶνας.

Τό Τριώδιον

Ωδή η'

Νόμων πατρῶων

Κλήρον πατρῶν ὄν μή φυλάξαντες, τής αμαρτίας νόμῳ κατεδουλώθημεν, ἀλλ' ἐκείνας τάς παλάμας σου, εν τῷ Σταυρῷ τῷ θείῳ, ελευθερίαν πάσιν, ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ, ὄν σοι πίστει προσάγομεν, εν ἡμέραις ἁγίαις, Ελέησον ἡμᾶς Ελεήμον, σέ υπερευσούντας, εις πάντας τούς αἰῶνας.

Ο τῷ Σταυρῷ σου τήν διάστασιν, καί τού φραγμοῦ ἐξάρας τε τό μεσότοιχον, εἰρήνην εν τοίς

πέρασιν, εγκαινίσας πλουσίαν, ειρηνευούση διδου, διελθείν ημάς Χριστέ, καταστάσει τήν μέλλουσαν νηστείαν, σέ Κύριον υμνούντας απαύστως, καί υπερυψούντας, εις πάντας τούς αιώνας.

Η τής νηστείας χάρις σήμερον, ηλιακάς ακτίνας, πάσι προβάλλεται, προκαθαίρουσα τήν ζόφωσιν, τήν εκ τής αμαρτίας, οι συσχεθέντες πάθει, ποικίλοις εν χαρά, προσελθόντες δεξώμεθα τό δώρον φιλοφρόνως, Τόν Κύριον υμνείτε βωόντες, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Πικρώς τρυγήσας ο Πρωτόπλαστος, εν Παραδείσω πάλαι, βρώσιν παράλογον, απερρίφη και κατάκριτος, τής τρυφής εξεβλήθη, αλλ' επί ξύλου, ήλοις προσπαγείς, τό πονηρόν γραμματείον, προσήλωσας τής αυτού αμαρτίας, διό σου τήν πολλήν ευσπλαγχνίαν, ανυμνολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας,

Νόμον νηστείας απωσάμενοι, τής αμαρτίας, βόθρω, κατωλισθήσαμεν, καί νηστείας εδεήθημεν, τής νύν εισαγομένης, ήν περ Οικτίρμον, χάριν διανύουσιν ημίν, ουρανόθεν κατάπεμψον, καί ειρήνην πλουσίαν, Τόν Κύριον υμνείτε βωύσι, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Καταπιπτόντων επανόρθωσις, αμαρτωλών μεσίτις, ξένων ανάψυξις, λυπουμένων η παράκλησις, Παναγία Παρθένε, τήν τής ψυχής μου λύπην διασκέδασον αγνή, καί παράκλησιν άνωθεν, εκ Θεού μοι δοθήναι, δυσώπει μελωδούντι προθύμως, σέ υπερυψούντι, εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος

Άγγελοι καί ουρανοί

Καθηλούμενον σαρκί, εν τώ Σταυρώ Οικτίρμον, κατιδούσά σε, η τών κτισμάτων φύσις, διεστρέφετο, φώς ημέρας εις σκότος, εσαλεύετο η γή, καί πάντα εκλονείτο.

Εν τώ ύψει τού Σταυρού, τήν τών ανθρωπων φύσιν, συνανύψωσας, καί εκ πλευράς σου θείας, πλούτον έβλυσας σωτηρίας, τοίς πίστει προσκυνούσι Σωτήρ, τό άχραντόν σου Πάθος.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα.

Είς Θεός ούν η Τριάς, ου τού Πατρός εκστάντος εις υιότητα, ουδέ Υιού τραπέντος εις εκπόρευσιν, αλλ' ίδια καί άμφω, φώς Θεόν τά τρία, δοξάζω εις αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πώς εγέννησας, ειπέ, τόν εκ Πατρός αχρόνως προεκλάψαντα, καί σύν αγίω Πνεύματι ανυμνούμενον, ή ως οίδεν ο μόνος, ευδοκήσας τεχθήναι, εκ σου εις τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Τήν μετάνοιαν ημών, ως αγαθός τή φύσει προσδεξάμενος, τών τού εχθρού παγίδων ρύσαι Κύριε, ίνα πίστει καί πόθω, σήν νύν ανυμνώμεν, αγίαν δεσποτείαν.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Άγγελοι καί ουρανοί, τόν επί θρόνου δόξης εποχούμενον, καί ως Θεόν απαύστως δοξαζόμενον, ευλογείτε, υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Είρμός

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρωποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρωπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ιδού ο φωτοφόρος ήλθε καιρός, η αγία ημέρα, επέλαμψε, τά σκοτει νά, πάθη σου απόφευγε, ώ ψυχή, καί τās αυγās υπόδεξαι, τās καθοδηγούσας σε πρός τό φώς, κατάνυξιν ως οίνον, πίνουσα επευφραίνου, καί ηδονών τήν μέθην μίσησον.

Ως όντως αγαθώτατος ο καιρός, τής νηστείας Χριστέ, όν περ δέδωκας, πάσι πιστοίς, εις

αμαρτημάτων αποτροπής, και ιλασμόν σωτήριον, και τών χαρισμάτων υποδοχήν, εν ώ σε δυσωπούμεν, μετόχους Σωτήρ πάντας, τών αγαθών σου ημάς ποιήσον.

Συνήθως τά ελέη σου εφ' ημάς, επιρραίνων Οικτίρμον τά πλούσια, δίδου ημίν, δάκρυα καθαίροντα μολυσμούς, και λογισμούς ποθούντάς σε, πίστιν και αγάπην ειλικρινή, μετάνοιαν πλουσίαν, οικειώσιν τελείαν, πρός σέ τόν μόνον Πολυέλεον.

Η πάντων τών Αγγέλων θεία πληθύς, και Αγίων χοροί αξιάγαστοι, τόν αγαθόν, νύν εκδυσωπήσατε εκτενώς, όπως τό θείον στάδιον, τούτο τής νηστείας τό ενεστώς, δραμείν ανεμποδίστως, ημάς ενδυναμώση, και νικηφόρους απεργάσηται.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε τόν αγαθόν, η τεκούσα Σωτήρα αγάθων, πάντας ημάς, πάθεσιν αμέτροις και λογισμοίς, κεκακωμένους Δέσποινα, και βεβαρημένους αμαρτιών, φορτίοις δυσβαστάκτοις, ίνα σε κατά χρέος, ως Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Άλλος

Απορεί πάσα γλώσσα

Ατονεί πάσα φύσις, και βροτών και Αγγέλων, τήν ευσπλαγχνίαν σου, ευχαριστείν Ευεργέτα, ότι σάρκα θέλων, δι' ημάς επτώχευσας, και επί ξύλου υπέρ ημών ετάθης, κατάρα γεγονώς, ίνα τήν πρίν κατάραν ανέλης, τής ανθρωπότητος.

Φαιδρά ημέρα, η τής εγκρατείας επέστη, φαιδρώ τώ προσώπω, δεύτε υπαντήσωμεν, ψυχή μου τώ Δεσπότη, χάριν εκπεμφθήναι άνωθεν, ημίν αιτούντες, και τών πολλών σφαλμάτων διόρθωσιν ευρείν, όπως φρικωδεστάτης γεέννης, μή πειραθώμεν εκεί.

Τοίς εν τώ σκότει, τών αμαρτιών συσχεθείσι, τής μετανοίας νύν τά ίερά εισόδια επέστη, πάντων τās ψυχās φωτίζοντα, διό ψυχή μου, τόν σκοτασμόν έκκλινον, τού κόρου τών παθών, σπεύσον ίνα τρυφής αιωνίου, επαπολαύσης εκεί.

Επί τού ξύλου χείρας, εκουσίως απλώσας, τά διεστώτα πάντα συνηγάγω Ζωοδότα, τή δε λόγην, σήν διανυγείς μακρόθυμε πλευράν, τήν ήτταν τήν εκ πλευράς φείσαν, ηνώρθωσας ημών, όθεν ευχαριστούντες, υμνούμεν τήν ευσπλαγχνίαν σου.

Η φωτοφόρος, νύν επιδημούσα νηστεία, προσδεξιούται τράπεζαν αγώνων, προτιθείσα, διά τούτο, ταύτης νηφαλέως άπαντες, σεπτόν κρατήρα καθαρικών δακρύων ληψώμεθα πιστοί, ίνα τών ανηκέστων δακρύων, μή πειραθώμεν εκεί.

Θεοτοκίον

Η προστασία, πάντων τών εις σέ πεποιθότων, η εν ανάγκαις, άγρυπνος υπάρχουσα προστάτις Θεοτόκε, τής αιωνιζούσης λύτρωσαι, υμάς γεέννης, και τών αποκειμένων, κολάσεων πικρών, όπως χρεωστικώς υμνώμεν, τά μεγαλεία σου.

Ο Ειρμός

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρός αξίαν, ιλιγγία, δε νούς και υπερκόσμιος, υμνείν σε Θεοτόκε, όμως αγαθή υπάρχουσα, τήν πίστιν δέχου, και γάρ τόν πόθον οίδας τόν ένθεον ημών, σύ γάρ Χριστιανών ει προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

Απόστικα

Ιδιόμελον Ήχος πλ. β'

Πρό τού σωτηρίου Σταυρού, τής αμαρτίας βασιλευούσης, τής ασεβείας επικρατούσης, τών ανθρώπων εμακαρίζετο, τρυφή σωματική και σαρκικών ορέξεων, ολίγοι κατεφρόνουν, αφ' ου δε, τό τού Σταυρού μυστήριον πέπρακται, και δαιμόνων εσβέσθη τυραννίς τή θεογνωσία, η τών ουρανών επί γής αρετή πολιτεύεται, διό νηστεία τιμάται, εγκράτεια λάμπει, προσευχή κατορθούται, και μάρτυς καιρός, ο παρών δεδομένος ημίν, υπό τού σταυρωθέντος Χριστού τού Θεού, εις σωτηρίαν τών ψυχών ημών. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Κύριε, εν τή μνήμη τών Αγίων σου, πάσα η κτίσις εορτάζει, ουρανοί αγάλλονται σύν τοίς Αγγέλοις, και η γή ευφραίνεται σύν τοίς ανθρώποις, αυτών ταίς παρακλήσεσιν, ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Η πάναγνος ως εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ανεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον,

ΕΝ ΔΕ ΤΑΙΣ ΩΡΑΙΣ

Μετὰ τὴν Τριθέκτην, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'

Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως Κύριε, καὶ σώσον ἡμᾶς, ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φιλόνητος. (Δίς)

Προκείμενον Ἦχος α'

Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ Η' 7-17)

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, Ἰδοὺ, ἐγὼ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ανατολῶν, καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, καὶ εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ λόγου τούτου, ἐκ στόματος τῶν Προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ ὁ Ναός, ἀφ' οὗ ἠκοῦσθαι, Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ, καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἐξαποστελώ πάντα τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, ἀλλ' ἡ δεῖξω εἰρήνην, ἡ ἀμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα. Καὶ ἔσται, ὅν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα, καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ, θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, διότι τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ὅν τρόπον διενεόηθη τὸ κακῶσαι ὑμᾶς, ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, οὕτω παρατέταγμα καὶ διανενόημα, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα, θαρσεῖτε. Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ποιήσετε, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικόν κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπάτε, διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον Ἦχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

[t27top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά

Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν Κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον, καὶ πάντα ὁμοῦ, καὶ τούτων ὡσπερ Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράζωμεν. Ταῦτα τὰ ξύλα, ἀ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς, πρὸς οὓς βοήσωμεν, θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. (Δίς)

Χαίρε Αίγυπτε πιστή, χαίρε Λιβύη οσία, χαίρε θηβαΐς εκλεκτή, χαίρε πάς τόπος, καί πόλις καί χώρα, η τούς πολίτας θρέψασα, τής Βασιλείας τών ουρανών, καί τούτους εν εγκρατεία, καί πόνους αυξήσασα, καί τών επιθυμιών, τελείους άνδρας τώ Θεώ, αναδείξασα, ούτοι, φωστήρες τών ψυχών ημών ανεφάνησαν, οι αυτοί τών θαυμάτων τή αίγλη, καί τών έργων τοίς τέρασιν, εξέλαμψαν νοητός, εις τά πέρατα άπαντα, Αυτοίς βοήσωμεν, Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τού σωθίναι ημάς. (Δίς)

Τίς εξείποι γηγενών, τούς θαυμαστούς υμών βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δέ γλώσσα λαλήσει, τούς ιερούς εν Πνεύματι αγώνας, καί ιδρώτας υμών, τά άθλα τών αρετών, τήν τήξιν τού σώματος, τάς παλαίστρας τών παθών, εν άγρυπνίαις καί ευχαίς, καί τοίς δάκρυσιν, υμείς εν κόσμω, ώσπερ Άγγελοι όντως ώφθητε, οι αυτοί, τάς δαιμόνων δυνάμεις, τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καί εξάισια τέρατα, Διό πρεσβεύσατε, σύ ημίν παμμακάριστοι, τυχείν ημάς τής αλήκτου χαράς. (Δίς)

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Τό κατ' εικόνα, τηρήσαντες αλώβητον, νούν ηγεμόνα, κατά παθών ολεθρίων, ασκητικώς ενστησάμενοι, εις τό καθ' ομοίωσιν ως δυνατόν ανεληλύθατε, ανδρικώς γάρ τήν φύσιν εκβιασάμενοι, εσπεύσατε τό χείρον καθυποτάξει τώ κρείττονι, καί τήν σάρκα δουλώσαι τώ Πνεύματι, όθεν μοναζόντων, ανεδείχθητε ακρότης, πολισταί τής ερήμου, ευδρομούντων αλείπται, κανόνες αρετής ακριβέστατοι. Καί νύν εν ουρανοίς, τών εσόπτρων λυθέντων Πανόσιοι, καθαρώς εποπτεύετε, τήν αγίαν Τριάδα, εντυγχάνοντες αμέσως, υπέρ τών πίστει καί πόθω τιμώντων ημάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό α τό κατά τόν τυχόντα Ήχον

Προκείμενον Ήχος βαρύς

Ο Θεός αντιλήπτωρ μου εί, τό έλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Εξελού με, εκ τών εχθρών μου ο Θεός.

**Προφητείας Ζαχαρίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ Η' 19-23)**

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, Νηστεία η τετάρτη, καί νηστεία η πέμπτη, καί νηστεία η εβδόμη, καί νηστεία η δεκάτη, έσονται τώ οίκω Ιουδα καί τω οίκω Ισραήλ, εις χαράν καί ευφροσύνην, καί εις εορτάς αγαθάς, καί ευφρανθήσεσθε, καί τήν αλήθειαν, καί τήν ειρήνην αγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, Έτι ήξουσι λαοί πολλοί, καί κατοικούντες πόλεις πολλές, καί συνελεύσονται κατοικούντες πέντε πόλεις εις μίαν πόλιν, λέγοντες, Πορευθώμεν δεθθήναι τού προσώπου Κυρίου, καί εκζητήσαι τό πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος εν Ιερουσαλήμ. Καί ήξουσι λαοί πολλοί, καί έθνη πολλά, εκζητήσαι τό πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος εν Ιερουσαλήμ, καί εξιλάσασθαι τό πρόσωπον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Εν ταίς ημέραις εκείναις, επιλήψονται δέκα άνδρες εκ πασών τών γλωσσών τών εθνών, καί επιλήψονται τού κρασπέδου ανδρός Ιουδαίου, λέγοντες, Πορευσώμεθα μετά σου, διότι ακηκόαμεν, ότι ο Θεός μεθ' υμών εστιν.

Προκείμενον Ήχος πλ. β'

Ελπισάτω Ισραήλ επί τόν Κύριον, από τού νύν, καί έως τού αιώνος.

Στίχ. Κύριε ουχ υψώθη η καρδιά μου.

Απόστιχα

Ιδιόμελον Ήχος β'

Καθαρίσωμεν εαυτούς αδελφοί, από παντός μολυσμού, σαρκός καί πνεύματος, τάς λαμπάδας τών ψυχών ημών φαιδρύνωμεν, διά φιλοπρωχείας, μή κατεσθίοντες αλλήλους τή συκοφαντία, έφθασε γάρ ο καιρός, όταν ο Νυμφίος ελεύσεται, πάσιν αποδοúναι κατά τά έργα αυτού, Συνεισέλθωμεν Χριστώ μετά τών φρονίμων Παρθένων, τήν φωνήν εκείνην τού Ληστού, πρός αυτόν ανακράζοντες, Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τών αγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων υπέρ ημών, καί τόν Χριστόν υμνούντων, πάσα πλάνη πέπαιται, καί τών ανθρώπων τό γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητὰς νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὅσοι, δι' ὑμῶν γάρ τρίβον, τὴν ὄντως ευθείαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν, μακάριοι ἐστὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλοι, Δικαίων ομόσκηνοι, καὶ Ἁγίων, μεθ' ὧν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Χαίρε ἀγνείας κειμήλιον, χαίρε αἴλου φωτός, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, χαίρε τὸ κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε, τῶν Ἀποστόλων, χαίρε τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν, Μαρτύρων, χαίρε τὸ καύχημα, χαίρε τὸ πλήρωμα, Προφητῶν Πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν, Μοναστῶν ἀγλαΐσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ Εἰς τὸν Ὁρόρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς

Ταῖς τῶν πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ὡς εἰς Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου καταπολαύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς, σκοποῦντες ἀμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες, Εὐχαῖς αὐτῶν ὁ Θεός, μετοχοῦς ἡμᾶς ποιῆσον, οὐρανῶν Βασιλείας σου.

Δόξα... Ὁμοιον

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμφώνως, σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Ευθυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσι, καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστὸν, ἀπαύστως ἐκδυσωπώσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁμοιον

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνούμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βιώντες ἀκαταπαύστως, Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασσον, λογοθεσίου φοβεροῦ, καὶ ὥρα τῆς ἐτάσεως, μὴ ἀισχυθῶμεν οἱ δούλοί σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἀντώνιον ὁμοῦ, καὶ Ευθύμιον πάντες, σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, θεοφόροις Πατράσιν, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες, οὗτοι γάρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός πρεσβεύουσιν, ἵνα ρυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀράς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα...

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνηφοροῦντα, τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς ὁσμῆς πληρούμεθα τῆς ἠδυνόου, τοῖς ἄθλοις γάρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῆ ἐγκρατεῖα δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι, ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βίωσαντες, δόξης οὖν ἠξιώθησαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁμοιον

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν

Μαρτύρων, τών Αγίων απάντων τε, καί τών Οσίων, πρεσβείαις τής απειράνδρου καί αγαθής, Μητρός σου, εκδυσωπούμενος, δός ημίν, τώ φωτί σου πορεύεσθαι, καί καταξίωσον ημάς, τυχείν τής Βασιλείας σου, διά σπλάγχνα ελέους σου.

**Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσμα αναπέμψωμεν**

Πάντες εν ωδαίς πνευματικαίς, τούς εν ασκήσει λάμπαντας, θείους Πατέρας ημών, υμνήσωμεν συμφώνως, ούς ήνεγκεν Αίγυπτος, Θηβαίς καί Λιβύη, άπας τόπος, καί πόλις, καί χώρα.

Χαίροις Μοναστών ο αρχηγός, Αντώνιε πανένδοξε, Αμμούν ο θεοφόρος, τό τής νηστείας κλέος, Αρσένιε Αγγελε, κράτος τής ησυχίας, καί Αμμωνάς ο πνευματοφόρος.

Τέρπου σκεύος όντως τού Θεού, Αγάθων ιερόψυχε, Αχιλλά καί Αμώη, τά άνθη τής ερήμου, Ανούβ, καί Αλώνιε, Αμοναθά, καί Άνθιμε, τών αρετών φαιδροί μαργαρίται.

Λύχνοι διακρίσεως ημίν, υμνείσθω Άρης σήμερον, καί Απολλώς ο μέγας, υπακοής δέ φώτα, Αθρέ καί Ακάκιος, τούτοις καί Αββακύρης, συνεκλάμπει, ως τις εωσφόρος.

Όρος πολιτείας υψηλής, ανέφανεν Αυξέντιος, αθλητής δέ αγνείας, Αβράμιος, ο μέγας, μεθ' ών Αφροδίσιος, στύλος τής εγκρατείας ανεδείχθη, σύν Αθηνοδώρω.

Λάμπει ως αστήρ εν ουρανώ, εν ασκηταίς Αμμώνιος καί ο θείος Ανίνας, αυγάζει δέ σύν τούτοις, καί ο μέγας Αντίοχος, Αγαπητός ο πάνυ, εις τις άλλος, σύν τούτοις αυγάζει.

Ύμνοις ευφημούμεν ιεροίς, τόν μέγαν Αθανάσιον, τόν εν τώ όρει λαμπρώς, ασκήσαντα τού 'Αθω, φωστήρα τόν μέγιστον πάσης τής οικουμένης, ού πρεσβείαις σωζόμεθα πάντες.

Βίοις θεοπνεύστοις αληθώς, Παράδεισος εδείχθητε, τής Εκκλησίας σοφοί μακάριοι Πατέρες, οί πάντες κατ' όνομα, υπέρ ημών πρεσβείαν, τώ Κυρίω ποιείτε απαύστως.

Μαρτυρικόν

Δεύτε φιλομάρτυρες πιστοί, τιμήσωμεν τούς Μάρτυρας, εν ετησίοις ωδαίς, καί άσμασιν εν πίστει, Χριστώ τώ Θεώ ημών, άδοντες καί βοώντες, Άσωμέν σοι τώ μόνω Δεσπότη.

Δόξα...

Τρία μιάς φύσεως υμνώ, πρόσωπα αυθυπόστατα, αγέννητον Πατέρα, Υιόν τόν γεννηθέντα, καί Πνεύμα τό άγιον, άναρχον βασιλείαν, εξουσίαν, θεότητα μίαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίροις, ο πανάγιος Ναός, ο πόκος ο θεόδροσος, εσφραγισμένη πηγή, τού αθανάτου ρείθρου, τήν πόλιν σου Δέσποινα, φύλαττε εκ παντοίων, πολεμίων απολιορκήτως.

Ο Ειρμός

Άσμα αναπέμψωμεν λαοί, τώ θαυμαστώ Θεώ ημών, τώ απαλλάξαντι τόν Ισραήλ εκ δουλείας, ωδήν επινίκιον άδοντα καί βοώντα, Άσωμέν σοι τώ μόνω Δεσπότη.

**Ωδή β'
Ο Ειρμός**

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο πρό τών αιώνων γεννηθείς εκ τού Πατρός, καί εκ τής Παρθένου επ' εσχάτων, πλήν ανδρός κυηθείς, καί λύσας τήν αμαρτίαν, τού προπάτορος Αδάμ, ως φιλόανθρωπος.

Οσμής νύν πληρούμεθα, ως εις Παράδεισον άλλον θέοντες, τών θεοφυτεύτων αρετών τών Ασκητών, άς εν εγκρατεία, καί δάκρυσιν ήνθησαν, ποικίλως καρποφορούντες, πολιτείας τώ Θεώ οι οσιώτατοι.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνών τόν βιον ζών, άλλος Άγγελος, νέος Ιώβ páλιν, ο στερρός Βενιαμίν, αλλά καί Βιτάλιος λαμπτήρ, πόρνας σώζων Θεώ, Βυτίμιος δέ ο θείος, καί ο κλεινός Βαβύλας, σύν τούτοις υμνείσθωσαν.

Ύψει πολιτείας, ουράνιος γέγονας ώ Βενέδικτε, οίκος δέ σοφίας, ο ποιμήν Βασιανός, αλλά και Βασίλειός τις, ήρε στέφανον υπακοής, τώ τάφω γάρ ζών οικήσας, διαδείκνυσιν ημίν υπακοής τό λαμπρόν.

Ύμνος Γελασίω, ούτος αοίδιμος βασιλεύς παθών, αίνος Γερασίμω, ώ δεδούλευκεν ο θήρ, είκε γάρ αυτώ, δι' αρετής τελειότητα, δόξα και Γερμανώ, τώ πατρί, σύν Γαίω τώ σοφώ θεραπευτή τού Χριστού.

Δαυϊδ Θεσσαλονίκης, γέρας και καύχημα, ο θεόληπτος Δανιήλ, αινείσθω ο εν θαύμασι πολύς, έργω δέ και λόγω Δανιήλ ο τής Σκήτεως Δίός τε και Δάλματος, αρχηγοί τών μοναστών, έρεισμα πίστεως.

Αστέρων διαυγείας, υποταγή πολλώ κρείττους έδειξεν, ως δύο φωστήρας καταλάμποντας ημάς, Δομετιανόν τε και Δομέτιον τούς θεόφρονας, σύν τούτοις και οι ανώνυμοι, ενδόξως ανυμνείσθωσαν.

Μαρτυρικόν

Όλβος ακένωτος, πιστών τήν λάρνακα προκατέλαβε, τών υπέρ Κυρίου αθλησάντων ευσεβώς, δεύτε οι πιστοί μαρτυρικώς τούτοις άσωμεν, καρπούμενοι τās ιάσεις τών ψυχών, και σωμάτων διά πίστεως.

Δόξα...

Υπερτελεστάτη, Μονάς, υπέρθεε τρισυπόστατε, αγέννητε Πάτερ, και Υιέ μονογενές, Πνεύμα εκ Πατρός εκπορευθέν, δι' Υιού δέ φανέν, ουσία μία και φύσις, κυριότης βασιλεία, σώσον πάντας ημάς.

Και νύν... Θεοτοκίον

Μόνη εισήγαγες, τή ανθρωπότητι ξένην γέννησιν, μόνη ουχ υπέστης, τήν εκ φύσεως φθοράν, άσπορον αφθόρως, τοκετόν υπομείνασα, διό σε ως Θεοτόκον, κατά χρέος οι πιστοί, Αγνή δοξάζομεν.

Καταβασία

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι ο Θεός υμών, ο πρό τών αιώνων γεννηθείς εκ τού Πατρός, και εκ τής Παρθένου επ' εσχάτων, πλήν ανδρός κυηθείς, και λύσας τήν αμαρτίαν, τού προπάτορος Αδάμ, ως φιλόανθρωπος.

Ωδή γ'

Ουκ έστιν άγιος, ως ο Κύριος

Εις άλλον Παράδεισον, εισιόντες αρετών, τών θεσπεσίων Πατέρων, τοίς τούτου γευσώμεθα, αιζωτοπαρόχου, εμπύχου τρυφήσεως, πιστώς ανευφημούντες αυτούς.

Τιμάσθω Ευθύμιος, ο φανώτατος αστήρ, ο εωσφόρος Ελλάδιος, Εφραίμ ο θεόπνευστος, συν Ευλογίω τώ πάνυ, οι έργοις και θαύμασιν, αστράψαντες τοίς πέρασιν.

Υμνείσθω εν άσμασι, Ζωσιμάς ο θαυμαστός, και Ζαχαρίας ο πάντιμος, και Ζήνων, και Ζώϊλος, Ησαΐας ο μέγας, Ηλίας ο ένδοξος, σύν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Τής Θέρμης Θεόδωρον, τόν πανάγαστον υμνώ, και τού Ενάτου τόν πάνυμνον, μεθ' ών και Θεόδουλον, σύν Θεωνά αναμέλπω, τιμώ τόν θεσπέσιον, και μέγαν Θεοδόσιον.

Αινείσθω Θεόκτιστος, ο πανάριστος ποιμήν, και ο υψίνους Θαλάσσιος, ο μέγας Θεόδωρος, ο κληθείς Συκεώτης, σημείοις και τέρασι, φανείς επί τής γής υψηλός.

Αστέρες ανίσχουσιν, άλλοι πάλοι παμφαείς, ο κολοβός Ιωάννης, σύν τοίς εν τή κλίμακι, τρισί φαεσφόροις, σύν πλείοσιν άλλοις τε, ενδόξως καταλάμποντες.

Μαρτυρικόν

Τιμήσωμεν άσμασι, και ωδαίς πνευματικαίς, οι συνελθόντες φιλέορτοι, Μαρτύρων τήν πάνσεπτον, και ετήσιον μνήμην, αεί γάρ πρεσβεύουσι Χριστώ, υπέρ τού γένους ημών.

Δόξα...

Τριάς ομοούσιε, και υπέρθεε Μονάς, η διαιρέσει τήν ένωσην και έμπαλιν έχουσα, τοίς προσώποις

τήν φύσιν, εις έν ημάς σύναψον θέλημα τών σών εντολών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σκηνήν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσής, τοίς Σεραφίμ συγκαλύπτουσιν, Αγίων τά Άγια, προτυπών σου Παρθένε, τόν τόκον τόν άχραντον, Χριστόν σαρκί τραφήσεσθαι.

Ο Ειρμός

Ουκ έστιν άγιος, ως ο Κύριος, και ουκ έστι δίκαιος, ως ο Θεός ημών, όν υμνεί πάσα κτίσις, και ουκ έστιν άγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'

Τήν σοφίαν και Λόγον

Αντωνίου τό πράον και καθαρόν, Ευθυμίου τό μέγα και θαυμαστόν, Παύλου Αρσενίου τε, τό αμιγές και ησύχιον, Θεοκτίστου τό κλέος, και τών λοιπών Οσίων, απάντων τά τάγματα, οι πιστοί δοξάσωμεν, και συνευφημήσωμεν, εν ωδαίς σύν τούτοις, Ευπραξίαν τήν παρθένον, σύν πάσαις υμνήσωμεν, γυναικών ταίς θεόφροσι, και συμφώνως βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω τήν αγίαν μνήμην υμών.

Δόξα... Όμοιον

Τούς δεσμούς διαρρήξαντες τών παθών, εκολλήθητε πόθω τών αγαθών, δόξαν υπερκόσμιον, εν Χριστώ ενεδύσασθε, εξ οικείων κόπων, ευρόντες ανάπαυσιν, εγκρατείας πόνοις, τυχόντες τής άνω ζωής, όθεν επαξίως συνευφραίνεσθε άμα, ταίς άνω Δυνάμεσι, γηθούσως εν άσμασι, τώ Θεώ παριστάμενοι, Θεοφόροι Πατέρες ημών, τών πταισμάτων άφεσιν αιτήσασθε, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην υμών.

Καί νύν... Θεοτοκίον Όμοιον

Εις ιλύν ενεπάγην αμαρτιών, και ουκ έστιν υπόστασις εν εμοί, δεινώς κατεπόντισε, καταγιγίς τών πταισμάτων μου, αλλ' ως τεκούσα Λόγον, τόν μόνον φιλόανθρωπον, επ' εμέ τόν δούλόν σου, επίβλεψον δέομαι, ρύσαι αμαρτίας, και παθών ψυχοφθόρων, και πάσης κακώσεως, τού αλάστορος Δέσποινα, ίνα ψάλλω γηθόμενος, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δοθίναί μοι, σέ γάρ έχω ελπίδα ο δούλόσ σου.

Ωδή δ'

Εξ όρουσ κατασκίου

Λαμπτήρ κοσμοφανής, ο θείος Ιλαρίων, όρος γνωστικών, ο μέγας Ιουστίνος, μεθ' ών Ιέραξ τιμάσθω, και Ιβηστίων, οι αριστόκλειοι, σύν τώ Ιωσήφ.

Και Ιερεμίας, ήστραψε τώ βίω, ώφθη δέ και σθένος μέγα ισχυρίων, μεθ' ών πυρσεύει Καρίων, Κόπρης και Κάστρω, Κασσιανός δέ δι' αμφοίν παγκαλλής.

Άγαμαι Καλλίστου, τας χρηστολογίας, αινώ τας Λαυρεντίου αγαθοεργίας, τήν ευπραξίαν Λογγίνου διαφημίζω, καταγεραίρω τας τού Λώτ αρετάς.

Λεόντιον υμνώ, βυθόν θεολογίας, Μάξιμον δέ μέλπω, πέλαγος δογμάτων, Μαρκιανόν εγκαλλώπισμά τε, και Μάρκον, τόν ευπειθή και, τόν θεάκουστον.

Γέρας αρετών, Μακάριος ο μέγας, ο Πολιτικός δέ χρήμα ευσεβείας, ανακηρύττεται τούτοις Μάρκος ο πάνυ, σύν Δαλματώη, ο αιθίοψ Μωσής.

Μαρτινιανού, και Μάλχου μεγαλύνω τούς υπέρ αγνείας δρόμους τε και άθλους, τό ευπραγές δέ Μαρκέλλου τού ποιμενάρχου, τιμώ και Μίλλην τόν νεκρέγερτον.

Μαρτυρικών

Μάρτυρες Χριστού, απαύστους ικεσίας, τώ Δημιουργώ, προσάγετε και κτίστου, υπέρ ειρήνης τού κόσμου, και τών τιμώντων, υμών τήν μνήμην εν τοίς άσμασι.

Δόξα...

Ξένον ότι έν, και τρία η θεότης, όλη εν τρισί, προσώποισ αμερίστως, Πατήρ, Υιός γάρ και Πνεύμα αγίον εστι, τά προσκυνούμενα εν φύσει μιά.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε τού Θεού, ευρύχωρον χωρίον, χαίρε κιβωτέ, τής νέας Διαθήκης, χαίρε η στάμνος, το μάννα εξ ής εδόθη, πάσι βροτοίς τό επουράνιον.

Ο Ειρμός

Εξ όρους κατασκίου Λόγε, ο Προφήτης, τής μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικώς κατενόησε, καί εν τρόμω, εδοξολόγει σου τήν δύναμιν.

Ωδή ε'

Τής τών παθών με αχλύος

Τού εν Εδέμ Παραδείσου, δεύτε ίδωμεν άνθη αείζωα, τά θεοβλαστούργητα, Πατέρων σπουδάσματα, ών υπάρχει μόνος γεωργός ο Κύριος.

Νείλου τοίς ρείθροις τών λόγων, καταρδεύεται πάσα, νοερά ψυχή, Ναυκρατίου Νίκωνος, τοίς βίοις λαμπρύνεται, σύν Ναθαναήλ δέ, καί Νισθένωρ τέρπει αυτήν.

Ο Ξενοφών σύν υιέσιν, αρεταίς απαστράπτων, φωτίζει ημάς, μέγας δέ Ορσήσιος, υπέρ δέ Ονούφριος, τόν Ποιμένα δέ, τίς αξιολογήσει βροτών.

Παμβώ καί πράξει καί λόγω, μακαριζέσθω αξίως, ως υψηλός, είργων δέ τούς δαίμονας Πούπλιος ο ένδοξος, δοξαζέσθω ίσα, ο λαμπρός Πιννούφριος.

Αξιοχρέως τιμάσθω, ο περιδοξος όντως Παφνούτιος, Πίωρ, Πατερμούθιος Παύλος ο απλούστατος, Πιτυρούν ο μέγας καί Πατέρων έξοχος.

Λαμπρώς εγκωμιαζέσθω, ο φωστήρων φωστήρ, ο Παχώμιος, Παλάμων ο σύναθλος, ο θείος Πετρώνιος, Πασσαρίων σύν τούτοις, θείαις εξυμνείσθω ωδαίς.

Μαρτυρικόν

Αθλητικώς εν σταδίω, τόν Χριστόν Θεόν ανακηρύξαντες, αήττητοι Μάρτυρες, στεφάνους ελάβετε, καί χορεύετε σύν τοίς Ασωμάτοις χοροίς.

Δόξα...

Ταίς υποστάσεσι τρία, ει καί φύσει τό έν, θεότης εστίν, εις ά βεβαππίσμεθα, καί οίς περ πιστεύομεν, ο Πατήρ, ο Λόγος, καί τό Πνεύμα τό συμφυές,

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η διά λόγου τόν Λόγον, υπέρ λόγον τεκούσα Πανάχραντε, αυτήν ικετεύουσα, μή παύση δεόμεθα, εκ κινδύνων αεί ρύσασθαι τήν ποιήμνην σου.

Ο Ειρμός

Τής τών παθών με αχλύος, ως εκ νυκτός βαθυτάτης λυτρούμενος, ορθρίζειν αξίωσον, τό πνεύμά μου δέομαι, εν φωτί ημέρας, τών σών προσταγμάτων Χριστέ.

Ωδή ζ'

Συνεχόμενον δέξαι με

Θαυμαστοί οι πανσέβαστοι, Πατέρες ημών, ών οι θείοι άθλοι, ών τά παλαίσματα, ών αι ιάσεις, τίς γάρ πλήν τούτων, έδειξε τεράτων ισχύν.

Ραβουλάς ο θαυμάσιος, καί Ρούφος ομού, καί Σισώης άμα ο ισάγγελος ανευφημείσθω, μεθ' ών ο θείος Σέριδος, καί Σιλουανός.

Ουρανός τετραφώστηρος, εφάνη εν γή, η δις δύο αύτη, Συμεώνιος ομωνυμία, οί εν τοίς στύλοις τρείς εισι, καί εις ο Σαλός.

Μέσον άστρων ως ήλιος, ών ήν αρχηγός, ο ηγιασμένος Σάββας ήστραψε, μεθ' όν αυγάζει καί Σεραπίων, πράξει, σύν τώ Σιλβανώ.

Σαρματάς καί Τιμόθεος, Τιθής ομού, σύν Υπερεχίω, καί Φαρμούθιος, Φωκάς, Χαρίτων, Χαιρήμων, Ψόης υμνείσθω, καί Όρ ο σοφός.

Η αγία καί ένδοξος, Πατέρων πληθύς, η μνημονευθείσα, καί ανώνυμος, ρύσαι κινδύνων, τούς πόθω τά μνημόσυνα τελούντας υμών.

Μαρτυρικόν

Θαυμαστός εἰ φιλόνηρωπε, ἐν σοῖς Ἀθληταῖς, ὧν οἱ θεῖοι ἄθλοι, ὧν τὰ θαύματα, ὧν αἱ ἰάσεις, ὧν ταῖς πρεσβεῖαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Δόξα...

Σέ τριάς υπεράρχει, καί θεῖα μονάς, φῶς καί φῶτα μέλλω, ζωὴν καί ζωάς, Νούν Λόγον, Πνεῦμα ἀγιόν τε, καί ἅγια, τόν ἕνα Θεόν.

Καί νῦν... Θεοδοκίον

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαί προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σῶζων κόσμον, ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστός ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός

Συνεχόμενον δέξαι με, φιλόνηρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, καί προσπίπτοντα, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τόν Προφήτην, Κύριε, σῶσόν με.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχάς

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καί ἀσεβείας φῖμωτρα, τῶν θεοφόρων τόν δῆμον ἐφαῖδρυνας, Κύριε, τῆν υψήλιον λάμποντα, Ἐν εἰρήνῃ τελεία, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τοὺς σέ δοξάζοντας καί μεγαλύνοντας, διαφύλαξον, ψάλλειν καί ἄδειν σοι, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα, λογισμοῖς θεωρῶν τὰ γινόμενα, καί μετρήσας αὐτῶν τὰ ἐπώδυνα, τῆν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα, ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, τοὺς μερίδα καλήν ἐπιλεξαμένους, τό παθεῖν τῷ Χριστῷ, καί μένειν σὺν αὐτῷ, καί συμπάλλειν αἰεὶ τῷ Προφῆτῃ Δαυῖδ, Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνεῖαν ἐπιτελούμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων Ἀνδρῶν τε καί Γυναικῶν.

Στιχοὶ

- Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν αἰεὶ μνήμη μένει,
- Χοάς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς τῶν Ὁσίων σου πάντων πρεσβεῖαις Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'

Ὁ τοὺς Παῖδας ὁροσίσας

Δεῦτε προσοίσωμεν ὕμνους κατὰ χρέος, γυναιξὶ ταῖς ὁσίως βιωσάσαις, καί ἰσαγγέλως, Ὡν ἰκεσίαις, κράζομεν, Ὁ Θεός σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ἡ χρηστοφόρος Βρυαῖνη, σὺν τῇ θεῖᾳ Φεβρωνία τιμάσθω, καί Θωμαῖδι, καί Ἰερεῖα, καί Πλατωνίς δὲ ἄδεται, σὺν αὐταῖς καί Μελανθία πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἶνος Εὐπραξίαις, σὺν δυσὶ θεοδώραις, Ἀναστασίαις ταῖς πανολβίαις, ὕμνος καί δόξα ἀπαυστος, θαυμαστῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Ἡ Αἰγυπτία Μαρία, φῶς ἐν κόσμῳ, καί ἡ Μαρίνος κληθεῖσα, ἄστρον ὠφθη τῇ οἰκουμένῃ, ἡ Εὐφροσύνη ἡλίος, ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαῆς Θεοδοῦλη καί ἐν ἀσκήσει, σὺν ταύτῃ αὐγάζει, Θεοδότῃ καί Ἰουλίττα, καί συνεκλάμπει πράξεις, Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Ἡ οὐρανόφρων Μαρίνη νῦν τιμάσθω, σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρῶνῃ, Συγκλητικῇ δὲ καί ἡ Σάρρα, σὺν τῇ Ἰούστῃ ἄσμασιν, ὡς σοφαὶ ἀνυμνεῖσθωσαν.

Πελαγία ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Ταῖσία, ὁ λύχνος τῆς μετανοίας, συναδέσθω, καί εἰπίς ἄλλη, ἐλαμψε Γυναικῶν ἐν ἀσκήσει.

Μαρτυρικόν

Τῶν Ἀθλοφόρων τῆν μνήμην ἐκτελοῦντες, δυσωπούμεν τόν μόνον Ζωοδότην, τοῦ καταπέμψαι

τοῖς ανυμνοῦσιν ἔλεος, καί ππαισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα...

Σύν τῷ Υἱῷ τόν Πατέρα προσκυνούμεν, καί τό ἅγιον Πνεῦμα ομοφρόνως, δοξολογούντες πιστῶς βόώμεν, Δόξα σοι Τριάς μονάς, ο Θεός ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε η τεκούσα, τόν τού κόσμου Σωτήρα καί Δεσπότην, ευλογημένη, αὐτόν δυσώπει πάντοτε, οικτειρήσαι τάς ψυχάς ημών.

Ο Ειρμός

Ο τούς Παῖδας δροσίσας εν καμίνω, καί παρθένον φυλάξας τήν Τεκούσάν σε μετά τόκον, ευλογητός εἰ Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ὠδή η'

Τόν εν Ὁρει, ἁγίω δοξασθέντα

Τούς ποιμένας, καί σοφούς Διδασκάλους, Ιεράρχας, Χριστοῦ τῆς Εκκλησίας, σύν τοῖς Οσίοις, πάντες ανυμνήσωμεν, Κύριον υμνούντες, καί υπερυψούντες, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Κατά χρέος, Βασίλειος ο μέγας, καί σύν τούτῳ, ο πολυάθλος ὄντως, υμνεῖσθω Αθανάσιος εν ἄσμασι, μετά Γρηγορίου, τού θεολογίας, ἐξάρχοντος ἀπάντων.

Ιωάννην, τό χρυσορρήμον στόμα, σύν Κυρίλλοις, τοῖς θεοσόφοις στύλοις, δοξάσωμεν ωσαύτως καί Ησύχιον, ἄλλον θεολόγον, σύν τῷ θεηγόρῳ, καί θείῳ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ, δόξα τών Νυσσαέων, σύν τοῖς δύω, θαυματουργοῖς Πατράσι, καί ο σοφός τά θεία Επιφάνιος, σύν Αμφιλοχίῳ, τῷ λαμπρῷ φωστήρι, υμνεῖσθω εἰς αἰώνας.

Μητροφάνην, τών Ιερέων κλέος, σύν Νεκταρίῳ Ἀπτικῷ Γενναδίῳ, μεθ' ὧν καί Ανατόλιον υμνήσωμεν, τούς ζωολαμπτήρας, ἅμα Ευσεβείῳ καί Πρόκλῳ τοῖς πανσόφοις.

Νικολάῳ, τῷ ιεροκηρύκῳ, Σωφρονίῳ, τῷ ὄντως μελιγλώτῳ, σύν Ευλαλίῳ ἄδῳ καί Διάδοχον, ἅμα Ευσταθίῳ, Ιουβενάλιῳ, τοῖς πατροκορυφαίοις.

Μαρτυρικόν

Τάς ἰάσεις, ψυχῶν τε καί σωμάτων, ως εκ κρήνης, τῆς λάρνακος βρουούσης, τών Αθλοφόρων πίστει αρουσώμεθα, Κύριον υμνούντες, καί υπερυψούντες, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα.

Ὡς Μονάδα, τή ουσία υμνώ σε, ως Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, πάτερ, Υιέ, καί Πνεῦμα τό πανάγιον, ἀναρχον τό κράτος, τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σύ τό Ὁρος, τού Θεοῦ ανεδείχθης, Θεοτόκε, εν ὧ Χριστός οικήσας, θείους ναοῦς εἰργάσατο τούς ψάλλοντας, Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψούτε, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Αἰνούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν Ὁρει, ἁγίω δοξασθέντα, καί εν βάτῳ, πυρί τό τῆς Αειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψούτε, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ὠδή θ'

Τόν προδηλωθέντα εν Ὁρει

Τίς τήν παρρησίαν, ερεύξεται Αμβροσίου; τού Ιεροθέου δέ, πῶς τήν σοφίαν ἐξεῖποι; καί Αλεξάνδρων τών θεοσόφων Πατέρων, τήν υπέρ τῆς πίστεως στερρότητα;

Φαίδιμος ο θείος, Σπυρίδων ο θεοφόρος, σύν τῷ Αντιπάτρῳ, Παμβῷ, Παλλαδίῳ, καί Νόννῳ, Ιερωνύμῳ, καί Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, ως θεοφωστήρες ανυμνεῖσθωσαν.

Ο πολὺς τά θεία, Διονύσιος τιμάσθω, ως τών ουρανίων μύστης, ο πολυάθλος Κλήμης, Φλαβιανός

τε, καί Παύλος ο μέγας, τῆς ομολογίας οἱ προκήρυκες.

Μιχαήλ Συνάδων, υμνεῖσθω συν Ταρασίω, Νικηφόρος αὐθις, σύν Θεοδώρῳ τῷ πάνυ, καί Θεοφάνη, οἱ ἱερώνυμος ὄντως, οἱ υπασπισταὶ τῶν χαρακτήρων Χριστοῦ.

Πέτρος καί Ἰγνάτιος, οἱ ὄντως θεοφόροι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, καί ἱερόαθλοι ὄντες, ἀνυμνεῖσθωσαν ἅμα σύν Πολυκάρπῳ, καί Κυπριανῷ τῷ χριστομάρτυρι.

Ὅσοι Πατέρες, καί ἱεράρχαι Κυρίου, σύν ἱερομάρτυσι, καί Γυναιξίν αγίαις, ὀνομαστοὶ καί ἀνώνυμοι πάντες, εὐξασθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἐν ταῖς οὐρανίαις, μοναῖς τῆς δόξης Κυρίου, σύν χοροῖς τῶν Μαρτύρων, καί Ἀποστόλων τρυφώντες, ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἐν γῆ τὰς αἰτήσεις, Μάρτυρες τῷ κτίστῃ προσαγάγετε.

Δόξα...

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως, εἰ γάρ καί Θεός ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῆ φύσει πέλεις, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό πνεῦμα, τοῖς Τρισσοφαέσιν ἰδιώμασι.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Βάτον καιομένην πυρί, καί μή φλεγομένην, προεώρα πάλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, σὴν θεόδεκτόν σου γαστέρα Παρθένε, ὑποδεχομένην τό ἀκήρατον πῦρ.

Ὁ Εἰρμός

Τόν προδηλωθέντα, ἐν Ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρί καί βάτῳ, τόκον τόν τῆς, Αἰιπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναικες ακουτίσθητε

Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι, καί τόν Σταυρόν ἀράμενοι, πληθῆς ὁσίων Πατέρων, σύν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ὁμήγουρις, καί Γυναικῶν τό σύνταγμα, ἡμὰς καταφαιδρύνετε, τοῦ ἀνυμνήσαι ἀξίως, ὑμῶν τὴν πάμφωτον μνήμην.

Ἔτερον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμπαντας, Θεοφόρους Πατέρας, καί ἱεράρχας ἅμα τε, Γυναικῶν τὰς ὁσίας, καί τῶν ἱερομαρτύρων, τὰς χορείας ἐν ὕμνοις, φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, ὅπως ἀγιασθῶμεν, καί ταῖς εὐχαῖς τούτων, καί πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τόν δρόμον διανύσωμεν, εὐμαρῶς τῆς νηστείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἰσώμεν Στιχηρὰ

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαντες πληθύν, ὁσίας ἀσκήσασαν, ἐν ὡδαῖς ἐγκωμιάσωμεν πιστοί, τοὺς ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ἄσμασι, θεοφρόνως ὁμοψύχως ἀδελφοί, ἐν ἐγκρατεία γάρ ἔζησαν, καί ἐν νηστεία καθαρὰ, καί τοῦ Χριστοῦ κατετρένωσαν, τό Εὐαγγέλιον ἡμῖν, μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν, Γυναικῶν τὰς θεοφόρους καί λαμπράς, τὴν αὐτῶν πολιτείαν, θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ, ἵνα εὐρωμεν ἐκεῖ, πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμπαντας φαιδρῶς, ὁσίως τε ζήσαντας, εὐφημήσωμεν ἐνδόξως ἀδελφοί, ὡς βιοτεύσαντας καλῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, εὐσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, πρὸς λήξιν τε τὴν ἀνώλεθρον, καί μακαρίαν τὴν ἐκεῖ, δι' ἀρετῆς καί σεμνότητος, εὐθυδρομήσαντας ἰδοῦ, ἀξίως τιμήσωμεν, ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ, τῆ αὐτῶν παρακλήσει, καί αἰωνίου δόξης καί χαράς, καί ρυσθῶμεν τῶν ἐκεῖ, ἀπαραιτήτων κολάσεων.

Ἱεραρχῶν ἀπάντων ὁ χορός, Δικαίων ὁμήγουρις, Ἀσκητῶν τε καί ὁσίων Γυναικῶν, τῶν βιωσάντων εὐσεβῶς, δυσωπηθέντες χάριτι, ἱκετεύσατε τόν μόνον ἀγαθόν, καί πανοικτίρμονα Κύριον, τοῦ οἰκτειρήσαι καί ἡμὰς, καί τῆς ἐκεῖ κατακρίσεως, ρυσθείημεν διαπαντός, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν σοφοί, καί μελλούσης ἀπολαύσεως, τρυφάν διηνεκῶς, εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀγαλλιώμενοί τε καί ἡμεῖς, αἶνον ὕμνοις ἀπαύστως, τῷ Ζωοδότῃ ἀνακράζοντες.

Θεοπρεπή πανήγυριν πιστοί, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων δασιλῶς Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ οσίων Γυναικῶν, καὶ ευσεβῶν, τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ηγήσαντο, καὶ ὡσπερ σκύβαλα αὐτά, ἵνα κερδήσωσι, τὸν Χριστὸν καὶ τὰ βασιλεία αὐ, τοῦ, καὶ τὰ θεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐς οὐδὲ ἤκουσε ποτέ, ὧν πρεσβεΐαις ὁ Θεός, ρύσαι φθοράς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ὅσοι Πατέρες, εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος, τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρετε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν, τῶν δαιμόνων ὠλέσατε τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώσατε, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν σῶν Οσίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδή γ' καὶ ζ'.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ ΙΔ' 19-26)

Ἀδελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τα τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους, Μὴ ἐνεκεν βρώματος, κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθιοντι, Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μὴδὲ πιεῖν οἶνον, μὴδὲ ἐν ὧ ο ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ασθενεῖ, Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, Μακάριος ὁ μὴ κρίνων εαυτὸν, ἐν ὧ δοκιμάζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐάν φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστί. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοήν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῃ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔτερος τῶν Οσίων

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ Ε' 22 - ΣΤ' 2)

Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, Ἀδελφοί, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια, κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχώμεν, Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες, Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζητε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σύ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος β'

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον

Εἶπεν ὁ Κύριος, Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...

Καὶ τῶν Οσίων

Εἶπεν ὁ Κύριος, Πάντα μοι παρεδόθη...

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.

t31top

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Μετά τόν προοιμιακόν, στιχολογούμεν τό Μακάριος ἀνήρ, τό Κάθισμα όλον.

Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωήχου ς' καί τοῦ Τριωδίου δ'.

Στιχηρά προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Οπλάστης μου Κύριος, χούν ἐκ τῆς γῆς προσλαβών με, ζωηρώ φουσήματι, ψυχώσας ἐζώωσε καί ἐτίμησεν, ἐπί γῆς ἀρχοντα, ορατῶν ἀπάντων, καί Ἀγγέλοις ομοδίαιτον. Σατάν δ' ο δόλιος, οργάνω τῷ ὀφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καί Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καί τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδεδώκεν εἰς γῆν. Ἀλλ' ὡς Δεσπότης καί εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στολήν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθην ο τάλας, σοῦ τό θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλία ἐχθροῦ, καί συκῆς φύλλα δέ, καί τους δερματίνους, νύν χιτώνας περιβέβλημαι. ἰδρώτι κέκριμαι, ἄρτον μοχθηρόν κατεσθίειν γάρ, ἀκάνθας καί τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. Ἀλλ' ὁ ἐν υστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Παράδεισε πάντιμε, τό ωραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκῆνωμα, ευφροσύνη ἀληκτε, καί ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καί Ἀγίων οικητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τόν τῶν όλων ἰκέτευε, τὰς πύλας υπανοῖξαι μοι, ἄς τῆ παραβάσει ἀπέκλεισα. καί ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καί τῆς χαράς, ἥς τό πρότερον, ἐν σοί κατετρύφησα.

Ἀδάμ ἐξωστράκισται, παρακοή Παραδείσου, καί τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικός τοῖς ρήμασιν ἀπατώμενος, καί γυμνός κάθηται, τοῦ χωρίου οἶμοι! ἐναντίον οδυρόμενος. Διό σπουδάσωμεν, πάντες τον καιρόν υποδέξασθαι, νηστειας υπακούοντες, ευαγγελικῶν παραδόσεων, ἵνα διά τούτων, ευάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τήν οἰκῆσιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἐκάθισεν Ἀδάμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καί τήν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο. Οἶμοι, τόν ἀπάτη πονηρά πεισθέντα καί κλαπέντα, καί δόξης μακρυνθέντα! οἶμοι, τόν ἀπλότητι γυμνόν, νύν δέ ἠπορημένον! Ἀλλ' ὦ Παράδεισε, τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὀψομαι οὐκέτι σου τῆς τόν Κύριον καί Θεόν μου καὶ Πλάστην, εἰς γῆν γάρ ἀπελεύσομαι, ἐξ ἥς καί προσελήφθην. Ἐλεῆμον Οικτίρμον βῶ σοι. Ἐλέησόν με τόν παραπεσόντα.

Καί νύν... Θεοτοκίον,
τό τῆς Οκτωήχου

Εἰς τήν Λιτήν

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἦλιος ἀκτίνας ἐκρυσεν, ἡ σελήνη σύν τοῖς ἀστροῖς εἰς αἶμα μετετρέπη, ὄρη ἐφρίξαν, βουνοί ἐτρόμαξαν, ὅτε Παράδεισος ἐκλείσθη. Ἐκβαίνων ο Ἀδάμ, χερσί τύπτων τὰς ὀψεις, ἔλεγεν. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τόν παραπεσόντα.

Καί νύν... Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Μυστικῶς ἀνυμνούμέν σε, Θεοτόκε Μαρία, ἀνεδείχθης γάρ θρόνος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, σκηνή παναγία, τῶν ουρανῶν πλατυτέρα, Χερουβίμ ἄρμα, ἀνωτέρα δέ τῶν Σεραφίμ, νυμφῶν δόξης, ἐκ

σοῦ γάρ προήλθε, σαρκωθείς ὁ πάντων Θεός. Αὐτόν ικέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Οκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, διὰ τῆς βρώσεως, διό καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο, ολολύζων, ελεεινὴ τῆ φωνή, καὶ ἔλεγεν. Οἶμοι, τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ! μίαν ἐντολήν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεισε ἀγιώτατε, ὁ δι' ἐμέ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ικέτευε τῶ σέ ποιήσαντι, καμὲ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθῆσωμαι. Διο καὶ πρὸς αὐτόν ὁ Σωτὴρ. Τό ἐμόν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ βούλομαι τούτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτός

Ὅποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶ ἡν κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. Διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρὶ τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βούμεν ἀσιγήτως, τό Χαίρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαίρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τό, Νῦν ἀπολύεις. Τό Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλοημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλοημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **ἐκ γ'**

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Εξάψαλμον, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τό Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δις, καὶ τό Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τό βιβλίον τῆς Ἐξαήμερου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τό, Πάσα πνοή, τό ἐνδιάτακτον Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον, καὶ τό Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανόιας ἀνοιξὸν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γάρ τό πνεύμά μου πρὸς ναόν τὸν ἅγιόν σου, ναόν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων κάθαρων, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Τῆς σωτηρίας εὐθυνὸν μοι τρίβους Θεοτόκε, αἰσχραῖς γάρ κατερρύπτωσα, τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις ρύσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν τάλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν ὁ τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Τῆς Οκτωήχου, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ' καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς ζ'.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου

Ποίημα Χριστοφόρου τού Πρωτασηκρίτου

Ωδή α' Ἦχος πλ. β' Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας

Δεύρο ψυχὴ μου αθλία, κλαύσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, εν Εδέμ γυμνώσεως, δι ἧς, εξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καί τῆς ἀλήκτου χαράς.

Υπὸ πολλῆς ευσπλαγχνίας, καί οικτιρμῶν, Πλαστουργέ τῆς κτίσεως, καί τῶν ὅλων Ποιητά, εκ χόρος ζωώσας με τό πρίν, ενετείλω σε υμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Διά χρηστότητος πλοῦτον, σύ φυτουργεῖς, Πλαστουργέ καί Κύριε, Παραδείσου τήν τρυφήν, εν Εδέμ κελεύων με τρυφάν, τῶν ωραίων καί τερπνῶν, καί μὴ ρεόντων καρπῶν.

Οἶμοι ψυχὴ μου αθλία! τῶν εν Εδέμ, απολαύειν εἰληφας, εξουσίαν εκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δέ γνώσεως καρπόν, προσετάγης, ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον

Θεοκυήτορ Παρθένε, ως τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θυγατερ, κατὰ χάριν δέ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια εμέ, τόν εξόριστον Εδέμ, νύν ανακάλεσαι.

Καταβασία

«Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας ο Ἰσραήλ, εν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τόν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὠδήν, εβόα, ἀσωμεν».

Ωδή γ' Ουκ ἔστιν ἅγιος ως σύ

Ὀφίς ο δόλιος ποτέ, τήν τιμὴν μου φθονήσας, ἐπιθύρισε δόλον, τῆς Εύας εν τοῖς ὠσίν, ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἶμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Τήν χεῖρα τείνας προπετώς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὔπερ, προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲ ὅλως μεταλαβεῖν, καί τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρώς.

Οἶμοι αθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τόν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καί τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τόν νοῦν, καί παρέβης, ἐντολήν τοῦ Κτίστου σου;

Θεοτοκίον

Ἐλπίς καί σκέπη μου σεμνή, ἡ τήν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τήν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Καταβασία

«Ουκ ἔστιν ἅγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο ὑψώσας τό κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καί στερεώσας αὐτούς, εν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐξεβλήθη ο Ἀδάμ, του Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικράς, εν ἀκρασία ἐντολήν, μὴ φυλάξας τήν τοῦ Δεσπότη, καί κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τήν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρώτι δέ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἐξῶ θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτόν ἐλευσώμεθα.

Ἐτερον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς εν τῷ Σταυρῷ

Νύν ο καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καί ἐπὶ θύραις ο Κριτῆς, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δευτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καί ἐλεημοσύνην, κρίζοντες. Ἡμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πάσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καί σχῶμεν τόν ἀφθαρτον στέφανον.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο εκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως νύν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα εκ σοῦ, σοὺς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ἀνάγνωσις τοῦ Λόγου, εἰς τήν πληγὴν τῆς χαλάζης, οὐ ἡ ἀρχή. Τί λύτετε τάξιν

επαινουμένη; Ποιούμεν δέ αυτόν εις δόσεις δύο.

Ωδή δ' Χριστός μου δύναμις

Τιμής ηξίωμαι, εγώ ο άθλιος, παρά σου τού Δεσπότη εν τή Εδέμ, οίμοι πώς πεπλάνημαι, και διαβόλω, φθονηθείς, απερρίφην τού προσώπου σου!

Εμέ θρηνήσατε, Αγγέλων τάγματα, Παραδείσου τά κάλλη και τών φυτών, τών εκεί ευ πρέπεια, τόν πλανηθέντα δυστυχώς και Θεού αποσκιτήσαντα.

Λειμών μακάριε, φυτα θεόφυτα, Παραδείσου τερπνότης νύν επ' εμέ, δάκρυα σταλάξατε, εκ φύλλων ώσπερ όφθαλμών, τόν γυμνόν, και ξένον δόξης Θεού.

Ουκέτι βλέπω σε, ουκ απολαύω σου, τής ηδίστης και θείας μαρμαρυγής, πάντιμε Παράδεισε. γυμνός γάρ έρριμαι εις γήν, παροργίσας τόν Ποιήσαντα.

Θεοτοκίον

Αγία Δέσποινα, η διανοίξασα, Παραδείσου τās πύλας πάσι πιστοίς, άς Αδάμ απέκλεισε διά παράβασιν ποτέ, πύλας ελέους μοι διάνοιξον.

Καταβασία

«Χριστός μου δύναμις, Θεός και Κύριος, η σεπτή Εκκλησία θεοπρεπώς, μέλπει ανακράζουσα, εκ διανοίας καθαράς, εν Κυρίω εορτάζουσα».

Ωδή ε' Τώ θείω φέγγει σου αγαθέ

Φθονήσας πάλαι μοι ο εχθρός, τής εν Παραδείσω ευτυχούς, αναστροφής ο μισάνθρωπος, όφεως εν είδει με υπεσκέλισε, και δόξης αιδίου ξένον με έδειξε.

Ορηνώ και κόπτομαι τήν ψυχήν, και τοίς οφθαλμοίς επιζητώ, πλήθη δακρύων προστίθεσθαι, όταν αποβλέψω, και καταμάθω μου, τήν γύμνωσιν ήν έσχον, εκ παραβάσεως.

Εκ γής επλάσθην χειρί Θεού, αύθις δ' επιστρέφειν προς τήν γήν, εγώ ο άθλιος ήκουσα. Τίς εμέ μή κλαύση, τόν απωσθέντα Θεού, και τής Εδέμ τόν Άδην ανταλλαζάμενον.

Θεοτοκίον

Νυμφώνα δόξης σε μυστικόν, πάντες καταγγέλλομεν πιστοί, Θεοκυήτορ, πανάμωμε, όθεν δυσωπώ σε Αγνή πεσόντα με, νυμφώνος Παραδείσου, οικείον ποιήσον.

Καταβασία

«Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τās τών ορθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγαυσον δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών ππαισμάτων ανακαλούμενον».

Ωδή ς' Τού βίου τήν θάλασσαν

Στολήν με ενέδυσας, θεοϋφαντον Σωτήρ, εν τή Εδέμ ώς εύσπλαγχνος, εγώ δέ σου παρείδον τήν εντολήν, πεισθείς τώ αλάστορι, και γυμνός καθωράθην ο ταλαίπωρος.

Ψυχή παναθλία μου, εμακρύνθης εκ Θεού, διά απροσεξίας σου, Παραδείσου εστέρησαι τής τρυφής, Αγγέλων κεχώρισαι, εις φθοράν κατηνέχθης, ώ τού πτώματος!

Ελέησον οίκτειρον, Παντοκράτορ ο Θεός, τών σών χειρών τό ποιήμα, μή παρίδης με δέομαι Αγαθέ, τόν αποχωρίσαντα, εμαυτόν τής χορείας τών Αγγέλων σου.

Θεοτοκίον

Μαρία Θεόκλητε, η Κυρία τού παντός, ώς τετοκυία Κύριον, Βασιλέα τών όλων και Λυτρωτήν, αιχμάλωτον όντα με, Παραδείσου τής δόξης ανακάλεσαι.

Καταβασία

«Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, εν ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον

Αυτόμελον 'Ηχος πλ. β'

Τῆς σοφίας οδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν αφρόνων παιδευτά, καί πτωχῶν υπερασπι, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ο τοῦ Πατρὸς Λόγος, ἰδοὺ γάρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι. Ελεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ο Οἶκος

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καί ἐκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καί ἔλεγεν. Ελεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

- Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καί κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καί ἔλεγεν. Ελεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.
- Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καί τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ελεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.
- Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ο Εὐὰν κεκλειδι Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καί διὰ τὴν σμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ελεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ.

Στίχοι

- Κόσμος γενάρχαις πικρά συνθρηνησάτω.
- Βρώσει γλυκεία, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῆ ἀφάτω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ο Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καί ἐλέησον, ὡς μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ο δεσπότης τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, ο πλάσας με βουλήματι σῶ, φθονηθέντα με, τῷ δολίῳ δράκοντι ποτέ, καί σέ παροργίσαντα Σωτήρ, μὴ υπερίδης ο Θεός, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Τά τοῦ αἰσχούς περικείμενος ἐνδύματα, οἶμοι! ἀντὶ στολῆς φωταυγούς, ἀποκλαίωμαι τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν Σωτήρ, καί πίστει βῶ σοι Ἀγαθέ. Μὴ υπερίδης, ο Θεός, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Ἐτραυμάτισεν ο ὄφις ο παμπόνηρος, ὅλην μου τὴν ψυχὴν φθονερῶς, Παραδείσου δὲ τῆς τρυφῆς, ἐξόριστον ποιεῖ, ἀλλ' ὦ εὐσυμπάθητε Σωτήρ, μὴ υπερίδης ὡς Θεός, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Θεοτοκίον

Τὴν ἰκέσιόν μου δέησιν Πανάμωμε πρόσδεξαι συμπαθεία τῆ σῆς, καί συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, δίδου μοι Ἀγνή, ἐν θρήνοις βοῶντι ἐκτενώς. Μὴ υπερίδης Ἀγαθή, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Καταβασία

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὀσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἐπίεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ο Θεός ο τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὠδὴ η' Ἐκ φλογός τοῖς Ὀσίοις

Δωρεαῖς πολυτρόποις πάλαι τετίμηκας, τῶν χειρῶν σου τό ἔργον, μόνε φιλόανθρωπε. δράκων δὲ δεινός συριγμῷ ἐδελέασεν, οἶμοι! τῶν προσόντων, καλῶν ἀπογομνώσας.

Ἴνα τί συμβουλίας πικρὰς ἀκήκοας, καί τῆς θείας ἐγένου ψήφου παρήκοος; οἶμοι ταπεινὴ ψυχὴ, Θεὸν λυπήσασα, ὄν ἀεὶ δοξάζειν, ἐτάχθης συν Ἀγγέλοις.

Ἐρπετῶν καί θηρίων δεσπότης γέγονας, ἐρπετῷ ψυχοφθόρῳ, πῶς προσωμίλησας, σύμβουλον λαβῶν, ὡς εὐθὴ τὸν ἀλάστορα; ὦ τῆς σῆς ἀπάτης, ψυχὴ μου παναθλία!

Θεοτοκίον

Φωτοφόρον σκηνὴν σε Θεοῦ σαρκώσεως, ἀνυμνούμεν Μαρία Θεοχαρίτωε, ὅθεν με δεινῶς σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι, λάμπων φῶς ἐλέους, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία

«Ἐκ φλογός τοῖς Ὀσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καί δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γάρ δρᾶς

Χριστέ, μόνω τώ βούλεσθαι. Σέ υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ' Θεόν ανθρώποις ιδείν

Γλυκύς εις γεύσιν καρπός τής γνώσεως, εν τή Εδέμ εφάνη μοι, πλησθέντι τής βρώσεως, εις χολήν δέ γέγονε τό τέλος αυτής, οίμοι ψυχή αθλία! πώς ακρασία σε, τής τού Παραδείσου εστίας, ξένην πεποίηκε;

Θεέ τών όλων, ελέους Κύριε, εις τήν εμήν ταπείνωσιν, ευσπλάγχνως επίβλεπον, καί μή πόρρω πέμψης με τής θείας Εδέμ, όπως βλέπων τά κάλλη, όθεν εκπέπτωκα, σπεύσω πάλιν θρήνοις, προσλαβείν άπερ απώλεσα.

Θρηνώ, στενάζω, καί αποδύρομαι, τά Χερουβίμ φλογινή τή ρομφαία θεώμενος, τής είσοδον φυλάττειν ταχθέν, πάσι τοίς Εδέμ την παραβάταις, οίμοι! απρόσιτον, ειμή σύ ακώλυτον Σωτήρ, ταύτην ποιήσεις μοι.

Θαρρώ τώ πλήθει, τώ τού ελέους σου, Χριστέ Σωτήρ, καί θείας εκ πλευράς σου τώ Αίματι. δι' ού καθηγίασας τήν φύσιν βροτών, ήνοιξας δέ τάς πύλας, τοίς σοί λατρεύουσι, τάς τού Παραδείσου Αγαθέ, τάς πρίν κλεισθείσας Αδάμ.

Θεοτοκίον

Ζωής η πύλη η αδιόδευτος, η νοητή Παρθένε Θεοτόκε ανύμφευτε, Παραδείσου πύλας μοι κλεισθείσας τό πρίν, άνοιξον σαίς πρεσβείαις, όπως δοξάζω σε, τήν μετά Θεόν μου βοηθόν, καί κραταιάν προσφυγήν.

Καταβασία

«Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον, όν ου τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα, διά σου δέ Πάναγνε ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες, σύν ταίς ουρανίαις Στρατιαίς, σέ μακαρίζομεν».

Εξαποστειλάριον Αναστάσιμον

Είτα τό παρόν

Γυναίκες ακουτίσθητε

Τής εντολής σου Κύριε, παρήκουσα ο άθλιος, καί γυμνωθείς τής σής δόξης, αισχύνης πέπλησμαι, οίμοι! καί τής τρυφής εκβέβλημαι, τού Παραδείσου εύσπλαγχνε. Ελεήμον ελέησον, τόν στερηθέντα δικαίως, τής αγαθότητος τής σής.

Έτερον

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Αποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τό πρώτον, διά τής ξύλου βρώσεως, αντεισήγαγες πάλιν, διά Σταυρού καί τού Πάθους, σου Σωτήρ καί Θεέ μου, δι' ού ημάς οχύρωσον, τήν Νηστείαν πληρώσαι, αγνοπρε πώς, καί τήν θείαν Έγερσιν προσκυνήσαι, τό Πάσχα τό σωτήριον, σέ Τεκούσης πρεσβείαις.

Εις τούς Αίνους, ιστώμεν Στίχους η', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα δ', καί Ανατολικόν έν, καί τού Τριωδίου γ'.

Στιχηρά Ιδιόμελα τού Τριωδίου

Έχος πλ. α'

Οίμοι! ο Αδάμ, εν θρήνω κέκραγεν, ότι όφισ καί γυνή, θεϊκής παρρησίας με έξωσαν, καί Παραδείσου τής τρυφής ξύλου βρώσις ηλλοτρίωσεν. Οίμοι! ου φέρω λοιπόν τό όνειδος, ο ποτέ βασιλεύς τών επι γείων πάντων κτισμάτων Θεού, νύν αιχμάλωτος ώφθην, υπό μιάς αθέσμου συμβουλής, καί ο ποτέ δόξαν αθανασίας ημφισμένοσ, τής νεκρώσεως τήν δοράν, ως θνητός ελεινώς περιφέρω. Οίμοι! τίνα τών θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Αλλά σύ Φιλάνθρωπε, ο εκ γής δημιουργήσας με, ευσπλαγχνίαν φορέσας, τής δουλείας τού εχθρού, ανακάλεσαι καί σώσον με.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

Ο αυτός

Τό στάδιον τών αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε, αναζωσάμενοι τόν καλόν τής

Νηστείας αγώνα, οι γάρ νομίμως αθλούντες, δικαίως στεφανούνται, και αναλαμβάνοντας τήν πανοπλίαν τού Σταυρού, τώ εχθρώ αντιμαχησώμεθα, ως τείχος άρρηκτον κατέχοντες τήν Πίστιν, και ως θώρακα τήν προσευχήν, και περικεφαλαίαν τήν ελεημοσύνην, αντί μαχαίρας τήν νηστείαν, ήτις εκτέμνει από καρδίας πάσαν κακίαν. Ο ποιών ταύτα, τόν αληθινόν κομίζεται στέφανον, παρά τού Παμβασιλέως Χριστού, εν τή ημέρα τής Κρίσεως.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου. μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

Ήχος πλ. β'

Αδάμ τού Παραδείσου διώκεται, τροφής μεταλαβών ως παρήκοος, Μωσής θεόπτης εχρημάτισε, νηστεία τά όμματα, τής ψυχής καθηράμενος, Διό τού Παραδείσου οικήτορες γενέσθαι επιποθούντες, απαλλαγώμεν τής αλυσιτελούς τροφής, και Θεόν καθοράν επιέμενοι, Μωσαϊκώς τήν τετράδα, τής δεκάδος νηστεύσωμεν, προσευχή και τή δεήσει, ειλικρινώς προσκαρτερούντες, κατευνάσωμεν τής ψυχής τά παθήματα, αποσοβήσωμεν τής σαρκός τά οιδήματα, κούφοι πρός τήν άνω πορείαν μετώμεν, όπου αι τών Αγγέλων χορείαι, ασιγήτοις φωναίς, τήν αδιαίρετον ανυμνούσι Τριάδα, καθοράν τό αμήχανον κάλλος, και δεσποτικόν. Εκεί αξίωσον ημάς, Υιέ Θεού ζωοδότα, τούς επί σοί πεπειθότας, συγχορεύσαι ταίς τών Αγγέλων στρατιαίς, ταίς τής τε Αποκούσης σε Μητρός Χριστέ πρεσβείαις, και στόλων, και τών Μαρτύρων, και πάντων τών Αγίων.

Δόξα... Ήχος ο αυτός

Έφθασε καιρός, η τών πνευματικών αγώνων αρχή, η κατά τών δαιμόνων νίκη, η πάνοπλος εγκράτεια, η τών Αγγέλων ευπρέπεια, η πρός Θεόν παρηρησία, δι' αυτής γάρ Μωϋσής, γέγονε τό Κτίστη συνόμιλος, και φωνήν αοράτως, εν ταίς ακοαίς υπεδέξατο, Κύριε, δι' αυτής αξίωσον και ημάς, προσκυνήσαι σου τά Πάθη και τήν αγίαν Ανάστασιν, ως φιλόανθρωπος.

Και νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχουν, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, και η συνήθης Λιτή εν τώ Νάρθηκι, εν ή ψάλλομεν και τό Εωθινόν Ιδιόμελον. Συνάπτομεν δε και τήν πρώτην Ωραν, και αναγινώσκονται αι Κατηχήσεις τού Οσίου Πατρός ημών Θεοδώρου τού Στουδίτου.

Και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, οι Μακαρισμοί τής Οκτωήχου και εκ τού Κανόνος τού Τριωδίου η ζ' Ωδή. Ο Απόστολος.

Προκείμενον Ήχος πλ. δ'

Εύξασθε, και απόδοτε, Κυρίω τώ Θεώ ημών.

Στίχ. Γνωστός εν τή Ιουδαία ο Θεός.

Πρός Ρωμαίους Επιστολής Παύλου Τό Ανάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΓ', 11 - ΙΔ', 4)

Αδελφοί, νύν εγγύτερον ημών η σωτηρία, ή ότε επιστεύσαμεν. Η νύξ προέκοψεν, η δε ημέρα ήγγικεν. Αποθώμεθα ούν τά έργα τού σκότους, και ενδυσώμεθα τά όπλα τού φωτός. ως εν ημέρα ευσημόνως περιπατήσωμεν, μή κώμοις και μέθαις, μή κοίταις και ασελγείαις, μή έριδι και ζήλω, αλλ' ενδύσασθε τόν Κύριον Ιησούν Χριστόν, και τής σαρκός πρόνοιαν μή ποιείσθε εις επιθυμίας. Τόν δε ασθενούντα τή πίστει προσλαμβάνεσθε, μή εις διακρίσεις διαλογισμών. Ός μέν πιστεύει φαγείν πάντα. Ο δε ασθενών λάχανα εσθίει. Ο εσθίων, τόν μή εσθιοντα μή εξουθενείτω, και Ο μή εσθίων, τόν εσθιοντα μή κρινέτω, ο Θεός γάρ αυτόν προσελάβετο. Σύ τίς εί ο κρίνων αλλότριον οικέτην. Τώ ιδίω Κυρίω στήκει, ή πίπτει, σταθήσεται δε, δυνατός γάρ εστιν ο Θεός, στήσαι αυτόν.

Αλληλουία Ήχος δ'

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω.

Ευαγγέλιον κατά Ματθαίον

Είπεν ο Κύριος, Εάν αφήτε τοίς ανθρώποις...

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

---

t32top

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν Ψαλμόν, άνευ άλλης Στιχολογίας, ψάλλομεν τό, Κύριε εκέκραξα, Καιστῶμεν Στίχους ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά ταυκτικά, τά κατά τόν τυχόντα Ἴχον, δ' καί του Τριωδίου, τά παρόντα προσόμοια, γ'.

Ποίημα τού κυρίου Ιωσήφ

Ἴχος β'. Ἀγγελος μέν τό Χαίρε

Εγκρατεία τήν σάρκα, ταπεινώσαι πάντες σπουδάσωμεν, τό θεῖον υπερχόμενοι στάδιον, τήσ αμώμου Νηστείας, καί ευχαίς καί δάκρυσι, Κύριον τόν σώζοντα ημάς εκζητήσωμεν, καί λήθην τήσ κακίας παντελή ποιήσωμεν βωώντες. Ημάρτομέν σοι, σώσον, ως πάλαι Νινευίτας, Χριστέ Βασιλεύ, καί κοινωνούς ημάς, ουρανού Βασιλείας ποιήσον εύσπλαγγνε.

Εμαυτόν απελπίζω, εννοών τά έργα μου Κύριε, τά πάσης τιμωρίας επάξια, ιδού γάρ παραβλέψας, τά σεπτά σου Σώτερ εντάλματα, ασώτως μου τόν βίον ηνάλωσα, διό καθικετεύω, μετανοίας όμβροις με καθάρας, νηστεία καί δεήσει, ως μόνος Ελεήμων εκλάμπρυνον, καί μή βδελύξη, με Ευεργέτα τών απάντων, καί Υπεράγαθε.

Ἐτερον Τού κυρίου Θεοδώρου

Ἴχος β' Τών υπέρ νούν δωρεών

Τόν τήσ Νηστείας καιρόν, φαιδρώσ απαρξόμεθα, πρὸς αγώνας πνευματικούς εαυτούς υποβάλλοντες, αγνίσωμεν τήν ψυχήν, τήν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν ὡσπερ εν τοίς βρώμασιν εκ παντός πάθους, τās αρετάς τρυφώντες τού Πνεύματος, εν αίς διατελούντες πόθω, αξιωθειμέν πάντες, κατιδεῖν τό πάνσεπτον Πάθος Χριστού τού Θεού, καί τό άγιον Πάσχα, πνευματικῶς εναγαλλιόμενοι.

Καί τού Μηναίου, προσόμοια γ'

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Είσοδος μετά τού θυμιατού, ήτις γίνεται εν πάσαις ταίς Κυριακαίς τήσ αγίας Τεσσαρακοστής εις τό Λυχνικόν, διά τά μεγάλα Προκείμενα. Μετά τό, Φώς ιλαρόν.

Προκείμενον Ἴχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Στίχ. Η σωτηρία σου ο Θεός αντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ιδέτωσαν πτωχοί, καί ευφρανθήτωσαν.

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου. πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Η εκτενης, τό, Καταξίωσον Κύριε, Μετανοιαι γ', καί αι Αιτήσεις παρά τού Ιερέως.

Εις δε τά Απόστιχα, τό παρόν Ιδιόμελον.

Ἴχος δ'

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἐλάμψεν ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἰδοὺ καιρός ευπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρός μετανοίας, αποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καί ενδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς Νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον Ανάστασιν καταντιήσωμεν, τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ ουρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καί πάλιν τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον

Στίχ. Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καί ἡ ἐξουδένωσις τοῖς υπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἁγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος ὁ αὐτός

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Θεομήτορ δοξάζουσι, τὸν Θεόν γάρ Πάναγνε ἀπεκύησας, τὸν σὺν Πατρὶ καί τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχοντα, καί Ἀγγέλων στρατιάς, ἐκ μὴ ὄντος βουλήματι, υποστήσαντα, ὃν ἰκέτευε σώσαι καί φωτίσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, σέ ἀνυμνούντων Πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις. Καί μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιούντες καί ἀνά μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ λέγεται ἀνευ μέλους.

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, συ ἐν γυναιξί, καί εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γάρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καί ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καί θλίψεων, ὑμᾶς γάρ θερμούς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ Ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ' πρᾶεῖα φωνή

Ὁ ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καί ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην Καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καί ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καί ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καί ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος.

Καί ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ ἀνά ἓνα Στίχον τῆς ἐπομένης Ευχῆς τοῦ ἁγίου Εφραίμ.

Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί ἀργολογίας, μὴ μοι δῶς.

- Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς, καί ἀγάπης χάρισάι μοι τῷ σῷ

δούλω.

- Ναί Κύριε Βασιλεύ, δώρησάι μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Είτα ασπαζόμεθα τάς αγίας Εικόνας εν τοίς στασιδίοις ημών, ως συνήθως, καί λέγει ο Προεστώς, τό, Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι... Η Ευχή υπό τού Ιερέως, καί Απόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος β' Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα

Τῆς Νηστείας τή θεία απαρχή, κατάνυξιν κτησώμεθα ψυχῆς, εκβώντες, Δέσποτα Χριστέ, τήν προσευχήν ημών δέξαι, εκλεκτόν ὡσπερ θυμίαμα, καί ρύσαι δεόμεθα δυσώδους φθοράς ημάς, καί κολάσεως φρικτῆς, ο μόνος υπάρχων ευδιάλλακτος.

Δόξα... τό αυτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα πηγῆ, συμπαθείας αξίωσον ημάς, Θεοτόκε, βλέψον εις λαόν τόν αμαρτήσαντα, δείξον ὡς αεί τήν δυναστείαν σου, εις σέ γάρ ελπίζοντες, τό Χαίρε βοώμέν σοι, ὡς ποτέ ο Γαβριήλ, ο τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγος.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος β' Τήν άχραντον Εικόνα σου

Τήν πάνσεπτον εγκράτειαν, εναρξώμεθα φαιδρῶς, ακτίνας απολάμποντες, τών αγίων εντολών, Χριστού τού Θεού ημών, αγάπης τήν λαμπρότητα, προσευχῆς τήν αστραπήν, αγνείας καθαρότητα, ευανδρείας τήν ισχύν, ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν, εις τήν αγίαν καί τριήμερον Ανάστασιν, τήν καταλάμπουσαν αφθαρσίαν τώ κόσμῳ.

Δόξα... τό αυτό

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν άμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος εν δεινοίς, λυτρούμαι τών θλιβόντων με, παρ' ελπίδα θαυμασῶς, ὡ Μήτηρ Θεού ημών, προφθάνεις γάρ σύ πάντοτε, τοίς αιτούσί σε πιστῶς, τόν ζόφον εκδιώκουσα, τών πολλών αμαρτιών. Ὅθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι. Δέξαι Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια, ανθ' ὧν υπάρχεις μοι εν πάσι βοήθεια.

Ωδή α' Ἦχος β' Δεύτε λαοί

Πῶς τήν εμήν, νύν αποκλαύσομαι έκπτωσιν, ποίαν αρχήν ποι ήσομαι, τῆς σωτηρίας μου, ο ασώτως βιώσας; Οικτίρμον οίς περ οίδας, κρίμασι, σώσόν με.

Ἴδε καιρός, ίδε ημέρα σωτήριος, η τῆς Νηστείας είσοδος, ψυχῆ γρηγόρησον, καί παθῶν τάς εισόδους, απόκλεισον Κυρίῳ, ενατενίζουσα.

Αμαρτιών, η τρικυμία χειμάζουσα, επί βυθόν καθέλκει με τῆς απογνώσεως, αλλά σου τώ πελάγει, προστρέχω τού ελέους. Σώσόν με Κύριε.

Μόνος εγώ, τή αμαρτία δεδούλωμαι, μόνος εγώ τοίς πάθεσι, θύραν ηνέωξα, ευδιάλλακτε Λόγε, επίστρεψόν με, σώσον, τή ευσπλαγχνία σου.

Θεοτοκίον

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κηύσασα, τραυματισθέντα πάθεισι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρός
αιωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη, θεοχαρίτωτε.

Ἄτερος
Εἰρμός οὗτος

Δεῦτε λαοί, σήμερον υποδεξώμεθα, τῶν Νηστειῶν τὸ χάρισμα, ὡς θεοδῶρητον, καιρόν τῆς
μετανοίας, ἐν ταύτῃ τὸν Σωτήρα, ἰλεωσόμεθα.

Ἐφθασε νῦν, εἰσῆκται ὁ τῶν ἀγῶνων καιρός, τὸ τῆς Νηστείας στάδιον, προθύμως ἅπαντες,
ἀπαρξώμεθα ταύτης, τὰς ἀρετὰς Κυρίῳ, ὡς δῶρα φέροντες.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλή, τρίφωτε ἀρχικωτάτῃ Ἐνάς, πανσθενεστάτῃ πάνζῳε, Θεέ καὶ Κύριε, Πατήρ ὁ
παντοκράτωρ, ὁ Υἱός καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Θεοῦ, ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν ἀμίαντον, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν, ὁ τῆς δικαιοσύνης,
Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, Χριστός ἡ πάντων ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄρμα πυρός, ἔλαβεν Ἠλίαν τὸν θαυμαστὸν νηστεία σπλισάμενον. Μωσὴν ἀνέδειξε θεατὴν τῶν
ἀρρήτων, καὶ ἡμεῖς ταύτην ἐλόντες, οψόμεθα τὸν Χριστόν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Βρώσιν Ἀδάμ, ἔφαγε, καὶ Παραδείσου αὐτόν, ἡ ἀκρασία ἐξῴσεν, ἡμὰς δὲ Κύριε, ἡ Νηστεία
λαβούσα, ἀξίους μετανοίας, δεῖξει φιλόνηρωπε.

Ὁ Εἰρμός

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαόν ὃν
ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδή ἡ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, καὶ ψυχῆς τὸ σπικόν ἀμαυρωθέντα, τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου,
ἀνακαινίσας Χριστέ, φωτί με σωτηρίας αὐγάσον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κόρον μισήσασα παθῶν, ἐσιτάθητι καλῶν τῆ καρκεῖα, καὶ ἡδύνθητι μάλλον, τῆ ἐκ νηστείας
τρυφή, πικρίας ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, καὶ ζήθι εἰς αἰῶνας.

Πεπρωμένος τὴν ψυχὴν, καὶ τῆ μέθη τῶν παθῶν ἐσκοτισμένος, οὐδαμῶς ἀτενίζω, πρὸς σέ τὸν
μόνον Θεόν, διὸ με οἰκτεῖρον καὶ φώτισον, καὶ τῆς μετανοίας ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

Θεοτοκίον

Ἡ οὐρανῶσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἀγνή οὐσίαν, τῆ θερμῆ σου πρεσβεία,
κατευθυνθῆναι ἡμῶν, ἐντεύξεις καὶ δεήσεις ποιήσον, πρὸς τὸν σὸν καὶ πάντων, Θεόν καὶ
Βασιλέα.

Εἰρμός ἄλλος

Τὸν πάλαι δροσίσαντα

Φαιδρῶς εἰσοδεξώμεθα, τῆς Νηστείας τὴν εἰσοδὸν πιστοί, καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν, ἀλλὰ νίψωμεν
τὰ πρόσωπα ἡμῶν, ἀπαθείας τῷ ὕδατι, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ελαίῳ ἀλείψαντες, συμπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν, μὴ βαπτολογήσωμεν, τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, προσευχὰς ἀναπέμποντες, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτόν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Αἰδῖον ἀναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πιστοί, Υἱόν δὲ συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα συνεκλάμψαν
ἐκ Πατρὸς, Ὁμοούσια Πρόσωπα, μίας ὄντα, τῆς παντοδυνάμου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία θεόκλητε, ἰλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ γάρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται τοῖς πᾶσι
δασιλώς, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπτῃς, εὐμενιζομένη, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνοῦντων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νηστεύσας ὁ Κύριος, τεσσαράκοντα μέτρον ἡμερῶν, τὰς νῦν ἀφιέρωσε, καὶ ἡγίασεν ἡμέρας
ἀδελφοί, ἐν αἷς φθάσαντες κράζομεν. Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αινούμεν, ευλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Εβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες. Ευλογεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἡ τῆς Νηστείας ἡμέρα, ἀποχή ἀμαρτίας, γενέσθω σοι ψυχῇ, καὶ πρὸς Θεὸν νεύσις ομοῦ καὶ οικειώσις, ὅπως φύγῃς κακίας τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς οδοὺς, τὰς φερούσας ποθῆσης, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ολισθήσας, καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, οδύρομαι καὶ στένω καὶ βοῶ. Σώσον με Κύριε, σώσον με, ἀνεξίκακε μόνε, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, τῆς γεέννης ἐκείνης, τὸν καταδικῆς ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς Νηστείας, ἐνδυθέντες χιτῶνα, κραιπάλης σκοτεινὸν καὶ δυσαχθές, ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα, καὶ φαιδροὶ γεγονότες, ταῖς θείαις ἀρεταῖς τὰ φωταυγῇ, τοῦ Σωτήρος ἐν πίστει, οψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον

Ἐξασθενήσασαν πάσαις, προσβολαῖς τῶν κακίστων, δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἴασαι ἄχραντε Δέσποινα, ἱατρὸν τετοκυία, Χριστὸν τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, τῶν εἰδότην σε Κόρην, Παρθένον ἀδιάφθορον.

Εἰρμός ἄλλος

Τὴν υπερφυῶς σαρκί

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς, τῶν ἀγίων Νηστείων, ἐναρξώμεθα ταύτης, ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς, εἰς κρίσεις γὰρ καὶ μάχας, μὴ νηστεύετε φησίν.

Ἐν τῷ ὅρει τῷ Χωρήβ, τὴ νηστεία καθαρθεῖς, εἶδε Θεὸν Ἠλίας, καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς, νηστεία τὴν καρδίαν, καὶ οψόμεθα Χριστὸν.

Δόξα...

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία Πρόσωπα ὑμῶν, ἓνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν αἰδιὸν ἀρχὴν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ Ἀγνή παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γαλουχεῖς, πῶς ἐν ταυτῷ τὰ δύο, παρθενεύεις τίκτουσα; Θεὸς ἐστὶν ὁ δρᾶσας, μὴ ἐκζητῆ μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἡμέρα μία μὲν φησί, βίος ὅλος γηγενῶν, τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου, τεσσαράκοντα εἰσὶν, ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἄς τελέσωμεν φαιδρῶς.

Ο Εἰρμός

Τὴν υπερφυῶς σαρκί, συλλαβούσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνομεν πιστοί.

Ἀπόστικα

Ἦχος πλ. α'

Ἐλήλυθεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, οἱ πιστοὶ ἀνακράζωμεν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ευλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς υπήρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδὸν φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς. Ευχαῖς αὐτῶν Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σέ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον ἀγνήν, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἀγιωτέραν, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι ψυχῇ καὶ σώματι, Θεοτόκον ὁμολογοῦμεν, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σαρκακωμένον, πρέσβευε Πάναγνε, υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Τροπάριον τῆς Προφητείας
Ἦχος πλ. α'**

Κύριε, Κύριε, ὄν πάντα φρίσσει καί τρέμει, ἀπό προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, σοί προσπίπτομεν Ἀθάνατε, σοῦ δεόμεθα Ἄγιε. Σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα... Καί νῦν... Πάλιν τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός α'

Γινώσκει Κύριος οδὸν δικαίων, καί οδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὅς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν.

**Προφητείας Ησαΐου τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-20)**

Ὅρασις, ἦν εἶδεν Ησαΐας, υἱὸς Ἀμώς, ἦν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας, καί κατὰ Ἱερουσαλήμ, ἐν βασιλείᾳ Οἰζίου, καί Ἰωάθαμ, καί Ἀχαζ, καί Εζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἄκουε οὐρανέ, καί ἐνωπίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱοὺς ἐγέννησα καί ὑψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἐγὼ βούω τὸν κτησάμενον, καί ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καί ὁ λαὸς μου οὐ συνήκεν, οὐαί, ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι! ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καί παρωργίσατε τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Τί ἐτι πληγεῖτε, προσιθέντες ἀνομίαν, πάσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καί πάσα καρδίᾳ εἰς λύπην, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μῶλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα, οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρρίκαυστοι, τὴν χώραν ὑμῶν, ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριον κατεσθίουσιν αὐτήν, καί ἠρημῶνται, κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καί ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη. Καί ἐι μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγεννήθημεν, καί ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων, προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομόρρας. Τί μοι πλήθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει Κύριος, πλήρης εἰμί ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καί στέαρ ἀρνῶν, καί αἷμα ταύρων, καί τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ' ἂν ἐρχήσθε οφθῆναι μοι, τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, πατεῖν τὴν αὐλὴν μου, οὐ προσθήσεσθε, ἐάν φέρητέ μοι σέμιδαλιν, μάταιον, θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστί. Τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καί τὰ σάββατα, καί ἡμέραν μεγάλην, οὐκ ἀνέχομαι, νηστείαν καί ἀργίαν, καί τὰς εορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου, ἐγεννήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνοίσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρὸς με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν, καί ἐάν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν, αἷματος πλήρεις. Λούσασθε, καί καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καί δικαιοῦσατε χήραν. Καί δεῦτε, καί διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος, ἐάν ὤσιν αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικούν, ὡς χιόνα λευκανῷ, ἐάν δέ ὤσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῷ. Καί ἐάν θέλητε, καί εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε, ἐάν δέ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται, τό γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς Ψαλμός β'

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καί ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καί λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

[t33top](#)

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ**

Στιχηρά

Ἦχος β' Πάντας υπερέβην

Πάσαν ἀμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας υπερέβην τὴν ἀσωτία, ἐάν θελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετοὺς, ἐάν ραθύμῳ καί νῦν βιώσω, κολάσει ὑπόδικός εἰμι. Ἀλλὰ δὸς μοι διόρθωσιν μόνε ἀγαθέ, ὁ Θεός, καί ἐλέησόν με.

Ὁμβροὺς μοι παράσχου Χριστέ δακρύων, ἐν τῇ τῆς Νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, ὅπως πενήθσω καί ἀποπλύνω, τὸν ρύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, καί ἐποφθῷ σοὶ κεκαθαρμένος, ἠνίκα Κριτῆς ἐξ

ουρανού, μέλλης έρχεσθαι Κύριε, κρίναι τούς βροτούς, ως κριτής, καί δίκαιος μόνος.

**Έτερον τού κυρίου Θεοδώρου
Ήχος πλ. α' Όσιε Πάτερ**

Δεύτε προθύμως, τό στερρόν όπλον τής Νηστείας, έχοντες ως θυρεόν, πάσαν μεθοδεΐαν πλάνης τού εχθρού, αποστρέψωμεν πιστοί, μή θελχθώμεν ταΐς ηδοναΐς τών παθών, μή τό πύρ τών πειρασμών δειλιάσωμεν, δι' ών Χριστός ο φιλόανθρωπος, βραβείους τής υπομονής στεφανώσει ημάς, όθεν παρρησία προσευχόμενοι, προσπίπτομεν κραυγάζοντες, αιτούμενοι ειρήνην, καί ταΐς ψυχαΐς ημών τό μέγα έλεος.

**Καί τού Μηναιου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον**

Προκείμενον Ήχος πλ. β' Ψαλμός γ'

Τού Κυρίου η σωτηρία, καί επί τόν λαόν σου η ευλογία σου.

Στίχ. Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με;

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-13)**

Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τόν ουρανόν καί τήν γήν. Η δέ γή ήν άόρατος, καί ακατασκεύαστος, καί σκότος επάνω τής αβύσσου, καί πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω τού ύδατος. Καί είπεν ο Θεός. Γενηθήτω φώς, καί εγένετο φώς. Καί είδεν ο Θεός τό φώς, ότι καλόν, καί διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον τού φωτός, καί ανά μέσον τού σκότους. Καί εκάλεσεν ο Θεός τό φώς, Ημέραν, καί τό σκότος εκάλεσε, Νύκτα, καί εγένετο εσπέρα, καί εγένετο πρωΐ, ημέρα μία. Καί είπεν ο Θεός. Γενηθήτω στερέωμα εν μέσω τού ύδατος, καί έστω διαχωρίζον ανά μέσον ύδατος, καί ύδατος, καί εγένετο ούτω. Καί εποίησεν ο Θεός, τό στερέωμα, καί διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον τού ύδατος τού επάνω τού στερεώματος, καί ανά μέσον τού ύδατος τού υποκάτω τού στερεώματος. Καί εκάλεσεν ο Θεός τό στερέωμα, ουρανόν, καί είδεν ο Θεός, ότι καλόν, καί εγένετο εσπέρα, καί εγένετο πρωΐ, ημέρα δευτέρα. Καί είπεν ο Θεός. Συναχθήτω τό ύδωρ τό υποκάτω τού ουρανού εις συναγωγήν μίαν, καί οφθήτω η ξηρά, καί εγένετο ούτω. Καί συνήχθη τό ύδωρ τό υποκάτω τού ουρανού εις τάς συναγωγάς αυτών, καί ώφθη η ξηρά. Καί εκάλεσεν ο Θεός τήν ξηράν, Γήν, καί τά συστήματα τών υδάτων εκάλεσε, θαλάσσας. Καί είδεν ο Θεός, ότι καλόν. Καί είπεν ο Θεός. Βλαστησάτω η γή βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος καί καθ' ομοΐότητα, καί ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ού τό σπέρμα αυτού εν αυτώ, κατά γένος επί τής γής, καί εγένετο ούτω. Καί εξήνεγκεν η γή βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατά γένος καί καθ' ομοΐότητα, καί ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ού τό σπέρμα αυτού εν αυτώ κατά γένος επί τής γής, καί είδεν ο Θεός, ότι καλόν. Καί εγένετο εσπέρα, καί εγένετο πρωΐ ημέρα τρίτη.

Προκείμενον Ήχος πλ. α' Ψαλμός δ'

Κύριος εισακούσεται μου, εν τώ κεκραγένοι με πρός αυτόν.

Στίχ. Εν τώ επικαλείσθαι με, εισήκουσάς μου, ο Θεός τής δικαιοσύνης μου.

**Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-20)**

Παροιμία Σολομώντος υιού Δαυΐδ, ός εβασίλευσεν εν Ισραήλ, γνώναι σοφίαν καί παιδείαν, καί νοήσαι λόγον φρονήσεως, δέξασθαι τε στροφάς λόγων, νοήσαι τε δικαιοσύνην αληθή, καί κρίμα κατευθύνειν, ίνα δώ ακάκοις πανουργίαν, Παιδί δέ νέω, αισθησίν τε καί έννοιαν. Τών τε γάρ ακούσας σοφός, σοφώτερος έσται, ο δέ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται, νοήσει τε παραβολήν, καί σκοτεινόν λόγον, ρήσεις τε σοφών καί αινίγματα. Αρχή σοφίας, φόβος Κυρίου, σύνεσις δέ αγαθή πάσι τοΐς ποιούσιν αυτήν, ευσέβεια εις Θεόν, αρχή αισθήσεως, σοφίαν δέ καί παιδείαν, ασεβείς εξουθενήσουσιν. Άκουε, Υιέ, νόμους πατρός σου, καί μή απώση θεσμούς μητρός σου. Στέφανον γάρ χαρίτων δέξη σή κορυφή, καί κλοιόν χρύσειον περί σώ τραχήλω. Υιέ, μή σε πλανήσωσιν ασεβείς άνδρες, μηδέ βουληθής, εάν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, ελθέ μεθ' ημών, κοινωνήσουσιν αίματος, κρύψωμεν δέ εις γήν άνδρα δίκαιον αδίκως, καταπίωμεν δέ αυτόν, ώσπερ Άδης ζώντα, καί άρωμεν τό μνημόσυνον αυτού από τής γής, τήν κτήσιν αυτού τήν πολυτελή καταλαβόμεθα, πλήσωμεν δέ οίκους ημετέρους σκύλων, τόν δέ κλήρόν σου βάλε εν μέσω ημών, κοινόν δέ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες, καί μαρσίππιον έν γενηθήτω ημίν, Υιέ μου, μή πορευθής εν οδώ μετ' αυτών, έκκλινον δέ τόν πόδα σου εκ τών τρίβων αυτών, οι γάρ πόδες αυτών εις κακίαν τρέχουσι, καί ταχινοί εισι τού εκχέαι αίμα. Ου γάρ αδίκως εκτείνεται δίκτυα πτερωτοΐς. Αυτοί γάρ οι φόνου μετέχοντες, θησαυρίζουσιν εαυτοΐς κακά, η δέ καταστροφή ανδρών παρανόμων, κακή, Αύται αι οδοί εισι πάντων τών συντελούντων τά άνομα, τή γάρ ασεβεία τήν εαυτών ψυχήν

αφαιρούνται. Σοφία εν εξόδοις υμνείται, εν δέ πλατεΐαις παρρησίαν έχει.

Απόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Νηστεύσωμεν νηστεΐαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθῆς νηστεΐα, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιάς, ψεύδους, καί ἐπιπορκίας, ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεΐα ἐστίν, ἀληθῆς καί εὐπρόσδεκτος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις! ἐν μνήμασι γάρ κείνται, καί πνεύματα διώκουσι, καί κατήγγησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοδοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοί πάσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με

Ὁ Κανὼν, Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
Ὡδή α' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Βοηθός καί σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μοι Θεός, καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου, καί ὑψώσω αὐτόν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται. (Δίς)

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῆ νῦν θρηνωδία; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχῆ, σὺν τῆ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογού καί ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καί προσάγαγε Θεόν, ἐν μετανοία δάκρυα.

Τόν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῆ παραβάσει παραζηλώσας, ἐγγνων ἐμαυτόν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καί τῆς αἰδίου, βασιλείας καί τρυφῆς, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

Οἴμοι τάλαινα ψυχῆ! τί ὠμοιώθης τῆ πρώτη Εὐά; εἶδες γάρ κακῶς, καί ἐτρώθης πικρῶς, καί ἦψω τοῦ ξύλου, καί ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντί Εὐάς αἰσθητής, ἡ νοητὴ μοι κατέστη Εὐά, ὁ ἐν τῆ σαρκί, ἐμπαθῆς λογισμός, δεικνύς τὰ ἠδέα, καί γευόμενος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτῆρ, ἐντολήν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δέ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντός τὰ ζῶηρά σου λόγια;

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τόν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καί νῦν... Θεοδοκίον

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καί προστασία τῶν σε ὑμνούντων, ἄρον τόν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδή β'
Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, οὐρανέ καί λαλήσω, καί ἀνυμνήσω Χριστόν, τόν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημησαντα. (Δίς)

Πρόσεχε, οὐρανέ, καί λαλήσω, γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καί ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, ο Θεός ο Σωτήρ μου, ιλέω όμματί σου, καί δέξαι μου, τήν θερμήν εξομολόγησιν.

Ημάρτηκα, υπέρ πάντας ανθρώπους, μόνος ημάρτηκά σοι, αλλ' οίκτειρον ως Θεός, Σώτερ τό ποιήμά σου.

Μορφώσας μου, τήν τών παθών αμορφίαν, ταίς φιληδόνοις ορμαίς, ελυμηνάμην τού νού τήν ωραιότητα.

Ζάλη με, τών κακών περιέχει, εύσπλαγχνε Κύριε, αλλ' ως τώ Πέτρω καμοί, τήν χείρα έκτεινον.

Εσπίλωσα, τόν τής σαρκός μου χιτώνα, καί κατερρύπωσα, τό κατ' εικόνα Σωτήρ, καί καθ' ομοίωσιν.

Ημαύρωσα, τής ψυχής τό ωραίον, ταίς τών παθών ηδοναίς, καί όλως όλον τόν νούν, χούν απετέλεσα.

Διέρρηξα, νύν τήν στολήν μου τήν πρώτην, ήν εξυφάνατό μοι, ο Πλαστουργός εξ αρχής, καί ένθεν κείμαι γυμνός.

Ενδέδυμαι, διερρηγμένον χιτώνα, όν εξυφάνατό μοι, ο όφισ τή συμβουλή, καί καταισχύνομαι.

Τά δάκρυα, τά τής πόρνης οικτίρμον, καγώ προβάλλομαι. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, τή εύσπλαγχνία σου.

Προσέβλεψα, τού φυτού τό ωραίον, καί ηπατήθην τόν νούν, καί άρτι κείμαι γυμνός, καί καταισχύνομαι.

Ετέκταινον, επί τόν νώτόν μου πάντες, οι αρχηγοί τών κακών, μακρύνοντες κατ' εμού τήν ανομίαν αυτών.

Δόξα...

Ένα σε εν τρισί τοίς προσώποις, Θεόν απάντων υμνώ, τόν Πατέρα, καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα τό άγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ικέτευε εκτενώς, εις τό σωθήναι ημάς.

Ωδή γ'
Ο Ειρμός

Επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, την Εκκλησίαν σου στερέωσον.

Πύρ παρά Κυρίου ποτέ, Κύριος επιβρέξας, τήν γήν Σοδόμων πριν κατέφλεξεν.

Εις τό όρος σώζου ψυχή, ώσπερ ο Λώτ εκείνος, καί εις Σηγώρ προανασώθητι.

Φεύγε εμπρησμόν ώ ψυχή, φύγε Σοδόμων καύσιν, φύγε φθοράν θείας φλογώσεως.

Ημαρτόν σοι μόνος εγώ, ήμαρτον υπέρ πάντας, Χριστέ Σωτήρ μή υπερίδης με.

Σύ εί ο Ποιμήν ο καλός, ζήτησόν με τόν άρνα, καί πλανηθέντα μή παρίδης με.

Σύ εί ο γλυκύς Ιησούς, σύ εί ο Πλαστουργός μου, εν σοί Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Εξομολογούμαί σοι Σωτήρ. Ημαρτόν σοι αμέτρως, αλλ' άνες άφες μοι, ως εύσπλαγχνος.

Δόξα...

Ω Τριάς Μονάς ο Θεός, σώσον ημάς εκ πλάνης, καί πειρασμών καί περιστάσεων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε θεοδόχε Γαστήρ, χαίρε θρόνε Κυρίου, χαίρε η Μήτηρ τής ζωής ημών.

Ωδή δ'
Ο Ειρμός

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρώποις δείκνυσθαι καί έλεγεν. Ακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε. (Δίς)

Τά έργα σου μή παρίδης, τό πλάσμα σου μή παρόψη Δικαιοκρίτα, ει καί μόνος ήμαρτον ως άνθρωπος, υπέρ πάντα άνθρωπον Φιλάνθρωπε, αλλ' έχεις ως Κύριος πάντων τήν εξουσίαν, αφιέναι αμαρτήματα.

Εγγίζει ψυχή τό τέλος, εγγίζει καί ου φροντίζεις, ουχ ετοιμάζη. Ο καιρός συντέμνει, διανάστηθι, εγγύς επί θύραις ο Κριτής εστιν, ως όναρ, ως άνθος ο χρόνος τού βίου τρέχει, τί μάτην ταραπτόμεθα;

Ανάνηψον ώ ψυχή μου, τάς πράξεις σου άς ειργάσω αναλογίζου, καί ταύταις επ' όψει προσάγαγε, καί σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, ειπέ παρηρησία τάς πράξεις, τάς ενθυμήσεις, Χριστώ, καί δικαιώθητι.

Ου γέγονεν εν τώ βίω, αμάρτημα ουδέ πράξις, ουδέ κακία, ήν εγώ Σωτήρ ουκ επλημμέλησα, κατά νούν καί λόγον, καί προαίρεσιν, καί θέσει, καί γνώμη, καί πράξει εξαμαρτήσας, ως άλλος ουδεις πώποτε.

Εντεύθεν καί κατεκρίθην, εντεύθεν κατεδικάσθην εγώ ο τάλας, υπό τής οικείας συνειδήσεως, ής ουδέν εν κόσμω βιαιότερον. Κριτά λυτρωτά μου καί γνώστα, φείσαι καί ρύσαι, καί σώσόν με τόν δειλαιον.

Η κλίμαξ ήν είδε πάλαι, ο μέγας εν Πατριάρχαις, δείγμα ψυχή μου, πρακτικής υπάρχει επιβάσεως, γνωστικής τυγχάνει αναβάσεως, ει θέλεις ούν πράξει, καί γνώσει καί θεωρία, βιούν ανακαι νίσθητι.

Τόν καύσωνα τής ημέρας, υπέμεινε δι' ένδειαν ο Πατριάρχης καί τόν παγετόν τής νυκτός ήνεγκε, καθ' ημέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ίνα τάς δύο, γυναίκας εισαγάγηται.

Γυναίκας μοι δύο νόει, τήν πράξιν τε καί τήν γνώσιν εν θεωρία, τήν μέν Λείαν, πράξιν ως πολύτεκνον, τήν Ραχήλ δέ, γνώσιν ως πολύπονον, καί γάρ άνευ πόνων, ου πράξις, ου θεωρία, ψυχή κατορθωθήσεται.

Δόξα...

Αμέριστον τή ουσία, ασύγχυτον τοίς προσώποις θεολογώ σε, τήν Τριαδικήν μίαν θεότητα, ως ομοβασιλείον, καί σύνθρονον, βοώ σοι τό Άσμα, τό μέγα, τό εν υψίστοις, τρισσώς υμνολογούμενον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Καί τίκεις καί παρθενεύεις, καί μένεις δι' αμφοτέρων φύσει Παρθένος. ο τεχθείς καινίζει νόμους φύσεως, η νηδύς δέ κύει μή λοχεύουσα, Θεός όπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις, ποιεί γάρ όσα βούλεται.

Ωδή ε'
Ο Ειρμός

Εκ νυκτός ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί οδήγησον καμέ, εν τοίς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με Σωτήρ, ποιείν τό θέλημά σου. (Δίς)

Εν νυκτί τόν βίον μου διήλθον αεί, σκότος γάρ γέγονε, καί βαθείά μοι αχλύς, η νύξ τής αμαρτίας, αλλ' ως ημέρας υιόν, Σωτήρ ανάδειξόν με.

Τόν Ρουβίμ μιμούμενος ο τάλας εγώ, έπραξα άθεσμον, καί παράνομον βουλήν, κατά Θεού

Υψίστου, μίανας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρός ἐκεῖνος.

Ἐξομολογούμαι σοι Χριστέ Βασιλεῦ. Ἥμαρτον ἡμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθησ' τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμη ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταί νου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, αἰεὶ παρανομούσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὡ κησε ποτέ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Εγέρσεώς σου, ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, αἰεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἀφθορε, ἀνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἠνώσεν ἐαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

**Ὡδὴ ζ'
Ὁ Εἰρμός**

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου. **(Δίς)**

Τὰ δάκρυα Σωτήρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βιώσης τῆς καρδίας, ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὡσπερ Δαθάν καὶ Ἀβειρών, ἀλλὰ φείσαι κράζον, ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθησ' τῷ Εφραὶμ, ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσσωσόν τὸν βίον, περωθεῖσα πρᾶξει, καὶ νῦν καὶ θεωρία.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι, καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτὴν, κἄν ἐλεπρώθησ'.

Δόξα...

Τριάς εἰμι ἀπλή ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονάς υπάρχω, τῆ φύσει ἠνωμένη, ὁ Πατήρ φησι καὶ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μήτρα σου Θεόν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; Τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. Ανάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τα πάντα πληρῶν.

**Ὡδὴ ζ'
Ὁ Εἰρμός**

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. **(Δίς)**

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μῶλωσι τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν

θλίψίν μου, καί πρόσχεσ τή κρίσει μου νύν, καί αυτός με ελέησον ως εύσπλαγχνος ο τών Πατέρων Θεός.

Σαούλ ποτέ, ως απώλεσε, τού πατρός αυτού ψυχή τās όνους, πάρεργον τό βασίλειον εύρε, πρόσ ανάρρησιν. Αλλ' όρα μή λάθης σαυτήν, τās κτηνώδεις ορέξεις σου, προκρίνουσα τής βασιλείας Χριστού.

Δαυίδ ποτέ, ο πατρόθεος, ει καί ήμαρτε διτώς ψυχή μου, βέλει μέν τοξευθείς τής μοιχείας, τώ δέ δόρατι αλους τής τού φόνου ποινής. αλλ' αυτή τά βαρύτερα τών έργων νοσείς, ταίς κατά γνώμην ορμαίς.

Συνήψε μέν, ο Δαυίδ ποτέ, ανομήματι τήν ανομίαν, φόνω γάρ τήν μοιχείαν εκίρνα, τήν μετάνοιαν ευθύς παραδείξας διπλήν. αλλ' αυτή πονηρότερα ειργάσω, ψυχή, μή μεταγνούσα Θεώ.

Δαυίδ ποτέ ανεστήλωσε, συγγραψάμενος ως εν εικόνι, ύμνον, δι' ού τήν πράξιν ελέγχει, ήν ειργάσατο κραυγάζων. Ελέησόν με, σοί γάρ μόνω εξήμαρτον, τώ πάντων Θεώ, αυτός καθάρισόν με.

Δόξα...

Τριάς απλή αδιαίρετε, Ομοούσιε Μονάς αγία, φώτα καί φώς, καί άγια τρία, καί έν άγιον υμνείται Θεός η Τριάς, αλλ' ανύμνησον, δόξασον, ζωήν καί ζωάς, ψυχή τόν πάντων Θεόν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε Θεογεννήτορ, ότι τής αχωρίστου Τριάδος, απεκύησας τόν ένα Υιόν καί Θεόν, καί αυτή προηνώξας ημίν, τοίς εν γή τά επουράνια.

Ωδή η'
Ο Ειρμός

Όν Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι, καί φρίττει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας. (Δίς)

Ημαρτηκότα, Σωτήρ ελέησον, διέγειρόν μου τόν νούν, πρόσ επιστροφήν, δέξαι μετανοούντα, οικτείρησον βοώντα. Ημαρτόν σοι, σώσον, ηνόμησα, ελέησόν με.

Ο διφρηλάτης, Ηλίας, άρματι, ταίς αρεταίς επιβάς, ως εις ουρανόν, ήγετο υπεράνω, ποτέ τών επιγείων, τούτου ούν ψυχή μου, τήν άνοδον αναλογίζου.

Ο Ελισσαίος, ποτέ δεξάμενος, τήν μηλωτήν Ηλιού, έλαβε διπλήν, χάριν παρά Κυρίου, αυτή δε ώ ψυχή μου, ταύτης ου μετέσχεσ, τής χάριτος δι' ακρασίαν.

Τού Ιορδάνου, τό ρείθρον πρότερον, τή μηλωτή Ηλιού, δι' Ελισσαιέ, έστη ένθα καί ένθα, αυτή δε ώ ψυχή μου, ταύτης ου μετέσχεσ, τής χάριτος δι' ακρασίαν.

Η Σωμανίτις, ποτέ τόν δίκαιον, εξένισεν ώ ψυχή, γνώμη αγαθή, σύ δε ουκ εισωκίσω, ου ξένον, ουχ οδίτην, όθεν τού νυμφώνος, ριφήση έξω θρηνωδούσα.

Τού Γιεζή, εμιμήσω τάλαινα, τήν γνώμην τήν ρυπαράν, πάντοτε ψυχή, ού τήν φιλαργυρίαν, απώθου κάν εν γήρει, φεύγε τής γεέννης, τό πύρ εκστάσα τών κακών σου.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Άναρχε Πάτερ, Υιέ συνάναρχε, Παράκλητε αγαθέ, Πνεύμα τό ευθές, Λόγου Θεού Γεννήτορ, Πατρός ανάρχου Λόγε, Πνεύμα ζών καί κτίζον. Τριάς Μονάς ελέησόν με.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ός εκ βαφής, αλουργίδος Άχραντε, η νοητή πορφυρίς, τού Εμμανουήλ, ένδον εν τή γαστρί σου, η σάρξ συνεξυφάνθη, όθεν Θεοτόκον, εν αληθεία σε τιμώνμεν.

Ωδή θ'
Ο Ειρμός

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρόσ ανάνδρου, άφθορος η κύησις, Θεού γάρ η

γέννησις, καινοποιεί τὰς φύσεις. Διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν. (Δίς)

Ο νούς τετραυμάτισται, τό σώμα μεμαλάκισται, νοσεί τό πνεύμα, ο λόγος ησθένησεν, ο βίος νελέκρωται, τό τέλος επί θύραις, διό μοι τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις όταν έλθη, ο Κριτής ανερευνήσαι τά σά;

Μωσέως παρήγαγον, ψυχή τήν κοσμογένεσιν, και εξ εκεί νου, πάσαν ενδιάθετον, γραφήν ιστορούσαν σοι, δικαίους και αδίκους, ών τούς δευτέρους ώ ψυχή, εμιμήσω, ου τούς πρώτους, εις Θεόν εξαμαρτήσασα.

Ο Νόμος ησθένησεν, αργεί το Ευαγγέλιον, Γραφή δέ πάσα, εν σοί παρημέληται, Προφήται ητόνησαν, και πάς δικαίου λόγος, αι τραυματίαι σου ώ ψυχή, επληθύνθησαν, ουκ όντος, ιατρού τού υγιούντός σε.

Τής νέας παράγω σοι, Γραφής τά υποδείγματα, ενάγοντά σε, ψυχή πρός κατάνυξιν, δικαίους ούν ζήλωσον, αμαρτωλούς εκτρέπου, και εξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαίς τε και νηστείαις, και αγνεία και σεμνότητι.

Χριστός ενηνθρώπησε, καλέσας εις μετάνοιαν, ληστάς και πόρνας, ψυχή μετανόησον, η θύρα ηνέωκται, τής Βασιλείας ήδη, και προαρπάζουσιν αυτήν, Φαρισαίοι και Τελώναι, και μοιχοί μεταποιούμενοι.

Χριστός ενηνθρώπησε, σαρκί προσομιλήσας μοι, και πάντα όσα, υπάρχει τής φύσεως, βουλήσει επλήρωσε, τής αμαρτίας δίχα, υπογραμμόν σοι ώ ψυχή, και εικόνα προδεικνύων, τής αυτού συγκαταβάσεως.

Χριστός Μάγους έσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, απέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτεην εδόξασε, και γηραλέαν Χήραν, ών ουκ εξήλωσας ψυχή, ου τās πράξεις, ου τόν βίον, αλλ' ουαί σοι εν τώ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ο Κύριος, ημέρας τεσσαράκοντα, εν τή ερήμω, ύστερον επείνασε, δεικνύς τό ανθρωπινον. Ψυχή μή αθυμήσης, αν σοι προσβάλλη ο εχθρός, προσευχή τε και νηστεία, εκ ποδών αποκρουσθήτω σοι.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υιόν υπερυψώσωμεν, τό θεϊον Πνεύμα, πιστώς προσκυνήσωμεν Τριάδα αχώριστον, Μονάδα κατ' ουσίαν, ως φώς και φωτα και ζωήν, και ζωάς ζωοποιούσαν, και φωτίζουσιν τά πέρατα.

Και νύν... Θεοτοκίον

Τήν πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ Πάναγνε, εν σοί γάρ αύτη, πιστώς βασιλεύουσα, εν σοί και κρατύνεται, και διά σου νικώσα, τροπούται πάντα πειρασμόν, και σκυλεύει πολεμίους, και διέπει τό υπήκοον.

Άγιε τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ήμών

Ανδρέα σεβάσμιε, και Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμήν τής Κρήτης, μή παύση δεόμενος, υπέρ τών σέ υμνούντων, ίνα ρυσθώμεν πάσης οργής, και θλίψεως, και φθοράς, και πταισμάτων λυτρωθώμεν, οι τιμώντές σου τήν μνήμην αεί.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Εις τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ήχος β'

Υπερευλογημένη η χάρις, τής πανσέπτου Νηστείας, Μωϋσής γάρ δι' αυτής εδοξάσθη, και Νόμον τόν εν γράμματι, εν πλαξίν υπεδέξατο, τού πυρός δυνατώτεροι, Παίδες νέοι ανεδείχθησαν. Εν αυτή ούν κατασβέσωμεν, τής σαρκός πάθη φλογίζοντα, Χριστώ τώ Σωτήρι βοώντες. Επιστροφήν

ημίν πάσι δώρησαι, καί ρύσαι τῆς γενένης.

Δόξα...

Ἐτερον Εὐσπλαγχνίας

Μετανοίας εφέστηκε καιρός, εγκρατείας επίδειξι καρπούς ὡ ψυχὴ μου, βλέπον πρὸς τοὺς πρὶν μετανοήσαντας, κράξον τῷ Χριστῷ. Ἥμαρτον σώσον με, ὡς ἔσωσας Δέσποτα, Τελώνην στενάξαντα, ἐκ καρδίας Ἀγαθὲ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία θερμῆ Χριστιανῶν, τὸν Υἱόν σου ἰκέτευε αἰεὶ Θεοτόκε, πάσης κακουργίας καὶ δεινότητος, ρύσασθαι ἡμᾶς τοῦ πολεμήτορος, καὶ δοῦναι συγχώρησιν ἡμίν, ὧν ἡμάρτομεν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Κύριε, τὴν σωτήριον εγκράτειαν δισημερεῦοντες, βοῶμέν σοι. Κατάνυξον ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ πρόσδεξι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, παρέχων ἡμίν εὐδρομον τὸ τῆς Νηστείας στάδιον, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τὸ αὐτό

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἡ τὸ Ἄνθος τὸ θεῖον, ρίζα βλαστήσασα, κιβωτὴ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἀγία τράπεζα ζωῆς, τὸν ἄρτον φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἀγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρήσαι καὶ σώσαι, τοὺς Θεοτόκον ομολογούντάς σε.

Ὡδὴ β' Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμός

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς, ἵνα τὸν πάλαι τῆ φθορᾶ, πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν, δι' ἄφατον ἔλεος.

Νήψον γρηγόρησον, στέναξον δάκρυσον, διὰ νηστείας, ὅλον τῆς αμαρτίας τὸν φόρτον ψυχῆ ἀπόρριψον, τῆ θερμῆ μετανοία, ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν, τὸν πενήθηρ χιτῶνα διάρρηξον, τὴν στολήν τὴν θεῖαν λαμβάνουσα.

Ὅρει προσέλθωμεν, ἀρίστων πράξεων, διὰ νηστείας πάντες, τὰς χαμαιζήλους λιπόντες, τῶν ἡδονῶν προσβολάς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες, σεπτῶν θεωριῶν, μόνον οψώμεθα Χριστοῦ, τὸ ἐράσιμον κάλλος, Θεοῦμενοι μυστικῶς, θεῖαις αναβάσεσιν.

Οἴμοι! τί γένωμαι; τί διαπράξωμαι; τὴν αμαρτίαν πράπτων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίπτων, ὁ ἀσυνείδητος; διὰ τοῦτο πρὸ δίκης κατὰδικός εἰμι. Δικαιοκρίτα Ἀγαθὲ, ἐπιστρέψας με σώσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτούς, σέ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον

Ἡγαώρητος, γῆ ἡ βλαστήσασα, τὸν τοῦ παντός τροφέα, τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, καὶ εὐδοκία τῆ αὐτοῦ, ἐμπιπλῶντα πᾶν ζῶον, ἰσχυρὴ θεϊκῆ, στήριζον ἄρτω ζωικῷ, παρειμένας καρδίας, τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν, ἡμῶν παραπτώσεων.

Εἰρμός ἄλλος

Ἦχος πλ. α' Ἴδετε, ἴδετε...

Δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς, Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες, καὶ βοῶντες, Πάτερ ὁ ἐν οὐρανοῖς, τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ἄνες καὶ ἄφες, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐν τῇ νηστεία ἱλαρόν, δεικνύντες μὴ στυγνάσωμεν, τὴν τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐναλλαγὴν, ὡς ἐκλάμπουσιν ἡμίν, τῆς εὐσεβείας τὰ κατορθώματα.

Δόξα...

Ἀναρχε ἀκτιστε, ἡ τρισυπόστατος Μονάς, Κυρία Βασιλεία τῶν αἰώνων, σέ δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ

Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, πληθύς Αγγέλων, καί πάσα φύσις βροτών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό πανάρετον κλέος, τού γένους ημών υμνούμεν, διά σου γάρ εθεώθημεν Παρθένε, καί γάρ έτεκες ημίν τόν Σωτήρα καί Θεόν, Χριστόν τόν λύσαντα, τής κατάρας ημάς.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τίς πύρ απέσβεσε; τίς φράττει στόματα θηρών. Νηστεία η τούς Παίδιας, εκ καμίνου ρυσαμένη, καί Προφήτην Δανιήλ, εκ λεόντων τής βοράς, ήν ασπασώμεθα, καί ημείς αδελφοί.

Ο Ειρμός

Ίδετε, ίδετε ότι εγώ ειμι Θεός, ο σάρκα ενδυσάμενος, βουλήσει εκουσία, ίνα σώσω τόν Αδάμ, τόν εκ πλάνης πεσόντα, τή παραβάσει διά τού όφews.

Ωδή η'

Τόν εν τή βάτω Μωσει

Ύπνον απώθου ψυχή, τής δεινής ραθυμίας, καί προθύμως γρηγόρει, πρός τās θείας εντολάς, εγγίζει ο Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεύσον, αυτώ προσυπαντήσαι.

Τραυματισθέντα δεινώς, ηδονών τή ρομφαία, τή μ οτώσει οικτίρμον, τής ευσπλάγχνου σου ροπής, ίάτρευσόν με Λόγε, όπως σε ευχαρίστως, δοξάζω εις αιώνας.

Από παθών βλαβερών, από φθόνου καί μίσους, από πάσης κακίας, εγκρατεύθητι ψυχή, σιτίοις τρεφομένη, τοίς τήν τρυφήν τήν άνω, αύλως προξενούσι.

Θεοτοκίον

Θεογεννήτορ Αγνή, τής ψυχής μου τά έλκη, καί καρδίας τά πάθη, καί νοός τās εκτροπάς, θεράπεις ως μόνη, αμαρτωλών βοηθός, καί πορθομένων τείχος.

Ειρμός άλλος

Τόν Ποιητήν τής Κτίσεως

Εν εγκρατεία άπαντες, τās ψυχάς ππερώσαντες, εν τοίς ουρανοίς, ευχάς ευπροσδέκτους, προσάξωμεν Κυρίω.

Πνεύμα τής κατανύξεως, λαβόντες δακρύσωμεν, πρός λύτρον ψυχών ανυμνολογούντες, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Τριάς η ομοούσιος, καί Μονάς η άκτιστος, καί πάντων Θεός, σε υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ικετηρίαν ποίησον, υπέρ τών υμνούντων σε Πανάχραντε, ρυσθήναι παντοίων, πειρασμών καί κινδύνων.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τρυφήν πλουσίου πτύσαντες, δεύτε τώ Λαζάρω συννηστεύσωμεν, ίνα ημάς θάλψη, τού Αβραάμ ο κόλπος.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν Ποιητήν τής Κτίσεως, όν φρίπτουσιν Άγγελοι, υμνείτε λαοί, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Τών γηγενών, τίς ήκουσε

Τών γηγενών, τίς ούτως ολισθήσας, Θεόν παρώργισε ποτέ; τίς ταίς ορμαίς τής κακίας εξηκολούθησε, καί καταγώγιον ώφθη τής αμαρτίας, ώσπερ εγώ ο τάλας; Αλλ' ο Θεός, ο θελητής τού ελέους, σύ με οίκτειρον.

Θεοειδών, Αγγέλων αι Δυνάμεις, τόν ευδιάλλακτον Θεόν, εκδυσωπήσατε, σώσαι ψυχήν, εις πέλαγος, βιωτικών τε ηδονών, καί τρικυμίας παθών χειμαζομένην, καί προσβολαίς τών εναντίων, πνευμάτων κινδυνεύουσαν.

Δεύρο ψυχή ππεροίς κουφιζομένη, διά νηστείας αρετών, τής χαμαιζήλου κακίας υπεξανάστηθι, καί

θεωρίαις εντρύφα, ταῖς φανωτάταις τρυφήν ταῖς προξενούσαις τῶν αρετῶν, θεοειδῆς γενομένη, διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Τίς ακουστάς ποιήσει τὰς αινέσεις, σοῦ τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν, τὸν αινετὸν καὶ Δεσπότην Ἀγνή καὶ Κύριον, ὃν υπεραινούσιν, Ἀγγέλων Ταξιαρχία. Αὐτὸν οὖν εκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ημαρτηκότος, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἰρμός ἄλλος Ἡσαΐα χόρευε

Ὁ καιρὸς ευπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα, τῶν σωτηριῶν, προσάξωμεν τῷ Θεῷ, δῶρα αρετῶν, ἐν ᾧ αποθέμενοι, τὰ τοῦ σκότους, ἔργα ἀδελφοί, ἐπενδυσώμεθα, ὅπλα φωτός, καθὼς Παῦλος βοά.

Δεῦτε ὡς ὁ Κύριος, ἐν νηστεία, εἶλε τὸν ἐχθρόν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς, θραύσωμεν αὐτοῦ, τὰ βέλη καὶ ἐνεδρα. Ὀπίσω μου ὑπάγε Σατάν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Δόξα...

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτῆ ζωαρχική, ἀτμητε Μονάς. Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνούντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος σου, Θεομήτορ, ἀνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε, καὶ γὰρ Θεὸς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς, ὃν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νηστεία προβάλλοντες, τῷ τῶν ευχῶν, ὅρει καὶ ἡμεῖς, καρδία καθαρὰ, ἰδῶμεν Θεόν, τὰς πλάκας δεχόμενοι, τῶν ἐντολῶν, ἐνδὸν ὡς Μωσῆς, δόξη ἀστράπτοντες, τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρμός

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Ἀρξώμεθα λαοί, τῆς ἀμώμου Νηστείας, ἣτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἐλαίῳ ευποΐας, τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἀγνείας τὰ πρόσωπα νιψώμεθα, μὴ βαπτολογήσωμεν, ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν, οὕτω βοηθώμεν, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὠμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεόν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρούμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πάσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριῆκτον

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἦχος α'

Ὅτι πάροικοι ἐσμὲν ἐν τῇ γῇ, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν, τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀναμάρτητον φύλαξον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ε'

Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Α', 19-31 Β', 13)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἐάν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε, ἐάν δὲ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως; ἐν ἡ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ

φονευταί. Τό αργύριον υμών αδόκιμον, οι κάπηλοί σου σμίγουσι τόν οίνον ύδατι, οι άρχοντές σου απειθούσι, κοινωνοί κλεπτών, αγαπώντες δώρα, διώκοντες ανταπόδομα, ορφανούς ου κρίνοντες, και κρίσει χηρών ου προσέχοντες. Διά τούτο, τάδε λέγει Κύριος, ο Δεσπότης Σαβαώθ, ο Δυναστής τού Ισραήλ, ουαί τοίς ισχύουσιν εν Ιερουσαλήμ! ου παύσεται γάρ μου ο θυμός εν τοίς υπεναντίοις, και κρίσιν εκ τών εχθρών μου ποιήσω, και επάξω τήν χείρά μου επί σέ, και πυρώσω σε εις καθαρόν, τούς δε απειθούντας απολέσω, και αφελώ πάντας ανόμους από σου, και πάντας υπερηφάνους ταπεινώσω. Και επιστήσω τούς κριτάς σου, ως τό πρότερον, και συμβούλους σου, ως τό απ' αρχής, και μετά τούς ταύτα κληθήση πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστή Σιών, μετά γάρ κρίματος σωθήσεται η αιχμαλωσία αυτής, και μετά ελεημοσύνης. Και συντριβήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και οι εγκαταλιπόντες τόν Κύριον συντελεσθήσονται. Διότι νύν αισχυνθήσονται εν τοίς ειδώλοις αυτών, ά αυτοί ηβούλοντο, και αισχυνθήσονται εν τοίς γλυπτοίς αυτών, εφ' οίς αυτοί επεποιήσαν, και αισχυνθήσονται εν τοίς έργοις τών χειρών αυτών, εφ' οίς αυτοί εβουλεύσαντο. Έσται γάρ, ως τερέβινθος, αποβεβληκυία τά φύλλα αυτής, και ως παράδεισος, ύδωρ μή έχων. Και έσται η ισχύς αυτών, ως καλάμη στυππείου, και η εργασία αυτών, σπινθήρες πυρός, και κατακαυθήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και ουκ έσται ο σβέσων, ο λόγος ο γενόμενος προς Ησαΐαν υιον Αμώς, περί Ιουδαίας, και περί Ιερουσαλήμ. Ότι έσται εν ταίς εσχάταις ημέραις εμφανές τό όρος Κυρίου, και ο οίκος τού Θεού επ' άκρων τών ορέων, και υψωθήσεται υπεράνω τών βουνών, και ήξουσιν επ' αυτώ πάντα τά έθνη. Και πορεύσονται λαοί πολλοί, και ερούσι. Δεύτε, αναβώμεν εις τό όρος Κυρίου, και εις τόν οίκον τού Θεού Ιακώβ, και αναγγελεί ημίν τήν οδόν αυτού, και πορευώμεθα εν αυτή.

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός ς'

Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με.

Στίχ. Ελέησον με Κύριε, ότι ασθενής ειμι.

[t34top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ήχος β' Ως ωράτης Χριστέ

Βρώσει πάλαι πικρά, εξοικισθέντες Παραδείσου, εγκρατεία τών παθών, επισπεύσωμεν εισοικισθήναι, ανακράζοντες, τώ Θεώ ημών, ο Σταυρώ τανύσας παλάμας σου, όξος πιών, χολής τε γευσάμενος, και οδύνας καρτερήσας, τάς εκ τών ήλων, τάς πικροτάτας ηδονάς, πάσας εκ τών ψυχών ημών εξηλώσας, διά σπλάγχνα οικτιρμών, σώσον τούς δούλους σου.

Ξύλου βρώσει ποτέ, αποικισθέντες Παραδείσου, τώ Σταυρώ σου προς αυτόν εισωκισθημεν, όν εις πρεσβείαν σοι προσάγομεν, Πολυέλεε, και πιστώς σου πάντες δεόμεθα. Πηγάς δακρύων, υμίν νύν κατάπεμψον, εν καιρώ τής εγκρατείας, τόν ρύπον πάντα, εκκαθαρούσας τών παθών, και τών πταισμάτων ημών, ίνα πάντες σοι βοώμεν εκτενώς. Κύριε δόξα σοι.

Τών πεπραγμένων μοι

Τής εγκρατείας τήν τρυφήν, καμοί Λόγε χαρισαι, ως τώ Αδάμ, τόν Παράδεισον ποτέ, εκ πάσης σου γεύεσθαι, εντολής ο Θεός ημών, και απέχεσθαι αεί καρπού, ής απέφηνας αμαρτίας, ίνα τό ζωηφόρον Πάθος σου τού Σταυρού, εν χαρά προφθάσω.

Και τού Μηναίου, Προσόμοια γ'

Δόξα... Και νύν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ήχος πλ. α' Ψαλμός ζ'

Κύριε ο Θεός μου, επί σοί ήλπισα.

Στίχ. Σώσόν με εκ πάντων τών διωκόντων με.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 14-23)**

Είπεν ο Θεός, Γενηθήτωσαν φωστήρες εν τώ στερεώματι τού ουρανού, εις φαύσιν επί τής γής, τού διαχωρίζειν ανά μέσον τής ημέρας, και ανά μέσον τής νυκτός, και έστωσαν εις σημεία, και εις καιρούς, και εις ημέρας, και εις ενιαυτούς, και έστωσαν εις φαύσιν εν τώ στερεώματι τού ουρανού, ώστε φαίνειν επί τής γής, και εγένετο ούτω. Και εποίησεν ο Θεός τούς δύο φωστήρας τούς

μεγάλους, τόν φωστήρα τόν μέγαν, εις αρχάς τῆς ἡμέρας, καί τόν φωστήρα τόν ελάσσω, εις αρχάς τῆς νυκτός, καί τούς αστέρας. Καί ἔθετο αὐτούς ὁ Θεός ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καί διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καί ἀνά μέσον τοῦ σκότους, καί εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καί ἐγένετο εσπέρα, καί ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. Καί εἶπεν ὁ Θεός. Εξαγαγέτω τὰ ὕδατα, ἐρπετά ψυχῶν ζώσων, καί πετεινά πετώμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, καί ἐγένετο οὕτω. Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καί πάσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένος αὐτῶν, καί πάν πετεινόν περωτόν κατὰ γένος. Καί εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά, καί εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός λέγων. Αὐξάνεσθε, καί πληθύνεσθε, καί πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καί τὰ πετεινά πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. Καί ἐγένετο εσπέρα, καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα πέμπτη.

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμός η'

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

**Παροιμιῶν τὸ Ανάγνωσμα
(Κεφ Α', 20-33)**

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατεῖαις παρρησίαν ἀγει. Ἐπ' ἀκρῶν τειχῶν κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσι λέγει. Ὅσον ἂν χρόνον ἀκακοὶ ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐ καταισχυνθήσονται, οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἴσθησιν, καί υπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους. Ἰδοῦ, προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς βουλῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ τὸν ἐμὸν λόγον ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καί οὐχ ὑπηκούσατε, καί ἐξέτει να λόγους, καί οὐ προσείχετε, ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμᾶς βουλᾶς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους οὐ προσείχετε, τοιγαροῦν καγὼ τῆ ἡμετέρα ἀπωλεία ἐπι γελάσομαι, ἐπὶ χαροῦμαι δέ, ἡνῖκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος. Καί ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν θόρυβος ἀφνω, ἡ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι παρή, ἢ ὅταν ἔρχηται ἡμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἔσται γάρ, ὅταν επικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κακοί, καί οὐχ ευρήσουσι. Ἐμίσησαν γάρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον Κυρίου οὐ προεῖλοντο, οὐδὲ ἤθελον προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς εαυτῶν οδοῦ τοὺς καρπούς, καί τῆς αὐτῶν ἀτιμίας πλησθήσονται, καί τῆς ἐπιθυμίας. Ἀνθ' ὧν γάρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καί ἐξετασμός ὀλέσει ἀσεβεῖς. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καί ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντός κακοῦ.

**Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'**

Νηστεῖαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, ἀλλὰ παντός υλικοῦ πάθους ἀλλοτριώσιν, ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν τυραννοῦσαν, σάρκα δουλώσαντες, ἀξιοὶ γενώμεθα τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἐκουσίως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καί πνευματικῶς εορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, εἰς ὕψος ἀρθέντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, καί τῆ τρυφῆ τῶν ἀρίστων ἔργων, εὐφραίνοντες τὸν Φιλάνθρωπον. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν, ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ δῶν ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἐκλαίει λέγουσα. Οἱμοὶ τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δήμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ**

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με

**Ὡδή α' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός**

Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὕτως μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται. **(Δίς)**

Τὴν τοῦ Κάϊν υπελεθῶν, μαιφονίαν τὴ προαιρέσει, γέγονα φονεύς, συνειδῶτι ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τὴ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ωμοιώθην δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσήξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῶ πάντων Κτίστη, πράξεις ρυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἀχρηστον βίον, προσηγάγομεν ομοῦ, διό καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ οστά, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἄλλ' ὦ Ποιητὰ μου, Λυτρῶτά μου καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτῆρ, τὰς ἀμαρτίας ἀς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἀς μοι ἔνδον, μαιφόνοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἡμάρτον Σωτῆρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόφρων εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρῦ ὄντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Δόξα...

Υπερουσίε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνὸς μοι δός, δάκρυα καταλύξῃς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδὴ β'

Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα. (Δίς)

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἀμαρτία καμοί, γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίῶν παθῶν.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἠμαγμένον αἰσχυρῶς, τὴ ρύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Υπέπεσα, τὴ τῶν παθῶν ἀληθόνι, καὶ τὴ ἐνύλῳ φθορᾷ, καὶ ἐνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς, καταπιέζει με.

Φιλόῦλον, καὶ φιλοκτῆμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτῆρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περικείμεαι.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τὴ τῶν αἰσχυρῶν λογισμῶν, ποικίλην περιβολήν, καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἐξῶθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, Θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα, τῆς πρίν εἰκόνας τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ὡς ποτέ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἡμάρτηκα, ὡσπερ ἡ Πόρνη βῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι, ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ καμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βῶ σοι, Σῶτερ ἰλάσθητί μοι, οὐδεὶς γάρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ ἡμαρτέ σοι.

Δόξα...

Ένα σε, εν τρισί τοίς προσώποις, Θεόν απάντων υμνώ, τόν Πατέρα καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα άγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ικέτευε εκτενώς, εις τό σωθήναι ημάς.

Ωδή γ'
Ο Ειρμός

Στερέωσον Κύριε, επί τήν πέτραν τών έντολών σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ότι μόνος άγιος υπάρχεις καί Κύριος. (Δίς)

Πηγήν ζωής κέκτημαι, σέ τού θανάτου τόν καθαιρέτην, καί βοώ σοι εκ καρδιάς μου, πρό τού τέλους. Ήμαρτον ιλάσθητι σώσόν με.

Ημάρτηκα Κύριε, ημάρτηκά σοι ιλάσθητί μοι, ου γάρ εστιν ός τις ήμαρτεν, εν ανθρώποις, όν ουχ υπερέβην τοίς πταιίσμασι.

Τούς επί Νώε Σωτήρ, ησεληγκότας εμιμησάμην, τήν εκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην, εν κατακλυσμώ καταδύσεως.

Τόν Χάμ εκείνον ψυχή, τόν πατραλοίαν μιμησαμένη, τήν αισχύνην ουκ εκάλυψας, τού πλησίον, οπισθοφανώς ανακάμψασα.

Τόν εμπρησμόν, ώσπερ Λώτ, φεύγε ψυχή μου τής αμαρτίας, φεύγε Σόδομα καί Γόμορρα. φεύγε φλόγα, πάσης παραλόγου ορέξεως.

Ελέησον Κύριε, ελέησόν με αναβοώ σοι, ότε ήξεις μετ' Αγγέλων σου, αποδοúναι, πάσι κατ' αξίαν τών πράξεων.

Δόξα...

Μονάς απλή άκτιστε, άναρχε φύσις ή εν Τριάδι, υμνουμένη υποστάσεων, ημάς σώσον, πίστει προσκυνούντας τό κράτος σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν εκ Πατρός άχρονον, Υιόν εν χρόνω Θεογεννήτορ, απειράνδρωσ απεκύησας, ξένον θαύμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ωδή δ'
Ο Ειρμός

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρώποις δείκνυσθαι, καί έλεγεν. Ακήκοα τήν ακοήν σου, καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε. (Δίς)

Γρηγόρησον ώ ψυχή μου, άρίστεισον ως ο μέγας εν Πατριάρχαις, ίνα κτήση πράξιν μετά γνώσεως, ίνα χρηματίσης νούς ορών τόν Θεόν, καί φθάσης τόν άδυτον γνώφον εν θεωρία, καί γένη μεγαλέμπορος.

Τούς δώδεκα Πατριάρχας, ο μέγας εν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, μυστικώς εστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικής ψυχη μου αναβάσεως, τούς παίδας, ως βάθρα, τάς βάσεις, ως αναβάσεις, πανσόφως υποθέμενος.

Ησαύ τόν μεμισημενον, ζηλούσα ψυχή, απέδου τώ πτερνιστή σου, τά τού πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καί τής πατρικής ευχής εξέπεσας, καί δίς επτερνίσθησ αθλία, πράξει καί, γνώσει, διό νύν μετανόησον.

Εδώμ ο Ησαύ εκλήθη, δι' άκραν θηλυμανίας επιμιξίαν, ακρασία γάρ αεί πυρούμενος, καί ταίς ήδοναίς κατασπιλούμενος. Εδώμ ωνομάσθη, ό λέγεται θερμασία, ψυχής φιλαμαρτήμονος.

Ιώβ τόν επί κοπρίας, ακούσασα ὡ ψυχὴ μου δικαιωθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τό στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πάσιν οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὠφθης ἀκαρτέρητος.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνός νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος, ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἀπαις ἀφαιρέοικος ἀιφνίδιον, παλάτιον γάρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Δόξα...

Ἀμέριστον τὴ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν θεότητα, ὡς ὁμοβασιλεῖον καὶ σύνθρονον, βῶν μέγα, τό ἐν υψίστοις, τρισσῶς σοὶ τό Ἄσμα, το ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος. ὁ τεχθεις καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις, ποιεῖ γάρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ ε'
Ὁ Εἰρμός

Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι καὶ ὀδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τό θέλημά σου. (Δίς)

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θήβην ψυχὴ, ὕδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγούσαν δρᾶμα πικρόν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεῖ νούσας ποτέ, ἀνη βον τάλαινα, τὴν ἀρρενωπὸν ψυχὴ, τῆς σωφροσύνης πράξιν, νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ, καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ὠκησεν ὁ μέγας Μωσῆς, δεῦρο ἵνα καὶ τῆς δὲ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχὴ, πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθόν, τύπτω Σταυροῦ τοῦ θεοῦ, δι' οὐ δυνήση καὶ σύ, μέγала ἐκτελέσαι.

Ἀαρὼν προσέφερε τό πύρ τῷ Θεῷ, ἀμωμον ἄδολον, ἀλλ' ὀφνεῖ, καὶ Φινεές, ὡς σύ ψυχὴ προσήγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ρερυπῳμένον βίον.

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καὶ τό Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τό φύραμά μου, ἀφθορε ἀνάνδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἤνωσεν εαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὡδὴ ς'
Ὁ Εἰρμός

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου. (Δίς)

Τὰ κύματα, Σωτήρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἀφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτέ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες ὡς πρὶν ὁ Ἰσραὴλ, τοῦ γάρ θεοῦ μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδηφαγίαν.

Τά φρέατα, ψυχή προετίμησας, τών Χαναναίων εννοιών, τής φλεβός τήν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατήρ προχέει, κρουνοῦς θεολογίας.

Τά ύεια, κρέα καί τούς λέβητας, καί τήν Αἰγύπτιον τροφήν, τής ἐπουρανοῦ, προέκρινας ψυχή μου ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαός ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὡς ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ράβδῳ τήν πέτραν τυπικῶς, τήν ζωοποιόν σου, Πλευράν προδιετύπου, ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτήρ ἀντλούμεν.

Ερεῦνησον, ψυχή κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τήν γῆν ὁποία ἐστί, καί κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Δόξα...

Τριάς εἰμι, ἀπλή ἀδιαίρετος, διαιρετῆ προσωπικῶς καί Μονάς υπάρχω, τῇ φύσει ἠνωμένη, ὁ Πατήρ φησι, καί Υἱός καί θεῖον Πνεῦμα.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μήτρα σου, Θεόν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον
Ἦχος πλ. β'

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τό τέλος ἐγγίζει, καί μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καί τά πάντα πληρών.

Ὡδή ζ'
Ὁ Εἰρμός

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδέ συνειρηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, Ἀλλά μή παραδῶ ἡς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τών Πατέρων Θεός. (Δίς)

Ἡ Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζάν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἦφατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, ἀλλ' αὐτοῦ τήν αὐθαδέϊαν, φυγούσα ψυχή, σέβου τά θεία καλῶς.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη, ἔγνωσ τὰς ἐναγείς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τήν κοίτην Δαυῖδ τοῦ πατρός, ἀλλ' αὐτῇ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθείς, καί φιληδόλους ὀρμᾶς.

Υπέταξας, τό ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου, ἄλλον γάρ, Ἀχιτόφελ εὐρούσα τόν ἐχθρόν σὺ ψυχή, συνήλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. Ἀλλ' αὐτάς διεσκέδασεν, αὐτός ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῆς.

Ὁ Σολομών, ὁ θαυμάσιος, ὁ καί χάριτος σοφίας πλήρης, οὔτος τό πονηρόν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ, ὡ αὐτῇ τόν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχή προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἠδοναῖς, ἐξεκόμενος, τών παθῶν αὐτοῦ κατερρυπόυτο, οἴμοι! ὁ ἐραστής τῆς σοφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, καί ξένος Θεοῦ, ὄν αὐτῇ ἐμιμήσω, κατὰ νόον ὡ ψυχή, ἠδυπαθείαις ἀισχραῖς.

Τόν Ροβοάμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βουλήν πατρῶαν, ἄμα δέ καί τόν κάκιστον δούλον, Ἰεροβοάμ, τόν πρὶν ἀποστάτην ψυχή. Ἀλλά φεύγε τήν μίμησιν, καί κράζε Θεῷ. Ἥμαρτον οἰκτειρόν με.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονάς ἁγία, φῶτα καί φῶς, καί ἅγια τρία, καί ἐν ἁγίον, ὑμνεῖται Θεός ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον δόξασον, ζωὴν καί ζωᾶς, ψυχή τόν πάντων Θεόν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνούμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τόν ἕνα Υἱόν καί Θεόν, καί αὐτῇ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τά ἐπουράνια.

Ωδή η'
Ο Ειρμός

Ὀν Στρατιαί, ουρανῶν δοξάζουσι, καί φρίττει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις, υμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Σύ τόν Οὐρανόν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῷ, ἀτοπα γάρ λογίζη, παράνομα δὲ πράττεις, ἀφες ἅ κατέχεις, καί πρόσδραμε τὴ μετανοία.

Τοὺς Νινευίτας, ψυχὴ ακήκοας, μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκω καί σποδῷ, τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὠφθησκειαιότερα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καί μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Τόν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἠκούσας, ἱερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις καταβιώντα, καί δάκρυα ζητούντα, μίμησαι τόν τούτου, θρηνώδη βίον καί σωθήσῃ.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοῦς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευιτῶν, ἔγνω γάρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθήναι.

Τόν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἠκούσας, πῶς ἐφράξεν ὡ ψυχὴ, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἐσβέσαν τὴ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἀπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς υπογραμμόν, μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις, ἐκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς αμαρτίας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱε συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεύμά τό εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρός ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καί κτίζον. Τριάς Μονάς ἐλέησόν με.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς ἐκ βαφῆς, αλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ωδή θ'
Ο Ειρμός

Ἀσπύρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πάσαι αἰ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. (Δίς)

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπειράζε, δεικνύς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ριπῇ, Φοβού ὡ ψυχὴ τό δῶμα, νῆφε, εὐχου, πάσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιᾷ. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ὠκῆσε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καί Ἰουδαία, πάσα καί Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καί ἐξωμολογούντο, τὰς αμαρτίας εαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὐς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχὴ.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος, ἀμφοτέρω γάρ, Χριστὸς προεὐλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καί ἐν Κανά δὲ γάμῳ, τό ὕδωρ οἶνον ἐκτελών, καί δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῆς ὡ ψυχὴ.

Παράλυτον ἐσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καί νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τό κῆμα, καί τοῦ Ἐκατοντάρχου, καί Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Αἰμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος, λεπτροῦς καθήρε, τυφλοὺς καί χωλεύοντας, φωτίσας

ηνώρθωσε, κωφούς τε καί αλάλους, καί τήν συγκύπτουσαν χαμαί, εθεράπευσε τώ λόγῳ, ἵνα σύ σωθῆς ἀθλία ψυχή.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱόν υπερυψώσωμεν, τό θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καί φῶτα, καί ζωήν, καί ζωάς ζωοποιούσαν, καί φωτίζουσαν τά πέρατα.

Καί νύν... Θεοδοκίον

Τήν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε, ἐν σοί γάρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοί καί κρατύνεται καί διά σου νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καί σκυλεύει πολεμίους, καί διέπει τό υπήκοον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καί Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μή παύση δεόμενος, υπέρ τῶν σέ υμνοῦντων, ἵνα ρυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καί θλίψεως καί φθοράς, καί πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τήν μνήμην αἰί.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος β'
Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ**

Ὁ τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς, πάσιν ἀπάθειαν διδοῦς, Φιλάνθρωπε τά πάθη, τῆς σαρκός μου νεκρώσας τώ σώ Σταυρῷ, τό θεῖον καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν, διά νηστείας εὐαρεστούντα τῆ δόξῃ σου, ἵνα λάβω πλουσίως τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... τό αὐτό

**Καί νύν... Σταυροθεοκίον
Εὐσπλαγχνίας υπάρχουσα**

Ἡ Παρθένος καί Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπί ξύλου ὀρώσά σε, νεκρόν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε, τί τό φοβερόν τοῦτο, ὁ πάσι δωρούμενος ζωήν τήν αἰώνιον μυστήριον, εκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος β'
Τόν ζωοποιόν Σταυρόν**

Τόν φωτοποιόν καιρόν, ὄν νύν ἀφιέρωσας, καί ἐδωρήσω ἡμῖν, τῆς ἐγκρατείας Κύριε, σύ ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν κατανύξει πάντας, εὐλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῆ ἰσχύϊ, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... τό αὐτό

**Καί νύν... Σταυροθεοκίον
Εὐσπλαγχνίας υπάρχουσα**

Τώ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποϊ να ἀγνή Θεοτόκε, πάσαν προσβολήν τοῦ πολεμήτορος, ἀπαντες ραδίως ἐκτρεπόμεθα, διό σε κατά χρέος μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καί μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ὡδή γ' Ἦχος β'
Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος**

Σταυρώσωμεν τά μέλη δι' ἐγκρατείας, νήψωμεν εἰς προσευχάς ὡς γέγραπται, καί κατ' ἴχνος πολιτευσώμεθα, τοῦ παθόντος, καί πάθη ἐκθανάτωσαντος.

Ἐμέσαντες τήν ἐμπικρον, ἀμαρτίαν σπεύσωμεν, τώ τήν χολήν θελήματι, γευσαμένῳ εὐαρεστήσαι

Χριστώ, τώ Σταυρώ καθελόντι τόν αρχέκακον.

Συνήθειαν λαβούσα, η αμαρτία έλκει με, εις παντελή απώλειαν, αλλά σύ με εκ ταύτης λύτρωσαι, τώ Σταυρώ σου οικτίρμον πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Δεσπόζουσα απάντων, τών ποι ημάτων Δέσποινα, ως τόν Δεσπότην τέξασα, τής δουλείας με ελευθέρωσον, τού δολίου καί μόνου πολεμήτορος.

Ειρμός άλλος

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε

Τό ξύλον τού Σταυρού την εγκράτειαν, τώ Κόσμω εξήνησεν, ήν εκ πόθου, ασπασάμενοι τρυφήσωμεν, παγκαρπίαν τών θείων εντολών τού Χριστού.

Εγκράτειαν παθών καί νύν φέροντες, τήν σάρκα στα υρώσωμεν τώ Κυρίω, καί νεκρόν, αυτής τό φρονημα, αποδείξωμεν πάντες τή ενθέω ζωή.

Δόξα...

Τά τρία τής μιάς μορφής πρόσωπα, δοξάζω Πατέρα Υιόν καί Πνεύμα, εν τό κράτος τής θεότητος, βασιλείαν απάντων, καί λαμπρότητα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο Τόκος σου Αγνή φρικτός πέφυκε, Θεός γάρ υπάρχει ενανθρωπήσας, ο ανάρχως εκ Πατρός γεννηθείς, καί εκ σου επ εσχάτων πλήν ανδρός κυηθείς.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τήν Σταύρωσιν υμνώ καί τήν λόγχευσιν, τής θείας Πλευράς σου, εξ ής τό πόμα, τό αθάνατον αρύομαι, καθ εκάστην Χριστέ, καί αγιάζομαι.

Ο Ειρμός

Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, καί τόν φόβον σου εμφύτευσον, εις τās καρδίας ημών τών υμνούντων σε.

Ωδή η'

Κάμινος ποτέ, πυρός

Κάμινος παθών, φλογίζει τήν ψυχήν μου, αλλά τή δρῶσω τού ελέους σου, ταύτην καταμάρανον, ο πηγάσας απαθείας κρουνοός, Πλευράς εξ ακηράτου σου, σταυρούμενος Ευεργέτα, διά πολλήν συγκατάβασιν.

Ύψωσας ημάς, πεσόντας εις κακίαν, τή εν Σταυρώ σου ανυψώσει Χριστέ, όθεν ολισθήσαντα, αμαρτίας εις τά βάραθρα, ανάγαγε καί στήριξον, πέτρα με σωτηρίας, όπως δοξάζω τό κράτος σου.

Λόγχη σου Χριστέ, παθών τήν σηπεδόνα, αποκαθάρας τής καρδίας μου, όλον με υγείωσον, όν ο όφισ ετραυματίσεν, οδοοσιν ιοβόλοισ τε, καί δίδου μοι ακλονήτως, θείας πρόσ τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον

Σέ τήν φαεινήν, λαμπάδα καί λυχνίαν, εν ή τό πύρ τής θεότητος, οικήσαν εφώτισε, τούς νυκτώδει συσχεθέντας φθορά, Αμίαντε γεραίρομεν, άπαντες, ευλογούντες, Ευλογημένη τόν Τόκον σου.

Ειρμός άλλος

Τόν εν τή βάτω Μωσει

Τόν μεταξύ τών ληστών, σταυρωθέντα εν ξύλω, καί τή λόγχη νυγέντα, τήν ζωήρρυτον πλευράν, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο κρίνων πάσαν τήν γήν, κριτηρίω παρέστης, ερραπίσθης επαίχθης, εν Σταυρώ ανηρητήης, φθοράς με απαλλάπτων, τής πάλαι αμαρτίας, εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Θεότης μία Τριάς, η αμέριστος φύσις, μεριστή δέ προσώποις, τό ανώλεθρον κράτος, Πάτερ Υιέ καί Πνεύμα, σέ ανυμνολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοκυήτορ Αγνή, η ουράνιος πύλη, η σωτήριος θύρα, πάντων τών Χριστιανών, τήν δέησιν προσδέχου, τών σέ μακαριζόντων, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σταυρέ Χριστού ο Ληστήν, οδηγήσας προς πίστιν, καί εμέ προς τόν δρόμον, ευτόνως τών Νηστειών, αξίωσον προφθάσαι, εις τήν προσκύνησίν σου, καί ζωποιοηθῆναι.

Αινούμεν, ευλογοούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τῆς Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ ὄρει προτυπώσαντα ποτέ, υμνεῖτε, ευλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Ωδή θ'

Ανάρχου Γεννήτορος

Ηλίου φαιδρότερον, Νηστεία αναλάμψασα, η πολύφωτος χάρις ευαγγελίζεται, πάσι τού Σταυρού τās ακτίνας, καί τās αυγās, τού τιμίου Πάθους, καί τῆς Αναστάσεως, τήν ημέραν τήν σωτήριον.

Αγνεῖαν ποθήσωμεν; πορνείαν αποφύγωμεν, τήν οσφύν σωφροσύνη περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροί εποφθώμεν, τώ καθαρῷ, καί μόνῳ εκ πάντων, ζητούντι τήν κάθαρσιν, τώ Σωτήρι τών ψυχών ημών.

Χριστέ εκ τού φόβου σου, καθήλωσον τās σάρκας μου. ο Σταυρῷ προσηλώσας, τήν αμαρτίαν Αδάμ, λύσον τών κακῶν μου τήν δέησιν, τού πονηροῦ σύντριψον τὰ βέλη, τή λόγχη σου Δέσποτα, καί τῆς τούτου βλάβης ρύσαι με.

Θεοτοκίον

Κριτήν δικαιοτάτον, καί μόνον ευδιάλλακτον, η τεκούσα Παρθένε, Χριστόν τόν Κύριον, ρύσαι με τῆς κρίσεως Κόρη, καί τού πυρός, καί τῆς τιμωρίας, ἦν μοι προεξένησεν, αμαρτίας η απόλαυσις.

Ἄλλος

Τήν αγνήν καί άχραντον

Ω τῆς ευσπλαγχνίας σου! ὅτι Σταυρόν ηνέσχου, ἤλους καί λόγχην Κύριε, δι' εμέ τόν κατάκριτον φθορά, διό ὕμνώ σε Χριστέ.

Τόν Σταυρόν, τόν κάλαμον, τούς ἤλους καί τήν λόγχην, τὰ ζωηρά σου Πάθη, πās ο λαός προσκυνούντες, εν ὡδαίς Χριστέ υμνούμεν σε.

Δόξα...

Μονάς τρισυποστατε, Τριάς ενικωτάτη, Κυριαρχία φύσις, ισοκλεής, Πάτερ Υιέ, καί θεῖον Πνεῦμα, σώσον πάντας ημάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαιροις ιλαστήριον, τού Κόσμου Θεοτόκε, εν ὡ προσφεύγοντες πάντες αμαρτωλοί, πρὸς Θεόν καταλλαγās αεί ευρίσκομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τώ Σταυρῷ σου Κύριε, καμέ ενδυναμώσας, τών Νηστειών μοι δώρησαι Αγαθέ, ευσθενῶς αποπληρώσαι τήν περίοδον.

Ο Ειρμός

Τήν αγνήν καί άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, ὡδαίς ασμάτων άπαντες οι πιστοί, ευσεβῶς ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ἦχος πλ. δ'

Νηστεία, τών λογισμών τὰ πάθη, δεῦτε δουλώσωμεν, πνευματικαίς εαυτοῦς πτέρυξι περιστειλαντες, ἵνα τήν τού εχθροῦ, κινουμένην ζάλην, κούφοι περάσαντες, άξιοι γενώμεθα, τῆς τού Σταυροῦ προσκυνήσεως, τού υπέρ τού Κόσμου σφαγέντος εκουσίως, Υιού τού Θεού, καί πνευματικῶς εορτάσωμεν, τήν εκ νεκρῶν τού Σωτήρος Ανάστασιν, επ' ὄρους αρθέντες, Μαθηταίς συνδοξάσωμεν, τόν εξουσίαν λαβόντα πάσαν, Υιόν εκ Πατρός τόν φιλόανθρωπον. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Χριστού οι αίτητοι, οι νικήσαντες τήν πλάνην, τή δυνάμει τού Σταυροῦ, απελάβετε τήν χάριν τῆς αιωνίου ζωής, τυράννων απειλάς ουκ επτοήθητε, βασάνοις αικιζόμενοι ευφραίνεσθε, καί νύν τὰ αίματα υμών γέγονεν ιάματα ταίς ψυχαίς ημών, πρεσβεύσατε, τού σωθῆναι τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ω του παραδόξου θαύματος!

Τί τό ορώμενον θέαμα, ο τοίς εμοίς οφθαλμοίς, καθοράται, ώ Δέσποτα; ο συνεχών άπασαν, Κτίσιν ξύλω ανήρησαι, και θανατούσαι, ο πάσιν νέμων ζωήν, η Θεοτόκος κλαίουσα έλεγεν, ότε εύρακεν, εν Σταυρώ η πάναγος, τον εξ αυτής, αρρήτως εκλάμπαντα, Θεόν και άνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας Ήχος δ'

Οίδας τό πλάσμα ημών, οίδας τήν ασθένειαν ημών Φιλάνθρωπε, ημάρτομεν, αλλ' ουκ απέστημέν σου ο Θεός, ουδέ διεπετάσαμεν χείρας ημών, προς Θεόν αλλότριον. Φείσαι ημών τή σή αγαθότητι, Εύσπλαγχνε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός θ'

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου.

Στίχ. Εθφρανθήσομαι, και αγαλλιόσομαι εν σοί.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα (Κεφ Β', 3-11)

Τάδε λέγει Κύριος. Εκ Σιών εξελεύσεται νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Καί κρινεί ανά μέσον των εθνών, και ελέγξει λαόν πολύν, και συγκόψουσι τās μαχαίρας αυτών εις άροτρα, και τās ζιβήνας αυτών εις δρέπανα, και ου λήψεται έθνος επί έθνος μάχαιραν, και ου μάθωσιν έπι πολεμείν. Καί νύν σύ, οίκος του Ιακώβ, δεύτε, και πορευθώμεν εν τώ φωτί Κυρίου, ανήκε γάρ τον λαόν αυτού, τον οίκον του Ιακώβ, ότι ενεπλήσθη η χώρα αυτών, ως τό απαρχής, κλυδωνισμών, ως η των αλλοφύλων, και τέκνα πολλά αλλόφυλα εγεννήθη αυτοίς. Ενεπλήσθη γάρ η χώρα αυτών αργυρίου και χρυσίου, και ουκ ήν αριθμός των θησαυρών αυτών, και ενεπλήσθη η γή ίππων, και ουκ ήν αριθμός των αρμάτων αυτών, και ενεπλήσθη η γή βδελυγμάτων των έργων των χειρών αυτών, και προσεκύνησαν, οίς εποίησαν οι δάκτυλοι αυτών. Καί έκυψεν άνθρωπος, και εταπεινώθη ανήρ, και ου μή ανοίσω αυτούς. Καί νύν εισέλθετε εις τās πέτρας, και κρύπτεσθε εις τήν γήν, από προσώπου του φόβου Κυρίου, και από τής δόξης τής ισχύος αυτού, όταν αναστή θραύσαι τήν γήν. Οι γάρ οφθαλμοί Κυρίου, υψηλοί, ο δέ άνθρωπος ταπεινός, και ταπεινωθήσεται τό ύψος των ανθρώπων, και υψωθήσεται Κύριος μόνος εν τή ημέρα εκείνη.

Προκείμενον Ήχος πλ. β' Ψαλμός ι'

Δίκαιος Κύριος, και δικαιοσύνας ηγάπησεν.

Στίχ. Επί τώ Κυρίω πέποιθα, πώς ερείτε τή ψυχή μου;

[t35top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρόν Ήχος πλ. δ'

Νηστεύοντες αδελφοί σωματικώς, νηστεύσωμεν και πνευματικώς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον αδικίας, διαρρήξωμεν στραγγαλιάς, βιαιών συναλλαγμάτων, πάσαν συγγραφήν άδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινώσιν άρτον, και πτωχούς αστέγους εισαγάγωμεν εις οίκους, ίνα λάβωμεν παρά Χριστού του Θεού, τό μέγα έλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Εί τις αρετή, και εί τις έπαινος, πρέπει τοίς Αγίοις, ξίφεσι γάρ έκλιναν τούς αυχένas, διά σέ τον κλιναντα ουρανούς, και καταβάντα, εξέχεαν τό αίμα αυτών, διά σέ τον κενώσαντα σαυτόν, και μορφήν δούλου λαβόντα, εταπεινώθησαν έως θανάτου, τήν πτωχείαν σου μιμούμενοι ών ταίς ευχαίς, κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου ο Θεός, ελέησον ημάς.

Είτα, προσόμοια του Κυρίου Ιωσήφ

Ήχος β' Ως ωράθης Χριστέ

Φεγγοβόλους ημάς, ως αστραπάς εις πάντα Κόσμον, Ιησούς ο νοητός όντως ήλιος εξαποστείλας, απεμείωσε ταίς λαμπρότησι, του ημών ενθέου κη ρύγματος, πλάνης τό σκότος, θεόπται Απόστολοι, και εφώτισε τούς εν ζόφω, τής αγνωσίας κεκρατημένους πονηρώς, όντερ

εκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καί ἡμῖν τόν φωτισμόν, καί τό μέγα ἔλεος.

Αρετῶν Ἡλιοῦ, προσεπιβάς ἄρματι θεῖω, τή νηστεία λαμπρυνθεῖς ανεφέρετο, ἐπί τό ὕψος τό ουράνιον, Τούτον ζήλωσον, ταπεινή ψυχὴ μου καί νήστευσον, πάσης κακίας, καί φθόνου καί ἐριδος, καί τρυφῆς απορροεούσης, καί ἐνηδόνου, ὅπως οδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσαν, τῆς γεέννης ἐκβώσα τῷ Χριστῷ. Κύριε δόξα σοι.

**Ἔτερον τοῦ Κυρίου Θεοδώρου
Ἦχος πλ. α' Ὅσιε Πάτερ**

Απόστολοι θεῖοι, τοῦ Κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καί τῶν ὀρθοδόξων προασπισταί, ἔχοντες παρρησίας τό κράτος, πρὸς Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστειῶν, τόν ἀγαθόν καιρόν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καί τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκήρυκες ἐνδοξοὶ, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον**

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμός ια'

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καί διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σώσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκέλειπεν ὄσιος.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 24 - Β', 3)**

Εἶπεν ὁ Θεός. Εξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζώσαν κατὰ γένος, τετράποδα, καί ἑρπετά, καί θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος, καί ἐγένετο οὕτω. Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, καί τὰ κτήνη, κατὰ γένος αὐτῶν, καί πάντα τὰ ἑρπετά τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν. Καί εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλά. Καί εἶπεν ὁ Θεός. Ποιήσωμεν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καί καθ' ὁμοίωσιν, καί ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καί τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καί τῶν κτηνῶν, καί πάσης τῆς γῆς, καί πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καί θήλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καί εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων. Αὐξάνεσθε, καί πληθύνεσθε, καί πληρώσατε τὴν γῆν, καί κατακυριεύσατε αὐτῆς, καί ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καί τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καί πάντων τῶν κτηνῶν, καί πάσης τῆς γῆς, καί πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καί εἶπεν ὁ Θεός, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καί πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν, καί πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καί πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καί παντὶ ἑρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ζωῆς, καί πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν. Καί ἐγένετο οὕτω. Καί εἶδεν ὁ Θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε. καί ἰδοὺ, καλά λίαν. Καί ἐγένετο εσπέρα, καί ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. Καί συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καί ἡ γῆ, καί πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. Καί συνετέλεσεν ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καί κατέπαυσεν ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. Καί εὐλόγησεν ὁ Θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καί ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεός ποιήσαι.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ιβ'

Επίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήθη μου εἰς τέλος;

**Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 1-22)**

Υἱέ, εἰάν δεξάμενος ρῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, κρύψῃς παρά σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τό σύνεσιν, οὓς σου, καί παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς παραβαλεῖς δέ αὐτήν εἰς νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. Εἰάν γάρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καί τὴ συνέσει δῶς φωνὴν σου, καί εἰάν ζητήσῃς αὐτήν ὡς ἀργύριον, καί ὡς θησαυρόν ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καί ἐπίγνωσιν Θεοῦ ευρήσεις, ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καί ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις καί σύνεσις. Καί θησαυρίζει τοῖς κατορθούσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ δέ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιοματῶν. καί ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καί κρίμα, καί κατορθώσεις πάντας ἀξονας ἀγαθοῦς. Εἰάν γάρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δέ αἰσθησις τῆ σὴ ψυχῆ καλὴ εἶναι δόξη, βουλή καλὴ φυλάξει σε, ἐννοια δέ Ὅσια τηρήσει σε, ἵνα ρύσηταί σε ἀπὸ οδοῦ κακῆς, καί ἀπὸ ἀνδρός λαλούντος μηδὲν πιστόν. Ὡ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς ευθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὡ οἱ ευφραϊνόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καί χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ! ὦν αἱ τρίβοι

σκολιαί, καί καμπύλαι αι τροχιαί αυτών, τού μακράν σε ποιήσαι από οδοῦ ευθείας, καί αλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μή σε καταλάβῃ βουλή κακή, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καί διαθήκην θεῖαν ἐπιλελησμένη, ἔθετο γάρ παρά τῷ θανάτῳ τόν οἶκον αὐτῆς, καί παρά τῷ Ἄδῃ μετά τῶν γηγενῶν τούς ἀξονας, ἀνααυτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ στρέψουσιν, οὐδέ μή καταλάβωσι τρίβους ευθείας, οὐ γάρ καταλαμβάνονται ὑπό ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γάρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθᾶς, εὐροσαν ἄν τρίβους τᾶς τῶν δικαίων, λείας. Χρηστοί ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἀκακοί δέ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ, ὅτι ευθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καί ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. Ὀδοί ἀσεβῶν ἐκ γῆς ολοῦνται, οἱ δέ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ελέησον με ο Θεός, ελέησόν με

Ὡδή α' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Βοηθός καί σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μοι Θεός, καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου, καί ὑψώσω αὐτόν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται. (Δίς)

Ἐκ νεότητος Σωτήρ, τᾶς ἐντολάς σου ἐπαρυσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν, ραθυμῶν, παρήλθον τόν βίον, διό κράζω σοι Σωτήρ, κάν ἐν τῷ τέλει. Σώσόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτήρ, πρό τῶν θυρῶν σου κάν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλά πρό τοῦ τέλους, ὡς φιλόανθρωπος μοι δός, παραπτωμάτων ἀφεσιν.

Τήν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτία, ἐρημός εἰμι, ἀρετῶν ἐυ σεβῶν, λιμώττων δέ κράζω. Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σύ με οἰκτεῖρον.

Ὁ λησταίς περιπεσών, ἐγώ ὑπάρχων τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νύν, ἐπλήσθην μωλώπτων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστέ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδῶν, ἀντιπαρήλθε, καί ο Λευίτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν, ἀλλ' ο ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σύ ἐπιστάς με οἰκτεῖρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν

Σύ μοι δίδου φωταυγή, ἐκ θείας ἀνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καί ἄσαι προθύμως, τοῦ σου βίου τά τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Δόξα...

Ἵπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τόν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καί προστασία τῶν σέ ὑμνούντων, ἄρον τόν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοτόν τῆς ἀμαρτίας, καί οὐντα δέξαι με.

Ὡδή β'
Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, Ουρανέ καί λαλήσω, καί ἀνυμνήσω Χριστόν τόν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα.

Ὀλίσθησα, ὡς ο Δαυῖδ ἀκολάστως, καί βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις καμέ, Σωτήρ τοῖς δάκρυσί μου.

Οὐ δάκρυα, οὐδέ μετάνοιαν ἔχω, οὐδέ κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεός δώρησαι.

Ἀπώλεσα, τό πρωτόκτιστον κάλλος, καί τήν εὐπρέπειάν μου, καί ἄρτι κείμαι γυμνός, καί καταισχύνομαι.

Τήν θύραν σου, μή ἀποκλείσῃς μοι τότε, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτήν μετανοοῦντί σοι.

Ενώπισαι, τούς στεναγμούς τῆς ψυχῆς μου, καί τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τούς σταλαγμούς. Κύριε σώσον με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσαι με, καί δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενώς, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμός ἄλλος

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καί τό ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῆ μόνη δεξιᾷ, καί τῆ ἰσχύϊ τῆ ἐμῆ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ἐνωτίζου ψυχῆ μου, τοῦ Κυρίου βοώντος, καί ἀποσπᾶσθητι τῆς πρώην ἀμαρτίας, καί φοβοῦ ὡς δικαστήν, καί ὡς κριτήν καί Θεόν.

Τίνοι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχῆ; οἴμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καί τῷ Λάμεχ ἐκεῖνω, λιθοκτονήσασα τό σῶμα κακουργίαις, καί κτείναςα τόν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς.

Πάντας τούς πρό νόμου, παραδραμούσα ὡ ψυχῆ, τῷ Σῆθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τόν Ἐνώε ἐμιμήσω, οὐ τόν Ἐνώχ τῆ μεταθέσει, οὐ τόν Νῶε, ἀλλ' ὠφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας, τούς καταρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχῆ μου, καί κατέκλυσας πάσαν, ὡς γήν τήν σάρκα, καί τās πράξεις, καί τόν βίον, καί ἐμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Ὁλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τήν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδόν ἀποστραφείσα, καί ἐν ἀβάτοις ταῖς ἐρήμοις τρεφομένη, καί τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Δόξα...

Ἀναρχε ἀκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σώσον. σόν εἰμι πλάσμα, μή παρίδης, ἀλλά φείσαι, καί ρύσαι, τοῦ πυρός τῆς καταδίκης με.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καί λιμῆν τῶν ἐν ζάλῃ, τόν ἐλεῆμονα, καί Κτίστην καί Υἱόν σου, ἰλέωσαι καμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

**Ὡδή γ'
Ὁ Εἰρμός**

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τήν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ὅτι ἄμωτος, Ἅγιος ὑπάρχεις καί Κύριος. **(Δίς)**

Τήν εὐλογίαν τοῦ Σῆμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχῆ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τήν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαρράν ἐξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχῆ μου, δεῦρο εἰς γήν ρέουσαν ἀεὶζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραάμ ἐκληρώσατο.

Τόν Ἀβραάμ ἤκουσας, πάλαι ψυχῆ μου καταλιπόντα, γήν πατρῶαν, καί γενόμενον, μετανάστην, τούτου τήν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ ὄρει τῆ Μαμβρῆ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τούς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τό θῆραμα.

Τόν Ἰσαάκ τάλαινα, γνούσα ψυχῆ μου καινήν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τήν προαίρεσιν.

Τόν Ἰσραήλ ἤκουσας, νῆφε ψυχῆ μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καί τρικυμῖα Μήτηρ πταισμάτων, ἀλλ' αὐτή με νύν διάσωσον, καί πρὸς ὄρμον,

θείας μετανοίας εισάγαγε.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ικέσιον δέησιν, καί νύν Οσία προσαγαγούσα, πρὸς τήν εὐσπλαγχνον πρεσβείαις σου, Θεοτόκον, ἀνοιξον τὰς θείας εισόδους μου.

Δόξα...

Μονάς απλή άκτιστε, άναρχε φύσις η εν Τριάδι, υμνουμένη υποστάσεων, ημάς σώσον, πίστει προσκυνώντας τό κράτος σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν εκ Πατρός άχρονον, Υιόν εν χρόνω Θεογεννήτορ, απειράνδρωσ απεκύησας, ξένον θαύμα! μείνασα παρθένος θηλάζουσα.

**Ωδή δ'
Ο Ειρμός**

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρωπιοι δείκνυσθαι καί έλεγεν. Ακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Τό σώμα κατερρυπώθην, τό πνεύμα κατεσπιλώθην, όλως ηλκώθην, αλλ' ως ιατρός Χριστέ αμφοτέρα, διά μετανοίας μοι θεράπευσον, απόλουσον, κάθαρον, πλύνον, δείξον Σωτήρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Τό Σώμά σου καί τό Αίμα, σταυρούμενος υπέρ παντων, έθηκας Λόγε, τό μεν Σώμα, ίνα αναπλάσης με, τό δε Αίμα, ίνα αποπλύνης με, τό πνεύμα παρέδωκας, ίνα εμέ προσάξης, Χριστέ τώ σώ Γεννήτορι.

Ειργάσω τήν σωτηριάν, εν μέσω τής γής οικτίρμον, ίνα σωθώμεν, εκουσίως ξύλω ανεσταύρωσαι, η Εδέμ κλεισθείσα ανεώγνυτο, τά άνω, τά κάτω, η κτίσις, τά έθνη πάντα, σωθέντα προσκυνούσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τό Αίμα τό εκ πλευράς σου, άμα καί πόμα, τό πηγάσαν ύδωρ τής αφέσεως, ίνα εκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ως χρίσμα καί πόμα Λόγε, τά ζωηρά σου λόγια.

Κρατήρα η Εκκλησία, εκτήσατο τήν Πλευράν σου, τήν ζωηφόρον, εξ ής ο διπλούς ημίν ανέβλυσε, κρουνός τής αφέσεως καί γνώσεως, εις τύπον τής πάλαι, τής νέας, τών δύο άμα, Διαθηκών Σωτήρ ημών.

Γυμνός ειμι τού Νυμφώνος, γυμνός ειμι καί τού γάμου, άμα καί δείπνου, η λαμπάς εσβέσθη ως ανέλαιος, η παστάς εκλείσθη μοι καθεύδοντι, τό δείπνον εβρώθη, εγώ δε χείρας καί πόδας, δεθείς έξω εκβέβλημαι.

Δόξα...

Αμέριστον τή ουσία, ασύγχυτον τοίς προσώποις θεολογώ σε, τήν Τριαδικήν μίαν θεότητα, ως ομοβασίλειον καί σύνθρονον, βού σοι τό Ασμα, τό μέγα, τό εν υψίστοις τρισσώς υμνολογούμενον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Καί τίκτεις καί παρθενεύεις, καί μένεις δι' αμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ο τεχθείς καινίζει νόμους φύσεως, η νηδύς δε κύει μή λοχεύουσα, Θεός όπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις, ποιεί γάρ όσα βούλεται.

**Ωδή ε'
Ο Ειρμός**

Εκ νυκτός ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί οδήγησον καμέ, εν τοίς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με Σωτήρ, ποιείν τό θέλημά σου. (Δίς)

Ός βαρύς τήν γνώμην Φαραώ τώ πικρώ, γέγονα Κύριε, Ιαννης καί Ιαμβρής τήν ψυχήν καί τό σώμα, καί υποβρύχιος νούς, αλλά βοήθησόν μοι.

Τώ πηλώ συμπέφυρμαι ο τάλας τόν νούν, πλύνόν με Δέσποτα, τώ λουτήρι τών εμών, δακρύων δέομαί σου, τήν τής σαρκός μου στολήν, λευκάνας ως χιόνα.

Εάν ερευνήσω μου τά έργα Σωτήρ, άπαντα άνθρωπον, υπερβάντα εμαυτόν, ορώ ταίς αμαρτίαις, όπι εν γνώσει φρενών, ήμαρτον, ουκ αγνοία.

Φείσαι φείσαι Κύριε, τού πλάσματος σου. Ήμαρτον άνες μοι, ο τή φύσει καθαρός, αυτός υπάρχων μόνος, καί άλλος πλήν σου ουδείς, υπάρχει έξω ρύπου.

Δι' εμέ Θεός ών εμορφώθης εμέ, έδειξας θαύματα, ιασάμενος λεπρούς, καί παραλύτους σφίγξας, Αιμόρρου στήσας Σωτήρ, αφή κρασπέδου ρύσιν.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ρείθρον Ιορδάνειον περάσασα, εύρες ανάπασιν, τήν ανώδυνον σαρκός, ηδονήν εκφυγούσα, ής καί ημάς εξελού, σαίς προσευχαίς Οσία.

Δόξα...

Σέ Τριάς δοξάζομεν τόν ένα Θεόν, Άγιος, Άγιος εί ο Πατήρ, ο Υιός καί τό Πνεύμα, απλή ουσία Μονάς, αεί προσκυνουμένη.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκ σου ημφιάσατο τό φύραμά μου, άφθορε άνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ο κτίσας τούς αιώνας, καί ήνωσεν εαυτώ, τήν τών ανθρώπων φύσιν.

**Ωδή ς'
Ο Ειρμός**

Εβόησα, εν όλη καρδια μου, προς τόν οικτίρμονα Θεόν, καί επήκουσέ μου, εξ Άδου κατωτάτου, καί ανήγαγεν εκ φθοράς τήν ζωήν μου. **(Δίς)**

Ανάστηθι, καί καταπολέμησον, ως Ιησούς τόν Αμαλήκ, τής σαρκός τά πάθη, καί τούς Γαβαωνίτας, τούς απατηλούς λογισμούς, αεί νικώσα.

Διάβηθι, τού χρόνου τήν ρέουσαν, φύσιν ως πρίν η Κιβωτός, καί τής γής εκείνης, γενού εν κατασχέσει, τής επαγγελίας ψυχή, Θεός κελεύει.

Ως έσωσας, τόν Πέτρον βοήσαντα, σώσον προφθάσας με Σωτήρ, τού θηρός με ρύσαι, εκτείνας σου τήν χείρα, καί ανάγαγε τού βουθού τής αμαρτίας.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ, αλλ' εκ τών αδύτων, βυθών τής αμαρτίας, καί τής απογνώσεώς με, προφθάσας ρύσαι.

Δόξα...

Τριάς ειμι, απλή αδιαίρετος, διαιρετή προσωπικώς, καί Μονάς υπάρχω, τή φύσει ηνωμένη, ο Πατήρ φησι, καί Υιός, καί θεϊον Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η μήτρα σου, Θεόν ημίν έτεκε, μεμορφωμένον καθ' ημάς, αλλ' ως Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ταίς πρεσβείαις, ταίς σαίς ίνα δικαιωθώμεν.

**Κοντάκιον
Ήχος πλ. β'**

Ψυχή μου ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις; τό τέλος εγγίζει, καί μέλλεις θορυβείσθαι, ανάνηψον ούν, ίνα φείσηται σου Χριστός ο Θεός, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών.

**Ωδή ζ'
Ο Ειρμός**

Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν ενώπιόν σου, ουδέ συνειτηρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενειλίω ημίν. Αλλά μή παραδώης ημάς εις τέλος, ο τών Πατέρων Θεός. **(Δίς)**

Τού Μανασσή, επεσώρευσας, τά εγκλήματα τή προαιρέσει, στήσασα ως βδελύγματα πάθη, καί

πληθύνουσα ψυχή, προσωχθίσματα. Αλλ' αυτού τήν μετάνοιαν, ζηλούσα θερμώς, κτήσαι κατάνυξιν.

Τόν Αχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχή μου, οἶμοι! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώνιον καί σκεύος αισχρόν τῶν παθῶν. Αλλ' εκ βάθους σου στέναξον, καί λέγε Θεῷ, τάς αμαρτίας σου.

Εκλείσθη σοι, ουρανός ψυχή, καί λιμός Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ηλίου τοῦ θεσβίστου, ως ο Αχαάβ, ηπειθήσας λόγοις ποτέ., Αλλά τή Σαραφθία ομοιώθητι, θρέψον Προφήτου ψυχῆν.

Ενέπρησεν, Ηλίου ποτέ, δῖς πενήκοντα τῆς Ιεζάβελ, ὅτε τοῦς τῆς αισχύνης πρεσβύτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ Αχαάβ. Αλλά φέυγε τήν μίμησιν τῶν δύω, ψυχή, καί κραταιώθητι.

Δόξα...

Τριάς απλή, αδιαίρετε, Ομοούσιε Μονάς αγία φῶς, καί αγία τρία, καί εν ἅγιον, φῶτα και υμνεῖται Θεός η Τριάς. αλλ' ανύμνησον, δόξασον, ζωήν καί ζωάς, ψυχή τόν πάντων Θεόν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι τῆς αχωρίστου Τριάδος, απεκύησας τόν ένα Υἱόν καί Θεόν, καί αὐτή προηνώξας ἡμῖν, τοῖς εν γῆ τά επουράνια.

Ωδή η'
Ο Ειρμός

Ὅν Στρατιαί, ουρανῶν δοξάζουσι, καί φρίττει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις, υμνεῖτε, ευλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Δικαιοκρίτα, Σωτήρ ἐλέησον, καί ρύσαι με τοῦ πυρός, καί τῆς απειλῆς, ἥς μέλλω εν τῇ κρίσει, δικαίως υποστήναι, ἄνες μοι πρό τέλους, δι' ἀρετῆς καί μετανοίας.

Ὡς ο Ληστής εκβοῶ σοι Μνήσθητι, ως Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτήρ, κράζω ως ο Τελώνης, δακρῦω ως η Πόρνη, δέξαι μοι τόν θρήνον, καθῶς ποτέ τῆς Χανααίας.

Τήν σηπεδόνα, Σωτήρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ, μάλαγμά μοι επίθεσ, καί ἔλαιον καί οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετά δακρῦων.

Τήν Χανααίαν, καγῶ μιμούμενος, Ελέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυῖδ, ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ως η Αιμορροούσα, κλαίω ως η Μάρθα, καί Μαρία ἐπί Λαζάρου.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱέ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τό ευθές, Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρός ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καί κτίζον, Τριάς Μονάς ἐλέησόν με.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὡς εκ βαφῆς, αλουργίδος Ἄχραντε, η νοητή πορφυρίς, τοῦ Εμμανουήλ, ἔνδον εν τῇ γαστρῇ σου, η σάρξ συνεξυφάνθη, ὅθεν Θεοτόκον εν ἀληθεία σέ τιμῶμεν.

Ωδή θ'
Ο Ειρμός

Ἀσπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ἀνάδρου, ἀφθορος η κύησις, Θεοῦ γάρ η γέννησις, καινοποιεῖ τάς φύσεις, διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τάς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς ευηγγελίζετο, Χριστός ο Λόγος, κυλλοῦς εθεράπευσε, τελώναις συνησθιεν, αμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τήν ψυχῆν προμεταστάσαν, ἐπανήγαγεν ἀφή τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, καί Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καί Φαρισαῖος, αυχῶν κατεκρίνετο, ο μέν γάρ, Ἰλάσθητι, η δέ, Ελέησόν με, ο δέ ἐκόμπαξε, βοῶν, ο Θεός ευχαριστώ σοι, καί ἐξῆς τά τῆς ανοίας ρητά.

Ζακχαίος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καί Φαρισαίος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καί Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρά τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεύσον μιμῆσασθαι.

Τὴν Πόρνην ὡς τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβούσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ρηγνύντος αὐτῆ.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἐγνώσ, ὅπως κατηράθησαν, φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι, ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεϊκάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων ὡς ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χανααίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἣς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Ἰὲ Δαυὶδ σώσον καμέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκεῖνη Χριστῷ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καί Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύση δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ἵνα ρυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθοράς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην αἰεὶ.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωᾶς ζωοποιούσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε, ἐν σοὶ γὰρ αὐτῆ, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπτει τὸ ὑπήκοον.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος β'

Ὁ σοφίσας ὑπερ ῥήτορας

Φωστήρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητάς ἀναδείξας, τῷ κηρύγματι Λόγε Θεοῦ, τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον, φωτὶ ἀρετῶν καὶ νηστεία κάθαρων, διδοῦς μετάνοιαν ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, εἰς τὸ δοξάζειν σε Σωτήρ, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

Δόξα... τὸ αὐτό

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε μὴ παρίδης με, δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ, ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Ἀγιωτέρα τῶν Χερουβὶμ

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν συμπολίτιν τῶν οὐρανῶν, ἐγκράτειαν, δυσωπούμεν, σὲ τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, πρέσβευε εἰρηνικῶς διανύσαι, καὶ κομίσασθαι τοὺς καρπούς τῆς σωτηρίας, ὑμεῖς γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε, κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... τὸ αὐτό

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Αγιώτερα τών Χερουβίμ, υψηλότερα τών ουρανών, πανύμνητε Θεοτόκε, σέ εν αληθεία ομολογούντες, έχομεν αμαρτωλοί σωτηρίαν, καί ευρίσκομεν εν πειρασμοίς προστασίαν, διό μή παύση υπέρ ημών πρεσβεύουσα, κραταίωμα, καί καταφυγή τών ψυχών ημών.

Ωδή δ' Ἦχος β'
Ελήλυθας

Εγκρατείας, τās αυγās δεχομένη αστράφθητι, ψυχή καί απόφυγε, τής αμαρτίας τήν ζόφωσιν, όπως ανατείλη σοι, η τής αφέσεως αίγλη θείω Πνεύματι.

Αγκίστρω με, ηδονής δελεάσας ο δόλιος, αιχμάλωτον ήρπασεν, αλλ' οι τόν κόσμον Απόστολοι, λόγω σαγηνεύσαντες, εκ τής αυτού με κακίας εκλυτρώσατε.

Εδείχθητε, τού Ηλίου τής δόξης αυγάσματα Απόστολοι ένδοξοι, πλάνης αυχμόν απελαύνοντες, καμέ ούν φωτίσατε τόν υπό πάσης κακίας σκοτιζόμενον.

Θεοτοκίον

Κεκράξομαι, εν νυκτί καί ημέρα θλιβόμενος, πρός σέ καί σωθήσομαι, καί ηδονών υπερβήσομαι, τείχος καί βοήθεια, τή σή Παρθένε δυνάμει τειχιζόμενος.

Ειρμός άλλος Ἦχος πλ. α'
Τά έργα, τής οικονομίας

Τού Ηλίου, τής δικαιοσύνης υπάρχοντες, Απόστολοι, λαμπηδόνες παμφαείς, φωτίζετε τόν περιγειον κόσμον, τόν ζόφον τής απάτης διώκοντες.

Λύρα όντες, τού Σωτήρος πνευματοκίνητος, Απόστολοι, γνωρισθέντες επί γής, τό εύηχον μελουργείτε υμών έπος, καί Κόσμον πρός Θεόν επιστρέφετε.

Δόξα...

Τήν Τριάδα, εν μοναδική ουσιότητι, δοξάζοντες ένα Κύριον Θεόν, μνησωμεν τόν αγέννητον Πατέρα, Υιόν τόν γεννητόν, καί τό Πνεύμα τό ζών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένος, εν γαστρί συνέλαβε Κύριε, καί έτεκε, σέ τόν Εμμανουήλ, εξήλθες γάρ εις σωτηρίαν λαού σου, τού σώσαι τούς χριστούς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Αποστόλων, δωδεκάς η θεία καί πάνσεπτος, ικέτευε, τόν Χριστόν υπέρ ημών, δεόμεθα διελθείν ημάς ευτόνωσ, τό τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Ο Ειρμός

Τά έργα, τής οικονομίας σου Κύριε, εξέστησαν, τόν Προφήτην Αββακούμ, εξήλθες γάρ εις σωτηρίαν λαού σου, τού σώσαι τούς χριστούς σου ελήλυθας.

Ωδή η'

Τώ δόγματι, τώ τυραννικώ

Νηστεύσωμεν, πάσαν ηδονήν, παιάινοντες τās αισθήσεις νηστεία, καί κατανύξεως πόμα θερμώς, πιώμεθα ψάλλοντες. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Τής στάσεως, τής εκ δεξιών, γενέσθαι με κοινωνόν δυσωπείτε, όταν καθίσητε κρίναι βροτούς, σύν Χριστώ Απόστολοι, τόν πολλαίς αμαρτίαις, καί κρίσει υπεύθυνον.

Εν άρματι, θείων αρετών, νηστεία καθαρθέντες επιβώμεν, καί πρός αιθέριον ύψος τόν νούν, περώσωμεν ψάλλοντες. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Διέμεινας, άφλεκτος τό πύρ, τεκούσα τής θεότητος Παρθένε, αλλά κατάφλεξον πάθη ψυχών, τών πίστει βοώντων σοι, τήν φωνήν τού Αγγέλου, χαράς μόνη πρόξενε.

Ειρμός άλλος
Οι όσοί σου

Τού Πνεύματος τās σάλπιγγας, τού Χριστού τούς Μαθητάς, ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογείτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ως πρεσβευτάς τού Κόσμου, καί πλάνης φυγαδευτάς, τούς Μαθητάς υμνούμεν Χριστού.

Ευλογείτε βιώντες, τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Τριάδα παναγίαν, τήν εν Πατρί καί Υιώ, καί Πνεύματι, υμνούντες ψάλλομεν. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν άρρητόν σου Τόκον, πάντες υμνούμεν βροτοί, ευσεβώς εκβιώντες Αγνή. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Απόστολοι πρεσβεύσατε, εν ειρήνη ημάς, τας ιλαστηρίους ημέρας τελείν. Ευλογείτε βιώντας, τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

Οι όσοί σου Παίδες, εν τή καμίνω Χριστέ, ανυμνούντες έλεγον. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ωδή θ'

Η τόν αχώρητον Θεόν

Απερριμμένος ηδονών, αχανες εις πέλαγος, τήν τής σής ευσπλαγχνίας άβυσσον, προσκαλούμαι. Κυβερνήτά με σώσον.

Τής ευσπλαγχνίας η πηγή, δός μοι νύν κατάνυξιν, στεναγμόν, όπως αποκλαύσωμαι, τών κακών μου, τας απείρους θαλάσσας.

Τών Μαθητών σου Ιησού, ταίς σεπταίς δεήσεσι, τήν σεπτήν δίδου μοι Ανάστασιν, προσκυνήσαι, καί τά θειά σου Πάθη.

Θεοτοκίον

Ηουρανώσασα ημών, τό γεώδες φύραμα, τή εν σοί, τού Θεού Πανάμωμε, ανοικήσει, ρύσαι πάντας κινδύνων.

Ειρμός άλλος

Μεγαλύνομεν Χριστέ

Εκ τών πηγών προφητικώς, τών τού Σωτήρος εξαντλήσαντες, οι Απόστολοι, ύδωρ αθανασίας, τοίς διψώσι δόγματα ζωής, ποτίζουνσι πάντοτε.

Τού Βασιλέως ουρανών, φανέντες άρχοντες Απόστολοι, υπετάξατε, πάσαν τήν οικουμένην, τούτον μόνον σέβειν, προσκυνείν, καί δοξολογείν ως Θεόν.

Δόξα...

Τριάς αμέριστε Μονάς, η παντουργός καί παντοδύναμος, ο Πατήρ ο Υιός, καί τό άγιον Πνεύμα, σού Θεός μου Κύριος καί φώς, καί σέ ανυμνών προσκυνώ.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ Μητροπάρθενε αγνή, μακαριούμεν γενεαί γενεών, ότι γέγονας, ιλαστήριον Κόσμου, τόν Σωτήρα καί Δημιουργόν, αρρήτως κυήσασα.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τών Αποστόλων ο χορός, τούς ανυμνούτάς σε περίσω ζε, καί αξίωσον, εν κατανύξει καρδιάς, τας ημέρας πάσας διελθειν, τών φωτοποιών Νηστειών.

Ο Ειρμός

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τήν σήν πανάμωμον Μητέρα αγνήν, ότι έτεκέ σε, υπερφυώς κατά σάρκα, πάσης πλάνης καί καταφθοράς, ημάς λυτρωσάμενον.

Απόστιχα τών Αίνων

Ήχος γ'

Κύριε, εμοί τώ αμαρτωλώ έθου μετάνοιαν, εμέ τόν ανάξιον, σώσαι βουλόμενος, αμετρήτω ελέει σου, σοί προσπίπτω δεόμενος. Εν νηστείαις, τήν ψυχήν μου σύγκαμψον, ότι πρός σέ κατέφυγον, τόν μόνον Πολυέλεον. (Δίς)

Μαρτυρικών

Ός φωσπήρες εν Κόσμω λάμπετε, καί μετά θάνατον άγιοι Μάρτυρες, τόν αγώνα τόν καλόν αγωνισάμενοι, έχοντες παρρησίαν, Χριστόν ικετεύσατε, ελεηθηναι τας ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε η προστασία πάντων τών δεομένων, εις σέ θαρρούμεν, εις σέ καυχώμεθα, εν σοί πάσα ελπής ημών εστι. Πρέσβευε τώ εκ σου Τεχθέντι, υπέρ αχρείων δούλων σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας
Ἦχος α'

Ορατών καί αοράτων εχθρών, ρύσαι ημάς Κύριε, μή ποτε είπωσι τά έθνη. Πού εστιν ο Θεός αυτών, γνώτωσαν Δέσποτα, ότι παροράς αμαρτίας, λαού σου μετανοούντος.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ιγ'

Εν τώ επιστρέψαι Κύριον τήν αιχμαλωσίαν τού λαού αυτού.

Στίχ. Είπεν άφρων εν καρδιά αυτού, ουκ έστι Θεός.

Προφητείας Ησαίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 11-21)

Υψωθήσεται Κύριος μόνος εν τή ημέρα εκείνη, ημέρα γάρ Κυρίου Σαβαώθ επί πάντα υβριστήν καί υπερήφανον, καί επί πάντα υψηλόν καί μετέωρον, καί ταπεινωθήσονται. Καί επί πάσαν κέδρον τού Λιβάνου, τήν υψηλήν καί μετέωρον, καί επί πάν δένδρον βαλάνου Βασάν, καί επί πάν όρος υψηλόν, καί επί πάντα πύργον υψηλόν, καί επί πάν τείχος υψηλόν, καί επί πάν, πλοίον θαλάσσης, καί επί πάσαν θέαν κάλλους πλοίων. Καί ταπεινωθήσεται πάς άνθρωπος, καί πεσειται τό ύψος τών ανθρώπων, καί υψωθήσεται Κύριος μόνος εν τή ημέρα εκείνη. Καί τά χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, εισενέγκαντες εις τά σπήλαια, καί εις τάς σχισμάς τών πετρών, καί εις τάς τρώγλας τής γής, από προσώπου τού φόβου Κυρίου, καί από τής δόξης τής ισχύος αυτού, όταν αναστή θραύσαι τήν γήν. Τή γάρ ημέρα εκείνη εκβαλεί άνθρωπος τά βδελύγματα αυτού, τά αργυρά καί τά χρυσά, ά εποίησαν εαυτοίς, εις τό προσκυνείν τοίς ματαίοις, καί ταίς νυκτερίσι, τού ελθειν εις τάς τρώγλας τής στερεάς πέτρας, καί εις τάς σχισμάς τών πετρών, από προσώπου τού φόβου Κυρίου, καί από τής δόξης τής ισχύος αυτού, όταν αναστή θραύσαι τήν γήν.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ιδ'

Κύριε, τίς παροικήσει εν τώ σκηνώματί σου;

Στίχ. Πορευόμενος άμωμος, καί εργαζόμενος δικαιοσύνην.

[t36top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ἦχος β' Τόν φωτισμόν ημών

Τόν σκοτισθέντα με, ταίς απάταις τού πολεμήτορος, Χριστέ μου φώτισον, ο σκοτίσας Σταυρώ κρεμάμενος, Ἦλιον ποτέ, καί λάμπας τοίς πιστοίς φώς αληθινόν, αφέσεως σαφώς, όπως πορευόμενος εν τώ φωτί τών προσταγμάτων σου, φθάσω καθαρώς, τής Αναστάσεως τής σής, τήν αυγήν τήν σωτήριον.

Καθάπερ άμπελος, επί ξύλου Σωτήρ κρεμάμενος, οίνον επότισας αφθαρσίας, Χριστέ τά πέρατα, όθεν εκβωώ. Τή μέθη με δεινώς τών αμαρτιών, σκοτούμενον αεί, γλεύκος κατανύξεως, αληθινής ποτίσας, νηστεύειν με εξ ηδονών, νύν ενδυνάμωσον Σωτήρ, ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Ἐτερον προσόμοιον Τού κυρίου Θεοδώρου

Ω τού μεγίστου μυστηρίου!

Ω τού Σταυρού σου τή δυνάμει! ούτος εξήνθησε τή Εκκλησία τήν εγκράτειαν, τήν εν Εδέμ ποτέ Αδάμ ακρασίαν, πρόρριζον εκτίλασαν, θάνατον μέν εκείνη, επεισήγαγε τοίς βροτοίς, αλλ' ούτος αφθάρτως εκβλύζει, τήν αθανασίαν τώ Κόσμω, ως εκ πηγής άλλης τής τού Παραδείσου, τή κατακενώσει, τού σου ζωηρρύτου Αίματος, ομού τε καί ύδατος, όθεν τά πάντα εξωποιοήθη. Δι' ού ημίν νηστείας τήν τρυφήν, γλύκανον ο Θεός Ισραήλ, ο έχων τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ιε'

Ευλογήσω τόν Κύριον, τόν συνετίσαντά με.

Στίχ. Φυλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Β', 4-19)

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καί γῆς, ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, ἡ ἐποίησεν ὁ Θεός τόν οὐρανόν καί τήν γήν, καί πᾶν χλωρόν ἀγροῦ, πρό τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καί πάντα χόρτον ἀγροῦ, πρό τοῦ ἀνατεῖλαι, οὐ γάρ ἔβρεξεν ὁ Θεός ἐπὶ τήν γήν, καί ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν. Πηγή δέ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καί ἐπότιζε πᾶν τό πρόσωπον τῆς γῆς. Καί ἐπλασεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, χούν λαβών ἀπό τῆς γῆς, καί ἐνεφύσησεν εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ πνοήν ζωῆς, καί ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζώσαν. Καί ἐφύτευσεν ὁ Θεός Παράδεισον ἐν Ἐδέμ, κατὰ ἀνατολάς, καί ἔθετο ἐκεῖ τόν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασε. Καί ἐξανέτειλεν ὁ Θεός ἐπὶ ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὅρασιν, καί καλόν εἰς βρώσιν, καί τό ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, καί τό εἶδέναι γνωστόν καλοῦ καί πονηροῦ, ξύλον τοῦ Ποταμὸς δέ ἐξεπορεύετο ἐξ Ἐδέμ, ποτίζων τόν Παράδεισον, ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς, ὄνομα τῷ ἐνί, Φισῶν, οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τήν γήν Εὐϊλάτ, ἐκεῖ οὖν ἐστι τό χρυσίον. Τό δέ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης, καλόν, καί ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἄνθραξ, καί ὁ λίθος ὁ πρᾶσινος. Καί ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεῶν, οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τήν γήν Αἰθιοπίας. Καί ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις, οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίῳ, ὁ δέ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Ευφράτης. Καί ἔλαβε Κύριος ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε, καί ἔθετο αὐτόν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτόν καί φυλάσσειν. Καί ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀδὰμ, λέγων. Ἀπό παντός ξύλου, τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ, βρώσει φαγῆ, ἀπό δέ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλόν καί πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανείσθε. Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός, οὐ καλόν εἶναι τόν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθόν κατ' αὐτόν. Καί ἐπλασεν ὁ Θεός ἐπὶ ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καί τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καί ἤγαγεν αὐτά πρὸς τόν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. Καί πᾶν, ὃ ἐάν ἐκάλεσεν αὐτό Ἀδὰμ ψυχὴν ζώσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῶν.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ις'

Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 1-19)

Υἱέ, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δέ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδιά, μήκος γάρ βίου, καί ἔτη ζωῆς, καί εἰρήνην προσθήσουσί σοι. Ἐλεημοσύνη καί πίστις μὴ ἐκλειπέτωσάν, σοι, ἀφ᾿ αὐτῶν δέ αὐτὰς ἐπὶ σὴ τραχήλῳ, γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλάκῳ καρδίας σου, καί εὐρήσεις χάριν. Προνοοῦ καλά ἐνώπιον Θεοῦ, καί ἀνθρώπων. Ἴσθι πεποιθὴς ἐπὶ Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ἐπὶ δέ σὴ σοφία μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γινώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομή τὰς ὁδοὺς σου, ὁ δέ πούς σου μὴ προσκόπη. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρά σεαυτῷ, φοβοῦ δέ τόν Κύριον, καί ἐκκλινον, ἀπό παντός κακοῦ, τότε ἴσθι ἕσται τῷ σώματί σου, καί ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τόν Κύριον ἀπό πάντων δικαίων πόνων, καί ἀπάρχου αὐτῷ ἀπό πάντων καρπῶν δικαιοσύνης, ἵνα πημιπλῶνται τὰ ταμεία σου πλησμονῆς σίτου, οἶνω δέ οἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν. Υἱέ, μὴ ολιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γάρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δέ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καί θνητός ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γάρ αὐτήν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καί ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελών, οὐκ ἀντιπασσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, ἐὺγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δέ τίμιον οὐκ ἀξίον αὐτῆς ἐστι. Μήκος γάρ βίου, καί ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δέ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καί δόξα, ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δέ καί ἔλαιον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλάι, καί πάσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καί τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Ἀπόστιχα

Ἦχος δ'

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν, οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐκ Σιών ἀρχομένου, τήν τῆς ἀμαρτίας ζύμην, ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ, περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν, τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας, υποδήμασι κωλυτικοῖς, ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηράς, καὶ στηριχθῶμεν, τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως, μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθρούς, τοῦ δεσποτικοῦ Σταυροῦ, θεοποιούντες τήν γαστέρα, ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν, τῷ διὰ νηστείας ἡμῖν, τήν κατὰ τοῦ διαβόλου

νίκην υποδείξαντι, Σωτήρι τών ψυχών ημών. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ο ενδοξαζόμενος, εν ταίς μνείαις τών Μαρτύρων σου, Χριστέ ο Θεός, υπ' αυτών δυσωπούμενος, κατάπεμψον ημίν, τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Εν Σταυρώ ως εώρακε, καθηλούμενον Κύριε, η Αμνάς καί Μήτηρ σου, εξεπλήττετο.

Καί τί τό όραμα έλεγεν, Υιέ ποθεινότατε; ταύτά σοι ο απειθής, δήμος ανταποδίδωσιν, ο παράνομος, ο πολλών σου θαυμάτων απολαύσας! Αλλά δόξα τή αρρήτω, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ελέησόν με ο Θεός, ελέησόν με

Ωδή α' Ήχος πλ. β'
Ο Ειρμός

Βοηθός καί σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν, ενδόξως γάρ δεδόξασται. (Δίς)

Ο Αμνός ο τού Θεού, ο αίρων πάντων τάς αμαρτίας, άρον τόν κλοιόν απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως εύσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανούξεως.

Σοί προσπίπτω Ιησού. Ημάρτηκά σοι ιλάσθητί μοι, άρον τόν κλοιόν απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως εύσπλαγχνος Θεός, μετανοούντα δέξαι με.

Μή εισέλθης μετ' εμού, εν κρίσει φέρων μου τά πρακτέα, λόγους εκζητών, καί ευθύνων ορμάς, άλλ εν οικτιρμοίς σου, παρορών μου τά δεινά, σώσόν με Παντοδύναμε.

Μετανοίας ο καιρός, προσέρχομαί σοι τώ Πλαστοουργώ μου, Άρον τόν κλοιόν απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως εύσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανούξεως.

Τήν ουσίαν τής ψυχής, καταναλώσας τή αμαρτία, έρημός ειμι αρετών ευσεβών, λιμώπτων δέ κράζω. ο ελέους χορηγός, προφθάσας σύ με οίκτειρον.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Αποκύψασα Χριστού, τοίς θείοις νόμοις, τούτω προσήλθες, τάς τών ηδονών ακαθέκτους ορμάς, λιπούσα καί πάσαν, αρετήν πανευλαβώς, ως μίαν εκατώρθωσας.

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, η εν Μονάδι προσκυνουμένη, άρον τόν κλοιόν, απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως εύσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανούξεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε η ελπίς, καί προστασία τών σέ υμνούντων, άρον τόν κλοιόν, απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως Δέσποινα αγνή, μετανοούντα δέξαι με.

Ωδή β'
Ο Ειρμός

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο μάννα επομβρήσας, καί τό ύδωρ εκ πέτρας, πηγάσας πάλαι εν ερήμω τώ λαώ μου, τή μόνη δεξιά, καί τή Ισχύϊ τή εμή. (Δίς)

Άνδρα απέκτεινα, φησίν, εις μώλωπα εμοί, καί νεανίσκον εις τραύμα, Λάμεχ θρηνών εβόα, σύ δέ ου τρέμεις ώ ψυχή μου, ρυτωθείσα, τήν σάρκα καί τόν νούν, κατασπιλώσασα.

Πύργον εσοφίσω, οικοδομήσαι, ώ ψυχή, καί οχύρωμα πήξαι, ταίς σαίς επιθυμίαις, ειμή συνέχεεν ο κτίστης τάς βουλάς σου, καί κατέαξεν εις γήν, τά μηχανήματά σου.

Ω πώς εξήλωσα, Λάμεχ τόν πρώην φονευτήν, τήν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, τόν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφόν δέ μου τό σῶμα αποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεύς, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς!

Ἐβρεξε Κύριος, παρά Κυρίου πύρ ποτέ, ἀνομίαν ὀργώσαν, πυρπολήσας Σοδόμων, σύ δέ τό πύρ ἐξέκαυσας τό τῆς γενένης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχῇ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμα, ἰδοῦ τά βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τά καταστίζαντά μου, τήν ψυχὴν καί τό σῶμα, ἰδοῦ τά τραύματα, τά ἔλκη, αἱ πηρώσεις, βιώσι τὰς πληγὰς, τῶν ἀυθαιρέτων μου παθῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Ἦπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τόν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη, καί ὡς τό Πέτρω φιλανθρώπως χεῖρα βοθησίας, ἐξέτεινε τήν σῆν, ἐπιστροφῆν πάντως ζητῶν.

Δόξα...

Ἀναρχε ἀκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σώσον, σόν εἰμι πλάσμα, μή παρίδης, ἀλλά φείσαι καί ρύσαι, τοῦ πυρός τῆς καταδίκης με.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σε προστρεχόντων, καί λιμῆν τῶν ἐν ζάλῃ, τόν ἐλεήμονα καί Κτίστην καί Υἱόν σου, ἰλέωσαι καμοί, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

**Ὡδή γ'
Ὁ Εἰρμός**

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τήν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καί Κύριος. **(Δίς)**

Τῆ Ἄγαρ πάλαι ψυχῇ, τῆ Αἰγυπτία παρωμοιώθης, δουλωθείσα τήν προαίρεσιν, καί τεκούσα, νέον Ἰσμαήλ, τήν αὐθάδειαν.

Τήν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχῇ μου δεικνυομένην, ἀπό γῆς πρὸς τά οὐράνια, τί μή ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τήν εὐσέβειαν;

Τόν ἱερέα Θεοῦ, καί βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τό ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχῇ ἀθλία πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρασ λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν τήν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφώνος ὁ Κύριος.

Μή γένη στήλη ἀλός, ψυχῇ στραφείσα εἰς τά ὀπίσω, τό ὑπόδειγμα φοβείτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Τήν δέησιν Δέσποτα, τῶν σέ ὑμνούντων μή ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλάνθρωπε, καί παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τήν ἄφεσιν.

Δόξα...

Μονάς ἀπλή ἀκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σώσον, πίστει προσκυνούντας τό κράτος σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱόν ἐν χρόνῳ Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαύμα! μέϊνασα Παρθένος θηλάζουσα.

**Ὡδή δ'
Ὁ Εἰρμός**

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τήν ἐλευσίν σου Κύριε, καί ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ἀνθρώποις δεικνυσθαι, καί ἔλεγεν. Ἀκήκοα τήν ἀκοήν σου, καί ἐφοβήθη, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. **(Δίς)**

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καί πλήρης πόνων καί πονηρίας, ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Βασίλειον τήν αξίαν, διάδημα καί πορφύραν ημφιεσμένος, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καί δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καί βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τόν πλούτον, τήν δόξαν, τήν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καί ἀμεμπτος παρά πάντας, καί οὐκ ἀπέδρα, τά τοῦ πλάνου ἐνεδρα καί σκάμματα, σύ φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα, ψυχῇ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναι σοι;

Υψηγόρος νύν υπάρχω, θρασύς δέ καί τήν καρδίαν, εἰκή καί μάτην, μή τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μάλλον τοῦ Τελώνου τήν ταπεινώσιν, παράσχου μοι μόνη οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καί τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον ἐνουβρίσας, τό σκεῦος τό τῆς σαρκός μου, οἶδα οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Αὐτεῖδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τήν ψυχὴν μου καταμολύνας, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτήρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τήν ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῆ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τήν Τριαδικὴν μίαν θεότητα, ὡς Ὁμοβασίλειον καί σύνθρονον, βού σοι τό Ἄσμα, τό μέγα, τό ἐν υψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Καί τίκεις καί παρθενεύεις, καί μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δέ κύει μή λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις. ποιεῖ γάρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί ὀδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τό θέλημά σου. (Δίς)

Τήν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμού ὦ ψυχῇ, πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καί βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καί φρέαρ Δέσποτα υπάρχεις βαθύ, βλύσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ, ζωῆς γάρ ρεῖθρα βρύεις.

Σιλωάμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι καγῶ, τὰς κόρας τῆς καρδίας, καί ἴδω σε νοερώς, τό φῶς τό πρό αἰώνων.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, ἠξίωσαι τοῦ πόθου, ἀξίωσον οὖν καμέ, τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης.

Δόξα...

Σέ Τριάς δοξάζομεν τόν ενα Θεόν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καί τό Πνεῦμα, ἀπλή οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκ σου ημφιάσατο τό φύραμά μου, άφθορε άνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ο κτίσας τούς αιώνας, και ήνωσεν εαυτώ, τήν τών ανθρωπών φύσιν.

**Ωδή ζ'
Ο Ειρμός**

Εβόησα, εν όλη καρδιά μου, προς τόν οικτίρμονα Θεόν, και επήκουσέ μου, εξ Άδου κατωτάτου, και ανήγαγεν εκ φθοράς τήν ζωήν μου. (Δίς)

Εγώ ειμι, Σωτήρ ήν απώλεσας, πάλαι βασιλείον δραχμήν, αλλ' ανάψας λύχνον, τόν Πρόδρομόν σου Λόγε, αναζήτησον, και ευρέ τήν σήν εικόνα.

Αντίστηθι, και καταπολέμησον, ως Ιησούς τόν Αμαλήκ, τής σαρκός τά πάθη, και τούς Γαβαωνίτας, τούς απατηλούς λογισμούς αεί νικώσα.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ίνα παθών, φλογμόν κατασβέσης, δακρύων έβλυζες αεί, οχετούς Μαρία, ψυχήν πυρπολουμένην, ών τήν χάριν νέμοις, καμοί τώ σώ οικέτη.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Απάθειαν, εκτήσω ουράνιον, δι' ακροτάτης επί γής, πολιτείας, Μητέρα, διό τούς σε υμνούντας, εκ παθών ρυσθήναι, πρεσβείαις σου δυσώπει.

Δόξα...

Τριάς ειμί, απλή αδιαίρετος, διαιρετή προσωπικώς, και Μονάς υπάρχω, τή φύσει ηνωμένη. Ο Πατήρ φησι, και Υιός και θείον Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η μήτρα σου, Θεόν ημίν έτεκε, μεμορφωμένον καθ' ημάς, αλλ' ως Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ίνα ταίς πρεσβείαις, ταίς σαίς δικαιωθώμεν.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ήχος πλ. β'

Ψυχή μου ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις; τό τέλος εγγίζει, και μέλλεις θορυβείσθαι. ανάνηψον ούν, ίνα φείσηταί σου Χριστός ο Θεός, ο πανταχού παρών, και τά πάντα πληρών.

**Ωδή ζ'
Ο Ειρμός**

Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν ενώπιόν σου, ουδέ συνετηρήσαμεν, ουδέ εποίησαμεν, καθώς ενετείλω ημίν. Αλλά μή παραδώης ημάς εις τέλος, ο τών Πατέρων Θεός. (Δίς)

Εξέλιπον, αι ημέραι μου, ως ενύπνιον εγειρομένου, όθεν ως Εζεκίας δακρύω, επί κλίνης μου προσθήναι μοι χρόνους ζωής. Αλλά τίς Ησαΐας, παραστήσεται μοι ψυχή, ει μή ο πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι, και προσάγω σοι, ώσπερ δάκρυα τά ρήματά μου, ήμαρτον, ως ουχ ήμαρτε Πόρνη, και ηνόμησα, ως άλλος ουδείς επί γής. Αλλ' οικτείρησον Δέσποτα τό ποίημά σου, και ανακάλεσαί με.

Κατέχρωσα, τήν εικόνα σου, και παρέφθειρα τήν εντολήν σου, όλον απημαυρώθη τό κάλλος, και τοίς πάθεσιν εσβέσθη Σωτήρ η λαμπάς. αλλ' οικτείρας απόδος μοι, ως ψάλλει Δαυϊδ τήν αγαλλίασιν.

Επίστρεψον, μετανόησον, ανακάλυψον τά κεκρυμμένα, λέγε Θεώ τώ τά πάντα ειδοτί. Σύ γίνωσκεις μου τά κρύφια μόνε Σωτήρ, και αυτός με ελέησον, ως ψάλλει Δαυϊδ, κατά τό έλεός σου.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Βοήσασα, προς τήν άχραντον, Θεομήτορα πριν απεκρούσω, λύσσαν παθών βιαίων οχλούντων, και κατήσχυνας, εχθρόν τόν πτερνίσαντα. Αλλά δός νύν βοήθειαν εκ θλίψεως, καμοί τώ δούλω σου.

Οσία τού Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ὦν ἑστερξας, ὄν ἐπόθησας, δι' ὄν ἐτήξας σάρκας Ὁσία, αἴτησαι νῦν Χριστόν υπέρ δούλων, ὅπως ἰλεως γενόμενος πάσιν ἡμῖν, εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσεις, τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, Ὁμοούσιε Μονάς ἀγία, φῶτα καί φῶς καί ἀγία τρία, καί ἐν ἅγιον υμνεῖται Θεός ἡ Τριάς, ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καί ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνούμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καί Θεόν, καί αὐτὴ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ η'

Ὁ Εἰρμός

Ὦν Στρατιαί, ουρανῶν δοξάζουσι, καί φρίπτει τὰ Χερουβίμ, καί τὰ Σεραφίμ, πάσα πνοὴ καί κτισίς, υμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **(Δίς)**

Τό τῶν δακρύων, Σωτήρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητούσα, δέησιν προσάγω, καί ἀφῆσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καί μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ, ὅμως δέξαι καμέ, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα, καί πόθω κεκραγότα. Ἥμαρτον σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Φείσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καί ζήτησον ὡς ποιμὴν, τό ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὦταν Κριτῆς, καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος, καί δείξῃς τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ὦ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τό ἀστεκτον τοῦ βήματός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ αἰδοῦ Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν, ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φωτίσον Μαρία, τοὺς σέ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Θαύμα καινόν, κατιδῶν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μήτηρ Ζωσιμάς, Ἄγγελον γάρ ἐώρα, ἐν σῶματι καί θάμβους, ὅλος ἐπληρούτο, Χριστόν υμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα...

Ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τό εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρός ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καί κτίζον, Τριάς Μονάς ἐλέησόν με.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὦς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σέ τιμῶμεν.

Ὠδὴ θ'

Ὁ Εἰρμός

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνεμῆνευτος, Μητρός ἀνάδρου, ἀφθορος ἡ κήσις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πάσαι αἰ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. **(Δίς)**

Σπλαγχνίσθητι σώσόν με, Υἱέ Δαυὶδ ἐλεησον, ὁ δαιμονώνοντας, λόγῳ Ἰασάμενος, φωνὴν δέ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστή μοι φράσον. Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ληστής κατηγόρει σοι, Ληστής εθεολόγει σοι, ἀμφοτέροι γάρ, σταυρῶ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὡ Πολυεὐσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστή σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, καμοὶ ἀνοίξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἡ κτίσις συνεχίετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καί πέτραι, φόβῳ διερρήγγυντο, καί γῆ συνεσεῖετο, καί Ἄδης ἐγυμνούτο, καί συνεσκοτάσε τό φῶς, ἐν ἡμέρα καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Αξίους μετανοίας, καρπούς μή απαιτήσης με, η γάρ Ισχύς μου, εν εμοί εξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, αεί συντετριμμένην, πτωχείαν δέ πνευματικήν, ίνα ταύτά σοι προσοίσω, ως δεκτήν θυσίαν μόνη Σωτήρ.

Κριτά μου καί γνώστά μου, ο μέλλον πάλιν έρχεσθαι, σύν τοίς Αγγέλοις, κρίναι Κόσμον άπαντα, ιλέω σου όμματι, τότε ιδών με φείσαι, καί οικτειρόν με Ιησού, τόν υπέρ τήν πάσαν φύσιν, τών ανθρώπων αμαρτήσαντα.

Οσία του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Απάσας εξέστησας, τή ξένη πολιτεία σου, Αγγέλων τάξεις, βροτών τά συστήματα, αϋλως βιώσασα, καί φύσιν υπερβάσα, ανθ' ών ως άυλος τοίς ποσίν, επιβαίνουσα Μαρία, Ιορδάνην διεπέρασας.

Οσία του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Τόν Κτίστην ιλέωσαι, υπέρ τών ευφημούντων σε, οσία Μήτηρ, ρυσθήναι κακώσεων, καί θλίψεων τών κύκλω, συνεπιπιθεμένων, ίνα ρυσθέντες τών πειρασμών, μεγαλύνωμεν απαύστως, τόν δοξάσαντά σε Κύριον.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ανδρέα σεβάσμιε, καί Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμήν τής Κρήτης, μή παύση δεόμενος, υπέρ τών σέ υμνούντων, ίνα ρυσθώμεν πάσης, οργής καί θλίψεως καί φθοράς, καί πταισμάτων λυτρωθώμεν, οι τιμώντές σου τήν μνήμην αεί.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υιόν υπερυψώσωμεν, τό θείον Πνεύμα, πιστώς προσκυνήσωμεν, Τριάδα αχώριστον, Μονάδα κατ' ουσίαν, ως φώς καί φώτα καί ζωήν, καί ζωάς ζωοποιούσαν, καί φωτίζουσαν τά πέρατα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε, εν σοί γάρ αύτη, πιστώς βασιλεύουσα, εν σοί καί κρατύνεται, καί διά σου νικώσα, τροπούται πάντα πειρασμόν, καί σκυλεύει πολεμίους καί διέπτει τό υπήκοον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα 'Ηχος β'

Ο ευσχήμων Ιωσήφ

Ο τοίς Πάθεσι τοίς σοίς, πάσιν απάθειαν διδούς, τά πάθη τής σαρκός μου, νεκρώσας τώ Σταυρώ, τώ θείω, καταξίωσον, ιδείν καί τήν σεπτήν, Ανάστασίν σου Κύριε, ίνα λάβωμεν πλουσίως τό μέγα έλεος.

Δόξα... τό αυτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τώ τιμίω Σταυρώ του Υιού σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα, αγνή Θεοτόκε, πάσαν προσβολήν του πολεμήτορος, άπαντες ραδίως εκτρεπόμεθα, διό κατά χρέος σέ αεί μακαρίζομεν, ως Μητέρα του Θεού, καί μόνην ελπίδα τών ψυχών ημών.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα 'Ηχος β'

Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα

Τής αγνείας υπάρχων η πηγή, τή νηστεία συντήρησον ημάς Ελεήμον, βλέπον εις ημάς τούς σοί προσπίπτοντας, πρόσχες τή επάρσει τών χειρών ημών, ο τείνας τās παλάμας σου, εν ξύλω σταυρούμενος, υπέρ πάντων γηγενών ο τών Ασωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα... τό αυτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Η Παρθένος καί Μήτηρ σου Χριστέ, επί ξύλου ορώσά σε νεκρόν ηπλωμένον, κλαίουσα πικρώς, Υιέ μου έλεγε, τί τό φοβερόν τούτο μυστήριον, ο πάσι δωρούμενος, ζωήν τήν αιώνιον, εκουσίως εν Σταυρώ, πώς θνήσκεις θάνατον, επονείδιστον;

Ωδή ε' Ἦχος β'

Ο φωτισμός τών εν σκότει

Τήν εν εμοί, καθορών αμαρτίαν, ο δολιόφρων, σπεύδει καί συμπράττει τή αμαρτία, χάρει γάρ όντως τή εμή απωλεία. Αλλά σύ μοι διδου διόρθωσιν, Σώτερ εις εκείνου αναίρεσιν δέομαι.

Ο τάς αρχάς, θριαμβεύσας τού σκότους εν τώ Σταυρώ σου, τούτων εξελού με τής κακουργίας, τόν εμπεισόντα εις βυθόν αμαρτίας, καί εις βόθρον απόπτων πράξεων, σου δέ τώ ελέει, σωθήναι ελπίζοντα.

Ο νεκρωθείς, εν Σταυρώ ηπλωμένος, τήν νεκρωθείσαν, ζώωσον ψυχήν μου τή αμαρτία, καί τήν σεπτήν σου Εξανάστασιν φθάσαι, εν ειρήνῃ Χριστέ αξιωσον, πράττοντα τά σά, εμμελώς δικαίωματα.

Θεοτοκίον

Ο φωτισμός, τής εμής ασθενείας, η σωτηρία, τής αμαυρωθείσης, Αγνή ψυχής μου, σώσον με σώσον, απολλύμενον Κόρη, καί χιτώνα τής αφθαρσίας με, ένδυσον φθαρέντα, δεινοίς πλημμελήμασι.

Ειρμός άλλος

Τής νυκτός διελθούσης

Σύ εν τόπῳ Κρανίου, σαρκί σταυρωθήναι, κατεδέξω μόνε Αθάνατε, τό ανθρώπινον γένος, απαθανατίζων, καί αναμορφούμενος Κύριε.

Τήν τού Πάθους σου ύβριν, η Κτίσις Ορώσα, όλη μετεβάλλετο, Κύριε, Ιουδαίων θρηνούσα, τήν μαιφονίαν, αλλ' ηνέσχου σώσαι τά σύμπαντα.

Δόξα...

Ω Τριάς παναγία, σύ ημών λατρεία, σύ καί προσφυγή καί κραταίωμα, τοίς εν φύσει μιά σε, ανυμολογούσιν, ιλασμόν πταισμάτων κατάπεμψον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πολυώνυμε Κόρη, χαιροις Θεοτόκε, κιβωτέ καί στάμνε καί τράπεζα, φωτοφόρε λυχνία, πυρίμορφε βάτε, όρος τού Θεού τό κατάσκιον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Κόσμῳ καί τοίς εν κόσμῳ, χαιρειν προσειπόντες, νύν ως τώ Χριστώ, συσταυρούμενοι, υπομεινῳμεν ύβριν, χλεύην καί τά άλλα, ίνα σύν αυτώ δοξασθώμεν.

Ο Ειρμός

Τής νυκτός διελθούσης, ήγγικεν η ημέρα, καί τό φώς τώ κόσμῳ επέλαμψε, διά τούτο ύμνει σε, τάγματα Αγγέλων, καί δοξολογούσί σε, Κύριε.

Ωδή η'

Τόν εν καμίνῳ τού πυρός

Ο ταπεινώσας σεαυτόν, ανυψώθης εν Σταυρώ δι' ευσπλαγγνίαν, ανυψών τόν πεσόντα, βρώσει τού ξύλου ποτέ, διό σε μόνε υπεράγαθε, τόν δεδοξασμένον, υμνούμεν εις αιώνας.

Απροσεξίας νυσταγμῷ, αμαρτίας τόν βαρύν υπέστην ύπνον, αλλά σύ ο υπνώσας, επί Σταυρού δι' εμέ, Χριστέ μου, έγειρον πτωθέντα με, μή με καταλάβη, η νύξ η τού θανάτου.

Εκτυφλωθείς ταίς ηδοναίς, περιφέρω τήν ψυχήν εσκοτισμένην, καί γελά καθορών με, ο δολιόφρων εχθρός, διό με φώτισον καί λύτρωσαι, τούτου τής κακίας, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Εν αμελεία τήν ζωήν, δαπανήσας νυσταγμῷ τής αμαρτίας, τήν ψυχήν εβαρύνθην, τή ακοιμήτῳ δέ σου πρεσβεία, προστρέχω. Μή δώσης με, εις θάνατον Κόρη, πανάχραντε υπνώσαι.

Άλλος

Τόν εν τή βάτῳ Μωσει

Ακάνθαις στεφανωθείς, καί στολήν εκ πορφύρας, ενδυσάμενος ώφθης, ωραιότατος Χριστέ, τώ κάλλει υπέρ πάντας, τούς υιούς τών ανθρώπων, τή δόξη απαστράπτων.

Χολήν καί όξος πιών, δύω ρείθρα προχέεις, ζωης καί αφθαρσίας, εκ τής θείας Πλευράς σου, τοίς πίστει σε υμνούσι, καί δοξολογούσιν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Θεότης μία Τριάς, η αμέριστος φύσις, μεριστή δέ προσώποις, τό ανώλεθρον κράτος, Πάτερ Υιέ καί Πνεύμα, σέ ανυμνολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεογεννήτορ Αγνή, η ουράνιος πύλη, η σωτηριος θύρα, πάντων τών Χριστιανών, τήν δέησιν προσδέχου, τών σέ μακαριζόντων, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σταυρέ τό σκήπτρον Χριστού, Εκκλησίας τό κέρας, Βασιλέων τό νίκος, φύλαξ τών Χριστιανών, αυτός εί φωτισμός μου, αυτός καί καυχημά μου, εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί Προσκυνοούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει, προτυπώσαντα ποτέ, υμνείτε ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Η τόν πρό ηλίου

Τήν λελεπρωμένην, ψυχήν μου ταίς απότοις ενθυμήσει, τώ ραντισμώ τού Αίματός σου κάθαρον, θείε Λόγε, καί κοινωνόν, τής δόξης σου μέ ποιήσον, ο δι' εμέ τήν άδοξον, καθυπομείνας Χριστέ Σταύρωσιν.

Όλος κατεκάμφθην, τώ βάρει τών απότων Χριστέ πράξεων, καί σκυθρωπάζων κράζω σοι Φιλάνθρωπε. Τής ψυχής μου τούς ανιάτους, μύλωπας θεράπευσον, τώ σώ τιμίω Αίματι, ίνα υμνώ σου τήν θεότητα.

Βρώμα τήν κακίαν, καί πόμα τήν αμέλειαν ποιούμενος, ο κατά πάντα μένων αδιόρθωτος, τών βρωμάτων τή αποχή, ακαίρως επαγάλλομαι, ου γάρ τοιαύτην έφησε, νηστείαν έσσεσθαι ο Κύριος.

Θεοτοκίον

Τήν τής αποτόμου, αρχαίας αναιρέτιν αποφάσεως, καί τής Προμήτορος τήν επανόρθωσιν, τήν τού γένους τής πρόσ Θεόν, αιτίαν οικειώσεως, τήν πρόσ τόν Κτίστην γέφυραν, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ειρμός άλλος

Τήν αγνήν καί άχραντον

Ξυλω σταυρωθέντος σου, η Κτίσις εδονείτο, Θεός υπάρχων, πέπονθας σαρκικώς, διά σπλάγχνα οικτιρμών, ίνα σώσης ημάς.

Τού Σταυρού σου Κύριε, η δύναμις μεγάλη, καί γάρ τυπούντες τούτον εν αυτοίς ευθύς δαιμόνων τήν ισχύν, αποκρουόμεθα.

Δόξα...

Μονάς τρισυπόστατε, τριάς ενικωτάτη, κυριαρχία, φύσις ισοκλεής, Πάτερ Υιέ καί θειον Πνεύμα, σώσον πάντας ημάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίροις ιλαστήριον, τού κόσμου Θεοτόκε, εν ώ προστρέχοντες, πάντες αμαρτωλοί, πρόσ Θεόν καταλλαγάς, αεί ευρίσκομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τού Σταυρού σου Κύριε, τή θεία δυναστεία ενίσχυσόν με, άμωμον καί αγνόν, τόν καιρόν σοι τής νηστείας, προσενέγκασθαι.

Ο Ειρμός

Τήν αγνήν καί άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, ωδαίς ασμάτων, άπαντες οι πιστοί, ως Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ἦχος πλ. δ'

Τό τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς υποδεξώμεθα, εἰ γάρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Εἰσόδου ἐκπτώσιν οὐκ ἂν υπέστημεν, ωραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός, μὴ συναρπασθώμεν τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθῆτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν αἰμαζομένοις, φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν, οὐχ υποβληθώμεν, ἐνσημανθώμεν τῷ αἵματι, τοῦ υπέρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἐκουσίως, καὶ οὐ μὴ θῆγη ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής, καὶ φάγοιμεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τό γάρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλά ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡς ἐβλεπέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, σοί ἀνεβόησεν. Οἶμοι ὦ τέκνον μου, Σωτήρ μου γλυκύτατε! τί τό καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τό τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. δ'

Τόν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, καὶ τόν ἀμετανόητον τρόπον, οἰκτιρμοῖς προκατάλαβε Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, ζωῆς καὶ θανάτου δεσπύζοντα, σῶσον ὡς φιλόνητος.

Δόξα... Καί νῦν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ιζ'

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς μου, βοηθὸς μου, καὶ ἐλπὶς ἐπαυτόν.

Προφητείας Ησαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 1-14)

Ἰδοὺ, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαώθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστήν, καὶ δικαστήν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστήν, καὶ πρεσβύτερον, καὶ πενητηκόνταρχον, καὶ θαυμαστόν σύμβουλον, καὶ σοφόν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετόν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίκεται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, καὶ ὁ ἀτίμος πρὸς τὸν ἐντιμόν. Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων. Ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγός ἡμῶν γενοῦ, καὶ τό βρῶμα τό ἐμὸν ὑπὸ σέ ἐστίν. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ερεῖ, οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός σου ἀρχηγός, οὐ γάρ ἐστίν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἰμάτιον, οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνείται Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰουδαία συμπεπρωκε, καὶ ἡ γλῶσσαι αὐτῶν, μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθούσι, διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς, τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν, καὶ ἐνεφάνισαν, οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες. Δῆσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δυσχρηστος ἡμῖν ἐστι, τοίνυν, τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται, οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ! πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. Λαὸς μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. Λαὸς μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανώσιν ὑμᾶς, καὶ τὴν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαόν αὐτοῦ, αὐτὸς γάρ Κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ιη'

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

t37top

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά Ἦχος πλ. α'

Δεύτε πιστοὶ ἐπεργασωμεθα, ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, πάσαν ἀδικὸν συγγραφὴν ἀφ' εαυτῶν, τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τοῦτω εἰς σκάνδαλον, ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν μετανοίᾳ βωόντες, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

δ' Μαρτυρικά, τὰ τοῦ Ἦχου τῆς Εβδομάδος δ' Ἰδιόμελα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Ἦχος β'

Δεύτε φιλομάρτυρες πάντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν, σήμερον γὰρ προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος, εὐφραίνουσιν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν. Χαίροις Ἀθλοφόρε ἀήτητε, ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος, χαίροις, ὁ τὸ πῆλινόν σου σῶμα, διὰ Χριστόν τὸν Θεόν, ἐκδεδωκώς ταῖς βασάνοις, χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις, δοκιμὸς στρατιώτης ἀναδειχθεὶς, τῆς οὐρανοῦ στρατιάς. Διὸ δυσωπούμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πάσιν ἐφαπλοῖς, τοῖς πίστει σοὶ προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημούμεν σε λέγοντες. Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας, μάταιον δρασμόν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθείσιν Ἀθλητὰ, καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι, νηπιῶν χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα, θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς ἐπιτελούσί σου τὸ ἱερόν μνημόσυνον, μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης Μάρτυς Θεόδωρε, ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις. Ὄθεν υἱὸν ἀρπαγέντα γυναιῶν ποτέ, δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ, ἐπιστάσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν Ναόν σου κατέβρεχεν, αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθῆς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβάς, ταύτης τὸν παῖδα, ἀοράτως παρέστησας, καὶ μετὰ τοῦτο σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. Ἄλλ' αἴτησαι Χριστόν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φεῖων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε, τοῦ φωτός γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοισι σου, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας, διὸ ἐν τοῖς ἄθλοισι σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου. Μεγαλομάρτυς Ἀθλητὰ, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὀργάνῳ χρῆσάμενος ὁ δυσμενῆς, τῷ συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστεία καταγιγνώσκον λαόν εὐσεβῆ, τοῖς ἐκ μιᾶν θυσιῶν κεχραμένοις βρώμασιν, ἐπειράτο καταμαίειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου μηχανήμα, σοφωτέρα διέλυσας ἐπινοία, ὄναρ ἐπιστάς, τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθύ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἀτοπὸν τοῦ ἐγχειρήματος υποδηλών, καὶ δὴ σοὶ χαριστήρια θύοντες, σωτήρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβεΐαις, μάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ νυν... Θεοτοκίον τὸ τοῦ Ἦχου

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμὸς 10'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 20 - Γ', 20)

Ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πάσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πάσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοήθης, ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ

τόν Αδάμ, καί ύπνωσε, καί έλαβε μίαν τών πλευρών αυτού, καί ανεπλήρωσε σάρκα αντ' αυτής. Καί ωκοδόμησε Κύριος ο Θεός τήν πλευράν, ήν έλαβεν από τού Αδάμ, εις γυναίκα, καί ήγαγεν αυτήν πρός τόν Αδάμ. Καί είπεν Αδάμ. Τούτο νύν οστούν εκ τών οστών μου, καί σάρξ εκ τής σαρκός μου, αύτη κληθήσεται Γυνή, ότι εκ τού ανδρός αυτής ελήφθη αύτη. Ένεκεν τούτου, καταλείπει άνθρωπος τόν πατέρα αυτού καί τήν μητέρα, καί προσκολληθήσεται πρός τήν γυναίκα αυτού, καί έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. Καί ήσαν οι δύο γυμνοί, ό τε Αδάμ καί η γυνή αυτού, καί ουκ ησχύνοντο, ο δέ όφιος ήν φρονιμώτατος πάντων τών θηρίων τών επί τής γής, ών επόι ησε Κύριος ο Θεός. Καί είπεν ο όφιος τή γυναικί. Τί ότι είπεν ο Θεός, ου μή φάγητε από παντός ξύλου τού εν τώ Παραδείσω; Καί είπεν η γυνή τώ όφει. Από παντός ξύλου τού εν τώ Παραδείσω φαγόμεθα, από δέ τού καρπού τού ξύλου, ό εστιν εν μέσω τού Παραδείσου, είπεν ο Θεός, ου φάγεσθε απ' αυτού, ουδέ μή άψησθε αυτού, ίνα μή θανάτω αποθανείσθε. Καί είπεν ο όφιος τή γυναικί, ου θανάτω, αποθανείσθε, ήδει γάρ ο Θεός, ότι ή δ' άν ημέρα φάγητε απ' αυτού, διανοιχθήσονται υμών οι οφθαλμοί, καί έσεσθε ως θεοί, γινώσκοντες καλόν καί πονηρόν. Καί είδεν η γυνή, ότι καλόν τό ξύλον εις βρώσιν, καί ότι αρεστόν τοίς οφθαλμοίς ιδείν, καί ωραίόν εστι τού κατανοήσαι, καί λαβούσα η γυνή από τού καρπού αυτού, έφαγε, καί έδωκε καί τώ ανδρί αυτής μετ' αυτής, καί έφαγον. Καί διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί τών δύο, καί έγνωσαν ότι γυμνοί ήσαν, καί έρραψαν φύλλα συκής, καί επόισαν εαυτοίς περιζώματα. Καί ήκουσαν τής φωνής Κυρίου τού Θεού, περιπατούντος εν τώ Παραδείσω τó δειλινόν, καί εκρύβησαν, ό τε Αδάμ καί η γυνή αυτού, από προσώπου Κυρίου τού Θεού εν μέσω τού Παραδείσου. Καί εκάλεσε Κύριος ο Θεός τόν Αδάμ, καί είπεν αυτώ. Αδάμ, πού εί; Καί είπεν αυτώ. Τής φωνής σου ήκουσα, περιπατούντος εν τώ Παραδείσω, καί εφοβήθην, ότι γυμνός ειμι, καί εκρύβην. Καί είπεν αυτώ ο Θεός. Τίς ανήγγειλέ σοι ότι γυμνός εί; ειμή από τού ξύλου, ού εντειλάμην σοι τούτου μόνον μή φαγείν, απ' αυτού έφαγες; Καί είπεν ο Αδάμ. Η γυνή, ήν έδωκας μετ' εμού, αύτη μοι έδωκεν από τού ξύλου, καί έφαγον. Καί είπε Κύριος ο Θεός τή γυναικί. Τί τούτο επόισας; καί είπεν η γυνή, ο όφιος ηπάτησέ με, καί έφαγον. Καί είπε Κύριος ο Θεός τώ όφει. Ότι επόισας τούτο, επικατάρατος εί από πάντων τών κτηνών, καί από πάντων τών θηρίων τής γής, επί τώ στήθει σου καί τή κοιλία πορεύση, καί γήν φαγή πάσας τάς ημέρας τής ζωής σου, καί έχθραν θήσω ανά μέσον σου, καί ανά μέσον τής γυναικός, καί ανά μέσον τού σπέρματός σου, καί ανά μέσον τού σπέρματος αυτής, αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, καί σύ τηρήσεις αυτού πτέρναν. Καί τή γυναικί είπε. Πληθύνων πληθυνώ τάς λύπας σου, καί τόν στεναγμόν σου, εν λύπαις τέξη τέκνα, καί πρός τόν άνδρα σου η αποστροφή σου, καί αυτός σου κυριεύσει. Τώ δέ Αδάμ είπεν. Ότι ήκουσας τής φωνής τής γυναικός σου, καί έφαγες από τού ξύλου, ού εντειλάμην σοι τούτου μόνου μή φαγείν, απ' αυτού έφαγες, επικατάρατος η γή εν τοίς έργοις σου, εν λύπαις φαγή αυτήν πάσας τάς ημέρας τής ζωής σου, ακάνθας καί τριβόλους ανατελεί σοι, καί φαγή τόν χόρτον τού αγρού, εν ιδρώτι τού προσώπου σου φαγή τόν άρτον σου, έως τού αποστρέψαι σε εις τήν γήν, εξ ής ελήφθης, ότι γή εί, καί εις γήν απελεύση. Καί εκάλεσεν Αδάμ τό όνομα τής γυναικός αυτού, Ζωή, ότι αύτη μήτηρ πάντων τών ζώντων.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός κ'

Υψώθητι, Κύριε, εν τή δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, εν τή δυνάμει σου ευφρανθήσεται ο βασιλεύς.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 19-24)

Ο Θεός τή σοφία εθεμελίωσε τήν γήν ήτοίμασε δέ ουρανούς εν φρονήσει. Εν αισθήσει αυτού άβυσσοι ερράγησαν, νέφη δέ ερρύησαν όρόσον. Υιέ, μή παραρρηής, τήρησον δέ εμήν βουλήν καί έννοιαν, ίνα ζή σή ψυχή, καί χάρις ή επί σώ τραχήλω, έσαι δέ ίασις ταίς σαρκί σου, καί επιμέλεια τοίς οστέοις σου, ίνα πορεύη πεποιθώς εν ειρήνη πάσας τάς οδούς σου, ο δέ πούς σου ου μή προσκόψη, εάν γάρ κάθη, άφοβος έση, εάν δέ καθεύδης, ηδέως υπνώσεις, καί ού φοβηθήση πτόησιν επελοούσαν, ουδέ ορμάς ασεβών επερχομένας. Ο γάρ Κύριος έσαι επί πασών οδών σου, καί ερείσει σόν πόδα, ίνα μή αγρευθής. Μή απόσχου ευποιείν ενδεή, ηνίκα άν έχη η χείρ σου βοηθειν. Μή είπης. Επανελθών επάνηκε, καί αύριον δώσω, δυνατού σου όντος ευποιείν, ου γάρ οίδας τί τέξεται η επιούσα. Μή τέκταινε επί σόν φίλον κακά, παροικούντα καί πεποιθότα επί σοί. Μή φιλεχθρήσης πρός άνθρωπον μάτην, ίνα μή τι εις σέ εργάσθαι κακόν. Μή κτήση κακών ανδρών ονειδη, μηδέ ζηλώσης τάς οδούς αυτών. Ακάθαρτος γάρ έναντι Κυρίου πάς παράνομος, εν δέ δικαίοις ου συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου εν οικείοις ασεβών, επαύλεις δέ δικαίων ευλογούνται. Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δέ δίδωσι χάριν.

Απολυτίκιον Ἦχος β'

Μεγάλα τά τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο, πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τό αὐτό

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τά σά Θεοτόκε Μυστήρια, τῇ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, καί παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεόν τεκούσα ἀληθινόν. Αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Θεοῦ σε Θεόδωρε ἐραστήν, εἰδὼς καὶ τῷ πόθῳ, τῷ ἀφίκτῳ σου πεδηθεὶς, ψυχὴν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους, τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγές, θυσίαν εἰδώλοισ, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ, ἀλλ' ἤχθῃς οὐ θήσῃς Ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Ὁ ἔρωτι θεῖω καθηλωθεὶς, Θεοῦ τοῦ Υψίστου, τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς, τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὠδὴ γ'

Σύ εἰ τό στερέωμα

Ἦμνον ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηράς δέησιν, φέρω ψυχῆς, ἣν κατοικτειρήσας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αυτοκράτορι ἔνδοξε, Μάρτυς νοῖ, καὶ δι' ἀμφοτέρων, θεραπεύεις τὸν Κτίσαντα.

Ἔστης ἐπὶ βήματος, τυραννικοῦ Χριστόν ἀνακτα, θεολογῶν, θύειν γὰρ κιβδηλοῖς, ἀπηνήσῃς Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Σέ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τείχος αἰεὶ, Χριστιανοί, σέ δοξολογούμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Μυστηρίων γευσάμενος, θείων ἐν συνέσει Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρυσιν, τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὠμολόγησας.

Ἐμπαθὴ τὴν θεότητα, ὠόντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες, οὓς ἐν Πνεύματι διήλεγξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε φωτιζόμενος.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεῦξενος, τῶν σέ ἀνυμνούντων μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζῶν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ωδή ε'
Ορθρίζοντες βωόμεν σοι

Ποθείτε τόν ποθήσαντα Κύριον, επεφώνεις, αθλητά Θεόδωρε, τοίς συναθλούσί σοι Μάρτυσιν.

Ως ζήλω Αθλοφόρε πυρούμενος, τήν καρδίαν, θεάν τήν ψευδώνυμον, σύν τώ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει αητήτω Θεόδωρε, αθλοφόρε, βαρβάρων θρασύτητα, καμού τά πάθη ανάλωσον.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετά τόκον υμνούμέν σε, Θεοτόκε, σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον, σαρκί τώ Κόσμω εκύησας.

Ωδή ζ'
Ιλάσθη τί μοι Σωτήρ

Ως χαύνον ως ασθενές, Θεών ματαίων τό φρύαγμα, πρός άμυναν εαυτών, ανθρώπων εδέετο, ενστάσει νικώμενον, απευδών Μαρτύρων, κηρυττόντων τήν αλήθειαν. (Δίς)

Ρωσθείς δυνάμει Θεού, Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, τάς στρέβλας τών ασεβών, νηπίων τοξεύματα, εώρας μακάριε, τό διαιωνίζον, τών μελλόντων προορώμενος.

Θεοτοκίον

Ρυσθείημεν τών δεινών, πταισμάτων ταίς ικεσίαις σου, Θεογεννήτορ αγνή, καί τύχοιμεν Πάναγνε, τής θείας ελλάμψεως, τού εκ σου αφράστως, σαρκωθέντος Υιού τού Θεού.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστού ωσεί θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω, εστέφθης αιωνίως, ως αήττητος.

Ωδή ζ'
Οι εκ τής Ιουδαίας

Εμασίχθης τό σώμα, υπέρ τού μαστιχθέντος, Λόγου σαρκί δι' ημάς, καί τούτω ευχαρίστως, γηθόμενος εβόας, αθλοφόρε, Θεόδωρε, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ως εν τάφω ετέθη, καί εκών εσφραγίσθη ο Λυτρωτής τού παντός, ειρκτή εσφραγισμένη, παρώκησας κραυγάζων, αθλοφόρε Θεόδωρε, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Νεκρωθείς καί τά πάθη, τής σαρκός προαιρέσει, εκτιναζάμενος, ου βρώσει Αθλοφόρε, τώ πόθω δέ τώ θείω, εμελώδεις τρεφόμενος, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εν φρουρά Αθλοφόρε, ώσπερ εν τή καμίνω, τούς νεανίας ποτέ, ο εις τής ακηράτου, Τριάδος σέ θαρρύνει, οραθείς αναμέλποντα, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Τήν ημών σωτηρίαν, ως ηθέλησας Σώτερ οικονομήσασθαι, εν μήτρα τής Παρθένου, κατώκησας τώ Κόσμω, ήν προστάτιν ανέδειξας, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'
Επταπλασίως κάμινον

Πεπηρωμένος έννοιαν, τών ανόμων ο έξαρχος τώ θεοσεβεί σοι ασεβώς επέπληττε. Τί μάτην εις άνθρωπον, βιοθανή ανόητε, έθου τάς ελπίδας; αλλά σύ ανεβόας, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευψούτε, Χριστόν εις τόν αιώνας.

Ως νουνεχής καί φρόνιμος, οικονόμος τής χάριτος, τή δεδωρημένη εκ Θεού σοι χάριτι, εβόας Θεόδωρε, τώ ασεβώς προστάσσοντι. Αύτη μοι αισχύνη, καί τοίς μέλπουσιν ήτω, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Νεανικώς ηγώνισαι, αποτόμως διήλεγξας. Τί ανοηταίνεις, τώ Τυράννω έκραζεις, προστάτων τοίς κτίσμασι, ψευδολατρείν τόν Κτίσαντα, εγκαταλιπόντες; αλλ' εγώ αναμέλπω. Οι Παίδες ευλογούσιν, Ιερείς ανυμνούσι, λαοί υπερευψούσι, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Σωματικαίς μορφώσεσι, καί ποικίλοις αινίγμασι, καί συμβολικαίς, καί τυπικαίς εμφάσεσι, τήν σήν προεμήνου, οι θεηγόροι Γέννησιν, τήν υπερφυά καί θαυμαστήν σου Παρθένε, διό σε γενηθότες, ευσεβώς ανυμνούμεν, Χριστόν υπερυψούντες, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Σέ τήν απειρόγαμον

Ύλη μαρτυρίου σου, Θεού Θεόδωρε ο πόθος, όθεν σοι καί γέγονε, τώ ενύλω τό σώμα πυρί, δι' ού πρός τό θείον χαίρων, πύρ εξεδήμησας, αθλοφόρε θεραπευτά Θεού Θεόδωρε.

Μάρτυς πανασίδιμε, κατέφλεξας, ου κατεφλέχθης, σύ γάρ τήν απάτην έφλεξας, τώ Θεώ δέ παρίστασαι, ζών καί εν αυτώ μαρτυρικώς ευφραίνόμενος, αθλοφόρε θεραπευτά Θεού Θεόδωρε.

Δόξα...

Ένα σε γινώσκομεν, Χριστόν τόν ένα τής Τριάδος, εν δυσί τελείαις φύσεσι, τόν λαόν σου διάσωσον, τούτον όν εκτήσω τώ τιμίω σου Αίματι, Θεοδώρου τού αθλοφόρου ταίς εντεύξεσι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τήν τόν άόρατον, Θεόν βαστάσασαν αγκάλοις, τόν εν ουρανοίς υμνούμενον, υπό πάσης, Δυνάμεως, καί διά σου ήμίν δωρούμενον, πάντοτε σωτηρίαν, οι εν περιστάσει μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός

Σέ τήν απειρόγαμον Θεού Μητέρα καί Παρθένον, σέ τήν υπέρ νούν κυήσασαν, διά λόγου τόν όντως Θεόν, τήν υψηλοτέραν, τών αχράντων Δυνάμεων, ασιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Απολυτίκιον

Απολυτίκιον Έχος β'

Μεγάλα τά τής πίστεως κατορθώματα! εν τή πηγή τής φλογός, ως επί ύδατος αναπαύσεως, ο Άγιος Μάρτυς Θεόδωρος ηγάλλετο, πυρί γάρ ολοκαυτωθείς, ως άρτος ηδύς, τή Τριάδι προσήνεκται. Ταίς αυτού ικεσίαις Χριστέ ο Θεός, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Τό Κοντάκιον

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδιά σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω, εστέφθης αιωνίως, ως αήτητος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Έχος πλ. δ'

Ως προστασίαν άπαντες, καί κραταιάν αντίληψιν, οι επταικότες κεκτήμεθα Πάναγνε, σου τήν θερμήν βοήθειαν, Παρθενομήτορ Μαρία, Χριστιανών σωτηρία, διό μηή παύση υπέρ ήμών δυσωπούσα τόν Σωτήρα, δωρήσασθαι τήν συγχώρησιν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα τού αγίου Θεοδώρου

Έχος γ' Θείας πίστεως

Ζέων πίστεως ορθοδοξία, πλάνην έσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τών ειδώλων τό άθεον, καί ολοκαύτωμα θείον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίξεις τά πέρατα. Μάρτυς ένδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ήμίν τό μέγα έλεος.

Όμοιον

Θείον δώρόν σε πρός σωτηρίαν, πάση δέδωκε τή οικουμένη, ο εν τοίς άθλοις δυναμώσας σε Κύριος, τάς ψυχικάς ημών νόσους ιώμενος, καί τών σωματών τά πάθη τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ήμίν τό μέγα έλεος.

Θεοτοκίον

Η τόν αχώρητον, Θεόν εν μήτρα σου, Παρθένε άχραντε, κυοφορήσασα, τόν πρό αιώνων εκ Πατρός αρρευόσως ανατείλαντα, Λόγον ενυπόστατον, καί Υιόν ομοούσιον, τούτον εκδυσώπησον, σύν Προφήταις καί Μάρτυσιν. Οσίσις, Ασκηταίς, καί Δικαίοις, δούναι ήμίν λύσιν πλημμελημάτων.

Ο Κανών

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ανοίξω τό στόμα μου

Ο πάντων επέκεινα, σέ τήν αρρήτως γεννήσασαν, απάντων προέθηκε, τών εαυτού εκλεκτών, ὅθεν σήμερον, τόν τούτου στεφανίτην, υμνούντες Πανύμνητε, σοί προεξάρχομεν.

Τόν μέγαν εν Μάρτυσι, τόν αθλητήν τόν υπέρλαμπρον, τόν ονομαστότατον, καί περιβόητον, τόν εν θαύμασιν, απ άκρων γής εις άκρα, επίσημον άσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Ημέρα ευφρόσυνος, εν ταίς πενθίμοις ανέτειλε, καί τήν σκυθρωπότητα, τούτων εφαιδρυνε, προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, εκλάμψασα χάριτι, τού θείου Μάρτυρος.

Ραντίζει καθάρσια, τήν Εκκλησίαν τοίς αίμασι, τό άγιον σφάγιον, ό προσελάβετο, ο τεθυμένος, καί θύμα δεδεγμένος, τόν υπεραθλήσαντα, τής θείας δόξης αυτού.

Θεοτοκίον

Ωραίον κάν άωρον, τό εορτάζειν νενόμισται, η γάρ ωραίασασα, τά πάντα Δέσποινα, καί νύν έδειξε, τής μνήμης κοινωνούσα, τώ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αίματος.

Έτερος Κανών
Ωδή α' Ἦχος β'
Ως εν ηπειρώ

Ο θαυμαστός εν Αγίοις όντως Θεός, εν μοί θαυμάστωσαν, τά ελέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ως άν, τά θαυμάσια τού σου, αιnéσω Μάρτυρος.

Τό σταθερόν εν τοίς άθλοισ καί καρτερόν, εν τοίς πόνοις έδειξας, Αθλοφόρε τού Χριστού, τό ταχύ δέ páλιν εφ' ημάς, βοηθείας φανερών, τής σής Θεόδωρε.

Τήν ευσεβή τών Πατέρων πίστιν ψυχής, τής αυτού ο τύραννος, απωσάμενος κακώς, ασεβή ηθέλησε βουλήν, τώ Θεώ προσκεκρουκώς, αεί πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον

Θεορρημόνων προρρήσεις páλαι ανδρών, επί σοί πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφώς, ως Θεόν τεκούσαν αληθή, καί Θεόν αληθινόν, υπερφυώς καί φρικτώς.

Καταβασία

Ανοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ'
Τούς σους υμνολόγους

Ιδείν τήν ημέραν τού Υιού σου, ποθών ο χριστώνυμος λαός, εις τύπον ταύτης Δέσποινα, τανύν προεορτάζουσι, σέ φέρουσαν υπόθεσιν, καί τόν κλεινόν Αθλοφόρον σου.

Νικά páσι τρόποις τά βελτίω, ο μέγιστος γάρ εν αθληταίς, εις ευφροσύνην ήμειψε, τήν τού καιρού κατήφειαν, τής ευαγούς τό σύντονον, νηστείας τρέψας εις άνεσιν.

Οικείον καί πρόπον σοι τό δώρον, καί γάρ εξ οικείων Αθλητά, ούς γάρ αυτός κατώκισας, εν ταύτη τή μερίδι σου, περιχαρώς τά δώρα σοι, τά τών επαινών προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταίς σαίς αριστείαις Αριστεύ, τόν θήρα τόν ολέθριον, τόν πύρ καί φόνον πνέοντα, καταβαλών ως πάρεργον, υπερφυούς γενναιότητος.

Λυτήσας ο νέος αποστάτης, κατ' ίσον δεινώς τώ παλαιώ, καθάρματα τοίς βρώμασιν, ώσπερ ιώ συνέφυρεν, αλλά ψευσθείς ο δείλαιος, κατεσοφίσθη τώ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον

Επλήσθην μέν σύμπασα Παρθένε, τού γνώναι τόν Κύριον η γή, εκ σου τώ Κόσμω φάναντα, αλλά τοίς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλή κρατύνασι, δι' εαυτών τήν αλήθειαν.

Ειρμός άλλος
Ουκ έστιν Άγιος

Ο πρίν τῆς Εύας τοῖς ωσί, ψιθυρίσας δολίως, τόν Αδάμ δι' αὐτῆς δέ, απατήσας δολερῶς, αὐτός καί νύν τόν ἰόν, τῆς κακίας πρός ἀπάτην κέχυκε.

Τόν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ, ἔτρεφε τήν μανίαν, κατά τῶν ευθηνούντων, καιρόν ἐζήτει ευθή, καθ' ὄν τό μῖσος τελείν, ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχή, τῶν ἁγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἰς ἅπας, Χριστιανός εαυτόν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταιά, σκέπη καί προστασία, Παναγία Παρθένε, μή παρίδης ἀγαθή τήν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σέ μακαρίζόντων αἰί.

Καταβασία

Τοῦς σοῦς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἀφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί ἐν τῇ θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τήν σοφίαν καί Λόγον

Εὐεχίαν παντευχίαν ἀναλαβών, καί εἰδώλων τήν πλάνην καταβαλῶν, Ἀγγέλου διήγειρας, ευφημείν τοῦς ἀγώνάς σου, τῷ γάρ θεῖῳ πόθῳ, τόν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρί θανάτου, στερρῶς κατεφρόνησας, ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τά θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Μαξιμίμου θωπείαις μή ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δέ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθεῖς, εἰδώλων τά τεμένη, ἐν πυρί ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τόν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τό πύρ ὡς ἐν ὕδατι, ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβῆν τῶν ἀγώνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτούσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρόν καταγῶγιον καί ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον, σπεύσον καί τῆς τούτων, κακουργίας με ρύσαι, λαμπρόν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τό νέφος τῶν παθῶν, καί τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καί ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτός ἀνεσπέρου σου.

Ὡδή δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ὡ καινῆς καί παραδόξου, μίξεώς τε, καί κράσεως! παρθενία τόκον, ἤνωσε τεχθεῖς ὁ θεάνθρωπος, ταῖς σκυθρωπαῖς δέ ἡμέραις, τήν ευφρόσυνον, τόν οἰκείον τιμῶν, Ἀθλητῆν ἐγκατέμιξεν.

Ἴδε πῶς Χριστόν ἐφίλει, ὁ Χριστῷ στρατευόμενος, τοῦς ἐχθρούς γάρ τούτου, ζήλω καί πυρί κατηγάλωσε, καί εαυτόν τελευταῖον καλλιέργημα, καί δεκτόν αὐτῷ θύμα, προθύμως ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἐκ τῶν ἀθλων, ὁ Γεννάδας ἀνέλυσε, παρρησία λόγων, καί ὑπεροψία κολάσεων, τοῦς θεατάς καταπλήξας, καί γενόμενος, πάσῃ κτίσει καινόν, καί παράδοξον θέατρον.

Ὅστούν μὲν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καί Δεσπότη μου, ὦ μακροθυμία! καί μετὰ τήν νέκρωσιν πάσχοντος, τόν δέ αὐτοῦ Στρατιώτην πύρ δεξάμενον, καί τροχός ἠλαβήθη, θανόντος προσάψασθαι.

Θεοτοκίον

Συνθανόντες τῷ Δεσπότη, τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες, καί συναναστάντες, ζῶσι παρ' αὐτῷ νύν αἰώνια, καί τῷ Υἱῷ τήν Μητέρα συνδοξάζουσι, εὐλογούντες Πατέρα, Υἱόν, Πνεῦμα ἅγιον.

Ἄλλος

Χριστός μου δύναμις

Βουλήν βουλεύεται, ὁ ἀσεβέστατος, καί σκοπεῖται, ὡς ὄντως ἐστί φρικτή, ἐγνω γάρ ὁ δεῖλαιος, διά βρωμάτων μιαρῶν, τόν λαόν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἤνεγκε, βουλὴν τὴν ἀθεσμον, συσταλήναι προστάξας τῶν καθαρῶν, ἐδεσμάτων ἐνθεσιν, καὶ προτεθῆναι ἅ αυτός, κατεμόλυνε τοῖς αἵμασι.

Γέγονεν ἐκπυστον, καὶ διαβόητον, τό ἀνόμημα πᾶσι Χριστιανοῖς, ὅθεν ὡς ἐπέγνωσε, καὶ συνδρομὴ πάντων ομοῦ, εἰς Ναόν Κυρίου ἁγίου.

Θεοτοκίον

Τὴν σέ Κυήσασαν, τόν προαιώνιον, ἐκ Πατρός γεννηθέντα νῦν οἱ πιστοί, πρέσβιν προβαλλόμεθα, ταύτης δεήσεσι καμφθεῖς, ευμενῆς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Καταβασία

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ υπέρθεος, τὴ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ τὴ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα

Ἀνοίγεται σήμερον, τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὕτη, προεικονίζει τὴν ἀναστάσιμον, οὕτω λαμπροφόρος τὴν λαμπράν, Δέσποιναν γεραίρουσα, καὶ τόν ἐνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον, δῶρον Θεός Θεόδωρον τοῖς ἡγαπηκόσι τοῦ φανέντος, ἡγαπημένου τὴν ἐπιφάνειαν, παραδόξων ἔργων ποιητὴν θείων τε δυνάμεων, αὐτουργόν εργασάμενον.

Οὐδέν πρὸς τόν Μάρτυρα, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, ἐχθρὴ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας, καὶ τεθνηκῶς γάρ, ζῆ καὶ ἐγρήγορε, καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς, ἀντικαθιστάμενος, σώζει πάντα ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον

Ξενίζον ἦν πρότερον, τό θαῦμα τῆς θεόπαιδος, ταῖς τῶν Ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις, εἴληφε πίστιν, τὴν ἀναμφίβολον, καὶ τό πιστευόμενον αἰεὶ, μένει θαυμιαζόμενον, καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Ἄλλος

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ

Ὁ τότε τοῖνυν Ἀρχιερεὺς ὅλος θαμβηθεῖς τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς ἔγνω τό διαβούλιον, ὕμνοις ἐν παννύχοις Θεόν ἰκέτευε, μὴ παριδεῖν εἰς τέλος, λαόν τόν κλῆρον αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ ταχύς ὄντως βοηθός, τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῇ, προσκαλουμένων δεήσει αὐτόν, οὐ παρείδεν ὅλως, ἀλλὰ ταχίστην αὐτοῖς ἐργάζεται τὴν λύσιν τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐκ τῶν υψίστων ὁ βοηθός, πέμπεται ὡς τάχιστα πρὸς γῆν, ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, καὶ τῷ Ἀρχιεπίμεινι ἐποπτάνεται, τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων, τῆς παρανόμου βουλῆς.

Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, Δέσποινα ἀντίληψιν θερμῶς, καταισχυνηθεῖται πώποτε, ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται, πρὸς τό συμφέρον θάπτον, τῆς ἐξαιτήσεως.

Καταβασία

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῷ δόξῃ σου, σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τόν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θεῖαν αὐτήν καὶ πάντιμον

Νηστεύειν Σῶτερ οὐ δύνανται, οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφώνος σου, σέ τόν Νυμφίον γάρ, σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου, ξενίζουσι παρόντα, καὶ θεραπεύουσιν.

Ἀπέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, καὶ πρὸς ἀπόνοιαν, κατεξανέστη τῆς πίστεως, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εὔρε, τόν μεγαλώνυμον.

Παθῶν κατέστη σοφώτερος, καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότερος, τὴν πρὸς τυράννους γάρ, πάλην καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεῖς, οὐδὲ θανῶν ἀπέστη, τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίον

Ρυσθέντες σήμερον Δέσποινα, κινδύνου ψυχοφθόρου τώ θαύματι, τού Αθλοφόρου σου, κατά τήν σήν θείαν πρόνοιαν, τήν χάριν αμφοτέροις, αντιτιθέαμεν.

Άλλος

Τού βίου τήν θάλασσαν

Τόν ξένον θαμβούμενος, τής οράσεως τής σής, Αρχιερεύς αντέφησε. Σύ τίς εί Κύριε, ο λαλών εμοί; γνώρισον καί δίδαξον, πώς ευρήσωμεν θάπτον τήν βοήθειαν.

Θεόδωρος έφησεν. Εγώ πέφυκα σαφώς, ο αθλητής καί άκουσον. Σίτον εφήσας, μέρισον τοίς λαοίς, καί ούτω σωθήσεσθε, κεχραμένων βρωμάτων τού αλάστορος.

Ως μέγα τό θαύμά σου, καί παράδοξος η σή, αντίληψις Θεόδωρε! διό θαρρούντες πάντες ειλικρινώς, πρός σέ καταφεύγομεν, καί δεόμεθα. Σώσον τούς οικέτας σου.

Θεοτοκίον

Φωτός οικητήριον, καί δοχείον καθαρόν, τού Λόγου εχρημάτισας, Πατρός τή ευδοκία, καί τή εν σοί, επισκέψει Πνεύματος, τού αγίου, διό με φωταγωγήσον.

Καταβασία

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τάς χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ήχος πλ. δ'

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδία σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω εστέφθης αιωνίως, ως αήπητος.

Ο Οίκος

Τόν εν θρόνω φωτός εποχούμενον, ευχαρίστως εν πίστει υμνούμέν σε, ότι δώρημα θείον δεδώρησαι, τόν γενναίον τοίς άθλοις Θεόδωρον, τόν εν τώ βίω τρισμακάριστον, ως υπέρμαχον όντα τής αληθείας, ευσεβεί λογισμώ κεκτημένος Χριστόν, ανεδείχθη κραταιός νικητής κατά τού δολερού, ως αήπητος.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Σαββάτω τής πρώτης Εβδομάδος τών Νηστειών, τό διά τών Κολλύβων παράδοξον θαύμα τού αγίου καί ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τού Τήρωνος εορτάζομεν.

Στίχοι

- Τροφή κολλύβων, εστιά Τήρων πόλιν,
- Τροφήν τιθείς άπρακτον, ηλιγισμένην.

Ταίς αυτού πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον, καί σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ουκ ελάτρευσαν

Νόμον έφησας μή κείσθαι τοίς δικαίοις σου, δίκαιε Δέσποτα, όθεν η Μήτηρ η σή, καί ο πολυθαύμαστος ούτος θεράπων σου, τή φαιδρότητι, τής μνήμης τούτων σήμερον, νόμους λύουσι νηστείας.

Ως ηδίστη καί μεγάλη καί χαρμόσυνος, η νύν πανήγυρις, ήν ο Μαρτύρων ημίν, κάλλιστος καί μέγιστος, νύν εσχεδιάσεν, ενί θαύματι, εξ ακαθάρτων άχραντον, τού Χριστού λαόν τελέσας.

Τόν πρός δράκοντας δεινούς αντιπαξάμμεινον, καί κατισχύσαντα, τόν ψυχοφθόρον τε νύν, καί τόν λυμαινόμενον, έμψυχα σώματα, αναδήσωμεν, επινικίοις άσμασι, καί στεφάνων εγκωμίοις.

Θεοτοκίον

Ο Γενάρχης μέν προγνούς τήν ψυχολέτειραν, βρώσιν ουκ έφυγεν, ο σός δέ πιστός λαός, παρά τού σου μάρτυρος, προδιδαχθείς καί φυγών, τήν ολέθριον, τροφήν σύν τούτω Δέσποινα, τά σωτήριά σοι θύει.

Άλλος

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον

Δροσοβόλος αθυμίας καί φλογώσεως, νεφέλη ώφθης Ένδοξε, καί διέσωσας, εκ καμίνου τής

τυραννικής, κραυγάζοντας πάντας τούς πιστούς. Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Βασιλεύ παρανομώτατε αισχύνθητι, καί εμφραγεή στόμα τό σόν, τό μελετήσαν, καθ' ημών παράνομον βουλήν, κατέλυσε γάρ σου τήν ισχύν, ο βασιλεύων Βασιλεύς, καί πάντων Κύριος.

Ιουλιανέ ανόητε, καρδία σου όλη κακίας πέπλησαι, φαρμακούται δέ, παρά τού σοφού ημών Θεού, σχεθείσα δολίως καθ' ημών, τών εκβοώντων πρός αυτόν, τήν χάριν νέμει σαφώς.

Θεοτοκίον

Υπέρ λόγον σου η σύλληψις γεγένηται, καί υπέρ νούν ο τόκος σου, Παναμώμητε. Θεόν γάρ εγέννησας σαρκί, τόν σώσαντα πάντας εκ φθοράς, ευλογημένη διό νύν, Θεοτόκε σέ δοξάζομεν.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, έχαιρον ψάλλοντες. Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός, ευλογητός εί.

Ωδή η'

Λυτρωτά τού παντός

Η χαράς τή γεννήσει πληρώσασα, τά ουράνια καί τά επίγεια, τή τού καιρού στυγνότητι, χάριν εύκαιρον νέμει, τώ στεφανίτη, συγκροτούσα λαμπρώς τά εόρτια.

Σαββατίσωμεν άνθρωποι σήμερον, εκ τών κόπων τών χθές καταπαύοντες, διά τόν ευλογήσαντα, τήν παρούσαν ημέραν, τή καταπαύσει, καί τή νύν πανηγύρει τού Μάρτυρος.

Αληθώς τούτο πρώτον εν Σάββασι, καί Σαββάτων άν λέγοιτο Σάββατον, μαρτυρικής τε χάριτος, καί δυνάμεως θείας εμπειλησμένον, σωτηρίας μεγίστης ανάκλησις.

Βασιλέως Θεού αγνοίς βρώμασι, βασιλείας αθέσμου μιάσματα, ο καθαρός κατήργησε, παραδόξω τε τρόπω, θαυματουργίας, τήν αγίαν εβδόμην ηγίασε.

Θεοτοκίον

Βεβαιοί τό σόν Κόρη μυστήριον, τών Μαρτύρων ο πρόθυμος θάνατος, ως γάρ Θεώ πιστεύσαντες, τώ τεχθέντι, κán πάθος, εκών υπέστη, εαυτούς οι γενναίοι κατέθυσαν.

Άλλος

Εκ φλογός τοίς Οσίοις

Εκ φλογός ως ερρύσθησ Μάρτυς Θεόδωρε, θεϊκή δυναστεία, ούτω καί νύν ημάς έσωσας αυτός, επιστασία θεία σου, τής τού Παρανόμου, βουλήσ κακομηχάνου.

Τό εσπέρας ηυλίσθη κλαυθμός τοίς δούλοις σου, πονηράς εξ ενέδρας τού αποστάτου ημών, άλλ εις τό πρωί αγαλλίασις έλαμψε, Μάρτυς καρτερόφρον, θερμή σου βοηθεία.

Λυτρωτήν σε ευρόντες οι εν κινδύνοις ημείς, εμπεισόντες, καί ρύστην τής τού εχθρού μηχανής, Μάρτυς τού Χριστού, αθλοφόρε Θεόδωρε, σέ δοξολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Απορεί νούς ανθρώπων τής σής λοχείας Αγνή, τό μυστήριον φράσαι, καί διά τούτό σε, πίστει ευσεβώς, ως Θεοτόκον σέβομεν, καί δοξολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Παίδασ ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερευσιώτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Ο τόκος σου άφθορος εδείχθη

Συντρέχει τά πλήθη πανταχόθεν, επί τήν σκηνήν τού μαρτυρίου, καί τήν ένοικον χάριν, τού προλάμποντος, εν δόξη πάντων Μαρτύρων, σύν τή Δεσποίνη τών απάντων μεγαλύνομεν.

Ανδρίζου Χριστού η Εκκλησία, καί κράτει τών μάτην πολεμούντων, τού Χριστού γάρ οι φίλοι, καί παρόντες σου προκήδονται, καί απόντες, ως ο Γενναίος, ώ τελείσ τά χαριστήρια.

Τόν δόξαντα πάλοι τεθηκέναι, τά πράγματα ζήν καί μετά τέλος, καί τής πίστεως πάλιν, προστατείν μετά τού ίσου, δείκνυσι ζήλου, όν οι πλουτούντες, ευεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ως θείαν σφραγιδά σε τοίς ύμνοις, τήν εσφραγισμένην Θεού βίβλον, επιτίθημι φέρων, καί συνάγω τούς επαίνους εις σέ Παρθένε, ούτω δοξάζων, επί πλέον τόν σόν Μάρτυρα.

Άλλος

Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον

Καλώς εδείχθης πρόμαχος Ένδοξε, καί κραταία αντίληψις ημίν τοίς τιμώσί σου, τήν σεπτήν καί αοίδιμον μνήμην νύν, καί τών σών αθλημάτων τά κατορθώματα, καί τήν γενομένην εις ημάς, θείαν αντίληψιν.

Τό σόν παμμάκαρ θαύμα Θεόδωρε, τό τελεσθέν αγίαις επομβρίαις εξάδετα, εις τόν σύμπαντα Κόσμον μακάριε, όθεν καί ετησίως συναθροιζόμενοι, δόξαν αναπέμπομεν Χριστώ, τώ σέ δοξάσαντι.

Ορών τόν πόθον τών ευφημούντων σε, Μάρτυς Χριστού, τήν χάριν αντιδώρησαι μείζονα, καί τήν πίστιν ειδώς όση πέφυκεν, ένδοξε μή ελλίπης, πρέσβυς θερμότατος, μάρτυς καί μεσίτης, πρός Θεόν ημών δεικνύμενος.

Θεοτοκίον

Υμνείν Παρθένε σέ ου παυόμεθα, τήν βοηθόν, τήν σκέπην, τήν ταχείαν αντίληψιν, τήν προστάτιν ημών, ακαταίσχυντον, τήρησον σούς ικέτας, πάσης κακώσεως, πάσης μηχανής τού πονηρού, εκλυτρουμένη αεί.

Καταβασία

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τήν Ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω, Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε αγνή αιπίάρθene.

Εξαποστειλάριον

Τοίς Μαθηταίς

Στεφανηφόρος Άγιε, παρεστώς σύν Αγγέλοις, τώ τού Χριστού νύν Βήματι, καί φωτός τού εκείθεν, πληρούμενος Αθλοφόρε, τήν ειρήνην τώ Κόσμω, αδιαλείπτως πρέσβευε, καί ημίν σωτηρίαν τοίς ευσεβώς, τήν φωσφόρον μνήμην σου εκτελούσι, Θεόδωρε πανόλβιε, Μάρτυς ηγλαϊσμένε.

Θεοτοκίον

Εν τή γαστρί σου Κύριος, απολλύμενον Κόσμον, φθοράς ανακαλέσασθαι, βουληθείς ώσπερ οίδεν, εσκήνωσε Θεοτόκε. Σωτηρίαν ούν πάντες, ευρόντες εκβοώμέν σοι. Χαίρε τό τού Αγγέλου, πανευκλεές, γυναιξίν εν πάσαις ευλογημένη, καί γάρ χαράν εκύησας, πάση τή οικουμένη.

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Τόν αριστέα τής άνω, στρατολογίας πιστοί, ως καρτερόν οπλίτην, τής ημών ευσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ωδαίς μυστικάις, ευφημήσωμεν λέγοντες. Αξιοθαύμαστε Μάρτυς τού Ιησού, εύχου υπέρ τών τιμώντων σε.

Τή φερωνύμω σου κλήσει, δώρον Θεού αληθώς, τοίς θλιβομένοις πάσι, θυμηδία εδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ, πάς γάρ τώ σώ, προσπελάζων Ναώ αληθώς, μετ' ευφροσύνης λαμβάνων τας αμοιβάς, τών θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Τής ευσεβείας τόν πλούτον, καί τήν λαμπρότητα, αθλητικούς καμάτοις, σεαυτώ θησαυρίσας, πάσαν τήν ισχύν σου, δώρον δεκτόν, τώ Θεώ προσενήνοχας, αναπληρών εν τοίς άθλοις μετά σπουδής, Θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τή παμφαεί πανηγύρει, τού θείου Μάρτυρος, ευωχηθώμεν πάντες, καί πιστώς ευφρανθώμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδράν εορτήν, τής αυτού τελειώσεως, ασματικώς ανυμνούντες τόν Ιησούν, τόν δοξάσαντα τήν μνήμην αυτού.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Αγιωσύνης δωρεά, καί πλούτος θείας ζωής, πεφανέρωσαι τώ Κόσμω Θεόδωρε. Χριστός γάρ σου

σοφέ, τήν μνήμην εδόξασεν, εν ή συμφώνως οι πιστοί, γεγηθότες υμνούμεν, τούς αγώνας τών πόνων σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής, σέ ικετεύομεν, Πρέσβευε Δέσποινα, μετά τού Αθλοφόρου, καί πάντων τών Αγίων, ελεηθήναι, τάς ψυχάς ημών.

**Απόστιχα
Ήχος γ'**

Χορεύουσι στίφη Μαρτύρων χαρμονικώς, νύν εν τώ τεμένει σου, αθλοφόρε Θεόδωρε, καί Αγγέλων τά τάγματα, τούς άθλους κροτούσι τής καρτερίας σου. καί αυτός ο στεφοδότης Χριστός πάρεστι, πλουτοποιά χαρίσματα, τοίς υμνωδοίς δεξιά παρεχόμενος. όν ποθήσας εζήτεις, καί ευρών ωμίλησας, όνπερ επόθησας, Όν ικέτευε σώσαι, καί φωτίσαι τάς ψυχάς ημών.

Η καθαρά καί πανάμωμος Νηστεία, επιδημήσασα νύν πρός ημάς, μαρτυρικών θαυμάτων, τελετήν συνεισήγαγε, διά γάρ νηστείας, τών ψυχικών μολυσμών, καί ρύπων εκκαθαιρόμεθα, καί διά τών μαρτυρικών σημείων καί άθλων, γενναίως κατά τών παθών ανδριζόμεθα. Όθεν καί τής ιεράς εγκρατείας τή χάριτι φωτιζόμενοι, καί ταίς θαυματουργίαις, Θεοδώρου τού Μάρτυρος, τή πρός Χριστόν στηριζόμεθα πίστει, αιτούμενοι αυτόν, σωτηρίαν βραβεύσαι ταίς ψυχαίς ημών.

Τή μαρτυρική σου πρός Θεόν παρρησία Θεόδωρε, τό τού αποστάτου, κατά τής Χριστού πίστεως μηχανήμα, μάταιον απετέλεσας, υπέρμαχος, τώ ευσεβούντι χρηματίσας λαώ, δι' επιστασίας φρικτής, τών μεμολυσμένων βρωμάτων, θυσίαις ειδωλικάις, αυτούς λυτρωσάμενος, όθεν σε καί ως ειδώλων καθαιρέτην, καί ως τής ποιίμμνης Χριστού σωτήρα καί φύλακα, καί προστάτην ημών ευεπήκοον, τιμώντες, δεόμεθα εν άσμασιν, ιλασμόν καί φωτισμόν, διά σου δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Αθλητικήν ανδρείαν, ευσεβώς καθοπλισθείς Αθλοφόρε Χριστού, καί λογικήν λατρείαν, μυστικώς υπερμαχών τή δυνάμει αυτού, τών ειδώλων τό ασεβές, καί τών τυράννων τό απηνές, ασθενές απέδειξας, καταφρονών τών βασάνων, καί τού προσκαίρου πυρός, αλλ' ώ θείων δωρεών, καί πράγμα καί όνομα, τή πρεσβεία σου σώζε, τούς εκτελούντας τήν μνήμην σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δέσποι να πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, καί εν τοίς Μακαρισι μοίς, Ωδη γ' καί ς' εκ τού Κανόνος τού Αγίου.

Προκείμενον Ήχος βαρύς

Ευφρανθήσεται δίκαιος εν Κυρίω.

Στίχ. Εισάκουσον, ο Θεός, τής φωνής μου.

**Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-12)**

Πολυμερώς καί πολυτρόπως πάλα ο Θεός λαλήσας τοίς, πατράσιν εν τοίς Προφήταις, επ εσχάτων τών ημερών τούτων ελάλησεν ημίν εν Υιώ, όν έθηκε κληρονόμον πάντων, δι' ου καί τούς αιώνας επόησεν, ος, ών απαύγασμα τής δόξης, καί χαρακτήρ τής υποστάσεως αυτού, φέρων τε τά πάντα τώ ρήματι τής δυνάμεως αυτού, δι' εαυτού καθαρισμόν ποιησάμενος τών αμαρτιών ημών, εκάθισεν εν δεξιά τής μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, τοσούτω κρείπτων γενόμενος τών Αγγέλων, όσω διαφορύτερον παρ' αυτούς κεκληρονόμηκεν όνομα, Τίνι γάρ είπέ ποτε τών Αγγέλων, Υιός μου εί σύ, εγώ σήμερα γενέννηκά σε; Καί páλιν. Εγώ έσομαι αυτώ εις Πατέρα, καί αυτός έσται μοι εις Υιόν; Όταν δέ páλιν εισαγάγη τόν Πρωτότοκον εις τήν οικουμένην, λέγει. Καί προσκυνησάτωσαν αυτώ πάντες Άγγελοι Θεού. Καί πρός μέν τούς Αγγέλους λέγει, ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, καί τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα. Πρός δέ τόν Υιόν. Ο θρόνος σου, ο Θεός, εις τόν αιώνα τού αιώνος, ράβδος ευθύτητος η ράβδος τής Βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην, καί εμίσησας ανομίαν, διά τούτο έχρισέ σε ο Θεός, ο Θεός σου έλαιον αγαλλιάσεως παρά τούς μετόχους σου. Καί, Σύ καταρχάς, Κύριε, τήν γήν εθεμελίωσας, καί έργα

τών χειρών σου εισίν οι ουρανοί, αυτοί απολούνται, σύ δέ διαμένεις, καί πάντες, ως ιμάτιον, παλαιωθήσονται, καί ωσεὶ περιβόλαιον ελίξεις αυτούς, καί αλλαγῆσονται, σύ δέ ο αὐτός εἶ, καί τά ἔτη σου οὐκ εκλείψουσιν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου
Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 1-10)

Τέκνον Τιμόθεε, ενδυναμού εν τῇ χάριτι τῇ εν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἀήκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καί ἐτέρους διδάξει. Σύ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος εμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογῆσαντι ἀρέσῃ. Εἴαν δέ καί ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, εἴαν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τόν κοπιῶντα γεωργόν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἀλέγω, δὴ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν εν πάσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστόν ἐγγεγεμένον εκ νεκρῶν, εκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τό εὐαγγέλιόν μου, εν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακούργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα υπομένω διὰ τοὺς εκλεκτοὺς, ἵνα καί αυτοὶ σωτηρίας τύχωσι, τῆς εν Χριστῷ, Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα Ἦχος δ'

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καί ὡσεὶ κέδρος ἡ εν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

t41[top](#)

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τά παρόντα Στιχηρά προσόμοια, εἰς δ'.

Ποίημα Νικολάου

Ἦχος α' Τῶν ουρανίων ταγμάτων

Νύν εὐσεβείας τό σέλας, πάσιν ἐφήπλωται, διασκεδάζον πλάνην, ἀσεβείας ὡς νέφος, φωτίζον δέ καρδίας, τῶν εὐσεβῶν. Δεῦτε πάντες προσπέσωμεν, εὐσεβοφρόνως Εἰκόνας Χριστοῦ σεπτὰς, προσκυνούντες οἱ Ὀρθόδοξοι.

Ἱεροτύποις Εἰκόσι, νύν ὑφαίεται, ὡς νύμφη κοσμηθεῖσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καί πάντας συγκαλείται πνευματικῶς, εορτάσαι συνέλθωμεν, εν ὁμονοία καί πίστει ἁρμονικῶς, μεγαλύνοντες τόν Κύριον.

Κόσμος ὁ σύμπας εὐφραίνου, ἰδοὺ γάρ Κύριος, καθείλεν ἀπό ὕψους, ἀσεβείας τό κράτος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ, καί ταπεινοί, ἀνυψώθημεν σήμερον, Ὀρθοδοξίας πρὸς πίστιν δι' εὐσεβοῦς, Βασιλίδος ὁδηγούμενοι.

Πρὸς τό πρωτότυπον φέρει, φησί Βασίλειος, τιμὴ ἡ τῆς εἰκόνας, διὰ τοῦτο εν σχέσει, τιμώντες τάς Εἰκόνας, Σωτήρος Χριστοῦ, τῶν Ἁγίων ἀπάντων τε, ἵνα αὐτῶν δεδραγμένοι, μήποτε νύν, δυσσεβείᾳ υπαχθῆῖμεν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον, Ὅμοιον

Ὁ τῇ ἀνάρχῳ, καί θεῖᾳ, φύσει ἀόρατος, βροτὸς ὑμῶν Κόρη, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, οὐ τῆς σαρκὸς, γεγραφότες τήν μίμησιν, τιμητικῶς προσκυνούμεν πάντες πιστοί, εὐσεβῶς καί μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ευφραθά

Λύμης φθοροποιοῦ, φυγόντες κακοδόξων, ὀρθοδοξίας φέγγει, καρδίας ἐλλαμφθῶμεν, πιστοὶ Θεόν δοξάζοντες.

Στίχ. Ενέγκατε τώ Κυρίω υιοί Θεού.

Αρείου θολερά, κατήργηται απάτη, Μακεδονίου Πέτρου, Σεβήρου τε καί Πύρρου, καί λάμπει Φώς τρισήλιον.

Στίχ. Προσκυνήσατε τώ Κυρίω εν αυλή αγία αυτού.

Ουκέτι δυσσεβών, αυχεί τό νόθον δόγμα, Θεός γάρ Ορθοδόξοις, τή νεύσει Θεοδώρας, ράβδον ισχύος δίδωσι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον, Όμοιον

Ύψωσας ταπεινών, τό κέρας Θεοτόκε, τεκούσα Θεόν Λόγον, όθεν πιστώς σε πάντες, τιμώντες μεγαλύνομεν.

Απολυτίκιον Ήχος β'

Τήν άχραντον Εικόνα σου προσκυνούμεν Αγαθέ, αιτούμενοι συγχώρησιν τών ππαισμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, βουλήσει γάρ ηύ δόκησας σαρκί ανελθειν εν τώ Σταυρώ, ίνα ρύση ούς έπλασας εκ τής δουλείας τού εχθρού, όθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι, Χαράς επλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν Κόσμον.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Πάντα υπέρ έννοιαν, πάντα υπερένδοξα, τα σά Θεοτόκε μυστήρια, τή αγνεία εσφραγισμένη, και παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ εγνωσθης αφευδής, Θεόν τεκούσα αληθινόν, αυτόν ικέτευσωθήναι τās ψυχās ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετά τόν Προοιμιакόν, καί τό α' Κάθισμα Ψαλτηρίου, τό, Μακάριος ανήρ, εις τό Κύριε του εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου ζ' καί τού Τριωδίου δ'.

Στιχηρά Προσόμοια τού Τριωδίου

Ήχος πλ. β' Όλην αποθέμενοι

Σέ τόν ακατάληπτον, πρό εωσφόρου ανάρχως, εξ αύλου λάμπαντα, ασωμάτου τε γαστρός τού Γεννήτορος, οι Προφήται Κύριε, οι τώ σώ Πνεύματι, εμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον έσεσθαι, εξ Απειρογάμου σαρκούμενον, ανθρωποις συναπτόμενον, καί τοίς επί γής καθορώμενον, δι' ών ώς Οικτίρμων, ελλάμπεως αξίωσον τής σής, τούς ανυμνούντας τήν άφραστον, σου σεπτήν Ανάστασιν.

Λόγω σε κηρύξαντες, οι θεηγόροι Προφήται, καί έργοις τιμήσαντες, ατελεύτητον ζωήν εκαρπώσαντο, τή γάρ κτίσει Δέσποτα, παρά σέ τόν Κτίσαντα μή λατρεύειν καρτερήσαντες, τόν Κόσμον άπαντα, ευαγγελικώς απεστράφησαν, καί σύμμορφοι γεγόνασιν, ούπερ προηγόρευσαν Πάθους σου, ών ταίς ικεσίαις, αξίωσον αμέμπτως διελθειν, τής εγκρατείας τό στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Φύσει απεριγράπτος, τή θεϊκή σου υπάρχων, επ' εσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ηξίωσας περιγράφεσθαι, τής σαρκός προσλήψει γάρ, καί τά ιδιώματα, ανελάβου ταύτης άπαντα, διό τό ειδός σου, τό τής εμφορείας, εγγράφοντες, σχετικώς ασπαζόμεθα, προς τήν σήν αγάπην υψούμενοι, καί τών ιαμάτων, τήν χάριν απαντλούμεν εξ αυτού, τών Αποστόλων επόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Υπέρτιμον κόσμησιν, η τού Χριστού Εκκλησία, τών σεπτών απείληφε, καί αγίων Εικόνων, τού Σωτήρος Χριστού, καί τής Θεομήτορος και Αγίων πάντων, φαιδροτάτην αναστήλωσιν, δι' ής φαιδρύνεται, καί καταγαίζεται χάριτι, καί στίφος αποβάλλεται, τών αιρετικών εκδιώκουσα, και

αγαλλομένη, δοξάζει τόν φιλόνηθρωπον Θεόν τόν δι' αυτήν υπομείναντα, πάθη τά εκούσια.

Δόξα... Ἦχος β'

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τά προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς νύν ἀναφανδόν ἐκτετέλεστοι, ἰδοὺ γάρ ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἑνώσιμον Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς υπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφίεννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τόν τύπον προὔπογράφουσα, καί τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὄν σεβόμεθα, τούτου καί τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα, Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνῃν, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες, ἡμῖν γάρ δόξα τοῦ Σαρκωθέντος ἡ μορφή, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη, Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν. Ὁ Θεός σῶσον τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό α' τοῦ ἐνδιατάκτου Ἦχου

Εἰς τὴν Λιτὴν δέ, ὡς συνήθως, τό ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καί μετὰ τούτο, τό παρόν.

Δόξα... ἰδιόμελον Ἦχος β'

Χαίρετε Προφῆται τίμοι, οἱ τόν νόμον Κυρίου καλῶς διαταξάμενοι, καί τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στόλοι ἀκλινεῖς, ὑμεῖς γάρ καί μεσίται ὠφθητε τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ, καί μεταστάντες πρὸς Οὐρανόν, αὐτόν ἱκετεύσατε, εἰρηνεύσαι τόν Κόσμον, καί σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος ο αὐτός

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα

Τά κατ' Ἀλφάβητον τῆς Ὀκτωῆχου

Δόξα... ἰδιόμελον Ἦχος β'

Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καί τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καί τας ἐν τοίχοις καί πίναξι, καί ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθεῖσας ἱεράς Χριστοῦ Εἰκόνας, τῆς Πανάγνου, καί πάντων τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν, ἡ γάρ τιμὴ τῆς Εἰκόνας, ὡς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει, αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καί πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος ο αὐτός

Ὡ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ ἔγνω Μητέρα ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καί ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τόν ἀπάσαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τό κυηθέν, ὄν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καί μητρικὴν παρηρησίαν πρὸς αὐτόν κεκτημένη, μὴ παύση δυσωπούσα ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρήσαι, καί σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλοημένη σύ ἐν γυναιξί, καί εὐλοημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **(ἐκ γ')**

Καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Εξάψαλμον, τό, Θεός Κύριος, τό Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα... Ἦχος β'

Τὴν ἀχράντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, βουλήσει γάρ ἡ ἡ δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν εὐχαρίστως βοώμεν σοι, Χαράς ἐπλήρωσας τά πάντα, ὁ Σωτὴρ

ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν Κόσμον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πάντα υπέρ έννοιαν, πάντα υπερένδοξα, τα σά Θεοτόκε μυστήρια, τή αγνεία εσφραγισμένη, καί παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ενγώσθησ αφευδής, Θεόν τεκούσα αληθινόν, αυτόν ικέτευε σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Είτα η συνήθης Στιχολογία, οι Αναβαθμοί τού Ήχου, τό, πάσα πνοή, καί τό ενδιάτακτον Εωθινόν Ευαγγέλιον.

Καί μετά τό, Ανάστασιν Χριστού, καί τόν Ν' ψάλλομεν τά παρόντα Ιδιόμελα.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τής μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, προς Ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, Αλλ' ως Οικτίρμων κάθαρον, ευσπλαγγνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον, Ο αυτός

Τής σωτηρίας ευθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπτωσα, τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμωσ τόν βιον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαί με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός...

Ήχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής Κρίσεωσ, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγγνίας σου, ως Δαυϊδ βοώ σοι Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Οι Κανόνες. Ο Αναστάσιμος, ο Σταυροαναστάσιμος, και τής Θεοτόκου, εις η' και τού Τριωδίου, εις ζ'.

Ο Κανών τού Τριωδίου, ού η ακροστιχίς.

Σήμερον ευσεβίης θεοφεγγέος ήλυθεν αίγλη.

Ποίημα τού κυρίου Θεοφάνους,

Ωδή α' Ήχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραίον

Σκιρτώντες μετ' ευφροσύνης σήμερον, πιστοί βοήσωμεν, Ως θαυμαστά τά έργα σου Χριστέ, καί μεγάλη η δύναμις, ο τήν ημών ομόνοιαν, καί συμφωνίαν εργασάμενος!

Ημέραν χαρμονικήν θεόφρονες, δεύτε τελέσωμεν, νύν ουρανός ευφραίνεται καί γή, καί Αγγέλων τά τάγματα, καί τών βροτών συστήματα, διαφερόντως εορτάζοντα.

Μεγίστην ευεργεσίαν βλέποντες, χείρας κροτήσωμεν, τά διεστώτα μέλη τού Χριστού, συνηγμένα προς ένωσιν, καί τόν Θεόν αινέσωμεν, τόν τήν ειρήνην πρυτανεύσαντα.

Εδόθη τή Εκκλησία σήμερον, τά νικητήρια θεοκινήτω νεύσει και βουλή, Μιχαήλ Θεοδώρας τε, τών ευσεβώς τής Πίστεωσ, αντεχομένων Βασιλέων ημών.

Θεοτοκίον

Ρομφαίαι τών δυσσεβών εξέλιπον, σαφώς αίρέσεων, τόν γάρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, εν Εικόσι κοσμούμενον, πανευσεβώς θεώμενοι, νύν πανιέρως αγαλλόμεθα.

Καταβασία

Θαλάσσης τό ερυθραίον πέλαγος, αβρόχοις ίχνεσιν, ο παλαιός πεζεύσας Ισραήλ, σταυροτύποις Μωσέωσ χερσί, τού Αμαλήκ τήν δύναμιν, εν τή ερήμω ετροπώσατο.

Ωδή γ' Ευφραίνεται επί σοί

Ουκέτι τών ασεβών, αιρετικών νύν η οφρύς αίρεται, η γάρ Θεού δύναμις, τήν Ορθοδοξίαν

εκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικώς, ζωοποιόν εξ ουρανού σήμερον, δρόσον ημίν ρανάτωσαν, επί τή εγέρσει τής Πίστεως.

Ευήχως αί μυστικαι, τών Αποστόλων τού Χριστού σάλπιγγες, υπερφυώς βοάτωσαν, τών σεπτών Εικόνων ανόρθωσιν.

Υμνήσωμεν τόν Χριστόν, τόν αναδείξαντα ημίν Ανασσαν, θεοσεβή φιλόχριστον, σύν τώ θεοστέπτω βλαστήματι.

Θεοτοκίον

Σκηνήν σου τήν ιεράν, καταλαβόντες οι πιστοί Πάναγνε, φωτοειδεί χάριτι, νύν καταυγασθήναι δεόμεθα.

Καταβασία

Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος α' Χορός Αγγελικός

Τήν θείαν σου μορφήν, εν Εικόνη τυπούντες, τήν Γέννησιν Χριστέ, αριδήλως βούμεν, τά θαύματα τά άρρητα, τήν εκούσιον Σταύρωσιν, όθεν Δαίμονες, αποδιώκονται φόβω, καί κακόδοξοι, εν κατηφεία θρηνούσιν, ώς τούτων συμμετοχοι.

Δόξα... Όμοιον

Μορφάς τών Προφητών, Αποστόλων τά είδη, Μαρτύρων ιερών, καί Αγίων απάντων, Εικόνας καί μορφώματα, ιερώς ωραΐζεται, τού Νυμφίου δέ, τού νοητού καί τής Νύμφης, αγλαΐζεται, ταΐς νοεραΐς αγλαΐαις, η μήτηρ η άνω Σιών.

Καί νύν... Θεοτοκίον, Όμοιον

Τοΐς πόθω σου Σεμνή, τήν αγίαν Εικόνα, τιμώσι καί Θεού, αληθή σε Μητέρα, συμφώνως καταγγέλλουσι, καί πιστώς προσκυνούσί σε, φύλαξ φάνηθι, καί κραταιά προστασία, αποτρέπουσα, πάν δυσχερές πόρρω τούτων, ώς πάντα ισχύουσα.

Ωδή δ' Επαρθέντα σε ιδούσα

Επιφοιτήσει τή θεία τού Παρακλήτου, τόν σόν Ναόν αγίασον, καί τή παρουσία, τούτου τής αιρέσεως, τήν πλάνην απέλασον, Λόγε τού Θεού πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ρυσάμενος δυσσεβείας, τόν σόν λαόν ανάδειξον τώ τής ευσεβείας, ζήλω πυρπολούμενον, καί πίστει κραυγάζοντα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε,

Ιεροτύποις μορφώσεσι τών Εικόνων, τών τού Χριστού θεώμενοι, καί τής Θεοτόκου, τύποις καταλάμποντα, τά θεία σκηνώματα, ιεροπρεπώς αγαλλόμεθα.

Η Βασίλισσα στεφάνω κεκοσμημένη, τήν αληθή ποθήσασα, Χριστού βασιλείαν, τούτου ανιστόρησεν Εικόνα τήν άχραντον, καί τά τών Αγίων μορφώματα,

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τεκούσα τόν Θεόν Λόγον, θεοπρεπές αγίασμα, Κεχαριτωμένη, τούτου αναδέδειξαι, διό σου τό τέμενος, τό φωτοειδές εγκαινίζομεν.

Καταβασία

Επαρθέντα σε ιδούσα η Εκκλησία, επί τόν Ἥλιον τής δικαιοσύνης, έστη εν τή τάξει αυτής, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε' Σύ Κύριέ μου φώς

Θού Κύριε τή σή, Εκκλησία, κραταιώμα, ακλόνητον διαμένειν, εις αιώνα αιώνος, τώ σάλω τών αιρέσεων.

Εις άπασαν τήν γήν, η φαιδρότης εξέλαμπε, τής άνωθεν δεδομένης, τοΐς πιστοΐς ευφροσύνης, καί θεΐας αντιλήψεως.

Ο μόνος αγαθός, καί πηγή αγαθότητος, σύ ύψωσον ορθοδόξων, Βασιλέων τό κέρας, τιμώντων τήν Εικόνα σου.

Φώς άδυτον ημίν, ευσεβείας ανέτειλε, θεσπίσματοι θεοπνεύστω, τών πιστών Βασιλέων, καί νεύματοι θεόφρονοι.

Θεοτοκίον

Εγκαίνισον ημίν, τήν αρχαίαν ευπρέπειαν, πανάχραντε Θεομήτορ, καί τόν Οίκόν σου τούτον, αγίασον σή χάριτι,

Καταβασία

Σύ Κύριέ μου φώς, εις τόν κόσμον ελήλυθας, φώς άγιον επιστρέφον, εκ ζοφώδους αγνοίας, τούς πίστει ανυμνούντάς σε.

Ωδή ς'

Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως

Γράφεται, καί τιμάται πιστώσ προσκυνούμενος, ο χαρακτήρ τού Δεσπότη, καί λαμβάνει πάλιν η Εκκλησία, παρρησίαν. ευσεβώς τόν Σωτήρα δοξάζουσα.

Γυμνούται, κατηφείας καί σκότους αιρέσεως, η τού Χριστού Εκκλησία, καί φορεί χιτώνα τής ευφροσύνης, καί τή θεία, καί φωσφόρω πυκάζεται χάριτι.

Ευκλείας, τής αρχαίας ελλάμπσεως έτυχε, τών Ορθοδόξων ο δήμος, Θεοδώρας νεύσει τής Βασιλίδος, καί τού ταύτης, ευσεβούς Μιχαήλ Αυτοκράτορος,

Θεοτοκίον

Ο πάλαι, μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνήν, ως εν σκηνή λογική σοι, κατοικείομονος δεδοξασμένος, ο δοξάζων, τόν Ναόν σου Παρθένε τοίς θαύμασι.

Καταβασία

Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής Πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον

Αυτόμελον 'Ηχος πλ. δ'

Ο απεριγράφτος Λόγος τού Πατρός, εκ σου Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν ρυπωθείσαν εικόνα εις τό αρχαίον αναμορφώσας, τώ θείω κάλλει συγκατέμιξεν. Αλλ' Ομολογούντες τήν σωτηρίαν, έργω καί λόγω ταύτην ανιστορούμεν.

Ο Οίκος

Τούτο τό τής Οικονομίας μυστήριον, πάλαι Προφήται θειωδώς εμπνευσθέντες, δι' ημάς, τούς εις τά τέλη τών αιώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τής τούτου τυχόντες ελλάμπσεως. Γνώσιν ούν θείαν δι' αυτού λαβόντες, ένα Κύριον τόν Θεόν γινώσκομεν, εν τρισίν υποστάσεσι δοξαζόμενον, καί αυτώ μόνω λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, έν Βάπτισμα έχοντες, Χριστόν ενδεδύμεθα, Αλλ' Ομολογούντες τήν σωτηρίαν, έργω καί λόγω, ταύτην ανιστορούμεν.

Συναξάριον τού Μηναίου

είτα τό παρόν

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή πρώτη τών Νηστειών, ανάμνησιν ποιούμεθα τής αναστηλώσεως τών αγίων καί σεπτών Εικόνων, γενομένης παρά τών αιμνήστων Αυτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαήλ καί τής μητρός αυτού Θεοδώρας, επί τής Πατριαρχείας τού αγίου καί Ομολογητού Μεθοδίου.

Στίχοι

- Τάς ου πρεπόντως εξορίστους Εικόνας,
- Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Η απαράλλακτος Εικών τού Πατρός, πρεσβείαις τών αγίων σου Ομολογητών, ελέησον ημάς, Αμήν.

Ωδή ζ' Εν τή καμίνω

Συγχορευέτω, τής Εκκλησίας τή φαιδρότητι, πόθω θείκω Αγγέλων η στρατιά, θεοφρόνως

αναμέλπουσα, Ευλογημένος εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Η Εκκλησία, τών πρωτοτόκων καί πανήγυρις, χαίρει θεωμένη νύν τόν θεϊόν λαόν, ομοφρόνως αναμέλποντα, Ευλογημένος εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Λελυτρωμένοι, τής πρίν αχλύος τής αιρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τής αξιοπρεπούς, Βασιλίδος αναμέλπομεν, Ευλογημένος εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Υπέρ τάς άνω, χοροστασίας ήρθης Πάναγνε, μόνη γενομένη Μήτηρ τού Παντουργού, γεγηθότες ούν κραυγάζομεν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξίν, υπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία

Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι Παίδες τή Περσική, πόθω ευσεβείας μάλλον ή τή φλογί, πυρπολούμενοι εκραύγαζον, Ευλογημένος εί, εν τώ Ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Ωδή η' Χείρας εκπετάσας Δανιήλ

Εκκλησίας πατρικούς, διαφυλάττοντες, εικόνας γράφομεν, καί ασπαζόμεθα στόμασι, καί καρδία καί θελήματι, τών τού Χριστού καί τών αυτού Αγίων κράζοντες, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Επί τό πρωτότυπον σαφώς, τήν τής Εικόνας τιμήν, καί τήν προσκύνησιν, αναβιβάζοντες σέβομεν, θεηγόρων τοίς διδάγμασιν ακολουθούντες, τώ Χριστώ πίστει κραυγάζομεν, Ευλογείτε, πάντα τα έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Νούν καταυγασθείσα φωτισμώ, τού θείου Πνεύματος, σεπτή Βασίλισσα, καρπούς θεόφρονας έχουσα, τήν ευπρέπειαν ηγάπησε, τής Εκκλησίας τού Χριστού, καί ωραιότητα, ευλογούσα, άμα πιστοίς Ιησούν τόν θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον

Ακτίσι φωτός τού νοητού, καταλαμπόμενος θεϊός Οίκός σου, κατασκιάζει νύν άπαντας, τή νεφέλη τή τού Πνεύματος, καί αγιάζει τούς πιστούς, συμφώνως ψάλλοντας, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Καταβασία

Χείρας εκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, εν λάκκω έφραξε. πυρός δέ δύναμιν έσβεσαν, αρετήν περιζωσάμενοι, οι ευσεβείας ερασταί, Παίδες κραυγάζοντες Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ωδή θ' Λίθος αχειρόμητος

Ιερογραφίαις Εικόνων, κεκοσμημένην καθορώντες, πάλιν τήν σεπτήν Εκκλησίαν, μετ' ευλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καί τώ Χριστώ βοήσωμεν. Σέ μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Γέρας καί τιμήν κεκτημένη, η Εκκλησία τόν Σταυρόν σου, καί τάς σεβασμίους Εικόνας, καί τών Αγίων τά εκτυπώματα, μετ' ευφροσύνης Δέσποτα, καί θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τή θεία σου δόξη, τούς Βασιλείς ημών Οικτίρμον, καί παρεμβολαίς αγγελικαίς, καί πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τήν τών εθνών θρασύτητα. καθυποτάσσων αυτοίς Δέσποτα,

Θεοτοκίον

Ήρθη τής προμήτορος Εύας, η καταδίκη Θεοτόκε, ότι σύ τόν πάντων Δεσπότην, ανερμηνεύτως Αγνή γεγέννηκας, ού νύν τήν εμφέρειαν, εν ταίς Εικόσιν ασπαζόμεθα.

Καταβασία

Λίθος αχειρόμητος όρους, εξ αλαξέυτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετμήθη, Χριστός συνάψας τάς διεστώτας φύσεις, Διό επαγαλλόμενοι σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον

Τό Εωθινόν Αναστάσιμον (άπαξ)

Είτα τά παρόντα

Γυναίκες ακουτίσθητε

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' ευφροσύνης άσατε, Ως θαυμαστά σου καί ξένα, Χριστέ βιώντες τά

έργα! καί τίς ισχύσει εξειπεῖν, Σώτερ τās δυναστείας σου, τού τήν ημῶν ομόνοιαν, καί συμφωνίαν εἰς μίαν, ἐνώσαντος Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον

Ρομφαίαι νύν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενούς αἰρέσεως, καί τό μνημόσουνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου, τόν γάρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων Εἰκόνων, χαράς πληρούμεθα πάντες.

Εἰς τούς Αἶνους

Στιχηρά Αναστάσιμα, δ' καί ἐν Ανατολικόν, καί τού Τριωδίου τά παρόντα Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐν σοί νύν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλόανθρωπε, τῷ Νυμφίῳ καί Κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καί σαυτῷ, ἀρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τήν ἱεράν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων, καί χαίρουσα, σέ ὑμνεῖ καί δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δι' ἠγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

Σαρκόσ τό ἐκτύπωμα, ἀναστηλούντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τό μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλούντες, οὐ γάρ δοκήσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν ὠφθῆς φιλόανθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία καί φύσει σαρκός, δι' αὐτοῦ ἀναγόμε νοι, πρὸς σόν πόθον καί ἔρωτα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μή ἐπιλάθου τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καί ευφροσύνης ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον, φαιδρότης δογμάτων γάρ, τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καί λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἀγίων νύν, ἐκτυπωμάτων καί λάμπεσι, καί ομόνοια γίνεται, τῶν Πιστῶν θεοβράβευτος.

Δόξα... Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Νόμον ἐδέξατο, καί λαόν ἐπεσπάσατο, Ἡλίας νηστεύσας, οὐρανοῦς ἀπέκλεισε, τρεῖς δέ Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, τύραννον παρανομούντα, διὰ νηστείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καί ἡμᾶς Σωτῆρ ἀξίωσον, τῆς Ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καί νύν...

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γάρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα ἐξωποιοήθημεν, διό ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καί Ἀπόλυσις

Εἰς δέ τήν Λιτήν, ἐν τῷ Νάρθηκι, ψάλλομεν τό Δοξαστικόν Ἐωθινόν Ἰδιόμελον.

Ἡ ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Προπορευομένων τῶν Ἱεροπαίδων μετὰ εἰκόνων καί θυμιατοῦ, ὁ Ἱερεὺς ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί γίνεται λιτανεία περίξ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ εἰς τέσσαρες στάσεις. Εἰς ἐκάστην γίνεται δέησις καί ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς εἰς στάσεις τέσσαρες.

Λαός: Τήν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν Ἀγαθέ αιτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός βουλήσει γάρ ἠδῶκῃσας σαρκί ἀνελεθῆν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν ευχαρίστως βοῶμέν σοι, χαράς ἐπλήρωσας τά πάντα, ὁ Σωτῆρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τό σῶσαι τόν κόσμον.

α' Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τελείται δέησις υπέρ τῶν ζώντων.

Ιερεύς: Ελέησον ημάς, ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου δεόμεθά σου επάκουσον καί ελέησον.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (Όνομα) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ότι ελεήμων καί φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις καί Σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Λαός: Αμήν.

Λαός: Τήν άχραντον Εικόνα σου προσκυνούμεν Αγαθέ αιτούμενοι συγχώρησιν τών πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θεός βουλήσει γάρ ηυδόκησας σαρκί ανελθειν εν τώ Σταυρώ, ίνα ρύση ούς έπλασας εκ τής δουλείας τού εχθρού, όθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι, χαράς επλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν κόσμον.

β' Εν τή δυτική πλευρά, τελείται δέησις υπέρ τών κεκοιμημένων, ευσεβών Βασιλέων Ορθοδόξων πατριαρχών, Αρχιερέων κ.τ.λ.

Ιερεύς: Ελέησον ημάς ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον καί ελέησον.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Έτι δεόμεθα υπέρ μακαρίας μνήμης καί αιωνίου αναπαύσεως τών ψυχών τών κεκοιμημένων δούλων σου βασιλέων, πατριαρχών, αρχιερέων, ιερέων ιερομονάχων ιεροδιακόνων μοναχών καί πάντων τών από περάτων έως περάτων τής οικουμένης κεκοιμημένων ευσεβών καί ορθοδόξων χριστιανών πατέρων προπατόρων πάππων προπάππων γονέων αδελφών καί συγγενών ημών.

Λαός: Αιωνία η μνήμη αυτών (3).

Ιερεύς: Ότι σύ εί η ανάστασις η ζωή καί η ανάπαυσις τών κεκοιμημένων δούλων σου Χριστέ ο Θεός ημών καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν σύν τώ ανάρχω σου Πατρί καί τώ παναγίω καί αγαθώ καί ζωοποιώ σου Πνεύματι νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Λαός: Αμήν.

Λαός: Τήν άχραντον Εικόνα σου προσκυνούμεν Αγαθέ αιτούμενοι συγχώρησιν τών πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θεός βουλήσει γάρ ηυδόκησας σαρκί ανελθειν εν τώ Σταυρώ, ίνα ρύση ούς έπλασας εκ τής δουλείας τού εχθρού, όθεν ευχαρίστως βοώμέν σοι, χαράς επλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τό σώσαι τόν κόσμον.

γ' Εν τή νοτίω πλευρά τελείται δέησις υπέρ τών ζώντων.

Ιερεύς: Ελέησον ημάς, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον καί ελέησον.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ετι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Όνομα) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόνητος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λαός: Ἀμήν.

Λαός: Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυνούμεν Ἀγαθὲ αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός βουλήσει γάρ ἠδύκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν εὐχαρίστως βοώμεν σοι, χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τό σῶσαι τόν κόσμον.

δ' Ἐν δὲ τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τελεῖται δέησις υπέρ τῶν ζώντων.

Ιερεύς: Ελέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ἐτι δεόμεθα καί υπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν καί χώραν, ἀπό οργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καί αἰφνιδίου θανάτου. υπέρ τοῦ ἰλεων εὐμενῆ καί ἐυδιάλλακτον γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί Φιλόνητον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί διασκεδάσαι πάσαν οργήν καί νόσον τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καί ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3).

Ιερεύς: Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καί ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Λαός: Κύριε, ελέησον (3),

Ιερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καί Φιλόνητος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λαός: Ἀμήν.

(Ἐνταῦθα ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεύς τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.)

Ιερεύς: Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἐλάμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεύδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονούμεν, οὕτω λαλούμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν, καί τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν Ναοῖς, ἐν Εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνούμεντες καί σέβοντες, τοὺς δὲ διό τόν κοινόν Δεσπότην ὡς Αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμονες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας Κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθῆτως εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς εὐσεβείας, υπέρ ἧς ἀγωνίσαντο, ἀνευφημούμεν καί λέγομεν. Τῶν τῆς Ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Αἰωνία ἡ μνήμη.

Λαός: Αιωνία η μνήμη αυτών (3).

Ιερεύς: Τούτων τοίς υπέρ ευσεβείας μέχρι θανάτου άθλοισ τε καί αγωνίσμασι καί διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν έκλιπαρούντες, καί μιμητός τής ενθέου αυτών πολιτείας μέχρι τέλους αναδεικνύσθαι εκδυσωπούντες, αξιωθείημεν τών εξαιτουμένων, οικτιρμοίς καί χάριτι τού Μεγάλου καί Πρώτου Αρχιερέως Χριστού τού αληθινού Θεού ημών, πρεσβείαις τής υπερενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αιπιπαρθένου Μαρίας, τών θεοειδών Αγγέλων καί πάντων τών Αγίων.

Λαός: Αμήν.

Λαός: Τίς Θεός μέγας ως ο Θεός ημών. Σύ εί ο Θεός ο ποιών θαυμάσια μόνος (3).

Λαός: Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω γέγονεν, άσωμεν τώ αναστάντι εκ τάφου καί αρχηγώ τής ζωής ημών. καθελών γάρ τώ θανάτω τόν θάνατον, τό νίκος έδωκεν ημίν καί μέγα έλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τα Τυπικά, οι Μακαρισμοί τής Οκτωήχου, καί εκ τού Κανόνος τού Τριωδίου, η ς' Ωδή.

Ο Απόστολος

Προκείμενον 'Ηχος δ'
Ωδή τών Πατέρων

Ευλογητός εί, Κύριε ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Στίχ. Ότι δίκαιος εί επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν.

Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΑ', 24-26 32-40)

Αδελφοί, πίστει Μωσής μέγας γενόμενος, ηρηήσατο λέγεσθαι υιός θυγατρός Φαραά. μάλλον ελόμενος συγκακουχίσθαι τώ λαώ τού Θεού ή πρόσκαιρον έχειν αμαρτίας απόλαυσιν, μείζονα πλούτον ηησάμενος τών εν Αιγύπτω θησαυρών, τόν ονειδισμόν τού Χριστού, απέβλεπε γάρ εις τήν μισθαποδοσίαν, Καί τί έτι λέγω; επιλείπει γάρ με διηγούμενον ο χρόνος, περί Γεδεών, Βαράκ τε, καί Σαμψών, καί Ιεφθάε, Δαυϊδ τε καί Σαμουήλ, καί τών Προφητών, Οί διά πίστewς κατηγωνίσαντο βασιλείας, ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών, έφραξαν στόματα λεόντων, έσβεσαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, εγενήθησαν ισχυροί εν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν αλλοτρίων, Έλαβον γυναίκες εξ αναστάσεως τούς νεκρούς αυτών, άλλοι δέ ετυμπανίσθησαν, ου προσδεξάμενοι τήν απολύτρωσιν, ίνα κρείπτονος αναστάσεως τύχωσιν, έτεροι δέ εμπαιγμών καί μαστίγων πείραν έλαβον, έτι δέ δεσμών καί φυλακής, ελιθάσθησαν, επιρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον, περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ών ουκ ήν άξιος ο κόσμος) εν ερημίαις πλανώμενοι, καί όρεσι, καί σπηλαίοις, καί ταίς οπαίς τής γής. Καί ούτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διά τής πίστεως, ουκ εκομίσαντο τήν επαγγελίαν, τού Θεού περί ημών κρείπτόν τι προβλεψαμένου, ίνα μή χωρίς ημών τελειωθώσιν.

Αλληλούϊα 'Ηχος πλ. δ'

Μωϋσής καί Ααρών εν τοίς ιερεύσιν αυτού.

Ευαγγέλιον

Εκ τού κατά Ιωάννην.

Τώ καιρώ εκείνω, ηθέλησεν ο Ιησούς εξελθείν...

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

t42top

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Δίδου μοι κατάνυξιν, καί τών κακῶν αλλοτρίωσιν, καί τελείαν διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νύν βεβυθισμένω, καί μεμακρυσμένω, ἐκ σοῦ Θεοῦ Παμβασιλεύ, καί μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι, καί σώσόν με τόν ἄσωτον, διά πολλήν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τών ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διά νηστείας τεθέαται, καθαρθεῖς τόν ποθούμενον. Τούτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινή ψυχὴ μου, σπεύσον ἐν ἡμέρα, τῆς ἐγκρατείας τών κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τόν Κύριον, διδόντα σοι τήν ἀφῆσιν, νύν θεωρήσης υπάρχοντα, ἀγαθόν καί φιλόανθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

Ἐτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος πλ. β'

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν

Τά τών Νηστειῶν νύν δισέβδομα φαιδρώς, ἐναρξώμεθα τελούντες, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀδελφοί, ἄρμα πυρός ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς, τόν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθεία, τήν σάρκα σπλίσωμεν τῆ ἀγνεία, τρέποντες, καί νικῶντες τόν ἐχθρόν.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό Ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπό τών περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῆ σκέπη τών πτερύγων σου.

Καί ἄλιν γεγωνώτερα φωνή

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό Ὄνομά σου, Κύριε.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν εαυτούς, ἐν ἐλεημοσύναις καί οἰκτιρμοῖς πενήτων, μή σαλπίζοντες, μή δημοσιεύοντες ἡμῶν τήν εὐποΐαν, μή ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερά, τῆς δεξιᾶς τό ἔργον, μή σκορπίση ἡ κενοδοξία, τόν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ, τῷ τὰ κρυπτά εἰδοτὶ κράζωμεν, Πάτερ, ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νύν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τών παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μήτηρ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογούμεν, τήν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Παραβάσεως καρπῷ, θανατωθέντα τήν ψυχὴν, ζωοποίησον Χριστέ, διά νηστείας ἀληθοῦς, καί μετανοίας μοι δέομαι ὡς Οἰκτίρμων, καί δίδου ἐν ὁδοῖς, αἰεὶ πορεύεσθαι, εὐθείαις καί καλαῖς, τών σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, ὅπως τῆς θείας δόξης σου, σὺν πάσιν ἐπιτυχῶν τοῖς ποθοῦσί σε, δοξολογῶ σου, τήν περὶ πάντας Ἰησοῦ ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον

Τρικυμίας τών παθών, ο ασυνείδητος εγώ, χαιμαζόμενος Αγνή, επικαλούμαι σε θερμώς, Μή με παρίδης τόν δειλαιον απολέσθαι, άβυσσον ελέους, η τέξασα, πλήν σου γάρ ελπίδα, ου κέκτημαι, μή ούν εχθροίς επίχαρμα, καί γέλως ο πεπτοιώς σοι οφθήσομαι, καί γάρ ισχύεις, όσα καί βούλει, ως Μήτηρ ούσα τού πάντων Θεού.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. β' Κύριε ελέησον ημάς

Κύριε κατεύθυνον ημάς, τήν νηστείαν δισσεύοντας, αγιασμόν ημίν λάμψον, καί φωτισμόν τών δικαιωμάτων σου, καί αξίωσον ημάς προσφέρειν σοι, ευπρόσδεκτον ευχήν, τό γόνυ κλίνοντας, σύ γάρ εί Πατήρ ημών, καί ημείς υιοί σου, καί σέ φόβω υμνούμεν καί τό όνομά σου, επικεκλήμεθα.

Θεοτοκίον

Αρχή σωτηρίας, η τού Γαβριήλ προσηγορία, πρός τήν Παρθένον εγένετο, ήκουσε γάρ τό Χαίρε, καί ουκ απέφυγε τόν ασπασμόν, ουκ εδίστασεν, ως η Σάρρα εν τή σκηνή, αλλ' ούτως έλεγεν, Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρήμά σου.

Ο Κανών

Ωδή α' Ἦχος δ' Τριστάτας κραταιούς

Ο μόνος αγαθός, η πηγή τού ελέους, ο Αμνός ο τού Θεού, ο αίρων ως Θεός, τά τού Κόσμου εγκλήματα, σώσόν με αμαρτημάτων, τρικυμία ποντούμενον, μετανοίας πρός όρμον ιθύνων με.

Νηστεία καθαρά, μακρυσμός αμαρτίας, αλλοτρίωσις παθών, αγάπη πρός Θεόν, προσευχής επιμέλεια, δάκρυα σύν κατανύξει, καί πενήτων προμήθεια, ως ο Χριστός εν Γραφαίς επηγγείλατο.

Πληγέντα τήν ψυχήν, αμαρτίας ρομφαία, καί κατάστικτον πολλοίς, υπάρχοντα κακοίς, Ιατρέ τών ψυχών ημών, ίασαι ως ευεργέτης, επιθείς μοι τά φάρμακα, τών σοφών εντολών σου φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Αμόλυντε σκηνή, Παναγία Παρθένε, μολυνθέντα με δεινών, παθών επαγωγαίς, τή πηγή τού ελέους σου, κάθαρον, καί δός μοι όμβρους, κατανύξεως Δέσποινα, αμαρτίας βυθόν αφανίζουσα.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. β'

Βοηθός καί σκεπαστής

Ως μεθέορτον χαράν, καί δευτερεύουσαν Εβδομάδα, τών φωτοποιών, Νηστειών αδελφοί, δεξάμενοι πόθω, ανυμνήσωμεν Χριστόν, ενθέςως ευφραινόμενοι.

Κατανύξεως καιρόν, τόν τής νηστείας νύν ευρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρώς, καί στενάξωμεν, πετάσωμεν χείρας, πρός τόν μόνον Λυτρωτήν, τού σώσαι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα...

Τρισυπόστατε Μονάς, αρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχική, υπεράρχιε, αυτή ημάς σώσον, ο Πατήρ, καί ο Υιός, καί Πνεύμα τό πανάγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίς εγέννησεν υιόν, τόν μή σπαρέντα πατρώω νόμω; τούτον ούν γεννά, ο Πατήρ πλήν μητρός, παράδοξον τέρας! σύ γάρ έτεκες Αγνή, Θεόν ομού καί άνθρωπον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Πώς σου οίσω τήν οργήν, Χριστέ μου όταν εις κρίσιν έλθης; ποίον δέ ευρών, λόγον δώσω εκεί, μή πράξας μή δράσας, τό σόν θέλημα Χριστέ; διό πρό τέλους άνες μοι.

Ο Ειρμός

Βοηθός καί σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Ωδή η'

Λυτρωτά τού παντός

Παροδεύων τού βίου τό άστατον, ληστρικούς λογισμούς περιέπεσα, καί πληγωθείς προσώζεσα, ιατρέ τών νοσοούντων, δίδου μοι χείρα, τών Αγίων σου πάντων δεήσεσι.

Χαλεπής αμαρτίας κλυδώνιον, τήν εμήν συνταράσσει διάνοιαν, ώσπερ τόν Πέτρον σώσόν με, Ιησού μελωδούντα, Πάντα τά έργα, ευλογείτε, υμνείτε τόν Κύριον.

Εγκρατεία τά πάθη νεκρώσωμεν, τή νηστεία τό πνεύμα περώσωμεν, πρός ουρανόν καί κράζωμεν, κατανύξει καρδιάς, Ημάρτομέν σοι, ο Θεός, ως οικτίρμων συγχώρησον.

Θεοτοκίον

Εν γαστρί σου σκηνώσας ο Ύψιστος, ουρανών πλατυτέραν σε έδειξε, καί προστασίαν άμαχον, τών βοώντων Παρθένε, Πάντα τά έργα, ευλογείτε, υμνείτε τόν Κύριον.

Άλλος

Όν Στρατιαί, ουρανών

Τής τών παθών τυραννίδος Κύριε, αδούλωτον τήν ψυχήν, δείξον τήν εμήν, ίνα ελευθερίως, ποιών τό θέλημά σου, χαίρω καί δοξάζω, τό κράτος σου εις τούς αιώνας.

Τήν τού Ησαύ, ακρασίαν μίσησον, ψυχή μου, καί Ιακώβ, ζήλου τά καλά, πτέρνισον τόν Βελίαρ, διά τής εγκρατείας, πλούτισον τά θεία, καί ύμνησον εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί Άγιον Πνεύμα

Ένα Θεόν, κατ' ουσίαν σέβομαι, τρεις υποστάσεις υμνώ, διοριστικώς, άλλας αλλ' ουκ αλλοίας, επει θεότης μία, εν τρισί τό κράτος, καί γάρ Πατήρ, Υιός καί Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκ φωτεινής, προελθών νηδύος σου, ως νυμφίος εκ παστού, έλαμψε Χριστός, φώς τοίς εν σκότει μέγα, καί γάρ δικαιοσύνης, Ήλιος αστράψας, εφώτισεν Αγνή τόν Κόσμον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Υδροποτών, ουδείς ηφρονεύσατο, ώφθη δέ Νώε γυμνός, οίνου πειραθείς, σπέρματα δέ κακίας, ο Λώτ εντεύθεν τίκτει, φεύγε ώ ψυχή μου, τήν μίμησιν, Χριστόν υμνούσα.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Όν Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι, καί φρίττει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Εύα μέν τώ τής παρακοής

Νηστεύσωμεν μήνιδος παθών, τρυφήσωμεν τήν αγάπην τήν ανόθευτον, θρέψωμεν πένητας τώ άρτω, τή θεία σιτιζόμενοι χάριτι, καί δάκρυσι τά δάκρυα σβέσωμεν, τά τής μελλούσης αποφάσεως.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχή, σκυθρώπασον, μετανοίας τρόπους ένδειξον, νύν επί θύραις η ημέρα, ο κρίνων αποτόμωσ καθέζεται, εκάστω απονέμων τά άξια, τών πεπραγμένων καθώς γέγραπται.

Ου κέκτημαι πράξεις αγαθάς, εσπίλωσα τόν χιτώνα, όνπερ είληφα θείου Βαπτίσματος ενδύσει, εν σκότει αγνωσίας πορεύομαι, φωτί με τού προσώπου σου Κύριε, απεγνωσμένον νύν ανόρθωσον.

Θεοτοκίον

Μαρία Κυρία τού παντός, παντοίοις με δουλωθέντα αμαρτήμασι, σύ ελευθέρωσον Παρθένε, τόν ελευθερωτήν τών ψυχών ημών, αυτή γάρ υπέρ λόγον εκύησας, τήν ουσιώδη αγαθότητα.

Άλλος

Ασπόρου συλλήψεως

Νύν κακοπαθήσωμεν, ως στρατιώται τού Χριστού, όσον γάρ όσον, ο καιρός παρέρχεται, οι στέφανοι πλέκονται, τών αγωνιζομένων, ούς αποδίδωσιν ο Χριστός, όταν ήξη μετά δόξης, επί γής τού κρίναι πάσαν τήν γήν.

Όλος τετραυμάτισμαι, όλος Χριστέ μου ήλκωμαι, ιάτρευσόν μου, τά έλκη τά τραύματα, τά πάθη τά δήγματα, τά εκ τής αμαρτίας, ίνα ακούσω ως ο Λεπρός, τής φωνής σου τής αγίας, ότι θέλω καθαρίσθητι.

Δόξα...

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατῆρ, καί μόνος μόνου, φῶς φωτός απαύγασμα, καί μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, Ω Τριάς Μονάς αγία, σώσον με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό θαῦμα τοῦ τόκου σου, εκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ασπόρως τόν ἀληπτον, εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τό υπέρ φύσιν πίστει λαβῶν, τό τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γάρ καί δύναται.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Νηστεία τόν Μωσέα, θεόπτην απειργάσατο, Ἡλίαν πάλαι, φλογερόν ηνίοχον, τόν Παύλον δέ ψυχῆ μου, φρικτόν ουρανοδρόμον, διό νηστεύσωμεν εκ κακῶν, καί εἰς ὕψος απαθείας, καί ημεῖς αρπαγησόμεθα.

Ο Ειρμός

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ανάνδρου, ἀφθορος ἡ κήσις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καὶ νοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πάσαι αἰ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Απόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. α

Θαυμαστόν ὄπλον, ἡ προσευχή καί νηστεία, αὐτῆ τόν Μωσέα, νομογράφον ἔδειξε, καί Ἡλίαν εν θυσίαις ζηλωτήν, ταύτη προσκαρτερήσαντες πιστοί, τῷ Σωτήρι βοήσωμεν, Σοί μόνω ημάρτομεν, ἐλέησον ημάς. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ευλογημένος ο στρατός, τοῦ Βασιλέως τῶν ουρανῶν, εἰ γάρ καί γηγενεῖς υπήρχον οἱ Αθλοφόροι, ἀλλά Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καί διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς, Ευχαίς αὐτῶν Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ημῶν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ δυσωπούμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα ευλογημένη, Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. α'

Ο πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ημῶν, μνησῆθι ὅτι χούς εσμεν, μὴ καταδικάσης ημάς, εν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς Αναμάρτητε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός κα'

Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, αινέσατε αὐτόν.

Στίχ. Ο Θεός ο Θεός μου, πρόσχες μοι.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ Δ', 2-6 Ε', 1-7)

Τάδε λέγει Κύριος, Επιλάμψει ο Θεός τή ημέρα εκείνη, εν βουλή μετά δόξης επί τῆς γῆς, τοῦ υψῶσαι καί δοξάσαι τό καταλειφθέν τοῦ Ἰσραήλ. Καί ἔσται τό υπολειφθέν εν Σιών, καί τό καταλειφθέν εν Ἱερουσαλήμ, Ἄγιοι κληθήσονται πάντες, οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν εν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι εκπλυνεί Κύριος τόν ρύπον τῶν υἱῶν, καί τῶν θυγατέρων Σιών, καί τό αἷμα Ἱερουσαλήμ ἐκκαθαριεῖ εκ μέσου αὐτῶν, εν πνεύματι κρίσεως, καί πνεύματι καύσεως. Καί ἔξει Κύριος, καί ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καί πάντα τά περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καί ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτός πυρός καιομένου νυκτός, καί πάση τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. Καί ἔσται εἰς σκιάν ἀπό καύματος, καί εν σκέπη καί εν ἀποκρύφῳ ἀπό σκληρότητος καί υετοῦ Ἄσω δὴ τῷ ηγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου, τῷ ἀμπελώνι μου, ἀμπελῶν ἐγενήθη τῶν ηγαπημένων εν κέρατι, εν τόπῳ πίονι, καί φραγμόν περιέθηκα, καί ἐχαράκωσα, καί ἐφύτευσα ἀμπέλον Σωρήχ, καί ἠκοδόμησα πύργον εν μέσῳ αὐτοῦ, καί προλήνιον ὠρυξα εν αὐτῷ, καί ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν, καί ἐποίησεν ἀκάνθας. Καί νύν οἱ ἐνοικοῦντες εν Ἱερουσαλήμ, καί ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε εν ἐμοί, καί ἀνά μέσον τοῦ ἀμπελώνός μου. Τί ποιήσω ἐτι τῷ ἀμπελώνι μου, καί οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἐνέμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν, ἐποίησε δέ ἀκάνθας, Νύν οὖν ἀναγγελέω

υμίν, τί ποιήσω τῷ ἀμπελώνί μου, ἀφελῶ τόν φραγμόν αὐτοῦ, καί ἔσται εἰς καταπάτημα. Καί ἀνήσω τόν ἀμπελώνά μου, καί οὐ μή τμηθῆ, οὐδ' οὐ μή σκαφή, καί ἀναβήσονται εἰς αὐτόν, ὡς εἰς χέρσον, ἀκανθαί, καί ταῖς νεφέλαις ἐντελούμαι, τοῦ μή βρέξαι εἰς αὐτόν υετόν, ὁ γάρ ἀμπελών Κυρίου Σαβαώθ, οἶκος τοῦ Ἰσραήλ ἐστί, καί ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἡγαπημένον.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός κβ'

Ἡ ράβδος σου καί ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καί οὐδέν με ὑστερήσει.

t43top

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
Ἦχος πλ. δ'
Τί υμᾶς καλέσωμεν

Τίνοι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, ραθυμούσα, ὦ ψυχῆ, καί μή ποιούσα τά καλά, ἀλλά στέργουσα αἰεὶ, τῆ τῶν κακῶν ἐπιμονή; ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, μετανόησον, νηστεία, καί δεήσει καθαρῶς, καί τῷ Δεσπότη σου βόησον, Ἠμάρτηκά σοι, συγχώρησον, ὡς εὐσπλαγχνος, καί τήν ἀφεσί μοι δώρησαι.

Ἐχων ἀγαθότητος πέλαγος, τά πελάγη τῶν ἐμῶν, ἀμαρτιῶν τά πονηρά, ἀποξήρανον Χριστέ, ὡς ἀναμάρτητος Θεός, καί δίδου, τῆ καρδία μου κατάνυξιν, χειμάρρους, ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, ἵνα ὑμῶν καί δοξάζω σου, τήν εὐσπλαγχνίαν τήν ἀφατον, μακρόθυμε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου
Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ὁ ἀγαθὸν καί νῦν ἡμᾶς Θεός, τοῦ χρόνου περίοδον, τῶν πανσέπτων Νηστειῶν διατελεῖν, καί χαρισάμενος ἡμῖν, εἰς τό ἅγιον στάδιον, τῆς δευτέρας ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξίωσον Κύριε, καί πρὸς τό μέλλον εὐδρομεῖν, τό σῶμα καί τήν ψυχὴν ἡμῶν, καί χαριτῶν καί δυναμῶν, ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τόν δρόμον ἀνδρικῶς, τήν κυρίαν ἡμέραν, τῆς Ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ καί στεφανηφοροῦντες, ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος α' Ψαλμός κγ'

Κύριος κραταῖός καί δυνατός.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καί τό πλήρωμα αὐτῆς.

Γενέσεως τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 21 - Δ', 7)

Ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός τῷ Ἀδὰμ καί τῇ γυναικί αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καί ἐνέδυσεν αὐτούς. Καί εἶπεν ὁ Θεός. Ἰδοὺ, Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκων καλόν καί πονηρόν, καί νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τήν χεῖρα αὐτοῦ, καί λάβῃ ἀπό τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καί φάγῃ, καί ζήσεται εἰς τόν αἰῶνα. Καί ἐξαπέστειλεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεός ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τήν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καί ἐξέβαλε τόν Ἀδὰμ, καί κατώκισεν αὐτόν ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καί ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καί τήν φλογίνην ῥομφαίαν τήν στρεφομένην, φυλάσσειν τήν ὁδόν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Ἀδὰμ δέ ἐγὼν Εὐάν τήν γυναικα αὐτοῦ, καί συλλαβοῦσα ἔτεκε τόν Κάϊν, καί εἶπεν, Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ, Καί προσέθετο τεκεῖν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ Ἄβελ, καί ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δέ ἦν ἐργαζόμενος τήν γῆν. Καί ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. Καί Ἄβελ ἤνεγκε καί αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καί ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καί ἐπείδεν ὁ Θεός ἐπὶ Ἄβελ, καί ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, ἐπὶ δέ Κάϊν, καί ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καί ἐλύπησε τόν Κάϊν λίαν, καί συνέπεσε τό πρόσωπον αὐτοῦ. Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Κάϊν. Ἴνα τί περίλυπος ἐγένου; καί ἵνα τί συνέπεσε τό πρόσωπόν σου; οὐκ ἐάν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δέ μή διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον, πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καί σύ ἄρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός κδ'

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καί ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τήν ψυχὴν μου.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 34 - Δ', 22)

Κύριος υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοίς δέ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοί κληρονομήσουσιν, οι δέ ασεβείς ύψωσαν ατιμίαν. Ακούσατε παίδες παιδείαν πατρός, καί προσέχετε γνώναι έννοιαν. Δώρον γάρ αγαθόν δωρούμαι υμίν, τόν εμόν λόγον μή εγκαταλίπητε, Υιός γάρ εγενόμην καγώ, πατρί υπήκοος, καί αγαπώμενος εν προσώπω μητρός. Οί εδίδασκόν με, καί έλεγον, Ερειδέτω ο ημέτερος λόγος εις σήν καρδίαν, φύλασσε εντολάς, μή επιλάθη. Κτήσαι σοφίαν, κτήσαι σύνεσιν, μή επιλάθη, μηδέ παρίδης ρήσιν εμού στόματος, μηδέ εκκλίνης από ρημάτων στόματός μου. Μή εγκαταλίπης αυτήν, καί ανθέξεται σου, εράσθητι αυτής, καί τηρήσει σε, Αρχή σοφίας, κτήσαι σοφίαν, καί εν πάση κτήσει σου κτήσαι σύνεσιν, Περιχαράκωσον αυτήν, καί υψώσει σε, τίμησον αυτήν, ίνα σε περιλάβη, καί ίνα δώ τή σή κεφαλή στέφανον χαρίτων, στεφάνω δέ τρυφής υπερασπίση σου. Άκουε υιέ, καί δέξαι εμούς λόγους, καί πληθυνθήσεται σοι έτη ζωής σου, ίνα σοι γένωνται πολλάί οδοί βίου. Οδούς γάρ σοφίας διδάσκων σε, εμβιβάζω δέ σε τροχιαίς ορθαίς. Εάν γάρ πορεύη, ου συγκλεισθήσεται σου τά διαβήματα, εάν δέ τρέχης, ου κοπιάσεις, Επιλαβού εμής παιδείας, μή αφής, αλλά φύλαξον αυτήν σεαυτώ εις ζωήν σου. Οδούς ασεβών μή επέλθης, μηδέ ζηλώσης οδούς παρανόμων. Εν ώ άν τόπω στρατοπεδεύσωσι, μή επέλθης εκεί, έκκλινον δέ απ' αυτών, καί παράλλαξον. Ου γάρ μή σπυνώσουσιν, εάν μή κακοποιήσωσιν, αφήρηται ο ύπνος απ' αυτών, καί ου κοιμώνται. Οί δέ γάρ σιτούνται σίτα ασεβείας, οίνω δέ παρανόμω μεθύσκονται. Αι δέ οδοί τών δικαίων ομοίως φωτί λάμπουσι, προπορεύονται καί φωτίζουσιν, έως άν κατορθώση ημέρα. Αι δέ οδοί τών ασεβών σκοτειναί, ουκ οίδασι πώς προσκόπτουσιν. Υιέ, εμή ρήσει πρόσεχε, τοίς δέ εμοίς λόγοις παράβαλλε σόν ούς. Όπως μή εκλίπωσί σε αι πηγαί σου, φύλασσε αυτάς εν σή καρδία. Ζωή γάρ εστι πάσι τοίς ευρίσκουσιν αυτάς, καί πάση τή σαρκί αυτών ίασις.

Απόστιχα
Ιδιόμελον Ήχος γ'

Τήν πνευματικήν Νηστείαν νηστεύσωμεν, διάρρηξωμεν πάσαν στραγγαλιάν, εκφευξώμεθα δέ καί τών σκανδάλων τής αμαρτίας, αφήσωμεν αδελφοίς τά οφειλήματα, ίνα καί ημίν αφεθή τά παραπτώματα ημών, ούτω γάρ βοήσαι δυνησόμεθα, Κατευθυνθήτω η προσευχή ημών, ως θυμίαμα, ενώπιόν σου Κύριε. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Προφήται καί Απόστολοι Χριστού, καί Μάρτυρες εδίδαξαν υμνείσθαι, Τριάδα ομοούσιον καί εφώτισαν τά έθνη τά πεπλανημένα, καί κοινωνούς Αγγέλων εποίησαν, τούς υιούς τών ανθρώπων.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Εις τέλος τών πενήτων σου, μή επιλάθη Δέσποινα, αλλά ταίς σαίς πρεσβείαις, μελλούσης ημάς λύτρωσαι απειλής, καί ενεστώσης βλάβης, καί τής οργής Κυρίου εξάρπασσον, Θεοτόκε σούς δούλους.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Εις τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'
Ανέστης εκ νεκρών

Τά πάθη χαλινώ, τής αμώμου Νηστείας, επέχοντες τόν νούν, πρός σεπτάς θεωρίας, πίστει τελειοτάτη, αναπτέρωσαι πάντες σπουδάσωμεν, όπως τής χαμαιζήλου, τού βίου τρυφής καταφρονήσωμεν, καί ουρανού τύχωμεν ζωής, καί θείας ελλάμψεως.

Θεοτοκίον

Εις πέλαγος δεινόν, εμπεσών αθυμίας, εκ πλήθους πονηρών, καί αθέσμων μου έργων, ήλθον εις απορίαν, καί απογνώσει νυνί συνέχομαι, Δέσποινα Θεοτόκε, αυτή με σώσον, αυτή βοήθησον, αμαρτωλών γάρ σύ ο ίλασμός, καί κάθαρσις σωτήριος.

Εις τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Ανάστης εκ νεκρών

Προθείσα μυστικήν, η νηστεία τράπεζαν, προτρέπεται ημάς, δαψιλῶς εμφορηθῆναι, φάγωμεν ὡσπερ βρώσιν, τὰ αείζωα δῶρα τοῦ Πνεύματος, πίωμεν ὡσπερ πόμα, τὰ τῶν δακρύων ρεῖθρα θεόρρυτα, καί ευφρανθέντες αἶνον τῷ Θεῷ απαύστως προσοίσωμεν.

Θεοτοκίον

Εκ πάσης απειλῆς, καί κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ημάς, Παναγία Παρθένε, σέ γάρ ἔχομεν σκέπην, καί προστασίαν οἱ καταφεύγοντες, ἐπί σοί Θεομήτορ, καί τόν τεχθέντα εκ σοῦ Θεόν ημῶν, ὄν εκδυσώπει ρύσασθαι ημάς, κινδύνων καί θλίψεων.

Ο Κανών

Ωδή β' Ἦχος πλ. δ'
Ο Ειρμός

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός υμῶν, ὁ πρό τῶν αἰώνων γεννηθεῖς εκ τοῦ Πατρός, καί εκ τῆς Παρθένου ἐπ' εσχάτων, δίχα ἀνδρός κηθεῖς, καί λύσας τήν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ ὡς φιλόανθρωπος.

Στέναξον δάκρυσον, ψυχὴ ἐπίστρεψον μετανόησον, ἡγγικεν ἡ ἡμέρα, ἐπί θύραις ὁ Κριτής, πρὸς ἀπολογίαν ἐτοιμάζου, καί βόησον, Ἡμάρτηκά σοι Οικτίρμον, ἐλεήμον ἀγαθέ, σύ με οἰκτεῖρον.

Κόρον ἀμαρτίας, ψυχὴ μου μίσησον τόν ὀλέθριον, τρύφησον τῷ κόρῳ τῆς νηστείας ἐμμελῶς, τὰς σωτηριῶδεις ἐντολάς, βρώμα ποιήσον, ἀπόλαυσιν προξενούσας, αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ πίστεως.

Ἄγγελοι, Δυνάμεις, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, θρόνοι, Ἐξουσίαι, Χερουβίμ, καί Σεραφίμ, τόν ἀγαθοδότην, καί Θεόν ἱκετεύσατε, συγχώρησιν ὀφλημάτων, καί παθῶν ἀπαλλαγὴν, δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τόν ἀναρχον Λόγον Πανάμωμε, εκ σοῦ σαρκωθέντα, καί μὴ τραπέντα, ὅπερ ἦν, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον ἀνύμφευτε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων λυτρωθῆναι, εκ φθοράς τήν ζωὴν ημῶν.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ειρμός

Ἴδομεν, ἐγνωμεν, ὡς ἀγαθός ἡμῖν εἰς μετάνοιαν, ὄν καιρόν ὠρίσω, ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεός πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς προσευχάς, καί κατεύθυνον ἐνώπιόν σου Οικτίρμον, ὡς θυμίαμα καλόν, ὡσπερ θυσίαν δεκτὴν.

Φρίπτω καί πποοῦμαι, κατανοοῦμενος ὅσα ἡμαρτον, Πῶς σοι υπαντήσω; πῶς οφθῶ σοι φοβερέ; πῶς δὲ παραστῶ τῷ ἀδεκάστῳ σου Βήματι; διὸ φείσαι μου Οικτίρμον ἐν τῇ ὥρᾳ, ὅταν μέλλης κρίναι πάσαν τήν γῆν.

Δόξα...

Ἐπερτελεστάτη Μονάς, υπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καί Υἱέ μονογενες, Πνεῦμα εκ Πατρός εκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, ουσία μία καί φύσις, κυριότης βασιλεία, σώσον πάντας ημάς.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἄρρητον τό θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε, πῶς γάρ καί λοχεύεις, καί ἀγνεύεις ἐνταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς καί ἀγνοεῖς, πείραν ὅλως ἀνδρός; Ὡς οἶδεν ὁ υπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ημῶν, δόξα σοι

Σύ τοὺς Νινευίτας, μετανόησαντας καί νηστεύσαντας, τῆς ἀπειλουμένης, ἐπανήγαγες ὀργῆς, τοὺς δὲ Σοδομίτας, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἐν πλησμονῇ ἀσελοῦντας, Ἀλλὰ ρύσαι με Χριστέ, τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Ο Ειρμός

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός ημῶν, ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καί ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχὴν.

Ωδή η'
Οι θεωρήμονες Παῖδες

Ο δικαιώσας στενάξαντα τόν Τελώνην, ο οικτειρήσας τήν Πόρνην, από καρδίας δακρύσασαν, σώσον οίκτηρον Σώτερ, ψυχάς τών υμνούντων σε.

Καρποφορήσωμεν πράξεις εναρέτους, διά νηστείας Κυρίω, καί βλαβερών αποσχώμεθα, λογισμών, ίνα όλως, τρυφής επιτύχωμεν.

Οι τών Αγγέλων χοροί σε δυσωπούσι, τών Αποστόλων οι δήμοι, καί τών Μαρτύρων τά τάγματα, Ιησού τώ λαώ σου, συγχώρησιν δώρησαι.

Θεοτοκίον

Τό αλατόμητον όρος τήν Παρθένον, τήν φωτοφόρον λυχνίαν, τήν ευδιάβατον κλίμακα, καί Θεού τό χωρίον, πιστοί μακαρίσωμεν.

Ειρμός άλλος
Τόν εν όρει, αγίω

Εν ευσήμω, ημέρα εγκρατείας, δεύτε πάντες, σαλπίσωμεν τοίς ύμνοις, καί ως τρυφήν τοίς θείοις ευωχούμενοι, Κύριον υμνούμεν, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τίς βιβρώσκει, Θεού άνθρωπον πάλαι; θήρ ο λέων, εκ πλάνης τού Προφήτου, παρακοής τά βρώματα δεξάμενον, Βλέπε ούν ψυχή μου, μή σε απατήση, γαστριμαργίας όφης.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Ός Μονάδα, τή ουσία υμνώ σε, ως Τριάδα, τοίς προσώποις σέ σέβω, Πάτερ, Υιέ, καί Πνεύμα τό πανάγιον, άναρχον τό κράτος, τής σής βασιλείας, δοξάζω εις αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σύ τό όρος, τού Θεού ανεδείχθης, Θεοτόκε, εν ώ Χριστός οικήσας, θείους ναούς ειργάσατο τούς ψάλλοντας, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τήν Νηστείαν, ως φύλακα αγνείας, καί μητέρα, απαθείας τιμώντες, δεύτε λαοί εκ πόθου ασπασώμεθα, Κύριον υμνούντες, καί υπερυψούντες, εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν εν Όρει, αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω, πυρί τό τής Αειπαρθένου, τώ Μωϋσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Τόν προδηλωθέντα

Η καλή νηστεία, παινουςα τήν καρδιαν, στάχυν αρετών ώριμον, ενθέως εκβλαστάνει, ήν ποθήσωμεν, εν αγίαις ημέραις, τόν αγιασμόν υποδεχόμενοι.

Τόν εν αμαρτίαις, πολλαίς κατεσπιλωμένον, τετραυματισμένον Ορών καί κατακεκριμένον, τώ σώ ελέει οίκτηρας, σώσον ικεσίαις Ελεήμον, τών Αγίων σου.

Οίμοι παναθλία, ψυχή πώς απολογήση; ποία φρίκη σε λήψεται, Κριτού καθεζομένου, μυριάδων παρισταμένων Αγγέλων, Σπεύσον ούν; πρό τέλους μετανόησον.

Θεοτοκίον

Τό βασιλικόν όχημα, τήν φαιδράν νεφέλην, όρος τό πιώτατον, όρος τετυρωμένον, απειρόγαμε δυσωπούμεν Παρθένε, Ίασαι τά πάθη τών ψυχών ημών.

Ειρμός ο αυτός

Αληθή νηστείαν, νηστεύσωμεν τώ Κυρίω, ως βρωμάτων εγκράτειαν, γλώσσης θυμού καί ψεύδους, καί παντός άλλου αλλοτριώσιν πάθους, ίνα καθαρώς τό Πάσχα ίδωμεν.

Σύ τόν Σαμουήλ ήνηθης, καρπόν η νηστεία, σύ ετιθηνήσω Σαμψών τόν μέγαν αριστεά, σύ τελειοίς Ιερείς καί Προφήτας, σύ ημάς αγίασον, νηστεία σεμνή.

Δόξα...

Τό τρισσοφασές Κύριε, τής σής μοναρχίας, εκφαντορικάς λάμψεσιν, εις νούν ημών αστράπτων,

από πλάνης πολυσχιδούς επιστρέφει, πρὸς ενωτικὴν ἡμᾶς ενθέωσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τείχος, σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐχοντες τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον τῆς νηστείας, ἐσιτάτορα πλούσιον, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐμφορηθῶμεν καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶμεν, τοῦτο ἀνυμνοῦντες ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτω, τόκον, τὸν τῆς Αἰιπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. α'

Ἴνα τί ραθυμούσα ψυχὴ μου, τῇ ἀμαρτία δουλεύεις; καὶ ἵνα τί ἀσθενούσα, τῷ ἱατρῷ οὐ προστρέχεις; Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ σωτηρίας νῦν ἡμέρα ἀληθῆς, διεγέρθητι, νίψον σου τὸ πρόσωπον τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, καὶ ελαίῳ εὐποιΐας, τὴν λαμπάδα φαῖδρυνον, ὅπως εὐρῆς ἰλασμόν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι, ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε, Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τείχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριῆκτον

Τροπᾶριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. β'

Ἀξίως ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἔχομεν, ἀλλ' αἰτούμεν δεόμενοι, Μὴ συναπολέσης ἡμᾶς, ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, εὐδιάλλακτε Κύριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός κε'

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Στίχ. Κρίνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακία μου ἐπορεύθην.

Προφητείας Ησαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Ε' 7-16)

Τάδε λέγει Κύριος, ὁ ἀμπελῶν Κυρίου Σαβαώθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ ὁ ἀνθρώπος τοῦ Ἰουδα, νεόφυτον ἠγαπημένον. Ἐμεῖνα, ἵνα ποιήσῃ κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν, οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρόν πρὸς ἀγρόν προσεγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι! Μὴ οἰκῆσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ ταῦτα, Ἐάν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἐρήμωσιν ἔσονταί μεγάλαί καὶ καλάί, καὶ οὐκ ἔσονταί οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς, Οὐ γὰρ ἐργάζονται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσῃ κεράμιον ἓν, καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ, ποιήσῃ μέτρα τρία, οὐαὶ, οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν, καὶ τὰ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε! ὁ γὰρ οἶνος αὐτοῦ συγκαύσει αὐτούς, μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν, τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Τοῖνυν αἰχμάλωτος ὁ λαὸς μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτούς τὸν Κύριον, καὶ πλήθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμόν καὶ δίψος ὕδατος. Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ Ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν, καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι, καὶ οἱ μεγάλοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς, καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ ταπεινωθήσεται ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ, καὶ οἱ οφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται. Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

Προκείμενον Ἦχος γ' Ψαλμός κς'

Κύριος φωτισμός μου, και σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής τής ζωής μου.

[t44top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Σταυρώ εξεπέτασας Χριστέ, τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, ἐπισυνάγων τὰ πέρατα, διό κραυγάζω σοι, Τόν ἐσκορπισμένον, νούν μου ἐπισύναζον, αἰχμάλωτον ἐλκόμενον πάθεισι, καί παθημάτων με, κοινωνόν τῶν σῶν ἀνάδειξον, ἐγκρατεία ὅλον καθαιρόμενον.

Τούς Παῖδας στομώσασα ποτέ, ἡ νηστεία ἐδείξε, δυνατωτέρους ὡς γέγραπται, πυρός φλογίζοντος, Ταπεινή ψυχὴ μου, νήστευσον ἀνάπτουσα, ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότη ἀγάπῃσιν, δι' ἧς τὴν μέλλουσαν, ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γενναν, καί τὰ πάθη φλέξει τὰ ολέθρια.

Ἐτερον Ποῖημα Θεοδώρου

Ἦχος γ' Γενναῖοι Μάρτυρες

Καιρὸς ευφρόσυνος τῆς Νηστείας, διὰ ἀγνείας φωτειδούς, καί ἀγάπης εἰλικρινούς, προσευχῆς φωταυγούς, καί πάσης ἄλλης ἀρετῆς, ἐμφορηθέντες πλουσίως, φαῖδρῶς ἐκβοήσωμεν, Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, ὁ βλαστήσας τὴν τρυφήν τῆς ζωῆς, πάντας καθαρά σε προσκυνήσαι καρδία, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἰλασμόν ἡμῖν διδοῦς, καί τό μέγα ἔλεος.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός κζ'

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Δ', 8-15)

Εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, Διέλθωμεν δὴ εἰς τό πεδίον, Καί ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτούς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, καί ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καί εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Κάϊν, Πού ἐστίν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καί εἶπεν, Οὐ γινώσκω, μή φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμί ἐγώ; Καί εἶπεν ὁ Θεός, Τί ἐποίησας τούτο; φωνῆ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοά πρὸς με ἐκ τῆς γῆς, Καί νῦν ἐπικατάρατος σύ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ἔχανε τό στόμα αὐτῆς δέξασθαι τό αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου, ὅτε ἐργά τὴν γῆν, καί οὐ προσθήσει τὴν ἰσχύν αὐτῆς δοῦναί σοι, στένων καί τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς, Καί εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον, Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με, καί εἰ ἐκβάλης με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καί ἔσομαι στένων καί τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἔσται, πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. Καί εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὐχ οὕτω, πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν, ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει. Καί ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ μή ἀνελεῖν αὐτόν, πάντα τόν εὐρίσκοντα αὐτόν.

Προκείμενον Ἦχος βαρῦς Ψαλμός κη'

Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Ε', 1-15)

Υἱέ, ἐμὴ σοφία πρόσσεχε, τῆ δὲ φρονήσει μου κλίνον τό οὖς σου, ἵνα φυλάξης ἐννοίαν ἀγαθὴν, αἰσθησὶν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαι σοι, Μὴ πρόσσεχε φαύλη γυναικί, μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῆς, ἢ πρὸς; καιρόν λιπαίνει σόν φάρυγγα, ὑστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις, καί ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας διστόμου, τῆς γὰρ ἀφροσύνης πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῆ μετὰ οἱ θανάτου εἰς τόν Ἄδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ερεΐδεται. Ὀδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαιραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καί οὐκ εὐγνώστοι. Νῦν οὖν, υἱέ, ἀκούέ μου, καί μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμούς λόγους, Μακράν ποιήσον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωῆν σου, καί σόν βίον ἀνελεήμοσιν, ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι, καί μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων σου, ἠνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου, καί ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καί ἐλέγχους δικαίων ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου. Οὐκ ἤκουον φωνῆς παιδεύοντός

με καί διδά, σκοντός με, ουδέ παρέβαλον τό ούς μου, παρ' ολίγον εγενόμην εν παντί κακώ, εν μέσω εκκλησίας καί συναγωγής. Υιέ, πίνε ύδατα από σών αγγείων, καί από σών φρεάτων πηγής.

**Απόστιχα
Ιδιόμελον Ἦχος γ'**

Ο σαρκί σταυρωθείς Κύριε, καί σαυτώ συσταυρώσας, τόν παλαιόν ημών άνθρωπον, τή δέ λόγχη νυγείς τήν πλευράν, καί τόν ανθρωπόλεθρον συνεκκεντήσας όφιν, καθήλωσον τώ φόβω σου τās σάρκας μου, καί τώ πόθω σου τρώσόν μου τήν ψυχήν, ίνα τό σόν κατοπτριζόμενος πάθος, εγκρατώς διανύσω τήν τής νηστείας προθεσμίαν, μή μόνον γαστρός, αλλά καί τών άλλων εισόδων τής αμαρτίας κρατών, συντριβήν δέ καρδίας, καί πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι, περί τών προγεγονότων μοι ππαισμάτων αφ' ών με ρύσαι φιλόανθρωπε. (Δίς)

Μαρτυρικών

Προφήται, καί Απόστολοι Χριστού, καί Μάρτυρες, εδίδαξαν υμνείσθαι, Τριάδα Ομοούσιον, καί εφώτισαν τά έθνη τά πεπλανημένα, καί κοινωνούς Αγγέλων εποίησαν, τούς υιούς τών ανθρώπων.

**Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον
Μεγάλη τού Σταυρού σου**

Ορώσα τόν εκ σου τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον εν ξύλω, ηλάλαζες βοώσα, Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πού σου έδυ τό κάλλος τό φωσφόρον, ό εκαλλώπισε, τών ανθρώπων τήν, φύσιν.

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Εις τήν β' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ**

Χριστέ επί Σταυρού, απλωθείς ενεκρώθης, νεκρώσας τόν εχθρόν, καί αρχέκακον όφιν, ζώσας δέ τούς δήγματι, τώ εκείνου τεθνήξαντας, όθεν δέομαι, τήν νεκρωθείσαν ψυχήν μου, Σύτερ ζώωσον, εν προσευχή καί νηστεία, προς σέ ατενίζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Ως είδεν εν Σταυρώ, η, Αμνάς σε τόν Άρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τών κακούργων εν μέσω εβόα δακρύουσα, καί πικρώς ολολύζουσα, τέκνον φίλτατον, τί τό ορώμενον θαύμα; Μητερ άχραντε, ζωή παγκόσμιος τούτο, αντέφης γνωσθήσεται.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Ασμάτων σάλπιγγι, κατασαλπίσωμεν, ημέραν εύσημον, διεξερχόμενοι, τής εγκρατείας τόν καιρόν, καί κράζωμεν εκβοώντες, Αύτη τήν ζωήν ημών εν τώ Κόσμω εξήνθησεν, εναπομαράνασα, ακρασίας τόν θάνατον, δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ Λόγε, εν ταύτη τούς δούλους σου φύλαττε.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν επονειδιστον, Οικτίρμον θάνατον, διά σταυρώσεως, εκών υπέμεινας, όν η Τεκούσά σε Χριστέ, ορώσα επιτρώσκετο, σπλάγχνα κοππομένη γάρ, μητρικώς επωδύρετο, ής ταίς παρακλήσεσι, διά σπλάγχνα ελέους σου, οικτείρησον, καί σώσον τόν Κόσμον, ο αίρων τήν τούτου αμαρτίαν.

Ο Κανών

**Ωδή γ' Ἦχος α'
Στερωθήτω η καρδιά μου**

Σταυρώ παλάμας εξεπέτασας, τής ταθείσης πάλαι χειρός τού Αδάμ, προς τό τής γνώσεως φυτόν, αναιρών τό αμάρτημα, διά σπλάγχνα οικτιρμών, Λόγε Θεού υπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, κλονουμένην φθόνω τού όφειως, τάς τών παθών επαγωγάς, τώ σώ πάθει ανάστειλον, ο παθών καί τήν απάθειαν, πιστοίς χαρισάμενος.

Η τής Νηστείας χάρις έλαμψεν, ακρασίας σκότος διώκουσα. Ιδού ευπρόσδεκτος καιρός, καί ημέρα σωτήριος, μετανοίας ενδειξώμεθα, καρπούς καί ζησώμεθα.

Θεοτοκίον

Καταπιπτόντων επανόρθωσις, ηδονών κρημνώ συμπτωθέντα με, καί αμαρτίαις χαλεπαίς, εμπεςόντα εις βάραθρα, εξανάστησον Αγνή, καί προς ζωήν καθοδήγησον.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος γ'

Στερέωσον Κύριε, τάς καρδιάς

Στερέωσον Κύριε, τάς καρδιάς ημών, τώ σώ Σταυρώ, μή εκκλίνειν από σου, επί λόγους πονηρούς, ή εις πράξεις βδελυράς.

Τού πάθους σου Δέσποτα, ο ουρανός καί η γή, αισθόμενοι ηλλοιούνται εμφανώς, Βασιλέα τού παντός, σέ δεικνύντες αληθώς.

Δόξα...

Ισότημε άναρχε, παναγία Τριάς, ζωοποιέ, καί αρχίφωτε Μονάς, ο Πατήρ καί ο Υιός, καί τό Πνεύμά με σώσον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μητρόθεε άνανδρε, τίκεις μόνη Θεόν, μή φθαρείσα παρθενίας τό αγνόν, αλλά μείνασα σεμνή, ώσπερ ής πρό τού τόκου.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τήν κόκκινον χλαϊνάν σου, ήλους καί τόν Σταυρόν, τόν σπόγγον τε, καί τήν λόγχην Ιησού, προσκυνώ καί ανυμνώ, τά ζωώσαντα τό πάν.

Ο Ειρμός

Στερέωσον Κύριε, τάς καρδιάς ημών, καί φώτισον εις τήν σήν υμνωδιαν, τού δοξάζειν σε Σωτήρ, εις τούς αιώνας άπαντας.

Ωδή η'

Τόν τούς υμολόγους

Ο μετά ανομων λογισθήναι, διά πλήθους ελέους καταδεξάμενος, τάς εμάς αμαρτίας, εξάλειψον εν πίστει, όπως σε δοξάζω, εις πάντας τούς αιώνας.

Τών αμαρτιών μου τό χειρόγραφον, τή σή διάρρηξον λόγχη, καί τής καρδιάς μου τάς οδύνας, θεράπειςον Κύριε, πληγείσης βέλει τής κακίας, τών πονηρών δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τήν καρδιαν μου, τής αμαρτίας τώ λύθρω, τώ σώ απόπλυνον εκ πλευράς αποστάζοντι, Αίματι Χριστέ μου, ίνα σε δοξάζω, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Η αγεωργήτως βλαστήσασα, τόν επουράνιον Στάχυν, τόν διατρέφοντα θεϊκή δυναστεία τά σύμπαντα, Παρθένε, έμπλησον πεινώσαν, τήν ταπεινήν ψυχήν μου.

Ειρμός άλλος

Τόν εν φλογί, τοίς Παισί

Χαίροις Σταυρέ, δι' ού ανεγνωρίσθη, μιά ροπή Ληστής θεολόγος κραυγάζων, Μνήσθητί μου Κύριε εν τή σή Βασιλεία, ούπερ τής μερίδος, κοινωνούς ημάς δείξον.

Σύ λογχευθείς, τή φλογινή ρομφαία, ανθυποστρέφεις Χριστέ, καί βροτοίς εξανοίγεις, πάλιν τόν Παράδεισον, εν ώ καί εισιόντες, σου τής αθανάτου, ζωής αεί τρυφώμεν.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Σύν τώ Πατρί, τόν Υιόν προσκυνούμεν, καί Πνεύμα άγιον, εν μιά τή ουσία, ασιγήτως κράζοντες, τοίς πηλίνοις στόμασι, Δόξα εν υψίστοις, Θεώ τώ εν Τριάδι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παιδοτοκείς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε, τό Μυστήριον μέγα, φρικτόν τό τεράστιον! Θεόν γάρ εγέννησας, σεσωματωμένον τόν Σωτήρα τού Κόσμου.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σταυρέ Χριστού, η ελπίς τών περάτων, διαπεράσαι ημάς εν τή σή κυβερνήσει, γαληνώς τό πέλαγος, τής καλλίστης Νηστείας αξίωσον σώσας, εκ τρικυμίας πταισμάτων.

Αινούμεν, ευλογοούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Τόν εν φλογί, τοίς Παισί τών Εβραίων, συγκαταβάνα θεϊκή τή δυνάμει, καί οφθέντα Κύριον, Ιερείς ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Τήν ζωοδόχον πηγήν

Νενηστευκώς Ελισσαίος ανέστησε, νενεκρωμένον τόν παίδα, ως γέγραπται, καί ημείς νηστεύοντες, σαρκικά φρονήματα απονεκρώσαι πιστοί κατεπειχθώμεν, ίνα ζωής τής εκεί επιτύχωμεν.

Οίμοι ψυχή! φοβερόν τό κριτήριο, καί τού Κριτού η φρικώδης απόφασις, σπεύσον μετανόησον, Χριστώ διαλλάγηθι, τώ διά σε εν Σταυρώ αναρτηθέντι, καί ρυσαμένω πιστούς κατακρίσεως.

Τής μετανοίας μοι πύλας διάνοιζον, τάς τών παθών μου εισόδους απόκλεισον, ο Ληστή τήν εισοδον δείξας ευεπίβατον, τού Παραδείσου Χριστέ, τή σή Σταυρώσει, ίνα δοξάζω τήν σήν αγαθότητα.

Θεοτοκίον

Ότι εις βάθη κακίας απέρριμμαι, καί λογισμοίς εναντίοις χειμάζομαι, δαίμοσι πειθόμενος, ηδοναίς δουλούμενος, βοήθησόν μοι αγνή Παρθενομήτορ, πρός σωτηρίας οδόν οδηγούσά με.

Ειρμός άλλος

Εν Σιναίω τώ όρει

Παρεδόθης εκών καί υπήγαγες, εαυτόν τοίς φονευταίς, κριτηρίω παρέστης τυπτόμενος, εξ ών έπλασας χειρών, εσταυρώθης επαίχθης, ελογχεύθης Κύριε, έπαθες σώματι πάντα ενεγκών συμπαθώς, ίνα σώσης ημάς.

Τών Αγγέλων οι δήμοι ετρόμαξαν, βλέποντές σε εν Σταυρώ, οι φωστήρες τό φέγγος απέλιπον, καί εσείετο η γή, εδονείτο τά πάντα τή ύβρει σου Κύριε, θείοις σου Πάθεσιν, ειργάσω ημίν, ο Θεός τό σωτήριο.

Δόξα...

Τή ουσία Μονάς εστιν άτμητος, η υπέρθεος Τριάς, ενουμένη τή φύσει μερίζεται, τοίς προσώποισι ιδικώς, μή τμωμένη γάρ τμάται, έν ούσα τρισσεύεται, αύτη Πατήρ εστιν, ο Υίός καί Πνεύμα τό ζών, η φρουρούσα τό πάν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παιδοτόκον παρθένον τίς ήκουσε, καί μητέρα πλήν ανδρός; Μαριάμ εκτελείς τό τεράστιον, αλλά φράζε μοι τό Πώς; Μή ερεύνα τά βάθη, τής παιδοτοκίας μου, τούτο παναληθές, υπέρ δε ανθρωπίνον νούν η κατάληψις.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τώ σώ μώλωπι πάντες ιάθημεν, εκ παθών αμαρτιών, εν Σταυρώ γάρ αρθείς ετραυμάτισας, τόν αρχέκακον εχθρόν, Αλλά ακατακρίτως ημάς καταξίωσον, καί τήν Ανάστασιν φθάσαι διανύσαντας, τόν τής Νηστείας καιρόν.

Ο Ειρμός

Εν Σιναίω τώ όρει κατειδέ σε, εν τή βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητος, συλλαβούσαν εν γαστρί, Δανιήλ δε σε είδεν, όρος αλατόμητον, ράβδον βλαστήσασαν Ησαίας, κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυϊδ.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ήχος βαρύς

Ο διά σταυρού σου Κύριε, λύσας θάνατον, επεισαχθέντα τώ Κόσμω, διά ξύλου βρώσιν, ην απηγόρευσας εν Παραδείσω, αυτός, διά τής ενεστώσης Νηστείας ημάς, ρύσαι πάσης ηδονής ψυχοφθόρου, καί αξίωσον εργάζεσθαι τήν μένουσαν βρώσιν, εις ζωήν αιώνιον, ίνα τύχωμεν τών στεφάνων τής αφθάρτου τρυφής, ών ητοιμάσας, τοίς αληθέσιν ηστευταίς δεόμεθα. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Φωστήρες ανεδείχθησαν Οικουμένης, οι πανεύφημοι Αθλοφόροι, Χριστώ βοώντες, Κύριε δόξα

σοι.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον
Ουκέτι κωλυόμεθα

Εν ξύλω προσπαγέντα σε εκουσίως, ως εώρακεν η Πανάμωμος, θρηνωδούσα ύμνει τό κράτος σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας
Ἦχος πλ. β'

Ἵψιστε ο εν ουρανοίς κατοικών, ο κτίσας πάσαν πνοήν, σώσον ημάς ο Θεός, επί σοί γάρ ηλπίσαμεν Σωτήρ ημών.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμός κθ'

Πρός σέ, Κύριε, κεκράζομαι ο Θεός μου.

Στίχ. Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι υπέλαβές με.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 16-25)

Ἵψωθήσεται Κύριος Σαβαώθ εν κρίματι, καί ο Θεός ο άγιος δοξασθήσεται εν δικαιοσύνη. Καί βοσκηθήσονται οι διηρπασμένοι ως ταύροι, καί τás ερήμους τών απειλημένων άρνες φάγονται, οσαί, οι επισπώμενοι τás αμαρτίας αυτών, ως σχοινίω μακρῶ, καί ως ζυγού ιμάντι δαμάλεως τás ανομίας αυτών! οσαί οι λέγοντες, Τό τάχος εγγισάτω ά ποιήσει, ίνα ίδωμεν, καί ελθέτω η βουλή του Αγίου Ισραήλ, ίνα γνώμεν, οσαί, οι λέγοντες τό πονηρόν, καλόν, καί τό καλόν, πονηρόν, οι πιθέντες τό σκότος φώς, καί τό φώς σκότος, οι πιθέντες τό πικρόν γλυκύ, καί τό γλυκύ πικρόν! οσαί, οι συνετοί εν εαυτοίς, καί ενώπιον αυτών επιστήμονες! οσαί, οι ισχύοντες υμών, οι πίνοντες τόν οίνον, καί οι δυνάσται, καί οι κεραννύντες τά σίκερα, οι δικαιούντες τόν ασεβή ένεκεν δώρων, καί τό δίκαιον του δικαίου αίροντες. Διά τούτο, όν τρόπον καυθήσεται καλάμη υπό άνθρακος πυρός, καί συγκαυθήσεται υπό φλογός ανημμένης, η ρίζα αυτών ως χούς έσται, καί τό άνθος αυτών ως κοινορτός αναβήσεται, ου γάρ ηθέλησαν τόν νόμον Κυρίου Σαβαώθ, αλλά τό λόγιον του Αγίου Ισραήλ παρώξυναν. Καί εθυμώθη οργή Κυρίου Σαβαώθ επί τόν λαόν αυτού, καί επέβαλε τήν χείρα αυτού επ' αυτούς, καί επάταξεν αυτούς, καί παρωξύνθη τά όρη, καί εγενήθη τά θνησιμαία αυτών, ως κοπρία εν μέσω οδού, καί εν πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός αυτού, αλλ' έτι η χείρ αυτού υψηλή.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός λ'

Επί σοί, Κύριε, ήλπισα, μή κατασχυνηθίην εις τόν αιώνα.

Στίχ. Εν τή δικαιοσύνη σου ρύσαι με, καί εξελού με.

t45top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ιδιόμελον Ἦχος α'

Τήν πνευματικήν αδελφοί, αναλαβόντες Νηστείαν, τή γλώσση μή λαλείτε τά δόλια, μηδέ τίθεσθε πρόσκομμα, τώ αδελφώ εις σκάνδαλον, αλλά τή μετανοία φαιδρύναντες, τήν τής ψυχής λαμπάδα τοίς δάκρυσι, βοήσωμεν τώ Χριστώ, Άφες ημίν τά παραπτώματα ημών, ως φιλάνθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Πανεύφημοι Μάρτυρες υμάς, ουχ η γή κατέκρυψεν, αλλ' ουρανόσ υπεδέξατο, ηνοιγήσαν υμίν, Παραδείσου πύλαι, καί εντός γενόμενοι, του ξύλου τής ζωής απολαύετε, Χριστώ πρεσβεύσατε, δωρηθήναι, ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ιωσήφ

Ἦχος γ'

Μεγάλη τών Μαρτύρων σου

Τών θείων Αποστόλων, Κύριε δεήσεσι, τόν τής Νηστείας χρόνον, καλώς ημάς τελέσαι, κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ως αγαθός εύσπλαγχνε, ίνα σωζόμενοι, σε δοξάζωμεν πάντες.

Μεγάλη καί φρικτή σου Κύριε η έλευσις, εν ή καθίσας κρίσιν, δικαίαν εκτελέσης! Μή ούν κρίνης με, τόν κατακεκριμένον, αλλ' ως Θεός φείσαι μου, τών Αποστόλων σου, ευπροσδέκτοις πρεσβείαις.

**Έτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ήχος πλ. β' Όλην αποθέμενοι**

Χριστού οι Απόστολοι, τών γηγενών οι φωστήρες, θησαυροί κοσμόπλουτοι, τής πανσόφου γνώσεως, τού Θεού ημών, τούς υμάς μέλποντας, πειρασμών ρύσατε, ταίς αγίαις προσευχαίς υμών, καί τόν καιρόν ημίν, τόν τών Νηστειών διεξάγετε, νεανικώς βραβεύοντες, εν ειρήνη νύν τήν ζωήν ημών, ίνα ευαρέστως, προφθάσαντες τό Πάθος τού Χριστού, εν παρρησία προσφέρωμεν, ύμνοις τώ Θεώ ημών.

**Καί τού Μηναίου Προσόμοια δ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον**

Προκείμενον Ήχος πλ. β' Ψαλμός λα'

Ευφράνθητε επί Κύριον, καί αγαλλιόσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ών αφέθησαν αι ανομίαι.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Δ', 16-26)**

Εξήλθε Κάϊν από προσώπου τού Θεού, καί ώκησεν εν γή Ναϊδ, κατέναντι Εδέμ. Καί έγνω Κάϊν τήν γυναίκα αυτού, καί συλλαβούσα έτεκε τόν Ενώχ. Καί ήν οικοδομών πόλιν, καί επωνόμασε τήν πόλιν επί τώ ονόματι τού υιού αυτού, Ενώχ. Εγεννήθη δέ τώ Ενώχ Γαιδάδ, καί Γαιδάδ εγέννησε τόν Μαλελεήλ, καί Μαλελεήλ εγέννησε τόν Μαθουσάλα, καί Μαθουσάλα εγέννησε τόν Λάμεχ. Καί ελαβεν εαυτώ Λάμεχ δύο γυναίκας, όνομα τή μιá, Αδά, καί όνομα τή δευτέρα Σελλά. Καί έτεκεν Αδά τόν Ιωβήλ, ούτος ήν πατήρ οικούντων εν σκηναίς κτηνοτρόφων, καί όνομα τώ αδελφώ αυτού Ιουβάλ, ούτος ήν ο καταδείξας ψαλτήριον καί κιθάραν, Σελλά δέ καί αυτή έτεκε τόν θόβελ, καί ήν σφυροκόπος χαλκεύς χαλκού, καί σιδήρου, αδελφή δέ θόβελ, Νοεμά. Είπε δέ Λάμεχ ταίς εαυτού γυναιξίν, Αδά καί Σελλά. Ακούσατέ μου τής φωνής, γυναίκες Λάμεχ, ενωτίσασθέ μου τούς λόγους, ότι άνδρα απέκτεινα εις τραύμα εμοί, καί νεανίσκον εις μώλωπα εμοί. Ότι επτάκις εκδεδίκηται εκ Κάϊν, εκ δέ Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. Έγνω δέ Αδάμ Εύαν τήν γυναίκα αυτού, καί συλλαβούσα έτεκεν υιόν, καί επωνόμασε τό όνομα αυτού, Σήθ, λέγουσα, Εξανέστησε γάρ μοι ο Θεός σπέρμα έτερον αντί Αβελ, όν απέκτεινε Κάϊν. Καί τώ Σήθ εγένετο υιός, επωνόμασε δέ τό όνομα αυτού. Ενώς, ούτος ήλπισεν επικαλείσθαι τό όνομα Κυρίου τού Θεού.

Προκείμενον Ήχος α' Ψαλμός λβ'

Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς.

Στίχ. Αγαλλιόσθε δίκαιοι εν Κυρίω.

**Παροιμιών τό Α νάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 15 - ΣΤ', 3)**

Υιέ, πίνε ύδατα από σών αγγείων, καί από σών φρεάτων πηγής, υπερεκχείσθω σοι τά σά ύδατα εκ τής σής πηγής, εις δέ σάς πλατείας διαπορευέσθω τά σά ύδατα. Έστω σοι μόνω υπάρχοντα, καί μηδείς αλλότριος μετασχέτω σοι. Η πηγή σου τού ύδατος έστω σοι ίδια, καί συνευφραίνου μετά γυναικός τής εκ νεότητός σου. Έλαφος φιλίας, καί πώλος σών χαρίτων ομιλείτω σοι, η δέ ίδια ηγείσθω σου, καί συνέστω σοι εν παντί καιρώ, εν γάρ τή ταύτης φιλία συμπεριφερόμενος, πολλοστός έση. Μή πολύς ίσθι πρός αλλοτρίαν, μηδέ συνέχου αγκάλαις ταίς μη ίδίαις, ενώπιον γάρ εισι τών τού Θεού οφθαλμών οδοί ανδρός, εις δέ πάσας τροχιάς αυτού σκοπεύει. Παρανομίαί άνδρα αγρέουσι, σειραίς δέ τών εαυτού αμαρτιών έκαστος σφίγγεται. Ούτος τελευτά μετά απαιδεύτων, εκ δέ πλήθους τής εαυτού βιότητος εξερρίφη, καί απώλετο δι' αφροσύνην. Υιέ, εάν εγγυήση σόν φίλον, παραδώσεις σήν χείρα εχθρώ, παγίς γάρ ισχυρά ανδρί τά ίδια χείλη, καί αλίσκεται χείλεσιν ίδιου στόματος. Ποίει υιέ, ά εγώ σοι εντέλλομαι καί σώζου. Καί τά λοιπά τής Λειτουργίας τών Προηγιασμένων.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Εις τήν β' Στιχολογία

Καθίσματα Ήχος γ'

Τὴν ωραιότητα

Χριστός ἡ ἀμπελος, ωραίους βότρυας, υμᾶς ἠνέγκατο, γλεύκος σωτήριον, εναποστάζοντας τὴ γῆ, Ἀπόστολοι θεοφόροι, ὅθεν με λυτρώσατε, ἠδονῶν μέθης δέομαι, ρεῖθρα κατανύξεως, τὴ ψυχὴ μου δωρούμενοι, τὴ θεία τῆς Νηστείας ἡμέρα, ὅπως σωθεῖς, ζωῆς ἐπιτύχω.

Θεοτοκίον

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον ἀμέτρητον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἀμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τὴ σκέπη σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζω ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας σὺν δάκρυσιν, Παρθένε Θεοτόκε βοήθει μοι, ἡ μόνη τοῦ κόσμου προστασία.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, παρίστατο

Κύριε, εὐίλατος γενοῦ ἡμῖν, ἐν τούτῳ τῷ θεῷ καιρῷ, καὶ δάκρυα πηγάζειν σοι, ἐκ καρδίας ἀξίωσον πάντοτε, πρὸς ἐκπλυσιν μολυσμάτων ψυχικῶν, καὶ βλάστησιν τῶν ἁγίων ἐντολῶν, ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες, ἐπαξίως εὐαρεστῶμέν σοι, καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας Πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, εὐχαῖς τῶν σὺν κοσμοσώστων Ἀποστόλων. δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Τῆς εὐσπλαγχνίας

Τῆς συμπαθείας τὴν πηγὴν, ἀχραντε σεμνή, Παρθενομήτορ Θεοτόκε, πλουσίως ἐν ἡμῖν ἀγνή ἐπίχεε, καὶ δώρησαι ἡμῖν πταισμάτων ἀφεσιν, σὺ γάρ εἰ προστασία ἡμῶν, καὶ θεία σκέπη.

Ὁ Κανὼν

Ὡδὴ δ' Ἦχος γ'

Μὴ ἐν ποταμοῖς

Μέθην ἠδονῶν, ψυχοφθόρων σβέσαντες, τὸ τῆς κατανύξεως πόμα, διὰ νηστείας ἐμφορηθῶμεν.

Νήστευσον, ψυχὴ, ἀκρασίαν βρώσεως, τρύφησον καλῶν θεωρίαις, ἵνα τῆς ἀνω τραπέζης τύχης.

Ἀνθρακες πυρός, τοῦ αἵλου πέλοντες, φλέξατε παθῶν μου τὴν ὕλην, θεῖοι Ἀπόστολοι τοῦ Σωτήρος.

Θεοτοκίον

Σάρκα τῷ Χριστῷ, ἐκ τῆς σῆς δανείσασα, νέκρωσον σαρκός μου τὰ πάθη, Θεοκυήτορ ἀγνή Παρθένε.

Ἄτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. β' Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης

Ἡ δωδεκάς Ἀποστόλων, Πέτρε, Παύλε, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη, Ἀνδρέα, Βαρθολομαίε, Φίλιππε, Θωμά, καὶ Ματθαίε, καὶ Ἰάκωβε, σὺν Σίμωνι, καὶ τῷ Ἰουδα, λιπᾶς ποιεῖτε, τῷ Χριστῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰ δίκτυα τῶν δογμάτων, χαλάσαντες ἐν θαλάσῃ τοῦ βίου ξένως, πρὸς τρισὶν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, μυστικῶς τὰ ἔθνη, ὡς ἰχθύας τὸ πρῖν, ἠγρεύσατε, ταῦτα Κυρίῳ προσαγαγόντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι.

Δόξα...

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεύμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον θεῖαν Τριάδα προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος βρέφος τεκούσα, καὶ τὴν ἀγνεῖαν τηρούσα, Σεμνή σὺ ὠφθης, τὸ Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἓνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ, τὸ θαῦμα σου Παρθενομήτορ ἐκπλήττει πάσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Υμεῖς εστε φῶς τοῦ Κόσμου, καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, λάμψει τοῦ λόγου, ἀλλ' ἰκετεύσατε Ἀπόστολοι, τοῦ μεγαλοψύχως διανύσαι ἡμᾶς, τὸ στάδιον τῆς ἐγκρατείας, καὶ προσκυνῆσαι, τὴν

αυτού Ανάστασιν.

Ο Ειρμός

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρώποις δείκνυσθαι, καί έλεγεν, Ακήκοα τήν ακοήν σου, καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή η'

Τόν εν φλογί, τοίς Παισί

Θανατωθείς, ταίς πολλαίς αμαρτίαις, νεκράν προσφέρω τήν ψυχήν εν τώ βίω, διό με οικτείρατε, ζωηφόροις πρεσβείαις ταίς υμών, θεόπται, Μαθηταί του Σωτήρος.

Περισχεθείς, αμαρτίας ομίχλη, Άδη προσήγγισα, απογνώσεως όντως, διό με φωτίσατε, του Ηλίου τής δόξης, μυστικά ακτίνες, υπάρχοντες θεόπται.

Από παθών εγκράτεου καί σώζου, ψυχή ταλαίπωρε, αποχή γάρ βρωμάτων νηστεία απρόσδεκτος, τοίς ορθώς εκζητούσιν, ει μή καί σφαλμάτων, διόρθωσις υπάρξει.

Θεοτοκίον

Βάτον πυρί, καιομένην Μωσής σε, προεθεώρει Θεομήτορ Παρθένε, διό μου κατάσβεσον τών παθών τās καμίνας, καί πυρός γεέννης, εξάρπασον καί σώσον.

Ειρμός άλλος

Όν Στρατιαί, ουρανών

Εξ Ιακώβ, ως τό δωδεκάφυλον, τών Αποστόλων εκ σου, άλλ η δωδεκάς, ώφθη Χριστέ εν Κόσμω, δι' ής απεγεννήθη, πάς πιστός εν λόγω, σε ανυμών εις τούς αιώνας.

Τού νοητού, Φαραώ τά άρματα, βυθίσαντες μυστικώς, ως εν ερυθρά, τόν λαόν του Κυρίου, πρόσ γήν θεογνωσίας, ήξατε υμνούντα, Απόστολοι εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Ένα Θεόν, κατ' ουσίαν σέβομαι, τρεις υποστάσεις υμνώ, διοριστικώς, άλλας, αλλ' ουκ αλλοίας, επει θεότης μία, εν τρισί τό κράτος, καί γάρ Πατήρ, Υιός, καί Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκ φωτεινής, προελθών νηδύος σου, Νυμφίος ως εκ παστού, έλαμψε Χριστός, φώς τοίς εν σκότει μέγα, καί γάρ δικαιοσύνης, Ήλιος αστράψας, εφώτισεν Αγνή, τόν Κόσμον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Οι του Χριστού, μύσται καί συγκάθεδροι, εκτενώς υπέρ ημών, τών αμαρτωλών, πάντοτε δυσωπούντες, καί νύν παρακαλείτε, τήν Νηστείαν πάσαν, ειλικρινώς αποπεράσαι.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Όν Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι, καί φρίπτει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Εν Σιναίω τώ όρει

Ποταμοί γεγονότες Απόστολοι, τής πηγής τής νοητής, καί τό ύδωρ τό ζών ευπορήσαντες, εν καρδία καθαρά, τής εμής αμαρτίας τά ρείθρα, ξηράνατε ταίς προσευχαίς υμών, καί πρόσ σωτηρίας οδούς οδηγήσατε.

Αμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον, τήν αθλίαν μου ψυχήν, δεξιάν ως τώ Πέτρω μοι έκτεινον, Κυβερνήτα αγαθέ, μή βυθός με καλύψη ο τής απογνώσεως, βρώμα μή γένωμαι, κήτους ψυχοφθόρου, Χριστέ πολυέλεε.

Αποστόλων χορός ικετεύει σε, Ιησού Παμβασιλεύ, δυσωπεί σε Αγγέλων τά τάγματα, τώ λαώ σου παράσχου, διά πλήθος οικτιρμών, κακών απολύτρωσιν, βίου διόρθωσιν, καί τής Βασιλείας τής σής τήν οικείωσιν.

Θεοτοκίον

Παρθενία καί τόκος συνέδραμον, υπέρ φύσιν επί σέ, κιβωτέ του σεπτού αγιάσματος, Μητροπάρθενε αγνή, διό πίστει βού σοι, όλον με αγίασον, όλον εκλύτρωσαι, πάσης ενεργείας

παθών τών θλιβόντων με.

**Ειρμός άλλος
Ασπόρου συλλήψεως**

Εν Κόσμω ως άσαρκοι, καί εν σαρκί ως Άγγελοι, τόν Λόγον μόνον, εν καρδία φέροντες ειλκύσατε τά έθνη, εις Χριστού μίαν πίστιν, σοφούς καί ρήτορας ως μωρούς, απελέγγξαντες τή γνώσει, παμμακάριστοι Απόστολοι.

Ο Πέτρος της πίστεως, η πέτρα καί θεμέλιος, Παύλος ο κήρυξ, καί εθνών διδάσκαλος, Υιοί τού Ζεβεδαίου, σύν τή λοιπή οκτάδι, Χριστώ πρεσβεύσατε εκτενώς, ευσθενώς ημάς περάσαι, τής Νηστείας τό διάστημα.

Δόξα...

Μόνε μονογεννήτωρ, μονογενοός Υιού Πατήρ, καί μόνε μόνου, φώς φωτός απαύγασμα, καί μόνον μόνως μόνου, Θεού άγιον Πνεύμα, Κυρίου Κύριον όντως όν, ώ Τριάς Μονάς αγία, σώσόν με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό θαύμα τού τόκου σου, εκπλήττει με Πανάμωμε, πώς συλλαμβάνεις, ασπόρως τόν άληπτον, ειπέ πώς παρθενεύεις, γεννήσασα ως Μητήρ; Τό υπέρ φύσιν πίστει λαβών, τό τικτόμενον προσκύνει, όσα θέλει γάρ καί δύναται.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Δυνάμει τού Πνεύματος, πρός βασιλείς καί άρχοντας, εκβεβηκότες, μηδόλως πποούμενοι, ου πύρ ουδέ μάχαιραν, τροπούτε πάσαν πλάνην, καί διασώζετε τούς βροτούς, στρατηγοί Κυρίου όντες, παμμακάριστοι Απόστολοι.

Ο Ειρμός

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ανάνδρου, άφθορος η κύησις, Θεού γάρ η γέννησις, καινοποιεί τās φύσεις, διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

**Απόστιχα τών Αίνων
Ιδιόμελον Ήχος πλ. δ'**

Μετανοίας ο καιρός, καί ζωής αιωνίου πρόξενος ημίν ο τής Νηστείας αγών, εάν εκτείνωμεν χείρας εις ευποιϊαν, ουδέν γάρ ούτω σώζει ψυχήν, ως η μετάδοσις τών επιδομένων, η ελεημοσύνη συγκεκριμένη τή νηστεία, εκ θανάτου ρύεται τόν άνθρωπον, Αυτήν ασπασώμεθα, ής ουδέν ίσον, ικανή γάρ υπάρχει, σώσαι τās ψυχάς ημών. (Δίς)

Μαρτυρικών

Τόν θώρακα τής Πίστεως, ενδυσάμενοι καλώς, καί τώ τύπω τού Σταυρού, καθοπλίσαντες εαυτούς, στρατιώται ευσθενείς ανεδείχθητε, τοίς τυράννοις ανδρείως αντικατέστητε, καί διαβόλου τήν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταί γενόμενοι, τών στεφάνων ηξιώθητε, πρεσβεύσατε Χριστώ υπέρ ημών, εις τό σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Εγώ Παρθένε αγία Θεοτόκε, τή σκέπη σου προστρέχω, οίδα ότι τεύξομαι τής σωτηρίας. δύνασαι γάρ, Αγνή, βοηθήσαι μοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

**Τροπάριον τής Προφητείας
Ήχος α'**

Πεπνωκότας ανάστησον ημάς, αποστραφέντας επίστρεψον πρός σέ ο Θεός ως φιλόανθρωπος, ο τής γής συνέχων τά πέρατα.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος πλ. β' Ψαλμός λγ'

Εξεζ ήτησα τόν Κύριον, καί επήκουσέ μου.

Στίχ. Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ.

**Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ζ', 1-12)**

Εγένετο τού ενιαυτού, ού απέθανεν Οζίας ο βασιλεύς, είδον τόν Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλού, καί επηρμένον, καί πλήρης ο οίκος τής δόξης αυτού. Καί Σεραφίμ ειστήκεισαν κύκλω αυτού, έξ πτέρυγες τώ ενί, καί έξ πτέρυγες τώ ενί, καί ταίς μέν δυσί, κατεκάλυπτον τό πρόσωπον, ταίς δε δυσί, κατεκάλυπτον τούς πόδας, καί ταίς δυσίν επέταντο. Καί εκέκραγεν έτερος πρός τόν έτερον, καί έλεγον, Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πάσα η γή τής δόξης αυτού. Καί επήρθη τό υπέρθυρον από τής φωνής, ής εκέκραγον, καί ο οίκος επλήσθη καπνού. Καί είπον, Ω τάλας εγώ, ότι κατανένυγμα, οτι άνθρωπος ών, καί ακάθαρτα χείλη έχων, εν μέσω λαού ακάθαρτα χείλη έχοντος εγώ οικώ, καί τόν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ είδον τοίς οφθαλμοίς μου, Καί απεστάλη πρός με έν τών Σεραφίμ, καί εν τή χειρί είχεν άνθρακα, όν τή λαβίδι έλαβεν από τού θουσιαστηρίου, καί ήψατο τού στόματός μου, καί είπεν. Ιδού, ήψατο τούτο τών χειλέων σου, καί αφελεί τάς ανομίας σου καί τάς αμαρτίας σου περικαθαριεί. Καί ήκουσα τής φωνής Κυρίου λέγοντος. Τίνα αποστείλω; καί τίς πορεύσεται πρός τόν λαόν τούτον, καί είπα. Ιδού, εγώ, ειμι, απόστειλόν με. Καί είπε, Πορεύθητι, καί ειπέ τώ λαώ τούτω. Ακοή ακούσετε, καί ου μή συνήτε, καί βλέποντες βλέπετε, καί ου μή ίδητε, επαχύνθη γάρ η καρδιά τού λαού τούτου, καί τοίς ωσίν αυτών βαρέως ήκουσαν, καί τούς οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοίς οφθαλμοίς, καί τοίς ωσίν ακούσωσι, καί τή καρδιά συνώσι, καί επιστρέψωσι, καί ίάσωμαι αυτούς. Καί είπα, Έως πότε Κύριε; καί είπεν, Έως άν ερημωθώσι πόλεις, παρά τό μή κατοικείσθαι, καί οίκοι, παρά τό μή είναι ανθρώπους, καί η γή καταλειφθήσεται έρημος. Καί μετά ταύτα μακρυνεί ο Θεός τούς ανθρώπους, καί πληθυνθήσονται οι εγκαταλειφθέντες επί τής γής.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός λδ'

Εξεγέρθητι, Κύριε, καί πρόσχες τή κρίσει μου.

Στίχ. Δίκασον Κύριε, τούς αδικούντάς με, πολέμησον τούς πολεμούντάς με.

[t46top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Πλευράν εκκεντούμενος, καί επί ξύλου κρεμάμενος, τήν ζωήν μοι επήγασας, κακία τού όφους, τή τού ξύλου βρώσει, τεθανατωμένω, όθεν δοξάζω σε Χριστέ, καί ικετεύω τήν ευσπλαγχνίαν σου, Παθών καί τής Εγέρσεως, προσκυνητήν με ανάδειξον, κατανύξει τελέσαντα, τής Νηστείας τό στάδιον.

Οδύνην τρυγήσαντα, εκ τού φυτού τόν Πρωτόπλαστον, Παραδείσου εξώρισας, παγείς δε ως άνθρωπος, εν τώ ξύλω Σώτερ, τούτον εισοικίζεις, διό σοι κράζω, Λυτρωτά. Τών οδυνών μου νύν με εξάρπασον, νηστεία καθάρισας με, καί μετανοία καί δάκρυσιν, Ιησού υπεράγαθε, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος πλ. α' Κύριε επί Μωϋσέως

Κύριε, τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν ανυμνούμεν, ούτος ζωήν γάρ εν τώ Κόσμω εξήνησε, τόν θάνατον νεκρώσας, όν σοι καί νύν εις πρεσβείαν προσάγομεν, εν ημέραις αγίαις, κράτυνον ημάς νηστεύοντας, καί δώρησαι κατά παθών τήν ισχύν, καί τής ειρήνης τό τρόπαιον, διά πλήθος ελέους φιλάνθρωπε.

Καί τού Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός λε'

Κύριε, εν τώ ουρανώ τό ελεός σου.

Στίχ. Η δικαιοσύνη σου ως όρη Θεού.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε' 1-24)

Αυτή η βίβλος γενέσεως ανθρώπων, ή ημέρα εποίησεν ο Θεός τόν Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν καί θήλυ εποίησεν αυτούς, καί ευλόγησεν αυτούς, καί επωνόμασε τό όνομα αυτού, Αδάμ ή ημέρα εποίησεν αυτούς, Έζησε δε Αδάμ διακόσια τριάκοντα έτη, καί

εγέννησεν υιόν κατά τήν ιδέαν αυτού, καί κατά τήν εικόνα αυτού, καί επωνόμασε τό όνομα αυτού, Σήθ, Εγένοντο δέ αι ημέραι Αδάμ, άς έζησε μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Σήθ, έτη, επτακόσια, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Αδάμ, άς έζησεν, εννακόσια τριάκοντα έτη, καί απέθανεν. Έζησε δέ Σήθ, πέντε καί διακόσια έτη, καί εγέννησε τόν Ενώς. Καί έζησε Σήθ, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Ενώς, επτά έτη καί επτακόσια, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Σήθ, δώδεκα καί εννακόσια έτη, καί απέθανε. Καί έζησεν Ενώς έτη εκατόν ενενήκοντα, καί εγέννησε τόν Καϊνάν. Καί έζησεν Ενώς, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Καϊνάν, πεντεκαίδεκα έτη καί επτακόσια, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώς, πέντε έτη καί εννακόσια, καί απέθανε. Καί έζησε Καϊνάν εβδομήκοντα καί εκατόν έτη, καί εγέννησε τόν Μαλελεήλ. Καί έζησε Καϊνάν, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καί επτακόσια έτη, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Καϊνάν, δέκα έτη καί εννακόσια, καί απέθανε. Καί έζησε Μαλελεήλ πέντε καί εξήκοντα καί εκατόν έτη, καί εγέννησε τόν Ιάρεδ. Καί έζησε Μαλελεήλ, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Ιάρεδ, έτη επτακόσια τριάκοντα, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Μαλαλεήλ, έτη πέντε καί ενενήκοντα, καί οκτακόσια, καί απέθανε. Καί έζησεν Ιάρεδ δύο καί εξήκοντα έτη καί εκατόν, καί εγέννησε τόν Ενώχ. Καί έζησεν Ιάρεδ, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Ενώχ, οκτακόσια έτη, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ιάρεδ, δύο καί εξήκοντα καί εννακόσια έτη, καί απέθανε. Καί έζησεν Ενώχ πέντε καί εξήκοντα καί εκατόν έτη, καί εγέννησε τόν Μαθουσάλα, Ευηρέστησε δέ Ενώχ τώ Θεώ, μετά τό γεννήσαι αυτόν τόν Μαθουσάλα, διακόσια έτη, καί εγέννησεν υιούς καί θυγατέρας. Καί εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώχ, πέντε καί εξήκοντα, καί τριακόσια έτη. Καί ευηρέστησεν Ενώχ τώ Θεώ, καί ουχ ευρίσκετο, διότι μετέθηκεν αυτόν ο Θεός.

Προκειμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός λς'

Υπόμεινον τόν Κύριον, καί φύλαξον τήν Οδόν αυτού.

Στίχ. Μή παραζήλου εν πονηρευομένοις.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ζ', 3-20)

Ποίει, υιέ, ά εγώ σοι εντέλλομαι, καί σώζου, ήκεις γάρ εις χείρας κακών διά σόν φίλον, ίσθι μή εκλυόμενος, παρόξυνε δέ καί τόν φίλον σου, όν εγγυήσω, Μή δώς ύπνον σοίς όμμασι, μηδέ επινυστάξης σοίς βλεφάροις, ίνα σώζη ώσπερ δορκάς εκ βρόχων, καί ώσπερ όρνεον εκ παγίδος, 'Ιθι πρός τόν μύρμηκα, ώ οκνηρέ, καί ζήλωσον, ιδών τάς οδούς αυτού καί γενού εκείνου σοφώτερος, Εκείνω γάρ, γεωργίου μή υπάρχοντος, μηδέ τόν αναγκάζοντα έχων, μηδέ υπό δεσπότην ών, ετοιμάζεται θέρους τήν τροφήν, πολλήν τε εν τώ αμητώ ποιεΐται τήν παράθεσιν. Η πορεύθητι πρός τήν μέλισσαν, καί μάθε ως εργατίς εστί, τήν τε εργασίαν ως σεμνήν ποιεΐται, ής τούς πόνους βασιλείς τε καί ιδιώται πρός υγείαν προσφέρονται, ποθεινή δέ εστι πάσι, καί περιδοξος, καί περ ούσα τή ρώμη ασθενής, τήν σοφίαν τιμήσασα προήχθη. Έως τίνος, ώ οκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δέ εξ ύπνου εγερθήση; Ολίγον μέν υπνοις ολίγον δέ κάθησαι, μικρόν δέ νυστάξεις, ολίγον δέ εναγκαλίξη χερσί στήθη, είτ' εμπαραγίνεταί σοι, ώσπερ κακός οδοιπόρος, η πενία, καί η ένδεια, ώσπερ αγαθός δρομεύς. Εάν δέ άοκνος ής, ήξει ώσπερ πηγή ο αμητός σου, η δέ ένδεια, ώσπερ κακός δρομεύς απαυτομολήσει, Ανήρ άφρων καί παράνομος πορεύεται οδούς ουκ αγαθάς, ο δ' αυτός εννεύει οφθαλμώ, σημαίνει δέ ποδί, διδάσκει δέ νεύμασι δακτύλων. Διεστραμμένη καρδιά τεκταίνεται κακά, εν παντί καιρώ ο τοιούτος ταραχάς συνίστησι πόλει. Διά τούτο εξαπίνης έρχεται η απώλεια αυτού, διακοπή καί συντριβή ανίατος, ότι χαιρεί επί πάσιν, οίς μισεί ο Κύριος, συντριβεται δέ δι' ακαθαρσίαν ψυχής. Οφθαλμός υβριστού, γλώσσα άδικος, χείρες εκχέουσαι αίμα δικαίου, καί καρδιά τεκταινομένη λογισμούς κακούς, καί πόδες επισπεύδοντες κατοποιείν, εξολοθρευθήσονται. Εκκαίει ψευδή μάρτυς άδικος, καί επιπέμπει κρίσεις ανά μέσον αδελφών. Υιέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καί μή απώση θεσμούς μητρός σου.

Απόστιχα Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. α'

Μή νηστεύσαντες κατ' εντολήν τού Κτίσαντος, από τού φυτού τής γνώσεως οι Πρωτόπλαστοι, τόν εκ τής παρακοής θάνατον εκαρπώσαντο, τού δέ ξύλου τής ζωής, καί τού Παραδείσου τής τρυφής απεξενώθησαν. Διό νηστεύσωμεν πιστοί, από τροφών φθειρομένων, καί παθών ολεθρίων, ίνα τήν εκ τού θείου Σταυρού ζωήν τρυγήσωμεν, καί σύν τώ ευγνώμονι Ληστή, πρός τήν αρχαίαν επανέλθωμεν πατρίδα, κομιζόμενοι παρά Χριστού τού Θεού τό μέγα έλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τών επιγείων απάντων καταφρονήσαντες, καί τών βασάνων ανδρείως κατατολήσαντες, τών μακαρίων ελπίδων ουκ ηστοχήσατε, αλλ' ουρανών Βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες, έχοντες παρρησίαν, πρὸς τόν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τήν εἰρήνην αἰτήσατε, καί ταίς ψυχαίς ἡμῶν, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον
Χαίροις ασκητικῶν

Ἄρνα τόν εαυτῆς ἡ Αμνάς, ποτέ Ορώσα, πρὸς σφαγῆν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ, Πού πορεύη Τέκνον μου γλυκύτατον, Χριστέ, τίνος χάριν, τόν ταχύν δρόμον τούτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, αναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε, δός μοι λόγον τῆ δούλη σου, Υἱέ μου παμφίλιτατε, μή με παρίδης, Οικτίρμον, σιγῶν ἐμέ τήν τεκούσάν σε, Θεέ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Νηστεία υψούμενοι, τών χαμαιζήλων παθῶν, υψώσωμεν Κύριον, τόν υψωθέντα σταυρῷ, καί Κόσμον υψώσαντα, πίωμεν ἐν αἰσθήσει, καταλύξενος πόμα, λάβωμεν τήν ἡμέραν, κατά νόον καί τήν ὥραν, ἐν ἡ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ παραστησόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀνυμφος Μήτηρ σου, ὡς εθεάσατο, σταυρῷ σε υψούμενον, οδυρομένη θρηνοῦσα, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τό καινόν καί ξένον τούτο Υἱέ μου θαύμα; πῶς σε ἀνομος δήμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τήν τών απάντων ζωήν, φῶς μου γλυκύτατον.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'
Λάμπει σήμερον

Λάμπει Κύριε, ἡ χάρις ἡ τοῦ Σταυροῦ σου, ἄπασαν τήν οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τήν ἰσχύν τών δαιμόνων ἐξαφανίζει, καί νηστείας δρόμον νύν ευμαρίζει, ἐν αὐτῇ δυναμών, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν συνάναρχον Λόγον

Υψωθέντα ἐν ξύλῳ ὡς εθεάσατο, ἡ τεκούσά σε Μήτηρ ὠδίνων ἀνευθεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καί ἀνεκραύγαζεν. Οἱμοὶ γλυκύτατε Υἱέ! τιπρώσκομαι νύν τήν ψυχῆν, ἐν τῷ σταυρῷ καθορώσά σε, ἐν μέσῳ δῶν κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

Ὁ Κανὼν

Ὡδή ε' Ἦχος δ'
Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Ἐκουσίως Δέσποτα, υψώθης ἐν σταυρῷ, καί κατέρραξας τόν ἐχθρόν, ἐκουσίως ὅθεν κατερραγμένον με, ἡδονῶν εἰς βάραθρα, ευσπλαγχνία σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεισιν, ἀτόποις τήν ψυχῆν, φωταγωγήσον Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἥλιον, σταυρῷ τεινόμενος, καί φωτίσας ἅπαντα, Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τό Νηστείας πέλαγος, ἐκπλεύσαι γαληνῶς, καταξίωσόν με Χριστέ, κατευνάζων κύματα τῆς διανοίας μου, καί τῆς Ἀναστάσεως, εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον

Τήν Ἀγνήν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονῆν τήν τοῦ Ἰακώβ, ταίς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, ευσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔτερον Τριῶδιον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος πλ. α'

Τούς εκ νυκτός, προσκυνούντάς σε

Σύ σταυρωθείς, φθοράς απαλλάττεις με, καί λογχευθείς, απαθανατίζεις με, δοξάζω σου τό άφραστον έλεος, ότι ήλθες Χριστέ; ίνα σώσης με.

Εν τώ σταυρώ, τείνας τάς παλάμας σου, τόν νοητόν Αμαλήκ απέκτεινας, τόν λαόν σου ανασώζων Κύριε, διά τούτο υμνούμεν τό κράτος σου.

Δόξα...

Τήν εν τρισί, προσώποις θεότητα, μίαν αρχήν, τήν πανυπερούσιον υμνήσωμεν, τόν Πατέρα άναρχον, καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα άγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Όν ουρανός, χωρείν ουκ ηδύνατο, σύ εν γαστρί συλλαβούσα τέτοκας, ώ τού φρικτού καί αρρήτου θαύματος! Διό πάντες, υμνουμέν σε Άχραντε.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ο δι' εμέ, υπομείνας σταύρωσιν, όξος πιών, καί ειπών, Τετέλεσται, τέλεσόν μου τό Νηστείας στάδιον, αξιών με ιδείν σου τήν Έγερσιν.

Ο Ειρμός

Τούς εκ νυκτός, προσκυνούντάς σε Χριστέ ελέησον, καί ειρήνην δώρησαι, διότι φώς καί τά σά προστάγματα, εγένοντο ιάματα τοίς δούλοις σου φιλόανθρωπε.

Ωδή η'

Παιδας ευαγείς εν τή καμίνω

Σταυρώ προσπαγείς δι' ευσπλαγχνίαν, Ληστή τόν Παράδεισον ηνέωξας, νύν δέ ληστευθέντα με, δαίμονος δεινότητι, καί τή ψυχή ολόσωμον, πληγήν δεξάμενον, ίάτρευσον ανοίξας μοι πύλας, τάς τής μετανοίας, τή σή φιλανθρωπία.

Νηστεία λαμπρύναντες τήν σάρκα, ψυχήν αρεταίς καταπιάνωμεν, πένητας εκθρέψωμεν, πλούτον μή κενούμενον, εν ουρανοίς ωνούμενοι, καί ανακράζωμεν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τώ Πάθει σου Κτίσις εκλονήθη, σταυρώ σε θεασαμένη καθηλούμενον, Σώτερ υπεράγαθε, όθεν ικετεύω σε, ταίς προσβολαίς κλονούμενον, αεί τού όφews, στερέωσον τόν νούν μου, Οικτίρμον, σου τών θελημάτων, εν αρραγεί τή πέτρα.

Θεοτοκίον

Η πύλη Θεού η κεκλεισμένη, ήν μόνος διώδευσεν ο Κύριος, ίθυνον πρός τρίβους με, θείας καί διάνοιξον, τής σωτηρίας πύλας μοι θεοχαρίττε! πρός σέ γάρ καταφεύγω Παρθένε, μόνη προστασία, τού γένους τών ανθρώπων, Ειρμός άλλος. Τόν Ποιητήν τής Κτίσεως.

Τό Ξύλον τό πανάγιον, εν ώ σύ Χριστέ μου εσταυρώθης υμνών, υπερειλογώ σε, εις πάντας τούς αιώνας.

Εν Γολγοθά οι άνομοι, σέ Χριστέ σταυρώσαντες απέκτειναν, αλλά ζής καί σώζεις, ημάς εις τούς αιώνας. Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα.

Ξενοπρεπώς μερίζεται, η Τριάς, καί μένει αμερής ως Θεός, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ικετηρίαν ποίησον, υπέρ τών υμνούντων σε Πανάχραντε, ρυσθήναι παντοίων, πειρασμών καί κινδύνων.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τή τού Σταυρού σου Κύριε, δυνάμει νευρώσας με αξίωσον, ευψύχως ανύσαι, τόν τής Νηστείας δρόμον.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

Τόν Ποιητήν τής Κτίσεως, όν φρίπτουσιν Άγγελοι, υμνείτε λαοί, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Λίθος αχειρόμητος

Λίθον σε τμηθέντα προείδεν, όρους Προφήτης τής Παρθένου, Σώτερ διαρρήξαντα πέτρας, τή σή σταυρώσει, διό βαρούμενον, αναισθησίας λίθω με, ως πανοικτίρμων ελευθέρωσον.

Νήστευσον κακίας ψυχή μου, θείαν αγάπην εντρύψωσα, θύραν αναπέτασον πάσαις, καλών ιδέαις, εναποφράπτουσα, τής πονηρίας είσοδον, δι' εγκρατείας καί δεήσεως.

Εμέ τον κατάκριτον σώσον, ο κατακρίνας τώ Σταυρώ σου, Δέσποτα Σωτήρ μου τήν έχθραν, καί μή γεέννης δείξη υπεύθυνον, τόν σπιλωθέντα πάθεσι, καί αμαρτίαις αμαυρούμενον.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Χριστέ όταν έλθης, κρίναι τόν Κόσμον μετά δόξης, λύσον τήν αχλύν τών κακών μου, ταίς ικεσίαις τής Κυησάσης σε, καί κληρονόμον ποιήσον, τής ουρανίου Βασιλείας σου.

Ειρμός άλλος
Ησαΐα χόρευε

Πάλιν τόν Παράδεισον, υπανοίγεις άπαξ σταυρωθείς, εν ώ μεταλαβών, χαίρω τής ζωής, θανάτου λυτρούμενος αιωνίου, τής παρακοής, όθεν Φιλάνθρωπε, ως Θεόν μου μεγαλύνω σε.

Τό κατάρας όργανον, ευλογίας δέδεικται σφραγίς, ο σός ζωοποιός, Κύριε Σταυρός, εν ώ καθορωντές σε, ζωούμεθα θνήξαντες τό πριν, καί ανυμνούντές σε, ως Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Ομοουσιότητα, ανυμνώ σε άναρχε Τριάς, σεπτή ζωαρχική, άτμητε Μονάς, Πατήρ ο αγέννητος, καί γεννητέ, Λόγε καί Υιέ, Πνεύμα τό άγιον, σώσον πάντας τούς υμνούντάς σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπέρ νούν ο τόκος σου, Θεομήτορ, άνευ γάρ ανδρός, η σύλληψις εν σοί, καί παρθενικώς, η κύησις γέγονε, καί γάρ Θεός, εστίν ο τεχθείς. Όν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ο Σταυρός ο τίμιος, η ισχύς μου καί καταφυγή, γενού μοι φωτισμός, νύν εγκρατευτός, ευφραίνων καθαίρων με, ρυόμενος από πειρασμών, ίνα δοξάζω σε, τόν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Ο Ειρμός

Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί, καί έτεκεν υιόν τόν Εμμανουήλ, Θεόν τε καί άνθρωπον, Ανατολή, όνομα αυτώ. Όν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Απόστιχα τών Αίνων
Ιδιόμελον Ήχος πλ. δ'

Η παθοκτόνος Νηστεία παρούσα, τούς κακωθέντας υπό τής αμαρτίας, ιατρεύειν επαγγέλλεται, ήν ως θεόσδοτον βοηθόν τιμήσωμεν, τās θεογράφους πλάκας, διά Μωσέως δεξάμενοι, μή προκρίνωμεν τήν συντρίψασαν αυτάς ακρασίαν, μή γενώμεθα μέτοχοι, ών τά κώλα έπεσον εν τή ερήμω, μή σκυθρωπάσωμεν Ιουδαϊκώς, αλλά Εκκλησιαστικώς φαιδρυνθώμεν, μή φαρισαικώς υποκριθώμεν, αλλ' Ευαγγελικώς καλλωπισθώμεν, εγκαυχώμενοι τώ Σταυρώ Χριστού, τού λυτρωτού τών ψυχών ημών. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τί υμάς καλέσωμεν Άγιοι; Χερουβίμ; ότι υμίν επανεπαύσατο Χριστός, Σεραφίμ; ότι απαύστως εδοξάσατε αυτόν, Αγγέλου; τό γάρ σώμα απεστράφητε, Δυνάμεις; ενεργείτε εν τοίς θαύμασι, πολλά υμών τά ονόματα, καί μείζονα τά χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τού σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τί τό θαυμαστόν, καί εξαίσιον, η Παρθένος τώ Κυρίω, ανεβόδα μητρικώς, Αι ωδίνες, άς ουκ έγγων εν τώ τίκτειν σε, Υιέ, δριμείαι, καθικνούνται τής καρδιάς μου, ου φέρω, εν σταυρώ φώς τών ομμάτων προσηλωμένον σε, οράν το μου, σπεύσον ούν ανάστηθι, όπως δοξάσω σύν τώ Κόσμω, τήν φρικτήν Οικονομίαν σου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας
Ήχος α'

Εν νυκτί καί ημέρα, προσπίπτομέν σοι Κύριε, τού δούναι άφεσιν αμαρτιών ταίς ψυχαίς ημών, ίνα

εν ειρήνη σε προσκυνώμεν, καί δοξολογώμεν φιλόνηρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός λς'

Κύριε, μή τώ θυμῷ σου ελέγξης με, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Στίχ. Ὅτι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι, καί επεστήριξας ἐπ' ἐμέ τήν χεῖρά σου.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ζ', 1-14)

Εγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ, τοῦ υἱοῦ Οἰζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ρασαίμ, βασιλεύς Ἀράμ, καί Φακκεέ, υἱός Ρωμελίου, βασιλεύς Ἰσραήλ ἐπί Ἱερουσαλήμ, πολεμήσαι αὐτήν, καί οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκήσαι αὐτήν. Καί ἀνηγγέλη εἰς τόν οἶκον Δαυῖδ, λέγων, Συμφώνησεν Ἀράμ πρὸς τόν Ἐφραΐμ, καί ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καί ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν ὄρυμῷ ξύλων ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ, Καί εἶπε Κύριος πρὸς Ησαΐαν. Ἐξελθε εἰς συνάντησιν τῷ Ἀχαζ σύ, καί ὁ καταλειφθεὶς Ἰασούβ ὁ υἱός σου, πρὸς τήν κολυμβήθραν τῆς ἄνω οδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως, καί ἐρεῖς αὐτῷ. Φύλαξαι τοῦ ἠσυχάσαι, καί μή φοβοῦ, μηδέ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων, τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων, ὅταν γάρ οργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι. Καί ὁ υἱός τοῦ Ἀράμ, καί ὁ υἱός τοῦ Ρωμελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηράν, Ἐφραΐμ περὶ σοῦ, λέγοντες. Ἀναβησόμεθα εἰς τήν Ἰουδαίαν, καί συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, καί βασιλεύσομεν αὐτοῖς τόν υἱόν Ταβεήλ, τάδε λέγει κύριος Σαβαώθ, Οὐ μὴ μείνη ἡ βουλή αὕτη, οὐδέ ἔσται, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, καί ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ, Ρασαίμ, ἀλλ' ἐφ' ἐξήκοντα καί πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραΐμ ἀπὸ λαοῦ, καί ἡ κεφαλὴ Ἐφραΐμ Σομόρων, καί ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱός τοῦ Ρωμελίου, καί ἐάν μὴ πιστεύσητε, οὐδέ μὴ συνήτε. Καί προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων. Αἴτησον σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καί εἶπεν Ἀχαζ. Οὐ μὴ αιτήσω, οὐδέ μὴ πειράσω Κύριον, Καί εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυῖδ, μὴ μικρόν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καί πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός λη'

Εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε.

Στίχ. Εἶπα, φυλάξω τὰς οδοὺς μου.

t47top

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
Ἰδιόμελον Ἦχος δ'

Νύν καιρὸς ευπρόσδεκτος, νύν ἡμέρα σωτηρίας, ἐν τῷ πληθῆι τοῦ ἐλέους σου, ἐπίσκεψαί μου τὴν ψυχὴν, καί τό φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου, ἀνες μόνη Φιλάνθρωπε. (Δίς)

Εἶτα τά δ' Μαρτυρικά τά κατὰ τόν τυχόντα Ἦχον, καί δ' τοῦ Μηναίου

Δόξα... Τό Νεκρώσιμον
Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός λθ'

Τό ἐλέός σου, Κύριε, καί ἡ ἀλήθειά σου.

Στίχ. Ὑπομένων υπέμεινα τόν Κύριον.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 32 - ΣΤ', 8)

Νῶε ἦν ἐτῶν πεντακοσίων, καί ἐγέννησε Νῶε τρεῖς υἱούς, τόν Σήμ, τόν Χάμ, καί τόν Ιάφεθ. Καί ἐγένετο, ἠνίκα ἤρξαντο οἱ ἀνθρώποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καί θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο. Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός, οὐ μὴ καταμείνη τό πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τόν αἰῶνα, διὰ τό εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη, οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καί μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καί ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς,

εκείνοι ήσαν οι γίγαντες οι απ' αιώνος, οι άνθρωποι οι ονομαστοί. Ιδών δέ Κύριος ο Θεός, ότι επληθύνθησαν αι κακίαι τών ανθρώπων επί τής γής, και πάς τις διανοείται εν τή καρδία αυτού επιμελώς επί τά πονηρά πάσας τās ημέρας, και ενεθυμήθη ο Θεός, ότι εποίησε τόν άνθρωπον επί τής γής, και διενοήθη, και είπεν, Απαλείψω τόν άνθρωπον, όν εποίησα, από προσώπου τής γής, από ανθρώπου έως κτήνους, και από ερπετών έως τών πτεινών τού ουρανού, ότι μετεμελήθη, ότι εποίησα αυτούς, Νύε δέ εύρε χάριν εναντίον Κυρίου τού Θεού.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός μ'

Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με.

Στίχ. Μακάριος ο συνιών επί πτωχόν.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ ΣΤ', 20 - Ζ', 1)

Υιέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, και μή απώση θεσμούς μητρός σου, άφαψαι δέ αυτούς επί σή ψυχή διαπαντός, και εγκλοίωσαι περί σώ τραχήλω. Ηνίκα άν Περιπατής, επάγου αυτήν, και μετά σου έστω, ως δ' άν καθεύδης, φυλασσέτω σε, ίνα εγειρομένω συλλαλή σοι, ότι λύχνος εντολή νόμου και φώς, και οδός ζωής, και έλεγχος, και παιδεία, τού διαφυλάσσειν σε από γυναικός υπάνδρου, και από διαβολής γλώσσης αλλοτρίας. Υιέ, μή σε νικήση κάλλους επιθυμία, μηδέ αγρευθής σοίς οφθαλμοίς, μηδέ συναρπασθής από τών αυτής βλεφάρων, τιμή γάρ πόρνης, όση και ενός άρτου, γυνή δέ ανδρών τιμίας ψυχάς αγρεύει, Αποδήσει τις πύρ εν κόλπω, τά δέ ιμάτια ου κατακαύσει; Η περιπατήσει τις επ' ανθράκων πυρός, τούς δέ πόδας ου κατακαύσει; Ούτως ο εισελθών πρός γυναίκα ύπανδρον, ουκ αθωωθήσεται, ουδέ πάς ο απτόμενος αυτής, ου θαυμαστόν, εάν αλώ τις κλέπτων, κλέπτει γάρ, ίνα εμπλήση ψυχήν πεινώσαν, εάν δέ αλώ, αποτίσει επταπλάσια, και πάντα τά υπάρχοντα αυτού δούς, ρύσεται εαυτόν, ο δέ μοιχός δι' ένδειαν φρενών, απώλειαν τή ψυχή αυτού περιποιείται, οδύνας τε και ατιμίας υποφέρει, τό τε όνειδος αυτού ουκ εξαλειφθήσεται εις τόν αιώνα, Μεστός γάρ ζήλου θυμός ανδρός αυτής, ου φείσεται εν ημέρα κρίσεως, ουκ ανταλλάξεται ουδενός λύτρου τήν έχθραν, ουδέ μή διαλυθή πολλών δώρων. Υιέ, φύλασσε εμούς λόγους, τās δέ εμάς εντολάς κρύψον παρά σεαυτώ. Υιέ, τιμα τόν Κύριον, και Ισχύσεις, πλήν δε αυτού, μή φοβού άλλον.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Τροπάρια

Ἦχος β'

Απόστολοι, Μάρτυρες, και Προφήται, Ιεράρχαι, Όσοι και Δίκαιοι, οι καλώς τόν αγώνα τελέσαντες, και τήν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν έχοντες πρός τόν Σωτήρα, υπέρ ημών αυτόν ικετεύσατε, σωθήναι δεόμεθα τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ως αγαθός τών δούλων σου, και όσα εν βίω ήμαρτον συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ει μή σύ ο δυνάμενος, και τοίς μεταστάσι δούναι τήν ανάπαυσιν.

Και νύν... Θεοτοκίον

Μήτηρ αγία η τού αφράστου φωτός, Αγγελικούς σε ύμνοις τιμώντες μεγαλύνομεν.

Τροπάριον

Ἦχος πλ. α'

Ανάπαυσον Σωτήρ ημών, μετά Δικαίων τούς δούλους σου, και τούτους κατασκήνωσον, εν ταίς αυλαίς σου, καθώς γέγραπται, παρορών ως αγαθός τά πλημμελήματα αυτών, τά εκούσια, και τά ακούσια, και πάντα τά εν αγνοία, και γνώσει φιλόανθρωπε.

Δόξα...

Και πάντα τά εν αγνοία και γνώσει φιλόανθρωπε.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ο εκ Παρθένου ανατείλας τώ Κόσμω, Χριστέ ο Θεός, υιός φωτός δι' αυτής αναδείξας, ελέησον ημάς.

Ο Κανών

Ωδή ς' Ἦχος πλ. δ'

Τὴν δέησιν εκχεῶ

Οἱ Ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων, τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας, καταβαλεῖν, ηξιώθησαν Σῶτερ, καὶ τῶν πολλῶν αγαθῶν σου ἐπέτυχον, ευχαίς αὐτῶν ὡς αγαθός, τὰ πολλὰ μου ἐξάλειψον ππαίσματα.

Υμνήσωμεν τοὺς Χριστοῦ Αθλοφόρους, καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως, Δεσποτικῶν, μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε, νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς, συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον, τό ἐπίπονον ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ τοῖς νεκροῖς, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, τοὺς μεταστάντας οὖν Σῶτερ ἀξίωσον, τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, Αθλοφόρων ἁγίων δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Νηστεύειν με καὶ ἀπέχεσθαι πάσης, αμαρτίας ἐνδυνάμωσον Κόρη, τὸν δυνατὸν, ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα ἀρρήτως κηήσασα, καὶ δίδου μοι καθαρτικόν, μολυσμάτων Πανάμωμε δάκρυον.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου

Εἰρμός ἄλλος

Ἦχος γ'

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεῖστη

Μαρτύρων μνήμην ἐπιτελούμεν ἐνθέως, φιλομάρτυρες δεύτε, ἀγαλλιασώμεθα, ὕμνοις αὐτοῦ καταστέφοντες, τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογοῦντες.

Μαστίγων πρῶτον πείραν λαβόντες, εἶθ οὕτω λιθασθέντες πρισθέντες, θηρσί βορὰ δίδοσθε, σφαγιάζεσθε ὡς ἄρνες Χριστοῦ, ἀλλὰ ζήτε εἰς αἰὲ Αθλοφόροι.

Δόξα...

Τὰ τρία μιά φύσει συνάπτων, τό ἐν δέ, τρισὶ τέμνων προσώποις, ἃ ἡ θεότης ἐστί, Σαβέλλιον τε καὶ τὸν Ἀρειον, τοὺς ἰσομέτρους κρημνοὺς διαφεύγω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος ὠφθης, καὶ μετὰ τόκον ἀγνεύεις, ἀμφω γάρ καὶ λοχεύεις, ξενοπρεπές θέαμα, λεγόμενον, καὶ νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομήτορ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν

Τό αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας, Κυρίῳ ἰκετεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ ὑμῶν Μάρτυρες, διό καὶ νῦν, ὑπερεύξασθε νηστεύειν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν αγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον

Ὅ πάντα μέλλων κρίναι τὸν Κόσμον, παρόντων μυριάδων Ἀγγέλων, ἀκαταγνώστως τότε παραστήναί σοι καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας, πιστῶς Πανοικτίρμον.

Ὁ Εἰρμός

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεῖστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σώσον Σωτήρ, καὶ ρύσαι φθοράς ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Ὡδή ζ'

Παῖδες Εβραίων ἐν καμίνῳ

Ὁμβροῖς ἐσβέσατε αἱμάτων, παναοίδιμοι τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης, τοῦ πυρός οὖν ἡμᾶς, τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστὸν λυτρώσατε, τοῦ Κυρίου Αθλοφόροι.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες; Αθλοφόροι τρυφήν, τὴν κρείττονα κληρούσθε, ἥς περ τυχεῖν δεήθητε, καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦλω φωτὶ περιλαμφθέντες, τῷ τοῦ πνεύματος γενναῖοι Αθλοφόροι, μεταστάσι πιστοῖς, τὴν ἀνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου εἰσοδὸν, καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Θεοτοκίον

Ύμνον προσάγω σοι Παρθένε, μή παρίδης με κακοίς κεκρατημένον, αλλά δίδου Αγνή, διόρθωσιν τελείαν, διά νηστείας πάσης τε, αγωγής αγαθοτρόπου.

Ειρμός άλλος

Ο τήν φλόγα δροσίσας

Πύρ καί ξίφος καί θήρας Αθλοφόροι, ως τρυφήν λογισθέντες κατεπλήξατε, τούς φονείς υμών, ανυμνούντες Θεόν, τόν τών Πατέρων ημών.

Μεληδόν συγκοπέντες καί καέντες, τώ Χριστώ, ανηνέχθητε θυσία, ευωδεστάτη Χριστού Μάρτυρες, αλλ' αυτόν υπέρ ημών, αεί πρεσβεύσατε.

Δόξα...

Εν Τριάδι ένα Θεόν δοξάζω, τόν Πατέρα, Υιόν τε καί τό Πνεύμα, Μονάδα απλήν, Τριάδα σεπητήν, αρχήν προάναρχον, καί ομοούσιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τάς ευχάς τών δούλων σου δεχομένη, προσένεγκε τώ πάντων Θεώ, ίνα σώση ημάς, από παντός πειρασμού.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Μαρτυρικόν

Τών Μαρτύρων οι δήμοι ουρανόθεν, τούς τούς μάς ανυμνούντας επιστάντες, ευλογήσατε, αγιάσατε προθύμως, τών Νηστειών, διατελείν τόν καιρόν.

Στίχ. Μακάριοι ούς εξελέξω, καί προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον

Τών εν πίστει πρός σέ μετατεθέντων, Ο συνιών τά έργα τών ανθρώπων, τά εκούσια, καί ακούσια πταίσματα συγχωρών, ανάπαυσον ως Θεός.

Ο Ειρμός

Ο τήν φλόγα δροσίσας τής καμίνου, καί τούς Παίδας αφλέκτους διασώσας, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ωδή η'

Νικηταί τυράννου

Τών βασάνων είδη, ασθευία σώματος υπενεγκόντες, ιατροί νοσοούντων, Αθλοφόροι ώφθητε, όθεν κραυγάζω. Τήν εμήν νοσούσαν ψυχήν ιατρεύσατε, χρόνω τής Νηστείας, διά τής μετανοίας.

Οίμοι! πώς παρήλθον, πάσαι αι ημέραι μου εν αμελεία, καί ιδού τό τέλος, φθάνει ατελείωτον, καλών λαβείν με. Οι καλώς τόν δρόμον, τελέσαντες Μάρτυρες, τέλος αγαθόν μοι, γενέσθαι δυσωπείτε.

Σταλαγμοίς αιμάτων, τήν πυράν εσβέσατε τής αθείας, θείοι Αθλοφόροι, καί τοίς εκδημήσασι τούδε τού βίου, εξαιτείτε όντως, τήν θείαν ανάπαυσιν, καί τών πεπραγμένων, τήν λύσιν εις αιώνας.

Θεοτοκίον

Ιεζεκιήλ σε, πύλην αδιόδευτον Αγνή προείδε, μετανοίας πύλας, πάσιν υπανοίγουσαν απεγνωσμένοις, όθεν δυσωπώ σε, τρίβους μοι υπάνοιζον, τάς πρός τάς εκείθεν, φερούσας καταπαύσεις.

Ειρμός άλλος

Τόν εξ ανάρχου

Τούς πολυάθλους αικισμούς, διαφόρως υπομείναντες, οι μέν καέντες, έτεροι πρισθέντες, άλλοι δέ τεμνόμενοι, ευφραίνεσθε Αθληταί, αναμέλποντες Χριστώ, Υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Εν τοίς αίμασιν υμών, αγιάζετε τά πέρατα, μικραίς ρανίσι, ρείθρα Ιαμάτων πάσιν αναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες, διό βοάτε αεί, Υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Η τρισυπόστατος Μονάς, ο Πατήρ ο Υιός, καί Πνεύμα τό ζών, μία θεότης, μία Βασιλεία, σέ αινεί τό άδυτον φώς, Αγγέλων αι στρατιαί, καί ημείς οι επί γής, υμνούμεν, ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἰδοῦ πάσαι γενεαί, μακαρίζομέν σε Ἄχραντε, τά μεγαλεῖα τά σά καθορώντες, σύ γάρ τίκεις υπερφυῶς, τόν τοῦ παντός Ποιητήν, Θεόν ὄντα καί βροτόν, διό σε εὐλογοῦμεν, καί υπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν

Τῶν Ἀθλοφόρων ο χορός, δυσωπήθητι τοῦ σώσαι ἡμᾶς, πρὸς τόν Σωτήρα, τὰς ἰκετηρίας, καί τανύν ποιούμενοι, λατρεύειν εὐκρινῶς, δι' ἐγκρατείας αὐτῶ, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν εν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον

Τοὺς Κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε, ἀξίωσον αἰνεῖν σε εὐκρινῶς, καί δοξάζειν ψαλμικῶς, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ο Εἰρμός

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα πρὸ αἰῶνων Θεόν, καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καί Θεόν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'

Ὅροι παρήλθες τῆς φύσεως

Ὡφθητε θεῖοι ὡς ἄνθρακες, ὕλην πονηράν ἀθείας συμφλέξαντες, καί στίφη τῶν δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διήλθετε, καί πρὸς φωτισμόν νοητόν μετοικίσθητε, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, διό φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ἦλγησαν πόνους προσφέροντες, οἱ πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι τοῦ σώματος, καί νύν τοῖς μεταστάσι πιστοῖς τὴν ἄπνον, ἀνάπαισιν αιτοῦνται, καί παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Φάνηθι ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργός τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου, καιρῶ τῆς ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγουσα Κυρίῳ, τῶ τῶν αἰῶνων βασιλεύοντι.

Εἰρμός ἄλλος

Σέ τὴν ἀθάνατον

Ὡς πύρ ἐμβληθέντες ἐκ Θεοῦ, εἰς τὴν γῆν καταφλέξατε, πάσαν πλάνην εἰδώλων, ἀνάψαντες πυρσόν, εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Υμᾶς οὔτε φλόγες οὐ σφαγαί, οὐ τροχοὶ οὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, πριστήρες, οὐκ ἄλλη βάσανος πικρά διεχώρισε, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ Ἀθληταί.

Δόξα...

Ἐν καὶ τρία ἀνυμνῶ, εὐσεβῶς τὴν θεότητα, τῆ μορφῆ τοῖς προσώποις, συνάπτων καί διαιρῶν, ο Πατήρ, ο Υἱός, καί τό ἅγιον Πνεῦμα, ταῦτα Ἐν εἰσι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τὴν ἐκ ρίζης Ἰεσσαί, καί Δαυῖδ τοῦ προπάτορος, ἐκβλαστήσασαν ράβδον, πανάχραντε Ἀγνή μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς εν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Μαρτυρικόν

Πληθῆς Μαρτύρων ἡ σεπτῆ, τόν Χριστόν ἐκδυσώπησον, εν εἰρήνῃ πληρούντας τόν δρόμον τῶν Νηστειῶν, κατιδεῖν ἡμᾶς, καί προσκυνῆσαι καί τὰ Πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω, καί προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον

Νεκρῶν καί ζώντων ὡς Θεός, ο νεκρώσας τόν θάνατον, καί ζωὴν τῇ Ἐγέρσει σου πάσι

παρασχών, Χριστέ ανάπαυσον, καί τούς δούλους σου, οὐς μετέστησας.

Ο Ειρμός

Σέ τήν θάνατον πηγῆν, τήν δι' Αγίων ιάματα, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων παρέχουσαν, Ἀγνήν μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Ευφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καί ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομῖαι.

Πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Γ' 12-16)

Ἀδελφοί, βλέπετε, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ Θεοῦ ζώντος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὐ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῆ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας, Μέτοχοι γάρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάν περ τὴν ἀρχὴν τῆς υποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον, ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γάρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, Ἀλληλουῖα,

&

Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καί προσλάβω Κύριε, Ἀλληλουῖα,

[t51top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν, καί τήν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆ Ὀκτωῆχου ς' καί τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ', δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος β' Ποίσις εὐφημιῶν ἄσμασιν

Ποίσις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τόν ἱεράρχην, τῆς θεολογίας τήν σάλπιγγα τό πυρίπνου στόμα τῆς χάριτος, τό σεπτόν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τόν στύλον τῆς Ἐκκλησίας τόν ἀκράδαντον τό μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τόν ποταμόν τῆς σοφίας τοῦ φωτός τόν λύχνον, τόν ἀστέρα τόν φαεινόν τόν τήν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα. (Δίς)

Ποίσις ὑμνωδιῶν ἀνθεσιν, στεφανώσωμεν τόν ἱεράρχην, τόν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον καί τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τόν θερμόν τῆς Πίστεως προστάτην τόν μέγαν καθηγεμόνα καί διδάσκαλον, τήν λύραν τήν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος τήν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τήν πηγῆν τήν βρῦουσαν, ἰαμάτων νάματα πιστοῖς τόν μέγαν καί ἀξιάγαστον Γρηγόριον.

Ποίσις οἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν εὐφημήσωμεν τόν ἱεράρχην, τόν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον τοῦ φωτός τοῦ θεοῦ τόν κήρυκα, τόν ουρανομύστην τῆς Τριάδος, τό μέγα τῶν μοναζόντων ἐγκαλλῶπισμα τόν πράξει, καί θεωρία διαλάμπον τα Θεσσαλονίκης τό κλέος συμπολίτην ἔχοντα μυροβλύτην ἐν οὐρανοῖς, τόν θεῖον καί ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσπερ τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καί τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς ὁ τιθεὶς τήν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καί νῦν Πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου δωρηθῆναι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν...

Θεοτοκίον τό τῆς Ὀκτωῆχου

Απόστιχα Αναστάσιμα

Τά κατά Αλφάβητον

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Γρηγόριος γλώσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ωσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγγοις λόγοις σου κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Θεὸν ἀναφέρουσα, διὸ Γρηγόριε, θετταλίας τό θαύμα, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ φωτισθῆναι τῷ θείῳ φωτὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἦχος ο αὐτός

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβούσα σαρκὶ Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων νύν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τὸ Αναστάσιμον

Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε τῶν μοναστῶν ἡ καλλονὴ τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος Γρηγόριε θαυματοργέ Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε... ἐκ τρίτου

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Εξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Εξαήμερον, τὰ Εὐλογητάρια οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τὸ, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν' ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεύμά μου πρὸς Ναόν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, Ἄλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρων εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον ο αὐτός

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε, αἰσχυραῖς γὰρ κατερρύπτωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις ρύσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με Ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ἡ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ρητόρων οι ένθεοι καί θεολόγων οι πρόκριτοι καί γλώσσαι θεόφθογοι, δεύτε συνέλθετε εις ενότητα υμνήσαι κατ αξίαν τόν πνευματορρήτορα θείον Γρηγόριον.

Ο στύλος τής Πίστewς τής Εκκλησίας ο πρόμαχος, ο μέγας Γρηγόριος, ανευφημείσθω μοι, ο πανάριστος ποιμήν Θεσσαλονίκης ο κόσμος τού τάγματος Ιεραρχών αληθώς.

Εκ βρέφους επόθησας, κρείπτονα βίον καί τέλειον Πάτερ εκ νεότητος, έστερξας φρόνημα καί ομότροπος καί σύμφρων ανεδείχθης, τού συνωνυμούντός σοι, θείε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Γενού μοι Πανάμωμε, ζωής οδός οδηγούσά με, πρός θεία σκηνώματα, απεπλανήθην γάρ καί πρός βάραθρα κακίας ολισθαίνω, εξ ών με ανάγαγε τή μεσιτεία σου.

Καταβασία

Ανοιξω τό στομα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή Βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ'

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε

Τά ρείθρα τών θείων διδαχών σου φυλάττοντες πάσαν μηχανήν τών κακοδόξων φεύγομεν, καί πάσας εκκρουόμεθα, σοίς ιεροίς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Σοφίας μωράς τών κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τού Θεού, σοφίαν ενυπόστατον, έχων εν τή καρδιά σου δι' ής μετ' ήχου έθραυσας, τά σαθρά τούτων φρυάγματα.

Νεκρώσας σαρκός τής φθειρομένης πάσαν ηδυπάθειαν σοφέ ασκητικώς εξώωσας ψυχής σου τά κινήματα καί ταύτην θείον όργανον, θεολογίας ανέδειξας.

Θεοτοκίον

Εν γνώσει φρενών καί προαιρέσει αισχράν τε καί άσωτον ζωήν, επιμελώς ηγάπησα, αλλά στοργή τή θεία με Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θεία πρεσβεία σου.

Καταβασία

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Κάθισμα 'Ηχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Τήν πλάνην κατέφλεξας, τών κακοδόξων Σοφέ τήν πίστιν ετράνωσας, τών ορθοδόξων καλώς, καί κόσμον επώτισας, όθεν τροπαιοφόρος νικητής ανεδείχθης, στύλος τής Εκκλησίας, αληθής Ιεράρχης, πρεσβεύων μή ελλίπης Χριστώ, σωθῆναι πάντας ημάς.

Δόξα... Τό αυτό

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τάς ικεσίας ημών καί ταύτας προσάγαγε τώ σώ Υιώ καί Θεώ Κυρία Πανάμωμε, σβέσον τάς περιστάσεις, τών δυσφήμων γλωσσάλγων πράϋνον μηχανίας, καί κατάβαλε θράσος τών οπλιζομένων αθέων, Άχραντε κατά τών δούλων σου.

Ωδή δ'

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν

Ανοιξας τό στόμα σου Πάτερ σοφέ τού Θεού σοφίαν εκήρυξας, ήν εμελέτας εν καρδιά σου αεί, καί Βαρλαάμ τόν μάταιον άφρονα καί άνουν απέδειξας.

Έδυσ ο γλυκύτατος επί τήν γήν 'Ηλιος τώ νόμω τής φύσεως, ανατελείς δέ, τώ πρωϊ σύν τώ Χριστώ, 'Ηλιος ο ανέσπερος πάντας εποπτεύων πρεσβείαις σου.

Έδειξεν η χάρις σε Μάκαρ Θεού καύχημα καί στήριγμα μέγιστον, τών Ορθοδόξων καί Ποιμένα αγαθόν, Καί θεολόγον δεϋτερον, καί τής ποιμνης άγρυπνον φύλακα.

Θεοτοκίον

Ότά μοι διάνοιξον τά τῆς ψυχῆς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡ γεννήσασα τόν πρῖν τά ὠτα, διανοίξαντα κωφοῦ, καί θείου ενωτίζεσθαι λόγου, καί πληρῶν καταξίωσον.

Καταβασία

Τήν ανεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Υψίστου, ο Προφήτης, Αββακούμ, κατανοῶν εκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδή ε'

Εξέστη τά σύμπαντα

Δρεπάνη τῶν λόγων σου, καί ιεροῖς συγγράμμασιν ἔτεμες αἰρέσεις ακανθῶδεις, καί ζιζανίων νόθα βλαστήματα, τῆς Ὀρθοδοξίας δευσεβῆ κατεβάλου σπέρματα Ιεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου Πάνσοφε καί τά σεπτά συγγράμματα, δρόσος ουρανία μέλι πέτρας ἄρτος Ἀγγέλων τοῖς εντυγχάνουσι, νέκταρ αμβροσία γλυκασμός, ἡδυσμα Γρηγόριε καί πηγῇ ζώντος ὕδατος.

Κοινόν σε Διδάσκαλον, γνωρίζει γῆ καί θάλασσα στήλην ιεράν Ὀρθοδοξίας καί σπλοθήκην θεῶν δογμάτων σεπτῆν σοφόν θεολόγον ιερόν, σύσκηνον συμμετοχον Ἀποστόλων ομότροπον.

Θεοτοκίον

Ρεῖθροις κατανύξεως, τοῦς ρύπου, τῆς καρδίας μου, ἀχραντε ἀπόπλυνον Παρθένε καί μετανοίας τρόπου μοι δώρησαι, σαῖς πρὸς τόν οικτίρμονα Θεόν ιεραῖς δεήσεσιν, ὄν ἀρρήτως ἐγέννησας.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχε, ἐν μήτρᾳ, τόν ἐπὶ πάντων Θεόν, καί τέτοκας ἀχρονον Υἱόν, πάσι τοῖς υμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδή ς'

Τήν θεῖαν ταύτην καί πάντιμον

Ερράγη μάταιον φρύαγμα καί γλώσσα Βαρλαάμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καί δόγμασι, καί διανοίᾳ οξύτητι τοῦ σοφοῦ Βασιλέως καί σοῦ Γρηγόριε.

Τήν θεῖαν λύραν τοῦ Πνεύματος τήν σάλπιγγα τρανώ, τήν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια Θεσσαλονίκης τόν Πρόεδρον, τήν θεολόγον γλώσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Λαοῦ ποτέ προηγούμενος ὡς σῦλος τοῦ πυρός τοῦς τῆς Πίστεως ἐχθρούς κατέφλεξας, τῶν δέ πιστῶν τά συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον Πάτερ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Γενού μοι πάναγνε Δέσποινα γαλήνη καί λιμήν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον τήν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.

Καταβασία

Τήν θεῖαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτῆν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον

Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ

Τό τῆς σοφίας ιερὸν καί θεῖον ὄργανον, θεολογίας τήν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνούμεν σε Γρηγόριε θεορρήμον, Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτόν τόν νοῦν ἡμῶν Πάτερ οδήγησον, ἵνα κράζωμεν, Χαίρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Πρὸς τὸ « Ἀγγελος πρωτοστάτης »

Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τά θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων, ταῖς γάρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καί σαρκί χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καί βοᾷ σοι θεορρήμον, ἔπεισας ταῦτα.

- Χαίρε δι' οὐ τό σκότος ἠλάθη, χαίρε, δι' οὐ τό φῶς ἀντεισήλθε.
- Χαίρε τῆς ἀκτίστου θεότητος Ἄγγελε, χαίρε τῆς κτιστῆς καί μωρᾶς ὄντως ἔλεγγε.
- Χαίρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τήν Θεοῦ φύσιν εἰπῶν, χαίρε, βάθος δυσθεώρητον, τήν ἐνέργειαν εἰπῶν.
- Χαίρε ὅτι τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας, χαίρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.
- Χαίρε, φωστήρ ὁ δεῖξας τόν Ἥλιον, χαίρε κρατῆρ τοῦ νέκταρος πάροχε.

- Χαίρε, δι' οὐ ἡ ἀλήθεια λάμπει, χαίρε, δι' οὐ ἐσκοτίσθη τό ψεύδος.
- Χαίρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριακὴ δευτέρα τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμά.

Στίχοι

- Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
- Πηγὴ φάους ἀδυτον ἀγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ Κτίσει

Οἱ τοῖς λόγοις ομιλοῦντες καὶ συγγράμμασι, τοῖς σοῖς Γρηγόριε, γνῶσιν μούονται Θεοῦ καὶ ἔμπλεοι δείκνυνται σοφίας πνευματικῆς, καὶ τὴν ἀκρίστον χάριν καὶ τὴν ἐνέργειαν, τοῦ Θεοῦ θεολογοῦσι.

Τὴν ρομφαίαν καὶ τὰ τόξα κακοδόξων τε, ὅλως συνέτριψας καὶ τὴν οφρὺν Βαρλαάμ, καὶ πάσαν τὴν δύναμιν αἰρετικῶν ὡς ἰστόν, διεσκόρπισας, οἶά περ λίθος μέγιστος τῆς ἀράχνης ἱεράρχα.

Εσφραγίσθη σου τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασι, καὶ τοῖς συγγράμμασιν, ἡ Πίστις τῶν εὐσεβῶν καὶ θράσος αἰρέσεως ἔστη Γρηγόριε καὶ ἀναίρεσις Ὀρθοδοξίας πέπταται, καὶ ἰσχύς τῶν κακοδόξων.

Θεοτοκίον

Ἰαμάτων σε πηγὴν οἱ ξηραίνόμενοι, παθῶν νοσημασι γινώσκοντες ἀληθῶς ἀντλούμεν σωτήρια, καὶ θεία νάματα, καὶ κραυγάζομεν, Εὐλογημένος, Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ὠδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ

Παρίστασαι νῦν τοῖς θεολόγοις τῷ θρόνῳ τοῦ Πανοικτίρμονος ὡς ὅμοιος τούτοις καὶ ὁμότροπος πάνσοφε Γρηγόριε Θεσσαλονίκης πρόεδρε, ἱεραρχῶν καλλονή, λαμπρῶς ἠγλαϊσμένος τῇ δόξῃ, τῆς ἱεραρχίας Θεῷ καὶ νῦν λατρεύων.

Εἰδὼς σου τό καθαρὸν τῆς διανοίας Θεός καὶ πρό τῆς γαστροῦ καὶ πρό συλλήψεως τῷ πιστῷ λελάληκε θείῳ Βασιλεῖ τρανώς, τῆς Ἐκκλησίας ἀμαχὸν, εἶναί σε πρόμαχον, διὸ κανονικὴ ἀσφαλεῖα, μύρω ἐσφραγίσθης, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡπτάται τρανώς καὶ κινδυνεύει, τό ἄθροισμα τοῦ Πολυκινδύνου τῆ παλάμη σου καὶ σοφοῖς σου ρήμασιν ἔνδοξε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε καὶ ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐξέλιπε σαθρὰ συμμορία σου τῆ βροντοφώνῳ, καὶ θεολόγῳ γλώσση.

Θεοτοκίον

Λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς παθήμασι, φύσιν ἀνεμόρφωσεν ἄκρα ἀγαθότητι καὶ ὅλην ἀνεκαίνισε καὶ καθηγίασε, διὸ οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, σέ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἐσοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρηγόριε, τό κατ' εἰκόνα γὰρ ἄσπιλον ἐτήρησας νοῦν δηγεμόνα, κατὰ παθῶν σαρκικῶν ἀνδρικῶς ἐνστησάμενος, τό καθομοίωσιν, ἀνελάβου, ὅθεν οἶκος γέγονας τῆς

αγίας Τριάδος λαμπρότατος.

Αναξ ευσεβής, υπόπτερον δείκνυσιν αεροβάτην σε, τούτω συμμαχήσαντα, ως όλον έμπλεων, θείου Πνεύματος, κατά του ματαιόφρονος και μανικού Βαρλαάμ του λαλούντος εις τό ύψος άδिका, του Θεού όν ενδίκως ενίκησας.

Όλος γεγονώς σοφίας τής κρείπτονος έμπλεως ένδοξε φώς τώ κόσμω έλαμψας, Ορθοδοξίας πηγάσας δόγματα, φιλία γαρ αμείνονος, φιλοσοφίας σοφέ θείον φόβον, εν γαστρί συνέλαβες και του Πνεύματος λόγους γεγέννηκας.

Θεοτοκίον

Ύμνον σοι πιστοί συμφώνως προσφέρομεν ευχαριστίας, σύ γάρ, τήν αρχαίαν έλυσας, ημών κατάραν Θεογεννήτρια, και ευλογίαν άπαντες, θείαν καρπούμεθα σωτηρίαν φωτισμόν και έλεος, διά σου και χαράν τήν αιώνιον.

Καταβασία

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αύλων Νών φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, και βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή αιειπάρθενε.

Εξαποστειλάριον

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Χαίρε Πατέρων καύχημα θεολόγων τό στόμα, τής ησυχίας σκήνωμα, τής σοφίας ο οίκος, τών Διδασκάλων ακρότης πέλαγος τό του λόγου, πράξεως χαίρε όργανον θεωρίας ακρότης θεραπευτά, και τών νόσων τών ανθρωπίνων, Πνεύματος χαίρε τέμενος και θανών και ζών Πάτερ.

Θεοτοκίον, Όμοιον

Δέσποινα πάντων Άνασσα, πρόφθασον εν κινδύνους πρόφθασον εν ταίς θλίψεσι πάρεσο εν ανάγκαις τής τελευταίας ημέρας μή Σατάν ημάς λάβη, μή Άδης μή απώλεια, Βήματι του Υιού σου τώ φοβερώ, ανευθύνους άπαντας παραστήναι, ώ Θεομήτορ Δέσποινα ποιήσον σαις πρεσβείαις.

Εις τούς Αίνους

Ιστώμεν Στίχους η' και ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα ε' και τά επόμενα του Αγίου γ'.

Ήχος α'

Τών ουρανίων ταγμάτων

Τήν μακαρίαν έν Κόσμω ζωήν δι ήνυσας, και νύν τών μακαρίων συνευφραίνη τοίς δήμοις, και γήν τήν τών πραέων, ως πράος οικείς Ιεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτείς δέ παρά Θεού ήν παρέχεις τοίς τιμώσι σε.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσει σοφίαν και η γλώσσα αυτού λαλήσει κρίσιν.

Ορθοδοξίας τά δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ εκτεμών τας ακάνθας, και Πίστεως τόν σπόρον πληθύνας καλώς, τή επομβρία τών λόγων σου, εκατοστεύοντα στάχυν ως πρακτικός γεωργός Θεώ προσήνεγκας.

Στίχ. Οι Ιερείς σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην και οι όσοί σου αγαλλιάσονται.

Τήν του αμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, εθαύμασαν, Αγγέλων, και ανθρωπων οι δήμοι, και γάρ τή προαιρέσει, στερρός αθλητής, και ασκητής αναδέδειξαι, και Ιεράρχης και άξιος λειτουργός, του Θεού και φίλος γνήσιος.

Δόξα...

Ιδιόμελον του Τριωδίου

Ήχος πλ. β'

Τοίς εν σκότει αμαρτημάτων πορευομένοις φώς άντειλας Χριστέ, τώ καιρώ τής εγκρατείας, και τήν εύσημον ημέραν του Πάθους σου δείξον ημίν, ίνα βοώμέν σοι, Ανάστα ο Θεός ελέησον ημάς.

Και νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχουν...

Δοξολογία μεγάλη και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, οι Μακαρισμοί τῆς Οκτωήχου, καί εκ τού Κανόνος τού Αγίου, η ζ' Ωδή.

Ο Απόστολος
Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Σύ Κύριε, φυλάξαις ἡμιάς καί διατηρήσαις ἡμάς.
Στίχ. Σώσόν με Κύριε, ὅτι εκλέλοπεν ὄσιος.

Πρός Εβραίους Επιστολῆς Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ Α', 10-Β', 1-3)

Κατ' αρχάς σύ, Κύριε τήν γήν εθεμελίωσας καί ἔργα τών χειρών σου εἰσίν οι ουρανοί, αυτοί απολούνται σύ δέ διαμένεις, καί πάντες ως ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καί ὡσεὶ περιβόλιον ελίξεις αὐτούς καί ἀλλαγῆσονται, σύ δέ ο αὐτός εἶ, καί τά ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρός τίνα δέ τών Ἀγγέλων εἰρηκέ ποτε. Κάθου εκ δεξιῶν μου ἕως ἄν θῶ τούς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τών ποδῶν σου, οὐχί πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν. Διά τούτο δεῖ, περισσοτέρως ἡμάς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῦωμεν. Εἰ γάρ ο δι' Ἀγγέλων λαληθείς λόγος ἐγένετο βέβαιος καί πάσα παράβασις καί παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἡτις ἀρχήν λαβούσα λαλεῖσθαι διά τού Κυρίου, ὑπό τών ἀκουσάντων εἰς ἡμάς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. α'

Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσομαι.

Εὐαγγέλιον.
Εκ τού κατά Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ο Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τόν Κύριον εκ τών ουρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτόν εν τοῖς υψίστοις. Ἀλληλούϊα.
καί

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

[t52top](#)

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος πλ. δ'

Ἀμέτρητος ὑπάρχει

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμόν οδόντων, καί κλαυθμόν ἀπαρακλήτον, γέενναν πυρός, καί σκότος καί τάρταρον. Κριτά δικαιοσύνη, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὐρω τήν ἀφῆσιν, καί κακῶν μου τήν λύσιν, νηστεύων καί κράζων σοι. Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διά μέγα καί πλοῦσιον ἔλεος.

Εμέ τόν πλανηθέντα, ἐπί ὄρη δεινῶν παραβάσεων, ζήτησον Λόγε, καί πρὸς σέ ἀνακάλεσαι, ἦθη πονηρά εκ τῆς διανοίας μου, μακράν ἀπωθούμενος, θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καί νηστεία καθάρισον, εν κλαυθμῷ δι' ἠνεκεί, βοῶντα καί λέγοντα. Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διά μέγα καί πλοῦσιον ἔλεος.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Τήν ἔνδοξον

Νηστείας ἐναρξάμενοι, ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τήν Τριάδα τήν σεπτήν, εὐφημήσωμεν οι πιστοί, τό

εξής περιχαρώς διανύοντες, τῆς σαρκός δέ τά πάθη απομαράναντες, εκ ψυχῆς ἡμῶν, ἀνθη θεία δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τόν Χριστόν, ὡς νικητήν, στεφανηφορούντες ἀνυμνήσωμεν.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον
Ἦχος πλ. δ'

Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν σου, ἀπό τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχύ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῆ ψυχῆ μου, καί λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καί εὐφρανθήτωσαν.

Ἀπόστιχα
Ἦχος πλ. δ'

Χαλινούς ἀποπτύσας τοῦς πατρικούς, ἀστάτω φρενί, τοίς κτηνώδεσι τῆς ἀμαρτίας, λογισμοίς συνέζησα, ὅλον μου τόν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγώ, τροφῆς δέ λειπόμενος, βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρόν λιπαινούσαν, ἠδονήν εἰσιτούμην. Ἀλλά Πάτερ ἀγαθέ, μή κλείσης μοι τά φιλόφρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τόν Ἄσωτον Υἱόν, καί σώσόν με.
(Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νύν πρεσβεύσατε, ρυσθήναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογούμεν, τήν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'
Τό προσταχθέν μυστικῶς

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρί φλέξωμεν πάντες, τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις, καί τήν φλόγα ἐκείνην τήν μή σβεννυμένην, δακρύων νύν κατασβέσωμεν οὐχετοίς, βωύντες τῷ κρίναι μέλλοντι πάσαν τήν γῆν. Σῶτερ εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς, συντήρησον, διδοῦς ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τήν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τόν διά σπλάγχνα οἱ κτηρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σύν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καί τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καί πάσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπέρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρό τοῦ τέλους συγχώρησιν, καί ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καί βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'
Τό προσταχθέν

Τριάς ἁγία καί σεπτή τοῦς τήν Νηστείαν, ἐν ἐβδομάδεσι τρισί διανύοντας, διαφύλαξον σώους καί ἀκατακρίτους, ἀξίως διευδρομήσαι πρὸς τό ἐξής, καί πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν, ἀκατακρίτως ἰδεῖν, τήν ἐνδοξον Ἀνάστασιν, ὕμνον αἶνον προσάγοντες.

Θεοτοκίον

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν Θεοκλήτορ, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά καί τῶν πενθούντων, ἡ μεγίστη παράκλησις, τόν ἐκ τῆς γαστροῦ σου, Παρθένε τῆς παναγίας ὑπερφύως, τεχθέντα ἀδιαλείπτως ὑπέρ ἡμῶν, σύν Ἀγγέλοις καί ἀρχουσι, δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ο Κανών

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ' Ἄσμα αναπέμψωμεν

Ἐχων ως Θεός τό συμπαθές, μετανοούντα δέξαι με, τόν δαπανήσαντα, τόν βίον μου ασώτως, βού σοι τό, Ἥμαρτον, κατηγορών ου χρήζω, τήν αισχύνην τών έργων προσφέρων.

Βρώσιν λελοιπώς Αγγελικὴν, παρωμοιώθην κτήνεσιν, εν τώ σιτίζεσθαι τήν μοχθηράν κακίαν, ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα, δέξαι με ὡσπερ ἓνα τών μισθίων, ουράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἠδονών τήν εκ τρυφῆς, προσγινομένην ἀπαντες, πιστοί ἀφέμενοι, φωτί τῆς ἀληθείας, σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτοφόρου ευωχίας, καταξιωθώμεν.

Θεοτοκίον

Χαίροις ο πανάγιος ναός, ο πόκος ο θεόδωρος, εσφραγισμένη πηγή τοῦ ἀθανάτου ρείθρου, τήν ποιήνην σου, Δέσποινα, φύλαττε εκ παντοίων πολεμίων, ἀπολιορκήτως.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. δ'

Ἀσωμεν ὠδήν τῷ Θεῷ

Νύν εν εβδομάσι τρισίν, ως πάλαι τριήμερος ο Ἰσραήλ, ἀγνισθέντες ἀδελφοί, ὄρει ευχών φθάσωμεν, καί ἐκεῖθεν θείων φωνών ἀκούσαντες, Χριστόν υμνήσωμεν.

Ὡσπερ Σαμψών νηστεία, δυναμωθέντες δεῦτε, ως ἄλλον θῆρα πατάξωμεν λαοί, τόν τῆς γαστροῦ δαίμονα, καί ου μή γέλαση ἡ Δαλιδά τών παθών, ἐξαπατώσα ἡμᾶς.

Δόξα...

Τρία μέλω χερουβικώς, ἀγία σε θεότης, φῶτα καί φῶς, καί ζωήν τε καί ζωάς, Θεόν τόν γεννήσαντα, Θεόν τόν γεννηθέντα, Θεόν καί τό εκ Πατρός εκπορευθέν, Πνεῦμα τό ζών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε ἡ τῆς Εὔας χαρά, ἡ γάρ ἐκείνης λύπη, διὰ τοῦ τόκου σου, πέπταται Ἀγνή, χαίρε ἀδύτου φωτός, φωτεινῆ νεφέλη, ἔξ ἧς ἀνέτειλε Χριστός ο Θεός.

Δόξα σοι, ο Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Πίστει ως Δαυῖδ καί ἡμεῖς, τῆ ταπεινοφροσύνη, καθοπλισθέντες, ως ἄλλον Γολιάθ, τόν υπερήφανον νούν, καταβεβληκότες, συνδιακόψωμεν καί μυριάδας παθών.

Ο Ειρμός

Ἀσωμεν ὠδήν τῷ Θεῷ, τῷ εκ πικρᾶς δουλείας, τοῦ Φαραῶ ρυσαμένῳ Ἰσραήλ, καί εν πυρίνω στύλῳ, καί φωτός νεφέλη καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Ωδή η'

Οι θεορρήμονες

Ἐκδαπανήσας ουσίαν τήν πατρῶαν, μετά πορνῶν ἐξεβλήθη, τών προαυλίων τῆς χάριτος, ἀλλά δέξαι με Πάτερ, δι' ἀμετρον ἔλεος.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείας φωταυγεία, τών προσευχῶν λαμπρυνθέντες χρηματίσωμεν, ὅπως τῆς ἀμαρτίας, τό σκότος ἐκφύγωμεν.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορός τών Ἀσωμάτων, τά Χερουβίμ ικετεύει, καί τών Ἀγίων τά τάγματα, τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν σώσον, Χριστέ πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Τόν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβούσα, ἐσκοπισμένον με μέθη, τῆς ἀμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπίς τών ψυχῶν ἡμῶν.

Ειρμός ἄλλος

Ο στεγάζων εν ὕδασι

Τό πατρῶον κειμήλιον, τό χρήμα τό θαυμαστόν, τήν μητέρα πάντων τών λατρευσάντων τῷ Δεσπότη Χριστῷ, δεῦτε τρυφήσωμεν, ἀδελφοί τήν Νηστείαν, καί γάρ αὕτη ρώννυσι τό σῶμα, καί καταφωτίζει τόν νούν, καί τήν καρδίαν.

Γεδεών τόν θαυμάσιον, ἐκμιμουμένη ψυχῆ, ἀρετάς φέρουσα, πίστιν ἐλπίδα, καί ἀγάπην Χριστοῦ,

έξελθε κτείνουσα, τά αλλόφυλα πάθη, ως εκείνος, σύν τριακοσίοις, τό Μαδινιαίον έθνος αποκαθαίρων.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Καί Τριάδα δοξάζω σε, καί ως Μονάδα υμνώ, σέ θεότης μία, Πάτερ παντοκράτορ, καί μονάρχα Υιέ, Πνεύμα τό άγιον, καί πανδέσποτον κράτος, μία φύσις, μία βασιλεία, εν δέ χαρακτήρσι, τρισί προσκυνουμένη.

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Άς εν τόκω διέφυγεν, ωδίνας υπερφυώς εν τώ σώ τιμίω Πάθει, επέγνω η τεκούσα σε, ήλγει γάρ βλέπουσα, εν σταυρώ σε παγέντα εκουσίως, υπό Ιουδαίων, τόν επί υδάτων, τήν γήν θεμελιούντα.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Όταν έλθης εν τή δόξη σου, τού κρίναι πάσαν τήν γήν, σύν ταίς χιλιάσι, καί μυριάσι τών Δυνάμεων, τότε μου Κύριε φείσαι άνες, καί ρύσαι καταδίκης, μή με κατασχύνης, μή με κατακρίνης, πυρί τώ αιωνίω.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Ο στεγάζων εν ύδασι τά υπερώα αυτού, ο τιθείς θαλάσση, όριον ψάμμον, καί συνέχων τό πάν, σέ υμνεί ήλιος, σέ δοξάζει σελήνη, σοί προσφέρει ύμνον πάσα κτίσις, τώ Δημιουργώ καί Κτίστη, εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Τόν προδηλωθέντα εν όρει

Τόν από τής σής μακρυνθέντα, Πάτερ αγάπης, καί εθελουσίσις Ορμαίς, ηδωνών δουλωθέντα, επιστρέφοντα ως τόν Άσωτον δέξαι, μόνος γάρ υπάρχεις πολυέλεος.

Άκαρπος εδείχθην συκή, μόνην τήν κακίαν γεωργών ο άθλιος, τό πύρ μοι προξενούσαν. Σύ ούν Κύριε καρποφόρον με δείξον, πράξεις αγαθάς καρποφορούντά σοι.

Νήστευσον ψυχή μου, κακίας καί πονηρίας, κράτησον οργής, καί θυμού καί πάσης αμαρτίας. Ιησούς γάρ τοιαύτην θέλει νηστείαν, ο φιλανθρωπότατος Θεός ημών.

Θεοτοκίον

Σύ εί Θεοτόκε, τά όπλα ημών καί τείχος, σύ εί η αντίληψις, τών εις σε προστρεχόντων, σέ καί νύν εις πρεσβείαν κινούμεν, ίνα λυτρωθώμεν τών εχθρών ημών.

Ειρμός άλλος

Μεγαλύνομέν σε

Καθαράν νηστείαν, τών κακών τήν αποχήν, προσενέγκωμεν, ως δώρα ευπρόσδεκτα, Χριστώ τώ Θεώ ημών.

Ελισσαίος πάλαι, πώς διέτρεφε Προφήτας, μαθούσα ψυχή, σχεδίως εκτράφηθι, απευχαριστούσα Χριστώ.

Δόξα...

Τρισσομένην μίαν, σέ θεότης ανυμνώ, τοίς προσώποις μορφήν, Πατέρα τόν άναρχον, Υιόν, καί Πνεύμα τό ζών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεομήτορ Κόρη, η παστάς τού ουρανού, Βασιλέως Χριστού, σώζε τή πρεσβεία σου, τούς πόθω υμνούντάς σε.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Δανιήλ τούς θήρας, εν τώ λάκκω ημεροί, εγκρατείας κημώ, καί ημείς δαμάσωμεν, τά πάθη νηστεύοντες.

Ο Ειρμός

Μεγαλύνομέν σε, τήν πανάμωμον Μητέρα, Χριστού τού Θεού, εν ή επεσκίασε τό Πνεύμα τό πανάγιον.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον 'Ηχος δ'

Τόν χαλεπόν τών ππαισμάτων μου, ρύπον ενδέδουμαι, καί τής χαράς τού νυμφώνος εκβέβλημαι όικτειρόν με τή αφάτω σου ευσπλαγχνία, ως τόν Άσωτον παιδα ο Θεός, καί ελέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τίς ουκ εξίσταται Ορών, άγιοι Μάρτυρες, τόν αγώνα τόν καλόν, όν ηγωνίσασθε; πώς εν σώματι όντες, τόν ασώματον εχθρόν ενικήσατε, Χριστόν Ομολογήσαντες, καί Σταυρώ Οπλισάμενοι; όθεν επαξίως ανεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καί βαρβάρων πολέμιοι, απαύστως πρεσβεύσατε, σωθήναι τάς ψυχας ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Η λαμπάς η άσβεστος, ο θρόνος τής δικαιοσύνης, άχραντε Δέσποινα πρέσβευε, τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ Τροπάριον τής Προφητείας Ήχος δ'

Ότι ασθενείς ημείς, καί παρειμένοι ταίς αμαρτίαις, ίασαι τά συντρίμματα ημών, ο ιατρός τών ψυχών ημών, ο επιστάμενος τόν νούν τών ανθρώπων, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός μα'

Έλπισον επί τόν Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτώ.

Στίχ. Όν τρόπον επιποθεί η έλαφος επί τάς πηγάς τών υδάτων.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Η', 13 - Θ', 7)

Κύριον τόν Θεόν αυτόν αγιάσατε, καί αυτός έσται σοι φόβος, καί εάν επ' αυτώ πεποιθώς ής, έσται σοι εις αγιασμόν. Καί ουχ ως λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, ουδέ ως πέτρας πτώματι, οι δέ οικoi Ιακώβ εν παγίδι, καί εν κυλάσματι εγκαθήμενοι εν Ιερουσαλήμ. Διά τούτο αδυνατήσουσιν εν αυτοίς πολλοί, καί πεσούντι καί συντριβήσονται καί εγγιούσι, καί αλώσονται άνθρωποι εν ασφαλεία όντες. Τότε φανεροί έσονται οι σφραγιζόμενοι τόν νόμον, τού μή μαθείν. Καί ερεί, Μενώ τόν Θεόν τόν αποστρέψαντα τό πρόσωπον αυτου από τού οικου Ιακώβ, καί πεποιθώς έσομαι επ' αυτώ. Ιδού, εγώ καί τά παιδία, ά μοι έδωκεν ο Θεός, καί έσται σημεία καί τέρατα εν τώ οικω Ισραήλ, παρά Κυρίου Σαβαώθ, ός κατοικεί εν τώ όρει Σιών. Καί εάν ειπωσι προς υμάς. Ζητήσατε τούς εγγαστριμύθους, καί τούς από τής γής φωνούντας, τούς κενολογούντας, οι εκ τής κοιλιάς φωνούσιν, ουχί έθνος προς Θεόν αυτου εκζητήσουσι; Τί εκζητούσι περι τών ζώντων τούς νεκρούς; νόμον γάρ εις βοήθειαν έδωκεν, ίνα ειπωσιν ουχ ως τό ρήμα τούτο, περι ου ουκ έστι δώρα δούναι περι αυτου. Καί ήξει εφ' ημάς σκληρός λιμός, καί έσται ως άν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καί κακώς ερείτε τόν άρχοντα, καί τά πάτρια, καί αναβλέψονται εις τόν ουρανόν άνω, καί εις τήν γήν κάτω εμβλέψονται, καί ιδού, απορία στενή, θλίψις, καί στενοχωρία, καί σκότος, ώστε μή βλέπειν. Καί ουκ αποκριθήσεται ο εν τή στενοχωρία ών, έως καιρου, τούτο πρώτον πίε, ταχύ ποίει, χώρα Ζαβουλών, γή Νεφθαλειμ, καί οι τήν παραλίαν κατοικούντες καί πέραν τού Ιορδάνου, Γαλιλαία τών εθνών. Ο λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδετε φώς μέγα, οι κατοικούντες εν χώρα, καί σκιά θανάτου, φώς λάμψει εφ' υμάς. Τό πλείστον τού λαου, ο κατήγαγες εν ευφροσύνη σου, καί ευφρανθήσονται ενώπιόν σου, ως οι ευφραινόμενοι εν αμήτω, καί όν τρόπον οι διαιρούμενοι σκύλα. Διότι αφήρηται ο ζυγός, ο επ' αυτών κείμενος, καί η ράβδος, η επί τού τραχήλου αυτών, τήν γάρ ράβδον τών απαιτούντων διεσκέδασεν, ως τή ημέρα τή επί Μαδιάμ. Ότι πάσαν στολήν επισυνηγμένην δόλω, καί ιμάτιον μετά καταλλαγής αποτίσουσι, καί θελήσουσιν, ει εγένοντο πυρίκαυστοι. Ότι παιδίον εγεννήθη ημίν, υιός καί εδόθη ημίν, ού η αρχή εγενήθη επί τού ώμου αυτου, καί καλείται τό όνομα αυτου, Μεγάλης βουλής άγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, Πατήρ τού μέλλοντος αιώνος, άξω γάρ ειρήνην επί τούς άρχοντας, καί υγείαν αυτώ. Μεγάλη η αρχή αυτου, καί τής ειρήνης αυτου ουκ έστιν όριον, επί τόν θρόνον Δαυϊδ, καί επί τήν βασιλείαν αυτου, κατορθώσει αυτήν, καί αντιλαβέσθαι εν κρίματι καί δικαιοσύνη, από τού νύν, καί εις τόν αιώνα. Ο ζήλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταυτα.

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός μβ'

Σωτήριον τού προσώπου μου, καί ο Θεός μου.

Στίχ. Κρίνόν μοι, ο Θεός, καί δίκασον τήν δίκην μου.

t53top

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσας, καί ενθέους πράξεις, πράττειν ενισχύουσας, καί νούν πρὸς ουρανόν αναπέμπουσας, καί τὴν συγχώρησιν, προξενούσας ὡν ἡμάρτομεν, δωρουμένην εκ Θεοῦ οικτίρμονος.

Ἀπαντα τὸν βίον μου αισχρῶς, δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ο ταλαίπωρος, ὡσπερ ο Ἄσωτος, κατανύξει κράζω. Πάτερ επουράνιε, ἡμάρτηκα ἰλάσθητι σώσον με, καί μὴ ἀπώση με, εμαυτὸν εκ σοῦ μακρύναντα, καί ενθέοις, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος γ' Δεύτε Ἀπαντα τὰ Πέρατα

Δεύτε ἅπαντες κυμβάλοις ψαλμικοῖς, τὴν σεπτὴν εγκράτειαν κατασπαζόμενοι διηγήσωμεν, εν αὐτῇ γάρ νοητῶς, ὄφιν τὸν αρχέκακον καταράσσομεν, ὅθεν παρρησία βοῶμεν Χριστῷ. Παράσχου Σῶτερ ακατακρίτως, τὸν παναγίον σου Σταυρόν κατιδέσθαι, καί καταπροσκυνήσαι, εν ψαλμοῖς καί ὕμνοις, εορτάζειν φαιδρῶς.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον
Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός μγ'

Εν τῷ Θεῷ επαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Στίχ. Ο Θεός, εν τοῖς ωσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ζ', 9-22)

Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὡν εν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ ευηρέστησε Νῶε. Εγέννησε δέ Νῶε τρεῖς υιοῦς, τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, τὸν Ιάφεθ. Εφθάρη δέ η γῆ εναντίον τοῦ Θεοῦ, καί ἐπλήσθη η γῆ ἀδικίας. Καί εἶδε Κύριος ο Θεός τὴν γῆν, καί ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πάσα σὰρξ τὴν οδόν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καί εἶπε Κύριος ο Θεός τῷ Νῶε. Καιρὸς παντός ἀνθρώπου ἤκει εναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη η γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν, καί ἰδοῦ, ἐγὼ καταφθεῖρω αὐτοὺς, καί τὴν γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν εκ ξύλων ἀσήπτων, τετραγώνων, νοσσιᾶς ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτὸν, καί ασφαλώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καί ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. Καί οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, τριακοσίων πῆχεων τὸ μήκος τῆς κιβωτοῦ, καί πεντήκοντα πῆχεων τὸ πλάτος, καί τριάκοντα πῆχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. Επισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καί εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν, τὴν δέ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις εκ πλαγίων, κατάγαια διώροφα καί τριώροφα ποιήσεις αὐτὴν. Εγὼ δέ ἰδοῦ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πάσαν σάρκα, εν ἣ εστι πνεῦμα ζωῆς υποκάτω τοῦ ουρανοῦ, καί ὅσα ἂν ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσῃ. Καί στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, εἰσελεύση δέ εἰς τὴν κιβωτὸν, σύ, καί οἱ υιοὶ σου, καί ἡ γυνὴ σου, καί αἱ γυναῖκες τῶν υιῶν σου μετὰ σοῦ. Καί ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καί ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καί ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καί ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ, ἄρσεν καί θῆλυ ἕσονται. Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καί ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καί ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καί θῆλυ. Σὺ δέ λήψη σεαυτὸ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ἃ ἔδεσθε, καί συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καί ἔσται σοί, καί ἐκείνοις φαγεῖν. Καί ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ο Θεός, οὕτως ἐποίησε.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός μδ'

Μνησθήσομαι τοῦ ονόματός σου εν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στίχ. Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον αγαθόν.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Η', 1-21)

Υιέ, σύ τὴν σοφίαν κήρυξον, ἵνα φρόνησίς σοι υπακούση, ἐπὶ γάρ τῶν υψηλῶν ἀκρων ἐστίν, ἀνά μέσον δέ τῶν τριβῶν ἔστηκε, παρά γάρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεῖ, εν δέ εἰσόδῳις ὑμνεῖται. Υμάς, ὡ ἄνθρωποι, παρακαλῶ, καί προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υιοῖς ἀνθρώπων. Νοήσατε ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δέ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, σεμνά γάρ ἐρῶ, καί ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ο λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δε εναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδέν εν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδέ στραγγαλιῶδες. Πάντα ευθέα ἐστὶ τοῖς συνιούσι, καί ὀρθά τοῖς ευρίσκουσι γνώσιν. Λάβετε

παιδείαν, καί μή ἀργύριον, καί γνώσιν υπέρ χρυσίον δεδοκιμασμένον, κρείσσον γάρ σοφία λίθων πολυτελών, πάν δέ τίμιον οὐκ άξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐγώ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καί γνώσιν, καί έννοιαν ἐγώ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε, καί υπερηφανίαν, καί οδοὺς πονηρῶν, μεμίσηκα δέ ἐγώ διεστραμμένας οδοὺς κακῶν. Ἐμή βουλή καί ἀσφάλεια, ἐμή φρόνησις, ἐμή δέ ἰσχύς. δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καί οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην. δι' ἐμοῦ μεγίστανες μεγαλύνονται, καί τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. Ἐγώ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δέ ἐμέ ζητοῦντες ευρήσουσι χάριν. Πλούτος καί δόξα ἐμοί ὑπάρχει, καί κτήσις πολλῶν, καί δικαιοσύνη. Βέλτιον ἐμέ καρπίζεσθαι υπέρ χρυσίον καί λίθον τίμιον, τά δέ ἐμὰ γεννήματα κρείσσον ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν οδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καί ἀνά μέσον τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι, ἵνα μερίσω τοῖς ἐμέ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καί τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

**Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος β'**

Πάτερ ἀγαθέ, πάντων ὦν μοι δέδωκας, ἐγὺμνωσέ με ἡ ἀφροσύνη, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καί ἐδούλευσα ξένω πολίτῃ, ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καί τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεπληροκόμη, διὸ ἔδραμον πρὸς σέ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν. Σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν, τὴ φιλανθρωπία σου καί σῶσόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων υπέρ ἡμῶν, καί τόν Χριστόν υμνούντων, πάσα πλάνη πέπαιται, καί τῶν ἀνθρώπων, τό γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν, φῶς τῷ Κόσμῳ ἔλαμψε, διὰ λόγου ο Λόγος. Αὐτόν ἰκέτευε σεμνὴ Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος α'
Του λίθου σφραγισθέντος**

Νηστεία καί δεήσει, εαυτοὺς καθαρίσωμεν, καί πενήτων προμηθεῖα τόν Θεόν θεραπεύσωμεν, στενάξωμεν, πενηθήσωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρόν ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου, τοῦ ἐν φλογί γέννησις λυτρωθῆῃμεν, δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν Ὁρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς ἐπιστρέψουσι, γνώμης ευθύτητι.

Θεοτοκίον

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἰς τόν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καί παθῶν καί κινδύνων τοὺς πόθῳ, ἀνευφημοῦντάς σε καί βοῶντάς σοι. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετά τὴν γ' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος γ'
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια**

Τῆ νηστεία εὐφραϊνόμενοι, ταῖς ὑμνωδίαις ἀγαλλόμενοι, καί ταῖς ἐντεύξεσι κράτος, κατὰ πάντων τῶν παθῶν, φερόμενοι πατήσωμεν, τοῦ Βελίᾳρ τὰ ἐνεδρα, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ συνεπτόμενοι. Τόν Σταυρόν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτίρμων παρέχων τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Τὴν ωραιότητα

Θεομακάριστε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενούσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταισμάσι Θεοτόκε, ὅθεν καί κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου. Δέξαι με πανάμωμε, τόν πολλά πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βῶ σοι. Χαίρε Θεοῦ οἰκητήριον.

Ὡδή β' Ἦχος α'

Ο Ειρμός

Ίδετε ίδετε, ότι Θεός εγώ ειμι, ο δουλωθέντα τόν λαόν τού Ισραήλ, τώ Μωϋσή δημαγωγείν, εν ερήμω προστάξας, καί σώσας ως δυνατός τή εξουσία μου.

Υιοθετήσας με, διά λουτρού βαπτίσματος, ο υπεράγαθος Πατήρ, πλούτω παντοίων εκόσμησας καλών, αλλ' εδούλευσα θέλων, τοίς ακάρποις λογισμοίς, όθεν επτώχευσα.

Ίλεως ίλεως, ίλεως έσο Κύριε, κρίνον τήν κρίσιν μου εμοί, Δικαιοκρίτα τόν μικρόν μου στεναγμόν, διά έλεος μέγα, προσδεχόμενος Χριστέ, καί μή παρίδης με.

Αποδυσάμενοι τό δυσαχθές χιτώνιον, τής ακρασίας, τήν φαιδράν τής εγκρατείας, ενδυσώμεθα στολήν, καί λαμπροί γεγονότες τήν λαμπράν τού Λυτρωτού, φθάσωμεν Έγερσιν.

Θεοτοκίον

Σώσον με σώσον με, η τόν Σωτήρα τέξασα, ίδε τήν θλίψίν μου Αγνή, ήν η πληθύς τών αμετρήτων μου κακών, εμποιεί καθ' ημέραν, τή αθλία μου ψυχή, εξ απογνώσεως.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος γ'

Ίδετε, ίδετε, ότι εγώ ειμι

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι, ο τήν σωτηριαν υμίν πηγάσας ώς Θεός, ήν διά τής εγκρατείας, πάντες βροτοί αρύσασθε.

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι, Ο καιρόν Ορίσας, ιερόν άγιον υμίν, εις ευωχίαν ψυχικήν, τό τής Νηστείας στάδιον.

Δόξα...

Τριάδα δοξάσωμεν, Μονάδα προσκυνήσωμεν, άναρχον ανάρχου, Πατρός Υιόν μονογενή, Πνεύμα τό σύνθρονον Υιώ, καί Πατρί συναΐδιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δυσώπησον απαύστως, τόν Σωτήρα Πανάμωμε, τους σέ Θεοτόκον, σώματί τε καί ψυχή, ομολογούντας εκ πάσης, ρυσθήναι περιστάσεως.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Μέγας εί Κύριε, καί θαυμαστά τά έργα σου, ότι εν τώ λάκκω άβρωτον έδειξας ποτέ, τόν Δανιήλ εκ λεόντων, νηστεία συμφραζάμενον.

Ο Ειρμός

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι, Ο Σωτήρ τού Κόσμου, τό φώς τό αληθινόν, η πηγή τής ζωής, ο Υιός τού Θεού.

Ωδή η'

Όν φρίπτουσιν Άγγελοι

Θρηνώ καί οδύρομαι, τήν ώραν εννοών, καθ' ήν παραστήσομαι, τώ θρόνω τώ φρικτώ, ευθύνας υπέξων, τών πολλών μου κακών, ών περ εν αγνοία, ετέλεσα καί γνώσει.

Μωσής καθαρτήριον, νηστείαν ευρηκώς, Θεόν κατενόησε, τόν μόνον καθαρόν. Ψυχή μου νηστεία καθαρίσθητι, ίνα πλησιάσης, Θεώ τώ φιλανθρώπω.

Νηστείαν ποθήσωμεν, μητέρα αρετών, τρυφήν βδελυξώμεθα, γεννήτριαν παθών, καί κράζωμεν. Πάτερ ο εν τοίς ουρανοίς, σώσον ημάς σώσον, ευχαίς τών σών Αγίων.

Θεοτοκίον

Κριτήν όν εγέννησας, Παρθένε Μαριάμ δυσώπει εν ώρα με, τής κρίσεως Αγνή, οικτείραι καί σώσαι, τόν κατάκριτον, μόνη προστασία τού γένους τών ανθρώπων.

Ειρμός άλλος

Τόν εν φλογί τοίς Παισί

Τών νηστειών τήν υπέρλαμπρον, χάριν μεμυημένοι, αρεταίς αστραφθώμεν, γαληνά τά πρόσωπα, γαληνά καί τά ήθη ναποδεικνύντες, τής ψυχής καταστάσει.

Νενηστευκώς Ελισσαίος τόν παίδα, τή Σωμανίτιδι, αποδίδωσι ζώντα. Εν τούτω γνωρίσωμεν, αδελφοί τήν νηστείαν, ως καλόν μέγα, ως θεοδώρητον χάριν.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί άγιον Πνεύμα

Σύν τώ Πατρί τόν Υιόν προσκυνούμεν, καί Πνεύμα άγιον, έν Τριάδι Μονάδα, σύν Αγγέλοις κράζοντες, τοίς πηλίνοις στόμασι. Δόξα εν υψίστοις, Θεώ τώ εν Τριάδι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παιδοτοκείς παρθελεύουσα μόνη, θεοχαρίτωτε, τό μυστήριον μέγα, φρικτόν τό τεράστιον! Θεόν γάρ εγέννησας σεσωματωμένον, τόν Σωτήρα τού Κόσμου.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Μηδείς ημών ρα θυμία καί όκνω, βαλλέσθω ώ αδελφοί. Ο καιρός εργασίας, ώρα πανηγύρεως, τίς ο φρόνιμος άρα, έν μιά ημέρα, κερδήσαι όλους αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Τόν εν φλογί τοίς Παισι τών Εβραίων, συγκαταβάντα θεϊκή τή δυνάμει, καί οφθέντα Κύριον, Ιερείς ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Τήν φωτοφόρον νεφέλην

Εις αμαρτίας πελάγη, εις απογνώσεως βάθη, εις τρικυμίας λογισμών καί παθών καταιγίδας, περιπεσών αναβώ. Ελέους η άβυσσος, βοήθει μοι, καί τή σή ευσπλαγχνία, όμβρησόν μοι ιλασμόν αμαρτιών.

Διά νηστείας τό σώμα, δι' εγκρατείας τό πνεύμα, διά δακρύων τήν ψυχήν, εκκαθάρωμεν πιστοί, καί καθαροί τώ καθαρώ, λαμπρώς υπαντήσωμεν, οψόμενοι τά σωτήρια Πάθη, ά υπέστη δι' ημάς ο Λυτρωτής.

Ως ο Τελώνης στενάζω, ώσπερ η Πόρνη δακρύω, ως ο Ληστής αναβώ. Μνήσθητί μου Οικτίρμον, ως ο Τυφλός, Υιέ Θεού, κραυγάζω σοι. Άνοιξον, τής ψυχής μου οφθαλμούς, πυρωθέντας τή κακία, τού δολίου περριστού.

Θεοτοκίον

Τό αλατόμητον όρος, τήν αδιόδευτον πύλην, τήν ανωτέραν ουρανού, καί τής Κτίσεως πάσης, τήν καλλονήν τού Ιακώβ, τήν στάμονν τήν πάγχρυσον, καί γέφυραν, καί Μητέρα τού Κτίστου, τήν Παρθένον, μακαρίσωμεν πιστοί.

Άλλος

Εν Σιναίω τώ όρει

Τάς παρούσας ημέρας γνωρίσαντες, υπέρ πάσας Ιεράς, προσευχάς τώ Θεώ αναπέμψωμεν, συνειδησει καθαρά, συχνότερως τό γόνυ κλίνοντες, καί λέγοντες. Κύριε πρόσδεξαι, τάς δεήσεις καί προσευχάς, τών σών δούλων αεί.

Ο λαός ο καθίσας ως γέγραπται, τού φαγείν τε καί πιείν, εξανέστησαν παίζειν λατρεύοντες, τώ γλυπτώ Βεελφεγώρ. Βλέπε γαστριμαργίας τά δεινά κυήματα, ημείς δέ νηστεύσωμεν, καί δοξασθησόμεθα, ως ο μέγας Μωσής.

Δόξα...

Τή ουσία Μονάς εστιν άτμητος, η υπέρθεος Τριάς, ενουμένη τή φύσει μερίζεται, τοίς προσώποις ιδικώς, μή τμωμένη γάρ τμάται, έν ούσα τρισσεύεται, αύτη Πατήρ εστιν, ο Υιός, καί Πνεύμα τό ζών, η φρουρούσα τό πάν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παιδοτόκον παρθένον τίς ήκουσε, καί μητέρα πλήν ανδρός; Μαριάμ εκτελείς τό τεράστιον, αλλά φράζε μοι τό Πώς; Μή ερεύνα τά βάθη τής Θεοτοκίας μου, τούτο πανάληθες, υπέρ δέ ανθρωπίνον νούν η κατάληψις.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ότι σου η οργή ανυπόστατος επί τούς αμαρτωλούς, τίς λοιπόν υποστήσεται Κύριε, τήν εκ ταύτης απειλήν; Ο αμέτρητον έχων τό έλεος σώσόν με, τή ευσπλαγχνία σου, ου κατά τά έργα μου, τά πολλά καί δεινά.

Ο Ειρμός

Εν Σιναίω τώ όρει κατειδέ σε, εν τή βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητος, συλλαβούσα εν γαστρί. Δανιήλ δέ σε είδεν, όρος αλατόμητον, ράβδον τήν βλαστήσασαν, Ησαϊας κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυιδ.

Απόστιχα τών Αίνων
Ἰδιόμελον Ἦχος βαρύς

Ἥμαρτον ομολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγώ, οὐ τολμῶ ατενίσαι εἰς οὐρανόν τό ὄμμα, ἐκεῖθεν γάρ ἐκπεσών, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἥμαρτον εἰς τόν οὐρανόν καί ἐνώπιόν σου, καί οὐκ εἰμί ἀξιός κληθῆναι υἱός σου, ἐμαυτόν ἀποκηρύττω, οὐ χηρίζω κατηγορῶν, οὐδέ πάλιν μαρτύρων, ἔχω θριαμβεύουσάν μου τήν ασωτίαν, ἔχω στηλιτεύουσαν τήν φαύλην πολιτείαν, ἔχω καταισχύνουσαν τήν παρούσάν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπήν δέ τά ράκη, ἃ περιβέβλημαι. Εὐσπλαγχνε Πάτερ, γιέ μονογενές, τό Πνεῦμα τό ἅγιον, μετανουοντά με δέξαι, καί ἐλέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ἐν μέσω τού σταδίου τών παρανόμων, ἀγαλλόμενοι, ἀνεβῶν οἱ Ἀθλοφόροι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, καί ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ, βιώντας. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριῴεκτὴν
Τροπάριον τῆς Προφητείας
Ἦχος βαρύς

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις Κύριε, καί ὑπερασπιστῆς ἐν ἡμέρα θλίψεως, ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τό μέγα σου ἔλεος, φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αὐτό
Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός με'

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγή, καί δύναμις.

Προφητείας Ησαΐου τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 9 - Ι', 4)

Τάδε λέγει Κύριος. Γνώσονται πᾶς ὁ λαός τού Ἐφραΐμ, καί οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρεία, ἐφ' ὕβρει καί ὑψηλῇ καρδίᾳ, λέγοντες. Πλίνθοι πεπτῶκασιν, ἀλλά δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καί κόψωμεν συκαμίνους, καί κέδρους, καί οἰκοδομήσωμεν ἐαυτοῖς πύργον, καί ράξει ὁ Θεός τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ὄρους Σιών ἐπ' αὐτόν, καί τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καί τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίνοντας τόν Ἰσραήλ ὅλω τῷ στόματι. Ἐπί πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεῖρ ὑψηλή. Καί ὁ λαός οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καί τόν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν. Καί ἀφείλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραήλ, κεφαλὴν καί οὐράν, μέγαν καί μικρόν, ἐν μιά ἡμέρα, πρεσβύτην, καί τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὐτὴ ἡ ἀρχή, καί προφήτην διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἡ οὐρά. Καί ἔσονται, οἱ μακαρίζοντες τόν λαόν τούτον, πλανῶντες, καί πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτοῦς. Διὰ τούτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ ευφρανθήσεται ὁ Κύριος, καί τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν, καί τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει, ὅτι πάντες ἄνομοι καί πονηροί, καί πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπί πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεῖρ ὑψηλή. Καί καυθήσεται ὡς πύρ ἡ ἀνομία, καί ὡς ἀγρωστὶς ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός, καί καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τού ὄρου, καί συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμόν ὀργῆς Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καί ἔσται ὁ λαός ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός, ἄνθρωπος τόν ἀδελφόν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά, ὅτι πεινάσει, καί φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καί οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος, ἐσθίων τὰς σάρκας τού βραχίονος αὐτοῦ. Φάγεται γάρ Μανασσῆς τού Ἐφραΐμ, καί Ἐφραΐμ τού Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τόν Ἰούδαν. Ἐπί τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεῖρ ὑψηλή, οὐαί τοῖς γράφουσι πονηρίαν! γράφοντες γάρ, πονηρίαν γράφουσιν, ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τού λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καί ὀρφανόν εἰς προνομήν. Καί τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γάρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει, καί πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τού βοηθηθῆναι; καί πού καταλείψετε τήν δόξαν ὑμῶν, τού μὴ ἐμπεισῆν εἰς ἀπαγωγὴν. Ἐπί πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη, ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον Ἦχος γ' Ψαλμός μς'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

t54top

Τῆ Τρίτῃ τῆς Γ' Ἑβδομάδος
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Στιχηρά
Ἦχος γ' Ἐστησαν τὰ τριάκοντα

Κύριε ο Σταυρώ κτείνας τόν δόλιον, τῆς αὐτοῦ ρύσαι με ἀπάτης, τόν αμαρτάνοντα καί εξαπατῶμενον, καί Νηστεία εκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σά θελήματα τελείν, ὅπως βλέψω Δέσποτα, γεγηθώς τὰ σεπτὰ Παθήματά σου.

Τέτρωμαι, ἠδονῆς ρομφαία Κύριε, καί δεινῶς ὄλως ενεκρώθην, ἴασαι, ζώωσον τήν ταπεινήν μου ψυχήν, ο τῆ λόγχη τρωθείς Δέσποτα, καί τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ εχθροῦ, ὡς Σωτήρ ἰασάμενος, καί σεπτῶν σου Παθῶν κοινωνόν ἀνάδειξόν με.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος β' Σταυρωθήτω ἔκραζον

Τῆ Νηστεία Κύριε, τὰς ψυχὰς φωπισθέντες, καταξιωθῶμεν, τόν Σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρά, καί προσκυνῆσαι φοβερῶς, διαλάμπει γάρ αὐτός, Πάθη τὰ σά τὰ ἐκούσια, ἄ ευδόκησον φθάσαι, ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος γ' Ψαλμός μζ'

Μέγας Κύριος, καί αινετός σφόδρα.

Στίχ. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ζ', 1-5)

Εἶπε Κύριος ο Θεός πρὸς Νῶε. Εἰσελθε σύ καί πᾶς ο οἶκός σου εἰς τήν κιβωτόν, ὅτι σέ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου, ἐν τῆ γενεά ταύτῃ. Ἀπό δέ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, εἰσάγαγε πρὸς σέ ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν καί θήλυ, καί ἀπό τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καί θήλυ. Καί ἀπό τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν, ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν καί θήλυ, καί ἀπό πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καί θήλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πάσαν τήν γῆν. Ἐπι γάρ ἡμερῶν ἐπτά, ἐγὼ ἐπάγω υετόν ἐπὶ τήν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας. Καί τεσσαράκοντα νύκτας, καί ἐξαλείψω πᾶν τό ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καί ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ο Θεός.

Προκείμενον Ἦχος β' Ψαλμός μη'

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Η', 32 - Θ', 18)

Υιέ, ἀκουέ μου, καί μακάριοι, οἱ οδοὺς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε σοφίαν, καί σοφίσθητε, καί μὴ ἀποφραγήτε. Μακάριος ἀνὴρ, ὅς εἰσακούσεται μου, καί ἄνθρωπος, ὅς τὰς ἐμας οδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμούς ἐμῶν εἰσόδων, αἱ γάρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καί ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ αμαρτάνοντες εἰς ἐμέ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς εαυτῶν ψυχὰς, καί οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον. Ἡ σοφία ἠκοδόμησεν ἐαυτῆς οἶκον, καί ὑπῆρξε στύλου ἐπτά. Ἐσφαξέ τὰ ἐαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατήρα τόν ἐαυτῆς οἶνον, καί ἠτοιμάσατο τήν ἐαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατήρα, λέγουσα. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καί τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν, εἶπεν. Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καί πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τόν αἰῶνα βασιλεύσητε, καί ζητήσατε φρόνησιν, καί κατορθώσατε ἐν γνῶσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τόν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἐαυτόν, οἱ γάρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἐλέγχε σοφόν, καί ἀγαπήσει σε, δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καί σοφώτερος ἔσται, γινώριζε δικαίῳ, καί προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καί βουλή ἁγίων, σύνεσις, τό δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσεις χρόνον, καί προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος β'

Πατέρα σε τόν Κτίστην, ἐπιγράφεσθαι τολμῶ Κύριε, ζῶ ὃν ὑπάρχων γηγενές, τῆς σῆς μετέχων εἰκόνας, κάν τῆς υιοθεσίας διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καί τῆ λήθη τῶν σῶν ὄρωρων,

εκδαπανήσας τήν περιουσίαν. Μή ούν αποκηρύξης με, ο τόν σόν ευδοκήσας Υιόν μονογενή, Σταυρόν υπέρ εμού σαρκί, καί θάνατον υπομείναι, αλλά βελτιώσας, οικείωσον σαυτώ Φιλάνθρωπε. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Χοροί Μαρτύρων αντέστησαν, τοίς Τυράννοις λέγοντες. Ημείς στρατευόμεθα τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων, ει καί πυρί, καί βασάνοις παραδώσετε ημάς, ουκ αρνούμεθα τής Τριάδος τήν δύναμιν.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ότε εκ τού ξύλου σε

Ότε σε ο άνομος λαός, Σώτερ τήν ζωήν τών απάντων, ξύλω ανήρτησε, τότε καί η πάναγνος, αγνή καί Μήτηρ σου, παρεστώσα ωδύρετο, ολοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φώς τών εμών οφθαλμών, οίμοι! πώς κακούργων εν μέσω ξύλω προσπαγήναι ηνέσχου, ο τήν γήν κρεμάσας εν τοίς ύδασι;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'
Τήν ωραιότητα

Ξύλω εμάρανας, τήν φλόγα Δέσποτα, τής παραβάσεως, Σταυρώ υψούμενος καί απενέκρωσας εχθρόν, νεκρούμενος θελήματι, όθεν ικετεύω σε, τής σαρκός μου θελήματα, νέκρωσον καί ζώωσον, τήν αθλίαν καρδίαν μου, νηστεία παθοκτόνων καθάρας με πάσης κηλίδος ως εύσπλαγγνος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τόν επονείδιστον, οικτίρμον θάνατον, διά σταυρώσεως, εκών υπέμεινας, όν η τεκούσά σε Χριστέ, ορώσα επιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη γάρ, μητρικώς επωδύρετο, ής ταίς παρακλήσεσι, διά σπλάγχνα ελέους σου, οικτείρησον καί σώσον τόν Κόσμον, ο αίρων τήν τούτου αμαρτίαν.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος β'
Αναστάς εκ τού μήματος

Τήν παιδράν διανύοντες, τών Νηστειών ευωχίαν βοώμεν. Άπαντας διατήρησον έν ειρήνη Κύριε, πάσης τής μηχανίας τού εχθρού ρυσάμενος, καί αξίωσον ημάς ως υπεράγαθος, τόν Σταυρόν σου τόν σεπτόν, φόβω ασπάσασθαι, ο δι' αυτού τά ελέη σου, παρέχων τή Οικουμένη, μόνη Πολυέλεε.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ευσπλαγγνίας

Η Παρθένος καί Μήτηρ σου Χριστέ, επί ξύλου Ορώσά σε νεκρόν, ηπλωμένον, κλαίουσα πικρώς, βοώσα έλεγε. Τί τό φοβερόν τούτο μυστήριον; ο πάσι δωρούμενος ζωήν τήν αιώνιον, εκουσίως εν σταυρώ πώς θνήσκεις, θάνατον επονείδιστον.

Ωδή γ' Ἦχος γ'
Τό στερέωμα

Συσταυρούμενοι, τώ δι' ημάς σταυρωθέντι, νεκρώσωμεν άπαντα, σαρκός τά μέλη εν νηστείαις καί ευχαίς καί δεήσεσιν.

Ο τήν άκανθαν, τής αμαρτίας εκτείλας, σταυρώσει σου Κύριε, τούς ακανθώδεις, λογισμούς τής διανοίας μου έκτιλον.

Καθοπλίσαντες, τάς διανοίας νηστεία τρεψώμεθα έκφυλα Δαιμόνων στίφη, τή δυνάμει τού Σταυρού τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον

Σωματούμενος εκ σου προήλθεν ο Λόγος, τήν έκπτωσιν Άχραντε, τών Προπατόρων, διά σπλάγχνα οικτιρμών διορθούμενος.

Ἔτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος β'

Στερέωσον ημάς

Ὁσός ζωοποιός Σταυρός Κύριε, σφραγίς μοι υπάρχεις εἰς σωτηρίαν, ἐν αὐτῷ γάρ τόν ἀντίπαλον καταργῶν ἀνυμνῶ σε ὡς Θεόν δυνατόν.

Τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ καρπόν ἤνεγκε, τῷ Κόσμῳ ζωώσεως αἰδίου, οὐ ἡμεῖς ἀπογευόμενοι, ἐκ θανάτου Χριστέ ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα...

Τά τρία τῆς μίας μορφῆς πρόσωπα δοξάζω Πατέρα, Υἱόν, καί Πνεῦμα, Ἐν τό κράτος τῆς θεότητος, βασιλεύει γάρ, καί μοναρχεῖ ὡς Θεός.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τόκος σου σεμνή φρικτός πέφυκε, Θεός γάρ υπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρός γεννηθείς, καί ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλήν ἀνδρός κυηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ημῶν, δόξα σοι

Ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ προεκλάμπουσα, τῷ Κόσμῳ πρός τά θειά σου Οἰκτίρμον, συγκαλεῖται Πάθη πάντας ημάς, ἅ πιστῶς προσκυνῆσαι καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός

Στερέωσον ημάς ἐν σοί Κύριε ὁ ξύλω νεκρώσας τήν ἀμαρτίαν, καί τόν φόβον σου ἐμφύτευσον εἰς τάς καρδίας ημῶν τῶν υμνοῦντων σε.

Ὡδή η'

Ἀστέκτω πυρί ἐνωθέντες

Σταυρῶ τας ἀρχάς θριαμβεύσας, καί τάς ἐξουσίας τοῦ σκότους Φωτοδότα, ὅταν ἔλθῃς μετ' ἐξουσίας, κρίναι Κόσμον ἅπαντα, μή τά ἐμα', Λόγε θριαμβεύσης κρύφια, ἵνα τήν πολλήν σου, δοξάζω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτός ὁ κριτής πρό βημάτων, ἕστης κατακρίνων τήν ἐχθραν τῷ Σταυρῷ σου, μακρόθυμε Δικαιοκρίτα, διό κατακρίσεως αἰωνίου ρύσαι, τοὺς φόβω κραυγάζοντας, καί ὑπερυψούντας τήν σὴν φιλανθρωπίαν.

Νηστείας πυρί στομωθέντες, Παῖδες εὐσεβεῖς, τήν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα, θεία δρόσω ἐσβεσαν ὄντως, καί ἡμεῖς νηστεύοντες τάς καμίνοους πάντων, παθῶν κατασβέσωμεν, ὅπως τῆς γεέννης ἐκφύγωμεν τήν φλόγα.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία, οἶκον εαυτή δομησαμένη ἐσαρκώθη ἀπορρήτῳ συγκαταβάσει, Κόρη ἀπειρόγαμε, σύ γάρ μόνη, πασῶν γενεῶν ἐκέλεξαι, ἀφθορος ἀφθάρτου εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εἰρμός ἄλλος

Τόν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ

Ὁ φέρων λόγῳ τό πᾶν, δι' ἐμέ πάντα φέρεις, ραπισμούς ἐμπυτισμούς τε, καί τήν σταύρωσιν Χριστέ, αἰνῶ τά μεγαλεῖα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὕη Χριστέ ὡς ἀμνός, λογχευθείς τήν πλευράν σου, ἵνα με τό πρόβατον σώσης, τό ἀπολωλός, ἐκ θήρας διαβόλου, καί τῆ καλή σου μάνδρα, συντάξης εἰς αἰῶνας.

Εὐλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις μεριστή δέ προσώποις, τό αἰδίων κράτος, Πάτερ, Υἱέ, καί Πνεῦμα, σε ἀνυμνολογούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Θεοκυήτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τήν δέησιν προσδέχου, τῶν σέ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ημῶν, δόξα σοι

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, ἱερεῖς ἐγκαυχῶνται, Βασιλεῖς κραταιοῦνται, πᾶς φωτίζεται πιστός, ἀξιώσόν με τούτον, ἰδεῖν καί προσκυνῆσαι καί ἄσαι εἰς αἰῶνας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ὁ Εἰρμός

Τόν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τό θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε,

ευλογείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Εν νόμω σκιά καί γράμματι

Τόν όφιν Μωσής εν ξύλω ανυψών, σέ προετύπου Χριστέ, Σταυρώ εθελουσίως υψωθέντα,, καί τού πονηρού τήν ιοβόλον κακίαν, απορραπίσαντα, πρός σεαυτόν δέ τούς βροτούς, ανελκύσαντα φιλάνθρωπε.

Πυρί με τού σου καθάρισον φόβου, ανάπτων μου τή ψυχή, τήν θείαν σου αγάπην, καί Σταυρώ τειχίζων με τώ σώ, ήν εξηπάτησε δόλω, ο παλαιός ππερνιστής, ταίς ηδοναίς αμαυρώσας, τήν emήν Χριστέ διάνοιαν.

Αισχρών λογισμών, καί πράξεων φαύλων, νηστεύσωμεν αδελφοί, αγνίσωμεν καρδιάς, ππερωθώμεν θείαις αρεταίς, καί χαμαιζήλου κακίας, ορμάς εκκλίνωμεν, ίνα τό Πάσχα τό μέγα, λαμπροφόροι θεασώμεθα.

Θεοτοκίον

Εκ σου τήν ημών, πτωχείαν Παρθένε, θέλων εφόρεσεν ο πλούσιος τή φύσει, ορατός δέ γέγονεν ημίν, ο αοράτως τοίς άνω χοροίς υμνούμενος, τήν συντριβείσαν εικόνα, αναπλάττων αγαθότητι.

Ειρμός άλλος

Σέ τήν νοητήν

Σέ τόν εν Σταυρώ, τάς χείρας τανύσαντα, καί τά τετραπέρατα οικειούμενον, δι' ού τήν πρός τόν Πατέρα, εύρομεν είσοδον, Υιέ Θεού πάντες μεγαλύνομεν.

Σέ εξ ακανθών, Χριστέ στεφανώσαντες, οι άνομοι έτυπτον, καί εσταύρωσαν, εν οίς η υπ' ουρανόν εκλονείτο άπασα, ημείς δέ σωθέντες, σέ μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Σέ τήν τριφεγγή, αγίαν θεότητα, τήν τό πάν συνέχουσαν, καί φυλάττουσαν αεί, τόν Πατέρα, Υιόν τε, καί Πνεύμα τό ζών, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τήν φωτεινήν, νεφέλην τού Πνεύματος, εξ ής ημίν έλαμψε φώς τό απρόσιτον, Χριστός τής δικαιοσύνης ο μέγας Ήλιος, ύμνοις Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σύ ημών τό φώς, τό άγιον σύνθημα, τό τής νίκης τρόπαιον, ο Σταυρός τού Χριστού, αυτός τήν εγκράτειαν ημίν καταγλύκανον, καί σέ προσκυνήσαι καταξίωσον.

Ο Ειρμός

Σέ τήν νοητήν, καί έμψυχον κλίμακα, εν ή ο Θεός ημών επεστήρικτο, δι' ού τήν πρός ουρανόν εύρομεν άνοδον, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ήχος β'

Εν τιμή ών υιότητα, Πατρός αγαθού, ο άνους εγώ ου συνήκα, αλλ' εμαυτόν τής δόξης εστέρησα, τόν πλούτον κακώς δαπανήσας τής χάριτος, λειπόμενος δέ θείας τροφής, παράσιτος γέγονα μιανώ πολίτη, υπ' αυτού δέ πεμφθείς εις τόν αυτού ψυχοφθόρον αγρόν, ζών ασώτως συνεβοσκόμην τοίς κτήνεσι, καί ταίς ηδοναίς δουλεύων, ουκ ενεπλησκόμην. Αλλ' υποστρέψας, βοήσω τώ ευσπλαγγνω, καί οικτίρμονι Πατρί. Εις τόν ουρανόν, καί ενώπιόν σου, ήμαρτον, ελέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικών

Τών Μαρτύρων σου τα πλήθη, δυσωπούσί σε Χριστέ. Ελέησον ημάς ως φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ότε εκ τού ξύλου

Πόνους υπομείνασα πολλούς, εν τή τού Υιού καί Θεού σου, σταυρώσει Αχραντε, έστενες δακρύουσα, καί ανεβόας πικρώς. Οίμοι Τέκνον γλυκύτατον! αδίκως πώς πάσχεις, θέλων εκλυτρώσασθαι, τούς εξ Αδάμ γηγενείς; Όθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλούμεν εν πίστει, ίλεων ημίν τούτον απέργασαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας
Ἦχος πλ. δ'

Υπόστασις ἔργων, ἐν ἡμῖν οὐκ ἐστὶ Κύριε, ἐλεήμων ὑπάρχεις φιλόανθρωπε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς ἀναμάρτητε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός μθ'

Θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως.

Στίχ. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Προφητείας Ησαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ι', 12-20)

Ἔσται, ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἀρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ. Ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν προνομεύσω, καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν Οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡς ἀρῶ, καὶ οὐκ ἐστὶν, ὅς διαφεύξεται με, ἢ ἀντιέπη μοι. Μὴ δοξασθῆσεται ἀζίνη ἀνευ τοῦ κόπροντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθῆσεται πρῶτον ἀνευ τοῦ ἐλκοντος αὐτόν, ὡς ἂν τις ἀρῆ ράβδον ἢ ξύλον, καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαώθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν, ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν, πύρ καιόμενον καυθήσεται. Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πύρ, καὶ ἀγιάσει αὐτόν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖ, νη ἀποσβεσθήσονται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ ὄρυμοί, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν, καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογός καιομένης, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν, ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθέν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεπειθότες ὡσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλ' ἔσονται πεπειθότες ἐπὶ τὸν Θεόν, τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ν'

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

t55top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελον
Ἦχος δ'

Ἀσώτως διασπείρας, τὸν πατρικὸν μου πλοῦτον, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν, καὶ τῇ ἀλογία ὠμοιώθην ἀνοήτοις κτήνεσι καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος, διὸ ἐπιστρέψας βῶ σοι, τῷ εὐσπλαγγνῷ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί. Ἥμαρτον, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς συμποιμανθήναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἡλίου αὐγάσματα, τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, θεόπται Ἀπόστολοι, φωτισμὸν αἰτήσατε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ παθῶν ρύσατε, ἀχλυώδους σκότους, καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον, ἰδεῖν πρεσβεύσατε, διὰ πρεσβειῶν καὶ δεήσεων, καρδίας ἐκκαθάραντες, ἄς ὁ πονηρὸς ἐτραυμάτισεν, ὅπως ἡμᾶς πίστει, σωζόμενοι γεραίρωμεν αἰεὶ, τοὺς τῷ πανσόφῳ κη ρύγματι, Κόσμον διασώσαντας.

Εἰς χώραν ὁ Ἄσωτος, ἀποδημήσας κακίας, κακῶς ἐδαπάνησα, ὄν περ Πάτερ εὐσπλαγγνε, πλοῦτον δέδωκας, καὶ λιμῷ τήκομαι, ἀγαθῶν πράξεων, καὶ αἰσχύνην παραβάσεως, ἰδοὺ ἐνδέδουμαι, χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος, καὶ κράζω σοι τό. Ἥμαρτον, οἶδα γάρ τὴν σὴν ἀγαθότητα, δέξαι με ὡς ἓνα, οἰκτίρμον τῶν μισθίων σου Χριστέ, τῶν Ἀποστόλων δεήσῃσι, τῶν ἠγαπηκώτων σε.

Ἄτερον, Προσόμοιον Ποίημα Θεοδώρου

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτήρος

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτήρος, φωστήρες Οἰκουμένης, καί ευεργέται καί σώσται, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ διηγήτορες, καί πεποικιλμένοι τοῖς ἀστροῖς τῶν θαυμάτων, καί τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, εκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰς Ἰκετηρίας Κυρίῳ προσάγετε, εἰς ὁσμὴν ἀχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καί ἀξιωθῆναι τὸν ζωηφόρον Σταυρὸν καί προσπύξασθαι, καί βλέψαι φόβῳ ἅπαντας, αὐτοῦ τῆ προσκυνήσει, κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέησου, Σωτήρ ὡς φιλάνθρωπος.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'
Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός να'

Ἦλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχά ἐν κακία ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ζ', 6-9)

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καί ὁ κατακλισμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καί οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καί ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καί αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλισμοῦ. Καί ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καί ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καί ἀπὸ τῶν θηρίων, καί ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, ἄρσεν καί θήλυ, καθά ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός νβ'

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 12-18)

Υἱέ, ἐάν σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσθι καί τοῖς πλησίον σου, ἐάν δὲ κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἂν ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται, ὅς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετώμενα, ἀπέλιπε γάρ ὁδοὺς τοῦ εαυτοῦ ἀμπελώνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καί γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσίν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καί θρασεῖα ἐνδείξ ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃν, ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ εαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου εμφανῶς ἐν πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καί κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με, καί τοῖς ἐνδεεσί φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα. Ἄρτον κρυφίων ἠδέως ἀψασθε, καί ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίετε. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῆ ὄλλυνται, καί ἐπὶ, πέταυρον Ἄδου συναντά. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕτω γάρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον, ἀπὸ δε ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καί ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθήσεται δὲ σοι ἔτη ζωῆς.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'
Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ

Φωστήρες κόσμου ἀπλανεῖς, Μαθηταὶ τοῦ Σωτήρος, φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν, ἀμαρτία τυφλώπουσαν, καί δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνόν, φυλάττοντα τὰς σωτηρίου ἐντολάς, καί σκότους με λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγούς, ὅπως ἡμᾶς δοξάζω.

Θεοτοκίον

Ἁγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τῶν ἀπάντων ποιητὴν ἀπορρήτως τεκούσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καί ἀφῆσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'
Αγγελικαὶ δυνάμεις

Κοσμολαμπτεῖς φωστήρες, θεῖοι Απόστολοι, καταφωτίσατε τοὺς υμνωδοὺς υμῶν, αμείβοντες τὸν χρόνον τῆς Νηστείας, ἀξίως αιτούμενοι, πάντας θεάσασθαι, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ ἀσπάσασθαι ἀρρῦτοις χεῖλεσι, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοώντας ψαλμικῶς. Κύριε δόξα σοί.

Θεοτοκίον

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αιτούμεν. Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ὠδὴ δ' Ἦχος πλ. β'
Χριστὸς μου δύναμις

Νηστείαν δάκρυα, εὐχὰς συμπάθειαν, εὐκατάνυκτον ἦθος, γνώμην ὀρθὴν, βίου καθαρότητα, ἐπιδειξώμεθα πιστοί, ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

Φωστήρες φαίνοντες, τῷ στερεώματι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς, ὠφθητε Απόστολοι, διό φωτίσατε ἡμῶν, τὰς καρδίας θεῖω Πνεύματι.

Ὡς θεῖοι ἀνθρακες, προσαναπτόμενοι, τῷ πυρὶ τῷ αὐτῷ τὰς ἐμπαθεῖς, ὕλας καταφλέξατε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν σοφοί, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Απόστολοι.

Θεοτοκίον

Λυχνία ἀσβεστος, νυμφῶν ὀλόφωτε, Σεραφίμ υπερτέρα καὶ Χερουβίμ, ὄχημα Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἀκήκοεν ὁ προφήτης

Λαμπτήρες θεοφανείας, Απόστολοι τοῦ Σωτῆρος ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἀιθριάσαντες φωτίζετε τὴν Οἰκουμένην ταῖς πυριφθόγοις, θείαις διδαχαῖς υμῶν.

Τὸν Κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος οὐκ ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν, πάντας συνηθοίσατε Απόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωπούντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα...

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεύμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα συνάναρχον, μίαν οὐσίαν, προσσκυνομένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος βρέφος τεκούσα, καὶ τὴν ἀγνεῖαν φρουρούσα, σεμνὴ σύ ὠφθης, τὸν Θεόν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἓνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ, τὸ θαῦμα σου Παρθενομήτητορ, εκπλήττει πάσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πρεσβείαις υμῶν ἀγίαις, Απόστολοι τοῦ Κυρίου ἀξιωθώμεν, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν προσπύξασθαι, ἀγνοίς καὶ τοῖς χεῖλεσι καὶ ὄμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ὑπὸ πάντων καταπροσκυνούμενον.

Ὁ Εἰρμός

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἐλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δεῖκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν. Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ η'
Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις

Μωϋσὴν ἡ νηστεία, θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἡλίαν πυρίνῳ ἄρματι ἔλαβε, σπεύσον λογισμῶν βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ ρυσθῆς ἀπάτης.

Ὀλισθαίνων τοῖς χεῖρω, προσεπεκτείνομαι, καὶ τῷ μῶλωπι τραύμα, προσεπιπίθημι, ἴασαι Χριστέ τὴν λιθῶδη μου πῶρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Οἰκτίρμον ἰκεσίαις.

Οι τού Κόσμου φωστήρες, οι θεαυγέστατοι, τών παθών ημών νέφη, διασκεδάσατε, και προσκυνήτας, τής λαμπράς Αναστάσεως, δείξατε υμνούνας, τόν Ήλιον τής Δόξης.

Θεοτοκίον

Γενεαί γενεών σου Θεομακάριστε μακαρίζουσι πάλοι, ως προεφήτευσας, μόνη γάρ βροτοίς τόν μακάριον τέτοκας, Λόγον απορρήτως, εκ σου σωματωθέντα.

Ειρμός άλλος

Οι όσοί σου Παίδες

Εν τώ βυθώ τής πλάνης τούς νηχομένους, αγρεύσαντες καλάμω τής πίστεως, Απόστολοι Κυρίου φέρετε τούτους, ευλογούντας, υμνούνας, και υπερυφούντας τόν Κύριον, εγάλη η ισχύς σου εν Αποστόλοις, ότι σκιά και σουδάρια αυτών, ιώνται τούς ασθενούντας, ευλογούντας, υμνούνας, και υπερυφούντας τόν Κύριον.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, και άγιον Πνεύμα

Ανάρχω και γεννήσει τε και προόδω, Πατέρα προσκυνώ τόν γεννήσαντα, Υιόν δοξάζω τόν γεννηθέντα, υμνώ τό συνεκλάμπον, Πατρί τε και Υιώ Πνεύμα άγιον.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ον έτεκες Παρθένε ανερμηνεύτως, διαπαντός ως φιλόανθρωπον, μή διαλίπης δυσωπούσα, ίνα κινδύνων σώση, τούς εις σέ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών δόξα σοι

Η δωδεκάς αγία τών Αποστόλων, τόν τίμιον Σταυρόν καταξίωσον, ακατακρίτως με προσκυνήσαι ευλογούντα, υμνούνα, και υπερυφούντα τόν Κύριον.

Αινούμεν, ευλογούμεν, και προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Οι όσοί σου Παίδες εν τή καμίνω, τά Χερουβίμ εμιμήσαντο, τόν Τρισάγιον ύμνον αναβώντες. Ευλογείτε, υμνείτε, και υπερυφούτε τόν Κύριον.

Ωδή θ'

Θεόν ανθρώποις ιδείν

Θεέ και Κύριε, πολυέλεε, τά τής εμής καρδιάς, αποκάθαρον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα, ήμαρτον, ήμαρτόν σοι, οίκτηρον σώσόν με, ταίς τών Αποστόλων σου ευχαίς, ως πολυέλεος.

Ορμαίς απότοις εξηκολούθησα, φρενοβλαβώς και έξω, εμαυτού όλως γέγονα, ηδονών τό τραχύ σπιζόμενος, και τής σωτηριώδους καθυστερούμενος, βρώσεως ο άσωτος Χριστέ, οίκτηριον σώσόν με.

Ψυχή κακίας μή καθαρεύουσα, και ηδονών σαυτήν, φθοροποιών μή μακρύνουσα, τί ακαίρως αγάλλη νηστεύουσα; ταύτην γάρ τήν νηστείαν ουκ εξελέξατο, Κύριος ο μόνος, τήν ημών θέλων διόρθωσιν.

Θεοτοκίον

Φωτί τώ θείω με φωταγωγήσον, η τού φωτός Παρθένε, Θεοτόκε λοχεύτρια, και ψυχής μου τόν ζόφον απέλασον, όπως σε μακαρίζω, ήν μακαρίζουσι, πάσαι τών ανθρώπων γενεαί, ως προεφήτευσας.

Ειρμός άλλος

Ασπόρου συλλήψεως

Οι λόγω ιδιώται, σοφοί τή γνώσει ώφθητε, πλοκάς τών λόγων, φιλοσόφων λύσαντες, ρητόρων τάς διπλάδας, και ψήφους αστρονόμων, διό Απόστολοι τού Χριστού, μόνοι πάσης οικουμένης, ανεδείχθητε Διδάσκαλοι.

Ο Πέτρος ρητορεύει, και Πλάτων κατεσίγησε, διδάσκει Παύλος, Πυθαγόρας έδυσε, λοιπόν τών Αποστόλων, θεολογών ο δήμος, τήν τών Ελλήνων νεκράν φθογγήν, καταθάπτει, και τόν Κόσμον, συνεγείρει πρός λατρείαν Χριστού.

Δόξα...

Ως μόνου μονογεννήτωρ, μονογεούς Υιού Πατήρ, και μόνη μόνου, φώς φωτός απαύγασμα, και μόνον μονως μόνου, Θεού άγιον Πνεύμα. Κυρίου Κύριον όντως όν, ώ Τριάς μονάς αγία, σώσόν με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό θαύμα τού τόκου σου, εκπλήττει με Πανάμωμε, πώς συλλαμβάνεις, ασπόρως τόν άληπτον; ειπέ πώς παρθενεύεις, γεννήσασα ως μήτηρ; Τό υπέρ φύσιν πίστει λαβών, τό τικτόμενον προσκύνει, όσα θέλει γάρ και δύναται.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τόν Σταυρόν τόν τίμιον, τό ξύλον τό πανάγιον, ό τήν τού Κόσμου, σωτηριάν ήνησεν, ιδείν και προσκυνήσαι, πάντες αξιωθώμεν, αγνοίς και χείλεσι και ψυχή ικεσίαις υμών πάντων, τών αγίων Αποστόλων Χριστού.

Ο Ειρμός

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρός ανάνδρου, άφθορος η κύησις, Θεού γάρ η γέννησις, καινοποιεί τάς φύσεις, διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ήχος πλ. β'

Τής υιοθεσίας εκπεσών ο άσωτος εγώ, δουλοπρεπώς χοίροις συνδαιτιώμενος, και μηδέ τής αυτών τροφής χορταζόμενος, επανέρχομαι πρός σε, τόν Πατέρα τόν εύσπλαγγχον, όθεν εξήλθον κακώς, υποστρέφω καλώς, εν μετανοία κραυγάζων. Ήμαρτον εις τόν ουρανόν, και ενώπιόν σου Πάτερ, Παράσχου μοι εν επιστροφή τό μέγα έλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τούς εκλεκτούς εθαυμάστωσε, και Αγίους ο Θεός ημών. Αγαλλιάσθε, και ευφραίνεσθε πάντες οι δούλοι αυτού, υμίν γάρ ητοίμασε τόν στέφανον, και τήν βασιλείαν αυτού. Αλλ' αιτούμεν, και ημών μη επιλάθοισθε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σύ εί η άμπελος η αληθινή, η βλαστήσασα τόν καρπόν τής ζωής, σε ικετεύομεν. Πρέσβευε Δέσποινα, μετά τών Αποστόλων, και πάντων τών Αγίων ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας

Ήχος βαρύς

Εάν ανομίας παρατηρήσης Φιλάνθρωπε, ποια σωτηρίας ελπίς ημίν, αλλά τήν σήν εξ ύψους βοήθειαν, ως οικτίρμων τώ λαώ σου, κατάπεμψον Κύριε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός γγ'

Ο Θεός, εν τώ ονόματί σου σώσόν με.

Στίχ. Ο Θεός, εισάκουσον τής προσευχής μου.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΑ', 10 - ΙΒ', 2)

Τάδε λέγει Κύριος. Έσται εν τή ημέρα εκείνη η ρίζα τού Ιεσσαί, και ο ανιστάμενος άρχειν εθνών, επ αυτώ έθνη ελπιούσι, και έσται η ανάπαυσις αυτού, τιμή. Και έσται τή ημέρα εκείνη, προσθήσει ο Κύριος τού δείξει τήν χείρα αυτού, τού ζηλώσαι τό καταλειφθέν υπόλοιπον τού λαού, ό άν καταλειφθή υπό τών Ασσυρίων, και από Αιγύπτου, και από Βαβυλώνος, και από Αιθιοπίας και από Ελαμιτών, και από ηλίου ανατολών, και εξ Αραβίας. Και αρεί σημείον εις τά έθνη, και συνάξει τούς απολομένους Ισραήλ, και τούς διεσπαρμένους Ιούδα συνάξει εκ τών τεσσάρων πτερύγων τής γής. Και αφαιρεθήσεται ο ζήλος Εφραΐμ, και οι εχθροί Ιούδα απολούνται. Και έσται τώ Ισραήλ, ως τή ημέρα, ότε εξήλθεν εκ γής Αιγύπτου. Και ερείς εν τή ημέρα εκείνη. Ευλογώ σε, Κύριε, διότι ωργίσθης μοι, και απέστρεψας τόν θυμόν σου, και ηλέησάς με. Ιδού, ο Θεός μου σωτήρ μου πεπειθώς έσομαι επ' αυτώ, και σωθήσομαι εν αυτώ, και ου φοβηθήσομαι, διότι η δόξα μου, και η αίνεσίς μου Κύριος, και εγένετό μοι εις σωτηριάν.

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός νδ'

Ενώτισαι, ο Θεός, τήν προσευχήν μου.

Στίχ. Πρόσχες μοι, και εισάκουσόν μου.

t56top

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ασκητικῶν

Σώτερ ο αληθῆς γλυκασμός, ο τά πικρότατα Μερράς πάλαι ὕδατα, γλυκάνας, τυπούντι τότε, ξύλω τοῦ θείου Σταυροῦ, απλωθεῖς εν τούτω, ως ευδόκησας, χολῆς απεγεύσω δέ, τήν πλευράν εκκεντούμενος, εξ ἤς τῷ Κόσμῳ, ὕδωρ βρύεις αφέσεως, εις ανάπλασιν, τοῦ βροτείου φυράματος. ὅθεν δοξολογούμεν σου, τήν ἀφατον δύναμιν, καί δυσωπούμεν. Παράσχου, ἡμῖν τόν φόβον σου Κύριε, καιρῷ τῆς Νηστείας, καί συγχώρησιν πταισμάτων, καί μέγα ἔλεος.

Λόγε ο απλωθεῖς εν σταυρῷ, επισυνάγων τά μακράν διεστώτά σου, υψώσας τόν λογισμόν μου, ἀπό κοπρίας παθῶν, αρεταῖς παντοίαις, καταπλούτισον, διδοῦς τή καρδίᾳ μου, τόν αγνότατον φόβον σου, καί τή ψυχῇ μου, τήν τελείαν αγάπησιν, τῆς πρὸς σάρκα με, αγαπήσεως τέμνουσαν, ὅπως δι' εγκρατείας σοι, ευχῆς καί δεήσεως, εν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, ευαρεστήσω καί βλέψω σου, φαιδρῶς τήν ἡμέραν, τῆς Εγέρσεως λαμβάνων, τό μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Προσόμιον

Ποῖημα Θεοδώρου Ἦχος α'

Νεφέλην σε φωτός

Τήν τρίτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Εβδομάδα, Χριστέ Λόγε περάσαντες, τό ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ σου, κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς καί σεπτῶς προσκυνῆσαι, καί ἄσαι επαξίως, δοξάσαι τό κράτος σου, υμνήσαι τά Πάθη σου, προφθάσαι τήν ἔνδοξον καθαρῶς, καί ἀγίαν Ανάστασιν, τό Πάσχα τό μυστικόν, δι' οὐ Αδάμ επανήλθεν, εις τόν Παράδεισον.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοιο γ'

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός νε'

Ελέησόν με, ο Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος.

Στίχ. Κατεπάτησάν με οἱ εχθροί μου ὅλην τήν ἡμέραν.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Ζ', 11 - Η', 3)

Εγένετο εν τῷ εξακοσιοστῷ ἔτει, εν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, εβδόμη καί εικάδι τοῦ μηνός, τή ἡμέρα ταύτη ἐρράγησαν πάσαι αἱ πηγαί τῆς ἀβύσσου, καί οἱ καταρράκται τοῦ ουρανοῦ ἠνεώχθησαν. Καί ἐγένετο ο υετός ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καί τεσσαράκοντα νύκτας, Εν τῇ ἡμέρα ταύτη εισηλθε Νῶε, Σῆμ, Χάμ, Ιάφεθ, οἱ υιοὶ Νῶε, καί ἡ γυνή Νῶε, καί αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υιῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εις τήν κιβωτόν, καί πάντα τά θηρία κατὰ γένος, καί πάντα τά κτήνη κατὰ γένος, καί πᾶν ἐρπετόν κινούμενον ἐπὶ γῆς κατὰ γένος, καί πᾶν ὄρνεον πετεινόν κατὰ γένος αὐτοῦ, εισηλθον πρὸς Νῶε εις τήν κιβωτόν, δύο δύο, ἄρσεν καί θήλυ, ἀπό πάσης σαρκός, εν ᾧ ἐστι πνεῦμα ζωῆς. Καί τά εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καί θήλυ, ἀπό πάσης σαρκός, εισηλθε, καθά ἐνετείλατο Κύριος ο Θεός τῷ Νῶε, καί ἐκλείσε Κύριος ο Θεός τήν κιβωτόν ἔξωθεν αὐτοῦ. Καί ἐγένετο ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ἡμέρας, καί τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἐπληθύνθη τό ὕδωρ, καί ἐπήρε τήν κιβωτόν, καί υψώθη ἀπὸ τῆς γῆς, καί ἐπεκράτει τό ὕδωρ, καί ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἐπεφέρετο ἡ κιβωτός ἐπάνω τοῦ ὕδατος, τό δέ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἐκάλυψε πάντα τά ὄρη τά υψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ ουρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πῆχεις ὑπεράνω υψώθη τό ὕδωρ, καί ἐπεκάλυψε πάντα τά ὄρη τά υψηλά. Καί ἀπέθανε πάσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καί τῶν κτηνῶν, καί τῶν θηρίων, καί πᾶν ἐρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καί πᾶς ἄνθρωπος, καί πάντα ὅσα ἔχει πνοήν ζωῆς, καί πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. Καί ἐξῆλειψε πᾶν τό ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, ἀπό ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καί ἐρπετῶν, καί τῶν πετεινῶν τοῦ ουρανοῦ, καί ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, καί κατελείφθη Νῶε μόνος, καί οἱ μετ' αὐτοῦ, εν τῇ κιβωτῷ. Καί υψώθη τό ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡμέρας εκατόν πενήκοντα. Καί ἐμνήσθη ο Θεός τοῦ Νῶε, καί πάντων τῶν θηρίων, καί πάντων τῶν κτηνῶν, καί πάντων τῶν πετεινῶν, καί πάντων τῶν ἐρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ εν τῇ κιβωτῷ, καί ἐπήγαγεν ο Θεός πνεῦμα ἐπὶ τήν γῆν, καί ἐκόπασε τό ὕδωρ. Καί ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαί τῆς ἀβύσσου, καί οἱ καταρράκται τοῦ ουρανοῦ, καί συνεσχέθη ο υετός ἀπὸ τοῦ ουρανοῦ, καί ἐνεδίδου τό ὕδωρ, πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς, καί ἠλαττονούτο τό ὕδωρ, μετὰ εκατόν πενήκοντα ἡμέρας.

Προκείμενον Ἦχος βαρῦς Ψαλμός νς'

Ελέησόν με, ο Θεός, ελέησόν με, ότι επί σοί πέποιθεν η ψυχή μου.

Στίχ. Καί εν τή σκιά τών πτερύγων σου ελπιά, έως ού παρέλθη η ανομία.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Ι', 1-22)

Υίός σοφός ευφραίνει πατέρα, υίός δέ άφρων λύπη τή μητρί, ουκ ωφελήσουσι θησαυροί ανόμους, δικαιοσύνη δέ ρύσεται εκ θανάτου, ου λιμοκτονήσει Κύριος ψυχήν δικαίαν, ζωήν δέ ασεβών ανατρέψει. Πενία άνδρα ταπεινοί, χείρες δέ ανδρείων πλουτίζουσι. Διεισώθη από καύματος υίός νοήμων, ανεμόφθορος δε γίνεται εν αμητώ υίός παράνομος. Ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου, στόμα δέ ασεβών καλύψει πένθος άωρον. Μνήμη δικαίου μετ' εγκωμίων, όνομα δέ ασεβούς σβέννυται. Σοφός εν καρδιά δέξεται εντολάς. Ο δέ άστεγος χείλεσι σκολιάζων υποσκελισθήσεται, ος πορεύεται απλώς, πορεύεται πεπειθώς. Ο δέ διαστρέφων τάς οδούς αυτού γνωσθήσεται, ο εννεύων οφθαλμοίς μετά δόλου, συνάγει ανδράσι λύπας. Ο δέ ελέγχων μετά παρησίας ειρηνοποιεί. Πηγή ζωής εν χειρί δικαίου, στόμα δέ ασεβούς καλύψει απώλεια. Μίσος εγείρει νείκος, πάντας δε τούς μή φιλονεικούντας καλύψει φιλία. Ος εκ χειλέων προσφέρει σοφίαν, ράβδω τύπτει άνδρα ακάρδιον. Σοφοί κρύψουσιν αίσθησιν, στόμα δέ προπετούς εγγίζει συντριβή. Κτήσις πλουσίων, πόλις οχυρά, συντριβή δέ ασεβών, πενία. Έργα δικαίων ζωήν ποιεί, καρποί δέ ασεβών, αμαρτίας. Οδοός δικαίας ζωής φυλάσσει παιδεία, παιδεία δέ ανεξέλεγκτος πλανάται. Καλύπτουσιν έχθραν χείλη δίκαια, οι δε εκφέροντες λοιδορίας, αφρονέστατοι εισιν. Εκ πολυλογίας ουκ εκφεύξη αμαρτίαν, φειδόμενος δέ χειλέων, νοήμων έση. Άργυρος πεπτρωμένος γλώσσα δικαίου, καρδιά δε ασεβούς εκλείπει. Χείλη δικαίων επίστανται υψηλά, οι δέ άφρονες εν ενδεία τελευτώσιν. Ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου, αύτη πλουτίζει, καί ου μή προστεθή αυτή λύπη εν καρδιά.

Απόστιχα

Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. β'

Η εν τώ ξύλω τού Σταυρού, κρεμασθείσα ζωή τών απάντων, Χριστε ο Θεός, ζωοποιήσόν μου τήν ψυχήν, τεθανατωμένην τοίς παραπτώμασι, καί μή παντελώς απολέσθαι, τό σόν συγχωρήσης πρόβατον, ο Ποιμήν ο καλός, απεσκίρτησα γάρ τών σών εντολών, καί τόν τής αναμαρτησίας πλούτον, όν εδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει, διεφθάρην τε, καί εβδελύχτην, εν τοίς τής σωτείας επιτηδεύμασιν. ΑΛΛ' ανακαίνισόν με, πρός μετάνοιαν ελκύσας, ο μόνος πολυέλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, ουκ ηρνήσαντό σε, ουκ απέστησαν απο τών εντολών σου, ταίς αυτών πρεσβείαις ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ορώσα σε σταυρούμενον, Χριστέ, η σέ κυήσασα, ανεβόα. Τί τό ξένον, ό ορώ, μυστήριον Υιέ μου, πώς επί ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος ζωής χορηγέ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα 'Ηχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Τώ τής βρώσεως ξύλω, πάλοι θανέντες βροτώ Σταυρώ σου οικτίρμον, ανεζωώθητοι, μεν, ού τή δυνάμει Αγαθέ, ημάς ενίσχυσον, τής εγκρατείας τόν καιρόν, εν κατανύξει διελθειν, ποιούντας τό θέλημά σου, καί κατιδείν τήν ημέραν, τής λαμπροφόρου Αναστάσεως.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Εν Σταυρώ σε ορώσα, Χριστέ η Μήτηρ σου, εκουσίως εν μέσω, ληστών κρεμάμενον, καί κοπτομένη μητρικώς, τά σπλάγχνα έλεγεν. Αναμάρτητε Υιέ, πώς αδίκως εν σταυρώ ώσπερ ακούργος επάγης, τό τών ανθρώπων ο θέλων, ζωώσαι γένος ως εύσπλαγγνος;

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα 'Ηχος α'

Τού λίθου σφραγισθέντος

Τήν σάρκα καθαρθέντας, υπό τῆς εγκρατείας, καί ἐν προσευχαίς ελλαμφθέντας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Κύριε, τόν τίμιον Σταυρόν σου καί σειπτόν, ἀξίωσον θεάσασθαι ἡμᾶς, καί ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνωδίαις ἄδοντας καί λέγοντας. Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου Σταυρῷ, δόξα τῇ θεῖᾳ Λόγῃ σου, ὅθεν ἀνεζώωθημεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... Τό αὐτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τόν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου, ἡ Ἀμνάς θεωρούσα, μετὰ ληστών μακρόθυμε, σταυρούμενόν σε Λόγε, καί λόγῃ ἐκκεντούμενον πλευράν, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς. Τί τό ξένον καί φρικώδες, Ἰησοῦ μου μυστήριον, πῶς καλύπτῃ τάφῳ, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός; ἀφραστον τό τελούμενον! μή με τήν τεκούσαν μόνην εἴσης, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Ὡδή ε' Ἦχος πλ. α' Ὁ ἀναβαλλόμενος

Ἰασαί με Κύριε, καί ἰαθήσομαι, τῷ μῶλωπί σου, τοῦς τῆς ψυχῆς μου, ἐκκαθάρας μῶλωπας, ὁ σαρκί τὰ πάθη, Χριστέ καταδεξάμενος.

Σέ ὡς εθεάσατο, σαρκί κρεμάμενον, Χριστέ ἐν ξύλῳ, τό φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἡλιος. καί γῆ ἐσαλεύθη, καί πέτραι διερράγησαν.

Ἀκανθοφορήσασαν, καί χερσωθεῖσάν μου, ψυχὴν παντοίων, παθῶν ἰδέαις, Κύριε καθάρισον, ὁ στεφθεῖς ἀκάνθας δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον

Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος Πάναγνε, τόν Πλαστουργόν μου, ὄν δυσωπούσα, πεπταλαιωμένον με ἐν πολλῇ κακίᾳ, ἀνακαινίσαι δέομαι.

Ἐτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος α' Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου, Ἰουδαίῳ σε σταυρώσαντες Χριστέ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν, γελώντες μυκτηρίζοντες. Σὺ δὲ ἠνέσχου, εἰς τό σώσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιγράψας ὁ Πιλάτος, τρισσῶς τόν ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἐκὼν παθόντα ἐδήλου, ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας Χριστέ.

Δόξα...

Τῆς υπερφώτου Τριάδος, τό τρισήλιον ὑμνήσωμεν πιστοί, φῶς τόν Πατέρα σέβοντες, φῶς τόν Υἱόν δοξάζοντες, φῶς καί τό Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεῖς σέ ἐδειξε Σεμνή, ὄν γάρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν, ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Υἱόν σου Ἀγνή.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι

Ὁ Σταυρός ὁ Πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ Κόσμου φυλακτήρ, φρούρησόν με νηστεύοντα, καί ἄξιον ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Ὁ Εἰρμός

Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε Χριστέ ὁ Θεός, τόν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καί σταυρόν καί θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου υπομείναντα.

Ὡδή η' Σοί τῷ παντουργῷ

Ἦπλωσας σταυρῷ, τὰς σὰς Χριστέ παλάμας, χεῖρός τοῦ Προπάτορος, τό ἀκρατές ἀναιρῶν, ξύλῳ δὲ ξύλου ἰάσω τήν κατάραν, ὅθεν σε ὑμνούμεν, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Σοί τῷ θελητῇ, τῆς σωτηρίας Λόγε, προσπίπτω, θελήματα τὰ πονηρότατα, παύσον ἐν τάχει, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὁ σταυρόν καί πάθη, θελήσει υπομείνας.

Ἄσωτον ζῶν, ρερυπωμένον βίον, ποθήσας ἠμαύρωμαι, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, λάμπων ἀκτίνα,

επιστροφής μοι Λόγε, ο ηλίου φέγγος, τώ πάσχειν αμαυρώσας.

Θεοτοκίον

Παύσον τής εμής, πολυωδύνου πάσαν, καρδίας τήν κάκωσιν, Μήτηρ Χριστού τού Θεού, θραύσον δαιμόνων, τά βέλη καί τά τόξα, τών εκπολεμούντων, τήν ταπεινήν ψυχήν μου.

Ειρμός άλλος

Τόν τούς υμολόγους

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν, τώ τών απάντων Δεσπότη, ημείς οι τάλανες; δι' ημάς γάρ σταυρόν κατεδέξω Χριστέ, υμνούμεν τού υπερμετρήτου, ελέους σου τήν χάριν.

Επί ξύλου επaráτου Χριστέ, Ιουδαίοι σε κτείναντες φθόνω, ουκ ελυμήναντο, τό τής δόξης σου κράτος παράνομοι, υπάρχουν γάρ πάντων Δεσπότης, παθών εθελουσίως.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Τής υπερουσίου θεότητος, τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τόν προάναρχον, τόν Υιόν, καί τό Πνεύμα τό άγιον τή φύσει, άτμητον ουσίαν, δοξάζω εις αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν τών ουρανών υψηλοτέραν, καί Χερουβίμ υπερτέραν, τήν αγιόπρωτον, καί αμίαντον Κόρην, τού πάντων Θεού υμνούμεν, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τρισμακάριστε Σταυρε τού Χριστού, τό ουρανόγραφον νίκος, ο εκ τής γής ημίν εκβλαστήσας, τής σής προσκυνήσεως, αξίους δείξον ημάς πάντας, νηστεία καθαρθέντας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Τόν τούς υμολόγους εν καμίνω, διαφυλάξαντα Παίδα, καί τήν βροντώσαν κάμινον, μεταβαλόντα εις δρόσον, Χριστόν τόν Θεόν υμνούμεν, καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Ησαΐα χόρευε

Τήν λιθώδη πώρωσιν, τής ψυχής μου, εύσπλαγχνε Σωτήρ, απόπλυνον καί πηγγήν, δός μοι αγαθέ, θείας κατανύξεως, ο εκ πλευράς, βλύσας μοι ζωήν, καί τό ανθρώπινον, ανελκύσας πρός σέ Κύριε.

Εμαυτόν απέρριψα, εις τά βάθη, τών αμαρτιών, τά ύψη καταλιπών, τά τών αρετών, αλλ' έλκυσον, σώσόν με, ο ανελθών, επί τού Σταυρού, καί τό ανθρώπινον, ανελκύσας πρός σέ Κύριε.

Γλυκασμός ών Κύριε, καί ηδύτης, ως Δημιουργός, χολής εγεύσω Χριστέ, τήν εξ ηδονής, υπάρξασαν έκπτωσιν, τοίς εξ Αδάμ, σύ επανορθών, όθεν υμνούμέν σε, οι σωθέντες σου τοίς πάθεσι.

Θεοτοκίον

Παναγία Δέσποινα, η ελπίς μου καί καταφυγή, τά τραύματα τής εμής, ίσασαι ψυχής, τόν νούν μου ειρήνευσον, ίνα καγώ, χαίρων ανυμνώ, τά μεγαλεία σου, Θεοτόκε αιειάρθενε.

Ειρμός άλλος

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής

Σέ όν οι άνομοι Χριστέ, περιέβαλον παικτώ, πορφύραν καί στέφανον, ως Βασιλέα παίοντες, καλάμω τήν κάραν σου σταυρούντες φθόνω, καί χολήν ποτίζοντες, ύμνοις πάντες πιστοί μεγαλύνομεν.

Σέ όν περ ήλιος ιδών, πεπονθότα εν σταυρώ, τό φώς εναπέκρυσε, πάσης ομού τής κτίσεως, Δεσπότης ταίς ύβρεσι συγκλονομένης, καί σχιζομένων τών πετρών, ύμνοις Χριστέ Σωτήρ μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Φώς, καί ζωή καί παντουργός, η τρισήλιος Μονάς, Θεός τε καί Κύριος, φωτί ενί λαμπόμενος, τρισί συναστράπτων τοίς χαρακτήρσιν, εν μιά θεότητι, ταύτην πάντες πιστοί μεγαλύνομεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ ήν Δαυΐδ ο μελωδός, προεκήρυξε Σιών, εν ήπερ κατώκησεν, ο Ουρανοίς αχώρητος, καί ανεδομήσατο, εκ τής σαρκός σου. Κόσμου ιλαστήριον, ύμνοις Μήτηρ αγνή μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σού τόν σωτήριον Σταυρόν, τόν φωστήρα τών πιστών, αξίωσον Κύριε, δι' εγκρατείας τρέχοντα, προφθάσαι θεάσασθαι, καί προσκυνήσαι, εις αγιασμόν ημών, ίνα σε δι' αυτού μεγαλύνωμεν.

Ο Ειρμός

Σέ ήν περ είδε Μωϋσής, ακατάφλεκτον βάτον, καί κλίμακα έμψυχον, ήν Ιακώβ τεθέαται, καί πύλην ουράνιον, δι' ής διήλθε Χριστός ο Θεός ημών, ύμνοις Μητερ αγνή μεγαλύνομεν.

**Απόστιχα τών Αίνων
Ιδιόμελον Ήχος πλ. β'**

Τής πατρικής δωρεάς διασκορπίσας τόν πλούτον, ασωτία τόν βίον κατηνάλωσα, τοίς πονηροίς λογισμοίς τής αμαρτίας μου συναπαχθείς, καί γλυκασμώ εμπαιθείας ενηδόμενος, τοίς ανοήτοις κτήνεσιν ωμοιώθην, τή τών σωτηρίων εντολών παραβάσει. Αλλ' Ο επί σταυρού κρεμασθήναι, δι' εμέ ευδοκήσας Χριστέ ο Θεός, μή αποκηρύξης με τής σής υιοθεσίας, αλλ' επιστρέφοντα δέξαι, ως τόν Άσωτον Υιόν, καί σώσόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Κύριε, εν τή μνήμη τών Μαρτύρων σου, πάσα η Κτίσις εορτάζει. Ουρανοί αγάλλονται σύν τοίς Αγγέλοις, καί η γή ευφραίνεται συν τοίς ανθρώποις, αυτών ταίς παρακλήσεσιν ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ανέστης

Η Πάναγος ως είδε σε, επί σταυρού κρεμαμένον, θρηνηδούσα ανεβόα μητρικώς. Υιέ μου καί Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πώς φέρεις πάθος επονειδιστον.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ
Τροπάριον τής Προφητείας
Ήχος πλ. δ'**

Λόγω τά πάντα σή κατηρτίσω δυνάμει ο Θεός, καί εις τό είναι εκ τού μή όντος παρήγαγες ημάς. Μή παραδώης ημάς ταίς ανομίαις ημών, αναμάρτητε Κύριε δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος πλ. β' Ψαλμός νζ'

Ει αληθώς άρα δικαιοσύνην λαλείτε, ευθείας κρίνατε, υιοί τών ανθρώπων.

Στίχ. Ευφρανθήσεται δίκαιος, όταν ίδη εκδίκησιν.

**Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΓ', 2-13)**

Τάδε λέγει Κύριος. Επ' όρους πεδινού άρατε σημείον, υψώσατε τήν φωνήν αυτοίς, μή φοβείσθε, παρακαλείτε τή χειρί, ανοίξατε οι άρχοντες. Εγώ συντάσσομαι, καί εγώ άγω αυτούς, γίγαντες έρχονται πληρώσαι τόν θυμόν μου, χαίροντες άμα καί υβρίζοντες. Φωνή εθνών πολλών, φωνή βασιλέων καί εθνών συνηγμένων. Κύριος Σαβαώθ εντέταλται έννοι οπλομάχω, έρχεσθαι εκ γής πόρρωθεν απ' άκρου θεμελίου τού ουρανού, Κύριος καί οι οπλομάχοι αυτού, καταφθείραι πάσαν τήν Οικουμένην. Ολολύζετε, εγγύς γάρ ημέρα Κυρίου, καί συντριβή παρά τού Θεού ήξει. Διά τούτο πάσα χείρ εκλυθήσεται, καί πάσα ψυχή ανθρώπου δειλιάσει. Ταραχθήσονται οι πρέσβεις, καί ωδίνες αυτούς έξουσιν, ως γυναικός τικτούσης, καί συμφοράσουσιν έτερος πρός τόν έτερον, καί εκστήσονται, καί τό πρόσωπον αυτών, ως φλόξ μεταβαλούσιν. Ιδού γάρ ημέρα Κυρίου έρχεται ανίατος, θυμού καί οργής, θείναι τήν Οικουμένην έρημον, καί τούς αμαρτωλούς απολέσαι εξ αυτής. Οι γάρ αστέρες τού ουρανού, καί ο Ωρίων, καί πάς ο κόσμος τού ουρανού, τό φώς αυτών ου δώσουσι, καί σκοτισθήσεται τού ηλίου ανατέλλοντος, καί η σελήνη ου δώσει τό φώς αυτής. Καί εντελούμαι τή Οικουμένη όλη κακά, καί τοίς ασεβέσι τās αμαρτίας αυτών, καί απολώ ύβριν ανόμων, καί ύβριν υπερηφάνων ταπεινώσω. Καί έσονται οι καταλελειμμένοι έντιμοι μάλλον, ή τό χρυσίον τό άπυρον, καί άνθρωπος μάλλον έντιμος έσται, ή ο λίθος ο εκ σαπφείρου. Ο γάρ ουρανός θυμωθήσεται, καί η γή σεισθήσεται εκ τών θεμελίων αυτής, διά θυμόν οργής Κυρίου Σαβαώθ, εν τή ημέρα, ή άν επέλθη ο θυμός αυτού.

Προκείμενον Ήχος βαρύς Ψαλμός νη'

Εξελού με εκ τών εχθρών μου, ο Θεός.

Στίχ. Ο Θεός, αντιλήπτωρ μου εί, ο Θεός μου τό έλεός μου.

t57top

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
Ἦχος βαρύς

Ασώτου δίκην απέστην, τῆς χάριτός σου Κύριε, καί τόν πλούτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπί σέ ἔδραμον, εὐσπλαγγνε κραυγάζων σοι. ὁ Θεός ἡμάρτον ἐλέησόν με.

Εἶτα τά δ' Μαρτυρικά, τά κατά τόν τυχόντα Ἦχον, καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια δ'.

Δόξα... Τό Νεκρώσιμον
Καί νύν... Θεοτοκίον,
τά τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός νθ'

Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καί ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀπώσω ἡμάς, καί καθείλες ἡμάς.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Η', 4-21)

Ἐκάθισεν ἡ κιβωτός ἐν μηνί τῷ ἐβδόμῳ, ἐβδόμη καί εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπί τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. Τό δέ ὕδωρ πορευόμενον ἠλαπτονούτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. Ἐν δέ τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὠφθῆσαν αἱ κεφαλαί τῶν ὀρέων. Καί ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἠνέωξε Νῶε τήν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἦν ἐποίησε. Καί ἀπέστειλε τόν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπτακε τό ὕδωρ, καί ἐξελθόν, οὐκ ἀνέστρεψεν, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τό ὕδωρ ἀπό τῆς γῆς. Καί ἀπέστειλε τήν περιστερᾶν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπτακε τό ὕδωρ ἀπό τῆς γῆς. Καί οὐχ ευρούσα ἡ περιστερᾶ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσίν αὐτῆς, υπέστρεψε πρὸς αὐτόν εἰς τήν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπί πάντῳ τῷ πρόσωπον τῆς γῆς, καί ἐκτείνας τήν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβεν αὐτήν, καί εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς αὐτόν εἰς τήν κιβωτόν. Καί ἐπισχών ἐτι ἡμέρας ἐπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τήν περιστερᾶν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καί ἀνέστρεψε πρὸς αὐτόν ἡ περιστερᾶ τό πρὸς ἐσπέραν, καί εἶχε φύλλον ἐλαίας, κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καί ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπτακε τό ὕδωρ ἀπό τῆς γῆς. Καί ἐπισχών ἐτι ἡμέρας ἐπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τήν περιστερᾶν, καί οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτόν ἐτι. Καί ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καί ἐξακοσιοστώ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός μιά τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τό ὕδωρ ἀπό τῆς γῆς. Καί ἀπεκάλυψε Νῶε τήν στέγην τῆς Κιβωτοῦ, ἦν ἐποίησε, καί εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τό ὕδωρ ἀπό προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δέ τῷ δευτέρῳ μηνί, ἐβδόμη καί εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐξηράνθη ἡ γῆ. Καί εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Νῶε, λέγων. Ἐξέλθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σύ, καί ἡ γυνή σου, καί οἱ υἱοί σου, καί αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, καί πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστί μετὰ σοῦ, καί πάσα σὰρξ, ἀπό πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καί πάντῃ ἐρπετόν κινούμενον ἐπί τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ, καί αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε ἐπί τῆς γῆς. Καί ἐξήλθε Νῶε, καί ἡ γυνή αὐτοῦ, καί οἱ υἱοί αὐτοῦ, καί αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καί πάντα τὰ θηρία, καί πάντα τὰ κτήνη, καί πάντῃ πετεινόν, καί πάντῃ ἐρπετόν κινούμενον ἐπί τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἐν μιά τοῦ μηνός τοῦ τρίτου. Καί ὡς κοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καί ἔλαβεν ἀπό πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καί ἀπό πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καί ἀνήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐπί τό θυσιαστήριον. Καί ὡσφράνθη Κύριος ὁ Θεός ὀσμῆν εὐωδίας.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξ'

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ι', 31 - ΙΑ', 12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δέ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δέ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δέ δίκαιον δεκτόν αὐτῷ. Οὐ ἐάν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καί ἀτιμία, στόμα δέ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης ευθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμός ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δέ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Αὐθιγῶν δικαίος ἐλίπε μετὰ μέλον, πρόχειρος δέ γίνεται καί ἐπιχάρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δέ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύεται αὐτούς, τῇ δέ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τό δέ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνη, ἀντ' αὐτοῦ δέ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στόματι

ασεβών παγίς πολίταις, αίσθησις δέ δικαίων εὐδοξία. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καί ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόμασι δέ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δέ φρόνιμος ἡσυχίαν ἀγει.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

**Τροπάρια
Ἦχος β'**

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καί Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καί Δίκαιοι, οἱ καλῶς τόν ἀγῶνα τελέσαντες, καί τήν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τόν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτόν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καί ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον, οὐδεὶς γάρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καί τοῖς μεταστάσι δούνοι τήν ἀνάπαυσιν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

**Τροπάριον
Ἦχος πλ. α'**

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καί τούτους κατασκήνωσον, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καί τὰ ἀκούσια, καί πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καί γνῶσει φιλόανθρωπε.

Δόξα...

Καί πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καί γνῶσει φιλόανθρωπε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας τῷ Κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδή ζ' Ἦχος δ'
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη**

Αἱμάτων ἠρδεύσατε σταγόσι, τῶν εὐσεβῶν καρδίας δυσσεβούντων δέ τὰς παρατάξεις, περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίζατε, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις, τόν τοῦ παντός Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα πιστῶν, Ἀθληταί ὑπάρχοντες καί μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Νεκρώσιμον

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ, τοῖς οὖν πιστῶς θανούσι τήν ἀνάπαυσιν Λόγε, παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καί πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Ἴνα σε φωναῖς διαπρυσίοις, ἀνευφημῶμεν Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, καί ἰλασμόν οφλημάτων λήψεσθαι, τόν Υἱόν σου καθικέτευε.

Ἔτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος πλ. δ'

Συνεχόμενον δέξαι με

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις, συνδράμωμεν καί τὰ ἀθλα αὐτῶν, τὰ πανσέβαστα μακαριούντες, Χριστόν τόν τούτους στέφαντα ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θεῖᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐπ' ἀνθρώπων πυρός διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτόν ὑμνοῦντες Μάρτυρες μακάριοι.

Δόξα...

Σέ Τριάς υπεράρχιε, καί θεῖα Μονάς, φῶς καί φῶτα μέλπῳ, ζῶην καί ζωάς, Νούν Λόγον, Πνεῦμα ἀγιόν τε, καί ἀγία, τόν ἕνα Θεόν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαί προπάτορ ἀνασκίρτησον, ὁ σῶζων Κόσμον, ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστός ὁ Θεός.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού.

Πύρ καί ξίφος καί θάνατον ου ππήξαντες, τήν ομολογίαν διεσώσατε τής σωτηρίας, υπό Χριστού νευρούμενοι μακάριοι.

Στίχ. Αι ψυχαί αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται.

Εν νεκροίς ο ελεύθερος, ως ών αρχηγός, ζωής καί θανάτου, σύ ανάπαυσον, ούς προσελάβου, καί εν αυλαίς σου, σκήνωσον Φιλάνθρωπε.

Ο Ειρμός

Συνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, εκ πταισμάτων πολλών, καί προσπίπτοντα τοίς οικτιρμοίς σου, ως τόν Προφήτην Κύριε, καί σώσόν με.

Ωδή ζ'

Νέοι τρείς εν Βαβυλώνι

Τίνι στέργουσα τά πάθη, τών αλόγων αληθώς, ψυχή εξωμοίωσαι; τίνα υπερβάλλοντα έσχες, εν αμαρτίαις; βόησον τώ Χριστώ. Σώσόν με Αγαθέ.

Άγιοι τόν εν Αγίοις, αιτήσατε εκτενώς, επαναπαυόμενον, ταίς αγίαις ταύταις ημέραις, καθαγιάσαι πάντων, τών ευσεβών τά φρονήματα.

Νεκρώσιμον

Ύψιστε ο εν ελέει, πλούσιος καί αγαθός, τοίς δούλοις σου άφεςιν, τοίς προκοιμηθείσι παράσχου, χοροίς Αγίων τούτους, συναριθμών ως φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον

Τέτοκας νομίμων δίχα φύσεως τόν Πλαστοουργόν, γενόμενον άνθρωπον. Άχραντε αυτόν ούν δυσώπει, πάντων τάς ανομίας νύν παριδείν, καί τά ππαίσματα.

Ειρμός άλλος

Ο δι' Αγγέλου Παίδας

Ο τών σεπτών Μαρτύρων, δείξας τά μνημόσυνα, χαράν τή Εκκλησία σου, καί ψυχής θυμηδιαν, ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ου ψευδόμεθά σε Χριστέ, ουδέ αρνούμεθα οι Μάρτυρες εκραύγαζον εν μέσω τών βασάνων, τούς παρανόμους δικαστάς καταπλήττοντες.

Δόξα...

Εν τρισί προσώποις, μίαν φύσιν σέβομεν, Πατρός Υιού καί Πνεύματος, προφητικώς βοώντες. Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πώς ως μήτηρ τίκεις, καί παρθένος έμεινας; Ότι Θεόν εγέννησα, μή ζήτηι μοι τόν τρόπον, όσα γάρ βούλεται ποιεί, η θεόπαις βοά.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού...

Μαρτυρική χορεία, η θεοφάνωτος τούς δούλους σου αξίωσον, προσκυνητάς γενέσθαι, τού θείου καί ζωοποιοού τού Σωτήρος Σταυρού.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου Κύριε.

Ο τής ζωής ταμίας, Βασιλεύ αθάνατε, ούς εξελέξω δούλους σου εν πίστει καί ελπίδι, τής αιωνίου σου ζωής, καταξίωσον.

Ο Ειρμός

Ο δι' Αγγέλου Παίδας, δροσίσας εν καμίνω, καί τήν βροντώσαν κάμινον, μεταβαλών εις δρόσον, ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ωδή η'

Λυτρωτά τού παντός

Απποήτω χορούντες φρονήματι, πρὸς επίπονα σκάμματα Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς υπέστητε, καί πρὸς ἄπικτον λήξιν μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοὶς ἀλλαζάμενοι, σαρκικοὶς με φθειρόμενον πάθει, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες θεῖοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Νεκρώσιμον

Ἰκεταῖς Χριστέ τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, καὶ τοῖς πρὸ σέ τὸν εὐσπλαγχνον, μεταστάσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου, οφλημάτων καὶ θεῖαν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον

Ὡς τεκούσα Θεὸν ἀναμάρτητον, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε καὶ σώζε, ἀναβοώντας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰρμὸς ἄλλος

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμῷ Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρὰς ἀνεκράζετε. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Σύν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνούντες, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν. Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, κυοφορούσα ἀνάνδρω, Θεὸν τῶν ὅλων ἡ πᾶναγνος. Ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις τοὺς σοὺς δούλους, καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι, Χριστέ Σωτήρ καταξίωσον, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τὴ ἐκ νεκρῶν σου ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἀινεῖν σε τὸν Κύριον.

Αἰνούμεν, εὐλογούμεν, καὶ προσκυνούμεν τὸν Κύριον

Ὁ Εἰρμὸς

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες υπέψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδή θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Στηρίζαντες πέτρα νοητὴ, τὸ φρόνημα Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πᾶσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε, διὸ με τρεπόμενον, πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίζατε, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον παρακλήσεσιν.

Ἡ θεία καὶ ὄντως φωταυγῆς, ομηγυρις τῶν Μαρτύρων, καθικέτευε, τὸν υπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν, πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Νεκρώσιμον

Φιλάνθρωπε μόνε Ἀγαθέ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι, ἀναστάσεως, κεκοιμημένους αἰωνίου, φωτὸς σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον, μετέχειν καὶ τροφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ, γεγένηται παναγία, μήτρα, Παναγνε, ὅθεν πιστῶς ἀναβώ σοι. Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν εὐθείαν ὑπόδειξον, τῷ σε γνησίως μακαρίζοντι.

Ἄλλος

Μεγαλυνόμεν σε, τὴν Μητέρα

Τῶν Μαρτύρων μνήμην, ἐκτελέσωμεν πιστοί, ἵνα τῆς ἐκείνων, κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημούντες

τά άθλα, τών αγώνων αυτών.

Τήν υμών ανδρείαν, θήρες έππηξαν σφοδρώς, υπεχώρησε πύρ, συνετρίβησαν τόξα, εν υμίν Αθλοφόροι, θαυμαστός ο Θεός.

Δόξα...

Υπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υιέ, καί Πνεύμα άγιον, φώς καί ζωή θεαρχία, τούς σέ δοξολογούντας, διαφύλαττε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ευλογούμεν σε, τόν Θεόν τού Ισραήλ, τόν εκ τής Παρθένου, επιφανέντα τώ Κόσμω, καί εγείραντα κέρας, σωτηρίας ημίν.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Πρεσβευταί τού Κόσμου, Αθλοφόροι τού Χριστού, τόν αυτού ιδέσθαι Σταυρόν, καί προσκυνήσαι, καταξιώσατε πάντας, ικεσίαις υμών.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω, καί προσελάβου, Κύριε.

Όπου αναβλύζει, πηγή ζωής Υιέ Θεού, καί επισκοπεί σου, ο τού προσώπου φωτισμός, τούς πρός σέ μεταστάντας εγκατάταξον.

Ο Ειρμός

Μεγαλύνομέν σε, τήν Μητέρα τού φωτός, καί δοξάζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, ως τεκούσαν Χριστόν, τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β'

Ευφράνθητε επί Κύριον, καί αγαλλιόσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ών αφέθησαν αι ανομιαί.

**Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ι', 32-38)**

Αδελφοί, αναμνηθήσκεσθε τάς πρότερον ημέρας, εν αίς φωτισθέντες, πολλήν άθλησιν υπεμείνατε παθημάτων. Τούτο μέν, ονειδισμοίς τε καί θλίψεσι θεατριζόμενοι, τούτο δέ, κοινωνοί τών ούτως αναστρεφομένων γεννηθέντες, καί γάρ τοίς δεσμοίς μου συνεπαθήσατε, καί την αρπαγήν τών υπάρχόντων υμών μετά χαράς προσεδέξασθε, γινώσκοντες έχειν εν εαυτοίς κρείττονα ύπαρξιν εν ουρανοίς, καί μένουσαν. Μή αποβάλητε ούν τήν παρρησίαν υμών, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Υπομονής γάρ έχετε χρείαν, ίνα τό θέλημα τού Θεού ποιήσαντες, κομίσητε τήν επαγγελίαν. Έτι γάρ μικρόν όσον όσον, ο ερχόμενος ήξει, καί ου χρονιεΐ. Ο δέ δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται.

Αλληλούϊα 'Ηχος πλ. β'

Μακάριοι ούς εξελέξω καί προσλάβω Κύριε, Αλληλούϊα,

t61top

**ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ**

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, τά παρόντα Στιχηρά Προσόμοια, εις δ', δευτερούντες τό α'.

**'Ηχος πλ. β'
Αι Αγγελικαί**

Νύν Αγγελικαί, στρατιαί δορυφορούσι, Ξύλον τό σεπτόν, ευλαβώς περικυκλούσαι, καί πάντας συγκαλούσαι, τούς πιστούς εις προσκύνησιν, Δεύτε ούν νηστεία φαιδρυνθέντες, προσπέσωμεν αυτώ χαρά καί φόβω, πιστώς κρίζοντες, Χαίροις ο τίμιος Σταυρός, τού Κόσμου ασφάλεια.

Ἴνα τοῦ Ἀδάμ, αφάνισης τὴν κατάραν, σάρκα τὴν ἡμῶν, προσλαμβάνεις δίχα ρύπου, σταυρούσαι δὲ καὶ θνήσκεις, Ἰησοῦ υπεράγαθε, ὅθεν τὸν Σταυρόν σου καὶ τὴν λόγχην, σπόγγον τε καὶ τὸν κάλαμον, τοὺς ἡλούς, πιστῶς σέβομεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, ἰδεῖν ἐξαιτούμεθα.

Κλείει τὴν Ἐδέμ διὰ ξύλου πάλαι ὄφιν ξύλον δὲ Σταυροῦ υπανοίγει ταύτην πάσι τοῖς θέλουσι νηστεία καθαρθῆναι καὶ δάκρυσιν, Δεῦτε οὖν προκείμενον ὀρώντες αὐτῷ προσπέσωμεν ἐν φόβῳ, πιστοὶ κράζοντες, Ἄνοιξον πύλας ουρανῶν Σταυρέ τοῖς ποθοῦσί σε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον

Ὅτε τῷ σταυρῷ προσηλούμενον εἴωρα, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἡ ἀσπύρως σε τεκούσα ἠλάλαξε βοῶσα, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! τίς σου ἡ ταπείνωσις Θεέ μου; πῶς ὁ ἀπαθὴς τό πάθος φέρεις ἀδίκῳ κρίματι; Ὑμνολογῶ σου τὴν φρικτὴν καὶ ἄκραν συγκατάβασιν.

Ἀπόστιχα προσόμοια

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ευφραθά

Λυθέντες τῶν δεσμῶν, τῆς πάλαι καταδίκης, πιστοὶ Σταυροῦ τῷ ξύλῳ, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, Χριστόν δοξολογήσωμεν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἄγε νῦν σὺν ἡμῖν, Δαυῖδ τὴν λύραν κίνει, Χριστόν ὑψοῦτε ψάλλον, πιστοὶ καὶ προσκυνεῖτε, αὐτοῦ τό υποπόδιον.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρό αἰῶνος εἰργάστο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁψώμεθα λαοί, προκείμενον τό Ξύλον, δι' οὗ τὴν σωτηρίαν, ἡμῖν Χριστὸς βραβεύει, καὶ πίστεϊ ἀσπασώμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον

Ὑψούμενον Σταυρῷ, υπέρ βροτῶν ὀρώσα, τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε ἐβάσας θρηνωδοῦσα, Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τό σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετά τὸν Προοιμιακόν καὶ τό Κάθισμα ὅλον τό, Μακάριος ἀνὴρ εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώνμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου ς', καὶ τὰ παρόντα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Λάμπων ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς σου τῆς χάριτος καρδίας τῶν σέ τιμῶντων καὶ θεολήπτῳ στοργῇ, περιπτυσσομένων κοσμοπόθητε, δι' οὗ τῶν δακρύων, ἐξηφανίσθη κατήφεια καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παγίδων ἐρρῦσθημεν, καὶ πρὸς ἀληκτον, εὐφροσύνην μετήλθομεν, δείξον τῆς ωραιότητος τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν τὰς ἀντιδόσεις παρέχων τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου πιστῶς αἰτουμένοις σὴν πλουσίαν προστασίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ωραῖος παράδεισος τό ξύλον τῆς ἀφθαρσίας τό ἐξανθήσαν ἡμῖν αἰωνίου δόξης τὴν ἀπόλαυσιν, δι' οὗ τῶν δαιμόνων ἀποδιώκονται φάλαγγες καὶ τῶν Ἀγγέλων συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα τῶν πιστῶν εορτάζουσιν, ὄπλον

ακαταγώνιστον κραταίωμα άρρηκτον τών Βασιλέων τό νίκος τών Ιερέων τό καύχημα, Χριστού νύν τά πάθη καί ημίν διδου προφθάσαι, καί τήν Ανάστασιν.

Χαίροις ο ζωηφόρος Σταυρός, τής ευσεβείας τό αήτητον τρόπαιον η θύρα τού Παραδείσου ο τών πιστών στηριγμός τό τής Εκκλησίας περιτείχισμα, δι' ού εξηφάνισται, η αρά καί κατήργηται καί κατεπόθη τού θανάτου η δύναμις καί υψώθημεν από γής πρός ουράνια, όπλον ακαταμάχητον δαιμόνων αντίπαλε δόξα Μαρτύρων Οσίων ώς αληθώς εγκαλλώπισμα λιμήν σωτηρίας ο δωρούμενος τώ Κόσμω τό μέγα έλεος.

Δεύρο τών Πρωτοπλάστων δυάς η τής χορείας εκπεσούσα τής άνωθεν τώ φθόνω τού βροτοκτόνου διά πικράς ηδονής τής τού ξύλου πάλαι απογεύσεως, ιδού τό πανσέβαστον όντως Ξύλον προσέρχεται ώ προσδραμόντες, εν χαρά περιπτύξασθε καί βοήσατε, πρός αυτό μετά πίστεως, Σύ ημών η αντίληψις Σταυρέ πανσεβάσμιε ού τού καρπού μετασχόντες τής αφθαρσίας ετύχομεν Εδέμ τήν προτέραν κομισάμενοι βεβαίαν καί μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος γ'

Χριστέ ο Θεός ημών ο τήν εκούσιον σταύρωσιν, εις κοι νήν εξανάστασιν, τού γένους τών ανθρωπών καταδεξάμενος, καί τώ καλάμω τού Σταυρού βαφαίς ερυθραίς, τούς σαυτου δακτύλους αιματώσας, ταίς αφεσίμοις ημίν, βασιλικώς υπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μη παρίδης ημάς κινδυνεύοντας καί πάλιν τήν από σου διάστασιν, αλλ' οικτείρησον μόνε μακρόθυμε, τόν εν περιστάσει λαόν σου καί ανάστηθι, πολέμησον τούς πολεμούντας ημάς, ώς Παντοδύναμος.

Καί νύν...

Θεοτοκίον, τό τής Οκτωήχου

Είσοδος τό, Φώς ιλαρόν...

Προκείμενον

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Εις τήν Λιτήν

Δόξα... Καί νύν...

Ήχος πλ. α'

Ορώσα σε η Κτίσις άπασα επί σταυρού γυμνόν κρεμάμενον τόν Δημιουργόν καί κτίστην τών απάντων ηλλοιούτο φόβω, καί επωδύρετο, ο ήλιος δε τό φώς συνέστειλε, καί η γή εκυμαίνετο, πέτραι δε εσχίζοντο καί ναού φαιδρότης διερρήγγυτο, νεκροί εξανίσταντο εκ μνημάτων καί Αγγέλων αί δυνάμεις εξίσταντο λέγουσαι, Ω τού θαύματος! ο Κριτής κρίνεται, καί πάσχει θέλων διά τήν τού Κόσμου σωτηρίαν καί ανάπλασιν.

Απόστιχα τά κατ' Αλφάβητον Αναστάσιμα

Δόξα... Καί νύν... Ήχος δ'

Ο συμμαχήσας Κύριε τώ πραοτάτω Δαυϊδ τώ πιστώ ημών υποτάξαι τόν αλλόφυλον Βασιλεί συμπολέμησον, καί τώ όπλω τού Σταυρού κατάβαλε τούς εχθρούς ημών, δείξον εύσπλαγγνε εις ημάς τά αρχαία ελέη σου καί γνώτωσαν αληθώς ότι σύ εί Θεός καί εν σοί πεπειθότες νικώμεν πρεσβευούσης συνήθως τής αχράντου σου Μητρός δωρηθήναι ημίν τό μέγα έλεος.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαιρε κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου, ευλουημένη σύ εν γυναιξί, καί ευλοημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών. (εκ β')

Καί τού Σταυρού Ήχος α'

Σώσον Κύριε τόν λαόν σου καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς Βασιλεύσι κατά

βαρβάρων δωρούμενος καί τό σόν φυλάττων διά τού Σταυρού σου πολίτευμα. (Απαξ)

Καί η λοιπή, Ακολουθία τής, Αγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον εις τό, Θεός Κύριος Απολυτίκιον Αναστάσιμον τό τού τυχόντος Ἦχου.

Δόξα... Ἦχος α'

Σώσον Κύριε τόν λαόν σου καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς Βασιλεύσι κατά βαρβάρων δωρούμενος καί τό σόν φυλάττων διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σὺν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυϊδ, εδειχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου, Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς διά τού τόκου σου.

Είτα η συνήθης Στιχολογία, εις ήν λέγομεν Καθίσματα Αναστάσιμα.

Μετά δέ τόν Πολυέλεον τό παρόν

Κάθισμα τού Σταυρού

Ἦχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν μυστικώς

Εν Παραδείσω μέν τό πρίν, ζύλω εγύμνωσεν, επί τή γεύσει ο εχθρός, εισφέρων νέκρωσιν, τού Σταυρού δέ τό ξύλον, τής ζωής τό ένδυμα, ανθρωποις φέρον επάγη επί τής γής, καί Κόσμος όλος επλήσθη πάσης χαράς, όν ορώντες προσκυνούμενον, Θεώ εν πίστει λαοί συμφώνως ανακράζωμεν, Πλήρης δόξης ο οίκος αυτού.

Οι Αναβαθμοί τού Ἦχου καί τό ενδιάκτον Εωθινόν Ευαγγέλιον.

Μετά δέ τό Ανάστασιν Χριστού... καί τόν Ν' ψάλλομεν τά Ιδιόμελα ταύτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τής μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου πρός Ναόν τόν άγιόν σου ναόν φέρον τού σώματος όλον εσπιλωμένον, Αλλ' ως οικτίρμων κάθαρων ευσπλάγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Ὅμοιον

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπτωσα τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμωσ τόν βιον μου όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής Κρίσεως, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγχνίας σου ως ο Δαυϊδ βοώ σοι, Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος ο Σταυροαναστάσιμος, τής Θεοτόκου εις η' καί ο εφεξής Κανών τού Σταυρού εις η'.

Ποίημα τού αγίου Θεοδώρου τού Στουδίτου.

Ωδή α' Ἦχος α'
Αναστάσεως ημέρα

Πανηγύρεως ημέρα, τή Εγέρσει Χριστού θάνατος φρούδος ώφθη, ζωής ανέτειλεν αυγή, ο Αδάμ εξαναστάς χορεύει χαρά, διό αλαλάξωμεν επινίκιον ά δοντες.

Προσκυήσεως ημέρα τού τιμίου Σταυρού δεύτε πρός τούτον πάντες, τής γάρ Εγέρσεως Χριστού, τās αυγās φωτοβολών, προτίθεται νύν, Αυτόν ασπασώμεθα ψυχικώς αγαλλόμενοι.

Επιφάνηθι ο μέγας, τού Κυρίου Σταυρός, δείξόν μοι όψιν θείαν, τής ωραιότητός σου νύν άξιον προσκυνητήν, αιnéσεώς σου, καί γάρ ως εμπύχω σοι, καί φωνώ, καί προσπύσσομαι.

Αινεσάτωσαν συμφώνως, ουρανός καί η γή, ότι πρόκειται πάσιν, ο παμμακάριστος Σταυρός, ώ παγείς σωματικώς, ετύθη Χριστός, Αυτόν ασπασώμεθα, ψυχικώς αγαλλόμενοι.

Δόξα...

Τριάς τοίς χαρακτηήρσιν, ώ Μονάς τή μορφή, Πάτερ, Υιέ καί Πνεύμα, η ομοδύναμος Ενάς εν βουλή καί θελήσει, καί κράτους αρχή, τόν Κόσμον σου φύλαπτε, τήν ειρήνην βραβεύουσα.

Και νύν... Θεοτοκίον

Πείραν όλως η Παρθένος, μή ειδυία ανδρός, άσπορον τίκτεις βρέφος, άχραντον φέρεις τοκετόν, τόν τών όλων ποιητήν, Χριστόν τόν Θεόν, Αυτόν εκδυσώπησον ειρηνεύσαι τά σύμπαντα.

Καταβασία

Εις Ἦχον καί Ειρμόν τον αυτόν

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσής, εν ερυθρά θαλάσση, διαβιβάσας Ισραήλ, τώ Σταυρώ σου τήν υγράν, τή ράβδω τεμών, ωδήν σοι εξόδιον, αναμέλπων Χριστέ ο Θεός.

Ωδή γ'

Δεύτε πόμα πίνωμεν καινόν

Δεύτε άσμα άσωμεν καινόν, τήν κατάλυσιν Άδου πανηγυρίζοντες, εκ γάρ τού τάφου Χριστός, ανέστη τόν θάνατον ελών, καί σώσας τά σύμπαντα.

Δεύτε αρυσώμεθα πιστοί ουκ εκ κρήνης βρουούσης ύδωρ φθειρόμενον, αλλά πηγήν φωτισμού, Σταυρού προσκυήσει τού Χριστού, εν ώ καί καυχώμεθα.

Πάλαι δν ετύπου Μωυσήσ ταίς παλάμαις Σταυρόν σου νύν προσπυσσόμενοι, τόν νοητόν Αμαλήκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ, δι' ου καί σεσώσμεθα.

Όμμασι καί χείλεσιν αγνοίς, ανακρούοντες μέλος αγαλλιάσεως τόν τού Κυρίου Σταυρόν χαρά προσκυήσωμεν πιστοί, κροτούντες εν άσμασι.

Δόξα...

Ένα υποστάσει τρισί Θεόν άναρχον σέβω μή διαιρούμενον τή τής ουσίας μορφή, Πατέρα, Υιόν καί Πνεύμα ζών, εν οίς βεβαπίσμεθα.

Και νύν... Θεοτοκίον

Εν βάτω Μωσής σου τυπικώς τό μυστήριον πάλαι Σεμνή εύρακεν, ως γάρ εκείνην η φλόξ, τό πύρ τής θεότητος τήν σήν, νηδύν ου κατέφλεξεν.

Καταβασία

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τώ Σταυρώ σου εν πέτρα με τή τής πίστεως μή σαλευθήναι τόν νούν, εχθρού προσβολαίς τού δυσμενούς, μόνος γάρ εί άγιος.

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. β'

Ο Σταυρός σου Κύριε ηγίασαι, εν αυτώ γάρ γίνονται ιάματα τοίς ασθενούσιν εν αμαρτίαις, δι' αυτού σοι προσπίπτομεν, Ελέησον ημάς.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

Σήμερον τό Προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ιδού γάρ προσκυούμεν εις τόν τόπον ου έστησαν οι πόδες σου Κύριε, καί ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τών εξ αμαρτίας παθών ελευθερίας ετύχομεν

πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλόνηρωπε.

Δόξα...

Μόνον ἐπάγη τό ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τά θεμέλια εσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε, ὄν γάρ κατέπιε πόθω ὁ Ἄδης ἀπέλυσε τρόμω, ἔδειξας ἡμῖν τό σωτήριόν σου Ἄγιε καί δοξολογούμεν σε Υἱέ Θεοῦ, Ελέησον ἡμάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένη ἰκέτευε τόν Υἱόν σου τόν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή δ'

Ἐπί τῆς θείας φυλακῆς

Ἰδοῦ ἀνέστη ὁ Χριστός, ταῖς Μυροφόροις Γυναίξιν, Ἄγγελος φησί μή θρηνεῖτε πορευθεῖσαι εἶπατε, τοῖς Ἀποστόλοις, Χαίρετε, σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ, θανάτῳ λέλυται.

Τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, τὴν προσκυνήσιμον χαρὰν σήμερον Χριστέ ὑπαντώντες προπομπὴν ποιούμεθα τοῦ παναγίου Πάθους σου, εἰς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ἐναπειργάσω Σωτήρ, ὡς παντοδύναμος.

Σήμερον γίνεται χαρὰ, ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς, ὅτι τοῦ Σταυροῦ τό σημεῖον, Κόσμῳ ἐμφανίζεται, Σταυρός ὁ τρισμακάριστος, οὗτος γάρ προτεθεὶς ἀναβλύζει, τοῖς προσκυνούσιν αὐτόν, χάριν ἀέννητον.

Τί σοι προσάξωμεν Χριστέ; ὅτι τόν τίμιον Σταυρόν δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι ἐν ᾧ τό πανάγιον κατεκενώθη Αἷμά σου ὡ καί ἡ Σάρξ σου ἡλοῖς ἐπάγη, ὄν ἀσπαζόμενοι νύν, εὐχαριστούμεν σοι.

Δόξα...

Μιάς θεότητος ὑμῶν τρεῖς ὑποστάσεις ἀμερώς φύσεως ἀπλῆς δογματίζων, τόν Πατέρα ἀναρχόν Υἱόν καί Πνεῦμα ἅγιον, σύνθρονον κυριότητα μίαν, ὁμοβασιλείον ἐν κράτος αἰδίων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν, χρέμα πανθαύμα στον Ἀγνή, πράγμα φοβερόν, τὴν γάρ φύσιν, σὺ ἐκαινοτόμησας ἀνευ σποράς κυήσασα, μείνασα πάλιν ὡς πρὶν Παρθένος, ὁ γεννηθεὶς γάρ ἐκ σοῦ Θεός ἐστιν ἀληθής.

Καταβασία

Ἐπὶ Σταυροῦ σε Δυνατὴ φωστήρ ὁ μέγας καπιδῶν τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας συν ἔστειλεν ἔκρυψε, πᾶσα δὲ Κτίσις ὕμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν, καί γάρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδή ε'

Ὁρθρίσωμεν ὀρθροῦ βαθέος

Ἀνέτειλας ἀπὸ τοῦ τάφου ἄδυτον φάος τῷ Κόσμῳ ἀστράπτων τὴν ἀφθαρσίαν ἐκμειώσας Κύριε θανάτου τὴν κατήφειαν, ἐκ τῶν περάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι τὴ ἐγκρατεία θερμῶς, προσπυτισσόμενοι ἐν αἰνέσει, Ξύλον τό πανάγιον ἐν ᾧ Χριστός σταυρούμενος ἔσωσε Κόσμον ὡς εὐσπλαγχνος.

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ Ἀγγέλων τάξεις σήμερον Σταυροῦ σου τὴ προσκυνήσει, ἐν αὐτῷ γάρ τέθραυκας, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, σώσας Χριστέ τό ἀνθρώπινον.

Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη, ἡ Ἐκκλησία ὡς πρὶν, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τόν Σταυρόν σου Κύριε, ἐξ οὗ διὰ προσπαύσεως, ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα...

Συνάναρχα τρία δοξάζω μιάς οὐσίας Θεόν τόν Πατέρα, Υἱόν καί Πνεῦμα φῶς ἐν τριλαμπέστατον, ὁμοκρατέες βασιλείον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἐκήσας φύσεως νόμῳ, ἀλλ' ὑπὲρ νόμον, σοῦ γάρ μόνης ἀσπορος ἡ λοχεῖα φρικτός καί νοούμενος, ὁ τρόπος καί λεγόμενος, τοῦ τοκετοῦ σου Πανάμωμε.

Καταβασία

Ορθρίζοντες σέ ανυμνούμεν, Σωτήρ τού Κόσμου ειρήνην, ευράμενοι τώ Σταυρώ σου, δι ού ανεκαίνισας, τό γένος τό ανθρώπινον, φώς πρός, ανέσπερον άγων ημάς.

Ωδή ς'

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις

Ανέστης τόν θάνατον θραύσας Χριστέ, ώσπερ μέγας Βασιλεύς, εκ τών τού Άδου ταμείων, ανακαλέσας ημάς, εις απόλαυσιν Βασιλείας ουρανών, εις γήν αθανασίας.

Κροτούντες εν άσμασι θείοις πιστοί, αλαλάξωμεν Θεώ τόν Σταυρόν τού Κυρίου κατασπαζόμενοι, αγιότητος αναβλύζει γάρ πηγήν, πάσι τοίς εν τώ Κόσμω.

Πληρούται η ασματογράφος φωνή, προσκυνούμεν γάρ ιδού τών αχράντων ποδών σου, τό υποπόδιον Παντοδύναμε, τόν Σταυρόν σου τόν σεπτόν, τό τριπόθητον ξύλον.

Ο είδε ξύλον τώ σώ άρτω βληθέν Προφητών ο θρηνητής τόν Σταυρόν σου οικτίρμον, κατασπαζόμενοι, ανυμνούμέν σου τά δεσμά καί τήν ταφήν, λόγχην τε καί τούς ήλους.

Επ' ώμων όν περ κατεδέξω Χριστέ, φέρειν άγιον Σταυρόν, καί εν τούτω αρθήναι, καί σταυρωθήναι σαρκί προσπυσσόμενοι, κομιζόμεθα ισχύν κατ εχθρών αοράτων.

Δόξα...

Μονάδα τρισί χαρακτήρσιν υμνώ, καί Τριάδα εν μιά, φύσει προσκυνουμένην, Θεόν τά τρία ομού, φώς τρισήλιον τόν Πατέρα καί Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θαυμάτων τό μέγιστον θαύμα εν σοί ώφηη άσπιλε Αμνάς, τόν γάρ αίροντα Κόσμου τήν αμαρτίαν, Αμνόν απεκήσας, όν δυσώπει εκτενώς, υπέρ τών σέ υμνούντων.

Καταβασία

Τόν τύπον τού θείου Σταυρού Ιωνάς εν κοιλία τού κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καί ανέθορε σεσωσμένος τού θηρός τή δύναμει σου Λόγε.

Κοντάκιον

Αυτόμελον Ήχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τήν πύλην τής Εδέμ, αυτή γάρ επήλθε παράδοξος σβέσις τό ξύλον τού Σταυρού, θανάτου τό κέντρον, καί Αδου τό νίκος ελήλαται, επέστης δέ Σωτήρ μου βώων τοίς εν Αδη, Εισάγεσθε πάλιν εις τόν Παράδεισον.

Ο Οίκος

Τρεις σταυρούς επήξατο εν Γολγοθά ο Πιλάτος, δύο τοίς ληστεύσασι, καί ένα τού Ζωοδότου, όν είδεν ο Άδης, καί είπε τοίς κάτω, Ω λειτουργοί μου καί δυνάμεις μου τίς ο εμπήξας ήλον τή καρδία μου, ξυλίνη με λόγχη εκέντησεν άφνω καί διαρρήσομαι, τά ένδον μου πονώ, τήν κοιλίαν μου αλγώ, τά αισθητήριά μου, μαιμάσσει τό πνεύμά μου, καί αναγκάζομαι εξερεύξασθαι τόν Αδάμ καί τούς εξ Αδάμ, ξύλω δοθέντας μοι, ξύλον γάρ τούτους εισάγει πάλιν εις τόν Παράδεισον.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή τρίτη τών Νηστειών, τήν Προσκύνησιν εορτάζομεν τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού.

Στίχοι

- Τόν Σταυρόν γή σύμπασα προσκυνησάτω,
- Δι' ού περ έγνωκε σέ προσκυνείν, Λόγε.

Τή αυτού δύναμει, Χριστέ ο Θεός, καί ημάς τών τού πονηρού διαφύλαξον επηρειών, καί τά θεία σου Πάθη, καί τήν ζωηφόρον Ανάστασιν προσκυνήσαι αξίωσον, τό τεσσαρακονθήμερον ευμαρώς διανύσαντας στάδιον, καί ελέησον ημάς ως μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Ωδή ζ'

Ο Παίδας εκ καμίνου

Ανέστης εκ τού τάφου τρι ήμερος, ως ο υπνών Κύριε, Άδου πυλωρούς, πατάξας θεία δύναμει, καί τούς πάλαι εγείρας Προπάτορας, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Τή λύρα τών ασμάτων χορεύοντες, αγαλλιασώμεθα, σήμερον λαοί τή τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσει, τόν ἐν τούτῳ παγέντα Χριστόν δοξάζοντες, τόν μόνον εὐλογητόν τών Πατέρων Θεόν, καί υπερένδοξον.

Ο δείξας τό θνητότητος ὄργανον ζωῆς εργαστήριον, Κόσμῳ ασπαστόν, τόν σόν Σταυρόν Πανοικτίρμον, τούς αὐτόν προσκυνούντας αγίασον ὁ μόνος εὐλογητός τών Πατέρων Θεός καί υπερένδοξος.

Ο μόνος ελεήμων καί εὐσπλαγχνος, φώτισον αγίασον, μόνε Ἰησοῦ, τούς προσκυνούντάς σου πιστώσ, τόν Σταυρόν καί τά θεία Παθήματα, ὁ μόνος εὐλογητός τών Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Δόξα...

Μονάδα ἐν τρισίν υποστάσεσιν, ὑμνώ τήν θεότητα, φῶς γάρ ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱός, φῶς τό Πνεῦμα τοῦ φωτός ἀμερούς διαμένοντος ἐνόητη φυσική, καί ἀκτίσι τρισί προσώπων λάμποντος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Το πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σύ ὑπάρχεις κήρυγμα, πύλη γάρ Θεοῦ, στάμνος χρυσή γή αγία ἀνεδείχθης, Παρθένε Θεόνυμφε, κυήσασα ἐν σαρκί Ἰησοῦν τόν Χριστόν, τών Πατέρων Θεόν καί υπερένδοξον.

Καταβασία

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ρυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπί γῆς καί Σταυρώ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητός τών Πατέρων Θεός, καί υπερένδοξος.

Ὡδή η'

Αὕτη ἡ κλητή, καί αγία ἡμέρα

Μύρα ἐν χερσί, τί κατέχετε ὅλως; τίνα δέ ἐκζητεῖτε; νύν ὁ φανείς Νεανίας ἐν τῷ τάφῳ βοά, Ἐξανέστη ὁ Χριστός, καί Θεός ἡμῶν, ἀναστήσας φύσιν βροτῶν Ἄδου κευθμῶνων.

Χαίροις τό τρισόλβιον ξύλον καί θεῖον, Σταυρέ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ὁ τετραπέρατον Κόσμον, τή ἐλλάμψει τή σή, τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ προδεικνύς τās αὐγάς, ἀξίωσον πάντας πιστοῦς, φθάσαι τό Πάσχα.

Ταύτη τή ἡμέρα, μυρίζει τά μύρα, τῆς θείας μυροθήκης, τό ζωομύριστον ξύλον, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ὁσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου οἰσμῆς, αὐτόν προσκυνούντες, πιστώσ ἐῖς τούς αἰῶνας.

Δεύρο Ἐλισσαίε, Προφήτα εἰπέ εμφανῶς, Τί τό ξύλον ἐκεῖνο, ὁ εἰς τό ὕδωρ καθήκες; ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, δι' οὐ βάθους τῆς φθοράς ἀνελκύσθημεν αὐτόν προσκυνούντες, πιστώσ ἐῖς τούς αἰῶνας.

Πάλαι Ἰακώβ, προτυπῶν τόν Σταυρόν σου Χριστέ, Ἰωσήφ προσεκύνει, τῆς θείας ράβδου τό ἄκρον σκῆπτρον ταύτην φρικτόν, βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος, ὄν νύν προσκυνούμεν, πιστώσ ἐῖς τούς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα.

Μίαν ἐν τρισί, χαρακτήρσιν οὐσίαν, δοξάζω ἀσυγχύτως μονοπροσώπως τά τρία, οὐδέ τέμνω μορφή τόν Πατέρα καί Υἱόν σὺν τῷ Πνεύματι, εἰς γάρ ἐπί πάντων Θεός ἐῖς τούς αἰῶνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μόνη ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, Θεόνυμφε Μαρία, ἀνευ ἀνδρός τετοκυία τόν Σωτήρα Χριστόν, τῆς ἀγνεῖας τήν σφραγίδα φυλάξασα, Σέ μακαριούμεν, πιστοί ἐῖς τούς αἰῶνας.

Ἀνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Καταβασία

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθείς τών λεόντων ποτέ ὁ μέγας ἐν Προφήταις σταυροειδῶς ἐκπετάσας

Δανιήλ αβλαβής εκ τής τούτων καταβρώσεως σέσωσται, ευλογών Χριστόν τόν Θεόν εις τούς αιώνας.

**Ωδή θ'
Φωτίζου φωτίζου**

Εν τάφω κατήλθες ο ζωοδότης καί Θεός, καί συνέτριψας πάντα κλείθρά τε καί τούς μοχλούς, καί τούς νεκρούς εξανέστησας, Δόξα τή σή Εγέρσει βοώντας, Χριστέ Σωτήρ παντοδύναμε.

Ο τάφος ζωήν μοι Χριστέ ανέβλυσεν ο σός, ο κρατών τής ζωής γάρ, επιστάς εβόησας τοίς κατοικούσιν εν μνήμασιν, οι εν δεσμοίς, λύθητε, εγώ γάρ τού Κόσμου λύτρον ελήλυθα.

Εν ύμνοις σκιρτάτω πάντα τά ξύλα τού δρυμού τό ομώνυμον ξύλον, τού Σταυρού θεώμενα, κατασπαζόμενον σήμερον, ού ο Χριστός ύψωσε τήν κάραν ώς προφητεύει ο θείος Δαυίδ.

Εν ξύλω τεθνήξας ξύλον σε, εύρηκα ζωής, χριστοφόρε Σταυρέ μου φυλακτήρ μου άρρηκτε, κατά δαιμόνων ισχύς κραταιά, σέ προσκυνών σήμερον κραυγάζω, Αγιάσόν με τή δόξη σου.

Ευφραίνου αγάλλου, η Εκκλησία τού Θεού τό τρισόλβιον ξύλον προσκυνούσα σήμερον, τού παναγίου Σταυρού τού Χριστού, ώ λει τουργεί, τάγματα Αγγέλων, καί μετά φόβου παρίστανται.

Δόξα...

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει προσκυνώ, σέ θεότης αγία, τόν Πατέρα, καί τόν Υίόν σύν τώ αγίω τε πνεύματι, μίαν αρχήν, μίαν βασιλείαν τήν τών απάντων δεσπόζουσαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό όρος τό μέγα, εν ώ κατώκησε Χριστός σύ υπάρχουν Παρθένε ως Δαυίδ ο θείος βοά, δι' ής ημεις, ανυψώθημεν πρός ουρανόν, υιοθετηθέντες, τώ Πνεύματι παμμακάριστε.

Καταβασία

Ω Μήτηρ Παρθένε, καί Θεοτόκε αφευδής, η τεκούσα ασπόρως, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εν Σταυρώ υψωθέντα σαρκί σέ οι πιστοί, άπαντες αξίως, σύν τούτω νύν μεγαλύνομεν.

**Εξαποστειλάριον
Τό Εωθινόν Αναστάσιμον**

**Καί τού Σταυρού
Τοίς Μαθηταίς**

Σταυρόν Χριστού τόν τίμιον, σήμερον προτεθέντα ιδόντες προσκυνήσωμεν, καί πιστώσ ευφρανθώμεν, κατασπαζόμενοι πόθω, τόν εν τούτω θελήσει, σταυρωθέντα αιτούμενοι, Κύριον αξιώσαι, πάντας ημάς, τόν Σταυρόν τόν τίμιον προσκυνήσαι, καί φθάσαι τήν Ανάστασιν, πάντας ακατακρίτως.

Θεοτοκίον, Όμοιον

Τό ξύλον εν ώ Πάνσεμνε τάς αχράντους παλάμας, υπέρ ημών εξέτει νε, προσπαγείς ο Υιός σου, νύν ευσεβώς προσκυνούμεν, δός ημίν τήν ειρήνην, καί τά κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καί τήν λαμπράν, καί κοσμοχαρμόσουνον προσκυνήσαι, τού Πάσχα κυριώνυμον καί φωσφόρον ημέραν.

Εις τούς Αίνους

Ιστώνμεν Στίχους η' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου, δ', καί τού Σταυρού Προσόμοια, γ' δευτερούντες τό α'.

**Ήχος δ'
Ως γενναίον εν Μάρτυσιν**

Εν φωναίς αλαλάξωμεν, εν ωδαίς μεγαλύνωμεν, τόν Σταυρόν τόν τίμιον, ασπαζόμενοι, καί πρός αυτόν εκβοήσωμεν, Σταυρέ πανσεβάσμιε, καθαγιάσον ημών τάς ψυχάς καί τά σώματα, τή δυνάμει σου, καί παντοίας εκ βλάβης εναντίων, διατήρησον ατρώτους τούς ευσεβώς προσκυνούντάς σε. **(Δίς)**

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών, καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

Προσελθόντες αρύσατε, μή κενούμενα νάματα, τού Σταυρού τή χάριτι, προερχόμενα, ιδού προκείμενον βλέποντες τό Ξύλον τό άγιον, χαρισμάτων τήν πηγήν αρδομένην τώ Αίματι καί τώ ύδατι τού Δεσπότου τών όλων, τού εν τούτω, εκουσίως υψωθέντος καί τούς βροτούς ανυψώσαντος.

Στίχ. Ο δέ Θεός ημών πρό αιώνων ειργάσατο σωτηρίαν εν μέσω τής γής.

Εκκλησίας εδραίωμα, βασιλέων κραταίωμα μοναζόντων καύχημα καί διάσωσμα, σύ εί Σταυρέ πανσεβάσμιε, διό προσκυνούντές σε, καί καρδίας καί ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τού εν σοί προσπαγέντος, καί τό κράτος, τού δολίου καθελόντος καί τήν αράν αφανίσαντος.

Δόξα ...

Ιδιόμελον τού Τριωδίου

Ήχος πλ. δ'

Τήν υψηλόφρονα γνώμην τών κακίστων Φαρισαίων ο πάντων Κύριος παραβολικώς εκφεύγειν ταύτην εδίδαξε καί μή υψηλοφρονείν, παρ' ο δεί φρονείν, πάντας επαίδευσεν υπογραμμός καί τύπος ο αυτός γενόμενος, μέχρι Σταυρού καί θανάτου, εαυτόν εκένωσεν, Ευχαριστούντες ούν συν τώ Τελώνη είπωμεν, ο παθών υπέρ ημών καί απαθής διαμείνας Θεός τών παθών ημάς ρύσαι, καί σώσον τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εζωποποιήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν, Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη

Ψαλλομένης δέ τής Δοξολογίας ταύτης αλλάσσει ο Ιερεύς τήν στολήν αυτού, καί λαβών θυμιατόν θυμιά τήν αγίαν Τράπεζαν καί τόν Σταυρόν, είθ ούτω λαμβάνει αυτόν μετά δίσκου επί τής κεφαλής αυτού σύν τή θήκη καί εξέρχεται εκ τού αριστερού Βήματος προπορευομένων αυτού λαμπάδων καί θυμιατού καί απέρχεται εις τάς βασιλικάς πύλας, Τελεσθείσης δέ τής Δοξολογίας, καί τού Τρισαγίου, λέγει ο Ιερεύς, Σοφία, ορθοί καί ημεις ψάλλομεν τό Τροπάριον, Σώσον Κύριε τόν λαόν σου ... εκ τρίτου, καί εισοδεύει ο Ιερεύς, φέρων τόν τίμιον Σταυρόν έμπροσθεν των αγίων θυρών. κακείσε προεутρεπισθέντος τού τετραπόδου, τίθεται επάνω αυτού ο τίμιος Σταυρός.

Είτα ψάλλομεν τό παρόν

Τροπάριον εκ γ'

Ήχος πλ. β'

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καί τήν αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν.

Ανοιχθείσης δέ τής θήκης, άρχεται προσκυνών ο Προεστώς καί ο Ιερεύς, βάλλοντες μετανοίας γ', κατενώπιον τού τιμιου Σταυρού, καί μετά τό ασπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ομοίως καί εις τούς Χορούς, πρός μίαν. Είθ ούτως άρχονται οι Αδελφοί, προσκυνούντες δύο δύο κατά τάξιν. Προσκυνούντων δέ τών Αδελφών ψάλλομεν τά Ιδιόμελα ταύτα.

Ποίημα Λέοντος Δεσπότου

Ήχος β'

Δεύτε πιστοί τό ζωοποιόν Ξύλον προσκυνήσωμεν, εν ώ Χριστός ο Βασιλεύς τής δόξης εκουσίως χείρας εκτείνας ύψωσεν ημάς εις τήν αρχαίαν μακαριότητα, ούς πρίν ο εχθρός, δι ηδονής συλήσας εξορίστους Θεού πεποιήκε, Δεύτε πιστοί Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' ού ηζιώθημεν, τών αοράτων εχθρών συντριβειν τάς κάρας. Δεύτε πάσαι αι πατριαί τών εθνών τόν Σταυρόν τού Κυρίου ύμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ τού πεσόντος Αδάμ η τελεία λύτρωσις, εν σοί οι πιστότατοι Βασιλείς ημών καυχώνται ως τή σή δύναμει, Ισμαηλίτην λαόν, κραταιώς υποτάπτοντες. Σέ νύν μετά φόβου, Χριστιανοί ασπαζόμεθα, καί τόν εν σοί προσπαγέντα Θεόν δοξάζομεν λέγοντες, Κύριε ο εν αυτώ προσπαγείς, ελέησον ημάς ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον ο Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευράν κεντάται, χολῆς καὶ ὄξους γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς Εκκλησίας, στέφανον ἐξ ακανθῶν περιβάλλεται ὁ καλύπτων ουρανὸν τοῖς νέφεσι, χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, καὶ ραπίζεται πηλὴν χειρὶ ὁ τῆ χειρὶ πλάσας τὸν ἀνθρωπίνον, τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν ουρανὸν ἐν νεφέλαις, ἐμπυσμους καὶ μάστιγας δέχεται ονειδισμούς καὶ κολαφισμούς καὶ πάντα υπομένει δι' ἐμέ τὸν κατάκριτον ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ Θεὸς ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα ... Ἦχος ὁ αὐτός

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τούτον ἡ Ἀγνή καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωρούσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο, οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποιήκας; ὁ ωραῖος κάλλει παρά πάντας βροτούς, ἄπνους ἀμορφος φαῖνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδέ κάλλος, οἴμοι τό ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε, τὰ σπλάγχνα τιτρωσκομαι καὶ δεινὴ μοι ρομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται, Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β' Εἰρημολογικόν

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ἰδοὺ γάρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, ἡ Λιτὴ μετὰ τοῦ Ἐωθινοῦ Ἰδιομελοῦ, καὶ ἡ Α' Ὁρα, ἐν ἡ ἀναγινώσκειται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου.

ΕἰΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Οκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ἡ 5' Ὁδή.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ὁ Απόστολος

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον ἡν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Δ', 14-Ε', 6)

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς ουρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας, οὐ γάρ ἔχομεν Ἀρχιερέα, μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθομιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρηγορίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαίρον βοήθειαν. Πᾶς γάρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται, ἀσθενεῖαν, καὶ διὰ ταύτην οφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ εαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ εαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς, οὐχ εαυτὸν ἐδόξασε γενεθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν. Υἱός μου εἰ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλουῖα Ἦχος β'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Μάρκον

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ελθεῖν...

Κοινωνικόν

Εσημειώθη εφ' ημάς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Αλληλοῦϊα.

Τήν αὐτήν Σταυροπροσκύνησιν ποιούμεν ημέρας δ', τή Κυριακή, ἤτοι σήμερον, τή Δευτέρα, τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή, ψάλλοντες εἰς τήν Α' Ὁραν, ἀντί τοῦ, «Τά διαβήματά μου...» τό, «Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν...»

t62top

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Στιχηρά
Ἦχος πλ. δ'
Κύριε, εἰ καί κριτηρίω

Κύριε, ο ἐπί Σταυροῦ εκουσίως, υπαπλώσας τάς παλάμας σου, τούτον κατανύξει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς αξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείαις καί δεήσεσι, καί εγκρατεία, καί εὐποῖα, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Κύριε, τῶν ἀμαρτιῶν μου τά πλήθη, κατὰ τό πλήθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρμῶν Πανοικτίρμον, καί τόν Σταυρόν σου αξίωσον, ἐν καθάρᾳ τῆ ψυχῆ, καί βλέπειν καί προσπύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς εγκρατείας, Εβδομάδι ὡς φιλόανθρωπος.

Ἔτερον Προσόμοιον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος γ' Μέγιστον θαύμα

Μέγιστον θαύμα! τό Ξύλον ὁράται, ἐν ᾧ Χριστός σαρκί ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ο Κόσμος καί φωτιζόμενος ἀνακράζει. Ὡ τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει! καί θεωρούμενος δαίμονας καίει, καί ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τό ἀχραντόν Ξύλον, τιμῶ καί προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καί Θεόν δοξάζω, τόν διά σου μοι χαριζόμενον, ζῶν τήν ἀτελεύτητον.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ',
Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Προκείμενον
Ἦχος πλ. δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό Ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπό τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Ἀτενίσαι τό ὄμμα εἰς οὐρανόν, οὐ τολμῶ ο τάλας ἐγώ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων, ἀλλ' ὡς ο Τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι. Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καί φαρισαϊκῆς υποκρίσεως ρύσαι με, ὡς ἄμωτος εὐσπλαγχνός. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τάς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μήτηρ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογούμεν, τήν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθήναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά δέ τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Τό πάνσεπτον πιστοί, προσκυνήσωμεν Ξύλον, ἐν ᾧ ο Ποιητής, τῶν ἀπάντων ὑψῶθη, πρόκειται

αγιαζον, τούς προσιόντας ψυχή και σώματι, ρύπον αποκαθαίρον, τής αμαρτίας τών νηστευόντων πιστώσ, και ανυμνούντων πάντοτε Χριστόν, τόν μόνον ευεργέτην.

Δόξα... Τό αυτό

Και νύν... Θεοτοκίον

Ο Λόγος τού Πατρός, επί τής γής κατήλθε, και Άγγελος φωτός, τή Θεοτόκω εβόα. Χαίρε ευλογημένη, η τήν παστάδα μόνη φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβούσα, τόν πρό αιώνων Θεόν και Κύριον, ίνα τής πλάνης σώση ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Μεσοπονήσαντες, νύν τήν εγκράτειαν, και εις προσκύνησιν, Χριστέ μου φθάσαντες, τού ζωηφόρου σου Σταυρού, προσπίπτοντες βωμέν σοι. Μέγας εί Φιλάνθρωπε, και μεγάλα τά έργα σου, ότι εφανέρωσας τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, όν φόβω προσκυνούντες κραυγάζομεν. Δόξα τή άκρα ευσπλαγχία σου.

Δόξα... Τό αυτό

Και νύν... Θεοτοκίον

Ως αγεώργητος Παρθένε άμπελος, τόν ωραιότατον, βότρυν εβλάστησας, αναπηγάζοντα ημίν, τόν οίνον τόν σωτήριον, πάντων τόν ευφραίνοντα, τás ψυχάς και τά σώματα, όθεν ως αιτίαν σε τών καλών μακαρίζοντες, αεί σύν τώ Αγγέλω βωμέν σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

**Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Αρματηλάτην Φαραώ**

Η φωτοφόρος τού Σταυρού προσκύνησις, πάσιν επέφανεν, ηλιακήν αίγλην, σωτηρίας πέμπτουσα, και πάντας καταυγάζουσα, τούς παθών αμαυρώσει, κεκρατημένους, συνδράμωμεν, τούτον καθαρώς κατασπάσασθαι.

Τή τής νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθαρωτάτω νοϊ, τώ καθαρώ μόνω, δεύτε εκβοήσωμεν, φωνήν ευχαριστήριον. Σύ τό Αίμά σου Λόγε, υπέρ ημών πάντων δέδωκας, σύ και τώ Σταυρώ αγιάζεις ημάς.

Συμποδισθείς ταίς προσβολαίς τού όφεως, τραύμα εξαίσιον, διαπαντός κείμαι, Σώτερ ο τήν έκπτωσιν, τών πρωτοπλάστων πάθει σου, τού Σταυρού ανορθώσας, ανόρθωσον, και Οδηγήσον, σου πρός θελημάτων εκπλήρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Παρισταμένη τώ Σταυρώ σου Κύριε, η, Απειρόγαμος, και τás εν σοί τρώσεις, καθορώσα Δέσποτα, πιτρωσκομένη έλεγεν. Οίμοι τέκνον! ωδίνας, αποφυγούσα τώ τόκω σου, νύν οδυνηρώς κατατρύχομαι.

**Έτερον Ποίημα τού κυρίου Θεοδώρου
Ἦχος γ'**

Άσωμεν τώ Κυρίω τώ ποιήσαντι

Εβδομάς αγία, και φωσφόρος αύτη, τόν Σταυρόν τόν τίμιον, προπιθεμένη Κόσμω, δεύτε ασπασώμεθα, φόβω τε και πόθω, τás ψυχάς φωτιζόμενοι, τόν εν αυτώ παγέντα Χριστόν, εν άσμασι δοξάζοντες.

Τόν Σταυρόν σου πάντες, προσκυνούμεν Χριστέ, προπομπήν ποιούμενοι, τής Αναστάσεώς σου, υμνούμεν τούς ήλους σου, τιμώνμεν και τήν λόγχην σου, τά χείλη και τά όμματα, ψυχής τε και τού σώματος, εν τούτοις αγνιζόμενοι.

Δόξα...

Τριάς η εν Μονάδι, ουσίας υμνουμένη, Πάτερ Υιέ σύν Πνεύματι, τώ υπερπαναγίω, άναρχε αϊδιε, άκτιστε θεότης, η τού φωτός πηγή και ζωή. Σε προσκυνούμεν πάντες βροτοί, τήν τό πάν

ουσιώσασαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε αγνή, Χερουβικόν όχημα, εξ ής Θεός ετέχθη, σύ γάρ μόνη γέγονας, πηγή αφθαρσίας, πηγάζουσα πάσι ζωήν, αφ' ής αρυόμενοι, ιάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τεσσαράκοντα νηστειών σταδίου, μέσον διίππευόντες, δεύτε τή διαθέσει, Χριστώ συναπίωμεν, πρός τό θεϊόν Πάθος, ίνα συσταυρωθέντες αυτώ, κοινωνοί γενώμεθα, τής αυτού Αναστάσεως.

Ο Ειρμός

Άσωμεν τώ Κυρίω, τώ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα εν Ερυθρά θαλάσση, πόντω γάρ εκάλυψε τούς υπεναντίους, καί έσωσε τόν Ισραήλ αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Τόν ιοβόλοισ πάθεσι, καί ψυχήν, καί διάνοιαν, τετραυματισμένην κεκτημένον Κύριε, ελέησον οίκτηρον, τώ σώ Σταυρώ θωράκισον, καί ταίς εκ πλευράς σου κενωθείσαις ρανίσι, προθύμως ίνα μέλπω. Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερευψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Επί τού όρους πάλαι σε, Μωϋσής προετύπωσε, χείρας ανυψών, καί Αμαλήκ τροπούμενος, Σταυρέ πανσεβάσμιε, όν προσκυνούντες σήμεραν, τρέπομεν δαιμόνων τά αλλόφυλα στίφη, καί πίστει μελωδούμεν, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερευψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Υπό παθών κλονούμενον, υπ' εχθρών σκελιζόμενον, υπό συνηθείας πονηράς ελκόμενον, οίκτηίρησον Εύσπλαγγνε, τώ σώ Σταυρώ θωράκισον, όπως μελωδώ εν ακλονήτω καρδιά. Οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Σταυροθεοτοκίον

Οδυνηρώς στενάζουσα, μητρικώς ολολύζουσα, καί τήν εκ σών σπλάγγνων, συνοχήν μή φέρουσα, Σταυρώ, ενητένιζες, τώ εκ τής σής τεχθέντι γαστρός, Τέκνον, εκβούσα, τί τό όραμα τούτο, πώς πάσχεις ο τή φύσει, απαθής; πάντων, θέλων, τό γένος τών ανθρώπων, φθοράς ελευθερώσαι.

Ειρμός άλλος

Τόν υπ' Αγγέλων

Τή Εκκλησία προτεθέντα, τόν Σταυρόν Χριστού Θεώμενοι, φόβω καί πίστει αδελφοί, προσελθόντες προσκυνήσωμεν, αυτώ αναβώντες. Σύ τήν ζωήν εξήνηθας, τοίς βροτοίς φωτοφόρε.

Τροπαιοφόρον εν πολέμοις, ουρανός σε καθυπέδειξε, ζωοποιέ ημών Σταυρέ, Βασιλέων όπλον άμαχον, εχθρών ο καθαιρέτης, Εκκλησιών τό κέρας, καί τών πιστών σωτηρία.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Πατέρα άγιον δοξάζω, καί Υιόν άγιον σέβω, καί Πνεύμα άγιον υμνώ, Ομοούσιον. Τριάδα απλήν, Θεόν έκαστον τούτων, φώτα καί φώς, ως εξ Ηλίου ενός προϊόντα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη αδιόδευτε, χαίρε βάτε ακατάφλεκτε, χαίρε η στάμνος η χρυσή, χαίρε όρος αλατόμητον, χαίρε Θεοτόκε ελπίς αρραγής, καί τείχος τών επί σοί πεπιοιθότων.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τήν Νηστειάν εκμεσάσαντες, ευθαρσήσωμεν τώ πνεύματι, πρός τό εξής νεανικώς, ευδρομούντες σύν Θεώ αδελφοί, όπως καί τό Πάσχα περιχαρώς οψώμεθα, τού Χριστού αναστάντος.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως, εν Υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή, καί όρη, καί βουνοί, καί βυθός, καί πάν γένος ανθρώπων ύμνοις αυτόν ως Κτίστην καί Ποιητήν, ευλογείτε υμνείτε, καί υπερευψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Έφριξε πάσα ακοή

Εγγόνους πάλαι Ιακώβ, ευλογών προδιετύπου τρανώτατα, Σταυρόν τόν τίμιον, δι' ού Οικτίρμον, ημάς ευλόγησον, αγιασμού παρεκτικήν, χάριν παρεχόμενος, τοίς προσκυνούσιν αυτόν, καί τών

πάντων Λυτρωτήν σε δοξάζουσι.

Νηστείας ύδατι πιστοί, καθαρθέντες καί ψυχὴν καί διάνοιαν, τό ζωοδῶρητον, καί θεῖον Ξύλον, περιπτυσζόμεθα, πρόκειται πάσιν εμφανώς, βρύον θεῖαν ἀφ᾽ ἑσιν, καί φῶς ουράνιον, καί ζωὴν καί ἀληθὴ ἀγαλλίασιν.

Κριτὴν σε οἶδα φοβερόν, ελευσόμενον ἐν δόξῃ θεότητος, πάντων τὰ κρύφια, ἐλέγχειν τότε, μέλλοντα Κύριε, διό σοι κράζω Ἀγαθέ. Ἡμαρτον συγχώρησον, μὴ θριαμβεύσης μου, τὰ πολλὰ καί χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἄρνα πάλαι ἡ Ἀμνάς, θεωρούσα πρὸς σφαγὴν καθελκόμενον, καί σκοτιζόμενον, ἡλίου φέγγος, κλαίουσα ἔλεγεν. Ἦλιε, δόξης Ἰησοῦ, ἔδυσ θανατούμενος, ἀλλὰ ἀνάτειλον, τῆς ἐγέρσεως τό φῶς τοῖς ποθοῦσί σε.

Εἰρμός ἄλλος

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὐ ἔστησαν, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, προσκυνήσωμεν ἅπαντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυρόν, ὡς Δαυῖδ ἀνακράζει, ὁ θεοφωνότατος, καί γὰρ ὁ ἅπαντα περιέχων δρακί, ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες προσέλθετε, τῇ νηστεία καθαροί, καί προκείμενον βλέποντες σήμερον, τὸν πανσέβαστον Σταυρόν, προσκυνήσατε φόβῳ, καί πίστει ευφραίνεσθε, καί συναγάλλεσθε, τὸν ἁγιασμόν ταῖς ψυχαῖς αρυόμενοι.

Δόξα...

Τῆ οὐσία Μονάς ἐστὶν ἀτμητος, ἡ υπέρθεος Τριάς, ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς, μὴ τμωμένη γὰρ τμάται, ἐν οὐσα τρισσεύεται, αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱός, καί Πνεῦμα τό ζῶν, ἡ φρουρούσα τό πᾶν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε; καί μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριάμ ἐκτελείς τό τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι τό, Πῶς; Μὴ ἐρεῦνα τὰ βάθη, τῆς Θεοτοκίας μου, τοῦτο πανάληθες, υπέρ δέ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ πᾶς ὁ λαός, ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα, τὸν πανάγιον Σταυρόν, γνῶτε οὖν καί ἠτάσθε, ἐν τούτῳ οἱ δαίμονες, ἔθνη τὰ βάρβαρα γνῶτε, καί ἠπάσθε, δι' οὐ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τό πῦρ τῆς θεότητος, συλλαβούσαν ἐν γαστρὶ, Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον, ράβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυῖδ.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἦχος πλ. β'

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστέ, τὴν ταπεινώσιν ἐδειξας, σεαυτὸν κενώσας, καί μορφὴν δούλου λαβών, τοῦ Φαρισαίου τὴν μέγλαυχον εὐχὴν μὴ προσίεμενος, τοῦ δὲ Τελώνου τὸν συντετριμμένον στεναγμόν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐν τοῖς υφίστοις προσδεχόμενος, διό καγὼ βοῶ σοι. Ἰλάσθητι ὁ Θεός, Ἰλάσθητι, Σωτήρ μου καί σώσον με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πάσα ἡ Κτίσις εορτάζει, οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καί ἡ γῆ ευφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αυτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καί Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καί ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος βαρύς

Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης, λαόν ημαρτηκότα, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης ημάς, αναθός υπάρχων. Σέ γάρ δοξάζει πάσα η γή, καί δεόμεθα. Φείσαι ημών Άγιε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξα'

Επί τώ Θεώ τό σωτήριον μου καί η δόξα μου.

Στίχ. Ουχί τώ Θεώ υποταγήσεται η ψυχή μου;

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΔ' 24-32)

Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Ὅν τρόπον εἰρηκα, οὕτως ἔσαι, καί ὄν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτω μενεί, τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καί ἐπὶ τῶν ορέων μου, καί ἔσονται εἰς καταπάτημα, καί ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καί τό κύδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. Αὕτη η βουλή, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐφ ὅλην τὴν Οἰκουμένην, καί αὕτη η χεῖρ η υψηλή, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἃ γάρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καί τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν υψηλὴν τίς ἀποστρέψει; Τοῦ ἔτους, οὐ ἀπέθανεν Ἀχαζ ὁ βασιλεὺς, ἐγενήθη τό ρῆμα τοῦτο. Μὴ ευφρανθεῖτε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι, συνετρίβη γάρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος υμᾶς, ἐκ γάρ σπέρματος ὄφews ἐξελεύσεται ἔγγονα ἀσπίδων, καί τὰ ἔγγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετώμενοι. Καί βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πένητες δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται, ἀνελεῖ δὲ τό σπέρμα σου ἐν λιμῷ, καί τό κατάλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καί οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. Καί τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καί δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ξβ'

Στίχ. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

[t63top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Ἦχος πλ. δ'

Τί υμᾶς καλέσωμεν

Μέσον διίππεύοντες σήμερον, ημερῶν τῆς ἐγκρατείας, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἐν τούτῳ ὑψωθέντα, μέσον γῆς ὡς κραταῖον, Σωτήρα, καί Θεὸν δοξολογήσωμεν, βωόντες, θεωροὺς ημάς ἀνάδειξον, τῶν Παθημάτων σου Δέσποτα, καί τῆς σεπτῆς Ἀναστάσεως, δωροῦμενος, ἰλασμόν ημῖν, καί μέγα ἔλεος.

Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος, τῶν βρωμάτων ἀποχή, καί ἡδονῶν ἀποστροφή, καί τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ περιπτυσώμεθα πιστώως. Ὁράται, ἐμφανῶς γάρ προσκυνούμενος, καί πάντας, ἀγιάζει θεῖα χάριτι, καί τώ Κυρίῳ βοήσωμεν. Ευχαριστούμέν σοι Εὐσπλαγχνε, τῷ σώζοντι, διὰ τούτου τὰς ψυχὰς ημῶν.

Ἐτερον, Ποίημα Θεοδώρου

Τὴν Θεοτόκον

Νύν τόν Σταυρόν προσκυνούντες, πάντες κραυγάζομεν. Χαίρε ξύλον τῆς ζωῆς, χαίρε σκήπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, χαίρε βροτῶν δόξα ἐπουράνιε, χαίρε Ἀνάκτων τό καύχημα, χαίρε τό κράτος τῆς πίστεως, χαίρε ὄπλον ἀήτητον, χαίρε τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον, χαίρε φέγγος λαμπρόν, σωτήριον τοῦ Κόσμου, χαίρε Μαρτύρων τό μέγα κλέος, χαίρε σθένος Δικαίων, χαίρε Ἀγγέλων λαμπρότης, χαίρε πάνσεπτε.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός ξγ'

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Στίχ. Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Η', 21 - Θ', 7)

Είπε Κύριος ο Θεός, διανοηθείς, ου προσθήσω έτι καταράσασθαι τήν γήν, διά τά έργα τών ανθρώπων, ότι έγκειται η διάνοια τού ανθρώπου επιμελώς επί τά πονηρά εκ νεότητος, ου προσθήσω ούν έτι πατάξαι πάσαν σάρκα ζώσαν, καθώς εποίησα. Πάσας τάς ημέρας τής γής, σπέρμα και θερισμός, ψύχος και καύμα, θερος και έαρ, ημέραν και νύκτα ου καταπαύσωσι. Και ευλόγησεν ο Θεός τόν Νώε, και τούς υιούς αυτού, και είπεν αυτοίς. Αυξάνεσθε, και πληθύνεσθε, και πληρώσατε τήν γήν, και κατακυριεύσατε αυτής, και ο φόβος υμών, και ο τρόμος έσται επί πάσι τοίς θηρίοις τής γής, και επί πάντα τά πετεινά τού Ουρανού, και επί πάντα τά κινούμενα επί τής γής, και επί πάντας τούς ιχθύας τής θαλάσσης, υπό χείρας υμίν δέδωκα, και πάν ερπετόν, ό εστι ζών, υμίν έσται εις βρώσιν, ως λάχανα χόρτου δέδωκα υμίν τά πάντα. Πλήν κρέας εν αίματι ψυχής ου φάγεσθε, και γάρ τό υμέτερον αίμα τών ψυχών υμών, εκ χειρός πάντων τών θηρίων εκζητήσω αυτό, και εκ χειρός ανθρώπου αδελφού εκζητήσω τήν ψυχήν τού ανθρώπου, ο εκχέων αίμα ανθρώπου, αντί τού αίματος αυτού εκχυθήσεται, ότι έν εικόνι Θεού εποίησα τόν άνθρωπον. Υμείς δέ αυξάνεσθε, και πληθύνεσθε, και πληρώσατε τήν γήν, και κατακυριεύσατε αυτής.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός ξδ'

Επάκουσον ημών, ο Θεός, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής.

Στίχ. Σοί πρέπει ύμνος, ο Θεός, εν Σιών.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΑ', 19 - ΙΒ', 6)

Υίός δικαίος γεννάται εις ζωήν, διωγμός δε άσεβούς εις θάνατον. Βδέλυγμα Κυρίω διεστραμμένοι οδοί, δεκτοί δε αυτώ πάντες άμωμοι εν ταίς οδοίς αυτών. Χειρί χείρας εμβάλων αδίκως, ουκ απιμώρητος έσται κακών. Ο δε σπειρών δικαιοσύνην, λήψεται μισθόν πιστόν. Όσπερ ενώτιον χρυσούν εν ρινί υός, ούτω γυναικί κακόφρονι κάλλος. Επιθυμία δικαίων πάσα αγαθή, ελπίς δε άσεβών απολείται. Εισίν, οί τά ίδια σπειρόντες πλείονα ποιούνται, εισί δε και οί συνάγοντες τά αλλότρια, ελαττονούνται. Ψυχή ευλογουμένη πάσα απλή, ανήρ δε θυμώδης ουκ ευσχήμων, ο συνεχών σίτον, υπολείποιο αυτόν τοίς έθνεσιν, ευλογία δε εις κεφαλήν τού μεταδιδόντος. Τεκταινόμενος αγαθά, ζητεί χάριν αγαθήν, εκζητούντα δε κακά καταλήψεται αυτόν. Ο πεποιθώς επί τώ πλούτω αυτού, ούτος πεσειται. Ο δε αντιλαμβανόμενος δικαίων, ούτος ανατελεί, ο μή συμπεριφερόμενος τώ εαυτού οίκω, κληρονομήσει άνεμον, δουλεύσει δε άφρων φρονίμω. Εκ καρπού δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωής, αφαιρούνται δε άωροι ψυχάι παρανόμων. Ει ο μέν δικαίος μόλις σώζεται, ο άσεβής και άμαρτωλός πού φανείται; ο αγαπών παιδείαν, αγαπά αισθησιν, ο δε μισών ελέγχους, άφρων. Κρείσσων ο ευρίσκων χάριν παρά Κυρίω, ανήρ δε παράνομος παρασιωπηθήσεται, ου κατορθώσει άνθρωπος εξ ανόμου, αι δε ρίζαι τών δικαίων ουκ εξαρθήσονται. Γυνή ανδρεία στέφανος τώ ανδρί αυτής, ώσπερ δε εν ξύλω σκώληξ, ούτως άνδρα απόλλυσι γυνή κακοποιός. Λογισμοί δικαίων κρίματα, κυβερνώσι δε άσεβείς δόλους. Λόγοι άσεβών δόλιοι εις αίμα, στόμα δε ορθών ρύσεται αυτούς.

Απόστιχα

Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. δ'

Μεγαλορρήμων Φαρισαίος, εβδελύχθη καυχησάμενος, και Τελώνης ταπεινόφρων, διά σιγής εδικαιώθη προσευξάμενος, διό τών εκατέρων μαθούσα ψυχή μου τό διάφορον, τήν ταπεινοφροσύνην ελού και κατάσπαζε. Χριστός γάρ ταπεινοίς επηγγείλατο, διδόναι χάριν ως φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικών

Μάρτυρες Κυρίου, ικετεύσατε τόν Θεόν ημών, και αιτήσασθε ταίς ψυχάις ημών, πλήθος οικτιρμών, και τόν ιλασμόν, τών πολλών παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα Και νύν... Θεοτοκίον

Εγώ Παρθένε αγία Θεοτόκε, τή σκέπη σου προστρέχω, οίδα ότι τεύξομαι τής σωτηρίας, δύνασαι γάρ αγνή βοηθήσαι μοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά δε τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα 'Ηχος πλ. δ'

Τό ασάλευτον στήριγμα

Εγκρατεία λαμπρύναντες, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν προσκυνήσωμεν, τὸν σωτήριον, ἐν ᾧ Χριστὸς προσηλώθη, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ. Χαίρε νηστευόντων ἡ τρυφή, καὶ βεβαία βοήθεια. Χαίρε αναιρέτα τῶν παθῶν, τῶν δαιμόνων ἀντίπαλε, χαίρε Ξύλον μακάριον.

Θεοτοκίον

Τό ασάλευτον στήριγμα, τό τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσιμον δῶρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαίρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαίρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετά τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ὡσπερ ζωὴν τῆς Κτίσεως, τὸν σὸν Σταυρὸν προκείμενον, ἡ Οἰκουμένη ἀσπάζεται Κύριε, καὶ προσκυνούσα κράζει σοι. Τῆ αὐτοῦ ἐνεργεία, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τοὺς ἀνυμνούντάς σε, τοὺς ἐυλογούντάς σε, διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησον Πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Χαίρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαίρε ἡ τεκούσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαίρε ἡ ἀξιοθείσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡδὴ β' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαγαγών, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραῶν.

Μέσον τῆς Κτίσεως, ὃν καθυπέμεινας Σταυρὸν, Μεσσία Λόγε Θεοῦ, τῷ τῆς Νηστείας σήμερον μεσασμῷ, πιστῶς προσκυνούμεν, αἱ τοῦμενοι κατιδεῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν.

Ράβδῳ δυνάμεως, προτυπωθεῖση τῷ Μωσῇ, τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διατεμόντες φθάσωμεν πρὸς γῆν, τῆς ἐπαγγελίας, καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ, ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; τίς μὴ πενήσει σε ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ πονηρά, οὐκ ἐκζητοῦσαν πόθῳ τὰ ἀγαθὰ, δικαίου Κριτοῦ δέ, καταφρονούσαν αἰεὶ, μακροθυμούντος ἐπὶ σοί;

Θεοτοκίον

Σάρκα γενόμενον, ἀναλλοιώτως τὸν Χριστὸν, Παρθένη κυοφορεῖς, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σαρκικῶν παθῶν ἀπαλλάξαι, τοὺς προσκυνούντας Σταυρὸν, ὃν καθυπέμεινε σαρκί.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου

Εἰρμός ἄλλος

Ἦχος πλ. δ'

Ἴδετε ἴδετε

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῆ Οἰκουμένη, τὸν Σταυρὸν μου παρασχών, ὄπλον σωτηρίας, εἰς τὸ νῦν προσκυνεῖσθαι αὐτόν, ὅπως οἱ ἀσπαζόμενοι, καταργῶσι τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα.

Μέγας εἰ Κύριε, καὶ πολυέλεος, ὅτι δέδωκας τὸν ζωοποιὸν σου, προσκυνεῖσθαι νῦν Σταυρὸν, ἔνθα σου αἱ χεῖρες, καὶ οἱ πόδες ἠλώθησαν, ἐν ᾧ τὸ αἶμα ἐρρῆ, τῆς ἀχράντου σου Πλευράς, ζωὴν πηγάζον ἡμῖν.

Δόξα...

Υπερτελεστάτη Μονάς, υπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱέ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δέ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σώσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀρρητον τό θαῦμα, τῆς σῆς κήσεως Μητροπάρθενε, πῶς γάρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; Ὡς εἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Σέ Μωσῆς ὁ μέγας, προδιετύπωσε, τόν Σταυρόν ἡμῖν, χείρας εκπετάσας, καί πορθήσας Αμαλήκ, σε εκτυπούντες ἐν σκιαίς καί ἀέρι, ἡμεῖς εκτρέπομεν καί νικώμεν, τόν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὑμνολογούντες Χριστόν.

Ὁ Εἰρμός

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πρό τῶν αἰώνων, γεννηθεῖς ἐκ τοῦ Πατρός, καί ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων δίχα ἀνδρός κυηθεῖς, καί λύσας τήν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ὡδή η'

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι

Ὁ συσσεισας θεμέλια, πάσης τῆς γῆς ὡς Θεός, ὑψωθεῖς ἐν ξύλῳ, ἀσειστον πάσιν ἐδωρήσω, πιστοῖς ἔρεισμα Κύριε, τό σωτήριον ὄπλον τοῦ Σταυροῦ σου, ὄν περ προσκυνούντες, σέ ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ἀπαστράπτων Θεώμενοι, ὑπέρ ἡλίου αὐγᾶς, τοῦ Σταυροῦ τό ξύλον, δεύτε νηστεία ἀστραπτόμενοι, νῦν ἀσπασώμεθα, ἀρυόμενοι χάριν φωτοφόρον, σκότος ἐκμειούσαν, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ἵδωρ ζῶν τό ἀλλόμενον, εἰς αἰωνίαν ζωὴν, σὺ ὑπάρχων Λόγε, αἷμα καί ὕδωρ, ἐκ πλευράς ἐν Σταυρῷ, ἐβλύσας Δέσποτα, ἀμαρτίας χεῖμαρρους ἀναστέλλων. Ὅθεν δυσωπῶ σε. Ξήρανον παθῶν μου, τὰς πονηράς ἐκβλύσεις.

Θεοτοκίον

Νοητόν ὡς ἀγίασμα, τόν ἐν ἀγίοις Θεόν, ἀναπεπαυμένον, τίκεις ἀγία, Θεομήτορ ἀγνή, πάντα τὰ πέρατα, ἀγιάζοντα θεῖα προσκυνήσει, σήμερον Παρθένε Ξύλου παναγίου, ἐν ὧ σαρκί ἐπάγη.

Εἰρμός ἄλλος

Ἄγγελοι καί Οὐρανοί

Δεύτε ἴδωμεν λαοί, τό Ζωηφόρον Ξύλον, νῦν προκείμενον, ἐν ὧ Χριστός ἐπάγη ὁ Θεός ἡμῶν, καί σὺ φόβῳ ὑμνούντες, τούτον προσκυνούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τόν τρισύνθετον Σταυρόν, ὡς τῆς Τριάδος τύπον ἀνυμνήσωμεν, καί προσκυνούντες φόβῳ ἀνακράζωμεν. Εὐλογούντες ὑμνούντες, καί ὑπερυψούντες Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Εὐλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί Ἅγιον Πνεῦμα

Εἰς Θεός οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρός ἐκσάντος εἰς υἰότητα, οὐδέ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἴδια καί ἀμφῶ, ὡς Θεόν τὰ τρία δοξάζω εἰς αἰώνας.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Μόνη ἀφθόρως κύεις, μόνη θηλάζεις βρέφος μή λοχεύουσα, μόνη τόν Κτίστην τίκεις καί Δεσπότην σου, εἰ καί δούλη καί μήτηρ, σέ Παρθενομήτορ, ὑμνούμεν εἰς αἰώνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Τόν τυφλόν ἐκ γενετῆς, ὁ ὁμματώσας λόγῳ, πηρωθέν μου σὺ, τό τῆς καρδίας ὄμμα, πάλιν ἀνοιξον, ἵνα βλέψω τό φῶς, τῶν σῶν προσαγαμάτων, Χριστέ εἰς τοὺς αἰώνας.

Ὁ Εἰρμός

Ἄγγελοι καί οὐρανοί, τόν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καί ὡς Θεόν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ὡδή θ'

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός

Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Σταυρῷ σου λύσας τήν ἀρχαίαν ἀράν, καί τούτον ἡμῖν ὀρωσάμενος, κραταίωμα καί καταφυγὴν, καί ἀσφαλὴ κρηπίδα, δι' οὗ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, νῦν κερατιούμεν.

Ὅτι σειραῖς συσφίγγομαι, ἀμετρήτων μου κακῶν, καί τὰς τρίβους σου τὰς σωτηρίους Χριστέ, ἐκῶν ἐπὶ γνῶναι οὐ βούλομαι, τῷ σῶ με ἐπίστρεψον Σταυρῷ, τήν πώρωσίν μου λύων, δι' ἀφατον ἔλεος, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας.

Τήν Φαρισαίου ἐπαρσιν, μιμησάμενος κακῶς, κατηνέχθην, πτώμα χαλεπὸν καί δεινόν, καί κείμαι ἐχθρῶν καταπάτημα, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με Χριστέ, σεαυτὸν δι' οἴκτον, ταπεινώσας ὑψιστε,

Βασιλεύ τῆς δόξης.

Θεοτοκίον

Αι γενεαί σε άπασαι, μακαρίζουσιν Αγνή, Ιησούς γάρ μόνος, ο τεχθείς εκ τῆς σῆς νηδύος, αυτός ως επίσταται, εποίησε Κόρη μετά σου, Παρθένε μεγαλεία, όν δυσώπει σώζεσθαι, ποιμνην καί λαόν σου.

Ειρμός ο αυτός

Ευλογητός Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ο Σταυρώ σου λύσας, τήν αρχαίαν αράν, καί τούτον τιθείς ημίν εις προσκύνησιν, αυτόν ασπαζόμενοι πιστώς, αυτόν καί ανυμνούντες, σου τό μέγα έλεος, υμνούμεν απαύστως.

Τῆς Εκκλησίας καύχημα, σύ εί τίμιε Σταυρέ, βασιλείας όπλον, καί του Κόσμου παντός, ειρήνης βραβείον θεότευκτον. Σταυρέ Ορθοδόξων η χαρά, τῆς Οικουμένης φύλαξ, φύλαξον αγίασον, τούς σέ προσκυνούντας.

Δόξα...

Τριάς αγία δόξα σοι, η Ομότιμος Μονάς, θεία φύσις, μία βασιλεία φρικτή. Ο Πατήρ, ο Υίός σύν τώ Πνεύματι, τό φώς τό απρόσιτον παντί, η άναρχος θεότης, σώσον τούς λατρεύοντας, σοί τώ πάντων Κτίστη.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εν τώ σταυρώ ως ίστατο, η Αμνάς σου Ιησού, τόν Ποιμένα, καί Δεσπότην αυτής, Ορώσα πικρώς επωδύρετο, καί σπλάγχχα κινούσα επί σοί, Χριστέ ανεκαλείτο. Τί τό ξένον θέαμα; η ζωή πώς θνήσκεις;

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τόν Μανασσήν ως έσωσας, μεταγνόνα ο Θεός, σώσον καμέ, δάκρυσι μετανοούντα πικρώς, καί μή αποστρέψης τόν δούλόν σου, εξέκλινα γάρ μου τήν ψυχήν, ως πάλαι Ισραήλ εκείνος, πάσας τās ημέρας μου, ζών εν ασωτία.

Ο Ειρμός

Ευλογητός Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ο εγείρας κέρας, σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυΐδ του παιδός αυτού, εν οίς επεσκέψατο ημάς, Ανατολή εξ ύψους, καί κατεύθυνεν ημάς, εις οδόν ειρήνης.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Τού μεγαλαύχου Φαρισαίου, τήν εξ οίησεως εννοούσα ψυχή μου κατάκρισιν, καί του ταπεινόφρονος Τελώνου, τήν δι' εξαγορεύσεως πταισμάτων, επιγνούσα δικαίωσιν, του μέν αποθέσθαι κατεπίειγου, τήν επ αρετής προπέτειαν, του δέ προλαβέσθαι, τήν εφ' οίς επλημμέλησας εξομολόγησιν, διεγείρου τήν απατεινωτον σεαυτή καρπουμένη, διά μετριοπαθείας ύψωσιν, παρά Χριστού του έχοντος τό μέγα έλεος. (Δίς)

Μαρτυρικών

Μεγάλως ηγωνίσασθε Μάρτυρες, τās βασάνους τών ανόμων, υπομείναντες γενναίως, τόν Χριστόν ομολογούντες, εναντίον βασιλέων, καί πάλιν μεταστάντες εκ του βίου, δυνάμεις ενεργείτε εν τώ Κόσμω, καί ασθενείς θεραπεύετε, εκ τών παθών αυτών Άγιοι, πρεσβεύσατε, του σωθῆναι τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Η σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ιατρείον υπάρχει πνευματικόν, εν αυτή γάρ καταφεύγοντες, ψυχικών νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. β'

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καί τήν αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξε'

Αλαλάξατε τώ Κυρίω πάσα η γή.

Στίχ. Ευλογείτε έθνη τόν Θεόν ημών, καί ακουτίσατε τήν φωνήν τῆς αιnéσεως αυτού.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΚΕ', 1-9)

Κύριε ο Θεός μου, δοξάσω σε, καί υμνήσω τό όνομά σου, ότι εποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλήν αρχαίαν αληθινήν. Γένοιτο Κύριε. Ότι έθηκας πόλιν εις χώμα, πόλεις οχυράς τού μή πεσείν αυτών τά θεμέλια, ασεβών πόλεις εις τόν αιώνα ου μή οικοδομηθή. Διά τούτο ευλογήσει σε ο λαός ο πτωχός, καί πόλεις ανθρωπων αδικουμένων ευλογήσουσί σε, εγένου γάρ πάση πόλει ταπεινή βοηθός, καί τοίς αθυμήσασι δι' ένδειαν σκέπη, από ανθρωπων πονηρών ρύση αυτοός, σκέπη διψώντων, καί πνεύμα ανθρωπων αδικουμένων, ως ανθρωποι ολιγόψυχοι διψώντες εν Σιών, ότι ρύση αυτοός από ανθρωπων ασεβών οίς ημάς παρέδωκας. Καύσω εν σκέπη νέφους, κληματίδα ισχυρών ταπεινώσει. Καί ποιήσει Κύριος Σαβαώθ πάσι τοίς έθνεσιν επί τό όρος τούτο πότον λιπασμάτων, πότον τρυγιών, πίνονται εν ευφροσύνη, πίνονται οίνον, χρίσονται μύρον εν τώ όρει τούτω, παράδος ταύτα πάντα τοίς έθνεσιν, η γάρ βουλή αύτη επί πάντα τά έθνη. Κατέπιεν ο θάνατος ισχύσας, καί πάλιν αφείλε Κύριος ο Θεός πάν δάκρυον από παντός προσώπου, τό όνειδος τού λαού αυτού αφείλεν από πάσης τής γής, τό γάρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα. Καί ερούσιν εν τή ημέρα εκείνη. Ιδού ο Θεός ημών εφ' ώ ηλπίζομεν, καί σώσει ημάς, ούτος Κύριος, υπεμείναμεν αυτώ, καί ηγαλιώμεθα, καί ευφρανθησόμεθα επί τή σωτηρία ημών.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός ξς'

Ευλογήσαι ημάς ο Θεός, ο Θεός ημών.

Στίχ. Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς.

t64top

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
'Ηχος πλ. β'
Όλην αποθέμενοι

Μέσον γής υπέμεινας, Σταυρόν καί Πάθος οικτίρμον, πάσι τήν απάθειαν, καί τήν απολύτρωσιν παρεχόμενος, μεσασμώ σήμερον, Νηστειών άπαντες, διά τούτο εις προσκύνησιν, αυτόν προτίθεμεν, καί περιχαρώς ασπασζόμεθα, ιδείν σου τά Παθήματα, καί τήν ζωηφόρον Ανάστασιν, εκκλεαμπρυσμένοι, ταίς θείαις αρεταίς Λόγε Θεού, αναδειχθειήμεν άπαντες, μόνε πολυέλεε.

Νεκρός εχρημάτισας, επί σταυρού ηπλωμένος, καί λόγχη νυττόμενος, καί χολήν Μακρόθυμε ποτιζόμενος, ο Μερράς ύδατα, εν χειρί Δέσποτα, Μωϋσέως εις γλυκύτητα, μεταβαλόμενος, όθεν δυσωπώ σε καί δέομαι. Τά πάθη τά πικρότατα, εκ τής διανοίας μου έκτιλον, καί τής μετανοίας, τώ μέλι τι γλυκάνας μου τόν νούν, προσκυνητήν με ανάδειξον, τού τιμίου Πάθους σου.

'Άλλος 'Ηχος α'
Ο πάλαι τώ Μωσει

Όν πάλαι Μωϋσής προτυπώσας, εν ταίς παλάμαις αυτού, κατετροπούτο τόν Αμαλήκ, μέγαν Σταυρόν, σήμερον επ' όψει ημών βλέποντες, λαοί προτεθέντα, φρικτώσ ψαύσωμεν εν αγνότητι νού τε καί χειλέων, εν αυτώ γάρ Χριστός υψώθη, απονεκρώσας τόν θάνατον, καί τής τοιαύτης χάριτος, άπαντες καταξιούμενοι, εν ωδαίς θεοπνεύστοις, τού παντός τόν Σωτήρα υμνολογούντες, προσευξόμεθα προφθάσαι, καί αυτήν τήν σωτήριον Ανάστασιν.

'Έτερα 'Ηχος δ'
'Εδωκας σημείωσιν

Δεύτε προσκυνήσωμεν, τό τής ζωής ημών πρόξενον, πεφηνός ξύλον σήμερον, Χριστού τού Θεού ημών, τόν Σταυρόν, δι' ού περ θάνατος ετρώθη, καί η ανάστασις ημίν, τοίς επταικόσιν εκαιουργήθη σαφώς, τώ ρυσαμένω κράζοντες. Ο δι' ημάς εκουσίως παθών, ίνα σώσης τά σύμπαντα, ο Θεός ημών δόξα σοι.

Κράτος απροσμάχητον, Χριστιανοίς ημίν δέδοται, ο Σταυρός σου Σωτήρ ημών, δι' ού τα αλλόφυλα τών εθνών τροπούνται, πλήθη καί ειρήνη, τής Εκκλησίας σου Χριστέ, επισκιάζει ορθοδοξούσης καλώς, όν περ νύν ασπασζόμεθα, καί σοί θερμώς ανακράζομεν. Τής μερίδος αξίωσον, καί ημάς τών Αγίων σου.

Δάκρυσι καθάραντες, τά τής ψυχής αισθητήρια, καί νηστεία αγνίσαντες, δεύτε προσκυνήσωμεν, τού Σταυρού τό ξύλον, δι' ού καταργούνται τά ψυχοφθόρα τής σαρκός, τή εγκρατεία

ανασκιρήματα, τώ σταυρωθέντι κράζοντες. Τῆς σῆς Σωτήρ καταξίωσον, τριήμερου Εγέρσεως, προσκυνῆσαι τὴν ἔλλαμψιν.

Δόξα... Καί νύν...

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον ο Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καί Κύριος τῆς δόξης, τώ Σταυρώ προσπήγνυται, καί τὴν πλευράν κεντάται, χολῆς καί ὄξους γεύεται, ο γλυκασμός τῆς Εκκλησίας, στέφανον ἐξ ακανθῶν περιβάλλεται, ο καλύπτων ουρανόν τοῖς νέφεσι, χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, καί ραπίζεται πηλίνῃ χειρί, ο τῆ χειρί πλάσας τόν ἄνθρωπον, τό νώτον φραγγελλούται, ο περιβάλλων τόν ουρανόν ἐν νεφέλαις, ἐμπυσμούς καί μάστιγας δέχεται, ονειδισμούς καί κολαφισμούς, καί πάντα υπομένει, δι' ἐμέ τόν κατάκριτον, ο Λυτρωτής μου καί Θεός, ἵνα σῶση Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὐσπλαγχνος.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξξ'

Ἄσατε τώ Θεώ, ψάλατε τώ ὀνόματι αὐτοῦ.

Στίχ. Οδοποιήσατε τώ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. θ', 8-17)

Εἶπε Κύριος ο Θεός τώ Νῶε, καί τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων. Ἴδου ἐγώ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καί τώ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καί πάση ψυχῇ ζῶση μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καί ἀπὸ κτηνῶν, καί πάσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστί μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καί στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καί οὐκ ἀποθάνεται πᾶσα σὰρξ ἐτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλισμοῦ, καί οὐκ ἔσται ἐτι κατακλισμός ὕδατος, τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. Καί εἶπε Κύριος ο Θεός τώ Νῶε. Τοῦτο τό σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγώ δίδωμι ἀναμέσον ἐμοῦ καί ὑμῶν, καί ἀναμέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ὅσα ἐστί μεθ' ὑμῶν, εἰς γενεάς αἰωνίου. Τό τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καί ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ, καί τῆς γῆς, καί ἔσται ἐν τώ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, οφθήσεται τό τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καί μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἢ ἐστιν ἀναμέσον ἐμοῦ καί ὑμῶν, καί ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, καί οὐκ ἔσται ἐτι ὕδωρ εἰς κατακλισμόν, ὥστε ἐξαλείψαι πᾶσαν σάρκα. Καί ἔσται τό τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καί ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκης αἰωνίου, ἀναμέσον ἐμοῦ, καί τῆς γῆς, καί ἀναμέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, ἢ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καί εἶπεν ο Θεός τώ Νῶε. Τοῦτο τό σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀναμέσον ἐμοῦ καί ἀναμέσον πάσης σαρκός, ἢ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξη'

Ἡ σωτηρία μου ο Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καί εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΒ', 8-22)

Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθροκάρδιος δέ μκκτηρίζεται. Κρεῖσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμῇ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιπιθεῖς, καί προσδεόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δέ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν, ἀνελεήμονα. Ο εργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δέ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν, ὅς ἐστιν ἠδύς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. Ἐπιθυμία ἀσεβῶν, κακαί, αἱ δέ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν, ἐν οχυρώμασι. Δι' ἀμαρτίαν χειλέων ἐπιπίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλός, ἐξολισθαίνει δέ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ο βλέπων λεία ἐλεηθήσεται, ο δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχὰς. Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρός πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀναπαύδομα δέ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. Οδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δέ συμβουλίας σοφός. Ἄφρων ἀυθημερόν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δέ τὴν ἑαυτοῦ, ἀτιμίαν πανούργος. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀναγγελεῖ δίκαιος, ο δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων, δόλιος. Εἰσὶν, οἱ λέγοντες, τιτρώσκουσιν ὡς μαχαίρα, γλώσσαι δέ σοφῶν ἰώνται. Χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυριαν, μάρτυς δέ ταχύς γλώσσαν ἔχει ἀδικόν. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά, οἱ δέ βουλόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται, οὐκ ἀρέσει τώ δικαίῳ οὐδὲν ἀδικόν, οἱ δέ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδέλυγμα Κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ, ο δὲ ποιῶν πίστει, δεκτός παρ' αὐτῷ.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Νικῶν τόν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν, οὐ ζηλώ τῇ μετανοίᾳ, τοῦ δὲ Φαρισαίου μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα, μιμούμαι τὴν οἴησιν. Ἄλλ' ἢ τῆς σῆς ταπεινώσεως ὑπερβολή, Χριστέ ο Θεός, τὴν

δαιμονικήν υψηλοφροσύνην εν τῷ Σταυρῷ καθελών, τοῦ μέν, τῆς προτέραςπνηρίας, τοῦ δέ, τῆς εσχάτης απονοίας, αλλοτριώσόν με, τήν εκατέρων χρηστήν διάθεσιν, εν τῇ ψυχῇ μου βεβαιώσας, καί σώσόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Προφήται καί Απόστολοι, Χριστοῦ καί Μάρτυρες, εδίδαξαν υμνεῖσθαι, Τριάδα ομοούσιον, καί εφώτισαν τά ἔθνη τά πεπλανημένα, καί κοινωνοῦς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υιοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καί νύν...

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. α'

Ὡρώσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα ἐπὶ Σταυροῦ, γυμνόν κρεμάμενον, τόν Δημιουργόν, καί Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, καί ἐπωδύρετο, ὁ ἥλιος δέ τό φῶς ἠμαύρωσε, καί γῆ ἐκυμαίνετο, πέτραι δέ ἐσχίζοντο, καί ναοῦ φαιδρότης διερρήγνυτο, νεκροί ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, καί Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Κριτής κρίνεται, καί πάσχει θέλων διὰ τήν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καί ἀνάπλασιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά δέ τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή

Τῆς ἐγκρατείας τον καιρόν, ἀγιάζων ὁ θεῖος, καί πανσεβάσμιος Σταυρός, εἰς προσκύνησιν κείται, προσέλθωμεν ἐν συνειδήσει καθαρᾷ, ἀντλήσωμεν ἀγιασμόν καί φωτισμόν, καί φόβῳ ἐκβοήσωμεν. Σωτήρ ἡμῶν φιλόανθρωπε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀπειρογάμος Μήτηρ, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνευ σποράς τεχθέντος, ἀνεβόησε. Ρομφαία τήν καρδίαν μου, διήλθεν ὡς Υἱέ, μή φέρουσα κρεμάμενον ἐν ξύλῳ σε Ὁράν, ὄν τρέμουσι τά σύμπαντα, ὡς Κτίστην καί Θεόν. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α'

Ἀπεγνωσμένην

Λαμπροφороῦντες ταῖς ἀρεταῖς προσέλθωμεν, τῆς ἐγκρατείας τό καθαρόν κτησάμενοι, καί Σταυρόν τόν τίμιον, βιώντες προσκυνήσωμεν. Ἀγίασον ἡμῶν σὺν ταῖς ψυχαῖς, καί τά σώματα, ἀξιώσον ἡμᾶς, καί τοῦ ἀχράντου Πάθους σου, ὁ μόνος Θεός ἀπάντων, χαριζόμενος ἡμῖν καί τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν τάφον σου

Ὡρώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καί τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὐτῇ, δι' ἧς ἔσωσας, τό τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Ὡδή α' Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τό στόμα μου

Τό Ξύλον τό ἅγιον, ἐν ᾧ Χριστός ἐξεπέτασε, παλάμας τροπούμενος, τὰς ἐναντίας ἀρχάς, προσκυνήσωμεν, νηστεία φαιδρυνθέντες, εἰς δόξαν καί αἰνεσίαν, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὡράται προκείμενος, ἀγιασμόν παρεχόμενος, Σταυρός ὁ σωτήριος, τούτῳ προσέλθωμεν, καθαγίσαντες, καί σῶμα καί καρδίαν, καί ἀπαρυσώμεθα, χάριν σωτήριον.

Πυρί με καθάρισον, τῶν ἐντολῶν σου φιλόανθρωπε, καί σοῦ τὰ σωτηρία, δίδου Παθήματα, νύν θεάσασθαι, καί πόθῳ προσκυνήσαι, Σταυρῷ τειχιζόμενον, καί συντηρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον

Ἀνάρτησιν βλέπουσα, τήν ἐν Σταυρῷ σου Φιλόανθρωπε, ὠλόλυξε κρᾶζουσα, ἡ σέ κυήσασα. Πῶς

κατάκριτος, ο μέλλων πάντα κρίναι, οράται κρεμáμενος, δόξης ο Κύριος;

Ωδή γ'

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε

Νηστείας εν ύδατι καρδίας, ριφθέντες τό ξύλον τού Σταυρού, πιστώσ περιπτυσώμεθα, εν ώ Χριστός σταυρούμενος, ύδωρ ημίν επήγασεν, ως ευεργέτης, αφέσεως.

Σταυρού τώ ιστίω ππερωθέντες, τόν πλούτον σωτήριον ιδού, νηστείας εκμεσάσαντες, Μεσσία Ιησού ο Θεός, δι' ού ημάς τού Πάθους σου πρός τόν λιμένα εγκαθόρμισον.

Ετύπου Μωσής σε εν τώ όρει, εθνών εις αναίρεσιν Σταυρέ, ημείς δέ εκτυπούμέν σε, καρδία καθορώντές σε, καί προσκυνούντες τρέπομεν, εχθρούς ασάρκους τή δυνάμει σου.

Σταυροθεοτοκίον

Βουλήσει σου άνθρωπος εγένου, Θεός ών, καί πάντων Ποιητής, καί νύν Σταυρώ κρεμáμενον, σέ καθορώ Υιέ μου Χριστέ, η σέ τεκούσα έλεγε, καί τήν καρδίαν πιτρώσκομαι.

Ωδή γ' Ήχος πλ. β'

Κύριος ών πάντων

Κύριος ών πάντων, καί κτίστης Θεός, μέσον γής επί Σταυρού υψώθης, πρός σεαυτόν ανυψών, τήν πεσούσαν ανθρώπων ουσίαν, κακίστη τού εχθρού συμβουλία, όθεν σε πιστώσ δοξάζομεν, τώ πάθει στερεούμενοι.

Καθάραντες αισθήσεις νηστείας φωτί, τού Σταυρού ταίς νοηταίς ακτίσι, πλουσιωτάτως πιστοί αυγασθώμεν, καί τούτον ευλαβώς, προκείμενον σήμερον ορώντες, χείλεσιν αγνοίς καί στόμασι, καί καρδία προσκυνήσωμεν.

Τόπον ού έστησαν οι πόδες Χριστού, προσκυνήσωμεν Σταυρόν τόν θείον, πέτρα Θεού εντολών, στηριχθήναι τούς πόδας αιτούντες, ψυχής ημών καί κατευθυνθήναι, ταύτης διαβήματα οδόν, εις ειρήνης θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Κόρης εξ ανάνδρου Χριστέ προήλθες, προσλαβόμενος εκ ταύτης σάρκα, έννουν καί έμψυχον, καί Σταυρώ σου εχθρόν αφανίσας, φθαρείσαν τών βροτών τήν ουσίαν, πάλιν ανεκαίνισας, διό δοξάζει τήν ευσπλαγχνίαν σου.

Έτερον Τριώδιον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος α' Στερέωσον Κύριε

Κροτήσατε άπαντα ύμνοις τά πέρατα, καθορώντα προσκυνούμενον τό Ξύλον εν ώ Χριστός απεκρεμάσθη, καί διάβολος ετραυματίσθη.

Προτίθεται σήμερον ο ζωηφόρος, χαρά, δεύτε προσκυνήσωμεν σύν φόβω, τόν τού κυρίου τίμιον Σταυρόν, ίνα λάβωμεν άγιον Πνεύμα.

Δόξα...

Τρισάκτινε Ήλιε τρισσοκλεέστατον φώς, Θεέ Πάτερ Υιέ, καί άγιον Πνεύμα, η άναρχος φύσις καί δόξα, τούς υμνούντάς σε ρύσαι κινδύνων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούσί σε τάξεις Αγγέλων ευλογημένη, Θεοτόκε, πανύμνητε καί Παρθένε, μεθ' ών σε νύν γένος ανθρώπων, ως ανύμφευτον δοξολογούμεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ερχόμενος άφασθαι σου ζωηφόρε Σταυρέ, φρίπτω γλώσσαν καί διάνοιαν, προβλέπων, ότι εν σοί κατεκενώθη, τού Κυρίου μου τό θείον Αίμα.

Ο Ειρμός

Στερέωσον Κύριε τήν Εκκλησίαν σου, ήν εκτήσω τή δυνάμει τού Σταυρού σου, εν αυτώ γάρ τόν εχθρόν εθριάμβευσας, καί εφώτισας τήν οικουμένην.

Κάθισμα Αυτόμελον

Ήχος πλ. β'

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ιδού γάρ προσκυνούμεν, εις τόν τόπον, ού έστησαν

οι πόδες σου Κύριε, καί ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τών εξ αμαρτίας παθών, ελευθερίας ετύχομεν, πρεσβείαις τής Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Ο Σταυρός σου Κύριε ηγίασαι, εν αυτώ γάρ γίνονται Ιάματα, τοίς ασθενούσιν εν άμαρτίαις, δι' αυτού σοι προσπίπτομεν. Ελέησον ημάς.

Καί νύν...

Μόνον επάγη τό ξύλον Χριστέ τού Σταυρού σου, τά θεμέλια εσαλεύθησαν τού θανάτου Κύριε, όν γάρ κατέπτε πόθω ο Άδης, απέλυσε τρόμω, έδειξας ημίν τό σωτήριόν σου Άγιε, καί δοξολογούμεν σε, Υιέ Θεού, ελέησον ημάς.

Ωδή δ'

Ο καθήμενος εν δόξη

Αινιπτόμενος τόν τύπον, τού Σταυρού χείρας έτεινεν, εναλλάξ εγγόνις, πάλαι Ιακώβ ο αοίδιμος, επευλογών καί σημαίνων τήν σωτήριον, ευλογίαν πάντας, εφ' ημάς διαβαίνουσαν.

Συντηρούμενοι σφραγίδι, τού Σταυρού καί προκείμενον, εν αγαλλιάσει, πνεύματος αυτών ασπαζόμενοι, πρός τά σωτήρια Πάθη επειχθειήμεν, τά ολέθρια, πάθη σαρκός θανατώσαντες.

Τό σωτήριόν σε όπλον, τό αήτητον τρόπαιον, τό χαράς σημείον, θάνατος δι' ού τεθανάτωται, περιπτυσσόμεθα δόξη κλειζόμενοι, τού εν σοί προσπαγέντος, Σταυρέ πανσεβάσμιε.

Σταυροθεοτοκίον

Ορατός μοι καθωράθης, ο Αγγέλοις απρόσιτος, Ιησού Υιέ μου, σάρκα εξ εμού δανεισάμενος, καί νύν Ορώσά σε ξύλω καθηλούμενον, εποδύρομαι, η τού Χριστού Μήτηρ έλεγε.

Ωδή ε'

Εξέστη τά σύμπαντα

Νεκρός εχρημάτισας, επί Σταυρού ηλούμενος, πάντων η ζωή καί σωτηρία. Τούτον ούν δίδου, κεκαθαρμένη ψυχή, Σώτερ περιπτύξασθαι, καί σου, Πάθη τά σωτήρια, κατιδείν αγαλλόμενοι.

Παρίστανται τάξεις σοι, τών Ασωμάτων τρέμουσαι, Ξύλον ζωοδώρητον, εν σοί γάρ, τίμιον Αίμα Χριστός εξέχεε, λύθρον αναστέλλων εναγές, δαίμοσι φερόμενον, επ' ολέθρω τού πλάσματος.

Ρομφαία πληγέντα με, τού δυσμενούς ιάτρευσον, Αίματί σου Λόγε καί τή λόγχη, αμαρτιών μου τάχος διάρρηξον, Σώτερ τό χειρόγραφον βώ, βίβλω καταγράφων με, σωζομένων ως εύσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον

Ο βότρυς ο πέπειρος, πώς επί ξύλου κρέμασαι; Ήλιε τής δόξης πώς επήρθης, φέγγος ηλίου, σκοτίζων πάθει σου. Σώτερ η τεκούσά σε, Αμνάς, πάλαι ανεβόα σοι, μητρικώς αλαλάζουσα.

Ωδή ζ'

Εβόησε, προτυπών

Συνέσεισας, τό τού Άδου πηγνύμενος οίκημα, τοίς πιστοίς δέ, αδειάσειστον έρεισμα γέγονας, καί βεβαία σκέπη, τού Κυρίου Σταυρέ πανσεβάσμιε.

Κατάκαρποι, αρεταίς γεγονότες τρυγήσωμεν, θείου Ξύλου, ζωηφόρους καρπούς, ούς εβλάστησεν, απλωθείς εν τούτω, Ιησούς η κατάκαρπος άμπελος.

Υμνούμέν σου, Ιησού τήν πολλήν αγαθότητα, προσκυνούντες, τόν Σταυρόν σου τήν λόγχη, τόν κάλαμον, δι' αυτών γάρ είλες, τό τής έχθρας Οικτίρμον μεσότοιχον.

Σταυροθεοτοκίον

Ναμάτων σε, ποταμόν ζωηρρήτων εκύησεν, η Παρθένος, ως πηγή τής ημών αναπλάσεως, τόν Σταυρώ ταθέντα, καί κρουούς σωτηρίας πηγάσαντα.

Ο Ειρμός

Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο Προφήτης, Ιωνάς εν τώ κήτει δεόμενος. Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού Βασιλεύ τών δυνάμεων.

Κοντάκιον
Αυτόμελον Ἦχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τήν πύλην τῆς Εδέμ, αὐτή γάρ ἐπήλθε παράδοξος σβέσις τό ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τό κέντρον, καί Αἰδοῦ τό νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δέ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Αἰδῇ, Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τόν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος

Τρεῖς σταυρούς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς ληστεύσασσι, καί ἓνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καί εἶπε τοῖς κάτω, ὦ λειτουργοί μου καί δυνάμεις μου τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου, ξυλίην με λόγχη ἐκέντησεν ἄφνω καί διαρρήσομαι, τά ἔνδον μου πονῶ, τήν κοιλίαν μου αλγῶ, τά αἰσθητήριά μου, μαιμάσσει τό πνεύμά μου, καί ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τόν Αἰδᾶμ καί τοὺς ἐξ Αἰδᾶμ, ξύλω δοθέντας μοι, ξύλον γάρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τόν Παράδεισον.

Ὠδή ζ'
Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ἡ ἀξίνη, Εἰλισσαῖος ἦν ἀνείλετο, ἐξ Ἰορδάνου Χριστέ, Σταυρόν ἐδήλου, δι' οὐ, βυθοῦ ματαιότητος, ἔθνη ἀνείλκυσας, ἀναμέλποντα. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Συναγάλλονται, τῆ γῆ τά ἐπουράνια, τῆ προσκυνήσει σου Σταυρέ, καί γάρ διά σου, Ἀγγέλων ἀνθρώπων τε, ἔνωσις γέγονε, Παντοδύναμε, ἀναβοῶντων Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὡς κυπάρισσον, συμπάθειαν ὡς κέδρον τε, πίστιν ἠδύπνοον, ὡς πεύκην ἀληθινήν, ἀγάπην προσφέροντες, τόν τοῦ Κυρίου Σταυρόν, προσκυνήσωμεν, τόν ἐν αὐτῷ δοξάζοντες Λυτρωτήν προσηλωθέντα.

Σταυροθεοτοκίον

Μή σαλεύσας, τά οὐράνια ἐν μήτρα σου, Θεός ἐσκήνωσε, πόλις Θεοῦ ἐκλεκτή. Σταυρῷ δέ κρεμάμενος, Κτίσιν ἐσάλευσεν, ὃν ἰκέτευε, ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρα με, τῆ αὐτοῦ συντηρηθῆναι.

Ὠδή η'
Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ

Ἐξέτεινας χεῖρας ἐπὶ ξύλου, χεῖρός ἀκρατοῦς λύων ἀμάρτημα, λόγχη ἐκεντήθη δέ, ταύτη τόν πολέμιον, καταπιτρώσκων Κύριε, χολῆς ἐγεύσω τε, ἐνήδονον κακίαν ἐξαίρων, ὄξος ἐπο τίσθης, ἡ πάντων εὐφροσύνη.

Νοῖ καθαρώ καί συνειδότη, λαμπρῶς προσελθόντες προσκυνήσωμεν, πρόκειται τό τίμιον, Ξύλον καί σεβάσμιον, δι' οὐ Χριστός τόν ἀτιμον, υπέστη θάνατον, τιμὴν ὑπεριθίεις ἀνωτάτην, τοῖς τῆ παραβάσει, δεινῶς ἀτιμασθεῖσι.

Ξύλω ἀμαρτίας ἐνεκρώθην, καί γεύσει τῆ ἐνηδόνῳ τεθανάτωμαι, ζῶωσόν με Κύριε, ἐγειρόν με κείμενον, προσκυνητήν ἀνάδειξον, τῶν Παθημάτων σου, καί μέτοχον Ἐγέρσεως θείας, καί συγκληρονόμον, τῶν σέ ἠγαπηκότων.

Σταυροθεοτοκίον

Υψούμενον βλέπω σε καί κάλλος, τῷ πάσχειν οὐκ εἶδος περικείμενον, ὃν περ σωματούμενον, ἔγνω ὠραιότατον, υπέρ υἱοῦ ἀνθρώπων σε, μονογενές Υἱέ, ἡ Πάναγνος ἐβόα Παρθένος, δεῖξόν σου τήν δόξαν, ἡ πάντων σωτηρία.

Τά Τριῶδια
Εἰρμός ἄλλος Νόμων πατρῶων

Μέσης ἡμέρας σταυρουμένου σου, μέσον τῆς γῆς βουλήσει Κόσμου τά πέρατα, μέσον φάρυγγος τοῦ δράκοντος, ἐξέσπασας Οἰκτίρμον, διό ἐν μέσῃ, θείων εβδομάδι Νηστειῶν, προσκυνούντες δοξάζομεν τόν τίμιον Σταυρόν σου, τόν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Χαράς σημεῖον ὄπλον ἀρρηκτον, τῆς Ἐκκλησίας τείχος, Μαρτύρων καύχημα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων σθένος, ἐνδυναμώσας τήν ἐξασθενούσάν μου ψυχὴν, προσκυνεῖν σε ἀξίωσον, καί μέλπειν σοι βοῶντα. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θρηνώ καί κλαίω καί οδύρομαι, όταν, εις νούν μου λάβω τό δικαστήριον, τό αδέκαστον Μακρόθυμε, κατάκριτος υπάρχων, διό μου φείσαι, καί τόν επικείμενον κλοιόν, τής ψυχής μου ελάφρυνον, ίνα χαίρων κραυγάζω. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Σταυροθεοτοκίον

Ετύπου βάτος τό μυστήριον, τού υπέρ νούν σου τόκου, Κόρη πανάμωμε, ως εκείνου γάρ διέμεινας, αφλέκτως πύρ τεκούσα, Χριστόν Σωτήρα, τόν ανυψωθέντα εν Σταυρώ, όν δυσώπει ρυσθήναί με, πυρός τού αιωνίου, Τόν Κύριον υμνείτε βιώντα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος Αύτη ή κλητή

Δεύτε τόν Σταυρόν προτεθέντα Κυρίου, νηστεία καθαρθέντες, περιπτυσώμεθα πόθω, θησαυρός γάρ ημίν αγιάσματος εστί, καί δυνάμεως, δι' ού ανυμνούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ούτος ο Σταυρός τριμερής καί μέγας, μικροφανής τυγχάνων, ουρανομήκης υπάρχει, τή δυνάμει αυτού, τούς ανθρωπούς πρόσ Θεόν, αναφέρει αεί, δι' ού ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Μίαν εν τρισί χαρακτηρίσιν ουσίαν, δοξάζων ου συγγέω, μονοπροσώπως τά τρία, ουδέ τέμνω μορφήν, τόν Πατέρα, καί Υιόν σύν τώ Πνεύματι, εις γάρ επί πάντων, Θεός ο εν Τριάδι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μόνη εν μητράσιν εδείχθης παρθένος, Θεόνυμφε Μαρία, άνευ ανδρός τετοκυία, τόν Σωτήρα Χριστόν, τής αγνείας τήν σφραγιδα φυλάξασα. Σέ μακαριούμεν, πιστοί εις τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τούτο τό πανάγιον Ξύλον τιμάσθω, ο Προφήτης πάλαι, βληθήναι ανακραυγάζει, εις τόν άρτον Χριστού, υπό Ισραηλιτών, τών σταυρούντων αυτόν, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

Χείρας εν λάκκω βληθείς τών λεόντων, ποτέ ο μέγας εν Προφήταις, σταυροειδώς εκπετάσας, Δανιήλ αβλαβής, εκ τής τού πάντων καταβρώσεως σέσωσται, ευλογών τον των, Θεόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Άπας γηγενής

Λόγχη σου Πλευράν, ενύγης αφέσεως, αναστομών μοι πηγάς, ξύλω προσηλώθης δέ, τήν διά ξύλου Ιστών κατάκρισιν, μέσον τής γής Φιλάνθρωπε, όπερ ημείς μεσασμώ, τής Νηστείας, νύν περιπτυσσόμεθα, ανυμνούντες τήν σήν αγαθότητα.

Όρη γλυκασμόν, βουνοί αγαλλίασιν, πόθω σταλάξατε, ξύλα τού πεδίου δέ, Λιβάνου κέδροι περιχορεύσατε, τή προσκυνήσει σήμερον, τού ζωηφόρου Σταυρού, οι Προφήται, Μάρτυρες, Απόστολοι, καί Δικαίων σκιρτήσατε πνεύματα.

Νεύσον εις λαόν, καί κλήρόν σου Κύριε, φόβω υμνούντάς σε, θάνατον εκούσιον, δι' ού υπέστης, μή νικησάτω σου, τήν ευσπλαγχνίαν άμετρος, πληθύς κακών ημών, αλλά σώσον, πάντας υπεράγαθε, τώ Σταυρώ σου ημάς ως φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον

Νεύματι τώ σώ, κλονείς τόν ορώμενον, Κόσμον σταυρούμενος, μένεις δέ κρεμάμενος, η Θεοτόκος κλαίουσα έλεγε, τά εμπαθή νοήματα, τού Πρωτοπλάστου Χριστέ, εξηλώσαι, θέλων καί ίασασθαι, τήν αυτού συντριβήν αγαθότητα.

Τά Τριώδια

Ειρμός άλλος

Απορεί πάσα γλώσσα

Ο Ελισσαίος, πάλαι ποταμού τήν αξίνην, ανέλκων ξύλω, σέ τό ζωοδώρητον, ετύπου Σταυρέ ξύλον, δι' ού εκ βυθού ανείλκυσε Χριστός τά έθνη, ειδωλικής μανίας, εν σοί προσηλωθείς, όθεν σε προσκυνούντες, τό κράτος αυτού δοξάζομεν.

Ηλίου σέλας, Σύτερ μετεβλήθη εις σκότος, τή σή σταυρώσει, φέγγος τε σελήνης απεσβέσθη, καί στοιχεία τρόμω ηλλοιώθη άπαντα, διό βοώ σοι. Αλλοιωθέντα σκότει παθών μου λογισμούς, Λόγε

σή δεξιὰ αλλοιώσας, φώτισον σώσόν με.

Τώ μώλωπί σου, ίσαι ψυχής μου τά πάθη, Πλευράς σου τρώσει παύσον, επωδύνους τε, τάς τρώσεις τών δαιμόνων, ήλοις σου Χριστέ εξήλωσας, τάς ενηδόνους, καί εμπαιθείς ο ρέξεις, διδούς μοι απαθώς Πάθη σου, τά σεπτά προσκυνήσαι, καί τήν Ανάστασιν.

Σταυροθεοτοκίον

Ωραίον κάλλει, τέτοκεν ωραία σε Κόρη, όν καθορώσα, κάλλος εν τώ πάσχειν, ουδέ είδος κεκτημένον Σώτερ, θρηνωδούσα έλεγεν. Εκπλήττομαι σου, τήν υπέρ νούν Υιέ μου ταπεινωσιν, δι' ής σώζεις, ταπεινωθείσαν τήν φύσιν, τής ανθρωπότητος.

Άλλος Φωτίζου φωτίζου

Προέρχου φαιδρύνου, πάς ο λαός ο τού Θεού, καί τό ζύλον προβλέπων, τού. Σταυρού λάβε χαράν, προκείμενον, άσπασαι φόβω, και τόν εν αυτώ, Κύριον τής δόξης, αναρτηθέντα δοξάζων αεί.

Τό όπλον τό θείον, σύ τής ζωής μου ο Σταυρός, επί σέ ο Δεσπότης, ανελθών με έσωσεν, έβλυσεν αίμα, καί ύδωρ νυγείς, εκ τής Πλευράς, ού μεταλαμβάνων, αγαλλιώμαι δοξάζων αυτόν.

Δόξα...

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει προσκυνώ, σέ θεότης αγία, τόν Πατέρα καί τόν Υιόν, σύν τώ αγίω τε Πνεύματι, μίαν αρχήν, μίαν βασιλείαν, τήν τών απάντων δεσπόζουσαν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Το όρος τό μέγα, εν ώ κατώκησε Χριστός, σύ υπάρχεις Παρθένε, ως Δαυϊδ ο θεός βοά, δι ής ημείς ανυψώθημεν, προς ουρανόν, υιοθετηθέντες, τώ Πνεύματι παμμακάριστε.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τό σκήπτρον τό θείον, τού Βασιλέως ο Σταυρός, τού στρατού η ανδρεία, εν τή πεποιοθήσει σου, τούς πολεμίους εκτρέπομεν, νίκας αεί τοίς σέ προσκυνούσι, κατά βαρβάρων παράσχου ημίν.

Ο Ειρμός

Μήτηρ Παρθένε, καί Θεοτόκε αφευδής, η τεκούσα ασπόρως, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εν Σταυρώ υψωθέντα σαρκί, σέ πιστοί, άπαντες αξίως, σύν τούτω νύν μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον

Εν πνεύματι τώ ιερώ

Μεσότητι τών Νηστειών, τό πανσέβαστον Ξύλον, τούς πάντας εις προσκύνησιν, προσκαλείται τούς όσοι, τά εαυτών παθήματα, τοίς τού Χριστού παθήμασιν, αξίως συναφικνούσι. Δεύτε πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν τό Ξύλον, τού φρικτού μυστηρίου.

Σταυροθεοτοκίον

Η άνυμφος καί πάναγνος, τού Θεού Λόγου Μήτηρ, εβόα ολολύζουσα, εν κλαυθμώ θρηνωδούσα. Τοιαυτά μοι ο Γαβριήλ, τής χαράς εκόμιζε, τά ευαγγέλια Τέκνον, άπιθι τού πληρώσαι, τήν απόρρητον βουλήν, καί θεϊαν οικονομίαν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ήχος πλ. δ'

Τής Νηστείας τήν οδόν μεσάσαντες, τήν άγουσαν επί τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, τήν σήν ημέραν ιδείν, ήν είδεν Αβραάμ καί εχάρη, ως εκ τάφου τού βουνού, ζώντα λαβών τόν Ισαάκ, ευδόκησον καί ημάς, πίστει ρυσθέντας τού εχθρού, καί Δείπνου μετασχείν τού μυστικού, εν ειρήνη κράζοντας, ο φωτισμός καί ο Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Χριστού οι αήττητοι, οι νικήσαντες τήν πλάνην, τή δυνάμει τού Σταυρού, απελάβετε τήν χάριν τής αιωνίου ζωής. Τυράννων απειλάς ουκ επποθήητε, βασάνοις αικιζόμενοι ευφραίνεσθε, καί νύν τά αίματα υμών, γέγονεν ιάματα ταίς ψυχαίς ημών, πρεσβεύσατε τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν...

Ιδιόμελον Ήχος πλ. δ'

Μεσάσαντες τό πέλαγος τής εγκρατείας, λιμένα εκδεχόμεθα τής σωτηρίας, τόν καιρόν τού Πάθους σου, τού εκουσίου Κύριε, αλλ' ως εύσπλαγγχος καί οικτίρμων, καί τήν ημέραν τής ενδόξου Αναστάσεώς σου, εν ειρήνη αξίωσον ημάς, θεάσασθαι φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἦχος πλ. β'

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καί τήν αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ξθ'

Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν ἐπί σοί πάντες οἱ ζητούντές σε, ὁ Θεός.
Στίχ. Ὁ Θεός, εἰς τήν βοήθειάν μου πρόσχες.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΚΣΤ', 21 καί ΚΖ', 1-9)

Ἰδοὺ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τήν ὀργήν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καί ἀνακαλύψει ἡ γῆ τό αἷμα αὐτῆς, καί οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπάξει ὁ Θεός τήν μάχαιραν αὐτοῦ τήν αγίαν καί τήν μεγάλην καί τήν ἰσχυράν ἐπὶ τόν δράκοντα τόν ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τόν δράκοντα ὄφιν σκολιόν καί ἀναλεῖ τόν δράκοντα τόν ἐν τῇ θαλάσῃ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελών καλός, ἐπιθύμημα ἐξάρχει κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις οχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν, ἀλώσεται γάρ νυκτός, ἡμέρας δέ πσεῖται τείχος αὐτῆς, οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς. Τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τήν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν. Τοῖνον διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε, κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι, τέκνα Ἰακώβ, βλαστήσει καί ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καί ἐμπλησθήσεται ἡ Οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μὴ ὡς αὐτός ἐπάταξε, καί αὐτός οὕτω πληγήσεται; καί ὡς αὐτός ἀνείλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; Μαχόμενος καί ονειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς, οὐ σύ ἦσθα ὁ μελετών τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτούς πνεύματι θυμοῦ. Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ, καί τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τήν ἀμαρτίαν, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κόνιαν λεπτὴν, καί οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν, καί τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὡσπερ δρυμὸς μακράν.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός σ'

Ἐπί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχνυθῆιν εἰς τόν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρύσαι με, καί ἐξελεύ με.

[t65top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρόν Ἰδιόμελον Ἦχος δ'

Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος Νηστεία, τήν ἐαυτῆς μεσότητα νύν ἐπήγαγε, ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασα, καί ταῖς ἐφεξῆς τήν ὠφέλειαν προτιθείσα, καί γάρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπίτασις, πλείω τήν εὐεργεσίαν ποιεῖται. Διὸ τῷ πάντων καλῶν δότηρι Χριστῷ, εὐαρεστούντες βοῶμεν, ὁ νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, καί Σταυρόν υπομείνας, ἀκατακρίτους ἡμᾶς ἀξίωσον, μετασχεῖν καί τοῦ Θεοῦ Πάσχα σου, ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντας, καί ἀξίως σὺν Πατρὶ σε, καί Πνεύματι δοξάζοντας.

Ἔτερον Ἦχος πλ. α'

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι, πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι, οὐ μέσον τῶν πλατειῶν θριαμβεύουσι ταύτας, ἀλλ' ἐνδον τῶν καρδιῶν ἀποφέρουσι μάλλον, καί ἀπάντων ὁ βλέπων τὰ ἐν κρυπτῷ γινόμενα, τόν μισθόν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. Νηστείαν τελέσωμεν, μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τοῖς, ταμείοις τῶν ψυχῶν προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν δεόμεθα, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαρτυρικόν

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστόν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι μάρτυρες, οἱ τινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων υπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καί ἀτρωτον τήν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε, ὅθεν καί παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσατε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μάρτυρες

Νηστείας εν ὕδατι ψυχάς, πάντες απονίψωμεν, καί προσελθόντες τόν τίμιον, καί πανσεβάσμιον, Σταυρόν τού Κυρίου, πιστώσ προσκυνήσωμεν, τόν θεῖον φωτισμόν αρυόμενοι, καί τήν αἰώνιον, σωτηρίαν νύν καρπούμενοι, καί εἰρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Αποστόλων καύχημα Σταυρέ, ὄν περ περιέπουσιν, Αρχαί, Δυνάμεις, Αρχάγγελοι, τούς προσκυνούντάς σε, πάσης βλάβης σώζε, καί τό θεῖον στάδιον, ημάς τῆς εγκρατείας ἀξίωσον, καλώς ανύσαντας, τήν ημέραν τήν σωτήριον, επιφθάσαι, δι' ἣς καί σωζόμεθα.

Ἔτερον Προσόμιον
Ἦχος βαρύς
Σήμερον γρηγορεῖ ο Ἰούδας

Σήμερον τόν Σταυρόν τού Κυρίου προσκυνούντες, βοήσωμεν. Χαίρε ζωῆς ξύλον, Ἄδου καθαιρέτα, χαίρε χαρά Κόσμου, φθοράς αναιρέτα, χαίρε ο τούς δαίμονας σκορπίζων τή στήριγμα, τό ὄπλον δυνάμει σου, τών πιστών το τό ἀρρηκτον, τούς ασπαζομένους σε, φρούρησον, αγίασον δέόμεθα.

Καί τού Μηναίου Προσόμοια δ'
Δόξα... Καί νύν... Ἰδιόμελον
Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον ο απρόσιτος τῆ ουσία, προσιτός μοι γίνεται, καί πάσχει πάθη, ελευθερών με τών παθών, ο φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπό ἀνόμων χειλέων εμπτύεται, καί δίδωσι τόν νῶτον, ὑτέρ αιχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τούτον η αγνή Παρθένος καί Μήτηρ, ἐπί Σταυρού θεωρούσα εφθέγγετο. Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τί τούτο πεποιήκας; Ο ωραῖος κάλλει παρά πάντας βροτούς, ἄπνους ἀμορφος φαῖνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδέ κάλλος; οἶμοι τό ἐμόν φῶς! ου δύναμαι ὑπνούντα καθοράν σε, τά σπλάγχνα τιτρώσκομαι, καί δεινή μοι ρομφαία τήν καρδίαν διέρχεται. Ανυμνώ σου τά Πάθη, προσκυνώ σου τό εὐσπλαγγχον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός σα'

Ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, ο ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ο Θεός, τό κρίμα σου τῶ Βασιλεῖ δός.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 18 - Ι', 1)

Ἦσαν οἱ υἱοί Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ιάφεθ, Χάμ δέ ἦν πατήρ Χαναάν. Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοί Νῶε, ἀπό τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πάσαν τήν γήν. Καί ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργός γῆς, καί ἐφύτευεν ἀμπελώνα, καί ἔπιεν ἐκ τού οἴνου, καί ἐμεθύσθη, καί ἐγυμνώθη ἐν τῶ οἴκῳ αὐτοῦ. Καί εἶδε Χάμ, Ο πατήρ Χαναάν, τήν γύμνωσιν τού πατρός αὐτοῦ καί ἐξελθών, ἀπήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καί λαβόντες Σὴμ καί Ιάφεθ τό ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τά δύο νῶτα αὐτῶν, καί ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καί συνεκάλυψαν τήν γύμνωσιν τού πατρός αὐτῶν, καί τό πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καί τήν γύμνωσιν τού πατρός αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δέ Νῶε ἀπό τού οἴνου, καί ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῶ Ο υἱός αὐτοῦ ο νεώτερος, καί εἶπεν. Ἐπικατάρατος Χάμ παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καί εἶπεν, ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Σὴμ, καί ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ, πλατύναι ο Θεός τῶ Ιάφεθ, καί κατοικησάτω ἐν τοῖς σκηνώμασι τού Σὴμ, καί γενηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ. Ἐζῆσε δέ Νῶε μετὰ τόν κατακλυσμόν τριακόσια πενήτηκοντα ἔτη. Καί ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Νῶε, ἐνακόσια πενήτηκοντα ἔτη, καί ἀπέθανεν. Αὐταί δέ αἱ γενέσεις τών υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ιάφεθ, καί ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοί μετὰ τόν κατακλυσμόν.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός οβ'

Εμοί δέ το προσκολλάσθαι τῶ Θεῶ. αγαθόν ἐστι.

Στίχ. Ὡς αγαθός ο Θεός τῶ Ισραήλ, τοῖς ευθέσι τῆ καρδία!

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ ΙΒ' 23 - ΙΓ', 9)

Ανὴρ συνετός θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δέ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραις. Χεῖρ ἐκλεκτῶν κρατήσῃ ευχερώς, δόλιοι δέ ἔσονταί εἰς προνομίην. Φοβερός λόγος καρδίαν ἀνδρός δικαίου ταρασσει, ἀγγελία δέ ἀγαθῆ ευφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος εαυτοῦ φίλος ἔσται, αἱ δέ γνώμαι τών ἀσεβῶν ἀνεπιεικείς, ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, ἡ δέ οδός τών ἀσεβῶν πλανήσῃ αὐτούς. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτήμα δέ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. Ἐν οδοῖς

δικαιοσύνης ζωή, οδοί δέ μνησικάκων εις θάνατον. Υιός, πανούργος υπήκοος πατρί, υιός δέ ανήκοος εν απωλεία. Από καρπών δικαιοσύνης φάγεται αγαθός, ψυχαί δέ παρανόμων, ολούνται άωροι. Ός φυλάσσει τό εαυτού στόμα, τηρεί τήν εαυτού ψυχήν. Ο δέ προπετής χείλεσι πποήσει εαυτόν. Εν επιθυμίαις εστί πάς άεργος, χείρες δέ ανδρείων εν επιμελεία. Λόγον άδικον μισεί δικαίος, ασεβής δέ αισχύνεται, καί ουχ έξει παρρησίαν. Δικαιοσύνη φυλάσσει ακάκους, τούς δέ ασεβείς φαύλους ποιεί αμαρτία. Εισίν οι πλουτίζοντες εαυτούς μηδέν έχοντες, καί εισιν οι ταπεινούντες εαυτούς εν πολλώ πλούτω. Λύτρον ανδρός ψυχής ο ίδιος πλούτος, πτωχός δέ ουχ υφίσταται απειλήν. Φώς δικαίους διαπαντός, φώς δέ ασεβών σβέννυται. Ψυχαί δόλιοι πλανώνται εν αμαρτίαις, δίκαιοι δέ οικτείρουσι καί ελεούσι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α' Χορός αγγελικός

Δυνάμει τού Σταυρού, κρατυνόμενοι πάσαν τήν πλάνην τού εχθρού, κατελύσατε όντως, Απόστολοι ένδοξοι, πρεσβευταί τών ψυχών ημών, όθεν σήμεραν, εν τή αυτού προσκυνήσει, επαγάλλεσθε, υπέρ ημών δυσωπούντες, τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον

Μαρία τό σεπτόν, τού Δεσπότη δοχείον, ανάστησον ημάς, πεπτωκότας εις χάος, δεινής απογνώσεως, καί ππαισμάτων καί θλίψεων, σύ γάρ πέφυκας, αμαρτωλών σωτηρία, καί βοήθεια καί κραταιά προστασία καί σώξεις τούς δούλους σου.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος βαρύς Κύριε ημείς εσμέν

Κύριε τόν σόν Σταυρόν ορώντες, προκείμενον σήμεραν, προσερχόμεθα πιστώς, καί ύμνοις καί ωδαίς, ασπαζόμενοι αυτόν, εν φόβω καί χαρά. Αγίασον τούς δούλους σου, ειρήνευσον τόν Κόσμον σου, τή τούτου επιφανεία, μόνε Πολυέλεε.

Θεοτοκίον Αυτόμελον

Κύριε ημείς εσμέν λαός σου, καί πρόβατα νομής σου, πλανηθέντας τή φθορά, επίστρεψον ημάς, σκορπισθέντας ως ποιμήν, συνάγαγε ημάς, ελέησον τήν ποιμήνην σου, Φιλόανθρωπε σπλαγχνήσθητι, πρεσβείαις τής Θεοτόκου μόνε αναμάρτητε.

Ωδή δ' Ἦχος α' Επί τής θείας

Αγιασμού παρεκτικήν, χάριν δωρούμενος ημίν, άγιε Σταυρέ, Αποστόλων, στήριγμα καί καύχημα, πρόκεισαι εις προσκύνησιν, σήμεραν πάση τή Οικουμένη, τόν τής νηστείας καιρόν, εξευμαρίζω ημίν.

Σκιογραφούσας τόν Σταυρόν, χείρας εκτείνας Αμαλήκ, έτρεψε Μωσής, όν τυπούντες, χείρας εκπετάσσωμεν, νηστείαις καί δεήσεσι, στίφος όπως τρέψωμεν δαιμόνων, εκ πολεμούντων ημάς, διαπαντός φθονερώς.

Θείω αρότρω τού Σταυρού, κατενεώσατε τήν γήν, θείοι Μαθηταί, καρποφόρον, ταύτην αναδείξαντες, βλασάνουσαν ευσέβειαν, όθεν υμάς φωναίς ετησίοις, ανευφημούντες, Χριστόν αεί δοξάζωμεν.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεού τού αγαθού, αγάθυνόν μου τήν ψυχήν, ήν ο πονηρός, συνηθεία, πονηρά εκάκωσεν, αθλίως δελεάσας με, όπως ως αιτίαν σωτηρίας, υμνολογώ σε αεί, τήν πολυύμνητον.

Έτερον

Ἦχος βαρύς Τήν ένσαρκον

Προτίθεται, ο πανάγιος Σταυρός, προσέλθωμεν, ασπασώμεθα αυτόν, καί γάρ εστι κέρας

σωτηρίας ημίν.

Η χάρις σου, καί τώ τύπω σου φοιτά ελαύνουσα, τών δαιμόνων τήν αχλύν, Σταυρέ Χριστού, όπλον απροσμάχητον.

Δόξα...

Μονάδα σε, κατά φύσιν ανυμνώ, Τριάδα δέ, υποστάσεως τιμώ, Πάτερ, Υιέ, καί Πνεύμα τό πανάγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εκύησας, Κόρη άνανδρε Θεόν, πανάμωμε, τόν κατέχοντα δρακί, τά πέρατα καί πάντων αρχαιότερον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Απόστολοι, οι τού Κόσμου πρεσβευταί, αιτήσατε, τού σωθήναι καί ημάς, κατέχοντας, όπλον τόν Σταυρόν τού Χριστού.

Ο Ειρμός

Τήν ένσαρκον, παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμενος, ο Προφήτης Αββακούμ, εκραύγαζε. Δόξα τή δυνάμει σου.

Ωδή η'

Αύτη η κλητή

Χαίροις ο Σταυρός ο τριμερής καί θείος, εν ώ ο είς τής Τριάδος, σάρκα φορέσας επάγη, εμπανέντας ημάς, ασεβείας εις βυθόν λυτρωσάμενος, τούς υπερυψούντας αυτόν εις τούς αιώνας.

Σθένος τόν Σταυρόν κραταιόν κεκτημένοι τούς δεινή δυναστεία, τού πονηρού δουλωθέντας, ηλευθέρωσαν, οι τού Λόγου Μαθηταί αναμέλποντες. Σέ υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Οίμοι! τί φρικώδες τό Βήμα εκείνο, εν ώ Λόγε καθίσας, τά πεπραγμένα κρυφή μοι, φανερώσεις Χριστέ, στηλιτεύων τήν αναισθησίαν μου! αλλά φύσει ών συμπαθής, φείσαι μου τότε.

Θεοτοκίον

Κόλπων ουκ εκσάς τών πατρώ ων εν κόλποις, ανεκλήθης Παρθένου, επ' ανακλήσει τού γένους, ού εφόρεσας, διά σπλάγχνα Ιησού τό Ομοίωμα, όθεν σε υμνούμεν, βροτοί εις τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος

Τόν μόνον άναρχον

Τήν σταυροφόρον σε, Εβδομάδα τιμώνεν, ως προσκυνήσιμον, εν σοί γάρ τό Ξύλον τό άχραντον, προσκυνούντες βωόμεν. Υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Βαβαί τού θαύματος, Βασιλεύ τών αιώνων! ότι τό Ξύλον εν ώ περ εσταυρώθης, ηξίωσας ημάς τούς σούς οικέτας, ιδείν καί προσκυνείν, διό σε μετά φόβου, υμνούμεν εις αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Ω ομοούσιε, ώ Τριάς παναγία, Πάτερ, Υιέ, καί τό πανάγιον Πνεύμα, θεότης, αμερές σου τό κράτος, δοξάζω καί υμνώ, τήν μίαν βασιλείαν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν πλαστουργήσαντα, τόν Αδάμ κατ' εικόνα καί εκ φυράματος αυτού προελθόντα, καί λύσαντα τήν αρχαίαν κατάραν, υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Η δωδεκάχορδος, λύρα τής Εκκλησίας, ως μελουργούσα τής σοφίας τόν Λόγον, Απόστολοι, τούς υμάς ανυμνούντας, αιτήσατε ιδείν, τό Πάθος τού Κυρίου, καί άσαι εις αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν...

Ο Ειρμός

Τόν μόνον άναρχον, Βασιλέα τής δόξης, όν φρίττουσιν Ουρανών αι Δυνάμεις, καί τρέμουσι τών Αγγέλων αι τάξεις, υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Φωτίζου φωτίζου

Φαιδρύνου φωτίζου, η Εκκλησία τού Θεού, τού Σταυρού ταίς ακτίσιν, όν φέρεις προκείμενον, πάντων πιστών εις προσκύνησιν, σύ δέ πληθής, πάσα τών δαιμόνων, σκότους πλησθείσα απόδραθι.

Κράτος εγκρατείας, ο θεϊός πέφυκε Σταυρός, συνεργός αγρυπνούντων, νηστευτών ενίσχυσις, πολεμουμένων υπέρμαχος. Τούτον πιστοί, πόθω συνελθόντες, περιχαρώς προσκυνήσωμεν.

Θεμέλιοι θείοι, τής Εκκλησίας τού Χριστού, εδρασμού ευσεβείας, πάντας συντηρήσατε, καί επί πέτραν στηρίζατε, τήν αρραγή, τού εκλεξαμένου, υμάς Απόστολοι ένδοξοι.

Θεοτοκίον

Χαράν συλλαβούσα, τού Αρχαγγέλου τή φωνή, τής εμής νύν καρδίας τήν λύπην αφάνισον, τήν ψυχοφθόρον, καί δίδου Αγνή, χαροποιόν, πένθος όπως εύρω, εκεί τήν θείαν παράκλησιν.

Άλλος

Σέ τήν άχραντον

Σύ τυπούμενος, Μερράς τά ρείθρα πάλαι, γλυκαίνεις πάνσεπτον Ξύλον, σύ μου γλύκανον καί τήν εγκράτειαν, ο Σταυρός τού Χριστού, σήμερα καταπροσκυνούμενος.

Σέ τό άμαχον, τής Βασιλείας όπλον, τού Στρατοπέδου τό σθένος, τής Συγκλήτου τό κραταίωμα, τόν Σταυρόν τού Χριστού, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Σέ τόν άναρχον, Πατέρα καί Δεσπότην, καί τόν συνάναρχον Λόγον, καί τό Πνεύμα τό άγιον, ευσεβώς οι πιστοί, πάντες μεγαλύνομεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τήν ένδοξον, καί μόνην Θεοτόκον, τήν τόν αχώρητον Λόγον, εν γαστρί χωρήσασαν, καί τεκούσαν σαρκί, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Σέ τήν πύρινον, φθογγήν τούς Αποστόλους, ως καταφλέξαντας, πάσαν ύλην πλάνης, καί ευσεβειαν εμφυτεύσαντας κόσμω, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός

Σέ τήν άχραντον, Μητέρα καί Παρθένον, τήν τόν αχώρητον Λόγον, εν γαστρί χωρήσασαν, καί τεκούσαν σαρκί, ύμνοις μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ήχος βαρύς

Ζηλώσωμεν οι πιστοί, τού Τελώνου τήν μετάνοιαν, καί μή Φαρισαϊκώς εγκαυχησώμεθα, αλλ' εκ βάθους καρδίας, στεναγμόν προσοίσωμεν, τώ ευεργέτη τών όλων Θεώ, αυτός γάρ ενετείλατο, λέγων, οτι, πός ο υψών εαυτόν, ταπεινωθήσεται. Ο δέ ταπεινών εαυτόν, υψωθήσεται. Διό ομοφρόνως βοήσωμεν αυτώ, ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς, καί σώσον ημάς. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Εν πνέοντες, πρός εν βλέποντες οι αθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν οδόν ζωής ευράμενοι, τόν υπέρ Χριστού θάνατον, ζηλοτυπούντες αλλήλων τήν τελευταίην, ώ τού θαύματος! ώσπερ θησαυρούς τάς βασάνους προαρπάζοντες, πρός αλλήλους έλεγον. Ότι, κάν μή νύν αποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καί τή γενέσει τά οφειλόμενα λειτουργήσωμεν, ποιήσωμεν τήν ανάγκην φιλοτιμίαν, τό κοινόν ίδιον ηγησάμενοι, θανάτω ζωήν ωνησώμεθα. Ταίς πρεσβείαις αυτών ο Θεός, ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ειρήνευσον πρεσβείαις τής Θεοτόκου, τήν ζωήν ημών, τών βοώντων σοι. Ελεήμον, Κύριε δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας

Ήχος πλ. β'

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καί τήν άγιάν σου Ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός ογ'

Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών πρό αιώνων ειργάσατο σωτηρίαν εν μέσω τής γής.

Στίχ. Ίνα τί, ο Θεός, απώσω εις τέλος;

**Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΚΗ', 14-22)**

Τάδε λέγει Κύριος. Ακούσατε λόγον Κυρίου, άνδρες τεθλιμμένοι, και οι άρχοντες του λαου τούτου του εν Ιερουσαλήμ, ότι είπατε. Εποίησαμεν διαθήκην μετά του Άδου, και μετά του θανάτου συνθήκην, καταίγεις φερομένη εάν παρέλθη, ου μή έλθη εφ' ημάς, εθήκαμεν ψεύδος τήν ελπίδα ημών, και τώ ψεύδει σκεπασθησόμεθα. Διά τούτο, τάδε λέγει Κύριος ο Θεός. Ιδού εγώ εμβαλώ εις τά θεμέλια Σιών λίθον πολυτελή, εκλεκτόν, ακρογωνιαίον, έντιμον εις τά θεμέλια αυτής, και ο πιστεύων επ' αυτώ, ου μή καταισχυνηθή, και θήσω κρίσιν εις ελπίδα, η δε ελεημοσύνη μου εις σταθμούς, και οι πεπειθότες μάτην ψεύδει, ότι ου μή παρέλθη υμάς καταίγεις. Μή και αφέλη υμών τήν διαθήκην του θανάτου, και η ελπίς υμών η προς τον Άδην ου μή εμμείνη; Καταιγίς φερομένη εάν επέλθη, έσεσθε αυτή εις καταπάτημα, οταν παρέλθη, λήψεται υμάς, ότι πρωϊ πρωϊ, παρελεύσεται ημέρας, και εν νυκτί έσται ελπίς πονηρά. Μάθετε ακούειν, στενοχωρούμενοι, ου δύναμεθα μάχεσθαι, αυτοί δε ασθενούμεν του ημάς συναχθήναι. Ωσπερ όρος ασεβών, αναστήσεται Κύριος, και έσται εν τή φάραγγι Γαβαών, μετά θυμου ποι ήσει τά έργα αυτού, πικρίας έργον, ο δε θυμός αυτού αλλοτρίως χρήσεται, και η πικρία αυτού αλλοτρία. Και υμεις μη ευφρανθείητε, μηδέ ισχυσατόωσαν υμών οι δεσμοί, διότι συντετελεσμένα και συντετημημένα πράγματα ήκουσα παρά Κυρίου Σαβαώθ, ά ποιήσει επί πάσαν τήν γήν.

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός οδ'

Εγώ δε αγαλλιάσομαι εις τον αιώνα.

Στίχ. Εξομολογησόμεθά σοι, ο Θεός.

[t66top](#)

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ**

Στιχηρά

Ήχος δ' Έδωκας σημείωσιν

Τόν αιμακάριστον, αξιωθέντες ασπάσασθαι, οι πιστοί Σταυρόν Κύριε, δι' ου ημάς έσωσας, ανυμνολογούμεν, τήν σήν ευσπλαγγνίαν, και δυσωπούμεν εκτενώς, πάσι παράσχου τήν αγαλλίασιν, Σωτήρ του σωτηρίου σου, εν μετανοία διδούς ημίν, κατιδείν σου τήν Έγερσιν, και τά Πάθη τά τίμα.

Νέκρωσιν υπέμεινας, επί Σταυρού εκτεινόμενος, ο νεκρώσας τον θάνατον, νεκρούς αναστήσας δε, ζωηφόρω λόγω, όθεν δυσωπώ σε. Τήν νεκρωθείσάν μου ψυχήν, τή αμαρτία ζωωσον Κύριε, παρέχων μοι κατάνυξιν, και τών κακών απολύτρωσιν, εν ημέραις αγίαις σου, τής Νηστείας φιλιάνθρωπε.

Έτερον Προσόμοιον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος δ' Τόν νοερόν αδάμαντα

Τόν σόν Σταυρόν τον άγιον, αξιωθέντες εν χαρά, κατιδείν και προσπτύξασθαι, αιτούμέν σε ο Θεός ο Σωτήρ ημών, ίνα και αυτά τά άχραντα, προφθάσωμεν Πάθη σου, τή νηστεία νευρούμενοι, προσκυνούντες υμνούντες τήν Σταύρωσιν, τήν λόγην, τον σπόγγον τον κάλαμον, δι' ών ημάς απαθανάτισας, εις τήν αρχαίαν πάλιν τρυφής ζωήν επανήγαγες, ως φιλιάνθρωπος, διό σε ευχαρίστως νύν δοξάζομεν.

**Και του Μηναιου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Και νύν... Σταυροθεοτοκίον**

Προκείμενον Ήχος δ' Ψαλμός οε'

Εύξασθε, και απόδοτε Κυρίω τώ Θεώ ημών.

Στίχ. Γνωστός εν τή Ιουδαία ο Θεός.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ι', 32 - ΙΑ' 9)**

Αύται αι φυλαί υιών Νώε, κατά γενέσεις αυτών, κατά έθνη αυτών. Από τούτων διεσπάρησαν νήσοι τών εθνών επί τής γής, μετά τον κατακλυσμόν. Και ήν πάσα η γή χείλος έν, και φωνή μία πάσι Και εγένετο εν τώ κινήσαι αυτοús από ανατολών, εύρον πεδίον εν γή Σενάάρ, και κατώ κησαν εκεί. Και είπεν έκαστος τώ πλησίον αυτού. Δεύτε πλινθεύσωμεν πλίνθους, και σπητήσωμεν αυτάς πυρί. Και εγένετο αυτοίς η πλίνθος εις λίθον, και άσφαλτος αυτοίς ήν ο πηλός. Και είπον.

Δεύτε οικοδομήσωμεν εαυτοίς πόλιν καίπύργον, ού η κεφαλή έσται έως τού ουρανού, καί ποιήσωμεν εαυτοίς όνομα πρό τού διασπαρήναι ημάς επί προσώπου πάσης τής γής. Καί κατέβη Κύριος ο Θεός ιδείν τήν πόλιν καί τόν πύργον, όν ω κοδόμησαν οι υιοί τών ανθρωπων. Καί είπε Κύριος. Ιδοϋ γένος έν, καί χείλος έν πάντων, καί τούτο ήρξαντο ποιήσαι, καί νύν ουκ εκλείπει απ' αυτών πάντα, όσα άν επιθώνται ποιείν. Δεύτε καί καταβάντες συγγέωμεν αυτών εκεί τήν γλώσσαν, ίνα μή ακούσωσιν έκαστος τής φωνής τού πλησίον. Καί διέσπειρεν αυτούς Κύριος ο Θεός εκείθεν επί πρόσωπον πάσης τής γής, καί επαύσαντο οικοδομούντες τήν πόλιν καί τόν πύργον. Διά τούτο εκλήθη τό όνομα αυτης, Σύγχυσις, ότι εκεί συνέχεε Κύριος ο Θεός τά χείλη πάσης τής γής, καί εκείθεν διέσπειρεν αυτούς Κύριος ο Θεός επί πρόσωπον πάσης τής γής.

Προκείμενον 'Ηχος βαρύς Ψαλμός ος'

Φωνή μου πρός Κύριον εκέκραξα.

Στίχ. Εν ημέρα θλίψεώς μου τόν Θεόν εξεζήτησα.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΓ', 19 - ΙΔ', 6)

Επιθυμία ευσεβών ηδύνουσι ψυχήν, έργα δέ ασεβών, μακράν από γνώσεως, ο συμπορευόμενος σοφοίς, σοφός έσται. Ο δέ συμπορευόμενος άφροσι, γνωσθήσεται. Αμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τούς δέ δικαίους καταλήψεται αγαθά. Αγαθός ανήρ, κληρονομήσει υιούς υιών, θησαυρίζεται δέ δικαίους πλούτος ασεβών. Δίκαιοι ποι ήσουσιν εν πλούτω έτη πολλά, άδικοι δέ απολούνται συντόμως, ος φείδεται τής εαυτού βακτηρίας, μισεί τόν εαυτού υιόν. Ο δέ αγαπών παιδεύει επιμελώς. Δίκαιος εσθίων, εμπλήσει ψυχήν αυτού, ψυχαί δέ ασεβών ενδεείς. Σοφαί γυναίκες ω κοδόμησαν οίκους, η δέ άφρων κατέσκαψε ταις χερσίν αυτης, ο πορευόμενος ορθώς, φοβείται τόν Κύριον. Ο δέ σκολιάζων ταις οδοίς αυτού, ατιμασθήσεται. Εκ στόματος αφρόνων, βακτηρία ύβρεως, χείλη δέ σοφών, φυλάσσει αυτούς. Ού μή εισι βόες, φάτναι καθαράι, ού δέ πολλά γεννήματα, φανερά βοός ισχύς. Μάρτυς πιστός ου ψεύδεται, εκκαίει δέ ψευδή μάρτυς άδικος. Ζητήσεις σοφίαν παρά κακοίς, καί ουχ ευρήσεις, αίσθησις δέ παρά φρονίμοις, ευχερης.

Απόστιχα

Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. β'

Παρά Κυρίου, τού ταπεινώσαντος εαυτόν, μέχρι τού διά σταυρού θανάτου, διά σέ μαθούσα ψυχή μου, τήν εξ επάρσεως ταπεινώσιν, καί τήν εκ ταπεινώσεως ύψωσιν, επ' αρεταίς μή επαίρου, μηδέ σαυτήν δικαίαν υποπτεύσασα, τόν πλησίον κατάκρινε, ως ο μέγалаυχος Φαρισαίος, αλλ' εν φρονήματι καταβεβλημένω, τών σών αμαρτημάτων μνημονεύουσα μόνον, ως ο Τελώνης βόησον. Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, καί σώσόν με. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, ουκ η ρνήσαντό σε, ουκ απέστησαν από τών εντολών σου, ταις αυτών πρεσβείαις ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ανέστης Χριστέ

Η πάναγνος ως είδε σε, επί Σταυρού κρεμάμενον, ανεβόα. Τί τό ξένον ο ορώ, μυστήριον Υιέ μου; πώς επί ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος ζωής χορηγέ;

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα 'Ηχος δ'

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Τής εγκρατείας τόν καιρόν αγιάζων, ο πανσεβάσμιος Σταυρός καθοράται, όν προσκυνούντες σήμεραν βοήσωμεν. Δέσποτα φιλόανθρωπε, τή αυτού συμμαχία, δίδου διελθειν ημάς, τό λοιπόν τής Νηστείας, εν κατανύξει καί τά ζωηρά, βλέψαι σου Πάθη, δι' ών ελυτρώθημεν.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός γεννηθέντα, η επ' εσχάτων σε Χριστέ τετοκυία, επί Σταυρού κρεμάμενον ηλάλαξεν. Οίμοι ποθεινότατε Ιησού! ανεβόα, πώς ο δοξαζόμενος, ως Θεός υπ' Αγγέλων, υπό ανόμων νύν βροτών Υιέ, θέλων σταυρούσαι; Υμνώ σε Μακρόθυμε.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Τό φῶς τῶν ψυχῶν ημῶν, νύν καθορώντες Χριστέ, Σταυρόν σου τόν ἀχραντον, καί προσκυνούντες χαρά, φαιδρώς εκβοήσωμεν. Δόξα σοι ο εν τούτω, υψωθῆναι θελήσας, δόξα σοι ο φωτίσας, δι' αὐτοῦ πάσαν Κτίσιν, εν ὧ σε ακαταπαύστως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Σταυρώ σε υψούμενον, ως εθεάσατο, η άνυμφος Μήτηρ σου, Λόγε Θεού μητρικῶς θρηνούσα εφθέγγετο. Τί τό καινόν καί ξένον, τούτο Υιέ μου θαύμα; πῶς η ζωή τῶν ὅλων ομιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσσαι τούς τεθνεώτας, θέλων ως εὐσπλαγχνος.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'

Αρματηλάτην

Τόν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον, Σταυρόν νοῖ καθαρῷ, καί ευσεβεῖ γνώμη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, πρόκειται γάρ δωρούμενος, τοῖς αὐτόν προσκυνούσιν, αγιασμόν τε σωτήριον, ἔλλαμψιν καί δόξαν καί ἔλεος.

Ο ζωοδῶρητος Σταυρός προκειμένος, καί καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, αποπέμπει χάριτος, προσέλθωμεν καί λάβωμεν, φωτισμόν ευφροσύνης, καί σωτηρίαν καί ἀφεισιν αίνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς Ὁρώσι θέαμα, Σταυρός ο τίμιος, καί ως πηγῆ βρύει, ψυχικά χαρίσματα, καί παύει αμαρτήματα, καί νοσήματα, λύει, καί τά φρονήματα ρώννυσι, τῶν ελικρινῶς προσιδόντων αὐτῷ.

Ράβδος ετύπου τοῦ Σταυροῦ τό τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὐ ημεῖς πίστει, αποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καί τά ρεύματα πάντα, τῆς αμαρτίας εκφεύγομεν, καί θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε σε Τέκνον απορρήτως ἔτεκον, ωδίνας ἔφυγον, καί πῶς νυνί ὅλη, οδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ως κακούργον τῷ ξύλῳ, τόν γήν ασχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν η Πάναγνος κλαίουσα.

Ωδή γ'

Ο στερεώσας καταρχάς

Σταυρός απάντων τῶν καλῶν, παρεκτικός καθοράται, προσκυνούμενος, καί πάσα η Κτίσις, εορτάζει εν χαρά, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ εν αὐτῷ βουλήσει, ανυψωθέντος Θεοῦ ημῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, μεσασμῷ τῆς ιεράς εγκρατείας, σκοτασμόν αμαρτιῶν, εκφύγωμεν καί κράζωμεν. Ο φωτισμός τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Υμνολογούμεν σε Σταυρέ, καί προσπυσομένη πίστει, εξαιτούμενοι τή σῆ δυναστεία, εξελού ημάς εχθροῦ, παγίδων καί κυβέρνησον, πάντας ημάς πρὸς ὄρμον, τῆς σωτηρίας τιμώντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον

Νενεκρωμένην τήν ζωήν, επί Σταυροῦ θεωρούσα, καί μή φέρουσα τῶν σπλάγγνων τόν πόνον, εδονείτο ἡ σεμνή, Παρθένος ανακράζουσα. Οἱμοι Υιέ μου, τί σοι, δήμος ἀνόμων ἀπέδωκεν!

Κάθισμα

Ἦχος πλ. β'

Μόνον ἐπάγη τό ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τά θεμέλια εσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε, ὄν γάρ κατέπιε πόθῳ ο Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ, ἔδειξας ημῖν τό σωτήριόν σου Ἄγιε, καί δοξολογούμεν σε Υιέ Θεοῦ. Ελέησον ημάς.

Δόξα... Τό αὐτό

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον, ἰδοῦ γάρ προσκυνούμεν εἰς τόν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καί Ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ αμαρτίας παθῶν ελευθερίας εὐχόμεν, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὡδή δ' Σύ μου ἰσχύς

Ἡ κραταιά, σκέπη τε καί επανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τό ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σωτηριώδης, ἰδοῦ ὁράται προκείμενος, καί πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν προσιόντων, ἀγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῷ μεσασμῷ, τῆς εγκρατείας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων υπεράγαθε, Σταυρός ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίως φιλάνθρωπε τόν Κόσμον ἀγιάζει, τῆ αὐτοῦ προσκυνήσει, καί διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ὁ Οὐρανός, καί πάσα γῆ συνευφραίνεται, Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαί Δικαίων περιχαρῶς, νύν ἀγαλλιώνται, τό πάντας σώζον Θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδῶρητον Ξύλον, καί πιστοῦς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοῦς σοῦς, Κύριε ὁ ἀσυνειδήτος μή φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἠνίκα ἔρχη ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τά ἔργα, ὅθεν κραυγάζω σοι. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σώσον μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον

Παρθενικῆς, Τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον καί ὠρώσα, Ξύλω σε κρεμάμενον, ἐξαπορώ, καί οὐ συνορώ, ὕψος μυστηρίου, καί βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἦν φωναίς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ὡδή ε' Ἴνα τί με ἀπώσω

Ἀλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε καί ψάλατε, φυλαί σκιρτήσατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τόν Σταυρόν ἀδιάσειστον εἶρησιμα, οἱ τῆς εγκρατείας, νύν τῷ καιρῷ κατατρυφῶντες, ἐστιῶντες ψυχῆν καί διάνοιαν.

Νοεραί στρατιαί σε, πάσαι περιέπουσι, Σταυρέ πανάγιε, καί βροτοί πηλίνοις, σοί προσψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλούμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καί εὐλογίαν, τόν ἐν σοί προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τά πάθη, ἴασαι τά χρόνια, εὐσπλαγχνε Κύριε, καί προσκυνητήν με, τῶν ἀγίων Παθῶν σου ἀξίωσον, τῆς νηστείας χρόνῳ, βελτιωθέντα ἀναδείξει, καί κακῶν ἀποσχεῖν υπεράγαθε.

Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ καθορώσα, τόν δι' ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, υπέρ νοῦν τεχθέντα, ἐπιτρώσκου τά σπλάγχνα, καί ἔλεγες. Οἱμοι θεῖον Τέκνον! πῶς υπέρ πάντων οδυνάσαι; Προσκυνῶ σου τό εὐσπλαγχνον Κύριε.

Τό Τριώδιον Ποίημα Ἰωσήφ

Ὡδή ε' Ἦχος δ' Εξέστη τά σύμπαντα

Φωστήρες ἀπέκρυπτον, τό φῶς αὐτῶν Θεώμενοι, ξύλω προσηλούμενον ἀδίκως, δίκαιε μόνε, σέ τόν μακρόθυμον, καί τοῦ πονηροῦ τὰς ζοφεράς, Σῶτερ δειγματίζοντα, ἐξουσίας τῷ κράτει σου.

Νηστείας ἐν ὕδατι, τά πρόσωπα νιψώμεθα, καί περιπτυσώμεθα τό Ξύλον, μόνος ὁ πάντων, ἐν ᾧ ὑψώθη Χριστός, σάρκα περικείμενος θνητήν, ὅπως θανατώσειε, τόν ἡμᾶς θανατώσαντα.

Σταυρέ πανσεβάσμιε, τῶν Ἀποστόλων καύχημα, ὄπλον Ἀθλοφόρων, ἱερέων, δόξα Ὁσίων, περιχαράκωμα, πάντων τῶν πιστῶν ὁ φυλακτήρ, φρούρησον ἀγίασον, τοῦς πιστῶς προσκυνούντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν βότρυν η άμπελος, Παρθένος όν εβλάστησε, ξύλω κρεμασθέντα κατιδούσα, Τέκνον, εβόα, γλεύκος απόσταξον, μέθην αναστέλλων τών εχθρών, μάτην σταυρωσάντων σε, τόν εν πάσι μακρόθυμον.

**Έτερον Ποίημα Θεοδώρου
Εκ νυκτός ορθρίζοντα**

Σήμερον προτίθεται ο Σταυρός σου, ξύλον ζωής προσκυνητόν, καί κόσμος αγάλλεται, φοιτήσει τή τού Πνεύματος, αυτόν κατασπαζόμενος.

Προκείμενον βλέποντες τόν Σταυρόν σου, οι Λειτουργγοί τών ουρανών, υμνούσί σε Κύριε, καί δαίμονες φρίπτουσι, μή φέροντες τό κράτος σου.

Δόξα...

Τριάδα δοξάσωμεν ορθοδόξως, σύν τώ Πατρί καί τώ Υιώ, καί Πνεύμα τό άγιον τήν μίαν θεότητα, Μονάδα τρισυπόστατον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μητέρα και Παρθένον σε ορθοδόξως, ομολογούμεν οι πιστοί, αρρήτως κηύσασαν, Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν μόνον πολυέλεον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Εν πεύκη καί κέδρω καί κυπαρίσσω, ο σταυρωθείς Υιέ Θεού, αγίασον πάντας ημάς, καί τό ζωηφόρον σου, καταξίωσον Πάθος ιδείν.

Ο Ειρμός

Εκ νυκτός ορθρίζοντα φώτισόν με ζωοποιέ Χριστού Σταυρέ, φόβω προσκυνούντά σε, ημέραν σωτήριον, αεί εξανατέλλων μοι.

Ωδή ς'

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ

Σταυρού παγέντος εν γή, δαιμόνων πτώσις εγένετο, όν νύν ορώντες ημείς, ενδόξως προκείμενον, καί κατασπαζόμενοι, από συμπτωμάτων, αμαρτίας ανιστάμεθα.

Υφούντες σε τόν Χριστόν, ως Βασιλέα καί Κύριον, όν εδωρήσω ημίν, Σταυρόν τείχος άρρηκτον, όν περιπτυσσόμεθα, μεσασμώ τής θείας, εγκρατείας αγαλλόμενοι.

Μεγάλα πάσιν ημίν, δωρήματα παρεχόμενος, ο τού Κυρίου Σταυρός, οράται προκείμενος, προσέλθωμεν άνθρωποι, φωτισμόν καρδιάς, καί ψυχής απαρυσώμεθα.

Θεοτοκίον

Νηστεύειν ημάς Αγνή, κακίας πάσης ενίσχυσον, καί φαύλων καί πονηρών, απέχεσθαι πράξεων, αεί ενδυνάμωσον, προστασία πάντων, τών ανθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ήχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τήν πύλην τής Εδέμ, αυτή γάρ επήλθε παράδοξος σβέσις, τό ξύλον τού Σταυρού, θανάτου τό κέντρον, καί Άδου τό νίκος ελήλαται, επέστης δέ Σωτήρ μου βοών τοίς εν Άδη, εισάγεσθε πάλιν εις τόν Παράδεισον.

Ωδή ζ'

Θεού συγκατάβασιν

Ο χρόνων επέκεινα, εν χρόνω σάρκα φορέσας δείκνυται, καί τά χρόνια πάθη, ημών ιάται δι' αγαθότητα, τής εγκρατείας καιρώ, έν ώ πρόκειται, ο θείος ούτος Σταυρός, καθαγιαζών ημάς.

Υμνούμεν δοξάζομεν, καί προσκυνούμεν καί μεγαλύνομεν, τό σόν Κύριε κράτος, ότι παρέσχου ημίν τοίς δούλοις σου, Σταυρόν τόν θείον, τρυφήν αδαπάνητον καί φύλακα τών ψυχών, καί τών σωμάτων ημών.

Μή δείξης με Κύριε, εν τή ημέρα τής διαγνώσεως, κακοίς κατεγνωσμένον, μή απορρίψης εκ τού προσώπου σου, κατησχυμένον, αλλ' οίκτηρον σώσον με, τώ σώ τιμίω Σταυρώ, ως υπεράγαθος.

Ετύπου τήν χάριν σου, Σταυρέ γλυκαίνων Μωσής τά ύδατα, τά πικρότατα ξύλω, καί γάρ πικρίας

παθών ερρύσθημεν, τή σή δυνάμει, διό ημάς γλύκανον, ασπαζομένους σε νύν, εν κατανύξει ψυχής.

Θεοτοκίον

Νοός μου τήν στένωσιν, τή σή πρεσβεία πλάτυνον Δέσποινα, η στενώσασα πάσας, τās μεθοδίας του πολεμήτορος, καί δι' οδοῦ με στενής κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Ωδή η' Επταπλασίως κάμινον

Ξύλω ποτέ ανείλκυσε, ποταμού τό σιδήριον, θεῖος Ελισσαίος, ο σέ προγράψας πόρρωθεν, Σταυρέ πανσεβάσμιε, εκ τού βυθού τῆς πλάνης καί γάρ, διά σου πρὸς πίστιν αναχθέντες βεβαίαν, τήν σήμερον η μέραν, αξιούμεθα βλέπειν, καί πίστει προσκυνεῖν σε, τρυγώντες σωτηρίαν.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σέ Σταυρέ πανσεβάσμιε, εν ταῖς ευλογίαις, Ιακώβ τρανώτατα, ημεῖς δέ ἐν χάριτι, αξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει αδιστάκτω, προσερχόμεθα πάντες, καί ψαύοντες πλουσίαν, ευλογίαν τρυγώμεν, καί φῶς καί σωτηρίαν, καί τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονούντες πράξειςιν, εναρέτοις προσέλωμεν, τῷ τῆς εγκρατείας μεσασμῷ γηθόμενοι, καί περιπτυξώμεθα, τόν τού Κυρίου πίστει Σταυρόν, ὅπως τῷ αὐτοῦ κατευοδούμενοι σθένει, τελέσωμεν τόν δρόμον, εν καλή προθυμία, καί φθάσωμεν τό θεῖον, λελαμπρυσμένοι Πάθος.

Τριαδικόν

Ομοφυή συνάναρχον, συναϊδιον σύνθρονον, φύσιν μέν απλήν, διαιρετήν προσώποις δέ, Πατέρα αγέννητον Υἱόν καί Πνεῦμα ἅγιον, ἀκτιστον ουσίαν, καί θεότητα πάντες, υμνούντες μελωδούμεν, Ιερεῖς ευλογεῖτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Σταυροθεοτοκίον

Νύν ως αρνίον άκακον, καθορώ σε κρεμάμενον, καί υπό ανόμων, τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, τοῖς οδυρμοῖς συγκόπτομαι, καί ταῖς μητρικαῖς περιστατούμαι οδύναις, η Πάναγνος εβόα, ἦν φωναῖς ασιγήτοις, υμνούμεν καταχρέως, εις πάντας τούς αἰώνας.

Τού Τριωδίου Εἰρμός ἄλλος Παῖδας ευαγεῖς

Πάθος σου τού απαθούς ορώσα, η Κτίσις συνέπασχε Μακρόθυμε, ἥλιος εσβέννυτο, πέτραι δέ ερρήγγνυτο, πάσα η γῆ εσεῖετο, φόβω κραυγάζουσα, τόν Κύριον υμνεῖτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αἰώνας.

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τού καλάμου, Θεέ μου οικτίρμον επιτίμησον, ἔνδον με συνθλίβουσι, Σῶτερ ο τήν ἀτιμον, υπενεγκών τυπτόμενος, ὕβριν καλάμω Χριστέ, τιμήσαι προελόμενος πάντας, τούς ατιμασθέντας, τή πάλαι παραβάσει.

Εις νούν τό φρικτόν σου όταν λάβω, Κριτά δικαιοτάτε κριτήριον, τρέμω καί εξίσταμαι, φρίττω καί οδύρομαι, κατανούν τά έργα μου, δίκης επάξια, διό σου τήν πολλήν ευσπλαγχνίαν, Σῶτερ μη νικήση, τό πλήθος τῶν κακῶν μου.

Σταυροθεοτοκίον

Τεκούσά σε άνευθεν ωδίνων, οδύνας τή σή σταυρώσει καθυφίσταμαι, φλέγονται τά σπλάγχνα μου, ἥλοις γάρ προσήλωσαι, τήν σήν πλευράν Μακρόθυμε, εξορυπτόμενος, η πάναγνος εβόα Παρθένος, ἦν ως Θεοτόκον, συμφώνως ανυμνούμεν.

Ἴτερος Εἰρμός τού αὐτοῦ Πάντα τά έργα

Ρηξάτωσαν τά ὄρη νοητῶς, δικαιοσύνην καί βουνοῖ αγαλλίασιν, τό ξύλον τού Σταυροῦ προσκυνούμενον βλέποντες, ὄν υπερυψούμεν, Χριστέ εις τούς αἰώνας.

Η χάρις τού Σταυροῦ σου φοβερά, καί γάρ δαιμόνων ελαύνει τās φάλαγγας, ανθρωποῖς τῶν ιαμάτων παρέχουσα νάματα, διό σε ανυμνούμεν, Χριστέ εις τούς αἰώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Τόν άναρχον Πατέρα καί Υἱόν, σύν τῷ ἁγίῳ ανυμνήσωμεν Πνεύματι, Τριάδα Ομοούσιον, μίαν Αρχήν καί Θεόν, ανιούντες υμνούμεν, αὐτήν εις τούς αἰώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πάσα γλώσσα γηγενών, υμνεί σε Παρθένε, ότι φώς τό απρόσιτον, ηύγασας φωταγωγούντα τόν Κόσμον, Χριστόν τόν Θεόν, όν υπερυψούμεν, αεί εις τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Αγάλλεται τά πέρατα τής γής, τή προσκυνήσει τού Σταυρού σου φιλόνηρωπε. Άγγελοι εν ουρανοίς συγχορεύουσι σήμερον, σύν ημίν υμνούντες, σέ Χριστέ εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

Πάντα τά έργα τού Θεού, καί πάσα κτίσις ευλογείτε τόν Κύριον, όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, υμνείτε λαοί, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός

Ιάσω υπεράγαθε τήν εμήν, συντριβήν εν Σταυρώ προσπηγνύμενος, ήλοις ποτέ, χείράς σου καί πόδας Παμβασιλεύ, καί τήν πλευράν νυττόμενος, όξος ποτιζόμενος καί χολήν, η πάντων ευφροσύνη, ο γλυκασμός η δόξα, η αιωνία απολύτρωσις.

Οραίος υπέρ σάπφειρον καί χρυσόν, φωταυγής ώσπερ ήλιος πέφυκας, θείε Σταυρέ, κείμενος μέν τόπω περιγραπτός, καί νοεραίς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλούμενος φοβερώς, ακτίσι δέ σου θείας, δυνάμεως φωτίζων, τής Οικουμένης τά πληρώματα.

Σταυρός χειμαζομένων εστί λιμήν, οδηγός πλανωμένων καί στήριγμα, δόξα Χριστού, σθένος Αποστόλων καί Προφητών, τών Αθλητών κραταιώμα, πάντων τών ανθρώπων καταφυγή. Αυτόν εν μέσω πάντες, προκείμενον ορώντες, τή εγκρατεία ασπαζόμεθα.

Ηνίκα μέλλης έρχεσθαι επί γής, κρίναι Κόσμον, όν έπλασας Κύριε, Αγγελικών, προπορευομένων σου στρατιών, καί τού Σταυρού προλάμποντος, υπέρ τās αυγās τās ηλιακάς, τή τούτου δυναστεία, οικτείρησόν με σώσον, τόν υπέρ πάντας βροτούς ππαίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον

Φθοράς σε δίχα τέτοκα εκ γαστρός, πρό αιώνων Πατήρ όν εγέννησε, καί πώς φθορείς, άνθρωποι σπαράττουσί σε Υιέ, καί τήν πλευράν ορύττουσι, λόγχη καί τās χείρας σύν τοίς ποσί, ηλούσιν απανθρώπως; η Πάναγνος εβόα, ήν επαξίως μεγαλύνομεν.

Ειρμός άλλος τού Τριωδίου

Άπας γηγενής

Ξύλω τού Σταυρού, τήν φλόγα εμάρανας, τής αμαρτίας Χριστέ, χείρας πεπαρμένας δέ, χειρός ερρύσω τού πολεμήτορος, τόν ακρατώς εκτεινάντα, χείρας πρός βρώσιν καρπού, ούπερ μόνου, φεύγειν τήν μετάληψιν, απεφήνω Χριστέ πολυέλεε.

Πάθος σου Χριστέ, τό πάσιν απάθειαν, βροτοίς πηγάσαν σεπτώς, βλέψαι καταξίωσον, εν απαθεία τούς προσκυνήσαντας, σου τόν Σταυρόν τόν τίμιον, τās αμαρτίας ημών, παραβλέπων, καί τής Αναστάσεως, αληθείας υιούς εργαζόμενος.

Ύψωσας ημάς, πεσόντας εις θάνατον, τή Αναστάσει σου, έλυσας τόν θάνατον, καί τώ Πατρί σου ημάς κατήλλαξας, υπέρ ημών τό Αίμά σου, καταβαλλόμενος, Ευεργέτα, όθεν σε δοξάζομεν, ως Θεόν λυτρωτήν παντοδύναμον.

Θεοτοκίον

Μόνη τού Θεού, σοφίαν κυήσασα, τήν ενυπόστατον, σόφισόν με δέομαι, τού τής κακίας διαφυγείν σοφιστού, επιβουλάς καί ένεδρα, καί πανουργήματα, Θεοτόκε, Κόρη απειρόγαμε, κραταιόν τών πιστών καταφύγιον.

Ειρμός άλλος τού αυτού

Τόν άσπορον τόκον σου

Τόν Σταυρόν τόν τίμιον, όν περ περιέπουσιν, Αγγέλων στρατεύματα, καί ημείς προσκυνούντες μεγαλύνομεν.

Τό Ξύλον τό άχραντον, δι' ού μετελάβομεν ζωής, οι πριν θανέντες, τόν Σταυρόν τού Σωτήρος μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Πατέρα τόν άναρχον, Υιόν τόν συνάναρχον, καί Πνεύμα τό σύνθρονον, τήν αγίαν Τριάδα

μεγαλύνομεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μητέρα ανύμφευτον, καί Παρθένον άπαντες, Σεμνή ανυμνούμέν σε, ασπόρως γάρ τόν κτίστην απεκύησας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τούς αξιωθέντας σε ιδείν, καί προσπύξασθαι, ευόδωσον προφθάσαι, τό πανάγιον Πάθος, ο Σταυρός τού Χριστού.

Ο Ειρμός

Τόν άσπορον τόκον σου, Θεοτόκε άχραντε, Χριστόν τόν Θεόν ημών, εν ύμνοις αισιγήτοις μεγαλύνομεν.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον 'Ηχος δ'

Ο τής αληθείας εξεταστής, καί τών κρυπτών γνώστης Κύριος, τόν Φαρισαίον τή κενοδοξία νικώμενον, καί ταίς εξ έργων αρεταίς, δικαιούμενον κατέκρινας, τόν δέ Τελώνην κατανύξει προσευχόμενον, καί υπ' εκείνου κατακριθέντα εδικαίωσας, ού καί ημάς, τής μετανοίας ζηλωτάς, ο σταυρωθείς ανάδειξον, καί τής αφέσεως αξίωσον ως φιάνθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τίς ουκ εξίσταται ορών, άγιοι Μάρτυρες, τόν αγώνα τόν καλόν, όν ηγωνίσασθε; πώς εν σώματι όντες, τόν ασώματον εχθρόν ενικήσατε, Χριστόν ομολογήσαντες, καί Σταυρόν οπλισάμενοι; όθεν επαξίως ανεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καί βαρβάρων πολέμιοι, απαύστως πρεσβεύσατε, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν...

Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. δ'

Σήμερον ο Δεσπότης τής Κτίσεως, καί Κύριος τής δόξης, τώ Σταυρώ προσπήγνυται, καί τήν πλευράν κεντάται, χολήν καί όξος γεύεται, ο γλυκασμός τής Εκκλησίας, στέφανον εξ ακανθών περιβάλλεται, ο καλύπτων ουρανόν τοίς νέφεσι, χλαίναν ενδύεται χλεύης, καί ραπίζεται πηλίνη χειρί, ο τή χειρί πλάσας τόν άνθρωπον, τόν νώτον φραγγελλούται, ο περιβάλλων τόν ουρανόν έν νεφέλαις, εμππυσμούς καί μάστιγας δέχεται, ονειδισμούς καί κολαφισμούς, καί πάντα υπομένει, δι' εμέ τόν κατάκριτον, ο Λυτρωτής μου καί Θεός, ίνα σώση Κόσμον εκ πλάνης, ως εύσπλαγχνος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας

'Ηχος πλ. β'

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, καί τήν αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός οζ'

Αυτός εστιν οικτίρμων, καί ιλάσκειται ταίς αμαρτίαις ημών.

Στίχ. Προσέχετε, λαός μου, τώ νόμω σου

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΚΘ', 13-23)

Τάδε λέγει Κύριος. Εγγίξει μοι ο λαός ούτος έν τώ στόματι αυτού, καί εν τοίς χείλεσιν αυτών τιμώσί με, η δέ καρδία αυτών πόρρω απέχει απ' εμού, μάτην δέ σέβονταί με, διδάσκοντες εντάλματα ανθρώπων καί διδασκαλίας. Διά τούτο, ιδού εγώ προσθήσω, τού μετατεθήναι τόν λαόν τούτον, καί μεταθήσω αυτούς καί απολώ τήν σοφίαν τών σοφών, καί τήν σύνεσιν τών συνετών κρύψω, ουαί οι βαθέως βουλήν ποιούντες, καί ου διά Κυρίου! ουαί οι εν κρυφή βουλήν ποιούντες! καί έσται εν σκότει τά έργα αυτών, καί ερούσι. Τίς εώρακεν ημάς; καί τίς ημάς γνώσεται, ή ά ημείς ποιούμεν; Ουχ ως πηλός τού κεραμέως λογισθήσεσθε; μή ερεί τό πλάσμα τώ πλάσαντι αυτό, ου σύ με έπλασας; ή τό ποιήμα τώ ποιήσαντι, ου συνετώς με εποίησάς; ουκέτι μικρόν, καί μετατεθήσεται ο Λίβανος, ως τό όρος τό Χέρμελ, καί τό Χέρμελ εις όρυμόν λογισθήσεται; Καί ακούσονται εν τή ημέρα εκείνη κωφοί λόγους βιβλίου, καί οι εν τώ σκότει, καί οι εν τή ομίχλη οφθαλμοί τυφλών όψονται, καί αγαλλιάσονται πτωχοί διά Κύριον εν ευφροσύνη, καί οι απηλπισμένοι τών ανθρώπων εμπλησθήσονται ευφροσύνης. Εξέλιπεν άνομος, καί απώλετο υπερήφανος, καί εξωλοθρεύθησαν οι ανομούντες επί κακία, καί οι ποιούντες αμαρτείν άνθρωπος εν λόγω, πάντας δέ τούς ελέγχοντας εν πύλαις, πρόσκομμα θήσουσιν, ότι

επλαγίασαν επ αδίκους δίκαιον. Διά τούτο, τάδε λέγει Κύριος επί τόν οίκον Ιακώβ, όν αφώρισεν εξ Αβραάμ, ου νύν αισχυνθήσεται Ιακώβ, ουδέ, νύν τό πρόσωπον μεταβαλεί Ισραήλ, αλλ' όταν ιδωσι τά τέκνα αυτών τά έργα μου, δι' εμέ αγιάσουσι τό όνομά μου, καί αγιάσουσι τόν Άγιον Ιακώβ, καί τόν Θεόν τού Ισραήλ φοβηθήσονται.

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμός οη',

Βοήθησον ημίν, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών.

Στίχ. Ο Θεός, ήλθοσαν έθνη εις τήν κληρονομίαν σου.

---

t67top

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά
Ἦχος βαρύς

Τοίς πάθεσι δουλώσας, τής ψυχής μου τό αξίωμα, κτηνώδης εγενόμην, καί ουκ ισχύω ατενίσαι πρός σέ Ὑψιστε, αλλά κάτω νενευκώς Χριστέ, ως ο Τελώνης, δέομαι κραυγάζων σοι, ο Θεός, Ιλάσθητί μοι καί σώσόν με.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός οθ'

Ο καθημένος επί τών Χερουβίμ, εμφάνηθι.

Στίχ. Ο ποιμαίνων τόν Ισραήλ, πρόσχευς.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΒ', 1-7)

Είπε Κύριος τώ Αβραμ. Έξελθε εκ τής γής σου, καί εκ τής συγγενείας σου, καί εκ τού οίκου τού πατρός σου, καί δεύρο εις γήν, ήν άν σοι δείξω, καί ποιήσω σε εις έθνος μέγα, καί ευλογήσω σε, καί μεγαλυνώ τό όνομά σου, καί έση ευλογημένος, καί ευλογήσω τούς ευλογούντάς σε, καί τούς καταρωμένους σε καταράσομαι, καί ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί τής γής. Καί επορεύθη Αβραμ, καθάπερ ελάλησεν αυτώ Κύριος ο Θεός, καί ώχετο μετ' αυτού Λώτ, Αβραμ δε ήν ετών εβδομήκοντα πέντε, ότε εξήλθεν εκ Χαρράν. Καί έλαβεν Αβραμ Σάραν τήν γυναίκα αυτού, καί Λώτ τόν υιόν τού αδελφού αυτού, καί πάντα τά υπάρχοντα αυτών, όσα εκτήσαντο, καί πάσαν ψυχήν, ήν εκτήσαντο, εν Χαρράν καί εξήλθοσαν πορευθήναι εις γήν Χαναάν. Καί διώδευσεν Αβραμ τήν γήν εις τό μήκος αυτής, έως τού τόπου Συχέμ, επί τήν δρύν τήν υψηλήν, οι δε Χαναανίοι τότε κατώκουν τήν γήν. Καί ώφθη Κύριος τώ Αβραμ, καί είπεν αυτώ. Τώ σπέρματί σου δώσω τήν γήν ταύτην. Καί ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστή ριον τώ Κυρίω, τώ οφθέντι αυτώ.

Προκείμενον Ἦχος β' Ψαλμός π'

Αγαλλιάσθε τώ Θεώ τώ βοηθώ ημών.

Στίχ. Λάβετε ψαλμόν, καί δότε τύμπανον.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΔ', 15-26)

Άκακος ανήρ πιστεύει παντί λόγω, πανούργος δε έρχεται εις μετάνοιαν. Σοφός φοβηθείς εξέκλινεν από κακού, ο δε άφρων, εαυτώ πεποιθώς, μίγνυται ανόμω. Οξύθυμος πράσσει μετά αβουλίας, ανήρ δε φρόνιμος πολλά υποφέρει. Μεριούνται άφρονες κακίαν, οι δε πανούργοι κρατήσουσιν αισθήσεως. Ολισθήσουσι κακοί έναντι αγαθών, καί ασεβείς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δε πλουσίων πολλοί. Ο ατιμάζων πένητας αμαρτάνει, ο ελεών δε πτωχούς μακαριστός. Πλανώμενοι άδικοι τεκταίνουσι κακά, έλεον δε καί αλήθειαν τεκταίνουσιν αγαθοί, ουκ επίστανται έλεον καί πίστιν τέκτονες κακών, ελεημοσύναι δε καί πίστεις παρά τέκτοσιν αγαθοίς. Εν παντί μεριμνώντι ένεστι περισσόν. Ο δε ηδύς καί ανάληγτος εν ενδεία έσται. Στέφανος σοφών πλούτος αυτών, η δε διατριβή αφρόνων κακή. Ρύσεται εκ κακών ψυχήν μάρτυς πιστός, εκκαίει δε ψευδή δόλιος. Εν φόβω Κυρίου ελπίς ισχύος, τοίς δε τέκνοις αυτού καταλείπει έρεισμα ειρήνης.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Τροπάρια
Ἦχος β'

Απόστολοι, Μάρτυρες, καί Προφήται, Ιεράρχαι, Όσοι καί Δίκαιοι, οι καλώς τόν αγώνα τελέσαντες,

καί τήν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν έχοντες πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καί ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ Σὺ ὁ δυνάμενος, καί τοῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Καθίσματα

Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καί τούτους κατασκήνωσον, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορών ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καί τὰ ἀκούσια, καί πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καί γνῶσει φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Καί πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καί γνῶσει φιλάνθρωπε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ' Ἦχος δ'

Ἐν πελάγει τοῦ βίου

ὑπερέβητε ὄρους, σαρκὸς Ἀθληταί, πολλὴ ὑπομονή, ὑπενεγκόντες τιμωρίας πόνους, διὸ ἅπαντα πόνον, καί θλίψιν κουφίζετε, τῶν ὑμᾶς ἀνυμολογούντων.

Μυριάσιν Ἀγγέλων, στρατὸς ἠνώθη, ἁγίων Ἀθλητῶν, καί ἰκετεύει τὸν πανάγιον Θεόν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Νεκρώσιμον

Νεκρωθεὶς καί ἐν τάφῳ, Χριστέ ὑπνώσας, ἀνέστησας νεκρούς, καί τοῖς πίστει τεθνεώσι νέμεις, ἀγαθότητος πλοῦτον, Χριστέ τὴν ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ζητῶν Θεώσαι τὸν ἄνθρωπον Ἄγνη, ἐκ σοῦ σαρκούται, καί βροτὸς οράται ὄν ἀπαύστως δυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Ἄτερος τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Εἰρμὸς ἄλλος

Τῶν παισμάτων τῆ ζάλη

Σαρκὸς καί αἵματος Ἅγιοι μὴ φεισάμενοι, πρὸς πᾶσαν βᾶσανον ἔστητε, ἀκατάπληκτοι, Χριστὸν μὴ ἐξαρνούμενοι, διὸ ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέπεμψε Χριστὸς, τοὺς στεφάνους ἡμῖν.

Τῆ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει ὑπαντήσωμεν, λαμπροφοροῦντες ταῖς πράξεσι, καί βοήσωμεν ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασιν. Ὑμεῖς ἐστε ἀληθῶς εὐσφόροι, ἐπὶ γῆς Χριστομάρτυρες.

Δόξα...

Τριάς ἀγία δοξάζω σε, φύσιν ἀναρχον, ἓνα Θεὸν ἓνα Κύριον, τρία πρόσωπα, Πατὴρ Υἱοῦ καί Πνεύματος, ἀγέννητον γεννητὸν ἐκπορευτὸν, τὸν αὐτὸν καί αἰδῖον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ μακαρία Θεόνυμφε, πῶς γεγέννηκας ἀνευ ἀνδρός, καί μεμένηκας ὡς τὸ πρότερον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον φοβερόν, ἀλλ' αἴτησαι σῶζεσθαι, τοὺς ὑμνούντάς σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ εθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν διαβλέποντες, ἐνετρυφάτε τοῖς αἵμασιν ἀγαλλόμενοι, ἀλλὰ καθικετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενώς τῷ Κυρίῳ Μάρτυρες αἰσέβαστοι.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε.

Νεκρώσιμον

Ὁ ἐκ γῆς πλαστοουργήσας με καί ζώσας με, καί εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με πάλιν φάμενος, οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον, καί ἐκ φθοράς τοῦ θανάτου ἀνάγαγε Κύριε.

Ο Ειρμός

Τών ππαισμάτων τή ζάλη βυθιζόμενος, ως εν κοιλία τού κήτους συνεχόμενος, σύν τώ Προφήτη κραυγάζω σοι. Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, Κύριε, καί διάσωσόν με.

Ωδή ζ' Τή εικόνη τή χρυσή

Στολισθέντες Αθληταί, τήν αφθαρσίαν ενθέως τή απεκδύσει τής φθειρομένης σαρκός, τώ δι' ημάς σάρκα έξ αφθόρου, προσλαβόντι Γυναικός, νύν παρίστασθε φαιδροί, διό με ενδύσατε, περιβολήν Ιεράν, γεγυμνωμένον κακώς.

Εγκρατώς πολιτευθείς, τών Αθλοφόρων ο δήμος, τής εγκρατείας ημάς τό στάδιον, ενδυναμοί τρέχειν ακωλύτως, ως κηρύξας τόν Χριστόν, εν σταδίω ανδρικώς, καί παρεστώς βήματι, στεφηφορών εντρυφά, μετ' Αγγέλων νοητώς.

Νεκρώσιμον

Ικεσίαις ο Θεός, τών σών αγίων Μαρτύρων, τούς κοιμηθέντας πιστούς οικέτας σου, τού Παραδείσου πολίτας δείξον, καί φωτός τού νοητού, καταξίωσον αυτούς, απαύστως βοώντάς σοι. Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Σε τήν μόνην αγαθήν, εκδυσωπούμεν Παρθένον, κεκακωμένους ημάς αγάθον, καί εκτενώς τόν Χριστόν δυσώπει, φύσει όντα αγαθόν, εγκρατείας τόν καιρόν, τά αγαθά πράπτοντας, αποπληρώσαι ημάς, υμνολογούντας αυτόν.

Ειρμός άλλος ο εν τώ όρει, Μωϋσή

Ο μεγαλύνας, τούς Αγίους σου πάντας, καί σημείους, θαυμαστώσας αυτούς εν Κόσμω, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Πάσαν ιδέαν, αικισμών διελθόντες, καί γόνυ τώ Βάαλ, μή πεισθέντες κλίνει, στεφάνους δόξης ήρασθε, εκ Θεού Χριστομάρτυρες.

Δόξα...

Η έν Μονάδι, Τριάς προσκυνουμένη ουσία, ο Πατήρ ο Υιός καί τό Πνεύμα, τούς σέ υμνούντας φύλαπτε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθενομήτορ, η ολόφωτος Κόρη, η μόνη πρός Θεόν μεσιτεία, μή διαλίπης Δέσποινα, δυσωπείν τού σωθήναι ημάς.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού.

Τώ αθανάτω, Βασιλεί στρατευθέντες, καί πίστιν, πρός αυτόν δεικνύντες τελείαν, τό αίμα υμών Μάρτυρες, υπέρ αυτού εκενώσατε.

Στίχ. Αι ψυχαί αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται.

Όπου τό φώς σου, τής ζωής αναβλύζει, παράθου, ούς μετέστησας εκ τών προσκαίρων, πιστούς σου δούλους, Κύριε ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ο Ειρμός

Ο εν τώ όρει, Μωϋσή συλλαλήσας, καί τύπον, τής Παρθένου τήν βάτον δείξας, ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ωδή η' Εν πυρί φλογός

Μεγαλώνυμοι Χριστού Αθληταί, καί σεπτοί εν Θεώ, άπαντας τούς ανυμνούντας τά μνημόσυνα υμών, μεγάλων εγκλημάτων, καί τών εκεί βασάνων, λυτρώσατε υμών πρός αυτόν, μεγίσταις ικεσίαις.

Αγίολεκτον Χριστού τού Θεού, καί στερρόν αληθώς, στράτευμα Μαρτύρων δήμοι, αγιάσατε ημών, τόν νούν καί τήν καρδίαν, εν ταύταις ταίς αγίαις ημέραις τής Νηστείας, υμών αγίαις ικεσίαις.

Νεκρώσιμον

Ρύσαι σκώληκος κολάζοντος, καί οδόντων βρυγμού Κύριε, καί εξωτέρου σκότους πάντας αφεγγούς, οὐς πίστει προσελάβου, καί τάξον τούτους, ένθα τό φώς τού σου προσώπου Χριστέ, εκλάμπει εις αιώνας.

Θεοτοκίον

Τόν Σταυρόν Χριστού τόν τίμιον Θεοτόκε αγνή, βλέψαντας, καί εκ καρδίας προσκυνήσαντας ημάς, ταίς σαις πρός τόν Δεσπότην, αξίωσον πρεσβείαις, ιδείν καί τά Πάθη τά σεπτά, παθών κεκαθαρμένους.

Ειρμός άλλος Γή καί πάντα

Ω καλλίστης συναλλαγής! ής εύρατε θανάτω τήν ζωήν, Ιερομάρτυρες Χριστού, πύρ καί ξίφος, κρύη καί θήρας, μηδαμώς πποηθέντες, καί βοώντες, υμνείτε τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ανω χορός αγγελικός, κάτω δέ ημείς οι επί γής, αινούμεν Μάρτυρες Χριστού, τά ξένα άθλα καί τούς αγώνας, τής υμών ευανδρείας, ευλογούντες υμνούντες τόν Κύριον, καί υπερυψούντες εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Φώς ζωήν τε καί ζωάς, σέβω σε Πατέρα, καί Υιόν, καί Πνεύμα τό εκπορευτόν, φύσιν μίαν, τρεις υποστάσεις, Θεόν ένα μέλπων. Ευλογώ σε ύμνώ σε τόν Κύριον, καί υπερυψώ σε, εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίς υμνήσει σε γηγενών, άσπιλε αγνή Περιστερά; σύ γάρ εκύησας ημίν, φώς τό μέγα ζωής τόν πλούτον, Ιησούν τόν Σωτήρα, όν υμνούμεν αινούντες ως Κύριον, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού.

Τούς αγώνας τούς θαυμαστούς, Μάρτυρες δοξάζοντες υμών, τόν ευεργέτην καί Θεόν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν, τόν εν τώ σταδίω, τών αγώνων υμάς ενισχύσαντα, όν υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Στίχ. Αι ψυχαί αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται.

Σύ θανάτου καί τής ζωής, Κύριος υπάρχων καί Θεός, τούς μεταστάντας ευσεβώς εξεγείρων, εκεί παράθου εν σκηναίς τών Δικαίων, ευλογούντας υμνούντάς σε Κύριε, καί υπερυψούντας, εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον Ο Ειρμός

Γή καί πάντα τά εν αυτή, θάλασσαί καί πάσαι αι πηγαί, οι ουρανοί τών ουρανών, φώς καί σκότος, ψύχος καί καύσων, υιοί τών ανθρώπων, Ιερείς ευλογείτε τόν Κύριον, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ότι εποίησέ μοι, μεγαλεία

Υπάρχοντες φωστήρες, απλανείς Χριστού Αθληταί, φωτίσατε ημών τούς λογισμούς, καί νευρώσατε ποιείν, τά φωταυγή καί καθαρά, Θεού θελήματα.

Ρομφαίαί καθοράσθε, κατασφάπτουσαι δυσμενείς, γενναίοι τού Κυρίου Αθληταί, αλλά ρύσατε ημάς, εκ τών βελών τού πονηρού ταίς προστασίαις υμών.

Νεκρώσιμον

Ανάπαυσον Οικτίρμον, εν τοίς κόλποις τού Αβραάμ, τούς δούλους σου τούς πίστει εξ ημών, εκδημήσαντας πρός σέ, τόν τού παντός δημιουργόν καί υπεράγαθον.

Θεοτοκίον

Σαρκόσ μου τάς κινήσεις, απονέκρωσον η Θεόν, σαρκί αποτεκούσα υπέρ νούν, καί παράσχου φωτισμόν, τή διανοία μου Αγνή, νεφέλη ούσα φωτός.

**Ειρμός άλλος
Μεγαλύνομεν πάντες**

Αναμέλπομεν πάντες, τά μνημόσυνα υμών, Μάρτυρες πανεύφημοι, βλέποντες τά σκάμματα, τών Ιερών υμών άθλων, καί εκπλαγέντες, τόν Χριστόν μεγαλύνομεν.

Πρός αλλήλους αθλούντες, φασίν οι Αθλοφόροι. Σαρκόσ μή φεισώμεθα, δεύτε αποθάνωμεν υπέρ Χριστού, ίνα όλον αιώνα ζήσωμεν, χορεύοντες άληκτα.

Δόξα...

Η Τριάς τούς εν μιά, φύσει σε ανυμνούντας, Πατήρ ο αγέννητος, καί ο γεννηθείς Υίός, καί Πνεύμα τό εκπορευτόν, τώ σώ ελέει αβλαβείς συντήρησον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πάνσεμνε Αγνή, παρθενίας καύχημα, μητέρων τό στήριγμα, ανθρώπων βοήθεια, καί τού Κόσμου η χαρά, Μαρία Μητήρ, καί δούλη τού Θεού ημών.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Ο χορός τών Αγίων, δέξει τήν προσευχήν μου, καί ως κατηξίωμα τόν Σταυρόν ασπάσασθαι, καί τό σωτήριον Πάθος συμπροσκυνήσαί με, τόν Χριστόν αιτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Άνες άφες Οικτίρμον, τοίς μεταστάσι πρόσ σέ τόν φιλόανθρωπον, καί τούτους ανάπαυσον εν σκηναίς τών εκλεκτών, σύ γάρ υπάρχεις ζωή καί ανάστασις.

Ο Ειρμός

Μεγαλύνομεν πάντες, τήν φιλοανθρωπίαν σου Κύριε Σωτήρ ημών, η δόξα τών δούλων σου, καί στέφανος τών πιστών, ο μεγαλύνας τήν μνήμην τής Τεκούσης σε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Αι ψυχαι αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται.

Στίχ. Πρός σέ, Κύριε κεκράξομαι, ο Θεός μου.

**Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ζ', 9-12)**

Άδελφοί, πεπεισμεθα περί υμών, αγαπητοί, τά κρείττονα καί εχόμενα σωτηρίας, ει καί ούτω λαλούμεν, ου γάρ άδικος ο Θεός, επιλαθέσθαι τού έργου υμών, καί τού κόππου τής αγάπης, ής ενεδείξασθε εις τό όνομα αυτού, διακονήσαντες τοίς αγίοις, καί διακονούντες. Επιθυμούμεν δέ έκαστον υμών τήν αυτήν ενδείκνυσθαι σπουδήν πρόσ τήν πληροφορίαν τής ελπίδος άχρι τέλους, ίνα μή νωθοί γένησθε, μιμηταί δέ τών διά πίστεως καί μακροθυμίας κληρονομούντων τās επαγγελίας.

t71top

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

**ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ «ΚΛΙΜΑΚΟΣ»**

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιакόν καί τήν συνήθη Στιχολογίαν εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα, τής Οκτωήχου ζ', καί τά παρόντα Προσόμοια τού Οσίου γ', δευτερούντες τό α'.

**Ἦχος πλ. δ'
Ω του παραδόξου θαύματος**

Πάτερ Ιωάννη Όσιε, διαπαντός αληθώς, τού Θεού εν τώ λάρυγγι, τās υψώσεις έφερες, μελετών πρακτικώτατα, τά θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καί τήν εκείθεν, αναπηγάζουσαν, χάριν επλούτησας, γεγονώς μακάριος, τών ασεβών, πάντων τά βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ιωάννη ένδοξε, ταίς τών δακρύων πηγαίς, τήν ψυχήν καθαιρόμενος, και παννύχοις στάσει τόν Θεόν ιλασκόμενος, ανεπτερώθης πρός τήν αγάπησιν τήν τούτου Μάκαρ, καί ωραιότητα, ής επαξίως νύν απολαύεις άληκτα, χαρμονικώς, μετά τών συνάθλων σου, θεόφρον Όσιε.

Πάτερ Ιωάννη Όσιε, αναπερώσας τόν νούν, πρός Θεόν διά πίστewς, κοσμικής συγχύσεως, εβδελύξω τό άσατον, καί τόν Σταυρόν σου, αναλαβόμενος τώ Παντεπόπη, κατηκολούθησας, σώμα δυσήνιον αγωγαίς ασκήσεως τώ λογισμώ, σθένει δουλωσάμενος τού θείου Πνεύματος.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Όσιε Πάτερ τής φωνής τού Ευαγγελίου, τού Κυρίου ακούσας, τόν Κόσμον κατέλιπες, τόν πλούτον καί τήν δόξαν εις ουδέν λογισάμενος, όθεν πάσιν εβόας, Αγαπήσατε τόν Θεόν καί ευρήσατε χάριν αιώνιον, μηδέν προτιμήσατε τής αγάπης αυτού, ίνα όταν έλθη εν τή δόξη αυτού ευρήσατε ανάπαυσιν μετά πάντων τών Αγίων, ών ταίς ικεσίαις Χριστέ φύλαξον, καί σώσον τās ψυχάς ημών.

**Καί νύν... Θεοτοκίον
τό τής Οκτωήχου**

**Απόστιχα Αναστάσιμα
τά κατ' Αλφάβητον**

**Δόξα... τού Οσίου
Ιδιόμελον Ήχος β'**

Τόν επί γής Άγγελον, καί εν ουρανοίς άνθρωπον Θεού, τού κόσμου τήν ευκοσμίαν, τήν τρυφήν τών αγαθών καί τών αρετών, τών Ασκητών τό καύχημα Ιωάννην τιμήσωμεν, πεφυτευμένος γάρ εν τώ οίκω τού Θεού, εξήγηθησε δικαίως, καί ωσει κέδρος εν ερήμω επλήθυνε τά ποίμνια Χριστού, τών λογικών προβάτων, έν Οσιότητι καί δικαιοσύνη.

**Καί νύν... Θεοτοκίον
Ήχος ο αυτός**

Ω θαύματος και νού, πάντων τών πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ έγνω μητέρα άνευ ανδρός τετοκυίαν, καί εν αγκάλαις φέρουσαν, τόν άπασαν τήν Κτίσιν περιέχοντα; Θεού εστι βουλή τό κυθέν, όν ως βρέφος Πάναγνε, σαίς ωλέναις βαστάσασα καί μητρικήν παρρησίαν πρός αυτόν κεκτημένη, μη παύση δυσωπούσα, υπέρ τών σέ τιμώντων, τού οικτειρήσαι καί σώσαι τās ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Αναστάσιμον

**Καί τού Οσίου
Ήχος πλ. δ'**

Ταίς τών δακρύων σου ροαίς, τής ερήμου τό άγονον εγεώργησας, καί τοίς εκ βάθους στεναγμοίς, εις εκατόν τούς πόνους εκαρποφόρησας, καί γέγονας φωστήρ, τή Οικουμένη λάμπων τοίς θαύμασιν Ιωάννη Πατήρ ημών όσιε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, καί σταύρωσιν υπομείνας αγαθέ, ο θανάτω τόν θάνατον σκυλεύσας, καί Έγερσιν δείξας ως Θεός, μή παρίδης ούς έπλασας τή χειρί σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν υπέρ ημών καί σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

**Μετά τόν Εξάψαλμον, καί τήν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται τά Αναστάσιμα
Ευλογητάρια.**

Είτα οι Αναβαθμοί τού Ἦχου. Πάσα πνοή καί τό Εωθινόν ενδιάτακτον Ευαγγέλιον.

Μετά δέ τό, Ανάστασιν Χριστού καί τόν Ν', ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα...

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας Ζωοδότα, τό πνεύμά μου πρός Ναόν τόν ὀρθρίζει γαρ ἀγίόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, ὅλον εσπιλωμένον, Ἀλλ' ὡς Οικίρμων κάθαρον ευσπλαγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Ὅμοιον

Τῆς σωτηρίας ευθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε, αἰσχροῖς γάρ κατερρύπωσα τήν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τόν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρύσαι με πάσης καθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τήν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἀλλά θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τῆς ευσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βώω σοι, Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Εἴτα οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ', τού Τριωδίου εἰς δ' καί τού Οσίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τού Τριωδίου

Ὡδή α' Ἦχος πλ. α'
Τῷ σωτήρι Θεῷ

Ὁμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καί τυπτήμασιν ἠμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ, καγῶ οὕτω πέπληγμαί, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τόν ἀσθενούντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τόν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου, καγῶ οὕτω δέομαι, Οἰκτεῖρον σώσόν με.

Ἰατρούσας ἐμέ, τόν μαστιχθέντα τόν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάλιστα, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καί πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σώσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τόν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καί ἐκ τῶν κόλπων τού Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σώσαι οὓς ἐπλασεν.

Κανὼν τού Οσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'
Υγρὰν διοδεύσας

Ἐν φωτὶ αἴλω καί νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρός τόν Κύριόν με φώτισον.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τόν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τήν πικρίαν τῶν ἡδονῶν, ὅθεν ὑπὲρ μέλι καί κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἐπιβάς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καί τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμός ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίον

Σοφίαν καί Λόγον ἡ τού Πατρός, ἀφράστως τεκούσα, τῆς ψυχῆς μου τό χαλεπόν, θεράπευσον τραῦμα καί καρδίαν, τήν ἀληθῶνα καταπράϊνον.

Καταβασία

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καί

οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ'
Στερέωσον ημάς

Οδών εν τή τού βίου Χριστέ δεινώς οδεύων τετραυμάτισμαι, υπό ληστών εν τοίς πάθεσιν, αλλ' ανάστησόν με δέομαι, σύλησαν τόν νούν μου λησταί, καί έλιπόν με εν τοίς μύλωσιν, ημιθανή τών πταισμάτων μου' αλλά ίασαί με Κύριε.

Εγύμνωσάν με Σώτερ Χριστέ, τών εντολών σου τά παθήματα, καί ηδοναίς μεμαστίγωμαι, αλλ' επίχεέ μοι έλεος.

Θεοτοκίον

Ικέτευε απαύστως Αγνή, τον προελθόντα εκ λαγόνων σου ρυσθήναι πλάνης διαβόλου τούς υμνούντάς σε Θεόνυμφε.

Άλλος. Σύ εί τό στερέωμα

Έφλεξας τώ άνθρακι, τώ τής ασκήσεως Όσιε, τήν τών παθών, άκανθαν καί θάλπεις, Μοναστών τά συστήματα.

Μύρον αγιάσματος εκ τών ασκητικών Όσιε αρωμάτων, όλος συνετέθης, εις οσμήν ευωδίας Θεού.

Νόμοις τοίς ασκήσεως εμμελετών τά πάθη εβύθισας, ώσπερ άλλους, πριν Φαραωνίτας, τή ροή τών δακρύων σου.

Θεοτοκίον

Στήσόν μου τόν άστατον, τών λογισμών αγνή τάραχον Μήτηρ Θεού, τήν προς τόν Υιόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Καταβασία

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Κάθισμα Τού Τριωδίου
Ήχος πλ. α' Τό ξένον τής Παρθένου

Τόν άχραντον Σταυρόν, σου Σωτήρ ημών ως όπλον σωτηρίας κατέχοντες, εν αυτώ σοι βοώμεν, Σώσον ημάς, ο παθών εκουσίως υπέρ ημών, ο πάντων Θεός ως πολυέλεος.

Δόξα... Κάθισμα τού Οσίου
Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Ταίς αρεταίς προς ουρανόν αναλάμπας, καταπηξάμενος σαφώς επανήλθες, προς θεωρίας άπλετον βυθόν ευσεβώς, πάσας στηλιτεύσας μέν, τών Δαιμόνων ενέδρας, σκέπεις εκ τής λώβης δέ, τούς ανθρωπούς τής τούτων, ώ Ιωάννη, κλίμαξ αρετών, καί νύν πρεσβεύεις σωθήναι τούς δούλους σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον Όμοιον

Ο επί θρόνου χερουβίμ καθεζόμενος, καί εν τοίς κόλποις τού πατρός αυλιζόμενος, ως επί θρόνου κάθηται αγίου αυτού, Δέσποινα εν κόλποις σου σαρκικώς ο Θεός γάρ, ούτω βασιλεύσας τε, επί πάντα τά έθνη, καί συνετώς νύν ψάλλομεν αυτώ, όν εκδυσώπει σωθήναι τούς δούλους σου.

Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε

Λησταί μου εσύλησαν, τήν εργασίαν τήν ένθεον, καί κατέλιπόν με, ταίς πληγαίς τιμωρούμενον.

Εξέδυσαν Σώτέρ με, τών εντολών σου, οι άστατοι λογισμοί μου, όθεν μεμαστίγωμαι πταισίμασι.

Λευίτης τοίς μύλωσι τραυματισθέντα ως είδέ με παρήλθε Σωτήρ μου, αλλά σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον

Κυρίως δοξάζομεν σέ Θεοτόκε ανύμφευτε, καί τώ σώ λιμένι, οι πιστοί καταφεύγομεν.

Άλλος. Εισακήκοα Κύριε

Ως λειμών ευωδέστατος, καί τών αρετών Παράδεισος έμψυχος, τήν εγκράτειαν εξήνθησας, δι ής πάντας έθρεψας τούς τιμώντάς σε.

Νομοθέτην ασκήσεως, καί τών μοναστών κανόνα πραότατον, ως Μωσήν σε καί Δαυιδ αληθώς, κεκτημένοι Πάτερ μακαρίζομεν.

Φυτευθείς εν τοίς ύδασι, τοίς τής εγκρατείας, ώφθης μακάριε, κλήμα Πάτερ ευθαλέστατον ευσεβείας βότρυας προβαλλόμενον.

Θεοτοκίον

Υπό χρόνον γενόμενον, τόν εκ τού Πατρός αχρόνως εκλάψαντα Θεομήτορ ημίν τέτοκας, όν δυσώπει σώσαι τούς υμνούντάς σε.

Καταβασία

Τήν ανεξιχνίαστον θεϊαν βουλήν, τής εκ τής Παρθένου σαρκώσεως, σου τού Υψίστου, ο Προφήτης, Αββακούμ, κατανοών εκραύγαζε. Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε'

Εκ νυκτός ορθρίζοντες

Ιησού επίσκεψαι, τούς μώλωπας ψυχής τής εμής, καθάπερ πάλαι, τόν εν χερσί πεσόντα ληστών, καί ίάτρευσόν μου, Χριστέ, τό άλγος δέομαι.

Αλγεινώς ταίς μάστιξιν, ησθένησε ψυχή μου Χριστέ ταίς τών πταισμάτων, καί ένθεν γυμνός περίκειμαι, αρετών ενθέων, καθικετεύω, Σώσόν με.

Ιερεύς ως είδέ με, καί Λευίτης ουκ ίσχυσε σαφώς, παρήλθον γάρ με, αλλ' αυτός ως εύσπλαγχνος, νύν τήν σωτηριάν, παρέσχες καί διέσωσας.

Θεοτοκίον

Μή παρίδης Δέσποτα, τόν δειλαιον εμέ δυσωπώ τόν μαστιχθέντα τόν νούν αλγεινώς υπό ληστών, αλλ' οικτείρησον πρεσβείαις Σωτήρ τής κυησάσης σε.

Άλλος. Ίνα τί με απώσω

Σβέσας πάντα τά πάθη δρόσω τών αγώνων σου, Πάτερ μακάριε, δαψιλώς ανήψας, τώ πυρί τής αγάπης καί πίστεως, εγκρατείας λύχνον, καί φωτισμός τής απαθείας, καί ημέρας υιός εχρημάτισας.

Τόν τής πίστεως βότρυν, θεία γεωργία σου, Πάτερ εξέθρεψας, καί ληνοίς απέθου, καί εξέθλιψας πόνοις ασκήσεως, καί κρατήρα πλήσας, πνευματικόν τής εγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τής ποιίμνης σου.

Υπομείνας γενναίως, προσβολάς καί στίγματα, τών εναντίων εχθρών, ανεδείχθης στύλος, καρτερίας στηρίζων τήν ποιίμνην σου, βακτηρία θεία, επί νομάς τής εγκρατείας, καί εφ ύδωρ εκτρέφων Μακάριε.

Θεοτοκίον

Ρήσει σών χειλέων, Πάναγνε επόμενοι, σέ μακαρίζομεν, μετά σου γάρ όντως, μεγαλεία ποιήσας ο Κύριος, εμεγάλυνέ σε, καί αληθή Θεού Μητέρα, γεννηθείς εκ γαστρός σου ανέδειξεν.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηριάν βραβεύοντα.

Ωδή ς'

Εκύκλωσέ με άβυσσος

Τοίς πάθεσιν ηνάλωσα, τόν βιον τόν ένθεν Δέσποτα, καί όλως τοίς πταισίμασι, δεινώς μαστιζόμενος, κατέφυγόν σοι, Οικτείρησόν με δέομαι.

Αφήρπασαν τόν πλούτόν μου, καί ὡσπερ νεκρόν με κατέλιπον, λησταί τοῖς παθήμασι, τόν νοῦν μου μαστίξαντες, ἀλλ' οἰκτειρήσας, διάσωσόν με Κύριε.

Ὡς εἶδεν ὁ Λευΐτης μου, μαστίγων τό ἄλγος, τοὺς μῶλωπας μή φέρων παρήλθέ με, αὐτός δέ Φιλάνθρωπε, κατέχεάς μοι, το πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ακατάφλεκτον, καί ὄρος καί κλίμακα ἔμψυχον, καί πύλην ουράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Εδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τόν θεῖον πλούτον τοῦ Πνεύματος, τήν ἀμεμπτον προσευχήν, ἀγνεῖαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας πόνους, δι ὧν οἶκος ἐγνωρίσθη Θεοῦ.

Ἐγὼ τῆς κάτω Σοφέ παρέδραμες τήν ευτέλειαν, αὐλω δέ προσευχή τόν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καί τῆς ἀνω λήξεως, ὠφθης κληρονόμος, διὰ βίου τελειότητα.

Ἰδρῶσιν ἀσκητικοίς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καί τό πύρ τῆς πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τά τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Υψίστου ευπρέπεια, τό πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ ἑνωσιν ἀρρητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καί τόν Κόσμον κατεφώτισε.

Καταβασία

Τήν θεῖαν ταύτην καί πάντιμον, τελοῦντες εορτήν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανή, φωταγωγούντα τά πέρατα, καθηγητά Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτόν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θεαῖς ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καί ἀγάπην ἀληθῆ, θεῖους θεσμούς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κησάμενος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης, διό καί ἐφωτίσθης εὐχαῖς αἰενάοις, καί τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητά Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεν τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι

- Ὁ σάρκα καί ζῶν νεκρός ὧν Ἰωάννης,
- Αἰωνίως ζή, καί νεκρός φανείς ἄπνους.
- Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῆ ἀνόδω,
- Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καί σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Ὁ ὑπερυψούμενος

Λησταί περιέπεσαν ἐπ' ἐμέ τόν δαίλιον, καί μαστίξιν ἔλιπον νεκρόν ὡσπερ ἄπνουν με, διό σε ἱκετεύω, ὁ Θεός ἐπίσκεψαί με.

Τόν νοῦν μου ἐσύλησαν λογισμοί οἱ ἀστατοὶ καί πλήξαντες πάθει, νεκρόν με ἔλιπον, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων, ἀλλά Σῶτερ ἴασαί με.

Ως είδε Λευΐτης με, ταίς πληγαίς οδυνώμενον, μή φέρων τούς μώλωπας, διά τό ανίατον παρήλθέ με Σωτήρ μου, αλλ' αυτός ιάτρευσόν με.

Θεοτοκίον

Σύ ο εκ Παρθένου με σαρκωθείς διέσωσας, τοίς μώλωπι χέας μου, τό πλούσιον έλεος Χριστέ τών οικτιρμών σου, διά τούτό σε δοξάζω.

Άλλος. Οι εκ τής Ιουδαίας

Εν τή χλόη τής άνω, βασιλείας, τήν ποιμήνην Πάτερ εξέθρεψας και ράβδω τών δογμάτων, τούς θήρας απελάσας, τών αιρέσεων έψαλλες, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εν τή άνω εισήλθες, νυμφική ευωχία, τού Βασιλέως Χριστού, στολήν ενδεδυμένος αξίαν τού καλούντος, εν ώ και ανεκλίθης βοών, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Μή βραχείς αμαρτίαις, ποταμός ανεδείχθης, τής εγκρατείας Πάτερ λογισμούς κατα κλύζων, και ρύπον εκκαθαίρων, τών βοώντων εκ πίστεως, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Εκ γαστρός σου προήλθε, σαρκωθείς εκ Παρθένου τών όλων Κύριος, διό σε Θεοτόκον, φρονούντες ορθοδόξως, τώ Υιώ σου κραυγάζομεν, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν; ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, και Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'

Σοί τώ παντουργώ

Υπό τών ληστών τών λογισμών μου Σώτερ διέφθειρα βίον μου πταισμάτων μάστιξιν, όθεν τής θείας γεγύμνωμαι εικόνας σου τού φιλανθρώπου Θεού αλλ' οίκτηρόν με.

Ήλθες επί γής, εκ τών υψίστων Σώτερ, οίκτηρας τόν μάστιξι, τραυματισθέντα με, όλον πταισμάτων τοίς μώλωπιν οίκτηρμον, και εξέχεάς μοι, Χριστέ τό έλεός σου.

Σώμα και ψυχήν, σύ ο Δεσπότης Σώτερ, αντίλυτρον δέδωκας εμού και έσωσας, όλου πταισμάτων, εσμού τραυματισθέντος, εν ταίς ανιάτοις, πληγαίς ως ελεήμων.

Θεοτοκίον

Σέ τήν υπέρ νούν, θεανδρική τώ λόγω, τεκούσαν τόν Κύριον, και παρθενεύουσαν, τά έργα, Παρθένε ευλογούμεν, και υπερπάντα υψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος.

Τόν Βασιλέα τών ουρανών

Στήλην σε έμπνουν ως αληθώς και εικόνα εγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι πάντες σου τήν μήμηνη τιμώμεν Ιωάννη.

Οίασος χαίρει τών Μοναστών, και χορεύει, τών Οσίων δήμος και Δικαίων, στέφος γάρ αξίως, σύν τούτοις εκομίσω.

Οραϊσμένος ταίς αρεταίς εις νυμφώνα τής αρρήτου δόξης συνεισήλθες, ύμνον αναμέλπων, Χριστώ εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τούς βοηθείας τής παρά σου δεομένους μή παρίδης Παρθένε υμνούντας και υπερυψούντάς σε Κόρη εις αιώνας.

Καταβασία

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δε ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Ησαΐα χόρευε

Εντολάς σου Δέσποτα μή φυλάξας, γνώμη εμαυτού, τοίς πάθεσιν υπελθών, τοίς τών ηδονών, γεγύμνωμαι χάριτος, καί ταις πληγαίς έρριμμαι γυμνός, όθεν αιτούμαί σε, τόν Σωτήρα διασώσαι με.

Ου Λευϊτης ίσχυσεν, αποσμήξαι, μώλωπας εμούς, αλλ' ήλθες ο αγαθός, πρός με συμπαθώς και έχεας έλεος σών οικτιρμών, Σώτερ επ εμέ ώσπερ πανάριστος, ιατρός με ιασάμενος.

Ως υπάρχων εύσπλαγχνος, κατοικτείρας έσωσας Χριστέ τόν μάστιξιν αλγεινώς, υπό τών ληστών, Σωτήρ μασπιχθέντα με καί τήν ψυχήν σώμά τε σαυτού ώσπερ δηνάρια δύο δέδωκας αντίλυτρον.

Θεοτοκίον

Υπέρ νούν ο τόκος σου, Θεομήτορ, άνευ γάρ ανδρός, η σύλληψις εν σοί καί παρθενικώς, η κύησις γέγονεν, καί γάρ Θεός, εστιν ο τεχθείς, Όν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Άλλος. Τήν Αγνήν ενδόξως

Ιατήρ νοσούντων εν ππαιίσμασι θεόθεν Μακάριε, ελατήρ δέ εδείχθης καί διώκτης τών πονηρών πνευμάτων, διό σε μακαρίζομεν.

Τήν γήν ως φθοράς οικητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καί εις γήν κατεσκήνωσας, τών πραέων, καί σύν αυτοίς αγάλλη, τής θείας απολαύων τρυφής.

Σήμερον ημέρα εόρτιος, πάντα συγκαλειί γάρ τών μοναζόντων τά ποιίμνια, εις χορείαν πνευματικην, τράπεζαν, καί βρώσιν ακηράτου ζωής.

Θεοτοκίον

Ο εν σοί σκηνωσας Πανάμωμε, τόν πρίν τούς γενάρχας κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλών, ετέχθη, καί πάντας ημάς έσωσε.

Καταβασία

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αϋλων Νών φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή αιεπάρθενε.

Εξαποστειλάριον
Τό Εωθινόν Αναστάσιμον

Καί τού Οσίου
Γυναίκες ακουτίσθητε

Τού κόσμου τήν ευπάθειαν, ώς μοχθηράν εξέκλινας, καί ατροφία τήν σάρκα, μαράνας ανεκαίνισας, ψυχής τόν τόνον Όσιε, καί δόξαν κατεπλούτησας, ουράνιον αιόδιμε, διό μή παύση πρεσβεύων υπέρ ημών Ιωάννη.

Θεοτοκίον Όμοιον

Κυρίως Θεοτόκον σε, ομολογούμεν Δέσποινα, οι διά σου σεσωσμένοι, καί γάρ Θεόν εκύησας, απορρήτως τόν λύσαντα, διά Σταυρού τόν θάνατον, πρός εαυτόν δ' ελκύσαντα, Οσίων δήμους, μεθ' ών σε, ανευφημούμεν Παρθένε.

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ψάλλομεν τά Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου.

Δόξα... Τό παρόν Ιδιόμελον
Ήχος α'

Δεύτε εργασώμεθα εν τώ μυστικώ αμπελώνι καρπούς μετανοίας, εν τούτω ποιούμενοι ουκ εν βρώμασι καί πόμασι κοπιώντες, αλλ' εν προσευχαίς καί νηστείαις τάς αρετάς κατορθούντες, τούτοις αρεσκόμενος, ο Κύριος τού έργου δηνάριον παρέχει δι ου ψυχάς λυτρούται, χρέους αμαρτίας, ο μόνος πολυέλεος.

Καί νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηγαλῶνται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, οι Μακαρισμοί τής Οκτωήχου καί εκ τού Κανόνος τού Τριωδίου η ς' Ωδή,

Ο Απόστολος

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Κύριος ισχύν τώ λαώ αυτού δώσει.

Στίχ. Ενέγκατε τώ Κυρίω υιοί Θεού.

Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου, τό Ανάγνωσμα
(Κεφ ς', 13-20)

Αδελφοί, τώ Αβραάμ επαγγελιάμενος ο Θεός επεί κατ ουδενός είχε μείζονος ομόσαι, ώμοσε καθ' εαυτού, λέγων. Η μήν ευλογών ευλογήσω σε καί πληθύνων πληθυνώ σε. Καί ούτω μακροθυμήσας, επέτυχε τής επαγγελίας. Άνθρωποι μέν γάρ κατά τού μείζονος ομνύουσι, καί πάσης αυτοίς αντιλογίας πέρας, εις βεβαίωσιν, ο όρκος. Εν ώ περισσότερον βουλόμενος ο Θεός επιδείξει τοίς κληρονόμοις τής επαγγελίας, τό αμετάθετον τής βουλής αυτού εμεσίτευσεν όρκω, ίνα διά δύο πραγμάτων αμεταθέτων, εν οίς αδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ισχυράν παράκλησιν έχωμεν οι καταφυγόντες, κρατήσαι τής προκειμένης ελπίδος. Ἦν ως άγκυραν έχομεν τής ψυχής, ασφαλή τε καί βεβαίαν καί εισερχομένην εις τό εσωτερον τού καταπετάσματος, όπου πρόδρομος υπέρ ημών εισήλθεν Ιησούς, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ, Αρχιερεύς γενόμενος εις τόν αιώνα.

Αλληλούϊα Ἦχος βαρύς

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω.

Ευαγγέλιον, Κατά Μάρκον

Τώ καιρώ εκείνω, άνθρωπός τις προσήλθε...

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

[t72top](#)

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ιωσήφ
Ἦχος γ' Μεγάλη τού Σταυρού σου

Μεγίστους εν καιρώ, πιστοί επιδειξώμεθα, τής εγκρατείας πόνους, όπως μεγίστης δόξης επιτύχωμεν ελέει, τού μεγάλου Θεού καί Βασιλέως, απολυτρούμενοι, τής φλογός τής γεέννης.

Τόν χρόνον τής Νηστείας, νύν υπερμεσάσαντες, αρχήν ενθέου δόξης, σαφώς επιδειξώμεθα, καί εις τέλος εναρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμώς σπεύσωμεν, όπως ληψώμεθα, τήν τρυφήν τήν αγήρω.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος βαρύς

Καταφρονήσαντες πάντων

Υπερμεσάσαντες ταύτην, τήν ιεράν τής Νηστείας περίοδον, πρὸς τό μέλλον εν χαρά, διευθυδρομήσωμεν, ευποιίας ελαίω, τās ψυχάς αλειφόμενοι, όπως αξιωθώμεν Χριστού τού Θεού ημών, καί τά θεία Παθήματα, προσκυνήσαι, προφθάσαι, καί τήν φρικτήν καί αγίαν Ανάστασιν.

Καί τού Μηναίου, Προσόμοια γ'

Θεοτοκίον
Δόξα... Καί νυν...

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου ἀπό τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχύ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀνιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καί εὐφρανθήτωσαν.

Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος βαρύς

Ὁ τόν ἀμπελώνα φυτεύσας, καί τοὺς ἐργάτας καλέσας, ἐγγύς ὑπάρχει Σωτήρ, δεῦτε οἱ τῆς Νηστείας ἀγωνισταί, μισθόν ἀπολαύσωμεν, ὅτι πλοῦσιος ὑπάρχει, ὁ δοτήρ καί ἐλεήμων, μικρόν ἐργασάμενοι, κομισώμεθα, τό τῆς ψυχῆς ἔλεος.

Ἐτερον Ἰδιόμελον Ποίημα Στεφάνου

Ἦχος πλ. β'

Λησταίς λογισμοίς, περιπεσών ὁ Ἀδάμ, ἐκλάπη τόν νοῦν, τραυματισθεῖς τήν ψυχήν, καί ἔκειτο γυμνός ἀντιλήψεως, οὔτε ἱερεύς ὁ πρό τοῦ νόμου προσέσχεν αὐτώ, οὔτε Λευίτης μετά νόμον ἐπεῖδεν αὐτόν, εἰμή σύ ὁ παραγενόμενος Θεός, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπό τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τήν οὐράνιον Παστάδα, καί πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαίρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτήρ τῶν ἀπάντων, Χριστός ὁ ζωοδότης καί Θεός, κατάβαλε Δέσποινα τοὺς ἀθέους τυράννους ἐχθρούς ἡμῶν, τή χειρί σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν
Καθίσματα Ἦχος γ'
Τήν ωραιότητα

Ὁ ωραιότατος, καιρός ἐφέστηκεν, ἡ ἀξιέπαινος, ἡμέρα ἐλάμψε, τῆς ἐγκρατείας ἀδελφοί, σπουδάσωμεν καθαρθῆναι, ὅπως ἐποφθείημεν, καθαροί τῷ Ποιήσαντι, καί τῆς ωραιότητος, τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν, πρεσβείαις τῆς αὐτῶν κησάσης, μόνης ἀγνῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον Ἀυτόμελον

Τήν ωραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον, τό τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεῖς, εβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δέ ὀνομάσω σε; ἀπορώ καί ἐξίσταμαι, διό ὡς προσετάγην βού σοι. Χαίρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος βαρύς
Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν

Κύριε οδοῦς ἡμῖν προφθάσαι, τήν σήμερον ἡμέραν, Ἐβδομάδα ἁγίαν, προλάμπουσιν φαιδρώς, τῆς Λαζάρου ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως φρικτῆς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, τῷ φόβῳ σου πορεύεσθαι, τό στάδιον τῆς Νηστείας, ἅπαν διανύοντας.

Θεοτοκίον

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, ἐκεῖνα γάρ τήν θεῖαν μή φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κατακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τήν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν, αὐτή δέ σεσαρκωμένον τόν Λόγον, αὐτόπτως ὀρώσα φέρεις, ὄν ἀπαύστως ἰκέτευσέ, υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδή α' Ἦχος γ'

Ο τά ύδατα

Τάς ημών διανοίας, θείω αρότρω νεώσαντες, τής ενθέου Νηστείας, αρετών άσταχυν καρποφορήσωμεν, όπως μή πεινάσωμεν εις τόν αιώνα τρυφώντες, τρυφήν τήν αδάπανον, επαγαλλόμενοι.

Πολυχρόνια πάθη, ένδοθεν φέρω σκοτίζοντα, την αθλίαν ψυχήν μου, πρός τήν σήν άχρονε, Λόγε ανάρχου Πατρός, δύναμιν αήπητον, συντετριμμένη καρδιά, προσπίπτω καί δέομαι. Οίκτηρον σώσόν με.

Η καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδιάς, παιίνουσα λογισμούς θεαρέστους, καί παθών άβυσσον αποξηραίνουσα, όμβροις κατανύξεως, αποκαθαίρει τούς πίστει, αίνεσιν προσάγοντας, τώ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Πολυώνυμε Κόρη, χείροις αγία Παρθένε, Θεοκυήτορ Μαρία, τών πιστών καύχημα, κατάρας λύτρωσις, κλίμαξ επουράνιε, ακατανόητον θαύμα, βάτε ακατάφλεκτε, γή αγεώργητε.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ήχος βαρύς Άσωμεν τώ Κυρίω

Τό ζωηφόρον Ξύλον, προσκυνήσαντες, εντεύθεν ίωμεν, δι' οδοú τής νηστείας, πρός τό Πάθος τού Χριστού, αγαλλόμενοι.

Χριστώ ακολουθούντες, αρνησώμεθα Κόσμον, καί άρωμεν τόν Σταυρόν επί ώμων, συμμορφούμενοι αυτού, τοίς θείοις Πάθεσι.

Δόξα...

Τήν εν τρισί προσώποις, υπερούσιον μίαν θεότητα, ανυμνήσωμεν πάντες, τόν Πατέρα καί Υίόν, καί Πνεύμα άγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ον ακατανοήτως, απεκήσας, φθοράν μή γνούσα Αγνή, Ιησούν τόν Σωτήρα, εξιλέωσαι καί νύν, υπερ τών δούλων σου.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Όταν έλθης εν δόξη, μετά τών Αγγέλων, κρίναι τά σύμπαντα, καλήν απολογία, αποδοúναί σοι Χριστέ, ημάς καταξίωσον.

Ο Ειρμός

Άσωμεν τώ Κυρίω, τώ βυθίσαντι, πάσαν τήν δύναμιν, Φαραά εν θαλάσση, επινίκιον ωδήν, ότι δεδόξασται.

Ωδή η'

Βαβυλωνία κάμιнос

Ταίς βλαβεραίς τού όφεως, πλάναις εξελκόμενος, καί δελεαζόμενος τόν νούν, καθ' ημέραν τώ άλγει μου, προστίθω Σύτερ άλγος, διό κραυγάζω σοι, Ιατρέ τών νοσοúντων, επίστρεψον σώσόν με.

Νενηστευκώς ανέστησε, παίδα Σωμανίτιδος πάλαι, δυναμούμενος σοφώς, Ελισσαίος τώ πνεύματι, ημείς δε νεκρωθέντες, ταίς ηδοναίς τών παθών, ζωηφόρω Νηστεία, πιστοί αναζησώμεθα.

Τούς Νινευίτας έσωσας, Κύριε φιλόανθρωπε πάλαι, μεταγρόντας εν κλαυθμώ, καί νηστεία, ως εύσπλαγχνος, ημάς δε τώ ελέει τώ σώ οικτείρησον, απορούντας δι' έργων, εξομολογείσθαί σοι.

Θεοτοκίον

Η μετά τόκον άφθορος, μείνασα πανάμωμε, λύτρωσαι δεόμεθα Αγνή, καταφθοράς τούς δούλους σου, πιστώς τούς μελωδούντας εν ομονοία ψυχής. Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ειρμός άλλος

Τόν φοβερόν τοίς Χερουβίμ

Τής εγκρατείας σύν Θεώ, τήν νύσσαν έχοντες πιστοί, τό λοιπόν νεανικώς διαδράμωμεν άγιον στάδιον, καί στεφηφορήσωμεν.

Τήν ακαρπίαν καθορών, τής πολυνόσου μου ψυχής, έτι έμμεινον Χριστέ, καί μή εκκόψης με, ως

τήν συκὴν ἐκεῖνην, τὴν ἐπικατάρaton.

Ευλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Μοναρχικώτατε Τριάς, καὶ τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱέ καὶ τό Πνεῦμα, ἐκ παντοίων ρύσαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς σέ αναμέλποντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε τό ὄρος τοῦ Θεοῦ, χαίρε αἰφῶτε λαμπράς, χαίρε νέε ουρανέ, χαίρε νοῦς ἀστράπτων, χαίρε ναέ Κυρίου, χαίρε Πανύμνητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Τόν φοβερὸν σου ετασμόν, κατανοοῦμενος Χριστέ, φρίττω τρέμω καὶ βοῶ, ὁ ἀμέτρητον ἔχων, τό μέγα ἔλεος, σώσόν με τόν δαίλαιον.

Αἰνούμεν, ευλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν τόν ὕριον

Ὁ Εἰρμός

Τόν φοβερὸν τοῖς Χερουβίμ, καὶ θαυμαστόν τοῖς Σεραφίμ, καὶ τοῦ Κόσμου ποιητήν, ἱερεῖς καὶ δούλοι, καὶ πνεύματα Δικαίων, ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Ὡδή θ'

Καινόν τό θαῦμα

Κρατήρα θεῖον, πλήσασα νυνί, κατανύξεως, ἡ τῆς Νηστείας χάρις, σαφῶς συγκαλεῖται ἅπαντας, πιστοὺς ἐκβοῶσα. Μετ' ευφροσύνης δεύτε ἀπολαύσατε, τὴν μέθην παθῶν ἀποβαλόντες, ἵνα μελλούσης, ἀξιωθεῖτε παρακλήσεως.

Εγγύς ἡ κρίσις, πρόσσεχε ψυχῇ, συνειδήσεως ἐπιμελοῦ, καὶ πράττε καλῶς, καὶ σέ ἀκατάκριτον, αἰὶ συντηρούσα, εἰ εαυτοὺς δέ ὧδε διεκρίναμεν, οὐδόλως ἐκεῖ κατακριθῶμεν, ἄνευ μαρτύρων, ἔνθα υπεύθυνοι κατακρίνονται.

Ἀρχαὶ Δυνάμεις, θρόνοι Σεραφίμ, Κυριότητες καὶ Εξουσίαι καὶ Χερουβίμ, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θεὸν δυσωπεῖτε, τῶν Νηστειῶν τόν χρόνον διανύσαι ἡμᾶς, τό τούτου ευάρεστον ποιοῦντας, ἵνα ὡς δούλοι, ευαρεστήσαντες δόξης τύχωμεν.

Θεοτοκίον

Μετά Μαρτύρων, μετά Προφητῶν, τὴν Τεκούσάν σε, μετά ὁσίων πάντων Χριστέ, δυσωπούσαν πρόσδεξαι αἰέ, υπέρ δούλων τῶν παροργισάντων σε, τόν μόνον φιλόανθρωπον Δεσπότην, ὃν ἐπουράνιαι Τάξεις τρέμουσι.

Εἰρμός ἄλλος

Τὴν υπέρ φύσιν Μητέρα

Τόν γαληνόν τῆς Νηστείας, ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρα υπερπεράσαντες πλοῦν, πρὸς τόν λιμένα, τῶν Παθημάτων Χριστοῦ, καταστήσαι ἐπευξώμεθα.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσας, Ελέησόν με βοῶ σοι, Υἱέ Δαυῖδ ὁ Θεός, καὶ ἰασαί μου, τὴν ἀσθενούσαν ψυχὴν, ὡς ἐκείνης τό θυγάτριον.

Δόξα...

Τὴν τῆς θεότητος φύσιν, ἐνιζομένην Μονάδα, καὶ χαρακτήρησι τρισί, τρισσευομένην, Πατέρα, καὶ τόν Υἱόν, καὶ τό Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβουσα, τόν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τούτον ἄνευ σποράς, σαρκὶ τεκούσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Ὁ δικαίωσας Τελώνην, ἰλάσθητί μοι βοῶντα, καμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, ἴλεως ἔσο, ὁ τῶν ἀπάντων Κριτής, συγχωρῶν μου τὰ ἐγκλήματα.

Ὁ Εἰρμός

Τὴν υπέρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν ευλογημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοί, καταχρέως μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Τῷ τοῖς λησταῖς περιπεσόντι, ὡμοιώθην ἐγὼ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τοῖς παισί μου περιπεσόν, καὶ υπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατετρώθην, ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπης με ἀνιάτρευτον, ὁ οὐκ ἐκ

Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου παραγενόμενος, Ἰησοῦ τό σωτήριον ὄνομα, ἐλέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τί υμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι υμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τό γάρ σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλά υμῶν τά ὀνόματα, καί μείζονα τά χαρίσματα, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τά ουράνια υμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογούμεν τήν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος γ'

Ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, σύ γάρ εἶ Πατήρ ἡμῶν, καί ἐκτός σου ἄλλον οὐ γινώσκομεν.

Δόξα... Καί νῦν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός πγ'

Τά θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καί ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητά τά σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Προφητείας Ησαΐου τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΛΖ', 33 - ΛΗ', 6)

Τάδε λέγει Κύριος ἐπί Βασιλέα Ἀσσυρίων. Οὐ μή εἰσέλθῃ εἰς τήν πόλιν ταύτην, οὐδέ μή βάλῃ ἐπ' αὐτήν βέλος, οὐδέ μή ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτήν θυρεόν, οὐδέ μή κυκλώσῃ ἐπ' αὐτήν χάρακα, ἀλλά τή Οδῶ, ἢ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καί εἰς τήν πόλιν ταύτην οὐ μή εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει Κύριος. Ὑπερασπιῶ ὑπέρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτήν δι' ἐμέ, καί διὰ Δαυῖδ τόν παιῶ μου. Καί ἐξῆλθεν Ἄγγελος Κυρίου, καί ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας, καί ἀναστάντες τό πρωῖ, εὔρον πάντα τά σώματα νεκρά. Καί ἀπήλθεν ἀποστραφεῖς Συναχηρεῖμ, βασιλεύς Ἀσσυρίων, καί ὤκησεν ἐν Νινευῖ. Καί ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ Θεοῦ αὐτοῦ, πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καί Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν μαχαίραις, αὐτοὶ δέ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καί ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱός αὐτοῦ, ἀντ' αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καί ἦλθε πρὸς αὐτόν Ἡσαΐας υἱός Ἀμώς, ὁ Προφήτης, καί εἶπε πρὸς αὐτόν. Τάδε λέγει Κύριος. Τάξι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γάρ σύ, καί οὐ ζῆσῃ. Καί ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τό πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τόν τοῖχον, καί προσήύξατο πρὸς Κύριον, λέγων. Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καί τὰ ἀρεστά ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Καί ἐκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καί ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων. Πορεύθητι, καί εἶπον Ἐζεκία. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Δαυῖδ τοῦ πατρός σου. Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου, καί εἶδον τά δάκρυά σου, καί ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τόν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη, καί ἐκ χειρός βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε, καί τήν πόλιν ταύτην, καί ὑπερασπιῶ ὑπέρ τῆς πόλεως ταύτης.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός πδ'

Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τό ἔλεός σου.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τήν γῆν σου.

[t73top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦχος γ' Σταυροφανῶς Μωϋσῆς

Ὀδοὺς ἡμῖν τῆς Νηστείας τόν χρόνον, τοῦ ἐπιστρέψαι καί ζῆσαι, καί μηδαμῶς ἀπολέσθαι, Λόγε Θεοῦ, καταξίωσον πάντας, εὐαρεστήσαι σοί καλῶς, καί ἐν θερμῇ κατανύξει, θεραπεύσαι σε Χριστέ, ὡσπερ ἡ Πόρνη ἡ σώφρων καί σεμνή, ἡ ποτέ τῷ μύρῳ, καί ταῖς προσχύσεσί τῶν τῶν πταισμάτων λαβούσα τήν θερμῶν δακρῶν, ἄφρασιν.

Ὡς ο Τυφλός εκ καρδίας σοι κράζω. Υιέ Θεού φώτισόν μου, τούς οφθαλμούς τής καρδίας, ως η πιστή Χαναναία βού σοι. Ελέησόν με Οικτίρμον, καί γάρ ψυχὴν δαιμονώσαν, κέκτημαι ταίς ηδοναίς, ἦν απαλλάξας τού σκότους τών παθών, τό λοιπόν βιώσαι, καθαρῶς ποιήσον, ἵνα δοξάζω σου τήν πολλήν αγαθότητα.

**Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος β' Ἡ θεόκλητος Μάρτυς**

Ἡ θεόφωτος χάρις τής εγκρατείας, ἡμῖν σήμερον λάμψασα, φαιδρότερον τού ηλίου, τās ψυχὰς ἡμῶν φωταγωγεῖ, ὡσπερ νέφη τὰ πάθη, τής αμαρτίας εκδιώκουσα, διά τούτο ἀπαντες, δράμωμεν ἐμψύχως, αὐτήν ασπαζόμενοι, χαίροντες τελούμεν, τό θεῖον στάδιον αὐτῆς, ἥς ταίς ευφροσύναις εὐωχοῦμενοι, βοήσωμεν Χριστῷ. Ἀγίασον τούς ταύτην Ἀγαθέ, εκτελούντας πιστῶς.

**Καί τού Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον**

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός πε'

Ὁδηγήσον με, Κύριε, ἐν τῇ οδῷ σου, καί πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλίνον, Κύριε, τό οὖς σου, καί ἐπάκουσόν μου.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΓ' 12-18)**

Ἄβραμ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναάν, Λῶτ δέ κατώκησεν ἐν πόλει τών περιχώρων, καί ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. Οἱ δέ ἀνθρώποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροί καί αμαρτωλοί ἐναντίον τού Θεοῦ σφόδρα. Ὁ δέ Θεός εἶπε τῷ Ἄβραμ, μετὰ τό διαχωρισθῆναι τόν Λῶτ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀνάβλεπον τοίς οφθαλμοῖς σου, καί ἴδε ἀπό τού τόπου, οὐ νύν σύ εἶ, πρός βορράν καί λίβα καί ἀνατολάς καί θάλασσαν, ὅτι πάσαν τήν γῆν, ἦν σύ ὀράς, σοί δῶσω αὐτήν, καί τῷ σπέρματί σου ἕως τού αἰῶνος, καί ποιήσω τό σπέρμα σου ὡς τήν ἄμμον τής γῆς, εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τήν ἄμμον τής γῆς, καί τό σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται, ἀναστάς, διόδευσον τήν γῆν εἰς τε τό μήκος αὐτῆς καί εἰς τό πλάτος, ὅτι σοί δῶσω αὐτήν, καί τῷ σπέρματί σου εἰς τόν αἰῶνα. Καί ἀποσκηνώσας Ἄβραμ ἐλθών κατώκησε παρά τήν Δρύν τήν Μαμβρή, ἥ ἦν ἐν Χεβρώμ, καί ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός πς'

Ἀγαπά Κύριος τās πύλας Σιών ὑπέρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

**Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΔ', 27 - ΙΕ', 4)**

Φόβος Κυρίου πηγή ζωῆς, ποιεῖ δέ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει, δόξα βασιλέως, ἐν δέ ἐκλείπει λαοῦ, συντριβὴ δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ, πολὺς ἐν φρονήσει. Ὁ δέ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρός ἄφρων. Πραῦθυμος ἀνὴρ, καρδίας ἰατρός, σῆς δέ οστέων, καρδία αἰσθητική, ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τόν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δέ τιμῶν αὐτόν, ἐλεεῖ πτωχόν. Ἐν κακία αὐτοῦ ἀπώσθησεται ἀσεβῆς, ὁ δέ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, τῇ εαυτοῦ Ὀσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία, ἐν δέ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκειται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλαττονοῦσι δέ φυλάς αμαρτίαι. Δεκτός βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δέ εαυτοῦ ευστροφία ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν. Ὀργῇ ἀπόλλυσι καί φρονίμους, ἀπόκρισις δέ υποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δέ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δέ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. Ἐν παντί τόπω οφθαλμοί Κυρίου σκοπεύουσι κακοῦς τε καί ἀγαθοῦς. Ἰασίς γλώσσης, δένδρον ζωῆς. Ὁ δέ συντηρῶν αὐτήν, πλησθήσεται πνεύματος.

Εἰς τὰ Απόστιχα, τό Ἰδιόμελον

Ἦχος βαρύς

Ὡς ο περιπεσῶν εἰς τούς ληστάς, καί τετραυματισμένος, οὕτω καγῶ περιέπεσον, ἐξ ἐμῶν αμαρτιῶν, καί τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ, πρός τίνα καταφύγω, τού θεραπευθῆναι, εἰ μή πρός σέ τόν ἰατρόν ψυχῶν τε καί σωμάτων; Ἐπίχεε ἐπ ἐμέ ο Θεός, τό μέγα σου ἔλεος.

**Ἐτερον Ἰδιόμελον
Ἦχος δ'**

Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τής πρώην, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καί ἀπολαύσεως, κατήχημεν εἰς ἀτιμωτάτην ζωὴν, τών ἀρετῶν γάρ τήν πρέπουσαν ἐπαινετὴν διαγωγὴν, εκδυθέντες τοῖς πταισμάσιν, ὡς λησταῖς περιεπέσομεν, ἡμιθανεῖς δέ τυγχάνομεν, ἐξαμαρτήσαντες τών σωτηρίων σου διδαγμάτων. Ἀλλὰ σέ ἰκετεύομεν, τόν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα, καί ἀπαθῶς πάθεισι,

προσομιλήσαντα Δεσπότην. Κατάδησον ημών, τούς εκ τῆς αμαρτίας επιγενομένους μώλωπας, καί τόν ανείκαστόν σου οίκτον επίχεον ἡμῖν, τήν σὴν θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τήν υπομονήν, καί παρ' ἡμῶν δέχου τήν υμνωδίαν Φιλόανθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τούς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τήν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος γ'
Θείας πίστεως

Ζέσει πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθη φλέξωμεν τῆς ἀκρασίας, καί τόν κρυμόν τῆς αμαρτίας ἐκφύγωμεν, καί τῶν δακρύων κρουνοῖς κατασβέσωμεν, τήν αἰωνίζουσαν φλόγα κραυγάζοντες. Ὑπεράγαθε, ἡμάρτομέν σοι, ἰλάσθητι καί δώρησαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη πάναγκε, Παρθενομήτορ, τή καθαρότητι Ἀγγέλου υπεράρασα, τόν υπέρ πάντας ἐμέ χούν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή, τό μέγα ἔλεος.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος β'
Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις

Ὑπερδεδοξασμένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας, δι' αὐτῆς Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης εὐρίσκει ἄρμα πύρινον, καί Μωϋσῆς πλάκας δέχεται. Δανιήλ τεθαυμάστωται. Ἐλισσαίος νεκρόν ἠγειρεν, οἱ Παῖδες τό πῦρ κατέσβεσαν, καί πᾶς τις Θεῷ οἰκείωται. Αὐτή ἐντρυφόντες βοήσωμεν. Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Τήν ἀχραντόν

Τήν ἀμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμασῶς, ὡ Μήτηρ Θεοῦ, προφθάνεις γάρ πάντοτε, τοῖς αἰτούσί σε πιστῶς, καί λύεις συνεχόμενα, πειρατήρια ἐχθρῶν, ὅθεν ευχαρίστως βοῶμέν σοι. Δέξαι Δέσποινα βραχέα χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι ἐν πάσι βοήθεια.

Ὠδή β' Ἦχος γ'
Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε γῆ καί οὐρανέ, καί ἐνωτίζου τά ῥήματά μου, λαλήσω γάρ τοῖς ἐν γῆ, Θεοῦ θαυμάσια.

Ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς, καί ἐγκρατεία καί θεωρία, πτερῶσωμεν τάς ψυχάς, πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τόν κρυμόν, διεκφυγόντες θαλφθώμεν πάντες, τῆς ἐγκρατείας φωτί καί θεῖω Πνεύματι.

Ἄλατι θεῖων ἀρετῶν, τήν σηπεδόνα τῆς αμαρτίας, ἀποβαλοῦσα ψυχῇ, Θεῷ κολληθήτι.

Θεοτοκίον

Ἐπανεπαύσατο Χριστός, ἐν σῇ τῇ μόνη εὐλογημένη, καί σάρκα τήν εαυτοῦ, ἐκ σοῦ ἐφόρεσεν.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος β' Προσέχετε λαοί

Νηστείαν καθάραν, εὐχάς δάκρυα, μελέτην τῶν θείων, καί πάσαν ἄλλην, ἀρετὴν συμποριζόμενοι, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ καί νύν προσοίσωμεν.

Η Εύα αλωτή, καρπού γέγονε, ψυχή μου, βλέπε σύ μή δελεάζου, ει προσβάλλει σοι ο όφης ποτέ, συμβουλευών φαγείν σε, ηδονής τούς καρπούς.

Δόξα...

Τά τρία τής μιάς, μορφής πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υιόν καί Πνεύμα, έν τό κράτος τής θεότητας, βασιλείαν απάντων καί λαμπρότητα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο τόκος σου Αγνή, φρικτός πέφυκε, Θεός γάρ υπάρχει ενανθρωπήσας, ο ανάρχως εκ Πατρός γεννηθείς, καί εκ σου επ' εσχάτων πλήν ανδρός κυηθείς.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Αιμόρρουν επαφή, τού κρασπέδου σου, Ιάσω Χριστέ μου, καμέ εν πίστει, τού ελέους σου απόμμενον, υγιή εκ παθών αποκατάστησον.

Ο Ειρμός

Προσέχετε λαοί, τά τεράστια τών έργων, τής θείας μου δυναστείας, καί εν τούτω επιγνώσσεσθε, ότι μόνος εγώ ειμι Θεός τού παντός.

Ωδή η'

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως

Εν αποκρύφω ενεδρεύων, καθ' ημέραν ο παμπόνηρος, επιζητεί με συλλαβείν, καί κατάβρωμα ποιήσασθαι, αυτού με τής κακίας, ρύσαι Σωτήρ, ο σώσας τόν, Ιωνάν εκ τού κήτους.

Διά νηστείας καθαιρόμενοι, αρετών όρει προσέλθωμεν, καί άκουσώμεθα τρανώς, τί λαλήσει εν ημίν ο Θεός, λαλήσει γάρ ειρήνην, καί φωτισμόν, καί ίασιν ψυχικών συντριμμάτων.

Αμαρτημάτων αμαυρότητι, καθ' εκάστην εκτυφλούμενος, αδυνατώ κατανοείν, τά θαυμάσιά σου Κύριε, διό μου τής καρδιάς τούς οφθαλμούς, διάνοιζον Ιησού φωτοδότα.

Θεοτοκίον

Τών οικτιρμών σου ταίς ρανίσιν, Αειπάρθενε αμόλυντε, τούς μολυσμούς τούς εμπαιθείς, τής καρδιάς μου απόπλυνον, δακρύων οχετούς μοι, παρεκτικούς, καθάρσεως ψυχικής δωρουμένη.

Ειρμός άλλος

Τόν πάλαι δροσίσαντα

Τό πύρ ου σβεσθήσεται, καί ο σκώληξ φησίν ου τελευτά. Φοβού τήν απείλησιν, ώ ψυχή μου, θεραπεύουσα Χριστόν, ίνα εύρης απόλαυσιν, ένθα πάντων τών ευφραινομένων, εστί η κατοικία.

Τή καύσει πυρέπτουσαν, τήν ψυχήν μου τών επιθυμιών, ανάστησον δέομαι, δι' αφής σου, ως τήν τού Πέτρου πενθεράν, ίνα εύρη δουλεύσαι σοι, ευαρέστως ανθομολογούσα, εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Αϊδιον ανάρχον, τόν Πατέρα μνησωμεν πιστοί, Υιόν δε συνάναρχον, καί τό Πνεύμα, συνεκλάμπων εκ Πατρός, Ομοούσια πρόσωπα, μιάς όντα τής παντοδυναμού, αρχής καί εξουσίας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μαρία θεόκλητε, ιλαστήριον όντως τών πιστών, εκ σου γάρ η άφεσις, παροχεύεται, τοίς πάσι δαφιλώς, τόν Υιόν σου καί Κύριον, μή ελλίπησε ευμενιζομένη υπέρ τών σέ υμνούντων.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τά ώτα διάνοιζον, τής ψυχής μου κωφεύοντα Χριστέ, καί γλώσσάν μου τράνωσον, ως τού πάλαι μογγιλάλου καί κωφού, ίνα ενωτιζόμενος τών φωνών σου, ψάλλω, καί τή γλώττη, αινώ σε εις αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Τόν πάλαι δροσίσαντα, τών Εβραίων τούς Παίδας εν φλογί, καί φλέξαντα Κύριον, τούς Χαλδαίους παραδόξως εν αυτή, ανυμνήσωμεν λέγοντες. Ευλογείτε, καί υπερευψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Σέ τήν ακατάφλεκτον

Φλόγα τού πυρός τού ασβέστου, κατά νούν κεκτημένοι, θερμοτάτω λογισμώ τής μετανοίας, τώ πυρί νύν προσέλθωμεν, πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι, πυρακτούμενος λόγος, εξελθών ζηλωτικώς, κλονεί στοιχεία, τούτον ζήλου ψυχή, καί καλώς πολιτεύθητι.

Βήμα τό φρικτόν εννοούσα, παναθλία ψυχή μου, τās πορείας σου αεί, πρὸς θελημάτων αποπλήρωσιν, τού Λυτρωτού διευτρέπιζε.

Θεοτοκίον

Τήν εσκοτισμένην ψυχήν μου, ηδονών αμαυρώσει, φωταγωγήσον Αγνή, η φῶς τεκούσα, ίνα φόβω καί πίστει, αεί μεγαλύνω σε.

Άλλος

Τήν υπερφυῶς σαρκί

Μέλος πάν ημών σαρκός, παραστήσωμεν Χριστώ, όπλα δικαιοσύνης, χείρας φησίν αίροντες Οσίας, χωρίς οργής, καί τών διαλογισμών.

Σύ ποτέ τοίς μαθηταίς, εν τῷ πλοίῳ επιστάς, κατέπαυσας Χριστέ μου, μαινομένην θάλασσαν, καμού τās τρικυμίας, κόπασον τών λογισμών.

Δόξα...

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα υμνῶ ένα Θεόν τών όλων τόν Πατέρα καί Υιόν, καί Πνεύμα τό άγιον, τήν αίδιον αρχήν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η Αγνή παιδοποιεῖς, η Παρθένος γαλουχεῖς, πῶς ενταυτῷ τά δύο, παρθενεῦεις τίκτουςα; Θεός εστιν ο δρᾶσας, μή εκζητει μοι τό, Πῶς.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Εκ ληστείας με παθών, μιανθέντα τήν ψυχήν, θεράπευσον Χριστέ μου, χέων σου τό έλεος, ως τόν περιπεσόντα, υπό χείρας τών ληστών.

Ο Ειρμός

Τήν υπερφυῶς σαρκί, συλλαβούσαν εν γαστρί, τόν εκ Πατρός αχρόνως, προεκλάμπσαντα Λόγον, εν ύμνοις ασιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον Ἦχος βαρύς

Τήν τετραυματισμένην μου ψυχήν, καί τεταπεινωμένην, επισκεψαι Κύριε, ιατρέ τών νοσοούντων, καί τών απηλπισμένων λιμήν αχείμαστε, σύ γάρ εί ο ελθών Λυτρωτής τού Κόσμου, εγείραι εκ φθοράς τόν παραπεσόντα, καμέ προσπίπτοντα ανάστησον, διά τό μέγα σου έλεος. **(Δίς)**

Μαρτυρικών

Εν μέσω τού σταδίου τών παρανόμων, αγαλλόμενοι ανεβδών, οι Αθλοφόροι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε πανάχραντε Θεοτόκε, καί δοξάζομεν, όν εκύησας Θεόν Λόγον, κράζοντες. Δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας

Ἦχος γ'

Αντιλήπτωρ ημών ο Θεός Ιακώβ, καί υπερασπιστής εστιν, εν ημέρα θλίψεως.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός πζ'

Πτωχός εγώ ειμι, καί εν κόποις εκ νεότητός μου.

Στίχ. Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου, ημέρας εκέκραξα.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. Μ', 18-31)

Τάδε λέγει Κύριος. Τίνι ωμοιώσατε τόν Κύριον, καί τίνι ομοιώματι ωμοιώσατε αυτόν, μη εικόνα εποίησε τέκτων, ή χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον, περιεχρύσωσεν αυτόν, ομοίωμα κατεσκεύασεν αυτόν; Ξύλον γάρ άσηπτον εκλέγεται τέκτων, καί σοφῶς ζητεί, πῶς σήσει εικόνα αυτώ, καί ίνα μή σαλεύηται, ου γνώσεσθε; ουκ ακούσεσθε; ουκ ανηγγέλη εξ αρχής υμίν, ουκ έγνωπτε τά θεμέλια

της γῆς; Ο κατέχων τόν γύρον τῆς γῆς, καί οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ὡς ἀκρίδες, οὐ στήσας ὡς καμάραν τόν οὐρανόν, καί διατείνας ὡς σκηνήν κατοικεῖν, οὐ διδοῦς ἀρχοντας ὡς οὐδέν ἀρχεῖν, τήν δέ γῆν ὡς οὐδέν ἐποίησεν, οὐ γάρ μή φυτεύσωσιν, οὐδέ μή σπείρωσιν, οὐδέ μή ριζωθῆ εἰς τήν γῆν ἡ ρίζα αὐτῶν. Ἐπνευσεν ἐπ' αὐτούς, καί ἐξηράνθησαν, καί καταγιγῆς ὡς φρύγανα λήφεται αὐτούς. Νῦν οὖν τί με ὠμοιώσατε, καί ὑψωθήσομαι; Εἶπεν ὁ Ἅγιος. Ἀναβλέψατε εἰς τό ὕψος τοῦς ὀφθαλμούς ὑμῶν, καί ἴδετε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα, ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμόν τόν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπό πολλῆς δόξης, καί ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδέν σε ἔλαθε. Μή γάρ εἶπης Ἰακώβ, καί τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπό τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Θεός μου τήν κρίσιν μου ἀφείλε, καί ἀπέστη. Καί νῦν οὐκ ἐγνώσας, εἰ μή ἤκουσας. Θεός αἰώνιος, Θεός ὁ κατασκευάσας τά ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδέ κοπιάσει, οὐδέ ἐστι ἐξεύρεσις ἡς φρονήσεως αὐτοῦ, διδοῦς τοῖς πεινώσιν ἰσχύν, καί τοῖς μή ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γάρ νεώτεροι, καί κοπιάσουσι νεανίσκοι, καί ἐκλεκτοί ἀνίσχυες ἔσονται, οἱ δέ ὑπομένοντες τόν Θεόν, ἀλαλάξουσιν ἰσχύν.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός πη'

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί τά θαυμάσιά σου.

Στίχ. Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσονται.

[t74top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

**Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος πλ. δ' Τί ὑμᾶς καλέσωμεν**

Βρώμα τήν ἀγάπην ποιούμενοι, ἐγκρατεῖα τῶν παθῶν, κατακρατήσωμεν πιστοί, καί Θεῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἀνυψωθέντι ἐν Σταυρῷ, καί λόγχῃ, κεντηθέντι τήν πλευράν, βιώσαι, εὐαρέστως ἐπειχθείμεν, ἵνα τρυφῆς ἀπολαύσωμεν, αἰωνιζούσης καί κρείττονος, δοξάζοντες, τόν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ξύλω πάλαι θάνατον εὐρομεν, νῦν δέ πάλιν τήν ζωήν, διά τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, τῶν παθῶν οὖν τᾶς Ὁρμάς, ἀπονεκρώσωμεν πιστοί, καί φθάσαι, τήν σωτήριον Ἀνάστασιν, τῶν πάντων Εὐεργέτην δυσωπήσωμεν, πράξεισι θείαις λαμπρόμενοι, καί ἀρεταῖς καλλυνόμενοι, δοξάζοντες, τόν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος β' Τῶν ὑπέρ νοῦν ἀγαθῶν**

Τόν ζωηφόρον Σταυρόν, αἰνούμέν σου Κύριε, καί τά καθ' ἡμᾶς ἱερά, τῆς σαρκός σου παθήματα, τήν λόγχην τε τήν σφαγήν, τοῦς γέλωτας τοῦς ἐμπυτισμούς, τά ραπίσματα καί τά κολαφίσματα, σύν τῇ πορφύρα, καί τό στέφος τό ἀκανθόπλεκτον, ἐν οἷς ἐκ τῆς κατάρας πάντας, ἐκλυτρωσάμενος ἔσωσας ἡμᾶς. Διό δυσωπούμέν σε. Τῶν Νηστειῶν τόν χρόνον, εἰρηνικῶς τελέσαι παράσχου ἡμῖν.

**Καί τοῦ Μηναιίου, Προσόμοια γ'
Δόξα Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον**

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός πθ'

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν.

Στίχ. Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

**Γενέσεως τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΕ', 1-15)**

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν Ὁράματι τῆς νυκτός, λέγων. Μή φοβοῦ Ἄβραμ, ἐγώ ὑπερασπίζω σου. Ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα. Λέγει δέ Ἄβραμ. Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγώ δε ἀπολύομαι ἀτεκνος. Ὁ δέ υἱός Μασέκ τῆς οἰκογενούς μου, οὗτος Δαμασκός Ἐλιέζερ. Καί εἶπεν Ἄβραμ. Ἐπειδὴ ἐμοί οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δέ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. Καί εὐθύς φωνῆ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα. Οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὅς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε. Εξήγαγε δέ αὐτόν ἔξω, καί εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάβλεψον εἰς τόν οὐρανόν, καί ἀρίθμησον τοῦς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς, καί εἶπεν. Οὕτως ἔσται τό σπέρμα σου. Καί ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καί ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Εἶπε δέ πρὸς αὐτόν. Ἐγώ ὁ Θεός, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τήν γῆν ταύτην κληρονομήσαι. Εἶπε δέ, Δέσποτα Κύριε, κατά τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; Εἶπε δέ

αυτώ. Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καί αίγα τριετίζουσαν, καί κριόν τριετίζοντα, καί τρυγόνα, καί περιστεράν. Έλαβε δέ αυτώ πάντα ταύτα, καί διείλεν αυτά μέσα, καί έθηκεν αυτά αντιπρόσωπα αλλήλοις, τά δέ όρνεα ου διείλε, κατέβη δέ τά όρνεα επί τά σώματα, τά διχοτομήματα αυτών, καί συνεκάθισεν αυτοίς Άβραμ. Περί δέ ηλίου δυσμάς, έκστασις επέπεσε τώ Άβραμ, καί ιδού, φόβος σκοτεινός μέγας εμπίπτει αυτώ, καί ερρέθη πρός Άβραμ. Γινώσκων γνώση, ότι πάροικον έσται τό σπέρμα σου εν γή ουκ ίδια, καί δουλώσουσιν αυτοίς, καί κακώσουσιν, αυτοίς, καί ταπεινώσουσιν αυτούς τετρακόσια έτη, τό δέ έθνος, ώ εάν δουλεύσωσι, κρινώ εγώ, μετά δέ ταύτα εξελεύσονται ώδε μετά αποσκευής πολλής. Σύ δέ απελεύση πρός τούς πατέρας σου εν ειρήνη, τραφείς εν γήρα καλώ.

Προκείμενον Ήχος πλ. α' Ψαλμός 90

Ο κατοικών εν βοήθεια τού Υψίστου.

Στίχ. Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΙΕ', 7-19)

Χείλη σοφών δέδεται αισθήσει, καρδίαι δέ αφρόνων ουκ ασφαλείς, θυσΐαι ασεβών, βδέλυγμα Κυρίω, ευχαΐ δέ κατευθυνόντων, δεκταΐ παρ' αυτώ. Βδέλυγμα Κυρίω, Οδοΐ ασεβών, διώκοντα δέ δικαιοσύνην αγαπά. Παιδεία ακάκου γνωρίζεται υπό τών παριόντων, οι δέ μισούντες ελέγχους, τελευτώσιν αισχρώς. Άδης καΐ απώλεια φανερά παρά τώ Κυρίω, πώς ουχΐ καΐ αι καρδίαι τών ανθρώπων; ουκ αγαπήσει απαίδευτος τούς ελέγχοντας αυτόν, μετά δέ σοφών ουχ ομιλήσει. Καρδΐας ευφραινομένης θάλλει πρόσωπον, εν δέ λύταις ούσης, σκυθρωπάζει. Καρδΐα ορθή ζητεί αίσθησιν, στόμα δέ απαιδεύτων γνώσεται κακά. Πάντα τόν χρόνον οι οφθαλμοΐ τών κακών προσδέχονται κακά, οι δέ αγαθοΐ ησυχάζουσι διαπαντός. Κρείσσον μερίς μικρά μετά φόβου Θεού, ή θησαυροΐ μεγάλοι μετά αφοβΐας. Κρείσσον ξενισμός μετά λαχάνων πρός φιλίαν καΐ χάριν, ή παράθεσις μόσχων μετά έχθρας. Άνηρ θυμώθης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δέ καΐ τήν μέλλουσαν καταπραΐνει. Μακρόθυμος ανήρ κατασβέσει κρίσεις. Ο δέ ασεβής εγείρει μάλλον. Οδοΐ αέργων εστρωμένοι ακάνθαις, αι δέ τών ανδρείων λΐαι.

Εις τά Απόστιχα Ιδιόμελον Ήχος πλ. α'

Εξοστρακισθείς τής ευθείας οδού σου, υπό παθών ο δύστηνος κατεκρημνίσθη εν εις βάραθρον. Λευΐτης δέ σύν Ιερεί αθροισθέντες, απηξΐωσαν, σύ δέ Χριστέ με ηλέησας, καΐ τώ όπλω τώ τού Σταυρού, τής αμαρτίας τό έγγραφον διαρρηξας, τή απαθεία ελάμπρυνας, καΐ τώ Πατρί σύνεδρόν με πεποΐηκας, όθεν κραυγάζω. Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Έτερον Ιδιόμελον Ήχος πλ. δ'

Εξ Ιερουσαλήμ κατέβην απολισθήσας, τών εν αυτή τοΐς έθνεσιν, γραφέντων ενταλμάτων σου, εις Ιεριχώ δε πορευόμενος, τή πρός μιμήσει Ορμή, τών εν αυτή πάλαι διά κακΐαν, υπό σου πρός φόνον εκδοθέντων τώ λαώ σου, διά τής παρακοής, ψυχοφθόροις ενέτυχον πάθεισιν, ως λησταΐς, υφ' ών πληγέντα, καΐ παραβραχύ θανατωθέντα, ο τοΐς ήλοις καΐ τή λόγχη, τό σώμα τραυματισθείς εκουσίως διά αμαρτίας ανθρώπων, καΐ τήν κοινήν τελέσας διά Σταυρού σωτηρίαν εν Ιερουσαλήμ, ίασαΐ με Κύριε, καΐ σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, επιλαθόμενοι τών εν τώ βίω, καταφρονήσαντες καΐ τών βασάνων, διά τήν μέλλουσαν ζωήν, ταύτης κληρονόμοι ανεδείχθησαν, όθεν καΐ Αγγέλοις συναγάλλονται. Αυτών ταΐς ικεσίαις, δώρησαι τώ λαώ σου, τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καΐ νύν... Σταυροθεοτοκΐον

Κύριε, ότε σε ο ήλιος είδεν, επί τού ξύλου κρεμάμενον, Ήλιε τής δικαιοσύνης, τας ακΐνας αναπέκρυσεν, καΐ η σελήνη τό φώς, εις σκότος μετεβάλετο, η δέ πανάμωμός σου Μήτηρ, τά σπλαγγχνα διετέτρωτο.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ήχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν

Ξύλου γευσάμενος, Αδάμ μή προσηκόντως, τῆς ακρασίας τούς καρπούς πικρῶς ετρύγησεν, υψωθεὶς δὲ ἐν ξύλῳ τούτον ελυτρώσω, Οικτίρμον, τῆς καταδίκης τῆς χαλεπῆς, διό σοι αναβώμεν. Δίδου ἡμῖν, εγκρατεύεσθαι Δέσποτα, ἀπὸ καρποῦ φθοροποιοῦ, καὶ πράττειν σου τό θέλημα, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Σταυροθεοκίον

Τόν ἐξ αιμάτων σου αγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὠρώσα, τὰ σπλάγχνα ἠλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα, εβόας. Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ θεία καὶ ἀφατος, οικονομία σου δι' ἡς, ἐζώωσας τό πλάσμα σου., ἀνυμνῶ σου τό εὐσπλαγχνον.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος β'

Τήν ἀχραντον Εικόνα σου

Τό ξύλον τό πανάγιον, ἀνυμνοῦντες τοῦ Σταυροῦ, τήν ἀκραν ἀγαθότητα, προσκυνούμεν σου αεὶ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τούτῳ γάρ κατήσχυνας, τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ, ὅθεν ευχαρίστως βοῶμέν σοι. Πάντας ἀξίωσον, εὐθύμῳς εἰρηνεύοντας, ἀποπληρώσαι τῆς Νηστείας τόν χρόνον.

Σταυροθεοκίον

Τόν ἀμωμον Ποιμένα σε, καθορώσα ἡ Ἀμνάς, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, θρηνωδοῦσα μητρικῶς, εβόα, θανάτῳ σε, Ἰέ κατέκρινεν ὁ ἀχάριστος λαός, ἀνθ' ὧν νεφέλην ἠπλωσας, εἰς διάβασιν αὐτῷ, οἴμοι ἀτεκνούμαι ἡ ἀνανδρος! ἀλλ' ἐξανάστηθι καὶ λάμψον Ἥλιε, καὶ δοξασθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

Ωδή γ' Ἦχος πλ. δ'

Ουρανίας ἀψίδος

Κατακρίνας τήν ἐχθραν, ἐν τῷ Σταυρῷ ἔτεινας, σοῦ Δικαιοκρίτα παλάμας, νῦν δὲ κατάκριτον, ὄντα με ππαίσμασι, σώσον τόν ἄσωτον Σῶτερ, τόν παραπικράναντα, σέ τόν μακρόθυμον.

Τήν κτηνώδη ποθήσας, παθοποιὸν βίωσιν, σοῦ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, Σῶτερ πανάγαθε, ξένοις δουλούμενος, καὶ ἀκαθάρτοις πολίταις, νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα, δέξαι καὶ σώσον με.

Μογγιγάλου ὡς πάλαι, τὰς ἀκοὰς ἠνοιξας, ἀνοιξον ψυχῆς μου τὰ ὠτα, γνώμη κωφεύοντα, καὶ ἐνωτίζεσθαι, σοῦ τόν σωτήριον λόγον, Ἰησοῦ ἀξίωσον, μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοκίον

Ἡ σωτήριος πύλη, ἡ πρὸς Θεόν γέφυρα τῶν Χριστιανῶν ἡ προστάτις, πάναγνε Δέσποινα, περιστατοῦμμιενον, ταῖς συμφοραῖς με τοῦ βίου, καὶ κλυδωνιζόμενον, Κόρη κυβέρνησον.

Ἐτερον Τριῶδιον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος β' Στειρωθέντα μου τόν νοῦν

Διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀνεῖλκυσάς με, ἐκ βαράθρων παθῶν, καὶ ἀνύψωσας Χριστέ εἰς τὰ οὐράνια.

Ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας σου Χριστέ, τὰ ἔθνη πάντα, τὰ μακράν ἀπὸ σοῦ, ἠγκαλίσω κατεγγύς, στήναι τοῦ κράτους σου.

Δόξα...

Τρισυπόστατε Μονάς, ὑπερούσιε Τριάς, θεότης μία, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τό Πνεῦμα τό εὐθές, σώζε τούς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοκίον

Τίς ἀινεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἰκανοί, Παρθενομήτορ, γάρ ἐν γυναιξί, μόνη, συ ὠφθης ἐκλεκτή, καὶ παμμακάριστος.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐλογχεύθης τήν πλευράν, χολῆς ἐγευ σω, δι' ἐμέ Ἰησοῦ, τόν ἐκ τῆς παρακοῆς, παραπικράναντά σε.

Ὁ Εἰρμός

Στειρωθέντα μου τόν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν φυτουργέ τῶν

αγαθών, τή ευσπλαγχνία σου.

Ωδή η'
Επταπλασίως κάμινον

Τώ ακοιμητῶ ὄμματι, επιβλέψας με οἰκτεῖρον, τῷ τῆς ραθυμίας νυσταγμῷ κρατούμενον, καί ὑπνω, δουλεύοντα, τῶν ἡδονῶν ἐν κλίνη παθῶν, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ τὴν κεφαλὴν σου προσκλίνας, καί θέλων ἀφυπνώσας, καί τὴν νύκτα μειώσας, Χριστέ τῆς αμαρτίας, φῶς ὧν δικαιοσύνης.

Πλουτοποιοῖς χάρισμασι, κοσμηθεῖς ἐκ βαπτίσματος, μάλλον τὴν πενίαν τῶν κακῶν ἠγάπησα, καί ξένος γεγένημαι, τῶν ἀρετῶν ὁ τάλας ἐγώ, χώραν εἰς μακράν, ἀποδημήσας κακίας, διό με ἐπιστρέψας, ἐναγκάλισαι Σῶτερ, τῷ σῶ Σταυρῷ τειχίζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέθην παθῶν ἀπόρριπον, καί δακρῶν ἐκζήτησον, τόν καθαρτικόν διὰ νηστείας οἶνον ψυχῆ, καρδίαν εὐφραίνοντα, καί ἡδονάς μαραίνοντα, καί τὰς τῆς σαρκός, ἀποτεφροῦντα καμίνοῦς, καί σπεύσον τῷ παγέντι, διὰ σέ ἐπὶ ξύλου, Χριστῷ συσταυρωθῆναι, καί ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θεογεννήτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καί τῆς αμαρτίας τὰς οὐλάς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευράς τοῦ τόκου σου, καί τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ρεῖθροις, πρὸς σέ γάρ ἀνακράζω, καί πρὸς σέ καταφεύγω, καί σέ επικαλούμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Εἰρμός ἄλλος
Τόν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς

Τόν σταυρωθέντα σαρκικῶς, καί θεϊκῶς μὴ παθόντα Ἰησοῦν, ὑμνοῦσιν οἱ ἄγγελοι, καί ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ἐν τῇ σταυρώσει σου Χριστέ, τόν ἐπονείδιστον θάνατον ἐλῶν, τόν ἐπικατάρατον, ἔσωσας ἡμᾶς, φθοράς ἐκλυτρωσάμενος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Χερουβικῶς σε ὦ Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ὑμῶ, τὴν μίαν θεότητα, ἀναρχον ἀπλήν, καί πάσιν ἀκατάληπτον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαμπρῶς γεραίρουσι, πάσαι αἰ γενεαί τόν Κτίστην γάρ τέτοκας, ὦ θαύμα φρικτόν, καί ἔργον παμμακάριστον!

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Πάντα υπήνεγκας παθεῖν, ὑπὲρ ενός τοῦ σωθῆναι με Χριστέ ὑμῶ σου τὴν Σταύρωσιν, τοὺς ἡλούς, τὴν σφαγὴν εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ὁ Εἰρμός

Τόν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν Οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν ἅπαντες οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ωδή θ'
Εξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ὁρῶν σε ἠπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, πάσα δέ γῆ, τρόμῳ ἐκλονεῖτο Παμβασιλεύ, ἐθελουσίως βλέπουσα, πάσχοντα τόν φύσει σε ἀπαθῆ διό σε ἰκετεύω, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἰατρός Χριστέ θεράπευσον.

Ὁδοὺς σωτηριῶδεις καταλιπὼν, τὰς εἰς Ἄδην φερούσας διώδευσα, σκότος βαθύ, ἔχων περικύκλω τὰς ἡδονάς, καί τῶν παθῶν τόν ὀλισθόν, καί τὴν καταιγίδα τῶν πειρασμῶν, διό σε ἰκετεύω. Τῷ σῶ Σταυρῷ με σῶσον, Χριστέ ὡς μόνος πολυέλεος.

Χειμῶνι συνεχόμενος πειρασμῶν, καί παθῶν τρικυμῖαις ποντούμενος, καί ἡδονῶν, σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, τό τῆς Νηστείας πέλαγος, ἔφθασα τό πρᾶον καί γαληνόν, ἐν ὧ με κυβερνήσας, τῷ σῶ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τόν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἀνευ

θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, άνευ φθοράς δέ τέτοκας, άνευθεν ωδίνων τῶν μητρικών, διό σε Θεοτόκον, καί γλώσση καί καρδία, ομολογούντες μεγαλύνομεν.

Άλλος

Τήν παρθενίαν σου

Εκῶν υπέμεινας, σταυρωθῆναι Σωτήρ ημῶν, ίνα παράσχης πάσι ζωήν, τού θανάτου εκλυτρωσάμενος.

Ξύλω νενέκρωμαι, καί Σταυρού ξύλω έζησα, εν ώ ο Χριστός μου προσηλωθείς, τόν εχθρόν μου εθανάτωσε.

Δόξα...

Ως συνυπάρχοντα, τόν Υίόν τῷ Γεννήτορι καί Πνεύμα τό άγιον συμπάρων, ομοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θαύμα παράδοξον, καί εξαίσιον άκουσμα! πῶς καί ως μήτηρ τίκεις Αγνή, καί ουκ έγνως ως παρθένος φθοράν;

Δόξα σοι, ο Θεός ημῶν, δόξα σοι

Υμνώ τήν λόγην σου, ανυμνώ καί τούς ήλους σου τόν σπόγγον τόν κάλαμον τόν Σταυρόν, δι' ών σέσωσμαι, Ιησού ο Θεός.

Ο Ειρμός

Τήν παρθενίαν σου Θεοτόκε αμίαντε, ήν ου κατέφλεξε, τό πύρ τῆς θεότητος, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤῶΝ ΑΪΝΩΝ

Ιδιόμελον 'Ηχος γ'

Τό ύψος τῶν αρετῶν, καταλιπούσα ψυχή μου, επί τό βάθος τῆς αμαρτίας κατελήλυθας, πονηροίς οδοστάταις εμπεισούσα, τραυμάτων δέ οδωδότην γέμουσα, κείται ερριμμένη άπορος. Διό βόησον Χριστώ τῷ Θεώ, τῷ διά σέ σταυρωθέντι, καί μώλωπας εκουσίως δεξαμένω. Επιμελήθητί μου Κύριε, καί σώσόν με.

Έτερον Ιδιόμελον

'Ηχος πλ. δ'

Τοίς ληστρικοίς λογισμοίς, τραυματισθείς ο δειλαιο, ημίθνητος γέγονα Κύριε. Προφητῶν δέ ο χορός παρείδεν, ημιθανή κατιδῶν τυγχάνοντα, καί τέχναις ανθρωπίναις ανιάτρευτον. Διό χαλεπῶς οδυνώμενος, εν ταπεινώσει καρδίας κραυγάζω σοι. Χριστέ ο Θεός, επίχεε ως εύσπλαγχνος, επ' εμέ τό μέγα σου έλεος.

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Χριστού οι αήττητοι, οι νικήσαντες τήν πλάνην, τή δυνάμει τού Σταυρού, απελάβετε τήν χάριν τῆς αιωνίου ζωής, τυράννων απειλάς ουκ επποθήητε, βασάνοις αικιζόμενοι ηυφραίνεσθε, καί νύν τά αίματα υμῶν, γέγονεν ίάματα ταίς ψυχαίς ημῶν, πρεσβεύσατε, τού σωθῆναι τάς ψυχάς ημῶν.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Η Πάναγνος ως είδέ σε, σαρκί κρεμάμενον τῷ ξύλω, τήν καρδίαν επιπρώσκετο καί ωλόλυζε δακρύουσα. Λόγε, πού μου έδυσ παμφίλτατε Ιησού, Υιέ μου καί Κύριε; μή λίπησ με μόνην, Χριστέ τήν τεκούσάν σε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

'Ηχος α'

Τάς αληθόνας τῶν Αγίων, άς υπέρ σου έπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καί πάσας ημῶν τάς οδύνας, ίασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός 91

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τῷ Κυρίω, καί ψάλλειν τῷ ονόματί σου, 'Υψιστε.

Στίχ. Τού αναγγέλλειν τό πρῶτό έλεός σου καί τήν αλήθειάν σου καθ εκάστην.

Προφητείας Ησαΐου το Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΜΑ', 4-14)

Ούτω λέγει Κύριος. Εγώ Θεός πρώτος, και εις τα επερχόμενα εγώ ειμι. Είδον έθνη, και εφοβήθησαν, τα άκρα τής γής εξέστησαν, ήγγισαν και ήλθον άμα, κρίνων έκαστος τώ πλησίον, και τώ αδελφώ βοηθήσαι, και ερεί, Ίσχυσεν ανήρ τέκτων, και χαλκεύς τύπτων σφύρα, άμα ελαύνων, τότε μεν ερεί. Σύμβλημα καλόν εστιν, ισχύρωσαν αυτα εν ήλοις, θήσουσι ν αυ' τα, και ου κινηθήσονται. Σύ δε Ισραήλ, παις μου Ιακώβ, όν εξελεξάμην, σπέρμα Αβραάμ, όν ηγάπησα, ου αντελαβόμην απ' άκρων τής γής, και εκ των σκοπιών αυτης εκάλεσα σε και είπόν σοι. Παις μου εί, εξελεξάμην σε, και ουκ εγκατέλιπόν σε, μη φοβού, μετα σου γάρ ειμι, μη πλανώ, εγώ γάρ ειμι ο Θεός σου ο ενισχύσας σε, και εβοήθησα σοι, και ησφαλισάμην σε τή δεξιά μου τή δικαία. Ιδού αισχυνθήσονται, και εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοί σοι, έσονται γάρ ως ουκ όντες, και απολούνται πάντες οι αντίδικοί σου, ζητήσεις αυτούς, και ου μη εύρης τούς ανθρώπους, οί παροινήσουσιν εις σε, έσονται γάρ ως ουκ όντες, και ουκ έσονται οι αντιπολεμούντές σε, ότι εγώ ο Θεός ο κρατών τής δεξιάς σου, ο λέγων σοι. Μη φοβού, εγώ βοηθός σου, μη φοβού, Ιακώβ, ολιγοστός Ισραήλ, εγώ εβοήθησα σοι, λέγει ο Θεός, ο λυτρούμενός σε, ο Άγιος του Ισραήλ.

Προκείμενον 'Ηχος β' Ψαλμός 92

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζύσατο.

[t75top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά

Στίχ. Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών...

Στιχηρόν Ιδιόμελον
'Ηχος πλ. δ'

Τοίς τών εμών λογισμών, λησταίς περιπεσών, εσυλήθην ο τάλας τόν νούν, και δεινώς πληγωθείς, όλην μου τήν ψυχήν τετραυμάτισμαι, και ένθεν κείμαι γυμνός αρετών, εν τή του βίου οδώ, Ιερεύς δε ιδών με τώ μώλωπι οδυνώμενον, διά τό ανίατον, παρορών, ουκ επιβλέπει. Λευίτης δε πάλιν, μη φέρων τήν ψυχοφθόρον αληθόνα, και αυτός κατιδών, αντιπαρήλθέ μοι, σύ δε ο ευδοκήσας, ουκ εκ Σαμαρείας, αλλ' εκ Μαρίας σαρκωθήναι, Χριστέ ο Θεός, τή φιλανθρωπία σου, παράσχου μοι τήν ίασιν, επιχέων επ' εμέ, τό μέγα σου έλεος.

Στίχ. Φωνή μου προς Κύριον εκέκραξα...

Πάλιν τό αυτό

Στίχ. Εκχεώ ενώπιον αυτου τήν δέησίν μου...

Μαρτυρικόν

Είτις αρετή και είτις έπαινος, πρέπει τοίς Αγίοις, ξίφεσι γάρ έκλιναν τούς αυχένas, διά σε τόν κλιναντα ουρανούς, και καταβάντα, εξέχεαν τό αίμα αυτών, διά σε τόν κενώσαντα εαυτόν, και μορφήν δούλου λαβόντα, εταπεινώθησαν έως θανάτου, τήν πτωχείαν σου μιμούμενοι, ών ταίς ευχαίς, κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, ο Θεός ελέησον ημάς.

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ιωσήφ
'Ηχος πλ. δ'

Κύριε, ει και κριτηρίω

Στίχ. Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τό πνεύμά μου...

Κύριε, σύ τούς ιερούς Μαθητάς σου, λογικούς ουρανούς έδειξας, τούτων ιεραίς μεσιτείαις, τών τής γής κακών με λύτρωσαι, δι' εγκρατείας υψών, συνέσεως εκάστοτε, τής προς τα πάθη τόν λογισμόν μου, ως οικτίρμων και φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εν οδώ ταύτη, ή επορευόμην...

Έχοντες, πάντες τόν καιρόν τής Νηστείας, ως συνεργόν θείων πράξεων, κλαύσωμεν εξ όλης καρδίας, και τώ Σωτήρι βοήσωμεν. Διά τών σών μαθητών, Κύριε πολυέλεε, σώσον τούς φόβω ανυμούντας, τήν πολλήν φιλανθρωπίαν σου.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Τὴν ἔνδοξον καὶ ἀχραντον

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον...

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, ασθενοῦντων ἰατροί, τῆς υγείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον διίππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἄσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητὴ ἐξαναστάντι, ὕμνον ἅπαντες.

Ἔτερα Προσόμοια κατ' Ἀλφάβητον
Ποίημα Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ
Ἦχος δ'
Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι

Στίχ. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ...

Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται, ἄρα δυνήσομαι κἄν ἐν γῆρα, μεταγνῶναι ἄπερ ἐξήμαρτον; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρέ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, Κύριε...

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενος, βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίᾳρ, καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. Ἐπιστροφεὺ ἀμελούντων, καὶ λυτρωτὰ ἐπταισμένων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου...

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενῆς, γεηρά, γάμω ὠμίλησα σὴ προστάξει, καὶ παρέβην μίανας κοίτην ἐμήν, ὁ ἀπὸ γῆς πλαστοουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδης, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ρύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με...

Δήμιος γέγονα τῆ ψυχῆ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιήσάμενος, δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἠδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι. Τῆ εὐσπλαγχνία σου φείσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Ἐκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαί, ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου, τῆς σαρκός τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐμέ υπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ μου Κύριε, καὶ αἰνέσει σε, ζήτησον πρόβατον πλανηθὲν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῆ ποιμνῆ σου, δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάζω βού σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε...

Ἦμαρτον ἡμαρτον ἀθετήσας, τὰ προστάγματά σου Χριστέ ὁ Θεός, ἴλεως γενοῦ μοι, ὦ Εὐεργέτα, ἵνα βλέπω τοῖς ἔνδοθεν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου βοήσω. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα...

Θήρες με άγριο περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἄρπασον Δέσποτα, θέλεις γάρ ἅπαντας του σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης, καί μετὰ πάντων με σώσον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ἐάν ανομίας παρατηρήσης Κύριε...

Ἴαμα γίνου μοι Ευεργέτα, λυτρωτά σωτήρ μου καί μή ἀπώση με, ἴδε με κείμενον ανομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς παντοδύναμος, ἵνα καγὼ εξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καί βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ονόματός σου υπέμεινά σε...

Κρύψας τό τάλαντον τό δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δούλος τῆ γῆ κατέχωσα, καί γάρ ὡς ἀχρηστος κατεκρίθην, καί οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτήσαί σοι, ὡς ἀνεξίκακος οἰκτεῖρόν με, ἵνα καγὼ ἀνακράζω. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός...

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἰμορροοῦσης ἀφή κρασπέδου σου, λήψομαι ἄφεισιν ἐγκλημάτων, ἀδιστακτῶ πίστει σοι προσερχόμενος. Δέξαι καμέ ὡς ἐκείνην, καί ἴασαί μου τό ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος...

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρανὸν καί τὴν γῆν, μέλλομεν ἅπαντες παραστήναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη...

Νεύσον τῷ ὀμματι τῷ εὐσπλαγχνῷ, καί γενού μοι ἰλεως μόνη Σωτήρ, νάματα δῶρησαι ἰαμάτων, τῆ ἀθλία μου καί ταλαιπώρω ψυχῇ, ἀπόσμησον ἐκ τοῦ ρύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ...

Ξίφη ἠυτρέπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεύσαι σπεύδων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ, τούτου σκευῶν ἄρπασόν με. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...

Ὅλος τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας νόμον καί θείας γραφάς, ὅλον με ἴασαι ευεργέτα, δι' ἐμέ κατ' ἐμέ γεγονώς ἀγαθῆ, ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν καθαιρέτης. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...

Πόρνη τοῖς δάκρυσιν καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καί τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καί λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, καμοὶ Σωτήρ του βοᾶν σοι, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ρύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμέ πτωχεύσας καί νηπιᾶσας σαρκί, ρανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καί τεθλασμένῳ Χριστέ, ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ρύπου, ἰάτρευσον ἀσθενούντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Στήριζον Δέσποτα τήν ψυχὴν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν αεί, σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψις καὶ βοήθεια, αξίωσον Θεέ Λόγε, βοᾶν με ἐν παρρησία. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τείχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ Σωτῆρ καὶ ελεήμον Θεέ, τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ' ἀνάστησον, ὡς ευεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ διαλλάγηθι ὡς οἰκτίρμον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῶ νῦν τήκομαι, ὑπὸ τήν σκέπην σου καταφεύγω, ὡσπερ ἐκεῖνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, αξίωσον τοῦ βοᾶν σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Φθόνω ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος, φάσκων τὸ Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστής ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον, ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ Μνήσθητί μου, βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός, χάριν καὶ ἐλεός μοι παράσχου, τῆ πρεσβεία τῆς παναμώμου Μητρός, τῆς σέ τεκούσης ἀσπύρω, καὶ τῶν Ἁγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ψάλλοντα, δέξαι με καθ' ἐκάστην, ὁ Ἀμνός ὁ αἶρων τήν ἀμαρτίαν μου, ψυχὴν καὶ σῶμά μου ολοκλήρως, εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι, καὶ ἐν νυκτί καὶ ἡμέρα, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ω τῆς ἀφάτου σου ευσπλαγχνίας, υπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὦ ἀναμάρτητε καὶ οἰκτίρμον, μὴ με ἀπορρίψης ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ὅπως καγὼ ευχαρίστως, χαίρων καὶ ψάλλων βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ω τῆ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει! ὦ τοῦ ξένου τόκου τὸ υπερθαύμαστον! ὦ πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκάλαις ταύτης τὸν Ποιητὴν καὶ Θεόν! ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι, καταδεξάμενος ευεργέτα, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός 93

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΖ', 1-9)

Ἐγένετο Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. Καὶ ὠφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέσκει ἐνώπιόν μου, καὶ γίνου ἀμεμπτος καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων, Ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔση πατήρ πληθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πάσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβραάμ. Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός 95

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΕ', 20 - ΙΖ', 9)

Υἱὸς σοφός ευφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων μκκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρίβου, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὑπερτίθενται λογισμοῦς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπακοῦση ὁ κακός αὐτῆ, οὐδὲ μὴ

είπη καίριόν τι καί καλόν τώ κοινώ. Οδοί ζωής διανοήματα συνετού, ίνα εκκλίνας εκ τού Άδου σωθή. Οίκους υβριστών κατασπά Κύριος, εστήριξε δέ όριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίω λογισμός άδικος, αγνών δέ ρήσεις σεμναί. Εξόλλυσιν εαυτόν ο δωρολήπτης, ο δέ μισών δώρων λήψεις σώζεται. Ελεημοσύναις καί πίστεσιν αποκαθαίρονται αμαρτίαι, τώ δέ φόβω Κυρίου, εκκλίνει πάς από κακού. Καρδίαι δικαίων μελετώσι πίστεις, στόμα δέ ασεβών αποκρίνεται κακά. Δεκταί παρά Κυρίω οδοί ανδρών δικαίων, διά δέ αυτών καί οι εχθροί φίλοι γίνονται. Μακράν απέχει ο Θεός από ασεβών, ευχαίς δέ δικαίων επακούει, θεωρών οφθαλμός καλά, ευφραίνει καρδίαν, φήμη δέ αγαθή πιαίνει οστά. Ο εισακούων ελέγχους ζωής, εν μέσω σοφών αυλισθήσεται. Ός απωθείται παιδείαν, μισεί εαυτόν, ο δέ τηρών ελέγχους, αγαπά ψυχήν εαυτού. Φόβος Κυρίου παιδεία καί σοφία, καί αρχή δόξης αποκριθήσεται αυτή. Τώ ανθρώπω πρόθεσις καρδιάς, καί παρά Κυρίω υπόκρισις γλώσσης. όσω μέγας εί, τοσούτον ταπεινού σεαυτόν, καί έναντι Κυρίου τού Θεού σου ευρήσεις χάριν. Πάντα τά έργα τού ταπεινού φανερά τώ Θεώ, καί εδράζων πνεύματα Κύριος. Κύλισον επί Κύριον τά έργα σου, καί εδραστήσονται οι λογισμοί σου. Πάντα ειργάσατο Κύριος δι' εαυτόν οι δέ ασεβείς εν ημέρα κακή ολούνται. Ακάθαρτος παρά Θεώ πάς υψηλοκάρδιος, χειρί δέ χείρας βαλών άδικως, ουκ αθωωθήσεται. Αρχή οδού αγαθής τό ποιείν δίκαια, δεκτά δέ παρά Θεώ μάλλον, ή θυειν θυσίας. Ο ζητών τόν Κύριον, ευρήσει γνώσιν μετά δικαιοσύνης, οι δέ ορθώς ζητούντες αυτόν, ευρήσουσιν ειρήνην. Πάντα τά έργα τού Κυρίου μετά δικαιοσύνης, φυλάσσετει δέ ο ασεβής εις ημέραν κακήν. Κρείσσον ολίγη λήψις μετά δικαιοσύνης, ή πολλά γεννήματα μετά άδικίας. Καρδία ανδρός λογιζέσθω δίκαια, ίνα υπό τού Θεού διορθωθή τά διαβήματα αυτού.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ελέησόν με ο Θεός, ελέησόν με

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ωδή α' Ήχος πλ. β'
Ο Ειρμός

Βοηθός καί σκεπαστής, εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν, ενδόξως γάρ δεδόξασται. (Δίς)

Πόθεν άρξομαι θρηνείν, τάς τού αθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν απαρχήν, επιθήσω Χριστέ, τή νύν θρηνωδία; αλλ' ως εύσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων άφεςιν.

Δεύρο τάλαινα ψυχή, σύν τή σαρκί σου τώ πάντων Κτίστη, εξομολογού καί απόσχου λοιπόν, τής πρίν αλογίας, καί προσάγαγε Θεόν, εν μετανοία δάκρυα.

Τόν πρωτόπλαστον Αδάμ, τή παραβάσει παραζηλώσας, έγνων εμαυτόν, γυμνωθέντα Θεού, καί τής αϊδίου, βασιλείας καί τρυφής, διά τάς αμαρτίας μου.

Οίμοι τάλαινα ψυχή! τί ωμοιώθης τή πρώτη Εύα; είδες γάρ κακώς, καί ετρώθης πικρώς, καί ήψω τού ξύλου, καί εγεύσω προπετώς, τής παραλόγου βρώσεως.

Αντί Εύας αισθητής, η νοητή μοι κατέστη Εύα, ο εν τή σαρκί, εμπαθής λογισμός, δεικνύς τά ηδέα, καί γευόμενος αεί, τής πικράς καταπόσεως.

Επαξίως τής Εδέμ, προεξερρίφη ως μή φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, εντολήν ο Αδάμ, εγώ δέ τί πάθω, αθετών διαπαντός τά ζωηρά σου λόγια;

Τήν τού Κάιν υπελεθών, μαιφονίαν τή προαιρέσει, γεγονός φονεύς, συνειδότη ψυχής, ζώσας τήν σάρκα, καί στρατεύσας κατ' αυτής, ταίς πονηραίς μου πράξεσι.

Τή τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσήξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθάραν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Καῖν καί ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ρυπαράς, καί θυσίαν ψεκτὴν, καί ἀχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ, διό καί κατεκρίθημεν.

Τόν πηλόν ὁ κεραμεύς, ζωοπλάστησας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καί ὀστά, καί πνοήν καί ζωήν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καί Κριτά μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τὰς ἀμαρτίας ἄς εἰργασάμην, καί τὰς τῆς ψυχῆς, καί τοῦ σώματός μου πληγὰς, ἄς μοι ἔνδον, μαιφόννοι λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καί ἡμάρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόνητος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς, καί σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρῦ ὄντα βλέπεις, καί προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τόν Ἄσωτον.

Ἐρριμμένον με Σωτήρ, πρό τῶν θυρῶν σου κάν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρό τοῦ τέλους, ὡς φιλόνητος μοι δός, παραπτωμάτων ἀφῆσιν.

Τήν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτίᾳ, ἐρημός εἰμι, ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώτων δέ κράζω. Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρῶν, προφθάσας σύ με οἰκτεῖρον.

Ὁ λησταίς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάσμαι νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστέ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Ἱερεὺς με προῖδων, ἀντιπαρήλθε, καί ὁ Λευίτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σύ ἐπιστάς με οἰκτεῖρον.

Ὁ Ἀμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, ἄρον τόν κλοιόν ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα καταλύξῃς.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαι σοι τῷ Πλαστοουργῷ μου, Ἄρον τόν κλοιόν ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα καταλύξῃς.

Μὴ βδελύξῃ με Σωτήρ, μή ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τόν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἀφῆσιν.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καί τὰ ἀκούσια πταισμάτα μου, καί τὰ φανερά, καί κρυπτά καί γνωστά, καί ἀγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καί σώσον με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ραθυμῶν, παρήλθον τόν βίον, διό κράζω σοι Σωτήρ, κάν ἐν τῷ τέλει, σώσον με.

Τήν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τὴν ἀμαρτία, ἐρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώτων δέ κράζω. ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἰκτεῖρον.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἠμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι, ἄρον τόν κλοιόν ἀπ' ἐμοῦ τόν βαρύν, τόν τῆς ἀμαρτίας, καί ὡς εὐσπλαγχνός Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καί ἐυθύνων ὁρμάς, ἄλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σώσον με Παντοδύναμε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Σὴν μοι δίδου φωταυγὴν, ἐκ θείας ἀνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καί ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ἡμῶν

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσήλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὁρμάς,

λιπούσα καί πάσαν, αρετήν πανευλαβώς, ως μίαν εκατώρθωσας.

Άγιε τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ικεσίαις σου ημάς, Ανδρέα ρύσαι παθών ατίμων, καί τής βασιλείας, νύν Χριστού κοινωνούς, τούς πίστει καί πόθω, ανυμ νούντάς σε κλεινέ, ανάδειξον δεόμεθα.

Δόξα...

Υπερούσιε Τριάς, η εν Μονάδι προσκυνουμένη, άρον τόν κλοιόν, απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως εύσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε η ελπίς, καί προστασία τών σέ υμνούντων, άρον τόν κλοιόν, απ' εμού τόν βαρύν, τόν τής αμαρτίας, καί ως Δέσποινα αγνή, μετανοούντα δέξαι με.

**Ωδή β'
Ο Ειρμός**

Πρόσεχε, ουρανέ καί λαλήσω, καί ανυμνήσω Χριστόν, τόν εκ Παρθένου σαρκί, επιδημησαντα.
(Δίς)

Πρόσεχε, ουρανέ, καί λαλήσω, γή ενωτίζου φωνής, μετανοούσης Θεώ, καί ανυμνούσης αυτόν.

Πρόσχε μοι, ο Θεός ο Σωτήρ μου, ιλέω όμματί σου, καί δέξαι μου, τήν θερμήν εξομολόγησιν.

Ημάρτηκα, υπέρ πάντας ανθρώπους, μόνος ημάρτηκά σοι, αλλ' οίκτειρον ως Θεός, Σώτερ τό ποιήμά σου.

Ζάλη με, τών κακών περιέχει, εύσπλαγχνε Κύριε, αλλ' ως τώ Πέτρω καμοί, τήν χείρα έκτεινον.

Τά δάκρυα, τά τής πόρνης οικτίρμον, καγώ προβάλλομαι. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, τή ευσπλαγχνία σου.

Εσπίλωσα, τόν τής σαρκός μου χιτώνα, καί κατερρύπτωσα, τό κατ' εικόνα Σωτήρ, καί καθ' ομοίωσιν.

Ημαύρωσα, τής ψυχής τό ωραίον, ταίς τών παθών ηδοναίς, καί όλως όλον τόν νούν, χούν απετέλεσα.

Διέρρηξα, νύν τήν στολήν μου τήν πρώτην, ήν εξυφάνατό μοι, ο Πλαστουργός εξ αρχής, καί ένθεν κείμαι γυμνός.

Ενδέδυμαι, διερρηγμένον χιτώνα, όν εξυφάνατό μοι, ο όφισ τή συμβουλή, καί καταισχύνομαι.

Προσέβλεψα, τού φυτού τό ωραίον, καί ηπατήθην τόν νούν, καί άρτι κείμαι γυμνός, καί καταισχύνομαι.

Ετέκταινον, επί τόν νώτόν μου πάντες, οι αρχηγοί τών κακών, μακρύνοντες κατ' εμού τήν ανομίαν αυτών.

Απώλεσα, τό πρωτόκτιστον κάλλος, καί τήν ευπρέπειάν μου, καί άρτι κείμαι γυμνός, καί καταισχύνομαι.

Κατέρραψε, τούς δερματίνοους χιτώνας, η αμαρτία καμοί, γυμνώσασά με τής πρίν, θεοϋφάντου στολής.

Περίκειμαι, τόν στολισμόν τής αισχύνης, καθάπερ φύλλα συκής, εις έλεγchon τών εμών, αυτεξουσίων παθών.

Εστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτώνα, καί ημαγμένον αισχρώς, τή ρύσει τής εμπαθούς, καί φιληδόνου ζωής.

Εσπίλωσα, τόν τῆς σαρκός μου χιτώνα, καί κατερρύπτωσα, τό κατ' εικόνα Σωτήρ, καί καθ' ομοίωσιν.

Υπέπεσα, τή τῶν παθῶν αληθῶνι, καί τή ενύλω φθορά, καί ένθεν νύν ο εχθρός, καταπιέζει με.

Φιλόυλον, καί φιλοκτήμονα βίον, τῆς ακησίας Σωτήρ, προκρίνας νύν τόν βαρύν, κλοιόν περίκειμαι.

Εκόσμησα, τόν τῆς σαρκός ανδριάντα, τή τῶν αισχρών λογισμών, ποικίλη περιβολή, καί κατακρίνομαι.

Τῆς έξωθεν, επιμελώς ευκοσμίας, μόνης εφρόντισα, τῆς ένδον υπεριδών, Θεοτυπώτου σκηνης.

Μορφώσας μου, τήν τῶν παθῶν αμορφίαν, ταίς φιληθῶνις ορμαίς, ελυμνηνάμην τού νού τήν ωραιότητα.

Κατέχρωσα, τῆς πρίν εικόνας τό κάλλος, Σώτερ τοίς πάθεσιν, αλλ' ως ποτέ τήν δραχμήν, αναζητήσας ευρέ.

Ημάρτηκα, ώσπερ η Πόρνη βοώ σοι, μόνος ημάρτηκά σοι, ως μύρον δέχου Σωτήρ καμου τά δάκρυα.

Ωλίσθησα, ως ο Δαυϊδ ακολάστως, καί βεβορβόρωμαι, αλλ' αποπλύναις καμέ, Σωτήρ τοίς δάκρυσί μου.

Ιλάσθητι, ως ο Τελώνης βοώ σοι, Σώτερ ιλάσθητί μοι, ουδείς γάρ τῶν εξ Αδάμ, ως εγώ ήμαρτέ σοι.

Ου δάκρυα, ουδέ μετάνοιαν έχω, ουδέ κατάνυξιν, αυτός μοι ταύτα Σωτήρ, ως Θεός δώρησαι.

Τήν θύραν σου, μή αποκλείσης μοι τότε, Κύριε, Κύριε, αλλ' άνοιζόν μοι αυτην μετανοούντί σοι.

Φιλάνθρωπε, ο θέλων πάντας σωθήναι, σύ ανακαλέσάι με, καί δέξαι ως αγαθός, μετανοούντά με.

Ενώπισαι, τούς στεναγμούς τῆς ψυχῆς μου, καί τῶν εμών οφθαλμών, προσδέχου τούς σταλαγμούς. Κύριε σώσον με.

Θεοτοκίον

Άχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη πανύμνητε, ικέτευε εκτενώς, εις τό σωθήναι ημάς.

Ειρμός άλλος

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο μάνα επομβρήσας, καί τό ύδωρ εκ πέτρας, πηγάσας πάλαι εν ερήμω τώ λαώ μου, τή μόνη δεξιά, καί τή ισχύϊ τή εμή.

Ίδετε ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ενωτίζου ψυχή μου, τού Κυρίου βοώντος, καί αποσπάσθητι τῆς πρώην αμαρτίας, καί φοβού ως δικαστήν, καί ως κριτήν καί Θεόν.

Τίνι ωμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχή; οίμοι τώ πρώτω Κάϊν, καί τώ Λάμεχ εκείνω, λιθοκτονήσασα τό σώμα κακουργίας, καί κτείναςα τόν νούν, ταίς παραλόγοις ορμαίς.

Πάντας τούς πρό νόμου, παραδραμούσα ώ ψυχή, τώ Σήθ ουχ ωμοιώθης, ου τόν Ενώς εμιμήσω, ου τόν Ενώχ τή μεταθέσει, ου τόν Νώε, αλλ' ώφθης πεινιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη εξήνοιξας, τούς καταρράκτας τῆς οργῆς, τού Θεού σου ψυχή μου, καί κατέκλυσας πάσαν, ως γήν τήν σάρκα, καί τās πράξεις, καί τόν βίον, καί έμεινας εκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτού.

Άνδρα απέκτεινα, φησίν, εις μώλωπα εμοί, καί νεανίσκον εις τραύμα, Λάμεχ θρηνών εβόα, σύ δέ

ου τρέμεις ώ ψυχή μου, ρυπρωθείσα, τήν σάρκα καί τόν νούν, κατασπιλώσσασα.

Ω πώς εξήλωσα, Λάμεχ τόν πρώην φονευτήν, τήν ψυχήν ώσπερ άνδρα, τόν νούν ως νεανίσκον, ως αδελφόν δέ μου τό σώμα αποκτείνας, ως Κάϊν ο φονεύς, ταίς φιληδόνοις ορμαίς!

Πύργον εσοφίσω, οικοδομήσαι, ώ ψυχή, καί οχύρωμα πήξαι, ταίς σαίς επιθυμίαις, ειμή συνέχεεν ο κτίστης τάς βουλάς σου, καί κατέαξεν εις γήν, τά μηχανήματά σου.

Τέτρωμαι, πέπληγμα, ιδού τά βέλη τού εχθρού, τά καταστίξαντά μου, τήν ψυχήν καί τό σώμα, ιδού τά τραύματα, τά έλκη, αι πηρώσεις, βοώσι τάς πληγάς, τών αυθαιρέτων μου παθών.

Έβρεξε Κύριος, παρά Κυρίου πύρ ποτέ, ανομίαν οργώσαν, πυρπολήσας Σοδόμων, σύ δέ τό πύρ εξέκαυσας τό τής γεέννης, εν ώ μέλλεις ψυχή, συγκατακαίεσθαι πικρώς.

Γνώτε καί ίδετε, ότι εγώ ειμι Θεός, ο ερευνών καρδιάς, καί κολάζων εννοίας, ελέγχων πράξεις, καί φλογίζων αμαρτίας, καί κρίνων ορφανόν, καί ταπεινόν καί πτωχόν.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ήπλωσας χείράς σου, πρός τόν οικτίρμονα Θεόν, Μαρία εν αβύσσω, κακών βυθιζομένη, καί ως τώ Πέτρω φιλανθρώπως χείρα βοηθείας, εξέτεινε τήν σήν, επιστροφήν πάντως ζητών.

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Όλη προθυμία, πόθω προσέδραμες Χριστώ, τήν πρίν τής αμαρτίας, οδόν αποστραφείσα, καί εν ερήμοις ταίς αβάτοις τρεφομένη, καί τούτου καθαρώς, τελούσα θείας εντολάς.

Άγιε τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ίδωμεν ίδωμεν, φιλανθρωπίαν ώ ψυχή, τού Θεού καί Δεσπότου, διά τούτο πρό τέλους, αυτώ σύν δάκρυσι, προσπέσωμεν βοώντες. Ανδρέου ταίς λιταίς, Σώτερ ελέησον ημάς.

Δόξα...

Αναρχε άκτιστε, Τριάς αμέριστε Μονάς, μετανοούντά με δέξαι, ημαρτηκότα σώσον, σόν ειμι πλάσμα, μή παρίδης, αλλά φείσαι καί ρύσαι, τού πυρός τής καταδίκης με.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ η ελπίς, τών εις σε προστρεχόντων, καί λιμήν τών εν ζάλη, τόν ελεήμονα καί Κτίστην καί Υιόν σου, ιλέωσαι καμοί, ταίς ικεσίαις ταίς σαίς.

**Ωδή γ'
Ο Ειρμός**

Επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, την Εκκλησίαν σου στερέωσον.

Πύρ παρά Κυρίου ποτέ, Κύριος επιβρέξας, τήν γήν Σοδόμων πρίν κατέφλεξεν.

Εις τό όρος σώζου ψυχή, ώσπερ ο Λώτ εκείνος, καί εις Σηγώρ προανασώθητι.

Φεύγε εμπρησμόν ώ ψυχή, φεύγε Σοδόμων καύσιν, φεύγε φθοράν θείας φλογώσεως.

Εξομολογούμαί σοι Σωτήρ. Ημαρτόν σοι αμέτρως, αλλ' άνες άφες μοι, ως εύσπλαγχνος.

Ημαρτόν σοι μόνος εγώ, ήμαρτον υπέρ πάντας, Χριστέ Σωτήρ μή υπερίδης με.

Σύ εί ο Ποιμήν ο καλός, ζητήσόν με τόν άρνα, καί πλανηθέντα μή παρίδης με.

Σύ εί ο γλυκύς Ιησούς, σύ εί ο Πλαστοουργός μου, εν σοί Σωτήρ δικαιωθήσομαι.

Αγία Τριάς, ο Θεός, ελέησον ημάς

Ω Τριάς Μονάς ο Θεός, σώσον ημάς εκ πλάνης, καί πειρασμών καί περιστάσεων.

Θεοτοκίον

Χαίρε θεοδόχε Γαστήρ, χαίρε θρόνε Κυρίου, χαίρε η Μήτηρ τής ζωής ημών.

Άλλος Ειρμός

Στερέωσον Κύριε, επί τήν πέτραν τών έντολών σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ότι μόνος άγιος υπάρχεις καί Κύριος. (Δίς)

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σέ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους. Ἡμάρτον ἰλάσθητι σῶσόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἠσεληγκότας ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἠμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι, οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἠμάρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ υπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τὸν Χάμ ἐκείνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἐξέλθε, τῆς αμαρτίας ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ρέουσιν αεὶζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραάμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραάμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα, γῆν πατρῶαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γήρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαάκ τάλαινα, γνούσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νήφε ψυχὴ μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκούσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλή, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφείσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὡσπερ Λῶτ, φεύγε ψυχὴ μου τῆς αμαρτίας, φεύγε Σόδομα καὶ Γόμορρα. φεύγε φλόγα, πάσης παραλόγου ορέξεως.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σέ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλόανθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μήτηρ πταισμάτων, ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὁσία προσαγαγούσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβεία σου, Θεοτόκον,

άνοιζόν μοι θείας εισόδους σου.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ταίς σαις λιταίς δώρησαι, καμοί τήν λύσιν τών οφλημάτων, ώ Ανδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας, σύ μυσταγωγός γάρ πανάριστος.

Δόξα...

Μονάς απλή άκτιστε, άναρχε φύσις η εν Τριάδι, υμνουμένη υποστάσεων, ημάς σώσον, πίστει προσκυνώντας τό κράτος σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν εκ Πατρός άχρονον, Υιόν εν χρόνω Θεογεννήτορ, απειράνδρωσ απεκύησας, ξένον θαύμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ειρμός

Στερέωσον Κύριε, επί τήν πέτραν τών έντολών σου, σαλευθείσαν τήν καρδίαν μου, ότι μόνος άγιος υπάρχεις καί Κύριος.

Κάθισμα Ποίημα Ιωσήφ

Ήχος πλ. δ' Ανέστης εκ νεκρών

Φωστήρες θεαυγείς, του Σωτήρος αυτόπται, φωτίσατε ημάς, τούς εν σκότει του βίου, όπως ως εν ημέρα, νύν ευσημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει τής εγκρατείας, νυκτώδη πάθη αποδιώκοντες, καί τά λαμπρά κατίδωμεν Χριστού Παθήματα χαίροντες.

Έτερον, Ποίημα Θεοδώρου

Δόξα... Τό προσταχθέν

Τών Αποστόλων δωδεκάς η θεόλεκτος, ικετηρίαν τώ Χριστώ νύν προσάγαγε, τό Νηστείας στάδιον πάντας διανύσαι, τελώντας εν κατανύξει τάς προσευχάς, ποιώντας εν προθυμία τάς αρετάς, όπως ούτω προφθάσωμεν, ιδείν Χριστού του Θεού τήν ένδοξον Ανάστασιν, δόξαν αίνον, προσάγοντες.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν απερίληπτον Θεού Υιόν καί Λόγον, ανερμηνεύτως υπέρ νούν εκ σου τεχθέντα, Θεοτόκε ικέτευε σύν τοίς Αποστόλοις, ειρήνην τη Οικουμένη ειλικρινή, βραβεύσαι, καί τών ππαισμάτων δούνην ημίν, πρό του τέλους συγχώρησιν, καί Βασιλείας ουρανών, δι' άκραν αγαθότητα, αξιώσαι τούς δούλους σου.

Τριώδιον Ποίημα Ιωσήφ

Ωδή δ' Ήχος πλ. δ'

Εισακήκω Κύριε

Απόστολοι του Χριστού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Εγκρατεία συζήσαντες, οι πεφωτισμένοι Χριστού Απόστολοι, εγκρατείας τόν καιρόν ημίν, μεσιτείαις θείαις ευμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον όργανον, μέλος εκελάδησε τό σωτήριον, Μαθητών χορός ο ένθεος, πονηρά συγγένων μελωδήματα.

Επομβρίαις του Πνεύματος, πάσαν τήν υφήλιον κατηρδεύσατε, τόν αυχμόν αποδιώξαντες, τής πολυθείας Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον

Ταπεινώσασα σώσόν με, τόν υψηλοφρόνως πολιτευσάμενον, η τεκούσα τόν υψώσαντα, τήν ταπεινωθείσαν φύσιν Πάναγνε.

Έτερον Τριώδιον Ποίημα Θεοδώρου

Ειρμός άλλος

Εισακήκω Κύριε, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασα τό κράτος σου Δέσποτα.

Απόστολοι του Χριστού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Αποστόλων η πάνσεπτος, χοροστασία τώ πάντων Κτίστη, δυσωπούσα παρακλήθητι, ελεήσαι ημάς τούς ανευφημούντάς σε.

Ως εργάται υπάρχοντες, Χριστού Απόστολοι πάντα Κόσμον θείω λόγω γεωργήσαντες,

προσηγάγετε καρπούς αυτώ πάντοτε.

Αμπελών εγενήθητε, Χριστώ τώ όντως ηγαπημένω, τόν γάρ οίνον τόν τού Πνεύματος, εξεβλύσατε τώ Κόσμω Απόστολοι.

Δόξα...

Υπεράρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη Τριάς αγία, Πάτερ Λόγε Πνεύμα άγιον, Θεέ φώς καί ζωή, φύλαπτε τήν ποιήμνην σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε, χαίρε λυχνία λαμπαδηφόρε, χαιρε όρος αγιάσματος, κιβωτέ τής ζωής, Αγίων αγία σκηνή.

Ωδή δ'

Ο Ειρμός

Ακήκοεν ο Προφήτης, τήν έλευσίν σου Κύριε, καί εφοβήθη, ότι μέλλεις εκ Παρθένου τίκτεσθαι, καί ανθρωπώπις δείκνυσθαι καί έλεγεν. Ακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, δόξα τή δυνάμει σου Κύριε. (Δίς)

Τά έργα σου μή παρίδης, τό πλάσμα σου μή παρόψη Δικαιοκρίτα, ει καί μόνος ήμαρτον ως ανθρωπος, υπέρ πάντα ανθρωπον Φιλάνθρωπε, αλλ' έχεις ως Κύριος πάντων τήν εξουσίαν, αφίεναι αμαρτήματα.

Εγγίζει ψυχή τό τέλος, εγγίζει καί ου φροντίζεις, ουχ ετοιμάζη. Ο καιρός συντέμνει, διανάστηθι, εγγύς επί θύραις ο Κριτής εστιν, ως όναρ, ως άνθος ο χρόνος τού βίου τρέχει, τί μάτην ταραπτόμεθα;

Ανάνησον ώ ψυχή μου, τας πράξεις σου άς ειργάσω αναλογίζου, καί ταύταις επ' όψεσι προσάγαγε, καί σταγόνας στάλαξον δακρύων σου, ειπέ παρηρησία τας πράξεις, τας ενθυμήσεις, Χριστώ, καί δικαιώθητι.

Ου γέγονεν εν τώ βίω, αμάρτημα ουδέ πράξις, ουδέ κακία, ήν εγώ Σωτήρ ουκ επλημμέλησα, κατά νούν καί λόγον, καί προαίρεσιν, καί θέσει, καί γνώμη, καί πράξει εξαμαρτήσας, ως άλλος ουδείς πώποτε.

Εντεύθεν καί κατεκρίθην, εντεύθεν κατεδικάσθην εγώ ο τάλας, υπό τής οικείας συνειδήσεως, ής ουδέν εν κόσμω βιαιότερον. Κριτά λυτρωτά μου καί γνώστα, φείσαι καί ρύσαι, καί σώσόν με τόν δείλαιον.

Η κλίμαξ ήν είδε πάλαι, ο μέγας εν Πατριάρχαις, δείγμα ψυχή μου, πρακτικής υπάρχει επιβάσεως, γνωστικής τυγχάνει αναβάσεως, ει θέλεις ούν πράξει, καί γνώσει καί θεωρία, βιούν ανακαι νίσθητι.

Τόν καύσωνα τής ημέρας, υπέμεινε δι' ένδειαν ο Πατριάρχης καί τόν παγετόν τής νυκτός ήνεγκε, καθ' ημέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ίνα τας δύω, γυναίκας εισαγάγηται.

Γυναίκας μοι δύω νόει, τήν πράξιν τε καί τήν γνώσιν εν θεωρία, τήν μέν Λείαν, πράξιν ως πολύτεκνον, τήν Ραχήλ δέ, γνώσιν ως πολύπονον, καί γάρ άνευ πόνων, ου πράξις, ου θεωρία, ψυχή κατορθωθήσεται.

Γρηγόρησον ώ ψυχή μου, άρίστευσον ως ο μέγας εν Πατριάρχαις, ίνα κτήση πράξιν μετά γνώσεως, ίνα χρηματίσης νούς ορών τόν Θεόν, καί φθάσης τόν άδυτον γνώφον εν θεωρία, καί γένη μεγαλέμπορος.

Τούς δώδεκα Πατριάρχας, ο μέγας εν Πατριάρχαις παιδοποίησας, μυστικώς εστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικής ψυχη μου αναβάσεως, τούς παιδας, ως βάθρα, τας βάσεις, ως αναβάσεις, πανσόφως υποθέμενος.

Ἡσαύ τόν μεμισημενον, ζηλούσα ψυχῆ, ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καί τῆς πατρικῆς ευχῆς ἐξέπεσας, καί δῖς επτερνίσθης ἀθλία, πράξει καί, γνώσει, διό νῦν μετανόησον.

Ἐδώμ ὁ Ἡσαύ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν, ἀκρασία γάρ αἰεὶ πυρούμενος, καί ταῖς ἠδοναῖς κατασπιλούμενος. Ἐδώμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἰώβ τόν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχῆ μου δικαιωθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τό στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πάσιν οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὠφθῆς ἀκαρτέρητος.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνός νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος, ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καί περίβλεπτος, ἀπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον, παλάτιον γάρ τὴν κοπρίαν, καί μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καί πορφύραν ἠμφιεσμένος, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καί δίκαιος, πλοῦτω ἐπιβρίθων καί βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τόν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καί ἀμεμπτος παρά πάντας, καί οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἐνεδρα καί σκάμματα, σύ φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα, ψυχῆ τί ποιήσεις, ἐάν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἐπενεχθῆναί σοι;

Τό σῶμα κατερρυπύωθην, τό πνεῦμα κατεσπιλώωθην, ὅλως ἠλκώωθην, ἀλλ' ὡς ἰατρός Χριστέ ἀμφοτέρα, διά μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλύνον, δεῖξον Σωτήρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Τό Σῶμά σου καί τό Αἷμα, σταυρούμενος ὑπέρ παντων, ἔθηκας Λόγε, τό μεν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με, τό δε Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τό πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμέ προσάξῃς, Χριστέ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν, ἐκουσίως ξύλω ἀνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδέμ κλεισθεῖσα ἀνεώγωντο, τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνούσῃ σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τό Αἷμα τό ἐκ πλευράς σου, ἅμα καί πόμα, τό πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καί πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφώνος, γυμνός εἰμι καί τοῦ γάμου, ἅμα καί δεῖπνου, ἡ λαμπάς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστάς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τό δεῖπνον ἐβρώθη, ἐγὼ δέ χεῖρας καί πόδας, δεθεῖς ἔξω ἀπέρριμμαί.

Κρατήρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλούς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνός τῆς ἀφέσεως καί γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτήρ ἡμῶν.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καί πλήρης πόνων καί πονηρίας, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι μὴ γένωμαι κτήμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Υψηγορος νῦν ὑπάρχω, θρασύς δέ καί τὴν καρδίαν, εἰκὴ καί μάτην, μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μάλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπεινώσιν, παράσχου μοι μόνε οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καί τούτω συναρίθμησον.

Εξήμαρτον ενυβρίσας, τό σκεύος τό τῆς σαρκός μου, οἶδα οικτίρμον, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεiron.

Αυτεῖδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου καταμολύνας, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτήρ αὐτός με οἰκτεiron.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου, ἀλλ' ἐν μετανοία με παράλαβε, καί ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μή γένωμαι κτήμα, μή βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου, Σωτήρ αὐτός με οἰκτεiron.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἀσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Οσίας, πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἰληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προϊστάσο, διό δυσωπούμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης, ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείπτονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διαπράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μή ἐπιλάθῃ καθικετεύων, παρεστῶς Τριάδα τὴν υπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, επικαλοῦντες, τό Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῆ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν θεότητα, ὡς Ομοβασίλειον καί σύνθρονον, βοῶ σοι τό Ἄσμα, τό μέγα, τό ἐν υψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογοῦμενον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Καί τίκεις καί παρθενεῦεις, καί μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ο τεχθεῖς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδύς δέ κύει μή λοχεύουσα, Θεός ὅπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις. ποιεῖ γάρ ὅσα βούλεται.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί ὀδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καί δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τό θέλημά σου. (Δίς)

Ἐν νυκτί τόν βίον μου διήλθον αεί, σκότος γάρ γέγονε, καί βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτήρ ἀνάδειξόν με.

Τόν Ρουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἐπραξα ἄθεσμον, καί παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μίανας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστέ Βασιλεῦ. Ἥμαρτον ἡμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τόν τῆς ἀγνεῖας καρπόν, καί τόν τῆς σωφροσύνης.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου, αὐτὴ δέ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσήφ τόν δίκαιον, καί σώφρονα νούν, μίμησαι τάλαινα, καί ἀδόκιμη ψυχὴ, καί μή ἀκολασταί νου, ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς, αεί παρανομούσα.

Εἰ καί λάκκῳ ὡ κησε ποτέ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καί τῆς Εγέρσεώς σου, ἐγώ δέ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θήβην ψυχὴ, ὕδασι, κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ

πάλαι, φυγούσαν δράμα πικρόν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Ει τὰς μαίας ἤκουσας κτει νούσας ποτέ, ἀνη βον τάλαινα, τὴν αρρενωπὸν ψυχῆ, τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, νύν ως ο μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ο μέγας τὸν Αἰγύπτιον νούν, πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχῆ, καί πῶς οικήσεις λέγε, τὴν ἐρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ὠκησεν ο μέγας Μωσῆς, δεῦρο ἵνα καί τῆς δὲ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἐν βάτω, θεοφανείας ψυχῆ, ἐν θεωρία γένη.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχῆ, πλήττουσαν θάλασσαν, καί πηγνύουσαν βυθόν, τύπτω Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὐ δυνήση καί σύ, μέγала εκτελέσαι.

Ααρὼν προσέφερε τό πύρ τῷ Θεῷ, ἀμωμον ἄδολον, ἀλλ' οφνεί, καί Φινεές, ως σύ ψυχῆ προσήγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ρερυπωμένον βίον.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραῶ τῷ πικρῷ, γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καί Ἰαμβρῆς τὴν ψυχὴν καί τό σῶμα, καί υποβρύχιος νούς, ἀλλά βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ο τάλας τὸν νούν, πλύνόν με Δέσποτα, τῷ λουτήρι τῶν ἐμῶν, δακρῶν δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκός μου στολήν, λευκάνας ως χιόνα.

Εάν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, ἅπαντα ἀνθρωπον, υπερβάντα ἐμαυτόν, ὀρῶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἤμαρτον, οὐκ ἀγνοία.

Φείσαι φείσαι Κύριε, τοῦ πλάσματος σου. Ἥμαρτον ἀνες μοι, ο τῆ φύσει καθαρός, αὐτός ὑπάρχων μόνος, καί ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Δι' ἐμέ Θεός ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπρούς, καί παραλύτους σφίγξας, Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφή κρασπέδου ρύσιν.

Τὴν Αἰμόρρουν μιμησαι ἀθλία ψυχῆ πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ρυσθῆς μαστίγων, ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμού ὦ ψυχῆ, πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώση, καί βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καί φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, βλύσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ως ἡ Σαμαρείτις, μηκέτι πίνων διψῶ, ζωῆς γάρ ρεῖθρα βρῦεις.

Σιλῶμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι καγῶ, τὰς κόρας τῆς καρδίας, καί ἴδω σε νοερώς, τό φῶς τό πρό αἰῶνων.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἀσυγκρίτω ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, ηξίωσαι τοῦ πόθου, ἀξίωσον οὖν καμέ, τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὔρες ἀνάπαισιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἠδονὴν ἐκφυγούσα, ἥς καί ἡμὰς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὁσία.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ὡς ποιμένων ἀριστον Ἀωδρέα σόφε, πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῶ, καί φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καί ζωῆς αιμνίου.

Δόξα...

Σέ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ο Πατήρ, ο Υἱός καί τό Πνεῦμα, ἀπλή ουσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Εκ σου ημφιάσατο τό φύραμά μου, άφθορε άνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ο κτίσας τούς αιώνας, καί ήνωσεν εαυτώ, τήν τών ανθρωπων φύσιν.

Ωδή ς'
Ο Ειρμός

Εβόησα εν όλη καρδία μου, προς τον οικτίρμονα Θεόν, καί επήκουσέ μου εξ Άδου κατωτάτου, καί ανήγαγεν εκ φθοράς τήν ζωήν μου. (Δίς)

Τά δάκρυα Σωτήρ τών ομμάτων μου, καί τούς εκ βάθους στεναγμούς, καθαρώς προσφέρω, βώωσης τής καρδίας, ο Θεός ημάρτηκά σοι, ιλάσθητί μοι.

Εξένευσας ψυχή του Κυρίου σου, ώσπερ Δαθάν καί Αβειρών, αλλά φείσαι κράζον, εξ Άδου κατωτάτου, ίνα μή τό χάσμα, τής γής σε συγκαλύψη.

Ως δάμαλις ψυχή παροιστήσασα, εξωμοιώθης τώ Εφραίμ, ως δορκάς εκ βρόχων, ανάσωσον τον βιον, περωθείσα πράξει, καί νώ καί θεωρία.

Η χείρ ημάς Μωσέως πιστώσεται, ψυχή πώς δύνатаι Θεός, λεπρωθέντα βιον, λευκάναι καί καθάραι, καί μή απογνώς σεαυτήν, κάν ελεπρώθης.

Τά κύματα, Σωτήρ τών ππαισμάτων μου, ως εν θαλάσση Ερυθρά, επαναστραφέντα, εκάλυπέ με άφνω, ως τούς Αιγυπτίους, ποτέ καί τούς τριστάτας.

Αγνώμονα, ψυχή τήν προαίρεσιν, έσχες ως πριν ο Ισραήλ, του γάρ θείου μάννα, προέκρινας αλόγως, τήν φιλήδονον, τών παθών αδηφαγίαν.

Τά ύεια, κρέα καί τούς λέβητας, καί τήν Αιγύπτιον τροφήν, τής επουρανίου, προέκρινας ψυχή μου ως ο πριν αγνώμων, λαός εν τή ερήμω.

Τά φρέατα, ψυχή προετίμησας, τών Χαναναίων εννοιών, τής φλεβός τήν πέτραν, εξ ής ο τής σοφίας, ως κρατήρ προχέει, κρουούς θεολογίας.

Ως έπληξε, Μωσής ο θεράπων σου, ράβδω τήν πέτραν τυπικώς, τήν ζωοποιόν σου, Πλευράν προδιετύπου, εξ ής πάντες πόμα, ζωής Σωτήρ αντλούμεν.

Ερεύνησον, ψυχή κατασκόπευσον, ως Ιησούς ο του Ναυή, τής κληροδοσίας, τήν γήν οποία εστί, καί κατοίκησον, εν αυτή δι' ευνομίας.

Ανάστηθι, καί καταπολέμησον, ως Ιησούς τον Αμαλήκ, τής σαρκός τά πάθη, καί τούς Γαβωνίτας, τούς απατηλούς λογισμούς, αεί νικώσα.

Διάβηθι, του χρόνου τήν ρέουσαν, φύσιν ως πριν η Κιβωτός, καί τής γής εκείνης, γενού εν κατασχέσει, τής επαγγελίας ψυχή, Θεός κελεύει.

Ως έσωσας, τον Πέτρον βοήσαντα, σώσον προφθάσας με Σωτήρ, του θηρός με ρύσαι, εκτείνας σου τήν χείρα, καί ανάγαγε του βυθού τής αμαρτίας.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ, αλλ' εκ τών αδύτων, βυθών τής αμαρτίας, καί τής απογνώσεώς με, προφθάσας ρύσαι.

Εγώ ειμι, Σωτήρ ήν απώλεσας, πάλαι βασιλειον δραχημήν, αλλ' ανάψας λύχνον, τον Πρόδρομόν σου Λόγε, αναζήτησον, καί ευρέ τήν σήν εικόνα.

Οσία του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Ίνα παθών, φλογμόν κατασβέσης, δακρύων έβλυζες αεί, οχετούς Μαρία, ψυχήν πυρπολουμένην, ών τήν χάριν νέμοις, καμοί τώ σώ οικέτη.

Οσία του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Απάθειαν, εκτήσω ουράνιον, δι' ακροτάτης επί γῆς, πολιτείας, Μήτηρ, διό τούς σέ υμνούντας, εκ παθών ρυσθήναι, πρεσβείαις σου δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καί πρόεδρον, καί Οικουμένης πρεσβευτήν, εγνωκῶς προστρέχω, Ανδρέα καί βοῶ σοι. Εξελοῦ με Πάτερ, βυθοῦ τῆς αμαρτίας.

Δόξα...

Τριάς εμί, απλή αδιαίρετος, διαιρετή προσωπικῶς, καί Μονάς υπάρχω, τῆ φύσει ηνωμένη. Ο Πατήρ φησι, καί Υἱός καί θεῖον Πνεῦμα.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Η μήτρα σου, Θεόν ημῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ημάς, ἀλλ' ως Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Ο Ειρμός

Εβόησα εν ὅλη καρδία μου, πρὸς τόν οἰκτίρμονα Θεόν, καί ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καί ἀνήγαγεν εκ φθοράς τήν ζωήν μου.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεῦδεις; τό τέλος ἐγγίζει, καί μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστός ο Θεός, ο πανταχοῦ παρῶν, καί τά πάντα πληρῶν.

Ο Οἶκος

Τό τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον βλέπων ἀνεωγμένον, καί τήν εκ τούτου τῷ Ἀδάμ πηγάζουσαν υγιείαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ο διάβολος, καί ως κινδυνεύων ὠδύρετο, καί τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε, τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει με ο Βηθλεεμίτης, ο πανταχοῦ παρῶν, καί τά πάντα πληρῶν.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Πέμπτης τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, κατὰ τήν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου καί κατανυκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι

- Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου,
- Ἄδουσι νυκτὶ Κανόνα σοι τόν Μέγαν.

Ταῖς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ο Θεός ἐλέησον καί σώσον ημάς.

Ἦχος πλ. β'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ημῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τό Μνήσθητί μου προαπειργάσω, αὐτοῦ τῆς μετανοίας ἀξίωσον καμέ τόν ἀνάξιν.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Ουρανῶν
Τόν Μανωέ ἀκούεις πάλαι ψυχὴ μου, Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, καί τόν εκ στεῖρας τότε λαβόντα, καρπὸν ἐπαγγελίας, αὐτοῦ τό εὐσεβές μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθούντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται
Τήν τοῦ Σαμψῶν ζηλώσασα ραθυμίαν, τήν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου, ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἀλλοφύλοις, διὰ φιληδονίας, τήν σὺφρονα ζωὴν καί μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τήν γῆν
Ο πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοῦς ἀλλοφύλους νῦν παρανάλωμα, τῆς ἐμπαθοῦς λαγνεῖας εὐρέθη, ἀλλ' ἐκφυγε ψυχὴ μου, τήν μίμησιν, τήν πράξιν, τήν χαύνωσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται
Βαράκ καί Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, μεθ' ὧν Δεβόρρα ἡ ἀρρενόφρων, αὐτῶν ταῖς ἀριστεῖαις, ψυχὴ ἀρρενωθεῖσα κρατύνθητι.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται
Τήν Ἰαήλ ἀνδρείαν ἐγνωσ ψυχὴ μου, τήν τόν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν, καί σωτηρίαν ἐργασαμένην, τόν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὐ σοι ο Σταυρός εἰκονίζεται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τόν Θεόν ὁψονται
Θύσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην, πράξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε, τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, καί σφάζον ὡσπερ θύμα, τά πάθη τῆς σαρκός τῷ Κυρίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

Τού Γεδεών τόν πόκον νόει ψυχή μου, εξ ουρανού τήν δρόσον υπόδεξαι, καί κύψον ὡσπερ κύων καί πίε, τό νάμα τό εκ νόμου, ρυέν τή αποθλίψει τοῦ γράμματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν
Ηλεί τοῦ Ιερέως τήν καταδίκην, ψυχή μου ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν, φρενῶν ἀνασχομένη τά πάθη, ἐν σοί ὡσπερ ἐκεῖνος, τά τέκνα ἐνεργεῖν τά παράνομα.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ονειδίσωσιν ὑμᾶς, καί διώξωσι, καί εἴπωσι πᾶν πονηρόν ῥήμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευίτης δι' ἐμμελείας, τήν εαυτοῦ γυναῖκα ταῖς δῶδωκα, φυλαῖς διείλε ψυχή μου, ἵνα τό μίσος θριαμβεύσῃ, τό εκ Βενιαμίν τό παράνομον.

Χαίρετε καί ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Ἡ φιλοσώφρων Ἄννα προσευχομένη, τά χεῖλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν, φωνή δέ ταύτης οὐκ ἐξηχείτο, ἀλλ' ὅμως στείρα οὔσα, Υἱόν τῆς προσευχῆς τίκει ἀξίον.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος, ὁ μέγας Σαμουήλ, ὃν ἐθρέψατο, ἡ Ἀρμαθέμ ἐν οἴκῳ Κυρίου, αὐτὸν ζήλου ψυχή μου, καί κρίναι πρὸς τῶν ἄλλων τά ἔργα σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

Δαυῖδ εἰς Βασιλέα ἐκλελεγμένος, βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ κέρατι, τοῦ θεοῦ μύρου, σὺ οὖν ψυχή μου, τήν ἄνω Βασιλείαν εἰ θέλεις, μύρω χρίσαι τοῖς δάκρυσιν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

Ἐλέησον τό πλάσμα σου Ἐλεήμον, οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου τό ποίημα, καί φείσαι πάντων ἡμαρτηκότων, καμοῦ τοῦ υπέρ πάντας, τοῖς σοῖς υπεριδόντος προστάγμασι.

Δόξα Πατρὶ, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι

Ἀνάρχῳ καί γεννήσει τε καί προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τόν γεννήσαντα, Υἱόν δοξάζω τόν γεννηθέντα, ὑμνῶ τό συνεκλάμπον Πατρὶ τε, καί Υἱῷ, Πνεῦμα Ἅγιον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τόν υπέρ φύσιν Τόκον σου προσκυνούμεν, τήν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου, μὴ διαιρούντες Θεογεννήτορ, ὁ εἰς γάρ τῷ προσώπῳ, διπλὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

**Ὡδὴ ζ'
Ὁ Εἰρμός**

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. **(Δίς)**

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καί ἠθέτησα τήν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καί προσέθηκα τοῖς μῶλωσι τραῦμα ἐμοί, ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τά κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου, ἴδε μου τήν ταπείνωσιν, ἴδε καί τήν θλίψίν μου, καί πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, καί αὐτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρός αὐτοῦ ψυχή τὰς ὄνους, πάρεργον τό βασιλεῖον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σαυτήν, τὰς κτηνώδεις ορέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καί ἡμαρτε διπλῶς ψυχή μου, βέλει μὲν τοξευθεῖς τῆς μοιχείας, τῷ δέ δόρατι ἀλοῦς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. ἀλλ' αὐτὴ τά βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνήψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ, ἀνομήματι τήν ἀνομίαν, φόνῳ γάρ τήν μοιχείαν ἐκίρνα, τήν μετάνοιαν εὐθὺς παραδείξας διπλήν. ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχή, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαυῖδ ποτέ ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὐ τήν πράξιν ἐλέγχει, ἢν εἰργάσατο κραυγάζων. Ἐλέησόν με, σοὶ γάρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ, αὐτός καθάρισόν με.

Η Κιβωτός, ως εφέρετο, επιδίφριος ο Ζάν εκείνος, ότε ανατραπέντος τού μόσχου, μόνον ήψατο, Θεού επειράθη οργής, αλλ' αυτού τήν αυθάδειαν, φυγούσα ψυχή, σέβου τά θεία καλώς.

Ακήκοας, τού Αβεσσαλώμ, πώς τής φύσεως αντεξανέστη, έγνως τās εναγείς αυτού πράξεις, αίς εξύβρισε, τήν κοίτην Δαυίδ τού πατρός, αλλ' αυτή εμιμήσω, τās αυτού εμπαιθείς, καί φιληδόνας ορμάς.

Υπέταξας, τό αδούλωτον, σου αξίωμα τώ σώματί σου, άλλον γάρ, Αχιτόφελ ευρούσα τόν εχθρόν σύ ψυχή, συνήλθες ταίς τούτου βουλαίς. Αλλ' αυτές διεσκέδασεν, αυτός ο Χριστός, ίνα σύ πάντων σωθής.

Ο Σολομών, ο θαυμάσιος, ο καί χάριτος σοφίας πλήρης, ούτος τό πονηρόν εναντίον, τού Θεού ποτέ, ποιήσας απέστη αυτού, ώ αυτή τόν επάρατόν σου βίον, ψυχή προσαφωμοίωσας.

Ταίς ηδοναίς, εξελκόμενος, τών παθών αυτού κατερρυπούτο, οίμοι! ο εραστής τής σοφίας, εραστής πορνών γυναικών, καί ξένος Θεού, όν αυτή εμιμήσω, κατά νούν ώ ψυχή, ηδυπαθείαις αισχραίς.

Τόν Ροβοάμ, παρεζήλωσας, αλογήσαντα βουλήν πατρώαν, άμα δέ καί τόν κάκιστον δούλον, Ιεροβοάμ, τόν πρίν αποστάτην ψυχή. Αλλά φεύγε τήν μίμησιν, καί κράζε Θεώ. Ήμαρτον οικτειρόν με.

Τόν Αχαάβ παρεζήλωσας, τοίς μιάσμασι ψυχή μου, οίμοι! γεγονόςσ σαρκικών μολυσμάτων, καταγώγιον καί σκεύος αισχρόν τών παθών. Αλλ' εκ βάθους σου στέναξον, καί λέγε Θεώ, τās αμαρτίας σου.

Εκλείσθη σοι, ουρανός ψυχή, καί λιμός Θεού κατέλαβέ σε, ότε τοίς Ηλιού τού θεσβίστου, ως ο Αχαάβ, ηπειθήσας λόγοις ποτέ., Αλλά τή Σαραφθία ομοιώθητι, θρέψον Προφήτου ψυχήν.

Τού Μανασσή, επεσώρευσας, τά εγκλήματα τή προαιρέσει, στήσασα ως βδελύγματα πάθη, καί πληθύνουσα ψυχή, προσωχθίσματα. Αλλ' αυτού τήν μετάνοιαν, ζηλούσα θερμώς, κτήσαι κατάνουξιν.

Προσπίπτω σοι, καί προσάγω σοι, ώσπερ δάκρυα τά ρήματά μου, ήμαρτον, ως ουχ ήμαρτε Πόρνη, καί ηνόμησα, ως άλλος ουδείς επί γής. Αλλ' οικτειρήσον Δέσποτα τό ποίημά σου, καί ανακάλεσαί με.

Κατέχρωσα, τήν εικόνα σου, καί παρέφθειρα τήν εντολήν σου, όλον απημαυρώθη τό κάλλος, καί τοίς πάθεσιν εσβέσθη Σωτήρ η λαμπτάς. αλλ' οικτειρας απόδος μοι, ως ψάλλει Δαυίδ τήν αγαλλίασιν.

Επίστρεψον, μετανόησον, ανακάλυπον τά κεκρυμμένα, λέγε Θεώ τώ τά πάντα ειδοτί. Σύ γινώσκεις μου τά κρύφια μόνε Σωτήρ, καί αυτός με ελέησον, ως ψάλλει Δαυίδ, κατά τό έλεός σου.

Εξέλιπον, αι ημέραι μου, ως ενύπνιον εγειρομένου, όθεν ως Εζεκίας δακρύω, επί κλίνης μου προσθήναί μοι χρόνους ζωής. Αλλά τίς Ησαΐας, παραστήσεταιί μοι ψυχή, ει μή ο πάντων Θεός;

Οσία τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Βοήσασα, προς τήν άχραντον, Θεομήτορα πρίν απεκρούσω, λύσσαν παθών βιαίων οχλούντων, καί κατήσχυνας, εχθρόν τόν ππερνίσαντα. Αλλά δός νύν βοήθειαν εκ θλίψεως, καμοί τώ δούλω σου.

Οσία τού Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Όν έστερξας, όν επόθησας, δι' όν έτηξας σάρκας Οσία, αίτησαι νύν Χριστόν υπέρ δούλων, όπως ίλεως γενόμενος πάσιν ημίν, ειρηναίαν κατάστασησιν βραβεύσειε, τοίς σεβομένοις αυτόν.

Άγιε τού Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών

Τής πίστεως εν τή πέτρα με, ταίς πρεσβείαις σου στήριζον Πάτερ, φόβω με τώ ενθέω τειχίζων, καί μετάνοιαν, Ανδρέα παράσχου μοι νύν, δυσωπώ σε καί ρύσαι με, παγίδος εχθρών, τών

εκζητούντων με.

Δόξα...

Τριάς απλή, αδιαίρετε, Ομοούσιε Μονάς αγία, φώτα καί φώς καί άγια τρία, καί εν άγιον υμνείται Θεός η Τριάς, αλλ' ανύμνησον, δόξασον ζωήν καί ζωάς, ψυχή τόν πάντων Θεόν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε Θεογεννήτορ, ότι τής αχωρίστου Τριάδος, απεκύησας τόν ένα Υιόν καί Θεόν, καί αυτή προηνώξας ημίν, τοίς εν γή τά επουράνια.

Τά Τριώδια

Ωδή η' Ήχος πλ. δ'

Ο Ειρμός

Τόν άναρχον Βασιλέα τής δόξης, όν φρίπτουσιν ουρανών αι Δυνάμεις, καί τρέμουσι τών Αγγέλων αι τάξεις, υμνείτε Ιερείς, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Απόστολοι του Χριστού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Ως άνθρακες του πυρός του αύλου, συμπλέξατε τά υλώδη μου πάθη, ανάπτοντές μοι νύν, τόν έρωτα τής θείας, Απόστολοι αγάπης.

Τάς σάλπιγγας τās ευήχους του Λόγου, τιμήσωμεν, δι' ών πέπτωκε τείχη, ανίδρυτα εχθρού, καί τής θεογνωσίας, εδράσθησαν επάλξεις.

Ινδάλματα εμπαθή τής ψυχής μου, συντρίψατε οι ναούς τε καί στήλας, συντρίψαντες εχθρού, Απόστολοι Κυρίου, ναοί ηγιασμένοι.

Θεοτοκίον

Εχώρησας τόν αχώρητον φύσει, εβάστασας τόν βαστάζοντα πάντα, εθήλασας Αγνή, τόν τρέφοντα τήν Κτίσιν, Χριστόν τόν ζωοδότην.

Ειρμός

Του Πνεύματος τή αρχιτεκτονία, δειμάμενοι πάσαν τήν Εκκλησίαν, Απόστολοι Χριστού, εν ταύτη ευλογείτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Σαλπίσαντες σάλπιγξι τών δογμάτων, κατέστρεψαν οι Απόστολοι πάσαν, πλάνην ειδωλικήν, Χριστόν υπερυψούντες, εις πάντας τούς αιώνας.

Απόστολοι η καλή μετοικία, οι έφοροι Κόσμου, καί τών Ουρανών πολίται, τούς υμάς αει ανευφημούντας, λυτρώσατε κινδύνων.

Δόξα...

Τρισήλιε παμφαής θεαρχία, ομόδοξε καί ομόθρονε φύσις, Πατήρ ο παντουργός, Υιέ καί θεϊόν Πνεύμα, ύμνώ σε εις αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ως έντιμον καί υπέρτατον θρόνον, υμνήσωμεν του Θεού τήν Μητέρα, απαύστως οι λαοί, τήν μόνην μετά τόκον, Μητέρα καί Παρθένον.

Ωδή η'

Ο Ειρμός

Όν Στρατιαί, ουρανών δοξάζουσι, καί φρίπτει τά Χερουβίμ, καί τά Σεραφίμ, πάσα πνοή καί κτίσις υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας. **(Δίς)**

Ημαρτηκότα, Σωτήρ ελέησον, διέγειρόν μου τόν νούν, προς επιστροφήν, δέξαι μετανοούντα, οικτείρησον βοώντα. Ημαρτόν σοι, σώσον, ηνόμησα, ελέησόν με.

Ο διφρηλάτης, Ηλίας, άρματι, ταίς αρεταίς επιβάς, ως εις ουρανόν, ήγετο υπεράνω, ποτέ τών επιγείων, τούτου ούν ψυχή μου, τήν άνοδον αναλογίζου.

Του Ιορδάνου, τό ρεϊθρον πρότερον, τή μηλωτή Ηλιού, δι' Ελισσαιέ, έστη ένθα καί ένθα, αυτή δέ ώ ψυχή μου, ταύτης ου μετέσχες, τής χάριτος δι' ακρασίαν.

Ο Ελισσαιός, ποτέ δεξάμενος, τήν μηλωτήν Ηλιού, έλαβε διπλήν, χάριν παρά Κυρίου, αυτή δε ώ

ψυχή μου, ταύτης ου μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ακρασίαν.

Ἡ Σωμανίτις, ποτέ τόν δίκαιον, ἐξένισεν ὡ ψυχή, γνώμη αγαθή, σύ δέ ουκ εισωκίσω, ου ξένον, ουχ οδίτην, ὅθεν τοῦ νυμφώνος, ριφήση ἔξω θρηνωδούσα.

Τοῦ Γιεζή, ἐμιμήσω τάλαινα, τήν γνώμην τήν ρυπαράν, πάντοτε ψυχή, οὐ τήν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἀν ἐν γήρει, φεύγε τῆς γεέννης, τό πύρ ἐκστάσα τῶν κακῶν σου.

Σύ τόν Οζίαν, ψυχή ζηλώσασα, τήν τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλώ, ἀτοπα γάρ λογίζη, παράνομα δέ πράττεις, ἀφες ἄ κατέχεις, καί πρόσδραμε τῆ μετανοία.

Τοὺς Νινευίτας, ψυχή ακήκοας, μετανοούντας Θεῷ, σάκκω καί σποδῷ, τούτους ουκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὠφθης σκαιοτέρα, πάντων τῶν πρό νόμου, καί μετὰ νόμον ἐπταικῶτων.

Τόν ἐν τῷ λάκκω, βορβόρου ἤκουσας, ἱερεμίαν ψυχή, πόλιν τήν Σιών, θρήνοις καταβώντα, καί δάκρυα ζητούντα, μίμησαι τόν τούτου, θρηνώδη βίον καί σωθήση.

Ὁ Ἰωνάς, εἰς θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοῦς τήν ἐπιστροφῆν, τῶν Νινευιτῶν, ἔγνω γάρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τήν εὐσπλαγχνίαν, ὅθεν παρεζήλου, τήν προφητείαν μή ψευσθῆναι.

Τόν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκω ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὡ ψυχή, στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῆ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Τῆς παλαιάς, Διαθήκης ἀπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχή, πρὸς υπογραμμόν, μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις, ἔκφυγε δέ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς αμαρτίας.

Δικαιοκρίτα, Σωτήρ ἐλέησον, καί ρύσαι με τοῦ πυρός, καί τῆς ἀπειλῆς, ἥς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως υποστήναι, ἀνες μοι πρό τέλους, δι' ἀρετῆς καί μετανοίας.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβῶ σοι Μνήσθητι, ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρύω ὡς ἡ Πόρνη, δέξαι μοι τόν θρήνον, καθὼς ποτέ τῆς Χαναναίας.

Τήν σηπεδόνα, Σωτήρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνη ἰατρέ, μάλαγμά μοι ἐπίθες, καί ἔλαιον καί οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τήν Χαναναίαν, καγὼ μιμούμενος, Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυῖδ, ἀππομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροούσα, κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καί Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Τό τῶν δακρύων, Σωτήρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τόν ἔλεον ζητούσα, δέησιν προσάγω, καί ἀφεισιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καί μηδεῖς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ, ὅμως δέξαι καμέ, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, φόβω μετανοούντα, καί πόθω κεκραγότα. Ἥμαρτον σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Φείσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καί ζήτησον ὡς ποιμῆν, τό ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν Κριτής, καθίσης ὡς εὐσπλαγχνος, καί δείξης τήν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστέ, ὡ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τό ἀστεκτον τοῦ βήματός σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ αἰδοῦ Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν, ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τήν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σέ πιστῶς ανευφημούντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Θαύμα καινόν, κατιδῶν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μήτηρ Ζωσιμάς, Ἄγγελον γάρ εἴρα, ἐν σῶματι καί θάμβους, ὅλος ἐπληρούτο, Χριστόν υμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπέρ ημῶν

Ως παρρησίαν, έχων πρὸς Κύριον, Ανδρέα Κρήτης σεπτὸν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ανομίας λύσιν, νῦν ευρεῖν ευχαῖς σου, Διδάσκαλε, Οσίων δόξα.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Αναρχε Πάτερ, Υἱέ συνάναρχε, Παράκλητε αγαθέ, Πνεῦμα τό ευθές, Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατρός ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον. Τριάς Μονάς ελέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως εκ βαφῆς, αλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Εμμανουήλ, ἔνδον εν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, ὅθεν Θεοτόκον, εν ἀληθείᾳ σέ τιμῶμεν.

Αἰνούμεν, ευλογούμεν καὶ προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ο Εἰρμός

Ὅν Στραπιαί, ουρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίπτει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πάσα πνοή καὶ κτίσις, υμνεῖτε, ευλογεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τὰ Τριῶδια

Ὡδή θ' Ἦχος πλ. δ'

Κυρίως Θεοτόκον

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε υπέρ ημῶν

Πηγαί τοῦ σωτηρίου, νάματος δειχθέντες, τήν εκτακείσαν ψυχὴν μου, Ἀπόστολοι, τῆς αμαρτίας τῆ δίψῃ, καταδροσίσατε.

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς απωλείας, καὶ υποβρύχιον ἤδη γενόμενον, σὴ δεξιᾶ, ως τόν Πέτρον, Κύριε σώσόν με.

Ως ἄλας τῶν νοστίμων, ὄντες διδαγμάτων, τήν σηπεδόνα νοός μου ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τό σκότος, αποδιώξατε.

Θεοτοκίον

Χαράν ως τετοκυία, πένθος μοι παράσχου, δι' οὐ τήν θείαν παράκλησιν Δέσποινα, εν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ ευρεῖν δυνήσομαι.

Εἰρμός ἄλλος

Σε τήν ουρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν, πάσαι γενεαὶ μεγαλύνομεν, σωματικῶς γάρ εσκήνωσεν εν σοί, τό πλήρωμα Παρθένε τῆς θεότητος.

Σέ τό ευκλεές τῶν Ἀποστόλων, σύστημα ὠδαῖς μεγαλύνομεν, τῆς οἰκουμένης φωστήρες γάρ παιδοί, εδείχθητε τήν πλάνην εκδιώκοντες.

Ευαγγελική υμῶν σαγήνη, λογικούς ιχθύας ἀγρεύοντες, αὐτούς προσφέρετε πάντοτε Χριστῷ, οψώνιον Ἀπόστολοι μακάριοι.

Εν τῇ πρὸς Θεόν υμῶν αἰτήσῃ, μέμνησθε ημῶν Ἀπόστολοι, ἀπὸ παντός λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, δεόμεθα, τούς πόθω ανυμνούντας υμᾶς.

Δόξα...

Σέ τήν τρισυπόστατον Μονάδα, Πάτερ, καὶ Υἱέ σύν τῷ Πνεύματι, ἓνα Θεόν ομοούσιον υμῶν, Τριάδα ομοδύναμον καὶ ἀναρχον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σέ τήν παιδοτόκον καὶ Παρθένον, πάσαι γενεαὶ μακαρίζομεν, ως διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀράς, χαράν γάρ ημῖν ἔτεκες τόν Κύριον.

Ὡδή θ'

Ο Εἰρμός

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ανεμμήνευτος, Μητρός ἀνάδρου, ἀφθορος ἡ κύησις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. **(Δίς)**

Ο νοῦς τετραυμάτισται, τό σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τό πνεῦμα, ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νελέκρωται, τό τέλος ἐπὶ θύραις, διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτής ἀνερευνησάι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, ψυχή τήν κοσμογένεσιν, και εξ εκεί νου, πάσαν ενδιάθετον, γραφήν ιστορούσάν σοι, δικαίους και αδίκους, ών τούς δευτέρους ώ ψυχή, εμιμήσω, ου τούς πρώτους, εις Θεόν εξαμαρτήσασα.

Ο Νόμος ησθένησεν, αργεί το Ευαγγέλιον, Γραφή δέ πάσα, εν σοί παρημέληται, Προφήται ητόνησαν, και πάς δικαίου λόγος, αι τραυματαί σου ώ ψυχή, επληθύνθησαν, ουκ όντος, ιατρού τού υγιούντός σε.

Τής νέας παράγω σοι, Γραφής τά υποδείγματα, ενάγοντά σε, ψυχή προς κατάνυξιν, δικαίους ούν ζήλωσον, αμαρτωλούς εκτρέπου, και εξιλέωσαι Χριστόν, προσευχαίς τε και νηστείαις, και αγνεία και σεμνότητι.

Χριστός ενηνθρώπησε, καλέσας εις μετάνοιαν, ληστάς και πόρνas, ψυχή μετανόησον, η θύρα ηνέωκται, τής Βασιλείας ήδη, και προαρπάζουσιν αυτήν, Φαρισαίοι και Τελώναι, και μοιχοί μεταποιούμενοι.

Χριστός ενηνθρώπησε, σαρκί προσομιλήσας μοι, και πάντα όσα, υπάρχει τής φύσεως, βουλήσει επλήρωσε, τής αμαρτίας δίχα, υπογραμμόν σοι ώ ψυχή, και εικόνα προδεικνύων, τής αυτού συγκαταβάσεως.

Χριστός Μάγους έσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, απέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτεην εδόξασε, και γηραλέαν Χήραν, ών ουκ εξήλωσας ψυχή, ου τας πράξεις, ου τόν βίον, αλλ' ουαί σοι εν τώ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ο Κύριος, ημέρας τεσσαράκοντα, εν τή ερήμω, ύστερον επείνασε, δεικνύς τό ανθρώπινον. Ψυχή μή αθυμήσης, άν σοι προσβάλλη ο εχθρός, προσευχή τε και νηστεία, εκ ποδών αποκρουσθήτω σοι.

Χριστός επειράζετο, Διάβολος επείραζε, δεικνύς τούς λίθους, ίνα άρτοι γένωνται, εις όρος ανήγαγεν, ιδείν τας βασιλείας, τού Κόσμου πάσας εν ριπή, Φοβού ώ ψυχή τό δράμα, νήφε, εύχου, πάσαν ώραν Θεώ.

Τρυγών η φιλέρημος, φωνή βοώντος ήχησε, Χριστού ο λύχνος, κηρύπτων μετάνοιαν, Ηρώδης ηνόμησε, σύν τή Ηρωδιάδι. Βλέπε ψυχή μου μή παγής, τών ανόμων ταίς παγίσιν, αλλ' ασπάζου τήν μετάνοιαν.

Τήν έρημον ώκησε, τής χάριτος ο Πρόδρομος, και Ιουδαία, πάσα και Σαμάρεια, ακούοντες έτρεχον, και εξωμολογούντο, τας αμαρτίας εαυτών, βαπτιζόμενοι προθύμως, ούς αυτή ουκ εμιμήσω ψυχή.

Ο γάμος μέν τίμιος, η κοίτη δέ αμίαντος, αμφοτέρα γάρ, Χριστός προευλόγησε, σαρκί εσθιόμενος, και εν Κανά δέ γάμω, τό ύδωρ οίνον εκτελών, και δεικνύων πρώτον θαύμα, ίνα σύ μετατεθής ώ ψυχή.

Παράλυτον έσφιγξε, Χριστός τήν κλίνην άραντα, και νεανίσκον, θανέντα εξήγειρε, τής χήρας τό κύημα, και τού Εκατοντάρχου, και Σαμαρείτιδι φανείς, τήν εν πνεύματι λατρείαν, σοί ψυχή προεζωγράφησεν.

Αιμόρρουν ίάσατο, αφή κρασπέδου Κύριος, λεπρούς καθήρε, τυφλούς και χωλεύοντας, φωτίσας ηνώρθωσε, κωφούς τε και αλάλους, και τήν συγκύπτουσαν χαμαί, εθεράπευσε τώ λόγω, ίνα σύ σωθής αθλία ψυχή.

Τας νόσους ίώμενος, πτωχοίς ευηγγελίζετο, Χριστός ο Λόγος, κυλλούς εθεράπευσε, τελώναις συνήσθην, αμαρτωλοίς ωμίλει, τής Ιαείρου θυγατρός, τήν ψυχήν προμεταστάσαν, επανήγαγεν αφή τής χειρός.

Τελώνης εσώζετο, καί Πόρνη εσωφρόνιζε, καί Φαρισαίος, αυχών κατεκρίνετο, ο μὲν γάρ, Ιλάσθητι, ἡ δέ, Ελέησόν με, ο δέ εκόμπαζε, βιών, ο Θεός ευχαριστώ σοι, καί εξής τά τῆς ανοίας ρητά.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὁμῶς διεσώζετο, καί Φαρισαῖος, ο Σίμων εσφάλλετο, καί Πόρνη ελάμβανε, τὰς ἀφεισίμους λύσεις, παρά τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας, ἦν ψυχὴ σπεύσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πόρνην ὡ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβούσα, μύρου τό ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δέ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τό χειρόγραφον ρηγνύντος αὐτῆ.

Τὰς πόλεις αἰς ἔδωκε, Χριστός τό Ευαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως κατηράθησαν, φοβοῦ τό υπόδειγμα, μή γένη ὡς ἐκεῖναι, ταῖς ἐν Σοδόμοις γάρ αὐτάς, ο Δεσπότης παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Μὴ χεῖρων ὡ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χανααῖας, τὴν πίστιν ἀκούσασα, δι' ἣς τό θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱέ Δαυῖδ σώσον καμέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστώ.

Σπλαγχνίσθητι σώσόν με, Υἱέ Δαυῖδ ἐλεησον, ο δαιμονώνντας, λόγῳ Ἰασάμενος, φωνὴν δέ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστή μοι φράσον. Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ληστής κατηγόρει σοι, Ληστής εθεολόγει σοι, ἀμφοτέροι γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο, ἀλλ' ὡ Πολυεὐσπλαγγνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστή σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, καμοὶ ἀνοίξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἡ κτίσις συνεχίετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα, ὄρη καί πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο, καί γῆ συνεσειέτο, καί Ἄδης ἐγυμνοῦτο, καί συνεσκοτάσε τό φῶς, ἐν ἡμέρα καθορών σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἀξίους μετανοίας, καρπούς μή ἀπαιτήσης με, ἡ γάρ Ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε, καρδίαν μοι δώρησαι, αἰεὶ συντετριμμένην, πτωχεῖαν δέ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Κριτὰ μου καί γνώστὰ μου, ο μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρίναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδῶν με φείσαι, καί οἰκτιρόν με Ἰησοῦ, τόν ὑπὲρ τὴν πάσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀπάσας ἐξέστησας, τὴ ξένη πολιτεία σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τά συστήματα, αὐλῶς βιώσασα, καί φύσιν ὑπερβάσα, ἀνθ' ὧν ὡς ἀῦλος τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Τόν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν ευφημούντων σε, οσία Μήτηρ, ρυσθῆναι κακώσεων, καί θλίψεων τῶν κύκλω, συνεπιθεμένων, ἵνα ρυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τόν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ο δεῖξας ἐράσιμον τό Νύμφης Κάλλος ἀριστον, Ρουβὴν, Ἀνδρέας, ζήτη ψάλτης κράτιστος, Χριστόν ἰλασκόμενος, καί μή ἀποθανέτω, ἀλλ' ὡσπερ στόμα Θεοῦ, πολλοὺς ἀδελφούς, Χριστῷ προσάγοι, ἐπὶ τράχηλον Ἐχθροῦ ἀτελεύτητον.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱόν ὑπερυψώσωμεν, τό θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' ουσίαν, ὡς φῶς καί φῶτα καί ζωὴν, καί ζωὰς ζωοποιούσαν, καί φωτίζουσαν τά πέρατα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ πάναγνε, εν σοί γάρ αύτη, πιστώσ βασιλεύουσα, εν σοί καί κρατύνεται, καί διά σου νικώσα, τροπούται πάντα πειρασμόν, καί σκυλεύει πολεμίους καί διέπτει τό υπήκοον.

Ο Ειρμός

Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος, Μητρόσ ανάνδρου, άφθορος η κύησις, Θεού γάρ η γέννησις, καινοποιεί τάς φύσεις, διό σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εις τά Απόστιχα τών Αίνων

Ιδιόμελον 'Ηχος πλ. δ'

Ταίς ληστρικάίς εφόδοις, περιπεσούσα ψυχή μου, δεινώσ τετραυμάτισαι, εξ οικείων ππαισμάτων, παραδοθείσα ανοήτοις εχθροίς, αλλ' ως έχουσα καιρόν, εν κατανύξει βόησον. Ελπίσ απηλπισμένων, ζωή απεγνωσμένων, Σωτήρ ανάστησον, καί σώσόν με.

Στίχ. Ενεπλήσθημεν τό πρωί τού ελέους σου...

Καί πάλιν τό αυτό

Στίχ. Καί έστω η λαμπρότης Κυρίου τού Θεού...

Μαρτυρικόν

Τόν θώρακα τής Πίστεως, ενδυσάμενοι καλώσ, καί τώ τύπω τού Σταυρού, καθοπλίσαντες εαυτούς, στρατιώται ευσθενείς ανεδείχθητε, τοίς τυράννοις ανδρείως αντικατέστητε, καί διαβόλου τήν πλάνην καταδαφίσατε, νικηταί γενόμενοι, τών στεφανων ηξιώθητε, πρεσβεύσατε αεί υπέρ ημών, εις τό σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Δέχου τάς φωνάς τών οικετών σου, πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, καί πρέσβευε απαύστως, πλημμελημάτων λύσιν, καί ειρήνην δωρηθήναι ημίν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής προφητείας

'Ηχος πλ. β'

Εύσπλαγχνε μακρόθυμε, Παντοκράτορ Κύριε, κατάπεμψον τό έλέός σου, επί τόν λαόν σου.

Δόξα... Καί νύν Τό αυτό

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός 96

Ο Κύριος εβασίλευσεν, αγαλλιάσθω η γή.

Στίχ. Προσκυνήσατε αυτώ πάντες Άγγελοι αυτού.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΜΒ', 5-16)

Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο ποιήσας τόν ουρανόν, καί πήξας αυτόν, ο στερεώσας τήν γήν καί τά εν αυτή, καί διδούσ πνοήν τώ λαώ τώ επ' αυτής, καί πνεύμα τοίς πατούσιν αυτήν. Εγώ Κύριος ο Θεός εκάλεσά σε εν δικαιοσύνη, καί κρατήσω τής χειρός σου, καί ενισχύσω σε, καί έδωκά σε εις διαθήκην γένους, εις φώς εθνών, ανοίξαι οφθαλμούς τυφλών, εξαγαγείν εκ δεσμών δεδεμένους, καί εξ οίκου φυλακής καθημένους εν σκότει. Εγώ Κύριος ο Θεός, τούτό μου εστι τό όνομα, τήν δόξαν μου ετέρω ου δώσω, ουδέ τάς αρετάς μου τοίς γλυπτοίς, τά απ' αρχής ιδού ήκασι, καί καινά, ά εγώ αναγγέλλω, καί πρό τού αναγγείλαι εδηλώθη ημίν. Υμνήσατε τώ Κυρίω ύμνον καινόν, η αρχή αυτού άνω, δοξάζετε τό όνομα αυτού απ' άκρου τής γής, οι καταβαίνοντες εις τήν θάλασσαν, καί πλέοντες αυτήν, αι νήσοι, καί οι κατοικούντες αυτάς. Ευφράνθητι έρημος, καί αι κώμαι αυτής, επαύλεις, καί οι κατοικούντες Κηδάρ, ευφρανθήσονταί οι κατοικούντες πέτραν, απ' άκρου τών ορέων βοήσουσι, δώσουσι τώ Θεώ δόξαν, τάς αρετάς αυτού έν ταίς νήσοις αναγγελούσι. Κύριος ο Θεός τών δυνάμεων εξελεύσεται, καί βοησεται επί τούς εχθρούς αυτού μετά ισχύος. Εσιώπησα απ' αιώνος, μή καί αεί σιωπήσομαι, καί ανέξομαι; ως η τίκτουσα εκαρτέρησα, εκοτήσω καί ξηρανώ άμα, ερημώσω όρη καί βουνούς, καί πάντα χόρτον αυτών ξηρανώ, καί θήσω ποταμούς εις νήσους, καί έλη ξηρανώ, καί άξω τυφλούς εν οδώ, ή ουκ έγνωσαν, καί τριβους, άς ουκ ήδεισαν, πατήσαί ποιήσω αυτούς, ποιήσω αυτοίς τό σκότος εις

φώς, καί τά σκολιά εις ευθείαν, ταύτα τά ρήματα ποιήσω αυτοίς, καί ουκ εγκαταλείψω αυτούς.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός 96

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ Ἄσμα καινόν.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ.

[t76top](#)

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ**

Στιχηρόν Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Αυτεξουσίως εξεδύθην, τῆ πρώτη μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τήν ευπρέπειαν, ἠμφιασάμην δέ ταύτην αὐθις, τῆ πρός με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ, οὐ παρείδες γάρ με τόν ἐν δεινοίς παθήμασι καταστιχθέντα, καί ληστικῶς οδοπατηθέντα, ἀλλά τῆ παναλκεί σου δυναστεία περιποησάμενός με, ἀντιλήψεως ἠξίωσας Πολυέλεε. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νῦν πρεσβεύσατε, ρουσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τάς ψυχάς ἡμῶν δεόμεθα.

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες υμᾶς

Ἡλούμενος Κύριε Σταυρῷ, Ἀδάμ τό χειρόγραφον, τῆ θεία λόγχη διέρρηξας, διό διάρρηξον, τοὺς δεσμούς μου Λόγε, ὅπως σοι αινέσεως, θυσίαν ἴσως πίστει γηθόμενος, καιρόν ευπρόσδεκτον, τῆς νηστείας νῦν ευράμενος ὄν εις πάντων, σωτηρίαν ἐδειξας.

Νηστείας λαμπρότητι ποτέ, Μωϋσῆς λαμπόμενος, Θεοῦ τήν δόξαν τεθέσθαι, τούτον ζηλώσασα, ταπεινή ψυχῆ μου, τόν Σταυρῷ τανύσαντα, παλάμας διά σέ ἀγαθότητι, ἐργοῖς θεράπευσον, ἐγκρατείας καί δεήσεως, ὅπως τύχης, θείας ἀπολαύσεως.

Ἔτερον Προσόμοιον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. β'

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν

Τόν ζωοποιόν προσκυνούντες σου Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρός ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καί ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τάς ψυχάς, ἀνυμνούμεν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι ευθύμως ἐν χαρᾷ, τελέσαι τό στάδιον τῆς Νηστείας, καί φθάσαι τά Πάθη σου ἀνυμνήσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος βαρῦς Ψαλμός 98

Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΙΗ', 20-33)

Εἶπε Κύριος. Κραυγή Σοδόμων καί Γομόρρας πεπλήθουνται πρός με, καί αἱ ἀμαρτία αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβάς οὖν ὄψομαι, εἰ κατά τήν κραυγήν αὐτῶν τήν ἐρχομένην πρός με, συντελούνται, εἰ δέ μή, ἵνα γινώ. Καί ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραάμ δέ ἐτι ἦν ἐσθηκῶς ἐναντι Κυρίου. Καί ἐγγίσας Ἀβραάμ, εἶπε. Μή συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβούς, καί ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής, ἐάν ὡσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολείς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τόν τόπον ἐνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐάν ὡσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σύ ποιήσης ὡς τό ρῆμα τούτο, τοῦ ἀποκτείνει δίκαιον μετὰ ἀσεβούς, καί ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής, μηδαμῶς, ὁ κρίνων πάσαν τήν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν, εἶπε δέ Κύριος. Εἴαν εὗρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιους ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω πάντα τόν τόπον δι' αὐτούς. Καί ἀποκριθείς Ἀβραάμ, εἶπε. Νῦν ἠρξάμην λαλήσαι πρός τόν Κύριόν μου, ἐγώ δέ εἰμι γῆ καί σποδός. Εἴαν δέ ἐλαττωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς, ἐνεκεν τῶν πέντε, πάσαν τήν πόλιν. Καί εἶπεν, οὐ μή ἀπολέσω, ἐάν εὗρω, ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. Καί προσέθηκεν ἐτι λαλήσαι πρός αὐτόν, καί εἶπεν. Εἴαν δέ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καί εἶπεν, οὐ μή ἀπολέσω, ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. Καί εἶπε. Μῆτι, Κύριε, ἐάν λαλήσω; ἐάν δέ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καί εἶπεν, οὐ μή ἀπολέσω, ἐνεκεν τῶν τριάκοντα. Καί εἶπεν. Ἐπειδή ἔχω λαλήσαι

πρός τόν Κύριον, εάν δέ ευρεθώσιν εκεί είκοσι; Καί είπεν. Ου μή απολέσω, ένεκεν τών είκοσι. Καί είπε. Μήτι, Κύριε, εάν λαλήσω έτι άπαξ; εάν δέ ευρεθώσιν εκεί δέκα; Καί είπεν, ουκ απολέσω, ένεκεν τών δέκα. Απήλθε δέ ο Κύριος, ως επαύσατο λαλών τώ Αβραάμ, καί Αβραάμ υπέστρεψεν εις τόν τόπον αυτού.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός 98

Αλαλάξατε τώ Κυρίω πάσα η γή.

Στίχ. Δουλεύσατε τώ Κυρίω εν ευφροσύνη.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΙΣΤ', 17 - ΙΖ' 17)

Ο δεχόμενος παιδείαν, εν αγαθοίς έσται. ο δέ φυλάσσων ελέγχους, σοφισθήσεται. Ός φυλάσσει τάς εαυτού οδούς, τηρεί τήν εαυτού ψυχήν, αγαπών δέ ζωήν αυτού, φείσεται στόματος αυτού. Πρό συντριβής ηγείται ύβρις, πρό δέ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων πραϋθυμος μετά ταπεινώσεως, ή ός διαιρείται σκύλα μετά υβριστών. Συνετός εν πράγμασιν ευρετής αγαθών, πεπειθώς δέ επί τώ Κυρίω μακαριστός. Τούς σοφούς καί συνετούς, φαύλους καλούσιν, οι δέ γλυκείς εν λόγω, πλείονα ακούσονται. Πηγή ζωής έννοια τοίς κεκτημένοις, παιδεία δέ αφρόνων κακή. Καρδία σοφού νοήσει τά από τού ίδιου στόματος, επί δέ χείλεσι φορέσει επιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγος καλοί, γλύκασμα δέ αυτού ίασις ψυχής. Εισίν οδοί, δοκούσαι ορθάί είναι ανδρί, τά μέντοι τελευταία αυτών βλέπει εις πυθμένα Άδου. Ανήρ έν πόνοις πονεί εαυτώ, καί εκβιάζεται τήν απώλειαν εαυτού. Ο μέντοι σκολιός επί τώ εαυτού στόματι φορεί τήν απώλειαν. Ανήρ άφρων ορύσσει εαυτώ κακά, επί δέ τών εαυτού χειλέων θησαυρίζει πύρ. Ανήρ σκολιός διαπέμπεται κακά, καί λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοίς, καί διαχωρίζει φίλους. Ανήρ παράνομος αποπειράται φίλων, καί απάγει αυτούς εις οδούς ουκ αγαθάς, στηρίζων δέ οφθαλμούς αυτού, λογίζεται διεστραμμένα, επιδάκνων δέ τοίς χείλεσιν αυτού, ορίζει πάντα τά κακά, ούτος κάμινός εστι κακίας. Στέφανος καυχήσεως γήρας, εν δέ οδοίς δικαιοσύνης ευρίσκεται. Κρείσσων ανήρ μακρόθυμος, ισχυρού. Ο δέ κρατών οργής, κρείσσων τού καταλαμβανομένου πόλιν. Εις κόλπους επέρχεται πάντα τοίς αδίκους, παρά δέ Κυρίου πάντα τά δίκαια. Κρείσσων ψωμός μεθ' ηδονής εν ειρήνη ή οίκος πλήρης πολλών αγαθών, καί αδίκων θυμάτων μετά μάχης. Οικέτης νοήμων κρατήσει δεσποτών αφρόνων, εν δέ αδελφοίς διελείται μέρη. Ωσπερ δοκιμάζεται εν καμίνω άργυρος καί χρυσός, ούτως εκλεκταί καρδίαι παρά Κυρίω. Κακός υπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δέ ου προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. Ο καταγελών πτωχού, παροξύνει τόν ποιήσαντα αυτόν. Ο δέ επιχαίρων απολλυμένω, ουκ αθωωθήσεται. Ο δέ επισπλαγχνιζόμενος ελεηθήσεται. Στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων, καύχημα δέ τέκνων, πατέρες αυτών. Τού πιστού όλος ο κόσμος τών χρημάτων, τού δέ απίστου ουδέ οβολός. Ουχ αρμόσει άφρονι πιστά, ουδέ δικαίω χείλη ψευδή. Μισθός χαρίτων, η παιδεία τοίς χρωμένοις, ού δ' άν επιστρέψη, ευοδωθήσεται. Ος κρύπτει αδικήματα ζητεί φιλίαν, ός δέ μισεί κρύπτειν, διίστησι φίλους καί οικείους. Συντρίβει απειλή καρδίαν φρονίμου, άφρων δέ μαστιγωθείς, ουκ αισθάνεται. Αντιλογίας εγείρει πάς κακός. Ο δέ Κύριος άγγελον ανελεήμονα εκπέμψει αυτώ. Εμπεισείται μέριμνα ανδρί νοήμονι, οι δέ άφρονες διαλογιούνται κακά. Ός αποδίδωσι κακά αντί αγαθών, ου κινηθήσεται κακά εκ τού οίκου αυτού. Εξουσίαν δίδωσι λόγοις αρχή δικαιοσύνης, προηγείται δέ τής ενδείας στάσις καί μάχη. Ός δίκαιον κρίνει τόν άδικον, άδικον δέ τόν δίκαιον, ακάθαρτος καί βδελυκτός παρά θεώ. Ίνα τί υπήρξε χρήματα άφρονι; κτήσασθαι γάρ σοφίαν ακάρδιος ου δύνησεται. Ός υψηλόν ποιεί τόν εαυτού οίκον, ζητεί συντριβήν. Ο δέ σκολιάζων τού μαθείν, εμπεισείται εις κακά. Εις πάντα καιρόν φίλος υπαρχέτω σοι, αδελφοί δέ εν ανάγκαις χρήσιμοι έστωσαν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Εξέτεινας Χριστέ, τάς παλάμας εν Ξύλω, ιώμενος πληγήν, τού Αδάμ ταίς πληγαίς σου, διό ικετεύω σε, τάς πληγάς μου θεράπευσον, άς απέθετο, εν τή ψυχή μου ο πλάνος, καί αξίωσον, εν προσευχή καί νηστεία, Σωτήρ θεραπεύσαι σε.

Σταυροθεοτοκίον

Ορώσα σε Χριστέ, η πανάμωμος Μήτηρ, νεκρόν επί σταυρού, ηπλωμένον εβόα, Υιέ μου

συνάναρχε, τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι, τίς η άφατος, οικονομία σου αύτη, δι' ής έσωσας, τό τών
αχράντων χειρών σου, Οικτίρμον πλαστούργημα;

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. β' Ελπίς τού Κόσμου

Σταυρέ τού Κόσμου φυλακτήρ, τών δαιμόνων διώκτα, τούς σέ κτωμένους εν παντί, προστασίαν
άμαχον, αξίωσον τό τής Νηστείας διελθείν υπόλοιπον εν συνειδήσει καθαρά, ευθύνων τάς ψυχάς
ημών, ενώπιον Χριστού, Ξύλον ευλογημένον.

Σταυροθεοτοκίον

Αγνή Παρθένε καί σεμνή, τών Αγγέλων η δόξα, ότε παρέστης τώ Σταυρώ, τού Υιού καί θεού σου,
μή φέρουσα Οράν τάς παροινίας τών εχθρών, εκραυαζες οδυνημένη μητρικώς. Πώς φέρεις ώ
Φιλάνθρωπε τάς πάντων απειλάς; Δόξα τή μακροθυμια σου.

Τριώδιον Ποίημα Ιωσήφ Ωδή ε' Ἦχος γ' Ο φωτίσας τή ελλάμψει

Ο εκτείνας ουρανόν ωσει δέρριν εξέτεινας, τάς παλάμας, εν Σταυρώ Ιησού υπεράγαθε, διό
ικετεύω σε, κατατεινόμενον εχθρού με, ταίς επηρείαις οικτείρησον.

Αφύπνωσας, εν Σταυρώ Ιησού υπεράγαθε, εγρήγορσιν, σωτηρίας ημίν παρεχόμενος, τοίς
κειμένοις Κύριε, εν κατωτάτω απωλείας, όθεν σε πίστει δοξάζομεν.

Τού Πάθους σου, τήν ημέραν ιδείν καταξίωσον, τούς δούλους σου, φωτισθέντας καρδίας
φαιδρότητι, καί τήν ζωηφόρον σου, Σωτήρ Ανάστασιν υμνούντας, τό κράτος τής Βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Ορώσά σε, εν σταυρώ ηρτημένον η Πάναγνος, ηλάλαξε, τετρωμένη τά σπλάγχνα καί έλεγε. Διά
σπλάγχνα Κύριε, σών οικτιρμών παθείν ηνέσχου, πάσι παρέχων απάθειαν.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου Ἦχος πλ. β' Εκ νυκτός ορθρίζοντα

Εν Σταυρώ Φιλάνθρωπε τάς χειράς σου, ήπλωσαν, ήλωσαν, νύξαντες καί τήν Πλευράν, τή λόγχη
Ιουδαίοι, καί φέρεις πάντα Χριστέ, ίνα ημείς σωθώμεν.

Ξύλου βρώσει τέθηγκέ ποτε ο Αδάμ, πάλιν δέ εύρατο, εν τώ ξύλω τού Σταυρού, ζωήν, δι' ής
Οικτίρμον, επαπολαύει τρυφής, ένδον τού Παραδείσου.

Δόξα...

Μονάδα τή φύσει σε Τριάς ανυμνώ, άναρχον, άκτιστον, αρχικήν βασιλικήν, υπερτελή Ενάδα,
Θεόν καί φώς καί ζωήν, δημιουργόν τού Κόσμου.

Καί νύν... θεοτοκίον

Εν τή υπερφουεί σου κυήσει Αγνή, νόμοι σοι φύσεως, καταλύονται σαφώς, καί γάρ ασπύρως
τίκτεις, τόν πρό αιώνων Θεόν, εκ Πατρός γεννηθέντα.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τόν Σταυρόν τήν Λόγχην καί τούς Ἦλους σου, σέβομαι Δέσποτα, δι' αυτών γάρ τής φθοράς, ημάς
απελυτρώσω, εν τώ σώ πάθει Χριστέ, απαθανατισθέντας.

Ο Ειρμός

Εκ νυκτός ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καί οδήγησον καμέ, εν τοίς προστάγμασί
σου, καί δίδαξόν με Σωτήρ, ποιείν τό θέλημά σου.

Ωδή η' Θαύματος υπερφυσούς

Ἦμβλυνας τού πονηρού Σώτερ τά κέντρα, καθηλούμενος ήλοις εν ξύλω, ακανθών διάδημα,
ανεδύσω χλευαστικώς, εκριζών τής παραβάσεως τήν άκανθαν, διό ανυμνούντές σοι
κραυγάζομεν. Ευλογείτω η Κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερουπούτω εις πάντας τούς αιώνας.

Ἦπλωσας επί Σταυρού Χριστέ παλάμας, τό ανθρώπινον επισυναγών, πρός τήν σήν επίγνωσιν,

καί τή λόγχη τήν σήν Πλευράν, κεντηθῆναι κατεδέξω, αναβλύσας ἡμίν, πηγῆν φωτισμοῦ τοῖς ἀναμέλπουσιν. Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ρεῖθροις εὐσπλαγχνίας σου Οικτίρμον, ἀποκάθαρόν μου τήν καρδίαν, ἀμαρτίας δῆγματι, σπιλωθείσαν καί ποταμούς, κατανύξεως πηγάζειν με ἀξίωσον, Χριστέ Ἰησοῦ, ἵνα κραυγάζω σοι. Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκίον

Στάμμον σε τό θεῖον Μάννα κεκτημένην, τῆς θεότητος ἐγνωμεν Κόρη, κιβωτόν καί τράπεζαν, καί λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καί παλάτιον καί γέφυραν μεταγούσαν, πρὸς θεῖαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πάσα τόν Κύριον, καί υπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Εἰρμός ἄλλος

Τῶν Παίδων τήν ὠδήν

Σταυρούται ὁ Χριστός, καί ζωούμενος ἐγὼ συμπάλλω τοῖς Παισίν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ὁ κόσμος ἐκ φθοράς, τῆ σταυρώσει σου ρυσθéis, συμπάλλει τοῖς Παισίν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καί Ἅγιον Πνεῦμα

Τριάς ἰσοκλεής, Ὁμοούσιε Μονάς, ὁ Πατήρ, καί ὁ Υἱός, καί τό Πνεῦμα, σώσόν με τόν πίστει ὑμνούντά σε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τόν τόκον τῆς ἀγνῆς, Θεοτόκου προσκυνῶ, συμπάλλων τοῖς Παισίν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Υμνώ σου τόν Σταυρόν, δι' οὐ σέσωσμαι Σωτήρ, συμπάλλων τοῖς Παισίν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ὁ Εἰρμός

Τῶν Παίδων τήν ὠδήν, ἐκμιμούμενος βῶν, συμπάλλων τοῖς Παισίν. Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ὡδή θ'

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου

Εἶδεν Ἡλιοῦ τόν Κύριον, ἐν λεπτοτάτῃ αὔρα, λεπτύνας πρότερον, σάρκα προσευχῶν, καί νηστειῶν ἐπιδόσεσιν, ὄν ζηλούσα ψυχὴ μου ἀπόρριψον, τῶν ἡδονῶν τό πάχος, ὅπως θεάσῃ τόν ποθοῦμενον.

Ξύλω ἀνυψώσας πρότερον, ὁ Μωϋσῆς τόν ὄφιν, Σῶτερ ἐτύπου σου τήν ἀνύψωσιν, τήν ἐν Σταυρῷ υπεράγαθε, ἰοβόλου κακίας τοῦ ὄφεως, δι' οὐ ἀπελυτρώσω, πάντα τὰ ἔθνη προσκυνούντά σε.

Τάφω ραθυμίας κείμενος, ἐπιβαρύντα ἔχων, λίθον πωρώσεως, τόν αείζων μὴ συνιών Σῶτερ λόγον σου, καί τοῦ φόβου σου μὴ αισθανόμενος, οἰκτείρησόν με σώσον, τῷ σώ ελέει πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Πάντων υπερτέρα Δέσποινα, τῆς τῶν παθῶν κακίας, δείξον ὑπέρτερον, τόν δοξάζοντα παναληθῆ Θεοτόκον σε, καί ὑμνούντα τόν τόκον σου ἀχραντε, τόν ἀκαταληψία, θεοχαρίτωτε τιμώμενον.

Εἰρμός ἄλλος

Ἀσπόρου συλλήψεως

Σταυρούσαι καί σώξεις με, καί θνήσκεις καί ζωοῖς ἐμέ, ὦ εὐσπλαγχνίας! ὦ φιλανθρωπίας σου! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε, Δεσπότην ὑπὲρ δούλων ἐλόντα θάνατον Ὁρατόν; ἀλλά δόξα τῆ ἀρρήτῳ, ἀγαθότητί σου Κύριε.

Ὁ ἥλιος ἔδυσε, σταυρούμενον ὡς εἶδε σε, πῶς γάρ μὴ ἔδω, τήν ὕβριν αισθόμενος, τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ, ὡς καί ἡ κτίσις πάσα, συγκλονομένη τοῖς σταυρωταῖς, σιωπῶσα ἀνεβόα. Ὅτι σύ Θεός υπάρχεις παντός.

Δόξα...

Μόνου Μονογεννήτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ καί μόνε μόνου, φῶς φωτός απαύγασμα, καί μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, ὦ Τριάς μονάς αγία, σώσον με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό θαῦμα τοῦ τόκου σου, εκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ασπόρως τόν ἀληπτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; Τό υπέρ φύσιν πίστει λαβῶν, τό τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γάρ καί δύναται,

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Δι' ημάς υπέστη σου, ἕκαστον μέλος πάθημα, πυγμῆν ἡ κάρρα, ἡ ὄφις ραπίσματα, αἱ χεῖρες προσηλώσεις, καί ἡ πλευρά τήν λόγχην, καί τά ἐξάιρετα τοῦ Σταυροῦ, ἀλλά δόξα τῆ ἀρρήτῳ, εὐσπλαγχνία σου Σωτήρ ημών.

Ο Ειρμός

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ανεμμήνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πάσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Ὁ μετὰ ληστών, ἐν Σταυρῷ προσπαγεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καί τῷ μῶλωπί σου, τήν ἀνθρωπίνην φύσιν ιασάμενος, μή παρίδης με νοητοῖς οδοστάταις, καί λησταῖς ασωματοῖς ἐμπεσόντα, καί τῆς ἀρετῆς υπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα, καί χαλεπῶς τραυματισθέντα, παρά μηδενός δέ τῶν οσίων, ιαθῆναι δυνάμενον, ἡμίθνητος γάρ εἰμι, βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον, τήν εἰς σέ μόνην ἐλπίδα, τόν καί νεκροῖς ζωὴν παρέχοντα, ἀλλά κατάδησόν μου τὰ τραύματα, τήν σὴν ἐπιστάξας μοι χρηστότητα, μόνε Φιλάνθρωπε. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τί ημάς καλέσωμεν ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τό γάρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλά ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καί μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ δῶν, ληστών κρεμάμενον, ὄν δίχα πόνου, καί φθοράς τέτοκε, πῶς σε ὁ ἄνομος, δήμος καί ἀχάριστος, σπλάγχνον ἐμόν, Ἰησοῦ γλυκύτατε, σταυρῷ προσήλωσεν;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἦχος πλ. α'

Υπερύμνητος εἶ Χριστέ ὁ Θεός ημών, ὁ σαλεύων τήν γῆν, εἰς τό ἐπιστρέψαι, καί σωθῆναι τοὺς κατοικούντας ἐν αὐτῇ, καί πάλιν στερεῶν αὐτήν, διὰ ἰδίαν ἀγαθότητα, καί ἀφατον εὐσπλαγχνίαν, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός ρ'

Ἐλεος καί κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε.

Στίχ. Ψαλῷ καί συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

Προφητείας Ησαΐου τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΕ', 11-17)

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα. Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καί περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα τήν γῆν, καί ἀνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῆ χειρὶ μου ἐστερέωσα τόν ουρανόν, ἐγὼ πάσι τοῖς ἀστροῖς ἐνετείλαμην, ἐγὼ ἤγειρα αὐτόν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καί πάσαι αἱ ὁδοί αὐτοῦ εὐθείαι, οὗτος οἰκοδομήσει τήν πόλιν μου, καί τήν ἀιχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδέ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ. Οὕτω λέγει Κύριος. Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καί ἐμπορεία

Αιθίοπων, καί οι Σεβαιίμ άνδρες υψηλοί επί σέ διαβήσονται, καί σοί έσονται δούλοι, καί οπίσω σου ακολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καί διαβήσονται πρός σέ, καί προσκηνήσουσί σοι, καί προσεύξονται εν σοί, ότι ο Θεός εν σοί εστι, καί ουκ έστι Θεός πλήν σου. Σύ γάρ ει Θεός, καί ουκ ήδουμεν. Ο Θεός του Ισραήλ Σωτήρ. Αισχυνθήσονται καί εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοι αυτώ, καί πορεύσονται εν αισχύνη. Εγκαινίζεσθε πρός με, νήσοι. Ισραήλ σώζεται υπό Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον, ουκ αισχυνθήσονται, ουδέ μή εντραπήσιν έως του αιώνος έτι, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός ρα'

Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου, καί η κραυγή μου πρός σέ ελθέτω.

Στίχ. Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού.

[t77top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρόν Ιδιόμελον

'Ηχος πλ. β'

Ως εξ Ιερουσαλήμ, σου τών θείων εντολών εξερχόμενος, καί πρός τά πάθη τής Ιεριχώ καταντήσας, τή δόξη τής ατιμίας, τών βιωτικών μελημάτων κατασυρείς, λησταίς περιέπεσον τών λογισμών, τής υιοθεσίας τή χάριτι, τόν χιτώνα υπ' αυτών εκδυθείς, καί ταίς πληγαίς, ως άπνους κατάκειμαι. Ιερεύς δέ παρών, καί τό πτώμα κατιδών, ου προσέσχε. Λευίτης, καί αυτός βδελυζάμενος, αντιπαρήλθέ μοι. Σύ δέ Κύριε, ο εκ Παρθένου αφράστως σαρκωθείς, τή εκχύσει του σωτηρίου, καί εκουσίως εκ πλευράς σου, εκχυθέντος Αίματος καί ύδατος, ως έλαιον επιστάξας Χριστέ ο Θεός, τās ουλάς τών τραυμάτων μου, τή μοτώσει περισφιγξον, καί πρός ουράνιον συγκαταρίθμησον χώρον, ως εύσπλαγγνος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, ουκ ηρνήσαντό σε, ουκ απέστησαν από τών εντολών σου, ταίς αυτών πρεσβείαις ελέησον ημάς.

Στιχηρά Προσόμοια τής Θεοτόκου τά παρόντα γ', ποιούντες αυτά επτά

'Ηχος πλ. β'

Όλην αποθέμενοι

Βουλήν προαιώνιον, αποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριήλ εφέστηκε, σέ κατασπαζόμενος, καί φθεγγόμενος. Χαίρε γή άσπορε, χαίρε βάτε άφλεκτε, χαίρε βάθος δυσθεώρητον, χαίρε η γέφυρα, πρός τούς ουρανούς η μετάγουσα, καί κλίμαξ η μετάρσιος, ήν ο Ιακώβ εθεάσατο, χαίρε θεία στάμνε, του μάννα, χαίρε λύσις τής αράς, χαίρε Αδάμ η ανάκλησις, μετά σου ο Κύριος.

Φαίνη μοι ως άνθρωπος, φησίν η άφθορος Κόρη, πρός τόν Αρχιστράτηγον, καί πώς φθέγγη ρήματα υπερ άνθρωπον; μετ' εμού έφης γάρ, τόν Θεόν έσεσθαι, καί σκηνώσιν έν τή μήτρα μου, καί πώς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον ευρύχωρον, καί τόπος αγιάσματος, του τοίς Χερουβίμ επιβαίνοντος; Μή με δελεάσης απάτη, ου γάρ έννων ηδονήν, γάμου υπάρχω αμύητος, πώς ούν παίδα τέξομαι;

Θεός όπου βούλεται, νικάται φύσεως τάξις, φησίν ο Ασωμάτος, καί τά υπέρ άνθρωπον διαπράττεται, τοίς εμοίς πίστευε, αληθέσι ρήμασι, Παναγία υπεράμωμε. Η δέ εβόησε. Γένοιτό μοι νύν ως τό ρημά σου, καί τέξομαι τόν άσαρκον, σάρκα εξ εμού δανεισάμενον, όπως αναγάγη, τόν άνθρωπον ως μόνος δυνατός, εις τό αρχαίον αξίωμα, διά τής συγκράσεως.

Δόξα... Καί νύν... 'Ηχος β'

Θεοφάνους

Τό απ' αιώνος μυστήριον, ανακαλύπτεται σήμεραν, καί ο Υιός του Θεού, Υιός ανθρώπου γίνεται, ίνα του χείρονος μεταλαβών, μεταδώ μοι του βελτίονος, εψεύσθη πάλαι Αδάμ, καί Θεός επιθυμήσας ου γέγονεν, άνθρωπος γίνεται Θεός, ίνα Θεόν τόν Αδάμ απεργάσηται. Ευφραινέσθω η Κτίσις, χορευέτω η φύσις, ότι Αρχάγγελος Παρθένω, μετά δέους παρίσταται, καί τό Χαίρε κομίζει, τής λύπης αντίθετον, ο διά σπλάγγνα ελέους ενανθρωπήσας, Θεός ημών δόξα σοι.

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός ρβ'

Οικτίρμων καί ελεήμων ο Κύριος.

Στίχ. Ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΚΒ', 1-18)

Εγένετο μετά τά ρήματα ταύτα, ο Θεός επείραξε τόν Αβραάμ, καί εἶπεν αὐτῷ Αβραάμ, Αβραάμ, καί εἶπεν. Ἰδοῦ ἐγώ. Καί εἶπε. Λάβε τόν υἱόν σου τόν αγαπητόν, ὄν ηγάπησας, τόν Ἰσαάκ, καί πορεύθητι εἰς τήν γήν τήν υψηλήν, καί ανένεγκε αὐτόν ἐκεῖ εἰς ολοκάρπωσιν, ἐπί ἐν τῶν ὁρέων, ὧν ἄν σοι εἶπω. Αναστάς δέ Αβραάμ τό πρῶτῷ, ἐπέσαξε τόν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δέ μεθ' αὐτοῦ δύο παῖδας, καί Ἰσαάκ τόν υἱόν αὐτοῦ, καί σχίσας ξύλα εἰς ολοκάρπωσιν, ἀναστάς ἐπορεύθη, καί ἦλθεν εἰς τόν τόπον, ὄν εἶπεν αὐτῷ ο Θεός, τή ἡμέρα τή τρίτη. Καί ἀναβλέψας Αβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τόν τόπον μακρόθεν, καί εἶπεν Αβραάμ τοῖς παισίν αὐτοῦ. Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγώ δέ καί τό παιδάριον, διελυσόμεθα ἕως ὧδε, καί προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρός ὑμᾶς. Ἐλαβε δέ Αβραάμ τά ξύλα τῆς ολοκαρπώσεως, καί ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔλαβε δέ καί τό πῦρ μετὰ χεῖρας, καί τήν μάχαιραν, καί ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δέ Ἰσαάκ πρός Αβραάμ τόν πατέρα αὐτοῦ. Πάτερ, ο δε εἶπε. Τί ἐστί τέκνον. Εἶπε δέ, Ἰδοῦ τό πῦρ καί τά ξύλα, πού ἐστί τό πρόβατον τό εἰς ολοκάρπωσιν; Εἶπε δέ Αβραάμ, ο Θεός ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ολοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δέ ἀμφοτέροι ἅμα, ἦλθον ἐπί τόν τόπον, ὄν εἶπεν αὐτῷ ο Θεός, καί ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Αβραάμ τό θυσιαστήριον, καί ἐλήθηκε τά ξύλα, καί συμποδίσας Ἰσαάκ τόν υἱόν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτόν ἐπί τό θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων, καί ἐξέτεινεν Αβραάμ τήν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τήν μάχαιραν, σφάζει τόν υἱόν αὐτοῦ. Καί ἐκάλεσε αὐτόν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καί εἶπεν αὐτῷ, Αβραάμ, Αβραάμ, ο δε εἶπεν. Ἰδοῦ ἐγώ, καί εἶπε. Μή ἐπιβάλῃς τήν χεῖρά σου ἐπί τό παιδάριον, μηδέ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν, νύν γάρ ἐγγνων, ὅτι φοβή σὺ τόν Θεόν, καί οὐκ ἐφείσω τού υἱοῦ σου τού αγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καί ἀναβλέψας Αβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε, καί ἰδοῦ, κριός κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων, καί ἐπορεύθη Αβραάμ, καί ἔλαβε τόν κριόν, καί ἀνήνεγκεν αὐτόν εἰς ολοκάρπωσιν, ἀντί Ἰσαάκ τού υἱοῦ, αὐτοῦ. Καί ἐκάλεσεν Αβραάμ τό ὄνομα τού τοπποῦ ἐκείνου, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἶπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καί ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τόν Αβραάμ δεῦτερον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων. Κατ' ἐμαυτοῦ ὠμοσα, λέγει Κύριος, οὐ ἔνεκεν ἐποίησας τό ρήμα τούτο, καί οὐκ ἐφείσω τού υἱοῦ σου τού αγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μήν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καί πληθύνων πληθυνῶ τό σπέρμα σου, ὡς τούς ἀστέρας τού οὐρανοῦ, καί ὡς τήν ἄμμον, τήν παρά τό χεῖλος τῆς θαλάσσης, καί κληρονομήσει τό σπέρμα σου τās πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καί ἐνευλογηθῶσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τά ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ργ'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα σου, Κύριε!

Στίχ. Ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΖ', 17 - ΙΗ' 5)

Ἀδελφοί ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτου γάρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἀφρων ἐπικροτεῖ καί ἐπιχαίρει ἐαυτῷ, ὡς καί ο ἐγγυῶμενος ἐγγύη τόν ἐαυτοῦ φίλον, ἐπί δέ τῶν ἐαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὑψῶν δέ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν, ο δε σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση, ἐμπεσεῖται εἰς κακά, καρδία δε ἀφρονος, οδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν, οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδευτῷ, υἱός δε φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρός δε λυπηροῦ ζηραίνεται οστά. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδούνται αἱ ὁδοί, ἀσεβῆς δε ἐκκλίνει ὁδούς δικαιοσύνης. Πρόσωπον συνेतόν, ἀνδρός σοφοῦ, οἱ δε ὀφθαλμοί τού ἀφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὀργή πατρί υἱός ἀφρων, καί οδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. Ζημιούν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδε ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις. Ὅς φεῖδεται ρήμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δε ἀνὴρ, φρόνιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθήσεται, ἐννεόν δε τις ἐαυτόν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι. Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπό φίλων, ἐν παντί δε καιρῷ ἐπονειδιστος ἔσται. Οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεής φρενῶν, μάλλον γάρ ἀγεταί ἀφροσύνη. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δε αὐτῷ ἀτιμία καί ὄνειδος. Ὑδῶρ βαθύ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δε ἀναπηδῶν, καί πηγὴ ζωῆς, θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδε ὅσιον ἐκκλίνειν τό δίκαιον ἐν κρίσει.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τή Παρασκευή εσπέρας, περί ώραν δ' τῆς νυκτός σημαίνει Συναχθέντες δέ εν τῇ
Εκκλησίᾳ, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, μετὰ τὸν Εξάψαλμον, ψάλλομεν ἀργῶς καί μετὰ μέλους εἰς
Ἦχον πλ. δ' τό,
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν... (ἐκ γ')

Εἶθ οὕτω τό παρόν Τροπάριον αὐτόμελον, καί αὐτό ἐκ γ' καί μετὰ μέλους.

Ἦχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ
Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ, ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως
ὅλος ἐν σοί. Ὄν καί βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι,
χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!

Μετὰ δέ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου, ψάλλομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καί μετὰ μέλους, δίχορον τό παρόν.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράψω σοι ἡ
Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς εικοσιτέσσαρας κατ' ἀλφάβητον Οἴκους,
ἡμεῖς δέ εἰς τὴν τούτων Ἀνάγνωσιν ἱστάμεθα.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαίρε (γ') καί σὺν τῇ ἀσωμάτῳ
φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει,

χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείπει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις,

χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς,

χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,

χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον,

χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,

χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἐαυτὴν ἐν ἀγνεῖα, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου τῆς φωνῆς,
δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων,
Ἀλληλοῦϊα.

Ἀλληλοῦϊα.

Γνώσιν ἀγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητούσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργούντα: Ἐκ λαγόνων
ἀγνῶν, Υἱόν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν
κραυγάζων οὕτω,

Χαίρε, βουλής ἀπορρήτου μύστις,

χαίρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαίρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τό προοίμιον,

χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.
Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός,
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρόνητον θαύμα,
χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,
Χαίρε, τό Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πῶς μηδένα διδάξασα.
Χαίρε, σοφῶν υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Υψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ. καί τήν εὐκαρπτον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν υπέδειξεν ἡδύν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τήν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τήν Ελισάβετ, τό δέ βρέφος ἐκεῖνης εὐθύς, ἐπιγνόν τόν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καί ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τήν Θεοτόκον.
Χαίρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλήμα,
χαίρε, καρπού ἀκηράτου κτήμα,
Χαίρε, γεωργόν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον,
χαίρε, φυτουργόν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.
Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν,
χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηγίαν ἰλασμῶν.
Χαίρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις,
χαίρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ετοιμάζεις.
Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα,
χαίρε, παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.
Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητούς εὐδοκία,
χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεόν παρρησία.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τήν ἀγαμόν σε θεωρῶν, καί κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε, μαθῶν δέ σου τήν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Εἶθ οὕτω τό εἰρημένον Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

Τή υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράψω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Λόγου τοῦ Μετά ταῦτα, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ εἰς τόν Ἀκάθιστον Ἕμνον δόσιν μίαν, καί σιχολογούμεν τόν Ἄμωμον μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν,

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

Τή υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράψω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Αγγέλων ὑμνούντων τήν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καί δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνόν ἄμωμον, ἐν τῇ γατρί Μαρίας Βοσκηθέντα, ἡν

υμνούντες είπον,

Χαίρε, αμνού και ποιμένος μήτηρ,
χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.

Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον,
χαίρε, Παραδείσου θυρών ανοικτήριον.

Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάλλεται τη γη,
χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα,
χαίρε, των αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα,
χαίρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ης εγυμνώθη ο Άδης,
χαίρε, δι' ης ενεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη, και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα, και φθάσαντες τον άφθαστον, εχάρησαν Αυτώ βοώντες, Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ίδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους, και Δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι και βοήσαι τη Ευλογημένη,

Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ,
χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα,
χαίρε, της τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής,
χαίρε, Κύριον φιάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,
χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,
χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης,
χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν. Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την Θεοτόκον,

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε σύλτε, οδηγών τους εν σκότει,
χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε,

χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.
Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνας μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν, κράζων, Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Είτα αναγινώσκομεν τόν λοιπόν Λόγον τού Ακαθίστου καί μετά τούτον, ο Ν', καί οι Κανόνες τού Αγίου τής Μονής εις δ', καί τής Θεοτόκου εις ς', μετά τών Τετραωδίων εις τήν τάξιν αυτών.

**Κανών τής Θεοτόκου,
ού η ακροστιχίς, άνευ τών Ειρμών
Χαράς δοχείον, σοί πρέπει χαίρειν μόνη, Ιωσήφ.
Ποίημα Ιωσήφ τού Υμνογράφου**

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

Ανοιξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ής τής Προμήτορος αρά λυθήσεται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τού Άδου η Ανέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τού μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τού Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χαίρε η τέσσα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρώγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καί νύν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ής εκ τού πτώματος, ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία

Ανοιξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τούς σους υμνολόγους Θεοτόκε, ώς ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί έν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Στάχυν η βλαστήσασα τόν θεϊον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε τού ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Δάμαλις τόν μόσχον η τεκούσα, τόν άμωμον, χαίρε τοίς πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τόν αίροντα, κόσμου παντός τά ππαιίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.

Δόξα...

Όρθρος φαεινός χαίρε η μόνη, τόν Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος λύσασα, καί τούς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς εκμειώσασα.

Καί νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καί πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαίρε ἡ θεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καί ἐν θεία δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εἶτα, Αἴτησις μικρά, καί μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, ευχαριστήρια, αναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμπανίσας ὁ Κτίστης, ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἡν, ἀφθορον, ἵνα το θαύμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες:

Χαίρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας,
χαίρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαίρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα,
χαίρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τέφονται πιστοί,
χαίρε, ξύλον εὐσκιδόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπτονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις,
χαίρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας,
χαίρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νουν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς Ἀυτῷ βοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Ἀλληλουῖα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπὴν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε; καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα:

Χαίρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα;
χαίρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα;
χαίρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ;
χαίρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.

Χαίρε, ἡ ταναντία εἰς ταυτό ἀγαγούσα;
χαίρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις;
χαίρε, δι' ἧς ἠνοιχθῆ Παράδεισος.

Χαίρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας;
χαίρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πάσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πάσι προσιτὸν ἄνθρωπον ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων

ούτως; Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ίσχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώως βοώμεν:

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.
Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα;
χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.
Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί;
χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.
Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα;
χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.
Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα;
χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.
Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι;
χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμητήωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει; Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Κοντάκιον

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κάθισμα Ήχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ο μέγας Στρατηγός, τών αϋλων Αγγέλων εις πόλιν Ναζαρέτ, επιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι Αχραντε, τών αιώνων καί Κύριον, Χαίρε λέγων σοι, ευλογημένη Μαρία, ακατάληπτον, καί ανεμμήνευτον βάθος, βροτών η ανάκλησις.

Δόξα... τό τέλος τού αυτού Καθίσματος.

Καί νύν... τό αυτό πάλιν όλον.

Γίνεται δέ καί αύθις Ανάγνωσις Είτα εξακολουθούμεν ψάλλοντες τόν Κανόνα.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Ό καθημενος εν δόξη επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τή δυνάμει σου.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοί βοώμεν Πανύμνητε, Χαίρε πίων όρος, καί τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχνία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνον, τά τών ευσεβών αισθητήρια.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, πρός ζωήν τούς υμνούντάς σε.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουρανών υψηλότερα, χαίρε γής τό θεμέλιον, εν τή σή νηδυϊ, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τόν τās ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ής ημείς εθεώθημεν.

Καί νύν...

Σέ τήν πλέξασαν τώ κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τό φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα, καί ιερόν καταφύγιον.

Καταβασία

Ο καθήμενος εν δόξη επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τή δυνάμει σου.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλισμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρώπων χαίρε Άχραντε, τότε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστώσ δεομένων σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, καί φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστώσ αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περι ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκίνημα, τού Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων προς Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τās χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθείας η λύσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος, όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαπτεύουσι καί Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών θλίψεων, καί τών σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.

Καί νύν...

Χαράς αιτία χαρίτωση, ημών τόν λογισμόν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Είτα τό Τετραώδιον

Ποίημα τού αυτού Ιωσήφ, ού ή ακροστιχίς

Αύτη η ωδή τού Ιωσήφ.

Ήχος πλ. β'

Τού βίου τήν θάλασσαν

Άγιοι τού Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών

Αθλούντες οι Μάρτυρες, καί ως λίθοι έκλεκτοί, επί γής κυλιόμενοι, οικοδομίαν άπασαν τού εχθρού, τελείως κατέστρεψαν, καί ναοί Θεού εχημάτισαν.

Υμάς ικετεύομεν, τούς τόν δρόμον τόν καλόν, τετελεκότας Μάρτυρες. Τόν τής Νηστείας δρόμον τρέχειν ημάς, καλώς ενισχύσατε, αρετών τελειώσει διαλάμποντας.

Νεκρώσιμον

Τούς δούλους σου Δέσποτα, μεταστάντας από γής, πρὸς σέ τόν υπεράγαθον, σής Βασιλείας ποιήσον κοινωνούς, τών θείων Μαρτύρων σου, ιεραῖς μεσιτείαις πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Η μόνη πανύμνητος, τοῖς υμνοῦσί σε πιστῶς, αμαρτημάτων ἀφεσιν, καί χαρισμάτων θείων διανομήν, δοθῆναι ἰκέτευε, τόν πανάγιον Λόγον Μητροπάρθενε.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Ἦχος πλ. α' Τοῦ κήτους τόν Προφήτην

Τήν μνήμην εκτελοῦντες τών Μαρτύρων, Κυρίῳ αναπέμψωμεν τούς ὕμνους, σήμερον, ἐνθέως ευφραϊνόμενοι.

Τά ξίφη καί τό πύρ μή πποθηέντες, θαρρῶντες ἐν τῇ πίστει Ἀθλοφόροι, τυράννους ἐν τούτῳ κατεπλήξατε.

Δόξα...

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμνῶ σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ σε, Πάτερ, Υἱέ, καί Πνεῦμα ἅγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἀγγέλων καί ἀνθρώπων ευφημία ὑπάρχεις ὅτι ἔτεκες Παρθένε, Χριστόν τόν Σωτήρα τών ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Θανάτῳ τήν ζωήν ἀντιλαβόντες, σκιρτάτε τά οὐράνια οἰκούντες Ἀθλοφόροι, ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θανάτου καί ζωῆς ὁ κυριεύων, τούς πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, Χριστέ, σὺν Ἁγίοις σου ἀνάπαυσον.

Ὁ Εἰρμός

Τοῦ κήτους τόν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμέ δέ ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε, Κύριε καί σώσον με.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τών δεινῶν, ευχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τεῖχος εἰ τών Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τών εἰς σέ προστρεχόντων, ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Ἄχραντε, οἰκίσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καί πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως.

χαίρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σὺ γάρ ἀνεγέννησας τούς συλληφθέντας ἀισχρῶς.

χαίρε, σὺ γάρ ἐνουθέτησας τούς συληθέντας τόν νοῦν,

Χαίρε, ἡ τόν φθορέα τών φρενῶν καταργούσα.

χαίρε, ἡ τόν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ἀσπύρου νυμφεύσεως.

χαίρε, πιστοῦς Κυρίῳ ἀρμόζουσα,

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων.

χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων,
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ὑμνος άπας, ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τώ πλήθει τών πολλών οικτιρμών σου, ισαριθμούς γάρ τή ψάμμω ωδάς, άν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοίς σοί βοώσιν, Αλληλουία.

Αλληλουία.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοίς εν σκότει φανείσαν, ορώμεν τήν αγίαν Παρθένον, τό γάρ άύλον άππουσα φώς, οδηγεί πρός γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τόν νούν φωτίζουσα, κραυγή δέ τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου,
χαίρε, βολίς τού αδύτου φέγγους.
Χαίρε, αστραπή τάς ψυχάς καταλάμπουσα,
χαίρε, ώς βροντή τούς εχθρούς καταπλήττουσα,
Χαίρε, ότι τόν πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν,
χαίρε, ότι τόν πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.
Χαίρε, τής κολυμβήθρας ζωγραφούσα τόν τύπον,
χαίρε, τής αμαρτίας αναιρούσα τόν ρύπον,
Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν,
χαίρε, κρατήρ κερνών αγαλλίασιν.
Χαίρε, οσμή τής Χριστού ευωδίας.
χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας,
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, πρός τούς αποδήμους τής αυτού χάριτος, καί σχίσας τό χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως, Αλληλουία.

Αλληλουία.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ώς έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή τού Θεού καί Λόγου.
χαίρε, Αγία Αγίων μείζων,
Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι.
χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε,
Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών.
χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών,
Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος.
χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.
Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια.
χαίρε, δι' ής εχθροί καταπίπτουσι.
Χαίρε, χρωτός τού εμού θεραπεία,
χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (Υ'), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, καί τής μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοίς σοί βοώντας, Αλληλουία.

Αλληλουία.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (Υ') καί σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμένόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρά εκλάμψει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά εκλείψει.
Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων οφθαλμοίς.
Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'· Αυτόμελον

Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράψω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, εορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ἕμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Αἵπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι

- Ὑμνοὶς αὐπναις εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
- Τὴν ἐν μάχαις ἀγρυπνὸν ὕμνῃ Προστάτιν.

Ταῖς τῆς σῆς υπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὡδή ζ'· Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνούμεν σε, βώντες Χαίρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς ευφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατήρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μουσικὴ, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληροῦμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομούμεν.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλώσσα Δέσποινα, ὑμολογήσαί σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνούντας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐφημῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. Χαίρε ὁ τόμος ἐν ὧ, δακτύλω ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἀγνή, ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύομεν, οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν, Κλίνον τὸ οὖς σου, Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πολίιν Θεοτόκε.

Τοῦ Τετραωδίου
Εἰρμός ἄλλος

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ἡ υπέρφωτος ομήγουρις τῶν θείων σου, Μαρτύρων Πολυέλεε, ἐν τῷ φωτὶ σου τῷ αἰδύτῳ νῦν περιπολεῖ, αὐτῶν ἱκεσίαις φωτισμὸν, αμαρτιῶν τε ἰλασμὸν, παράσχου πάσι Χριστέ.

Ὡς ὠραῖος ὁ καιρὸς ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς ἐγκρατείας Κύριε! ἐν ᾧ οἴκτειρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθός, εὐχαῖς τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὠραία καὶ σεπτὰ, στερξάντων Πάθη σου.

Νεκρώσιμον

Διελθόντας πολυῶδον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς ἰκέτας σου, ἐγκαθόρμισον, εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς, βοὰν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἡ τοῦ νόμου τὸν δοτήρα Αειπάρθενε, κηῖσασα ἰκέτευε, τὰς ἀνομίας υπεξάραι πάσας ἐν καιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστώτῳ τοῖς καλῶς, προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας Νηστείας σπουδῆν.

Ἄτερος Εἰρμός Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ δείξας γενναίους, υπέρ σου ἀθλούντας τοὺς Μάρτυρας, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους, πρέσβεις ἡμῖν εἰς σέ παρασχόμενος, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Δόξα...

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τὴ φύσει, προσώτοις δε τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπύρωσ, καὶ τὴν Τεκούσαν δείξας ἀγνεύουσαν, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ εθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ θήρας φιμώσας, καὶ σβέσας πύρ εἰς δόξαν τῶν Ἁγίων σου, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἀπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πίστει σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἰρμός

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ υπερέμνητος καὶ υπερένδοξος.

Ὡδή η' Ὁ Εἰρμός

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος. νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ υπερευψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Νηδυῖ τὸν Λόγον υπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν, Ἀγνή ᾧ ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ υπερευψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρός ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τὴν κυοφορία σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὅθεν σε ὑμνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωὴν γάρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκήσας, εὐλαλοὶ οἱ ἀλαλοὶ, πρῶν χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κόσμῳ τεκούσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τείχος καὶ οὐράνωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τετραωδίου
Εἰρμός ἄλλος
Ἐκ φλογός τοῖς οσίοις

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, ἐπουράνιοι Νόες ὑπερεθαύμασαν, τούτων προσευχαίς, τὰ ἐλέη σου Δέσποτα, ἐν ἡμῖν πλουσίως, θαυμάστωσον οἰκτίρμον.

Οἱ τό πῦρ θεία δρόσω καταπατήσαντες, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ρύσατε ἡμᾶς, τοῦ πυρός τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τόν Δεσπότην, θερμαίς ὑμῶν πρεσβείαις.

Νεκρώσιμον

Ὑπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὀρθοδόξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἁγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἰκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ἰκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς κυρησάσης σε, καὶ ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἕτερος
Τὴν ποιητὴν τῆς Κτίσεως

Χοροὶ Μαρτύρων ἅγιοι, μνήσθητε τῶν πτόθῳ ἀνυμνούντων ὑμᾶς, καὶ ὑπερυψούντων, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξίφει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνούντες Χριστόν, καὶ ὑπερυψούντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός, ἦν ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος βρέφος τέτοκε, Θεός γάρ ἐκ ταύτης ἐνηνθρώπησε. Πάσα σὰρξ ὑμνεῖτω, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στήλαι ἀνδρείας ὠφθησαν, πτώσιν διαβόλου θριαμβεύοντες, οἱ Μάρτυρες ὑμνούντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τόν Ἀβραάμ κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύριε τοὺς δούλους σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς σέ καὶ τὴ ἐλπίδι.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν τόν Κύριον
Ὁ Εἰρμός

Τόν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίπτουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμός

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή, ἀειπάρθενε.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οἱ διά σου τῆς χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διά πλήθος, Κόρη

παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών και βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε σύλγε, πύρινε εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρωπίνον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, και εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιζί και καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστέρα, η τόν ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αιπιάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, και ημών τών πιστών τό διάσωσμα.

Και νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τάς αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπύρωσ σε, κυοφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθήναι Χριστέ, τό αλλότριον.

**Τού Τετραωδίου
Ειρμός άλλος
Θεόν ανθρωποις**

Ως φώς ως ήλιος ανατείλαντες, πάσαν τήν γήν ακτίσιν ευσεβείας οι Μάρτυρες, και λαμπάσι θαυμάτων εφώτισαν, και τής πολυθείας σκότος ηφάνισαν, ών ταίς ικεσίαις ο Θεός, ημάς ελέησον.

Στρατός Μαρτύρων ακαταγώνιστος, πάντας ημάς ενίσχυσον καλώς αγωνίσασθαι, και τελέσαι Νηστείας τό στάδιον, όπως ενθέου βίου, έργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωής, αγαλλιώμενοι.

Νεκρώσιμον

Ησή φθασάτω χρηστότης Κύριε, τούς εξ ημών φρικώδει μεταστάντας κελεύσει σου, κυκλωσάτω αυτούς σου τό έλεος, και καθοδηγησάτω, προς τά σκηνώματα, τά καταυγαζόμενα φωτί, τώ τού προσώπου σου.

Θεοτοκίον

Φωνή Αγγελου βουλής τόν Άγγελον, τής τού Πατρός αρρήτως Θεοτόκε εκύησας. Τάς φωνάς ούν τών δούλων σου πρόσδεξαι, άς εν τώ τής Νηστείας χρόνω προσάγομεν, και ταύτας προσάγαγε Θεώ ώσπερ θυμίαμα.

**Ειρμός έτερος
Ησαΐα χόρευε**

Τελούντες πανήγυριν, Μαρτυρικήν, σήμερον λαοί, σκιρτήσωμεν εν ωδαίς, μέλποντες Χριστώ, τώ αθλοθετήσαντι, και τάς νίκας, κατά τών εχθρών, τούτοις παρέχοντι, όν εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Όνουξι ξεόμενοι, και τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε τώ Χριστώ, αγαπητικώς, πανεύφημοι Μάρτυρες, διό και νύν, εν τοίς Ουρανοίς, αγαλλιώμενοι, υπέρ πάντων ικετεύσατε.

Δόξα...

Ομοουσιότητι, ανυμνώ σε, άναρχε Τριάς, σεπτή ζωαρχική, άτμητε Μονάς, Πατήρ ο αγέννητος, και γεννητέ, Λόγε και Υιέ, Πνεύμα τό άγιον, ημάς σώσον τούς υμνούντάς σε.

Και νύν... Θεοτοκίον

Υπέρ νούν ο τόκος σου, Θεομήτορ, άνευ γάρ ανδρός, η σύλληψις εν σοί, και παρθενικώς, η κύησις γέγονε, και γάρ Θεός, εστίν ο τεχθείς, όν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Τό γενναίον στράτευμα, τού Ανακτος, πάντων και Θεού, τούς Μάρτυρας εν ωδαίς, στέψωμεν λαοί, αυτοί γάρ ενίκησαν, δαιμονικάς φάλαγγας σαφώς, ούς αναμέλποντες, τόν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω και προσελάβου, Κύριε.

Ότε πάν τό πλάσμα σου, αναστήσης κρίνεσθαι Χριστέ, ούς προσελάβου και νύν, δούλους σου

πιστούς, ελέησον σύγγνωθι, τά εν βίω, ππαίσματα αυτών, καί σύν Αγίοις σου, αναπαύων εις αιώνας αυτούς.

Ο Ειρμός

Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί, καί έτεκεν υιόν, τόν Εμμανουήλ, Θεόν τε, καί άνθρωπον. Ανατολή, όνομα αυτώ, όν μεγαλύνοντες, σε Παρθένε μακαρίζομεν.

Εξαποστειλάριον Γυναίκες ακουτίσθητε

Τό απ' αιώνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον, ο τού Θεού Θεός Λόγος, Υιός Παρθένου Μαρίας, δι' ευσπλαγγνίαν γίνεται, καί χαράς ευαγγέλια, ο Γαβριήλ προσφθέγγεται, μεθ' ου βοήσωμεν πάντες. Χαίρε η Μήτηρ Κυρίου.

Εις τούς Αίνους ιστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν τά παρόντα Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ' Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Κεκρυμμένον μυστήριον, καί Αγγέλοις αγνώριστον, Γαβριήλ πιστεύεται ο Αρχάγγελος, καί επί σέ νύν ελεύσεται, τήν μόνην ακήρατον, καί καλήν περιστεράν, καί τού γένους ανάκλησιν, καί βοήσει σοι, Παναγία, τό, Χαίρε, ετοιμάζου, διά λόγου Θεόν Λόγον, σου ταίς λαγόσιν εισδέξασθαι. (Δίς)

Φωτοφόρον παλάτιον, ητοιμάσθη σοι Δέσποτα, η νηδύς η άχραντος τής θεόπαιδος, δεύρο πρός τούτο κατάβηθι, οικτείρας τό πλάσμα σου, φθονερώς πολεμηθέν, καί δουλεία κρατούμενον, τού αλάστορος, καί τό κάλλος τό πρώην απολέσαν, καί τήν σήν σωτηριώδη, προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριήλ ο Αρχάγγελος, επί σε Παναμώμητε, εμφανώς ελεύσεται, καί βοήσει σοι, Χαίρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ανόρθωσις, χαίρε μόνη εκλεκτή, τώ Θεώ χρηματίσασα, χαίρε έμψυχε, τού ηλίου νεφέλη, υποδέχου, τόν Ασώματον εν μήτρα, τή σή οικήσαι θελήσαντα.

Δόξα... Καί νύν... Ιδιόμελον Ήχος δ'

Γλώσσαν ήν ουκ έγνω, ήκουσεν η Θεοτόκος, ελάλει γάρ πρός αυτήν ο Αρχάγγελος, τού ευαγγελισμού τά ρήματα, όθεν πιστώς δεξαμένη τόν ασπασμόν, συνέλαβέ σε τόν προαιώνιον Θεόν, διό καί ημείς αγαλλόμενοι βοώμέν σοι, ο εξ αυτής σαρκωθείς ατρέπτως Θεός, ειρήνην τώ Κόσμω δώρησαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά καί εν τοίς Μακαρισμοίς, εκ τού Κανόνος τής Θεοτόκου η γ' Ωδή, καί τού Τετραωδίου η ς'.

Προκείμενον Ήχος γ' Ωδή τής Θεοτόκου

Μεγαλύνει η ψυχή μου, τόν Κύριον.

Στίχ. Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τής δούλης αυτού.

Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Θ', 24-28)

Αδελφοί, ουκ εις χειροποίητα άγια εισήλθεν ο Χριστός, αντίτυπα τών αληθινών, αλλ' εις αυτόν τόν ουρανόν, νύν εμφανισθήναι τώ προσώπω τού Θεού υπέρ ημών, ουδ' ίνα πολλάκις προσφέρη εαυτόν, ώσπερ ο Αρχιερεύς εισέρχεται εις τά Άγια κατ' ενιαυτόν εν αίματι αλλοτρίω επει έδει αυτόν πολλάκις παθείν από καταβολής κόσμου, νύν δε άπαξ επί συντελεία τών αιώνων, εις αθέτησιν αμαρτίας, διά τής θυσίας αυτού πεφανέρωται. Καί καθόσον απόκειται τοίς ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις, ούτως ο Χριστός άπαξ προσενεχθείς, εις τό πολλών ανενεγκείν αμαρτίας, εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας οφθήσεται τοίς αυτόν απεκδεχομένοις εις σωτηρίαν.

Καί τής Θεοτόκου Εκ τής αυτής Επιστολής

(Κεφ. Θ', 1-7)

Είχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνή, Ἀδελφοί, δικαιώματα λατρείας, τὸ τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνή γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνή ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦς ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, περὶ ὧν οὐκ ἔτι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουΐα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Ἀλληλουΐα.

[t81top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμικόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωήχου ς', καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Οσίας δ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Σέ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτίας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μαντήριον, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων, ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο, Εἰκόνι γάρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων καταγνούσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἐνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκηνώσασας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἠμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ αἰμύνηστε, Μήτηρ τὰ οἰδήματα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γήθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'

Εθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρῶν Πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασα, ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπορριψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου, διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, τὸ τῆς Οκτωήχου

Ἀπόστιχα, τὰ Κατ' Ἀλφάβητον Ἀναστάσιμα.

Δόξα... Ιδιόμελον τῆς Οσίας Ἦχος β'

Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καί τά πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς εγκρατείας ἔταμες, τά τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῆ σιγῆ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καί ρείθροις τῶν δακρύων σου, τήν ἔρημον ἀπάσαν κατήρδευσας, καί ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς, διό σου τήν μνήμην Οσία εορτάζομεν.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος ο αὐτός

Ὡ θαύματος καί νοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ ἔγνω μητέρα ἀνευ ἀνδρός τετοκυῖαν καί ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τόν ἀπάσαν τήν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τό κυρθῆναι, ὄν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καί μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωπούσα, ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων, τοῦ οἰκτιρῆσαι, καί σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Τῆς Οσίας Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ' εἰκόνα, λαβούσα γάρ τόν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράπτουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκός παρέρχεται γάρ, ἐπιμελείσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διό καί μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Οσία Μαρία τό πνεύμά σου.

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καί σταύρωσιν υπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τόν θάνατον σκυλεύσας, καί Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῆ χειρὶ σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καί σώσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαόν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον καί τήν συνήθη Στιχολογίαν, τό ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καί μετά τόν Ν' ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γάρ τό πνεύμά μου πρὸς Ναόν τόν ἅγιόν σου ναόν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, Ἄλλ' ὡς Οἰκτίρμων κάθαρρον, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καί νύν... Ὅμοιον

Τῆς σωτηρίας εὐθύνόν μοι τρίβους Θεοτόκε, αἰσχροῖς γάρ κατερρύπτωσα τήν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τόν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις ρύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τήν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλά θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς', τοῦ Τριωδίου εἰς δ', καί τῆς Οσίας εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου

Εἰς τόν Πλούσιον καί εἰς τόν πτωχόν Λάζαρον

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Παρεϊκάς με πλοῦτῳ τῶν ἠδονῶν τῷ εὐφραϊνομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ, διό σε ἰκετεύω, Σώτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Ημφίεσμαι Σώτερ ταίς ηδοναίς ὡσπερ ο τήν βύσσον, περιθέμενος καί χρυσόν, χρυσήν τε εσθήτα, αλλά μή με εν τώ πυρί ως εκείνον εκπέμψειας.

Ευφραίνεται πλούτω καί τή τρυφή ο Πλούσιος πάλαι εν τώ βίω τώ φθαρτικώ, διό περ βασάνοις κατεκρίθη, ο δέ πτωχός εδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον

Τάξεις σε Αγγέλων καί τών βροτών ανύμφευτε Μήτηρ ευφημούσιν ανελλιπώς, τόν Κτίστην γάρ τούτων ὡσπερ βρέφος, εν ταίς αγκάλαις σου εβάστασας.

Ἐτερος Κανών τῆς Οσίας Μαρίας

Ἦχος πλ. β' Κύματι θαλάσσης

Πόθω τήν φωσφόρον, καί θεϊαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φώς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Οσία τώ φωτί τώ απροσίτω Χριστώ πειρασμών παντοίων με τού βίου διασώζουσα.

Ο τοίς Αιγυπτίοις, σαρκί ενδημήσας, ο απερίγραπτος καί προαιώνιος, ολοφαή σε αστέρα εξ Αιγύπτου αναδείκνυσιν, ο γινώσκων Κύριος τά πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ενταλμάτων σεμνή αγνοούσα θεῖον εικόνημα, Θεοῦ ερρύπτωσας, θεῖα προνοία δε πάλιν απεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξειςιν, Οσία ταίς ενθέοις σου.

Θεοτοκίον

Ω τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς ευσπλαγχνίας καί τῆς αφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τήν πρότερον Πόρνην, ταίς Μητρόσ σου παρακλήσεσιν ως αγνήν καί άμωμον Αγγέλοισ καθωμοίωσας.

Ωδή γ' Σύ εἰ τό στερέωμα

Λάζαρον ως έσωσας, εκ τῆς φλογός Χριστέ, ούτω με εκ τού πυρός, ρύσαι τῆς γεέννης τόν ανάξιον δούλόν σου.

Πλούσιος τοίς πάθεσι καί ηδοναίς εμι Κύριε, Λάζαρος δε πένης τῆ στερήσει αρετών, αλλά σώσόν με.

Κόκκινον καί βύσσινον ενεδιδύσκετο Πλούσιος, ταίς ηδοναίς καί ταίς αμαρταίς, διά τούτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον

Δός ημίν βοήθειαν ταίς ικεσίαις σου Πάναγνε τās προσβολάς αποκρουομένη τών δεινών περιστάσεων.

Άλλος, Σέ τόν επί υδάτων

Πύλαις τῆς απωλείας εγγισάση πράξεισι ταίς απόποις πύλας ο πρὶν τού Άδου συντρίψας σθένει θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ανοίγει Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς υπάρχων αυτός.

Όπλον τῆς αμαρτίας μακρόθυμε τήν πρὶν γεγεννημένην όπλω Σταυρού τού θείου, τῆ προσκυνήσει ανέδειξας όπλα δαιμόνων άπαντα καί πανουργείματα όλως τροπουμένην εύσπλαγχνε.

Λύτρον υπέρ απάντων τό ίδιον ο πρὶν εκχέας Αίμα λουτρῶ τῶ τών δακρύων σέ καθαράν απεργάζεται λέπραν δεινήν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, όλως ο τό είναι πάσι διδοῦς.

Θεοτοκίον

Λόγου παντός υπάρχει, ανώτερον τό επί σοί Παρθένε, Λόγος Πατρός εν σοί γάρ θεοπρεπώς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων άπασι τοίς αμαρτάνουσι λόγω μόνω παρεχόμενος.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τά σκιρτήματα πάντα τά τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ασκητικοίς ανδρείον απέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τό φρόνημα, τόν γάρ Σταυρόν ποθήσασα Κυρίου θεάσασθαι ιερῶς αοίδιμε τῶ Κόσμω

εσταύρωσαι, όθεν και προς ζήλον, αγγελικής πολιτείας προθύμως διήγειρας σεαυτήν παμμακάριστε, Διά τούτο γεραίρομεν τήν μνήμην σου Μαρία πιστών των πταισμάτων άφεισιν αιτούμενοι τού δωρηθήναι πλουσίως υμίν ταίς πρεσβείαις σου,

Θεοτοκίον Όμοιον

Εις ιλύν ενεπάγην αμαρτιών, και ουκ έστιν υπόστασις εν εμοί, δεινώς γάρ κατεπόντισε, καταιγίς των πταισμάτων με, αλλ' η τεκούσα Λόγον, τον μονον φιλόανθρωπον επ' εμέ επίβλεπον, Παρθένε και ρύσάι με πάσης αμαρτίας και παθών ψυχοφθόρων και πάσης κακώσεως τού δεινού πολεμήτορος ίνα ψάλλω γηθόμενος, Πρέσβευε τώ σώ Υιώ και Θεώ των πταισμάτων άφεισιν δωρήσασθαι τοίς καταφεύγουσι πίστει τή σκέπη σου Άχραντε.

Ωδή δ' Εισακήκοα Κύριε

Κατετρύφα ο Πλούσιος βρώσει και ενδύμασι ευφραινόμενος, ο δέ Λάζαρος χορτάζεσθαι επεθύμει τούτου των τραπέζης ψυχίων,

Οι μέν κύνες απέλειχον γλώττη τού πτωχού Λαζάρου τούς μύλωπας συμπαθέστεροι γινόμενοι τής Πλουσίου γνώμης εις τον πένητα,

Τώ πυλώνι εβέβλητο πάλοι τού Πλουσίου Σύτερ ο Λάζαρος τιμωρούμενος ταίς μάστιξι τής πενίας, όθεν νύν δοξάζεται.

Θεοτοκιον

Όν εκύησας Άχραντε, πρέσβευε σωθή ναι τούς ανυμνούντάς σε εκ δουλειάς τού αλάστορος ότι μόνη πέλεις προστασία ημών.

Άλλος, Τήν εν Σταυρώ σου θείαν κένωσιν

Ός πλαστοουργός βροτείας φύσεως ως ελέους πηγή και ευσπλαγχνίας πλούτος ωκείρησας φιλόανθρωπε πρόσφυγα τήν σήν, και αφήρπασας ταύτην τού ολεθρίου θηρός.

Σταυρόν ιδέσθαι επισπεύδουσα σταυρικώ φωτισμώ Μαρία κατηυγάσθης Σταυρώ τού ομιλήσαντος, νεύσει θεική σταυρωθείσα τώ Κόσμω αξιοθαύμαστε.

Η των κακών αιτία πρότερον ηδονή πονηρά πολλοίς γεγενημένη ηλίου δίκην λάμψασα πάσιν οδηγός η Οσία εδείχθη τοίς αμαρτάνουσι.

Θεοτοκίον

Νούν υπερέβης και ουράνιον νοητέ ουρανέ τού πάντων Βασιλέως, νομίμων γάρ τής φύσεως άνευθεν Αγνή νομοδότην και Κτίστην πάντων εκύησας.

Ωδή ε' Ίνα τί με απώσω

Αβραάμ εν τοίς κόλποις Λάζαρον ο Πλούσιος ως εθεάσατο, εν φωτί και δόξη ευφραινόμενον Πάτερ, εκραύγαζεν, Αβραάμ ελέησόν με τον εν πυρί κατακριθέντα και τήν γλώτταν δεινώς φλογιζόμενον.

Κατετρύφησας πλούτω, βίου ευφραινόμενος Αβραάμ έφησε, τώ Πλουσίω, όθεν, τετιμώρησαι ώδε αιώνια, εν πυρί υπάρχων, Ο δέ πτωχός εν ευφροσύνη, τή αλήκτω αγάλλεται Λάζαρος.

Τή τού βίου απάτη, πλούσιος γεγένημαι ώσπερ ο Πλούσιος ο τον βίον όλον ηδοναίς δαπανήσας Φιλόανθρωπε, αλλά δέομαί σου, των οικτιρμών τού λυτρωθήναι, τού πυρός ώσπερ σέσωσταί Λάζαρος.

Θεοτοκίον

Μητρικήν παρρησίαν, τήν προς τον Υίόν σου κεκτημένη Πάναγνε συγγενούς προνοίας τής ημών μη παρίδης δέομεθα ότι σε και μόνην, Χριστιανοί προς τον Δεσπότην ιλασμόν ευμενή προβαλλόμεθα.

Άλλος, Θεοφανείας σου Χριστέ

Μωσής δεδόξασται ποτε, εν τώ Σινά Θεού τά οπίσθια, μυστικώς θεώμενος Ο ένδοξος υπογράφων ξένον μυστήριον, μανναδόχον δε στάμνον νύν, Εικόνα άχραντον, θερμώς προσπεσούσα Μαρία Αγγελικόν βίον κομίζεται.

Ναού ευπρέπειαν τού σου επιποθούσα, ψαλμικώς θεάσασθαι, νοερόν τε σκήνωμα τῆς δόξης σου ἡ τόν σόν ναόν βεβηλώσασα νοεραῖς πρεσβείαις Χριστέ τῆς ἀπειράνδρου σου ναοῦ γενομένης ναόν με τού παντουργοῦ, ποιήσον Πνεύματος.

Ἡ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκός, δι' ὀφθαλμῶν τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα ἠδονὴ βραχεῖα τε κατάβρωμα διαβόλου τούτους ποιήσασα, ἠγκιστρεύθη, παναληθῶς τῇ θεῖα χάριτι Σταυροῦ τοῦ τιμίου ἠδύτατον τῷ Χριστῷ ὅψον υπάρξασα.

Θεοτοκίον

Μεμνημένος ὁ χορός, τῶν Προφητῶν, τό ἐν σοί μυστήριον, μυστικαῖς θεηγορίαις ἄχραντε σέ ποικιλοτρόπως προέλεγε, μανναδόχου στάμνου ἰδέ νῦν Εἰκόνα ἀχραντον αὐτῆ προσπεσοῦσα Μαρία, ἡ ἐγγυῆτρια, ἀμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

Ὡδή ς' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ὁ πλούσιος εαυτὸν φλογί πυρός κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχεῖαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαράς.

Ἐν κόλποις τού Ἀβραάμ ὁ Λάζαρος κατηξίωται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστέ ἐμφορούμενος, πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καί ψυχὴν καί σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Κατεδικάσθη εἰς πύρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον, μὴ κατακρίνης ἐμέ, τόν δείλαιον δέομαι φιλάνθρωπε Κύριε ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεοκυήτορ ἀγνή, καί τύχοιμεν πάνανγε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος, Ἄβυσσος ἐσχάτη

Χαίρουσι Μαρία τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τόν ἐφάμιλλον Οσία βίον, τόν ἐν σοί καθορώντες καί δόξαν τῷ, Κυρίῳ κραυγαζόντες.

Φρίπτουσι Δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα τό τῆς σῆς καρτερικόν ἰσχύος, ὅτι γυνὴ παραδόξως καί γυμνή, καί μόνη τούτους ἤσχυνας.

Ἐλαμψας ἡλίου δίκην Μαρία πανεύφημε, καί τὴν ἔρημον ταῖς φρουκτωρίαις πάσαν ἐφώτισας, ὅθεν καμέ τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον

Ἄγγελοι περιλαμφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πάσιν ἡμῖν, καί εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε κεκράγασιν.

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ μετάνοιᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθούσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατούσα, διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καί θυγατέρα, ἀσμασιν ευφημούμεν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ τούτων πάσαν φυγούσαν, καί καλῶς προσενεχθείσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καί δεήσεως, ἀσκήσασαν υπέρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διὸ καί ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καί πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανείσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιείσθαι τῆς Οσίας Μητροῦς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι

- Ἀπήρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρῆ πάλοι.

- Τόν όστινον, γή, κρύπτε νεκρόν Μαρίας.

Ταίς αυτής πρεσβείαις, ο Θεός ελέησον, καί σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Οι εκ τής Ιουδαίας

Ιώβ καθάπερ πάλαι εν σαπρία σκωλήκων καί εν κοπρία εστώς υπήρξε πρό πυλώνος ο Λάζαρος ωσαύτως, τού Πλουσίου εκάθευδεν, ο τών πατέρων βοών Θεός ευλογητός εί.

Βεβλημένος πυλώσι τού ασπλάγχνου Πλουσίου πάλαι ο Λάζαρος ψυχίων επεθύμει αυτού τών τής τραπέζης αλλ' ουδείς επεδίδου αυτώ, αλλ' αντί τούτων εύρε τού Αβραάμ τούς κόλπους.

Τού ασπλάγχνου Πλουσίου τής μερίδος Χριστέ μου ρύσαι με δέομαι καί πένητι Λαζάρω συντάξας με βοάν σοι ευχαρίστως αξίωσον, ο τών πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Παρθενικής εκ νηδύος, σαρκωθείς επεφάνης, εις σωτηρίαν ημών, διό σου τήν Μητέρα, ειδότες Θεοτόκον, ευχαρίστως κραυγάζομεν, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Άλλος, Οι Παίδες εν Βαβυλώνι

Ο μέγιστος εν πατράσι, περιπολεύων τήν έρημον, Ζωσιμάς ο σοφός, τήν Οσίαν ιδείν κατηξίωται, Ευλογητός εί κράζει δέ, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Τί Πάτερ ξένον απάσης, ιδείν ελήλυθας γύναιον, αρετής πρακτικής; η Οσία εβόα τώ γέροντι, Ευλογητός εί κράζει δέ, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Νεκρώσασα Μακαρία, τά τών παθών σου σκιρτήματα, απαθείας νυνί προσωμίσηθς, λιμένι κραυγάζουσα, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες απορρήτως, παρθένος μείνασα Άχραντε, καί εκύησας Κόσμω τήν σωτηρίαν Χριστόν, τόν Θεόν ημών, διό σε πάντες άσμασιν οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Ωδή η' Επταπλασίως κάμινον

Στολήν κοκκίνην βύσσον τε καί πορφύραν ο Πλούσιος πάλαι ενεδύετο λαμπρώς ο δείλαιος, ο πένης δέ Λάζαρος, εν τώ πυλώνι τούτου δεινώς, έκειτο ψυχίων, τών πιπτόντων τραπέζης εθέλων κορεσθήναι καί ουδείς επεδίδου, αυτώ, διό εν δόξη, Χριστώ συμβασιλεύει.

Εν τώ πυλώνι έκει το τού Πλουσίου Ο Λάζαρος σεσηπώς τώ σώματι πληγαίς καί ήθελε, κορέννυσθαι βρώσεως καί ουκ εδίδου τούτω ουδείς, αλλά καί οι κύνες συμπαθώς εν τή γλώπτη, απέλειχον τά έλκη καί τούς μώλωπας τούτου, διό εν Παραδείσω τρυφής κατηξιώθη.

Εν ηδοναίς επλούτησα ώσπερ πάλαι ο Πλούσιος ο ενδεδυμένος, καθ' ημέραν κόκκινον, καγώ Πολυέλεε, εν τή τού βίου τούτου τρυφή εμαυτόν κατακρίνω ταις τρυφαίς καί απάταις, διό σε ικετεύω εκ πυρός τού ρυσθήναι Χριστέ τού αιωνίου εις πάντας τούς αιώνας.

Τριαδικόν

Τρισσοφαή θεότητα ενιαίαν εκλάμπουσαν αίγλην εκ μιάς τρισυποστάτου φύσεως Γεννήτορα άναρχον Ομοφυά τε Λόγον Πατρός καί συμβασιλεύον ομοούσιον Πνεύμα, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος, Έκστηθι φρίπτων ουρανέ

Βάθη καρδίας ερευνών, Ο πρό γενέσεως προγινώσκων τά ημών, βιαίας βιοτής αφήρπασας, τήν προσφυγούσάν σοι Σωτήρ, βεβαίως τή σή φιλανθρωπία, βοώσαν ασιγήτως, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερευψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ω αλλοιώσεως σεπτής, τής πρός τό κρείπτόν σου, μεταθέσεως σεμνή! ώ πόθου θείκου μισησαντος, τας σαρκικός ηδονάς! ώ πίστεως ζεούσης καί θείας! πανεύφημε Μαρία, ήν πιστώως ευφημούμεν, καί υπερευψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Εύρες τών πόνων αμοιβήν, καί τών καμάτων σου τήν αντίδοσιν σεμνή, Μαρία, δι' ὧν καταβέβληκας, τόν παλαμναίον εχθρόν, καί νύν σύν τοῖς, Ἀγγέλοις κραυγάζεις, τόν ὕμνον ασιγήτως βοῶσα, καί υπερυψούσα, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὅλον ανέπλασεν ἐμέ δι' ἀγαθότητα, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, οὐ φθείρας ἐκατέρας φύσεως τὰ ἰδιώματα, ὡς πάντων τών αἰώνων Δεσπότης, ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἄσμασιν ὑμνούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ' Σέ τήν ἀπειρόγαμον

Πένητά με Λάζαρον, Χριστέ αἰτούμαι ἀπεργάζου, τάς τών ἡδονῶν ορέξεις μου, ἐξορίζων ὡς φύσει Θεός, ταῖς δέ ἀρεταῖς με, ὡς τόν Πλούσιον, ποιήσον ἵνα πίστει, ἐν ὑμνωδίαις μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καί ἀσπλαγχνος, τόν νοῦν παρέβλεψά μου πίστει σου τών ἐντολῶν Φιλάνθρωπε, πρό πυλῶν ἐρριμμένον δεινῶς, ἀλλ' ὡς συμπαθῆς καί φιλοικτίρμων ἀνάστησον ὡσπερ συμπαθῆς πάλαι, τόν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν παραβολήν τήν τοῦ Δεσπότη, πάντες οὖν πιστοί μισήσωμεν τοῦ Πλουσίου τό ἀσπλαγχνον, ἵνα τῆς κολάσεως ἐκφύγωμεν καί ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ αἰεὶ χορεύσωμεν

Θεοτοκίον

Σέ τήν τόν ἀόρατον Θεόν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τόν ἐν οὐρανοῖς ὑμνούμενον ὑπό, διῶ σου ἡμῖν δωρούμενον πάσης τῆς Κτίσεως καὶ πάντοτε σωτηρίαν, ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Ἄλλος, Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ

Ράον υπέφερες Μήτηρ τῆς ἐρήμου τόν πόνον ρυθμιζομένη κραταιά δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ρυπαροὺς λογισμοὺς, ἐπερχομένους καί γάρ, ρεῖθροις θείων δακρύων ἐσβέννυες σεμνή, Ἀσκητῶν ἢ ἀκρότης Ὁσίων καύχημα.

Φαινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζει σε μόνη, ἡ φῶς τεκούσα τόν Χριστόν, Παρθένος καί ἀγνή, φοβερόν τοῖς ἐχθροῖς σέ καθιστώσα σεμνή, φανεράν δέ τοῖς πάσι Μαρία δεικνύει σε, Ἀσκητῶν ὡραιότης, Ὁσίων ἔρεισμα.

Καταλιπούσα ἐμφρόνως, τὰ ἐπίγεια πάντα, κατοικητήριον σεπτόν τοῦ Πνεύματος ὠφθης, κοσμικῶν οὖν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι, καθικέτευε μόνον Χριστόν τόν λυτρωτῆν, τοὺς πιστῶς ἐκτελούντας, τήν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Νόμους τῆς φύσεως Κόρη υπέρ φύσιν λαθούσα, νέον, Παιδίον ἐπὶ γῆς, ἐκήσας ἀγνή νομοδότην ὄντα καί παλαιόν ἡμερῶν νοητέ Οὐρανέ, τοῦ τών πάντων Ποιητοῦ, διό πίστει καί πόθῳ, σέ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Τό Ἐωθινόν Ἀναστάσιμον

Τῆς Οσίας τό παρόν

Ὁ οὐρανόν τοῖς ἀστροῖς

Υπόδειγμα μετανοίας σέ ἔχοντες πανοσία Μαρία Χριστόν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καί πόθῳ, σέ ἄσμασιν ευφημῶμεν.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ γλυκασμός τών Ἀγγέλων, τών θλιβομένων ἢ χαρά Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καί ρύσαι, τών αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρῶ τῆς Οκτωήχου

Δόξα... Ἦχος α' Ἰδιόμελον

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καί πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καί ἀσκησις, σύν ἀγιασμῷ,

όθεν ουδέ πλούσιοι εισελεύσονται εν αυτή, αλλ' όσοι τούς θησαυρούς αυτών εν χερσί πενήτων αποτίθενται. Ταύτα καί Δαυίδ ο Προφήτης διδάσκει λέγων. Δίκαιος ανήρ ο ελεών όλην τήν ημέραν, ο κατατρυφών τού Κυρίου καί τώ φωτί περιπατών ός ου μή προσκόψη, ταύτα δέ πάντα, πρός νουθεσίαν ημών γέγραπται όπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν, καί δώη ημίν Κύριος αντί τών επιγείων τά επουράνια.

Καί νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλίπται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εζωοποιήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν, Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καί Απόλυσις

Εισ τήν Λιτήν

Τό Εωθινόν Ιδιόμελον κτλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά οι Μακαρισμοί τής Οκτωήχου καί εκ τού Κανόνος τού Τριωδίου η ς' Ωδή.

Ο Α π ό σ τ ο λ ο ς

Προκείμενον Ήχος πλ. δ'

Εύξασθε καί απόδοτε Κυρίω τώ Θεώ.

Στίχ. Γνωστός εν τή Ιουδαία ο Θεός.

Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. θ', 11-14)

Αδελφοί Χριστός παραγενόμενος Αρχιερεύς τών μελλόντων αγαθών, διά τής μείζονος καί τελειότερας σκηνης ου χειροποιήτου τουτέστιν ου ταύτης τής κτίσεως, ουδέ δι αίματος τράγων καί μόσχων, διά δέ τού ίδιου Αίματος εισήλθεν εφ' άπαξ εις τά Άγια, αιωνίαν λύτρωσιν ευράμενος. Εί γάρ τό Αίμα ταύρων καί τράγων, καί σποδός δαμάλεως ραντίζουσα τούς κεκοινωμένους, αγιάζει πρός τήν τής σαρκός καθαρότητα, πώσω μάλλον τό Αίμα τού Χριστού, ός διά Πνεύματος αιωνίου, εαυτόν προσήνεγκεν άμωμον τώ Θεώ, καθαριεί τήν συνείδησιν ημών από νεκρών έργων, εις τό λατρεύειν Θεώ ζώντι;

Αλληλούϊα Ήχος πλ. δ'

Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω.

Ευαγγέλιον κατά Μάρκον

Τώ καιρώ εκείνω παραλαμβάνει ο Ιησούς...

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών. Αλληλούϊα.

[t82top](#)

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια Τού Ιωσήφ
Ήχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Πτωχεύσας ο πλούσιος Χριστέ, τούς βροτούς επλούτισας, αθανασίαν καί έλλαμψιν, διό πτωχεύσαντα, ηδοναίς τού βίου, αρεταίς με πλούτισον, καί πένητι Λαζάρω με σύνταξον, τής τού Πλουσίου με, τιμωρίας εξαιρούμενος, καί γεέννης, τής αποκειμένης μοι.

Κακίαν επλούτησα δεινώς, καί τρυφήν ηγάπησα, καί τών εν βίω απήλαυσα, ηδονών Κύριε, καί πυρός γεέννης, υπόδικος γέγονα, λιμώττοντα τόν νούν μου ως Λάζαρον, παραβλεψάμενος, πρό πυλών τών θείων πράξεων, ερριμμένον, οίκτηρόν με Δέσποτα.

Ἴτερον Προσόμοιον Τού Θεοδώρου
Νεφέλην σε φωτός

Τήν έκτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Εβδομάδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίω, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων ἀσωμεν πιστοί, ἐρχομένω ἐν δόξῃ, δυνάμει θεότητος, ἐπί τήν Ἱερουσαλήμ, νεκρώσαι τόν θάνατον, διό ἐτοιμάσωμεν εὐσεβώς, τά τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τό Ὡσαννά ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπό τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Εἰς τά Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος α'

Θαυμαστή τοῦ Σωτήρος, ἡ δι' ἡμᾶς φιλόνητος γνώμη, τῶν μελλόντων γάρ τήν γνώσιν, ὡς παρόντων κεκτημένος, τοῦ Λαζάρου καί τοῦ Πλουσίου, τόν βίον ἐστηλίτευσε, τῶν ἐκατέρων οὖν τό τέλος ἐνοπριζόμενοι, τοῦ μὲν φύγωμεν, τό ἀπηνέες καί μισάνθρωπον, τοῦ δέ ζηλώσωμεν, τό καρτερές καί μακρόθυμον, πρὸς τό σύν αὐτῷ τοῦ Ἀβραάμ κόλποις, ἐνθαλπόμενοι βοᾶν, Δικαιοκρίτα Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καί τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καί ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Αὐτόμελον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τό ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπί γῆς ἀνθρώπων, κραταιά προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σώσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τόν λίθον ἐκκυλίσας, τῆς πωρώσεως Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐμῆς καρδίας, νεκρωθεῖσαν τοῖς πάθεσιν, ἐξέγειρον ψυχῇ μου ἀγαθέ, καί φέρειν σοι βαΐα ἀρετῶν, ὡς νικητῇ τοῦ Ἄδου, ἐν κατανύξει Δέσποτα, ἀξίωσον, ὅπως τῆς αἰωνίου ζωῆς τύχῃ, ὑμολογῶν σου τό κράτος, καί τήν εὐσπλαγχνίαν σου, μόνε φιλόνητε.

Θεοτοκίον

Θαύμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωρούσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται, συνέλαβες γάρ ἀσπόρως, καί ἔτεκες ἀφράστως, ὄν ταξιαρχία Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηται, αὐτόν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τήν έκτην Εβδομάδα, τῆς Νηστείας ἐπέχοντες, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων ἀσωμεν, Χριστῷ τῷ ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς, καθίσει ἐπί πύλου οἰκίου, τό τῶν ἐθνῶν ὑποκλίνας ὡς Βασιλεὺς, ἀλόγιστον τῷ Γεννήτορι, τοὺς κλάδους αὐτῶ τῶν ἀρετῶν, πάντες προευνεπίσωμεν, ὅπως καί τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, χαίροντες ἴδωμεν.

Θεοτοκίον

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἰς τόν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρυσότι

προτείνασα δυσώπησον, λυτρώσασθαι ημάς, εκ πειρασμών καί παθών καί κινδύνων, τούς ευφημούντας καί πόθω βούντάς σοι, Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντιεκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς διά τού τόκου σου.

Τριώδιον Ποίημα Ιωσήφ

Ωδή α' Ἦχος α' Ωδήν επινίκιον

Τά πάθη νεκρώσωμεν, δι' εγκρατείας, τό πνεύμα ζωώσωμεν, δι' ενθέων πράξεων, όπως οψώμεθα, Πάθος Χριστού τό σεπτόν καθαρωτάτω νοί.

Ασπλάγγνου ζηλώσαντα, Πλουσίου τρόπους, Χριστέ πολυεύσπλαγγνε, ικετεύω σύνταξον, Λαζάρω πένητι, λυτρούμενός με τής φλογός, καί τού ασβέστου πυρός.

Εκ πάντων ενήστευσα, κατορθωμάτων, εις κόρον απήλαυσα, τών σφαλμάτων Κύριε, νύν ούν πεινώντά με, σωτηριώδους καί σεπτής, έμπλησον βρώσεως.

Θεοτοκίον

Εμέ τόν κατάκριτον, εν καταδίκη, πανάχραντε Δέσποινα, ερριμμένον έργων μου, σώσον οικτείρησον, τόν πανοικτίρμονα Θεόν, αποκούσασα.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου Ἦχος α' Τώ βοηθήσαντι Θεώ

Τή τών Βαΐων Εορτή, υπαντήσωμεν πιστοί, προεορτάζοντες αυτήν, από σήμερον φαιδρώς, ίνα τό ζωηφόρον, αξιωθώμεν Πάθος ιδείν.

Ἐρχεται ήκει ο Χριστός, πρός τήν Ιερουσαλήμ, ως Βασιλεύς κεκαθηκώς, επί πώλουονικού, τό τών εθνών υποκλίνει, αλόγιστον, υπό ζυγόν τώ Πατρί.

Δόξα...

Η εν θεότητι μιά, τρισυπόστατος Μονάς, Πάτερ αγέννητε Θεέ, καί Υιέ μονογενές, καί μόνον άγιον Πνεύμα, ομοβασίλειον κράτος, σώσον πάντας ημάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περί σου, ελαλήθη πανταχού, ότι εκύησας σαρκί, τόν τών όλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, ανύμφευτε καί απειρόγαμε.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ιδού αφίκετο Χριστός, πρός τήν πόλιν Βηθφαγή, Χαίρε Λαζάρου η πατρίς, Βηθανία, ότι σοί, δείξει θαυμάσιον μέγα, τόν Λάζαρον, εξανιστών εκ νεκρών.

Ο Ειρμός

Τώ βοηθήσαντι Θεώ, εν Αιγύπτω, τώ Μωσή, καί δι' αυτού τόν Φαραώ, πανστρατιά βυθίσαντι, επινίκιον ωδήν άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Ωδή η'

Ον φρίπτουσιν

Ακάρπους επλούτησα, ο τάλας λογισμούς, ψυχήν κατεμόλυνα, αθέσμοις ηδοναίς, καίσκότος κυκλοί με απογνώσεως, αύγασόν μοι φέγγος, Θεέ μου μετανοίας.

Ως πάλαι εφώτισας, Τυφλόν εκ γενετής, ψυχήν μου καταύγασον, μή βλέπουσαν τό φώς, τό σόν Ελεήμον, αλλ' εν σκότει δεινής, λήθης συγχωσθείσαν, καί μερίμναις τού βίου.

Νηστεύσας ηνέωξεν, Ηλίας ουρανούς, καί όμβροις κατήρδευσε, διψήσασαν τήν γήν, Νηστεύσωμεν ρείθροις, καταντλούμενοι, ψυχικών δακρύων, όπως ελεηθώμεν.

Θεοτοκίον

Ως έμπυχος άμπελος, εξήνθησας ημίν, τόνβότρυν τόν πέπειρον, πηγασαντα Αγνή, Παρθένε τόν οίνον, τής αφέσεως, καί τής αμαρτίας, ξηράναντα τήν μέθην.

Ειρμός άλλος

Ἕμνον σοι προσφέρομεν

Ἕνοικται τά πρόθυρα, τής τού Λαζάρου ζωοποιίας, Χριστός γάρ ήκει, ως εξ ύπνου εγείραι τόν θανέντα, καί καταπαλαίσαι, ζωή τόν θάνατον.

Μέγα σου τό καύχημα, ὦ Βηθανία! ὅτι τόν Κτίστην ξεναγωγήσαι, αξιούσαι βοώσα, Ευλογεῖτε τά ἔργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα

Σέ τήν υπερούσιον, τριπλήν Μονάδα, τήν ενουμένην ἐν διαιρέσει, τή μορφῇ τοῖς προσώποις, τόν Πατέρα, καί Υἱόν, καί Πνεῦμα, θεῖον δοξολογήσωμεν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τό Χαίρε φεγγόμεθα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, ὅτι ἀνήψας χαράν τῷ Κόσμῳ, τόν Σωτή ρα τοῦ Κόσμου, ὄν δυσώπει ὑπὲρ πάντων, Παρθένε πανύμνητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Ἕμνον σοι προσφέρομεν, ὅτι ἐν πῶλῳ οχηματίζεις, ὁ ἐν υψίστοις, Χερουβὶμ ἐπιβαίνων, ἵνα πάντας καθυποτάξῃς, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Αἰνούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ὁ Εἰρμός

Ἕμνον σοι προσφέρομεν, τῶν Ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καί ὑμνοῦντες λέγομεν, Ευλογεῖτε πάντα τά ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

Ὡδή θ'

Τήν ζωοδόχον πηγὴν

Θανατωθεὶς τοῖς πολλοῖς πλημμελήμασι, τῆς ἀμελείας ἐν τάφῳ συνέχομαι, λίθον ἀπογνώσεως ἔχων ἐπικείμενον, ὄν περ διάρας Χριστέ τῷ σώ ελέει, ὥσπερ τόν Λάζαρον πρὶν ἐξανάστησον.

Τήν τοῦ Πλουσίου ἐκφύγωμεν μίμησιν, κατακριθέντος εἰς φλόγα τήν ἀσβεστον, καί Λαζάρου στέρξωμεν, τό ἐν πόνοις, ἔμμονον, ὅπως ἡμᾶς Ἰησοῦς παρακαλέσῃ, καί βασιλείας μετόχους ἐργάσῃται,

Τήν παθοκτόνον Νηστείαν ποθήσωμεν, ταῖς προσευχαῖς ἐπιμόνως σχολάσωμεν, κλαύσωμεν, πενήθσωμεν καί θερμῶς στενάξωμεν, ὅπως ἐντεύθεν ἡμᾶς ἀποδημούντας, ὁ Ἀβραάμ, ἐν τοῖς κόλποις εἰσδέξῃται.

Θεοτοκίον

Τῆς παρθενίας τό θεῖον κειμήλιον, τῶν Προπατόρων τήν μόνην ἀνόρθωσιν, τήν πηγὴν τήν βρύουσαν, ευσπλαγχνίας ἀβυσσον, τήν καλλονὴν Ἰακώβ, τήν Θεοτόκον, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος

Σέ τήν οραθείσαν πύλην

Σήμερον Χριστῷ δηλοῦται, πέραν Ἰορδάνου διατρίβοντι, ἡ νόσος τοῦ Λαζάρου, καί ὡς προγνώστης λέγει, Ἡ ἀσθένεια αὕτη, οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον.

Ευτρεπίζου Βηθανία, κόσμησόν σου θεῖως τὰς εἰσόδους, πλάτυνον τὰς ἐπαύλεις, ἰδοὺ γάρ ὁ Δεσπότης, ἤξει σὺν Ἀποστόλοις, τό θρέμμα σου ζωούμενος.

Δόξα...

Σέ τήν τριστυπόστατον Μονάδα, καί ἀδιαίρετον οὐσίαν, ἡ τῶν Ἐξαπτερῶν δοξολογεῖ στρατιά, καί ἀνθρώπων τό γένος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Σέ τόν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, καί ἐκ τῆς Μητρὸς ἀνερμηνεύτως, ἐν χρόνῳ γεννηθέντα εἰς πάντων σωτηρίαν, ὡς Ποιητὴν καί Δεσπότην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Σὺν τοῖς ευποῖᾶς κλάδοις, καί ἀγνεῖας φέροντες βαῖα, ἐτοιμασθῶμεν πάντες, Χριστῷ προσυπαντήσῃ, πρὸς τήν Ἱερουσαλήμ, ἤκοντι, ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

Σε τήν οραθείσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἡ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ μὴ Θεός ὁ μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν,

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἕχος πλ. α'

Μὴ καταδικάσῃς με Χριστέ, ἐν φλογὶ γεέννης, ὡς τόν Πλούσιον διὰ Λάζαρον, ἀλλὰ δώρησαι

καμοί, εν κλαυθμῷ αιτούντι, ρανίδα φιλανθρωπίας, ο Θεός, καί ελέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ευλογημένος ο στρατός, τού Βασιλέως τῶν ουρανῶν, εἰ γάρ καί γηγενεῖς υπήρχον οἱ Αθλοφόροι, ἀλλά Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καί διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς, εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατὰπεμψον ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καί αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰκιτριμῶν, καί τόν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. β'

Αὕτη ἐστίν, ὁ Θεός, ἡ φοβερὰ ἡμέρα, ἥς φθάσαι τήν ἐσπέραν οὐκ ἠλπίζομεν, καί ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς, φιλανθρώπως κατηξίωσας, Τρισάγιε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρδ'

Ευφρανθήτω καρδία ζητούντων τόν Κύριον.

Στίχ. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καί επικαλεῖσθε τό ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΜΗ', 17 - ΜΘ', 4)

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ρυσάμενός σε, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ, Εγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τήν ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσῃς αὐτή, Καί, εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἄν ὡσεὶ ποταμός ἡ εἰρήνη σου, καί ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης, καί ἐγένετο ἄν ὡς ἡ ἄμμος τό σπέρμα σου καί τά ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, ὡς ὁ χούς τῆς γῆς, οὐδέ νύν οὐ μή ἐξολοθρευθῆς, οὐδέ ἀπολείπεται τό ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ, Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλώνας, φεύγων ἀπό τῶν Χαλδαίων, φωνήν ευφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καί ἀκουστόν γενέσθω τοῦτο, ἀπαγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, λέγετε, Ἐρρύσατο Κύριος τόν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ, καί ἐάν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς σχισθήσεται πέτρα, καί ρυήσεται ὕδωρ, καί πίεται ὁ λαός μου, οὐκ ἐστί χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν, Ἀκούσατέ μου νῆσοι, καί προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τό ὄνομά μου, καί ἔθηκε τό στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξείαν, καί ὑπό τήν σκέπην τῆς χειρός αὐτοῦ ἐκρυσέ με, ἔθηκε με ὡσεὶ βέλος ἐκλεκτόν, καί ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυσέ με, καί εἶπέ μοι, Δούλός μου εἶ σύ, Ἰσραήλ, καί ἐν σοί δοξασθήσομαι, Καί ἐγώ εἶπα, Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καί εἰς οὐδέν ἔδωκα τήν ἰσχύν μου, διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρά Κυρίῳ, καί ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρε'

Ευλογητός Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραήλ.

Στίχ. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.

[t83top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι

Πολλοῖς παραπτώμασι, καί ἠδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, ἀσθενούσαν κέκτημαι, τήν ἰσχύν ὁ δειλαῖος, καί κατάκειμαι, ἐπὶ κλίνης πάντοτε, ραθυμίας Δέσποτα, καί βοῶ σοι, Συμπαθέστατε, ἐλθὼν ἐπίσκεψαι, ρώσιν μοι παρέχων καί ἔλεος, καί μή εγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, καί ἐπιχαρῆ μοι, ἐχθρός τῇ ἀπωλείᾳ, ὀζητῶν, εἰς Ἄδου βάραθρα πάνδεινα, Σῶτερ κατασπάσαι με.

Τόν ἀσπλαγχνον Πλούσιον, ἐν ἀφροσύνῃ ζηλώσας, ἠδέως ευφραίνομαι, ἠδοναῖς καί πάθεισι βυθιζόμενος, καί ὀρῶν κείμενος, πρό πυλῶν πάντοτε, μετανοίας ὡσπερ Λάζαρον, τόν νοῦν μου Κύριε, τοῦτον ἀναισθητῶς παρέρχομαι λιμῶπτοντα νοσοῦντά τε, καί διηλεκωμένον τοῖς πάθεσιν, ὅθεν τῆς γεέννης, ὑπόδικος εἰμί τῆς ἐν φλογί, ἐξ ἥς με λύτρωσαι Δέσποτα, μόνε πολυέλεε.

Ἐτερον Προσόμοιον Τού Θεοδώρου
Ἦχος πλ. α' Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως

Κύριε, πέραν Ἰορδάνου σαρκί διατρίβων, προαγορεύεις Λαζάρου τὴν νόσον, πρὸς θάνατον μὴ εἶναι, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆς δόξης γεγενῆσθαι, Δόξα τῇ μεγαλοουργίᾳ σου, καὶ παντοκρατορίᾳ σου, ὅτι καθείλες τὸν θάνατον, διὰ πλήθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προκείμενόν Ἦχος δ' Ψαλμός ρς'

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτιεις τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΚΖ', 1-41)

Εγένετο μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν, καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱέ μου, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγὼ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου, νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν, καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἐνεγκέ μοι, ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ μου, πρὶν ἢ αποθανεῖν με, Ρεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπορεύθη δὲ Ἡσαὺ εἰς τὸ πεδῖον, θηρεύσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Ρεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ, τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. Ἴδε, ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος, Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, καὶ φαγῶν εὐλογῆσω σε ἐναντίον Κυρίου, πρὸ τοῦ αποθανεῖν με, νῦν οὖν, υἱέ μου, ἀκουσόν μου, καθά ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ερίφους ἀπαλοῦς καὶ καλοῦς, καὶ ποιήσω ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ, καὶ εἰσοίσῃς τῷ πατρὶ σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογῆσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ αποθανεῖν αὐτόν, Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ρεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἐστὶν ὁ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λείος, μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτόν, κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν, Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ. Ἐπ' ἐμέ ἡ κατάρα σου τέκνον, μόνον ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου, καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι, Πορευθεὶς δὲ, ἔλαβε, καὶ ἤνεγκε τὴν μητρί αὐτοῦ, καὶ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθά ἐφίλει ἐποίησεν ἡ ὁ πατήρ αὐτοῦ. Καὶ λαβούσα Ρεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαὺ τοῦ υιοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου, τὴν καλήν, ἢ ἦν παρ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκε περὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους, οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υιοῦ αὐτῆς, καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Πάτερ, ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ, τίς εἶ σύ, τέκνον; Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Ἐγὼ Ἡσαὺ ὁ πρωτότοκός σου, πεποίηκα καθά ἐλάλησάς μοι, ἀναστάς, κάθισον, καὶ φάγε τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογῆσῃ με ἡ ψυχὴ σου, Εἶπε δὲ Ἰσαάκ τῷ υιοῦ αὐτοῦ, τί τοῦτο, ὁ ταχύ εὔρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν, ὁ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον ἐμοῦ, Εἶπε δὲ Ἰσαάκ τῷ Ἰακώβ, Ἐγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σύ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ, ἢ οὐ, Ἠγγίσε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν φωνή, φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαὺ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν, ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. Καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπε, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ, Καὶ εἶπε, Προσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογῆσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε, Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, Ἐγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον, Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ὠσφράνθη τὴν οσμήν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ οσμὴ τοῦ υιοῦ μου, ὡς οσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος, καὶ δῶ ἡ σοὶ ὁ Θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλήθος σίτου καὶ οἴνου, καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες, καὶ γίνου Κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου, ὁ καταρῶμένος σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαάκ εὐλογούντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν ἐξήλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαάκ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας, καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υιοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογῆσῃ με ἡ ψυχὴ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ. Τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν, ἐγὼ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαὺ. Εξέστη δὲ Ἰσαάκ ἔκστασιν μεγάλῃν σφόδρα, καὶ εἶπε. Τίς ἐστὶν ὁ

θηρεύσας μοι θήραν, καί εισενέγκας μοι; καί έφαγον από πάντων πρό τού ελθείν σε, καί ευλόγησα αυτόν, καί ευλογημένος έσται. Εγένετο δέ, ηνίκα ήκουσεν Ησαύ τά ρήματα τού πατρός αυτού Ισαάκ, ανεβόησε φωνήν μεγάλην καί πικράν σφόδρα, καί είπεν, Ευλόγησον δή καμέ, πάτερ, Είπε δέ αυτώ. Ελθών ο αδελφός σου μετά δόλου, έλαβε τήν ευλογίαν σου. Καί είπε, Δικαίως εκλήθη τό όνομα αυτού Ιακώβ, επτέρνικε γάρ με ήδη δεύτερον τούτο, τα τε πρωτοτόκια μου είληφε, καί νύν είληφε τήν ευλογίαν μου. Καί είπεν Ησαύ τώ πατρί αυτού, ουχ υπελίπου μοι ευλογίαν, πάτερ, Αποκριθείς δέ Ισαάκ είπε τώ Ησαύ, Ει κύριον αυτόν πεποίηκά σου, καί πάντας τούς αδελφούς αυτού πεποίηκα αυτού οικέτας, σίτω καί οίνω εσπήριξα αυτόν, σοί δέ τί ποιήσω, τέκνον. Είπε δέ Ησαύ προς τόν πατέρα αυτού. Μή ευλογία μία σοί εστι, πάτερ; ευλόγησον δή καμέ, πάτερ, Κατανυχθέντος δέ Ισαάκ, ανεβόησε φωνή μεγάλη Ησαύ, καί έκλαυσεν, Αποκριθείς δέ Ισαάκ ο πατήρ αυτού, είπεν αυτώ. Ιδού από τής πίοτητος τής γής έσται η κατοικήσις σου, καί από τής δρόσου τού ουρανού άνωθεν, καί επί τή μαχαίρα σου ζήση, καί τώ αδελφώσου δουλεύσεις, έσται δέ ηνίκα άν καθέλης καί εκλύσης τόν ζυγόν αυτού από τού τραχήλου σου. Καί ενεκότει Ησαύ τώ Ιακώβ περί τής ευλογίας, ής ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού.

Προκείμενον Ήχος βαρύς Ψαλμός ρζ'

Υψώθητι επί τούς ουρανούς, ο Θεός.

Στίχ. Ετοίμη η καρδιά μου, ο Θεός.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΘ', 16-25)

Ός φυλάσσει εντολήν, τηρεί τήν εαυτού ψυχήν, ο δέ καταφρονών τών εαυτού οδών, απολείται, ο ελεών πτωχόν, δανείζει Θεώ, κατά δέ τό δόμα αυτού, ανταποδώσει αυτώ, Παιδευειόν σου, ούτω γάρ έσται εύελπις, εις δέ ύβριν μή επαίρου τή ψυχή σου, Κακόφρων ανήρ πολλά ζημιωθήσεται, εάν δέ λοιμυήται, καί τήν ψυχήν αυτού προσθήσει, Άκουε, υιέ, παιδείαν πατρός σου, ίνα σοφός γένη επ' εσχάτων σου, Πολλοί λογισμοί εν καρδιά ανδρός, η δέ βουλή τού Κυρίουεις τόν αιώνα μένει, Καρπός ανδρί ελεημοσύνη, κρείσσον δέ πτωχός δικαίος, ή πλούσιος ψεύστης, Φόβος Κυρίου εις ζωήν ανδρί, ο δέ άφοβος αυλισθήσεται εν τόποις, ού ουκ επισκοπεί γνώσις, ο εγκρύπτων εις τόν κόλπον αυτού χείρας αδίκως, ουδέ τώ στόματι ου μή προσαγάγη αυτάς, Λοιμού μαστιγωμένου, άφρων πανουργότερος έσται, εάν δέ ελέγχης άνδρα φρόνιμον, νοήσει αισθησιν.

Εις τά Απόστιχα

Ιδιόμελον Ήχος δ'

Τής ψυχοβλαβούς πλεονεξίας, ελευθέρωσον Σωτήρ, καί μετά Λαζάρου τού πένητος, εντοίς κόλποις Αβραάμ αριθμησον ημάς, σύ γάρ εν ελεεί πλούσιος ών, εκουσίως δι' ημάς επτώχευσας, καί εκ φθοράς εις αφθαρσίαν μετεπανήγαγες, ως συμπαθής Θεός καί φιλόανθρωπος. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Ο τών αγίων Μαρτύρων δεξάμενος τήν υπομονήν, καί παρ' ημών δέχου τήν υμνωδίαν Φιλόανθρωπε, δωρούμενος ημίν, ταίς αυτών ικεσίαις, τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ρύσαι ημάς εκ τών αναγκών ημών Μήτηρ Χριστού τού Θεού, η τεκούσα τόν τών όλων Ποιητήν, ίνα πάντοτε κράζωμέν σοι, Χαίρε η προστασία τών ψυχών ημών.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ήχος πλ. β'

Αγγελικαί δυνάμεις

Αμαρτιών τή νόσω κατατηκόμενος, τής απογνώσεως κλίνη κατάκειμαι, διό με Ιατρέ τών ασθενούντων, επίσκεψαι σή φιλόανθρωπία, καί μή παραχωρήσης, εναφυπνώσαι δεινώς, εις θάνατον πανοικτίρμον, ίνα βού σοι θερμώς, ο τού ελέους χορηγός, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Αρχή σωτηρίας, η τού Γαβριήλ προσηγορία, προς τήν Παρθένον γεγονόςεν, ήκουσε γάρ τό Χαίρε, ουκ απέφυγε τόν ασπασμόν, ουκ εδίστασεν ως η Σάρρα εν τή σκηνή, αλλ' ούτως έλεγεν. Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρήμάσου.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α' Λάμπει σήμερον

Χθές καί σήμερον, ἡ νόσος ἡ τοῦ Λαζάρου, ταύτην γάρ Χριστῷ δηλοῦσιν αἱ σύγγονοι, ἐν χαρᾷ ἡ Βηθανία προευνεπίστου, τόν Δεσπότην ξεναγωγῆσαι καί Βασιλέα, σὺν ἡμῖν βοήσαι, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τό τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρύσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενώς, Ἀντιπάχθητι αἰσχροῖς, καί ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοώμεν σοι, Χαίρε Αειπάρθενε.

Τριώδιον Ποίημα Ἰωσήφ Ὡδή β' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καί τό ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῆ μόνη δεξιᾷ, καί τῆ ἰσχυί τῆ ἐμή.

Θέλων ἐπιώχευσας, ὁ φύσει πλούσιος Χριστέ, ἐπείνασας θελήσει, ὁ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον, διό με κόρεσον πεινῶντά σου τήν χάριν, καί δεῖξον τῆς ἐκεῖ, τραπέζης Λόγε κοινωνόν.

Λάζαρον πτωχόν με, ἀμαρτιῶν δεῖξον Χριστέ, καί σκόρπισον τόν πλούτον, ὄν περ κακῶς συνήξα, καί τήν τελείαν σου ἀγάπην οἰκτίρμον, ἐμπλήσας τῆς ἐκεῖ, ρύσαι κολάσεως φρικτῆς.

Παῖδας στομώσασα, δυνατωτέρους τοῦ πυρός, ἐργάσατο νηστεία, ποτέ ἐν Βαβυλῶνι, αὐτοῦς ζηλούσα ὡ ψυχῇ μου, μή ἀθύμει, καί πύρ τῶν ἠδονῶν, πνεύματος σβέσεις δροσισμῷ.

Θεοτοκίον

Χαίρε σοι βοώμεν, τῆ κυησάση τήν χαράν, ἡ Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, Θεόν ὄν ἔτεκες, δυσώπει λυτρωθῆναι, κινδύνων καί φθοράς, τοῦς ἀνυμνούντάς σε αεί.

Ἄτερον Ποίημα Θεοδώρου

Εἰρμός ἄλλος

Ἦχος πλ. α' Ἴδετε ἴδετε

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ πέραν, Ἰορδάνου διατρίβων ἐπακούσας, ὅτι Λάζαρος νοσεῖ, καί φήσας ὅτι οὐ θνήσκει, ἀλλ' ἔστι τούτο ὑπέρ τῆς δόξης μου.

Θρήνοις βαλλόμεναι, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, τό πάθος, σοί τῷ Γνώστη τῶν ἀπάντων φανερούσιν, ἀλλά μένεις πρός μικρόν, ἵνα ἐπανάγῃς τό θαῦμα, καί υποδείξῃς τοῖς Μαθηταῖς σου φρικτά.

Δόξα...

Ὁμοβασίλειε, ἡ τρισυπόστατος Μονάς, κυρία, βασιλεία τῶν αἰώνων, σέ δοξάζει τόν Πατέρα, καί Υἱόν, καί τό ἅγιον Πνεῦμα, πληθῆς Ἀγγέλων, καί πάσα φύσις βροτῶν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τίς μή θαυμάσει, βλέπων ἐν σοί τόν Πλαστοργόν, Παρθένε ἀναπλάσαντα Ἀδάμ τόν πεπρωκότα καί ἀφράστῳ ἐνώσει, ἐκ σοῦ σαρκί τεχθέντα, ἀναλοιώτως εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι

Νῦν ευνεπίσθητι, ὡ Βηθανία ἐν χαρᾷ ποιούσα, τήν δοχῆν τοῦ Βασιλέως τῶν ἀπάντων, ὅτι ἤξει ἐπὶ σέ, ἵνα τόν Λάζαρον δεῖξῃ, παλινδρομοῦντα ἐκ τῆς φθοράς πρός ζωήν.

Ὁ Εἰρμός

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσία, ἵνα σώσω τόν Ἀδάμ, τόν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῆ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφειως.

Ὡδή η'

Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις

Ἐνοῶν μου τά πλήθη τῶν παραπτώσεων, καί πληττόμενος κέντρῳ τῆς συνειδήσεως, ὡσπερ ἐν φλογί, οδυνώμαι ὁ ἄθλιος, Οἰκτιρόν με Λόγε, Θεοῦ τῷ σώ ελέει.

Παραβλέψας Λαζάρου τά κατορθώματα, τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου τρόπους ἐζήλωσα,

εύσπλαγγνε Θεέ, επιστρέψας με οίκτειρον, ίνα σέ δοξάζω, εις πάντας τούς αιώνας.

Ψυχική ασθεναία περικρατούμενος, καί τεθνήξεσθαι μέλλων δι' απογνώσεως, τής σής Ιησού, επισκέψεως δέομαι, τής ζωοποιούσης, τούς σέ προσκαλουμένους.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε σύ με διάσωσον, τής εμής ασθεναίας γενού βοήθεια, η τόν θελητήν τού ελέους κήσασα όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

**Ειρμός άλλος
Οι όσοί σου Παίδες**

Αγάλλου Βηθανία, η τού Λαζάρου πατρίς, επίσοί γάρ Χριστός επιστάς, μεγαλείον τελέσει, ζωώσας τόν Λάζαρον.

Λάζαρος νοσηλεύεται, ίνα σύ δοξασθής, ο Υιός τού Θεού εν αυτώ, καί υμνεί σε απαύστως, τά έργα τόν Κύριον.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Τριάδα παναγίαν, τήν εν Πατρί, καί Υιώ, καί Πνεύματι, υμνούντες ψάλλομεν, Ευλογείτε, τά έργα τόν Κύριον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν άρρητόν σου τόκον, πάντες υμνούμεν Αγνή, καί σέβοντες αυτόν ως Θεόν, ευλογούμεν υμνούμεν, απαύστως τόν Κύριον.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τών αρετών τούς κλάδους, πρός υπαντήν τού Χριστού, ευτρεπίζοντες νύν κράζομεν, Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

**Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον
Ο Ειρμός**

Οι όσοί σου Παίδες, εν τή καμίνω Χριστέ, ανυμνούντες έψαλλον, Ευλογείτε τά έργα, Κυρίου τόν Κύριον.

Ωδή θ'

Θεόν ανθρώποις

Τό πρίν τόν άνθρωπον τόν Πρωτόπλαστον, γεύσις πικρά δεινώς τού Παραδείσου εξώρισε, καί θανάτου τοίς βρόχοις υπέζευξε, Νήστευσον ώ ψυχή μου, φεύγε τήν μίμησιν, φεύγε τής τροφής τήν ηδονήν, τήν πολυώδυνον.

Εις νούν λαμβάνω σου τό κριτήριον, τό τής φλογός τό άσβεστον, Κριτά δικαιοτάτε, εμαυτόν κατακρίνω πρό κρίσεως, δέδοικα γάρ καί τρέμω, άμετρα ππαίσας σοι, άλλος ως ουδείς επί τής γής, διό με οίκτειρον.

Παθών εκπλύνωμεν αμαυρότητα, φωτιστικαίς ευχαίς, καί αρετών κλάδους φέροντες, υπαντήσαι Χριστώ επισπεύσωμεν, πώλω προσδοκωμένω, νύν επιβήσεσθαι, ετοιμαζομένω τε παθείν, διά τό σώσαι ημάς.

Θεοτοκίον

Εκ σου Παρθένε θεοχαρίτωτε, τοίς εκ νυκτί παθών κεκρατημένοις ανέτειλε, τού φωτός καί ειρήνης Χριστός χορηγός, τήν εξ απροσεξίας, λύων παράβασιν, καί τήν απολύτρωσιν ημίν, σαφώς δωρούμενος.

Άλλος Ησαΐα χόρευε

Νύν τά νεκροτάφια, ετοιμάζου, Λάζαρε σοφέ, εκλείπεις γάρ τής ζωής, αύριον θανών, τόν τάφον επίβλεπον, όν οικήσεις, αλλά σε Χριστός, πάλιν ζωώσεται, αναστήσας τετραήμερον.

Βηθανία χόρευε, επί σέ γάρ, ήξει ο Χριστός, θαύμά σοι εκτελών, μέγα καί φρικτόν, δεσμεύσας τόν θάνατον, αναστήσει, πάντως ως Θεός, Λάζαρον θνήξαντα, καί τόν Κτίστην μεγαλύνοντα.

Δόξα...

Ομοουσιότητι, ανυμνώ σε, άναρχε Τριάς, σεπτή ζωαρχική, άτμητε Μονάς Πατήρ ο αγέννητος καί γεννητέ, Λόγε καί Υιέ, Πνεύμα τό άγιον, ημάς σώσον τούς υμνούντάς σε.

Καί νύν...

Υπέρ νούν ο τόκος σου, Θεομήτορ, άνευ γάρ ανδρός, η σύλληψις εν σοί, καί παρθενικώς, η

κύησις γέγονε, καί γάρ Θεός ἐστιν ὁ τεχθεὶς ὄν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένη μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Δεῦτε ετοιμάσωμεν, τῷ Κυρίῳ, τὰ πρὸς ὑπαντήν, βαῖα ἀρετῶν, φέροντες αὐτῷ, οὕτω γάρ δεξιόμεθα, ὡς εἰς πόλιν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, προσκυνούμεντες καὶ ὑμνούντες αὐτόν.

Ὁ Εἰρμός

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ, ὄν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένη μακαρίζομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. α'

Ὀλισθηρῶς τοῖς παραπτώμασι, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν ἀμαρτημάτων, συνδεδεμένη ὡ ψυχῇ, τί ραθυμεῖς; τί ἀμελεῖς; φεύγε αἰεὶ Σοδόμων καὶ Γομόρρας ὡς ὁ Λῶτ, ἀσελγείας τὸν ἐμπρησμόν, μὴ στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ γένη καθάπερ στήλη ἀλός, εἰς ὅρος ἀνασώζου τῶν ἀρετῶν, φεύγε αἰεὶ τοῦ ἀπηνούς Πλουσίου, ἀσπλαγχνίας τὴν φλεγμονήν, εἰς τοὺς κόλπους πρόβαινε τοῦ Ἀβραάμ, ὡς ὁ Λάζαρος, διὰ ταπεινοφροσύνης κράζουσα, Ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγή, Κύριε δόξα σοι. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνους ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σε δυσωπούμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη, Πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. α

Ἀκαταμάχητον τείχος ἔδωκας τῇ πόλει ἡμῶν, τὴν τεκούσάν σε Παρθένον, δι' αὐτῆς Σῶτερ, ἀπὸ τῶν κύκλω συνενπιθημένων κακῶν, ἐξελοῦ δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρη'

Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, τὴν αἰνεσίμ μου μὴ παρασιωπήσης.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΜΘ', 6-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ρυσάμενός σε, ὁ Θεός Ἰσραήλ, Ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, τὸν δούλον τῶν ἀρχόντων, Βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν Κυρίου, ὅτι πιστός ἐστιν ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ὅς ἐξελέξατό σε. Οὕτω λέγει Κύριος, Καίρῳ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύφθητε. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ μονὴ αὐτῶν, οὐπεινάσουσιν, οὐδέ διψήσουσιν, οὐδέ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδέ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεὼν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἀξει αὐτοὺς.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρθ'

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθουεκ δεξιῶν μου.

t84top

Τῆ Τρίτῃ Προ τῶν Βαΐων

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Στιχηρὰ Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

Πάσαις προσβολαίς τού πονηρού, η πολυπαθής μου καρδιά, εξασθενήσασα, τάφω κατενήνεκται, τής ραθυμίας δεινώς, καί ως λίθω καλύπτεται, τή αναισθησία, Σώτερ ο τώ ξύλω σου, τού ζωηφόρου Σταυρού, πάντας τούς εν Ἄδη ζώσας, ἐγειρόν με ζώωσον, ὅπως, φόβω σου δοξάζω τήν Θεότητα.

Πλούτον ἠδονών φθοροποιών, τή τού πονηρού συνεργεία, πάντοτε ἔστερξα, μάτην ευφραϊνόμενος, ο ασυνείδητος, τόν δέ νοῦν μουπαρέβλεψα, ως Λάζαρον ἄλλον, στένοντα λιμώπτοντα, ενθέου βρώσεως, Λόγε τής φλογός τής μελλούσης, ρύσαι με τή σή ευσπλαγχνία, ὅπως σε δοξάζω τόν φιλάνθρωπον.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος γ' Ἔστησαν τά τριάκοντα ἀργύρια

Σήμερον ἐναπέψυξεν ο Λάζαρος, καί θρηνεῖ τούτον Βηθανία, ὄν ο Σωτήρ ἡμῶν, ἐγείρεις ἐκ τῶν νεκρῶν, προπιποῦσαι ἐν τῷ φίλω σου, τά τής Αναστάσεώς σου τής φρικτῆς, τού Ἄδου τήν νεκρωσιν, καί Ἀδάμ τήν ζωήν, διά τούτό σε ὑμνοῦμεν.

Καί τού Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρι'

Ἀρχή σοφίας, φόβος Κυρίου.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΛΑ', 3-16)

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰακώβ, Ἀποστρέφου εἰς τήν γῆν τού πατρός σου, καί εἰς τήν γενεάν σου, καί ἔσομαι μετὰ σοῦ, Ἀποστειλάς δέ Ἰακώβ, ἐκάλεσε Λεῖαν, καί Ραχήλ εἰς τό πεδῖον, οὐ ἦν τά ποίμνια, καί εἶπεν αὐταῖς, ὠρῶ ἐγώ τό πρόσωπον τού πατρός ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμέ, ως ἐχθές καί τρίτην ἡμέραν, ὁ δέ Θεός τού πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ, καί αὐταὶ δέ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυί μου δεδούλευκα τῷ πατρί ὑμῶν, ὁ δὲ πατήρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καί ἤλλαξε τόν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, καί οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός τού πατρός μου κακοποιήσαί με, Ἐάν οὕτως εἶπη, τά ποικίλα ἔσται σοῦ μισθός, καί τέξεται πάντα τά πρόβητα ποικίλα, ἐάν δέ εἶπη, τά λευκά ἔσται σοῦ μισθός, καί τέξεται πάντα τά πρόβητα λευκά. Καί ἀφείλετο ὁ Θεός πάντα τά κτήνη τού πατρός ὑμῶν, καί ἔδωκέ μοι αὐτά. Καί ἐγένετο ἠνίκά ἐνεκίσσων τά πρόβητα, ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, εἶδον αὐτά τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καί Ἰδοῦ οἱ τράγοι. Καί οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τά πρόβητα καί τὰς αἰγας, διάλευκοὶ καί ποικίλοι καί σποδοειδεῖς ραντοί, Καί εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος τού Θεοῦ καθ' ὕπνον, Ἰακώβ, Ἰακώβ, Ἐγὼ δέ εἶπα. Τί ἔστι; Καί εἶπεν, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καί ἴδε τοὺς τράγους, καί τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τά πρόβητα, καί τὰς αἰγας διαλεύκους καί ποικίλους, καί σποδοειδεῖς ραντούς, εἴρακα γάρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ὀφθεις σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὐ ἠλείψας μοι ἐκεῖ στήλην, καί ἠύξω μοι ἐκεῖ εὐχὴν, Νῦν οὖν ἀνάστηθι, καί ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καί ἀπέλθε εἰς τήν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καί ἔσομαι μετὰ σοῦ. Καί ἀποκριθεῖσαι Ραχήλ, καί Λεῖα, εἶπον αὐτῷ, Μὴ ἐστιν ἡμῖν ἐτι μερίς, ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τού πατρός ἡμῶν, οὐχ ὡς ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πτέπρακε γάρ ἡμᾶς, καί καταβρώσει κατέφαγε τό ἀργύριον ἡμῶν, πάντα τόν πλούτον, καί τήν δόξαν, ἦν ἀφείλετο ὁ Θεός τού πατρός ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται, καί τοῖς τέκνοις ἡμῶν, Νῦν οὖν, ὅσα σοι εἶρηκεν ὁ Θεός σου, ποιεῖ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρια'

Ελεήμων, καί οἰκτίρμων, καί δίκαιος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΚΑ', 3-21)

Υἱέ, ποιεῖν δίκαια καί ἀληθεύειν, ἀρεστά παρά Θεῷ μάλλον, ἢ θυσιῶν αἷμα, Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία, λογισμοὶ συντέμνοντος, πλήν εἰς περίσσειαν, καί πᾶς μὴ ἐπισπουδάζων, πλήν εἰς υστέρημα, ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ, μάταια διώκει, καί ἐρχεται ἐπὶ παγίδας θανάτου. Ὁλεθρὸς ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γάρ βούλονται πράσσειν τά δίκαια, Πρὸς τοὺς σκολιοὺς, σκολιάς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεός, ἀγνά γάρ καί ὀρθά τά ἔργα αὐτοῦ, Κρείσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας, καί ἐν οἴκῳ κοινῷ, Ψυχὴ ἀσεβούς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενός τῶν ἀνθρώπων, Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἀκακός, συνιών δὲ σοφός, δέξεται γνώσιν, Συνιεὶ δίκαιος ψυχᾶς

ασεβών, καί φαυλίζει ασεβείς εν κακοίς. Ός φράσσει τά ὠτα αὐτοῦ τοῦ μή επακούσαι ἀσθενοῦς, καί αὐτός επικαλέσεται, καί οὐκ ἔσται ὁ επακούων, Δόσις λάθριος, ἀνατρέπει ὀργάς, δῶρων δέ ὁ φειδόμενος, θυμόν ἐγείρει ἰσχυρόν, Ευφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δέ ἀκάθαρτος παρά κακούργοις. Ἀνήρ πλανώμενος ἐξ οδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται. Ἀνήρ ἐνδεής ἀγαπά ευφροσύνην, φιλῶν οἶνον, καί ἔλαιον, οὐ πλουτήσῃ, περικάθαρμα δέ δικαίου ἄνομος, καί ἀντί ευθέων, παράνομος, Κρείσσον οἰκεῖν ἐν γῆ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικός μαχίμου, καί γλωσσῶδους, καί ὀργίλου, θησαυρός ἐπιθυμητός ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἀφρονες δέ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν, ὁδός δικαιοσύνης καί ἐλεημοσύνης εὐρήσει ζῶην καί δόξαν.

**Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος α'**

Πορφύραν αυτοκρατορίας θεότευκτον, καί βύσσον ἀφθαρσίας, ἐστολισμένη ψυχὴ μου, τὴν οἰκείαν ἀξίαν καθύβρισας, πλούτον καί τρυφήν ἐπὶ ἀμαρτία ποιησαμένη, καί κατεπαιρομένη, τῶν ὁμοφύλων, ὡς ὁ τόν πτωχόν Λάζαρον, παριδῶν Πλούσιος. Ἀλλ' ἵνα μή σὺν ἐκείνῳ κολασθῆς, πτώχευσον τῷ πνεύματι, καί τῷ διὰ σέ πτωχεύσαντι Κυρίῳ κράξον, ὁ πορφύραν ὕβρεως πρό Σταυροῦ φορέσας, καί γυμνός ἐν Σταυρῷ παγείς δι' ἐμέ, τῷ τῆς σῆς Βασιλείας ἐνδύματι, ἐξ αἰσχύνῃς αἰωνίου Χριστέ ρύσαι με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἁγιοί! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καί οὐρανοῦς ἐκληρονομήσατε, καί πρὸς καιρόν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, ὄντως καλόν ὑμῶν τό ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γάρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καί σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα Ὁμοούσιον.

**Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Πανεύφημοι Μάρτυρες**

Ρομφαία δι' ἦλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐβλεψε, Χριστόν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καί σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καί συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καί δούλην σου δέομαι.

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Εἰς τὸν Ὀρθρον**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος β'
Τόν λίθον τοῦ μνήματος**

Ὡς λίθῳ βαρούμενος, ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἐν τάφῳ κατάκειμαι, ἀμελείας Οἰκτίρμον, ἐξ οὐ με ἀνάγαγε, εὐσπλαγχνε Κύριε.

**Σταυροθεοτοκίον
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα**

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, πάσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἀπαντες ραδίως ἐκτρεπόμεθα, διό σε καταχρέως δοξάζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καί μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος γ'
Τὴν ὠραιότητα**

Σήμερον Λάζαρος, θανῶν ἐνθάπτεται, καί θρήνον ἄδουσιν, αἱ τοῦτου σύγγονοι, ὡς δέ προγνώστης καί Θεός, τό πάθος προηγόρευσας, Λάζαρος κεκοίμηται, τοῖς Μαθηταῖς προφθεγγόμενος, ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι, ἀναστήσαι ὃν ἐπλάσα, Διό σοι πάντες βοῶμεν, Δόξα τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἀγνή καί Μητὴρ σου, Χριστέ ὀρώσά σε, νεκρόν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογούσα ἔλεγε, Τί σοι ἀναπατέδωκε, τῶν Εβραίων ὁ ἄνομος, δήμος καί ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καί μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Ωδή γ' Ἦχος β'
Στειρωθέντα

Τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, δυναμώσας μου τόν νοῦν, εξασθενούντα, προσβολαίς πονηραίς, πρὸς τό θέλημα τό σόν, ἴθυνον Κύριε.

Ραθυμίας νυσταγμῷ, ἐπὶ κλίνης ἡδονῶν, καθεύδοντά με, διανάστησον Χριστέ, καί τῶν σῶν προσκυνητήν, Παθῶν ἀνάδειξον.

Λαμπρυνθέντες τὰς ψυχάς, τῆ νηστεία καθαροί, προσυπαντήσαι, ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, πρὸς τὴν Ἱεροσολήμ, ἐπιδημοῦντι σαρκί.

Θεοτοκίον

Μὴ φλεχθεῖσα τῷ πυρί, τῆς θεότητος Ἀγνή, κατάφλεξόν μου, τὰς υλῶδεις ορμάς, τῶν παθῶν ὅπως πιστῶς, αἰεὶ δοξάζω σε.

Ἐτερον Ποίημα Θεοδώρου
Εἰρμός ἄλλος

Ἦχος γ' Στεῖρα ψυχῆ

Τὴν σήμερον ὁ Λάζαρος, θανῶν οὐκ ἔλαθε, τό παντέφορον ὄμμα Ἰησοῦ, διό ἐκφράζει τοῦτο τοῖς Μαθηταῖς βῶν. Ὅτι Λάζαρος ὁ φίλος κεκοίμηται, ἀναστήσαι ἤκω αὐτόν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Κύριε, πάλιν ἀπαίρειν εἰπῶν, τοὺς Μαθητὰς ἐφόβησας, ἀλλ' εὐθαρσῶς ὁ θωμάς ἐκβοά, Ζωὴ ἐστὶν ἀγῶμεν, καὶ γὰρ ἂν θνηξώμεθα, αὐθις ἀναζήσωμεν.

Δόξα...

Τριάς ἡ Ὁμοούσιος, ὁ παντοκράτωρ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, σὺν τῷ συνθρόνωθειῷ Πνεύματι, ἡ μία προσκύνησις, θεότης ἡάκτιστος, σέ ὑμνοῦμεν πάντες βροτοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθενομήτορ ἀχραντε, ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, ἐξ ἧς Χριστὸς ἀνέτειλε, τό ζωηφόρον ἄνθος τῶν γηγενῶν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθοράς καὶ θνητότητος, Σέ ὑμνοῦμεν πάντες Ἀγνή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Χαίρε Σιών, νῦν ἔρχεται, ὁ Βασιλεὺς σουπραῦς, ὡς ὁ Προφήτης κέκραγε, καὶ ἀγεὶ πῶλος τοῦτον σωματικῶς, τόν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τό πᾶν περιέχοντα. Ἄσωμεν τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρμός

Στεῖρα ψυχῆ καὶ ἀγῶνε, κτήσαι καρπὸν εὐκλεή, εὐφραينوμένη βόησον, Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἐστὶν ἅγιος, οὐκ ἐστὶ δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ωδή η'

Τόν ἐν τῇ βάρῳ Μωσῆ

Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τόν βαρύτατον λίθον, τῆς δεινῆς ραθυμίας, ἀποκύλισον Χριστέ, καὶ ἐγειρόν με τάφου, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, εἰς αἰνεσίαν σου Λόγε.

Θάνατον φίλου τοῦ σοῦ, προεδήλωσας φίλοις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ὁ προγνώστης καὶ Θεός, ὃν ἐμελλες ἐγείρειν, ἐκ τάφου τεταρταῖον, πρὸς σὴν δοξολογίαν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Χριστέ, πάλιν ἔρχη ζητοῦσαν, τῆς ζωῆς σε τό ξύλον, διὰ ξύλου ἀνελεῖν, ποθῶν ἀθανάτισαι τοὺς τεθανατωμένους, τῆ διὰ ξύλου βρώσει.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ Παρθένε ἀγνή, ἐθεωρήθησαν πάσαι, τοῦ Θεοῦ αἰ πορεῖαι, τοῦ φυλάξαντος τὴν σὴν, ἀγνεῖαν μετὰ τόκον, ἐσφραγισμένην σαφῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός

Λάζαρος σήμερον θανῶν, ἐκκομίζεται φίλος Χριστοῦ, καὶ θρηνωδοῦσιν αἰ περὶ τὴν Μάρθαν, τὴν ἀδελφικὴν συμφορὰν, ὁ δὲ Χριστὸς ἐν χαρᾷ, μεταβαίνει πρὸς αὐτόν, τοῦ δεῖξαι τοῖς λαοῖς, ὅτι ἐστὶν αὐτός, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Ὡς ἐξ ὀρους Ἐλαιῶν, ἀπὸ ὑψους ἐλεημοσυνῶν, ἀρετῶν κλάδους οἱ λαοὶ τεμόντες, δεύτε ετοιμάσωμεν, τὴν πρὸς ἡμᾶς νοητῶς, παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὑμνοῦντες εὐλογοῦντες, καὶ

υπερυψούντες, αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Η τρισυπόστατος Μονάς, ο Πατήρ ο Υιός, καί Πνεύμα τό ζών, μία θεότης, μία Βασιλεία, σέ αινει τό άδυτον φώς, Αγγέλων αι στρατιαί, καί ημείς οι επί γής, υμνούμεν ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ιδού πάσαι αι γενεαί, μακαρίζομέν σε Άχραντε, τά μεγαλεία τά σά καθορώντες, σύ γάρ τίκεις υπερφυώς, τόν τού παντός ποιητήν, Θεόν όντα καί βροτόν, Διό σε ευλογούμεν καί υπερυψούμεν, Αγνή εις τούς αιώνας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Μετά των Παίδων καί ημείς υπαντήσωμεν Χριστώ τώ θεώ, αντί βαΐων προσάγοντες ελεημοσύνην, εν καρδίας προσευχή, μετά κλάδων, Ωσαννά βοώντες, ευλογείτε, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός, γεννηθέντα πρό αιώνων Θεόν, καί επ' εσχάτων εκτής Θεοτόκου, σάρκα ενδυσάμενον, ως τέλειον άνθρωπον, καί Θεόν αληθινόν, υμνούμεν ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Τών γηγενών, τίς ήκουσε

Ο Δανιήλ, νηστεία πεφραγμένος, έφραξε στόματα θηρών, Τούτον ζηλούσα ψυχή μου, τόν ωρούμενον, καθάπερ λέοντα όφιν, καί εκζητούντα, κατάβρωμα ποιήσαι πάσαν ψυχήν, τή τού Σταυρού συμμαχία αποδίωξον.

Λόγε Θεού, τήν τεθανατωμένην, ταίς αμαρτίαις ψυχήν μου, καί καθειργμένην τάφω τής παραβάσεως, ζωοπαρόχω σου λόγω εξαναστήσας, προσφέρειν σοι βαΐα τών αρετών, τώ Νικητή τού θανάτου καταξίωσον.

Ο ουρανόν, ως θρόνον κεκτημένος, καί υποπόδιον τήν γήν, ο τού Θεού Πατρός Λόγος, πώλω οχούμενος, επί τήν Πόλιν εισέρχεται τήν αγίαν, εκ στόματος νηπίων αίνον τερπνόν, ως Βασιλεύς τών απάντων καταρτίσασθαι.

Θεοτοκίον

Εν γυναιξί, σύ μόνη ωραιώθης, ώ υπερθαύμασε Αγνή, τόν ωραιότατον Λόγον αποκυήσασα, τόν υπέρ πάντας φανέντα βροτούς ωραίον, αυτόν ούν εκδυσώπει, τό ειδεχθές καθωραΐσαι, Παρθένε τής καρδίας μου.

Άλλος Εν Σιναίω τώ όρει

Επιτάφια δάκρυα ραίνουσιν, αι Λαζάρου Αδελφαί, καθορώσαι τόν σύγγονον σήμερον, υπό λίθον τόν πικρόν, ο Χριστός δέ μου πόρρω, Αποστόλοις σου, Χαίρω τούτο δηλών έλεγες, τοις δι' υμάς, ου παρής τή σαρκί γάρ εκεί.

Πάλιν ήκει πρός σέ τήν φονεύτριαν, Ιουδαίαν ο Χριστός, τό σωτήριον πάθος γλιχόμενος, εκπληρώσαι ως Θεός, όν εξήτεις λιθάσαι, ιδούσοι αυτόκλητος, θέλων προσίεται, τής μισοφονίας σου, εις τό σώσαι ημάς.

Δόξα...

Η θεότης Μονάς, καί Τριάς εστι, παραδόξου ώ στροφής! ενουμένη τή φύσει μερίζεται, τοίς προσώποις ιδικώς, μή τμωμένη γάρ τμάται, έν ούσα τρισσεύεται, αύτη Πατήρ εστιν, Υιός, καί Πνεύμα τό ζών, η φρουρούσα τό πάν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παιδοτόκον παρθένον τίς ήκουσε, καί μητέρα πλήν ανδρός; Μαριάμ εκτελείς τό τεράστιον, Αλλά φράζε μοι τό, Πώς; Μή ερεύνα τά βάθη, τής Θεοτοκίας μου, τούτο πανάληθες, υπέρ δέ ανθρωπίνον νούν η κατάληψις.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τών φοινίκων βαΐα συμπλέξαντες, νοητώς καί αισθητώς, υπαντήν τώ Δεσπότη ποιήσωμεν, ερχομένω πρός ημάς, καί γάρ ευλογημένος, αυτός ο ερχόμενος εν τώ ονόματι τού Κυρίου καί Πατρός, ως Υιός αληθής.

Ο Ειρμός

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδέ σε, εν τή Βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητος, συλλαβούσαν εν γαστρί, Δανιήλ δέ σε είδεν, όρος αλατόμητον, Ράβδον βλαστήσασαν, Ησαΐας κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυϊδ.

Εις τά Απόστιχα τών Αίνων, Ιδιόμελον 'Ηχος α'

Ο Ισραήλ πορφύραν καί βύσσον ενεδέδυτο, στολαίς ιεραίς καί βασιλείοις λάμπων, νόμον δε καί Προφήτας πλουτών νομίμοις λατρείαις ενευφραίνετο, αλλά σε πτωχεύσαντα, σταυρώσας έξω πυλών Ευεργέτα, καί ζώντα μετά σταυρόν αθετών, τόν εν κόλποις Θεού Πατρός αεί όντα, διψεί σταγόνα χάριτος, ως Πλούσιος άσπλαγχνος Λαζάρω πένητι, ο πορφύρας καί βύσσου, άσβεστον πύρ ανθυποδύς, καί βλέπων οδυνάται τόν πριν ψιχίων αληθείας, ενδεή λαόν τών εθνών, νύν εν κόλποις πίστεως, Αβραάμ θαλπόμενον, τήν τού Αίματός σου πορφυρίδα, σύν τή βύσσω τού βαπτίσματος φορούντα, καί συνευθηνούμενον, καί εντρυφώντα χαρίσμασι, καί λέγοντα, Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Υμάς πανεύφημοι Μάρτυρες, ου θλίψις ου στενοχωρία, ου λιμός ου διωγμός, ουδέ μάστιγες, ου θυμός θηρών, ου ξίφος, ουδέ πύρ απειλούν, χωρίσαι Θεού δεδύνηνται, πόθω δέμάλλον τώ προς αυτόν, ως εν αλλοτρίοις, αγωνισάμενοι σώμασι, τήν φύσιν ελάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες, όθεν καί επαξίως τών πόνων υμών, μισθόν εκομίσασθε, ουρανών Βασιλείας, κληρονόμοι γεγόνατε, απαύστως πρεσβεύσατε, υπέρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ορώσα κρεμάμενον Χριστέ, η αγνώς κυήσασα, σέ τόν κρεμάσαντα ύδασι, τήν γήν φιλόανθρωπε, ανεβόα. Οίμοι! τί τό ξένον θέαμα; πού έδου σου τό κάλλος γλυκύτατε, Υιέ τό άπειρον; Μεγαλύνω σου τό έλεος, ότι πάσχεις, εκών υπέρ άπαντας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας 'Ηχος πλ. α

Τά ελέη σου Κύριε ποιήσον μεθ' ημών, καί μη παραδώης ημάς ταίς ανομίαις ημών, άγιε Δέσποτα παντοκράτορ, σου δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός ριβ'

Αινείτε, παιδιάδες, Κύριον, αινείτε τό όνομα Κυρίου.

Στίχ. Είη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΝΗ', 1-11)

Ούτω λέγει Κύριος, Αναβόησον εν ισχύϊ, καί μη φείση, ως σάλπιγγι ύψωσον τήν φωνήν σου, καί ανάγγειλον τώ λαώ μου τά αμαρτήματα αυτών, καί τώ οίκω Ιακώβ, τās ανομίας αυτών, Εμέ ημέραν εξ ημέρας ζητούσι, καί γνώναί μου τās οδούς επιθυμούσιν, ως λαός δικαιοσύνην πεπειηκώς, καί κρίσιν Θεού αυτού μή εγκαταλελοιπώς, αιτούσί με νύν κρίσιν δικαίαν, καί εγγίξιν Θεώ επιθυμούσι, λέγοντες, τί ότι ενηστεύσαμεν, καί ουκ είδες; εταπεινώσαμεν τās ψυχάς ημών, καί ουκ έγνωνς. Εν γάρ ταίς ημέραις τών νηστειών υμών ευρίσκετε τά θελήματα υμών, καί πάντας τούς υποχειρίους υμών υπονούσατε, ει εις κρίσεις καί μάχας νηστεύετε, καί τύπτετε πυγμαίς ταπεινόν, ίνα τί μοι νηστεύετεως σήμερον, ακουσθήναι εν κραυγή τήν φωνήν υμών, ου ταύτην τήν νηστείαν εγώ εξελεξάμην; καί ημέραν ταπεινούν άνθρωπον τήν ψυχήν αυτού, ουδ' άν κάμψης ως κρίκον τόν τράχηλόν σου, καί σάκκον καί σποδόν υποστρώσης, ουδέ ούτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν, ουχί τοιαύτην νηστείαν εξελεξάμην, λέγει Κύριος, αλλά λυε πάντα σύνδεσμον αδικίας, διάλυε στραγγαλιάς βιαίων συναλλαγμάτων, απόστειλε τεθραυσμένους έν αφέσει, καί πāsάν σου συγγραφήν άδικον διάσπα, διάθρυπτε πεινώντι τόν άρτον σου, καί πτωχούς αστέγους εισάγαγε εις τόν οίκόν σου, εάν ίδης γυμνόν περίβαλε, καί από τών οικείων τού σπέρματός σου ουχ υπερόψει. Τότε ραγήσεται πρώϊμον τό φώς σου, καί τά ιαματά σου, ταχύ ανατελεί, καί

προπορεύεται εμπροσθέν σου η δικαιοσύνη σου, καί η δόξα τού Θεού περιστελεί σε, τότε βοήση, καί ο Θεός εισακούσεται σου, έτι λαλούντός σου, ερεί, Ιδού πάρειμι, εάν αφέλης από σου σύνδεσμον, καί χειροτονίαν, καί ρήγμα γογγυσμού, καί δώς πεινώντι τόν άρτον εκ ψυχής σου, καί ψυχήν τεταπεινωμένην εμπλήσης, τότε ανατελεί εν τώ σκότει τό φώς σου, καί τό σκότος σου ως μεσημβρία, καί έσται ο Θεός σου μετά σου διαπαντός.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ριγ'

Ευλογημένοι υμείς τώ Κυρίω τώ ποιήσαντι τόν ουρανόν καί τήν γήν.

Στίχ. Εν εξόδω Ισραήλ εξ Αιγύπτου.

t85top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρόν Ιδιόμελον Ἦχος πλ. α'

Πλούσιος εν πάθεσιν υπάρχων, τήν απατηλήν τής υποκρίσεως περίκειμαι στολήν, ευφραίνόμενος εν τοίς κακοίς τής ακρασίας, καί τήν άμετρον ασπλαγχνίαν επιδείκνυμαι, παρορών μου τόν νούν, πρό τού πυλώνος βεβλημένον τής μετανοίας, λιμώττοντα παντός αγαθού, καί νοσούντα τήν απροσεξίαν, Αλλά σύ Κύριε, Λάζαρον με ποιήσον, πτωχόν αμαρτημάτων, μήποτε δεηθείς, αποτύχω δακτύλου δροσίζοντος, οδυνωμένης μου τής γλώττης, εν ασβέστω φλογί, εν δέ τοίς τού Πατριάρχου με κόλποις Αβραάμ, κατασκήνωσον ως φιλάνθρωπος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Ακορέστω διαθέσει ψυχής, Χριστόν ουκ αρνησάμενοι, άγιοι Μάρτυρες, οίτινες διαφόρους αικισμούς, παθημάτων υπομείναντες, τών τυράννων τά θράση κατηδαφίσατε, ακλινή καί άτρωτον τήν Πίστιν φυλάξαντες, εις ουρανούς μετέστητε, όθεν καί παρρησίας τυχόντες πρός αυτόν, αιτήσατε, δωρηθήναι ημίν τό μέγα έλεος.

Στιχηρα Προσόμοια Ποίημα Ιωσήφ

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ασκητικών

Πέραν τού Ιορδάνου σαρκί, περιπολεύων Ιησού, τοίς συνούσί σοι, εβόας, ο φίλος ήδη, Λάζαρος αποθανών, τή ταφή αρτίως παραδίδοται, διό χαίρω φίλοι μου, δι' ημάς ίνα μάθητε, ως πάντα οίδα, Θεός ών αδιάστατος, ει καί πέφυκα, τό ορώμενον άνθρωπος. Άγωμεν ούν ζωώσοντες αυτόν όπως θάνατος αίσθηται τούτου τό νίκος, καί τήν τελείαν κατάλυσιν, σαφώς ήν ποιήσω, παρεχόμενος τώ Κόσμω, τό μέγα έλεος.

Μάρθαν καί τήν Μαρίαν πιστοί, εκμμησάμενοι πρός Κύριον πέμψωμεν, ενθέους, ως πρέσβεις πράξεις, όπως ελθών τόν ημών, νούν εξαναστήση νεκρόν κείμενον, δεινώς εν τώ μνήματι, αμελείας αναίσθητον, φόβου τού θείου, μηδαμώς αισθανόμενον, καί ενέργειαν, ζωτικήν νύν μή έχοντα, κράζοντες. Ίδε Κύριε, καί όπως τόν φίλον σου, Λάζαρον πάλαι Οικτίρμον, επιστασία εξήγειρας, φρικτή, ούτω πάντας, ζωοποιήσον παρέχων, τό μέγα έλεος.

Ἄτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. β' Κύριε επί τόν τάφον

Δισημερεύει Λάζαρος εν τώ τάφω, τούς απ' αιώνος βλέπει θανέντας, εκεί τεθέαται δείματα ξένα, πληθύν αναρίθμητον, Άδου κρατουμένην τοίς δεσμοίς, διό αι σύγγονοι θρηνούσι πικρώς προσβλέπουσαι τόν τάφον αυτού, Χριστός δέ ήκει ζωώσαι τόν φίλον τόν εαυτού, τού μίαν παρά πάντων επιτελείσθαι συμφωνίαν, Ευλογημένος εί Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Καί τού Μηναιού Προσόμοια δ'

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ριδ'

Ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου, εν χώρα ζώντων.

Στίχ. Ηγάπησα, ότι εισακούσεται Κύριος τής φωνής τής δεήσεώς μου.

Γενέσεως τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΜΓ', 25-30 ΜΕ', 1-16)

Προσήνεγκαν τώ Ιωσήφ οι αδελφοί αυτού τά δώρα, ά είχαν εν ταίς χερσίν αυτών εις τόν οίκον, καί προσεκύνησαν αυτώ επί πρόσωπον επί τήν γήν, Ηρώτησε δέ αυτούς, πώς έχετε; καί είπεν αυτοίς, Υγιαίνει ο πατήρ υμών ο πρεσβύτης, όν είπατε έτι ζήν, οι δέ είπον, Υγιαίνει, ο παίς σου ο πατήρ ημών, έτι ζή. Καί είπεν, Ευλογητός ο άνθρωπος εκείνος τώ Θεώ, καί κύψαντες προσεκύνησαν αυτώ, Αναβλέψας δέ τοίς οφθαλμοίς Ιωσήφ, ειδε Βενιαμίν τόν αδελφόν αυτού τόν ομομήτριον, καί

εἶπεν, Οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν, καὶ εἶπεν, ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον, Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ, συνεστρέφετο γὰρ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτηε κλαύσαι, εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἐκλαυσεν ἐκεῖ, καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἠνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ, Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστόν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ, Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ, ἐτι ὁ πατήρ μου ζῆ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ, ἐταράχθησαν γάρ, Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρὸς με, καὶ ἠγγίσαν. Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφός ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον, νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρόν ὑμῖν φανείτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὡδε, εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμός ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός, Ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, υπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην, Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὡδε, ἀλλὰ ὁ Θεός, καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραῶ καὶ Κύριον παντός τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου, Στεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἶπατε αὐτῷ. Τάδε λέγειο υἱός σου Ἰωσήφ. Ἐποίησέ με ὁ Θεός κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου, κατὰβηθὶ οὖν πρὸς με, καὶ μὴ μείνης, καὶ κατοικήσεις ἐν γῆ Γεσέμ Αραβίας, καὶ ἔση ἐγγύς μου σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοί ἐστι, καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ, ἐτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός ἐστί ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ υπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς, Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πάσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε, καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὡδε. Καὶ ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ Βενιαμίν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγοντες, Ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, Ἐχάρη δὲ Φαραῶ, καὶ πάσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ριε'

Τὰς ευχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΚΑ', 23 - ΚΒ', 4)

Ὅς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζών, λοιμός καλεῖται, ὅς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος, Ἐπιθυμίαι ὀκνηρόν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιρούνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι, Ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτεῖρει ἀφειδῶς, θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς, Μάρτυς ψευδῆς ἀπολείται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει, Ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ ευθύς, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλή κατέναντι Κυρίου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Ἴππος ετοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρά δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια, Αἰρετώτερον ὄνομα καλόν, ἢ πλοῦτος πολὺς, ὑπὲρ δὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον χάρις ἀγαθῆ, Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε, Πανούργος ἰδὼν πονηρόν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν, Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωὴ.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον λόγον

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, ὡσπερ συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἱκεσίαν, ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, ὡς ἄλλον Λάζαρον νεκρόν, ὅπως ζωώσῃ τῇ αὐτοῦ, ἐπιστασία τῇ φρικτῇ, βαῖα δικαιοσύνης, αὐτῷ προσφέρειν καὶ κράζειν, Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίον

Τῆς ψυχῆς μου τά πάθη, τά πολυώδυνα, καί σαρκός μου τὰς νόσους, ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, στήσον Πανάμωμε, καί ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καί ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. β' Ἀγγελικαί δυνάμεις

Δισημερευεὶ σήμερον, θανών ὁ Λάζαρος, καί ἐπὶ τούτῳ χέουσι λύπης τὰ δάκρυα, αἱ σύγγονοι Μαρία σὺν τῇ Μάρθᾳ, τὸν λίθον τοῦ μνήματος προσβλέπουσαι, ἐφίσταται ὁ Κτίστης, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον σκυλεύσαι, δωροῦμενος τὴν ζωὴν, Διό βοήσωμεν αὐτῷ, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἐλπίς τοῦ Κόσμου

Ἁγία Δέσποινα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκούσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καί ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀνομημάτων.

Ὡδή δ' Ἦχος πλ. α' Τὴν θεῖαν ἐννοήσας

Ἀκτίσι τῆς ἡμῶν παρακλήσεως, κατωκισμένους ἐν φρουρᾷ, ἀμαρτημάτων φωτίσατε, τοὺς εὐσεβῶς φωτοφόροι, ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας, Ἀπόστολοι.

Ἀγάπην συμπαθεία συζεύξαντες, πρὸς ἰκεσίαν τῷ Χριστῷ, πιστοὶ ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, ὅπως ἡμᾶς ἀναστήσῃ, ἐκ τάφου τῶν κρυφίων παθῶν ἡμῶν.

Φιλίαν σαρκικὴν ἀφειδήσωμεν, οἱ νεκρωθέντες τῇ ψυχῇ, καί προσφιλεῖς χρηματίσωμεν, τῷ Λυτρωτῇ, ὅπως Ἄδου, φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσῃται κρίσεως.

Προέφης τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν, ὃν μετ' ὀλίγον ἀνιστῶν, ἐκ θηλαζόντων τὴν αἴνεσιν, κλαδηφορούντων προσδέξῃ, τοῦ Πάθους σου Σωτῆρ μου τὰ σύμβολα.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τό θεῖον ὕδωρ ἀνέβλυσεν, ἀθανασίας καί ζωῆς, Θεοκυήτορ Πανάμωμε, οὐ οἱ γευόμενοι δίψης, ἀγνή, θανατηφόρου ρυσθήσονται.

Ἄτερον Ποίημα Θεοδώρου Εἰρμός ἄλλος Ἦχος πλ. β' Ἀκήκοα Κύριε

Ἐνθάπτεται Λάζαρος, καί ἐν τῷ τάφῳ αἱ περὶ Μάρθᾳ, νῦν πενθοῦσιν τε καί κλαίουσιν, ἐπιστήναι, σέ τὸν Ζωοδότῃν γλιχόμεναι.

Ὁ θάνατος ἀρχεται, ἐκδειματοῦσθαι τὴν πρὸς αὐτόν σου, ἀφιξίν Χριστέ αἰσθόμενος, ὡς ζωὴ γάρ, φρούδον αὐτόν δείξεις τοῖς πέρασιν.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλή ἀκτίστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σώσον, πίστει προσκυνούντας τό κράτος σου.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τόν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱόν ἐν χρόνῳ Θεομήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλαζουσα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Συνέλθετε ἡκετε, οἱ ἐν ἐρήμοις καί ἐν σπηλαίοις, ὑπαντήσαι τὸν ἐρχόμενον, ἐπὶ πύλου, Κύριον τῆς δόξης ἐν ἄσμασιν.

Ὁ Εἰρμός

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου καί ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καί ἐξέστην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδή η'

Σοί τώ παντουργώ

Λίθον τόν βαρύν, εκ τής εμής καρδίας, διάραι πρεσβεύσατε, τόν Πανοικτίρμονα, λίθοιφανέντες, τού ακρογωνιαίου, λίθου θεηγόροι, Απόστολοι Κυρίου.

Αγωμεν τοίς σοίς, προανεφώνεις φίλοις, ο φίλος μου Λάζαρος, ήδη κεκοίμηται, τούτον εγείρων, ολέσω τού θανάτου, τήν ολεθροτόκον, κακίαν εις αιώνας,

Πράοι τή ψυχή, καί ταπεινοί τή γνώμη, γενόμενοι χάριτι, υποδεξώμεθα, πράον τόν πάντων, ερχόμενον Δεσπότην, τήν αλαζονείαν, τού πονηρού συντρίψαι.

Θεοτοκίον

Πύλην σε φωτός, πεφωτισμένην βλέπει, Προφήτης πανάμωμε, τόν Φωτοδότην γάρ τίκεις αφράστως, ημίν ομοιωθέντα, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος Οι όσοί σου Παίδες

Μαρία τε καί Μάρθα, νύν θρηνωδούσιν, εν τάφω κατακείμενον, βλέπουσαι τόν Λάζαρον, καί πόνω αναβοώσιν, Ει ήν Χριστός ενταύθα, ο σύγγονος ημών ουκ άν τέθηκεν.

Ο Άδης προσδοκάσθω ολοθρευθήναι, η γάρ ζωή επελεύσεται, τόν Λάζαρον εγείραι αναβοώντα, Ευλογείτε υμνείτε, καί υπερυψούτε τόν Κύριον.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα

Ανάρχω καί γεννήσει τε, καί προόδω, Πατέρα προσκυνώ τόν γεννήσαντα, Υιόν δοξάζω τόν γεννηθέντα, υμνώ τό συνεκλάμπον, Πατρίτε καί Υιώ, Πνεύμα άγιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Όν έτεκες Παρθένε ανερμηνεύτως, διαπαντός ως φιλόανθρωπον, μή διαλίπης εκδυσωπούσα, ίνα κινδύνων σώση, τούς εις σέ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Τάς αρετάς ως κλάδους, καί ως βαΐα, προς υπαντήν ετοιμάσωμεν, τού Βασιλέως πιστοί βοώντες, Ευλογείτε υμνείτε, καί υπερυψούτε τόν Κύριον.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Ο Ειρμός

Οι όσοί σου Παίδες εν τή καμίνω, τά Χερουβίμ εμιμήσαντο, τόν τρισάγιον Ύμνον αναβοώντες, Ευλογείτε, υμνείτε, καί υπερυψούτε τόν Κύριον.

Ωδή θ'

Ησαΐα χόρευε

Τής φιλίας ρύσαι με, τού δολίου, Δέσποτα Χριστέ, ο φίλος σου τούς σοφούς, δείξας Μαθητάς, μεθ' ών αφικόμενος, εξήγειρας, φίλον σου πιστόν, Σώτερ τόν Λάζαρον, ευχαρίστως ανυμνούντά σε.

Συμπληρώσει Κύριε, τής Νηστείας, πλήρωσον ημών καρδίας τε καί τόν νούν, εύσπλαγχνε χαράς, ταίς τών Αποστόλων σου, ικεσίαις, τών ειλικρινώς, αγαπησάντων σε, τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Οδωδώς τοίς έλκεσι, τής κακίας, τάφον κατοικώ, τής ραθυμίας Χριστέ, όθεν βωώ, Ανάστησον σώσόν με, όπως καγώ, κλάδοις αρετών, καθυπαντήσω σοι, ανακράζων, Ωσαννά τώ Θεώ.

Θεοτοκίον

Εν δυσί θελήσσει, καί ουσίαις, τέτοκας ημίν, Υιόν τόν μονογενή, Κόρη τού Πατρός, γενόμενον άνθρωπον, ίνα ημάς, δείξη κοινωνούς, φύσεως Άχραντε, θειότερας ο υπέρθεος.

Άλλος Ασπόρου συλλήψεως

Εν τάφω ο Λάζαρος, δισημερεύει σήμερον, καί επί τούτω, χέουσι τά δάκρυα, Μαρία τε καί Μάρθα, ως αδελφαί γνήσiai, Χριστός δέ έρχεται προς αυτόν, σύν τοίς θείοις Αποστόλοις, δείξαι μέγιστον τεράστιον.

Θάνατε πανόλεθρε, εκδέχου τήν κατάλυσιν, οι πυλωροί σου, τά κλείθρα βλεπέτωσαν, καί γάρ διά ρήματος, συνθλάσει σου τάς πύλας, Χριστός τόν Λάζαρον ανιστών, Πίε πρώτον τούτο Άδη, ο Προφήτης σοι βοά σύν ημίν.

Δόξα...

Μόνε Μονογεννήτορ, μονογενοῦς Υἱού Πατήρ, καί μόνε μόνου, Φῶς φωτός απαύγασμα, καί μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν, ὦ Τριάς Μονάς ἁγία, σώσον με θεολογούντά σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό θαῦμα τοῦ τόκου σου, εκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τόν ἀληπτον, εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς Μήτηρ; Τό υπέρ φύσιν πίστει λαβῶν; τό τικτόμενον προσκύνει, ὅσα θέλει γάρ καί δύναται.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ο Κύριος ἔρχεται, καθίσει ὡσπερ γέγραπται, ἐπί τοῦ πύλου, λαοί ετοιμάσθητε, προσδέξασθαι ἐν φόβῳ, τόν πάντων Βασιλέα, μετὰ Βαίῳν ὡς νικητήν, τοῦ θανάτου καί τοῦ Ἄδου, ἐξεγείραντα τόν Λάζαρον.

Ο Ειρμός

Ἀσπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανεμμήνευτος, Μητρός ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις, Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις, καί νοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πάσαι αἰ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε πρό τέλους πάντες ἀδελφοί, ἐν καθαρὰ καρδία, προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγγνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρίψαντες, τῶν ψυχῶν τήν φροντίδα ποιησώμεθα, τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα, δι' αὐτῆς γάρ ὡς γέγραπται, ἔλαθόν τινες ξενήσαντες Ἀγγέλους, θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων, τόν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκεία σαρκί, ἐνδύσωμεν εαυτούς, τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, καί Παρθένου Μητρός, τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἀμαρτιῶν, ἐν κατανύξει πρός αὐτόν ἐκβοήσωμεν, Κύριε ρύσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως, καί ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἐλεήμων καί φιλόνητος.

Μαρτυρικόν

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν, Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστί ταῦτα πρός τόν Δεσπότην, ἀντί τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τοῦ σώματος, φωτεινόν ἔνδυμα, ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν, ἀντί τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι, ἀντί δεσμοτηρίων οἱ Παράδεισοι, καί ἀντί τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή, διό εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Ἡ Κεχαριτωμένη

Ἡ προεκλελεγμένη ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καί δώρησαι τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, λύτρωσιν παθῶν, καί τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν

Τροπᾶριον τῆς Προφητείας Ἦχος α'

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε, μὴ ἐπιλάθῃ, μνήσθητι ὅτι πάντοτε εἰς σέ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τόν πάντα δυνάμενον, καί βοήθησον ἡμῖν δεόμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ριζ'

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 33, 8-16)

Οὕτω λέγει Κύριος, ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ἡ ρῶξ ἐν τῷ βότρυϊ, καί ἐρούσι. Μὴ λυμῆνηαυτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτω ποιήσω, ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τοῦτου ἕνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας, καί ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα, καί τὸ ἐξ Ἰούδα, καί κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καί κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καί οἱ δούλοι μου, καί κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καί ἔσονται ἐν τῷ

δρυμῷ επαύλεις ποιμνίων, καίφάραγξ, Αχώρ εις ανάπαυσιν βουκολίων τῷ λαώμου, οἱ ἐζήτησάν με. Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καί ἐπιλανθανόμενοι τό ὄρος τό ἅγιόν μου, καί ἐτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καί πληροῦντες τή τύχη κέρασμα, ἐγώ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καί οὐχ ὑπηκούσατε, ἐλάλησα, καί παρηκούσατε, καί ἐποιήσατε τό πονηρόν ἐναντίον μου, καί ἄ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε, Διά τοῦτο τάδε λέγει Κύριος. Ἴδού οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε, Ἴδού οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε, Ἴδού οἱ δουλεύοντές με εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυρθήσεσθε, Ἴδού οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διά τόν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καί ἀπό συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν οὐλοῦξετε. Καταλείψετε γάρ τό ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονήν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος, τοῖς δὲ δουλεύουσίν μοι, κληθήσεται ὄνομα καινόν, ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γάρ τόν Θεόν τόν ἀληθινόν.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ριθ'

Οδόν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τήν καρδίαν μου.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τήν οδόν τῶν δικαιοματίων σου.

t86top

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

**Στιχηρά Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς**

Τῶν Ἀποστόλων δυάς ἱερωτάτη, ἓνα τῆς Τριάδος σε, ἐπισταμένη Χριστέ, νῦν παρά σου ἀποστέλλεται, ἀγάγει πῶλον, ὑποζυγίου υἰόνως γέγραπται, ἔφ ὦ ταπεινούμενος, καθίσεις εὐσπλαγχνε, τήν ἐν ὑψίστοις θελήματι, καθέδραν πάσι, τοῖς σέ ποθοῦσιν ἐτοιμαζόμενος, καί τούς ἀλόγοις ὑποκύψαντας, φρενοβλαβῶς Λόγε πάθεισι λογισμούς ἀπεργάσω, Ὡσαννά σοι ἀνακράζοντας.

Καθυποδέχου Σιών τόν Βασιλέα, Ἰδού σοιπράτατος, ἤδη ἐφίσταται, ἐξαναστήσαι τόν Λάζαρον, καί καταλύσαι, τό τοῦ θανάτου πικρόν βασιλείον, Πληθῆς θεοσύλλεκτε, τῶν ἱερῶν Μοναστῶν, μετὰ Μιγάδων ἀθροίσθητε, καθυπαντήσαι, μετὰ Βαΐων Χριστῷ κραυγάζοντας, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σώσαι γένος βροτῶν διά πάθους Σταυροῦ, καί ἀπάθειαν πάσι, παρασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

**Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου
Ἦχος πλ. δ' Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος**

Ὁ Σεραφίμ τοῖς ἄνω φοβερός, Χριστέ ἐποχοῦμενος, ὡς Θεός τε καί τῶν ὅλων ποιητής, αὐτός ἐν πῶλῳ ἐπὶ γῆς, καθεσθῆναι ἐπιείγεται, ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς, ἡ Βηθανία ἀγάλλεται, ὡς δεχομένη σε Σωτήρ, Ἱεροσόλυμα χαίρει δέ, ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν, θάνατος τέθηκε, προαισθόμενος τόν Λάζαρον, φοιτάν ἐκ τῶν νεκρῶν, καί ἡμεῖς τοῖς Βαῖοις, προὔπαντήν τελούντες ἐν χαρᾷ, ἀνυμνούμεν τό κράτος, τῆς ἀγαθότητός σου Κύριε.

**Καί τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ριθ'**

Πρός Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐκέκραξα.

Στίχ. Κύριε, ρύσαι τήν ψυχῆν μου ἀπό χειλέων ἀδίκων.

**Γενέσεως τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΜΣΤ' 1-7)**

Ἀπάρας Ἰσραήλ, αὐτός καί πάντα τά αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τό φρέαρ τοῦ ὄρκου, καί ἔθυσσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρός αὐτοῦ Ἰσραήλ, Εἶπε δὲ ὁ Θεός Ἰσραήλ ἐν ὄραματι τῆς νυκτός, εἰπών, Ἰακώβ, Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστίν; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός τῶν πατέρων σου, μή φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, εἰς γάρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ, καί ἐγώ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καί ἐγώ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος, καί Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τούς ὀφθαλμούς σου, Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπό τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καί ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τόν πατέρα αὐτῶν, καί τήν ἀποσκευήν, καί τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ἄς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν. Καί ἀναλαβόντες τά ὑπάρχοντα αὐτῶν καί πάσαν τήν κτήσιν, ἦν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσήλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ, καί πᾶν τό σπέρμα αὐτοῦ, οἱ υἱοί, καί οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, καί αἱ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, καί πᾶν τό σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός ρκ'

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.
Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΚΓ', 15 - ΚΔ', 5)

Υἱέ, εἰάν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδιά, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη, εἰάν ὀρθὰ ὦσι. Μὴ ζηλοῦτω ἡ καρδιά σου ἀμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν, εἰάν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἄκουε, υἱέ, καὶ σοφός γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαίς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς, πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ρακῶδη πᾶς ὑπνώδης. Ἄκουε, υἱέ πατρός τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. Ἀλήθειαν κτήσαι καὶ μὴ ἀπώση σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνησιν. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εὐφραίνεται ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκούσά σε, Δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖψαν, Πίθος γὰρ τετριμμένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον, οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείπεται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδία καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; οὐ τῶν ἐγχρονονίζοντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων τοῦ πότου γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δίκαιοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις, εἰάν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου, τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ ὀφειῶς πεπληγῶς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά, καὶ κατακεῖσθαι ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῶ κλύδωνι. Ερεῖς δέ, Ἐτυπτόν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν, πότε ὀρθος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι. Υἱέ, μὴ ζηλώσης κακοὺς ἀνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσης εἶναι μετ' αὐτῶν, ψευδὴ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδιά αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ, Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως, ἐμπίπλονται τὰ ταμιεῖα ἐκ παντός πλοῦτου τιμίου καὶ καλοῦ, Κρεῖσσων σοφός ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ρύσαι με Χριστέ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμόν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος, Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου υπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσης με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πάσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὄν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε λέγουσα. Οἱμοὶ Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δήμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Δυὰς ἀποστέλλεται, τῶν Μαθητῶν ἀγαγείν, τὸν πῶλον ὡς γέγραπται, ἐν ὧ Χριστός ἐπιβάς, ὠραῖος ἐλεύσεται, αἶνεσιν ἐκ νηπίων, καταρτίσασθαι θείαν. Τοῦτον οὖν ὑπαντήσαι, ἐπιχειθῶμεν σπουδαίως, Βαῖα ἐναρέτων, αὐτῷ φέροντες πρᾶξεων.

Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία δι' ἠλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα

σταυρούμενον, έβλεπας εκουσίως, τόν Υιόν καί Θεόν σου, όν περ ευλογημένη, δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, καιρώ νηστείας δωρήσασθαι.

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ' Ανάστης εκ νεκρών

Δυάς τών Μαθητών, αποστέλλεται σήμερον, τόν πώλον αγαγείν, τώ Δεσπότῃ τών απάντων, έρχεται επιβήναι, ο οχούμενος Σεραφίμ πλήθεισιν, άρχεται δειματούσθαι, ο κοσμοκράτωρ παμφάγος θάνατος, διά Λαζάρου πρώτων σκυλευθείς, τό γένος τών ανθρώπων.

Σταυροθεοτοκίον

Τώ πάθει τού Υιού, η Αγνή εφεστώσα, θρηνούσα γοερώς, κατηλάλαζε μέλος. Πώς σε τόν ασιγήτως, Αγγέλων ύμνοις δοξολογούμενον, παίδες Εβραίων φεύ μοι! Πιλάτου κρίσει Υιέ παρέστησαν! Υμνολογώ σου Λόγε τήν πολλήν, καί άρρητον ευσπλαγχνίαν.

Ωδή ε' Ἦχος δ' Ανάτειλόν μοι Κύριε

Επί Σταυρού σύ Κύριε, υπνώσας μεταβέβληκας, εις ύπνον Δέσποτα τόν θάνατον. Λάζαρος γάρ εβόας, ο φίλος κεκοίμηται, αλλά απελεύσομαι, εξυπνήσαι νύν αυτόν.

Τών Προφητών κηρύγματα, πληρών προφητευόμενα, προφητοκτόνον πρός τήν πόλιν Χριστέ, οικτίρμον παρεγένου, κτανθήναι θελήματι, τόν αποκτανθέντα με, διασώζων τής φθοράς.

Οι σώμα τό δυσήνιον, τώ λόγω υποτάξαντες, δι' εγκρατείας καί δεήσεως, μονασταί καί μιγάδες, Χριστώ υπαντήσατε, πώλω επιβαίνοντι, ερχομένω τε παθείν.

Θεοτοκίον

Ρανίσι τού ελέους σου, κατάρδευσον Πανάχραντε, τήν εκτακείσάν μου καρδιαν, φλογμώ τής αμαρτίας, καί τόν εσβεσμένον μου, τής καρδιάς άναψον, λύχνον πύλη τού φωτός.

Έτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. δ' Τόν ζόφον τής ψυχής μου

Δυάδα Μαθητών σου, εν τώ μέλλειν σε φθάνειν εις Βηθανίαν Χριστέ, στέλλεις αγάγαι σοι πώλον, εφ' όν ουδείς ανθρώπων εκάθισε, πλήν γάρ σου, ουδείς τά άλογα έθνη, Σωτήρ καθυπτάταξε.

Συνήλθεν Ιουδαίων, εξ Ιεροσολύμων εις Βηθανίαν πληθύς, καί ταίς συγγόνις Λαζάρου, σήμερον μέν συμπάσχει, επάν δέ αύριον γνώ, τούτον εκ τάφου πηδώντα, κινείται πρός φόνον Χριστού.

Δόξα...

Τριάς η παναγία, ο Πατήρ, ο Υιός, καί Πνεύμα τό παντουργόν, η μακαρία θεότης, η άναρχος ουσία, τό τριλαμπέστατον φώς, τό πανδερκέστατον κράτος, τούς δούλους σου φύλαττε.

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Σταυρώ σε κατιδούσα, εμπεπαρμένον τοίς ήλοις, Χριστέ η Μήτηρ σου, καί εκ πλευράς ζωηράς σου, ρυέν Αίμα καί ύδωρ, κατεπιτρώσκετο, τή μητρική συμπαθεία, Υιόν γάρ σε έγνω αυτής.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Ιδού παρεσκευάσθη, ο Χριστός επιστήναι, πρός τήν Ιερουσαλήμ, οι εν τοίς όρεσι πάντες, καί εν ταίς ερημίαις, συνέλθετε μονασταί, αυτώ χαρά υπαντήσαι, σύν πάση τή υπ' ουρανών.

Ο Ειρμός

Τόν ζόφον τής ψυχής μου, διασκέδασον φωτοδότα Χριστέ ο Θεός, ο τό αρχέγονον σκότος, διώξας τής αβύσσου, καί δώρησαι μοι τό φώς, τών προσταγμάτων σου Λόγε, ίνα ορθρίζων δοξάζω σε.

Ωδή η' Γή καί πάντα τά εν αυτή

Τήν ανάστασιν καί ζωήν, έχουσαι Γυναίκες προσφιλή, τι αποδύρεσθε πικρώς; παραγίνεταί καί ζωώσει, τόν γνήσιον φίλον, τή αυτού αναστάσει τήν έγερσιν, πάντων προμηνύων, ο πάντων ευεργέτης.

Καταγωγή μοναστών, αθροίσθητε ως άρνες λογικοί, τώ αρχιποίμενι Χριστώ, υπαντήσαι νύν

κλαδηφόροι, προέρχεται θέλων, ως αρνίον σφαγήναι ο Κύριος, όπως τήν τού λύκου, εξάρη τυραννίδα.

Ερχομένου πρὸς Βηθσαφαγή, κρότου σου ποδῶν ο δυσμενής, ἤσθετο Ἄδης, καί ποδῶν τού Λαζάρου ἤππετο λέγων. Εἰ μέλλει φωνεῖν σε ἡ ζωή, μή μελήσης, ἀλλ' ἐξελθε, ἔγνω τήν ἐμὴν γάρ, κατάλυσιν ἐν τάχει.

Θεοτοκίον

Ἰεραὶ σε τῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν τήν ἁγίαν, φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιά καθημένοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος Παρθένε, ο μόνος φωτοδότης.

Εἰρμὸς ἄλλος Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ

Ἡδυάς τῶν Μαθητῶν, ἀποσταλεῖσα φέρει υποζύγιον, τῷ ἐπὶ ταῖς νεφέλαις ἐπιβαίνοντι, ὄν τὰ πάντα ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θύραις ο Χριστός, λοιπὸν ἡ Βηθανία μὴ σκυθρώπαζε, εἰς γὰρ χαρὰν τό πένθος μεταβάλλει σου, τό σὸν θρέμμα ἐγείρων, Λάζαρον ἐκ τάφου, αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκοτάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἴδια καὶ ἀμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μόνη ἀφθορος κύεις, μόνη θηλάζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνη τὸν κτίστην τίκεις, καὶ Δεσπότην σου, εἰ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη, Σὲ Παρθενομήτορ, ὑμνούμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλάδοις, ὡς διπλοῦν Χριστόν, ετοιμασθῶμεν πάντες υποδέξασθαι, οχοῦμενον ἐν πῶλῳ, ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν τὸν Κύριον

Ο Εἰρμὸς

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'

Ὅτι ἐποὶ ἡ σέ μοι μεγαλεῖα

Ἰδοῦ προανεφώνεις, ἀναβαίνομεν Ἰησοῦ, πρὸς Πόλιν, τήν ἁγίαν, καὶ χερσὶν μαιφόνων ἀληθῶς, παραδοθήσομαι σταυρῷ, ἀποκτανθήναι σαρκί.

Θανάτου θέλων Λόγε, ἐξαρπάσαι φίλον τὸν σὸν, σαρκί θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς, κατεπίγει τούς βροτούς, ἀθανατίζων τοὺς πιστούς, μόνε ἀθάνατε.

Βαῖα σωφροσύνης, ἐπεισοίσωμεν τῷ Χριστῷ, ἐν πῶλῳ μετριάζοντι σαρκί, καὶ προσεῖπωμεν αὐτῷ, Ἐπὶ τό πάθος ο ελθῶν, εὐλογητὸς εἰ Σωτήρ.

Θεοτοκίον

Φρικτὴ σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ, διὸ σε μακαρίζομεν πιστῶς, καὶ δοξάζομεν σεπτῶς, αἰ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ἄλλος Τὸν προδηλωθέντα

Ἄρτι ἀποστέλλων, τοὺς Μαθητάς Χριστὸς ἔφη, Λύσαντές μοι πῶλον, ἀγάγετε ἐπιβῆναι, ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, καὶ καθυποτάξω, ὡς Υἱός τῷ Πατρί.

Ἔρχεται ο Κύριος, ἀνοιξὸν σου τὰς πύλας, Βηθανία πρόσδεξαι, ἐν πίστει τὸν Δεσπότην, καὶ γὰρ ἤκει ἐξαναστήσαι ἐκ τάφου, Λάζαρον ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα...

Τό τρισσοφαές Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας, ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν, εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτων, ἀπὸ πλάνης πολυσχιδοῦς ἐπιστρέφει, πρὸς ἐνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις τό παλάτιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, δι' ἧς τὰ βασιλεία οὐρανῶν ἠνεώχθη, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι

Οι εν ταῖς ερήμοις, καί ὄρεσι καί σπηλαίοις, ἤκατε αθροίσθητε, σύν ἡμῖν βαῖοφόροι, υπαντήσαι τῷ Βασιλεῖ καί Δεσπότῃ, ἔρχεται γάρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Ειρμός

Τόν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καί βάλτω, τόκον τόν τῆς Αειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἦχος δ'

Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως

Περιφρονήσασα ψυχὴ μου τῶν θείων χρησμῶν, εὐάλωτος γέγονας, ταῖς μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ, οἰκεία ροπή, παραδοθεῖσα τῇ φθορᾷ, καί καρωθεῖσα ὑπὸ ἀμαρτίας πολλῆς, τό θεότευκτον ἀμφιον ἐρρύπωσας, καί ἀνευτρέπιστον τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας, ἀλλ' ἵνα μὴ σύν τῇ ἀμαρτία ἐλκυσθῆς, καί ὑποκεκρυμμένη τῶν παθῶν τῷ ἐνδύματι, ἀνακλιθεῖσα, τὰς εὐθύνας τῆς εἰσόδου εἰσπραχθῆς, καί τοῦ νυμφώνος ἐκβληθῆς, τῷ Σωτῆρι κράζον, Τό φοβερόν ὄμμα, ὁ λαβῶν ὅπερ εἰμί, καί ὅς ἤς μὴ εἶσας, καί πρὸ σταυροῦ, χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ δι' ἐμέ φορέσας, τόν σάκκον μου διάρρηξον, καί εὐφροσύνην ἀμφιάσον, καί ἐκ σκότους ἐξωτέρου, καί κλαυθμοῦ αἰωνίου ρύσαι με, καί ἐλέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικόν

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεύτε λαοὶ ἀπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καί ὠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστήρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἰδιόμελον

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ψυχωφελή, πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, καὶ τὴν ἁγίαν Ἐβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτούμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἀφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Τό αὐτό

Εἰς τὴν Τριῶκτην

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος γ'

Ἀνυπόστατος Κύριε ἡ ὀργή, τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῦς ἀπειλῆς σου, καὶ οὐκ ἐσμέν ἀξιοιατενίσαι, καὶ αἰτήσαι παρά σου ἔλεος, μὴ τῷ θυμῷ σου, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου ἀπολέσης ἡμᾶς, οὓς ἐκγῆς τῇ χειρὶ σου ἐπλασας.

Δόξα... Καίνύν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρκα'

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκοσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Στίχ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Προφητείας Ησαΐου τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΞΣΤ', 10-24)

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, καὶ οἰκατοικούντες αὐτήν, χάριτε ἅμα αὐτῇ χαρὰ πάντες ὅσοι ἐπενθείτε ἐπ' αὐτήν, ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκθηλάσαντες, τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κλινῶεις αὐτοὺς, ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν, τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται, ὡς εἰ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω καγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστά ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ, καὶ γνωστὴ ἔσται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθούσιν, Ἰδοὺ γάρ Κύριος ὡς πύρ ἤξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός, ἐν γάρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ

γή, καί εν τή ρομφαία αυτού πάσα σάρξ, Πολλοί τραυματῖαι ἔσονται υπό Κυρίου, οἱ ἀγνιζόμενοι καί καθαριζόμενοι εἰς τούς κήπους, καί εν τοῖς προθύροις οἱ εσθιοντες κρέας ὑειον, καί τά βδελύγματα, καί τόν μύν, ἐπί τό αυτό αναλωθήσονται, εἶπε Κύριος, καγώ τά ἔργα αυτών, καί τόν λογισμόν αυτών ἐπίσταμαι, καί ἐγώ ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τά ἔθνη, καί τās γλώσσας, καί ἤξουσι, καί ὄψονται τήν δόξαν μου, καί καταλείψω ἐπ' αυτών σημεῖον, καί ἐξαποστελώ ἐξ αυτών σεσωσμένους εἰς τά ἔθνη, εἰς θαρσεῖς, καί Φοῦδ, καί Λοῦδ, καί Μοσόχ, καί εἰς Θοβεβ, καί εἰς τήν Ελλάδα, καί εἰς τās νήσους τās πόρρω, οἱ οὐκ ἀκηκόασί μου τό ὄνομα, οὔτε ἐωράκασί μου τήν δόξαν. Καί ἀναγγελοῦσι τήν δόξαν μου εν τοῖς ἔθνεσι, καί ἀξουσι τούς ἀδελφούς ημῶν εκ πάντων τῶν ἐθνῶν, δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καί ἀρμάτων εν λαμπήναις ημιόνων, μετὰ σκιαδίων εἰς τήν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἄν εἰσενέγκοιεν ἐμοί οἱ υἱοί Ἰσραήλ τās θυσίας αυτών μετὰ ευφροσύνης, καί μετὰ ψαλμῶν εἰς τόν οἶκον Κυρίου, καί ἀπ αυτών λήψομαι ἱερεῖς καί Λευίτας, εἶπε Κύριος. Ὅν τρόπον γάρ ο ουρανός καινός, καί ἡ γή καινή, ἄ ἐγώ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὔτω στήσεται τό σπέρμα υμῶν, καί τό ὄνομα υμῶν. Καί ἔσται μήν εκ μηνός, καί σάββατον εκ σαββάτου, καί ἤξει πάσα σάρξ τοῦ προσκυνήσαι ἐνώπιον ἐμοῦ εν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος. Καί ἐξελεύσονται, καί ὄψονται τά κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων εν ἐμοί, ο γάρ σκώληξ αυτών ου τελευτήσῃ, καί τό πύρ αυτών ου σβεσθήσεται, καί ἔσονται εἰς ὅρασιν πάση σαρκί.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρκβ'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ἐλέησον ημάς.

Στίχ. Πρός σέ ἤρα τούς οφθαλμούς μου.

t87top

**ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ**

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ**

Στιχηρόν Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Τήν ψυχωφελή, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καί τήν ἀγίαν ἐβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτούμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τά μεγαλεῖά σου, καί τήν ἀφατον διημάς οικονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδούντες, Κύριε δόξα σοι. **(Δίς)**

Μαρτυρικόν

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τόν Θεόνημών, καί αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ημῶν, πλήθος οἰκτιρμῶν, καί τόν ἰλασμόν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

**Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου
Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως**

Ἦχος πλ. β'

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ο μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας. Πού τεθείκατε αὐτόν, μαθῶν δέ ὁ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὄν ἐπόθεις, Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καί ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῇν αὐτῷ διδόντι, σοί τῷ Σωτήριῳ ψυχῶν ημῶν. **(Δίς)**

Κύριε, ἐπί τόν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπί τό μνήμα ἡλθες Λαζάρου, καί ἐπί φίλῳ δάκρυα ράνας, νεκρόν τετραήμερον ἠγειρας, ὁ στάχυσ τῆς ζωῆς, διό θάνατος ἐδέθη φωνή, τά σπάργανα ἐλύθη χερσί, τότε χαράς ἐπληρούτο, τό στίφος τῶν Μαθητῶν, καί μία παρά πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία, Εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ἐλέησον ημάς. **(Δίς)**

Ἦχος πλ. β'

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἄδου τά βασίλεια, καί ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἠγειρεν εκ τάφου τετραήμερον, καί γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγενεσίας, προοίμιον σωτήριον, Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἰλασμόν καί τό μέγα ἔλεος.

Κύριε, πιστώσαι θέλων τούς Μαθητάς σου, τήν εκ νεκρῶν σου Ἐγερσιν, εν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας, καί φωνήσαντός σου τούτον, ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη, καί ἀπέλυσε τόν τετραήμερον, βῶντά σοι, Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, παραλαμβάνων τούς Μαθητάς σου, εν Βηθανία παρεγένου, ἵνα ἐγείρης τόν Λάζαρον, καί δακρύσας ἐπ αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τούτον τετραήμερον ἠγειρας, καί εβόα

σοι Σωτήρ, Ευλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Ιδιόμελον Ἦχος πλ. δ'

Επιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου ο Σωτήρ ημών, καί φωνήσας τόν νεκρόν, ως ἐξ ὑπνου ἐξανέστησας, ἀπεσεύσατο τήν φθοράν τῆς ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καί συνεξήλθε τῷ λόγῳ, δεδεμένος κειρίαις, Πάντα δύνασαι, πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι υποτέτακται, Σωτήρ ημών δόξα σοι.

Καί νύν... Ἐτερον Ἰδιόμελον

Ἀνδρέου Τυφλοῦ

Τήν ψυχωφελή πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν, Χαίροις πόλις Βηθανία, πατρίς ἡ τοῦ Λαζάρου, χαίρετε Μάρθα καί Μαρία, αἱ τούτου ἀδελφαί, αὐρίον Χριστός παραγίνεται, ζωῶσαι ρήματι, τόν τεθνεῶτα ἀδελφόν, οὐ φωνῆς ἀκούσας, ο πικρός καί ἀκόρεστος Ἄδης, φόβῳ τρομάξας, καί μέγα στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις ἐσφιγμένον, οὐ τῷ θαύματι, δήμος Ἑβραίων ἐκπλαγεῖς, μετὰ βαίων καί κλάδων, αὐτῷ προσυπαντήσουσι, καί οφθήσονται ευφημούντες παῖδες, ὄν φθονοῦσι πατέρες. Ευλογημένος ο ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρκγ'

Ἡ βοήθεια ημών ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰ μή ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Γενέσεως τό Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΜΘ', 33 - Ν', 26)

Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καί ἐξάρας τούς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τήν κλίνην, ἐξέλιπε, καί προσετέθη πρὸς τόν λαόν αὐτοῦ, Καί ἐπιτεσῶν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καί ἐφίλησεν αὐτόν. Καί προσέταξεν, Ἰωσήφ τοῖς παισίν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τόν πατέρα αὐτοῦ, καί ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταῖ τόν Ἰσραήλ. Καί ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὕτω γάρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καί ἐπένθησεν αὐτόν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τούς δυνάστας Φαραῶ, λέγων. Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγοντες, ὁ πατήρ μου ὤρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτήσαι αὐτόν, λέγων. Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὠρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χαναάν, ἐκεῖμε θάψεις, Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τόν πατέρα μου, καί ἐπανελύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραῶ, κατὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καί εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι, θάψον τόν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε. Καί ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τόν πατέρα αὐτοῦ, καί συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραῶ, καί οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καί πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἰγύπτου, καί πάσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καί οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καί πάσα ἡ οἰκία ἡ πατρική αὐτοῦ, καί τήν συγγένειαν αὐτοῦ, καί τὰ πρόβατα, καί τούς βόας ὑπελείποντο ἐν γῆ Γεσέμ. Καί συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ ἄρματα, καί ἵππεις, καί ἐγένετο ἡ παρεμβολή μεγάλη σφόδρα. Καί παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καί ἐκόψαντο αὐτόν κοπετόν μέγαν, καί ἰσχυρόν σφόδρα, καί ἐποίησε τό πένθος τῷ πατρί αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καί εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τό πένθος ἐπὶ ἄλῳνι Ἀτάδ, καί εἶπον. Πένθος μέγα τούτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις, διὰ τούτο ἐκάλεσαν τό ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου. Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καί ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἰοῖ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς, καί ἀνέλαβον αὐτόν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καί ἔθαψαν αὐτόν εἰς τό σπήλαιον τό διπλοῦν, ὃ ἐκτίσαστο Ἀβραάμ τό σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρή. Καί ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτός καί οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καί πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τόν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοί Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπον, Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καί ἀναπαύομαι ἀναπαύομαι ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, καί παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον, ὁ πατήρ σου ὤρκισε πρὸ τοῦ τελευτήσαι αὐτόν, λέγων. Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ, Ἄφες αὐτοῖς τήν ἀδικίαν καί τήν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο, καί νῦν δέξαι τήν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. Καί ἐκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καί ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον, ἴδε, ἡμεῖς σοὶ οἰκέται, Καί εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ, Μὴ φοβείσθε, τοῦ γάρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γεννηθῇ ὡς σήμερον, καί ἵνα τραφή λαὸς πολὺς. Καί εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβείσθε, ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καί τὰς οἰκίας ὑμῶν, καί παρεκάλεσεν αὐτούς, καί ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τήν καρδίαν. Καί κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτός καί οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καί πάσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καί ἐζήσεν Ἰωσήφ

έτη εκατόνδέκα. Καί εἶδεν Ἰωσήφ Εφραΐμ παιδιά, ἕως τρίτης γενεάς, καί οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσή ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καί εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων. Εγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπὴ δὲ ἐπισκέπεται ὁ Θεὸς υμᾶς, καί ἀνάξει υμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὠμοσε τοῖς πατράσιν υμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καί Ἰακώβ, Καί ὠρκισεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων. Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἢ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς υμᾶς, καί συνανοίσετε τὰ ὀστά μου ἐντεύθεν μεθ' υμῶν. Καί ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν εκατόν δέκα, καί ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῶ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρκδ'

Οἱ πεπιοιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὅρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΛΑ', 8-31)

Υἱέ, ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καί κρίνε πάντα υγιῶς, Ἀνοίγε σὸν στόμα, καί κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καί ἀσθενή, Γυναίκα ἀνδρείαν τίς ευρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη, θαρσεί ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει, ἐνεργεὶ γάρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον, ευραμένη ἔρια καί λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς, Ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καί ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καί ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καί ἔργα ταῖς θεραπαίαις, θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτήμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον, Ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καί οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα, Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἀτρακτον, Χείρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν ποῦ χρονίζῃ, πάντες γάρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ, Διπτάς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καί πορφύρας εαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καί κατοικῶν τῆς γῆς, Σινδόνας ἐποίησε, καί ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, καί περιζώματα τοῖς Χαναναίοις, Ἰσχύν καί εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καί ευφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς δι' ἠνοιξε προσεχόντως καί ἐννόμως, καί τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσση αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἰκῶν αὐτῆς, σίτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καί ἐπλούτησαν, καί ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐποίησεν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καί ὑπερήρας πάσας, Ψευδεῖς ἀρέσκειαί, καί μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἐστὶν ἐν σοί, γυνὴ γάρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτῆς ἀινεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καί ἀινεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον Κανόνα Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης

Ὠδὴ α' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷποιο ἦσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καί ὥσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας, Σωτῆρ μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθοράς ἀπήλλαξας, βραχίονι ὑψηλῷ, καί ἔδειξας ὡς δυνατός, τὴν ἐξουσίαν σου.

Φωνήσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, εὐθύς ἐξανέστησας, ἀλλ' ὁ Ἄδης κάτωθεν, πικρῶς ὠδύρετο, καί στένων ἔτρεμε Σωτῆρ, τὴν ἐξουσίαν σου.

Ἐδάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων τὴν σάρκωσιν, τῆς οικονομίας σου, καί ὅτι φύσει Θεός, ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς, γέγονας ἀνθρωπος.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καί τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Κύριε, ἐκ νεκρῶν τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας Σωτῆρ, καί δείξας ἐμπνουν τὸν νεκρὸν, τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Τώ νόμω τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἠρώτησας Δέσποτα, πού τέθειται Λάζαρος; δεικνύων πάσι Σωτήρ, ἀνόθευτον τήν πρός ἡμᾶς, οἰκονομίαν σου.

Τά κλείθρα συνέτριψας τότε τοῦ Ἄδου, φωνήσας τόν Λάζαρον, καί τό κράτος ἔσεισας, τοῦ πολεμήτορος, καί ἔπεισας πρό τοῦ Σταυροῦ, τρέμειν σε μόνη Σωτήρ.

Δεσμώτην τόν Λάζαρον ὑπό τοῦ Ἄδου, κρατούμενον Δέσποτα, ὡς Θεός προέφθασας, καί ἔλυσας τῶν δεσμῶν, τώ σῶ γάρ πάντα Δυνατέ, ἤκει προστάγματι.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱόν καί Πνεῦμα, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι φύσεως, καί σὺν Ἀγγέλοις αὐτήν, ὡς ἓνα ἀκτιστον Θεόν, δοξολογήσωμεν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἀτρέπτως ἐκήσας Παρθενομήτορ, τόν Κτίστην τῆς φύσεως ἐξ ἀγίου Πνεύματος, κατ' εὐδοκίαν Πατρός, γενόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχατροπῆς καί φερμού.

Ὡδή β' Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, οὐρανέ καί λαλήσω, καί ἀνυμνήσω Χριστόν, τόν Σωτήρα τοῦ Κόσμου, τόν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα σοι, τώ φωνήσαντι μόνον, καί ἐκ τοῦ τάφου, νεκρόν τεταρταῖον, τόν φίλον ἐγειραντι Λάζαρον.

Ἦκουσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καί ψυχωθείς ἐκ νεκρῶν, ἐξανέστη εὐθέως, δοξάζων σε Κύριε.

Πρόσταγμα, ζωφόρου φωνῆς σου, δεξάμενος ὁδωδῶς, ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, Σωτήρ μου ὁ Λάζαρος.

Ἐδάκρυσας, ἐπί φίλῳ Σωτήρ μου, πιστούμενος τούτον τήν ἡμῶν, ὡς ἐφόρεσας φύσιν, καί ἀνέστησας.

Ἐτρόμαξεν, ὡς κατείδεν ὁ Ἄδης, παλινδρομοῦντα εὐθύς, τόν δεδεμένον κειρίαις, φωνή πρός τήν ὠδε ζωήν.

Δόξα...

Ἐξέστησαν, τῶν Εβραίων οἱ δήμοι, ὅτε φωνήσας Σωτήρ, ἐξανέστησας λόγῳ, ὁδωδῶτα τόν Λάζαρον.

Καί νῦν...

Ἐσεισθησαν, τά ταμεῖα τοῦ Ἄδου, ὡς ἐψυχούτο εὐθύς, κάτω Λάζαρος, τότε τῆ φωνῆ, τοῦ ζώσαντος.

Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμός

Λίθον, ὄν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἐστερέωσε, τήν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο. (Δίς).

Θαύμα, ξένον καί παράδοξον! πῶς ὁ Κτίστης πάντων, ὅπερ οὐκ ἠγνόει, ὡς ἀγνοῶν ἠρώτα. Πού κείται ὄν θρηνεῖτε; πού τέθαπται Λάζαρος, ὄν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν, ζῶντα ὑμῖν ἐξαναστήσω ἐγώ;

Λίθον, ὄν σοι προσεκύλισαν, οἱ κηδεύσαντές σε, τούτον συγκινήσαι, ὁ Ἰησοῦς προστάξας, εὐθύς ἀνέστησέ σε, φωνήσας σοι Λάζαρε, Ἀνάστα δεῦρο πρός με, ἵνα τήν σῆν ὁ Ἄδης πτήξῃ φωνήν.

Μάρθα, καί Μαρία Κύριε, ὁδυρμοῖς ἐβῶν, ἴδε ὄν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὄζει, εἰ ἤς ὠδε τότε, οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος, Ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντί, τούτον εὐθύς φωνήσας ἠγειρας.

Ράνας, ἐπί φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν, ἔδειξας τήν σάρκα, τήν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν, οὐσία οὐ δοκήσει, Σωτήρ ἐνωθεῖσάν σοι, καί ὡς φιλόανθρωπος Θεός, τούτον εὐθύς φωνήσας ἠγειρας.

Οίμοι, όντως νύν απόλωλα! εκβοών ο Άδης, ούτω προσεφώνει, τώ θανάτω λέγων. Ιδού ο Ναζωραίος, τά κάτω συνέσεισε, καί τήν γαστέρα μου τεμών, άπνουν νεκρόν φωνήσας ήγειρε.

Πού η τών Εβραίων άνοια; πού ή απιστία; έως πότε πλάνοι; έως πότε νόθοι; οράτε τόν θανέντα, φωνή εξαλλόμενον, καί απιστείτε τώ Χριστώ; όντως υιοί του σκότους πάντες υμείς!

Δόξα...

Ένα τής Τριάδος οίδα σε, ει καί εσαρκώθης, ένα καί δοξάζω, Υιόν σεσαρκωμένον, τόν εκ τής Θεοτόκου, ασπύρωσ βλαστήσαντα, καί σύν Πατρί καί Πνεύματι, ένα Υιόν δοξολογούμενον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ξένον, καί φρικτόν τό όραμα, εξ οικονομίας, όπερ προεώρων, οι αψευδείς Προφήται, Παρθένον Θεοτόκον, ασπύρωσ μέν κύουσαν, αφθόρωσ τίκτουςαν Θεόν, μένουςαν δέ μετά τόν τόκον αγνήν.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Επήρθη ο ήλιος, καί η σελήνη, έστη εν τή τάξει αυτής, υψώθης Μακρόθυμε, επί του Ξύλου, καί έπηξας εν αυτώ, τήν Εκκλησίαν σου.

Εδάκρυσας Κύριε, επί Λαζάρω, δείξας ότι άνθρωπος εί, καί ήγειρας Δέσποτα, τόν τεθνεώτα, καί έδειξας τοίς λαοίς, ότι Υιός εί του Θεού.

Ο άπνους ήκουσε, τό πρόσταγμα σου, Δεύρο έξω Λάζαρε, δρομαίος ανίστατο σύν τοίς σπαργάνοις, καί ήλλατο Αγαθέ, δεικνύς τό κράτος σου.

Τής Μάρθας τά δάκρυα, καί τής Μαρίας, κατέπαυσας Χριστέ ο Θεός, φωνήσας τόν Λάζαρον, αυτεξουσίως, συνήγειρας τή φωνή, καί προσεκύνησέ σοι.

Δακρύσας ως άνθρωπος, επί Λαζάρω, εξήγειρας αυτόν ως Θεός, ηρώτας. Πού τέθαπται, ο τεταρταίος; πιστούμενος Αγαθέ, τήν ενανθρώπησίν σου.

Τού Πάθους τά σύμβολα, καί του Σταυρού σου, Άδου τήν γνωρίσαι βουληθείς Αγαθέ, του άπληστον, γαστέρα ρήξας, ανέστησας ως Θεός, τόν τετραήμερον.

Τίς οίδε, τίς ήκουσεν, ότι ανέστη, άνθρωπος νεκρός οδωδώς; Ηλίος μεν ήγειρε, καί Ελισσαίος, αλλ' ουκ εκ μνήματος, αλλ' ουδέ τεταρταίον.

Υμνούμέν σου Κύριε, τήν δυναστείαν, υμνούμεν καί τά Πάθη Χριστέ, τή μέν γάρ ως εύσπλαγχνος, εθαυματούργεις, τά δέ οικονομικώς, είλου ως άνθρωπος.

Θεός εί καί άνθρωπος, επαληθεύων, τοίς πράγμασι τά ονόματα, επέστης τώ μνήματι, σαρκί ο Λόγος, καί ήγειρας ως Θεός, τόν τετραήμερον.

Εξέστησαν Δέσποτα, Εβραίων δήμοι, ως είδον αναστάντα νεκρόν, εκ τάφου Λάζαρον, σύν τή φωνή σου, καί έμειναν απειθείς, τών θαυμασίων σου.

Δόξα...

Ανάρχως εξέλαμψας, εκ του Πατρός σου, ως είς τής Τριάδος Σωτήρ, εν χρόνω, εκ Πνεύματος, παρθενικών σύ προήλθες αιμάτων, σάρκα λαβών ο υπερούσιος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η σύλληψις άσπορος τής Θεοτόκου, ο τόκος άνευ πάθους φθοράς, Θεός γάρ αμφοτέρα, θαυματοουργήσας, εκένωσεν εαυτόν, ίνα ημίν ενωθή.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Τήν σήν ειρήνην δός ημίν Υιέ του Θεού, άλλον γάρ εκτός σου, Θεόν ου γινώσκομεν, τό όνομά σου ονομάζομεν, ότι Θεός ζώντων, καί τών νεκρών υπάρχεις. (Δίς)

Ζωή υπάρχων Κύριε, καί φώς αληθινόν, Λάζαρον νεκρόν φωνήσας ανέστησας, ως δυνατός γάρ πάσιν έδειξας, ότι Θεός ζώντων, καί τών νεκρών υπάρχεις.

Τὴν ἀστεκτὸν σου πρόσταξιν, μὴ φέρων Ἰησοῦ, Ἄδης ο πολλοὺς δεξάμενος ἐπτήξε, καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ ζώντα, καὶ οὐ νεκρὸν εἶδου.

Τὸν χοὺν συνάψας πνεύματι, ο πάλαι τὸν πηλόν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε λόγω σου, καὶ νῦν δὲ λόγω ἐξανέστησας, ἐκ τῆς φθοράς φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων.

Τὼ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν οὐδεὶς, ὅτε γὰρ νεκρὸν, ἐφώνεις τὸν Λάζαρον, εὐθύς ο ἄπνους ἐξανίστατο, καὶ τὰ δεσμά φέρων, ποσὶ περιεπάτει.

Ὡ Ἰουδαίων ἀνοια! ὦ πώρωσις ἐχθρών! τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντα; Ἥλιος πάλαι ἐξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ανείκαστε μακρόθυμε, ο πάντα δι' ἡμᾶς, πράττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ἡμᾶς ποίησον, τῆς σῆς βασιλείας πρεσβείαις τοῦ Λαζάρου.

Δόξα...

Προάναρχε, συνάναρχε, ομότιμε Τριάς, Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, Μονάς ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σώζε, πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ἀχραντον γαστέρα σου, ἠγίασεν Ἀγνή, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ο υπέρθεος, ο ἐν Τριάδι προσκυνοῦμενος, ο ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἐσώσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμὸν, τῶν ἀνομιῶν μου. (Δίς)

Ἠρώτησας Πού εἰμι, ο πάντα γινώσκων, ἐδάκρυσάς με Σωτήρ, ὡς ἄνθρωπος φύσει, καὶ ἠγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφώνησάς με ἐξ Ἄδου, Σωτήρ κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σέ τὸν λύτην τοῦ Ἄδου, καὶ ἠγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐνέδυσάς με Σωτήρ, τό πῆλινον σῶμα, καὶ ἐπνευσάς μοι ζωὴν, καὶ εἶδον τό φῶς σου, καὶ ἠγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐψύχωσας σύ, τὴν ἄπνουν μορφὴν τῆς σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτήρ, οστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἠγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Τὴν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ Ἄδου, ἐξήρπασάς με Σωτήρ, τὴ σὴ δυναστεία, καὶ ἠγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφόρεσάς μου Σωτήρ, τό φύραμα ὅλον, ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν, τὴν ἀχραντον μήτραν, ἐξ ἧς προήλθες σαρκωθείς, εἰς ὧν τῆς Τριάδος.

Δόξα...

Τριάς ἁγία δοξάζω, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις υμνῶ, τὸν τρισάγιον Ὑμνον, ἐλέησον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ ἀνυμνοῦντων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ἀχραντὸν σου νηδύν, υπέδου ο Λόγος, ἐπήρησε δὲ αὐθις, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀγνήν Θεογεννήτορ, θαύμα ὄντως παράδοξον!

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Τοὺς ἐν καμίνω Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τό πύρ, τότεοι Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνός στόματος, ὕμνουν καὶ ἠυλόγουν λέγοντες, Εὐλογητός ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτήρ, φιλόφθωπε, ἵνα δείξης πᾶσι τοῖς λαοῖς, ὅτι Θεός ὧν, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὤφθης, καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας, τύπους ἡμῖν προτιθεῖς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Ο τεταρταίος Λάζαρος Σωτήρ, ως ήκουσε, κάτω τής φωνής σου αναστάς, ανύμνησέ σε, και γεγηθώς ούτως εβόα. Σύ Θεός και Κτίστης μου, σέ προσκυνώ και υμνώ, τόν αναστήσαντά με.

Ει και δεσμά περίκειμαι Σωτήρ, ο Λάζαρος, κάτωθεν εβόα Λυτρωτά, αλλ' ουδαμώς, εν τή γαστρι μενώ του Άδου, εάν μόνον κράξης με, Λάζαρε δεύρο έξω, σύ γάρ μου φώς και ζωή.

Παρακαλώ σε Λάζαρε, φησίν, ανάστηθι, έξελθε τών κλειθρων μου ταχύ, άπτιθι ούν, καλόνμοι γάρ ένα θρηνήσαι, πικρώς αφαιρούμενον, παρά πάντας ούς πρίν, πεινών κατέπιον.

Και τί βραδύνεις Λάζαρε; φησίν, ο φίλος σου, δεύρο έξω κράζει εστηκώς, έξελθε ούν, ίνα καγώ άνεσιν λάβω, αφ' ού γάρ σε έφαγον, εις εμετόν η τροφή, αντικατέστη μοι.

Τί ουκ εγειρη Λάζαρε ταχύ; ανέκραζε, κάτωθεν ο Άδης θρηνωδών, τί ουκ ευθύς, εξαναστάς τρέχεις τών ώδε; ίνα μή και άλλους μοι, αιχμαλωτίση Χριστός εξαναστήσας σε.

Εθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστέ, εξαίσια, τότε εργασάμενος πολλά, φώς γάρ τυφλοίς, κωφών δέ ώτα, ήνοιξας λόγω, και τόν φίλον Λάζαρον, εκ τών νεκρών ως Θεός, φωνήσας ήγειρας.

Δόξα...

Τριαδικήν υμνήσωμεν ωδήν, δοξάζοντες, άναρχον Πατέρα, και Υιόν, Πνεύμα ευθές, μοναδικήν μίαν ουσίαν, ήν τρισσώς υμνήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί η Τριάς.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ως τής Τριάδος ένα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ότι εκ Παρθένου σαρκωθείς δίχα τροπής, ανθρωπικώς πάντα ηνέσχου, μή εκστάς τής φύσεως, τής πατρικής Ιησού, ει και ηνώθης ημίν.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Οι ουρανοί τών ουρανών, και τό ύδωρ, τού περάνω τών ουρανών, ευλογείτε, υμνείτε, τόν Κύριον.

Ο Ποιητής και συνοχεύς τών απάντων, διευσπλαγχνίαν, εν Βηθανία επέστη, εγειραι τόν Λάζαρον.

Ο τεταρταίος οδωδώς, και κειρίαις συνειλημμένος, ήλλατο έμπνους ο άπνους, φωνούντός σου Κύριε.

Τών Ιουδαίων ο λαός, ως εώρα τόν τεθνεώτα, τή σή φωνή αναστάντα, Χριστέ διεπρίετο.

Οι σκοτεινοί περι τό φώς, Ιουδαίοι, τί απιστείτε, τή του Λαζάρου εγέρσει; Χριστού τό εγχείρημα.

Αγαλλιάσθω η Σιών, και υμνείτω τόν Ζωοδότην, τόν αναστήσαντα λόγω, εκ τάφου τόν Λάζαρον.

Αι Στρατιαί τών ουρανών, και τό γένος, τών γηγενών σε ύμνησεν, ότι Σωτήρ μου, τόν Λάζαρον ήγειρας.

Δόξα...

Σύν τώ Πατρί, και τώ Υιώ, και τό Πνεύμα δοξολογώ, και υμνών ασιγήτως βωώ, Τρισάγιε δόξα σοι.

Και νύν... Θεοτοκίον

Σέ ευλογώ και προσκυνώ, τόν τεχθέντα εκ τής Παρθένου, μή χωρισθέντα του θρόνου, τής αγίας δόξης σου.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, καθείλε γάρ δυνάστας από θρόνων, και ύψωσε ταπεινούς, ο Θεός του Ισραήλ, εν οίς επεσκέψατο ημάς, Ανατολή εξ ύψους, και κατεύθυνεν ημάς, εις οδόν ειρήνης.

Υμνείτω τό θαύμα, Βηθανία σύν ημίν, εν ταύτη γάρ εδάκρυσεν ο Κτίστης, τόν Λάζαρον ανιστών, νόμω φύσεως σαρκός, και Μάρθας τά δάκρυα λιπών, και τόν κλαυθμόν Μαρίας, εις χαράν μεταβαλών, τόν νεκρόν εγείρει.

Πιστούμενος Λόγε, τήν Ανάστασιν τήν σήν, εκάλεσας τόν Λάζαρον εκ τάφου, και ήγειρας ως

Θεός, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, Θεόν σε, καί ἄνθρωπον ομοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καί ἐγείραντα Ναόν, τόν τοῦ σώματός σου.

Συνέσεισας πύλας, καί μοχλοῦς τοὺς σιδηροῦς, ἐφόβησας τόν Ἄδην τῆ φωνῆ σου, καί ἐπτηξε σὺν αὐτῷ, καί ὁ θάνατος εὐθύς, ὡς εἶδον τόν Λάζαρον Σωτήρ, τόν παρ αὐτοῖς δεσμώτην, ψυχωθέντα τῆ φωνῆ, καί ἐξαναστάντα.

Ἐξέστησαν πάντες, ὡς ἐώρων σε Σωτήρ, δακρύνοντα, τόν Λάζαρον θανέντα, καί ἔλεγον οἱ δεινοί. Ἴδε πῶς αὐτόν φιλεῖ, εὐθύς οὖν ἐφώνησας αὐτόν, καί ἀναστάς ὁ ἄπνους, ἀφηρείτο τὴν φθοράν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί, ἐλύθησαν δεσμά τοῦ τεθνεώτος, ὁ Ἄδης δέ τῆ φωνῆ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ, πικρῶς ἀνεστέναξε, καί ἀνεβόα. Οἴμοι! τίς καί πόθεν ἡ φωνή, ἡ νεκροῦς ζωούσα;

Ἀνάστα ἐντεύθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς, ὁ φίλος σου γάρ ἔξω προσφωνεῖ σε, οὗτός ἐστιν, ὁ τό πρὶν ἀναστήσας τοὺς νεκρούς, Ἡλίας μὲν ἠγήρει νεκρόν, καί Ἐλισσαῖος ἅμα, ἀλλ' αὐτός ἦν δι' αὐτῶν, καί λαλῶν καί πράττων.

Υμνούμέν σου, Λόγε, τὴν ἀνείκαστον ἰσχύν, οστέοις γάρ καί νεύροις τόν θανέντα, ἠγειρας λόγῳ τῷ σῷ, ὡς τῶν ὅλων πλαστοουργός, καί τοῦτον ἀνέστησας Σωτήρ, ἐκ τῶν καταχθονίων, ὡς τῆς χήρας τόν υἱόν, τόν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα...

Τριάς παναγία, Πάτερ ἀναρχε Θεέ, συνἀναρχε Υἱέ, καί θείε Λόγε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, τό ἐν καί τρισήλιον φάος, ἡ συμφυῆς οὐσία, εἰς Θεός καί Κύριος, οἰκτεῖρον τόν Κόσμον.

Καί νῦν... Θεοδοκίον

Ὁ πάντα ποιήσας, ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ καί ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, καί ὅλος μένων αεὶ, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, τό ἅγιόν σου Πνεῦμα Χριστέ, ἐπὶ τό ποιμνιόν σου, καταπέμψας ὡς Θεός, ἐπισκίασον ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον, εἰς τό, Θεός Κύριος, ψάλλομεν τό παρόν Τροπάριον, ἐκ γ'.

Ἦχος α'

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τόν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καί ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τά τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοί τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βώμεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Μετά τὴν Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος**

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, καί Μαρίας τά δάκρυα, ἐκκυλίσαι τόν λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνέστησας φωνήσας τόν νεκρόν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν, Δόξα τῆ δυναστεία σου Σωτήρ, δόξα τῆ ἐξουσία σου, δόξα τῷ διά λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα... Καί νῦν... Πάλιν τό αὐτό

**Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τόν συνἀναρχον Λόγον**

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καί τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἠρώτας, ἐν Βηθανία παρών, Πού τεθῆκατε, βῶν, φίλον τόν Λάζαρον, ὄν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῆ

φωνή σου, Φιλάνθρωπε καί Οικτίρμον, ως ζωοδότης καί Κύριος.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Ο Κανών Ποίημα Θεοφάνους
Ωδή α' Ἦχος πλ. δ' Ο Ειρμός

Ἄσωμεν τώ Κυρίω τώ διαγαγόντι τόν λαόναυτού, εν ερυθρά θαλάσση, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται. (Δίς)

Λάζαρον τεθνεώτα, νεύματι τώ θείω εξα νέστησας, πλαστουργός ως υπάρχων, καί ζωής ταμιούχος Φιλάνθρωπε.

Λόγω τόν τεταρταίον, Λάζαρον ανέστησας Αθάνατε, σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ισχύϊ βασιλείον.

Πάσι τής υπερθέου, γνώρισμα θεότητος, υπέδειξας, εκ τών νεκρών εγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τήν Ανάστασιν, Χριστού τού ζωοδότου, τή εγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἴτερος Κανών
Ποίημα Κοσμά Μοναχού
Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'
Υγράν διοδεύσας

Ο πρίν εκ μή όντων παραγαγών, τήν σύμπασαν Κτίσιν, καί γινώσκων τών καρδιών, ταμεία προλέγεις ως Δεσπότης, τοίς Μαθηταίς τού Λαζάρου τήν κοίμησιν.

Τόν άνθρωπον φύσει ουσιωθείς, Χριστέ εκ Παρθένου, τού Λαζάρου σύ τήν ταφήν, μαθείν επιρώτας ως άνθρωπος, ουκ αγνοών ως Θεός όπου έκειτο.

Πιστούμενος Λόγε τήν σεαυτού, Ανάστασιν όντως, ως, εξ ύπνου τόν προσφιλή, ανέστησας ήδη οδωδότα, τόν τεταρταίον νεκρόν εκ τού μνήματος.

Θεοτοκίον

Τάξεις σε Αγγέλων καί τών βροτών, ανύμφευτε Μήτερ, ευφημούσιν ανελλιπώς, τόν Κτίστην γάρ τούτων ώσπερ βρέφος, εν ταίς αγκάλαις σου εβάστασας.

Καταβασία

Υγράν διοδεύσας ωσει ξηράν, καί τήν Αιγυπτίαν, μοχθηριαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα. Τώ λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Σύ ει τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ ει τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου. (Δίς)

Δύο προβαλλόμενος, τάς ενεργείας σου έδειξας, τών ουσιών, Σώτερ τήν διπλόην, Θεός γάρ ει καί άνθρωπος.

Ἄβυσσος ών γνώσεως, σύ ερωτάς πού τέθειται, ο τεθνεώς, μέλλων αναστήσιν, Ζωοδότα τόν κείμενον.

Τόπους αμειβόμενος, ως γεγονώς βροτός πέφηνας, περιγραπτός, ο πληρών τά πάντα, ως Θεός απεριγραπτός.

Λάζαρον εξήγειρας, τώ θεϊκώ Χριστέ ρήματι, καμέ πολλοίς, πταισίμασι θανέντα, εξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος ουρανίας αψίδος

Επιστάς σύ τώ τάφω, θαυματουργέ Κύριε, εντή Βηθανία, Λαζάρου, τούτον εδάκρυσας, νόμω τής

φύσεως, πιστοποιών σου τήν σάρκα, Ιησού ο Θεός μου, ήν περ προσείληφας.

Τής Μαρίας τό πένθος, σύ παρευθύς έπαυσας, Σώτερ, καί τής Μάρθας, δεικνύων τό αυτεξούσιον, σύ γάρ ανάστασις, καί σύ ζωή ώσπερ έφης, αληθεία πέλεις γάρ, καί πάντων Κύριος.

Ειλημμένον κειρίαις, τόν προσφιλή Κύριε, Άδου εκ νεκάδων, καί ζόφου τούτον αφήρπασας, σύ εν τώ λόγω σου, τώ πανσθενεί τού θανάτου, διαρρήξας κλειθρά τε, καί τά βασίλεια.

Θεοτοκίον

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικώς Κύριε, ώφθης τοίς ανθρώποις, ως έπρεπε θεαθήναί σε, ήν καί ανέδειξας, ως αληθή Θεοτόκον, καί πιστών βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Ουρανίας αφίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα 'Ηχος δ'

Κατεπλάγη Ιωσήφ

Συμπαρέστησαν Χριστώ, αι τού Λαζάρου αδελφαί, καί δακρύουσαι πικρώς, καί ολολύζουσαι αυτώ, έφησαν, Κύριε, τέθηκε Λάζαρος, αυτός δέ ως Θεός, ουκ αγνοών τήν ταφήν, ηρώτα πρός αυτάς. Πού τεθήκατε; καί προσελθών τώ τάφω προσεφώνει, τόν τετραήμερον Λάζαρον, ο δέ ανέστη, καί προσεκύνει, τόν αυτόν αναστήσαντα.

Έτερον 'Ηχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Προγινώσκων τά πάντα ως ποιητής, εν Βηθανία προείπας τοίς Μαθηταίς, ο φίλος ημών Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερα, καί ειδώς ηρώτας, φησί, πού τεθήκατε; καί τώ Πατρί προσηύξω, δακρύσας ως άνθρωπος, όθεν καί φωνήσας, όν εφίλεις εξ Άδου, ανέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διά τούτο βοώμέν σοι, Πρόσδεξαι Χριστέ ο Θεός, τών τολμώντων προσφέρειν τήν αίνεσιν, καί καταξίωσον πάντας τής δόξης σου.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Εισακήκοα Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα. (Δίς)

Ου συμμάχου δεόμενος, αλλ' οικονομίαν τελών απόρρητον, προσευχόμενος ανέστησας, νεκρόν τετραήμερον Παντοδύναμε.

Ο Πατρί συναΐδιος, Λόγος καί Θεός τό πρίν καθορώμενος, νύν ως άνθρωπος προσεύχεται, προσευχάς ο πάντων προσδεχόμενος.

Η φωνή σου κατέλυσε, Σώτερ τού θανάτου πάσαν τήν δύναμιν, τά θεμέλια τού Άδου δέ, θεϊκή δύναμει διεκλόνησε.

Θεοτοκίον

Τήν Παρθένον υμνήσωμεν, ως μετά τόν τόκον παρθένον μείνασαν, καί κηήσασαν Χριστόν τόν Θεόν, τόν εκ πλάνης Κόσμον λυτρωσάμενον.

Ειρμός άλλος Σύ μου ισχύς, Κύριε

Σύ ως ποιμήν, ήρπασας Σώτερ τόν άνθρωπον, τόν φθαρέντα, ήδη τετραήμερον, δημιουργέ, λύκου εκ δεινού, όντως καί παμφάγου, ως δυνατός τε καί Κύριος, εν τούτω, προδεικνύων, τήν παγκόσμιον δόξαν, τής σής νύν τριήμερου Εγέρσεως.

Σέ τήν ζωήν, βλέπουσαι αι περί Μάρθαν Χριστέ, ανεβών. Ει ής ώδε Κύριε, ο φωτισμός, πάντων καί ζωή, όλως ου τεθνήκει, νεκρός ουκ ώφθη ο Λάζαρος, ζωή δέ τών θανέντων, σύ, φιλάνθρωπε πέλων, εις χαράν μετατρεπεις τό πένθος αυτών.

Σέ τήν πηγήν, φρίπτουσι Κύριε άβυσσοι, σοί δουλεύει, η υγρά η σύμπασα, σέ πυλωροί, τρέμουσι Χριστέ, Άδου δέ τά κλειθρα, τώ κράτεισου διαλύονται, Λαζάρου αναστάντος, εκ νεκρών τή φωνή σου, παντοδύναμε Σώτερ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Σύ τών πιστών, καύχημα πέλεις Ανύμφευτε, σύ προστάτις, σύ καί καταφύγιον, Χριστιανών, τείχος καί λιμήν, πρὸς γάρ τόν Υἱόν σου, εντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καί σώζεις εκ κινδύνων, τούς εν πίστει καί πόθῳ, Θεοτόκον αγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία

Σύ μου ισχύς, Κύριε, σύ μου καί δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί τήν ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος, διό σύν τῷ Προφήτῃ, Αββακούμ σοί κραυγάζω, Τή δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ἴνα τί με απώσω, ἀπό τοῦ προσώπου σου τό φῶς τό ἄδυτον, καί ἐκάλυψέ με, τό ἀλλότριον σκότος τόν δαίλιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τάς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ἐπιστάς τῷ Λαζάρου, μνήματι φιλάνθρωπε, τούτον ἐκάλεσας, καί ζωὴν παρέσχες, ὡς ζωὴν χρηματίζων ἀθάνατος, τῶν βροτῶν ἀπάντων, οἷα Θεός, τήν ἐσομένην, προθεσπίζων προδήλως Ἀνάστασιν.

Δεδεμένος τούς πόδας, Λάζαρος ἐβάδιζε, θαύμα ἐν θαύμασι! καί γάρ μείζων ὠφθη, τοῦ κωλύοντος ο ἐνισχύων Χριστός, οὐ τῷ λόγῳ πάντα, δουλοπρεπῶς υπηρετοῦσιν, ὡς Θεῷ καί Δεσπότη δουλεύοντα.

Ὁ νεκρόν ὁδωδότα, Λάζαρον ἐγείρας Χριστέ τετραήμερον, ἐξανάστησόν με, νεκρωθέντα νῦν ἀμαρτήμασι, καί τεθέντα λάκκῳ, καί σκοτεινῇ σκιά θανάτου, ἀλλά ρύσαι, καί σώσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ειρμός Ο αυτός

Τῷ Πατρὶ νέμων δόξαν, ὡσπερ οὐκ ἀντίθεος, ἦσθα εὐχόμενος, τόν περιεστώτα, σύ πιστούμενος ὄχλον Μακρόθυμε, τήν εὐχαριστίαν, τῷ σῷ Πατρὶ προσαναφέρων, τῇ κελεύσει ἐγείρων τόν Λάζαρον.

Ὡ φωνῆς θεοφθόγγου, θείας τε δυνάμεως, Σῶτερ τοῦ κράτους σου! δι' ἧς Ἄδου πύλας, τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας, ἀλλ' ἐξάρπασόν με, ὡσπερ τόν πρὶν ἐκ τῶν παθῶν μου, τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Ἰκεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καί Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον, θεατάς γενέσθαι, τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ Πάθους σου Κύριε, καί τῆς λαμπροφόρου, τῶν ἡμερῶν καί βασιλίδος, Ἀναστάσεως τῆς σῆς φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τήν πρὸς τόν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάναγνε, συγγενούς προνοίας, τῆς ἡμῶν μή παρίδης δεόμεθα, ὅτι σέ καί μόνην, Χριστιανοί πρὸς τόν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία

Ἴνα τί με απώσω, ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τό ἄδυτον, καί ἐκάλυψέ με, τό ἀλλότριον σκότος τόν δαίλιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί πρὸς τό φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τάς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ἐντεύθεν ἀρχόμεθα τῶν Τετραῶδιων, ποιούντες τούς Εἰρμούς ἀνά β', καί τὰ Τροπάρια ἀνά δ'.

Τετραῶδιον Ποῆμα τοῦ αὐτοῦ Κοσμά

Ωδή ζ' Ἦχος πλ. δ' Ο Ειρμός

Τόν Ἰωάνν, ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας, ἐμέ δε τόν πεπεδημένον, ἐν ἀρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθοράς ἐκείνον διάσωσον.

Αγάπη σε, εις Βηθανίαν Κύριε, απήγαγε πρὸς Λάζαρον, καὶ τούτον ἤδη οὐδωδὸτα, ἀνέστησας ὡς Θεός, καὶ ἐκ δεσμών, τοῦ Ἄδου διέσωσας.

Ἡ Μάρθα μὲν, ἀπεγνώκει Λάζαρον, ὡς ἤδη τετραήμερον, Χριστός δὲ τὸν διαφθαρέντα, ἀνέστησεν ὡς Θεός, καὶ εἰς ζωὴν μετήγαγε ρήματι.

**Ἔτερον Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ**

Θεὸς ὢν ἀληθινός, Λαζάρου ἐγνώσθην τὴν κοίμησιν, καὶ ταύτην τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς σοῖς προηγόρευσας, πιστούμενος Δέσποτα, τῆς θεότητός σου, τὴν ἀόριστον ἐνέργειαν.

Τῆ σαρκὶ περιγραπτός, ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, εἰς Βηθανίαν ἐλθὼν, ὡς ἄνθρωπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν Λάζαρον, ὡς Θεός δὲ θέλων, ἀνιστάς τὸν τετραήμερον.

Καταβασία

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

**Κοντάκιον Ἦχος β'
Τά ἄνω ζητῶν**

Ἡ πάντων χαρὰ, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῆ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πάσι παρέχων θείαν ἀφ᾿ ἑσιν.

Ὁ Οἶκος

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσε λέγων; Ἀδελφοί καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων, ἀγῶμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, καὶ θρήνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου οὐψόμεθα, ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματοουργεῖν, ἐκτελών τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πάσι παρέχων θείαν ἀφ᾿ ἑσιν.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, εορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου.

Στίχοι

- Ὁρηνεῖς Ἰησοῦ, τούτο θνητῆς οὐσίας.
- Ζωοῖς φίλον σου, τούτο θείας ἰσχύος.

Ταῖς τού σου φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βωώντες, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος Οἰκτίρμον, ἐξανέστησας ὡς Θεός τὸν ἐν τάφῳ, καὶ τοῦ Ἄδου λυθεῖς, ὁ Λάζαρος ἐβόα, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξήλθε κειρίαις δεδεμένος, χάους Ἄδου τεκαὶ ζόφου ἀποδράσας, τοῦ Δεσπότη τῷ λόγῳ, ὁ Λάζαρος κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος Οἶκος ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἐπὶ φίλῳ δακρύσας, τὸ τῆς Μαρθᾶς Οἰκτίρμον, δάκρυον ἔπαυσας, καὶ πάθει ἐκουσίῳ, ἀφείλες ἐκ προσώπου, τοῦ λαοῦ σου πᾶν δάκρυον, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς ζωῆς ὁ ταμίης, τὸν νεκρὸν ὡς ὑπνούντα, Σῶτερ ἐκάλεσας, καὶ λόγῳ τῆν τοῦ Ἄδου, γαστέρα διαρρήξας, ἐξανέστησας ψάλλοντα, ὁτῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Τὸν νεκρὸν οὐδωδὸτα, δεδεμένον κειρίαις, Δέσποτα ἡγείρας, καμὲ πεπεδημένον, σειραῖς ἀμαρτημάτων, διανάστησον ψάλλοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία

Οι εκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλωνί ποτε, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμός

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῆ ἐν Δεηρά, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ εδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας, καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ολετήρος, ἀρπάσας ὁ ἐπικρατῆς, φθαρέντα ἐκαιούργεις, βιώντά σοι, Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτεις, τὸν νεκρὸν ὡς Πλάστης ἀναστήσας, προστάγματι δεσποτικῶ, ὄν Ἄδης κατεπλάγη, βιώντά σοι, Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν

Ἐπιζητεῖς μὲν ὡσπερ θνητὸς, ὡς Θεὸς δέ, ἀνιστάς λόγῳ τὸν τεταρταῖον, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ εὐγνωμόνως ὡς οφειλῆν, τοῦ συγγόνου, ἡ Μαρία Δέσποτα προσφέρει, μύρον ἀνυμνοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπικαλεῖς μὲν ὡσπερ βροτὸς, τὸν Πατέρα, ὡς Λάζαρον ἐγείρεις, ὅθεν σέ ὑμνοῦ Θεὸς δέ μεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Καταβασία

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὄν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τό θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβούσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι, ἀνεβδῶν τῷ Λυτρωτῇ, Θεὸν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προπιστῶν τὴν ἐνδοξὸν Ἐγερσιν, τὴν σὴν ὦ Σωτῆρ μου, νεκρὸν τετραήμερον, ἐκ τοῦ Ἄδου ἐλευθεροῖς, τὸν Λάζαρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Ἄλλος Κυρίως Θεοτόκον

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσεύχη Χριστέ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τετραήμερον.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριημέρου Χριστέ μου. Εγέρσεως, παναληθέστατον πάσι, δεικνύεις μάρτυρα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγη τε Σωτῆρ μου. Τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν, τὴν θεϊκὴν δέ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Ενήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτῆρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Καταβασία

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Εἶτα Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν

(ἐκ γ')

Καί τό παρόν Εξαποστειλάριον, εκ δευτέρου,

Επεσκέψατο ημάς

Λόγω σου Λόγε τού Θεού, Λάζαρος νύν εξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας, καί μετά κλάδων οι λαοί, σέ Κραταίε γεραίρουσιν, ὅτι ειστέλος ολέσεις, τόν Ἄδην θανάτω σου.

Ἐτερον, ὅμοιον, ἀπαξ

Διά Λαζάρου σε Χριστός, ἤδη σκυλεύει θάνατε, καί πού σου Ἄδου τό νίκος; τῆς Βηθανίας ο κλαυθμός, νύν ἐπί σέ μεθίσταται, πάντες κλάδους τῆς νίκης, αὐτῷ επισείωμεν.

Εἰς τούς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους η' καί ψάλλομεν τά ἐπόμενα Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Στίχ. Δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἦχος α'

Ανάστασις καί ζωή τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τᾶς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεός καί ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγένοντας, ὡς μέν γάρ βροτός, ἐπερώτας, πού τέθαπται; ὡς δέ Θεός ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τόν τετραήμερον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ...

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἄδου Χριστέ, πρό τού σου θανάτου, διασεύσας τού θανάτου τό κράτος, καί δι' ἐνός προσφιλοῦς τήν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθοράς ἐλευθερίαν, διό προσκυνούντές σου, τήν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν, Εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ἐλέησον ημάς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ...

Μάρθα καί Μαρία, τῷ Σωτήρι ἔλεγον, Εἰ ἤς ὦδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστός δέ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τόν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε, Δεῦτε πάντες οι πιστοί τούτον προσκυνήσωμεν, τόν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τᾶς ψυχάς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος...

Τῆς θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τά σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος, διό τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καί Θεός, τού Λαζάρου τόν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανία δέ παρών τοῖς λαοῖς, τού φίλου σου τόν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὁ διὰ σου τετραήμερος ἀναστάς, τό θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ...

Ἦχος δ'

Τεταρταῖον ἡγεῖρας τόν φίλον σου Χριστέ, καί τόν τῆς Μάρθας καί Μαρίας θρήνον ἔπαυσας, υποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτός εἰ ὁ τᾶ πάντα πληρῶν, θεϊκή δυναστεία, αὐτεξουσίῳ θελήματι, ὡ τᾶ Χερουβὶμ βοᾶ ἀπαύστως. Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπί πάντων Θεός, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις...

Μάρθα τῆ Μαρία εβόα, ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καί φωνεῖ σε, πρόσελθε, Ἡ δέ δρομαία ἐλθούσα, ὅπου ἦν ἐστῶς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε, πεσοῦσα προσεκύνησε, καί τούς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε, Κύριε, εἰ ἤς ὦδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω χεῖρ σου, μή ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος πλ. δ'

Λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανία ἡγεῖρας τετραήμερον, μόνον γάρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνή ζωῆ τῷ τεθνεῶτι γέγονε, καί στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ, Μέγα τό θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

Καθώς είπας Κύριε τή Μάρθα, Εγώ ειμι η ανάστασις, έργω τόν λόγον επλήρωσας, εξ Άδου καλέσας τόν Λάζαρον, καμέ φιλόνηρωπε, νεκρόν τοίς πάθεσιν, ως συμπαθής εξανάστησον, δέομαι.

Δόξα... Ήχος β'

Μέγα καί παράδοξον θαύμα, τετέλεσται σήμερον! ότι νεκρόν τεταρταίον, εκ τάφου Χριστός φωνήσας ήγειρε, καί φίλον εκάλεσε, δοξολογήσωμεν αυτόν, ως υπερένδοξον, ως ταίς πρεσβείαις, τού δικαίου Λαζάρου, σώση τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, καί εν τοίς Μακαρισμοίς, εκ τού Κανόνος η γ' καί η ς' Ωδή.

**Αντί δέ τού Τρισαγίου
Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...**

Προκείμενον Ήχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καί σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής τής ζωής μου.

**Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΒ', 28 - ΙΓ', 8)**

Αδελφοί, βασιλείαν ασάλευτον παραλαμβάνοντες, έχομεν χάριν, δι' ής λατρεύομεν ευαρέστως τώ Θεώ, μετά αιδούς καί ευλαβείας, καί γάρ ο Θεός ημών, πύρ καταναλίσκον. Η φιλαδελφία μενέτω. Τής φιλοξενίας μή επιλανθάνεσθε, διά ταύτης γάρ έλαθόν τινες ξενίσαντες Αγγελούς, Μιμνήσκεσθε τών δεσμίων, ως συνδεδεμένοι, τών κακουχομένων, ως καί αυτοί όντες εν σώματι. Τίμιος ο γάμος εν πάσι, καί η κοίτη αμίαντος, πόρνους δέ καί μοιχούς κρινεί ο Θεός. Αφιλάργυρος ο τρόπος, αρκούμενοι τοίς παρούσιν, αυτός γάρ ειρηκεν. Ου μή σε ανώ, ουδ' ου μή σε εγκαταλίπω, ώστε θαρρούντας ημάς λέγειν, Κύριος εμοί βοηθός, καί ου φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι άνθρωπος; Μνημονεύετε τών ηγουμένων υμών, οί τινες ελάλησαν υμίν τόν λόγον τού Θεού, ών αναθεωρούντες τήν έκβασιν τής αναστροφής, μιμείσθε τήν πίστιν, Ιησούς Χριστός χθές καί σήμερον ο αυτός, καί εις τούς αιώνας.

Αλληλούϊα Ήχος πλ. α'

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευτρέπειαν ενεδύσατο.

**Ευαγγέλιον Κατά Ιωάννην
Τώ καιρώ εκείνω, ήν τις ασθενών Λάζαρος...**

Κοινωνικόν

Εκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αίνον, Αλληλούϊα.

t91top

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν τά παρόντα Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος πλ. δ'

Τριήμερος ανέστης

Νηπίων εξ ακάκων Χριστέ, τώ πώλω καθεζόμενος, κατεδέξω, επινίκιον ωδήν, ερχόμενος πρὸς Πάθος, ο τρισαγίω Ὑμνω, ὑπὸ Ἀγγέλων ανυμνούμενος.

Ἰδοῦ ο Βασιλεύς σου Σιών, πρᾶυς καὶ σώζων ἔρχεται, ἐπὶ πώλου, τοὺς ἐχθροὺς ἐπιζητῶν, πατάξει ἐν ἰσχύϊ, χαίρει καὶ κατατέρπου, μετὰ Βαΐων εορτάζουσα.

Κροτήσωμεν συμφώνως πιστοί, τοὺς κλάδους ἀρετῶν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ Παῖδες, νῦν προσφέροντες Χριστῷ, καὶ τούτῳ θεῖων ἔργων, ἀπλῶσωμεν τοὺς πέπλους, καὶ μυστικῶς τούτον δεξώμεθα.

Βαῖα ἀρετῶν ἀδελφοί, προσάξωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς, παθεῖν ἐθελουσίως, θεότητος ἰσχύϊ, πάσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁμοιον

Ὁ νῶτοις Χερουβὶμ ὡς Θεός, οχοῦμενος καθέζεται, ἐπὶ πώλου, δι' ἡμᾶς ἐπὶ σφαγήν, ἐρχόμενος θελήσει, δεῦτε προθύμως τούτον, μετὰ Βαΐων ανυμνήσωμεν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια

Ἦχος β'

Ὄκος τοῦ Ευφραθά

Λαμπρύνου ἡ Σιών, ἡ νέα καὶ Βαῖοις, ἀνύμνει μετὰ παιδῶν, Ἰδοῦ ο Βασιλεύς σου, σώζων πρὸς Πάθος ἔρχεται.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἀγάλλεσθε Ἀδὰμ, καὶ Εὐὰ σὺν Προφήταις, ἰδοῦ ἀνακαλέσαι, ἡμᾶς διὰ τοῦ Πάθους, ὁ Κύριος ἐπείγεται.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Ὁ ἄνω σὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι Ἀγγέλων, δεχόμενος τὸν ὕμνον, πτωχεύει ξένως κάτω, καὶ Παῖδων αἶνον δέχεται.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁμοιον

Ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν, οικονομίαν φόβῳ, τό Ὡσαννά βῶ σοι, ἐμὲ γὰρ ἔρχῃ σώσαι, εὐλογημένε Κύριε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βῶμεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς)

Ἐτερον Ἦχος δ'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ηξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ανυμνοῦντες κράζομεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Ἀπαξ)

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τό, Μακάριος ἀνὴρ, τό Κάθισμα ὅλον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ε' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἶροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις.

Ο έχων θρόνον ουρανόν, καί υποπόδιον τήν γήν, ο τού Θεού Πατρός Λόγος, καί Υιός συναΐδιος, επί πώλου αλόγου εμετρίασε σήμερον, εν Βηθανία ελθών, όθεν παΐδες Εβραίων, κλάδους χερσί κατέχοντες, ευφήμουν φωνή, Ωσαννά εν τοΐς υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος, Βασιλεύς τού Ισραήλ.

Δεύτε καί ημεΐς σήμερον, πάς ο νέος Ισραήλ, η εξ εθνών Εκκλησία, μετά τού Προφήτου Ζαχαρίου εκβοήσωμεν, Χαΐρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ιερουσαλήμ, ότι ιδού ο Βασιλεύς σου, έρχεται σοι πραϋς καί σώζων, καί επιβεβηκώς επί πώλον όνου, υιόν υποζυγίου, εόρταζε τά τών Παΐδων, κλάδους χερσί κατέχουσα ευφήμησον, Ωσαννά εν τοΐς υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος, Βασιλεύς τού Ισραήλ.

Τήν σεπτήν Ανάστασιν, τήν σήν προτυπούμενος ημίν, ήγειρας θανόντα τή προστάξει σου, τόν άπνουν Λάζαρον, τόν φίλον Αγαθέ, εκ τού μνήματος τεταρταΐον οδωδότα, όθεν καί τώ πώλω επέβης συμβολικώς, ώσπερ επ οχήματος φερόμενος, τά έθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ, Όθεν καί τόν αΐνόν σοι προσφέρει, ο ηγαπημένος Ισραήλ, εκ στομάτων θηλαζόντων, καί νηπίων ακάκων, καθορώντων σε Χριστέ, εισερχόμενον εις τήν Αγίαν Πόλιν, πρό έξ ημερών τού Πάσχα.

Πρό έξ ημερών τού Πάσχα, ήλθεν Ιησούς εις Βηθανίαν, καί προσήλθον αυτώ οι Μαθηταί αυτου, λέγοντες αυτώ, Κύριε, που θέλεις, ετοιμάσωμέν σοι φαγείν τό Πάσχα; ο δέ απέστειλεν αυτους, Απέλθετε εις τήν απέναντι κώμην, καί ευρήσετε άνθρωπον, κεράμιον ύδατος βαστάζοντα, ακολουθήσατε αυτώ, καί τώ οικοδεσπότη είπατε, ο Διδάσκαλος λέγει, Πρός σέ ποιώ τό Πάσχα, μετά τών Μαθητών μου.

Δόξα...

Σήμερον η χάρις τού αγίου Πνεύματος, ημάς συνήγαγε, καί πάντες αίροντες τόν Σταυρόν σου λέγομεν, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, Ωσαννά εν τοΐς υψίστοις.

Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Εΐσοδος μεγάλη. τό, Φώς ιλαρόν..., καί τό Προκειμενον. Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ως τή Κυριακή.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΜΘ', 1-2, 8-12)**

Εκάλεσεν Ιακώβ τούς υιούς αυτου, καί είπεν αυτοΐς, Συνάχθητε, ίνα αναγγείλω υμίν, τί απαντήσει υμίν επ' εσχάτων τών ημερών, συνάχθητε, καί ακούσατέ μου, υιοί Ιακώβ, ακούσατε Ισραήλ τού πατρός ημών, Ιούδα, σέ αινέσουσιν οι αδελφοί σου, αι χείρες σου επί νώτου τών εχθρών σου, προσκυνήσουσί σοι οι υιοί τού πατρός σου. Σκύμνος λέοντος Ιούδα, εκ βλαστού, υΐέ μου, ανέβης, αναπεσών εκοιμήθη ως λέων, καί ως σκύμνος, τίς εγερεί αυτόν, ουκ εκλείπει άρχων εξ Ιούδα καί ηγούμενος, εκ τών μηρών αυτου, έως άν έλθη, ώ απόκειται, καί αυτός προσδοκία εθνών, δεσμεύων πρός άμπελον τόν πώλον αυτου, καί τή έλικι τόν πώλον τής όνου αυτου, πλυνεί εν οίνω τήν στολήν αυτου, καί εν αίματι σταφυλής τήν περιβολήν αυτου, χαροποιοΐ οι οφθαλμοί αυτου από οίνου, καί λευκοί οι οδόντες αυτου, ή γάλα.

**Προφητεΐας Σοφοΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 14-19)**

Τάδε λέγει Κύριος, Χαΐρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ, ευφραΐνου καί κατατέρπου εξ όλης τής καρδίας σου, θύγατερ Ιερουσαλήμ, περιείλε Κύριος τά αδικήματά σου, λελύτρωταί σε εκ χειρός εχθρών σου, Βασιλεύς Ισραήλ Κύριος εν μέσω σου, ουκ όψει κακά ουκέτι, Εν τώ καιρώ εκείνω, ερεί Κύριος τή Ιερουσαλήμ, θάρσει, Σιών, μή παρείσθωσαν αι χείρες σου, Κύριος ο Θεός σου εν σοΐ δυνατός, σώσει σε, επάξει επί σέ ευφροσύνην, καί καινιεΐ σε εν τή αγαπήσει αυτου, καί ευφρανθήσεται επί σοΐ εν τέρψει ως εν ημέρα εορτής. Καί συνάξω τούς συντετριμμένους σου, οσαΐ! τίς έλαβεν επ' αυτήν ονειδισμόν. Ιδού εγώ ποιώ εν σοΐ ένέκά σου, λέγει Κύριος, εν τώ καιρώ εκείνω, καί σώσω τήν εκπεπτεσμένην, καί τήν απωσμένην εισδέξομαι, καί θήσομαι αυτους εις καύχημα, καί ονομαστούς εν πάση τή γή.

**Προφητεΐας Ζαχαρίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 9-15)**

Τάδε λέγει Κύριος, Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ υποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλήθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σύ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ, καθήσεσθε ἐν οχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μίας ἡμέρας παροικίας σου, διπλά ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον, ἐπλησα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ρομφαίαν μαχητοῦ, καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπεί, καὶ πορεύεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ, Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν λαλεῖν, ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, αὐτὸ τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, τοὺς ἀπειροκάκους, προτρέπεται κραυγάζειν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ πῶλου ἀλόγου, ἦλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους ἀτενίσαι οὐ δύνανται, Παῖδες ἀνευφήμησαν, μετὰ βαιῶν καὶ κλάδων, τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, τῷ ἐλθόντι σώσαι ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνὴ σου ἠκούσθη Κύριε, εἰς τὰ βάθη τοῦ Ἄδου, ὅθεν καὶ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἡγείρας, οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον, Ὡσαννά, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος β'

Εἰσερχομένου σου Κύριε, εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, ἐπὶ πῶλου καθήμενος, ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσης Νόμον καὶ Προφήτας, οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, ὑπήντων σοι μετὰ κλάδων, καὶ βαιῶν λέγοντες, Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα σοι Χριστέ, τῷ ἐν υψίστοις καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ, μετὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, διὸ ευφραίνεται θυγάτηρ Σιών, ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς, κλάδους κατέχουσι Παῖδες, χιτώνας οἱ Μαθηταί, καὶ πάσα ἡ Οἰκουμένη ἐδιδάχθη τοῦ βοᾶν σοι, Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος γ'

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξει τὴν Ἀνάστασιν, ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, ἀδελφαί τοῦ Λαζάρου, ἀναβώσασαι πρὸς αὐτόν, Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός, Τότε λέγει πρὸς αὐτάς, οὐ προεῖπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, ὑποδείξατέ μου, ποῦ τεθήκατε αὐτόν, καὶ εβόα πρὸς αὐτόν, ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, Λάζαρε δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. δ'

Χαίρε καὶ ευφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου παραγένονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πῶλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πλήθος οἰκτιρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλὴμ, πληρῶσαι τὴν γραφὴν, καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ Βαῖα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνουν αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλήθος οἰκτιρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό Ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβη ἐπὶ πῶλου, Δαυϊτικῶς Ἀγαθῆ, καὶ Παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως, τό ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πῶλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιοῦμενον, Δόξα σοὶ Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεῆμων καὶ φιλόφρων.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις.

Καὶ νῦν... Πάλιν τό αὐτό

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρό τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. **(Δίς)**

Ἔτερον Ἦχος δ'

Συνταφέντες σοὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. **(Ἀπαξ)**

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Εξάψαλμος, τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀνωτέρω Ἀπολυτίκια.

Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότη, Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σώσαι τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, πνευματικῶς γενόμενος φιλόφρων, νέος Ἀδὰμ ὡς εὐδόκησας, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τό συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοὶ.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοὶ, Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητὸν, ἐν ὡ συμπαθειαν ἐδείξας φιλόφρων, μαθόντα δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν Σωτὴρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξήλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαῖα, τό Ὡσαννά σοὶ κραυγάζοντα, Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τό σώσαι ἐλήλυθας.

Ἐτερον Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Αινέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη, ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξει τοὺς ἐχθρούς ὡς δυνατός, διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ Βαίῳ, κρᾶζουσι τὸν ὕμνον, Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ, δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθέν μυστικῶς

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πῶλου, επικαθίσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἐκούσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παίδων, ἀναβοώντων τὸ Ὠσαννά, τῶν ὄχλων, ἀναφωνούντων Ὡδέ Δαυΐδ, σπεύσον σῶσαι οὐς ἐπλάσας, εὐλογημένε Ἰησοῦ, εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτό

Ἀνάγνωσιν δέ, ποιούμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Ἐορτῆς Λόγων ξε' καὶ ξς'.

Εἶτα τὸ α', Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἦχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῆί με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτῆρ μου. (Δίς)

Οἱ μισούντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἐσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (Δίς)

Δόξα...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, υψοῦται λαμπρύνεται, τῆ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπάσαν τὴν Κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Καὶ μετὰ τὸ, Πάσα πνοή... τὸ Ευαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς...

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς μετὰ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα... Ἦχος β'

Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανία ἐν πῶλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτό

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὠσαννά ἐν τοῖς υψίστοις.

Ἐνῷ δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοί τὸ Ευαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ Βαῖα.

Είτα ψάλλομεν τόν Κανόνα, τούς Ειρμούς ανά β', τά δέ Τροπάρια ανά δ' ή ανά ζ', ότε εισί δύο, καί αύθις έσχατον, Καταβασίαι, οι αυτοί Ειρμοί, υπ αμφοτέρων τών Χορών.

Ο Κανών ού η Ακροστιχίς

Ωσαννά Χριστός, ευλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

«Ώφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου, νοτίδος άμοιροι, καί ανεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τά θεμέλια, τή καταιγίδι νεύματι, ταύτης γάρ επετίμησας, περιούσιον λαόν δέ έσωσας, ά δοντα, επινίκιον υμνον σοι Κύριε».

Στόματος, εκ νηπίων ακάκων, καί θηλαζόντων αίνον, τών σών οικετών κατηρίσω, καταλύσαι τόν αντίπαλον, καί εκδικήσαι πάθει Σταυρού, τήν πτώσιν τού πάλαι Αδάμ, διά ξύλου αναστήσαι τούτον δέ, άδοντα, επινίκιον ύμνον σοι Κύριε.

Αίνεσιν, Εκκλησία Οσίων, τώ ενοικούντι Σιών, σοί Χριστέ προσφέρει, εν σοί δέ Ισραήλ, τώ ποιητή αυτού, χαίρει, καί όρη έθνη αντίτυπα λιθοκάρδια, εκ προσώπου σου ηγαλλιάσαντο, άδοντα, επινίκιον ύμνον σοι Κύριε.

Καταβασία

Ώφθησαν, αι πηγαί τής αβύσσου, νοτίδος άμοιροι, καί ανεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τά θεμέλια, τή καταιγίδι νεύματι, ταύτης γάρ επετίμησας, περιούσιον λαόν δέ έσωσας, ά δοντα, επινίκιον υμνον σοι Κύριε.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

«Νάουσαν ακρότομον, προστάγματι σώ, στερεάν εθήλασε πέτραν, Ισραηλίτης λαός, η δέ πέτρα σύ Χριστέ, υπάρχουν καί ζωή, εν ώ εστερεώθη η Εκκλησία κρίζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος».

Νεκρόν τετραήμερον, προστάγματι σώ, εκ νεκάδων σύντρομος, Άδης αφήκε Λάζαρον, η ανάστασις Χριστέ, σύ γάρ καί ζωή, έν ώ εστερεώθη, η Εκκλησία κρίζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος.

Άσατε λαοί, θεοπρεπώς εν Σιών, καί ευχήν απόδοτε, Χριστώ εν Ιερουσαλήμ, αυτός έρχεται εν δόξη μετά κυριείας, εν ώ εστερεώθη, η Εκκλησία κρίζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος.

Καταβασία

Νάουσαν ακρότομον, προστάγματι σώ, στερεάν εθήλασε πέτραν, Ισραηλίτης λαός, η δέ πέτρα σύ Χριστέ, υπάρχουν καί ζωή, εν ώ εστερεώθη η Εκκλησία κρίζουσα, Ωσαννά, ευλογημένος εί ο ερχόμενος.

Η Υπακοή Ήχος πλ. β'

Μετά κλάδων υμνήσαντες πρότερον, μετά ξύλων συνέλαβον ύστερον, οι αγνώμονες Χριστόν, Ιουδαίοι τόν Θεόν, ημείς δέ πίστει αμεταθέτω, αεί τιμώντες ώς ευεργέτην, διαπαντός βοήσωμεν αυτώ, Ευλογημένος εί ο ερχόμενος, τόν Αδάμ ανακαλέσασθαι.

Είτα αναγινώσκομεν τόν Λόγον τού κυρίου Ανδρέου Κρήτης.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

«Χριστός ο ερχόμενος εμφανώς Θεός ημών, ήξει καί ου χρονιεί, εξ όρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης απειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί, Διό πάντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε».

Ρηξάτω ευφροσύνην κραταιάν επ' έλεον, όρη καί πάντες βουνοί, καί ξύλα τού δρυμού

επικροτησάτω, Χριστόν αινείτε ἔθνη, καί τούτω πάντες λαοί, επαι νούντες βοάτε, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ισχύν ο βασιλεύων τών αιώνων Κύριος, ενδεδυμένος ἤξει, τῆς τούτου ωραιότητός τε καί δόξης, ασύγκριτος υπάρχει ευπρέπεια εν Σιών, Διό πάντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Σπιθαμή ο μετρήσας ουρανόν, δρακί δέ γήν, Κύριος πάρεστι, Σιών γάρ εξελέξατο, εν αυτή δέ οικείν καί βασιλεύειν, ηρετίσατο λαών, τών εν πίστει βοώντων, Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Καταβασία

Χριστός ο ερχόμενος εμφανώς Θεός ημών, ἤξει καί ου χρονιεί, εξ ὄρους κατασκίου δασέος, Κόρης πικτούσης απειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί, Διό πάντες βοώμεν, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

«Τήν Σιών επ' ὄρους ανάβηθι, ο ευαγγελιζόμενος, καί τήν Ιερουσαλήμ, ο κηρύσσων εν ισχύϊ ὑψωσον φωνήν, Δεδοξασμένα ελαλήθη περί σου, η Πόλις τού Θεού, ειρήνη επί τόν Ισραήλ, καί σωτήριον ἔθνεσιν».

Ο εν τοίς υψίστοις καθημένος, επί τών Χερουβίμ Θεός, καί εφορών ταπεινά, αυτός ἔρχεται, εν δόξη μετά κυριείας, καί πληρωθήσεται τά πάντα, θεϊκής αιnéσεως αυτού, ειρήνη επί τόν Ισραήλ, καί σωτήριον ἔθνεσιν.

Σιών Θεού ὄρος τό ἅγιον, καί Ιερουσαλήμ κύκλω τούς οφθαλμούς σου ἄρον, καί ἴδε συνηγμένα τέκνα σου εν σοί, ἰδοῦ γάρ ἤκασι μακρόθεν, προσκυνήσαι τώ Βασιλεῖ σου, ειρήνη επί τόν Ισραήλ, καί σωτήριον ἔθνεσιν.

Καταβασία

Τήν Σιών επ' ὄρους ανάβηθι, ο ευαγγελιζόμενος, καί τήν Ιερουσαλήμ, ο κηρύσσων εν ισχύϊ ὑψωσον φωνήν, Δεδοξασμένα ελαλήθη περί σου, η Πόλις τού Θεού, ειρήνη επί τόν Ισραήλ, καί σωτήριον ἔθνεσιν.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

«Εβόησαν, εν ευφροσύνη Δικαίων τά πνεύματα, Νύν τώ Κόσμω, διαθήκη καινή διατίθεται, καί ραντίσματοι, καινουργείσθω λαός θείου Αίματος».

Υπόδεξαι, Ισραήλ τού Θεού τό βασιλειον, καί ο βαίνων εν τώ σκότει, τό φώς θεασάσθω μέγα, καί ραντίσματοι, καινουργείσθω λαός θείου Αίματος.

Λελυμένους, σοῦς δεσμίους Σιών εξαπτόστειλον, καί εκ λάκκου, αγνωσίας ανύδρου εξαγάγε, καί ραντίσματοι, καινουργείσθω λαός θείου Αίματος.

Καταβασία

Εβόησαν, εν ευφροσύνη Δικαίων τά πνεύματα, Νύν τώ Κόσμω, διαθήκη καινή διατίθεται, καί ραντίσματοι, καινουργείσθω λαός θείου Αίματος.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ἦχος πλ. β'

Τώ θρόνω εν ουρανῶ, τώ πῶλω επί τῆς γῆς, εποχούμενος Χριστέ ο Θεός, τών Αγγέλων τήν αίνεσιν, καί τών Παίδων ανύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι, Ευλογημένος εἶ ο ερχόμενος, τόν Αδάμ ανακαλέσασθαι.

Ο Οίκος

Επειδή Ἄδην ἔδησας αθάνατε, καί θάνατον ἐνέκρωσας, καί Κόσμον ἀνέστησας, βαῖοις τά νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ως νικητήν κραιγάζοντά σοι σήμερον, Ὡσαννά τώ Υἱῶ Δαυῖδ, οὐκέτι γάρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διά τό βρέφος Μαριάμ, ἀλλ' υπέρ πάντων νηπίων καί πρεσβυτών, μόνος σταυρούσαι, οὐκέτι καθ' ημών χωρήσει τό ξίφος, η σή γάρ πλευρά νυγήσεται λόγχη, ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν, Ευλογημένος εἶ ο ερχόμενος, τόν Αδάμ ανακαλέσασθαι.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή τών Βαΐων, τήν λαμπράν καί ένδοξον πανήγυριν τής εις Ιερουσαλήμ εισόδου τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εορτάζομεν.

Στίχοι

- Πώλω καθίσας, ο λόγω τείνας πόλον,
- Βροτούς εκζητεί λύσαι τής αλογίας.

Τή αφάτω σου ευσπλαγχνία, Χριστέ ο Θεός ημών, νικητάς ημάς τών παραλόγων παθών ποιήσον, καί τήν σήν εναργή κατά θανάτου νίκην, τήν φαιδράν σου καί ζωηφόρον Ανάστασιν ιδείν καταξίωσον, καί ελέησον ημάς.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

«Ο διασώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδας, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς αδικώς δικαίους ενήδρευσαν, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί».

Γονυπετούντες οι λαοί, καί σύν Μαθηταίς γεγηθότες, μετά βαΐων Ωσαννά, τώ Υιώ Δαυιδ έκραζον, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Η απειρόκακος πληθύς, έτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπώς σε Βασιλεύ, Ισραήλ καί Αγγέλων ανύμνησεν, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Μετά βαΐων σε Χριστέ, κλάδοις επεκρότει τά πλήθη, ευλογημένος ο ελθών, Βασιλεύς τών αιώνων, εβόα τε, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Καταβασία

Ο διασώσας εν πυρί, τούς Αβραμιαίους σου Παίδας, καί τούς Χαλδαίους ανελών, οίς αδικώς δικαίους ενήδρευσαν, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων, ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

«Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οι αγαπώντες Σιών, ο βασιλεύων γάρ εις τούς αιώνας, Κύριος τών Δυνάμεων ήλθεν, ευλαβείσθω πάσα η γή, εκ προσώπου αυτού, καί βοάτω, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον».

Νέον πώλον επιβεβηκώς, ο Βασιλεύς σου Σιών, επέστη Χριστός, τήν γάρ αλόγιστον, ειδώλων πλάνην λύσαι, καί τήν ακάθεκτον ορμήν αναστείλαι, πάντων εθνών παραγέγονεν, εις τό μέλπειν, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον.

Ο Θεός σου, χαίρε Σιών σφόδρα, εβασίλευσεν εις τούς αιώνας Χριστός, ούτος ώς γέγραπται πραύς, καί σώζων, δίκαιος λυτρωτής ημών ήλθεν, επί πώλου, ίππειον θράσος ολέσων εχθρών, μή βοώντων, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τό παράνομον συνέδριον απειθών, τόν προσευχής Θεού επει περ οίκον, σπήλαιον απειργάσατο ληστών, εκ καρδίας τόν Λυτρωτήν απωσάμενον, ώ βοώμεν, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον.

Καταβασία

Ευφράνθητι Ιερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οι αγαπώντες Σιών, ο βασιλεύων γάρ εις τούς αιώνας, Κύριος τών Δυνάμεων ήλθεν, ευλαβείσθω πάσα η γή, εκ προσώπου αυτού, καί βοάτω, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

«Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, συστήσασθε εορτήν, καί αγαλλόμενοι, δεύτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετά βαΐων καί κλάδων, ύμνοις κραυγάζοντες, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, Σωτήρος ημών».

Έθνη ίνα τί εφρούρατε; Γραφείς, καί Ιερείς, τί κενά εμελετήσατε; Τίς ούτος ειπόντες, ώ Παίδες μετά βαΐων καί κλάδων, ύμνοις κραυγάζουσιν, Ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου, Σωτήρος ημών.

Ούτος ο Θεός, ὡ παρόμοιος ουδεὶς, δικαίαν πάσαν οδὸν εξευρῶν, δέδωκε τῷ ηγαπημένῳ Ἰσραήλ, μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συναναστρέφῃ οφθείς, Ευλογημένος ο ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτήρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθείς; πόδες οξεῖς υμῶν, αἶμα διεκχέαι Δεσπότη, ἀλλ' ἀναστήσεται πάντων, σώσαι τοὺς κράζοντας, Ευλογημένος ο ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτήρος ἡμῶν.

Καταβασία

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε εορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεύτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κρραυγάζοντες, Ευλογημένος ο ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτήρος ἡμῶν.

Εξαποστειλᾶριον

- Ἅγιος Κύριος ο Θεὸς ἡμῶν,
- Ἅγιος Κύριος ο Θεὸς ἡμῶν,
- Ἅγιος Κύριος ο Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ μόνον, καὶ ἐκ γ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ο Θεὸς ἡμῶν, ο καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, ο ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστειλάς τόν μονογενῆ σου Υἱόν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τόν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, οὐ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ο λαός, ο καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τὴ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρα Βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιού καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ ευλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰς τοὺς Α ἱ ν ο υ ς

Ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρά, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα δύο.

Στιχηρά Ἰδιόμελα

Ἦχος δ'

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννουσιν ἐν τῇ Ὀδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἐκραζον λέγοντες, Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, ευλογημένος εἶ ο ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς)

Μέλλοντός σου εἰσεῖναι, εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τόν τῶν ὅλων Δεσπότην, ορῶντές σε ἐπὶ πῶλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ ἐθεώρουν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβωων, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, ευλογημένος εἶ ο ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς)

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τόν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πῶλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα, γενεὰ Ἰουδαίων, ἀπίστε καὶ μοιχαλῖς, δεῦρο, θεάσαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγεγόμενον, πῶς νυμφεῦται ὡς σῶφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγὴν, ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμιάντοι συνέδραμον ευφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες, μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν, ὕμνον τόν Ἀγγελικόν. Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρό τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστῳσιν πάντων, προενδειξάμενος, Χριστέ ο Θεός, τόν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανία, τὴ κραταῖα δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ, καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν

αγίαν, μετά τών σών Μαθητών εισήλθες, καθήμενος επί πώλου όνου, τά τών Προφητών εκπληρών κηρύγματα, ώς επί τών Χερουβίμ εποχούμενος, καί παίδες Εβραίων μετά κλάδων καί βαίων προϋπήντων σοι, Διό καί ημείς, κλάδους ελαιών βαστάζοντες καί βαΐα, ευχαρίστως σοι βοώμεν, Ωσαννά εν τοίς υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος, εν ονόματι Κυρίου.

Δόξα... Καί νύν...

Ήχος πλ. β'

Πρό έξ ημερών τού Πάσχα, ήλθεν Ιησούς εις Βηθανίαν, καί προσήλθον αυτώ οι Μαθηταί αυτού, λέγοντες αυτώ, Κύριε, πού θέλεις, ετοιμάσωμέν σοι φαγείν τό Πάσχα; ο δέ απέστειλεν αυτούς, Απέλθετε εις τήν απέναντι κώμην, καί ευρήσετε άνθρωπον, κεράμιον ύδατος βαστάζοντα, ακολουθήσατε αυτώ, καί τώ οικοδεσπότη είπατε, ο Διδάσκαλος λέγει, Πρός σέ ποιώ τό Πάσχα, μετά τών Μαθητών μου.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

Η δέ Λιτή γίνεται έξω τού Μοναστηρίου, καί η Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τά παρόντα Αντίφωνα

Αντίφωνον α'

Ήχος β'.

Στίχ. Η γάπησα, ότι εισακούσεται Κύριος τής φωνής τής δεήσεώς μου.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Περιέσχον με ωδίνες θανάτου, κίνδυνοι Αδου εύροσάν με.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Θλίψιν καί οδύνην εύρον, καί τό όνομα Κυρίου επεκαλεσάμην.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου εν χώρα ζώντων.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Αντίφωνον β'

Ήχος ο αυτός

Στίχ. Επίστευσα, διό ελάλησα. εγώ δέ επαπεινώθην σφόδρα.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο επί πώλου όνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

Στίχ. Τί ανταποδώσω τώ Κυρίω περί πάντων, ών ανταπέδωκέ μοι;
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καί τό όνομα Κυρίου επικαλέσομαι.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Στίχ. Τάς ευχάς μου τώ Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός τού λαού αυτού.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Δόξα... Καί νύν...

Ο Μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού...

Αντίφωνον γ'

Ήχος α'

Στίχ. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, ότι αγαθός, ότι εις τόν αιώνα τό έλεος αυτού.

Απολυτίκιον Ήχος α'

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον
Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ
θανάτου βωόμεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν...

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν...

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν...

Εἰσοδικόν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ...

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον
Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ
θανάτου βωόμεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα... Ἦχος δ'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς αθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ
Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν, Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ νῦν... Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν
αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βωόντων σοι, Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Απόστολος

Προκείμενον Ἦχος δ'

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ', 4-9)

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικές ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν
ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνάτε. ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ
εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα
πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν,
ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις
ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἅ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε
ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεός τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλουῖα Ἦχος α'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Ἰωάννην

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς...

Καί καθεξής η θεία Λειτουργία τού Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Αλληλουΐα.

192top

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς', καί ψάλλομεν τά επόμενα, Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'

Χαίρε καί ευφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καί αγάλλου η Εκκλησία τού Θεού. Ἰδού γάρ ο Βασιλεύς σου παραγέγονεν εν δικαιοσύνη, επί πώλου καθεζόμενος, υπό Παίδων ανυμνούμενος. Ωσαννά εν τοίς υψίστοις, ευλογημένος εἶ, ο ἔχων πλήθος οικτιρμῶν, ελέησον ημάς. (Δίς)

Ἦλθεν ο Σωτήρ σήμερον, επί τήν πόλιν Ἰερουσαλήμ, πληρῶσαι τήν γραφήν, καί πάντες ἔλαβον εν ταίς χερσί βαΐα, τούς δέ χιτώνας υπεστρώννουν αυτώ, γινώσκοντες, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημῶν, ὡ τά Χερουβίμ βοά απαύστως. Ωσαννά εν τοίς υψίστοις, ευλογημένος εἶ, ο ἔχων πλήθος οικτιρμῶν, ελέησον ημάς. (Δίς)

Ο τοίς Χερουβίμ εποχούμενος, καί υμνούμενος υπό τῶν Σεραφίμ, επέβης επί πώλου, Δαυϊτικῶς Αγαθέ, καί Παῖδές σε ανύμνουν θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι εβλασφήμουν παρανόμως, τό ἀκάθεκτον τῶν εθνῶν, η καθέδρα τού πώλου προετύπου, εξ απιστίας εις πίστιν μεταποιοούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ο μόνος ελεήμων, καί φιλόανθρωπος. (Δίς)

Δόξα...

Χαίρε καί ευφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καί αγάλλου η Εκκλησία τού Θεού. Ἰδού γάρ ο Βασιλεύς σου παραγέγονεν εν δικαιοσύνη, επί πώλου καθεζόμενος, υπό Παίδων ανυμνούμενος. Ωσαννά εν τοίς υψίστοις, ευλογημένος εἶ, ο ἔχων πλήθος οικτιρμῶν, ελέησον ημάς.

Καί νύν...

Ο τοίς Χερουβίμ εποχούμενος, καί υμνούμενος υπό τῶν Σεραφίμ, επέβης επί πώλου, Δαυϊτικῶς Αγαθέ, καί Παῖδές σε ανύμνουν θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι εβλασφήμουν παρανόμως, τό ἀκάθεκτον τῶν εθνῶν, η καθέδρα τού πώλου προετύπου, εξ απιστίας εις πίστιν μεταποιοούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ο μόνος ελεήμων, καί φιλόανθρωπος.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Ἰδού δὴ ευλογεῖτε τόν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι, Κυρίου.

Στίχ. Οἱ εστώτες εν οίκῳ Κυρίου.

Εἰς τά Απόστιχα
Ἰδιόμελα Ἦχος β'

Εκ βαΐων καί κλάδων, ὡς εκ θείας Εορτής εις θεϊαν μεταβάντες Εορτήν, πρός σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων, πιστοί συνδράμωμεν, τελετήν σωτήριον, καί τούτον υπέρ ημῶν, πάθος υφιστάμενον, κατοπτεύσωμεν εκούσιον, αυτώ δέ τόν ὕμνον, ευχαριστοῦντες αναμέλψωμεν, αρμόδιον ανακράζοντες. Η τῆς ευσπλαγχνίας πηγῆ, καί τῆς σωτηρίας λιμῆν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἦχος γ'

Φοβερόν τό εμπεισεῖν, εις χείρας Θεοῦ ζώντος, οὔτος Κριτής εστιν, ενθυμήσεων καί εννοιῶν καρδίας, μηδεῖς εισέλθη πειράζων, τήν πίστιν τήν αμώμητον, ἀλλ' εν πραότητι καί φόβῳ, Χριστώ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καί χάριν εύρωμεν, εις εύκαιρον βοήθειαν.

Στίχ. Εἶδσαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τού Θεοῦ ημῶν.

Ἦχος βαρύς

Συναγωγή πονηρά καί μοιχαλῖς, η τῷ ἰδίῳ ανδρί, μή φυλάξασα πίστιν, τί κατέχεις διαθήκην, ἧς

οὐκ ἦς κληρονόμος; τί καυχᾶσαι ἐν Πατρὶ, τὸν Υἱὸν ἀθετήσασα; τοὺς Προφῆτας οὐκ ἐδέξω, τὸν Υἱὸν καταγγείλαντας; κἂν τὰ ἴδια τέκνα αἰσχύνηται, οὕτω βιώντα. Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα...

Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ θείας Ἐορτῆς εἰς θεῖαν μεταβάντες Ἐορτήν, πρὸς σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων, πιστοὶ συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον, καὶ τούτον ὑπὲρ ἡμῶν, πάθος υφιστάμενον, κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον, αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν, ἀρμόδιον ἀνακράζοντες. Ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγῆ, καὶ τῆς σωτηρίας λιμῆν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χείρας Θεοῦ ζώντος, οὗτος Κριτῆς ἐστίν, ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας, μηδεὶς εἰσέλθῃ πειράζων, τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον, ἀλλ' ἐν πραότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλοημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλοημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ**

Ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τριώδιον. Ποίημα τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Τῷ συντρίψαντι

Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην, μιμησώμεθα πιστοὶ, γνῶμεν τὸν τιμήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, πάση φυλακῇ πολιτευσάμενοι, δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία, ὠμοιώθη τῇ συκῇ, ταύτην οὖν ἐκκλίνωμεν, μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, τὴν συναγωγὴν φύλλοις πυκάζουσαν, προὔπογράφουσα.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου, υπογράφων Ἰωσήφ, λάκκῳ κατατίθεται, ἀπεμπολεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, πάντα υπομένει ὁ αοίδιμος, εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπῖαν, ἐκφυγόντες ἀδελφοί, γνῶμεν τὸ ὑπόδειγμα, μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, ὅτε ἐπανάγων ὁ φιλόανθρωπος, ἦλθε πεινῶν ἐπ' αὐτήν.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἐπειγόμενος παθεῖν, θέλων συνανέρχεται, τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸ ἐκούσιον, Πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι παθεῖν, ἔτοιμοι γενώμεθα, πρὸς ἐμπαιγμὸν, πρὸς ἐμπυσμούς, πρὸς χλεύην, ὅπως τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ Πάθεσι, συνδοξασθῶμεν πιστοί.

Πάθη πάθεσιν ἰάται, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, ἔλων γὰρ προσίεται, τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ, τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ Παθήματα, ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα...

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνώ, τρία συναῖδια, ἐν οὐσιότητι μιά κηρύττω, εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μὲν ράβδος Μωϋσέως, καὶ ἡ ράβδος Ἀαρῶν, ξένην μεταποίησιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν οικονομίαν ἔσχον, σοῦ δὲ ἡ νηδὺς Θεογεννήτρια, τόκον καινίζει καινόν.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς συκῆς τὸ ἐγκλημα, μὴ σε προφθάσῃ, ἀλλ' εὐκάρπους σπούδασον, καρδίας ἀύλαξι ψυχῇ, τῷ ποιητῇ σου Χριστῷ ἀγαγεῖν, ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ προσκομίζουσα.

Ωδή η'
Τόν εν Όρει, αγίω δοξασθέντα

Σωφροσύνη, κοσμήσαντες τόν βίον, καί φρονήσαι, φυλάξαντες τήν πίστιν, δικαιοσύνης τρόπους πορισώμεθα, ίνα εν ανδρεία, συνακολουθούντες, Χριστώ συσταυρωθώμεν.

Άλλην Εύαν, ευρών τήν Αιγυπτίαν, ουκ εκλάπη, πρός ανοσιουργίαν, ο Πατριάρχης Ιωσήφ, αλλ' έστηκεν, ώσπερ τις αδάμας, υπό τών παθών, μή αλούς τής αμαρτίας.

Παροδεύων, τού βίου τάς πορείας, ο Σωτήρ μου, επείναςας βουλήσει, τήν σωτηρίαν πάντων εφιέμενος, τούτο γάρ επείνας, τήν επιστροφήν, τών εκ σου αποσφαλέντων.

Ο Προπάτωρ, γευσάμενος τού ξύλου, ως εγνώσθη, γυμνός κατησχυμμένος, φύλλα συκής λαβών περιεζώσατο, τήν συναγωγήν γάρ, απογυμνωθείσαν, Χριστού προδιετύπου.

Ετοιμάζου, ψυχή πρό τής εξόδου, ευτρεπίζου, πρός τόν εκείθεν βίον, καί τώ Χριστώ παθείν διά σέ σπεύδοντι, ίνα σέ δοξάση, σπεύσον συμπαθείν, καί θανείν καί σταυρωθήναι.

Πώς μή φρίξη, ο θάνατος Σωτήρ μου; πώς μή πτήξη, ο Άδης συναντών σοι, κατ ευδοκίαν πρός το Πάθος σπεύδοντι, καί υπέρ αδίκων, δίκαιον ορών σε, παθείν εληλυθότα;

Τού Λαζάρου, τήν έγερσιν ορώντες, Ιουδαίοι, Ιερείς καί Λευίται, συνωμοσίαν φθόνω συσκευάσαντες, δόλω προδοσίας, τόν Χριστόν προουδίδουν, εις θάνατον Πιλάτω.

Η Αμνάς σου, καί δούλη καί Παρθένος, πρός τό Πάθος, ορμώντά σε ορώσα, καί τήν ψυχήν υπέρ ημών προθέμενον, τόν καλόν Ποιμένα, σπλάγγνοις μητρικοίς, επί σοί προσωδυνάτο.

Δόξα...

Ως Μονάδα, τή ουσία υμνώ σε, ως Τριάδα, τοίς προσώποις σε σέβω, Πάτερ Υιέ, καί Πνεύμα τό πανάγιον, άναρχον τό κράτος, τής σής Βασιλείας, δοξάζω εις αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Δυσωπεί σε, Χριστέ η, Θεοτόκος, ικετεύει, τών Μαθητών ο δήμος. Τήν σήν ειρήνην δώρησαι τώ Κόσμω σου, καί τούς οικτιρμούς σου, χάρισαι πλουσίως, ημίν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Αλλότριον τών μητέρων

Αλλότριον τών ασέμνων η σωφροσύνη καί ξένον τοίς δικαίοις η παρανομία. Ιωσήφ δέ ο μέγας, εξέκλινε τήν αμαρτίαν, καί σωφροσύνης εχημάτισεν εικών, καί τύπος όντως Χριστού.

Αλλότριον τών ανόμων η ευνομία, καί ξένον τοίς απίστοις η θεογνωσία, Ιουδαίοι δέ ταύτα, απώσαντο δι' ανομίαν, διό καί μόνοι εκληρώσαντο, καθάπερ η συκή τήν αράν.

Επείνασε τών ανθρώπων τήν σωτηρίαν, ζωής υπάρχων άρτος, ο Χριστός καί Θεός, μου, ως συκήν δέ προφθάσας, τήν άκαρπον συναγωγήν, φύλλοις κομώνσαν νομικοίς αυτήν, ως είδε κατηράσατο.

Τήν νομικήν άκαρπίαν προκατηράσω, ως φύλλα εξανθούσαν, του γράμματος σκιώδη γνώμην, τούς καρπούς δέ τών έργων ουκ έχουσαν δι' ανομίαν, ημάς δέ πάντας τούς τής χάριτος, υιούς Σωτήρ ευλόγησον.

Η ράβδος μέν Μωϋσέως τό πρίν εις όφιν, η Ααρών δέ ράβδος, εις χλωρόν μετεβλήθη, καί εξήνθησε φύλλα, η άκαρπος καί ξηρανθείσα, συναγωγή δέ η παράνομος, εις άκαρπον μετήχθη συκήν.

Ετοιμάζε Ιουδαία τούς Ιερείς σου, ευτρέπιζε τάς χείρας πρός θεοκτονίαν. Ιδού γάρ ήλθεπραϋς, καί ήσυχος επί τό Πάθος, αμνός υπάρχων καί ποιμήν ημών, Χριστός ο Βασιλεύς Ισραήλ.

Υπόδεξαι Ιουδαία τόν Βασιλέα, ιδού γάρ πρός τό Πάθος, έρχεται εκουσίως, ίνα πάθη καί σώση,

τούς κράζοντας ακαταπαύστως. Ευλογημένος ο ερχόμενος, Σταυρώ σώσαι τά σύμπαντα.

Μετέστρεψεν Ιουδαία τās εορτάς σου, εις πένθος ο Δεσπότης, κατά τήν προφητείαν, θεοκτόνος γάρ ώφθης, τού στρέψαντος ποτέ τήν πέτραν, καί τήν ακρότομον εις ύδατα, καί λίμνας καθώς ψάλλει Δαυίδ.

Δόξα...

Αλλότριον τοίς ανόμοις τό σέ δοξάζειν, τήν αναρχον ουσίαν, Πατέρα, καί Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, τήν άκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ής ο σύμπας Κόσμος ήδρασται, τώ νεύματι τού θείου κράτους αυτής.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προσάγομεν εις πρεσβείαν τήν Θεοτόκον, αυτής ταίς ικεσίαις καί τών σών Αποστόλων, κοινωνούς ημάς ποιήσον, Δέσποτα τών αγαθών σου, καί τής λαμπρότητος αξίωσον, Σωτήρ τής Αναστάσεώς σου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον, ψάλλομεν αργώς καί μετά μέλους εις Ήχον πλ. δ' τό, Αλληλούϊα. Είθ' ούτω, τό παρόν Τροπάριον, μετά μέλους καί αυτό.

Ήχος πλ. δ'

Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τώ μέσωσ τής νυκτός, καί μακάριος ο δούλος, όν ευρήσει γρηγορούντα, ανάξιος δέ πάλιν, όν ευρήσει ραθυμούντα. Βλέπε ούν ψυχή μου, μή τώ ύπνω κατενεχθής, ίνα μή τώ θανάτω παραδοθής, καί τής βασιλείας έξω κλεισθής, αλλά ανάνηψον κράζουσα. Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τά Πάθη τά σεπτά, η παρούσα ημέρα, ως φώτα σωστικά, ανατέλλει τώ Κόσμω, Χριστός γάρ επείγεται, τού παθείν αγαθότητι, ο τά σύμπαντα, εν τή δρακί περιέχων, καταδέχεται, αναρτηθήναι εν ξύλω, τού σώσαι τόν άνθρωπον.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Όμοιον

Αόρατε Κριτά, εν σαρκί πώς ωράθης, καί έρχη υπ' ανδρών, παρανόμων κτανθήναι; ημών τό κατάκριμα, κατακρίνων τώ πάθει σου. Όθεν αίνεσιν, μεγαλωσύνην καί δόξαν, αναπέμποντες, τή εξουσία σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'
Τήν Σοφίαν, καί Λόγον

Τών παθών τού Κυρίου τās απαρχάς, η παρούσα ημέρα λαμπροφορεί. Δεύτε ούν φιλέορτοι, υπαντήσωμεν άσμασιν, ο γάρ Κτίστης έρχεται, σταυρόν καταδέξασθαι, ετασμούς καί μάστιγας, Πιλάτω κρινόμενος, όθεν καί εκ δούλου ραπισθείς επί κόρρης, τά πάντα προσίεται, ίνα σώση τόν άνθρωπον. Διά τούτο βοήσωμεν. Φιλάνθρωπε Χριστέ ο Θεός, τών πταισμάτων δώρησαι τήν άφεσιν, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει, τά άχραντα Πάθη σου.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Ευαγγέλιον τού Ὁρθρου
Ἐκ τού κατά Ματθαίον

Τώ καιρῷ εκείνω, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς...

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ
Ὡδή α' Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμός

Τώ τήν ἀβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καί πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τόν Ἰσραηλί τήν λαόν καθοδηγήσαντι, Κυρίω ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστός αὐτός ἐστι, Θεός καί ἄνθρωπος, τό Θεός οὐχ ἀρπαγμόν, εἶναι ἠγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δούλον, δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Διακονῆσαι, αὐτός ἐλήλυθα, οὐ τήν μορφήν ὁ Πλαστοουργός, ἐκὼν περικείμει, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμὴν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

Καταβασία

Τώ τήν ἀβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καί πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τόν Ἰσραηλί τήν λαόν καθοδηγήσαντι, Κυρίω ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχάς

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τήν στέρησιν, καί ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμῶμενος, τῆς Αἰγυπτίας γάρ τότε ταις ἠδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρά τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καί νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Ὁ Οἶκος

Ἐπί τῷ οδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν οδυρμόν, καί ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τόν αἰδιδιμον καί σώφρονα, τόν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τήν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καί Αἰγύπτου παντός κυριεύσαντα. Ὁ Θεός γάρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἀφθαρτον.

Συναξάριον

Τῆ ἁγία καί μεγάλη Δευτέρα, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καί τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καί ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι εἰς τόν Πάγκαλον Ἰωσήφ

- Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὠφθη,
- Καί σιτοδότης, ὦ καλῶν θημωνία!

Ἄλλοι, εἰς τήν ξηρανθείσαν Συκὴν

- Τήν Συναγωγὴν, συκὴν Χριστός, Εβραίων,
- Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
- Ἀρά ξηραίνει, ἥς φύγωμεν τό πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή η'
Ὁ Εἰρμός

Ἐφριξε Παῖδων ευαγῶν, τό Ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καί εἶξε τό τραφέν, ἐν ἀπειρῷ ὕλῃ, ἀκάματον πύρ. Αειζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαγωνίζων ὕμνος ἀνεμέλλετο. Τόν Κύριον πάντα τά ἔργα ὑμνεῖτε, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς μου τότε Μαθητάς, παντες γνῶσονται, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολάς τηρήσητε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς Πάθος μολῶν. Εἰρηνεῦτε ἐν εαυτοῖς, καί πᾶσι, καί ταπεινά φρονούντες, ἀνυψώθητε, καί Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἐμπάλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τό κράτος ὁμογενῶν, οὐ κλήρος γάρ ἐμός, τυραννίς δὲ γνώμη

αυθαίρετος. ο οὖν πρόκριτος εν υμίν είναι θέλων, τών άλλων έστω πάντων εσχατώτερος, και Κύριον γινώσκοντές με υμνείτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογοούμεν, και προσκυνούμεν τόν Κύριον

Καταβασία

Έφριξε Παίδων ευαγών, τό Ομόστολον ψυχής άσπιλον σώμα, και είξε τό τραφέν, εν απείρω ύλη, ακάματον πύρ. Αειζώου δέ εκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ύμνος ανεμέλπετο. Τόν Κύριον πάντα τά έργα υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Ο Ειρμός

Εμεγάλυνας Χριστέ, τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, αφ' ής ο πλάστης ημών, ομοιοπαθές περιέθου σώμα, τό τών ημετέρων λυτήριον αγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαί, σέ μεγαλύνομεν.

Ρύπτον πάντα εμπαθή, απωσάμενοι, επάξιον τής θείας Βασιλείας, γνώμην αναλάβετε έμφρονα, τοίς σοίς Αποστόλοις προέφης, η πάντων σοφία, εν ή δοξασθήσεσθε, λάμποντες ηλίου τηλαυγέστερον.

Αφορώντες εις εμέ, είπας Κύριε τοίς σεαυτού Μαθηταίς, μή φρονείτε υψηλά, αλλά συναπάχθητε τοίς ταπεινοίς, εμόν όπερ πίνω, πίετε ποτήριον, ότι εν τή Βασιλεία του Πατρός, εμοί συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία

Εμεγάλυνας Χριστέ, τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, αφ' ής ο πλάστης ημών, ομοιοπαθές περιέθου σώμα, τό τών ημετέρων λυτήριον αγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαί, σέ μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον Αυτόμελον

Ψαλλόμενον αργώς και μετά μέλους

Έχος γ'

Τόν νυμφώνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, και ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ, λάμπρυνόν μου τήν στολήν τής ψυχής, Φωτοδότα, και σώσόν με. (Εκ γ').

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Ιδιόμελα

Έχος α'

Ερχόμενος ο Κύριος, προς τό εκούσιον Πάθος, τοίς Αποστόλοις έλεγεν εν τή οδώ. Ιδού αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και παραδοθήσεται ο Υίός του ανθρώπου, καθώς γέγραπται περι αυτού. Δεύτε ούν και ημείς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθώμεν αυτώ, και συσταυρωθώμεν, και νεκρωθώμεν δι' αυτόν, ταίς του βίου ηδοναίς, ίνα και συζήσωμεν αυτώ, και ακούσωμεν βοώντος αυτού, ουκέτι εις τήν επίγειον Ιερουσαλήμ, διά τό παθείν, αλλά αναβαίνω προς τόν Πατέρα μου, και Πατέρα υμών, και Θεόν μου, και Θεόν υμών, και συναυψώ υμάς εις τήν άνω Ιερουσαλήμ, εν τή Βασιλεία τών ουρανών. (Δίς)

Έχος πλ. α'

Φθάσαντες πιστοί, τό σωτήριον Πάθος Χριστού του Θεού, τήν άφατον αυτού μακροθυμίαν δοξάσωμεν, όπως τή αυτού ευσπλαγχνία, συνεγείρη και ημάς, νεκρωθέντας τή αμαρτία, ως αγαθός και φιλόανθρωπος. (Δίς)

Δόξα... Και νύν... Έχος πλ. α'

Κύριε, ερχόμενος προς τό Πάθος, τούς ίδιους στηρίζων Μαθητάς έλεγες, κατ ίδιαν παραλαβών αυτούς. Πώς τών ρημάτων μου αμνημονείτε, ών πάλοι είπον υμίν, ότι Προφήτην πάντα ου γέγραπται εί μή εν Ιερουσαλήμ αποκτανθήναι; Νύν ούν καιρός εφέστηκεν, όν είπον υμίν, ιδού γάρ παραδίδομαι, αμαρτωλών χερσίν εμπαιχθήναι, οί και σταυρώ με προσπήξαντες, ταφή παραδόντες, εβδελυγμένον λογιούνται ως νεκρόν, όμως θαρσεείτε, τριήμερος γάρ εγείρομαι εις αγαλλίασιν πιστών και ζωήν τήν αιώνιον.

Εις τά Απόστιχα

Ιδιόμελα Έχος πλ. α'

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οικονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτείτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς εαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντί ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πειν τοῖς φίλοις σου, ὁ ποτήριον πρὸ τούτων, πειν ὁ αὐτὸς ἔλεγε, ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οικεῖους παιδεύων Μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγε, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων υπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἀρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βωόντων μοι, Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπῖαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξιούς τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἰγυπτίαν, ευρῶν ὁ δράκων, διὰ ρημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, υποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. β'

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, προσπίπτομεν σοι, καὶ δεόμεθά σου Σωτῆρ τού Κόσμου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρκε'

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών.

Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Α', 1-20)

Ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, πέμπτη τού μηνός, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδον ὄρασιν Θεοῦ, πέμπτη τού μηνός, τούτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ, υἱὸν Βουζεὶ, τὸν Ἰερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ Κυρίου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρον ἤρχετο ἀπὸ Βορρά, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐξαστράπτων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τέσσαρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθία, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθήρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός, καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ χεῖρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν τέσσαρων, ἐχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τέσσαρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ, ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον αετοῦ τοῖς τέσσαρσι, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρω δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο, οὐ ἂν ἢ τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις, ὡς ἀνθρώκων πυρός καιομένων, ὡς ὅψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρός ἐξεπορεύετο ἀστραπή, καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι, καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσείας, καὶ ὁμοίωμα καὶ τὸ ποίημα αὐτῶν ἐν τοῖς τέσσαρσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν, καθὼς ἂν εἶη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ

πορεύεσθαι αυτά, ουδ' οι νώτοι αυτών, καί ύψος ἦν αυτοίς. Καί εἶδον αυτά, καί οι νώτοι αυτών, πλήρεις οφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι. Καί εν τῷ πορεύεσθαι τά ζῶ, εμπορεύοντο καί οι τροχοί ἐχόμενοι αυτών, καί εν τῷ ἐξαίρειν τά ζῶα ἀπό τῆς γῆς, ἐξήροντο καί οι τροχοί. Οὐ ἄν η νεφέλη, ἐκεῖ ἦν καί τό πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, εμπορεύοντο τά ζῶα, καί οι τροχοί ἐξήροντο σὺν αυτοίς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν εν τοῖς τροχοῖς.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρκς'

Εάν μή Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οι οἰκοδομοῦντες.

Στίχ. Εάν μή Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων.

[t93top](#)

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν, η συνήθης Στιχολογία τῶν, Πρός Κύριον. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν τά εν τῷ Ὄρθρω εἰς τοὺς Αἴνους, ως ἐφεξῆς, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Ερχόμενος ο Κύριος, πρὸς τό ἐκούσιον Πάθος, τοῖς Αποστόλοις ἔλεγεν εν τῇ οδῷ. Ἰδοὺ αναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καί παραδοθήσεται ο Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καί ημεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθώμεν αὐτῷ, καί συσταυρωθώμεν, καί νεκρωθώμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καί συζήσωμεν αὐτῷ, καί ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τό παθεῖν, ἀλλά αναβαίνω πρὸς τόν Πατέρα μου, καί Πατέρα υμῶν, καί Θεόν μου, καί Θεόν υμῶν, καί συνανυψῶ υμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, εν τῇ Βασιλείᾳ τῶν ουρανῶν. **(Δίς)**

Ἦχος πλ. α'

Φθάσαντες πιστοί, τό σωτήριον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ ευσπλαγχνία, συνεχίρῃ καί ημᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτία, ως ἀγαθός καί φιλόανθρωπος. **(Δίς)**

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τό Πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων Μαθητάς ἔλεγες, κατ ἰδίαν παραλαβῶν αὐτούς. Πῶς τῶν ρημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὡς πάλαι εἶπον υμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα ου γέγραπται εἰ μὴ εν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρός ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον υμῖν, ἰδοὺ γάρ παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσίν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καί σταυρῶ με προσπηξάντες, ταφή παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιούνται ως νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γάρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καί ζωῆν τὴν αἰώνιον. **(Δίς)**

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, πρὸς τό μυστήριον τό ἀπόρρητον τῆς σῆς οικονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα η τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτείτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμῆν, τοῖς εαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ο ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ο αὐτός ἔλεγες, ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Η σωτηρία τῶν ψυχῶν ημῶν, δόξα σοι. **(Δίς)**

Κύριε, τά τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τό κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γάρ ἔσται υμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχός θέλων υπάρχω, ο πρῶτος οὖν υμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ο δέ ἄρχων, ως ο ἀρχόμενος, ο προκριθεῖς δέ ως ο ἔσχατος, καί γάρ ἐλήλυθα αὐτός τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ διακονῆσαι, καί λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοῶντων μοι, Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπῖαν, τό ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν...

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἰγυπτίαν, ευρών ο δράκων, διὰ ρημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, υποσκελίσαι τόν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτός καταλιπὼν τόν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν, καί γυμνός οὐκ ἠσχύνετο, ως ο Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ημᾶς.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρκζ'

Ευλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τόν Κύριον.

Τῆς Εξόδου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Α' 1-20)

Ταῦτα τά ονόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικί αὐτῶν εἰσήλθοσαν. Ρουβὴμ, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμίν, Δάν, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γάδ, καὶ Ἀσήρ. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πάσαι αἱ ψυχαί, αἱ ἐξεληθούσαι ἐκ μηροῦ Ἰακώβ, πέντε καὶ ἐβδομήκοντα. Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραήλ ἠυξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. Ἴδου τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραήλ μέγα πλήθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς, δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα αὐτοῦς, μήποτε πληθυνθῆ, καὶ ἠνίκα ἂν ἡμῖν συμβῆ πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοῦς ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ ἠκοδόμησαν πόλεις οὐχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθῶ, Ραμεσσή, καὶ τὴν Ὠν, ἣ ἐστὶν Ἡλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοῦς εταπείνουν, τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἰσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἴγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἴγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ βία, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πάσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἴγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων, τῇ μίᾳ αὐτῶν ὄνομα Σεπφόρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, καὶ εἶπεν αὐταῖς. Ὅταν μαιούσθε τὰς Εβραίας, καὶ ὡσι πρὸς τὸ τίκτειν, ἐάν μὲν ἄρσεν ἢ, ἀποκτείνετε αὐτό, ἐάν δὲ θήλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Εφοβήθησαν δὲ αἱ μαίαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἴγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσена. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἴγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς. Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσена; Εἶπαν δὲ αἱ μαίαι τῷ Φαραῶ, οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἴγύπτου αἱ Εβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαίας, καὶ ἐτίκτον. Εὐ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαός, καὶ ἰσχυε σφόδρα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ' Ψαλμός ρκη'

Ευλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ἰώβ τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Α', 1-12)

Ἀνθρωπός τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αυσίτιδι, ὃ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς, καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσαιοι, καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ευγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ανατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, εσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρῶν, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἐλεγε γὰρ Ἰώβ. Μήποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν. Ὅπως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ, ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστήναι ἐναντὶ τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ, πόθεν παραγένονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε. Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανόν, πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος. Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἀμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον Κυρίου. Μὴ δωρεάν Ἰώβ σέβεται τὸν Θεόν, οὐχὶ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι πάντων, ὧν ἔχει, ἢ μήν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ, Ἴδου, πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ. Καὶ ἐξήλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Τό Ευαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον

Τώ καιρώ εκείνω, καθημένου τού Ιησού...

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ποίημα Ανδρέου Κρήτης
Ωδή β' Ἦχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμός

Πρόσεχε, ουρανέ καί λαλήσω, καί ανυμνήσω Χριστόν, τόν εκ Παρθένου, σαρκί επιδημήσαντα.
(Δίς)

Συνέλθωμεν, τώ Χριστώ πρὸς τό ὄρος, τῶν Ελαιῶν μυστικῶς, μετὰ τῶν Αποστόλων,
συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ενόησον, ταπεινή μου καρδιά, τίς η τοῦ μύλωνος παραβολή, ἣν προεῖπε Χριστός, καί νήψον
λοιπόν.

Ετοιμαζε, σεαυτήν ὡ ψυχὴ μου, πρὸς τὴν σὴν ἔξοδον, ἡ παρουσία ἐγγίζει, τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Πανύμνητε, τόν Υἱόν σου δυσώπτει, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἰρμός ἄλλος

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ πρὶν γενέσθαι τό πᾶν, καί πρὸ τοῦ στήναι τὴν γῆν καί τόν
ουρανόν, γινώσκων τὰ πάντα, ὡς ὅλος ὢν ἐν Πατρὶ, καί ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Λόγω συνέστησα, τόν ουρανόν ἅμα τῇ γῇ, συνήμην γάρ τώ Πατρὶ, καί διὰ λόγου φέρω, τόδε τό
πᾶν, ὡς Λόγος σοφία καί δύναμις καί εἰκῶν, καί συνεργός καί ἰσουργός.

Τίς χρόνους ἔθετο; τίς ὁ αἰώνας συντηρῶν; τίς ὁ τό πᾶν ὀρίζων καί συγκινῶν; εἰμὴ ὁ ἀνάρχως
συνών αἰὲ τώ Πατρὶ, ὡσπερ ἀκτὶς ἐν τώ φωτὶ;

Ὡ τῆς ἀμέτρου σου, φιλανθρωπίας Ιησοῦ! ἐγνώρισας γάρ ἡμῖν, τῆς συντελείας ἄνωθεν τόν
καιρόν, καλύψας τὴν ὥραν, τρανώσας δὲ τηλαυγῶς, τὰ υποδείγμα, τα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, πάντα γινώσκεις Ιησοῦ, ὡς ἔχων ὅλον ἐν σοί, τό πατρικόν ἀξίωμα θεϊκῶς, καί
ὅλον τόν Πνεῦμα, ἐμφύτως φέρων ἐν σοί, τό συναϊδίον Πατρὶ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής, ἀξίωσον καί ἡμᾶς, τῆς ἱεράς ἐκείνης τότε φωνῆς, ἀκούσαι
καλοῦσης, τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς, εἰς Βασιλείαν οὐρανῶν.

Δόξα...

Ἀναρχε ἀκτιστε, Τριάς, ἀμέριστε Μονάς ἡ τρία οὐσα καὶ ἓν, Πατὴρ Υἱός καὶ Πνεῦμα, εἰς ὁ Θεός,
προσδέχου τόν ὕμνον, ἐκ τῶν πηλίνων γλωσσῶν, ὡς ἐκ στομάτων φλογερῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σκήνωμα ἅγιον, ὠφθης Παρθένε τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ γάρ τῶν οὐρανῶν ὁ Βασιλεὺς, οἰκήσας
σωματικῶς, προήλθεν ὡραῖος, τόν ἀνθρωπῶν ἐν αὐτῷ, ἀναμορφώσας θεϊκῶς.

Κάθισμα Ἦχος β'
Εὐσπλαγχνίας

Εὐσπλαγχνία κινούμενος Χριστέ, ἐκουσίως προέρχη τοῦ παθεῖν εὐεργέτα, θέλων τῶν παθῶν
ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καί τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ κατακρίσεως, διὸ σου τὰ τίμια ανυμνούμεν Παθήματα, καί
δοξάζομεν Σωτῆρ, τὴν ἄκραν σου πάντες συγκατάβασιν.

Ωδή η' Ὁ Εἰρμός

Ἄγγελοι καί ουρανοί, τόν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καί ὡς Θεόν ἀπαύστως δοξαζόμενον,
εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Πάντως ἤκουσας ψυχὴ, πῶς ὁ Χριστός τοῖς θείοις Μαθηταῖς αὐτοῦ, προανεφώνει λέγων τὴν

συντέλειαν, σύ δέ γνούσα τό τέλος, ετοιμάζου λοιπόν, καιρός εξόδου ήκει.

Έγνωνς άγονε ψυχή, τού πονηρού οικέτου τό υπόδειγμα, φοβού και μή αμέλει τού χαρίσματος, ού εδέξω, ουχ ίνα κατακρύψης εις γήν, αλλ' ίνα εμπορεύση.

Φαιδρυνέσθω η λαμπάς, υπερεκχείσθω ταύτης και τό έλαιον, ως ταίς Παρθένοις τότε η συμπάθεια, ίνα εύρης ψυχή μου, τόν νυμφώνα τότε, Χριστού ανεωγμένον.

Εν Σαββάτω τήν φυγήν, και εν χειμώνι λέγων ο Διδάσκαλος, τήν τής εβδόμης ζάλην προαινίπτεται, τού παρόντος αιώνος, εν ώ ώσπερ χειμών, τό τέλος επανήξει.

Ωσπερ τάχος αστραπής διερχομένης, ούτω τότε έσεσθαι, τήν φοβεράν εκείνην τού Δεσπότη σου παρουσίαν ψυχή μου, ήκουσας, ετοίμη, λοιπόν γενέσθαι σπεύσον.

Όταν έλθη ο Κριτής, εν χιλιάσι τότε, μυριάσι τε Αγγελικών ταγμάτων και Δυνάμεων, ποίος φόβος ψυχή μου; ποίος τρόμος οίμοι! γυμνών εσώτων πάντων;

Δόξα...

Είς Θεός ούν η Τριάς, ου τού Πατρός εκ σάντος εις υιότητα, ουδέ Υιού τραπέντος εις εκπόρευσιν, αλλ' ίδια και άμφω, φώς Θεόν τά τρία, δοξάζω εις αιώνας.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ταίς πρεσβείαις ο Θεός, τής Θεοτόκου δέχου τήν ευχήν ημών, αντικατάπεμψον δε τά ελέη σου, επί πάντας πλουσιώς, και τήν σήν παράσχου, ειρήνην τώ λαώ σου.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Τόν προδηλωθέντα, εν όρει τώ Νομοθέτη, εν πυρί και βάτω, τόκον τόν τής Αειπαρθένου, εις ημών τών πιστών σωτηρίαν, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Έκουσας ψυχή, τού Κριτού προαναφωνούντος, και διδάσκοντός τε, τής συντελείας τόν χρόνον, ετοίμαζε τά προς τήν έξοδον έργα, μήπως ως αδόκιμος, Θεού εκριφής.

Από τής συκής, ώ ψυχή, διδάσκου τό τέλος, όταν απαλώση τά φύλλα, και εκφύη τούς κλάδους, θέρους ώρα λοιπόν, και σύ όταν ταύτα ίδης, γνώθι ότι επί θύραις εστίν.

Τίς εκτός σου άλλος, τόν σόν γινώσκει Πατέρα; ή τίς πλήν σου οίδε, τήν ώραν ή τήν ημέραν; παρά σοί γάρ οι θησαυροί τής σοφίας πάντες ενυπάρχουσι Χριστέ ο Θεός.

Βίβλοι ανοιγήσονται, τών τε θρόνων τεθέντων, πράξεις διελέγχονται, γυμνών εσώτων πάντων, ου μαρτύρων ου κατηγορών παρόντων, τετραηλισμένα γάρ τά πάντα Θεώ.

Έρχεται ο πάντων Κριτής, αχθήναι εις κρίσιν, ο επί τού θρόνου, τών Χερουβίμ εφεδρεύων, ως υπεύθυνος παραστήναι Πιλάτω, και πάντα παθείν, ίνα σωθή ο Αδάμ.

Έγγικε τό Πάσχα, ημών τό μέγα και θείον, μετά δύο γάρ ο Χριστός, προδιδάσκει ημέρας, τήν τού Πάθους προδιαγράφων ημέραν, εν ή τώ Πατρί θύμα προσάγεται.

Παρά τώ Σταυρώ σου, Σωτήρ εσώσα η Μήτηρ, και τήν άδικόν σου σφαγήν, καθορώσα εβόα. Οίμοι Τέκνον εμόν, τό άδυτον φέγγος, λάμπων πάσιν Έλιε τής δόξης τό φώς.

Δόξα...

Ω Μονάς αγία, Τριάς η μία θεότης, και τριάς Μονάς ο Θεός, τρισυπόστατε φύσις, η ομότιμος και αμέριστος δόξα, ρύσαι τών κινδύνων τās ψυχάς ημών.

Και νύν... Θεοτοκίον

Δέχου τήν Μητέρα, τήν σήν Χριστέ εις πρεσβείαν, ίνα ταίς ικεσίαις αυτής, ειρηνεύσης τόν Κόσμον, και κρατύνης τής βασιλείας τά σκήπτρα, και τās Εκκλησίας σου συνάψης εις έν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Τροπάριον
Ἦχος πλ. δ'

Ἰδοὺ ο Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνημον κρᾶζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τόν Νυμφίον ἀδελφοί ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἐαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάλιν τό αὐτό

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ αθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν, ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ρύσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τό αὐτό

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἰούδας τὴ γνῶμη φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενῆς, κινεῖται βουλευέται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτός ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον, ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἀθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἀφῆσιν δωρούμενος, τοῖς εορτάζουσι πτόθω, τὸ ἀχραντον Πάθος σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τό αὐτό

Τό κατὰ Ματθαῖον Ευαγγέλιον
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον...

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἀνω ζητῶν

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐνοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἐργάσαι ταλαίπωρε, γρηγορούσα καὶ κρᾶζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφώνος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος

Τί ραθυμεῖς ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ρέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταύθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνημον κρᾶζουσα. Ἠμάρτηκά σοι Σωτήρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὡσπερ τὴν ἀκαρπτον συκὴν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσιν. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφώνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τή αγία καί μεγάλη Τρίτη, τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ευαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι

- Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
- Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότη.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καί τή ἐκλεκτῆ σου σύνταξον ποιήμη, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ὠδὴ η' Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμός

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίαν, ἀποθεν ἡμῶν, βαλλόμεθα, καί φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν. Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τό κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρόν ἐμπορίας, ψάλλωμεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τό τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρία τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καί προσκυνούμεν τὸν Κύριον

Καταβασία

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καί χαρὰν τῷ Κόσμῳ κηῖσασα, σέ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἐφῆσας, ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ.

Ἐν τῇ δευτέρῃ σου φρικτῇ, παρουσία Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καί χαρὰν τῷ Κόσμῳ κηῖσασα, σέ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον καί ἐνδύμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολήν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα καί σώσόν με. (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰδιόμελα Ἦχος α'

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; εἴαν γὰρ τολμήσω συνεισελεθῆν ἐἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σώσόν με ὡς φιλόνητος. (Δίς)

Ἦχος β'

Ὁ τῆ ψυχῆς ραθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καί νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ρεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καί ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς εορταζόντων, καί

βούντων απαύστως. Κύριε δόξα σοι. (Δίς)

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος δ'

Τού κρύφαντος τό τάλαντον, τήν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μή κρυπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τά θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τό χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τά Ἀπόστιχα
Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη, νέμει γάρ τοῖς δούλοις τόν πλούτον, καί ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τό τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμυήτῳ, καί σκορπιζέτω τόν πλούτον, πένησιν ἄλλος, οὕτω γάρ τό δάνειον πολυπλασιάζομεν, καί ὡς οἰκονόμοι πιστοί τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθώμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καί καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης, οδοῦς δεξιᾶς γάρ οἶδας, διεστραμμένοι δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι, μή οὖν ἐρίφοις με, τόν τραχύν τῆ ἀμαρτία συναπολέσης, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σώσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος, παρά πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικῆν τοῦ νυμφώνος σου, τήν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῆ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καί στολήν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρόν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος βαρύς

Ἰδοῦ σοι τό τάλαντον, Δεσπότης ἐμπιστεύει ὁ ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τό χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καί κτήσαι φίλον τόν Κύριον, ἵνα στής ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ φωνῆς. Εἰσελθε ἐν δόξῃ, καί ἀκούσης μακαρίας δούλε, εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου, Αὐτῆς ἀξιώσόν με, Σωτῆρ τόν πλανηθέντα, διὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὴν Τριημέτην

Τροπάριον τῆς Προφητείας
Ἦχος α'

Τοῖς ἀμέτρως ππαιούσι, πλουσίως συγχώρησον Σωτῆρ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἀκατακρίτως προσκυνήσαί σου τήν ἁγίαν Ἀνάστασιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, μόνε πολυέλεε.

Δόξα... Καί νύν... Τό αὐτό

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμός ρκθ'

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος, καί πολλή παρ αὐτῷ λύτρωσις.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Α', 21-28)

Ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο καὶ οἱ τροχοί, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτά, εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτά ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξ ἤροντο σὺν αὐτοῖς καὶ οἱ τροχοί, διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζῶων, ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὄρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερουσόμεναι ἐτέρα τῆ ἐτέρα, ἐκάστω δύο συνεζευγμέναι, καὶ ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν, ἐν τῷ πτερύσσεσθαι αὐτά, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν Θεοῦ Σαδὰϊ ἱκανοῦ, ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, φωνὴ τοῦ λόγου, ὡς παρεμβολῆς, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτά, φωνὴ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. Καὶ ἰδοῦ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος, τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐστάναι αὐτά, ἀνιέντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὄρασις λίθου Σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου, ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἀνωθεν. Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρον, ὡς ὄρασιν πυρός ἐσώθεν αὐτοῦ κύκλω, ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος ἕως κάτω,

είδον όρασιν πυρός, καί τό φέγγος αυτού κύκλω, ως όρασις τόξου, όταν ή εν τή νεφέλη, εν ημέρα υετού, ούτως η στάσις τού φέγγους κύκλωθεν. Αύτη η όρασις ομοιώματος δόξης Κυρίου.

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμός ρλ'

Ελπισάτω Ισραήλ επί τόν Κύριον, από τού νύν, καί έως τού αιώνος.

Στίχ. Κύριε, ουχ υψώθη η καρδιά μου.

[t94top](#)

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν καί τά, Πρός Κύριον, εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ι' καί ψάλλομεν τά εις τούς Αίνους, ως εφεξής, Ιδιόμελα.

'Ηχος α'

Εν ταίς λαμπρότησι τών Αγίων σου, πώς εισελεύσομαι ο ανάξιος; εάν γάρ τολμήσω συνεισελθείν εις τόν νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι τού γάμου, καί δέσμιος εκβαλούμαι υπό τών Αγγέλων, καθάρισον Κύριε, τόν ρύπον τής ψυχής μου, καί σώσον με ως φιλόανθρωπος. **(Δίς)**

'Ηχος β'

Ο τή ψυχής ραθυμία νυστάξας, ου κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τήν εξ αρετών, καί νεάνισιν ωμοιώθην μωραίς, εν καιρώ τής εργασίας ρεμβόμενος, τά σπλάγγχνα τών οικτιρμών σου, μή κλείσης μοι Δέσποτα, αλλ' εκτινάξας μου τόν ζοφερόν ύπνον εξανάστησον, καί ταίς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένους, εις νυμφώνα τόν σόν, όπου ήχος καθαρός εορταζόντων, καί βοώντων απαύστως. Κύριε δόξα σοι. **(Δίς)**

'Ηχος δ'

Τού κρύψαντος τό τάλαντον, τήν κατάκρισιν, ακούσασα ψυχή, μή κρυπτε λόγον Θεού, κατάγγελλε τά θαυμάσια αυτού, ίνα πλεονάζουσα τό χάρισμα, εισέλθης, εις τήν χαράν τού Κυρίου σου. **(Δίς)**

'Ηχος πλ. β'

Δεύτε πιστοί, επεργασώμεθα προθύμως τώ Δεσπότη, νέμει γάρ τοίς δούλοις τόν πλούτον, καί αναλόγως έκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τό τής χάριτος τάλαντον. Ο μέν σοφίαν κομείτω, δι' έργων αγαθών. Ο δε λειτουργίαν λαμπρότητος επιτελείσθω, κοινωνείτω δε τού λόγου, πιστος τώ αμυήτω, καί σκορπιζέτω τόν πλούτον, πένησιν άλλος, ούτω γάρ τό δάνειον πολυπλασιάσομεν, καί ως οικονόμοι πιστοί τής χάριτος, δεσποτικής χαράς αξιωθώμεν, αυτής ημάς καταξίωσον, Χριστε ο Θεός, ως φιλόανθρωπος. **(Δίς)**

Όταν έλθης εν δόξη μετ' Αγγελικών Δυνάμεων, καί καθίσης εν θρόνω Ιησού διακρίσεως, μή με Ποιμήν αγαθέ διαχωρίσης, οδούς δεξιás γάρ οίδας, διεστραμμένοι δε εισιν αι ευώνυμοι, μή ούν ερίφοις με, τόν τραχύν τή αμαρτία συναπολέσης, αλλά τοίς εκ δεξιών, συναριθμήσας προβάτοις, σώσον με ως φιλόανθρωπος.

Ο Νυμφίος ο κάλλει ωραίος, παρά πάντας ανθρώπους, ο συγκαλέσας ημάς, προς εστίασιν πνευματικήν τού νυμφώνος σου, τήν δυσείμονά μου μορφήν, τών πταισμάτων απαμφίασον, τή μεθέξει τών παθημάτων σου, καί στολήν δόξης κοσμήσας, τής σής ωραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρόν ανάδειξον, τής Βασιλείας σου ως εύσπλαγχνος.

Δόξα... Καί νύν... 'Ηχος βαρύς

Ιδού σοι τό τάλαντον, Δεσπότης εμπιστεύει ο ψυχή μου, φόβω δέξαι τό χάρισμα, δάνεισαι τώ δεδωκότι, διάδος πτωχοίς, καί κτήσαι φίλον τόν Κύριον, ίνα στής εκ δεξιών αυτού, όταν έλθη φωνής. Είσελθε εν δόξη, καί ακούσης μακαρίας δούλε, εις τήν χαράν τού Κυρίου σου, Αυτής αξιωσόν με, Σωτήρ τόν πλανηθέντα, διά τό μέγα σου έλεος.

Προκείμενον 'Ηχος πλ. β' Ψαλμός ρλα'

Ανάστηθι, Κύριε, εις τήν ανάπαυσίν σου, σύ καί η κιβωτός τού αγιάσματος σου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε, τού Δαυϊδ, καί πάσης τής πραότητος αυτού.

**Τής Εξόδου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 5-10)**

Κατέβη η θυγάτηρ Φαραώ λούσασθαι επί τόν ποταμόν, καί αι άβραι αυτής παρεπορεύοντο παρά τόν ποταμόν. Καί ιδούσα θίβην εν τώ έλει, άποστείλασα τήν άβραν, ανείλετο αυτήν. Ανοίξασα δε, Ορά παιδίον κλαίον εν τή θίβη, καί εφείσατο αυτού η θυγάτηρ Φαραώ, καί έφη. Από τών παιδιών

τών Εβραίων τούτο. Καί εἶπεν ἡ ἀδελφή αὐτοῦ τῆ θυγατρί Φαραῶ, θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων, καί θηλάσει σοι τό παιδίον. Καί εἶπεν αὐτή ἡ θυγάτηρ, Φαραῶ, πορεύου. Ἐλθούσα δέ ἡ νεάνις, ἐκάλεσε τήν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δέ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ. Διατήρησόν μοι τό παιδίον τούτο, καί θήλασόν μοι αὐτό, ἐγώ δέ δώσω σοι τόν μισθόν. Ἐλαβε δέ ἡ γυνή τό παιδίον, καί ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δέ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτό πρὸς τήν θυγατέρα Φαραῶ. Καί ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν, ἐπωνόμασε δέ τό ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα. Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτόν ἀνειλόμην.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμός ρλβ'

Ἰδοῦ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό;

Στίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τό καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα.

Ἰώβ τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Α', 13-22)

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ, καί αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καί ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καί ἰδοῦ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καί εἶπεν αὐτῷ. Τά ζεύγη τῶν βοῶν ηροτρία, καί αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν, καί ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καί τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεῖς δέ ἐγώ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλούντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καί εἶπε. Πύρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τήν γῆν, καί κατέκαυσε τά πρόβατα, καί τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καί σωθεῖς ἐγώ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλούντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καί λέγει αὐτῷ. Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχάς τρεῖς, καί ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καί ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καί τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δέ ἐγώ μόνος, καί ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλούντος, ἄλλος ἄγγελος ἐρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων. Τῶν υἱῶν σου καί τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καί πινόντων παρά τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καί ἦψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καί ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καί ἐτελεύτησαν, καί ἐσώθην ἐγώ μόνος, καί ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστάς διέρρηξε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, καί ἐκείρατο τήν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καί πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔκραυξεν, καί προσεκύνησεν τῷ Κυρίῳ, καί εἶπεν, Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καί ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καί ἐγένετο, εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰώβ ἐναντὶ Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, καί οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Τό Ευαγγέλιον

Κατά Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος, Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ψάλλομεν τό Τριῶδιον, Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης Ὡδή γ' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός

Στειρωθέντα μου τόν νούν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Συντελείας ὁ καιρός, ἐπιστρέψωμεν λοιπόν, Χριστός διδάσκει, ἤξει γάρ ἐν ριπῇ, ἤξει καί ὁ χρόνιός, κρίναι τόν Κόσμον αὐτοῦ.

Τό ἀθρόον τῆς αὐτοῦ, παρουσίας ὁ Χριστός, δηλῶν εἰρήκει, τήν τοῦ Νῶε ποτέ, ἀπροσδόκητον φθοράν, ἐπενεχθείσαν τῇ γῆ.

Ἡνεύχθη ὁ νυμφῶν, εὐτρεπίσθη σύν αὐτῷ, ὁ θεῖος γάμος, ὁ Νυμφίος ἐγγύς, προσκαλούμενος ἡμᾶς, ετοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνή, τόν ἀχώρητον παντί, ἐχώρησέ σε, Ἰησοῦ Βασιλεύ, καί Γυνή ἀμαρτωλός,

μύρω σε ήλειψεν.

Ευωδίας μουσικής, πληρουμένη η Γυνή, τής πρίν ερρύσθη, δυσωδίας Σωτήρ, τών πολλών αμαρτιών, μύρον γάρ βρύεις ζωής.

Επουράνιος τροφή, τών πεινώντων η ζωή, αυτός υπάρχων, εισιάθης Χριστέ, τοίς ανθρώποις προδεικνύς, σήν συγκατάβασιν.

Ο αγνώμων μαθητής, αθετήσας σε Χριστέ, τήν σπείραν όλην, τών ανόμων λαβών, συνεκίνει κατά σου, εις προδοσίαν τραπίεις.

Δόξα...

Σύν Πατρί σε τόν Υιόν, καί τό Πνεύμα τό ευθέξ, τήν μίαν φύσιν, προσκυνώ, καί ανυμνώ, τοίς προσώποις διαιρών, καί τή ουσία ενών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η τεκούσά σε Αμνάς, τόν ποιμένα καί αμνόν, αεί πρεσβεύει, Ιησού ο Θεός, υπέρ πάντων γηγενών, τών πιστευόντων εις σέ.

Κάθισμα Ἦχος α'
Χορός Αγγελικός

Ἰδοῦ τό πονηρόν, βουλευτήριον όντως, συνήκται δυσμενώξ, ως κριτόν κατακρίναι, τόν άνω καθεζόμενον, ως κριτήν πάντων Κύριον, νύν αθροίζεται, σύν τώ Πιλάτω Ηρώδης, Ἄννας άμα τε, καί Καϊάφας ετάσαι, τόν μόνον μακρόθυμον.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει, προτυπώσαντα ποτέ, υμνεΐτε ευλογΐτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας. (Δίς)

Ουκ αγνοών τόν καιρόν, τής ημών συντελείας, ο κρατών τούς αιώνας, τήν ημέραν αγνοεΐν, προέφησεν εκείνην, αλλ' όρους πάσι τιθείς, πρόξ μετριοφροσύνην.

Όταν καθΐσης κριτής, αφορίζων ως είπας, ο ποιμήν τών προβάτων, τά ερίφια Σωτήρ, τής στάσεως εκείνης, μή υστερήσης ημάς, τής θείας δεξιάς σου.

Σύ εί τό Πάσχα ημών, ο τυθείς υπέρ πάντων, ως αμνός καί θυσία, καί ππαισμάτων ιλασμός, καί σου τά θεία Πάθη, υπερυψούμεν Χριστέ, εις πάντας τούς αιώνας.

Μύλωνι έοικέ σοι, καί αγρώ καί οικία, πάς ο βίος ψυχή μου, διό κτήσαι εις Θεόν, ετοιμήν τήν καρδιαν, ίνα μηδέν τής φθοράς, τή σαρκί καταλίπης.

Ου Φαρισαίοις Σωτήρ, ου τώ Σίμωνι μόνω, κατηξίωσας άμα, εις εστίασιν ελθεΐν, αλλ' ήδη καί τελώναι, ομού καί πόρναι, τήν σήν, αντλούσιν ευσπλαγχνίαν.

Φιλαργυρίας ερών, ο προδότης Ιούδας, κενωθέντος τού μύρου, εμελέτησε λοιπόν, τήν πράσιν τού Δεσπότου, καί πρόξ ανόμους ελθών, τήν τιμήν συνεφώνει.

Ω μακαρίων χειρών, ώ τριχών καί χειλέων, τών τής σώφρονος Πόρνης! αΐς επέχεε Σωτήρ, τό μύρον πρόξ σουξ πόδας, εκμασσομένη αυτούς, πυκνώξ καταφιλούσα, νακειμένω Γυνή, επιστάσά σοι Λόγε, πρόξ τούς πόδας θρηνούσα, τό αλάβαστρον Σωτήρ, τού μύρου κατεκένου, επί τήν σήν κεφαλήν, τού αθανάτου μύρου.

Δόξα...

Σύν τώ Πατρί τόν Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, τήν άγιαν Τριάδα, εν θεότητι μιά, δοξάζομεν βοώντες. Άγιος, Άγιος, Άγιος εί εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ταίς ικεσίαις Σωτήρ, τής αχράντου Μητρός σου, καί τών σών Αποστόλων, τά ελέη σου ημίν, κατάπεμπον πλουσίως, καί τήν ειρήνην τήν σήν, παράσχου τώ λαώ σου.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Τήν υπερφυώς σαρκί, συλλαβούσαν εν γαστρί, τον εκ Πατρός αχρόνως, προεκλάμπαντα Λόγον, τήν μόνην Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστώσ. (Δίς)

Εργασίας ο καιρός, σωτηρίας ο σκοπός, τό τάλαντον λαβούσα, τήν αρχαίαν εικόνα, ψυχή μου εμπορεύου, τήν αιώνιον ζωήν.

Ως λαμπάδας φωτεινάς, κοσμηθέντες τάς ψυχάς, τώ Νυμφίω χωρούντι, πρὸς τόν άφθαρτον γάμον, πρὸ τού τήν θύραν κλείσαι, συνεισέλθωμεν αυτώ.

Δείξαι θέλων Ιησού, τό υπερφυες τής σής, ταπεινώσεως πάσιν, ειστιάθης εν οίκω, τού Σίμωνος δειπνήσας, τών πεινώντων η τροφή.

Άρτος ών ζωοποιός, ειστιάθης Ιησού, Σίμωνι Φαρισαίω, ίνα Πόρνη κερδήση, τήν άπρατόν σου χάριν, τού μύρου τή κενώσει.

Χείρες εμοί ρυπαραί, χείλη πόρνης εν εμοί, αναγνός μου ο βίος, εφθαρμένα τά μέλη, αλλ' άνες μοι καί άφες, βοά Πόρνη τώ Χριστώ.

Επιστάσα η Γυνή πρὸς τούς πόδας σου Σωτήρ, επέχεε τό μύρον, ευωδίας πληρούσα καί μύρου πληρουμένη, τού τών έργων ιλασμού.

Αρωμάτων ευπορώ, αρετών δέ απορώ, ά έχω σοι προσάγω, δός αυτός άπερ έχεις καί άνες μοι καί άφες, βοά Πόρνη τώ Χριστώ.

Μύρον παρ' εμοί φθαρτόν, μύρον παρά σοί ζωής, μύρον γάρ όνομά σοι, κενωθέν τοίς αξίοις, αλλ' άνες μοι καί άφες, βοά Πόρνη τώ Χριστώ.

Δόξα...

Άναρχος εί ο Πατήρ, άκτιστος εί ο Υίός, σύνθρονον καί τό Πνεύμα, έν τά τρία τή φύσει, καί τρία τοίς προσώποις, είς Θεός αληθινός.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε η ελπίς, τών τιμώντων σε αεί, μή παύση δυσωπούσα, τόν εκ σου γεννηθέντα, ρυσθήναι με κινδύνων, καί παντοίων πειρασμών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Τροπάριον

Ήχος πλ. δ'

Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τώ μέσω τής νυκτός, καί μακάριος ο δούλος, όν ευρήσει γρηγορούντα, ανάξιος δέ πάλιν, όν ευρήσει ραθυμούντα. Βλέπε ούν ψυχή μου, μή τώ ύπνω κατενεχθής, ίνα μή τώ θανάτω παραδοθής, καί τής Βασιλείας έξω κλεισθής, αλλά ανάνηψον κράζουσα. Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου, ελέησον ημάς. (εκ γ')

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος γ'

Τήν ωραιότητα

Πόρνη προσήλθέ σοι, μύρα σύν δάκρυσι, κατακενούσά σου ποσί Φιλάνθρωπε, καί δυσωδίας τών κακών, λυτρούται τή κελεύσει σου, πνέων δέ τήν χάριν σου, μαθητής ο αχάριστος, ταύτην αποβάλλεται, καί βορβόρω συμφύρεται, φιλαργυρία απεμπολών σε. Δόξα Χριστέ τή ευσπλαγχνία σου.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Μετα τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Ιούδας ο δόλιος, φιλαργυρίας ερών, προδοῦναί σε Κύριε, τόν θησαυρόν τῆς ζωῆς, δολίως εμελέτησεν. Ὄθεν και παροινήσας, τρέχει πρὸς Ιουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καγὼ παραδώσω υμῖν, εἰς τό σταυρώσαι αὐτόν;

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αὐτό

Μετά τήν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσοισα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καί ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπίωσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δεῖξαι με, μετανοούσαν, καί σώσον, ὡς μόνος φιλόνητος.

Δόξα... Καί νύν... πάλιν τό αὐτό

Τό κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος...

Ὡδή γ' Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμός

Τῆς Πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου, εὐφράνθη γάρ τό πνευμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς τό συνέδριον τῶν ἀνόμων, καί γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τόν ρύστην σε ἀποφῆναι Χριστέ, ὦ ψάλλομεν. Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Τό δεινόν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς υπάρχον, ὡς δύσχρηστον τόν δίκαιον ἀποκτείνει, Χριστόν, ὦ ψάλλομεν Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

Τῆς Πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τό στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου, εὐφράνθη γάρ τό πνευμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς

Υπὲρ τήν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσήξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τήν ἀφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρύσαι με.

Ὁ Οἶκος
Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν

Ἡ πρῶτην ἀσωτος Γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καί ἠδονᾶς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τήν αἰσχύνῃ τήν πολλήν, καί κρίσιν τῆς κολάσεως, ἦν υποστῶσι πόρνοι καί ἀσωτοί, ὧν περ πρῶτος πέλω, καί πποοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἀφρων, ἡ Πόρνη δὲ γυνή, καί πποθηθεῖσα, καί σπουδάσασα ταχύ, ἤλθε βώσασα πρὸς τόν Λυτρωτήν. Φιλόνητος καί οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρύσαι με.

Συναξάριον

Τῇ ἁγίᾳ καί μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω Πόρνης γυναικός, μνεῖαν ποιείσθαι οἱ θεῖοτατοὶ Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρόν τοῦτο γέγονε.

Στίχοι

- Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,

- Τήν Νικοδήμου προύλαβε σμυρναλόην.

Αλλ' ο τώ, νοητώ μυρω χρισθείς, Χριστέ ο Θεός, τών επιρρύτων παθών ελευθέρωσον, καί ελέησον ημάς, ως μόνος άγιος, καί φιλόανθρωπος. Αμήν.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Ρήμα τυράννου, επεί υπερίσχυσεν, επταπλασίως κάμινος, εξεκαύθη ποτέ, εν ή Παίδες ουκ εφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, αλλ' εβόων. Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αποκενούσα, Γυνή μύρον έντιμον, δεσποτική καί θεία, φρικτή κορυφή, Χριστέ τών ιχνών σου επελάβετο, τών αχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καί εβόα. Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Δάκρυσι πλύνει, τούς πόδας υπεύθυνος, αμαρτίαις τού πλάσαντος, καί εκμάσσει θριξί, διό τών εν βίω ου διήμαρτε, πεπραγμένων τής απολυτρώσεως, αλλ' εβόα. Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ιερουργείται, τό λύτρον ευγνώμονι, εκ σωτηρίων σπλαγγων τε, καί δακρύων πηγής, εν ή διά τής εξαγορεύσεως, εκπλυθείσα ου κατασχύνετο, αλλ' εβόα. Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Καταβασία

Ρήμα τυράννου, επεί υπερίσχυσεν, επταπλασίως κάμινος, εξεκαύθη ποτέ, εν ή Παίδες ουκ εφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, αλλ' εβόων. Πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Ψυχαίς καθαραίς, καί αρρυπώτοις χείλεσι, δεύτε μεγαλύνωμεν τήν ακηλίδωτον, καί υπέραγνον Μητέρα τού Εμμανουήλ, δι' αυτής τώ εξ αυτής, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φείσαι τών ψυχών ημών, Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Αγνώμων φανείς, καί πονηρός ζηλότυπος, δώνρον αξιόθεον λογοπραγεί, δι' ου οφειλέσιον ελύθη αμαρτημάτων, καπηλεύων ο δεινός, Ιούδας τήν φιλόθεον χάριν. Φείσαι τών ψυχών ημών, Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Λέγει πορευθείς, τοίς παρανόμοις άρχουσι. Τί μοι δούναι θέλετε καγώ Χριστόν υμίν, τόν ζητούμενον, τοίς θέλουσι παραδώσω; οικειότητα Χριστού, Ιούδας αντωσάμενος χρυσού. Φείσαι τών ψυχών ημών, Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Ω πηρωτικής, φιλαργυρίας άσπονδε! λήθης όθεν έτυχες, ότι ψυχής, ουδ' ός ισοστάσιος ο Κόσμος, ως εδιδάχθης, απογνώσει γάρ σαυτόν, εβρόχισας ανάψας προδότα. Φείσαι τών ψυχών ημών, Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Καταβασία

Ψυχαίς καθαραίς, καί αρρυπώτοις χείλεσι, δεύτε μεγαλύνωμεν τήν ακηλίδωτον, καί υπέραγνον Μητέρα τού Εμμανουήλ, δι' αυτής τώ εξ αυτής, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φείσαι τών ψυχών ημών, Χριστέ ο Θεός, καί σώσον ημάς.

Εξαποστειλάριον

Ήχος γ'

Τόν νυμφώνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καί ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ, λάμπρυνόν μου τήν στολήν τής ψυχής, Φωτοδότα καί σώσόν με. (εκ γ')

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ιδιόμελα Ήχος α'

Σέ τόν τής Παρθένου Υιόν, Πόρνη επιγνούσα Θεόν έλεγεν, εν κλαυθμώ δυσωπούσα, ως

δακρύων άξια πράξασα. Διάλυσον τό χρέος, ως καγώ τούς πλοκάμους, αγάπησον φιλούσαν, τήν δικαίως μισουμένην, καί πλησίον τελωνών σε κηρύξω, Ευεργέτα φιλάνθρωπε.

Τό πολυτίμητον μύρον, η Πόρνη έμιξε μετά δακρύων, καί εξέχεεν εις τούς αχράντους πόδας σου, καταφιλου σα, εκείνην ευθύς εδικαίωσας, ημίν δε συγχώρησιν δώρησαι, ο παθών υπέρ ημών, καί σώσον ημάς.

Ότε η αμαρτωλός, προσέφερε τό μύρον, τότε ο μαθητής, συνεφώνει τοίς παρανόμοις, η μέν έχαιρε κενούσα τό πολυτίμητον, ο δέ έσπευδε πωλήσαι τόν ατίμητον, αύτη τόν Δεσπότην επεγίνωσκεν, ούτος τού Δεσπότην εχωρίζετο, αύτη ηλευθερούτο, καί ο Ιούδας δούλος εγεγόνει τού εχθρού, δεινόν η ραθυμία! μεγάλη η μετάνοια! ήν μοι δώρησαι Σωτήρ, ο παθών υπέρ ημών, καί σώσον ημάς.

Ω τής Ιούδα αθλιότητος! εθεώρει τήν Πόρνην φιλούσαν τά ίχνη, καί εσκέπτετο δόλω, τής προδοσίας τό φίλημα, εκείνη τούς πλοκάμους διέλυσε, καί ούτος τώ θυμώ εδεσμείτο, φέρων αντί μύρου, τήν δυσώδη κακίαν, φθόνος γάρ ουκ οίδε, προτιμάν τό συμφέρον. Ω τής Ιούδα αθλιότητος! αφ' ής ρύσαι ο Θεός τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Ήχος β'

Η αμαρτωλός έδραμε πρós τό μύρον πριάσασθαι, πολυτίμητον μύρον, τού μυρίσαι τόν ευεργέτην, καί τώ μυρεψώ εβόα. Δός μοι τό μύρον, ίνα αλείψω καγώ τόν εξαλείψαντά μου πάσας τάς αμαρτίας.

Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Η βεβυθισμένη τή αμαρτία, εύρέ σε λιμένα τής σωτηρίας, καί μύρον συν δάκρυσιν κενούσά σοι εβόα. Ίδε ο τών αμαρτανόντων τήν μετάνοιαν φέρων, αλλά Δέσποτα διάσωσόν με, εκ τού κλύδωνος τής αμαρτίας, διά τό μέγα σου έλεος.

Εις τά Απόστιχα

Ιδιόμελα Ήχος πλ. β'

Σήμερον ο Χριστός, παραγίνεται εν τή οικία τού Φαρισαίου, καί γυνή αμαρτωλός προσελθούσα, τοίς ποσίν εκυλινδούτο βοώσα. Ίδε τήν βεβυθισμένην τή αμαρτία, τήν απηλπτισμένην διά τάς πράξεις, τήν μή βδελυχθείσαν παρά τής σής αγαθότητος, καί δός μοι Κύριε, τήν άφεσιν τών κακών, καί σώσόν με.

Ήπλωσεν η Πόρνη, τάς τρίχας σοι τώ Δεσπότη, ήπλωσεν Ιούδας, τάς χείρας τοίς παρανόμοις, η μέν, λαβείν τήν άφεσιν, ο δέ, λαβείν αργύρια. Διό σοι βοώμεν, τώ πραθέντι καί ελευθερώσαντι ημάς, Κύριε δόξα σοι.

Προσήλθε Γυνή δυσώδης καί βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τό Πάθος καταγγέλλουσα. Πώς ατενίσω σοι τώ Δεσπότη; αυτός γάρ ελήλυθας, σώσαι πόρνην, εκ βυθού θανούσάν με ανάστησον, ο τόν Λάζαρον εγείρας, εκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μέ τήν τάλαιναν, Κύριε καί σώσόν με.

Η απεγνωσμένη διά τόν βίον, καί επεγνωσμένη διά τόν τρόπον, τό μύρον βαστάζουσα, προσήλθέ σοι βοώσα. Μή με τήν πόρνην απορρίψης, ο τεχθείς εκ Παρθένου, μή μου τά δάκρυα παρίδης, η χαρά τών Αγγέλων, αλλά δέξαι με μετανοουσαν, ήν ουκ απώσω αμαρτάνουσαν Κύριε, διά τό μέγα σου έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ιδιόμελον

Ήχος πλ. δ'

Ποίημα Κασσιανής Μοναχής

Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα Γυνή, τήν σήν αισθομένη θεότητα, μυροφόρου αναλαβούσα τάξιν, οδυρομένη μύρα σοι, πρó τού ενταφιασμού κομίζει. Οίμοι! λέγουσα, οτι νύξ μοι, υπάρχει, οίστρος ακολασίας, ζοφώδης τε καί ασέληνος, έρωσ τής αμαρτίας. Δέξαι μου τάς πηγάς τών δακρύων, ο νεφέλαις διεξάγων τής θαλάσσης τό ύδωρ, κάμφθητί μοι πρós τούς στεναγμούς τής καρδιάς, ο κλίνας τούς ουρανούς, τή αφάτω σου κενώσει, καταφιλήσω τούς αχράντους σου πόδας, αποσμήξω τούτους δέ πάλιν, τοίς τής κεφαλής μου βοστρύχοις, ών εν τώ Παραδείσω Εύα τό δειλινόν, κρότον τοίς ωσίν ηχηθείσα, τώ φόβω εκρύβη. Αμαρτιών μου τά

πλήθη καί κριμάτων σου αβύσσους, τίς εξιχνιάσει ψυχοσώστα Σωτήρ μου; Μή με τήν σήν δούλην παρίδης, ο αμέτρητον έχων τό έλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τής Προφητείας Ήχος β'

Σήμερον τό πονηρόν συνήχθη συνέδριον, καί κατά σου κενά εμελέτησε, σήμερον εκ συμφώνου, τόν βρόχον Ιούδας αρραβωνίζεται. Καΐαφας δέ άκων ομολογεί, ότι εις υπέρ πάντων αναδέχη τό πάθος εκούσιον. Λυτρωτά ημών, Χριστέ ο Θεός δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ήχος πλ. δ' Ψαλμός ρλγ'

Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν.

Στίχ. Ιδού δή, ευλογείτε τόν Κύριον πάντες οι δούλοι Κυρίου.

Προφητείας Ιεζεκιήλ τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Β', 3 - Γ', 3)

Είπε Κύριος πρός με. Υιέ ανθρώπου, εξαποστελώ εγώ σε πρός τούς υιούς Ισραήλ, τούς παραπικραίνοντάς με, οί τινες παρεπίκρανάν με, αυτοί καί οι πατέρες αυτών ηθέτησαν εις εμέ, έως, τής σήμερον ημέρας, καί υιοί σκληροπρόσωποι, καί στερεοκάρδιοι εγένοντο. Εγώ αποστελώ σε αυτούς, καί ερείς. Τάδε λέγει Κύριος. Εάν πρός άρα ακούσωσιν, ή πποηθώσι, διότι, οίκος παραπικραίνων εστί, καί γνώσονται, ότι προφήτης εί σύ εν μέσφ αυτών. Καί σύ, υιέ ανθρώπου, μή φοβηθής αυτούς, μηδέ εκστής από προσώπου αυτών, διο' τι παροιστήσουσι, καί επιστήσονται επί σέ κύκλω, καί εν μέσω σκορπίων σύ κατοικείς, τούς λόγους αυτών μή φοβηθής, καί από προσώπου αυτών μη εκστής, διότι οίκος παραπικραίνων εστί, καί λαλήσεις τούς λόγους μου πρός αυτούς, εάν άρα ακούσωσιν ή πποηθώσιν, ότι οίκος παραπικραίνων εστί. Καί σύ, υιέ ανθρώπου, άκουε τού λαλούντος πρός σέ, καί μή γίνου παραπικραίνων, καθώς ο οίκος ο παραπικραίνων, χάνε τό στόμα σου καί φάγε, ά εγώ διδωμί σοι. Καί είδον, καί ιδού χείρ εκτεταμένη πρός με, καί εν αυτή κεφαλής βιβλίου, καί ανείλισεν αυτήν ενώπιόν μου, καί ήν εν αυτή γεγραμμένα τά έμπροσθεν, καί τά όπισθεν, καί εγγραπτο εν αυτή θρήνος, καί μέλος, καί ουαί. Καί είπε πρός με. Υιέ ανθρώπου, κατάφαγε τήν κεφαλίδα ταύτην, καί πορεύθητι καί λάλησον τοίς υιοίς Ισραήλ. Καί διήνοιξε τό στόμα μου καί εψώμισέ με τήν κεφαλίδα ταύτην, καί είπε πρός με. Υιέ ανθρώπου, τό στόμα σου φάγεται, καί η κοιλία σου πλησθήσεται τής κεφαλίδος ταύτης, τής δεδομένης εις σέ. Καί έφαγον αυτήν, καί εγένετο εν τώ στόματί μου ως μέλι γλυκάζον.

Προκείμενον Ήχος β' Ψαλμός ρλδ'

Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, ευλογήσατε τόν Κύριον.

Στίχ. Αινείτε τό όνομα Κυρίου αινείτε δούλοι Κυρίου.

t95top

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν, καί τήν συνήθη Στιχολογίαν, τά, Πρός Κύριον. εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχ. ι' καί ψάλλομεν τά δέκα Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ήχος α'

Σέ τόν τής Παρθένου Υιόν, Πόρνη επιγνούσα Θεόν έλεγεν, εν κλαυθμώ δυσωπούσα, ως δακρύων άζια πράξασα. Διάλυσον τό χρέος, ως καγώ τούς πλοκάμους, αγάπησον φιλούσαν, τήν δικαίως μισουμένην, καί πλησίον τελωνών σε κηρύξω, Ευεργέτα φιλόανθρωπε.

Τό πολυτίμητον μύρον, η Πόρνη έμιξε μετά δακρύων, καί εξέχεεν εις τούς αχράντους πόδας σου, καταφιλου σα, εκείνην ευθύς εδικαίωσας, ημίν δε συγχώρησιν δώρησαι, ο παθών υπέρ ημών, καί σώσον ημάς.

Ότε η αμαρτωλός, προσέφερε τό μύρον, τότε ο μαθητής, συνεφώνει τοίς παρανόμοις, η μέν έχαιρε κενούσα τό πολυτίμον, ο δέ έσπευδε πωλήσαι τόν ατίμητον, αύτη τόν Δεσπότην

επεγίνωσκεν, ούτος τού Δεσπότη εχωρίζετο, αὐτὴ ἠλευθερούτο, καὶ ὁ Ἰούδας δούλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἡ ραθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δῶρησαι Σωτῆρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα, ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμείτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν, φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ρύσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἐδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολῦτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν ευεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα. Δὸς μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καγὼ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Ἦχος πλ. β'

Ἡ βεβυθισμένη τῆ ἀμαρτία, εὐρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον συν δάκρυσιν κενούσά σοι ἐβόα. Ἴδε ὁ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοια φέρων, ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς προσελθούσα, τοῖς ποσίν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα. Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῆ ἀμαρτία, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ δὸς μοι Κύριε, τὴν ἀφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σώσόν με.

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἠπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις, ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἀφεσιν, ὁ δὲ, λαβεῖν ἀργύρια. Διὸ σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσὶ σου Σωτῆρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σώσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανούσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σώσόν με.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἦν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ, τὴν σὴν αἰσθημένη θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβούσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νῦξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρωσ τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μοι τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ, κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμούς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῆ ἀφάτω σου κενώσει, καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσώστα Σωτῆρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρλε'

Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Στίχ. Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν.

Τῆς Εξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Β', 11-23)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκεῖναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξήλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντα τινὰ Ἐβραῖον, τῶν εαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὦδε καὶ ὦδε, οὐχ ὁρᾷ, οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἐκρυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῆ ἡμέρα τῆ δευτέρας, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἐβραῖους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικούντι. Διατί σύ τύπτεις τὸν

πλησίον; Ο δὲ εἶπε. Τίς, σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σύ θέλεις, ὄν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Εφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ρῆμα τοῦτο! Ἐκούσε δὲ Φαραὼ τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτηι ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιάμ ἦσαν ἐπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ, παραγενόμεναι δὲ ἦντλουν, ἕως ἐπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστάς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἦντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς. Τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον. Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἦντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβούσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων. Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ αλλοτρία. Ἐτι δὲ συλλαβούσα, ἔτεκεν υἱὸν δευτέρον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ελιέξερ, λέγων. Ο γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου βοηθὸς μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραὼ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς ρλζ'

Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

**Ἰώβ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Β' 1-10)**

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστήναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστήναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Πόθεν σύ ἔρχη; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον. Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἐστὶ κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἀκακος, ἀληθινός, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός κακοῦ; ἐτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σύ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ. Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν οστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπον σε εὐλογῆσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξήλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν εἰς κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ζύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἕξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Μέχρι τίνος καρτερῆσει λέγων. Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἐτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισται σοι τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόννοι, οὓς εἰς τὸ κενόν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σύ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἶθριος, καγὼ πλανήτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἱ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἰπόν τι ρῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεῦτα, ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν. Ἴνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ κατὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ υποίσωμεν; Ἐν τούτοις πάσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἡμαρτεν Ἰώβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

**Τὸ Ευαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον
Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ...**

**ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ**

**Τριῶδιον, Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης
Ὡδὴ δ' Ἦχος πλ. β'
Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης**

Ἀνώγειν ἐστρωμένον, ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην καὶ τοὺς συμμύστας, καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας, καὶ αὐτοῦ εἰργάσω τὰ μυστήρια, αὐτοῦ γὰρ τῶν δύο σταλέντων, νῦν Μαθητῶν σου, τὸ Πάσχα ἠτοιμάσθη σοι.

Υπάγετε πρὸς τὸν δεῖνα, ὁ πάντα εἰδὼς προλέγει, τοῖς Αποστόλοις, καὶ μακάριός ἐστιν ὅς δύναται, πιστῶς υποδέξασθαι τὸν Κύριον, ἀνώγειν μὲν τὴν καρδίαν προετοιμάσας, καὶ δεῖπνον τὴν εὐσέβειαν.

Ἡ γνώμη φιλαργυρίας, ὁ τρόπος σου ἀπονοίας, ἄφρον Ιουδα, πιστευθεῖς γὰρ μόνος τὸ γλωσσόκομον, ὅλως οὐκ ἐκάμφθης πρὸς συμπάθειαν, ἀλλ' ἐκλείσας τὰ τῆς σκληράς σου, καρδίας σπλάγχνα, προδοῦς τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Ἡ γνώμη τῶν θεοκτόνων, τὴ πράξει τοῦ φιλαργύρου συναρμοσθεῖσα, ἡ μὲν πρὸς ἀναίρεσιν ὠπλίζετο, ἡ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλκετο, ἀγχόνην γὰρ μεταμελείας τότε προκρίνας, κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Τὸ φίλημα γέμει δόλου, τὸ χαίρέ σου ἐν μαχαίρα, πλάνε Ιουδα, τὴ μὲν γλῶσση φθέγγῃ τὰ πρὸς ἔνωσιν, τὴ δὲ γνώμη νεύεις πρὸς διάστασιν, προδοῦναι γὰρ τοῖς παρανόμοις τὸν Εὐεργέτην, δολίως ἐμελέτησας.

Φιλεῖς καὶ πωλεῖς Ιουδα, ἀσπάζη καὶ οὐκ οκλάζεις δόλω προστρέχων, τίς μισῶν ἀσπάζεται τρισάθλιε; τίς φιλῶν ἐξωνεῖται τιμήματι; τὸ φίλημα τῆς ἀναιδοῦς σου κακοβουλίας, ἐλέγχει τὴν προαίρεσιν.

Δόξα...

Ἀμέριστον τὴ οὐσία, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν τριαδικὴν μίαν θεότητα, ὡς ὁμοβασιλεῖον καὶ σύνθρονον, βῶ σοι τὸ Ἄσμα τὸ μέγα, τὸ ἐν υψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ σύλληψις ὑπὲρ λόγον, ὁ τόκος σου ὑπὲρ φύσιν Θεογεννήτορ, ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πνεύματος οὐ σπέρματος, ἡ δὲ νόμους φύσεως λανθάνουσα, ὡς ἄφθορος καὶ ὑπὲρ φύσιν, πάσης λοχείας, Θεός γάρ τὸ τικτόμενον.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν σὴν ἁγίαν τελευτήν, δι' ἣς φθοράς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου τιμώντες Παθήματα.

Ὡδή η' Ὅν στρατιαί, οὐρανῶν

Τὴν νομικὴν, ἐκπληρώσας πρόσταξιν, ὁ πλάκας τὰς νομικὰς, γράψας ἐν Σινά, ἔφαγε μὲν τὸ Πάσχα, τὸ πάλαι καὶ σκιῶδες, γέγονε δὲ Πάσχα, καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. (Δίς)

Τὴν ἀπ' αἰῶνος, κεκαλυμμένην Χριστός, σοφίαν μυσταγωγῶν, ἔδειξας ὁμοῦ, πᾶσι τοῖς Αποστόλοις, Σωτὴρ ἐπὶ τοῦ δεῖπνου, ἦν ταῖς Ἐκκλησίαις, παρέδωκαν οἱ θεοφόροι.

Εἰς ἐξ ὑμῶν, δόλω παραδώσει με. Εβραίοις ἀπεμπολῶν, ταύτη τὴ νυκτί, τοῦτο Χριστός βοήσας, συνέχεε τοὺς φίλους, τότε εἰς πρὸς ἓνα, διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Ταπεινωθεῖς, δι' ἡμᾶς ὁ πλούσιος, τοῦ δεῖπνου ἐξαναστάς, λέντιον λαβῶν, τοῦτο περιεζώσω, καὶ κλίνας τὸν αυχένα, ἐνίψας τοὺς πόδας, τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφράστου γνώσεως, τὸ ὕψος σου Ἰησοῦ, τίς μὴ ἐκπλαγῆ, ὅτι πηλῶ παρέστης, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, νίπτων μὲν τοὺς πόδας, ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λεντίῳ;

Ὁ Μαθητῆς, ὃν ἠγάπα Κύριος, τῷ στήθει ἀναπεσῶν, ἔφη πρὸς αὐτόν. Τίς ὁ παραδιδοῦς σε; Χριστός δὲ πρὸς ἐκείνον. Οὗτος ὁ ἐμβάψας, ἐν τῷ τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ὁ Μαθητῆς τὸν ψωμόν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου χωρεῖ, πράσιν μελετῶν, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί παρέχετε μοι, καγὼ ὑμῖν αὐτὸν προδώσω;

Δόξα...

Ένα Θεόν, κατ' ουσίαν σέβομαι, τρεις υποστάσεις υμνώ, διοριστικώς, άλλας αλλ' ουκ αλλοίας, επει θεότης μία, εν τρισί τό κράτος, καί γάρ Πατήρ, Υίός, καί Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ρύσαι ημάς, Ιησού Σωτήρ ημών, εκ πλάνης καί πειρασμού, καί τού πονη ρού, δέχου τήν Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν απαύστως. Μήτηρ γάρ υπάρχει, καί δύναται σε δυσωπήσαι.

Ωδή θ'

Ασπόρου συλλήψεως

Τό μέγα μυστήριον, τής σής ενανθρωπήσεως, επί τού δείπνου, συνανακειμένου σου, τοίς Μύσταις Φιλάνθρωπε, ανακαλύψας έφης Φάγετε άρτον τόν ζωτικόν, πίστει πίετε τό αίμα, κενωθέν τής θεοπλεύρου σφαγής.

Σκηνή επουράνιος, εδείχθη τό ανώγεων, ένθα τό Πάσχα, Χριστός επετέλεσε, τό δείπνον αναίμακτον, καί λογική λατρεία, η τράπεζα δέ τών εκεί, τελεσθέντων μυστηρίων, νοητόν θυσιαστήριον.

Τό Πάσχα Χριστός εστι, τό μέγα καί σεβάσιμον, βρωθείς ως άρτος, τυθείς δέ ως πρόβατον, αυτός γάρ ανήνεκται, υπέρ ημών θυσία, αυτού τό Σώμα ευσεβώς, καί αυτού τό Αίμα πάντες, μυστικώς μεταλαμβάνομεν.

Τόν άρτον ευλόγησας, ο Άρτος ο ουράνιος, ευχαριστήσας, Πατρί τώ γεννήτορι, λαβών καί ποτήριον, τοίς Μαθηταίς εδίδως. Λάβετε, φάγετε βοών, τούτο μου εστι τό Σώμα, καί τό Αίμα τής αφθάρτου ζωής.

Αμήν λέγων έφησε, τοίς κλήμασιν η άμπελος, τοίς Αποστόλοις, Χριστός η αλήθεια, απ' άρτι ου μή πίνω εκ τής αμπέλου πόμα, έως άν πίνω αυτό καινόν, εν τή δόξη τού Πατρός μου, μεθ' υμών τών κληρονόμων μου.

Πιπράσκεις τριάκοντα, αργύρων τόν ατίμητον, καί ου λογίζη, Ιούδα παράνομε, τού δείπνου τήν μήνησιν, ή τόν σεπτόν νιπτήρα; Ω πώς εις τέλος τού φωτός, ολισθήσας πτώμα ήλθες, τήν αγχόνην ασπασάμενος!

Τάς χείρας εξέτεινας, εν αίς τόν άρτον έλαβες, τής αφθαρσίας, λαβείν τά αργύρια, τό στόμα πρός φίλημα, προσαγαγών δολίως, εν ώ τό Σώμα τού Χριστού, καί τό Αίμα υπεδέξω, αλλ' ουαί σοι! ως φησίν ο Χριστός.

Χριστός εισιτάσατο, τόν Κόσμον ο ουράνιος, καί θείος Άρτος. Δεύτε ούν φιλόχριστοι, πηλίνοις εν στόμασιν, αγναίς δέ ταίς καρδίαις, υποδεξώμεθα πιστώσ, τόν θυόμενον τό Πάσχα, εν ημίν ιερουργούμενον.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υιόν υπερυψώσωμεν, τό θειον Πνεύμα, πιστώσ προσκυνήσωμεν, Τριάδα αχώριστον, Μονάδα κατ' ουσίαν, ως φώς καί φώτα καί ζωήν, καί ζωάς ζωοποιούσαν, καί φωτίζουσαν τά πέρατα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παστάς επουράνιος, καί Νύμφη αιειπάρθενος, μόνη εδείχθης, Θεόν μέν βαστάσασα, τεκούσα δέ ατρέπτως, εκ σου σεσαρκωμένον, διο' σε πάσαι αι γενεαί, ως Θεόνυμφον Μητέρα, ορθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τροπάριον

Ήχος πλ. 5'

Ότε οι ένδοξοι Μαθηταί, εν τώ νιπτήρι τού Δείπνου εφωτίζοντο, τότε Ιούδας ο δυσσεβής, φιλαργυριαν νοσήσας εσκοτίζετο, καί ανόμοις κριταίς, σε τόν δίκαιον Κριτήν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων εραστά, τόν διά ταύτα αγχόνη χρησάμενον, φεύγε ακόρεστον ψυχήν τήν Διδασκάλω

τοιαύτα τολμήσασαν. Ο περί πάντας αγαθός, Κύριε δόξα σοι. (εκ γ')

Τό Ευαγγέλιον κατά Λουκάν
Τώ καιρώ εκείνω, ήγγιζεν η εορτή τών Αζύμων...

Ο Κανών

Ποίημα Κοσμά Μοναχού Ωδή α' Ἦχος πλ. β' Ο Ειρμός

Τμηθείση τμάται, πόντος ερυθρός, κυματοτρόφος δε ξηραίνεται βυθός, ο αυτός ομού απόπλοισ γεγώνως βατός, καί πανοπλί ταις τάφος. Ωδή δέ Θεοτερπής ανεμέλπετο. Ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Η πανταιτία, καί παρεκτική ζωής, η άπειρος σοφία τού Θεού, ω κοδόμησε τόν οίκον εαυτής, αγνής εξ απειράνδρου Μητρός, ναόν γάρ σωματικόν περιθέμενος, ενδόξως, δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Μυσταγωγούσα, φίλους εαυτής, τήν ψυχοτρόφον ετοιμάζει τράπεζαν, αμβροσίας δέ η όντως σοφία τού Θεού, κιννά κρατήρα πιστοίς. Προσέλθωμεν ευσεβώς καί βοήσωμεν. Ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Ακουισθώμεν, πάντες οι πιστοί, συγκαλουμένης υψηλώ κηρύγματι, τής ακτίστου καί εμφύτου σοφίας τού Θεού, βοά γάρ, Γεύσασθε καί γνόντες, ότι χρηστός εγώ κράξατε. Ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Καταβασία

Τμηθείση τμάται, πόντος ερυθρός, κυματοτρόφος δε ξηραίνεται βυθός, ο αυτός ομού απόπλοισ γεγώνως βατός, καί πανοπλί ταις τάφος. Ωδή δέ Θεοτερπής ανεμέλπετο. Ενδόξως δεδόξασται, Χριστός ο Θεός ημών.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Κύριος ών πάντων καί Κτίστης Θεός, τό κτιστόν ο απαθής, πτωχεύσας σεαυτώ ήνωσας, καί τό Πάσχα, οίς έμελλες θανείν, αυτός ών σεαυτόν προετίθης, Φάγετε βοών τό Σώμά μου, καί πίστει στερεωθήσεσθε.

Ρύσιον παντός, τού βροτείου γένους, τό οικείον Αγαθέ, τούς σούς Μαθητάς επότισας, ευφροσύνης ποτήριον πλήσας, αυτός γάρ σεαυτόν ιεροούργεις, Πίετε βοών τό Αίμά μου, καί πίστει στερεωθήσεσθε.

Άφρων ανήρ, ός εν υμίν προδότης, τοίς οικείοις Μαθηταίς προέφης, ο ανεξίκακος, ού μή γνώσηται ταύτα, καί ούτος ασύνετος ών, ου μή συνήσει, όμως εν εμοί μείνατε, καί πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

Κύριος ών πάντων καί Κτίστης Θεός, τό κτιστόν ο απαθής, πτωχεύσας σεαυτώ ήνωσας, καί τό Πάσχα, οίς έμελλες θανείν, αυτός ών σεαυτόν προετίθης, Φάγετε βοών τό Σώμά μου, καί πίστει στερεωθήσεσθε.

Κάθισμα Ἦχος α' Τόν Τάφον σου Σωτήρ

Ο λίμνας καί πηγάς, καί θαλάσσας ποιήσας, ταπεινώσιν ημάς, εκπαιδεύων αρίστην, λεντίω ζωννύμενος, Μαθητών πόδας ένιψε, ταπεινούμενος, υπερβολή ευσπλαγχνίας, καί υψών ημάς, από βαράθρων κακίας, ο μόνος φιλόανθρωπος.

Έτερον Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Ταπεινούμενος, δι' ευσπλαγχνίαν, πόδας ένιψας, τών Μαθητών σου, καί πρός δρόμον θειον τούτους κατεύθυνας, απαναινόμενος Πέτρος δέ νίπτεσθαι, αύθις τώ θείω υπείκει προστάγματι, εκνιπτόμενος, καί σου εκτενώς δεόμενος, δωρήσασθαι ημίν τό μέγα έλεος.

Ἐτερον Ἦχος δ'
Επεφάνης σήμερα

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, δι' ἣς φθοράς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου, τιμώντες Παθήματα.

Ὡδή δ' Ο Ειρμός

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τό ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν. Ἐθου κραταίαν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενή, Υἱὸν γάρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

Επὶ τό πάθος τό πάσι, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστέ μολὼν τοῖς φίλοις σου, εἶπας. Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τοῦτου ἐπεθύμησα, τὸν Μονογενή ἐπεὶ με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων κρατήρος, τοῖς Μαθηταῖς εβόας Ἀθάνατε. Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενή ἐπεὶ με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινόν υπέρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, Χριστέ τοῖς φίλοις πίομαι, ὥστε γάρ θεοῖς, Θεός ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας, τὸν Μονογενή καί γάρ με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τό ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν. Ἐθου κραταίαν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενή, Υἱὸν γάρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

Ὡδή ε' Ο Ειρμός

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, εαυτοῦς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ωραίους πόδας ἐξαπνίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τό ἀσχετον κρατούσα, καί υπερώ ον ἐν αἰθερί ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινούσα, καί θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτηρί βάλλει, πόδας αποπλύνει δέ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς υποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον, ὁ νεφέλαις δέ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καί κάμπτεϊ γόνυ, δούλων εκπλύνει πόδας, οὐ ἐν τῇ χειρὶ πνοή πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, εαυτοῦς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ωραίους πόδας ἐξαπνίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ὡδή ς' Ο Ειρμός

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καί τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνάς, τῷ Δεσπότη βῶ σοι. Ἐκ φθοράς με ἀνάγαγε.

Κύριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταί, καί Διδάσκαλόν με, καί γάρ πέφυκα. Σωτήρ εβόας, διό μιμείσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ εθεάσασθε.

Ρύπὸν τις μὴ ἔχων ἀπορρυφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας, καθαροὶ ὦ Μαθηταί ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες, ροπή γάρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνός μαίνεται.

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καί τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνάς, τῷ Δεσπότη βῶ σοι. Ἐκ φθοράς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τά ἀνω ζητῶν

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καί λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οικειαῖς χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, καί ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δούλος καί

δόλιος.

Ο Οίκος

Τή μυστική εν φόβω τραπέζη, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραίς ταίς ψυχαίς, τόν άρτον υποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τώ Δεσπότῃ, ίνα ίδωμεν τούς πόδας πώς απονίπτει τών Μαθητών, καί εκμάσσει τώ λεντίω, καί ποιήσωμεν ώσπερ κατίδωμεν, αλλήλοις υποταγέντες, καί αλλήλων τούς πόδας εκπλύνοντες, αυτός γάρ ο Χριστός ούτως εκέλευσε, τοίς αυτού Μαθηταίς ως προέφησεν, αλλ' ουκ ήκουσεν, Ιούδας ο δούλος καί δόλιος.

Συναξάριον

Τή αγία καί μεγάλη Πέμπτη, οι τά πάντα καλώς διαταξάμενοι θείοι Πατέρες, αλληλοδιαδόχως έκ τε τών θείων Αποστόλων, καί τών ιερών Ευαγγελίων, παραδεδώκασιν ημίν τέσσαρά τινα εορτάζειν, τόν ιερόν Νιπτήρα, τόν μυστικόν Δείπνον (δηλαδή τήν παράδοσιν τών καθ' ημάς φρικτών Μυστηρίων), τήν υπερφυά Προσευχήν, καί τήν Προδοσίαν αυτήν.

Στίχοι εις τόν Ιερόν Νιπτήρα

- Νίπτει Μαθητών εσπέρας Θεός πόδας,
- Ού πούς πατών ήν εις Εδέμ δείλης πάλαι.

Εις τόν Μυστικόν Δείπνον

- Διπλούς ο Δείπνος, Πάσχα γάρ νόμου φέρει,
- Καί Πάσχα καινόν, Αίμα. Σώμα Δεσπότου.

Εις τήν υπερφυά Προσευχήν

- Προσεύχη, καί φόβητρα, θρόμβοι αιμάτων,
- Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δήθεν
- θάνατον, εχθρόν εν τούτοις φενακίζων.

Εις τήν Προδοσίαν

- Τί δει μαχαιρών, τί ξύλων λαοπλάνοι,
- Πρός τό θανείν πρόθυμον εις Κόσμου λύτρον.

Τή αφάτω σου ευσπλαγχνία, Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Οι Παίδες εν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα ουκ έπτηξαν αλλ' εν μέσω φλογός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι έψαλλον. Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Νευστάζων κάραν Ιούδας, κακά προβλέπων εκίνησεν, ευκαιρίαν ζητών παραδούναι, τόν Κριτήν εις κατάκρισιν, ός πάντων εστί Κύριος, καί Θεός τών Πατέρων ημών.

Υμίν ο Χριστός τοίς φίλοις, εβόα. Είς παραδώσει με, ευφροσύνης λαθόντες, αγωνία καί λύπη συνεχίχοντο. Τίς ούτος; φράσον λέγοντες, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Μεθ' όστις εμού τήν χείρα, τρυβλίω βάλλει θρασύτητι, τούτω πλήν καλόν ήν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε, τούτον ός ήν εδήλου δέ, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Καταβασία

Οι Παίδες εν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα ουκ έπτηξαν αλλ' εν μέσω φλογός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι έψαλλον. Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Νόμων πατρών οι μακαριστοί, εν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπυξαν, προσταγής αλογίστου, καί συνημμένοι ώ ουκ εχωνεύθησαν πυρί, τού κρατούντος επάξιον ανέμελπον τόν ύμνον. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Οι δαιτυμόνες οι μακαριστοί, εν τή Σιών τώ Λόγω προσκαρτερήσαντες, οι Απόστολοι παρείποντο, τώ Ποιμένι ως άρνες, καί συνημμένοι, ώ ουκ εχωρίσθησαν Χριστώ, θείω λόγω τρεφόμενοι, ευχαρίστως εβόων. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Νόμου φιλίας, ο δυσώνυμος, Ισκαριώτης γνώμη επιλαθόμενος, ούς ενίψατο ηυτρέτισε πρός

προδοσίαν πόδας, καί σου εσθίων άρτον, Σώμα θεϊόν, επήρε ππερνισμόν επί σέ, Χριστέ, καί βοάν ου συνήκε. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Εδεξιούτο τό λυτήριον, τής αμαρτίας σώμα, ο ασυνείδητος, καί τό Αίμα τό χεόμενον, υπέρ Κόσμου τό θεϊόν, αλλ' ουκ ηδείτο πίνων, ο επίπρασκε τιμήσ ου κακία προσώχθισε καί βοάν ου συνήκε. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογοούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Καταβασία

Νόμων πατρών οι μακαριστοί, εν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπυξαν, προσταγής αλογίστου, καί συνημμένοι ώ ουκ εχωνεύθησαν πυρί, τού κρατούντος επάξιον ανέμελπον τόν ύμνον. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Ξενίας δεσποτικής, καί αθανάτου τραπέζης, εν υπερώω τόπω, ταίς υψηλαίς φρεσί, πιστοί δεύτε απολαύσωμεν, επαναβεβηκότα λόγον, εκ του Λόγου μαθόντες, όν μεγαλύνομεν.

Άπιτε τοίς Μαθηταίς, ο Λόγος έφη, τό Πάσχα εν υπερώω τόπω, ώ νους ενίδρυται, οίς μυσταγωγώ, σκευάσατε, αζύμω αληθείας λόγω, τό στερρόν δέ τής χάριτος μεγαλύνατε.

Δημιουργόν ο Πατήρ, πρό τών αιώνων σοφίαν, γεννά αρχήν οδών με, εις έργα έκτισε, τά νύν μυστικώς τελούμενα. Λόγος γάρ άκτιστος ών φύσει, τας φωνάς οικειούμαι, ού νύν προσείληφα.

Ως άνθρωπος υπάρχω, ουσία ου φαντασία, ούτω Θεός τώ τρόπω τής αντιδόσεως, η φύσις η ενωθεισά μοι. Χριστόν ένα, διό με γνώτε, τά εξ ών, εν οίς, άπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία

Ξενίας δεσποτικής, καί αθανάτου τραπέζης, εν υπερώω τόπω, ταίς υψηλαίς φρεσί, πιστοί δεύτε απολαύσωμεν, επαναβεβηκότα λόγον, εκ του Λόγου μαθόντες, όν μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον

Ήχος γ'

Τόν νυμφώνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καί ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ. λάμπρυνόν μου τήν στολήν τής ψυχής, Φωτοδότα, καί σώσόν με. (εκ γ')

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ιδιόμελα Ήχος β'

Συντρέχει λοιπόν, τό συνέδριον τών Ιουδαίων, ίνα τόν Δημιουργόν, καί Κτίστην τών απάντων, Πιλάτω παραδώσῃ, ώ τών ανόμων! ώ τών απίστων! ότι τόν ερχόμενον, κρίναι ζώντας καί νεκρούς, εις κρίσιν ευτρεπίζουσι, τόν ιώμενον τά πάθη, πρός πάθος ετοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τό έλεος, δόξα σοι.

Ιούδας ο παράνομος Κύριε, ο βάψας εν τώ δείπνω χείρα, εν τώ τρυβλίω μετά σου, την εξέτεινεν ανόμως τας χείρας, τού λαβείν αργύρια, καί ο τού μύρου λογισάμενος τιμήν, σέ τόν ατίμητον ουκ έφριξε πωλήσαι, ο τούς πόδας υφαπλώσας επί τό νίψαι, τόν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εις τό προδούναι τοίς ανόμοις, χορού δέ Αποστόλων ριφείς, καί τά τριάκοντα ρίψας αργύρια, σου τήν τριήμερον Ανάστασιν ουκ είδε, δι' ής ελέησον ημάς.

Ιούδας ο προδότης δόλιος ών, δολίω φιλήματι παρέδωκε τόν Σωτήρα Κύριον, τόν Δεσπότην τών απάντων, ως δούλον πέπρακε τοίς παρανόμοις, ως πρόβατον επί σφαγήν, ούτως ηκολούθει, ο Αμνός ο τού Θεού, ο Υιός ο τού Πατρός, ο μόνος πολυέλεος.

Ιούδας ο δούλος καί δόλιος, ο μαθητής καί επίβουλος, ο φίλος καί διάβολος, εκ τών έργων απεφάνθη, ηκολούθει γάρ τώ Διδασκάλω, καί καθ' εαυτόν εμελέτησε τήν προδοσίαν, έλεγεν εν εαυτώ. Παραδώσω τούτον, καί κερδήσω τά συναχθέντα χρήματα, επεζήτει δέ καί τό μύρον πραθήναι, καί τόν Ιησούν δόλω κρατηθήναι, απέδωκεν ασπασμόν, παρέδωκε τόν Χριστόν, καί ως πρόβατον επί σφαγήν, ούτως ηκολούθει, ο μόνος εύσπλαγχνος καί φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν...

Ὀν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ εβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας εαυτῷ περιπίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει, Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἓνα ἀπολέσθαι, ἦλθε γάρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὁ εσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν, οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, καγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὁ φιλαργυρίας προδότου! εὐώνων ποιεῖται τὴν πράσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δούλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ, ἔθος γάρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσίν ὁ μαθητὴς ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν, ἢς τὴν πείραν φύγωμεν, κράζοντες. Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα, νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν, εἰ γὰρ πλούτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι εφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φρίξον ἡλίε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον. Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Μηδεὶς ὡ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δεῖπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τὴν τραπέζην, ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὡν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα...

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα, νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν, εἰ γὰρ πλούτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι εφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φρίξον ἡλίε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον. Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. Ὁ φίλοι, ὁράτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος, εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, μὴ οὖν σκανδαλίξεσθε ἐν ἐμοί, οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμείσθε, ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος, μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυον φέρητε, ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας
Ἦχος γ'

Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νύν... Τό αυτό

Προκείμενον Ἦχος α'

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

Προφητείας Ἱερεμίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΑ', 18-23 ΙΒ' 15, 9-11 14-15)

Κύριε, γνώρισόν μοι, καί γνώσομαι. Τότε εἶδον τά επιπηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δέ ὡς ἀρνίον ἀκακὸν ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες. Δεῦτε, καί ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καί ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καί τό ὄνομα αὐτοῦ οὐ μή μνησθῆ ἐπι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρούς καί καρδίας, ἴδοιμι τήν παρά σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τό δικαίωμά μου. Διά τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τήν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μή προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνται, καί οἱ υἱοὶ αὐτῶν καί αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καί ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἰ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλήν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καί ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο, καί ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγύς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καί πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καί σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδάς με, καί δεδοκίμακας τήν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτούς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἀγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καί πάς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καί πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καί ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καί ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου, ἐμόλυναν τήν μερίδα μου, ἔδωκαν τήν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀππομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καί τὸν Ἰουδαὶν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καί ἔσται μετὰ τό ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καί ἐλεήσω αὐτούς, καί κατοικίω αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καί ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Εὐξασθε, καί ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

[t96top](#)

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Περὶ ὥραν η' σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. καί μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Συναπτή μεγάλη. εἶτα τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν δὲ Στίχους ι' καί ψάλλομεν τά εἰς τοὺς Αἴνους, ὡς ἐφεξῆς, Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Συντρέχει λοιπόν, τό συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἴνα τὸν Δημιουργόν, καί Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτω παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρίναι ζώντας καί νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τά πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τό ἔλεος, δόξα σοι. (Δίς)

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δεῖπνῳ χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, τὴν ἐξέτεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καί ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σέ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλήσαι, ὁ τοὺς πόδας υφαπλώσας ἐπὶ τό νῖψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τό προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ριφεῖς, καί τά τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτήρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δούλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ

Αμνός ο τού Θεού, ο Υιός ο τού Πατρός, ο μόνος πολυέλεος. (Δίς)

Ιούδας ο δούλος καί δόλιος, ο μαθητής καί επίβουλος, ο φίλος καί διάβολος, εκ τών έργων απεφάνθη, ηκολούθει γάρ τώ Διδασκάλω, καί καθ' εαυτόν εμελέτησε τήν προδοσίαν, έλεγεν εν εαυτώ. Παραδώσω τούτον, καί κερδήσω τά συναχθέντα χρήματα, επεζήτει δέ καί τό μύρον πραθήναι, καί τόν Ιησούν δόλω κρατηθήναι, απέδωκεν ασπασμόν, παρέδωκε τόν Χριστόν, καί ως πρόβατον επί σφαγήν, ούτως ηκολούθει, ο μόνος εύσπλαγχνος καί φιλόανθρωπος. (Δίς)

Όν εκήρυξεν Αμνόν Ησαΐας, έρχεται επί σφαγήν εκούσιον, καί τόν νώτον δίδωσιν εις μάστιγας, τάς σιαγόνας εις ραπίσματα, τό δέ πρόσωπον ουκ απεστράφη, από αισχύνης εμππυσμάτων, θανάτω δέ ασχήμονι καταδικάζεται, πάντα ο αναμάρτητος εκουσίως καταδέχεται, ίνα πάσι δωρησθαι τήν εκ νεκρών ανάστασιν. (Δίς)

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Γέννημα εχιδών, αληθώς ο Ιούδας, φαγόντων τό Μάννα εν τή ερήμω, καί γογγυζόντων κατά τού τροφέως, έτι γάρ τής βρώσεως ούσης εν τώ στόματι αυτών, κατελάλουν τού Θεού οι αχάριστοι, καί ούτος ο δυσσεβής, τόν ουράνιον Άρτον, εν τώ στόματι βαστάζων, κατά τού Σωτήρος τήν προδοσίαν ειργάσατο. Ω γνώμης ακορέστου, καί τόλμης απανθρώπου! τόν τρέφοντα επώλει, καί όν εφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εις θάνατον, όντως εκείνων υιός ο παράνομος, καί σύν αυτοίς τήν απώλειαν εκληρώσατο. Αλλά φείσαι Κύριε, τοιαύτης απανθρωπίας τάς ψυχάς ημών, ο μόνος εν μακροθυμία ανείκαστος.

Προκείμενον Ήχος α'

Εξελού με, Κύριε, εξ ανθρώπου πονηρού.

Στίχ. Οίτινες ελογίσαντο αδικίαν εν καρδιά.

Τής Εξόδου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΘ', 10-19)

Είπε Κύριος πρός Μωϋσήν, καταβάς διαμάρτυραι τώ λαώ τούτω, καί άγνισον αυτούς σήμερον καί αύριον, καί πλυνάτωσαν τά ιμάτια αυτών, καί έστωσαν έτοιμοι εις τήν ημέραν τήν τρίτην, τή γάρ ημέρα τή τρίτη, καταβήσεται Κύριος επί τό όρος τό Σινά, εναντίον παντός τού λαού. Καί αφοριείς τόν λαόν κύκλω λέγων. Προσέχετε εαυτοίς τού αναβήναι εις τό όρος, καί θίγειν τι αυτού, πάς ο αφάμενος τού όρους, θανάτω τελευτήσει, ουχ άψεται αυτού χείρ, εν γάρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ή βολίδι κατατοξευθήσεται, εάν τε κτήνος, εάν τε άνθρωπος, ου ζήσεται. Όταν δέ αι φωναί, καί αι σάλπιγγες, καί η νεφέλη απέλθη από τού όρους, εκείνοι αναβήσονται επί τό όρος. Κατέβη δέ Μωϋσής εκ τού όρους πρός τόν λαόν, καί ηγίασεν αυτούς, καί έπλυναν τά ιμάτια αυτών. Καί είπε τώ λαώ. Γίνεσθε έτοιμοι, τρεις ημέρας μή προσέλθητε γυναικί. Εγένετο δέ τή ημέρα τή τρίτη, γενηθέντος πρός όρθρον, εγένοντο φωναί καί αστραπαί καί νεφέλη γνοφώδης επί όρους Σινά, φωνή τής σάλπιγγος ήχει μέγα, καί επτοήθη πάς ο λαός, ός ήν εν τή παρεμβολή. Καί εξήγαγε Μωϋσής τόν λαόν εις συνάντησιν τού Θεού εκ τής παρεμβολής, καί παρέστησαν υπό τό όρος, Τό όρος τό Σινά εκαπνίζετο όλον, διά τό καταβεβηκέναι τόν Θεόν επ' αυτό εν πυρί, ανέβαινε δέ ο καπνός, ωσει αμίς καμίνου, καί εξέστη πας ο λαός σφόδρα. Εγένοντο δέ αι φωναί τής σάλπιγγος, προβαίνουσαι ισχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσής ελάλει, ο δέ Θεός απεκρίνατο αυτώ φωνή.

Προκείμενον Ήχος βαρύς

Εξελού με εκ τών εχθρών μου, ο Θεός.

Στίχ. Ρύσαι με εκ τών εργαζομένων τήν ανομίαν.

Ιώβ τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΛΗ', 1-21 ΜΒ', 1-5)

Είπε Κύριος τώ Ιώβ, διά λαίλαπος καί νεφών. Τίς ούτος ο κρύπτων με βουλήν, συνεχων δέ ρήματα εν καρδιά, εμέ δέ οίεται κρύπτειν. Ζώσαι, ώσπερ ανήρ, τήν, οσφύν σου, ερωτήσω δέ σε, σύ δέ μοι αποκρίθητι. Πού ής εν τώ θεμελιούν με τήν γήν; απάγγελιλον δέ μοι, ει επίστασαι σύνεσιν. Τίς. έθετο τά μέτρα αυτής, ει οίδας; ή τίς ο επαγαγών σπαρτίον επ' αυτής; επί, τίνος οι κρικοί αυτής πεπήγασι; τίς δέ εστιν ο βαλών λίθον γωνιαίον επ' αυτής; ότε εγενήθησαν άστρα, ήνεσάν με φωνή μεγάλη πάντες Αγγελοί μου, έφραξα δέ θάλασσαν πύλαις, ότε εμαιούτο εκ κοιτίας μητρόσ αυτής εκπορευομένη, εθέμην δε αυτή νέφος αμφίσιν, ομίχλη δέ αυτήν εσπαργάνωσα, εθέμην δέ αυτή όρια, περιθείς κλείθρα καί πύλας. Είπον δε αυτή, μέχρι τούτου ελεύση, καί ουχ υπερβήση, αλλ' εν σεαυτή συντριβήσονται σου τά κύματα. Η επί σου συντέταχα

φέγγος πρωϊνόν, εωσφόρος δέ είδε τήν εαυτού τάξιν, επιλαβέσθαι πτερύγων γής, εκτινάξει ασεβείς εξ αυτής; Η σύ, λαβών πηλόν, έπλασας ζών, καί λαλητόν αυτόν έθου επί τής γής; αφείλες δέ από ασεβών τό φώς, βραχίονα δέ υπερηφάνων συνέτριψας; ήλθες δέ επί πηγήν θαλάσσης, εν δέ ίχνεσιν αβύσσου περιεπάτησας; ανοίγονται δέ σοι φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροί δέ Άδου ιδόντές σε, έπηξαν; νενουθέτησαι δέ τό εύρος τής υπ' ουρανόν. Ανάγγειλον δέ μοι, πόση τίς εστι; ποία δέ γή αυλίζεται τό φώς; σκότους δέ ποίος τόπος; Ει αγάγοις με εις όρια αυτών, ει καί επιστασαι τρίβους αυτών, οίδας άρα ότι τότε γενένησαι, αριθμός δέ ετών σου πολύς; Υπολαβών δέ Ιώβ τώ Κυρίω λέγει. Οίδα ότι πάντα δύνασαι, αδυνατεί δέ σοι ουδέν. Τίς γάρ εστιν ο κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δέ ρημάτων, καί σέ οίεται κρύπτειν; τίς δέ αναγγελεί μοι, ά ουκ ήδειν, μεγάλα καί θαυμαστά, ά ουκ επιστάμην. Άκουσον δέ μου, Κύριε, ίνα καγώ λαλήσω, ερωτήσω δέ σε, σύ δέ με δίδαξον, ακοήν μέν ωτός, ήκουόν σου τό πρότερον, νυνί δέ, ο οφθαλμός μου, εώρακέ σε.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Ν' 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας, τού γνώναι ηνίκα δει ειπείν λόγον, έθηκέ με πρωϊ πρωϊ, προσέθηκέ μοι ωτίον τού ακούειν, καί παιδεία Κυρίου Κυρίου ανοίγει μου τά ώτα, εγώ δέ ουκ απειθώ, ουδέ αντιλέγω. Τόν νώτόν μου έδωκα εις μάστιγας, τās δέ σιαγόνας μου εις ραπίσματα, τό δέ πρόσωπόν μου ουκ απέστρεψα από αισχύνης εμπυσμάτων, καί Κύριος, Κύριος βοηθός μοι εγενήθη. Διά τούτο ουκ ενετράπην, αλλά έθηκα τό πρόσωπόν μου ως στερεάν πέτραν, καί έγνω, ότι ου μή αισχυνθώ ότι εγγίζει ο δικαίωσας με. Τίς ο κρινόμενός μοι; αντιστήτω μοι άμα, καί τίς ο κρινόμενός μοι; εγγισάτω μοι, Ιδού Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ιδού πάντες υμείς, ως ιμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καί ως σής καταφάγεται υμάς. Τίς εν υμίν ο φοβούμενος τόν Κύριον; υπακουσάτω τής φωνής τού παιδός αυτού. Οι πορευόμενοι εν σκότει, καί ουκ έστιν αυτοίς φώς, πεποιθήατε επί τώ ονόματι Κυρίου, καί αντιστηρίσασθε επί τώ Θεώ. Ιδού πάντες υμείς ως πύρ καίετε, καί κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τώ φωτί τού πυρός υμών, καί τή φλογί ή εξεκαύσατε, δι' εμέ εγένετο ταύτα υμίν, εν λύπη κοιμηθήσεσθε.

Προκείμενον Ήχος βαρύς

Οι άρχοντες συνήχθησαν επί τό αυτό.

Στίχ. Ίνα τί εφρούαξαν έθνη, καί λαοί.

Πρός Κορινθίους Α' Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΙΑ', 23-32)

Άδελφοί, εγώ παρέλαβον από τού Κυρίου, ό καί παρέδωκα υμίν, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τή νυκτί, ή παρεδίδοτο, έλαβεν άρτον, καί ευχαριστήσας έκλασε, καί είπε, Λάβετε, φάγετε, τούτό μου εστι τό σώμα, τό υπέρ υμών κλώμενον, τούτο ποιείτε εις τήν εμήν ανάμνησιν. Ωσαύτως καί τό ποτήριον, μετά τό δειπνήσαι, λέγων. Τούτο τό ποτήριον, η καινή διαθήκη εστιν εν τώ εμώ αίματι. τούτο ποιείτε, Οσάκις άν πίνητε, εις τήν εμήν ανάμνησιν. Οσάκις γάρ άν εσθήητε τόν άρτον τούτον, καί το ποτήριον τούτο πίνητε, τόν θάνατον τού Κυρίου καταγγέλλετε, άχρις ού άν έλθη. Ωστε, ός άν εσθίη τόν άρτον τούτον, ή πίνη τό ποτήριον τού Κυρίου αναξίως, ένοχος έσται τού σώματος καί αίματος τού Κυρίου. Δοκιμαζέτω δέ άνθρωπος εαυτόν, καί ούτως εκ τού άρτου εσθιέτω, καί εκ τού ποτηρίου πινέτω. Ο γάρ εσθίων καί πίνων αναξίως, κρίμα εαυτώ εσθίει καί πίνει, μή διακρίνων τό σώμα τού Κυρίου. Διά τούτο εν υμίν πολλοί ασθενείς καί άρρωστοι, καί κοιμώνται ικανοί. Ει γάρ εαυτούς διεκρίνομεν, ουκ άν εκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, υπό Κυρίου παιδευόμεθα, ίνα μή σύν τώ Κόσμω κατακριθώμεν.

Άλληλούϊα Ήχος πλ. β'

Μακάριος ο συνιών επί πτωχόν καί πένητα.

Στίχ. Οι εχθροί μου είπον κακά μοι. Πότε αποθανείται, καί απολείται τό όνομα αυτού.

Στίχ. Ο εσθίων άρτους μου, εμεγάλυνεν επ' εμέ πτερνισμόν.

Ευαγγέλιον Κατά Ματθαίον

Είπεν ο Κύριος, Οίδατε, ότι μετά δύο ημέρας...

Τό Τροπάριον Ήχος πλ. β'

Τού Δείπνου σου τού μυστικού, σήμεραν Υίέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μή γάρ τοίς

εχθροίς σου τό Μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής Ομολογώ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου.

Ο ΝΙΠΤΗΡ, ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Στιχηρά Ιδιόμελα 'Ηχος α'

Ο λεντίω ζωσάμενος, καί νίψας τούς πόδας τών Μαθητών, Χριστέ ο Θεός, απόπλυνον ημών, τής ψυχής τόν λογισμόν, καί περιζώσον ημάς συνδέσμω πνευματικώ, τού ποιείν τās εντολάς σου, καί υμνεΐν τήν σήν αγαθότητα.

'Ηχος β'

Μεγάλης ευεργεσίας απολαύειν, μέλλοντες οι πιστοί, ευλαβώς τώ τιμίω Νιπτήρι προσδράμωμεν, ου σαρκός ρύπον αποπλύνοντες, τās ψυχάς δε μυστικώς αγιάζοντες. Χριστός γάρ ο Σωτήρ ημών, ο εφορών επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν, κλίνει εαυτόν, καί ιχνών άπτεται χοϊκών, πάσης εναντίας δυνάμεως, ασφαλή δωρούμενος τήν επίβασιν. Αυτώ ευχαρίστως βοήσωμεν. Ο αρίστην υψώσεως Οδόν, υποδείξας ημίν τήν ταπεινώσιν, σώσον ημάς Αγαθέ ως φιλάνθρωπος.

Ο Πέτρος ηυλαβεΐτο νίψασθαι τούς πόδας, εκ τών αχράντων χειρών, υπ' ών επλαστουργήθη ο Αδάμ, ακούσας δέ. Ει μή νίψω σε, ουκ έχεις μέρος μετ' εμού, τρώμω πολλώ συνεχόμενος, εβόα σοι. Κύριε, μή μόνον τούς πόδας μου νίψης, αλλά καί τās χείρας, καί τήν κεφαλήν. Ω μεγίστων Δεσπότου δωρεών! κοινωνούς ποιείται τής χάριτος, τούς εαυτού Μαθητάς, καί μέρος έχειν μετ' αυτών επαγγέλλεται εις τήν άρρητον δόξαν, ως καί εν τώ μυστικώ Ποτηρίω έφησε, καινόν αυτό πίνειν μετ' αυτών εν τή Βασιλεία τών ουρανών, ής καί ημάς καταξίωσον, ως ελεήμων καί φιλάνθρωπος.

'Ηχος πλ. δ'

Σήμερον ο απρόσιτος τή ουσία, έργον δούλου ανέλαβε, λέντιον διεζώσατο, ο περιβάλλων τόν ουρανόν εν νεφέλαις, ύδωρ έβαλεν εις νιπτήρα, ο τήν θάλασσαν τήν ερυθράν διατεμών, καί κάμψας επί τά γόνατα, ήρξατο νίπτειν τούς πόδας τών Μαθητών, καί εκμάσσειν τώ λεντίω, ώ ήν διεζωσμένος. Όταν ούν ένιψε τούς πόδας τών Μαθητών, είπεν αυτοίς. Υμείς καθαροί εστε, αλλ' ουχί πάντες, σημαίνων τόν παραδιδόντα αυτόν.

Συνέφερε σοι Ιούδα, κάν μή συνελήφθης εν τοίς εγκάτοις τής μητρός, συνέφερε σοι προδότα, κάν μή εγεννήθης, απηλλοτριωμένη τώ Υιώ του Θεού, διά σέ διερράγη τό στίφος τών Μαθητών του Χριστου, καί τήν αληθινήν άμπελον, τρυγά Ληστής σταυρούμενος, διά σέ διεκόπη ο φραγμός, καί ναόν τόν αχειροποίητον λύουσιν οι παράνομοι, έστω, τό μύρον τό τής αμαρτωλού ηδέσθης ως πολύτιμον, πώς τό του Δικαίου αίμα, χερσίν ανόμων παραδούναι ουκ έφριξας; συνέφερε σοι προδότα, κάν μή εγεννήθης, απηλλοτριωμένη τώ Υιώ του Θεού.

Νυσταγμώ διαβολικώ, συσχεθείς ο Ιούδας, ύπνωσεν εις θάνατον, καιρός γρηγορείν, καιρός νήφειν, στεναζέτω καρδιά, δακρυέτωσαν βλέφαρα, ψαλμός επαγρυπνεΐτω, μεγάλη γάρ η ισχύς του Σταυρού, Χριστός επί θύραις, τό θυόμενον Πάσχα προήλθε, δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΑΧΡΑΝΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Περί ώραν β' τής νυκτός σημαίνει. Συναχθέντες δέ εν τώ Ναώ, ευλογήσαντος του Ιερέως, αρχόμεθα του Εξαψάλμου. Εΐτα, Συναπτή μεγάλη, καί μετ' αυτήν ψάλλομεν τό, Α λ λ η λ ο υ ι α, αργώς καί μετά μέλους. ωσαύτως καί τό,

Τροπάριον 'Ηχος πλ. δ'

Ότε οι ένδοξοι Μαθηταί, εν τώ νιπτήρι του Δείπνου εφωτίζοντο, τότε Ιούδας ο δυσσεβής, φιλαργυριαν νοσήσας εσκοτίζετο, καί ανόμοις κριταίς, σέ τόν δίκαιον Κριτήν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων εραστά, τόν διά ταύτα αγχόνη χρησάμενον, φεύγε ακόρεστον ψυχήν, τήν Διδασκάλω

τοιαύτα τολμήσασαν. Ο περί πάντας αγαθός, Κύριε δόξα σοι. (εκ γ')

Ψαλλομένου δέ τούτου, ο Εκκλησιάρχης διανέμει κηρία τοίς Αδελφοίς καί μετά τούτο, ευθύς λέγει ο Ιερεύς τό τής Διαθήκης τών αγίων Παθών.

Ευαγγέλιον Α'
Κατά Ιωάννην

Είπεν ο Κύριος τοίς εαυτού Μαθηταίς. Νύν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου...
... εις όν εισήλθεν αυτός καί οι Μαθηταί αυτού.

Πληρουμένου δέ εκάστου Ευαγγελίου, λέγομεν
Δόξα τή μακροθυμία σου Κύριε, δόξα σοι

Είτα ψάλλομεν τά επόμενα Α ν τ ί φ ω ν α, δευτερούντες άπαντα τά Τροπάρια

Αντίφωνον Α' Ἦχος πλ. δ'

Αρχοντες Λαών συνήχθησαν, κατά του Κυρίου, καί κατά του Χριστού αυτού.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' εμού, Κύριε, Κύριε, μή εγκαταλίπης με.

Τάς αισθήσεις ημών, καθάρās τώ Χριστώ παραστήσωμεν, καί ως φίλοι αυτού, τās ψυχάς ημών θύσωμεν δι' αυτόν, καί μή ταίς μερίμναις του βίου, συμπνιγώμεν ως ο Ιούδας, αλλ' εν τοίς ταμείοις ημών κράζωμεν. Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, από του πονηρού ρύσαι ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένος έτεκες απειρόγαμε, καί Παρθένος έμεινας, Μήτηρ ανύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστόν τόν Θεόν ημών ικέτευε, σωθήναι ημάς.

Αντίφωνον Β' Ἦχος πλ. β'

Έδραμε λέγων ο Ιούδας, τοίς παρανόμοις γραμματεύσι. Τί μοι θέλετε δούναι, καγώ υμίν παραδώσω αυτόν, εν μέσω δέ τών συμφωνούντων, αυτός ειστήκεις αοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φείσαι τών ψυχών ημών.

Εν ελέει τόν Θεόν θεραπεύσωμεν, ώσπερ Μαρία επί του δείπνου, καί μή κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ως ο Ιούδας, ίνα πάντοτε μετά Χριστού, του Θεου εσώμεθα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Όν έτεκες Παρθένε ανερμηνεύτως, διά παντός ως φιλόανθρωπον, μή διαλίπης δυσωπούσα, ίνα κινδύνων σώση, τούς εις σέ καταφεύγοντας.

Αντίφωνον Γ' Ἦχος β'

Διά Λαζάρου τήν έγερσιν Κύριε, τό Ωσαννά, σοι εκραύγαζον, παίδες τών Εβραίων φιλόανθρωπε. Ο δέ παράνομος Ιούδας ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Εν τώ δείπνω σου Χριστέ ο Θεός, τοίς Μαθηταίς σου προέλεγες. Είς εξ υμών παραδώσει με. Ο δέ παράνομος Ιούδας, ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Ιωάννη ερωτήσαντι Κύριε, ο παραδιδούς σε τίς εστι; τούτον διά του άρτου υπέδειξας, ο δέ παράνομος Ιούδας, ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Εις τριάκοντα αργύρια Κύριε, καί εις φίλημα δόλιον, εζήτουν Ιουδαίοι αποκτείνái σε. Ο δέ παρανομος Ιούδας, ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Εν τώ Νιπτήρί σου Χριστέ ο Θεός, τοίς Μαθηταίς σου προέτρεπες. Ούτω ποιείτε ώσπερ ίδετε. Ο δέ παράνομος Ιούδας, ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορείτε καί προσεύχεσθε, ίνα μή πειρασθήτε, τοίς Μαθηταίς σου ο Θεός ημών έλεγες. Ο δε παράνομος Ιούδας, ουκ ηβουλήθη συνιέναι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Διάσωσον από κινδύνων; τούς δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος, καί προστασίαν.

Κάθισμα Ἦχος βαρύς

Εν τώ δείπνω τούς Μαθητάς διατρέφων, καί τήν σκήψιν τής προδοσίας γινώσκων, εν αυτώ τόν Ιούδαν διήλεγξας, αδιόρθωτον μέν τούτον επιστάμενος, γνωρίσαι δέ πάσι βουλόμενος, ότι θέλων παρεδόθη, ίνα Κόσμον αρπάσῃς τού αλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Τό Ευαγγέλιον Β' Κατά Ιωάννην

Τώ καιρώ εκείνω, εξήλθεν ο Ιησούς...
... αλλ' ίνα φάγωσι τό Πάσχα.

Αντίφωνον Δ' Ἦχος πλ. α'

Σήμερον ο Ιούδας, καταλιμπάνει τόν Διδάσκαλον, καί παραλαμβάνει τόν διάβολον, τυφλούται τώ πάθει τής φιλαργυρίας, εκπίπτει τού φωτός, ο εσκοτισμένος, πώς γάρ ηδύνατο βλέπειν, ο τόν φωστήρα πωλήσας, τριάκοντα αργυρίων, αλλ' ημίν ανέτειλεν ο παθών υπέρ τού Κόσμου, πρός όν βοήσωμεν. Ο παθών, καί συμπαθών ανθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ο Ιούδας, παραποιείται θεοσέβειαν, καί αλλοτριούται τού χαρίσματος, υπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, εν ήθει φιλικώ, δόλον υποκρύπτει, καί προτιμάται αφρόνως τής τού Δεσπότου αγάπης, τριάκοντα αργύρια, Οδηγός γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ημείς δέ έχοντες σωτηρίαν τόν Χριστόν, αυτόν δοξάσωμεν.

Ἦχος α'

Τήν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ως εν Χριστώ αδελφοί, καί μή τό ασυμπαθές πρός τούς πλησίον ημών, ίνα μή ως ο δούλος κατακριθώμεν, ο ανελεήμων, διά τά δηνάρια, καί ως ο Ιούδας μεταμεληθέντες, μηδέν ωφελήσωμεν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περί σου, ελαλήθη πανταχού, ότι εκύησας σαρκί, τόν τών όλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καί απειρόγαμε.

Αντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β'

Ο μαθητής τού Διδασκάλου, συνεφώνει τήν τιμήν, καί τριάκοντα αργυρίοις, πέπρακε τόν Κύριον, φιλήματι δολίω παραδούς αυτόν, τοίς ανόμοις εις θάνατον.

Σήμερον έλεγεν ο Κτίστης Ουρανού καί γής, τοίς εαυτού Μαθηταίς. Ἦγγικεν η ώρα, καί έφθασεν Ιούδας ο παραδιδούς με, μή τις με αρνήσῃται, βλέπων με εν τώ Σταυρώ, εν μέσω δύω ληστών, πάσχω γάρ ως άνθρωπος, καί σώζω ως φιάνθρωπος, τούς εις εμέ πιστεύοντας.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Η αρρήτως, επ' εσχάτων συλλαβούσα, καί τεκούσα, τόν Κτίστην τόν ίδιον, Παρθένε σώζε, τούς σέ μεγαλύνοντας.

Αντίφωνον ς' Ἦχος βαρύς

Σήμερον γρηγορεί ο Ιούδας, παραδούναί τόν Κύριον, τόν πρό τών αιώνων Σωτήρα τού Κόσμου, τόν εκ πέντε άρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ο άνομος, αρνείται τόν Διδάσκαλον, μαθητής γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, αργυρίω πέπρακε, τόν μάνα χορτάσαντα τόν άνθρωπον.

Σήμερον τώ σταυρώ προσήλωσαν, Ιουδαίοι τόν Κύριον, τόν διατεμόντα τήν θάλασσαν ράβδω, καί διαγαγόντα αυτούς εν ερήμω. Σήμερον τή λόγχη τήν πλευράν αυτού εκέντησαν, τού πληγαίς μαστίξαντος, υπέρ αυτών τήν Αίγυπτον, καί χολήν επότισαν, τόν μάνα, τροφήν αυτοίς ομβρήσαντα.

Κύριε επί τό πάθος τό εκούσιον παραγενόμενος, εβόας τοίς Μαθηταίς σου, κάν μίαν ώραν ουκ ισχύσατε, αγρυπνήσαι μετ εμού, πώς επηγγείλατε αποθνήσκειν δι' εμέ; κάν τόν Ιούδαν θεάσασθε, πώς ου καθεύδει, αλλά σπουδάζει προδουναί με τοίς παρανόμοις; εγείρεσθε, προσεύξασθε, μή

τις με αρνήσεται, βλέπων με εν τώ σταυρώ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε Θεοτόκε η τόν αχώρητον εν Ουρανοίς, χωρήσασα εν μήτρα σου, χαίρε Παρθένε, τών Προφητών τό κήρυγμα, δι' ἧς ἡμίν ἐλαμψεν ο Εμμανουήλ, χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα Ἦχος βαρύς

Ποίός σε τρόπος Ιούδα, προδότην τοῦ Σωτήρος εἰργάσατο; μή τοῦ χοροῦ σε τών Αποστόλων ἐχώρισε; μή τοῦ χαρίσματος τών ἱαμάτων ἐστέρησε; μή συνδειπνήσας ἐκείνοις, σε τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μή τών ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερείδεν, ὡ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καί σοῦ μέν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνῶμη, αὐτοῦ δε ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύσσεται, καί τό μέγα ἔλεος.

Ευαγγέλιον Γ'

Κατά Ματθαίου

Τῷ καιρῷ ἐκεῖ νῶ, οἱ στρατιῶται...
... καί ἐξελθῶν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

Αντίφωνον Ζ' Ἦχος πλ. δ'

Τοῖς συλλαβούσι σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε. Εἰ καί ἐπατάξατε τόν ποιμένα, καί διεσκορπίσατε τά δώδεκα πρόβατα τοῦς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεώνας παραστήσαι Ἀγγέλων, ἀλλά μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ, ἅ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τών Προφητῶν μου, ἀδηλα καί κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ο Πέτρος, εὐθέως τό ρηθέν αὐτῷ συνήκεν, ἀλλά προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ο Θεός ἰλάσθητί μοι καί σώσόν με.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὡς πύλην σωτήριον καί Παράδεισον τερπνόν, καί φωτός αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τήν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τό Χαίρε αὐτή.

Αντίφωνον Η' Ἦχος β'

Εἶπατε παράνομοι. Τί ἠκούσατε παρά τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καί τών, Προφητῶν τά διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτω παραδοῦναι, τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, καί Λυτρωτήν τών ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἐκράζον, οἱ τών σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφώντες, καί κακούργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτούντο λαβεῖν, οἱ τών δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δέ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τήν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καί σώσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τά πολλά ἡμῶν ἀμαρτήματα, σύ τόν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη, μή παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καί σώζειν δυνάμενος, ο καί παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Αντίφωνον Θ' Ἦχος γ'

Ἐστησαν τά τριάκοντα ἀργύρια, τήν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τό μέν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δέ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἐδωκαν εἰς τό βρώμά μου χολήν, καί εἰς τήν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος, σύ δέ Κύριε ἀνάστησόν με, καί ἀναπαδώσω αὐτοῖς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνούμεν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν ἔτεκες, τόν ἐκ τῆς κατάρας τοῦς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Ὡ πῶς Ιούδας ο ποτέ σου μαθητής, τήν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ο

επίβουλος καί άδικος, πορευθείς είπε τοίς Ιερεύσι. Τί μοι παρέχετε, καί παραδώσω υμίν εκείνον, τόν νόμον λύσαντα, καί βεβηλούντα τό Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

**Ευαγγέλιον Δ'
Κατά Ιωάννην**

Τώ καιρώ εκείνω άγουσι τόν Ιησουν...
... τότε ούν παρέδωκεν αυτόν αυτοίς, ίνα σταυρωθή.

Αντίφωνον Ι' Ήχος πλ. β'

Ο αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον, γυμνός εις κρίσιν ίστατο, καί εν σιαγόνη, ράπισμα εδέξατο, υπό χειρών ών έπλασεν, ο δέ παράνομος λαός, τώ σταυρώ προσήλωσε, τόν Κύριον τής δόξης, τότε τό καταπέτασμα τού Ναού εσχίσθη, ο ήλιος εσκοτάσσε, μή φέρων θεάσασθαι, Θεόν υβριζόμενον, όν τρέμει τά σύμπαντα. Αυτόν προσκυνήσωμεν.

Ο μαθητής ηρνήσατο, ο Ληστής εβόησε. Μνήσθητί μου Κύριε, εν τή Βασιλεία σου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ειρήνευσον τόν Κόσμον, ο εκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι υπέρ δούλων, ίνα συμφώνως, σέ δοξολογούμεν φιλάνθρωπε.

Αντίφωνον ΙΑ' Ήχος πλ. β'

Αντί αγαθών, ών εποίησας Χριστέ, τώ γένει τών Εβραίων σταυρωθήναι σε κατεδίκασαν, όξος καί χολήν σε ποτίσαντες. Αλλά δός αυτοίς Κύριε κατά τά έργα αυτών, ότι ου συνήκαν, τήν σήν συγκατάβασιν.

Επί τή προδοσία ουκ ηρκέσθησαν Χριστέ τά γένη τών Εβραίων, αλλ' εκίνουν τάς κεφαλάς αυτών, μυκτηρισμόν καί χλεύην προσάγοντες. Αλλά δός αυτοίς Κύριε, κατά τά έργα αυτών, ότι κενά, κατά σου εμελέτησαν.

Ούτε γή ως εσεισθη, ούτε πέτραι ως ερράγησαν, Εβραίους έπεισαν, ούτε τού Ναού τό καταπέτασμα, ούτε τών νεκρών η ανάστασις; Αλλά δός αυτοίς Κύριε, κατά τά έργα αυτών, ότι κενά, κατά σου εμελέτησαν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεόν εκ σου σαρκωθέντα έγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη, διό απαύστως, σέ ανυμνούντες μεγαλύνομεν.

Αντίφωνον ΙΒ' Ήχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοίς Ιουδαίοις. Λαός μου τί εποίησά σοι, ή τί σοι παρηνώχλησα; τούς τυφλούς σου εφώτισα, τούς λεπρούς σου εκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ηνωρθωσάμην. Λαός μου, τί εποίησά σοι, καί τί μοι ανταπέδωκας; αντί τού μάνα χολήν, αντί τού ύδατος όξος, αντί τού αγαπάν με, σταυρώ με προσηλώσατε, ουκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τά έθνη, κακείνα με δοξάσουσι, σύν τώ Πατρί καί τώ πνεύματι, καγώ αυτοίς δωρήσομαι, ζωήν τήν αιώνιον.

Σήμερον τού Ναού τό καταπέτασμα, εις έλεγchon ρήγγυται τών παρανόμων, καί τάς ίδιας ακτίνας, ο ήλιος κρύπτει, Δεσπότην Ορών σταυρούμενον.

Οι νομοθέται τού Ισραήλ, Ιουδαίοι καί Φαρισαίοι, ο χορός τών Αποστόλων βοά πρός υμάς. Ιδε ναός, όν υμείς ελύσατε, ίδε αμνός, όν υμείς εσταυρώσατε, τάφω παρεδώκατε, αλλ' εξουσία εαυτού ανέστη. Μή πλανάσθε Ιουδαίοι, αυτός γάρ εστιν ο εν θαλάσση σώσας, καί εν ερήμω θρέψας, αυτός εστιν η ζωή καί τό φώς, καί η ειρήνη τού Κόσμου.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε η πύλη τού Βασιλέως τής δόξης, ήν ο Ύψιστος μόνος διώδευσε, καί πάλιν εσφραγισμένην κατέλιπεν, εις σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'

Ότε παρέστης τώ Καϊάφα ο Θεός, καί παρεδόθης τώ Πιλάτω ο Κριτής, αι ουράνια δυνάμεις, εκ τού φόβου εσαλεύθησαν, τότε δέ καί υψώθης επί τού ξύλου εν μέσω δύω ληστών, καί ελογίσθης

μετά ανόμων ο αναμάρτητος, διά τό σώσαι τόν άνθρωπον. Ανεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Ευαγγέλιον Ε'

Κατά Ματθαίον

Τώ καιρώ εκείνω, ιδών Ιούδας...

... ίνα άρη τόν Σταυρόν αυτού.

Αντίφωνον ΙΓ' Ἦχος πλ. β'

Τό άθροισμα τών Ιουδαίων, τώ Πιλάτω ητήσαντο, σταυρωθήναί σε Κύριε, αιτίαν γάρ εν σοί μή ευρόντες, τόν υπεύθυνον Βαραββάν ηλευθέρωσαν, καί σέ τόν Δίκαιον κατεδίκασαν, μαιφονίας έγκλημα κληρωσάμενοι. Αλλά δός αυτοίς Κύριε, τό ανταπόδομα αυτών, ότι κενά, κατά σου εμελέτησαν.

Όν πάντα φρίσσει καί τρέμει, καί πάσα γλώσσα υμνεί, Χριστόν Θεού δύναμιν, καί Θεού σοφίαν οι Ιερείς ερράπισαν, καί έδωκαν αυτώ χολήν, καί πάντα παθείν κατεδέξατο, σώσαι θέλων ημάς εκ τών ανομιών ημών, τώ ιδίω αίματι, ως φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε η τεκούσα, διά λόγου υπέρ λόγον, τόν Κτίστην τόν ίδιον, αυτόν δυσώπει, σώσαι τάς ψυχάς ημών.

Αντίφωνον ΙΔ' Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, ο τόν Ληστήν συνοδοιπόρον λαβών, τόν εν αίματι χείρας μολύναντα, καί ημάς σύν αυτώ καταρίθμησης, ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Μικράν φωνήν αφήκεν ο Ληστής εν τώ σταυρώ, μεγάλην πίστιν εύρε, μιά ροπή εσώθη, καί πρώτος Παραδείσου, πύλας ανοίξας εισήλθεν. Ο αυτού τήν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε η δι' Αγγέλου, τήν χαράν τού Κόσμου δεξαμένη, χαίρε η τεκούσα, τόν Ποιητήν σου καί Κύριον, χαίρε η αξιωθείσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστού τού Θεού.

Αντίφωνον ΙΕ' Ἦχος πλ. β'

Σήμερον κρεμάται επί ξύλου, ο εν ύδασι τήν γήν κρεμάσας. (εκ γ'). Στέφανον εξ ακανθών περιτίθεται, ο τών Αγγέλων Βασιλεύς. Ψευδή πορφύραν περιβάλλεται, ο περιβάλλων τόν ουρανόν έν νεφέλαις. Ράπισμα κατεδέξατο, ο εν Ιορδάνη ελευθερώσας τόν Αδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ο Νυμφίος τής Εκκλησίας. Λόγχη εκεντήθη, ο Υιός τής Παρθένου. Προσκυνούμεν σου τά Πάθη Χριστέ. (εκ γ'). Δείξον ημίν, καί τήν ένδοξόν σου Ανάστασιν.

Μή ως Ιουδαίοι εορτάσωμεν, καί γάρ τό Πάσχα ημών, υπέρ ημών ετύθη Χριστός ο Θεός, αλλ' εκκαθάρωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού, καί ειλικρινώς δεηθώμεν αυτώ. Ανάστα Κύριε, σώσον ημάς ως φιλόανθρωπος.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωή καί ανάστασις υπάρχει τώ λαώ σου, καί επ' αυτώ πεπιοιθότες, σέ τόν σταυρωθέντα, Θεόν ημών υμνούμεν. Ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ορώσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, η σέ κυήσασα, ανεβόα. Τί τό ξένον ό ορώ, μυστήριον Υιέ μου; πώς επί ξύλου θνήσκεις, σαρκί πηγνύμενος, ζωής χορηγέ;

Κάθισμα Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ημάς, εκ τής καταρας τού νόμου, τώ τιμίω σου Αίματι, τώ σταυρώ προσηλωθείς, καί τή λόγχη κεντηθείς, τήν αθανασίαν επήγασας ανθρώποις. Σωτήρ ημών δόξα σοι.

Ευαγγέλιον ζ'

Κατά Μάρκον

Τώ καιρώ εκείνω, οι στρατιώται απήγαγον...

... καί πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ἦχος δ'

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἀποικὸς, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτὸν, τῷ Πιλάτῳ βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες, Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τοῦτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε. Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββάν δὲ μάλλον οὗτοι ἠτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ ευγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου Πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεύθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν ευφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυεῖν τὴν Βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἀφῆσιν, ἐκεντήθῃς τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἡλοῖς προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοὶ ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ Πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πάσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδοκίμω φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστήρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοὶ σὺν ἡμῖν, Σωτήρ τὸ Μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ονειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεῖς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ρυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ, καί τού θανάτου λύσας τήν δύναμιν, καί εξαλείψας ως Θεός, τό καθ' ημών χειρόγραφον Κύριε, Ληστού τήν μετάνοιαν, καί ημίν παράσχου μόνη φιλόνηρωπε, τοίς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ο Θεός ημών, καί βοώσί σοι. Μνήσθητι καί ημών Σωτήρ, εν τή βασιλεία σου.

Δόξα...

Τόν Πατέρα καί Υιόν, καί τό Πνεύμα πάντες τό άγιον, ομοφρόνως οι πιστοί, δοξολογείν αξίως ευζόμεθα, Μονάδα θεότητος, εν τρισίν υπάρχουσιν υποστάσεσιν, ασύγχυτον μένουσαν, απλήν, αδιαίρετον καί απρόσιτον, δι' ής εκλυτρούμεθα, τού πυρός τής κολάσεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν Μητέρα σου Χριστέ, τήν εν σαρκί ασπύρως τεκούσαν σε, καί Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον μείνας άφθορον, αυτήν σοι προσάγομεν, εις πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοίς κραυγάζουσι. Μνήσθητι καί ημών Σωτήρ, εν τή Βασιλεία σου.

Προκείμενον Ήχος δ'

Διεμερίσαντο τά ιμάτιά μου εαυτοίς, καί επί τόν ιματισμόν μου έβαλον κλήρον.

Στίχ. Ο Θεός ο Θεός μου, πρόσχες μοι, ίνα τί εγκατέλιπές με.

Ευαγγέλιον Ζ'

Κατά Ματθαίον

Τώ καιρώ εκείνω, ελθόντες οι στρατιώται...
... αληθώς Θεού Υιός ήν ούτος.

Ο Ν'

Ευαγγέλιον Η'

Κατά Λουκάν

Τώ καιρώ εκείνω, ήγοντο σύν τώ Ιησού...
... ορώσαι ταύτα.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού

Ωδή ε' Ήχος πλ. β' Ο Ειρμός

Πρός σέ ορθρίζω, τόν δι' ευσπλαγχνίαν σε αυτόν, τώ πεισόντι κενώσαντα ατρέπτως, καί μέχρι παθών, απαθώς υποκύψαντα, Λόγε Θεού. Τήν ειρήνην παράσχου μοι φιλόνηρωπε.

Ρυφθέντες πόδας, καί προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τού θείου νύν Χριστέ, σού οι υπηρέται, εκ Σιών ελαιώνος, μέγα προς όρος συνανήλθον, υμνούντές σε φιλόνηρωπε.

Οράτε έφης, φίλοι μή θροείσθε, νύν γάρ ήγγικεν ώρα, ληφθήναί με κτανθήναι χερσίν ανόμων, πάντες δε σκορπισθήσεσθε, εμέ λιπόντες, ούς συνάξω, κηρύξαι με φιλόνηρωπον.

Καταβασία

Πρός σέ ορθρίζω, τόν δι' ευσπλαγχνίαν σε αυτόν, τώ πεισόντι κενώσαντα ατρέπτως, καί μέχρι παθών, απαθώς υποκύψαντα, Λόγε Θεού. Τήν ειρήνην παράσχου μοι φιλόνηρωπε.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Τόν δι' ημάς Σταυρωθέντα, δεύτε πάντες υμνήσωμεν, αυτόν γάρ κατείδε Μαρία επί τού ξύλου, καί έλεγεν. Ει καί σταυρόν υπομένεις, σύ υπάρχεις ο Υιός καί Θεός μου.

Ο Οίκος

Τόν ίδιον Άρνα, η αμνάς θεωρούσα προς σφαγήν ελκόμενον, ηκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ετέρων γυναικών, ταύτα βοώσα. Πού πορεύη Τέκνον, τίνος χάριν, τόν ταχύν δρόμον τελείς; μή έτερος γάμος πάλιν εστί εν Κανά; κακει νύν σπεύδεις, ίν εξ ύδατος αυτοίς οίνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ή μείνω σοι μάλλον, δός μοι λόγον Λόγε, μή σιγών παρέλθης με, ο αγνήν τηρήσας με, σύ γάρ υπάρχεις ο Υιός καί Θεός μου.

Συναξάριον

Τή αγία καί μεγάλη Παρασκευή, τά άγια καί σωτήρια καί φρικτά Πάθη τού Κυρίου καί

Θεού καί Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού επιτελούμεν, τούς εμπυσμούς, τά ραπίσματα, τά κολαφίσματα, τās ύβρεις, τούς γέλωτας, τήν πορφυράν χλαίναν, τόν κάλαμον, τόν σπόγγον, τό όξος, τούς ήλους, τήν λόγχην, καί πρό πάντων, τόν σταυρόν, καί τόν θάνατον, ά δι' ημάς εκών κατεδέξατο, έτι δέ καί τήν του ευγνώμονος Ληστού, του συσταυρωθέντος αυτώ, σωτήριον εν τώ Σταυρώ ομολογίαν.

Στίχοι εις τήν Σταύρωσιν

- Ζών ει Θεός σύ, καί νεκρωθείς εν ξύλω,
- Ω νεκρέ γυμνέ, καί Θεού ζώντος Λόγε.

Έτεροι εις τόν ευγνώμονα Ληστήν

- Κεκλεισμένας ήνοιξε τής Εδέμ πύλας,
- Βαλών ο Ληστής κλειδα τό, Μνήσθητί μου.

Τή υπερφουεί καί περί ημάς παναπειρω σου ευσπλαγχνία, Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Στήλην κακίας αντιθέου, Παίδες θείοι παρεδειγμάτισαν, κατά Χριστού δέ φρουαπτόμενον άνομον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτείναι μελετά, τόν ζωής κρατούντα παλάμη, όν πάσα κτίσις ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Από βλεφάρων Μαθηταί, νύν ύπνον έφης Χριστέ τινάξατε, εν προσευχή δέ γρηγορείτε, πειρασμών μήπως όλησθε, καί μάλιστα Σίμων, τώ κραταιώ γάρ μείζων πείρα, γνώθι με Πέτρε, όν πάσα κτίσις, ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Βέβηλον έπος τών χειλέων, ού ποτε προήσομαι Δέσποτα, σύν σοί θανούμαι ως ευγνώμων, κάν οι πάντες αρνήσωνται, εβόησε Πέτρος, σάρξ ουδέ αίμα, ο Πατήρ σου απεκάλυπέ μοι σε, όν πάσα κτίσις ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον Πνεύμα

Βάθος σοφίας θεϊκής, καί γνώσεως ου πάν εξηρεύνησας, άβυσσον δέ μου τών κριμάτων, ου κατέλαβες άνθρωπε, ο Κύριος έφη. Σάρξ ούν υπάρχων, μή καυχώ, αρνήση τρίτον γάρ με, όν πάσα κτίσις, ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Καί νύν...

Απαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, όπερ πείση τάχος ως είρηται, καί σοί παιδίσκη, οία θάπτον προσελθούσα πτοήσει σε, ο Κύριος έφη, πικρώς δακρύσας, έξεις όμως ευίλατόν με, όν πάσα κτίσις, ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Καταβασία

Στήλην κακίας αντιθέου, Παίδες θείοι παρεδειγμάτισαν, κατά Χριστού δέ φρουαπτόμενον άνομον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτείναι μελετά, τόν ζωής κρατούντα παλάμη, όν πάσα κτίσις ευλογεί δοξάζουσα εις τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ, καί ενδοξοτέραν, ασυγκρίτως τών Σεραφίμ, τήν αδιαφθόρωσ, Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ολέθριος σπείρα θεοστυγών, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγή, επέστη Χριστέ σοι, καί ως άδικον είλκε, τόν Κτίστην τών απάντων, όν μεγαλύνομεν.

Νόμον αγνοούντες οι ασεβείς, φωνάς Προφητών τε, μελετώντες διακενής, ως πρόβατον είλκον, σε τόν πάντων Δεσπότην, αδικώς σφαγιάσαι, όν μεγαλύνομεν.

Τοίς έθνεσιν έκδοτον τήν ζωήν, σύν τοίς Γραμματεύσιν, αναιρείσθαι οι Ιερείς, παρέσχον, πληγέντες, αυτοφθόνω κακία τόν φύσει Ζωοδότην, όν μεγαλύνομεν.

Εκύκλωσαν κύνες ωσει πολλοί, εκρότησαν, Άναξ, σιαγόνα σήν ραπισμώ, ηρώτων σε, σου δέ, ψευδή κατεμαρτύρουν, καί πάντα υπομείνας, άπαντας έσωσας.

Καταβασία

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβίμ, καί ενδοξοτέραν, ασυγκρίτως τών Σεραφίμ, τήν αδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον

Ήχος γ'

Τόν Ληστήν αυθημερόν, τού Παραδείσου ηξίωσας Κύριε, καμέ τώ ξύλω τού Σταυρού, φώτισον καί σώσόν με. (εκ γ')

Ευαγγέλιον θ'

Κατά Ιωάννην

Τώ καιρώ εκείνω, ειστήκεισαν παρά τώ σταυρώ...
... όψονται εις όν εξεκένησαν.

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Στιχηρά Ιδιόμελα

Ήχος γ'

Δύο καί πονηρά εποίησεν, ο πρωτότοκος υίός μου Ισραήλ, εμέ εγκατέλιπε, πηγγήν ύδατος ζωής, καί ώρυξεν εαυτώ φρέαρ συντετριμμένον, εμέ επί ξύλου εσταύρωσε, τόν δε Βαραββάν ητήσατο, καί απέλυσεν, εξέστη ο ουρανός επί τούτω, καί ο ήλιος τάς ακτίνας απέκρυψε, σύ δέ Ισραήλ ουκ ενετράπησ, αλλά θανάτω με παρέδωκας. Άφες αυτοίς Πάτερ άγιε, ου γάρ οίδασι τί εποίησαν.

(Δίς)

Έκαστον μέλος τής αγίας σου σαρκός, ατιμίαν δι' ημάς υπέμεινε, τάς ακάνθας η κεφαλή, η όπισ τά εμπτύσματα, αι σιαγόνες τά ραπίσματα, το στόμα τήν εν όξει κερασθείσαν χολήν τή γεύσει, τά ώτα τάς δυσσεβείς βλασφημίας. Ο νώτος τήν φραγγέλωσιν, καί η χείρ τόν κάλαμον, αι τού όλου σώματος εκτάσεις εν τώ σταυρώ, τά άρθρα τούς ήλους, καί η πλευρά τήν λόγχην. Ο παθών υπέρ ημών, καί παθών ελευθερώσας ημάς. Ο συγκαταβάς ημίν φιλανθρωπία, καί ανυψώσας ημάς, παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πάσα η Κτίσις βλέπουσα έτρεμε, τά θεμέλια τής γής, διεδοθήθησαν φόβω τού κράτους σου, σου γάρ υψωθέντος σήμερον, γένος Εβραίων απώλετο, τού Ναού τό καταπέτασμα, διερράγη διχώς, τά μνημεία ηνεώχθησαν, καί νεκροί εκ τών τάφων εξανέστησαν. Εκατόνταρχος ιδών τό θαύμα, έφριξε, παρεστώσα δέ η Μήτηρ σου, εβόα θρηνωδούσα μητρικώς, Πώς μή θρηνήσω, καί τά σπλάγχνα μου τύψω, Ορώσά σε γυμνόν, ως κατάκρι τον εν ξύλω κρεμάμενον; Ο σταυρωθείς καί ταφείς, καί αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Εξέδυσάν με τά ιμάτιά μου, καί ενέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, έθηκαν επί τήν κεφαλήν μου, στέφανον έξ ακανθών, καί επί τήν δεξιάν μου χείρα, έδωκαν κάλαμον, ίνα συντριψω αυτούς, ως σκεύη κεραμέως.

Καί νύν...

Τόν νώτόν μου έδωκα εις μαстіγωσιν, τό δέ πρόσωπόν μου ουκ απεστράφη από εμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην, καί σταυρόν υπέμεινα, διά τήν τού κόσμου σωτηρίαν.

Ευαγγέλιον Ι'

Κατά Μάρκον

Τώ καιρώ εκείνω ελθών Ιωσήφ...
... εθεώρουν πού τίθεται.

Είτα Σοί δόξα πρέπει... τό, Δόξα εν υψίοις Θεώ... ο δέ Ιερεύς τήν Συναπτήν, καί μετά τήν Εκφώνησιν, Ότι Θεός ελέους..., ευθύς τό

Ευαγγέλιον ΙΑ'

Κατά Ιωάννην

Τώ καιρώ εκείνω ηρώτησε τόν Πιλάτον...
... έθηκαν τόν Ιησούν.

Απόστιχα
Ἰδιόμελα Ἦχος α'

Πάσα ἡ Κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωρούσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καί γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς υπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου εαυτοῖς, καί ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλήρον.

Ἦχος β'

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καί ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόνητος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρίζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολήν, καί εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σέ θεωρούσα, ἡ ἀμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῶα σπλαγχνά, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καί στεναζούσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρεϊάς σὺν θριξί καταξάινουσα, κατετρύχετο, διὸ καί τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον Τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ οφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ., ὅθεν αἰ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνεχίοντο λέγουσαι. Ακατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σέ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σέ ἀσπύρως τεκούσα, εβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, πού τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθοράν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεύσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καγῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυρούντάς σε, τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλόνητος δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρά κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορώσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ πάσχων, ἀγαθέ Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Β'

Κατὰ Ματθαῖον

Τῆ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν...
... σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Λαὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, τό, Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι... Τρισάγιον Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν..., Ὅτι σοῦ ἐστιν..., καὶ τό

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάραστοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανάσιαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Περί ώραν β' τής ημέρας σημαίνει. Αλλάσσοντας δέ τού Ιερέως, καί Ευλογήσαντος, λέγομεν. Βασιλεύ ουράνιε..., Τρισάγιον, Παναγία Τριάς..., Πάτερ ημών..., Ότι σου έστιν..., Κύριε ελέησον, ιβ'. Δόξα... Καί νύν... Δεύτε προσκυνήσωμεν...γ' καί τούς επομένους ψαλμούς.

Ψαλμός ε'

Τά ρήματά μου ενώπιαι, Κύριε, σύνες τής κραυγής μου. Πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου, ο Βασιλεύς μου καί ο Θεός μου. Ότι πρός σέ προσεύξομαι, Κύριε, τό πρωϊ εισακούση τής φωνής μου. Τό πρωϊ παραστήσομαι σοι, καί επόψει με, ότι ουχί Θεός θέλων ανομίαν σύ εί, ου παροικήσει σοι πονηρευόμενος, ουδέ διαμενούσι παράνομοι κατέναντι τών οφθαλμών σου. Εμίσησας πάντας τούς εργαζομένους τήν ανομίαν, απολείς πάντας τούς λαλούντας τό ψεύδος. Άνδρα αιμάτων καί δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Εγώ δέ εν τώ πλήθει τού ελέους σου εισελεύσομαι εις τόν οίκόν σου, προσκυνήσω πρός ναόν άγιόν σου εν φόβω σου. Κύριε, οδήγησόν με εν τή δικαιοσύνη σου ένεκα τών εχθρών μου, κατεύθυνον ενώπιόν σου τήν οδόν μου. Ότι ουκ έστιν εν τώ στόματι αυτών αλήθεια, η καρδιά αυτών ματαιά. Τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών, ταίς γλώσσαις αυτών εδολιούσαν, κρίνον αυτούς, ο Θεός. Αποπεσάτωσαν από τών διαβουλιών αυτών, κατά τό πλήθος τών ασεβειών αυτών έξωσον αυτούς, ότι παρεπικράναν σε, Κύριε. Καί ευφρανθήησαν πάντες οι ελπίζοντες επί σέ, εις αιώνα αγαλλιάζονται, καί κατασκηνώσεις εν αυτοίς, καί καυχήσονται εν σοί πάντες οι αγαπώντες τό όνομά σου. Ότι σύ ευλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ως όπλω ευδοκίας εστεφάνωσας ημάς.

Ψαλμός β'

Ίνα τί εφρύαξαν έθνη, καί λαοί εμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οι βασιλείς τής γής, καί οι άρχοντες συνήχθησαν επί τό αυτό, κατά τού Κυρίου, καί κατά τού Χριστού αυτού. Διαρρήξωμεν τούς δεσμούς αυτών, καί απορρίψωμεν αφ' ημών τόν ζυγόν αυτών, ο κατοικών εν ουρανοίς εκγελάσεται αυτούς, καί ο Κύριος εκμυκτηριεί αυτούς. Τότε λαλήσει πρός αυτούς εν οργή αυτού, καί εν τώ θυμώ αυτού ταράξει αυτούς. Έγώ δέ κατεστάθην βασιλεύς υπ' αυτού, επί Σιών όρος τό άγιον αυτού, διαγγέλλων τό πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος είπε πρός με. Υιός μου εί σύ, εγώ σήμερα γενέννηκά σε. Αίτησαι παρ' εμού, καί δώσω σοι έθνη τήν κληρονομίαν σου, καί τήν κατάσχεσίν σου τά πέρατα τής γής. Ποιμανείς αυτούς εν ράβδω σιδηρά, ως σκευή κεραμείως συντρίψεις αυτούς. Καί νύν, βασιλείς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οι κρίνοντες τήν γήν. Δουλεύσατε τώ Κυρίω εν φόβω, καί αγαλλιάσθε αυτώ εν τρόμω. Δράξασθε παιδείας, μήποτε οργισθή Κύριος, καί απολείσθε εξ οδού δικαίας. Όταν εκκαυθή εν τάχει ο θυμός αυτού, μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτώ.

Ψαλμός κα'

Ο Θεός ο Θεός μου, πρόσχες μοι, ίνα τί εγκατέλιπες με; μακράν από τής σωτηρίας μου οι λόγοι τών παραπτωμάτων μου, ο Θεός μου, κεκράξομαι ημέρας, καί ουκ εισακούση, καί νυκτός, καί ουκ εις άνοιαν εμοί. Σύ δέ εν Αγίω κατοικείς, ο έπαινος τού Ισραήλ. Επί σοί ήλπισαν οι πατέρες ημών, ήλπισαν, καί ερρύσω αυτούς. Πρός σέ εκέκραξαν, καί εσώθησαν, επί σοί ήλπισαν, καί ου κατησχύνθησαν. Εγώ δέ ειμι σκώληξ, καί ουκ άνθρωπος, όνειδος ανθρώπων, καί εξουθένημα λαού. Πάντες οι θεωρούντές με εξεμυκτηρίσάν με, ελάλησαν εν χείλεσιν, εκίνησαν κεφαλήν. Έλπισεν επί Κύριον, ρυσάσθω αυτόν, σωσάτω αυτόν, ότι θέλει αυτόν, οτι σύ εί ο εκσπάσας με εκ γαστρούς, η ελπίς μου από μαστών τής μητρούς μου, επί σέ επερρίφην εκ μήτρας. Από γαστρούς μητρούς μου Θεός μου εί σύ, μή αποστής απ' εμού, ότι θλίψις εγγύς, ότι ουκ έστιν ο βοηθών μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταύροι πίονες περιέσχον με. Ένοιξαν επ' εμέ τό στόμα αυτών, ως λέων αρπάζων, καί ωρυόμενος. Ωσει ύδωρ εξεχύθη, καί διεσκορπίσθη πάντα τά οστά μου. Εγενήθη η καρδιά μου ώσει κηρός, τηκόμενος εν μέσω τής κοιλίας μου. Εξηράνθη ως όστρακον η ισχύς μου, καί η γλώσσά μου κεκόλληται τώ λάρυγγί μου, καί εις χούν θανάτου κατήγαγές με, οτι εκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με. Ωρυξαν χείράς μου, καί πόδας μου, εξηρίθμωσαν πάντα τά οστά μου, αυτοί δε κατενόησαν, καί επείδόν με. Διμερίσαντο τά ιμάτιά μου εαυτοίς, καί επί τόν ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. Σύ δέ, Κύριε, μή μακρύνης τήν βοήθειάν σου απ' εμού, εις τήν αντίληψίν μου πρόσχες. Ρύσαι από ρομφαίας τήν ψυχήν μου, καί εκ χειρός κυνός τήν μονογενή μου. Σώσόν με εκ στόματος λέοντος, καί από κεράτων μονοκερώτων τήν ταπεινώσιν μου. Διηγήσομαι τό όνομά σου τοίς αδελφοίς μου, εν μέσω εκκλησίας υμνήσω σε, οι φοβούμενοι τόν Κύριον, αινέσατε αυτόν, άπαν τό σπέρμα Ιακώβ δοξάσατε αυτόν. Φοβηθήτω δη απ' αυτού άπαν τό σπέρμα Ισραήλ, ότι ουκ εξουδένωσεν, ουδέ προσώχτισε τή δεήσει τού πτωχού, ουδέ απέστρεψε τό πρόσωπον αυτού απ' εμού, καί εν τώ

κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαι αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπάζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίνοντες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Αναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ τῶν τεχνησομένων, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα, γ' Κύριε ἐλέησον, γ'

Δόξα...

Τροπᾶριον Ἦχος α'

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; ουρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφρασίᾳς. Παρθένον, ὅτι ἐμείνας ἀφθορος. Ἀγνήν, Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ, Δόξα, Καὶ νῦν, οὕτω ποιῶντες καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὁραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ρήγγυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτίνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, ἤχθη Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἀκάκος, προσηλώθη τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό

Δόξα...

Τοῖς συλλαβούσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως εβόας Κύριε. Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοῦ Μαθητᾶς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεώνας, παραστήσαι Ἀγγέλων, ἀλλὰ μακροθυμῷ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἀδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα.

**Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΑ', 10-13)**

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς, καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ

εκείνη, και γνώσονται οι Χαναναίοι τά πρόβατα τά φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου εστί. Και ερώ πρὸς αυτούς. Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθὸν μοι, ἢ ἀπειπάσθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μοι, τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Κάθεσ αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δοκιμὸν ἐστίν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθά συνέταξέ μοι Κύριος.

**Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ζ' 14-18)**

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, καγὼ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

**Εὐαγγέλιον
Κατὰ Ματθαῖον**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης...
... καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μοι πάσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα, Τρισάγιον Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν..., Ὅτι σοῦ ἐστιν..., καὶ τὸ παρόν

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ', ὁ ἐν παντί καιρῷ... Κύριε ἐλέησον, γ' Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ, ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς..., καὶ τὴν παρούσαν

Εὐχήν

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁ ψῶμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον. καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν..., Ὅτι σοῦ ἐστιν..., Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δόξα... Καὶ νῦν... Δεῦτε προσκυνήσωμεν..., γ'. Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμός λδ'

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντάς με πολέμησον τοὺς πολεμούντάς με. Ἐπιλαβοῦ, ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν μου. Ἐκχεον ρομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου. Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντές τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτοὺς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτοὺς. Ὅτι δωρεάν ἐκρυσπᾶν μοι, διαφθοράν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνεΐδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἢν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἢν ἐκρυσπε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστά μου ἐρούσι. Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι;

Ρυόμενος πτωχόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού, καί πτωχόν καί πένητα από τών διαρπαζόντων αυτόν. Αναστάντες μοι μάρτυρες άδικοι, ά ουκ εγίνωσκον ηρώτων με. Ανταπεδίδοσάν μοι πονηρά αντί αγαθών, καί ατεκνίαν τή ψυχή μου. Εγώ δέ, εν τώ αυτούς παρενοχλείν μοι, ενεδυόμην σάκκον, καί εταπείνουν εν νηστεία τήν ψυχήν μου, καί η προσευχή μου εις κόλπον μου αποστραφήσεται. Ως πλησίον, ως αδελφώ ημετέρω, ούτως ευηρέστουν, ως πενθών καί σκυθρωπάζων, ούτως εταπεινούμην. Καί κατ' εμού ευφράνθησαν, καί συνήχθησαν, συνήχθησαν επ' εμέ μάστιγες, καί ουκ έγνων. Διεσχίσθησαν, καί ου κατενύγησαν, επείρασάν με, εξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμώ, έβρυσαν επ' εμέ τούς οδόντας αυτών. Κύριε, πότε επόψει, αποκατάστησον τήν ψυχήν μου από τής κακουργίας αυτών, από λεόντων τήν μονογενή μου, σοι εν εκκλησία πολλή, εν λαώ Εξομολογήσομαί βαρεί αιnéσω σε. Μή επιχαρείσάν μοι οι εχθραίνοντές μοι αδικώς, οι μισούντές με δωρεάν, καί διανεύοντες οφθαλμοίς. Ότι εμοί μέν ειρηνικά ελάλουν, καί επ' οργήν δόλους διελογίζοντο. Επλάτυναν επ' εμέ τό στόμα αυτών, είπον. Εύγε, εύγε, είδον οι οφθαλμοί ημών. Είδες, Κύριε, μή παρασιωπήσης. Κύριε, μή αποστής απ' εμού. Εξεγέρθητι, Κύριε, καί πρόσχες τή κρίσει μου, ο Θεός μου, καί ο Κύριός μου, εις τήν δίκην μου. Κρίνόν με, Κύριε, κατά τήν δικαιοσύνην σου, Κύριε ο Θεός μου, καί μή επιχαρείσάν μοι. Μή είποισαν εν καρδίαις αυτών. Εύγε, εύγε τή ψυχή ημών, μηδέ είποιεν, Κατεπίομεν αυτόν. Αισχυνθείσαν, καί εντραπήσαν άμα οι επιχαιρόντες τοίς κακοίς μου. Ενδυσάσθωσαν αισχύνην, καί εντροπήν οι μεγαλορρημονούντες επ' εμέ. Αγαλλιάσθωσαν, καί ευφρανθήτωσαν οι θέλοντες τήν δικαιοσύνην μου, καί ειπάτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι θέλοντες τήν ειρήνην τού δούλου αυτού. Καί η γλώσσά μου μελετήσε τήν δικαιοσύνην σου, όλην τήν ημέραν τόν έπαινόν σου.

Ψαλμός ρη'

Ο Θεός, τήν αίνεσίν μου μή παρασιωπήσης, ότι στόμα αμαρτωλού, καί στόμα δολίου επ' εμέ ηνοιχθη. Ελάλησαν κατ' εμού γλώσση δολία, καί λόγοις μίσους εκύκλωσάν με, καί επολέμησάν με δωρεάν. Αντί τού αγαπάν με, ενδιέ βαλλόν με, εγώ δέ προσηυχόμην. Καί έθεντο κατ' εμού κακά αντί αγαθών, καί μίσος αντί τής αγαπήσεώς μου. Κατάστησον επ' αυτόν αμαρτωλόν, καί διάβολος στήτω εκ δεξιών αυτού. Εν τώ κρίνεσθαι αυτόν εξέλθοι καταδεδικασμένος, καί η προσευχή αυτού γενέσθω εις αμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αι ημέραι αυτού ολίγαι, καί τήν επισκοπήν αυτού λάβοι έτερος. Γενηθήτωσαν οι υιοί αυτού ορφανοί, καί ή γυνή αυτού χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οι υιοί αυτού, καί επαιτησάτωσαν, εκβληθήτωσαν εκ τών οικοπέδων αυτών. Εξερευνησάτω δανειστής πάντα όσα υπάρχει αυτώ, καί διαρπασάτωσαν αλλότριον τούς πόνους αυτού. Μή υπαρξάτω αυτώ αντιλήπτωρ, μηδέ γενηθήτω οικτίρμων τοίς ορφανοίς αυτού. Γενηθήτω τά τέκνα αυτού εις εξολοθρευσιν, εν γενεά μία εξαλειφθειή τό όνομα αυτού. Αναμνησθειή η ανομία τών πατέρων αυτού έναντι Κυρίου, καί η αμαρτία τής μητρός αυτού μή εξαλειφθειή. Γενηθήτωσαν εναντίον Κυρίου διαπαντός, καί εξολοθρευθειή εκ γής τό μνημόσυνον αυτών, ανθ' ών ουκ εμνήσθη ποιήσαι έλεος, καί κατεδίωξεν άνθρωπον πένητα, καί πτωχόν, καί κατανευγμένον τή καρδιά τού θανατώσαι. Καί ηγάπησε κατάραν, καί ήξει αυτώ, καί Ουκ ηθέλησεν ευλογίαν, καί μακρυνθήσεται απ' αυτού. Καί ενεδύσατο κατάραν, ως ιμάτιον, καί εισήλθεν, ωσει ύδωρ, εις τά έγκατα αυτού, καί ωσει έλαιον, εν τοίς οστέοις αυτού. Γενηθήτω αυτώ ως ιμάτιον, ό περιβάλλεται, καί ωσει ζώνη, ήν διαπαντός περιζώννυται. Τούτο τό έργον τών ενδιαβαλλόντων με παρά Κυρίου, καί τών λαλούντων πονηρά κατά τής ψυχής μου. Καί σύ, Κύριε, Κύριε, ποιήσον μετ' εμού, ένεκεν τού ονόματός σου, ότι χρηστόν τό έλεός σου, ρύσαι με, ότι πτωχός καί πένης ειμί εγώ, καί ή καρδιά μου τετάρακται εντός μου. Ωσει σκιά εν τώ εκκλίναι αυτήν, αντανηρέθην, εξετινάχθην ωσει ακρίδες. Τά γόνατά μου ησθένησαν από νηστείας, καί η σάρξ μου ηλλοιώθη δι' έλαιον, καγώ εγενήθην όνειδος αυτοίς, είδοσάν με, εσάλευσαν κεφαλάς αυτών. Βοήθησόν μοι, Κύριε ο Θεός μου, καί σώσόν με κατά τό έλεός σου. Καί γνώτωσαν, ότι η χείρ σου αύτη, καί σύ, Κύριε, εποίησας αυτήν. Καταράσσονται αυτοί, καί σύ ευλογήσεις, οι επανιστάμενοί μοι αισχυνθήτωσαν, ο δέ δούλός σου ευφρανθήσεται. Ενδυσάσθωσαν οι ενδιαβάλλοντές με εντροπήν, καί περιβαλέσθωσαν, ως διπλοΐδα, αισχύνην αυτών. Εξομολογήσομαι τώ Κυρίω σφόδρα εν τώ στόματί μου, καί εν μέσω πολλών αιnéσω αυτόν. Ότι παρέστη εκ δεξιών πένητος, τού σώσαι εκ τών καταδικόντων τήν ψυχήν μου.

Ψαλμός ν'

Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξαλειψον τό ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου, καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω, καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστί διαπαντός. Σοί μόνω ήμαρτον, καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου,

καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γάρ εν ανομίαις συνελήφθην, καί εν αμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδήλα καί τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με υσώπτω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, καί ευφροσύνην, ἀγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν αμαρτιῶν μου, καί πάσας τὰς ανομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον εν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον εν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καί τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καί πνεύματι ἠγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καί ἀσεβεῖς, ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, εν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχοις.

Δόξα... Καί νύν... Ἀλληλούϊα, γ' Κύριε ἐλέησον γ' Δόξα...

Τροπάριον Ἦχος πλ. β'

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτω, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν ἐρυθρὰν ράβδω πεζεύσαντες, σταυρῶ σε προσήλωσαν, καί οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοὶ προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καί ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καί ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα. Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσης, εἶπα γάρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καί οὐκ ἐφύλαξα, καί ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Καί πάλιν τὸ αὐτό

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώπισαι, Κύριε, σῦνές τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο, ἀνεδήσω γάρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καί τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλον τὸ στερέωμα, τοιαύτη γάρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Πρόσχες τῆ. φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καί ὁ Θεός μου.

Καί πάλιν τὸ αὐτό

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ελκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε. Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρώσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; Αἱμόρρου Ἰασάμην, Χαναναῖαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεύσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νύν ἐκκεντάτε, Χριστὸν παράνομοι.

Καί νύν... πάλιν τὸ αὐτό

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ν', 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας, τού γνώναι ηνίκα δεί ειπείν λόγον, έθηκέ με πρωί πρωί, προσέθηκέ μοι ωτίον τού ακούειν, και η παιδεία Κυρίου ανοίγει μου τά ώτα, εγώ δε ουκ απειθώ, ουδέ αντιλέγω. Τόν νώτόν μου έδωκα εις μάστιγας, τάς δε σιαγόνας μου εις ραπίσματα, τό δε πρόσωπόν μου ουκ απέστρεψα από αισχύνης εμπτυσμάτων, και Κύριος, Κύριος βοηθός μου εγενήθη. Διά τούτο ουκ ενετράπην, αλλ' έθηκα τό πρόσωπόν μου ως στερεάν πέτραν, και έγνων, ότι ου μή αισχυνθώ, ότι εγγίζει ο δικαιώσας με. Τίς ο κρινόμενός μοι; αντιστήτω μοι άμα, και τίς ο κρινόμενός μοι; εγγισάτω μοι. Ιδού Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ιδού πάντες υμείς, ως ιμάτιον, παλαιωθήσεσθε, και ως σής καταφάγεται υμάς. Τίς εν υμίν ο φοβούμενος τόν Κύριον, υπακουσάτω τής φωνής τού παιδός αυτού. Οι πορευόμενοι εν σκότει, και ουκ εστιν αυτοίς φώς, πεποιθήατε επί τώ ονόματι Κυρίου, και αντιστηρισασθε επί τώ Θεώ. Ιδού πάντες υμείς ως πύρ καίετε, και κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τώ φωτί τού πυρός υμών, και τή φλογί, ή εξακαύσατε, δι' εμέ εγένετο ταύτα υμίν, εν λύπη κοιμηθήσεσθε.

Πρός Ρωμαίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 6-10)

Αδελφοί, έτι Χριστός, όντων ημών ασθενών, κατά καιρόν υπέρ ασεβών απέθανε. Μόλις γάρ υπέρ δικαίου τις αποθανείται, υπέρ γάρ τού αγαθού τάχα τις και τολμά αποθανείν. Συνίστησι δε τήν εαυτού αγάπην εις ημάς ο Θεός, ότι έτι, αμαρτωλών όντων ημών, Χριστός υπέρ ημών απέθανε. Πολλώ ούν μάλλον, δικαιωθέντες νύν εν τώ Αίματι αυτού, σωθησόμεθα δι' αυτού από τής οργής. Ει γάρ εχθροί όντες, κατηλλάγη μεν τώ Θεώ, διά τού θανάτου τού Υιού αυτού, πολλώ μάλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα εν τή ζωή αυτού.

Ευαγγέλιον
Εκ τού κατα Μάρκον

Τώ καιρώ εκείνω, οι στρατιώται...
... αι συναναβάσαι αυτώ εις Ιεροσόλυμα.

Ηύριος ο Θεός ευλογητός, ευλογητός Κύριος ημέραν καθ' ημέραν, κατευοδώσαι ημίν ο Θεός τών σωτηρίων ημών, ο Θεός τού σώζειν.

Τρισάγιον Παναγία Τριάς..., Πάτερ ημών..., Ότι σου εστιν..., και τό

Κοντάκιον

Τόν δι' ημάς σταυρωθέντα, δεύτε πάντες υμνήσωμεν, αυτόν γάρ κατείδε Μαρία επί τού ξύλου, και έλεγεν. Ει και σταυρόν υπομένεις, σύ υπάρχεις ο Υιός και Θεός μου.

Τό, Κύριε ελέησον, μ'. Ο εν παντί καιρώ..., Κύριε ελέησον, γ'. Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν..., Εν ονόματι Κυρίου ευλόγησον, Πάτερ. ο Ιερέυς. ο Θεός οικτειρήσαι ημάς..., και τήν παρούσαν.

Ευχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ και άγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, και, οίς επίστασαι κρίμασι, σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ημών..., Ότι σου εστιν..., Κύριε ελέησον, ιβ', Δεύτε προσκυνήσωμεν... γ', και τούς παρόντας Ψαλμούς.

Ψαλμός νγ'

Ο Θεός, εν τώ ονόματί σου σώσόν με, και εν τή δυνάμει σου κρινείς με, ο Θεός, εισάκουσον τής προσευχής μου, ενώπισαι τά ρήματα τού στόματός μου, ότι αλλότριοι επανέστησαν επ' εμέ, και κραταιοί εζήτησαν τήν ψυχήν μου, και ου προέθεντο τόν Θεόν ενώπιον αυτών, Ιδού γάρ ο Θεός βοηθεί μοι, και ο Κύριος αντιλήπτωρ τής ψυχής μου. Αποστρέψει τά κακά τοίς εχθροίς μου, εν τή αληθεία σου εξολόθρευσον αυτούς. Εκουσίως θύσω σοι, εξομολογήσομαι τώ ονόματί σου, Κύριε,

ότι αγαθόν, ότι εκ πάσης θλίψεως ερρύσω με, και εν τοίς εχθροίς μου επείδεν ο οφθαλμός μου.

Ψαλμός ρλθ'

Εξελού με, Κύριε, εξ ανθρώπου πονηρού, από άνδρός αδίκου ρύσαι με. Οί τινες ελογίσαντο αδικίαν εν καρδία, όλην τήν ημέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ηκόνησαν γλώσσαν αυτών, ωσει όφεως, ίός ασπίδων υπό τά χείλη αυτών, Φύλαξόν με, Κύριε, εκ χειρός αμαρτωλού, από ανθρώπων αδικών εξελού με, οίτινες διελογίσαντο τού υποσκελίσαι τά διαβήματά μου. Έκρυψαν υπερήφανοι παγίδα μοι, και σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοίς ποσί μου, εχόμενα τρίβους σκάνδαλα έθεντό μοι. Είπα τώ Κυρίω, Θεός μου εί σύ, ενώτισαι, Κύριε, τήν φωνήν τής δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τής σωτηρίας μου, επεσκίαςας επί τήν κεφαλήν μου, εν ημέρα πολέμου. Μή παραδώς με, Κύριε, από τής επιθυμίας μου αμαρτωλώ, διελογίσαντο κατ' εμού, μή εγκαταλίπησ με, μή ποτε υψωθώσιν. Η κεφαλή τού κυκλώματος αυτών, κόπος τών χειλέων αυτών καλύψει αυτούς. Πεσούνται επ' αυτούς άνθρακες, εν πυρί καταβαλείς αυτούς, εν ταιλαιπωρίαις ου μή υποστώσιν. Ανήρ γλωσσώδης ου κατευθυνθήσεται επί τής γής, άνδρα άδικον κακά θηρεύσει εις διαφθοράν. Έγνων ότι ποιήσει Κύριος τήν κρίσιν τών πτωχών, και τήν δίκην τών πενήτων. Πλήν δίκαιοι εξομολογήσονται τώ ονόματί σου, και κατοικήσουσιν ευθείς σύν τώ προσώπω σου.

Ψαλμός 90

Ο κατοικών εν βοηθεία τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται. Ερεί τώ Κυρίω. Αντιλήπτωρ μου εί, και καταφυγή μου, ο Θεός μου, και ελπιώ επ' αυτόν, ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών, και από λόγου ταραχώδους. Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, και υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπιείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού, ου φοβηθήσ από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας, από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος και δαιμονίου μεσημβρινού. Πεσειται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, και μυριάς εκ δεξιών σου, πρός σέ δε ουκ εγγιεί. Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, και ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει ότι σύ, Κύριε, η ελπίς μου, τόν Υψιστον έθου καταφυγήν σου. Ου προσελεύσεται πρός σέ κακά, και μάστιξ ουκ εγγιεί εν τώ σκηνώματί σου, ότι τοίς Αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου, τού διαφυλάξει σε εν πάσαις ταίς οδοίς σου. Επί χειρών αρουσί σε, μήποτε προσκόψης πρός λίθον τόν πόδα σου. Επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήσ, και καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα. Ότι επ' εμέ ήλπισε, και ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι έγνω τό όνομά μου. Κεκράζεται πρός με, και επακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, και δοξάσω αυτόν. Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, και δειξω αυτώ τό σωτήριόν μου.

Δόξα... Και νύν... Αλληλούϊα, γ' Κύριε ελέησον, γ' Δόξα...

Τροπάριον 'Ηχος β'

Σωτηριάν ειργάσω εν μέσω τής γής, Χριστε ο Θεός, επί Σταυρού τας αχράντους σου χείρας εξέτεινας, επισυνάγων πάντα, τά έθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ότι ουκ έχομεν παρρησίαν διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σου γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός πρός ευμένειαν Δεσπότου. Μή παρίδης αμαρτωλών ικεσίας, η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, και σώζειν δυνάμενος, ο και παθείν υπέρ ημών καταδεξάμενος.

'Ηχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοίς Ιουδαίοις, Λαός μου, τί εποίησά σοι, ή τί σοι παρηνώχλησα; τούς τυφλούς σου εφώτισα, τούς λεπρούς σου εκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ηνωρθωσάμην. Λαός μου, τί εποίησά σοι; και τίμοι ανταπέδωκας; αντί τού μάννα, χολήν, αντί τού ύδατος, όξος, αντί τού αγαπάν με, σταυρώ με προσηλώσατε, ουκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τά έθνη, κακείνα με δοξάσουσι σύν τώ Πατρί και Πνεύματι, καγώ αυτοίς δωρήσομαι, ζωήν αιώνιον.

Και πάλιν τό αυτό

Στίχ. Έδωκαν εις τό βρώμά μου χολήν, και εις τήν δίψαν μου επότισάν με όξος.

Οι νομοθέται τού Ισραήλ, Ιουδαίοι και Φαρισαίοι, ο χορός τών Αποστόλων, βοά πρός υμάς. Ίδε ναός, όν υμείς ελύσατε. Ίδε αμνός, όν υμείς εσταυρώσατε, τάφω παρεδώκατε, αλλ' εξουσία εαυτού ανέστη. Μή πλανάσθε Ιουδαίοι, αυτός γάρ εστιν ο εν θαλάσση σώσας, και εν ερήμω

θρέψας, αυτός εστιν η ζωή και τό φώς, και η ειρήνη τού Κόσμου.

Στίχ. Σώσόν με ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου.

Και πάλιν τό αυτό.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Δεύτε χριστοφόροι λαοί κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ιούδας ο προδότης, σύν ιερεύσιν ανόμοις, κατά τού Σωτήρος ημών, σήμερον ένοχον θανάτου, τόν αθάνατον Λόγον πεποιήκαν, και Πιλάτω προδώσαντες, εν τόπω Κρανίου εσταύρωσαν, και ταύτα πάσχων, εβόα ο Σωτήρ ημών λέγων, Άφες αυτοίς Πάτερ τήν αμαρτίαν ταύτην, όπως γνωσι τά έθνη, τήν εκ νεκρών μου Ανάστασιν.

Και νύν... Πάλιν τό αυτό

Προκείμενον Ήχος δ'

Κύριε ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν τό όνομά σου εν πάση τή γή!

Στίχ. Ότι επήρθη η μεγαλοπρέπειά σου υπεράνω τών ουρανών.

**Προφητείας Ησαίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΝΒ' 13 - ΝΔ', 1)**

Τάδε λέγει Κύριος. Ιδού συνήσει ο παίς μου, και υψωθήσεται, και δοξασθήσεται, και μετεωρισθήσεται σφόδρα. Όν τρόπον εκοτήσονται επί σε πολλοί, ούτως αδοξήσει από τών ανθρώπων τό είδος σου, και η δόξα σου από υιών ανθρώπων. Ούτω θαυμάσονται έθνη πολλά επ' αυτώ, και συνέξουσι βασιλείς τό στόμα αυτών, ότι, οίς ουκ ανηγγέλη περί αυτου, όψονται, και οί ουκ ακηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς επίστευσε τή ακοή ημών, και ο βραχίων Κυριου τίνι απεκαλύφθη; Ανηγγείλαμεν, ως παιδίον εναντίον αυτου, ως ρίζα εν γή διψώση. Ουκ έστιν είδος αυτώ, ουδέ δόξα, και είδομεν αυτόν, και ουκ είχεν είδος, ουδέ κάλλος, αλλά τό είδος αυτου άτιμον, και εκλείπον παρά πάντας τούς υιούς τών ανθρώπων. Άνθρωπος εν πληγή ών, και ειδώς φέρειν μαλακίαν, ότι απέστραπται τό πρόσωπον αυτου, ητιμάσθη και ουκ ελογίσθη. Ούτος τάς αμαρτίας ημών φέρει, και περί ημών οδυνάται, και ημείς ελογισάμεθα αυτόν είναι εν πόνω, και εν πληγή υπό Θεου, και εν κακώσει. Αυτός δε ετραυματίσθη διά τάς αμαρτίας ημών, και μεμαλάκισται διά τάς ανομίας ημών. Παιδεία ειρήνης ημών επ' αυτόν, τώ μώλωπι αυτου ημείς ίάθημεν. Πάντες ως πρόβατα επλανήθημεν, ανθρωπος τή οδώ αυτου επλανήθη. Και Κύριος παρέδωκεν αυτόν ταίς αμαρτίαις ημών, και αυτός διά τό κεκακώσθαι, ουκ ανοίγει τό στόμα αυτου. Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη, και ως αμνός εναντίον τού κείροντος άφωνος, ούτως ουκ ανοίγει τό στόμα αυτου. Εν τή ταπεινώσει αυτου, η κρίσις αυτου ήρθη, τήν δε γενεάν αυτου τίς διηγήσεται; ότι αίρεται από τής γής η ζωή αυτου, από τών ανομιών τού λαού μου ήχθη εις θάνατον. Και δώσω τούς πονηρούς, αντί τής ταφής αυτου, και τούς πλουσίους, αντί τού θανάτου αυτου, ότι ανομίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τώ στόματι αυτου, και βούλεται Κύριος καθάρισαι αυτόν από τής πληγής. Εάν δώτε περί αμαρτίας, η ψυχή υμών όσεται σπέρμα μακρόβιον, και βούλεται Κύριος εν χειρί αυτου αφελείν από τού πόνου τής ψυχής αυτου, δείξει αυτώ φώς, και πλάσαι τή συνέσει, δικαιώσαι δίκαιον, εύ δουλεύοντα πολλοίς, και τάς αμαρτίας αυτών αυτός ανοίσει. Διά τούτο αυτός κληρονομήσει πολλούς, και τών ισχυρών μεριεί σκύλα, ανθ' ών παρεδόθη εις θάνατον η ψυχή αυτου, και εν τοίς ανόμοις ελογίσθη, και αυτός αμαρτίας πολλών ανήνεγκε, και διά τάς αμαρτίας αυτών παρεδόθη. Ευφράνθητι σείρα, ή ου τίκτουσα, ρήξον και βόησον η ουκ ωδίνουσα, ότι πολλά τά τέκνα τής ερήμου μάλλον, ή τής εχούσης τόν άνδρα.

**Πρός Εβραίους Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 11-18)**

Αδελφοί, ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι, εξ ενός πάντες, δι' ήν αιτίαν ουκ επαισχύνεται αδελφούς αυτοούς καλείν, λέγων. Απαγγελώ τό όνομά σου τοίς αδελφοίς μου, εν μέσω εκκλησίας υμνήσω σε. Και πάλιν. Εγώ έσομαι πεπειθώς επ' αυτώ. Και πάλιν. Ιδού εγώ και τά παιδία, ά μοι έδωκεν ο Θεός. Επει ούν τά παιδία κεκοινωνήκε σαρκός και αίματος, και αυτός παραπλησίως μετέσχε τών αυτών, ίνα διά τού θανάτου καταργήση τόν τό κράτος έχοντα τού θανάτου, τουτέστι τόν διάβολον, και απαλλάξη τούτους, όσοι φόβω θανάτου, διαπαντός τού ζήν ένοχοι ήσαν δουλείας, ου γάρ δήπου Αγγέλων επιλαμβάνεται, αλλά σπέρματος Αβραάμ επιλαμβάνεται. Όθεν ώφειλε κατά πάντα τοίς αδελφοίς ομοιωθήναι, ίνα ελεήμων γένηται, και πιστός Αρχιερεύς τά προς τόν Θεόν, εις τό ιλάσκεσθαι τάς αμαρτίας τού λαού, εν ώ γάρ πέπονθεν αυτός πειρασθείς, δύναται τοίς

πειραζομένοις βοηθήσαι.

Ευαγγέλιον

Κατά Λουκάν

Τώ καιρώ εκείνω, ήγοντο σύν τώ Ιησού...

... ορώσαι ταύτα.

Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ημάς οι οικτιρμοί σου, Κύριε, ότι επτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ημίν, ο Θεός, ο σωτήρ ημών, ένεκεν τής δόξης τού ονόματός σου, Κύριε, ρύσαι ημάς, καί ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών, ένεκεν τού ονόματός σου.

Τρισάγιον, Παναγία Τριάς..., Πάτερ ημών..., Ότι σου εστιν..., καί τό

Κοντάκιον

Τόν δι' ημάς σταυρωθέντα, δεύτε πάντες υμνήσωμεν, αυτόν γάρ κατείδε Μαρια επί τού ξύλου καί έλεγεν. Ει καί σταυρόν υπομένεις, σύ υπάρχεις ο Υιός καί Θεός μου.

Κύριε ελέησον, μ' ο εν παντί καιρώ..., Κύριε ελέησον. γ'. Δόξα... Καί νυν... Τήν Τιμιωτέραν..., Εν ονόματι Κυρίου ευλόγησον Πάτερ. Ο Ιερεύς. ο Θεός οικτειρήσαι ημάς..., καί τήν

Ευχήν

Θεέ καί Κύριε τών δυνάμεων, καί πάσης κτίσεως δημιουργέ, ο διά σπλάγχνα ανεικάστου ελέους σου, τόν μονογενή σου Υιόν, τόν Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, καταπέμψας επί σωτηρία τού γένους ημών, καί διά τού τιμίου αυτού Σταυρού, τό χειρόγραφον τών αμαρτιών ημών διαρρήξας, καί θριαμβεύσας εν αυτώ τās αρχάς καί εξουσίας τού σκότους, αυτός, Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καί ημών τών αμαρτωλών τās ευχαριστηρίους ταύτας καί ικετηρίους εντεύξεις, καί ρύσαι ημάς από παντός ολεθρίου καί σκοτεινού παραπτώματος, καί πάντων τών κακώσαι ημάς ζητούντων, ορατών καί αοράτων εχθρών. Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τās σάρκας ημών, καί μή εκκλίνης τās καρδίας ημών εις λόγους, ή εις λογισμούς πονηρίας, αλλά τώ πόθω σου τρώσον ημών τās ψυχάς, ίνα πρός σέ διαπαντός ατενίζοντες, καί τώ παρά σου φωτί οδηγούμενοι, σέ τό απρόσιτον καί αίδιον κατοπτεύοντες φώς, ακατάπαυστόν σοι τήν εξομολόγησιν, καί ευχαριστίαν αναπέμπομεν, τώ ανάρχω Πατρί σύν τώ μονογενεί σου Υιώ, καί τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ημών..., Ότι σου εστιν..., Δεύτε προσκυνήσωμεν... γ', καί τούς επομενους ψαλμούς.

Ψαλμός ξη'

Σώσόν με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου. Ενεπάγην εις ιλύν βυθού, καί ουκ έστιν υπόστασις, ήλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί καταίγισ καταπόντισέ με. Εκοπίασα κράζων, εβραγχίασεν ο λάρυγξ μου, εξέλιπον οι οφθαλμοί μου από τού ελπίζειν με επί τόν Θεόν μου. Επληθύνθησαν υπέρ τās τρίχας τής κεφαλής μου οι μισούντές με δωρεάν. Εκκραταιώθησαν οι εχθροί μου, οι εκδιώκοντές με αδίκως, ά ουχ ήρπαζον, τότε απετίννουσ, ο Θεός, σύ έγνως τήν αφροσύνην μου, καί αι πλημμέλειαί μου από σου ουκ απεκρύβησαν. Μή αισχυνθείησιν επ' εμέ οι υπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τών δυνάμεων, μηδέ εντραπήθησιν επ' εμέ οι ζητούντές σε, ο Θεός τού Ισραήλ, ότι ένεκά σου υπήνεγκα ονειδισμόν, εκάλυψεν εντροπή τό πρόσωπόν μου. Απηλλοτριωμένος εγενήθην τοίς αδελφοίς μου, καί ξένος τοίς υιοίς τής μητρός μου. Ότι ο ζήλος τού οικου σου κατέφαγέ με, καί οι ονειδισμοί τών ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ. Καί συνεκάλυψα εν νηστεία τήν ψυχήν μου, καί εγενήθη εις ονειδισμούς εμοί. Καί εθέμην τό ένδυμά μου σάκκον, καί εγενόμην αυτοίς εις παραβολήν. Κατ' εμού ηδολέσχουν οι καθήμενοι εν πύλαις, καί εις εμέ έψαλλον οι πίνοντες οίνον. Εγώ δε τή προσευχή μου πρός σέ, Κύριε, καιρός ευδοκίας. Ο Θεός, εν τώ πληθί τού ελέους σου επάκουσόν μου, εν αληθεία τής σωτηρίας σου. Σώσόν με από πηλού, ίνα μή εμπαγώ, ρυσθειήν εκ τών μισούντων με, καί εκ τών βαθέων τών υδάτων. Μή με καταποντισάτω καταίγισ ύδατος, μηδέ καταπιέτω με βυθός, μηδέ συσχέτω επ' εμέ φρέαρ τό

στόμα αυτού. Εισάκουσόν μου, Κύριε, ότι χρηστόν τό έλεός σου, κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου επίβλεπον επ' εμέ. Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου. Πρόσχες τή ψυχή μου, και λύτρωσαι αυτήν, ένεκα τών εχθρών μου ρύσαι με. Σύ γάρ γινώσκεις τόν ονειδισμόν μου και τήν αισχύνην μου, και τήν εντροπήν μου. Εναντίον σου πάντες οι θλίβοντές με, ονειδισμόν προσεδόκησεν η ψυχή μου, και ταλαιπωρίαν. Και υπέμεινα συλλυπούμενον, και ουχ υπήρξε, και παρακαλούντας, και ουχ εύρον. Και έδωκαν εις τό βρώμά μου χολήν, και εις τήν δίψαν μου επόπισάν με όξος. Γενηθήτω η τράπεζα αυτών, ενώπιον αυτών εις παγίδα, και εις ανταπόδοσιν, και εις σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οι οφθαλμοί αυτών τού μή βλέπειν, και τόν νώτον αυτών διαπαντός σύγκαμψον. Έκχεον επ' αυτούς τήν οργήν σου, και ο θυμός τής οργής σου καταλάβοι αυτούς. Γενηθήτω η έπαυλις αυτών ηρημωμένη, και εν τοίς σκηνώμασιν αυτών μή έστω ο κατοικών. Ότι, όν σύ επάταξας, αυτοί κατεδίωξαν, και επί τό άλγος τών τραυμάτων μου προσέθησαν. Πρόσθεσ ανομίαν επί τή ανομία αυτών, και μή εισελθέτωσαν εν δικαιοσύνη σου. Εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων, και μετά δικαίων μή γραφήτωσαν. Πτωχός και αλγών ειμι εγώ, η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου. Αινέσω τό όνομα τού Θεού μου μετ' ωδής, μεγαλυνώ αυτόν εν αινέσει. Και αρέσει τώ Θεώ υπέρ μόσχον νέον, κέρατα εκφέροντα και Οπλάς. Ιδέτωσαν πτωχοί, και ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, και ζήσεται η ψυχή ημών. Ότι εισήκουσε τών πενήτων ο Κύριος, και τούς πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν. Αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί και η γή, θάλασσα και πάντα τά έρποντα εν αυτή. Ότι ο Θεός σώσει τήν Σιών, και οικοδομηθήσονται αι πόλεις τής Ιουδαίας. Και κατοικήσουσιν εκεί, και κληρονομήσουσιν αυτήν. Και τό σπέρμα τών δούλων σου καθέξουσιν αυτήν, και οι αγαπώντες τό όνομά σου κατασκηνώσουσιν εν αυτή.

Ψαλμός ξθ'

Ο Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν, και εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι. Εύγε, εύγε. Αγαλλιάσθωσαν, και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου. Εγώ δε πτωχός ειμι και πένης. Ο Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου και ρύστης μου εί σύ. Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός πε'

Κλίνον, Κύριε, τό ούς σου, και επάκουσόν μου, ότι πτωχός και πένης ειμί εγώ. Φύλαξον τήν ψυχήν μου, ότι όσιός ειμι, σώσον τόν δούλόν σου, ο Θεός μου, τόν ελπίζοντα επί σε. Ελέησόν με, Κύριε, ότι πρόσ σε κεκράζομαι όλην τήν ημέραν, εύφρανον τήν ψυχήν τού δούλου σου, ότι πρόσ σε ήρα τήν ψυχήν μου. Ότι σύ, Κύριε, χρηστός, και επεικής, και πολυέλεος πάσι τοίς επικαλουμένοις σε. Ενώπισαι, Κύριε, τήν προσευχήν μου, και πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου. Εν ημέρα θλίψεώς μου εκέκραξα πρόσ σε, ότι επήκουσάς μου. Ουκ έστιν όμοιός σοι εν θεοίς Κύριε, και ουκ έστι κατά τά έργα σου. Πάντα τά έθνη, όσα εποίησας, ήξουσι και προσκυνήσουσιν ενώπιόν σου, Κύριε, και δοξάσουσι τό όνομά σου. Ότι μέγας εί σύ, και ποιών θαυμάσια, σύ εί Θεός μόνος. Οδήγησόν με, Κύριε, εν τή οδώ σου, και πορεύσομαι εν τή αληθεία σου, ευφρανθήτω η καρδιά μου, τού φοβείσθαι τό όνομά σου. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη καρδιά μου, και δοξάσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα. Ότι τό έλεός σου μέγα επ' εμέ, και ερρύσω τήν ψυχήν μου εξ Άδου κατωτάτου. Ο Θεός, παράνομοι επανέστησαν επ' εμέ, και συναγωγή κραταιών εξήτησαν τήν ψυχήν μου, και ου προέθεντό σε ενώπιον αυτών. Και σύ, Κύριε ο Θεός μου, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. Επίβλεπον επ' εμέ, και ελέησόν με, δός τό κράτος σου τώ παιδί σου, και σώσον τόν υιόν τής παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' εμού σημείον εις αγαθόν, και ιδέτωσαν οι μισούντές με, και αισχυνθήτωσαν, ότι σύ, Κύριε, εβοήθησάς μοι, και παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Και νύν... Αλληλούϊα, γ' Κύριε ελέησον γ' Δόξα...

Τροπάριον Ήχος πλ. δ

Βλέπων ο Ληστής τόν αρχηγόν τής ζωής, επί Σταυρού κρεμάμενον, έλεγεν. Ει μή Θεός υπήρχε σαρκωθείς, ο σύν ημίν σταυρωθείς, ουκ άν ο ήλιος τάς ακτίνας εναπέκρυσεν, ουδέ η γή σειομένη εκυμαί νετο. Αλλ' ο πάντων ανεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, εν τή Βασιλεία σου.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, και σταύρωσιν υπομείνας Αγαθέ. Ο θανάτω τόν θάνατον

σκυλεύσας, καί Ἐγερσιν δείξας ως Θεός, μή παρίδης οὐς ἐπλασας τή χειρί σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν υπέρ ημών, καί σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

Ἦχος βαρύς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τόν ουρανοῦ καί γῆς Ποιητήν, ἐπί Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τήν ἡμέραν δέ πάλιν εἰς νύκτα μετελούσαν, καί τήν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσιν, σώματα νεκρῶν, μεθ' ὧν προσκυνούμεν σε, σώσον ἡμᾶς.

Καί πάλιν τό αὐτό

Στίχ. Διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου εαυτοῖς, καί ἐπί τόν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον.

Ἦχος β'

Ὅτε σέ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τόν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτοῦς. Τί υμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς υμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καί νῦν, τίμοι ἀναποδίδοτε; πονηρά ἀντί ἀγαθῶν, ἀντί στόλου πυρός Σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντί νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντί τοῦ μάννα, χολήν μοι προσηνέγκατε, ἀντί τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τά ἔθνη, κακεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τό βρώμά μου χολήν, καί εἰς τήν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Καί πάλιν τό αὐτό

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τήν γῆν κρεμάσας. (ἐκ γ'). Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τόν ουρανό ἐν νεφέλαις. Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθέρωσας τόν Ἀδάμ. Ἥλιος προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνούμεν σου τά Πάθη Χριστέ. (ἐκ γ'). Δείξον ἡμῖν καί τήν ἐνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Προκειμένον Ἦχος πλ. β'

Εἶπεν ἀφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

Προφητείας Ἰερεμίου τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΑ', 18-23, ΙΒ', 1-5, 9-11, 14-15)

Κύριε, γνῶρισόν μοι, καί γνώσομαι. Τότε εἶδον τά ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δέ, ὡς ἀρνίον ἀκακῶν ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καί ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τόν ἄρτον αὐτοῦ, καί ἐκτρίψωμεν αὐτόν ἀπὸ γῆς ζώντων, καί τό ὄνομα αὐτοῦ οὐ μή μνησθῆ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρούς, καί καρδίας, ἴδοιμι τήν παρά σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τό δικαίωμά μου. Διά τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοῦ ἀνδρα Ἀναθῶθ, τοῦς ζητούντας τήν ψυχὴν μου, τοῦς λέγοντας, οὐ μή προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δέ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν. Ἰδοῦ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καί οἱ υἱοὶ αὐτῶν καί αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καί ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοῦς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλήν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα, ἐφύτευσας αὐτούς, καί ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποίησαντο, καί ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγύς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καί πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καί σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδας με, καί δεδοκίμακας τήν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτούς ὡσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἀγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. Ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καί πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ, ξηρανθήσεται, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καί πετεινά, ὅτι εἶπον, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοῦς Τιμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καί ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τά θηρία τοῦ ἀγροῦ, καί ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τόν ἀμπελώνα μου, ἐμόλυναν τήν μερίδα μου, ἔδωκαν τήν μερίδα τήν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀππομένων τῆς

κληρονομίας μου, ἤς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνασπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικίω αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Εβραίους Ἐπιστολὴς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ι', 19-31)

Ἀδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ, ἦν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος (τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ) καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφῶρᾳ πίστεως, ἐρραπισμένο τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος), καὶ κατανοώμεν ἀλλήλους, εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος πισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσω βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τὴν νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσίαν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει, πόσω (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγασάμενος, ἐν ᾧ ἠγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνουβρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀναπαυδῶσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...
... ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Μὴ δὴ παραδῶ ἡς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ, τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν..., Ὅτι σοῦ ἐστιν..., καὶ τό

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες υμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν υπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον, μ' ὁ ἐν παντίκαιρῷ..., Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα... Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς..., καὶ τὴν ἐπομένην

Εὐχήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιού Ἰούλου κρεμάμενος, τῷ ευγνώμονι Ληστή, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἀραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέπει εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνεῖκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σώσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι, καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθῶντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν κατανήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν ευφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ ευφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπῶντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Είτα λέγομεν χύμα τούς Μακαρισμούς.

Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται.

Μακάριοι οι πραείς, ότι αυτοί κληρονομήσουσι τήν γήν.

Μακάριοι οι πεινώντες καί διψώντες τήν δικαιοσύνην, ότι αυτοί χορτασθήσονται.

Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται.

Μακάριοι οι καθαροί τή καρδία, ότι αυτοί τόν Θεόν όψονται.

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί Υιοί Θεού κληθήσονται.

Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστιν η Βασιλεία τών ουρανών.

Μακάριοι εστέ όταν ονειδίσωσιν υμάς, καί διώξωσι, καί είπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' υμών, ψευδόμενοι ένεκεν εμού.

Χαίρετε καί αγαλλιόσθε, ότι ο μισθός υμών πολός εν τοίς ουρανοίς.

Εν τή Βασιλεία σου μνήσθητι ημών, Κύριε... καί τούς λοιπούς. Χορός ο επουράνιος..., Πιστεύω εις ένα Θεόν..., Άνες, άφες..., Πάτερ ημών..., Ότι σου εστιν..., καί τό

Κοντάκιον

Τόν δι' ημάς σταυρωθέντα δεύτε πάντες υμνήσωμεν. αυτόν γάρ κατείδε Μαρία επί τού ξύλου, καί έλεγεν. Ει καί σταυρόν υπομένεις, σύ υπάρχεις ο Υιός καί Θεός μου.

Είτα, Κύριε ελέησον ιβ', Είη τό όνομα Κυρίου..., εκ γ' καί τόν Ψαλμόν, Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ...

†97top

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Περί ώραν δεκάτην τής ημέρας σημαίνει. Ευλογήσαντος δέ τού ερέως, αρχομένου τού Λυχνικού, λέγομεν τόν Προοιμιακόν καί μετά τήν μεγάλην Συναπτήν, τό, Κύριε εκέκραξα. εν ώ ιστώμεν Στίχους ς', καί ψάλλομεν τά εφεξής Στιχηρά Ιδιόμελα πέντε.

Ήχος α'

Πάσα η κτίσις, ηλλοιούτο φόβω, θεωρούσά σε, εν σταυρώ κρεμάμενον Χριστέ, ο ήλιος εσκοτίζετο, καί γής τά θεμέλια συνεταράττετο, τά πάντα συνέπασχον, τώ τά πάντα κτίσαντι, ο εκουσίως δι' ημάς υπομείνας, Κύριε δόξα σοι. (Δίς)

Ήχος β'

Λαός δυσσεβής καί παράνομος, ίνα, τί μελετά κενά; ίνα τί τήν ζωήν τών απάντων θανάτω κατεδίκασε; Μέγα θαύμα! ότι ο Κτίστης τού Κόσμου, εις χείρας ανόμων παραδίδοται, καί επί ξύλου ανυψούται, ο φιλόανθρωπος, ίνα τούς εν Άδη δεσμώτας ελευθερώση κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Σήμερον σε θεωρούσα, η άμεμπτος Παρθένος, εν Σταυρώ Λόγε αναρτώμενον, οδυρομένη μητρώα σπλάγχνα, ετέρωτο τήν καρδίαν πικρώς, καί στεναζουσα οδυνηρώς εκ βάθους ψυχής, παρειάς σύν θριγι καταξίνουσα, κατετρύχετο, διό καί τό στήθος τύπτουσα, ανέκραγε γοερώς. Οίμοι θείον Τέκνον! οίμοι τό φώς τού Κόσμου! τί έδυσ εξ οφθαλμών μου, ο Αμνός τού Θεού; όθεν αι στρατιαί τών Ασωμάτων, τρόμω, συνεχίχοντο λέγουσαι. Ακατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Επί ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σέ τόν πάντων Κτίστην καί Θεόν, η σέ ασπώρως

τεκούσα, εβόα πικρώς. Υιέ μου, πού τό κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; ου φέρω καθοράν σε, αδίκως σταυρούμενον, σπεύσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καγώ, σοῦ τήν εκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ο Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτω, καί σταυρῶ παραδίδοται ο Κτίστης τῶν ἀπάντων, ως ἀμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἡλοῖς προσπήγνυται, καί τήν πλευράν κεντάται, καί τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, ο μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζεται, ο Λυτρωτῆς τοῦ Κόσμου, καί ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαιίζεται, ο Πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὁ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τόν ἴδιον Πατέρα, λέγων. Ἄφες αὐτοῖς τήν ἀμαρτίαν ταύτην, ου, γάρ οἶδασιν οἱ ἀνομοί, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ω! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, τόν Βασιλέα τῆς Κτίσεως κατεδίκασε θανάτω, μή αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἄς ἀναμνησκῶν, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς. Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν, ου θαυμάτων ἐπέπλησα τήν Ἰουδαίαν, ου νεκρούς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; ου πάσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καί νόσον, τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντί τῶν ἰαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντί ζωῆς νεκρούντες, κρεμώντες ἐπὶ ξύλου, ως κακούργον, τόν εὐεργέτην, ως παράνομον, τόν νομοδότην, ως κατὰκριτον, τόν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Φοβερὸν καί παράδοξον Μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθοράται. Ο ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ο λύων τόν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ο ἐτάζων καρδίας καί νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ κατακλείεται, ο τήν ἄβυσσον κλείσας, πιλάτω παρίσταται, ὡ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ραπίζεται χεῖρὶ τοῦ πλάσματος, ο Πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ο κρίνων ζῶντας καί νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ο καθαιρέτης τοῦ Ἄδου. Ο πάντα φέρων συμπαθῶς, καί πάντας σώσας τῆς ἀράς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Διεμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου εαυτοῖς, καί ἐπὶ τόν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον.

Στίχ. Ο Θεός, ο Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Τῆς Εξόδου τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΛΓ' 11-23)

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ως εἶ τις λαλήσει πρὸς τόν εαυτοῦ φίλον, καί ἀπελύετο εἰς τήν παρεμβολήν. Ο δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱός Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καί εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τόν λαόν τούτον, σύ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὅν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σύ δὲ μοι εἶπας. Οἶδά σε παρά πάντας, καί χάριν ἔχεις παρ' ἐμοῦ. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὡ ἐυρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καί ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τό ἔθνος τό μέγα τούτο. Καί λέγει. Αὐτός προπορεύσομαί σου, καί καταπαύσω σε, καί εἶπε πρὸς αὐτόν. Εἰ μή σύ αὐτός συμπορεύση μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καί πῶς γνωστόν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρά σοί, ἐγώ τε καί ο λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καί ἐνδοξαστήσομαι ἐγώ τε, καί ο λαός σου παρά πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Καί τούτῳ σοι τόν λόγον, ὅν εἶρηκας, ποιήσω, εὕρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καί οἶδά σε παρά πάντας. Καί λέγει Μωϋσῆς. Δείξόν μοι τήν σεαυτοῦ δόξαν. Καί εἶπεν. Ἐγώ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καί καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καί ἐλεήσω, ὅν ἂν ἐλεώ, καί οἰκτιρήσω, ὅν ἂν οἰκτείρω. Καί εἶπεν, ου δυνήσῃ ἰδεῖν τό πρόσωπόν μου, ου γάρ μή ἴδῃ ἄνθρωπος τό πρόσωπόν μου, καί ζήσεται. Καί εἶπε Κύριος, ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοῦ, καί στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἠνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καί θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καί σκεπάσω τῇ χεῖρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῳ, καί ἀφελῶ τήν χεῖρά μου, καί τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τό δὲ πρόσωπόν μου οὐκ οφθήσεταιί σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντάς με.

Στίχ. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν.

Ἰώβ τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΒ', 12-17)

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰώβ μάλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι εξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια.

Γεννώνται δέ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ ευρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζήσθη δὲ Ἰωβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν εβδομηκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησθη διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσασθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσιπίδι, ἐπὶ τοῖς ὄρισις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας, προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ, λαβῶν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ὃ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρός δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΝΒ', 13 - ΝΔ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκοπήσονται ἐπὶ σε πολλοί, οὕτως ἀδοξήσεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ δι' ἡψώση, οὐκ ἐστὶν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὧν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν οὐδυνάται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ οδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ, τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ Κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτόν τῆς πληγῆς. Ἐάν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τὴν συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὐ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει, διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Ευφράνηθη στείρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥήξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιά θανάτου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Α' 18 - Β', 2)

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ. Ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Πού σοφός; πού γραμματεὺς; πού συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν, ὅτι τὸ μωρόν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενές τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γάρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ ευγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι

πάσα σάρξ ενώπιον τού Θεού. Εξ αυτού δέ υμείς εστε εν Χριστω Ιησού, ός εγενήθη ημίν σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε καί αγιασμός καί απολύτρωσις, ίνα, καθώς γέγραπται. ο καυχώμενος, εν Κυρίω καυχάσθω, καγώ δέ, ελθών προς υμάς, αδελφοί, ήλθον, ου καθ' υπεροχήν λόγου, ή σοφίας, καταγγέλλων υμίν τό μαρτύριον τού Θεού, ου γάρ έκρινα τού ειδέναι τι εν υμίν, ειμή Ιησούν Χριστόν, καί τούτον εσταυρωμένον.

Αλληλούια Ήχος πλ. α'

Σώσόν με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου.

Στίχ. Καί έδωκαν εις τό βρώμά μου χολήν, καί εις τήν δίψαν μου επότισάν με όζος.

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οι οφθαλμοί αυτών, τού μή βλέπειν.

Ευαγγέλιον

Κατά Ματθαίον

Τώ καιρώ εκείνω, συμβούλιον έλαβον...

... καθήμεναι απέναντι τού τάφου.

Απόστιχα

Στιχηρά Αυτόμελα

Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν, ο Αριμαθαίας καθείλε, τήν τών απάντων ζωήν, σμύρνη καί σινδόνι σε Χριστέ εκήδευσε, καί τώ πόθω ηπειγέτο, καρδιά, καί χειλει, σώμα τό ακήρατον, σου περιπτύξασθαι, όμως συστελλόμενος φόβω, χαίρων ανεβόα σοι. Δόξα, τή συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Ότε εν τώ τάφω τώ καινώ, υπέρ τού παντός κατετέθης, ο Λυτρωτής τού παντός, Άδης ο παγγέλαστος, ιδών σε έπτηξεν, οι μοχλοί συνετριβήσαν, εθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ηνοιχθησαν, νεκροί ανίσταντο, τότε ο Αδάμ ευχαρίστως, χαίρων ανεβόα σοι. Δόξα, τή συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καί γάρ εσερέωσε τήν Οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Ότε εν τώ τάφω σαρκικώς, θέλων συνεκλείσθης ο φύσει, τή τής θεότητος, μένων απεριγράφτος, καί αδιόριστος, τά θανάτου απέκλεισας, ταμεία καί Άδου, άπαντα εκένωσας, Χριστέ βασιλεια, τότε καί τό Σάββατον τούτο, θείας ευλογίας καί δόξης, καί τής σής λαμπρότητος ηξίωσας.

Στίχ. Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Ότε αι δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον υπ' ανόμων εώρων, συκοφαντούμενον, έφριπτον τήν άφατον, μακροθυμίαν σου, καί τόν λίθον τού μνήματος, χερσί σφραγισθέντα, αίς σου τήν ακήρατον, πλευράν ελόγχευσαν, όμως τή ημών σωτηρία, χαίρουσαι εβόων σοι. Δόξα, τή συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νύν...

Ιδιόμελον Ήχος πλ. α'

Σέ τόν αναβαλλόμενον, τό φώς ώσπερ Ιμάτιον, καθελών Ιωσήφ από τού ξύλου, σύν Νικοδήμω, καί θεωρήσας νεκρόν γυμνόν άταφον, ευσυμπάθητον θρήνον αναλαβών, οδυρόμενος έλεγεν. Οίμοι, γλυκύτατε Ιησού! όν πρό μικρού ο ήλιος εν Σταυρώ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καί η γή τώ φόβω εκυμαίνετο, καί διερρήγγυτο ναού τό καταπέτασμα, αλλ' ιδού νύν βλέπω σε, δι' εμέ εκουσίως υπελεθόντα θάνατον, πώς σε κηδεύσω Θεέ μου; ή πώς σινδόσιν ειλήσω; ποίαις χερσί δέ προσπαύσω, τό σόν ακήρα τον σώμα; ή ποία άσματα μέλπω, τή σή εξόδω Οικτίρμον; Μεγαλύνω τά Πάθη σου, υμνολογώ καί τήν Ταφήν σου, σύν τή Αναστάσει, κραυγάζων. Κύριε δόξα σοι.

Απολυτίκια Ήχος β'

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά, ειλήσας καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Ταίς Μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνήμα επιστάς, ο Άγγελος εβόα. Τά μύρα τοίς θνητοίς υπάρχει αρμόδια, Χριστός, δε διαφθοράς εδείχθη αλλότριος.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ

Τροπάρια Ἦχος β'

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά, ειλήσας καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Δόξα...

Ότε κατήλθες πρός τόν θάνατον, η ζωή η αθάνατος, τότε τόν Άδην ενέκρωσας, τή αστραπή τής θεότητος, ότε δε καί τούς τεθνεώτας εκ τών καταχθονίων ανέστησας, πάσαι αι Δυνάμεις τών επουρανίων εκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Καί νύν...

Ταίς Μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνήμα επιστάς, ο Άγγελος εβόα. Τά μύρα τοίς θνητοίς υπάρχει αρμόδια, Χριστός δε διαφθοράς εδείχθη αλλότριος.

Μετά ταύτα άρχόμεθα ψάλλειν μετά μέλους τά επόμενα Τροπάρια, ήτοι τά εγκώμια, μετά τού Αμώμου, εις στάσεις τρείς, λέγοντες ανά Στίχον εξ αυτού μεθ' έν έκαστον Τροπάριον Εκφωνεί δε ό πρώτος Χορός, εις.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἦχος πλ. α'

Έυλογητός εί, Κύριε, διδάξόν με τά δικαιώματά σου.

Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ, οι πορευόμενοι εν νόμω Κυρίου.

Τά Εγκώμια

Η ζωή εν τάφω, κατετέθης Χριστέ, καί Αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τήν σήν.

Μακάριοι οι εξερευνώντες τά μαρτύρια αυτού, εν όλη καρδιά εκζητήσουσιν αυτόν.

Η ζωή πώς θνήσκεις; πώς καί τάφω οικείς; τού θανάτου τό βασίλειον λύεις δε, καί τού Άδου τούς νεκρούς εξανιστάς.

Ου γάρ οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, εν ταίς οδοίς αυτού επορεύθησαν.

Μεγαλύνομέν σε, Ιησού Βασιλεύ, καί τιμώνεν τήν Ταφήν καί τά Πάθη σου, δι' ών έσωσας ημάς εκ τής φθοράς.

Σύ ενετείλω τάς εντολάς σου, τού φυλάξασθαι σφόδρα.

Μέτρα γής ο στήσας, εν σμικρώ κατοικείς, Ιησού παμβασιλεύ τάφω σήμερον, εκ μνημάτων τούς θανέντας ανιστών.

Όφελον κατευθυνθείησαν αί οδοί μου...

Ιησού Χριστέ μου, Βασιλεύ τού παντός, τί ζητών τοίς εν τώ Άδη ελήλυθας; ή τό γένος απολύσαι τών βροτών.

Τότε ου μή αισχυνθώ εν τώ με επιβλέπειν..

Ο Δεσπότης πάντων, καθοράται νεκρός, καί εν μνήματι καινώ κατατίθεται, ο κενώσας τά μνημεία τών νεκρών.

Έξομολογήσομαί σοι εν ευθύτητι καρδιάς...

Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ, καί θανάτω σου τόν θάνατον ώλεσας, καί επήγασας τώ Κόσμω, τήν ζωήν.

Τά δικαιώματά σου φυλάξω, μή με εγκαταλίπης έως σφόδρα.

Μετά τών κακούργων, ως κακούργος Χριστέ, ελογίσθης δικαίων ημάς άπαντας, κακουργίας τού αρχαίου πτερνιστού.

Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τήν οδόν αυτού;

Ο ωραίος κάλλει, παρά πάντας βροτούς, ως ανειδέος νεκρός καταφαίνεται, ο τήν φύσιν ωραΐσας τού παντός.

Εν όλη καρδιά μου εξεζήτησά σε, μή απώση με από τών εντολών σου.

Άδης πώς υποίσει, Σώτερ παρουσίαν τήν σήν, καί μή θάπτον συνθλασθειή σχοτούμενος, αστραπήσ φωτός σου αίγλη εκτυφλωθείς;

Εν τή καρδιά μου έκρυσπα τά λόγια σου, όπως άν μή αμάρτω σοι.

Ιησού γλυκύ μοι, καί σωτήριον φώς, τάφω πώς εν σκοτεινώ κατακέκρυσαι; ώ αφάτου, καί αρρήτου ανοχής!

Ευλογητός εί Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Απορεί καί φύσις, νοερά καί πληθύς, η ασώματος Χριστέ τό μυστήριον, τής αφράστου καί αρρήτου σου ταφής.

Εν τοίς χείλεσί μου εξήγγειλα πάντα τά κρίματα τού στόματός σου.

Ω θαυμάτων ξένων! ώ πραγμάτων καινών! Ο πνοής μοι χορηγός άπνους φέρεται, κηδεύομενος χερσί τού Ιωσήφ.

Εν τή οδώ τών μαρτυρίων σου ετέρφθην...

Καί εν τάφω έδυς, καί τών κόλπων Χριστέ τών πατρώων ουδαμώς απεφοίτησας, τούτο ξένον καί παράδοξον ομού.

Εν ταίς εντολαίς σου αδολεσχήσω, καί κατανοήσω τάς οδούς σου.

Αληθής καί πόλου, καί τής γής Βασιλεύς, ει καί τάφω σμικροτάτω συγκέκλεισαι, επεγνωσθης πάση κτίσει Ιησού.

Εν τοίς δικαιώμασί σου μελετήσω, ουκ επιλήσομαι τών λόγων σου.

Σού τεθέντος τάφω, πλαστουργέτα Χριστέ, τά τού Άδου εσαλεύθη θεμέλια, καί μνημεία ηνεώχθη τών βροτών.

Ανταπόδος τώ δούλω σου, ζήσόν με, καί φυλάξω τούς λόγους σου.

Ο τήν γήν κατέχων, τή δρακί νεκρωθείς, σαρκικώς υπό τής γής νύν συνέχεται, τούς νεκρούς λυτρών τής Άδου συνοχής.

Αποκάλυπον τούς οφθαλμούς μου, καί κατανοήσω τά θαυμάσια εκ τού νόμου σου.

Εκ φθοράς ανέβης, η ζωή μου Σωτήρ, σου θανόντος καί νεκροίς προσφοιτήσαντος, καί συνθλάσαντος τού Άδου τούς μοχλούς.

Πάροικος εγώ ειμι εν τή γή, μή αποκρύψης απ' εμού τάς εντολάς σου.

Ως φωτός λυχνία, νύν η σάρξ τού Θεού, υπό γήν ως υπό μόδιον κρύπτεται, καί διώκει τόν εν Άδη σκοτασμόν.

Επεπόθησεν η ψυχή μου, τού επιθυμήσαι τά κρίματά σου εν παντί καιρώ.

Νοερών συντρέχει, στρατιών η πληθύς, Ιωσήφ καί Νικοδήμω συστειλαί σε, τόν αχώρητον εν μνήματι σμικρώ.

Επετίμησας υπερηφάνοις, επικατάρατοι οι εκκλίνοντες από τών εντολών σου.

Νεκρωθείς βουλήσει, καί θεθείς υπό γήν, ζωοβρύτα Ιησού μου εζώωσας, νεκρωθέντα παραβάσει με πικρά.

Περίελε απ' εμού όνειδος καί εξουδένωσιν...

Ηλλοιούτο πάσα, κτίσις πάθει τώ σώ, πάντα γάρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καί γάρ εκάθησαν άρχοντες, καί κατ' εμού κατελάουν...

Τής ζωής τήν πέτραν εν κοιλία λαβών, Άδης ο παμφάγος εξήμεσεν, εξ αιώνος ούς κατέπιε νεκρούς.

Καί γάρ τά μαρτύριά σου μελέτη μου εστί...

Εν καινώ μνημείω, κατετέθης Χριστέ, καί τήν φύσιν τών βροτών ανεκαίνισας, αναστάς θεοπρεπώς εκ τών νεκρών.

Εκολλήθη τώ εδάφει η ψυχή μου, ζήσόν με κατά τόν λόγον σου.

Επί γής κατήλθες, ίνα σώσης Αδάμ, καί εν γή μή ευρηκώς τούτον Δέσποτα, μέχρις Άδου κατελήλυθας ζητών.

Τάς Οδούς μου εξήγγειλα, καί επήκουσάς μου, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Συγκλονείται φόβω, πάσα Λόγε η γή, καί Φωσφόρος τάς ακτίνας απέκρυψε, τού μεγίστου γή κρυβέντος σου φωτός.

Όδόν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με...

Ως βροτός μέν θνήσκεις, εκουσίως Σωτήρ, ως Θεός δέ τούς θνητούς εξανέστησας, εκ μνημάτων καί βυθού αμαρτιών.

Ενύσταξεν η ψυχή μου από ακηδίας, βεβαίωσόν με εν τοίς λόγοις σου.

Δακρυρρούς θρήνους, επί σέ η Αγνή, μητρικώς ώ Ιησού επιρραίνουσα, ανεβόα. Πώς κηδεύσω σε Υιέ;

Όδόν αδικίας απόστησον απ' εμού...

Όσπερ σίτου κόκκος, υποδύς κόλπους γής, τόν πολύχουν αποδέδωκας άσταχυν, αναστήσας τούς βροτούς τούς εξ, Αδάμ.

Οδόν αληθείας ηρετισάμην, καί τά κρίματά σου ουκ επελαθόμην.
Υπό γήν εκρύβης, ώσπερ ήλιος νύν, καί νυκτί τή τού θανάτου κεκάλυψαι, αλλ' ανάτειλον
φαιδρότερον Σωτήρ.

Εκολλήθην τοίς μαρτυρίοις σου, Κύριε...

Ως ηλίου δίσκον, η σελήνη Σωτήρ, αποκρύπτει, καί σε τάφος νύν έκρουπεν, εκλιπόντα τού
θανάτου σαρκικώς.

Οδόν εντολών σου έδραμον, όταν επλάτυνας τήν καρδίαν μου.

Η ζωή θανάτου, γευσασμένη Χριστός, εκ θανάτου τούς βροτούς ηλευθέρωσε, καί τοίς πάσι νύν
δωρείται τήν ζωήν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τήν οδόν τών δικαιωμάτων σου, καί εκζητήσω αυτήν διά παντός.
Νεκρωθέντα πάσαι, τόν Αδάμ φθονερώς, επανάγεις πρός ζωήν τή νεκρώσει σου, νέος Σώτερ εν
σαρκί φανείς Αδάμ.

Συνέτισόν με, καί εξερευνήσω τόν νόμον σου...

Νοεραί σε τάξεις, ηπλωμένον νεκρόν, καθορώσαι δι' ημάς εξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταίς
πτέρυξι Σωτήρ.

Οδήγησόν με εν τή τρίβω τών εντολών σου, ότι αυτήν ηθέλησα.

Καθελών σε Λόγε, από ξύλου νεκρόν, εν μνημείω Ιωσήφ νύν κατέθετο. Αλλ' ανάστα σώζων
πάντας ως Θεός.

Κλίνον τήν καρδίαν μου εις τά μαρτύριά σου, Καί μή εις πλεονεξίαν.

Τών Αγγέλων Σώτερ, χαρμονή πεφυκώς, νύν καί λύττης τούτοις γέγονας αίτιος, καθορώμενος
σαρκί άπνους νεκρός.

Απόστρεψον τούς οφθαλμούς μου, τού μή ιδείν ματαιότητα, εν τή οδώ σου ζήσόν με.

Υψωθείς εν ξύλω, καί τούς ζώντας βροτούς, συνυψοίς, υπό τήν γήν δέ γενόμενος, τούς κειμένους
δ' υπ' αυτήν εξανιστάς.

Στήσον τώ δούλω σου τό λόγιόν σου εις τόν φόβον σου.

Όσπερ λέων Σώτερ, αφυπνώσας σαρκί, ως τις σκύμνος ο νεκρός εξανίστασαι, αποθέμενος τό
γήρας της σαρκός.

Περίελε τόν ονειδισμόν μου, όν υπώπτεισα...

Τήν πλευράν ενύγης, ο πλευράν ειληφώς, τού Αδάμ εξ ής τήν Εύαν διέπλασας, καί εξέβλυσας
κρουνούς καθαρτικούς.

Ιδοϋ επεθύμησα τās εντολάς σου, εν τή δικαιοσύνη σου ζήσόν με.

Εν κρυπτώ μέν πάσαι, θύεται ο αμνός, σύ δ' υπαίθριος τυθείς ανεξίκακε, πάσαν κτίσιν
απεκάθηρας Σωτήρ.

Καί έλθοι επ' εμέ τό έλεός σου, Κύριε...

Τίς εξείποι τρόπον, φρικτόν όντως καινόν, ο δεσπόζων γάρ τής Κτίσεως σήμερα, πάθος δέχεται,
καί θνήσκει δι' ημάς.

Καί αποκριθήσομαι τοίς ονειδίζουσί μοι λόγον, ότι ήλπισα επί τοίς λόγοις σου.

Ο ζωής ταμίαις, πώς οράται νεκρός; εκπληττόμενοι οι Άγγελοι έκραζον, πώς δ' εν μνήματι
συγκλείεται Θεός:

Καί μή περιέλης εκ τού στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα...

Λογχονύκτου Σώτερ, εκ πλευράς σου ζωήν, τή ζωή τή εκ ζωής εξωσάση με, επιστάζεις καί ζωοίς
με σύν αυτή.

Καί φυλάξω τόν νόμον σου διαπαντός εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.

Απλωθείς εν ξύλω, συνηγάγω βροτούς, τήν πλευράν σου δέ νυγείς τήν ζωήρρητον, πάσιν άφεισιν
πηγάξεις Ιησού.

Καί επορευόμην εν πλατυσμώ, ότι τās εντολάς σου εξεζήτησα.

Ο ευσχήμων Σώτερ, σχηματίζει φρικτός, καί κηδεύει ως νεκρόν ευσχημόνως σε, καί θαμβείται
σου το σχήμα τό φρικτόν.

Καί ελάλουν εν τοίς μαρτυρίοις σου εναντίον βασιλέων, καί ουκ ησχυνόμην.

Υπό γήν βουλήσει, κατελθών ως θνητός, επανάγεις από γής πρός ουράνια, τούς εκείθεν
πεπτωκότας Ιησού.

Καί εμελέτων εν ταίς εντολαίς σου, άς ηγάπησα σφόδρα.

Κάν νεκρός ωράθης, αλλά ζών ως Θεός, επανάγεις από γής πρός ουράνια, τούς εκείθεν
πεπτωκότας Ιησού.

Καί ήρα τās χείράς μου πρός τās εντολάς σου, άς ηγάπησα.

Κάν νεκρός ωράθης, αλλά ζών ως Θεός, νεκρωθέντας τούς βροτούς ανεζώωσας, τόν εμόν

απονεκρώσας νεκρωτήν.

Καί ηδολέσχουν εν τοῖς δικαιώμασί σου.

Ω χαράς εκείνης! ὦ πολλῆς ηδονῆς! ἤς περ τοὺς εν Ἄδῃ πεπλήρωσας, εν πυθμέσι φῶς αστράψας ζοφεροῖς.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου...

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ανυμνῶ τὴν Ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Αὐτὴ με παρεκάλεσεν εν τῇ ταπεινώσει μου...

Κατὰ σοῦ ρομφαία, εστιλβούτο Χριστέ, καὶ ρομφαία ἰσχυροῦ μεν ἀμβλύνεται, καὶ ρομφαία δὲ τροπούται τῆς Εδέμ.

Υπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα...

Ἡ Ἀμνάς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα εν σφαγῇ, ταῖς αἰκίσιν βαλλομένη ηλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοάν.

Εμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Κάν ενθάπη τάφῳ, κάν εις Ἄδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ανεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες εν δόξῃ πατρικῇ.

Ψαλτὰ ἤσάν σοι τὰ δικαιώματά σου...

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, εν σαρκί δι' ἡμᾶς, ἐπονεϊδιστον ὑπέμεινε θάνατον, φρίπτει ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Εμνήσθην εν νυκτί τοῦ ονόματός σου, Κύριε...

Ὡς πικράς εκ κρήνης, τῆς Ἰουδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι εν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

Αὐτὴ ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτὸς, πρό Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἀδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἀλαζῶν Ἰσραὴλ, μαιφόνε λαέ, τί παθῶν τὸν Βαραββάν ἠλευθέρωσας; τὸν Σωτήρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου εν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ εκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ εσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

Διελογισάμην τὰς οδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εις τὰ μαρτύριά σου.

Υπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις Ἄδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς το ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἐκράζεν, ἡ Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Φθονουργέ, φονουργέ, καὶ ἀλάστορ λαέ, κάν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδᾶριον, αἰσχύνθητι, ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογείσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Δεύρο δὴ μιᾶρέ, φονευτὰ μαθητὰ, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε...

Ὡς φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνη μωρὲ καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἀσπονδε, ὁ τὸ μυρον πεπρακῶς διὰ τιμῆς.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ...

Ουρανοῦ μύρου, ποῖαν ἔσχες τιμῆν, τοῦ τιμίῳ τί ἐδέξω ἀντάξιον, λύσσαν εὔρες καταρώτατε Σατάν.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῆ, κενουμένου εις ψυχῆς ἰλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Ο Θεέ καί Λόγε, ώ χαρά η εμή, πώς ενέγκω σου ταφήν τήν τριήμερον.
νύν σπαράττομαι τά σπλάγχνα μητρικώς.

Πρό τού με ταπεινωθήναι, εγώ επλημμέλησα...

Τίς μοι δώσει ύδωρ, καί δακρύων πηγάς, η Θεόνυμφος Παρθένος εκραύγαζεν, ίνα κλαύσω τόν
γλυκύν μου Ιησούν;

Χριστός εί σύ, Κύριε, καί εν τή χρηστότητί σου δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ω βουνοί καί νάπαι, καί ανθρώπων πληθύς, κλαύσατε καί πάντα θρηνήσατε, σύν εμοί τή τού
Θεού ημών Μητρί.

Επληθύνθη επ' εμέ αδικία υπερηφάνων...

Πότε ίδω Σώτερ, σέ τό άχρονον φώς, τήν χαράν καί ηδονήν τής καρδιάς μου; η Παρθένος ανεβόα
γοερώς.

Ετυρώθη ως γάλα η καρδιά αυτών, εγώ δε τόν νόμον σου εμελέτησα.

Κάν ως πέτρα Σώτερ, η ακρότομος σύ, κατε τομήν, αλλ' επήγασας, ζών τό ρείδέξω τήν θρόνως
πηγή ών τής ζωής.

Αγαθόν μοι ότι εταπεινώσάς με, όπως άν μάθω τά δικαιώματά σου.

Ως εκ κρήνης μίας, τόν διπλούν ποταμόν, τής πλευράς σου προχεούσης αρδόμενοι, τήν
αθάνατον καρπούμεθα ζωήν.

Αγαθός μοι ο νόμος τού στόματός σου υπέρ χιλιάδας χρυσίου καί αργυρίου.

Θέλων ώφθης Λόγε, εν τώ τάφω νεκρός, αλλά ζής, καί τούς βροτούς ως προείρηκας, αναστάσει
σου Σωτήρ μου εγερείς.

Δόξα...

Ανυμνούμεν Λόγε σέ τόν πάντων Θεόν, σύν Πατρί καί τώ Αγίω σου Πνεύματι, καί δοξάζομεν τήν
θείαν σου Ταφήν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε αγνή, καί τιμώνεν τήν Ταφήν τήν τρι ήμερον, τού Υιού σου καί Θεού
ημών πιστώως.

Καί πάλιν τό πρώτον Τροπάριον

Η ζωή εν τάφω, κατετέθης Χριστέ, καί Αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι
τήν σήν.

Είτα Συναπτή μικρά παρά τού Ιερέως καί η

Εκφώνησις

Ότι ευλόγηταί σου τό όνομα, καί δεδόξασταί σου η βασιλεία τού Πατρός, καί τού Υιού, καί τού
αγίου Πνεύματος, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Καί θυμιάσαντος τού Ιερέως, αρχόμεθα τής δευτέρας στάσεως

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ήχος πλ. α'

Άξιόν εστι, μεγαλύνειν σε τόν Ζωοδότην, τόν εν τώ Σταυρώ τās χείρας εκτείναντα, καί
συντρίψαντα τό κράτος τού εχθρού.

Αι χείρες σου εποίησάν με, καί έπλασάν με, συνέτισόν με, καί μαθήσομαι τās εντολάς
σου.

Άξιόν εστι, μεγαλύνειν σε τόν πάντων Κτίστην, τοίς σοίς γάρ παθήμασιν έχομεν, τήν απάθειαν
ρυσθέντες τής φθοράς.

Οι φοβούμενοί σε όφονταί με, καί ευφρανθήσονται, ότι εις τούς λόγους σου επήλπισα.

Έφριξεν η γή, καί ο ήλιος Σώτερ εκρύβη, σού τού ανεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος εν τάφω
σωματικώς.

Έγνων, Κύριε, ότι δικαιοσύνη τά κρίματά σου, καί αληθεία εταπεινώσάς με.

Υπνωσας Χριστέ, τόν φυσίζων ύπνον εν τάφω, καί βαρέως ύπνου εξήγειρας, τού τής αμαρτίας,
τό τών ανθρώπων γένος.

Γενηθήτω δή τό έλεός σου τού παρακαλέσαι με, κατά τό λόγιόν σου τώ δούλω σου.

Μόνη γυναικών, χωρίς πόνον έτεκόν σε Τέκνον, πόνους δε νύν φέρω πάθει τώ σώ, αφορήτους,
έλεγεν η Σεμνή.

Ελθέτωσάν μοι οι οικτιρμοί σου, καί ζήσομαι...

Άνω σε Σωτήρ, αχωρίστως τώ Πατρί συνόντα, κάτω δέ νεκρόν ηπλωμένον γή, φρίπτουσιν ορώντα τά Σεραφίμ.

Αισχυνθήτωσαν υπερήφανοι, ότι αδικώς ηνόμησαν εις εμέ...

Ρήγνυται ναού, καταπέτασμα τή σή σταυρώ, σε, κρύπτουσι φωστήρες Λόγε τό φώς, σου κρυβέντος Ἡλιε υπό γήν.

Επιστρεψάτωσάν με οι φοβούμενοί σε, καί οι γινώσκοντες τά μαρτύριά σου.

Γής ο καταρχάς, μόνω νεύματι πήξας τόν γύρον, άπνους ως βροτός καθυπέδω γήν, φρίζον τώ θεάματι ουρανέ.

Γενηθήτω η καρδία μου άμωμος εν τοίς δικαιώμασί σου, όπως άν μή αισχυνθώ.

Έδυσ υπό γήν ο τόν άνθρωπον χειρί σου πλάσας, ίν' εξαναστήσης του πτώματος, τών βροτών τά στίφη, πανσθενεστάτω κράτει.

Εκλείπει εις τό σωτήριόν σου η ψυχή μου...

Θρήνον ιερόν, δεύτε άσωμεν Χριστώ θανόντι, ως αι Μυροφόροι γυναίκες πρίν, ίνα καί τό Χαίρε ακουσώμεθα σύν αιταίς.

Εξέλιπον οι οφθαλμοί μου εις τό λόγιόν σου...

Μύρον αληθώς, σύ ακένωτον υπάρχουν Λόγε, όθεν σοι καί μύρα προσέφερον, ως νεκρώ τώ ζώντι, γυναίκες Μυροφόροι.

Ότι εγενήθην ως ασκός εν πάχνη, τά δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.

Άδου μέν ταφείς, τά βασιλεία Χριστέ συντριβεις, θάνατον θανάτω δέ θανατοίς, καί φθοράς λυτρούσαι τούς γηγενείς.

Πόσαι εισίν αι ημέραι του δούλου σου;

Ρείθρα τής ζωής, η προχέουσα Θεού σοφία, τάφον υπεισδύσα ζωοποιεί, τούς εν τοίς αδύτοις Άδου μυχοίς.

Διηγήσαντό μοι παράνομοι αδολεσχίας, αλλ' ουχ ως ο νόμος σου, Κύριε.

Ίνα τήν βροτών, καιουργήσω συντριβείσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτω θέλων σαρκί. Μήτερ ούν μή κόπτου τοίς οδυρμοίς.

Πάσαι αι εντολαί σου αλήθεια...

Έδυσ υπό γήν, ο φωσφόρος τής δι' καιοσύνης καί νεκρούς ώσπερ εξ ύπνου εξήγειρας, εκδιώξας άπαν, τό εν τώ Άδη σκότος.

Παρά βραχύ συνετέλεσάν με εν τή γή, εγώ δέ ουκ εγκατέλιπον τας εντολάς σου.

Κόκκος διφυής, ο φυσίζωος εν γής λαγόσι, σπειρεται σύν δάκρυσι σήμερα, αλλ' αναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Κατά τό έλέός σου ζήσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύρια του στόματός σου.

Έππηξεν Αδάμ, Θεού βαίνοντος εν Παραδείσω, χαίρει δέ πρός Άδην φοιτήσαντος, πεπτωκός τό πρώην, καί νύν εγηγερμένος.

Εις τόν αιώνα, Κύριε, ο λόγος σου διαμένει εν τώ ουρανώ.

Σπένδει σοι χοάς, η τεκούσά σε Χριστέ δακρύων, σαρκικώς κατατεθέντι εν μνήματι, εκβοώσα.

Τέκνον, ανάστα ως προέφης.

Εις γενεάν καί γενεάν η αλήθειά σου...

Τάφω Ιωσήφ, ευλαβώς σε τώ καινώ συγκρύπτων, Τύμνους εξοδίους θεοπρεπείς, τοίς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτήρ.

Τή διατάξει σου διαμένει ημέρα...

Ήλοις σε Σταυρώ, πεπαρμένον η σή Μήτηρ Λόγε, βλέπασα τοίς ήλοις λύπης πικράς, βέβληται καί βέλεσι τήν ψυχήν.

Ει μή ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστι...

Σέ τόν του παντός, γλυκασμόν η Μήτηρ καθορώσα, πόμα ποτιζόμενον τό πικρόν, δάκρυσι τας όψεις βρέχει πικρώς.

Εις τόν αιώνα ου μή επιλάθωμαι, τών δικαιωμάτων σου, ότι εν αυτοίς έζησάς με.

Τέτρωμαι δεινώς, καί σπαράττομαι τά σπλάγχχνα Λόγε, βλέπουσα τήν άδικόν σου σφαγήν, έλεγεν η Πάναγνος εν κλαυθμώ.

Σός ειμι εγώ, σώσόν με, ότι τά δικαιώματά σου εξεζήτησα.

Όμμα τό γλυκύ, καί τά χείλη σου πώς μύσω Λόγε; πώς νεκροπρεπώς δέ κηδεύσω σε; φρίπτων ανεβόα ο Ιωσήφ.

Εμέ υπέμειναν αμαρτωλοί του απολέσαι με...

Ύμνους Ιωσήφ, καί Νικόδημος επιταφίους, άδουσι Χριστώ νεκρωθέντι νύν, άδει δέ σύν τούτοις καί Σεραφίμ.

Πάσης συντελείας είδον πέρας, πλατεία η εντολή σου σφόδρα.
Δύνεις υπό γήν, Σώτερ Ἦλιε δικαιοσύνης, ὅθεν η τεκούσα Σελήνη σε, ταίς λύπαις εκλείπει, σῆς
θέας στερουμένη.

Ὡς ηγάπησα τόν νόμον σου, Κύριε!
Ἐφριξεν ὀρών, Σώτερ, Ἄδης σε τόν ζωοδότην, πλούτον τόν εκείνου σκυλεύοντα, καί τούς ἀπ'
αιώνας, νεκρούς εξανιστώντα.

Υπέρ τούς εχθρούς σου εσόφισάς με τήν εντολήν σου, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα ἐμή ἐστι.
Ἦλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετά νύκτα Λόγε, καί σύ δ' ἀναστάς εξαστράψεις, μετά θάνατον
φαιδρώς ὡς ἐκ παστού.

Υπέρ πάντας τούς διδάσκοντάς με συνήκα...
Γή σε πλαστοουργέ, ὑπό κόλπους δεξαμένη τρόμω, συσχεθείσα Σώτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα
νεκρούς τῷ τιναγμῷ.

Υπέρ πρεσβυτέρους συνήκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καί ὁ Εὐσχήμων, νύν καινοπρεπῶς περιστειλαντες. Φρίξον,
ἀνεβῶν, πάσα ἡ γῆ.

Ἐκ πάσης οδοῦ πονηράς ἐκώλυσά τούς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τούς λόγους σου.
Ἐδῶς Φωτοουργέ, καί συνέδου σοι τό φῶς ἡλίου, τρόμω δέ ἡ Κτίσις συνεχεται, πάντων σε
κηρύπτουσα Ποιητήν.

Ἀπό τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σύ ἐνομοθέτησάς με.
Λίθος λαξευτός, τόν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον, ἄνθρωπος θνητός δ' ὡς θνητόν Θεόν, κρύπτει
νύν τῷ τάφω, φρίξον ἡ γῆ !

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου! ὑπέρ μέλι τῷ στόματί μου.
Ἴδε Μαθητήν, ὄν ηγάπησας καί σῆν Μητέρα, Τέκνον, καί φθογγήν δός γλυκύτατον, ἐκραζε
δακρύουσα ἡ Ἀγνή.

Ἀπό τῶν ἐντολῶν σου συνήκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πάσαν ὁδόν ἀδικίας.
Σύ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγός Λόγε τούς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεῖς οὐκ ἐνέκρωσας, ἀλλ' ἀνέστησας
καί τούτων τούς νεκρούς.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καί φῶς ταίς τρίβοις μου.
Κάλλος Λόγε πρῖν, οὐδέ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστάς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας
τούς βροτούς θείαις αὐγαῖς.

Ὤμοσα καί ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Ἐδῶς τῆ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γήν φωσφόρος, καί μή φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη
μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε...
Ἦλιος ὁμοῦ, καί σελήνη σκοτισθέντες Σώτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας
ἀμφιέννυνται στολάς.

Τά ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δῆ, Κύριε, καί τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος κἀν ἐνεκρώθης, πῶς σέ οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσί; φρίπτω, ἀνεβῶ
ὁ Ἰωσήφ.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταίς χερσί σου διαπαντός...
Ἵπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλά θάνατον πλευράς ἐξάγει, σύ δε νύν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ
πλευράς σου Κόσμω ζωῆν.

Ἐθεντο ἀμαρτωλοῖ παγίδα μοι, καί ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
Ἵπνωσας μικρόν, καί ἐζώωσας τούς τεθνεώτας, καί ἐξαναστάς ἐξανέστησας, τούς ὑπνούντας ἐξ
αιῶνος Ἀγαθέ.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τόν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.
Ἦρθης ἀπό γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τόν οἶνον ζωῆρρυτε ἀμπελε. Δοξάζω τό Πάθος
καί τόν Σταυρόν.

Ἐκλίνα τήν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τόν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτήρ ὀρώντες, γυμνόν ἠμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τήν
τόλμαν τῶν σταυρωτῶν.,

Παρανόμους ἐμίσησα, τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Εβραίων, ἔγνωσ τήν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ, διὰ τί κατέκρινας τόν
Χριστόν.

Βοηθός μου καί ἀντιλήπτωρ μου εἰ σύ...
Χλαίναν ἐμπαιγμού, τόν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὅς τόν ουρανόν κατεστέρωσε, καί τήν γῆν

εκόσμησε θαυμαστώς.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι...

Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικούς αυτοῖς κρουνούς.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Ἦλιον τὸ πρῖν, Ἰησοῦς τοὺς αλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι...

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἄδην καταβέβηκας Χριστέ.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατούντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου...

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσεῖετο δεινῶς.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Οἶμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπεΐρανδρος θρηνεὶ καὶ λέγει, ὄν ὡς Βασιλέα γὰρ ἠλπίζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου...

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὅς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην...

Φεύ! τοῦ Συμεῶν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν...

Κάν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὦ Ἰουδαῖοι, οὐς ὁ ζωοδότης ἀνέστησεν, ὄν ὑμεῖς ἐκτείνετε φθονερῶς

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου...

Ἐφριξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ εὔρακε, σέ τὸν ἀφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Δούλός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με...

Νέκρῳσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σε εἶδεν, Ἦλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Μέγα καί, φρικτον, Σῶτερ θέαμα νῦν καθοράται ! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πάσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἠλούσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευράς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προπατόρων.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Πρῖν τὸν τῆς Ραχήλ, υἱὸν ἐκλαυσεν ἄπας κατ' οἶκον, νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρὶ.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Ράπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Τὸ στόμα μου ἦνοιξα, καὶ εἴλκυσεν πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ἕμνοις σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφήν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφή.

Δόξα...

Ἀναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκήπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολέμιων ὡς

αγαθός.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τέξασα ζωήν, Παναμώμητε αγνή Παρθένε, παύσον Εκκλησίας τά σκάνδαλα, καί βράβευσον ειρήνην ως αγαθή.

Καί πάλιν παρά τών δύο Χορών τό πρώτον

Άξιόν εστι, μεγαλύνειν σέ τόν Ζωοδότην, τόν εν τώ Σταυρώ τάς χείρας εκτείναντα, καί συντρίψαντα τό κράτος τού εχθρού.

Είτα Συναπτή μικρά, καί η

Εκφώνησις

Οτι άγιος εί ο Θεός ημών, ο επί θρόνου δόξης τών Χερουβίμ επαναπαυόμενος, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, καί τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ηχος γ'

Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τή Ταφή σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.

Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου.

Καθελών τού ξύλου, ο Αριμαθαίας, εν τάφω σε κηδεύει.

Τά διαβήματά μου κατεύθυνον κατά τό λόγιόν σου, καί μή κατακυριεύσάτω μου πάσα ανομία.

Μυροφόροι ήλθον, μύρα σοι Χριστέ μου, κομίζουσαι προφρόνως.

Λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρωπων, καί φυλάξω τάς εντολάς σου.

Δεύρο πάσα κτίσις, ύμνους εξοδίους, προσοίσωμεν τώ Κτίστη.

Τό πρόσωπόν σου επίφανον επί τόν δούλόν σου, καί δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ως νεκρόν τόν ζώντα, σύν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν εμφρόνως.

Διεξόδους υδάτων κατέδυσαν οι οφθαλμοί μου, επεί ουκ εφύλαξα τόν νόμον σου.

Ιωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τό σώμα, Χριστού τού ζωοδότου.

Δίκαιος εί, Κύριε, καί ευθείαι αι κρίσεις σου.

Ούς έθρεψε τό μάμμα, εκίνησαν τήν πτέρναν, κατά τού Ευεργέτου.

Ενετείλω δικαιοσύνην τά μαρτύριά σου, καί αλήθειαν σφόδρα.

Ούς έθρεψε τό μάμμα, φέρουσι τώ Σωτήρι, χολήν άμα καί όξος.

Εξέτηξέ με ο ζήλός σου, ότι επελάθοντο τών λόγων σου οι εχθροί μου.

Ω τής παραφροσύνης, καί τής Χριστοκτονίας, τής τών προφητοκτόνων!

Πεπτρωμένον τό λόγιόν σου σφόδρα, καί ο δούλός σου ηγάπησεν αυτό.

Ως άφρων υπηρέτης, προδέδωκεν ο μύστης, τήν άβυσσον σοφίας.

Νεώτερος εγώ ειμι, καί εξουδενωμένος, τά δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.

Τόν ρύστην ο πωλήσας, αιχμάλωτος κατέστη, ο δόλιος Ιούδας.

Η δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εις τόν αιώνα, καί ο νόμος σου αλήθεια.

Κατά τόν Σολομώντα, βόθρος βαθύς τό στόμα, Εβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καί ανάγκαι εύροσάν με, αι εντολαί σου μελέτη μου.

Εβραίων παρανόμων, εν σκολιαίς πορείαις, τρίβολοι καί παγίδες.

Δικαιοσύνη τά μαρτύριά σου εις τόν αιώνα, συνέτισόν με, καί ζήσομαι.

Ιωσήφ κηδεύει, σύν τώ Νικοδήμω, νεκροπρεπώς τόν Κτίστην.

Εκέκραξα εν όλη καρδιά μου, επάκουσόν μου, Κύριε, τά δικαιώματά σου εκζητήσω.

Ζωοδότα Σώτερ, δόξα σου τώ κράτει, τόν Άδην καθελόντι.

Εκέκραξά σοι, σώσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύριά σου.

Ύπτιον ορώσα, η Πάναγνος σε Λόγε, μητροπρεπώς εθρήνει.

Προέφθασα έν αωρία καί εκέκραξα, εις τούς λόγους σου επήλπισα.

Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκυτάτόν μου Τέκνον, πού έδου σου τό κάλλος;

Προέφθασαν οι οφθαλμοί μου προς όρθρον, τού μελετάν τά λόγια σου.

Θρήνον συνεκίνει, η πάναγνος σου Μήτηρ, σου Λόγε νεκρωθέντος.

Τής φωνής μου άκουσον, Κύριε, κατά τό έλεός σου, κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.

Γύναια σύν μύροις, ήκουσι μυρίσαι, Χριστόν τό θεϊόν μύρον.

Προσήγγισαν οι καταδιώκοντές με ανομία, από δέ τού νόμου σου εμακρύνθησαν.

Θάνατον θανάτω, σύ θανατοίς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.
Εγγύς εί σύ, Κύριε, καί πάσαι αι οδοί σου αλήθεια.
Πεπλάνηται ο πλάνος, ο πλανηθείς λυτρούται, σοφία σή Θεέ μου.
Καταρχας έγνων εκ τών μαρτυρίων σου, ότι εις τόν αιώνα εθεμελίωσας αυτά.
Πρός τόν πυθμένα Άδου, κατήχθη ο προδότης, διαφθοράς εις φρέαρ.
Ίδε τήν ταπεινώσιν μου καί εξελού με, ότι τού νόμου σου ουκ επελαθόμην.
Τρίβολοι καί παγίδες, οδοί τού τρισαθλίου, παράφρονος Ιουδα.
Κρίνον τήν κρίσιν μου καί λύτρωσαί με, διά τόν λόγον σου ζήσόν με.
Συναπολούνται πάντες, οι σταυρωταί σου Λόγε, Υιέ Θεού παντάναξ.
Μακράν από αμαρτωλών σωτηρία, ότι τά δικαιώματά σου ουκ εξεζήτησαν.
Διαφθοράς εις φρέαρ, συναπολούνται πάντες, οι άνδρες τών αιμάτων.
Οι οικτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.
Υιέ Θεού παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πώς πάθος κατεδέξω;
Πολλοί οι εκδιώκοντές με καί θλίβοντές με, εκ τών μαρτυρίων σου ουκ εξέκλινα.
Η δάμαλις τόν μόσχον, εν Ξύλω κρεμασθέντα, ηλάλαζεν ορώσα.
Είδον ασυνετούντας καί εξετηκόμην, ότι τά λόγια σου ουκ εφυλάξαντο.
Σώμα τό ζωηφόρον, ο Ιωσήφ κηδεύει, μετά τού Νικοδήμου.
Ίδε, ότι τās εντολάς σου ηγάπησα, Κύριε, εν τώ ελέει σου ζήσόν με.
Ανέκραζεν η Κόρη, θερμώς δακρυροούσα, τά σπλάγχχνα κεντουμένη.
Αρχή τών λόγων σου αλήθεια, καί εις τόν αιώνα πάντα τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
Ω φώς τών οφθαλμών μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πώς τάφω νύν καλύπτει;
Άρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καί από τών λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου.
Τόν Αδάμ καί Εύαν, ελευθερώσαι Μήτηρ, μή θρήνει, ταύτα πάσχω.
Αγαλλιάσομαι εγώ επί τά λόγια σου, ως ο ευρίσκων σκύλα πολλά.
Δοξάζω σου Υιέ μου, τήν άκραν ευσπλαγχνίαν, ής χάριν ταύτα πάσχεις.
Αδικίαν εμίσησα καί εβδελυξάμην, τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
Όξος εποτίσθης, καί χολήν οικτίρμον, τήν πάλαι λύων γεύσιν.
Επτάκις τής ημέρας ήνεσά σε, επί τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
Ικρίω προσεπάγης, ο πάλαι τόν λαόν σου, στύλω νεφέλης σκέπων.
Ειρήνη πολλή τοίς αγαπώσι τόν νόμον σου, καί ουκ έστιν αυτοίς σκάνδαλον.
Αι Μυροφόροι Σώτερ, τώ τάφω προσελθούσαι, προσέφερόν σοι μύρα.
Προσεδόκων τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί τās εντολάς σου ηγάπησα.
Ανάστηθι οικτίρμον, ημάς εκ τών βαράθρων, εξανιστών τού Άδου.
Εφύλαξεν η ψυχή μου τά μαρτύριά σου, καί ηγάπησεν αυτά σφόδρα.
Ανάστα Ζωοδότα, η σέ τεκούσα Μήτηρ, δακρυροούσα λέγει.
Εφύλαξα τās εντολάς σου καί τά μαρτύριά σου, ότι πάσαι αι οδοί μου εναντίον σου,
Κύριε.
Σπεύσον εξαναστήναι, τήν λύπην λύων Λόγε, τής σέ αγνώς Τεκούσης.
Εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου συνέτισόν με.
Ουράνιοι Δυνάμεις, εξέστησαν τώ φόβω, νεκρόν σε καθορώσαι.
Εισέλθοι τό αξιωμα μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου ρύσαί με.
Τοίς πόθω τε καί φόβω, τά πάθη σου τιμώσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.
Εξερεύξαινο τά χείλη μου ύμνον, όταν διδάξης με τά δικαιώματά σου.
Ω φρικτόν καί ξένον, θέαμα Θεού Λόγε! πώς γή σε συγκαλύπτει;
Φθέγγαιτο η γλώσσά μου τά λόγια σου, ότι πάσαι αι εντολαί σου δικαιοσύνη.
Φέρων πάλαι φεύγει, Σώτερ Ιωσήφ σε, καί νύν σε άλλος θάπτει.
Γενέσθω η χείρ σου τού σώσαί με, ότι τās εντολάς σου ηρετισάμην.
Κλαίει καί θρηνεί σε, η πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.
Επεπόθησα τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί ο νόμος σου μελέτη μου εστι.
Φρίπτουσιν οι νόςες, τήν ξένην καί φρικτήν σου, Ταφήν τού πάντων Κτίστου.
Ζήσεται η ψυχή μου, καί αινέσει σε, καί τά κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Έρραναν τόν τάφον, αι Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι.
Επλανήθην ως πρόβατον απολωλός, ζήτησον τόν δούλόν σου, ότι τās εντολάς σου ουκ επελαθόμην.
Ειρήνην Εκκλησία, λαώ σου σωτηρίαν, δώρησαι σή Εγέρσει.

Δόξα...

Ω Τριάς Θεέ μου, Πατήρ Υιός και Πνεύμα, ελέησον τόν Κόσμον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ιδείν τήν τού Υιού σου, Ανάστασιν Παρθένε, αξίωσον σούς δούλους.

Ευλογητάρια

Ἦχος πλ. α'

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγγέλων ο δῆμος, κατεπλάγη ορών σε, εν νεκροῖς λογισθέντα, τού θανάτου δέ Σωτήρ, τήν ισχύν καθελόντα, καί σύν εαυτώ τόν Αδάμ εγείραντα, καί ἐξ Ἄδου πάντας ελευθερώσαντα.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τί τά μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνάτε; ο αστράπτων εν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις. Ἴδετε ὑμεῖς τόν τάφον καί ἤσθητε, ο Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τού μνήματος.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τό μνήμά σου θρηνολογούσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ο Ἄγγελος, καί εἶπε, θρήνου ο καιρός πέπταται, μή κλαίετε, τήν Ανάστασιν δέ Ἀπόστολοις εἶπατε.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες; μετὰ μύρων ἐλθούσαι, πρὸς τό μνήμά σου Σώτερ ἐνηχούντο, Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τόν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεός γάρ ἐξανέστη τού μνήματος.

Δόξα... Τριαδικόν

Προσκυνούμεν Πατέρα, καί τόν τούτου Υἱόν τε, καί τό ἅγιον Πνεύμα, τήν ἁγίαν Τριάδα, εν μιά τῇ ουσία, σύν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τόν Αδάμ ἀμαρτίας, χαρμονήν δέ τῇ Εὐά, ἀντί λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ο εκ σου σαρκωθείς Θεός καί ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ')

Συναπτή μικρά, καί η

Ἐκφώνησις

Σύ γάρ εἶ ο Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ, καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νύν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καθίσματα Ἦχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Σινδόνι καθαρὰ καί ἀρώμασι θείοις, τό Σῶμα τό σεπτόν, ἐξαι τήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καί τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι, ὅθεν ὀρθοῖαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν. Δείξον ἡμῖν ὡς προείπας, Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Δόξα...

Δείξον ἡμῖν ὡς προείπας, Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Καί νύν...

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν Αγγέλων ορώντες, τόν εν τοῖς τού Πατρός, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρός ο ἀθάνατος, ὄν τά τάγματα, τά τῶν Αγγέλων κυκλοῦσι, καί δοξάζουσι, σύν τοῖς νεκροῖς εν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην καί Κύριον.

Μετά ταῦτα γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τό κατά Ματθαῖον Ευαγγέλιον. Τῆ ἐπαύριον, ἣτις ἐστί μετὰ τήν Παρασκευήν... Εἶπα τόν Ν', καί τόν ἐπόμενον Κανόνα, ψάλλοντες τοὺς Εἰρμούς ἀνά β', καί τά Τροπάρια εἰς δ', καί αὐθις ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς.

Ἔστι δέ οὗτος ο Κανὼν, ἡ μὲν α', γ', δ' καί ε' Ὁδῆ, ποίημα Μάρκου Μοναχοῦ ἐπισκόπου Ὑδροῦντος. ἡ δέ ς', ζ', ἡ καί θ' Ὁδῆ, Κοσμά τού Ἁγιοπολίτου. οἱ δέ Εἰρμοὶ εἰσι ποίημα γυναικὸς τίνος Κασσίας. Ὅλος δέ ο Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Καί σήμερον δέ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ωδή α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

Κύματι θαλάσσης, τον κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, υπό γῆς ἐκρυσαν, τῶν σεσωσμένων
οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν. Ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καί ἐπιτάφιον, ὠδὴν σοι ἀσομαι, τῷ τῆ ταφῆ σου ζωῆς μοι, τὰς
εἰσόδους διανοίξαντι, καί θανάτῳ θάνατον, καί Ἄδην θανατώσαντι.

Ἄνω σε ἐνθρόνω, καί κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καί ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου,
ἐδονεῖτό τῆ νεκρώσει σου, ὑπὲρ νόον ὠράθης γάρ, νεκρός ζωαρχικώτατος.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γάρ σου
οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καί ταφεῖς φθαρέντα με, καὶ νοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τον κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, υπό γῆς ἐκρυσαν, τῶν σεσωσμένων
οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν. Ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Ωδή γ' Ὁ Εἰρμός

Σέ τόν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ
κρεμώμενον, θάμβει πολλῶ συνέιχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς Ὁράσεις πληθύνας, νῦν δέ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς
διετράνωσας, καί τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καί ἤνωσας τὰ τό πρὶν διεστῶτα, καταστολή δέ Σῶτερ, τῆ ἐν σινδόνι καί
μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καί σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει, καί γάρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις
ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σέ τόν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ
κρεμώμενον, θάμβει πολλῶ συνέιχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροί τῆ ἀστραπῆ, τοῦ οφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντες, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σέ δοξάζομεν, τόν τῆς φθοράς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καί μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Πάλιν τό αὐτό

Ωδή δ' Ὁ Εἰρμός

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, Προορῶν Ἀββακούμ ἐξεσηκῶς ἐβόα. Σύ δυναστῶν διέκοψας
κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ἐβδόμην σήμερον ἠγίαςας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων, παράγεις γάρ τὰ
σύμπαντα, καί καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καί ἀνακτώμενος.

Ρωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκός ἡ ψυχῆ σου, δι' ἡ ρηται
σπαράττουσα, ἀμφὺ γάρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καί Ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, επικράνθη, βροτόν ὀρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μῶλωψι,
καί πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, Προορῶν Ἀββακούμ ἐξεσηκῶς ἐβόα. Σύ δυναστῶν διέκοψας
κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ησαΐας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον, ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτῆς, τὴν τοῦ σέ φύσαντος βουλήν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιούντός με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτόν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα, ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευράν Πλαστοουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν εγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθοράς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ησαΐας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στερνοὶς κητώοις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ ᾄθεντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστῳδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αυτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἢς μετέσχες σαρκός, εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναός ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου, ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, εἰς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεός καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφου τὸ ππαῖσμα τοῦ Ἀδάμ, εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκός ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτόν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, σύ γὰρ τεθεῖς ἐν τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικῆ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου, κλειθρα δισπάρραξας, καὶ ἐκῆρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στερνοὶς κητώοις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ ᾄθεντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστῳδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αυτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὀράται, καὶ σμύρνη καὶ σινδὼν ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβώσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ο Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνουψώθη, καὶ θρηνεῖ πάσα ἡ Κτίσις, τούτον βλέπουσα κρεμᾶμενον γυμνόν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρουσε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντήσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κρᾶζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τώ αγίω καί μεγάλω Σαββάτω, τήν θεόσωμον Ταφήν, καί τήν εις Άδου Κάθοδον τού Κυρίου καί Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού εορτάζομεν δι' ών τής φθοράς τό ημέτερον γένος ανακληθέν, πρὸς αιώνιαν ζωήν μεταβέβηκε.

Στίχοι

- Μάτην φυλάττεις τόν τάφον, κουστωδία.
- Ου γάρ καθέξει τύμβος αυτοζωϊαν.

Τή ανεκφράστω σου συγκαταβάσει, Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Άφραστον θαύμα! Ο εν καμίνω ρυσάμενος, τούς Οσίους Παίδας εκ φλογός, εν τάφω νεκρός, άπνους κατατίθεται, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Τετρωται Άδης, εν τή καρδία δεξάμενος τόν τρωθέντα λόγχη τήν πλευράν, καί σθένει πυρί θείω δαπανώμενος, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Όλβιος τάφος! εν εαυτώ γάρ δεξάμενος, ως υπνούντα τόν Δημιουργόν, ζωής θησαυρός, θείος αναδέδεικται, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Νόμω θανόντων, τήν εν τώ τάφω κατάθεσιν, η τών όλων δέχεται ζωή, καί τούτον πηγγήν, δείκνυσιν εγέρσεως, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Μία υπήρχεν, η εν τώ Άδη αχώριστος, καί εν τάφω, καί εν τή Εδέμ, θεότης Χριστού, σύν Πατρί καί Πνεύματι, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Καταβασία

Άφραστον θαύμα! Ο εν καμίνω ρυσάμενος, τούς Οσίους Παίδας εκ φλογός, εν τάφω νεκρός, άπνους κατατίθεται, εις σωτηρίαν ημών τών μελωδούντων. Λυτρωτά, ο Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Έκστηθι φρίπτων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τής γής, ιδού γάρ εν νεκροίς λογίζεται, ο εν υψίστοις οικών, καί τάφω σμικρώ ξενοδοχείται, όν Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Λέλυται άχραντος ναός, τήν πεπτωκυίαν δέ συνανίστησι σκηνήν. Αδάμ γάρ τώ προτέρω δεύτερος, ο εν υψίστοις οικών, κατήλθεν μέχρις Άδου ταμείων, όν Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Πέπαυται τόλμα Μαθητών, Αριμαθαίας δέ αριστεύει Ιωσήφ, νεκρόν γάρ καί γυμνόν Θεώμενος, τόν επί πάντων Θεόν, αιτείται, καί κηδεύει κραυγάζων, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ω τών θαυμάτων τών καινών! ώ αγαθότητος! ώ αφράστου ανοχής! εκών γάρ υπό γής σφραγίζεται, ο εν υψίστοις οικών, καί πλάνος Θεός συκοφαντείται, όν Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον

Καταβασία

Έκστηθι φρίπτων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τής γής, ιδού γάρ εν νεκροίς λογίζεται, ο εν υψίστοις οικών, καί τάφω σμικρώ ξενοδοχείται, όν Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευσούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Μή εποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα εν τάφω, όν εν γαστρί άνευ σποράς, συνέλαβες Υιόν, αναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι, καί υψώσω εν δόξη, απαύστως ως Θεός, τούς εν πίστει καί πόθω σε μεγαλύνοντας.

Επί τώ ξένω σου τόκω, τάς οδύνας φυγούσα, υπερφυώς εμακαρίσθην, άναρχε Υιέ, νύν δέ σε Θεέ

μου, άπνουν ορώσα νεκρόν, τή ρομφαία τής λύπης, σπαράττομαι δεινώς, αλλ' ανάστηθι, όπως μεγαλυνθήσωμαι.

Γή με καλύπτει εκόντα, αλλα φρίττουσιν Άδου, οι πυλωροί, ημφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ημαγμένην Μήτηρ, τής εκδικήσεως, τούς εχθρούς εν Σταυρώ γάρ, πατάξας ως Θεός, αναστήσομαι αύθις καί μεγαλύνω σε.

Αγαλλιάσθω η Κτίσις, ευφραινέσθωσαν πάντες οι γηγενείς, ο γάρ εχθρός εσκύλευται Άδης, μετά μύρων Γυναίκες προσυπαντάτωσαν, τόν Αδάμ σύν τή Εύα, λυτρούμαι παγγενή, καί τή τρίτη ημέρα εξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μή εποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα εν τάφω, όν εν γαστρί άνευ σποράς, συνέλαβες Υιόν, αναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι, καί υψώσω εν δόξη, απαύστως ως Θεός, τούς εν πίστει καί πόθω σε μεγαλύνοντας.

Εξαποστειλάριον Ήχος β'

Άγιος Κύριος ο Θεός ημών.

Τούτο λέγεται εκ γ' μόνον, καί ουδέν άλλο.

Εις τούς Αίνους Ιδιόμελα Ήχος β'

Σήμερον συνέχει τάφος, τόν συνέχοντα παλάμη τήν Κτίσιν, καλύπτει λίθος, τόν καλύψαντα αρετή τούς ουρανούς, υπνοί η ζωή, καί Άδης τρέμει, καί Αδάμ τών δεσμών απολύεται. Δόξα τή σή οικονομία, δι' ής τελέσας πάντα σαββατισμόν αιώνιον, εδωρήσω ημίν, τήν παναγίαν εκ νεκρών σου Ανάστασιν.

Τί τό ορώμενον θέαμα; τίς η παρούσα κατάπαυσις; Ο Βασιλεύς τών αιώνων, τήν διά πάθους τελέσας οικονομίαν, εν τάφω σαββατίζει, καινόν ημίν παρέχων σαββατισμόν. Αυτώ βοήσωμεν. Ανάστα ο Θεός κρίνων τήν γήν, ότι σύ βασιλεύεις εις τούς αιώνας, ο αμέτρητον έχων τό μέγα έλεος.

Δεύτε ίδωμεν τήν ζωήν ημών, εν τάφω κειμένην, ίνα τούς εν τάφοις κειμένους ζωοποιήση, δεύτε σήμερον, τόν εξ Ιουδα υπνούντα Θεώμενοι, προφητικώς αυτώ εκβοήσωμεν. Αναπεσών κεκοίμησαι ως λέων, τίς εγερεί σε Βασιλεύ; αλλ' ανάστηθι αυτεξουσίως, ο δούς εαυτόν υπέρ ημών εκουσίως. Κύριε δόξα σοι.

Ήχος πλ. β'

Ητήσατο Ιωσήφ, τό σώμα τού Ιησού, καί απέθετο εν τώ καινώ αυτού μνημείω, έδει γάρ αυτόν εκ τάφου, ως εκ πασάδος προελθειν. Ο συντρίψας κράτος θανάτου, καί ανοίξας πύλας Παραδείσου ανθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Τήν σήμερον μυστικώς, ο μέγας Μωϋσής προδιετυπούτο λέγων. Καί ευλόγησεν ο Θεός, τήν ημέραν τήν εβδόμην, τούτο γάρ εστι τό ευλογημένον Σάββατον, αύτη εστιν η τής καταπαύσεως ημέρα, εν ή κατέπαυσεν από πάντων τών έργων αυτού, ο Μονογενής Υιός τού Θεού, διά τής κατά τόν θάνατον οικονομίας, τή σαρκί σαββατίσας, καί εις ό ήν, πάλιν επανελθών, διά τής Αναστάσεως, εδωρήσατο ημίν ζωήν τήν αιώνιον, ως μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Καί νύν...

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώπισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη

Ο δέ Ιερεύς αλλάσσει όλην τήν ιερατικήν στολήν, καί ψαλλομένου τού Τρισαγίου (Ήχος πλ. β'), εισοδεύει μετά τού αγίου Ευαγγελίου.

Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει.

Πρόσχωμεν. Ειρήνη πάσι. Σοφία.

Τροπάριον

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Τροπάριον τής Προφητείας

Ήχος β'

Ο συνέχων τά πέρατα, τάφω συσχεθήναι κατεδέξω Χριστέ, ίνα τής τού Άδου καταπτώσεως, λυτρώσης τό ανθρώπινον, και αθανάσιςας, ζωώσης ημάς, ως Θεός αθάνατος.

Προκείμενον Ήχος δ'

Ανάστα, Κύριε, βοήθησον ημίν.

Στίχ. Ο Θεός, εν τοίς ωσίν ημών ηκούσαμεν.

Προφητείας Ιεζεκιήλ τό Ανάγνωσμα (Κεφ. ΛΖ', 1-14)

Εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου, και εξήγαγέ με εν πνεύματι Κυρίου, και έθηκέ με εν μέσω τού πεδίου, και τούτο ήν μεστόν οστέων ανθρώπινων, και περιήγαγέ με επ' αυτά, κύκλωθεν κύκλω, και ιδού πολλά σφόδρα, επί προσώπου τού πεδίου, και ιδού ξηρά σφόδρα. Και είπε πρός με. Υιέ ανθρώπου, εί ζήσεται τά οστά ταύτα; και είπα. Κύριε, Κύριε, σύ επίστασαι ταύτα. Και είπε πρός με. Προφήτευσον επί τά οστά ταύτα, και ερείς αυτοίς. Τά οστά τά ξηρά, ακούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοίς οστέοις τούτοις. Ιδού εγώ φέρω εις υμάς πνεύμα ζωής, και δώσω εις υμάς νεύρα, και ανάξω εις υμάς σάρκας, και εκτενώ εφ' υμάς δέρμα, και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και γνώσεσθε, ότι εγώ ειμι Κύριος. Και προεφήτευσα, καθώς ενετείλατό μοι Κύριος. Και εγένετο φωνή εν τώ εμέ προφητεύσαι, και ιδού σεισμός, και προσήγαγε τά οστά, εκάτερον πρός τήν αρμονίαν αυτού. Και είδον, και ιδού επ' αυτά νεύρα και σάρκες εφύοντο, και ανέβαινεν επ' αυτά δέρμα επάνω, και πνεύμα ουκ ήν εν αυτοίς. Και είπε πρός με. Προφήτευσον, επί τό πνεύμα, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον, και είπε τώ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Εκ τών τεσσάρων πνευμάτων ελθέ, και εμφύσησον εις τούς νεκρούς τούτους, και ζησάτωσαν. Και προεφήτευσα, καθ' ό, τι ενετείλατό μοι, και εισήλθεν εις αυτούς τό πνεύμα, και έζησαν, και έστησαν επί τών ποδών αυτών, συναγωγή πολλή σφόδρα. Και ελάλησε Κύριος πρός με, λέγων. Υιέ ανθρώπου, τά οστά ταύτα, πάς οίκος Ισραήλ εστιν, αυτοί λέγουσι. Ξηρά γέγονε τά οστά ημών, απώλωλεν η ελπίς ημών, διαπεφωνήκαμεν. Διά τούτο προφήτευσον, και ειπέ πρός αυτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ιδού εγώ ανοίγω τά μνήματα υμών, και ανάξω υμάς εκ τών μνημάτων υμών, και εισάξω υμάς εις τήν γήν τού Ισραήλ, και γνώσεσθε, ότι εγώ' ειμι Κύριος, εν τώ ανοίξαι με τούς τάφους υμών, τού αναγαγείν με εκ τών τάφων τόν λαόν μου. Και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και θήσομαι υμάς επί τήν γήν υμών, και γνώσεσθε, ότι εγώ Κύριος, ελάλησα, και ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Προκείμενον Ήχος βαρύς

Αναστήθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου.

Πρός Κορινθίους Α' Επιστολής Παύλου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. Ε', 6-8, Γαλ. Γ', 13-14)

Αδελφοί, μικρά ζύμη όλον τό φύραμα ζυμοί. Εκκαθάρατε ούν τήν παλαιάν ζύμην, ίνα ήτε νέον φύραμα, καθώς εστε άζυμοι, και γάρ τό Πάσχα ημών, υπέρ ημών ετύθη Χριστός. Ωστε εορτάζωμεν, μη εν ζύμη παλαιά, μηδέ εν ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλ' εν άζύμοις ειλικρινείας και αληθείας. Χριστός γάρ ημάς εξηγόρασεν εκ τής κατάρας τού νόμου, γενόμενος υπέρ ημών κατάρα. Γέγραπται γάρ. Επικατάρατος πάς ο κρεμάμενος επί ξύλου, ίνα εις τά έθνη η ευλογία τού Αβραάμ γένηται εν Χριστώ Ιησού, ίνα τήν επαγγελίαν τού Πνεύματος λάβωμεν διά τής πίστεως.

Αλληλούια Ήχος πλ. α'

Αναστήτω ο Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλειπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί, από προσώπου τού Θεού.

Ευαγγέλιον
Κατά Ματθαίον

Τή εптаύριον, ήτις εστί μετά τήν Παρασκευήν...
... σφραγίσαντες τόν λίθον μετά τής κουστωδίας.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Περί ώραν δεκάτην τής ημέρας σημαίνει. ο δε Ιερεύς αλλάσσει στολήν λευκήν, και Ευλογήσαντος αυτού μετά τόν Προοιμακόν, γίνεται Συναπτή μεγάλη παρά τού Διακόνου. Είτα τό, Κύριε εκέκραξα..., ιστώμεν δε Στίχους η', και ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου δ' και Ιδιόμελα τής ημέρας γ'.

Στιχηρά Αναστάσιμα
Ήχος α'

Τάς εσπερινάς ημών ευχάς, πρόσδεξαι άγιε Κύριε και παράσχου ημίν, άφεςιν αμαρτιών, ότι μόνος ει ο δείξας, εν Κόσμω τήν Ανάστασιν.

Κυκλώσατε λαοί Σιών, και περιλάβετε αυτήν, και δότε δόξαν εν αυτή, τώ αναστάντι εκ νεκρών, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο λυτρωσάμενος ημάς, εκ τών ανομιών ημών.

Δεύτε λαοί υμνήσωμεν, και προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο εκ τής πλάνης τού εχθρού, τόν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Τώ Πάθει σου Χριστέ, παθών ηλευθερώθημεν, και τή Αναστάσει σου, εκ φθοράς ελυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρά Ιδιόμελα
Ήχος πλ. δ'

Σήμερον ο Άδης στένων βοά, Συνεφερέ μοι, ει τόν εκ Μαρίας γεννηθέντα, μή υπεδεξάμην, ελθών γάρ επ' εμέ, τό κράτος μου έλυσε, πύλας χαλκάς συνέτριψε, ψυχάς άς κατείχον τό πρίν, Θεός ών ανέστησε. Δόξα Κύριε τώ Σταυρώ σου, και τή Αναστάσει σου. (Δίς)

Σήμερον ο Άδης στένων βοα, Κατελύθη μου η εξουσία, εδεξάμην θνητόν, ώσπερ ένα τών θανέντων, τούτον δε κατέχειν όλως ουκ ισχύω, αλλ' απολώ μετά τούτου, ών εβασίλευον, εγώ ειχον τούς νεκρούς απ' αιώνας, αλλά ούτος ιδού πάντας εγειρει. Δόξα Κύριε τώ Σταυρώ σου, και τή Αναστάσει σου.

Σήμερον ο Άδης στένων βοά, Κατεπόθη μου τό κράτος, ο Ποιμήν εσταυρώθη, και τόν Αδάμ ανέστησεν, ών περ εβασίλευον εστέρημαι, και ούς κατέπιον ισχύσας, πάντας εξήμεσα, εκένωσε τούς τάφους ο σταυρωθείς, ουκ ισχύει τού θανάτου τό κράτος. Δόξα Κύριε τώ Σταυρώ σου, και τή Αναστάσει σου.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Τήν σήμερον μυστικώς, ο μέγας Μωϋσής προδιετυπούτο λέγων. Και ευλόγησεν ο Θεός, τήν ημέραν τήν εβδόμην, τούτο γάρ εστι τό ευλογημένον Σάββατον, αύτη εστιν η τής καταπαύσεως ημέρα, εν ή κατέπαυσεν από πάντων τών έργων αυτού, ο Μονογενής Υιός τού Θεού, διά τής κατά τόν θάνατον οικονομίας, τή σαρκί σαββατίσας, και εις ό ήν, πάλιν επανελθών, διά τής Αναστάσεως, εδωρήσατο ημίν ζωήν τήν αιώνιον, ως μόνος αν, αθός και φιλόανθρωπος.

Και νύν... Θεοτοκίον Ήχος α'

Τήν παγκόσμιον δόξαν, τήν εξ ανθρώπων σπαρείσαν, και τόν Δεσπότην τεκούσαν, τήν επουράνιον πύλην, υμνήσωμεν Μαρίαν τήν Παρθένον, τών Ασωμάτων τό άσμα, και τών πιστών τό εγκαλλώπισμα, αύτη γάρ ανεδείχθη, ουρανός και ναός τής θεότητος, αύτη τό μεσότοιχον τής έχθρας καθελούσα, ειρήνην ανεισήξε, και τό βασίλειον ηνέωξε. Ταύτην ούν κατέχοντες τής Πίστεως τήν άγκυραν, υπέρμαχον έχομεν τόν εξ αυτής τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαός τού Θεού, και γάρ αυτός πολεμήσει, τούς εχθρούς ως παντοδύναμος.

Ανάγνωσμα Α'
Γινέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-13)

Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τόν ουρανόν...

Ανάγνωσμα Β'
Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ξ', 1-16)

Φωτίζου, φωτίζου, Ιερουσαλήμ, ήκει γάρ...

Ανάγνωσμα Γ'
Τής Εξόδου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΒ' 1-11)

Είπε Κύριος πρός Μωϋσήν καί Ααρών...

Ανάγνωσμα Δ'
Προφητείας Ιωνά τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Α' - Δ')

Εγένετο λόγος Κυρίου πρός Ιωνάν, τόν τού Αμαθί...

Ανάγνωσμα Ε'
Ιησού τού Ναυή τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 10-15)

Παρενέβαλον οι υιοί Ισραήλ έν Γαλγάλοις...

Ανάγνωσμα ΣΤ'
Τής Εξόδου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΙΓ', 20-22 ΙΔ', 1-31 ΙΕ', 1-19)

Εξάραντες οι υιοί Ισραήλ εκ Σοκχώθ...

Ανάγνωσμα Ζ'
Προφητείας Σοφονίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 8-15)

Τάδε λέγει Κύριος. Υπόμεινόν με εις ημέραν...

Ανάγνωσμα Θ'
Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΞΑ', 10-11 ΞΒ', 1-5)

Αγαλλιάσθω η ψυχή μου επί τώ Κυρίω...

Ανάγνωσμα Ι'
Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΚΒ', 1-18)

Εγένετο μετά τά ρήματα ταύτα, ο Θεός...

Ανάγνωσμα ΙΑ'
Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΞΑ', 1-10)

Πνεύμα Κυρίου επ' εμέ, ού ένεκεν έχρισέ με...

Ανάγνωσμα ΙΒ'
Βασιλειών τετάρτης τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Δ', 8-37)

Εγένετο ημέρα, καί διέβη Ελισσαίε εις Σωμάν...

Ανάγνωσμα ΙΓ'

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΞΓ' 11-19 ΞΔ', 1-5)

Τάδε λέγει Κύριος. Πού ο αναβιβάσας...

Ανάγνωσμα ΙΔ'
Προφητείας Ιερεμίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΛΗ', 31-34)

Τάδε λέγει Κύριος. Ιδού ημέραι έρχονται...

Ανάγνωσμα ΙΕ'
Προφητείας Δανιήλ τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Γ', 1-23 και Ύμνου Τριών Παίδων 1-33)

Έτους οκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς...

...Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού ουρανού, ο υπερύμνητος, και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Ήχος πλ. β'

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Εΐτα ο μέν Αναγνώστης λέγει τόν επόμενον Ύμνον, ημεις δέ μεθ' ένα έκαστον τών Στίχων αυτών ψάλλομεν, Τόν Κύριον υμνεΐτε, ως έπεται.

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ευλογεΐτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον, υμνεΐτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, Άγγελοι Κυρίου, ουρανοί Κυρίου, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι Δυνάμεις Κυρίου, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, ήλιος και σελήνη, άστρα τού ουρανού, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, φώς και σκότος, νύκτες και ημέραι, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πάς όμβρος και δρόσος, πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πύρ και καύμα, ψύχος και καύσων, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε δρόσοι και νιφετοί, πάγοι και ψύχος, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πάχνη και χιόνες, αστραπαί και νεφέλαι τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, γή, όρη και βουνοί, και πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πηγαί, θάλασσα, και ποταμοί, κήτη, και πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία και πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογεΐτω Ισραήλ τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, Ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, πνεύματα και ψυχαί Δικαίων, όσοι και ταπεινοί τή καρδια, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, Ανανία, Αζαρία, και Μισαήλ, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ευλογεΐτε, Απόστολοι, Προφήται, και Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνεῖτε, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ευλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καί ἅγιον Πνεῦμα.

Τόν Κύριον υμνοῦμεν, καί υπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Αἰνοῦμεν, ευλογοῦμεν, καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Τόν Κύριον υμνοῦμεν, καί δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλοῦῖα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Πάσα ἡ γῆ Προσκυνησάτωσάν σοι, καί ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Πρός Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ', 3-11)

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστόν εβαπτίσθημεν, εἰς τόν θάνατον αὐτοῦ εβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ Ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιός ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γάρ ἀποθανῶν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καί συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι Χριστός ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γάρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καί ὑμεῖς λογιζέσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἦχος βαρύν

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τόν αὐτὸν ψάλλομεν καί ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐπομένων Στίχων τοῦ Ψαλμοῦ πα',
λεγομένων παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου χύμα.

Στίχ. Ὁ Θεός ἐστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦς διακρινεῖ.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καί πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῶ καί πτωχῶ, ταπεινὸν καί πένητα δικαιοῦσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Εξέλεσθε πένητα καί πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Οὐκ ἐγνώσαν, οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Εγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καί υἱοὶ Υψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καί ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τό κατά Ματθαίον
Ευαγγέλιον
Οψέ Σαββάτου, τή επιφωσκούση...
... έως τής συντελείας τού αιώνος.

Καί καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τού Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντί δέ τού Χερουβικού, ψάλλομεν τό παρόν.

Τροπάριον Ἦχος πλ. α'

Σιγησάτω πάσα σάρξ βροτεία, καί στήτω μετὰ φόβου καί τρόμου, καί μηδέν γήϊνον ἐν εαυτῇ λογιζέσθω, ὁ γάρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καί Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαιασθήναι, καί δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς, προηγούνται δέ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καί εξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καί τὰ εξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καί βῶντα τὸν ὕμνον. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν Ἦχος δ'

Εξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καί ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Πάσχα^{top}

Ευλογῆσαντος τού ἱερέως, λέγομεν Τρισάγιον. Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν..., Ὅτι σοῦ ἐστίν..., Κύριε ἐλέησον, ἰβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν..., ἐκ γ', καί τὸν Ν' ψαλμόν.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἐκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν. Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καί ἐπιτάφιον, ὠδῆν σοι ἀσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καί θανάτῳ θάνατον, καί Ἄδην θανατώσαντι.

Ἄνω σε ἐνθρόνω, καί κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καί ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτῆρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου, ὑπὲρ νούν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ἴνα σοῦ τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γάρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασις μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καί ταφεῖς φθαρέντα με, καὶ νοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἐκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν. Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμός

Σέ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδούσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνέιχετο. Οὐκ ἐστὶν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς Ὁράσεις πληθύνας, νῦν δέ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καί τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα, οὐκ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καί ἦνωσας τὰ τό πρὶν διεστώτα, καταστολή δέ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει, καί γάρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σέ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πάσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδούσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνέιχετο. Οὐκ ἐστὶν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος Αγγέλου, ενέγοντο κηρύττοντος, Γυναιξί τήν Ανάστασιν. Σέ δοξάζομεν, τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Δόξα... Καί νύν... Πάλιν τό αυτό

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Τήν εν Σταυρώ σου θείαν κένωσιν, Προορών Αββακούμ εξεστηκώς εβόα. Σύ δυναστών διέκοψας κράτος Αγαθέ, ομιλών τοίς εν Άδη, ως παντοδύναμος.

Εβδόμην σήμερον ηγίαςας, ήν ευλόγησας πρίν, καταπαύσει τών έργων, παράγεις γάρ τά σύμπαντα, καί καινοποιείς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καί ανακτώμενος.

Ρωμαλαιότητι τού κρείπτονος, εκνικήσαντός σου, τής σαρκός η ψυχή σου, δι' ή ρηται σπαράττουσα, άμφω γάρ δεσμούς, τού θανάτου καί Άδου, Λόγε τώ κράτει σου.

Ο Άδης Λόγε συναντήσας σοι, επικράνθη, βροτόν ορών τεθεωμένον, κατάστικτον τοίς μώλωπι, καί πανσθενουργόν, τώ φρικτώ τής μορφής δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

Τήν εν Σταυρώ σου θείαν κένωσιν, Προορών Αββακούμ εξεστηκώς εβόα. Σύ δυναστών διέκοψας κράτος Αγαθέ, ομιλών τοίς εν Άδη, ως παντοδύναμος.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Θεοφανείας σου Χριστέ, τής προς ημάς συμπαθώς γενομένης, Ησαΐας φώς ιδών ανέσπερον, εκ νυκτός ορθρίσας εκραύγαζεν. Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί πάντες οι εν τή γή αγαλλιάσονται.

Νεοποιείς τούς γηγενείς, ο πλαστοουργός χοϊκός χρηματίσας, καί σινδών καί τάφος υπεμφαίνουσι, τό συνόν σοι Λόγε μυστήριον, ο ευσχήμων γάρ βουλευτής, τήν τού σέ φύσαντος βουλήν σχηματίζει, εν σοί μεγαλοπρεπώς καινοποιούντός με.

Διά θανάτου τό θνητόν, διά ταφής τό φθαρτόν μεταβάλλεις, αφθαρτίζεις γάρ θεοπρεπέστατα, απαθανατίζων τό πρόσλημμα, η γάρ σάρξ σου διαφθοράν ουκ είδε Δέσποτα, ουδέ η ψυχή σου εις Άδου, ξενοπρεπώς εγκαταλέλειπται.

Εξ αλοχεύτου προελθών, καί λογχευθείς τήν πλευράν Πλαστοουργέ μου, εξ αυτής ειργάσω τήν ανάπλαοιν, τήν τής Εύας Αδάμ γενόμενος, αφυπνώσας υπερφυώς, ύπνον φυσίζων, καί ζωήν ενεΐρας εξ ύπνου, καί τής φθοράς ως παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τής προς ημάς συμπαθώς γενομένης, Ησαΐας φώς ιδών ανέσπερον, εκ νυκτός ορθρίσας εκραύγαζεν. Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί πάντες οι εν τή γή αγαλλιάσονται.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Συνεσχέθη, αλλ' ου κατεσχέθη, στερνοις κητώοις Ιωνάς, σου γάρ τόν τύπον φέρων, τού παθόντος καί ταφή δοθέντος, ως εκ θαλάμου, τού θηρός ανέθορε, προσεφώνει δέ τή κουστωδία. Οι φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή, έλεον αυτοίς εγκατελίπετε.

Ανηρέθης, αλλ' ου διηρέθης, Λόγε ής μετέσχεσ σαρκός, ει γάρ καί λέλυταί σου, ο ναός εν τώ καιρώ τού πάθους, αλλά και ούτω μία ήν υπόστασις, τής θεότητος καί τής σαρκός σου, εν αμφοτέροις γάρ, εις υπάρχεις Υιός, Λόγος τού Θεού, Θεός καί άνθρωπος.

Βροτοκτόνον, αλλ' ου θεοκτόνον, έφω τό ππαΐσμα τού Αδάμ, ει γάρ καί πέπονθέ σου, τής σαρκός η χοϊκή ουσία, αλλ' η θεότης απαθής διέμεινε, τό φθαρτόν δέ σου προς αφθαρσίαν μετεστοιχειώσας, καί αφθάρτου ζωής, έδειξας πηγήν εξ αναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικὴ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου, κλειθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στερνοῖς κητώοις Ἰωνάς, σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ ὁσθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῆ κουστωδία. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἀβυσσον οὐ κλείσας, νεκρὸς ὁράται, καὶ σμύρνη καὶ σινδὼν ἐνειλημμένοι, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνουψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἐφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγγυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντήσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κρᾶζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς Ὁσίοις Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἀπνοὺς κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τετρωταὶ Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὀλβιος τάφος! ἐν εαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνούντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρὸς, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεισιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μία υπήρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς Ὁσίοις Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἀπνοὺς κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμός

Ἐκστηθὶ φρίπτων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν υψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται ἀχραντος ναός, τὴν πεπρωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδάμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν υψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἄδου ταμείων, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκῶν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν υψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται, ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον
Καταβασία**

Ἐκστηθι φρίπτων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοῦ γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν υψίστοις οἰκῶν, καί τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὄν Παῖδες ευλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμός

Μή ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἀνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι, καί ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τούς ἐν πίστει καί πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Επί τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς οδύνας φυγούσα, ὑπερφυῶς εμακαρίσθην, ἀναρχε Υἱέ, νῦν δέ σε Θεέ μου, ἀπνουν ὀρώσα νεκρόν, τῆ ρομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυθῆσωμαι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίπτουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένοι, βλέποντες στολήν, ἠμαγμένην Μήτηρ, τῆς ἐκδικήσεως, τούς ἐχθρούς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καί μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γάρ ἐχθρός ἐσκύλεται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τόν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐά, λυτροῦμαι παγγενή, καί τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μή ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἀνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γάρ καί δοξασθήσομαι, καί ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τούς ἐν πίστει καί πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τόν Ἄδην ἐνέκρωσας τῆ ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δέ καί τούς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

**Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ
Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν**

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ' Ἦχος βαρύς

Ἰδοῦ σκοτία καί πρῶϊ, καί τί πρὸς τό μνημεῖον Μαρία ἐστήκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλ' ὄρα τούς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καί τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καί ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τοῦτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καί δι' ὧν καί ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνούμεν σε τόν ζωοδότην Χριστόν.

Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καί δοξάσατε Χριστόν, τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἦχος πλ. β'

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καί ἡμᾶς τούς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρὰ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

ΜΑΡΚΟΝ 16,1-8

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή...
...καί οὐδενὶ οὐδέν εἶπον, ἐφοβούντο γάρ.

**ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καί ὁμοουσίῳ, καί ζωοποιῷ, καί ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καί αεὶ καί εἰς τούς

αιώνας τών αιώνων.

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Λέγεται δέ τούτο τρίς υπό τού ἱερέως, καί τρίς υπό τών Χορών άνευ στίχων. Εἶθ' ούτω λέγει τούς επομένους Στίχους ο ἱερεύς ἢ ο Διάκονος καθ' ἕκαστον δέ Στίχον ψάλλεται Ομοίως υπό τών Χορών τό αυτό Τροπάριον.

Στίχ. α' Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Στίχ. β' Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Στίχ. γ' Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ' Αύτη η ημέρα, ἦν ἐποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Δόξα...

Χριστός ανέστη...

Καί νύν...

τό αυτό

Εἶτα ο ἱερεύς, γεγονωτέρα φωνή

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας...

Ο Χορός Καί τοίς εν τοίς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος.

Ο Κανών, ποίημα Ἰωάννου τού Δαμασκηνοῦ.

Ωδή α' Ἦχος α' ειρμός

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωήν, καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αισθήσεις, καί οφόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτί τῆς ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανώς ακουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Ουρανοί μὲν ἐπαξίως ευφραινέσθωσαν, γῆ δέ αγαλλιάσθω, εορταζέτω δέ κόσμος, ορατός τε ἄπαρ καί ἀόρατος, Χριστός γάρ ἐγήγερται, ευφροσύνη αιώνιος.

Καταβασία

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωήν, καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ἰησοῦς από τού τάφου καθώς προείπεν, ἔδωκεν ημῖν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτή μικρά μεθ' ἦν Εκφώνησις

Ὅτι σὸν τό κράτος...

Ωδή γ' Ο ειρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, εν ᾧ στερεούμεθα.

Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε καί γῆ, καί τὰ καταχθόνια, εορταζέτω γούν πάσα κτίσις, τήν Ἐγερσιν Χριστοῦ, εν ἡ ἐσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, εν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίνωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερευόμεθα.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις
Ότι σύ εί ο Θεός ημών...

Η Υπακοή Ήχος δ'

Προλαβούσαι τόν όρθρον αι περί Μαριάμ, και ευρούσαι τόν λίθον αποκυλισθέντα τού μνήματος, ήκουον εκ τού Αγγέλου, Τόν εν φωτί αϊδίω υπάρχοντα, μετά νεκρών τί ζητείτε ως άνθρωπον; βλέπετε τά εντάφια σπάργανα, δράμετε, και τώ κόσμω κηρύξατε, ως ηγγέρθη ο Κύριος, θανατώσας τόν θάνατον, ότι υπάρχει Θεού Υιός, τού σώζοντος τό γένος τών ανθρωπών.

Και ανάγνωσις εις τόν θεολόγον

Ωδή δ' Ο ειρμός

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών και δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Άρσεν μέν, ως διανοίξαν, τήν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βρωτός δέ, αμνός προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, και ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος χρηστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριον, και αύθις εκ τού τάφου ωραίως, δικαιοσύνης ημίν έλαμπεν ήλιος.

Ο θεοπάτωρ μέν Δαυιδ, πρό τής σκιώδους κιβωτού ήλατο σκιρτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες, ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών και δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις
Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος...

Ωδή ε' Ο ειρμός

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, και αντί μυρου τόν ύμνον προσοίσομεν τώ Δεσπότη, και Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τήν άμετρόν σου ευσπλαγγιάν, οι ταίς τού Άδου σειραίς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρός τό φώς ηπείγοντο Χριστέ, αγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτούντες αιώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τώ προϊόντι Χριστώ εκ τού μνήματος, ως νυμφίω, και συνεορτάσωμεν ταίς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεού τό σωτήριον.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, και αντί μυρου τόν ύμνον προσοίσομεν τώ Δεσπότη, και Χριστόν

οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωὴν ανατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη... γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προείπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτή μικρά μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Ὅτι ηἰγίασται...

Ὡδή ζ' Ὁ εἰρμός

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίου, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερίον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίου, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη... γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προείπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτή μικρά μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν πρό ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτέ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητούσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν υπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστώσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἀγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν, Ὡ Δέσποτα ἐξηγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν εορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι

- Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος
- Λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.

Αὐτὴ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν υμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, υμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, Σταυρὸν γὰρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.
γ'.

Ωδή ζ' Ο ειρμός

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων εζήτουν, προσεκύνησαν χάιρουσαι ζώντα Θεόν, και Πάσχα τό μυστικόν σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιώνιου απαρχήν, και σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον.

Ός όντως ιερά και πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ και φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας, τής Εγέρσεως ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς πάσιν επέλαμψεν.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Είη τό κράτος...

Ωδή η' Ο ειρμός

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ και κυρία, εορτών εορτή, και πανηγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού και νού τής αμπέλου γεννήματος τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών και ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών και βορρά, και θαλάσσης, και εώ ας τά τέκνα σου εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε, και Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε και υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, και σέ ευλογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ και κυρία, εορτών εορτή, και πανηγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Ότι ηλόγηται...

Ωδή θ' Ο ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, και αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας, ώ φίλης, ώ γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι
τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν
εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή Ανεσπέρω ημέρα τής βασιλείας σου.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί
αγάλλου Σιών, σύ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Ότι σέ αινούσι...

Εξαποστειλάριον αυτόμελον

Ήχος β'

Σαρκή υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ
φθοράς, καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Εις τούς Αί ν ο υ ς

Ιστώμεν Στίχ η', καί ψάλλομεν Στιχηρά, Αναστάσιμα τής Οκτωήχου δ', καί τού Πάσχα δ'.

Τής Οκτωήχου, Ήχος α', αρχόμεθα δε από τού Στίχ. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις
αυτού.

Υμνούμέν σου Χριστέ, τό σωτήριον Πάθος, καί δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

Ο Σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ειρήνευσον
ημών τήν ζωήν, Κύριε, ως μόνος παντοδύναμος.

Ο τόν Άδην σκυλεύσας, καί τόν άνθρωπον αναστήσας, τή αναστάσει σου, Χριστέ, αξίωσον ημάς,
εν καθαρά καρδιά, υμνείν καί δοξάζειν σε.

Τήν θεοπρεπή σου συγκατάβασιν δοξάζοντες υμνούμέν σε, Χριστέ, Ετέχθης εκ Παρθένου καί
αχώριστος υπήρχες τώ Πατρί, Έπαθες ως άνθρωπος, καί εκουσίως υπέμεινας σταυρόν, Ανέστης
εκ τού τάφου, ως εκ παστάδος προελθών, ίνα σώσης τόν κόσμον, Κύριε, δόξα σοι.

Είτα τά Στιχηρά τού Πάσχα μετά τών Στίχων αυτών.

Ήχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου
αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Άγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα
πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών,
Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια,
τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού. και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι πρός τό μνήμα τού Ζωοδότου, εύρον Άγγελον, επί τόν λίθον καθήμενον, και αυτός προσφθεγξάμενος, αυταίς ούτως έλεγε. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τί θρηνεíte τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, και ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν άνέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης, και γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού, εκλάμψας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, και αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, και τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, και ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Είτα, τό Χριστός ανέστη... εκ τρίτου, και ψάλλομεν τούτο πολλάκις, άχρις άν ασπάσωνται οι Αδελφοί αλλήλους ο δέ Ασπασμός γίνεται ούτω.

Λαμβάνει ο Ιερεύς τό άγιον Ευαγγέλιον, και ίσταται πρό τών θυρών τού άγιου Βήματος, ο δέ Καθηγούμενος, ελθών και ασπασάμενος τό άγιον Ευαγγέλιον και τόν Ιερέα, λαμβάνει αυτό εκ τών χειρών αυτού, και ίσταται εκ δεξιών τού Ιερέως, Είτα οι Αδελφοί πάντες, κατά τήν τάξιν αυτών, ασπάζονται πρώτον τό άγιον Ευαγγέλιον, είτα τόν Ιερέα και τόν Καθηγούμενον, και ίστανται κακείνου ένθα άν τύχωσι, και ασπάζονται αλλήλους.

Μετά γούν τόν Ασπασμόν, αναγινώσκειται ο κατηχητικός λόγος τού άγιου Ιωάννου τού εκ Χρυσσοστόμου παρά τού Ηγουμένου, ή του κλησιάρχου ίστανται δέ οι Αδελφοί άπαντες, και επακροώνται τής αναγνώσεως.

**Τού εν Αγίοις Πατρός ημών
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ**

Εισ τήν αγίαν και λαμπροφόρον ημέραν τής ενδόξου και σωτηριώδους Χριστού τού Θεού ημών, Αναστασεως.

Είτις ευσεβής και φιλόθεος απολαυέτω τής καλής ταύτης και λαμπράς πανηγύρεως, Είτις δούλος ευγνώμων, εισελθέτω χαίρων εις τήν χαράν τού Κυρίου αυτού, Είτις έκαμε νηστεύων, απολαυέτω νύν τό δηνάριον, Είτις από τής πρώτης ώρας ειργάσατο, δεχέσθω σήμερον τό δίκαιον όφλημα, Είτις μετά τήν τρίτην ήλθεν, ευχαρίστως εορτασάτω, Είτις μετά τήν έκτην έφθασε, μηδέν αμφιβαλλέτω, και γάρ ουδέν ζημιούται, Είτις υστέρησεν εις τήν εννάτην, προσελθέτω, μηδέν ενδοιάζων, Είτις εις μόνην έφθασε τήν ενδεκάτην, μή φοβηθή τήν βραδύτητα, φιλότιμος γάρ ών ο Δεσπότης, δέχεται τόν έσχατον, καθάπερ και τόν πρώτον, Αναπαύει τόν τής ενδεκάτης, ως τόν εργασάμενον από τής πρώτης, Καί τόν ύστερον ελεεί, και τόν πρώτον θεραπεύει, κακείνω δίδωσι, και τούτω χαρίζεται, Καί τά έργα δέχεται, και τήν γνώμη ασπάζεται, Καί τήν πράξιν τιμά, και τήν πρόθεσιν επαινεί, ουκούν εισέλθετε πάντες εις τήν χαράν τού Κυρίου ημών, και πρώτοι και δεύτεροι τόν μισθόν απολαύετε, Πλούσιοι και πένητες μετ' αλλήλων χορεύσατε, Εγκρατείς και ράθυμοι τήν ημέραν τιμήσατε, Νηστεύσαντες και μή νηστεύσαντες, ευφράνθητε σήμερον, Η τράπεζα γέμει τρυφήσατε πάντες, ο μόσχος πολύς μηδείς εξέληται πεινών, Πάντες απολαύετε τού συμποσίου τής πίστεως Πάντες απολαύσατε τού πλούτου τής χρηστότητος, Μηδείς θρηνείτω πένιαν εφάνη γάρ η κοινή βασιλεία, Μηδείς οδυρέσθω ππαιίσματα, συγγνώμη γάρ εκ τού τάφου άνέτειλε, Μηδείς φοβείσθω θάνατον, ηλευθέρωσε γάρ ημάς τού Σωτήρος ο θάνατος, Έσβεσεν αυτόν, υπ' αυτού κατεχόμενος, Εσκύλευσε τόν Άδην, ο κατελθών εις τόν Άδην, Επίκρανεν αυτόν,

γευσάμενον τῆς σαρκός αυτού, καί τούτο προλαβών Ησαΐας, εβόησεν, ὁ Ἄδης, φησίν, επικράνθη συναντήσας σοι κάτω, Επικράνθη, καί γάρ κατηργήθη Επικράνθη, καί γάρ ενεπαίχθη, Επικράνθη, καί γάρ ενεκρώθη, Επικράνθη, καί γάρ καθηρέθη, Επικράνθη, καί γάρ εδεσμεύθη, Ἔλαβε σῶμα, καί Θεῷ περιέτυχεν, Ἔλαβε γήν, καί συνήντησεν ουρανῶ, Ἔλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καί πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἐβλεπε, Πού σου θάνατε τό κέντρον; πού σου Ἄδη τό νίκος; Ανέστη Χριστός, καί σύ καταβέβλησαι, Ανέστη Χριστός καί πεπτώκασι δαίμονες, Ανέστη Χριστός, καί χαίρουσιν Ἄγγελοι, Ανέστη Χριστός, καί ζωή πολιτεύεται Ανέστη Χριστός, καί νεκρός οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος, Χριστός γάρ εγερεθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο, Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Ἦχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρός ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τό ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν, Ἀλλά σοὶ λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τόν Ευλογητόν, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... ἐκ γ'

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τόν μόνον ἀναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνούμεν, καί τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνούμεν καί δοξάζομεν, σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, Ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, Διά παντός εὐλογούντες τόν Κύριον, ὑμνούμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, Σταυρόν γάρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (Ἐκ γ')

Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον αἰ περί Μαριάμ, καί ευρούσαι τόν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, Τόν ἐν φωτὶ αἰδίῳ υπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καί τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ηἰγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τόν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καί ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλά τοῦ Ἄδου καθείλες τὴν δύναμιν, καί ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καί τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δέ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δέ μετὰ Ληστού, καί ἐν θρόνῳ υπήρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καί Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα...

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ωραιότερος, ὄντως καί παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό τοῦ υψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα Χαίρε, διὰ σοῦ γάρ δέδοται ἡ χαρά Θεοτόκε τοῖς κραιμάζουσιν, Ευλογημένη σύ ἐν γυναιξίν υπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ' Δόξα... Καί νύν... Τὴν τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν... Καί πάλιν Ὁμοίως, τό, Χριστός ἀνέστη... ἐκ γ', καί τὰ λοιπὰ Τρισσεύεται δέ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία, ἐν ταῖς Ὁραῖς, καί ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, καί τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ἡ δέ τῆς Λ ε ἱ τ ο υ ρ γ ῖ α ς Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καί ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καί καθ' ὅλην τὴν Διακαινίσημον Εβδομάδα.

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος β'.

Στίχ. Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοὶ δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος ὁ αὐτός

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡμᾶς χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.
Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.
Χριστὸς ἀνέστη...

Εἰσοδικόν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ...

Εἶτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... γ'.

Η Υπακοή Ἦχος δ'

Προλαβούσαι τόν ὄρθρον αἰ περί Μαριάμ, καί ευρούσαι τόν λίθον αποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, Τόν ἐν φωτί αἰδίῳ υπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καί τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ηἰγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τόν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καί ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλά τοῦ Ἄδου καθείλες τήν δύναμιν, καί ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καί τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντί δέ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποιήσεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τό Ἀνάγνωσμα

Τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περί πάντων...

Ἀλληλούϊα Ἦχος δ'

Σύ Κύριε ἀναστάς οἰκτειρήσεις τήν Σιών.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Ευαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν Θεόν...

Κοινωνικόν

Σώμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἀντί δέ τοῦ Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, **καί τοῦ,** Εὐλογῆσω τόν Κύριον, **λέγεται τό,** Χριστός ἀνέστη.

p12[top](#)

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Εἰς τό Λυχικόν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς πάσαν τήν ἱερατικὴν στολήν αὐτοῦ, καί στὰς κατενώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καί ἐκφωνεῖ λέγων
Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...

καί ἡμῶν ἀνατακρομένων τό, Ἀμήν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς

Χριστός ἀνέστη... γ'

Στίχ. **α'** Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισούντες αὐτόν.

Στίχ. **β'** Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. **γ'** Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καί οἱ δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Στίχ. **δ'** Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποιήσεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα...

Χριστός ἀνέστη...

Καί νῦν...

τό αὐτό

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνή

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ο Χορός Καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα, γ' καί Ανατολικά, γ'.

Ἦχος β'

Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα τόν Θεόν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεύτε προσκυνήσωμεν, Σταυρόν γάρ υπομείνας, τή ταφή παρεδόθη, ὡς αὐτός ηθέλησε, καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τόν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστός ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, προσηλώσας τῷ Σταυρῷ, ἐξήλειψε καί τοῦ θανάτου τό κράτος κατήργησε, Προσκυνούμεν αὐτοῦ, τήν τριήμερον Ἐγερεσιν.

Σύν Ἀρχαγγέλοις υμνήσωμεν, Χριστοῦ τήν Ἀνάστασιν, αὐτός γάρ λυτρωτής ἐστί καί Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καί ἐν δόξῃ φοβερά, καί κραταιά δύναμι, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

Στιχηρά Ανατολικά

Σέ τόν σταυρωθέντα καί ταφέντα Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καί ἔλεγε ταῖς Γυναίξι, Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος, ἀνέστη γάρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος, διό σε προσκυνούμεν τόν μόνον ἀθάνατον, Ζωοδότα Χριστέ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τήν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τό κράτος, ἐν δέ τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τό γένος τῶν ἀνθρώπων, διά τούτο σοι βοώμεν, Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροί δέ Ἄδου ἰδόντες σε ἐπίπηξαν, πύλας γάρ χαλκᾶς συνέτριψας καί μοχλοῦς σιδηροῦς συνέθλασας καί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καί σκιάς θανάτου, καί τοὺς δεσμούς ἡμῶν διέρρηξας.

Δόξα...

Τόν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέγοντες, ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καί ἐκ νεκρῶν ἀναστάς καί ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρός ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκία τοῦ νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γάρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καί Παρθένος ἔμεινας, ἀντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντί Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Ευαγγελίου τό Φῶς ἰλαρόν...

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, σύ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τήν δύναμίν σου.

Στίχ. Καί εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὐτῇ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Υψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου κτλ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην
Οὔσης οψίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης...

Εἶτα Ἐκτενής, τό, Εἰπώμεν πάντες... Καταξίωσον Κύριε... Πληρώσωμεν τήν εσπερινήν, κτλ.

Μετὰ δέ τήν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τῆς οκτωήχου τό Στιχηρόν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος β'

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ ἅπασαν ἐφώτισε τήν οἰκουμένην, καί ἀνεκαλέσω τό ἴδιον πλάσμα, Παντοδύναμη Κύριε, δόξα σοι.

Είπα, τά Στιχηρά τού Πάσχα μετά τών στίχων αυτών.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού. καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι πρός τό μνήμα τού Ζωοδότου, εύρον Ἄγγελον, επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγζάμενος, αιταίς ούτως έλεγε. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τί θρηνείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύτης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού, εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, καί αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, καί ούτω βοησώμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Καί τά έτερα, τό, Χριστός ανέστη... γ', καί Απόλυσις

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΪ

Εις τούς Αί ν ο υ ς, τό, Πάσα πνοή, καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου

Ἦχος β'

Πάσα πνοή καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, όπι διά τού Σταυρού τόν θάνατον κατήργησας, ίνα δείξης τοίς λαοίς, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, ως μόνος φιλόνητος.

Ειπάτωσαν Ιουδαίοι, Πώς οι στρατιώται απώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα: διά τί γάρ ο λίθος ουκ εφύλαξε τήν πέτραν τής ζωής; Η τόν ταφέντα δότωσαν, ή αναστάντα προσκυνεί τωσαν, λέγοντες σύν ημίν, Δόξα τώ πλήθει τών οικτιρμών σου, Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί καί αγαλλιάσθε, Ἄγγελος εκάθισεν εις τόν λίθον τού μνήματος, αυτός ημάς ευηγγελίσατο, ειπών, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο Σωτήρ τού κόσμου καί επλήρωσε τά σύμπαντα εύωδίας, Χαίρετε λαοί καί αγαλλιάσθε.

Ἄγγελος μέν τό, Χαίρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Ἄγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή Αναστάσει εκύλισεν, ο μέν, αντί τής λύτης,

ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ, αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν, Διό
βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών απάντων Κύριε, δόξα σοι.

Καί τά Στιχηρά τού Πάσχα, ως προεγράφησαν εις τόν Ὁρθρον τῆς Κυριακῆς Τό, Χριστός
ἀνέστη... γ, Ἐκτενής, καί Ἀπόλυσις

Εἰς τήν Λειτουργίαν

Προκείμενον τού Ἀποστόλου
Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν...

Στίχ. οἱ ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πράξις

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, υπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ...

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τού κατά Ἰωάννην

Θεόν οὐδεὶς εἶώρακε πώποτε...

Κοινωνικόν

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα.

[p13top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Μετά τό, Χριστός ἀνέστη, καί τά λοιπά, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καί
ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωήχου.

Ἦχος γ'

Τῷ σῷ Σταυρῷ, Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καί διαβόλου ἡ πλάνη κατήρηται, γένος
δέ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τά σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καί ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται, πάσα δέ ἡ
κτίσις ἀνευφημούσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τού Πατρός, καί τού Υἱοῦ τήν δύναμιν, καί Πνεύματος ἁγίου ὑμνώ τήν ἐξουσίαν,
ἀδιαίρετον, ἀκίστων θεότητα, Τριάδα Ὁμοούσιον, τήν βασιλεύουσιν εἰς αἰῶνα αἰώνων.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά

Τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, προσκυνούμεν Χριστέ, καί τήν Ἀνάστασίν σου ὑμνούμεν καί
δοξάζομεν, τῷ γάρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Υμνούμεν τόν Σωτήρα τόν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡμᾶς γάρ εσταυρώθη, καί τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀνέστη ὄψωρουμενος ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἄδῃ καταβάς Χριστός εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε, λέγων, νύν νενίκηκα, ἐγώ εἰμί ἡ Ἀνάστασις,
ἐγώ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τάς πύλας.

Δόξα...

Οἱ ἀναξίως ἐσώτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινόν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων
κραυγάζοντες, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τόν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τόν
λαόν σου, ἐκ χειρός τών ἐχθρῶν σου, φιλάνθρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πῶς μή θαυμάσωμεν τόν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γάρ ἀνδρός μή δεξαμένη
πανάμωμε ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα
μηδαμῶς υπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τήν ἰδιότητα, σῶαν
φυλάξαντα, Διό, Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τών ὀρθοδόξων,
Θεοτόκον Ὁμολογούντων σε.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Ο Θεός ημών εν τῷ ουρανῷ καί εν τῇ γῇ πάντα ὄσα ηθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καί σοί Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἦχος γ'

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ ἀμαυρώσας τόν ἥλιον, καί τῷ φωτί τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαῖδρυνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ημών τόν ἐσπερινόν ὕμνον, φιλάνθρωπε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Π Ρ Ω Ϊ

Εἰς τοὺς Αἰοὺς

Ἦχος γ'

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστός γάρ ὁ Σωτὴρ ημών, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καί ἐκὼν ἐτάφη, καί ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σώσαι τὰ σύμπαντα, αὐτόν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τό συνέδριον τῆς ματαιότητος πληρώσαν δῶρων τὴν δεξιάν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαράς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα, Μαρία γάρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τό μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τόν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καί λέγοντα, Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, οὐδόμηθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γάρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τόν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ν

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἡ Πράξις

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεῖς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς Ἐνδεκα...

Ἀλληλοῦῖα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Εὐαγγέλιον

Κατὰ Λουκᾶν Ἐωθινόν ε'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστάς ἐδραμεν ἐπὶ τό μνημεῖον...

[p14top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά

Ἦχος δ'

Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνούντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμη, καί τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

Τού ξύλου τής παρακοής, τό επιτίμιον έλυσας Σωτήρ, τώ ξύλω τού σταυρού εκουσίως προσηλωθείς, καί εις Άδου κατελθών δυνατέ, τού θανάτου τά δεσμά, ως Θεός διέρρηξας, διό προσκυνούμεν τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, εν αγαλλιάσει βοώντες, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Άδου συνέτριψας Κύριε, καί τώ σώ θανάτω, τού θανάτου τό βασίλειον έλυσας, γένος δέ τό ανθρώπινον, εκ φθοράς ηλευθέρωσας, ζωήν καί αφθαρσίαν, τώ κόσμω δωρησάμενος, καί τό μέγα έλεος.

Στιχηρά Ανατολικά

Δεύτε ανυμνήσωμεν λαοί, τήν τού Σωτήρος τριήμερον Έγερσιν, δι' ής ελυτρώθημεν, τών τού Άδου αλύτων δεσμών, καί αφθαρσίαν καί ζωήν, πάντες ελάβομεν, κράζοντες, ο σταυρωθείς καί ταφείς καί αναστάς, σώσον ημάς τή Αναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Άγγελοι καί άνθρωποι Σωτήρ, τήν σήν υμνούσι τριήμερον Έγερσιν, δι' ής κατηγάσθη τής οικουμένης τά πέρατα, καί τής δουλείας τού εχθρού πάντες ελυτρώθημεν, κράζοντες, Ζωοποιέ, παντοδύναμε Σωτήρ, σώσον ημάς τή Αναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Πύλας χαλκάς συνέτριψας, καί μοχλούς συνέθλασας Χριστέ ο Θεός, καί γένος ανθρώπων, πεπτωκός ανέστησας, διά τούτο συμφώνως βοώμεν, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα...

Κύριε, η εκ Πατρός σου γέννησις, άχρονος υπάρχει καί αιδιος, η εκ Παρθένου σάρκωσις, άφραστος ανθρώποις καί ανερμήνευτος, καί η εις Άδου κάθοδος, φοβερά διαβόλω, καί τοίς αγγέλοις αυτού, θάνατον γάρ πατήσας, τριήμερος ανέστης, αφθαρσίαν παρέχων ανθρώποις, καί τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο διά σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυϊδ, μελωδικώς περί σου προανεφώνησε, τώ μεγαλεία σοι ποιήσαντι, Παρέστη η Βασίλισσα εκ δεξιών σου, Σε γάρ Μητέρα πρόξενον ζωής ανέδειξεν, ο απάτωρ εκ σου ενανθρωπήσαι, ευδοκήσας Θεός, ίνα τήν εαυτού αναπλάση εικόνα, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών, πρόβατον, τοίς ώμοις αναλαβών, τώ Πατρί προσαγάγη, καί τώ ιδίω θελήματι ταίς ουρανίαις συνάψη δυνάμεσι, καί σώση Θεοτόκε τόν κόσμον, Χριστός, ο έχων τό μέγα καί πλούσιον έλεος.

Προκείμενον Έχος πλ. δ'

Φωνή μου πρός Κύριον εκέκραξα, φωνή μου πρός τόν Θεόν, καί προσέσχε μοι.

Στίχ. Εν ημέρα θλίψεώς μου τόν Θεόν εξεζήτησα.

Στίχ. Απηνήνατο παρακληθήναι η ψυχή μου.

Στίχ. Ο Θεός, εν τώ αγίω, η οδός σου.

Απόστιχα

Έχος δ'

Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ, τήν προγονικήν ημών κατάραν εξήλειψας, καί κατελθών εν τώ Άδη τούς απ' αιώνος δεσμίους ηλευθέρωσας, αφθαρσίαν δωρούμενος τών ανθρώπων τώ γένει, Διά τούτο υμνούντες δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου Έγερσιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Π Ρ Ω Ϊ

Εις τούς Αιούς

Έχος δ'

Ο Σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

Εν τώ Σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραννήσαντα Διάβολον κατήγγησας, εν δέ τή Εγέρσει σου, χαράς τά πάντα επλήρωσας, Διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών Κύριε, δόξα σοι.

Τώ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρύσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεσόντας τῆ ἀμαρτία, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου φιλάνθρωπε Κύριε, τῆ πρεσβεία τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεῖς, μονογενές Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλάνθρωπιαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρόν καὶ θάνατον υπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῆ θεότητι, ἀναστάς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανάσιαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου Ἰησοῦ πλ. β'

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Πράξις

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν...

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης...

[p15top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά

Ἰησοῦ πλ. α'

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἠσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸν κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἠμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς, τῷ γένει τῶν ἀνώς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, θρώπων, ἐφριξαν τούτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, εἰσελήλυθε γάρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Εξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλάνθρωπιαν σαρκί παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος, Δεῦτε πατριαί τῶν ἐθνῶν, τούτον προσκυνήσωμεν, τῆ γάρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ρυσθέντες, ἐν τρισὶν υποστάσεσιν ἓνα Θεόν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἐσπερινὴν προσκύνῃσιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ, διὰ σαρκὸς λάμπαντι τῷ κόσμῳ καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τό ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, Φωτοδοτά Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγόν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστόν δοξολογήσωμεν, αὐτοῦ γάρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδάμ πεσῶν, ἀνίσταται, Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας, ἐνηχούντο ὑπὸ τὴν παρανόμων, Καλύψατε Χριστοῦ τὴν Ἐγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια καὶ εἶπατε, ὅτι ὑμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός, Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρόν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνιασμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανάσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῆς Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ παντοδύναμος.

Δόξα...

Κύριε, ὁ τόν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τόν θάνατον πατήσας Σωτήρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εν τῇ Ερυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ, Εκεί Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ υπηρέτης τοῦ θαύματος, Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, Ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἐμεινεν ἀφθορος, ὁ ὢν, καὶ προῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ υπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Πρόσχεσ μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

Στίχ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ανομίαν.

Στίχ. Εγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Ἀπόστιχα Ἦχος πλ. α'

Σέ τὸν σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστὸν, καὶ τῶν ουρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναίς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον, κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΜΟΥ Π Ρ Ω Ϊ

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τὴν παρανόμων, προήλθες ἐκ τοῦ μνήματος καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἐγνώσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνώσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ἀνυμνούσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου, καὶ προήγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος, Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον, ἐπὶ τὸ μνήμα τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθούσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡσπερ ἐξήλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσήλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μῶλωπας υπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας, Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

[p16top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Ψάλλομεν τὴν παρούσαν Ἀκολουθίαν, τὴν γεγνουῖαν παρὰ κυρίου Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν καὶ Κυριαν Δέσποιναν Θεοτόκον, τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν οὐ γὰρ εὔρομεν ὑπὸ τυπικοῦ τὴν τοιαύτην Ἀκολουθίαν, ἀλλ' ἐτέθη δι' ἀγάπην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,, ἰστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τῆς Οκτωήχου ς'.

Ἦχος πλ. β'

Νίκην ἔχων Χριστέ, τήν κατά τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνήλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν, ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, καί τήν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τόν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν, Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τό ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Σέ Κύριε, τόν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοῖ πού φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτός κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα, Πρὸς σέ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά Ανατολικά

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καί τήν Ἀνάστασιν σου ὑμνοῦμεν καί δοξάζομεν, σύ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καί ἀφθαρσίαν.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, ὑμνοῦμεν τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, Σταυρόν γάρ υπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὠλεσεν.

Καί τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τρία.

Ἦχος ὁ αὐτός Ὅλην ἀποθέμενοι

Ξένα καί παράδοξα, τῶν οὐρανῶν ὁ Δεσπότης, ἐπὶ σοὶ τετέλεκε, καταρχάς Πανάμωμε, καί γάρ ἄνωθεν, ἐμφανῶς ἔσταξεν, νετός καθάπερ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεόνυμφε, Πηγὴν δεικνύων σε, σύμπαν ἀγαθὸν ἀναβλύζουσαν, πλημμύραν τε ἰάσεων, τὰς εὐεργεσίας προορέουσαν ἅπασιν ἀφθόνως, τοῖς χρῆζουσι τὴν ῥώσιν τῶν ψυχῶν, καί τὴν υγιάν τοῦ σώματος, ὕδατι τῆς χάριτος. (Δίς)

Μάννα σε οὐράνιον, καί Παραδείσου Παρθένε, τὴν Πηγὴν τὴν ἐνθεον, ὀνομάζω Δέσποινα προσφυσέστατα, τῆς γάρ γῆς ἔδραμεν, ἡ ροὴ καί χάρις, τῆς Πηγῆς σου τετραμέρειαν αὐτῆς καλύπτουσα, ξένοις τεραστίοις ἐκάστοτε, καί πάσι τό αἰτούμενον γίνεται τό ὕδωρ πινόμενον, ὅθεν γεγηθότες, Χριστῶνυμοι προστρέχομεν πιστῶς, ἀγίασμόν ἀρυόμενοι, πάντοτε γλυκύροον.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἀναβλυστάνεις Παρθένε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ Πηγῇ σου πάντοτε, θεονύμφευτε, δωρεάν ῥεῖς γάρ, δαψιλὴ καί χύδην τοῖς νοσοῦσι τὰ ἴαματα, τυφλοῦς ἐμβλέποντας, φαίνεις ἐναργῶς προσιόντας σοι, χωλοὺς πολλοὺς ἀνώρθωσας καί τοὺς παρειμένους συνέσφιγξας, τόν δε νεκρωθέντα, ἐζώσας προσχύσει τῇ τριπτῇ, ὑδρωπικῶν καί δυσπνῶν τε, πάθη ἐθεράπευσας.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγὴ; ἤτις ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυρούσα, πολλὰ καί ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων, Βαβαὶ τῶν μεγαλείων, ὧν τοῖς πάσιν ἐπιρρέεις! οὐ μόνον γάρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῶν προσιόντων μετὰ πόθου, ἀλλὰ καί τὰ τῶν ψυχῶν πάθη ἐκπλύνεις καθαρίζουσα πανάσπιλε, σὺν πάσι βραβεύουσα καί μέγα ἔλεος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, Αὐτόν ἰκέτευε σεμνή

Παμμακάριστε, ελεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Αγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ρύστης μου.

Στίχ. Ὁ Θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Αἰνῶν επικαλέσομαι τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ αἰγίου αὐτοῦ φωνῆς μου.

**Εἰς τὸν Στίχον,
τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωῆχου
Ἦχος πλ. β'**

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμὰς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρὰ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα εἰ δέ βούλει, λέγε πρῶτον τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

**Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν**

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγὴ, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πάσαν τὴν οἰκουμένην Ὠκεανέ νοητέ, τὰ Νειλῶα ρεῖθρα υπερβαίνουσα τὴ χύσει τῆς χάριτος, Σιλῶαμ ἐκ πέτρας ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς παράδοξον, Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν, μάννα σωτηριῶδες τε ἐναργῶς τὸ γινόμενον πρὸς τοῦ ζητούντος τὴν χρείαν, πλοῦσιον ὄντως καὶ ἀφθονον, Χριστοῦ Μήτηρ Κόρη ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὑμνοὶς ἐν ἐξαισίῳ Πιστοὶ τὴν ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σταγόνα τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς ἀρρεύστως υετίζουσαν, τὸ ζῶν, τὸ ἀλλόμενον, καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος τοῦ μηδέποτε μετὰ πόσιν ἐκρέοντος, δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν ψυχὰς ἀπελαύνοντος, οὐπὲρ πίνοντες ἐμφρόνως, ρεῦματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ νόου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἀφθονον.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ Ὁρμήματα, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων ἡ πάσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενή καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα, τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεῖα κάθαρσις, ἡ πηγάζουσα, νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπανσι τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινόν ἰατρεῖον ἀμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ Μήτηρ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, σκιρτήσωμεν ἐν ὕδασι καὶ χορεύσωμεν εὐφραϊνόμενοι, τοῖς ἀενάως πλημμυροῦσι τῆς ζωηφόρου Πηγῆς, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ Πηγῆς τὴν χάριν προχέτωσαν ἀφθόνως, Βασιλεῖς γὰρ ἔσωσε, τοὺς ἐν κλίνῃ συσχεθέντας δέ, τὴν προσπαύσει ἐξανέστησε, Ποιμένες τε καὶ σύμπαντες, τὴν οὐμβροφόρον νεφέλην, τὸ σωτήριον συνελθόντες ἀρυσώμεθα, οἱ ἐν νόσοις οἱ ἐν κινδύνοις τὴν ῥώσιν, τὴν ἀναψυχὴν οἱ ἐν δίψει, τὰ ὄμματά τε οἱ τυφλοὶ, οἱ κωφεύοντες τὴν εὐηκοῖαν, τὴν ἰατρείαν οἱ καχεκτούντες, οἱ ἐν θανάτοις τὴν ζωηφόρον, οἱ πάντες τὴν πανταχοῦ πιστοὶς προρρέουσαν, ὕδατα σωτηρίας, ἀνακροτήσαντες, οὕτω κράξωμεν Αεῖζωα προχέουσα νάματα, ἐκ Πηγῆς ἀγνή, μὴ διαλίπης Παρθένε πρεσβεύουσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμὰς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστός ἀνέστη...

Καὶ ἀπόλυσις

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
Π Ρ Ω Ϊ

Εἰς τόν Ὁρθρον ο Κανών τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἠ', καί τῆς Θεοτόκου εἰς ζ'.

Ο Κανὼν τοῦ Πάσχα
Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ο Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καί οψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατὸς τε ἅπας καί ἀόρατος, Χριστὸς γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου

Εἰρμός ο αὐτός

Νύν πηγᾶσαι μοι Παρθένε, Θεοτόκε Πηγῆ, χάριν διδούσα λόγου, ὡς ἀνυμνήσω σοῦ πηγῆν, τὴν βλυστάνουσαν ζωὴν, καί χάριν πιστοῖς, σὺ γάρ ἐνυπόστατον Λόγον ἐπήγασας.

Ἰατρῆιον ὑπὲρ φύσιν, ο ναός σου σεμνή, δείκνυται πᾶσι Κόρη, ἐκ γάρ θανάτου προφανοῦς τοὺς προστρέχοντας πιστοῦς, σαφῶς ἀνιστά, καί πᾶσι τὴν ἀφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα.

Καταρρέεις οὐρανόθεν ἀκενώτως ἡμῖν, χάριτας ὄντως μόνη, τόν γάρ τυφλώποντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τό φῶς, βορβόρω καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔνοιαν τῷ Λέοντι.

Ἡ κοινὴ φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνή, Χαίρε Μαρία, Χαίρε, ο γάρ τῶν ὅλων ποιητῆς, ἐπὶ σοὶ ὡς περ σταγῶν, κατέβη σαφῶς, Πηγῆν σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Καταβασία

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ο Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Ὡδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νύν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καί γῆ, καί τὰ καταχθόνια, εορταζέτω γούν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἡ ἑσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου

Φωτεινόν σε ἅγιον ναόν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων Κόρη ἐπίσταμαι, καί ἀφθαρσίας πηγῆν, τὸ ὕδωρ προρρέουσαν Χριστόν, ἐξ οὐ ποτιζόμεθα.

Ὅσῃ χάριν Δέσποινα Πηγῆ, Αυτοκράτορι δίδως οὐρῶν τὴν πρόοδον ἐπεχομένην δεινῶς, τοῦ λίθου ὑπόστασιν φρικτὴν, τῷ ὕδατι λύσασαν.

Ρέει χάρις ἀφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε χύδην πηγάζουσα χλωὶ σκιρτώσιν ἐν σοὶ, λεπρῶν καθαρίζεται πληθὺς, καί Δαίμονες πνίγονται.

Ὅλοις νέμεις ἴασιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις, καί πένησιν, ἀρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις

κοινώς, τό ύδωρ προχέουσα Πηγή, αποίκιον φάρμακον.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερευόμεθα.

Κοντάκιον τού Πάσχα

Ήχος πλ. δ'

Ει και εν τάφω κατήλθες αθάνατε, αλλά τού Άδου καθείλες τήν δύναμιν, και ανέστης ως νικητής, Χριστέ ο Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθελγόμενος, Χαίρετε, και τοίς σοίς Αποστόλοις ειρήνην δωρούμενος ο τοίς πεσούσι παρέχων ανάστασιν.

Είτα, Κάθισμα τής Θεοτόκου

Ήχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν και Λόγον

Τήν αέναον κρήνην και ζωηράν, τήν πηγάζουσαν ρείθρα θείαν Πηγήν, συμφώνως αινέσωμεν, οι τήν χάριν αιτούμενοι, καθ' εκάστην βρύει, και γάρ τά ίάματα, ως ποταμών τά ρεύματα, δεικνύσα ελάχιστα, Όθεν κατά χρέος προσιόντες εν πόθω, πιστώως αρουσώμεθα, εκ Πηγής ανεξάντλητον, ρώσιν όντως αθάνατον, δροσίζουσαν σαφώς τών ευσεβών, τας καρδιάς, και χείλεσιν εκβοήσωμεν, Σύ εί τών πιστών τό παραμύθιον.

Ωδή δ'

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών και δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Άρσεν μέν, ως διανοίξαν, τήν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βρωτός δέ, αμνός προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, και ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος χρηστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριον, και αύθις εκ τού τάφου ωραίως, δικαιοσύνης ημίν έλαμψεν ήλιος.

Ο Θεοπάτωρ μέν Δαυϊδ, πρό τής σκιώδους κιβωτού ήλατο σκιρτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες, ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Τής Θεοτόκου

Υπέρ τήν ψάμμον αληθώς, και τας σταγόνας υετών, πέφυκε Παρθένε τά πλήθη τής Πηγής τών έργων σου, ακαταπαύστως ρέοντα, άπασαν επί χθόνα πλουσίως πάντα νοσούντα δεινώς, τάχος ίώμενα.

Κατασχεθέντα γυναικός, υπό καρκίνου τόν μαζόν, ύδωρ επιχείται Παρθένε, τής Πηγής σου Δέσποινα, και παραυτικά πέπαυται, πάθη θανατηφόρα τώ ρείθρω, και ο καρκίνος ορθά βαίνειν ε γνώρισεν.

Ακατανόητον εν σοί, και υπέρ φύσιν τό πραχθέν, ένεστι σαφώς Θεοτόκε, τό γάρ ύδωρ γίνεται, τό τής Πηγής σου ίαμα, νόσων θανατηφόρων εναντίον, όπερ η φύσις, σαφώς οϊδεν ουδέποτε.

Αεί θανατοί με ο εχθρός, ταίς ενηδόνοις προσβολαίς, Δέσποινα Πηγή Θεοτόκε μή παρίδης, πρόφθασον, η ταχινή βοήθεια, τούτου δέ τών παγίδων με λύτρου, ίνα υμνώ σε αεί τήν πολυύμνητον.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών και δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ωδή ε'

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καί αντί μυρου τόν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν
οψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πάσι ζωὴν ανατέλλοντα.

Τὴν ἀμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς
ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτούντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προΐοντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίω, καί
συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου

Λαλούμενα Κόρη Παρθένε, τὰ τῆς Πηγῆς σου τῷ ὄντι τεράστια, καταπλήττει τῶν βροτῶν διάνοιαν,
ὕπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς αγιάζοντα.

Ἰστόρησε πόκος τὸ Μάννα, καί Σιλwάμ καί ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομώντος ἡ στοά τὴν χάριν
σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καί ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

Σταγόνες σου Κόρη Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καί νεκρὸν ανεζώωσαν, ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθέν καί
έννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα παναγνε, λόγον νικά τὸν ἀνθρώπινον.

Τὰ πάθη μου Κόρη ἰάσαις, τῆς αιμορροίας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καί τὸ ρίγος, τῆς φλογός τὴν
ἀναψιν, καί ἐκτικὴν διάθεσιν, οὐρῶν δεσμά καί γαστρόρροϊαν.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καί αντί μυρου τόν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν
οψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πάσι ζωὴν ανατέλλοντα.

Ὡδή ς'

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καί τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ
λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καί ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σώτέρ μου τὸ ζῶν τε καί ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ,
συνανέστησας, παγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγὴν, ἀνυμνοῦσί σε Ἀγνή, τῆς σοφίας βυθὸν γὰρ, ὡς ὑπὲρ λόγον
γεννάς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τὰς ροάς, καί τὴν γῆν ἐπὶ ὠδῶρ.

Υπήλθες τὴν τῶν κλιμάκων φορὰν, ἀπειλοῦσαν συντριβὴν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους, ὡ παναγία
Πηγὴ, διασώσασα, καί λαόν ὑπὸ σεισμοῦ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

Τὰς μήτρας ἀγόνους στερῶσει τὸ πρὶν, διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ρεῖθρῳ, ὡς τέξασα
σύ παρθενεύουσα, τὸν Δεκαὶ γὰρ σπότην τοῦ παντός, καί τοὺς τόκους βραβεύεις.

Οὐ λόγος, οὐ νοῦς, οὐδὲ γλῶττα τὸν σὸν ἐξιχύουσιν Ἀγνή, τοκετὸν εὐφημήσαι ἀλλ' ἀσθενούσιν
ἐν σοί, καί ἐλέγχεται, φιλοσόφων τὸ σεμνὸν καί ρητόρων κομψότης.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καί τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τὸ Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῆ υπερμάχῳ

Ἐξ ἀκινῶτου σου Πηγῆς θεοχαρίτῳ ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀενάως τῆς σῆς
χάριτος ὑπὲρ λόγον, τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ έννοιαν, ἰκετεύω σε ὁροσίξειν με σὴ
χάριτι, ἵνα κράζω σοι, Χαίρε ὠδῶρ σωτήριον.

Ο Οίκος

Άχραντε Θεοτόκε, η τεκούσα αρρήτως, Πατρός τόν προαιώνιον Λόγον πλάτυνόν μου τό στόμα σεμνή, συνεισφέρουσά με πρός τόν σόν έπαινον, ως άν ανευφημήσω σε, κραυγάζων τή πηγή σου ταύτα.

- Χαίρε πηγή, χαρμονής αλλήκτου, χαίρε ροή, καλλονής αρρήτου.
- Χαίρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις, χαίρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.
- Χαίρε ρείθρον διειδέστατον, υγιάζον τούς πιστούς, χαίρε ύδωρ χαριέστατον τοίς νοσούσι πολλαπλώς.
- Χαίρε νάμα σοφίας, αγνωσίαν εξαίρον, χαίρε κράμα καρδίας, αμβροσίαν προρρέον.
- Χαίρε κρατήρ τού μάννα ζωήρρυτε, χαίρε λουτήρ και νέκταρ θεόρρευσε.
- Χαίρε, πορθμόν ασθeneίας δεικνύσα, χαίρε, φλογμόν αρρωστίας σβεννύσα.
- Χαίρε ύδωρ σωτήριον.

Συναξάριον

Τή Παρασκευή τής Διακαι νησίμου, εορτάζομεν τά εγκαινία τού ναού τής υπεραγίας Δεσποίνης ημών και θεομήτορος, τής Ζωηφόρου Πηγής, έτι δέ και μνειαν ποιούμεθα τών εν τούτω τελεσθέντων υπερφυών θαυμάτων παρα τής Θεομήτορος.

Στίχοι

- Μάννα Σιλωάμ, και Στοάν Σολομώντος
- Πηγήν Κόρη σήν εμφανώς πάς τις βλέπει.

Ταίς τής σής Μητρός πρεσβείαις, Χριστε ο Θεός, ελέησον ημάς.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον, Κύριον, Ιησούν τόν μόνον αναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, και τήν αγίαν σου Ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, Σύ γάρ εί Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομά σου ονομάζομεν, Δεύτε πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν τού Χριστού αγίαν Ανάστασιν, ιδού γάρ ήλθε διά τού Σταυρού, χαρά εν όλω τώ κόσμω, Διά παντός ευλογούντες τόν Κύριον, υμνούμεν τήν Ανάστασιν αυτού, Σταυρόν γάρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν. **και**, Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος. **εκ γ' αμφότερα**.

Ωδή ζ'

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων εζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζώντα Θεόν, και Πάσχα τό μυστικόν σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαιρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιώνιου απαρχήν, και σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον.

Ως όντως ιερά και πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ και φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας, τής Εγέρσεως ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς πάσιν επέλαμψεν.

Τής Θεοτόκου

Υδρεύσασθε νοσούντες ιάματα, η πάναγνος ρέει γάρ, θείας εκ πηγής, τόν γλυκασμόν τόν αληθή, τόν χειμάρρουν τρυφής όντως βλύζουσα, διό και πίστει κρουνούς, τούς αφθόνους αρυσώμεθα σύμπαντες.

Ξενίζει τούς ακούοντας Δέσποινα, τά ξένα σου τέρατα, πάντας τούς πιστούς, τούς γάρ αλάλους και κωφούς, ως ευάλους δεικνύει τό ύδωρ σου, τούς πάσχοντάς τε δεινώς θεραπεύει, και ίασιν χαρίζεται.

Ανάγεις εκ καμίνου τών θλίψεων, δροσίζουσα νάμασι, ξένης εκ Πηγής, τούς προσιόντάς σοι

Σεμνή, φαγεδαίνης λυτρούται γάρ άνθρωπος, καί λώβης, τόν δέ λεπρόν θεραπεύεις καί άνθρακας κατέσβεσας.

Νεάνιδες καί κόραι τήν Δέσποιναν καί σύμπαντες άνθρωποι, πίστει εκ ψυχής ανευφημήσωμεν λαμπρώς, διατρήσεις γάρ ήλων, υέλωπας, καί έλκη τά πονηρά καί ογκώσεις, καί παράλυτον ίσατο.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ωδή η'

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού και νού τής αμπέλου γεννήματος τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών καί ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών καί βορρά, καί θαλάσσης, καί εώ ας τά τέκνα σου εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καί Λόγε, καί Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε καί υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, καί σέ ευλογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Θεοτόκου

Θείον η Πηγή καί σεβάσμιον ύδωρ, προρρέει σου Παρθένε, υδρωπικών γάρ τό ρεύμα, αναχαιτίζει σφοδρώς, επικλήσει τή θεία τής χάριτος, διό σε τιμώνμεν, Πηγή εις τούς αιώνας.

Πάντες τό σεπτόν και ζώήρυτον ύδωρ, υμνήσωμεν προφρόνως, τής γάρ δυσπνοιίας τό ρεύμα κατά χώραν Ισά, καί ελεύθερον ποιεί πρός διέξοδον, Βαβαί σών θαυμασιών! αγνή Θεοκυήτορ.

Ποίον ευφημήσει Πανύμνητε στόμα, τού τόκου σου τό ξένον,, αλλά καί νούς οποιός, τών θαυμάτων πηγην περιβλέψαιτο, καί λόγοις κροτήσιεν, ουκ έστι τή φύσει ισχύς, τά σά θαυμάζειν.

Όλον επί σοί τού θανάτου τό κράτος, ηφάνισται αθρόον, ώ Βασιλίσ καί Κυρία, Βασιλέα καί γάρ, τήν αθάνατον ζωήν σύ επήγασας, τό ύδωρ τό μάνα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας, ώ φίλης, ώ γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή Ανεσπέρω ημέρα τής βασιλείας σου.

Τής Θεοτόκου

Υδάτων απάντων, Κόρη υπέρκειται αγνή, τής Πηγής σου τό ύδωρ, εμφανώς δωρούμενον, απαλλαγήν νοσημάτων δεινών, καί ταις ψυχαίς, άπασαν τήν ρώσιν, ως υπερ φύσιν χεόμενον.

Λυτήρα τών νόσων, τόν νέον ιδού Σιλωάμ, τής Πηγής σου Παρθένε, καθορώμεν άπαντες, όμματα γάρ προσλαμβάνει πηρός, άπαντες δέ, ρώσιν αενάως, προς τή ζωή ποριζόμεθα!

Οι ρώσιν ζητούντες, προσδράμετε εν τή Πηγῇ, ἡ γάρ Κόρη Παρθένος, ενοικεῖ τῷ ὕδατι, Σκίρτα πιστῶν, καί ευφραίνου πληθῆς, οὕτω ως χρῆ, ἔξει τῷ τεμένει, τήν αμοιβήν τῶν αιτήσεων.

Υψώθη Πηγῆς σου, τό ὕδωρ υπέρ ουρανοῦς, καί τῆς γῆς τὰς ἀβύσσους, ταῖς ροαῖς διέδραμε, τούτο ἐστίν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ πιστῶν, μέλι τό ἐκ πέτρας, καί ἡ τοῦ μάννα διάδοσις.

Ευφραίνεις Παρθένε, τόν Ἄνακτα υπερφυῶς, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς ἀέναον, τούτω διδοῦσα, κατ' ἐχθρῶν τήν ἰσχύν, νίκας αἰεί, ρώσιν καί εἰρήνην, καί αιτημάτων ἐκπλήρωσιν.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γάρ δόξα Κυρίου ἐπί σέ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καί ἀγάλλου Σιών, σύ δέ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Εξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα

Σαρκί υπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καί Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθοράς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου

Πηγῇ υπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζώντος Δέσποινα, ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπά, ἐν τῇ προσπαύσει μόνη σου ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστόν ἡ προχέουσα.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν Στίχ η', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ'.

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καί ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καί ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σε τόν ἀναστάντα Θεόν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἠνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καί ἐκ φθοράς λυτρωθέντες, σέ τόν ἀναστάντα Θεόν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύν Πατρί καί Πνεύματι, Χριστόν ἀνυμνήσωμεν, τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καί πρὸς αὐτόν ἐκβώμεν, Σὺ ζωὴ υπάρχεις ἡμῶν καί ἀνάστασις, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεχίρας τόν Προπάτορα ἡμῶν, διὸ σε καί δοξάζει, τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί ἀνυμνεῖ σου τήν Ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά

Ἐξ ὕδωρ τό τῆς Πηγῆς, σωτήριον ὑπάρχει, πᾶσι τοῖς ἀσθενούσι, προσέλθωμεν οὖν πίστει, καί χάριν ἀρυσώμεθα.

Φρέαρ τό ζωηρόν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου τοῖς προσιοῦσι πόθω, ἰάσεων παρέχει, πλημμυραν ἀνεξάντητον.

Στίχ. Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ρώννουσι τὰς ψυχὰς, τό ὕδωρ τῆς Παρθένου, οἱ τῶν παθῶν ἐν ρύπτοις, προσδράμωμεν τῇ Κόρῃ, καί τούτους ἀποπλύνωμεν.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ Ὁρμήματα ευφραίνουσι τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Στάμνος ἡ ἱερά, τό μάννα νῦν ἀφθόνως, Πηγῆς ἐξ ἀενάου, προχέει τοῖς αιτούσι, τήν χρεῖαν πᾶς ἀντλήσωμεν.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισούντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα

πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού. καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι πρός τό μνήμα τού Ζωοδότου, εύρον Άγγελον, επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγξάμενος, αυταίς ούτως έλεγε. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τί θρηνείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού, εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, καί αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, καί ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Εις τήν Λειτουργίαν

Αντίφωνον α'
Ήχος β'.

Στίχ. Αλαλάξατε τώ Κυρίω πάσα η γή.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ψάλατε δή τώ ονόματι αυτού, δότε δόξαν εν αινέσει αυτού.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου. Εν τώ πλήθει τής δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οι εχθροί σου.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Πάσα η γή προσκυνησάτωσάν σοι καί ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δή τώ ονόματι σου Ύψιστε.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Και νύν...

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Αντίφωνον β'
Ήχος ο αυτός

Στίχ. Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς σοι. Αλληλουΐα.

Στίχ. Τού γνώναι εν τή γή τήν οδόν σου, εν πάσιν έθνεσι τό σωτήριόν σου.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Στίχ. Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Στίχ. Ευλογήσαι ημάς ο Θεός, καί φοβηθήτωσαν αυτόν πάντα τά πέρατα τής γής.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Δόξα... Καί νύν...

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

**Αντίφωνον γ'
Ἦχος α'**

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Απολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.
Χριστός ανέστη...

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.
Χριστός ανέστη...

Στίχ. Αυτή η ημέρα, ἦν ἐποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν εν αυτή.
Χριστός ανέστη...

Η Πράξις τής ημέρας, καί ο Απόστολος τής Θεοτόκου

**Ευαγγέλιον τής ημέρας, καί τής Θεοτόκου
(Ζήτηι ταύτα Σεπτεμβρίω η')**

**Μεγαλυνάριον τής Θεοτόκου
Πρός τό Τήν τιμιωτέραν**

Ἵδωρ τό ζωήρρυτον τής Πηγῆς μάνα τό προχέον τόν αθάνατον δροσισμόν, τό νέκταρ τό θεῖον, τήν ξένην ἀμβροσίαν τό μέλι τό εκ πέτρας, πίστει τιμήσωμεν.

p17[top](#)

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΑΣ**

Εις τό Κύριε εκέκραξα... ιστώμεν Στίχους ζ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα ζ'.

Ἦχος πλ. δ'

Εσπερινόν ύμνον, καί λογικήν λατρείαν, σοί Χριστέ προσφέρομεν, ότι ηυδόκησας, τού ελεήσαι ημάς διά τής Αναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μή απορρίψης ημάς από τού προσώπου σου, αλλά ευδόκησον τού ελεήσαι ημάς, διά τής Αναστάσεως.

Χαίρε Σιών αγία, μήτηρ τών Εκκλησιών, Θεού κατοικητήριον, σύ γάρ εδέξω πρώτη άφεισιν αμαρτιών, διά τής Αναστάσεως.

Στιχηρά Ανατολικά

Ο εκ Θεού Πατρός Λόγος, πρό τών αιώνων γεννηθείς, επ' εσχάτων δέ τών χρόνων, ο αυτός εκ τής απειρογάμου σαρκωθείς βουλήσει σταύρωσιν θανάτου υπέμεινε, καί τόν πάλαι νεκρωθέντα άνθρωπον έσωσε διά τής εαυτού Αναστάσεως.

Τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, δοξολογούμεν Χριστέ, δι' ἧς ηλευθέρωσας Αδამιαίον γένος, εκ

της του Άδου τυραννίδος, και εδωρήσω τώ κόσμω ως Θεός, ζωήν αιώνιον, και τό μέγα έλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υιέ Θεού μονογενές, ο προσπαγείς εν τώ Σταυρώ, και αναστάς εκ τάφου τριήμερος.

Δόξα...

Σέ δοξάζομεν Κύριε, τόν εκουσίως δι' ημάς Σταυρόν υπομείναντα, και σέ προσκυνούμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ μή απορρίψης ημάς από του προσώπου σου, αλλ' επάκουσον, και σώσον ημάς, διά της Αναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ο Βασιλεύς τών ουρανών, διά φιλάνθρωπιαν, επί της γής ώφθη, και τοίς ανθρώποις συναναστράφη, Εκ Παρθένου γάρ αγνης σάρκα προσλαβόμενος, και εκ ταύτης προελθών, μετά της προσλήψεως, εις εστίν Υιός, διπλούς τήν φύσιν, αλλ' ου τήν υπόστασιν, Διό τέλειον αυτόν Θεόν, και τέλειον άνθρωπον, αληθώς κηρύττοντες Ομολογούμεν Χριστόν τόν Θεόν ημών, όν ικέτευε Μητέρα ανύμφευτε, ελεηθήναι τας ψυχας ημών.

Προκείμενον Ήχος πλ. δ'

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις τό όνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Από τών περάτων της γής προς σέ εκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι εν τή σκέπη τών πτερύγων σου.

Στίχ. Ούτω ψαλώ τώ ονόματί σου εις τούς αιώνας.

Εις τόν Στίχον

Τό Αναστάσιμον Στιχηρόν

Ήχος πλ. δ'

Ανήλθες επί Σταυρού, Ιησού, ο καταβάς εξ ουρανού, ήλθες επί θάνατον, η ζωή η αθάνατος, προς τούς εν σκότει, τό φώς τό αληθινόν, προς τούς πεσόντας, η πάντων ανάστασις, ο φωτισμός και ο Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Π Ρ Ω Ϊ

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Αναστάσιμα

Ήχος πλ. δ'

Κύριε, ει και κριτηρίω παρέστης υπό Πιλάτου κρι νόμενος αλλ' ουκ απελείφθης του θρόνου τώ Πατρί συγκαθεζόμενος, και αναστάς εκ νεκρών, τόν κόσμον ηλευθέρωσας, εκ της δουλείας του αλλοτριου, ως οικτίρμων και φιλάνθρωπος.

Κύριε, ει και ως θνητόν εν μνημείω, Ιουδαίοί σε κατέθεντο, αλλ' ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται σε εφύλαττον και ως ζωής θησαυρόν, σφραγίδι εσφραγίσαντο, αλλά ανέστης, και παρέσχες, αφθαρσίαν ταίς ψυχαίς ημών.

Κύριε, όπλον κατά του Διαβόλου τόν Σταυρόν σου ημίν δέδωκας, φρίττει γάρ και τρέμει, μή φέρων καθοράν αυτού τήν δύναμιν, ότι νεκρούς ανιστά και θάνατον κατήργησε, Διά τούτο προσκυνούμεν τήν ταφήν σου και τήν Έγερσιν.

Ο Άγγελός σου Κύριε, ο τήν Ανάστασιν κηρύξας τούς μέν φύλακας εφόβησε, τά δέ Γύναια εφώνησε λέγων, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ανέστη Θεός ών, και τή οικουμένη ζωήν εδωρήσατο.

Είτα, τά Στιχηρά του Πάσχα μετά τών Στίχων αυτών, τό Χριστός ανέστη... γ'

Εις τήν Λειτουργίαν

Προκείμενον του Αποστόλου Ήχος γ

Κύριος φωτισμός μου και σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

p21 [top](#)

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ
ΗΤΟΙ
Η ΨΗΛΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ**

Ιστέον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγία Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα οὐ ψάλλονται. Ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀπαντα τῆς Εορτῆς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑ ΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ιστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... τὰ παρόντα Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν ουρανίων ταγμάτων

Φέρει Χριστός φιλανθρώπως, καὶ τὴν ψηλάφῃσιν, ὡς καὶ Σταυρόν πρό ταύτης, καὶ τόν ἄδικον φόνον, τάφου τριημέρως ἐξαναστάς, ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ἐπιστάς ὡς παντοδύναμος. **(Δίς)**

Ἡ τοῦ Θωμά ἀπιστία, τὴν κοσμοσῶτειραν, τοῦ θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ Ἄδου κευθμώνων, Ἐγερσιν πιστοῦται, τρήσιν χειρῶν καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐκψηλαφῶσα πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, δεξιὰ τῇ φιλοπράγματι.

Συνηθροισμένων τῷ φόβῳ, τῷ ἐκ τοῦ πάθους σου, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, ἀφνω συνεισήλθες, μέσον αὐτῶν, τὴν εἰρήνην δωρούμενος, καὶ τῷ Θωμά προτεινόμενος ψηλαφάν, τοὺς σεπτοὺς πλευράς σου μῶλωπας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Μετὰ τὴν Ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς, Πεισθεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμάς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευράς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὠμολόγησε, σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, φιλάνθρωπε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Εφραθά

Χεῖλεσι καθαροῖς, ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, βροτοῖ τόν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν Θεόν σου Σιών.

Ὡφθης τοῖς Ἱεροῖς, σοῦ Σῶτερ Ἀποστόλοις, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, ἡμῖν τό θεῖον Πνεῦμά σου.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Νῦν σε Παμβασιλεύ, ἰδόντες οὐ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεόν πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Νέμεις ὡ Λυτρωτά, εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οφλημάτων λύσιν, πρεσβεΐαις τῆς πανάγνου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρύς

Εσφραγισμένοι τού μνήματος η ζωή εκ τάφου ανέτειλας Χριστέ ο Θεός, καί τών θυρών κεκλεισμένων, τοίς Μαθηταίς επέστης η πάντων ανάστασις, πνεύμα ευθές δι' αυτών εγκαινίζων ημίν, κατά τό μέγα σου έλεος. (Υ')

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τό ευλογήσαι τόν Ιερέα, τό, Χριστός ανέστη γ', τόν Προοιμιακόν Ψαλμόν, καί τό πρώτον Κάθισμα τού Ψαλτηρίου, εις τό, Κύριε εκέκραξα... Ιστώμεν Στίχ. ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Ιδιόμελα ς', δευτερούντες τά τέσσαρα πρώτα, τά δέ δύο δεύτερα, πρός μίαν.

Ήχος α'

Ποίημα Ιωάννου Μοναχού

Τών θυρών κεκλεισμένων τών Μαθητών συνηθορισμένων, εισήλθες άφνω παντοδύναμε, Ιησού, ο Θεός ημών, καί στάς εν μέσω αυτών, ειρήνην δούς, επλήρωσας αγίου Πνεύματος, προσμένειν τε προσέταξας, καί μηδαμού χωρίζεσθαι από Ιερουσαλήμ, έως ού ενδύσωνται τήν εξ ύψους δύναμιν, διό βοωμέν σοι, ο φωτισμός, καί η ανάστασις, καί η ειρήνη ημών, δόξα σοι. (Δίς)

Μεθ' ημέρας οκτώ, τής Εγέρσεώς σου Κύριε, ώφθης τοίς Μαθηταίς σου εν τόπω ού ήσαν συνηγμένοι, καί φωνήσας αυτοίς, Ειρήνη υμίν, τώ απιστούντι Μαθητή τās χείρας υπέδειξας, καί τήν άχραντον πλευράν, ο δέ πεισθείς εβόα σοι, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι. (Δίς)

Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος, ουκ ήν μετ' αυτών, ότε εισήλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τών θυρών, όθεν καί ηπίσται τοίς ρηθείσιν αυτώ, εξ απιστίας εις πίστιν βεβαιών, ουκ απηξίωσας δέ Αγαθέ, υποδείξει αυτώ τήν άχραντον πλευράν σου, καί τών χειρών καί τών ποδών τούς μώλωπας, ο δέ ψηλαφήσας καί ιδών, ωμολόγησε σε είναι Θεόν ου γυμνόν, καί άνθρωπον ου ψιλόν, καί εβόα, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι. (Δίς)

Τών Μαθητών δισταζόντων, τή ογδόη ημέρα, επέστη ο Σωτήρ, ού ήσαν συνηγμένοι, καί τήν ειρήνην δούς τώ Θωμά εβόησε, Δεύρο Απόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αίς τούς ήλους έπηξαν, Ω καλή απιστία τού Θωμά! τών πιστών τās καρδίας εις επίγνωσιν ήξε, καί μετά φόβου εβόησεν, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι. (Δίς)

Ήχος β'

Μετά τήν Εγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τών Μαθητών σου, καί τών θυρών κεκλεισμένων, εν μέσω έστης, ειρήνην παρέχων αυτοίς, Πεισθείς δέ καί ο Θωμάς, τή οράσει τών χειρών καί τής πλευράς σου, Κύριον καί Θεόν σε ωμολόγησε, σώζοντα τούς ελπίζοντα εις σε, φιλόανθρωπε.

Τών θυρών κεκλεισμένων, επιστάς ο Ιησούς τοίς Μαθηταίς αφοβίαν καί ειρήνην εδίδου, Είτα λέγει τώ Θωμά, Τί μοι απιστείς, ότι ανέστην εκ νεκρών, τήν χείρά σου, καί, φέρε ώδε βάλε εις τήν πλευράν μου, καί ίδε, σου γάρ απιστούντος, οι πάντες έμαθον τά πάθη καί τήν Ανάστασίν μου, κράζειν μετά σου, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Τών θυρών κεκλεισμένων, επέστης Χριστέ πρός τούς Μαθητάς, Τότε ο Θωμάς, οικονομικώς ουχ ευρέθη μετ' αυτών, έλεγε γάρ, ου μή πιστεύσω, εάν μή ίδω καγώ τόν Δεσπότην, ίδω τήν πλευράν, όθεν εξήλθε τό αίμα, τό ύδωρ, τό βάπτισμα, ίδω τήν πληγήν, εξ ής ίάθη τό μέγα τραύμα ο άνθρωπος, ίδω, πώς ουκ ήν, ως πνεύμα, αλλά σάρξ καί οστέα, ο τόν θάνατον πατήσας, καί Θωμάν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Είσοδος. τό, Φώς ιλαρόν

Προκείμενον τής ημέρας

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπιαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο ο Κύριος δύμαμιν, καί περιεζώσατο.

Στίχ. Καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Στιχηρά Ἰδιόμελα

Ἦχος δ'

Κύριε, τὴ αστέκτω τῆς σῆς θεότητος αἴγλη, τῶν θυρῶν ἐπέστης οὐσῶν κεκλεισμένων, καὶ στάς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευράν τραυμάτων σου χειρῶν καὶ ἐξεγύμνωσας, καὶ τῶν ποδῶν, τὰς ωτειλάς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατήφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθοράτε, ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, οὐ πνεύματος φέρω φύσιν, τῷ δὲ διστάζοντι Μαθητῇ, προετρέπου ψηλαφήσαι φρικτῶς, κατειπῶν, Ἐρευνήσας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε, ὁ δὲ αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρὶ, τῆς σῆς διπλῆς οὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τὴ πίστει ἐλκόμενος, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'

Ἄψαι Ἐωμά τῆς πλευράς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστός, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρευνήσον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ὁ δὲ Ἐωμάς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότη, μέγα ἀνεβόησε, Σὺ μου Θεός καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ' Ἀνατολίου

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Ἐωμά, δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευράς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα

Ἦχος δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν, εἰπῶν γὰρ ὁ Ἐωμάς, Ἐάν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω, ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἐθεολόγηε τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί, ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν, καὶ ἐβόησε λαμπρὰ τὴ φωνῇ, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρός ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται, βαλὼν γὰρ ὁ Ἐωμάς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τὴ ψηλαφήσει, τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς, ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς, ὁ Δεσπότης σὺ μου εἰ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγεμένος, δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Ἐωμάς δὲ τὴν πλευράν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη, ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οικονομίαν, ὁ δὲ, ἠξιώται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς, παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς Ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβῶν, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεύκαστον τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ραπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος, Πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Ἐωμάν βοᾷν σοι, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (Υ')

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανών Τριαδικός, ψαλλόμενος ότε ου γίνεται Αγρυπνία. Έστι δε και ούτος, και οι εφεξής πάντες, ποίημα Μητροφάνους Σμύρνης. Ο δε παρών έχει ακροστιχίδα τήνδε:

Μίαν σε μέλπω τήν τρισήλιον φύσιν.

Ήχος α'

Ωδή α' Σού η τροπαιούχος

Μίαν τρισυπόστατον αρχήν, τά Σεραφίμ ασιγήτως δοξάζουσιν, άναρχον, αϊδιον, ποιητικήν απάντων, ακατάληπτον, ήν και πάσα γλώσσα, πιστώως γεραίρει τοίς άσμασιν.

Ίνα τοίς ανθρωποις ενικήν, τήν τριλαμπή σου δηλώσης θεότητα, πλάσας πρίν τόν ανθρωπον, κατά τήν σήν εικόνα διεμόρφωσας, νούν αυτώ, και λόγον και πνεύμα δούς, ως φιλάνθρωπος.

Ανωθεν δεικνύς μοναδικόν, θεαρχικαίς εν τρισίν υποστάσεσι, κράτος, Πάτερ έφησας, τώ ισουργώ Υιώ σου, και τώ Πνεύματι, Δεύτε καταβάντες, αυτών τάς γλώσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον

Νούς μεν ο αγέννητος Πατήρ, εικονικώς τοίς σοφοίς προηγόρευται, Λόγος δέ συνάναρχος, ο συμφυής Υιός, και Πνεύμα άγιον, τό εν τή Παρθένω, του Λόγου κτίσαν τήν σάρκωσιν.

Ωδή γ' Ο μόνος ειδώς

Σύ πάλαι σαφώς τώ Αβραάμ, ως ώφθης τρισυπόστατος, μοναδικόστε φύσει θεότητος, θεολογίας τό ακραιφνέστατον, τυπικώς ενέφηνας, Και πιστώως υμνούμέν σε, τόν μονάρχην Θεόν, και τρισήλιον.

Εκ σου γεννηθείς θεοπρεπώς, αρρεύστως Πάτερ έλαμψε, φώς εκ φωτός, Υιός απαράλλακτος, και Πνεύμα θειον, φώς εκπεπόρευται, και μιάς θεότητος, αίγλην τρισυπόστατον, προσκυνούμεν πιστώως και δοξάζομεν.

Μονάς η Τριάς υπερφυώς, αρρήτως υπέρ έννοιαν, ταίς νοεραίς ουσίαις δοξάζεται, ταίς τρισαγίαις φωναίς, ασίγητον, εκβωώσαις αίνεσιν, αίς συμφώνως υμνείται, και ημίν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον

Εκ σου χρονικώς άνευ σποράς, προήλθεν ο υπέρχρονος, ομοιωθείς ημίν ο ανείδεος, και μίαν φύσιν και κυριότητα, του Πατρός εδίδαξε, και Υιού, και Πνεύματος, Θεοτόκε, διό σε δοξάζομεν.

Καθίσματα Ήχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Πατέρα και Υιόν, προσκυνήσωμεν πάντες, και Πνεύμα τό ευθές, και ισότιμον δόξη, Τριάδα τήν άκτιστον, και υπέρθεον δύναμιν, ήν δοξάζουσι, τών ασωμάτων αι τάξεις, ταύτην σήμερον, και γηγενείς μετά φόβου, πιστώως ευφημήσωμεν.

Δόξα... Και νύν... Θεοτοκίον

Οδήγησον ημάς, εν οδώ μετανοίας, εκκλίνοντας αεί, προς κακών ανοδίας, και τόν υπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον απειρόγαμε, ευλογημένη Μαρία, καταφύγιον, απεγνωσμένων ανθρωπων Θεού ενδιαίτημα.

Ωδή δ' Όρος σε τή χάριτι

Λάμπσον μοι θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σών θεουργών μαρμαρυγών, τοίς τής καρδίας οφθαλμοίς, τό κάλλος φαντάζεσθαι, τής υπέρ νούν θεαρχικής σου λαμπρότητος, και φωτουργού, και γλυκειάς μεθέξεως.

Πρότερον ουρανούς εστερέωσας Κύριε, και πάσαν δύναμιν αυτών, τώ Λόγω σου τώ παντουργώ, και Πνεύματι στόματος τώ συμφυεί, μεθ' ών δεσπόζεις του σύμπαντος, εν τριλαμπεί μοναρχία θεότητος.

Ως έπλασας κατ' εικόνα με σήν και Ομοίωσιν, θεαρχική παντουργική, Τριάς ασύγγυτε μονάς, συνέτισον, φώτισον, προς τό ποιειν τό θέλημά σου τό άγιον, τό αγαθόν εν ισχύϊ και τέλειον.

Θεοτοκίον

Τέτοκας τῆς Τριάδος τόν ένα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ, καί αυγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου θεότητος, τῷ ανεσπέρῳ φωτί, καί ταῖς λάμπουσιν.

Ὡδή ε' Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμπει

Ἡ τόν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νύν ἡ φύσις, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καί πειρασμῶν ἐξαιτουμένη; καί τῶν δεινῶν καί τῶν θλίψεων.

Τόν Πατέρα καί Υἱόν, καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον, μίαν φύσιν καί θεότητα, πίστει δοξάζομεν, μεριστήν ἀμέριστον, ἐνα Θεόν τῆς ἀοράτου, καί Ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον

Ρῆσεις πάσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε τόν σόν τόκον, τόν ἀπόρρητον καί ἀνεμῆνευτον, ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγόν τῆς ἐνιαίας καί τρισηλίου θεότητος.

Ὡδή ς' Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Ἰσόρροπον τήν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως μονάς πέφυκας, ἀπλή καί ἀδιαίρετος, Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (Δίς)

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῆ βουλήσει σου ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς, εἶτα καί τόν ἄνθρωπον διέπλασας, Ἀλλὰ καί νύν, ἐκ πάσης ρύσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίον

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καί τάξαντος, τοὺς φωστήρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε, Ἀλλὰ καί νύν τῆς τῶν παθῶν με ρύσαι ζοφώσεως.

Καθίσματα Ἦχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τριάδα τήν σεπτῆν, καί ἀμέριστον φύσιν, Προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καί μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καί δοξάσωμεν, ὡς ποιητῆν καί Δεσπότην, Θεόν υπεράγαθον.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Ἀγνή, τήν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καί οἰκτεῖρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε, καί ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καί πάσης κολάσεως.

Ὡδή ζ' Σέ νοητὴν Θεοτόκε

Λόγε Θεοῦ, συμφυές ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τήν παρά σοῦ θεουργόν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ σου καί τῷ Πνεύματι, καί φοβερόν, τοῖς Δαίμοσιν με δεῖξον καί πάθεισιν. (Δίς)

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δεῖξις τό πέλαγος ἡμῖν, τόν Υἱόν σου πρὸς τήν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα αὐθις ἀνεμόρφωσας πρὸς τήν ἀρχαίαν λαμπρότητα, Ἀλλὰ καί νύν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ὁ Χερουβὶμ θρόνων ἐποχοῦμενος καί τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὥκησε Πανάχραντε πάντας ἐκλυτρούμενος ἐκ τῆς φθοράς, ὡς φιλόανθρωπος, Ἀλλὰ καί νύν ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδή η' Θαύματος ὑπερφυοῦς

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καί παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτει νας ὡσεὶ δῆρριν εἶτα καί γῆς, ἀπηώρησας τό βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί, Διό καί τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καί πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας. (Δίς)

Φώτισον θεαρχικόν φῶς τοὺς ὑμνούντας, τό τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαίον αὐθις δέ τῇ

ουσία και πρὸς τὰς σὰς, φωτοδοτίδας ακτίνας επιβλέπειν αεί, δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου τὴν γλυκείαν, καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ υπερυψώ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱὸς σου πάναγνε Θεοτόκε, υπερβολὴ ἀγαθότητος, ρυσάμενος τῆς πάλαι φθοράς, ὡ καὶ ευχαρίστως ἀναμέλπωμεν, Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πάσα τὸν Κύριον, καὶ υπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ' Τύπον τῆς ἀγνῆς

Σώσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνὴν, διὰ παντός ἀνεπιβούλευτον. (Δίς)

Ἴνα τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισηλίε, καὶ μονάρχα Θεέ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἄς ἐκπληρώσῃ καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Νεύσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς υποστάσεσι μόνος εἰς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τό, Ἀξιὸν ἐστι... καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῴ ΟΡΘῶ

Ὁ Εξάψαλμος τό, Θεὸς Κύριος... ἡ συνήθης Στιχολογία, ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου, ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Εορτήν.

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τὼ φόβῳ τῶν Εβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσήλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς καὶ υπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευράς τοὺς μῶλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ερεῦνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ διὰ σέ παθητός. (Δίς)

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστέ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευράν υπεδείκνυς, καὶ χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἐγερσιν, προπιστούμενος, ἀλλ' ὁ Θωμάς οὐχ εὐρέθη, ὅθεν ἔλεγεν, Ἦν μὴ θεάσωμαι τούτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν. (Δίς)

Μετά τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα ὁμοιον

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλῶν, Θωμά, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, σπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεῖς ἐβόα τῷ κτίστη, Θεὸς μου εἰ καὶ Κύριος. (Δίς)

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου.

Πάσα πνοή...

Ευαγγέλιον κατά Ματθαίον
Εωθινόν Α'

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι...
καί μετά τόν Πεντηκοστόν Ψαλμόν.

Δόξα... Ἦχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν...

Ταίς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλέός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Πεντηκοστάριον Ἦχος ο αυτός

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν, τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Ο Κανών. Τούς Ειρμούς ανά δύο καί τά τροπάρια εις δώδεκα.

Ποίημα Ιωάννου Μοναχού

Ωδή α' Ἦχος α' Ο Ειρμός

Άσωμεν πάντες λαοί, τώ εκ πικράς δουλείας, Φαραώ τόν Ισραήλ απαλλάξαντι, καί εν βυθώ θαλάσσης, ποδί αβρόχως οδηγήσαντι, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Σήμερον έαρ ψυχών, ότι Χριστός εκ τάφου, ώσπερ ήλιος εκλάμπας τριήμερος, τόν ζοφερόν χειμώνα απήλασε τῆς αμαρτίας ημών, αυτόν ανυμνήσωμεν, ότι δεδόξασται.

Η βασιλίς τών ωρών, τή λαμπροφόρω ημέρα, ημερών τε βασιλίδι φανότατα, δορυφορούσα τέρπει, τόν έγκριτον τῆς Εκκλησίας λαόν, απαύστως ανυμνούσα, τόν αναστάντα Χριστόν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, ουδέ τού τάφου σφραγίδες, ουδε κλείθρα τών θυρών σοι αντέστησαν, αλλ' εξαναστάς επέστης, τοίς φίλοις σου ειρήνην Δέσποτα δωρούμενος, τήν πάντα νούν υπερέχουσαν.

Καταβασία

Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρός ζωήν, καί εκ γῆς πρός ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον άδοντας.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Στερέωσόν με Χριστέ, επί τήν πέτραν τών εντολών σου, καί φώτισόν με φωτί τού προσώπου σου, ουκ έστι γάρ άγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Καινούς αντί παλαιών, αντί φθαρτών δέ αφάρτους, διά Σταυρού σου Χριστέ, τελέσας ημάς, έν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, αξίως προσέταξας.

Εν τάφω περικλεισθείς, τή περιγράπτω σαρκί σου, ο απερίγραπτος, Χριστέ ανέστης, θυρών κεκλεισμένων δέ επέστης, σου τοίς Μαθηταίς, παντοδύναμε.

Τούς μώλωπάς σου Χριστέ, ούς εκουσίως υπέστης, υπέρ ημών τοίς Μαθηταίς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς έδειξας, ενδόξου Αναστάσεως.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγῆν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεοούμεθα.

Η Υπακοή Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν μέσω τῶν μαθητῶν σου παρεγένου Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδούς αυτοῖς, ἐλθέ καί μεθ' ἡμῶν, καί σώσον ἡμᾶς.

Καί Ανάγνωσις εἰς τόν Θεολόγον. Ἐγκαίνια τιμάσθαι.

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός

Μέγα τό μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οικονομίας! τοῦτο γάρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Ἐξήλθες εβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεύσιν ἰώμενος, νυνὶ δὲ σὺν κηρίῳ μέλιτος, τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς Χριστός τῷ Προπάτορι, καί τῆς αὐτοῦ γλυκειᾶς μεθέξεως.

Χαίρεις ἐρευνώμενος, διό φιλάνθρωπε πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τόν Θωμάν, προτείνων τῷ διαπιστοῦντι τὴν πλευράν, κόσμῳ πιστούμενος, τὴν σὴν Χριστέ τριήμερον Ἐγερσιν.

Πλούτον ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσυλήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγῃ διανοιγείσης σου πλευράς, σοφίας καί γνώσεως, ἀναπιμπλά τόν κόσμον ὁ Δίδυμος.

Σοῦ ἡ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλώσσα ὡ Δίδυμε, πρώτη γάρ εὐσεβῶς κηρύττει τόν ζωοδότην Ἰησοῦν, Θεόν τε καί Κύριον, ἐκ τῆς ἀφῆς πλησθεῖσα τῆς χάριτος.

Καταβασία

Ἐπί τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καί δεικνύτω, φασσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παράσχου φιλάνθρωπε.

Ἐπιστάς τοῖς Φίλοις ἀθυμούσιν ὁ Σωτήρ, τῆ παρουσία ἄπασαν, ἀπελαύνει τὴν κατήφειαν, καί σκιρτάν διεγείρει, τῆ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ὡ τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμά, φρικτῆς ἐγχειρήσεως! τολμηρῶς γάρ ἐψηλάφησε τὴν πλευράν, τὴν τῷ θείῳ πυρὶ ἀπαστράπτουσαν.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν, τὴν τοῦ Θωμά ἀνέδειξας, σύ γάρ πάντα τῆ σοφία σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστέ ὡς φιλάνθρωπος.

Καταβασία

Ὀρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καί ἀντὶ μύρου τόν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καί Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἡλίον, πάσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

Τόν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ππαισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τόν Θωμάν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας, προτείνας εἰς ἔρευναν.

Ὁ Σωτήρ ἡμῶν ἔλεγε, Ψηλαφώντές με ἴδετε, οστέα καί σάρκα φοροῦντα, ἐγὼ οὐκ ἠλλοίωμαι.

Τὴν πλευράν ἐψηλάφησε, καί πιστεύσας ἐπέγνωνκε, Θωμάς μὴ παρών σου τῆ πρώτη, εἰσόδῳ Σωτήρ ἡμῶν.

Καταβασία

Κατήλθες εν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμάς ἐξηρέυνησε Χριστέ ὁ Θεός, συγκεκλεισμένων γάρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσήλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Αποστόλοις ἐβόα σοι, Κύριος ὑπάρχεις καί Θεός μου.

Ὁ Οἶκος

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῆ πυρίνη πλευρά προσήλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καί ἴσχυσε ψηλαφήσαι φλόγεον οστούν, πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα, εἴμη γάρ ἡ πλευρά δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφήσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καί τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμά ἐδόθη, ταύτην ψηλαφήσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι, Κύριος ὑπάρχεις καί Θεός μου.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Κυριακῆ δευτέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια εορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καί τὴν τοῦ ἁγίου Αποστόλου Θωμά ψηλάφησιν.

Στίχοι

- Εἰ νηδῦός κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
- Σὴν Σῶτερ ὁρμὴν κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Αποστόλου Θωμά πρεσβεΐαις, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοῦς, ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών ἀδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυΐδ, τυράννου ἔλυσαν, τό παλίμφημον δόγμα, καί τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει, ἡμερῶν καί κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ἡ ἀγάλλεσθαι ἄξιον, τόν και νόν καί θεῖον λαόν, ἐν τρόμῳ φέρει γάρ, καί αἰώνος τόν τύπον, ὡς οἰδοῦσα τελοῦσα τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὁ μόνος τολμήσας, τῆ α πίστω τε πίστει, εὐεργετήσας ἡμᾶς, Θωμάς ὁ Δίδυμος, λύει μὲν τὴν ζοφώδη ἀγνοίαν τοῖς πᾶσι πέρασι, τῆ πιστῆ ἀπιστία, εαυτῷ δὲ τόν στέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων, Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Οὐ μάτην διστάσας, ὁ Θωμάς τῆ ἐγέρσει σου, οὐ κατέθετο, ἀλλ' ἀναμφίλεκτον ἔσπευδεν, ἀποδείξαι ταύτην, Χριστέ τοῖς πᾶσιν ἔθνεσιν, ὅθεν δι' ἀπιστίας πιστωσάμενος πάντας, ἐδίδαξε λέγειν, Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἐμφόβως τὴν χεῖρα, ὁ Θωμάς τῆ πλευρά σου, τῆ ζωηφόρω Χριστέ, ἐνθεῖς ὑπότρομος ἦσθετο, ἐνεργείας Σῶτερ διπλῆς τῶν δύο φύσεων, τῶν ἐν σοὶ ἠνωμένων ἀσυγχύτως, καί πίστει ἐκραύγαζε, λέγων, Σὺ εἰ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καί ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἀνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καί διὰ πάθους τό θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων, Θεός καί ὑπερένδοξος.

Ὡδή η' Ὁ Εἰρμός

Τόν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα Παῖδας, καί ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιποθήσας σου, τὴν χαρμόσυνον θεάν, τό πρὶν ἠπίσται ὁ Θωμάς, ἀξιοθεῖς δὲ ταύτης, Θεόν καί Κύριόν σε ἐκάλει Δέσποτα.

Τόν ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὄν ἀνασχόμενον τῆς Θωμά ἀπιστίας, καί υποδείξαντα πλευράν, καί τῆ αὐτοῦ παλάμη ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖτε Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς

αιώνας.

Σού τό περίεργον, θησαυρόν ἡμῖν ανέωξε Θωμά, θεολογήσας γλώσση γάρ θεοφορουμένη,
Υμνεῖτε, ἔλεγε, καί υπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Καταβασία

Αὕτη ἡ κλητή καί αγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καί κυρία, εορτῶν εορτή, καί
πανηγυρις ἐστί πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμός

Σέ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καί Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καί ἀνωτέραν παντῶν τῶν
ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σού τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καί υπέρλαμπρον Χριστέ τὴν ολόφωτον χάριν, ἐν ἣ ὠραῖος κάλλει τοῖς
Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Σέ τὸν χοϊκὴ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν, καί μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αἴλου θείας
ουσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σέ τὸν ὡς Θεόν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ
πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γάρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σε ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καί ἀγάλλου,
Σιών, σύ δέ, ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τό, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν... ἐκ γ'.

Ἑξαποστειλάρια Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μὴ μοι Θωμά ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ,
σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καί ζῶντα κήρυττε Θεόν. (Δίς)

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καί καινὴ κτίσις χορεύει, σήμερον αἴρονται κλείθρα, θυρῶν καί τῆς ἀπιστίας,
Θωμά τοῦ φίλου βούντος, ὁ Κύριος καί Θεός μου. (Ἀπαξ)

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες τό α'

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ
μνήματος οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου,
χαροποιῶν αὐτούς, καί εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἀμετρον ἔλεος. (Δίς)

Θωμάς ὁ καί Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα συ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε, ὅθεν ἠπίστησε, τῇ
σὴ Ἀναστάσει, καί τοῖς κατιδούσι σε, ἐβόα, Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, καί
τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξηγήγερται.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός τῷ Θωμά ἐβόησε, βάλε τὴν χεῖρα καί γνώθι με οστέα ἔχοντα, καί
γεῶδες σῶμα, καί μὴ γίνου ἀπιστος, ἐπίσης δέ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, ὁ δέ ἐβόησεν, ὁ Θεός μου
καί ὁ Κύριος, σύ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δοξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Μεθ' ἡμέρας οκτῷ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεύ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὠφθης τοῖς
Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, καί τῷ ἀπιστοῦντι

Μαθητή τούς τύπους έδειξας, Δεύρο ψηλάφησον τās χείρας, καί τούς πόδας, καί τήν ακήρατόν μου πλευράν, ο δέ πεισθείς εβόα σοι, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

Από δέ τής σήμερον άρχονται πάλιν αι Λιταί εν τώ Νάρθηκι, ωσαύτως καί αι Κατηχήσεις τού οσίου Πατρός ημών Θεοδώρου τού Στουδίτου, εν ή ψάλλομεν τό Εωθινόν Ιδιόμελον τού ήχου.

Ήχος α'

Εις τό όρος τοίς μαθηταίς επειγομένοις, διά ήν χαμόθεν έπαρσιν επέστη ο Κύριος, καί προσκυνήσαντες αυτόν, καί τήν δοθείσαν εξουσίαν, πανταχού διδαχθέντες, εις τήν υπ' ουρανόν εξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, καί τήν εις ουρανούς αποκατάστασιν, οίς καί συνδιαιωνίζειν ο αψευδής επηγγείλατο, Χριστός ο Θεός, καί Σωτήρ τών ψυχών ημών.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, καί εν τοίς Μακαρισμοίς, ψάλλομεν, εκ τού Κανόνος τής Εορτής Ωδήν γ' καί ζ'.

Απολυτίκιον Ήχος βαρύς

Εσφραγισμένου τού μνήματος η ζωή εκ τάφου ανέτειλας Χριστέ ο Θεός, καί τών θυρών κεκλεισμένων, τοίς Μαθηταίς επέστης η πάντων ανάστασις, πνεύμα ευθές δι' αυτών εγκαινίζων ημίν, κατά τό μέγα σου έλεος.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Τή φιλοπράγμονι δεξιά, τήν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ο Θωμάς εξηρέυνησε Χριστέ ο Θεός, συγκεκλεισμένων γάρ τών θυρών ώς εισήλθες, σύν τοις λοιποίς Αποστόλοις εβόα σοι, Κύριος υπάρχεις καί Θεός μου.

Τό Τρισάγιον

Προκείμενον τού Αποστόλου Ήχος γ'

Μέγας ο Κύριος ημών, καί μεγάλη η ισχύς αυτού.
Στίχ. Αινείτε τόν Κύριον, ότι αγαθός. Πράξεων τών Αποστόλων.

Εν ταίς ημέραις εκείναις, διά τών χειρών τών Αποστόλων...

Αλληλούϊα Ήχος πλ. δ'

Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω.
Στίχ. Οτι Θεός μέγας Κύριος.

Ευαγγέλιον κατά Ιωάννην. Εωθινόν θ'
Ούσης οφίας τή ημέρα εκείνη...

Κοινωνικόν

Επαίνει Ιερουσαλήμ τόν Κύριον, αίνει τόν Θεόν σου Σιών. Αλληλούϊα.

p22top

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ζ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής
γ

Ήχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Μετά τήν εκ τάφου σου φρικτήν, Ζωοδότα Έγερσιν, ώσπερ σφραγίδας ουκ έλυσας, Χριστέ τού

μνήματος ούτω κεκλεισμένων, θυρών εισελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλείεις Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτοὺς, καὶ ευθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Θωμάς ο καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα συ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε, ὅθεν ἠπίστησε, τῆ σὴ Αναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα, Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξηγήγερται.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε, βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνώθι με οστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, ὁ δὲ ἐβόησεν, ὁ Θεὸς μου καὶ ὁ Κύριός, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Εγέρσει σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναιῶ, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου Προσόμοια γ'

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθοισμένων, εἰσήλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρη νην δούς ἐπλήρωσας ἁγίου Πνεύματος, προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὐ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, διὸ βοῶμέν σοι, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἰ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου

Ἦχος α' Αναστάσιμον

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ευχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἰ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κατανυκτικόν

Ὅτι τό πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δὸς μοι χεῖρα σώσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Μεθ ἡμέρας οκτῶ, τῆς Εγέρσεώς σου Κύριε, ὠφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τας χεῖρας υπέδειξας, καὶ τὴν ἀχραντὸν πλευράν, ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα ευθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαίνιζων ἡμῖν, κατὰ τό μέγα σου ἔλεος.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου

Ἦχος α' Αναστάσιμον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ οφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν, Σε δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κατανυκτικόν

Εν ανομίαις συλληφθείς εγώ ο άσωτος, ου τολμώ ατενίσαι, εις τό ύψος τού ουρανού.
αλλά θαρρών εις τήν φιλανθρωπίαν σου, κράζω, ο Θεός, ιλάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, και σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Αθλήσεως καύχημα, και στεφάνων αξίωμα οι ένδοξοι Αθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε,
καρτερία γάρ αικισμών τούς ανόμους ετροπώσαντο και δυνάμει θεϊκή εξ ουρανού τήν νίκην
εδέξαντο, αυτών ταίς ικεσίαις, ελευθέρωσον τού αοράτου εχθρού Σωτήρ, και σώσόν με.

Θεοτοκίον

Θαύμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, εν σοί θεωρούσα η κτίσις αγάλλεται, συνέλαβες γάρ ασπόρως,
και έτεκες αφράστως, όν ταξιαρχία Αγγέλων οράν ου δεδύνηται, αυτόν ως Θεόν, ικέτευε, υπέρ
τών ψυχών ημών.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Εορτής

Ήχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Αψάμενος χειρί, τής πλευράς τής αστέκτου, ο Δίδυμος θωμάς, ουκ εφλέχθη τή ψαύσει, αλλ' έμεινε
τούς μώλωπας, ψηλαφών ακριβέστερον, και φθεγγόμενος, τώ δι' ημάς λογχευθέντι, Σύ μου
Κύριος, και σύ Θεός μου υπάρχεις, κάν πάθος υπήνεγκας. (Δίς)

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ήχος α' Αναστάσιμον

Υμνούμέν σου Χριστέ τό σωτήριον πάθος, και δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Άλλος σε κόσμος ψυχή, αναμένει και κριτής, τά σά μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά και δεινά, μή ούν
εμμείνης τοίς ώδε, αλλά πρόφθασον βοώσα τώ κριτή, ο Θεός ιλάσθητί μοι και σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Τούς Αθλοφόρους τού Χριστού δεύτε λαοί άπαντες τιμήσωμεν, ύμνοις και ωδαίς πνευματικαίς,
τούς φωστήρας τού κόσμου και κήρυκας τής πίστεως, τήν πηγήν τήν άνασαν, εξ ής αναβλύζει τοίς
πιστοίς τά ιάματα, αυτών ταίς ικεσίαις, Χριστέ ο Θεός ημών, τήν ειρήνην δώρησαι τώ κόσμω σου,
και ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος α'

Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος ουκ ήν μετ' αυτών, ότε εισήλθες Χριστέ κεκλεισμένων τών θυρών,
όθεν και ηπίστει τοίς ρηθείσιν αυτώ, εξ απιστίας εις πίστιν βεβαιών, Ουκ απηξίωσας δε αγαθέ,
υποδείξαι αυτώ τήν άχραντον πλευράν σου, και τών χειρών και τών ποδών τούς μώλωπας, ο δε
ψηλαφήσας και ιδών, ωμολόγησέ σε είναι Θεόν ου γυμνόν, και άνθρωπον ου ψιλόν, και εβόα, ο
Κύριός μου και ο Θεός μου, δόξα σοι.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια

Ήχος β' Οίκος τού Εφραθά

Χείλεσι καθαροίς, υμνείτε σύν Αγγέλοις, βροτοί τόν αναστάντα τριήμερον εκ τάφου, και κόσμον
συνεγείραντα.

Στίχ. Επαίνει Ιερουσαλήμ τόν Κύριον, αίνει τόν Θεόν σου Σιών.

Ωφθης τοίς ιεροίς σου Σώτερ Αποστόλοις, τών θυρών κεκλεισμένων δι' αυτών εγκαινίζων ημίν τό
θειον Πνεύμά σου.

Στίχ. Οτι ενίσχυσε τούς μοχλούς τών πυλών σου, ευλόγησε τούς Υιούς σου εν σοί.

Νύν σε Παμβασιλεύ, ιδόντες ου βλεφάροις αλλά καρδίας πόθω, Θεόν πεπιστευκότες εν ύμνοις
μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος α'

Τών Μαθητών δισταζόντων, τή ογδόη ημέρα επέστη ο Σωτήρ, ού ήσαν συνηγμένοι, και τήν
ειρήνην δούς, τώ θωμά εβόησε, Δεύρο Απόστολε ψηλάφησον παλάμας αίς τούς ήλους έπηξαν, Ω

καλή απιστία τού θωμά! τών πιστών τās καρδίας, εις επίγνωσιν ήξε, καί μετά φόβου εβόησεν, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

[p23top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' Ήχος δ' Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Αναστάς εκ τού μνήματος, κεκλεισμένων εφίστασαι τών θυρών τοίς Φίλοις σου, παντοδύναμε, καί τώ θωμά απιστήσαντι τών ήλων υπέδειξας διατρήσεις καί πλευράς, τήν εκ λόγης εκκέντησιν, βεβαιών αυτόν καί πιστούμενος Λόγε, ως αυτός εί ο δι' οίκτον υπομείνας, σωτηριώδη παθήματα.

Τήν πολλήν συγκατάβασιν, καί δι' οίκτον αμέτρητον καθορών μου κένωσιν, μή αμφίβαλε, αλλά πιστώθητι Δίδυμε, ο Κύριος έφησεν, ως αυτός εγώ ειμι, ο παθών καί τριήμερος, εκ τού μνήματος αναστάς, καί τού Άδου τά ταμεία, εκκενώσας καί ζωώσας, τούς απ αιώνος τεθνήξαντας.

Εκπλαγείς ως εώρακεν, ο θωμάς ανεβόησεν, Οπηνίκα ειδέ σε, Παντοδύναμε, Σύ ει Θεός μου καί Κύριος, πιστεύω φιλόανθρωπε, ως αυτός ει ο παθών, καί τά πάθη ιώμενος, τών ψυχών ημών. προσκυνώ σου τό κράτος, καί τώ κόσμω, διαγγέλλω τήν φρικτήν σου, καί παντοδύναμον Έγερσιν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος α'

Τών Μαθητών δισταζόντων, τή ογδόη ημέρα, επέστη ο Σωτήρ, ού ήσαν συνηγμένοι. καί τήν ειρήνην δούς, τώ θωμά εβόησε, Δεύρο Απόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αίς τούς ήλους έπηξαν, Ω καλή απιστία τού θωμά! τών πιστών τās καρδίας εις επίγνωσιν ήξε, καί μετά φόβου εβόησεν, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Στιχηρά τής Οκτωήχου Ήχος α' Αναστάσιμον

Κυκλώσατε λαοί Σιών, καί περιλάβετε αυτήν, καί δότε δόξαν εν αυτή, τώ αναστάντι εκ νεκρών, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών ο λυτρωσάμενος ημάς, εκ τών ανομιών ημών.

Κατανυκτικόν

Ότι εννοίαις πονηραίς καί έργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμόν μοι δώρησαι επιστροφής ο Θεός, ίνα κράζω, Σώσόν με Ευεργέτα αγαθέ, καί ελέησόν με.

Μαρτυρικόν

Ή εν σταδίω υμών ομολογία Άγιοι, τών Δαιμόνων κατέπτηξε τήν δύναμιν, καί τής πλάνης τούς ανθρώπους ηλευθέρωσε, διό καί τās κεφαλάς αποτεμνόμενοι, εκράζετε, Γενέσθω Κύριε η θυσία τών ψυχών ημών ευπρόσδεκτος ενώπιόν σου, ότι σε ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τής προσκαίρου ζωής, φιλόανθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Μετά τήν Εγερσίν σου Κύριε συνηγμένων τών Μαθητών σου, καί τών θυρών κεκλεισμένων, εν μέσω έστης ειρήνην παρέχων αυτοίς, πεισθείς δέ καί ο θωμάς, τή Οράσει τών χειρών καί τής πλευράς σου, Κύριον καί Θεόν σε ωμολόγησε, σώζοντα τούς ελπίζοντας εις σέ, φιλόανθρωπε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τής Οκτωήχου Αναστάσιμον Ήχος α' Τού λίθου σφραγισθέντος

Γυναίκες πρός το μνήμα παρεγένοντο όρθραιοι, καί αγγελικήν οπτασίαν θεασάμενοι έτρεμον, ο τάφος εξήστραπτε ζωήν, τό θαύμα κατέπληττεν αυτάς, διά τούτο απελθούσαι, τοίς Μαθηταίς εκήρυττον τήν Έγερσιν, Τόν, Άδην εσκούλευσε Χριστός, ως μόνος κραταιός καί δυνατός, καί φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τόν τής κατακρίσεως λύσας φόβον, δυνάμει Σταυρού.

Κατανυκτικόν

Ει ο δίκαιος μόλις σώζεται, εγώ πού φανούμαι ο αμαρτωλός; τό βάρος καί τόν καύσωνα τής ημέρας ουκ εβάστασα, τοίς περὶ τήν ενδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με, ο Θεός καί σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Ὡς καλοί στρατιῶται, ομοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς απειλάς τῶν τυράννων μή πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τόν τίμιον σταυρόν, καί τελέσαντες τόν δρόμον ἐξ οὐρανοῦ τήν νίκην ἐδέξασθε, Δόξα τῷ ενισχύσαντι ἡμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ενεργοῦντι δι' ὑμῶν πάσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον

Ἀρρηκτον τείχος κεκτημένοι πιστοί, τήν Θεοτόκον Μαρίαν δεῦτε προσκυνήσωμεν, καί προσπέσωμεν αὐτή, παρρησίαν γάρ ἔχει πρὸς τόν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, καί πρεσβεῦειν καί σώζειν ἀπό οργῆς καί θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον

Τόν Ἀπόστολον πάντες καί μαθητήν τοῦ Χριστοῦ, ευφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, θεοπρεπῶς γάρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτός τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ καί ὕσωπεί τόν Σωτήρα, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἴνους

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου

Ἦχος α' Ἀναστάσιμον

Ὁ Σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τήν ζωὴν Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ραθυμίᾳ τῆς αμαρτίας συνεχόμενον, διέγειρόν μου τόν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καί τοῦ σου ἀμπελώνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωροῦμένός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τόν μισθόν, καί τό μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν

Οὗτοι οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοίς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων καί τήν πλάνην πάσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρά τοῦ Σωτήρος, εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοίς Μαθηταίς, ἀφοβίαν καί εἰρήνην ἐδίδου, εἴτα λέγει τῷ θωμά, Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τήν χεῖρά σου, καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου καί ἴδε, σοῦ γάρ ἀπιστούντος, οἱ πάντες ἔμαθον, τά πάθη καί τήν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ, ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Στιχηρά τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά

Υμνήσωμεν πιστοί, ἀπαύστως σὺν Ἀγγέλοις, Χριστόν τόν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καί κόσμον συνεγείραντα.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Θωμάς σου τήν πλευράν εὐσπλαγγχε ψηλαφήσας, πρὸς πίστιν ἐπανήλθε, καί ἡμεῖς δι' αὐτοῦ σε, Θεόν λοιπόν ἐπέγνωμεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

Νέμεις ὦ λυτρωτά, εἰρήνην τῷ λαῷ σου, ἐξαναστάς τοῦ τάφου, καί κόσμον συνεγείρας, ἐξ Ἄδου Παντοδύναμε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς, Τότε ὁ θωμάς οικονομικῶς οὐχ

ευρέθη μετ' αυτών, έλεγε γάρ, ου μή πιστεύσω, εάν μή ίδω καγώ τόν Δεσπότην, ίδω τήν πλευράν, όθεν εξήλθε τό αίμα, τό ύδωρ, τό βάπτισμα, ίδω τήν πληγήν, εξ ής ίάθη τό μέγα τραύμα ο άνθρωπος, ίδω, πώς ουκ ήν ως πνεύμα, αλλά σάρξ καί οστέα, ο τόν θάνατον πατήσας, καί θωμάν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

p24[top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' Ήχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ψηλάφησον λέγει τώ θωμά, εκ νεκρών τριήμερος, εξαναστάς ο φιλόανθρωπος, καί ίδε χείράς μου, καί ποδών τάς τρήσεις, καί πλευράς τήν πόρωσιν, καί γνώθι με Θεόν αναλλοίωτον, γεώδες φύραμα, κατ' ουσίαν μορφωσάμενον, καί τό παθος εν αυτώ δεξάμενον.

Ηπόρει τάς τρήσεις ενορών τών ποδών ο Δίδυμος, καί τών χειρών τά τυλώματα, καί ήν θαμβούμενος τό φρικώδες θαύμα, καί χειρί την άχραντον πλευράν καί ψηλαφών καί Θεώμενος, εξ ών υπέδειξεν, αναμφίβολον τοίς έθνεσι, τήν εκ τάφου τριήμερον Έγερσιν.

Λαμβάνω μεγίστην χαρμονήν, σήν Σωτήρ μου Έγερσιν, βεβαιουμένην Θεώμενος, εξ ών ηξίωται, τολμηρών πραγμάτων ο θωμάς εφάψασθαι, διό σε τόν απλούν δογματίζομεν, Θεόν καί άνθρωπον, ενεργείας δύο φέροντα, ουσιώδεις τών εξ ών συντέθεισαι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος δ'

Κύριε, τή αστέκτω τής θεότητος αίγλη, τών θυρών επέστης ουσών κεκλεισμένων, καί στάς εν μέσω τών Μαθητών τήν πλευράν έξεγύμνωσας, καί τραυμάτων σου χειρών καί τών ποδών, τάς ωτειλάς δεικνύων αθυμίας τήν κατήφειάν τε λύων, σαφώς εφώνησας, Όν τρόπον εν εμοί καθοράτε, ώ φίλοι, τής σαρκός τήν πρόσληψιν, ου πνεύματος φέρω φύσιν, τώ δέ διστάζοντι Μαθητή προετρέπου ψηλαφήσαι φρικτώς, κατειπών, Ερευνήσας άπαντα, δεύρο λοιπόν μή αμφίβαλλε, ο δέ αισθόμενος εν τή χειρί τής σής διπλής ουσίας εν φόβω ανεβόα πιστώς, τή πίστει ελκόμενος, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Στιχηρά τής Οκτωήχου Ήχος α' Σταυρώσιμον

Σταυρός κατεπάγη εν Κρανίω, καί ήνησεν ημίν αθανασίαν, εκ πηγής αενάου, τής πλευράς τού Σωτήρος.

Αναστάσιμον

Δεύτε λαοί υμνήσωμεν, καί προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών ο εκ τής πλάνης τού εχθρού τόν κόσμον λυτρωσάμενος.

Μαρτυρικόν

Ω τής καλής υμών πραγματείας Άγιοι! ότι αίματα εδώκατε, καί ουρανούς εκληρονομήσατε, καί πρός καιρόν πειρασθέντες, αιωνίως αγάλλεσθε, Όντως καλόν υμών τό εμπόρευμα, φθαρτά γάρ καταλιπόντες, τά άφθαρτα απελάβετε, καί σύν Αγγέλοις χορευόντες, υμνείτε απαύστως, Τριάδα Ομοούσιον.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Άψαι θωμά τής πλευράς τή χειρί, λέγει Χριστός, καί τούς τύπους τών ήλων δεύρο ψηλάφησον πίστει ερευνησον, καί γίνου μοι πιστός, καί μή γίνου άπιστος, ο δέ θωμάς τώ δακτύλω ως ήψατο τού Δεσπότη, μέγα ανεβόησε, Σύ μου Θεός καί Κύριος, εύσπλαγχνε δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τής Οκτωήχου Ήχος α' Σταυρώσιμον

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ανηρέθη η τυραννίς, επατήθη η δύναμις τού εχθρού, ούτε γάρ Άγγελος ουκ άνθρωπος, αλλ' αυτός ο Κύριος έσωσας ημάς δόξα σοι.

Αναστάσιμον

Ο Ισαάκ εν τώ βουνώ ανηνέχθη, ο Ιωνάς εν τώ βυθώ κατηνέχθη καί ἀμφότεροι τό πάθος σου Σωτήρ εξεικόνιζον, ο μὲν τά δεσμὰ καί τήν σφαγήν ο δὲ τήν ταφήν καί τήν ζωήν, τῆς παραδόξου Εγέρσεώς σου, Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν

Τάς αληθόνας τῶν Ἁγίων ἀς υπέρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καί πάσας ἡμῶν τὰς οδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Σταυροθεοκίον

Οι τήν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε καί ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν εκλυτρούμενοι τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες ευσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ἀψάμενος χειρὶ, τῆς πλευράς τῆς ἀστέκτου, ο Δίδυμος θωμάς, οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμεινε τοὺς μῶλωπας ψηλαφῶν ἀκριβέστερον, καί φθεγγόμενος τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι, Σὺ μου Κύριος, σὺ καί Θεός μου ὑπάρχεις, κάν πάθος υπήνεγκας. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἶ ν ο υ ς

Στιχηρά τῆς Οκτωῆχου

Ἦχος α' Σταυρώσιμον

Σέ τόν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα καί ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτήρα καί Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως. (Δίς)

Αναστάσιμον

Ο τόν Ἀδὴν σκυλεύσας, καί τόν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει, σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθάρᾳ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καί δοξάζειν σε.

Μαρτυρικόν

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες οὐ θλίψεις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός οὐδέ μάστιγες οὐ θυμός θηρῶν οὐ ξίφος, οὐδέ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται, πόθῳ δὲ μάλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τήν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες, ὅθεν καί ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γέγονατε, ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τόν φιλάνθρωπον Θεόν τῷ κόσμῳ τήν εἰρήνην αἰτήσασθε, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καί στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν λέγει τῷ θωμά, Δεῦρο ψηλάφησον καί ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν, ἔκτεινόν σου τήν χεῖρα, καί ἄψαι τῆς πλευράς μου, καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πίστει κήρυξον, τήν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Στιχηρά Προσόμοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά

Ὡ θαύματος καινού! ὦ παραδόξου τρόπου! πῶς χόρτος οὐκ ἐφλέχθη, ἡ χεῖρ τοῦ Ἀποστόλου, πυρί τῷ τῆς θεότητος!

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Σπεύσωμεν καί ἡμεῖς, τὰς χεῖρας ἀγιάσαι, Τῇ τῶν παθῶν ἀργία, καί οὕτω τοῦ Δεσπότη, τῆς πλευράς ἐφασόμεθα.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

Ἐγκαίνισον ψυχὴ πάσας σου τὰς αἰσθήσεις, πρὸς θεῖαν θεωρίαν, Χριστός γάρ οὕτω θέλει, τελείσθαι τὰ ἐγκαίνια.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Όρα μοι νοητώσ τήν αλλαγήν τού κόσμου, καί κόσμησον τά ένδον, ταίς αρεταίς ως φύλλοις ψυχής, καί ωραίσθητι.

[p25top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' Ήχος β' Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν

Κόλπους μή λιπών τούς πατρικούς, ώφθης επί γής σαρκοφόρος δι' ευσπλαγχνίαν Χριστέ, πάθος τε καί θάνατον καταδεξάμενος εξανέστης τριήμερος, θυρών κεκλεισμένων ένδον εισελήλυθας, ως παντοδύναμος, όθεν, τήν πλευράν σου τήν θείαν, χαίρων ο θωμάς ψηλαφήσας, Κύριον καί κτίστην σε εδόξασεν.

Ήλοις προσηλώθης τώ Σταυρώ, λόγχη τήν πλευράν εκεντήθης, χολής εγεύσω Χριστέ, θάνατον υπέμεινας, τάφω τεθείς ως νεκρός, ως Θεός δέ συνέτριψας, δεσμούς τούς τού Άδου καί συνεξανέστησας τούς απ' αιώνος νεκρούς, όθεν, τάς σφραγίδας μή λύσας, σου τοίς Μαθηταίς ενεφάνης, τήν σήν εξανάστασιν πιστούμενος.

Πάσχα η παρούσα Εορτή, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα θείον Πάσχα σωτήριο, Πάσχα πρός αθάνατον ζωήν μετάγον ημάς, Πάσχα πάσαν κατήφειαν εξαίρον εκ μέσου, Πάσχα τήν ευφρόσυνον χάριν διδόν Μαθηταίς, όθεν, ο θωμάς ανεβόα, Κύριος Θεός μου υπάρχεις ο σκυλεύσας Άδου τά βασιλεία.

Δόξα... Καί νύν Ήχος δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος! απιστία πίστιν βεβαίαν εγέννησεν ειπών γάρ ο θωμάς, Εάν μή ίδω, ου μή πιστεύσω, ψηλαφήσας δέ τήν πλευράν, εθεολόγει τόν σαρκωθέντα, τόν αυτόν Υιόν τού Θεού, εγνώρισεν ως πεπονθότα σαρκί, εκήρυξε τόν αναστάντα Θεόν, καί εβόησε λαμπρά τή φωνή, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Στιχηρά τής Οκτώηχου Ήχος α' Αναστάσιμον

Τώ πάθει σου Χριστέ, παθών ηλευθερώθημεν, καί τή Αναστάσει σου, εκ φθοράς ελυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Αποστολικόν

Στίχ. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

Η τών Αποστόλων παναρμόνιος λύρα εξ Αγίου Πνεύματος κινουμένη τάς τών συγερών Δαιμόνων τελετάς κατήργησε, καί τόν ένα Κύριον κηρύξασα, έθνη ελυτρώσατο τής πλάνης τών ειδώλων καί προσκυνείν εδίδαξε, Τριάδα Ομοούσιον.

Μαρτυρικόν

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού ο Θεός Ισραήλ αυτός δώσει δύναμιν καί κραραίωσιν τώ λαώ αυτού ευλογητός ο Θεός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες υμάς ουχ η γή κατέκρυψεν, αλλ' ουρανός υπεδέξατο, υμίν ηνοιγήσαν, Παραδείσου πύλαι, καί εντός γενόμενοι τού ξύλου τής ζωής απολαύετε, Χριστώ πρεσβεύσατε δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος! τού πυρός ο χόρτος αφάμενος σέσωσται, βαλών γάρ ο θωμάς εν τή πυρίνη πλευρά τήν χείρα, Ιησού Χριστού τού Θεού ου κατεφλέχθη τή ψηλαφήσει, τής ψυχής γάρ τό δυσπειθές, μετέβαλεν εις ευπιστίαν θερμώς, εκέκραξεν από βαθέων ψυχής, ο Δεσπότης, σύ μου ει καί Θεός ο εκ νεκρών εγηγερμένος, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΙ

Μετά τήν α' Στιχολογία

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἀναστάσιμον Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἔν νεκροῖς λογισθεῖς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, ἐγείρας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθοράς, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοὶ ζωοδότα, Δόξα τῷ θεῷ πάθει σου Χριστέ, δόξα τῇ Ἀναστάσει σου. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἀποστολικόν

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης αλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων, Κύριε, σῶσον τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦσι καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρῦουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φύλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Προφήται σε τρανώς, προκατήγγειλαν Κόρη, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἀπόστολοι θεοῖο, ἐν κόσμῳ ἐκήρυξαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμώντες, ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως, αἰὶ ονομάζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, μὴ ἀπίσται μοι πλέον, ὁ Λόγος τῷ θωμά, ἀπιστοῦντι ἐβόα, δακτύλω με ψηλάφησον, καὶ χειρὶ ἐξερεύνησον, καὶ γνωρίσας μου, τὰς ὑπειλάς τῶν τραυμάτων, κόσμῳ κήρυττε, τὴν ζωηφόρον μου ταύτην, ἐκ τάφου Ἀνάστασιν. (Δίς)

Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς,
Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου
Ἦχος α' Ἀναστάσιμον

Τὴν θεοπρεπὴ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ, ἐπάθεθ ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Ἀποστολικόν

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκάν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμάν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ομήγουριν πάσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν

Ἀγαλλιάσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε, ἀντέστητε βασιλεύσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε, πύρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, τῷ Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, θωμάς δὲ τὴν πλευράν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη, ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οἰκονομίαν ὁ δὲ, ἠξιώται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς, παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανώς, τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκβῶν, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Κατήφεια παθῶν, καὶ λογισμῶν ἡ ζάλη, μακρὰν ἐξοριζέσθω, καὶ οὕτως ἐξανθήσει τὸ ἔαρ τὸ τῆς πίστεως.

Στίχ. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

Ωφθης τοίς ιεροίς, σού Σώτερ Αποστόλοις, τών θυρών κεκλεισμένων, δι' αυτών εγκαινιάζων, τό θειον Πνεύμα σήμερον.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δε χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

Νύν σε Παμβασιλεύ, ιδόντες ου βλεφάροις αλλά καρδίας πόθω, Θεόν πεπιστευκότες, εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Μεθ' ημέρας οκτώ, τής Εγέρσεώς σου Ιησού Βασιλεύ, μονογενές Λόγε τού Πατρός, ώφθης τοίς Μαθηταίς σου, κεκλεισμένων τών θυρών, τήν ειρήνην σου παρεχόμενος, καί τώ απιστούντι Μαθητή, τούς τύπους έδειξας, Δεύρο ψηλάφησον τās χείρας καί τούς πόδας, καί τήν ακήρατόν μου πλευράν, ο δε πεισθείς εβόα σοι, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

p26top

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

**Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ'
Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων**

Δικαιοσύνης εσθήτα, περιβαλλόμενοι λευκήν υπέρ χιόνα, τή παρούση τού Πάσχα, ημέρα ευφρανθώμεν, εν ή ο Χριστός, δικαιοσύνης ως ήλιος, εκ τών νεκρών ανατείλας πάντας ημάς, αφθαρσία κατεφαίδρυνεν.

Η βασιλίς καί κυρία, τών εορτών Εορτή, η νύν εστίν ημέρα ήν εποίησεν όντως, ο Κύριος, εν ταύτη, ως ψάλλει Δαυϊδ, μυστικώς ευφρανθώμεν λαοί, τών γάρ θυρών κεκλεισμένων τοίς Μαθηταίς, τήν ειρήνην εδωρήσατο.

Η τού θωμά απιστία τήν κοσμοσώτειραν, τού θεανθρώπου Λόγου, τήν εξ Άδου κευθμώνος, Έγερσιν πιστούται, τρήσιν χειρών, καί ποδών τολμηρότερον, εμψηλαφώσα προς πίστωσιν κοσμικήν, δεξιά τή φιλοπράγμονι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Τών θυρών κεκλεισμένων, επιστάς ο Ιησούς τοίς Μαθηταίς, αφοβίαν καί ειρήνην εδίδου, είτα λέγει τώ θωμά, Τί μοιαπιστείς ότι ανέστην εκ νεκρών, φέρε ώδε τήν χείρά σου, καί βάλε εις τήν πλευράν μου, καί ίδε, σού γάρ απιστούντος, οι πάντες έμαθον τά πάθη καί τήν Ανάστασιν μου, κράζειν μετά σού, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

**Στιχηρά τής Οκτωήχου
Ήχος α' Σταυρώσιμον**

Άρρηκτον τείχος ημίν εστιν, ο τίμιος Σταυρός ο τού Σωτήρος, εν αυτώ γάρ πεποιθότες σωζόμεθα πάντες.

Αναστάσιμον

Τάς εσπερι νάς ημών ευχάς, πρόσδεξαι άγιε Κύριε, καί παράσχου ημίν, άφεςιν αμαρτιών, ότι μόνος ει ο δείξας, εν κόσμω τήν Ανάστασιν.

Μαρτυρικόν

Τή Πρεσβεία Κύριε, πάντων τών Αγίων καί τής Θεοτόκου, τήν σήν ειρήνην δός ημίν καί ελέησον ημάς ως μόνος οικτίρμων.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Άψαι θωμά τής πλευράς τή χειρί, λέγει Χριστός, καί τούς τύπους τών ήλων δεύρο ψηλάφησον, πίστει ερεύνησον καί γίνου μοι πιστός καί μή γίνου άπιστος, ο δε θωμάς, τώ δακτύλω ως ήψατο τού Δεσπότη, μέγα ανεβόησε, Σύ μου Θεός καί Κύριος, εύσπλαγγνε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΕΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Σταυρώσιμον Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τό ξύλον προσκυνούμεν φιλόνητον, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἠνέωξας Σωτῆρ τῷ πιστεῖ προσελθόντι σοι Ληστή, καί τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε, Δέξαι ὡσπερ ἐκείνον καί ἡμᾶς, κραυγάζοντα, Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ εὐσπλαγχνία σου, μή υπερίδης ἡμᾶς.

Ἀναστάσιμον

Τόν τάφον σου Σωτῆρ, στρατιῶται τηρούντες, νεκροί τῆ ἀστραπῆ, τοῦ οφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντες, γυναιξί τήν Ἀνάστασιν, Σέ δοξάζομεν, τόν τῆς φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καί μόνφ Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἀθλήσεως καύχημα καί στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σὲ Κύριε, καρτερία γάρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καί δυνάμει θεϊκῆ, ἐξ οὐρανοῦ τήν νίκην ἐδέξαντο, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτῆρ, καί σώσον με.

Σταυροθεοτοκίον

Τόν τάφον σου Σωτῆρ

Ἡ ἀσπίλος ἀμνάς, τόν ἀμνόν καί ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σοι τήν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καί τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτῆρ

Μακάριος εἶ σύ τὰς πληγὰς ψηλαφήσας, τῆς κρείττονος πλευράς, τοῦ τό μέγιστον τραῦμα, τοῦ Ἀδάμ ἰατρούσαντος, καί ἡμῖν τοῖς πιστεύσασιν, τόν ἀνώλεθρον, μακαρισμόν προξενήσας, μόνοις ῥήμασι, τοῖς τῶν σεπτῶν Ἀποστόλων, τήν τοῦτου Ἀνάστασιν. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρά τῆς Οκτωήχου Ἦχος α' Σταυρώσιμον

Διά τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, καί μία Ἐκκλησία, οὐρανόσ καί ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Ἀποστολικόν

Υμνοῦμέν σου Χριστέ τό σωτήριον Πάθος καί δοξάζομέν σου τήν Ἀνάστασιν.

Μαρτυρικόν

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἀπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καί ὠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου, καί κήρυκας τῆς πίστεως, τήν πηγὴν τήν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τήν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτῆρ οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καί στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ θωμά, Δεῦρο ψηλάφησον, καί ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἰλῶν, ἐκτείνόν σου τήν χεῖρα, καί ἄψαι τῆς πλευράς μου, καί μή γίνου ἀπίστος ἀλλά πιστεῖ κήρυξον, τήν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Στιχηρά Προσόμοια Ἦχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σταυρωθεῖς τόν Παράδεισον, τοῖς ἀνθρώποις ἠνέωξας, καί νεκροῦς συνηγειρας, ἡ ζωὴ ἡμῶν, καί ἐξανέστης τόν θάνατον, ἐλὼν τό δυνάμει σου, καί συνήψας οὐρανοῖς, ἀληθῶς τὰ ἐπιγεια καί ἐπιλήρωσας, θυμηδίας ἀπλέτου, Θεοῦ Λόγε, τόν χορόν τῶν Ἀποστόλων, τοῦτοις εἰρήνην φθελγόμενος.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἡ φθορά ἐξωστράκισται, ἀφθαρσία ἐξήνθησεν, ὁ δεσμός ὁ χρόνιος διαλέλνται, οἱ οὐρανοὶ εὐφραίνεσθωσαν, γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, ἐξανέστη γὰρ Χριστός, ἐσκυλεύθη ὁ θάνατος, ἡ εὐφρόσυνος, ἐπεφάνη ἡμέρα, κεκλεισμένων, τῶν θυρῶν ἔνδον εἰσήλθεν ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τῆ ἡμέρα ὁ Κύριος, ἦν ἐποίησε σήμερον, ἀγαλλιασώμεθα εὐφραίνόμενοι, ὁ Ζωοδότης ἐγγίγεται, ὁ Ἄδης ἐσκυλεύεται, Ἀποστόλων ὁ χορὸς τὴν χαρὰν ἀκουτίζεται, ἐψηλάφησε, τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότη, ἀπιστήσας, ὁ θωμάς, καὶ ψηλαφήσας διπλὴν οὐσίαν ἐκήρυξε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Ἄψαι θωμά τῆς πλευράς τῆ χειρὶ, λέγει Χριστός καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον πιστεῖ ἐρεῦνήσον, καὶ γίνου μοι πιστός, καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ὁ δὲ θωμάς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότη ἄνεβόησε, Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

[p27top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς γ' Ἦχος α'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσήλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς ἐπλήρωσας ἁγίου Πνεύματος, προσμένειν τε προσέταξας καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, ἕως οὐ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὑψοῦς δύναμιν, διὸ βοῶμέν σοι, ὁ φωτισμός καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι.

Μεθ' ἡμέρας οκτῶ, τῆς Εγέρσεώς σου Κύριε, ὠφθης τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς, εἰρήνην ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ, τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἀχραντὸν πλευράν, ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Θωμάς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσήλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὴ ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἀχραντὸν πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μύλωπας, ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεόν οὐ γυμνόν καὶ ἀνθρωπῶν οὐ φιλόν, καὶ ἐβόα, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς Μαθητάς, Τότε ὁ θωμάς οικονομικῶς οὐχ ἐυρέθη μετ' αὐτῶν, ἔλεγε γάρ, οὐ μὴ πιστεύσω, εἰ μὴ ἴδω καγὼ τὸν Δεσπότην ἴδω τὴν πλευράν ὅθεν ἐξήλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ τὸ βάπτισμα, ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς Πάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἀνθρωπῶς ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ οστέα, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ θωμάν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος α'

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν καὶ τὸν Δεσπότην τεκούσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὕτη, τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισήξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε, Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον, θαρσεῖτω τοῖνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς ὡς παντοδύναμος.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Ἦχος α'

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο...

Κυκλώσατε λαοί Σιών, καί περιλάβετε αυτήν καί δότε δόξαν εν αυτή, τώ αναστάντι εκ νεκρών, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο λυτρωσάμενος ημάς, εκ τών ανομιών ημών.

Στίχ. Καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Δεύτε λαοί υμνήσωμεν καί προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο εκ τής πλάνης τού εχθρού, τόν κόσμον λυτρωσάμενος.

Στίχ. Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

Τώ πάθει σου Χριστέ, παθών ηλευθερώθημεν, καί τή Αναστάσει σου, εκ φθοράς ελυτρώθημεν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. α'

Φιλάνθρωπε, μέγα καί ανείκαστον τό πλήθος τών οικτιρμών σου, ότι εμακροθύμησας, υπό Ιουδαίων ραπιζόμενος υπό Αποστόλου ψηλαφώμενος, καί υπό τών αθετούντων σε πολυπραγμονούμενος, Πώς εσαρκώθης; πώς εσταυρώθης ο αναμάρτητος; αλλά συνέτισον ημάς ως τόν θωμάν βοάν σοι, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Αναστάσιμα
Ήχος α'**

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος, Αγγέλου, εγένοντο κηρύττοντος γυναιξί τήν Ανάστασιν, Σέ δοξάζομεν τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Δόξα...

Τού λίθου σφραγισθέντος

Γυναίκες πρός τό μνήμα, παρεγένοντο όρθηραι, καί αγγελικήν οπτασίαν θεασάμεναι, έτρεμον, ο τάφος εξήστραπτε ζωήν, τό θαύμα κατέπληττεν αυτάς, διά τούτο απελθούσαι, τοίς Μαθηταίς εκήρυττον τήν Έγερσιν, Τόν Άδην εσκύλευσε Χριστός, ως μόνος κραταιός καί δυνατός, καί φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τόν τής κατακρίσεως φόβον, λύσας, δυνάμει σταυρού.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, έν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δικαίος Δαυΐδ, Εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν κτίστην σου, Δόξα τώ ενοικήσαντι έν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς, διά τού τόκου σου.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τής Εορτής
Τού λίθου σφραγισθέντος**

Τώ φόβω τών Εβραίων κεκρυμμένων τών Μαθητών, καί εν τή Σιών συνηγμένων, εισήλθες πρός αυτούς αγαθέ, καί έστης κεκλεισμένων τών θυρών, εν μέσω αυτών χαροποιός, καί υπέδειξας αυτοίς τās χείρας, καί τής αχράντου σου πλευράς τούς μώλωπας, λέγων τώ απιστούντι Μαθητή, φέρε τήν χεΐρά σου καί ερεύνα, ότι αυτός εγώ ειμι ο διά σε παθητός. (Δίς)

**Εις τούς Αίνους
Στιχηρά Αναστάσιμα
Ήχος α'**

Υμνούμέν σου Χριστέ, τό σωτήριον πάθος καί δοξάζομεν σου τήν Ανάστασιν.

Ο Σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ειρήνευσον ημών τήν ζωήν Κύριε, ως μόνος παντοδύναμος.

Ο τόν Ἄδην σκυλεύσας, καί τόν ἄνθρωπον αναστήσας τή Αναστάσει σου Χριστέ αξίωσον ημάς ἐν καθαρά καρδία, υμνεῖν καί δοξάζειν σε.

Τήν θεοπρεπή σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, υμνούμέν σε Χριστέ, Ετέχθης εκ Παρθένου, καί αχώριστος υπήρχες τῷ Πατρί, ἐπαθες ως ἄνθρωπος, καί εκουσίως υπέμεινας Σταυρόν, ἀνέστης εκ τού τάφου, ως εκ παστάδος προελθών ἵνα σώσης τόν κόσμον, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Μεθ' ἡμέρας οκτώ, τῆς Εγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεύ, μονογενές Λόγε τού Πατρός, ὡφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τών θυρών, τήν ειρήνην σου παρεχόμενος, καί τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τούς τύπους ἐδειξας, Δεῦρο ψηλάφησον τās χείρας καί τούς πόδας, καί τήν ακήρατόν μου πλευράν, ο δέ πεισθεῖς εβόα σοι, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες**

Μετά τήν εκ τάφου σου φρικτήν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τού μνήματος, οὔτω κεκλεισμένων, θυρών εισελήλυθας, πρὸς τούς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καί ευθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἀμετρον ἔλεος.

Στίχ. Επαίνειν Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον...

Θωμάς ο καί Δίδυμος οὐκ ἦν ενδημών ἠνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὡφθης, Κύριε, ὅθεν ἠπίστησε, τή σή Αναστάσει, καί τοῖς κατιδοῦσί σε, εβόα, εἰ μή βάλω τόν δάκτυλον, εἰς τήν πλευράν αὐτοῦ, καί τών ἡλων τά τυλώματα οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τούς μοχλοῦς τών πυλῶν σου.

Ὅς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ θωμά εβόησε, βάλε τήν χεῖρα, καί γνώθι με, οστέα ἔχοντα, καί γεῶδες σῶμα, καί μή γίνου ἀπιστος, ἐπίσης δέ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, ο δέ εβόησεν, ο Θεός μου καί ο Κύριος, σύ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Εγέρσει σου.

Δόξα... Καί νύν...

Τών Μαθητῶν δισταζόντων τή ογδὴ ἡμέρα, ἐπέστη ο Σωτήρ, οὐ ἦσαν συνηγμένοι, καί τήν ειρήνην δούς τῷ θωμά εβόησε, Δεῦρο Ἀπόστολε ψηλάφησον παλάμας, αἰς τούς ἡλους ἐπηξαν, ὦ καλή ἀπιστία τού θωμά! τών πιστῶν καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε καί μετά φόβου τας εβόησεν, ο Κύριός μου καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Εἰς τήν Λειτουργίαν

Τά Τυπικά, καί εκ τού Κανόνος τῆς Εορτῆς, Ὡδή γ' καί ς' Προκείμενον καί Ἀλληλουϊάριον τῆς Εορτῆς, καί Νεκρώσιμον ὠσαύτως, καί Κοινωνικόν.

p31 [top](#)

**ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ**

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα... ἰσῶμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωῆχου δ'.

Ἦχος β'

Τόν πρό αἰώνων εκ Πατρός γεννηθέντα, τόν Θεόν λόγον σαρκωθέντα, εκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν, Σταυρόν γάρ υπομείνας, τή ταφή παρεδόθη, ως αὐτός ἠθέλησε, καί αναστάς ἐκ νεκρών, ἔσωσέ με τόν πλανώμενον ἄνθρωπον, εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε

εισάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χριστός ο Σωτήρ ημῶν, τό καθ' ημῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καί τοῦ θανάτου τό κράτος κατήργησε, προσκυνούμεν αὐτοῦ τήν τριήμερον Ἐγερσιν.

Σύν Ἀρχαγγέλοις υμνήσωμεν, Χριστοῦ τήν Ἀνάστασιν, αὐτός γάρ Λυτρωτής ἐστί, καί Σωτήρ τῶν ψυχῶν ημῶν, καί ἐν δόξῃ φοβερά καί κραταιά δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλάσεν.

Σέ τόν σταυρωθέντα καί ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καί ἔλεγε ταῖς γυναίξι, Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος, Ἀνέστη γάρ καθῶς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος, διό σε προσκυνούμεν τόν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Τοῦ Κουμουλά

Τί τά μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κιννάτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τήν φθοράν, τῆ ζωῆ πατηθεῖσαν, τᾶς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, υπνούντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τό θνητόν σέσωσαι σαρκί Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνεῖ, δραμούσαι χαρά, εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις, ὁ νεκρῶσας Χριστός τόν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τήν Γαλιλαίαν.

Καί νῦν... Ἦχος β'

Θεοτοκίον, τό πρώτον Δογματικόν

Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τά θαύματα, ἀνακηρύττω τήν θεότητα, οὐκ ἀρνούμαι τήν ἀνθρωπότητα, ὁ γάρ Ἐμμανουήλ, φύσεως μέν πύλας ἴνοιξεν, ὡς φιλόανθρωπος, παρθενίας δέ κλείθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προήλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσήλθεν, οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη, ἀπαθῶς εἰσήλθεν ἀφράστως ἐξήλθε, κατὰ τόν Προφήτην τόν λέγοντα, Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μή διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεός Ἰσραήλ, ὁ ἔχων τό μέγα ἔλεος.

Τό Φῶς ἱλαρόν. Τό Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... Τό Καταξίωσον...

Εἰς δέ τόν Στίχον τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἦχος β'

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ, ἀπασαν ἐφώτισε τήν οἰκουμένην, καί ἀνεκαλέσω τό ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμη Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τά παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καί ἀδικουμένων προστάτις, καί πενομένων τροφή ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί ἀντίληψις, καί ὀρφανῶν βοηθός Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ υψίστου σύ ὑπάρχεις ἀχραντε, σπεύσον, δυσωποῦμεν σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καί ἴδε, καί κλίνον τό οὖς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Πάσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς πάσαν ἀκρατῶς ἀμαρτίαν, ὁ τάλας ἐπραξα, πάσης κατακρίσεως, ἄξιος πέφυκα, ἀφορμάς μετανοίας μοι, παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ οφθῆσομαι, σέ γάρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν, σέ επικαλούμαι προστάτιν, μή με κατασχύνῃς Θεονύμφευτε.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

Ἄλλο καταφύγιον ἀγνή, πρὸς τόν ποιητήν καί Δεσπότην, οὐκ εὐπορούμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σέ Θεόνυμφε, μή ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῆ θερμῆ προστασία σου μηδὲ κατασχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τήν σκέπην σου, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ημῶν σπεύσον, καί τήν σὴν βοήθειαν δίδου, καί τῆς νῦν οργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Αἱ Μυροφόροι ὀρθραὶ γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμᾳ σου μετὰ σπουδῆς καταλαβούσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σώμα σου, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποῖα σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νύν ἀπολύεις. Τρισάγιον. καὶ τὸ Ἀπολυτικίον, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν βραχυφαγούντες.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... ὡς σύνηθες, εἶτα ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώνμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'.

Ἦχος β'

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν, Σταυρὸν γὰρ υπομείνας, τῆ ταφῆ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον, ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνούμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἐγερσιν.

Σύν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἐστίν, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερά καὶ κραταιὰ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί, Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος, Ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος, διό σε προσκυνούμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Ευεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν, πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιάς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες, ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἴλασθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος β' Ἀνατολίου

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὀρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβούσαι τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἀπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον ευρούσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο, Πού εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; πού ἐστίν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἐξαστράπτων Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς, Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν, ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς Τοῦ Κουμουλά

Τί τά μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτρια κιννάτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τῆ ζωῆ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνούντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηγεῖ, δραμοῦσαι χαρὰ, εἶπατε

τοίς Αποστόλοις, ο νεκρώσας Χριστός τόν θάνατον, πρωτότοκος εκ νεκρών, υμάς προάγει εις τήν Γαλιλαίαν.

Αι Μυροφόροι όρθριαι γενόμεναι, καί τό μνήμά σου μετά σπουδής καταλαβούσαι, επεζήτουν σε Χριστέ, πρός τό μυρίσαι τό άχραντον Σώμά σου, καί τού Αγγέλου τοίς ρήμασιν ενηχηθείσαι, χαροποιά σύμβολα τοίς Αποστόλοις εκήρυττον, Ότι ανέστη ο αρχηγός τής σωτηρίας ημών, σκυλεύσας τόν θάνατον, τώ δε κόσμω δωρούμενος, ζωήν αιώνιον καί τό μέγα έλεος.

**Δόξα... Ήχος πλ. β'
Κοσμά Μοναχού**

Αι Μυροφόροι γυναίκες, τόν τάφον σου καταλαβούσαι, καί τās σφραγίδας τού μνήματος ιδούσαι, μή ευρούσαι δε τό άχραντον Σώμά σου, οδυρόμεναι, μετά σπουδής ήλθον λέγουσαι, Τίς έκλεπεν ημών τήν ελπίδα; τίς είληφε νεκρόν γυμνόν εσμυρνισμένον τής Μητρός μόνον παραμύθιον; ώ! πώς ο νεκρούς ζωώσας τεθανάτωται; ο τόν Άδην σκυλεύσας, πώς τέθαπται; αλλ' ανάστηθι Σωτήρ αυτεξουσίως, καθώς είπας τριήμερος, σώζων τās ψυχάς ημών.

Καί νύν... Ήχος β' Θεοτοκίον

Παρήλθεν η σκιά τού νόμου, τής χάριτος ελθούσης, ως γάρ η βάτος ουκ εκαίετο καταφλεγόμενη, ούτω παρθένος έτεκες, καί παρθένος έμεινας, αντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ανέτειλεν Ήλιος, αντί Μωυσέως Χριστός, η σωτηρία τών ψυχών ημών.

Είσοδος τό, Φώς ιλαρόν...

Προκείμενον τής ημέρας

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπιαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο ο Κύριος δύμαμιν, καί περιεζώσατο.

Στίχ. Καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

**Εις τήν Λιτήν
Στιχηρά Ιδιόμελα.**

Ήχος α'

Μυροφόροι γυναίκες, τώ τάφω τί προσήλθετε; τί ζητείτε τόν ζώντα εν νεκροίς; Ανέστη ο Κύριος, θαρσείτε, βοά ο Άγγελος.

Μετά φόβου ήλθον αι Γυναίκες, επί τό μνήμα, αρώμασι τό σώμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καί τούτο μή ευρούσαι, διηπόρουν πρός αλλήλας, αγνοούσαι τήν Ανάστασιν, άλλ επέστη αυταίς Άγγελος, καί είπεν, Ανέστη Χριστός, δωρούμενος ημίν τό μέγα έλεος.

Ήλθον επί τό μνημείον, η Μαγδαληνή καί η άλλη Μαρία, ζητούσαι τόν Κύριον, καί τόν Άγγελον είδον ωσει αστραπήν, καθεζόμενον επί τόν λίθον, καί λέγοντα αυταίς, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών τεθνεώτων, ανέστη, καθώς είπεν, εν Γαλιλαία αυτόν ευρήσετε, πρός όν βοήσωμεν, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Ητήσατο Ιωσήφ τό Σώμα τού Ιησού, καί απέθετο εν τώ καινώ αυτού μνημείω, έδει γάρ αυτόν εκ τάφου ως εκ πασάδος προελθειν, ο συντρίψας κράτος θανάτου, καί ανοίξας πύλας Παραδείσου ανθρωποις, δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον ο αυτός

Ο ποιητής καί λυτρωτής μου πάναγνε, Χριστός ο Κύριος, εκ τής σής νηδύος προελθών, εμέ ενδυσάμενος, τής πρώην κατάρας τόν Αδάμ ηλευθέρωσε, διό σοι πάναγνε, ως τού Θεού Μητρί τε, καί Παρθένω αληθώς, βοώμεν ασιγήτως, τό Χαίρε τού Αγγέλου, Χαίρε Δέσποινα, προστασία καί σκέπη, καί σωτηρία τών ψυχών ημών.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρόν Αναστάσιμον.

Ήχος β'

Η Ανάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ, άπασαν εφώτισε τήν οικουμένην, καί ανεκαλέσω τό ίδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι πρός τό μνήμα τού Ζωοδότου, εύρον Άγγελον, επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγξάμενος, αιταίς ούτως έλεγε, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, τί θρηνείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού, εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν αναβαλλόμενον τό φώς, ώσπερ ιμάτιον, καθελών Ιωσήφ από τού ξύλου σύν Νικοδήμω, καί θεωρήσας νεκρόν, γυμνόν, άταφον, ευσυμπάθητον θρήνον αναλαβών, οδυρόμενος έλεγεν, Οίμοι! γλυκύτατε Ιησού, όν πρό μικρού ο Ἡλιος εν σταυρώ κρεμάμενος θεασάμενος, ζόφον περιεβάλετο, καί η γή τώ φόβω εκυμαίνετο, καί διερρήγγυτο ναού τό καταπέτασμα, αλλ' ίδου νύν βλέπω σε, δι' εμέ εκουσίως υπελθόντα θάνατον, Πώς σε κηδεύσω Θεέ μου; ή πώς σινδόσιν ειλήσω; ποίαις χερσί δε προσψαύσω τό σόν ακήρατον σώμα; ή ποία άσματα μέλπω τή σή εξόδω οικτίρμον, Μεγαλύνω τά Πάθη σου, υμνολογώ καί τήν ταφήν σου, σύν τή Αναστάσει κραυγάζων, Κύριε, δόξα σοι.

Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, καί αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, καί ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Απολυτίκιον Ἦχος β'

Ότε κατήλθες πρός τόν θάνατον, η Ζωή η αθάνατος, τότε τόν Ἄδην ενέκρωσας τή αστραπή τής θεότητος, ότε δε καί τούς τεθνεώτας εκ τών καταχθονίων ανέστησας, πάσαι αι Δυνάμεις τών επουρανίων εκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι.

Δόξα...

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών, τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνη καθαρά ειλήσας καί αρύμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο, αλλά τριήμερος ανέστης Κύριε, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Καί νύν...

Ταίς μυροφόροις Γυναίξι, παρά τό μνήμα επιστάς, ο Άγγελος εβόα, Τά μύρα τοίς θνητοίς υπάρχει αρμόδια, Χριστός δε διαφθοράς εδείχθη αλλότριος, αλλά κραυγάσατε, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Ψάλλεται Κανών Τριαδικός, ού η ακροστιχίς.

Τό τρισσόν υμνώ τής θεαρχίας σέλας.

Ωδή α' Ἦχος β' Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

Τήν τριπτήν καί μίαν αρχικήν, φύσιν τής θεότητος, ασματικῶς ανυμνήσωμεν λέγοντες, τού ελέους πέλαγος ανεξάντλητον, ουσιώδες ως έχουσα, τούς σέ προσκυνούντας φρούρησον, καί σώσον ως φιλάνθρωπος.

Ο πηγῆ καί ρίζα πεφυκῶς, ο Πατήρ ως αἴσιος, τής εν Υἱῷ καί Αγίῳ σου Πνεύματι, συμφυούς θεότητος, τό τρισήλιον τή καρδία μου πήγασον σέλας, καί μεθέξει λάμπруνον τής θεουργού ελλάμψεως.

Τριφεγγῆς Μονάς θεαρχική, πάσαν διασκέδασον, αμαρτιῶν καί παθῶν μου τήν ζόφωσιν, φωτεινῶν ακτίνων σου, γλυκυτάταις εν μετουσίαις, καί ποιήσον, σου τής απροσίτου, δόξης με ναόν, καί σκηνήν άχραντον.

Θεοτοκίον

Ρούν τόν πρῖν τής φύσεως ημῶν, πεπονθυίας άτοπον, καί πρὸς φθοράν ολισθησάσης, Άχραντε, σαρκωθείς εν μήτρα σου, ο Θεός Λόγος, φιλανθρώπως ανέστειλε, καί τήν θεαρχίαν τρίφωτον, ημάς εμυσταγωγήσεν.

Ωδή γ' Εν πέτρα με τής πίστεως

Ισότητι τής φύσεως θεαρχία, ομότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις, ζωή γάρ εκ ζωῆς σύ προελθούσα, αρρεύστως πέφυκας, εις ο Θεός ημῶν, καί ουκ έστιν άγιος πλην σου, Κύριε.

Σύ τάξεις τās αἰλους καί ουρανίους, υπέστησας, ως έσοπτρα τού σου κάλλους, Τριάς η αδιαίρετος μοναρχία, υμνεῖν απαύστως σε, αλλά καί νύν ημῶν, εκ πηλίνου στόματος δέξει τήν αίνεσιν.

Στερέωσον τής πίστεως εν τή πέτρα, καί πλάτυνον αγάπης σου τώ πελάγει, καρδίαν καί διάνοιαν τών σῶν δούλων, Μονάς τρισήλιε, σύ γάρ ει Θεός ημῶν, εφ' ώ περ ελπίζοντες, μή αισχυνθειήμεν.

Θεοτοκίον

Ο πάσαν πρῖν υποστάσιν ουσιώσας, τής κτίσεως, εν μήτρα σου ουσιώθη, απείρω αγαθότητι Θεοτόκε, καί φῶς τρισήλιον πάσιν ανέτειλε, τής μίας θεότητος καί κυριότητος.

Κάθισμα Ἦχος β' Τά άνω ζητῶν

Αγία Τριάς, ελέησον οὐς έπλασας, καί ρύσαι πυρός, και πάσης κατακρίσεως, ότι πάντα δύνασαι, ως οικτίρμων Θεός καί πολυέλεος, διό προσπίπτομέν σοι κράζοντες, Ημάρτομεν, συγχώρησον φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένε αγνή, ελέησον τούς δούλους σου, καί ρύσαι πυρός, καί πάσης κολάσεως, εν νυκτί κραυγάζοντας, καί ημέρα τώ σω Υἱῷ άχραντε, Μή υπερίδης τήν ποιμνήν σου, πρεσβείαις Χριστέ τής τεκούσης σε.

Ωδή δ' Υμνώ σε, ακοή γάρ Κύριε

Νοεῖν σε, ουδέ τάξεις άυλοι, εξισχύουσι τών Αγγέλων, Τριάς μονάς άναρχε, αλλ' ούν ημεῖς πηλινή γλώσση τήν σήν ουσιώδη αγαθότητα, καί ανυμνούμεν πίστει, καί δοξάζομεν.

Υπάρχων πλαστοουργός τής φύσεως, Παντοκράτωρ, τής τών ανθρώπων, πάσαν εμήν βλέπεις νύν, ως πανδερκῆς αδυναμیان, διό κατοικίτησον τόν δούλόν σου, καί πρὸς ζωήν βελτίστην

επανάγαγε.

Μονάδος αρχικής ασύγχυτα, τρία Πρόσωπα ανυμνούμεν, ως ειδικώς έχοντα, καί μεριστώς τὰς υποστάσεις, ἀλλ' οὖν ηνωμένα καί ἀμέριστα, ἐν τε βουλή, καί δόξη, καί θεότητι.

Θεοτοκίον

Ναόν σε καθαρὸν καί ἀχραντον, αειπάρθενε Θεοτόκε, ο παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'

Ὁ φωτισμὸς

Ὡς ολικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδῶρους ἀπλῶν ἀκτίνας, καί σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φροῦρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου, σύ γάρ εἶ ζωὴ, καί εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθῆς πυρὸς ἐν εἶδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρός ο Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πάσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας μίας τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴν, συναϊδίον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνούοντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καί μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον

Συνεκτικὸς, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ο Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰῶνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομήτητορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικόν τῆς μίας κυριότητος.

Ὠδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας, Θεέ τρισήλιε, καί τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καί παθῶν καί κινδύνων τοὺς δούλους σου. (Δίς)

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καί τριλαμπούς θεότητος, φωτοδοτίδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον

Ἀπορρήτως, Παρθένε ο ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, τὸν ἄνθρωπον, ολικῶς ἐνδυσάμενος, καί φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασε.

Κάθισμα Ἰχθὸς β'

Εὐσπλαχνίας

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν υφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς ἐλεήμον, βλέπον εἰς λαόν τόν σέ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρχε, εἰς σέ γάρ ἐλπίζομεν, τόν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθῆς σύ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε, σύ γάρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίληψις σύ τῶν λυπομένων ἢ παράκλησις, διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνῃ σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'

Εἰκόνος χρυσῆς

Ρυθμίζεις αεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς ἀτρεψίαν μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ο τρισυπόστατος Κύριος, δείξον οὖν καμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καί ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. (Δίς)

Χοροὶ νοεροί, τῶν αἰθρῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτίσι Θεέ μονάρχα καί τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καί μετουσίαις δείξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον

Ιθύνει ημάς, καί υφούν πρὸς ουρανοὺς μὴ διαλίπης, τοὺς σέ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρα Παρθένου, καί θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καί θρόνω
δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'
Ἰνδάλματος χρυσοῦ

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε, συνάναρχε θεαρχία ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πάσι, πλὴν τῶν φωσφόρων
ιδιοτήτων, πάσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καί ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων,
ἀβλαβὴ τῆρῶν με αἰεὶ Κύριε πάντων. (Δίς)

Σοφῶς καί πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισηλίε μοναρχία, ἡ υποστήσασα τὸν κόσμον, καί
συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεΐ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ὑμνεῖν καί δοξάζειν σε
αἰγιήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σοφία τοῦ Πατρὸς ἀκατάληπτε, ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ
ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καί τὴν ἐνιαίαν Τριάδα ἐδίδαξας
πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰῶνων.

Ὠδὴ θ'
Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱός, φῶς ἐξανέτειλε, καί συμφυές φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόμεναι,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρεῦστου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης, ἅμα δὲ καί τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Λάμπσον τὰς καρδίας τρισηλίε θεότης, τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτὶ σου, καί δὸς σύνεσιν,
τοῦ ἐν πάσι κατανοεῖν, καί πράττειν τό σὸν θέλημα, τό ἀγαθόν καί τέλειον καί μεγαλύνειν καί
δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας
Τριάς πρῶτην, οὕτω καί νῦν οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καί τῶν πταισμάτων λύτρωσαι καί
περιασμῶν καί περιστάσεων.

Θεοτοκίον

Σώσόν με Θεέ μου παντοίας ἐπηρείας καί κακώσεως ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικῶς, Θεός καί παντοδύναμος, καί τὴν σὴν ποιμνὴν φύλαττε, τῆς Θεοτόκου
ταῖς ἐντεύξεσιν.

Τό, Ἀξίόν ἐστι... καί τά λοιπά, καί Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀναστάσιμα
Ἦχος β'

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστάς παρέσχες
πάσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τὸν κόλπον τὸν ἀχραντον, ἐν υψίστοις μὴ κενώσας ταφὴν καί ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων
κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

ἄντα ὑπὲρ ἐννοίαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καί
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκούσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Έτερα

Αι Μυροφόροι όρθρραι γενόμεναι, καί τό μνήμα κενόν θεασάμεναι, τοίς Αποστόλοις έλεγον, τήν φθοράν καθείλεν ο κραταιός, καί τούς εν Άδη ήρπασε τών δεσμών, κηρύξατε παρρησία, Ότι ανέστη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος ημίν τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Τά μύρα τής ταφής σου, αι γυναίκες κομίσασαι, λαθραίως πρός τό μνήμα παρεγένοντο όρθρραι, τών Ιουδαίων δειλιώσαι τήν αυθάδειαν καί στρατιωτών προορώσαι τήν ασφάλειαν, αλλά φύσις ασθενής τήν ανδρείαν ενίκησεν, ότι γνώμη συμπαθής τώ Θεώ ευηρέστησε, προσφόρως ούν εκραύγαζον, Ανάστα Κύριε, βοήθησον ημίν, καί λύτρωσαι ημάς, ένεκεν τού ονόματός σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερδεδοξασμένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, υμνούμέν σε, διά γάρ τού Σταυρού τού Υιού σου, κατεβλήθη ο Άδης, καί ο θάνατος τέθηκε, νεκρωθέντες ανέστημεν, καί ζωής ηξιώθημεν, τόν Παράδεισον ελάβομεν, τήν αρχαίαν απόλαυσιν διό ευχαριστούντες δοξολογούμεν, ως κραταιόν Χριστόν τόν Θεόν ημών, καί μόνον πολυέλεον.

Είτα ο Άμωμος τά Ευλογητάρια.

Η Υπακοή Ήχος β'

Μετά τό Πάθος πορευθείσαι εν τώ μνήματι πρός τό μυρίσαι τό σώμά σου αι γυναίκες Χριστέ ο Θεός, είδον Αγγέλους εν τώ τάφω καί εξέστησαν, φωνής γάρ ήκουον εξ αυτών, ότι ανέστη ο Κύριος, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εν τώ ουρανών τά όμματα, εκπέμπω μου τής καρδίας, πρός σέ Σωτήρ, σώσόν με σή επιλάμψει.
- Ελέησον ημάς τούς ππαιοντάς σοι πολλά καθ' εκάστην ώραν, ώ Χριστέ μου, καί δός πρό τέλους τρόπους, τού μετανοείν σοι.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό βασιλεύειν πέλει, τό αγιάζειν, τό κινείν τήν κτίσιν, Θεός γάρ εστιν, ομοούσιος Πατρί καί Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Ειμή ότι Κύριος ήν εν ημίν, τίς ικανός σώος φυλαχθήναι, εκ τού εχθρού άμα, καί ανθρωποκτόνου;
- Τοίς οδούσιν αυτών, μή παραδώς Σωτήρ τόν σόν δούλον, λέοντος τρόπον κατ' εμού κινούνται, καί γάρ οι εχθροί μου.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχία καί γέρας, πάντα γάρ τα κτιστά, ως Θεός ών δυναμοί, συντηρεί εν Πατρί δι' Υιού δέ.

Αντίφωνον Γ'

- Οι πεπειθότες επί Κύριον, εοίκασιν όρει τώ αγίω, οί ουδαμώς σαλεύονται, προσβολαίς τού Βελίαρ.
- Εν ανομίαις χείρας αυτών μή εκτεινάτωσαν οι θείως ζώντες, ου γάρ εά Χριστός, τή ράβδω τόν κλήρον αυτού.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, προσπηγάζει πάσα σοφία, ένθεν χάρις Αποστόλοις, καί τοίς άθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καί Προφήται ορώσι.

Προκείμενον

Εξεγέρθητι, Κύριε ο Θεός μου, εν προστάγματι ώ ενετείλω, καί συναγωγή λαών κυκλώσει σε.
Στίχ. Κύριε, ο Θεός μου, επί σοί ήλπισα.

Τό, Πάσα πνοή... Ευαγγέλιον Εωθινόν Δ' καί τά λοιπά.

Οι Κανόνες τού Πάσχα μετά τών Έιρμών εις δ', τής Θεοτόκου εις β' καί τών Μυροφόρων εις ζ'.

Κανών τού Πάσχα Ἦχος α'

Ὡδή α' Ο Ειρμός

Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αισθήσεις, καὶ οφόμεθα τῷ απροσίτῳ φωτὶ τῆς Αναστάσεως, Χριστόν εξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανώς ακουσόμεθα, επινίκιον ἄδοντες.

Ουρανοί μὲν επαξίως ευφραινέσθωσαν, γῆ δὲ αγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος, Χριστός γάρ εγήγερται, ευφροσύνη αιώνιος.

Κανών τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Οὐ η ακροστιχίς εν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ειρμός ο αὐτός

Θανατώσεως τόν ὄρον ανεμόχλευσας, τὴν αιωνίαν ζωὴν, κιοφορήσασα Χριστόν, τόν ἐκ τάφου αναλάμπαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τόν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδούσα σόν Υἱόν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Αποστόλοις, θεοχαρίτῳτε αγνή, καὶ τό Χαίρε πρωτουργῶς, ως πάντων χαράς, αιτία εισδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανών τῶν Μυροφόρων Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδή α' Ἦχος β' Ο Ειρμός

Τὴν Μωσέως ὠδήν, αναλαβούσα βόησον ψυχῇ, Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εις σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Εσταυρώθης σαρκί, ο απαθῆς τῇ φύσει τού Πατρός, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ, Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Τόν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω αγαθέ, καὶ υμνῶ καὶ προσκυνῶ τὴν Εγερσίῳ σου, καὶ ανακράζω, Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Κάν ἐγεύσω χολῆς, ο γλυκασμός τῆς Εκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ημῖν τὴν αφθαρσίαν, εκ τῆς πλευράς σου, Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ελογίσθης Σωτήρ, μετὰ νεκρῶν νεκρούς ἐγείρας, ἀπεγεύσω τῆς φθοράς, διαφθοράν γάρ ὅλως οὐκ ἐγνως. Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ευφραινέσθω Σιών, αγαλλιάσθω καὶ ο ουρανός, εξανέστη Χριστός, νεκρούς ἐγείρας υμνολογούντας, Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Οθονίοις ειλῆσας, Ιωσήφ τό σώμά σου Χριστέ, εν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν, νεκρούς δὲ ως Θεός εξανέστησας.

Προλαβούσαι τόν ὄρθρον, αι Γυναῖκες εἶδον τόν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς, ἐβῶν, Ὦντως Χριστός ἀνέστη, δεῦτε σὺν ημῖν ανυμνεῖτε αὐτόν.

Δόξα...

Παναγία Τριάς, μία θεότης, ἀναρχε μονάς, ο Πατήρ καὶ ο Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα, σώζε τόν κόσμον, Σὺ ημῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν αρχαίαν ἀράν, εν γαστρὶ σου λύσασα Σεμνή, ἀνεβλάστησας ημῖν, τὴν ευλογίαν, βρέφος

τεκούσα, ούτος γάρ Θεός, ει καί σάρκα φορεί.

Καταβασία

Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμός

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' αφθαρσίας πηγὴν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, εν ὧ στερεούμεθα.

Νύν πάντα πεπλήρωται φῶτος, ουρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια, εορταζέτω γούν πάσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, εν ἡ εσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, εν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Επί τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος εκ σοῦ, καί πάσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τό φέγγος ἀστράψαντος.

Θεόν ὄν ἐκύησας σαρκί, εκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε, καί τούτον, ὡς Θεόν, ἀχραντε μεγάλυνε.

Τῶν Μυροφόρων

Ὁ Εἰρμός

Στερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ο Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ ευσπλαγχνίᾳ σου.

Τάς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας εν Σταυρῷ τά ἔθνη πάντα, εκ τῆς πλάνης συλλαβῶν, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σὴν, συνεκαλέσω Σωτήρ.

Ἰουδαίων ο λαός, τῷ Πιλάτῳ εκβοά, Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακούργον ληστήν, ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τό φῶς, ἡ γῆ ἐσεισθη, καί εκ τάφου νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα, Πού πορεύῃ Υἱέ; πού ἀπέρχη ο ἀμνός, ο υπέρ πάντων σφαγεῖς;

Προσκυνῶ σου τὸν Σταυρόν, ἀνυμνῶ καί τὴν ταφὴν, τιμῶ τά Πάθη, καί τοὺς ἡλούς τῶν χειρῶν, καί τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καί τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ο ἐχθρός, Ἀδὰμ ἐρρύσθη, καί ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ, τῶν δεσμῶν καί τῆς φθοράς, τῇ Ἀναστάσει σου.

Ἀναστάντος σου Χριστέ, συνετρίβησαν μοχλοί, καί πύλαι Ἄδου, καί θανάτου τά δεσμά, διελύθησαν ευθύς, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν, Ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦς ο λυτρωτής, ο ἐγειρας τὸν Ἀδὰμ, τῇ ευσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Ευφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καί Ἰωσήφ, καί τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καί Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Δόξα...

Σύν Πατρί καί τόν Υιόν, καί τό Πνεύμα τό ευθές, τήν μίαν φύσιν, προσκυνώ καί ανυμνώ, τοίς προσώποις διαιρών, καί τή ουσία ενών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρία εἰ Σεμνή, ἡ ἐκ ρίζης Ἰεσσαί, ἐξ ἧς ἡ ράβδος, καί τό άνθος ο Χριστός, κατά σάρκα δι' ἡμάς, ἀναβλαστήσασα.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ὧ στερεούμεθα.

Κάθισμα Ἦχος β'

Τά άνω ζητών

Τά μύρα θερμώς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναίκες Σωτήρ, Ἀγγέλου τή λαμπρότητι, τάς ψυχάς ἠγάλλοντο, καί Θεόν σε τῶν όλων ἐκήρυττον, καί Μαθηταίς ἐβόων, Ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος ο αὐτός

Τῶν Μαθητῶν σου ο χορός, σύν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως, κοινήν γάρ εορτήν σύν αὐταίς εορτάζουσιν εἰς δόξαν καί τιμήν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καί δι' αὐτῶν βοώμέν σοι, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τό μέγα ἔλεος.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Επί τῆς θείας φυλακῆς, ο θεηγόρος Ἀββακούμ, σπήτω μεθ' ἡμῶν καί δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοίξαν, τήν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτός δέ, ἀμνός προσηγόρευται, ἀμωμος δέ, ὡς ἀγευστος κηλίδος, τό ἡμέτερον Πάσχα, καί ὡς Θεός ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ο εὐλογούμενος ἡμίν, στέφανος Χριστός ἐκουσίως, ὑπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριον, καί αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραίως, δικαιοσύνης ἡμίν ἔλαμψεν ἡλιος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρό τῆς σκιῶδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν, ο λαός δέ τοῦ Θεοῦ ο ἅγιος, τήν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ορῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου

Ο αὐτός

Ὁ διαπλάσας τόν Ἀδάμ, τόν σόν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σοῦ, καί θανάτῳ, τῷ οικείῳ ἔλυσε, τόν δι' ἐκείνου θάνατον σήμερον, καί κατηύγασε πάντας, ταίς θεϊκαίς ἀστραπαίς τῆς Ἀναστάσεως.

Ὄν ἀπεκύησας Χριστόν, ὠραιοτάτως ἐκ νεκρῶν, λάμπωντα Ἀγνή καθορώσα, ἡ καλή καί ἀμωμος, ἐν γυναιξίν ὠραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σύν Ἀποστόλοις αὐτόν χαίρουσα, δόξαζε.

Τῶν Μυροφόρων

Ο Ειρμός

Τήν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ο Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυτε βοῶν. Τήν ἀκοήν σου ἀκήκοα καί ἐφοβήθην, ὅτι ἀπό θαιμάν, καί ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Διά Σταυροῦ ἠχμαλώτευσας, τήν τοῦ Ἄδου γαστέρα, καί συνήγειρας νεκρούς, καί τοῦ θανάτου κατέλυσας τήν τυραννίδα, ὅθεν οἱ ἐξ, Ἀδάμ προσκυνούντες, ὑμνοῦμεν τήν ταφήν σου καί τήν Ἐγερσιν Χριστέ.

Ο ευδοκήσας Σωτήρ ημών, διά σπλάγχνα ελέους, προσπαγήναι τώ Σταυρώ, καί τής πατρώας λυτρώσασθαι ημάς κατάρας, λύσόν μου τά δεσμά τών πολλών εγκλημάτων, δύνασαι γάρ ὅσα θέλεις εκπληροῦν.

Ο ἐν Σταυρῷ προσηλώσας μοι, τήν ἀρχαίαν κατάραν, καί πηγάσας μοι Σωτήρ, τήν εὐλογίαν δι' αἵματος, ἐκ τής πλευράς σου, λύσόν μου τά δεσμά τών πολλών εγκλημάτων, δύνασαι γάρ ὅσα θέλεις εκπληροῦν.

Ἄδης Σωτήρ συναντήσας σοι, ἐν τοῖς καταχθονίοις επικράνθη, ἐνορών, ὅτι οὐς πάλαι κατέπιεν ἰσχύσας, ἄρτι ἄκων ἀποδιδοῦς ἐρευνάται τά κάτω, καί γυμνοῦται καί σκυλεύεται νεκρούς.

Εἰ καί ὁ λίθος ἐσφράγισται, μετὰ τής κου στωδίας, ὡ παράνομοι ἐχθροί, ἀλλ' ἕξα νέστη ὁ Κύριος καθῶς προεῖπε, λύων μου τά δεσμά τών πολλών εγκλημάτων, δύναται γάρ ὅσα θέλει εκπληροῦν.

Ο ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καί σκυλεύσας τόν Ἄδην, καί ζωώσας τοῦς νεκρούς, καί ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι, τή σή Ἐγέρσει, λύσόν μου τά δεσμά τών πολλών εγκλημάτων, δύνασαι γάρ ὅσα θέλεις εκπληροῦν.

Ὦντως ἀισχύνθητε ἀνομοί, ὁ Χριστός γάρ ἀνέστη, καί συνήγειρε νεκρούς, κράζων, θαρσεῖτε, νενίκηκα ἐγώ τόν κόσμον, πείσθητε οὖν αὐτῷ, ἢ σιγήσατε πλάνοι, ἀθετοῦντες τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Ο Μυροφόροις τό, Χαίρετε, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας ἀγαθέ, καί Ἀποστόλοις, Κηρύξατε τήν Ἐγερσίν μου, λύσόν μου τά δεσμά, τών πολλών εγκλημάτων, δύνασαι γάρ ὅσα θέλεις εκπληροῦν.

Ἰωσήφ τόν εὐσχήμονα, ζηλωτήν εὐσεβείας, βουλευτήν καί μαθητήν, σὺν Μυροφόροις τιμῆσωμεν καί Ἀποστόλοις, κράζοντες σὺν αὐτοῖς, καί πιστῶς ἀνυμνοῦντες τοῦ Σωτήρος τήν Ἀνάστασιν παιδῶς.

Δόξα...

Υπερουσίῳ θεότητος, τήν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσει ἐξεῖπναι, ἐν γάρ τή φύσει υπάρχουσα, Τριάς ὑμνεῖται, ἀναρχος, συμφυής, ὡς μονάς ἐν τριάδι ὑμνουμένη, ὑποστάσεσιν ἀπλάις.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τόν ἐν γαστρί σου σκηνώσαντα, ἀλοχεύτως τεκούσα, Μητροπάρθενε ἀγνή, ἀκαταπαύστως ἰκέτευε, ὡς Θεοτόκος, λύσαί μου τά δεσμά τών πολλών εγκλημάτων, δύνασαι γάρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.

Καταβασία

Ἐπί τής θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καί δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καί ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τήν ἀμετρὸν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρὸς τό φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προΐοντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καί συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καί ζωηφόροις ταῖς τής Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ ἀχραντε, καί ἁρμονῆς ἐμπύπλαται, τών εὐσεβῶν ἡ Ομήγουρις.

Ουκ ήνοιξας πύλας Παρθένου, εν τώ σαρκούσθαι μνήματος ουκ έλυσας τάς σφραγίδας, Βασιλεύ τής κτίσεως, όθεν εξαναστάντα σε, θεασαμένη ηγάλλετο.

Τών Μυροφόρων

Ο Ειρμός

Τήν αχλύν τής ψυχής μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τώ φωτί τών εντολών σου, καταύγασόν με ως μόνος, τής ειρήνης Βασιλεύς.

Σύ τήν αρχαίαν στολήν μου, ήν μοι έξύφανεν, οίμοι! ο σπορευός τής αμαρτίας εξέδυσάς με Σωτήρ μου, ενδυσάμενος εμέ.

Φύλλα συκής έρραφέ μοι, η αμαρτία μου οίμοι! μή φυλάξαντι Σωτήρ μου τήν άχραντον εντολήν σου, τή τού όφεως βουλή.

Τήν πληγωθείσαν ψυχήν μου, τοίς ληστρικοίς λογισμοίς μου, επιστάς ο εκ Μαρίας, καί έλαιον επιχύσας, εθεράπευσε Χριστός.

Εν τώ Σταυρώ παρεστώσα, η άμεμπτος Θεοτόκος, μητρικώς ανεκαλείτο, Κατέλιπές με τήν μόνην, Υιέ μου καί Θεέ.

Σύ τόν αρχέκακον όφιν, τώ όπλω τώ τού Σταυρού σου, καθελών τή σή Εγέρσει, συνέτριψας τό κέντρον, τού θανάτου Ιησού.

Πού σου θάνατε τό κέντρον, πού σου, Άδη τό νίκος, ο Αδάμ συνεκβοάτω, συντέτριψαι ζωώσει, τού εγείραντος νεκρούς.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, τό μνήμα καταλαβούσαι, τού ζωώσαντος τούς κάτω, φωνής ήκουον λεγούσης, Εξανέστη ο Χριστός.

Τών ευσεβών Μυροφόρων, τήν μνήμην επιτελούντες, καί πάντων τών Μαθητών σου, εν τή παιδρά σου Εγέρσει, ανυμνούμέν σε Χριστέ.

Τόν Ευσχήμονα πάντες, τιμήσωμεν επαξίως, ός τό σώμα τού Κυρίου, από τού ξύλου καθείλε, καί εκήδευσε πιστώς.

Δόξα...

Σέ τόν Θεόν καί Πατέρα, καί τόν Υιόν καί τό Πνεύμα, προσκυνώ τρεις υποστάσεις καί έν τά τρία πιστεύω, ουσιότητι μία.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τήν ασπόρω κήσει, γεννήσασαν υπέρ φύσιν, τόν καινίσαντα τήν φύσιν, Χριστόν τόν μόνον Δεσπότην, ανυμνούμεν οι πιστοί.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσωμεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις τής γής, καί συνέτριψας μοχλούς αιωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστης τού τάφου.

Φυλάξας τά σήμαντρα σώα Χριστέ, εξηγέρθης τού τάφου, ο τάς κλείς τής Παρθένου μή λυμηνάμενος, εν τώ τόκω σου, καί ανέωξας ημίν, Παραδείσου τάς πύλας.

Σωτέρ μου τό ζών τε καί άθυτον, ιερείον ως Θεός, σεαυτόν εκουσίως, προσαγαγών τώ Πατρί, συνανέστησας, παγγενή τόν Αδάμ, αναστάς εκ τού τάφου.

Τῆς Θεοτόκου

Ο αὐτός

Ανήκται τό πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καί φθορά, διά τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ πρός τήν ἀφθαρτον, καί αἰδιον ζωήν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς ὁ λαγόσι σου Ἀγνή, κατελθών καί οικήσας, καί σαρκωθείς ὑπέρ νοῦν καί συνήγειρεν, ἐαυτῷ τόν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῶν Μυροφόρων

Ο Εἰρμός

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι αεί, καί ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι, ἀλλ' ὡς περ τόν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, καμέ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καί διάσωσόν με.

Νεκρός ἐστίν ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε γηγενεῖς, ὁ γάρ Χριστός ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, ἀπέρριψε τήν ρομφαίαν κατ' αὐτοῦ, καί κείται νεκρός, οὐς εἶχε γάρ ἐσκυλεύθη γυμνωθείς.

Ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, θαρσεῖτε οἱ νεκροί, καί τά μνημεῖα ἠνοιχθη, ἐγείρεσθε, βοά ὑμῖν ἐκ τοῦ Ἄδου ὁ Χριστός, ὁ πάντας ἐλθῶν λυτρώσασθαι, ἐκ θανάτου καί φθοράς.

Νεκρούς οὐς περ ἰσχύσας, κατέπιες ποτέ, νῦν ἀπαιτούμενος Ἄδῃ, ἀπόδος μοι, βοά σοι ὁ ζωοδότης καί Θεός, ὁ πάντας ἐλθῶν λυτρώσασθαι, τῆς ἀπλήστου σου γαστροῦ.

Ὁ Κύριος ἀνέστη σκυλεύσας τόν ἐχθρόν καί τοὺς δεσμίους ἐκσπάσας, ἀνήγαγε πάντας, καί τόν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, αὐτόν ἀνιστῶν ὡς εὐσπλαγχνος, καί φιλόανθρωπος Θεός.

Σινδόνι σε ειλήσας, κατέθετο Χριστέ, Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι, μυρίσας δέ τόν λυθέντα σου ἀνά, τοῦ σώματος, προσεκύλισε, λίθον μέγαν τῆ σαρῶ.

Γυναῖκες Μυροφόροι, τί σπεύδετε λοιπόν, τί δέ τά μύρα τῷ ζῶντι κομίζετε; ἀνέστη καθῶς προεῖπεν ὁ Χριστός, παυσάσθω ὑμῶν τά δάκρυα, μετελθόντα εἰς χαράν.

Δόξα...

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν τῷ Υἱῷ τόν Πατέρα δοξάζοντες, καί Πνεῦμα τό Ὁμοούσιον Υἱῷ, καί ὄν ἐν Πατρὶ συνάρχον, καί αἰδιον Θεόν.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Γαστρί ἀγεωργήτως συνέλαβες Ἀγνή, τῆς ἀφθαρσίας τόν βότρυν ὡς ἀμπελος, ἐξ οὐ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζουσι, τήν αἰώνιον ζωήν.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον

Ἦχος β'

Τό Χαίρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τόν θρήνον τῆς προμήτορος Εὐάς κατέπαυσας, τῆ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Ἀποστόλοις δέ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτήρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ο Οἶκος

Ἐπὶ τόν τάφον σου Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρός ἐαυτάς διηπόρουν τῷ νοῖ, καί ἐφθέγγοντο. Τίς ἡμῖν τόν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καί ἀναβλέψασαι, ὀρώσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται, τῆ μορφῆ δέ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολή ἐθαμβοῦντο, συνέιχοντο δέ τρόμῳ, καί φεύγειν ἐνόμιζον, καί πρός αὐτάς ὁ νεανίσκος ἐβόησε. Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, ὄν ζητεῖτε, ἀνέστη, δεῦτε, ἴδετε τόν τόπον, ὅπου ἔκειτο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καί ταχύ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς, ὁ Σωτήρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή τρίτη από τού Πάσχα, τήν τών αγίων γυναικών Μυροφόρων εορτήν εορτάζομεν, έτι δέ μνειαν ποιούμεθα καί τού εξ Αριμαθαίας Ιωσήφ, ός ήν μαθητής κεκρυμμένος, πρός δέ, καί τού νυκτερινού μαθητού Νικοδήμου.

Στίχοι

- Χριστώ φέρουσιν αι Μαθήτριάι μύρα.
- Εγώ δέ ταύταις ύμνον, ως μύρον φέρω.

Ταίς τών αγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Παίδασ εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων εζήτουν, προσεκύνησαν, χαιρουσαι ζώντα Θεόν, καί Πάσχα τό μυστικόν, σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιωνίου απαρχήν, καί σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίπιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν καί υπερένδοξον.

Ός όντως ιερά καί πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ καί φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας τής εγέρσεως, ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς, πάσιν επέλαμψεν.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Νεκρώσας ο Υιός σου τόν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πάσι τοίς θνητοίς, τήν διαμενουσαν ζωήν, εις αιώνας αιώνων δεδώρηται, ο μόνος ευλογητός τών πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ο πάσης βασιλεύων τής κτίσεως, γενόμενος άνθρωπος, ώκησε τήν σήν, θεοχαρίττε νηδύν, καί σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, ανέστη θεοπρεπώς, συνεγείρας ημάς, ως παντοδύναμος.

Τών Μυροφόρων

Ο Ειρμός

Τά Χερουβίμ μιμούμενοι, Παίδες εν τή καμίνω, εχόρευον βοώντες, Ευλογητός εί ο Θεός, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες, ταύτα πάντα διά τάς αμαρτίας ημών, ο υπερύμνητος, καί δεδοξασμένος εις πάντας τούς αιώνας.

Σύ ως φιλόανθρωπος θέλων, πάντας σώσαι εκ πλάνης, ούς έπλασας, ηνέσχου, προσηλωθήναι τώ σταυρώ, ίνα τήν συγχωσθείσαν εικόνα τοίς πάθεσι, ταύτην τή σαρκί σου ανανεώσης Σωτήρ, καί Άδην καθελών, συνεξανέστησας, καί τούς θανόντας σεαυτώ.

Εν τώ σταυρώ υφούμενος πάντας προσεκαλέσω, πρός σεαυτόν οικτίρμον ως επηγγείλω αγαθέ, ότι εν αληθεία ταύτα πάντα, διά τάς αμαρτίας ημών παθείν ηυδόκησας, όθεν καί τώ Ληστή, τάς τού Παραδείσου πύλας ηνέωξας Σωτήρ.

Σύ τόν ναόν τού σώματος ήγειρας τόν λυθέντα, τριήμερον εκ τάφου, ως επηγγείλω αγαθέ, ίνα εν αληθεία γνωρίσης τήν δόξαν σου, ήν ημίν πηγάζεις διά τής πίστεως, δεσμίους αφελών ούς κατείχε πάλαι Άδης πεπεδημένους.

Ω Ιουδαίων άνοια! ώ μανία ανόμων! Τί άπιστον ιδόντες, ουκ επιστεύσατε Χριστώ; ότι τούς ασθενούντας εν λόγω ουκ ήγειρεν, ή ότι πάντα κόσμον αυτός ουκ έσωσε; Πεισάτωσαν υμάς καν οι στρατιώται, οι αναστάντες εκ νεκρών,

Οι νεκρωθέντες φύλακες, νύν λεγέτωσαν, όπως εκλάπη όν ουκ είδον, οι αγνώμονες παντί, Εί γάρ

εξαναστάντα ουκ είδον, ουκ ήσθοντο, πώς κλαπέντα ούτω νοήσαι είχόν ποτε: Πεισάτωσαν υμάς, κán ο λίθος ούτος, καί τά εντάφια Χριστού.

Τί ως νεκρόν φυλάττετε; τί σφραγίδας τώ λίθω τεθήκατε, Εβραίοι, φόβον φοβούμενοι κλοπής, ιδού εν αληθεία ο τάφος εσφράγισται, πώς σύν εξανέστη, ει μή Θεός ήν ο Χριστός; Πεισάτωσαν υμάς οι εξαναστάντες, καί οραθέντες τοίς πολλοίς.

Δόξα...

Σύν τώ Πατρί δοξάζομεν, τόν Υιόν καί τό Πνεύμα τό άγιον, βοώντες, ακαταπαύστω τή φωνή, Τριάς μοναδική ουσία, ελέησον, σώσον πάντας, η εν τρισί προσώποις μονάς, οικτίρησον ημάς, ο δεδοξασμένος Θεός εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εν τή γαστρί σου Άχραντε, πώς εχώρησας βρέφος, όν τρέμουσι δυνάμεις, αι τών Αγγέλων ως Θεόν, ει μή ως ηβουλήθη, ως οίδεν,, εσκήνωσε, πάντας θέλων, σώσαι τούς εξ Αδάμ γηγενείς, λύσας τόν Αδάμ τής αράς εκείνης, τής διά βρώσεως πικράς.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού καινού τής αμπέλου γεννήματος, τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής Εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών, καί ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών, βορρα, καί καί θαλάσσης, καί εώας τά τέκνα σου, εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καί Λόγε, καί Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε, καί υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, καί σε ευλογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ήλθε διά σου εις τόν κόσμον ο κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καί τήν γαστέρα τού Άδου διαρρήξας θνητοίς, τήν Ανάστασιν ημίν εδωρήσατο, διό ευλογούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Όλον καθελών τού θανάτου τό κράτος, ο Υιός σου Παρθένε, εν τή αυτού Αναστάσει, ως Θεός κραταιός, συνανύψωσεν ημάς, καί εθέωσε, διό ανυμνούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Τών Μυροφόρων

Ο Ειρμός

Τόν εν τή βάτω Μωσει, τής Παρθένου τό θαύμα, εν Σιναίω τώ όρει προτυπώσαντα ποτέ, υμνείτε, ευλογείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αι τού ηλίου αυγαί, συνεστέλλοντο φόβω, τών Χριστού παθημάτων, καί ανίσταντο νεκροί, καί όρη εκλονείτο, καί εδονείτο η γή, καί Άδης εγυμνούτο.

Οι εν καμίνω ποτέ, τρισμακάριοι Παίδες, ανυψούντες τας χείρας, προετύπουν αγαθέ, τόν άχραντον Σταυρόν σου, δι' ού καθείλες Χριστέ, εχθρού τήν δυναστείαν.

Ω Ιουδαίοι τυφλοί, πλάνοι καί παραβάται, οι Χριστού τή Εγέρσει, απειθούντες ως ψευδεί, τί άπιστον οράτε; ότι ανέστη Χριστός, ο τούς νεκρούς εγείρας;

Ω Ιουδαίοι εχθροί, κάν ημίν απιστείτε, τούς υμών στρατιώτας, ερωτήσατε υμείς, τί έπαθον εκείνοι; τίς ο κυλίσας χερσί, τόν λίθον τού μνημείου;

Τίς ο ξηράνας συκήν; τίς δέ τήν ξηρανθείσαν, ιασάμενος χείρα; τίς ο χορτάσας ποτέ, τά πλήθη εν ερήμω; ειμή Χριστός ο Θεός, ο τούς νεκρούς εγείρας.

Τίς ο φωτίσας τυφλούς, καί λεπρούς εκκαθάρας, καί χωλούς ανορθώσας, καί πεζεύσας ως ξηράν, τήν θάλασσαν αβρόχως; ειμή Χριστός ο Θεός, ο τούς νεκρούς εγείρας.

Τίς ο εγείρας νεκρόν, τεταρταίον εκ τάφου, καί τής χήρας τόν υιόν; τίς ο σφίγξας ως Θεός, παράλυτον εν κλίνη; ειμή Χριστός ο Θεός, ο τούς νεκρούς εγείρας.

Κράζει ο λίθος αυτός, αι σφραγίδες βοώσιν, άς υμείς επιθέντες, κατεστήσατε φρουρούς φυλάσσοντας τό μνήμα, Όντως ανέστη Χριστός, καί ζή εις τούς αιώνας.

Όντως ανέστη Χριστός, εσκυλεύθη ο Άδης, ενεκρώθη ο όφης, ελυτρώθη ο Αδάμ, εσώθησαν οι κάτω, Τί απιστείτε λοιπόν, εχθροί καί παραβάται;

Δόξα...

Σύν τώ Πατρί τόν Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, τήν άγιαν Τριάδα, εν θεότητι μία, δοξάζομεν βοώντες, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εν τή γαστρί σου Αγνή, τόν αείζων άρτον, φυραθέντα αφύρτως, εν φυράματι ημών, εγέννησας ατρέπτως, ένα Χριστόν τόν Θεόν, εν δυσί ταίς ουσίαις.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί άγια ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου, επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας! ώ φίλης! ώ γλυκυτάτης σου φωνής! μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω, έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή ανεσπέρω, ημέρα τής βασιλείας σου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Συμφώνως Παρθένε, σέ μακαρίζομεν πιστοί, Χαίρε πύλη Κυρίου, χείρε πόλις έμψυχε, χείρε, δι' ής ημίν έλαμψε, σήμερον φώς τού εκ σου τεχθέντος, τής εκ νεκρών αναστάσεως.

Ευφραίνου, αγάλλου, η θεία πύλη τού φωτός, ο γάρ δύνας εν τάφω, Ιησούς ανέτειλε, λάμψας ηλίου φαιδρότερον, καί τούς πιστούς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τών Μυροφόρων

Ο Ειρμός

Τήν υπερφυώς σαρκί συλλαβούσαν έν γαστρί, τόν εκ Πατρός αχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, εν ύμνοις ασιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Τόν εν τώ Σταυρώ Ληστήν, επιγνόνα σε Θεόν, κληρονόμον ειργάσω, νοητού Παραδείσου, τό Μνήσθητι βοώντα, παντοδύναμε Σωτήρ.

Ερραπίσθης δι' ημάς, ενεπτύσθης Ιησού, υπό τών παρανόμων, ο τάς πλάκας τού νόμου,

χαράξας εν Σιναίω, τώ θεράποντι Μωσεί.

Όξος καί χολήν Σωτήρ, εμποτίσθης δι' ημάς, ο δούς ημίν τό Σώμα, καί τό τίμιον Αίμα, εις βρώσιν τε καί πόσιν, αιωνίου σου ζωής.

Τήν ζωοποιόν πλευράν, λόγχη κεντηθείς Χριστέ, τό άχραντόν σου Αίμα, καί τό τίμιον Ύδωρ, επήγασας τώ κόσμω, ως αιίζων πηγήν.

Ελογίσθης εν νεκροίς, ο ζωώσας τούς νεκρούς, έν τάφω κατετέθης, ο κενώσας τούς τάφους, εκύλευσας τόν Αδην, αναστήσας τόν Αδάμ.

Εξανέστης Ιησού, εδεσμεύθη ο εχθρός, εσκυλεύθη ο Άδης, εγυμνώθησαν τάφοι, ηγέρθησαν οι κάτω, προσκυνούντές σε Χριστέ, ο κλέψας τόν νεκρόν.

Τίς, μάλιστα δε καί γυμνόν; τί πλανάσθε Εβραίοι; ο Χριστός εξανέστη, καί λέλυνται τού Άδου, τά δεσμά καί οι μοχλοί.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, ο πηγάσας τήν ζωήν, καί τό φώς ανατείλας, τοίς εν σκότει αγνοίας, καί πάσαν καταλάμψας, τή Εγέρσει σου τήν γήν.

Ο ευσχήμων βουλευτής, ανυμνείσθω Ιωσήφ, μετά τών Μυροφόρων, καί τών θείων Μαθητών, ως κήρυξ ών καί ούτος, τής Εγέρσεως Χριστού.

Ιωσήφ τόν θαυμαστόν, ευφημήσωμεν πιστοί, συνάμα Νικοδήμω, καί πισταίς Μυροφόροις, ο Κύριος ανέστη, εκβοώντες αληθώς.

Δόξα...

Αναρχος εί ο Πατήρ, άκτιστος εί ο Υίός, σύνθρονον καί τό Πνεύμα, έν τά τρία τή φύσει, καί τρία τοίς προσώποις, εις Θεός αληθινός.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ευφραινέσθω Ιεσσαί, χορευέτω καί Δαυιδ, ιδού γάρ η Παρθένος, η θεόφυτος ράβδος, εβλάστησε τό άνθος, τόν αιίζων Χριστόν.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νύν καί αγάλλου, Σιών, σύ δε, αγνή, τέρπου, Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Τό, Άγιος Κύριος ο Θεός ημών γ'

Εξαποστειλάριον τού Πάσχα

Ήχος β'

Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τρι ήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ φθοράς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Έτερον τών Μυροφόρων Αυτόμελον

Ήχος ο αυτός

Γυναίκες ακουτίσθητε, φωνήν αγαλλιάσεως, Τύραννον Άδην πατήσας, φθοράς εξήγειρα κόσμον, δράμετε Φίλοις είπατε, τοίς εμοίς ευαγγέλια, βούλομαι γάρ τό πλάσμα μου, χαράν εκείθεν αυγάσαι, εξ ής προήλθεν η λύπη. **(Δίς)**

Εις τούς Αίνους

Ιστώμεν Στίχους η', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστασιμα δ' καί Ανατολικά δ'.

Ήχος β'

Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ότι διά τού Σταυρού τόν θάνατον κατήργησας, ίνα δείξης τοίς λαοίς, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, ως μόνος φιλόανθρωπος.

Ειπάτωσαν Ιουδαίοι, πώς οι στρατιώται απώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα; διατί γάρ ο λίθος ουκ

εφύλαξε τήν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τόν ταφέντα δότωσαν, ἢ αναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν, Δόξα τῷ πλήθει τῶν οικτιρμῶν σου. Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιάσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο εἰπών, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, καί ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας, Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιάσθε.

Ἄγγελος μὲν τό Χαίρε, πρό τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῆ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, Ἄγγελος δέ τόν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Αναστάσει ἐκύλισεν, ὁ μὲν ἀντί τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ ἀντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν, Διό βωόμεν σοι, Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρά Ανατολικά

Ἐρραναν μύρα μετὰ δακρῶν, ἐπὶ τό μῆμα σου αἱ Γυναῖκες, καί ἐπλήσθη χαράς τό στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν, Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καί λαοί Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, τόν ἐκουσίως δι, ἡμᾶς σταυρόν υπομείναντα, καί ἐν τῷ ἄῃ τριημερεύσαντα, καί προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς, πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης, Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τόν θάνατον, ὡς Θεός καί Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καί τό μέγα ἔλεος.

Ὅντως παράνομοι σφραγίσαντες τόν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε, ἔχουσι τήν γνώσιν οἱ φύλακες, σήμερον προήλθε τοῦ μνήματος, καί ἔλεγον, Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καί ἐκλεψαν αὐτόν. Καί τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δέ καί γυμνόν. Αὐτός ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπών καί ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τόν θάνατον πατήσας, καί ἐν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τήν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... ΕΩΘΙΝΟΝ Β' Ἦχος β'

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ Μαριάμ Γυναίξι, καί διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καί θεῖος Νεανίας, καταστέλλων τόν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, Ἠγέρθη γάρ φῆσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς τήν Γαλιλαίαν ὄραμιν, καί ὄψεσθε αὐτόν, αναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καί Κύριον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γάρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα ἐξωποιοήθημεν, διό ἀνυμνοῦντες βωόμεν. Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοί τοῦ Ἦχου εἰς δ' Ἦχος β'

Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καί ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ξύλον ἐξεδίωξε τόν Ἀδὰμ, Σταυρός ἀντεισηγάγε τόν Ληστήν, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Τάφος ὑπεδέξατό σε Σωτήρ, τόν τάφους κενώσαντα, καί νεκροῖς, ζωὴν δωρησάμενον ὡς Θεόν.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ τοῦ Χριστοῦ, αὐτόν ἱκετεύσατε ἐκτενῶς, ἵνα τῶν κινδύνων σῶση ἡμᾶς.

Καί ἀπό τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων, Ὡδή ς' εἰς δ'.

Ὁ Απόστολος τῆς ἡμέρας

Ευαγγέλιον κατά Μάρκον

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

p32top

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά τῆς Εορτῆς γ' Ἦχος πλ. α' Χαίροις ασκητικῶν

Ἦλοις προσηλωθεῖς, τήν ἀράν, τήν εν τῷ ξύλῳ διὰ ξύλου ἐξήλειψας, τεθεῖς δέ εν τῷ μνημείῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς, θεϊκή δυνάμει ἐξανέστησας, τήν σήν δυναστείαν, μεγαλοφώνως δοξάζομεν, Πάσχα τό θεῖον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα, Ὅθεν τά ἐπουράνια, τῆ γῆ συναγάλλονται, ἐπινικίους ὠδᾶς σοι, νικοποιέ Λόγε ἄδοντες, Χριστέ παντοκράτορ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἄρα μετὰ νεκρῶν ἡ ζωὴ; ὑπὸ τήν γῆν τε ο ἀνέσπερος Ἥλιος, εἰσέτι καί νῦν ὑπάρχει; τῶν Μυροφόρων χορός, θρηνηδῶν ἐβόα, Δεῦτε δράμωμεν, σπουδῆ καί οψώμεθα, πρὸς τό μνήμα τό ἅγιον, Ἐνδον δέ τούτου, ἐξαστράπτοντα Ἄγγελον, θεασάμεναι, ἀπορούσαι ἐξίσταντο, ὅς τις μεταβαλῶν αὐτῶν, τόν θρήνον ἐβόησεν, ο ζωοδότης ἀνέστη, μή ἐκθαμβεῖσθε φιλόσεμναι, αὐτός βασιλεύει, ο δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ὅρθρου ο τῶν γυναιῶν χορός, τόν πρό ηλίου ἐξεζήτησεν Ἥλιον, εν τάφῳ δύναντα τότε, ο φωταυγῆς δέ αὐταῖς, προσεφώνει Ἄγγελος, Ἐξανέτειλε, τό φῶς καταυγάσαν, τοὺς εν τῷ σκότει καθεύδοντας, τοῖς εωσφόροις, Μαθηταῖς ἀπαγγεῖλατε, τήν κατήφειαν, εἰς χαράν μετατρέψατε, Πάσχα δέ τό χαρμόσυνον, καί κόσμῳ σωτήριοι, εν ἀδιστακτῶ καρδία, περικροτούσαι χορεύσατε, Χριστός ἐξανέστη, ο δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος α'

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τόν ζῶντα εν νεκροῖς; Ἀνέστη ο Κύριος, θαρσεῖτε, βοά ο Ἄγγελος.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου Ἦχος β' Ἀναστάσιμον

Τόν πρό αἰῶνων εκ Πατρὸς γεννηθέντα, τόν Θεόν Λόγον σαρκωθέντα, εκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν, Σταυρόν γάρ υπομείνας, τῆ ταφή παρεδόθη, ως αὐτός ηθέλησε, καί ἀναστάς εκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τόν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Κατανυκτικόν

Ἥμαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ως ο Ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καί ἐλέησόν με ο Θεός.

Μαρτυρικόν

Οἱ τήν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μή ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, ουρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καί Ἀγγέλων συμπολίται γεγόνασι, Κύριε, πρεσβεῖαις αὐτῶν, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος α'

Μετά φόβου ἦλθον αι γυναῖκες ἐπὶ τό μνήμα, ἀρώμασι τό Σῶμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καί τοῦτο μή ευρούσαι, διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τήν Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καί εἶπεν, Ἀνέστη Χριστός, δωρούμενος ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον

Ο ευσχήμων Ἰωσήφ, ἀπό τοῦ ξύλου καθελῶν τό ἀχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρὰ, ειλῆσας καί ἀρώμασιν, εν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα ...

Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τόν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῆ ἀστραπῆ τῆς θεότητος, ὅτε δέ καί τοὺς τεθνεώτας εκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αι Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Καί νῦν...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνήμα ἐπιστάς, ο Ἄγγελος ἐβόα. Τά μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστός δε διαφθοράς εδείχθη ἀλλότριος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Αναστάσιμον

Τόν λίθον τού μνήματος, σφραγισθήναι μή κωλύσας, τήν πέτραν τῆς πίστεως, αναστάς παρέσχες πάσι, Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμέ, ἐπανέστησαν αἱ ανομίαι μου, ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγώ μόνος χειμάζομαι, ὑπό πταισμάτων πολλῶν, ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα οδήγησόν με, Κύριε τῆ μετανοία καί σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Σέ τόν περιβάλλοντα τόν ουρανόν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολήν ἐν τῷ κόσμῳ, τάς βασάνους τῶν ἀνόμων υπέμειναν, καί τήν πλάνην τῶν ἐιδῶλων κατήργησαν, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, καί ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τοῦ αοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, καί σώσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῆ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε, βλέπον εἰς λαόν τόν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τήν δυναστείαν σου, εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες, τό χαίρε βοώμέν σοι, ὡς ποτέ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Τά ἄνω ζητῶν

Τά μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναίκες Σωτήρ, Ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι, τάς ψυχάς ἠγάλλοντο, καί θεόν σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, καί Μαθηταῖς ἐβόων, Ὦντως ἀνέστη ἐκ τάφου, ἡ πάντων ζωῆ. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς
Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Αναστάσιμον

Πάσα πνοή καί πάσα κτίσις, σε δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τόν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τήν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνητος. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τά άτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καί Πόρνην τήν δακρύσασαν, καί τόν Ἄσωτον Υἱόν, διό καί προσπίπτω σοι ἐλεῆμον, πρὶν με καταδικάσης, φείσά μου ὁ Θεός, καί ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχᾶς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοῦς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καί κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τά λείψανα, ἱερεῖς καί βασιλεῖς προσκυνούσι, καί λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν, Ὑπνος τίμιος, ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος α'

Ἦλθον ἐπὶ τό μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καί ἡ ἄλλη Μαρία, ζητούσαι τόν Κύριον, καί τόν Ἄγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τόν λίθον, καί λέγοντα αὐταῖς, Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων, ἀνέστη, καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαία αὐτόν εὐρήσετε, Πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ αναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης

Εξάρξατε λαοὶ ψαλμικῶς, ὑμνήσατε Χριστόν ἐν χαρᾷ, Πάσχα μέγα, ἐξανέτειλεν ἡμῖν ὁ αναστάς ἐκ τάφου, Χριστός ὁ ζωοδότης, καί λυτρωτῆς πάσης τῆς κτίσεως.

Στίχ. Ευδόκησας Κύριε τήν γήν σου...

Τό Χαίρε Μυροφόροις ειπών, τής Εύας τό κατάκριμα, διαλύεις εις χαράν, καί Μαθητάς, αναστάς αποστέλλεις κηρύξαι τήν εκ τάφου, τριήμερόν σου εξανάστασιν.

Στίχ. Ελεός καί αλήθεια συνήντησαν...

Πάσχα σεπτόν καί άγιον, ημίν Χριστός κατηύγασε, Δεύτε πάντες, λαμπρυνθώμεν τάς ψυχάς, ιδού γάρ νύν ημέρα, επέλαμψεν ενταύθα, αγαλλιόσθε καί ευφραίνεσθε.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Έρραναν μύρα μετά δακρύων, επί τό μνήμά σου αί Γυναίκες, καί επλήσθη χαράς τό στόμα αυτών εν τώ λέγειν, Ανέστη ο Κύριος.

p333[top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Προσόμοια τής Εορτής Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου σε νεκρόν

Ότε, Μυροφόροι σε Χριστέ, λίαν τό πρωϊ επεζήτουν, τήν τών απάντων ζωήν, μύρα καί αρώματα, έχουσαι ήρχοντο, καί τώ πόθω δακρύουσαι, ήκουον εκ τάφου, νεανίου λέγοντος, Παύσασθε κλαίουσai, όμως, τή υμών σωτηρία, χαίρουσαι βοήσατε πάσιν, Ότι εξεγήγερται ο Κύριος.

Ίσμεν, ώ ευσχήμων Ιωσήφ, σέ Χερουβικόν καθώς άρμα, τόν Βασιλέα Χριστόν, ώμοις σου βαστάζοντα, Σταυρού κατάγοντα, Μακαρίζομεν χείράς σου, καί όμματα θεία, σέβομεν παλάμας σου, δι' ών τόν Ήλιον, Λόγονκαί Θεόν επί τάφου, φέρων κατατέθεικας, όθεν, καί τήν θείαν μνήμην σου γεραίρομεν.

Όφθη η πανήγυρις ημίν, τών θεοπρεπών Μυροφόρων, καί Ιωσήφ τού σεπτού, άλλος ως Παράδεισος, πηγήν παρέχων ζωής, τά τής χάριτος νάματα ομβρίζει τώ κόσμω, βρύει τής Εγέρσεως Χριστού τά ρείθρα θερμώς, στίφη τών πιστών εορτάζει, καί κραυγάζει, Δόξα τώ δόντι, τήν αυτού Ανάστασιν τοίς πέρασι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Αι Μυροφόροι όρθρια γενόμεναι, καί τό μνήμά σου μετά σπουδής καταλαβούσαι, επεζήτουν σε Χριστέ, προς τό μυρίσαι τό άχραντον σώμά σου, καί τού Αγγέλου τοίς ρήμασιν ενηχηθείσαι, χαροποιά σύμβολα τοίς Αποστόλοις εκήρυττον, Ότι ανέστη ο αρχηγός τής σωτηρίας ημών, σκυλεύσας τόν θάνατον, τώ δε κόσμω δωρούμενος, ζωήν αιώνιον καί τό μέγα έλεος.

Στιχηρά τής Οκτώηχου

Ήχος β' Αναστάσιμον

Χριστός ο Σωτήρ ημών, τό καθ' ημών χειρόγραφον προσηλώσας, τώ Σταυρώ εξήλειψε, καί τού θανάτου τό κράτος κατήργησε, Προσκυνούμεν αυτού τήν τριήμερον Έγερσιν.

Κατανυκτικόν

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τού Τελώνου τήν φωνήν, ιλάσθητί μοι, ώσπερ εκείνω, καί ελέησόν με ο Θεός.

Μαρτυρικόν

Τών αγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων υπέρ ημών καί τόν Χριστόν υμνούντων, πάσα πλάνη πέπαιται, καί τών ανθρώπων τό γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Τί τά μύρα τοίς δάκρυσι Μαθήτριάι κιννάτε; ο λίθος κεκύλισται, ο τάφος κεκένωται, ίδετε τήν φθοράν, τή ζωή πατηθείσαν, τάς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγώς, υπνούντας δεινώς τούς φύλακας τών απειθών, Τό θνητόν σέσωσται σαρκί Θεού, ο Άδης θρηνεί, Δραμούσαι χαρά, είπατε τοίς Αποστόλοις, ο νεκρώσας Χριστός τόν θάνατον, πρωτότοκος εκ νεκρών, ημάς προάγει εις τήν Γαλιλαιαν.

Απολυτίκιον

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνι καθαρά, ειλήσας

καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Δόξα...

Ότε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τὴ ἀστραπή τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανόων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος εβόα. Τά μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστός δε διαφθοράς εδείχθη ἀλλότριος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Αναστάσιμον**

Τὸν κόλπον τὸν ἀχραντὸν ἐν υψίστοις μὴ κενώσας, ταφήν καὶ ἀνάστασιν ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπὸν, Κύριε, κατ' ἀνυξέως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπήν πποοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον, διὸ σε ἰκετεύω, Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρ εψον καὶ σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Ὁ φαιδρῦνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν ευχήν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Θεοτοκίον

Τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, τῷ θεῷ τόκω τὴν παρθενίαν συνήρμοσας, μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ γεννηθέντα ἀχρόνως, διὸ σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Εορτῆς
Ἦχος β'**

Αἱ Μυροφόροι ὀρθραὶ γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενόν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον, Τὴν φθοράν καθείλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν, Κηρύξατε παρρησίαν, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

**Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς
Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Αναστάσιμον**

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηρούντες τὸν βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν, Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκιρμῶν σου, Σωτῆρ ἡμῶν, δόξα σοι. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ὄπλον ἀκαταγώνιστον, πάσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχύν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τείχος ἡμῖν γεγονάσιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὶ πρεσβεύοντες.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, αρώματα λα βούσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἀπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον ευρούσαι, διελογίζοντο ευλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο, Πού εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; πού ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία,

καί ακριβής ασφάλεια; Γέγονε δέ μηνυτής τών αγνοουσών Γυναικών, εξαστράπτων Άγγελος, καί φάσκων πρὸς αὐτάς, Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καί ζωοποιήσαντα τὸ γένος τών βροτῶν, Εξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καί ζωὴν, φωτισμὸν καί τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐν γῆ σήμερον φαιδρῶς εξαστράπτει καί ζόφον αἶρει παθῶν, φαίνει ἡ Ανάστασις, Χριστοῦ, φρουρούσα πιστοῦς, Αἰποστόλων χορεύουσι, τὰ τάγματα πτόθω, Ἰωσήφ ευφραίνεται, καί Μυροφόρων σεπτῶν, μνήμη ἡ φαιδρὰ καταστέφει, τοὺς αὐτάς πιστῶς ευφημούντας, καί τὴν θεῖαν Ἐγεῖρσιν δοξάζοντας.

Στίχ. Ευδόκησας Κύριε, τὴν γῆν σου...

Ἄρας ἐπὶ ὠμων Ἰωσήφ, τὸν ἐν δεξιᾷ τῆ πατρῶα Υἱὸν καθήμενον, μύρον τὸ ἀκένωτον, μύροις ἐκήδευσας, τὴν τοῦ κόσμου ἀνάστασιν, προτέθεικας τάφω, τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον, λίθω συγκαλύπτεις ἀφράστως, Ὅθεν τούτου μέλπωμεν ὕμνοις, τὰ φωσφόρα Πάθη καί τὴν Ἐγεῖρσιν.

Στίχ. Ἐλεος καί ἀλήθεια συνήντησαν...

Φρίπτει τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθὺς, σέ ὦ Ἰωσήφ καθορώσα, Χριστὸν κηδεύοντα, κόσμος μακαρίζει σε, πιστοὶ θαυμάζομεν, τὴν σεπτὴν τε Ανάστασιν, τιμώντες ἐνθέως, σὺν ταῖς Μυροφόροις σε, θερμῶς γεραίρομεν, ὅθεν καί βοῶμεν ἀπαύστως, Πρέσβευε σὺν ταύταις σωθῆναι, καί ἡμᾶς κινδύνων τε καί θλίψεων.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος α'

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνήμα ἀρώμασι τὸ σῶμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καί τοῦτο μὴ ευρούσαι δι' ἠπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ανάστασιν, ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος καί εἶπεν, Ἀνέστη Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

p34[top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Χαίρουσι Μαθήτριάι Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ρημάτων, ἐπακροώμεναι, δι' ὧν τὴν Ανάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς λογισθέντος πιστούμεναι, κὰν πρὶν Μυροφόροι, τάφω παρειστήκεισαν, καί ἐθρηνώδουν αὐτόν, λίθον ἀναβλέπουσι τούτου, ἀποκυλισθέντα ἀθρόον οὐ δι' ἠπορούντο τὴν μετάρθεσιν.

Ἄληκτον καί θεῖαν χαρμονὴν, ἐπιχορηγούσαι τοῖς θείοις, καί Ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὠφθησαν Μαθήτριάι αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληρούσαι τὸ κέλευσμα, τοῦ θείου Ἀγγέλου, οὐ ἐξεθαμβήθησαν, τὴν λευκοφόρον στολὴν, λέγουσαι, Εσκύλευται Ἄδης τῆ πανσωστικῆς Ἀναστάσει, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανόντος Ἄνακτος.

Ρεῖθρα δακρυρροῦ ἐκ πηγῆς, θρήνων ἀναστεῖλασαι θεαί, Χριστοῦ Μαθήτριάι ρήματα χαρμόσυνα, διαπορθεύουσαι νῦν, τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, μηνύουσαι τούτοις, τὴν τοῦ Λόγου Ἐγεῖρσιν, καί τὴν ἐκ τάφου χαρὰν, ὅθεν, τὴν ἀντίθετον λύπης, ἤκουον φωνὴν παραδόξως ταύταις τὴν τὸ Χαίρετε, προστάττουσαν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβούσαι καί τὰς σφραγίδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ ευρούσαι δὲ τὸ ἀχραντὸν Σῶμά σου, οδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι, Τίς ἐκλεψε ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἶληφε νεκρὸν, γυμνὸν ἐσμυρτισμένον, τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον; ὦ! πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; Ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτήρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Σώσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καί ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἀποστολικόν

Σύν Ἀρχαγγέλοις υμνήσωμεν, Χριστοῦ τήν Ἀνάστασιν, αὐτός γάρ λυτρωτής ἐστι, καί Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καί ἐν δόξῃ φοβερά, καί κραταιά δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον, ὄν ἐπλασεν.

Μαρτυρικόν

Χοροί Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις, λέγοντες, Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καί πυρί καί βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τήν δύναμιν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἡτήσατο Ἰωσήφ τό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καί ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ἔδει γάρ αὐτόν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καί ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, ἐπί Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τά ἔθνη, κράζοντα, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀποστολικόν

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος καί τά δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τό κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτούς ἐπί τό κήρυγμα, καί δι' αὐτῶν τήν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

Μαρτυρικόν

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν υμῶν, καί ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τά πνεύματα υμῶν, ἐν σταδίῳ γάρ τόν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε καί Χριστόν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, Αὐτόν ὡς ἀγαθόν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτικόν

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκούσά σε καί μή φέρουσα ὀραν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καί ἀνεβόα σοι, Πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; Ὑμνῶ σου τήν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Εὐσπλαγχνίας υπάρχουσα

Πρός τό μνήμά σου Σώτερ, αἱ σεπταί Μυροφόροι ἐλθούσαι, τόν Δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε κατηπεῖγοντο, Ἄγγελος δέ αὐταῖς χαράν ἐμήνυσεν, Ἀνέστη ὁ Κύριος, διό κηρύξατε Ἀποστόλοις τήν ἐκ τάφου ὄντως φρικτήν τούτου ἐξανάστασιν.

Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς
Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τήν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστέ ὁ Θεός, ἤλθες ἐπί γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καί Σταυρόν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Ἀναστάσιμον

Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιάσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσατο, εἰπὼν, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, καί ἐπλήρωσε τά

σύμπαντα ευωδίας, Χαίρετε λαοί καί αγαλλιόσθε.

Μαρτυρικόν

Τών Αγίων σου τά πλήθη δυσωπούσί σε Χριστέ, Ελέησον ημάς ως φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Μετά φόβου ἦλθον αι γυναίκες, ἐπί τό μνήμα, ἀρώμασι τό Σώμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καί τοῦτο μή ευρούσαι δι' ἠπόρουν πρός ἀλλάγας, ἀγνοούσαι τήν Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καί εἶπεν, Ἀνέστη Χριστός, ὄρωμένοις ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Ἄρα, ἐν νεκροῖς ο λυτρωτής; θρήνοις Μυροφόροι ἐβόων, Χριστοῦ μαθήτριάι, Ἥλιος δ' ο μέγιστος, μέχρι καί νύν ὑπό γήν, ἤ ἀνέστη ὡς ἔφησε; Καί οὕτω κλαιούσαις, ἐκ τοῦ τάφου Ἄγγελος, τήν θείαν ὄντως χαράν, ἔφη, ο Χριστός ἐξανέστη, δράμετε, κηρύξατε πάσι, τοῦτου τήν ἐκ τάφου θείαν Ἐγερσιν.

Στίχ. Ευδόκησας Κύριε τήν γήν σου...

Μύρα, ετοιμάσασαι σεπτά, ἐπί τῆς σκοτίας ἐνούσης, τή τών Σαββάτων μιά, ἦλθον πρός τό μνήμά σου, αι Μυροφόροι Χριστέ, τοῦ μυρίσαι τό ἀχραντον, καί θείόν σου Σώμα, ὅθεν τήν Ἀνάστασιν, καταμαθούσαι τήν σήν, ἐσπευδον μηνύσαι τοῖς Μύσταις, αἰς προὔπαντήσας ἐκ τάφου Χαίρετε, βοάς φιλόανθρωπότερον.

Στίχ. Ἐλεος καί ἀλήθεια συνήνησαν...

Ἐψιστον Θεόν ἐπί τῆς γῆς, ἐνταφιασθέντα ὡς νέκυν, μυρίσαι σπεύδουσι, τοῦτου αι Μαθήτριάι, δι' ἀρωμάτων σεπτῶν, καί ἐν τάφῳ καθημένον, καινόν νεανίαν, βλέψασαι ἐξέστησαν, ἐν ἀστραπτύσει μορφῇ, ὅθεν, τήν ἐκ τάφου τοῦ Λόγου, Ἐγερσιν τριήμερον γνούσαι, ταύτην Ἀποστόλοις κατεμήνουον.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς, ὡσπερ ἰμάτιον, καθελών Ἰωσήφ ἀπό τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καί θεωρήσας νεκρόν γυμνόν, ἀταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβών, οδυρόμενος ἔλεγεν, Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὄν πρό μικροῦ ο ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενος θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καί ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καί διερρύγγυτο ναοῦ τό καταπέτασμα, ἀλλ' ἰδοῦ νύν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον, Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν ειλῆσω; ποῖαις χερσὶ δέ προσπαύσω τό σόν ἀκῆρατον Σώμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω τῆ σῆ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τά πάθη σου, ὑμνολογῶ καί τήν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων, Κύριε, δόξα σοι.

p35top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Ρήματα ἀκούσασαι χαράς, ἐκ τών ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Λόγου, προσκαθημένων νοών, δρόμον ἐπεδείξαντο, σπουδαιοτέρας ορμῆς, καί τήν τάξιν ἀφέμεναι, τών πρίν Μυροφόρων, ὡς εὐαγγελίστριαι ἐθεωρήθησαν, Ἐγερσιν ἐξ Ἄδου κευθμώνων, εὐαγγελιζόμεναι Μύσταις, τοῦ ὑτέρῳ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος.

Ὅρθρον προλαβούσαι τόν βαθύν, φόβῳ Μυροφόροι γυναίκες, τάφῳ παρέστησαν, μύρα προσκομίζουσαι, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἐν νεκροῖς λογιζόμεναι, τόν Ἄδην νεκρούντα, ἀλλά θεῖος Ἄγγελος, ἐπέστη ταῦταις βῶν, Τί τόν ζωηφόρον καί ζῶντα, μετὰ τών νεκρῶν ἐκζητεῖτε; ἀπιτε τήν Ἐγερσιν κηρύττουσαι.

Φέρεις τόν ἐπ' ὠμων Χερουβὶμ, ἐπαναπαυόμενον Λόγον, μακαριστέ Ἰωσήφ, ἄλλο ὡς περ ὄχημα, ἐπί τών ὠμων τῶν σῶν, σαρκωθέντα τό πρότερον, καί νύν νεκρωθέντα, ὅς ἐζωοποίησε, τοῦς νεκρωθέντας ἡμάς, οὐ τήν ἐξανάστασιν βλέπων, χαίρεις σὺν σεπταῖς Μυροφόροις, κάν

προεθρηγείτε τούτου νέκρωσιν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Ἦλθον ἐπὶ τό μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία ζητούσαι τὸν Κύριον, καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὐρήσετε, Πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου Ἦχος β' Ἀναστάσιμον

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τό ἴδιον πλάσμα, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἀποστολικόν

Εμεγάλυνας Σωτήρ, ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα, ἔμαθον τῶν ουρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαί αὐτῶν μόναι τὰ πάθη εθεράπευον, ὁ ἐξ ἀλιέων εθαυματουργεῖ, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων εθεολόγει, τῆς χάριτος τὰ δόγματα, δι' ὧν εὐσπλαγγνε, δὸς ἡμῖν τό μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐτός δώσει δύναμιν καὶ κραναίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν

Μεγάλῃ ἡ δόξα, ἦν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς πίστεως! οὐ μόνον γάρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρόν ἐνίκησατε ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενούντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Ἐρραναν μύρα μετὰ δακρῶν ἐπὶ τό μνήμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρὰς τό στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν, Ἀνέστη ὁ Κύριος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Ἦχος β' Ἀναστάσιμον

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τό μνήμα παρεγένοντο ὀρθριαί τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορώσαι τὴν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνῶμῃ συμπαθῆς, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε, προσφόρως οὐν ἐκραυγάζον, Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἀποστολικόν

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὡσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατὰπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε, Θεὸν γάρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες, Διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Τά μύρα Σωτήρ Γυναίκες προσκομίζουσαι εξήτουν σπουδή, μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, εκ τού τάφου δέ Άγγελος, πρός αυτάς εβόα, Εγήγερται ο ζωοδότης καί Κύριος, πατήσας τόν Άδην καί τόν θάνατον.

Εις τούς Αίνους Στιχηρά τής Οκτωήχου Ἦχος β' Αναστάσιμον

Άγγελος μεν τό Χαίρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή, Αναστάσει εκύλισεν, ο μέν, αντί τής λύπτης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ, αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν, διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών Απάντων, Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Αποστολικόν

Οι εξ αδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καί πρός σέ καταφεύγοντες, τόν όντως όντα Θεόν, τήν φωνήν τών σών Μαθητών προσφέρομέν σοι λέγοντες, Σώσον ημάς, Επιστάτα, απολλύμεθα, Δείξον καί νύν τοίς εχθροίς ημών δεόμεθα, ότι σκέπεις λαόν, καί σώζεις εκ κινδύνων, τή πρεσβεία τών Αποστόλων, παρορών αμαρτίας διά πολλήν αγαθότητα, Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν

Πάσα πόλις καί χώρα, τιμά υμών τά λείψανα, ώ αθλοφόροι Μάρτυρες, υμείς γάρ νομίμως αθλήσαντες, στέφανον ουράνιον ελάβετε, καί διά τούτο Ιερέων εστέ τό καύχημα, βασιλέων τό νίκος, Εκκλησιών η ευπρέπεια.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Αι Μυροφόροι γυναίκες όρθρου βαθέος, αρώματα λαβούσαι, τού Κυρίου τόν τάφον κατέλαβον, άπερ δέ ουκ ήλπιζον ευρούσαι, διελογίζοντο ευλαβούμεναι τού λίθου τήν μετάθεσιν, καί πρός αλλήλας διελέγοντο, Πού εισιν αι σφραγίδες τού μνήματος; πού εστιν, η τού Πιλάτου κουστωδιά, καί ακριβής ασφάλεια; Γέγονε δε μηνυτής, τών αγνοουσών Γυναικών, εξαστράπτων Άγγελος, καί φάσκων πρός αυτάς, Τί μετά θρήνων ζητείτε τόν ζώντα, καί ζωοποιήσαντα τό γένος τών βροτών; εξηγέρθη Χριστός ο Θεός ημών, εκ νεκρών ως παντοδύναμος, παρέχων πάσιν ημίν αφθαρσίαν καί ζωήν, φωτισμόν καί τό μέγα έλεος.

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής Ἦχος β' Ὅτε εκ τού ξύλου σε νεκρόν

Ότε, εξανέστης ως Θεός, τότε χαίρειν δέδωκας Λόγε ταίς Μυροφόροις ειπών, Ούπω αναβέβηκα πρός τόν Πατέρα μου, καί λοιπόν μή μου άπτεσθε, πορεύεσθε μόνον, είπατε τοίς Φίλοις μου, ιδού προάγει υμάς, Όθεν, μετά ταύτα ωράθης, καί δι' εμψυσήματος τούτοις, δέδωκας Σωτήρ Πνεύμα τό άγιον.

Στίχ. Ευδόκησας κύριε τήν γήν σου...

Ρήσεις, Μυροφόρων γυναικών, τάς εκ τών νεκρών κηρυττούσας, Χριστού Ανάστασιν, Μύσται μή πιστεύσαντες, έσπευσαν μνήμα ιδείν, καί σινδών καί σουδάριον, Οράται τώ τάφω, ο δ' αυτός ζητούμενος, ουχί τεθέαται, Όθεν, τήν Ανάστασιν γνόντες, κήρυκες Ορώνται εν κόσμω ταύτην καί τοίς έθνεσι μηνύοντες.

Στίχ. Έλεος καί αλήθεια συνήνητησαν...

Όφθη, φώς απρόσιτον ημίν, λάμπων από τάφου ωραίος, Χριστός ο Κύριος, Άδης ηχημαλώτισται, Σατάν ηφάνισται, χαίρει κόσμου τά πέρατα, χορεύει η κτίσις, μέλπει εορτάζουσα, η Εκκλησία Χριστού, μνήμην Ιωσήφ τού πανσόφου, καί τών Μυροφόρων σύν τούτω, γυναικών γεραίρει τήν πανήγυριν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Τί τά μύρα τοίς δάκρυσι Μαθήτριαι κιννάτε; ο λίθος κεκύλισται, ο τάφος κεκένωται, ιδετε τήν φθοράν τή ζωή πατηθείσαν, τάς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγώς, υπνούντας δεινώς τούς φύλακας τών απειθών, τό θνητόν σέσωσται σαρκί Θεού, ο Άδης θρηνηί δραμούσαι χαρά, είπατε τοίς Αποστόλοις, ο νεκρώσας Χριστός τόν θάνατον, πρωτότοκος εκ νεκρών, υμάς προάγει εις τήν

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ'
Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἰχνεσιν, ακολουθοῦσαι σεμναί, καί αὐτόν θεραπεύουσαι, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόροι ευθύτητι, οὐδέ θανόντα τοῦτον ελίπετε, ἀλλ' ἀπελθούσαι μύρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκομίσατε συμπαθῶς κινούμεναι, ὅθεν ὑμῶν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Θείων γυναικῶν κατάλογος βλέψαι ποθῶν τὴν ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι νυκτὸς παρεγένετο, καί Ἀγγέλων ἀκήκοε, Καθῶς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται, σπουδῆ τοῖς τοῦτου Μαθηταῖς εἶπατε, καί τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασθε, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκκάλητον, ἀναλαβόμεναι.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσομεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ ὑμῶν, Μυροφόροι δοξάζοντες, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα, υπεράγαθον Κύριον, ὃν δυσωπεῖτε ἀπαύστως πάνσεμνοι, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καί τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσαι τὴν πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε, θεομακάριστοι.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῆσαι γενόμεναι, καί τὸ μνήμᾳ σου μετὰ σπουδῆς καταλαβούσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς, Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον, καί τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Σταυρωθῆτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντροφῶντες, καί κακούργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καί σώσαι ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀποστολικόν

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν, Σταυρὸν γὰρ υπομείνας, τὴν ταφὴν παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καί ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Μαρτυρικόν

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν καί Ἀγγέλων συμπολίται γεγόνασι, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἡτήσατο Ἰωσήφ τὸ Ἄωμα τοῦ Ἰησοῦ, καί ἀπέθετο ἐν τῷ και νῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ἔδει γὰρ αὐτόν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου καί ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, βουλήσει γὰρ ἠδόκησας σαρκὶ ἀνελεθῆν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλάσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν ευχαρίστως βοώμεν σοι, Χαράς τὰ πάντα ἐπλήρωσας, Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σώσαι τὸν κόσμον.

Ἀποστολικόν

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς, παρέσχες πάσι, Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν

Ότε τοῖς ἀθλοῖς ἠγωνίσαντο τοῦ Κυρίου οἱ Μάρτυρες, τότε τό θράσος ἠμαύρωται τῶν ἀσεβῶν διά πίστεως, ὅτε δέ τήν πλάνην τῶν εἰδώλων ἐνθέως κατήργησαν, τότε τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐδέξαντο ἀνωθεν, καί πρεσβεύουσιν υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Παρθένος καί Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπί ξύλου ὀρώσά σε νεκρόν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Ἰέ μου, ἔλεγε, τί τό φοβερόν τοῦτο μυστήριον,, ὁ πάσι δωρούμενος ζωὴν τήν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Τά ἀνω ζητῶν

Τα μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναίκες Σωτήρ Ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καί Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον, καί Μαθηταίς ἐβῶν, ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἶνους

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου

Ἦχος β' Σταυρώσιμον

Τοῦ Σταυροῦ σου τό ξύλον, Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ, καί δι' αὐτοῦ καταργήσας τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῆ ἀμαρτία, διό βοῶμέν σοι Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Ἀναστάσιμον

Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ὅτι διά τοῦ Σταυροῦ τόν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τήν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς ὁ μόνος φιλόνητος.

Μαρτυρικόν

Ὑπέρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοῦς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καί κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τά λείψανα, ἱερεῖς καί βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καί λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν, Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Μυροφόροι γυναίκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τόν ζῶντα ἐν νεκροῖς; Ἀνέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε, βοᾶ ὁ Ἄγγελος.

Στιχηρά τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Χαίρουσι Μαθήτριά Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ, Ἀγγέλου ρημάτων, ἐπακρῶμεναι, ὅθεν τήν Ἀνάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς, λογισθέντος πιστούμεναι, κἀν πρὶν Μυροφόροι, τάφῳ παρειστήκεισαν, καί ἐθρηνώδουν αὐτόν, λίθον ἀναβλέπουσι τοῦτου, ἀποκυλισθέντα ἀθρόον, οὐ διηποροῦντο τήν μετάθεσιν.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τήν γῆν σου...

Ἀληκτον καί θεῖαν ἠαρμονήν, ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς θεοῖς, καί ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὠφθησαν Μαθήτριά, αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληροῦσαι τό κέλευσμα τοῦ θεοῦ Ἀγγέλου, οὐ ἐξεθαμβήθησαν, τήν λευκοφόρον στολήν, λέγουσαι, Ἐσκύλευται Ἄδης, τῆ πανσωστικῆ Ἀναστάσει, τοῦ υπέρ ἡμῶν θανόντος Ἀνακτος.

Στίχ. Ἐλεος καί ἀλήθεια συνήνησαν...

Ρεῖθρα δακρυρροῦ ἐκ πηγῆς, θρήνων ἀναστεῖλασαι θεαῖ, Χριστοῦ Μαθήτριά, ρήματα ἠαρμόσυνα, διαπορθμεύουσι νύν, τοῖς αὐτόπταις τῆς χάριτος, μηνύουσαι τοῦτοις, τήν τοῦ Λόγου Ἐγερσιν, καί τήν ἐκ τάφου ἠαράν, ὅθεν τήν ἀντίθετον λύπης, ἠκουον φωνήν παραδόξως, ταῦταις τήν τό Χαίρετε, προστάπτουσαν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Μετά φόβου ἠλθον αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τό μνήμα, ἀρώμασι τό σῶμά σου μυρίσαι σπουδάζουσαι, καί

τούτο μή ευρούσαι, διηπόρουσιν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοούσαι τὴν Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν, Ἀνέστη Χριστός, δωρούμενος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

[p37top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς Ἦχος β'

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβούσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἀπερ δὲ οὐκ ἠλπίζον ευρούσαι, διελογίζοντο ευλαβούμεναι, τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο, Πού εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; πού ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ακριβῆς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτῆς τῶν ἀγνοουσῶν Γυναικῶν, ἐξαστράπτων Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς, Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τὴ ζωὴν πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, υπνούντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ θνητὸν σέσωσαι σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνεῖ, δραμούσαι χαρὰ, εἶπατε τοῖς, Ἀποστόλοις, ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρία γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβούσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἀχραντὸν Σώμά σου, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηγηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκηρυττον, Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβούσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, μή ευρούσαι δὲ τὸ ἀχραντὸν Σώμά σου, οδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, ἦλθον λέγουσαι, Τίς ἐκλεμψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἶληφε νεκρὸν, γυμνὸν ἐσμυρισμένον, τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον, ὦ! πῶς ὁ νεκροὺς ζωώσας, τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας, τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος β'

Παρήλθεν ἡ σκία τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἐμείνας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Ἦχος β'

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεύτε προσκυνήσωμεν, Σταυρὸν γὰρ υπομείνας, τὴ ταφὴν παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, προσηλώσας τῷ Σταυρῷ, ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, Προσκυνούμεν αὐτοῦ, τὴν τριήμερον Ἔγερσιν.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην...

Σύν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιὰ δυνάμει πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον ὃν ἐπλάσεν.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα...

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτὴρ ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον

πλάσμα, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν αναβαλλόμενον τό φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, καθελών Ἰωσήφ ἀπό τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καί θεωρήσας νεκρόν, γυμνόν, ἀταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβών, οἰδυρόμενος ἔλεγεν, Οἴμοι! γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὄν πρό μικροῦ ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καί ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίετο, καί διερρήγνυτο ναοῦ τό καταπέτασμα, ἀλλ' ἰδοῦ νύν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐκουσίως υπελθόντα θάνατον, Πῶς σέ κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν ειλῆσω; ποίαις χερσὶ δέ προσψαύσω τό σόν ἀκήρατον Σῶμα, ἢ ποία ἄσματα μέλψω τῆ σῆ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τά Πάθη σου, ὑμνολογῶ καί τὴν ταφὴν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων, Κύριε, δόξα σοι.

Τροπάρια Ἦχος β'

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπό τοῦ ξύλου καθελών τό ἀχραντόν σου Σῶμα, σινδόνη καθαρά, ειλῆσας καί ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα...

Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τόν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῆ ἀστραπῆς τῆς θεότητος, ὅτε δέ καί τοῦς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον. Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Καί νύν...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος εβόα. Τά μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστός δὲ διαφθοράς εδείχθη ἀλλότριος.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΪ**

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου
Ἦχος β' Ἀναστάσιμα**

Τόν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως ἀναστάς, παρέσχες πάσι, Κύριε, δόξα σοι.

Τόν κόλπον τόν ἀχραντόν, ἐν υψίστοις μὴ κενώσας, ταφὴν καί ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τά σά Θεοτόκε μυστήρια, τῆ ἀγνείας ἐσφραγισμένη, καί παρθενίας φυλαττομένη Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεόν τεκούσα ἀληθινόν, Αὐτόν ἰκέτευσέ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Εορτῆς
Ἦχος β'**

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως, κοινήν γάρ εορτὴν σὺν αὐταῖς εορτάζουσιν, εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καί δι' αὐτῶν βοώμέν σοι, Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τό μέγα ἔλεος. (Δίς)

**Εἰς τοὺς Αἶνους
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου
Ἦχος β'**

Πάσα πνοὴ καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τόν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηρούντες τόν Βασιλέα; διὰ τί γάρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν, Δόξα τῷ πληθῆι τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί καί αγαλλιόσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτός ἡμᾶς εὐηγγελίσατο, εἰπών, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας, Χαίρετε λαοί καί αγαλλιόσθε.

Ἄγγελος μὲν τό Χαίρει, πρό τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε τῆ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, Ἄγγελος δέ τόν λίθον, τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῆ σῆ Ἀναστάσει ἐκύλισεν, ὁ μὲν, ἀντί τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μνηύων, ὁ δέ, ἀντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν, διό βοώμέν σοι, Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Ἦλθον ἐπί τό μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνή καί ἡ ἄλλη Μαρία ζητούσαι τόν Κύριον, καί τόν Ἄγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπῆν, καθεζόμενον ἐπί τόν λίθον, καί λέγοντα αὐταῖς, Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτόν εὐρήσετε, Πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Στιχηρά τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Ἀυτόμελον**

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν ὁ Ἀριμαθαίας καθείλε τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καί σινδόνι σε, Χριστέ ἐκήδευσεν, καί τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία καί χεῖλι, Σῶμα τό ἀκήρατον σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως, συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι, Δόξα, τῆ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου...

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ λυτρωτῆς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἐφριξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθησαν, νεκροὶ ἠγείροντο, τότε, ὁ Ἀδάμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι, Δόξα, τῆ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ἐλεος καί ἀλήθεια συνήνησαν...

Ὅτε, αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἐφριπτον τὴν ἀφατον, μακροθυμίαν σου καί τόν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἶ σου τὴν ἀκήρατον, πλευράν ἐλόγγευσαν, ὅμως, τῆ ἡμῶν σωτηρία, χαίρουσαι ἐβόων σοι, Δόξα, τῆ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Ἡτήσατο Ἰωσήφ τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καί ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ἔδει γάρ αὐτόν ἐκ τάφου ὡς ἐκ πασάδος προελθεῖν, ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καί ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις, δόξα σοι.

p41 [top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑ ΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καί διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται, γένος δέ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τά σύμπαντα, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, καί ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέγκται, πάσα δέ ἡ κτίσις ἀνευφημούσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καί Πνεύματος ἁγίου, ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν,

αδιαίρετον, άκτιστον θεότητα, Τριάδα ομοούσιον, τήν βασιλεύουσαν εις αιώνα αιώνος.

Τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, προσκυνούμεν Χριστέ, καί τήν ανάστασίν σου υμνούμεν καί δοξάζομεν, τώ γάρ μώλωπί σου, ημείς οι πάντες ιάθημεν.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, επί τή Προβατική κολυμβήθρα, τή λεγομένη κατά Ιουδαίους Βηθεσδά, πέντε στοάς εχούση, εν ταύταις γάρ κατέκειτο πλήθος τών ασθενούντων, Άγγελος γάρ του Θεού, κατά καιρόν επιφοιτών, διετάραπτεν αυτήν, και ρώσιν εχαρίζετο τοίς προσιούσιν εν πίστει. Καί ιδών ο Κύριος χρονιούντα άνθρωπον, λέγει πρός αυτόν, θέλεις υγιής γενέσθαι; ο ασθενών απεκρίνατο, Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν παραχθή τό ύδωρ, βάλη με εις τήν κολυμβήθραν, ιατροίς κατηνάλωσα τόν άπαντά μου βίον, καί ελέους τυχείν ουκ ηξιώθην. Αλλ' ο ιατρός τών ψυχών καί τών σωμάτων λέγει πρός αυτόν. Άρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, κηρύπτων μου τήν δύναμιν, καί τό μέγα έλεος εν τοίς πέρασιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό Δογματικόν Ήχος γ'

Μέγιστον θαύμα! Παρθένος τεκούσα καί τό τεχθέν, Θεός πρό αιώνων, προφανής ο τόκος, καί τό τελούμενον υπέρ φύσιν. Ω μυστηρίου φρικώδους! ό και νοούμενον, άφραστον μένει, καί θεωρούμενον, ου καταλαμβάνεται. Μακαρία σύ εί, άχραντε Κόρη, Αδάμ του γηγενούς θυγάτηρ, καί Θεού του Υψίστου φανείσα Μήτηρ, αυτόν ικέτευε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Εις τόν Στίχον, τό Αναστάσιμον Στιχηρόν

Ήχος γ'

Ο τώ πάθει σου Χριστέ, αμαυρώσας τόν ήλιον, καί τώ φωτί τής σής Αναστάσεως, παιδρύνας τά σύμπαντα, πρόσδεξαι ημών, τόν εσπερινόν ύμνον Φιλάνθρωπε.

Είτα τά παρόντα τής Θεοτόκου.

Ήχος γ'

Μεγάλη του Σταυρού σου

Στίχ. Άκουσον, θυγάτερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου του λαού σου, καί του οικου του πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς του κάλλους σου.

Μεγάλης διά σου ευεργεσίας Άχραντε, τυχόντες σύν Αγγέλοις, τόν τόκον σου δοξάζομεν, τόν καταξιώσαντα, εν μήτρα σου τεχθήναι, δι' άκραν ευσπλαγχνίαν, καί αναπλάσαντα τών ανθρωπων τό γένος.

Στίχ. Μνησθήσομαι του ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Σέ πάντες καταφύγιον, καί θείαν σκέπην αγνή, αμαρτωλοί εν βίω, κεκτήμεθα Παρθένε, ικετεύομεν ούν πάντες σήν ευσπλαγχνίαν, Μή αποστής αφ' ημών δεόμεθα, αλλ' ελέει καί σώζε.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι του λαού τής γής.

Τό Χαίρε Θεοτόκε, Μήτηρ αιειπάρθενε, οι χοϊκοί σου δούλοι προσφέρομεν αξίως, συν τώ Γαβριήλ τώ θείω ταξιάρχη, καί γάρ χαράς πρόξενος, καί αγαλλίαμα, σύ εγένου τώ κόσμω.

Δόξα... Καί νύν...

Ήχος πλ. δ'

Εν τή Στοά του Σολομώντος, εκεί κατέκειτο πλήθος τών ασθενούντων, καί μεσούσης τής Εορτής, εύρεν ο Χριστός οκτώ καί τριάκοντα ετών παράλυτον κείμενον, δεσποτική φωνή λέγει πρός αυτόν, θέλεις υγιής γενέσθαι; ο ασθενών απεκρίνατο, Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν παραχθή τό ύδωρ, βάλη με εις τήν κολυμβήθραν, ο δε λέγει πρός αυτόν, Άρόν σου τήν κλίνην, ίδε, υγιής γέγονας, μηκέτι αμάρτανε, Τής Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ημίν το μέγα έλεος.

Τό, Νύν απολύεις, καί τά λοιπά, καί Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τό, Χριστός ανέστη, κ.τ.λ. εις τό, Κύριε εκέκραξα ιστώμεν Στίχους Ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου ζ'.

Ἦχος γ'

Τω σῶ σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καί διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται, γένος δέ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώπισται τά σύμπαντα, τή ἀναστάσει σου Κύριε, καί ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται, πάσα δέ ἡ κτίσις ἀνευφημούσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν, καί Πνεύματος ἁγίου, ὑμνῶ τήν ἐξουσίαν, ἀδιάρητον, ἀκτιστον θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τήν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰώνος.

Στιχηρά Ανατολικά

Τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, προσκυνούμεν Χριστέ, καί τήν ἀνάστασίν σου ὑμνούμεν καί δοξάζομεν, τῷ γάρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Υμνούμεν τόν Σωτήρα, τόν ἐκ τής Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡμᾶς γάρ ἐσταυρώθη, καί τή τρίτην ἡμέρα ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν ἀδῇ καταβάς Χριστός εὐηγγελίσαστο, θαρσεῖτε λέγων, νύν νενίκηκα, Εγώ ἡ Ἀνάστασις, ἐγώ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τᾶς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐσώτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινόν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τόν κόσμον τή τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τόν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν σου Φιλάνθρωπε.

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου δύο

Ἦχος α'

Ὁ τή παλάμῃ τή ἀχράντῳ, πλαστοουργήσας τόν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγχνε, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ, τόν Παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρῳ, διὰ τοῦ λόγου σου ἀνάστασας, Αἰμόρρου δέ τό ἅγιος εθεράπευσας, τής Χαναναίας τήν παιδα ἐνοχλουμένην ἐλέησας, καί τήν αἴτησιν τοῦ Ἐκατοντάρχου οὐ παρείδες διὰ τοῦτο κράζομεν, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Ἄταφος νεκρός ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν, Ελέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο, Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τής Προβατικῆς κολυμβήθρας, οὐ γάρ ἐστί μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων, ἀλλά σοί τή πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καγῶ μετὰ πάντων κράζω, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρῳ, τῇ λεγομένην κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδα, πέντε στοάς ἐχούσῃ, ἐν ταύταις γάρ κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων, Ἄγγελος γάρ τοῦ Θεοῦ, κατὰ καιρόν ἐπιφοιτῶν, διετάραπεν αὐτήν, καί ῥώσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Καί ἰδὼν ὁ Κύριος χρονοῦντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν, θέλεις υγιῆς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τό ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τήν κολυμβήθραν, ἰατροῖς κατηνάλωσα τόν ἅπαντά μου βίον, καί ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην, Ἀλλ' ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν, Ἄρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, κηρύττων μοι τήν δύναμιν, καί τό μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος γ'

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τόν θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γάρ ἀνδρός μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς υπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τήν ἰδιότητα, σῶαν φυλάξαντα, Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι, τᾶς ψυχᾶς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Είσοδος τό, Φώς ιλαρόν...

Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπιαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο ο Κύριος δύμαμιν, καί περιεζώσατο.

Στίχ. Καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ἥτις ου σαλευθήσεται.

Εἰς τήν Λιτήν

Τό Στιχηρόν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ποίημα τοῦ Κουμουλά

Επί τῆ Προβατική κολυμβήθρα, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ, καί ἰδών σε Κύριε εβόα, Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἴνα, ὅταν ταραχθῆ τό ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ δέ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καί λαμβάνει τήν ἴσιν, ἐγὼ δέ ἀσθενῶν κατάκειμαι, καί εὐθύς σπλαγχνισθεῖς ὁ Σωτήρ, λέγει πρὸς αὐτόν, Διά σέ ἄνθρωπος γέγονα, διά σέ σάρκα περιβέβλημαι, καί λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἄρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, Πάντα σοι δυνατά, πάντα υπακούει, πάντα υποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καί ἐλέησον Ἄγιε, ὡς φιλόανθρωπος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ναός καί πύλη υπάρχεις παλάτιον καί θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἣς ὁ λυτρωτής μου, Χριστός ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος υπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων, οὐς ἐπλασε κατ εικόνα ἰδίαν, χειρί τῆ εαυτοῦ, Διό πανύμνητε, ὡς μητρικήν παρρησίαν πρὸς αὐτόν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρόν Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, αμαυρώσας τόν ἥλιον, καί τῷ φωτί τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τόν εσπερινόν ὕμνον Φιλόανθρωπε.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισούντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τό πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπό θέας Γυναῖκες ευαγγελίστριαι, καί τῆ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ ἡμῶν χαράς ευαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καί ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνίματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοί ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ, καί οἱ δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τό μήμημα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπί τόν λίθον καθήμενον, καί αὐτός προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε, Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, τί θρηνεῖτε τόν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορά; ἀπελθούσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡ Πάσχα λύτρον λύτης, καί γάρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ,

εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Εν τή Στοά τού Σολομώντος, εκεί κατέκειτο πλήθος τών ασθενούντων, καί μεσούσης τής Εορτής, εύρεν ο Χριστός οκτώ καί τριάκοντα ετών παράλυτον κείμενον, δεσποτική φωνή λέγει πρός αυτόν, θέλεις υγιής γενέσθαι; ο ασθενών απεκρίνατο, Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν παραχθή τό ύδωρ, βάλη με εις τήν κολυμβήθραν, ο δε λέγει πρός αυτόν, Άρόν σου τήν κλίνην, ίδε, υγιής γέγονας, μηκέτι αμάρτανε, Τής Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ημίν το μέγα έλεος.

Καί νύν... Ήχος πλ. α'

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, καί αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, καί ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Ευφραινέσθω τά ουράνια, αγαλλιášθω τά επίγεια, ότι εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, ο Κύριος, επάτησε τώ θανάτω τόν θάνατον, πρωτότοκος τών νεκρών εγένετο, εκ κοιλίας άδου ερρύσατο ημάς, καί παρέσχε κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλόανθρωπος.

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Ψάλλεται Κανών Τριαδικός, ού η ακροστιχίς.

Αινώ Τριάς σε, τήν μίαν θεαρχίαν.

Ωδή α' Ήχος γ'

Ο τά ύδατα πάλαι

Ακατάληπτε μόνη κυριαρχία, καί μία τριαδική θεαρχία, τριλαμπούς αίγλης με τής σής αξίωσον νύν, όπως ανυμνήσω σε, τήν υμνουμένην απαύστως, τρισαγίοις άσμασιν, Αγγέλων στόμασιν.

Ιερώς τών αύλων, πάσαι αι τάξεις υμνούσι, ποιητικήν ως αιτίαν, ενικήν τρίφωτον αρχικωτάτην σαφώς, αίς συμφώνως μέλψωμεν, καί τών ανθρώπων τά πλήθη, καί πιστώς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νούν καί Λόγον καί Πνεύμα, οι θεολόγοι προσφόρως, συμβολικώς σε καλούσιν, απαθή γέννησιν, εξ αγεννήτου Πατρός, τού Υιού σημαίνοντες, Θεέ μονάρχα τών όλων, άμα καί τού Πνεύματος θείαν εκπόρευσιν.

Θεοτοκίον

Ως φιλόανθρωπος φύσει, τήν τών ανθρώπων ουσίαν, προσειληφώς Θεού Λόγε, τό τρισσόν έλαμψας μοναρχικώτατον φώς, τής μιάς θεότητος, δεδοξασμένην τοίς πάσι, δείξας τήν τεκούσάν σε Παρθένον άχραντον.

Ωδή γ'

Ο εκ μή όντων τά πάντα

Τρισσεύσαι πάλαι τό ύδωρ προστεταχώς, Ηλίας ταίς σχίδαξι, τυπικώς παρενέφηνε, τήν τριπτήν υπόστασιν, τής ενιαίας Θεού κυριαρχίας.

Ρώδης φύσις υμνεί σε τών γηγενών, τόν ένα καί τρίφωτον, πλαστοουργόν αναλλοίωτον, καί βοά σοι, Δέσποτα, παντοδαπής με τροπής ρύσαι καί σώσόν με.

Ισηγορούντες τοίς λόγοις τών Προφητών, κλεινών Αποστόλων τε, καί κηρύκων τής πίστεως, Τριάδα σε, δοξολογούμε πιστώσ Θεέ τών όλων.

Θεοτοκίον

Από τού θρόνου κατήλθε τού υψηλού, ο Χριστός τόν άνθρωπον ανυψών, ως φιλόανθρωπος, διά σου Πανάχραντε καί τό τρισήλιον φώς έλαμψε πάσι.

Κάθισμα 'Ηχος γ' Τήν ωραιότητα

Ο υπερούσιος καί μόνος Κύριος, Χριστός απαύγασμα, τού προανάρχου Πατρός, καί Πνεύμα τό θεϊότατον, ελέησον τούς δούλους σου, πάντες γάρ ημάρτομεν, αλλά σου ουκ απέστημεν, όθεν δυσωπούμέν σε, τρισυπόστατε Κύριε, ως έχων εξουσίαν, τό πλάσμα σου, σώσον εκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο υπερούσιος, Θεός καί Κύριος, εκ σου σεσάρκωται, δι' αγαθότητα, τό καθ' ημάς ουσιωθείς, καί μείνας όπερ πέφυκεν, όθεν καί θεάνθρωπον, τούτον σέβοντες πάναγνε, σε τήν απειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν δοξάζοντες τό μέγιστον θαύμα, τής σής ασπόρου κυήσεως.

Ωδή δ' Έθου πρός ημάς

Στέλεχος διπτόν, εκ Πατρός ως ρίζης εβλάστησεν, ο Υίός καί Πνεύμα τό ευθές, οι συμφυείς βλαστοί καί θεόφυτοι, καί άνθη συνάναρχα, ως τρία είναι φώτα τής θεότητος. (Δίς)

Στίφη νοερών, ουσιών απαύστως υμνούσί σε, τόν απειρινόητον Θεόν, μεθ' ών ημείς δοξάζομεν λέγοντες, τριάς υπερούσιε, τούς σου οικέτας σώσον ως φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον

Έθελξας ημάς εις αγάπην σήν πολυέλεε, Λόγε τού Θεού, ο δι' ημάς σωματωθείς ατρέπτως, καί τρίφωτον, τήν μίαν θεότητα, μυσταγωγήσας, όθεν σε δοξάζομεν.

Ωδή ε' Ως είδεν Ησαίας

Τόν ένα κυριάρχην εικονικώς, ως είδεν Ησαίας Θεόν, εν τρισί προσώποις δοξολογούμενον, αχράντοις φωναίς Σεραφίμ, απεστάλη τού κηρύξει παρευθείς, τρίφωτον ουσίαν, καί μονάδα τρισήλιον. (Δίς)

Η πάντων αοράτων καί ορατών, τήν φύσιν εξ ουκ όντων τό πρίν, υποστησαμένη μονάς τρισήλιε, τούς ένα Θεόν σε πιστώσ, ευφημούντας, εκ παντοίων πειρασμών εκλυτρωσαμένη, τής σής δόξης αξίωσον.

Θεοτοκίον

Νυμφώνα φωτοφόρον καί καθαρόν, Παρθένε γεγούσιαν Θεού, σε υμνούμεν πόθω καί μακαρίζομεν, εκ σου γάρ ετέχθη Χριστός εν ουσίαις καί θελήσει διτταίς, ο εις τής Τριάδος, καί τής δόξης ών Κύριος.

Ωδή ς' Άβυσσος εσχάτη

Μέτοικος υπάρχων ο Αβραάμ, κατηξιώθη τυπικώς υποδέξασθαι, ενικόν μέν Κύριον, εν τρισίν υποστάσεσιν, υπερούσιον, ανδρικής δε μορφώσεσιν. (Δίς)

Ίθυνον καρδίας σών οικετών, πρός φώς τό απρόσιτον, ώ τρισήλιε Κύριε, καί σής δόξης έλλαμψιν, παράσχου ταίς ψυχαίς ημών, τού φαντάζεσθαι, τό σόν κάλλος τό άρρητον.

Θεοτοκίον

Άνοιξον τάς πύλας μοι τού φωτός, τού κηθέντος εκ νηδύος σου άχραντε, ίνα βλέπω τρίφωτον, ακτίνα τής θεότητος, καί δοξάζω σε τήν Ολόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα 'Ηχος γ' Θείας πίστεως

Θείας φύσεως Ομοουσίου, τό τρισήλιον υμνούμεν κράτος, καί τρισαγίαις φωναίς εκβοήσωμεν, Άγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ προάναρχος, Άγιος εἶ, ὁ Υἱός ὁ συνάναρχος, Πνεύμα ἅγιον, ὁ εἰς ἀμερής Θεός ἡμῶν, καί πάντων ποιητής, καί φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θαύμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καί ἐσαρκώθη, καί ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ υπομείνας φυρμόν ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καί ἀτρέπτου θεότητος, Κόρη πάναγνε, διό Θεοτόκον σε πιστώσ, κηρύττομεν αἰ, καί δοξάζομεν.

Ὡδή ζ'

Ὡς πάλαι τούς εὐσεβεῖς

Ναόν με δείξον τῆς σῆς, θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμπούς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καί παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν υποστατικαῖς, καί διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατρός καί Υἱοῦ καί Πνεύματος, Εὐλογητός εἶ, κράζοντες, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεός τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας μισθόν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδοῦς δι' ἔλεον, ὃν περ καί νύν δοξάζομεν ὡς Θεόν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ παντουργός ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καί ἀχράντου σου γαστρὸς, καί ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη, πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὡδή η'

Ἀστέκτω πυρὶ

Ἀνάρχου Πατρός ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος, καί τό Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς υπερουσίου θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καί δύναμιν, ἣν υμνούμεν πάντες πιστοὶ εἰς τούς αἰῶνας. (Δίς)

Ρυθμίζει ταῖς σαῖς φρουκτωρίαις, τάξεις ουρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ, Λόγε σύμμορφε, καί τό Πνεῦμα, τρίφωτον, κράτος καί ἰσόρροπον, ὅθεν σε υμνούμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπύρωσ καί ὑπὲρ φύσιν, γεννηθέντα Δέσποινα, καί συμφώνως τούτον υμνούμεν, ὡς Κύριον, καί ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὡδή θ'

Καινόν τό θαῦμα

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπήν, αἱ θεοειδεῖς τῶν ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβούνται σφόδρα τό ἀπρόσιτον φῶς, καί ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι, Ταύταις συμφώνως, μοναδικῇ Τριάδι σε δοξάζομεν. (Δίς)

Ἀπλέτω πόθω καί οἱ ἐπὶ γῆς, νοεράν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καί λογικὴν, σέ υμνούμεν Δέσποτα, Θεέ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καί τριπτὴν προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, διό Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτίρον.

Θεοτοκίον

Ναόν με δείξον τῆς μοναρχικῆς, καί τριφεγγούς σου θεαρχίας φωτεινῆς, καθαρῶς λατρεύειν σοὶ τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, καί τῆς ἀφράστου δόξης νοερόν θεωρόν, πρεσβεῖαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τό, Ἀξίόν ἐστι, καί τά λοιπά, ὡς σύνηθες, καί Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Αναστάσιμα Ἦχος γ'

Χριστός εκ νεκρών εγήγερται, η απαρχή τών κεκοιμημένων, ο Πρωτότοκος τής κτίσεως, καί Δημιουργός πάντων τών γεγονότων, τήν καταφθαρείσαν φύσιν τού γένους ημών, εν εαυτώ ανεκαίνισεν. Ουκ έτι θάνατε κυριεύεις. Ο γάρ τών όλων Δεσπότης, τό κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα...

Σαρκή τού θανάτου γευσάμενος Κύριε, τό πικρόν τού θανάτου εξέτεμες τή Εγέρσει σου, καί τόν άνθρωπον κατ' αυτού ενισχύσας, τής αρχαίας κατάρας τήν ήπταν ανακαλούμενος, ο υπερασπιστής τής ζωής ημών, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσάγαγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι, διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος γ' Τήν ωραιότητα

Πάντα ανθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ημέτερα, οικειωσάμενος, προσηλωθήναι εν Σταυρώ, ευδόκησας ποιητά μου, θάνατον ελόμενος, υπομείναι ως άνθρωπος, ίνα τό ανθρώπινον, εκ θανάτου λυτρώσης ως Θεός, διό ως ζωοδότη βοώμέν σοι, Δόξα Χριστέ τή ευσπλαγχνία σου.

Δόξα...

Τό ακατάληπτον τό τής Σταυρώσεως, καί ανερμήνευτον τό τής Εγέρσεως, θεολογούμεν οι πιστοί, απόρρητον Μυστήριον σήμερον γάρ θάνατος, καί ο Άδης εσκύλευται, γένος δέ ανθρώπινον αφθαρσίαν ενδέδυται, διό καί ευχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά επουράνια, πόθω ηγάλλοντο, καί τά επίγεια, τρόμω εξίσταντο, ότε η άχραντος φωνή, επήλθέ σοι Θεοτόκε, μία γάρ πανήγυρις, αμφοτέροις επέλαμψεν, ότι τόν Πρωτόπλαστον, εκ θανάτου ερρύσατο, διό σύν τώ Αγγέλω βοώμέν σοι, Χαίρε αγνή Παρθενομήτορ.

Μετά τόν Άμωμον, τά Ευλογητάρια.

Η Υπακοή Ἦχος γ'

Εκπλήττων τή οράσει, δροσίζων τοίς ρήμασιν, ο αστράπτων Άγγελος, ταίς μυροφόροις έλεγε. Τόν ζώντα τί ζητείτε εν μνήματι; ηγέρθη κενώσας τά μνήματα τής φθοράς αλλοιωτήν, γνύτε τόν αναλλοίωτον, είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου! ότι τό γένος έσωσας τών ανθρώπων.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Τήν αιχμαλωσίαν Σιών, σύ εξείλου εκ Βαβυλώνας καμέ εκ τών παθών, πρόςζωήν έλκυσον Λόγε.
- Εν τώ Νότω οι σπείροντες δάκρυσιν ενθέοις, θεριούσι στάχυας, εν χαρά αειζωίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πάσα αγαθοδωρία, ως Πατρί και Υιώ συναστράπτει, εν ώ τά πάντα ζή καί κινείται.

Αντίφωνον Β'

- Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκον τών αρετών, μάτην κοπιώμεν, τήν δέ ψυχήν σκέποντος, ουδείς ημών πορθείται τήν πόλιν.
- Τού καρπού τής γαστρος, τώ Πνεύματι υιοποιητώς σοι τώ Χριστώ, ως Πατρί οι Άγιοι πάντοτέ εισι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενθεωρείται πάσα αγιότης σοφία, ουσιοί πάσαν γάρ κτίσιν, αυτώ λατρεύσωμεν. Θεός γάρ, ως Πατρί τε καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιούνται, τών εντολών φάγονται, ζωηράν γάρ παγκαρπίαν.
- Κύκλω τής τραπέζης σου ευφράνθητι, καθορών σου Ποιμενάρχα, τά έκγονα φέροντα,

κλάδους αγαθοεργίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ο πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὐ χάρις καί ζωὴ πᾶση τῇ κτίσει, σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καί τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καί γάρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Τό Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον Ἐωθινόν Ε'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο Ν' καί τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καί τῆς Θεοτόκου εἰς η', καί τοῦ Παραλύτου εἰς ζ'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα Ἦχος α'

Ὡδή α' Ο Εἰρμός

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ο Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καί οφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανώς ακουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατός τε ἅπας καί ἀόρατος, Χριστός γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.

Ὡδή α' Εἰρμός ο αὐτός

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καί τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Ἀναστάντα κατιδούσα σὸν Υἱόν καί Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καί τό Χαίρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαράς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Παραλύτου

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ Ἐνάτῃ Ὡδή.

Ι ω σ ἦ φ.

Ποίημα Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὡδή α' Ἦχος γ'

Ο Εἰρμός

Θαυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ Θεός, ο ἄβυσσον γεώσας, καί ἄρματα καλύψας, καί λαόν διασώσας, ἄδοντά σοι, ὡς λυτρωτὴ ἡμῶν Θεῷ.

Ἐνεργῶν σημεῖα, ποιῶν τέρατα, μόνε Βασιλεῦ, σταυρόν εθελουσίως υπέστης, ὡς οἰκτίρμων, καί θάνατον θανάτῳ θανατώσας, ἐζωοποίησας ἡμᾶς.

Τῇ Χριστοῦ Ἐγέρσει, λαοὶ σήμερον, χορεύσωμεν πιστῶς, ἐσκύλεται ο Ἄδης, δεσμίους οὓς κατεῖχεν, ἀπέδωκε σπουδαίως, ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ο δυνάμει θεία ποτέ Παράλυτον, λόγω σου Χριστέ, συσφίγξας καί προστάξας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἄραι, χρονίως ασθενούντι, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν, ἴασαι δεινῶς.

Ἐν τῇ κολυμβήθρα, ποτέ Ἀγγελος, τῇ Προβατικῇ, κατήρχετο, καί ἓνα ἰάτο κατὰ χρόνον, Βαπτίσματι δὲ θεῖω νῦν καθαίρει, ἄπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Ἀρχηγέ Ἀγγέλων, Ἀρχιστράτηγε τῶν ἄνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροισμένους, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καί τὸν Θεόν ανυμνούντας, σκέπε, φρούρει, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν.

Δόξα...

Ἐν τρισὶ προσώποις, μίᾳ φύσει δέ, ἄναρχον Θεόν, υμνήσωμεν ἀπαύστως μετὰ τῶν ασωμάτων, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσαν, καί κράτος ἀμερές.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, Ἀγνή πόλιν σου πάντοτε πιστῶς, περισῶζε κινδύνων, ἀλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καί μαχαίρας, καί πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπιπνικίον ἄδοντας.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τὰ καταχθόνια, εορταζέτω γοῦν πάσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ εσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καί πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τό φέγγος ἀστράψαντος.

Θεόν ὄν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεχειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε, καί τούτον, ὡς Θεόν, ἀχραντε μεγάλυνε.

Τοῦ Παραλύτου

Ὁ Εἰρμός

Στεῖρα ψυχὴ καί ἄγονε, κτήσαι καρπὸν ευκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον, Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου, οὐκ ἔστιν ἅγιος, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡρῶν σε πάλαι ἥλιος, ξύλω κρεμάμενον, Λόγε τό φῶς συνέστειλε, καί ἐδονεῖτο ἡ γῆ ἅπασα, νεκροί ἐξανίσταντο, νεκροῦ γενομένου σου, παντοδύναμε.

Μετὰ ψυχῆς ἐλθόντος σου, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς, ψυχᾶς ἄς περ ἐκέκτητο, ἐναπεδίδου Ἄδης σπουδῆ, βώσας τῷ κράτει σου, ὠδὴν χαριστήριον, μόνε Κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας, ἐξασθενούσαν δεινῶς, ψυχὴν μου υπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρὶν, υγίωσον, ὡς ἂν βηματίζω σου, τὰς τρίβους, ἄς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν πίστει ανυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Δόξα...

Δόξα, Πατρί βοήσωμεν, Υἱῷ, καί Πνεύματι, εἰς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεός, ὃν αἱ δυνάμεις πάσαι τῶν

ουρανών, εν φόβω δοξάζουσι, τό, Άγιος, Άγιος, Άγιος, κράζουσι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άσπορον έσχες σύλληψιν, καί υπέρ νούν τοκετόν, Παρθενομήτορ άχραντε, έργον φρικώδες, θαύμα μέγιστον, Αγγέλοις τιμώμενον, βροτοίς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

Καθίσματα 'Ηχος γ'

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου

Ρήμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ως ο παγκόσμιος, λόγος εφθέγγετο, τού δι' ημάς επί τής γής οφθέντος δι' ευσπλαγχνίαν, όθεν καί τόν κράββατον, επιφέρων διήρχετο, κάν οι Γραμματείς οράν, τό πραχθέν ουχ υπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνω, τώ ψυχάς παραλύοντι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Αυτόμελον

Τήν ωραιότητα, τής παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον, τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι, Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι, διό ως προσετάγην, βοώ σοι, Χαίρε η κεχαριτωμένη.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος Αββακούμ, σπήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Άρσεν μέν ως διανοίξαν, τήν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βροτός δέ, αμνός προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, καί ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος Χριστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριον, καί αύθις εκ τού τάφου ωραίος, δικαιοσύνης ημίν έλαμπεν ήλιος.

Ο θεοπάτωρ μέν Δαυίδ, πρό τής σκιώδους κιβωτού, ήλατο σκιρτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες, ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ο διαπλάσας τον Αδάμ, τόν σόν προπάτορα Αγνή, πλάττεται εκ σου, καί θανάτω, τώ οικείω έλυσε, τόν δι' εκείνου θάνατον σήμερον, καί κατηύγασε πάντας, ταίς θεϊκαίς αστραπαίς τής Αναστάσεως.

Όν απεκύησας Χριστόν, ωραιοτάτως εκ νεκρών, λάμπαντα Αγνή καθορώσα, η καλή καί άμωμος, εν γυναιξίν ωραία τε, σήμερον εις πάντων σωτηρίαν, σύν Αποστόλοις αυτόν χείρουσα, δόξαζε.

Τού Παραλύτου

Ο Ειρμός

Τό κατάσκιον όρος, ο Αββακούμ προεώρα, τήν άχραντόν σου μήτραν Αγνή, διό καί ανεκραύγαζεν, Από θαιμάν ήξει ο Θεός, καί ο Άγιος εξ όρους, κατασκίου δασέος.

Τών Εβραίων ο δήμος, φθόνω τηκόμενος, ξύλω εσταύρωσέ σε, Κύριε, καί λύσας τό κατάκριμα, τό τού θανάτου ως κραταιός εξεγήγερσαι, τόν κόσμον σεαυτώ συνεγείρας.

Μετά μύρων Γυναίκες, τί τό ακένωτον μύρον, ζητείτε; εξεγήγερται, ταίς Μυροφόροις έφησεν, ο καθεζόμενος εν λευκοίς, τήν υφήλιον πληρώσας, νοητής ευωδίας.

Δούλου φέρων εικόνα, υπερβολή ευσπλαγχνίας, βαδίζων παραγέγονας, καί υγιή απέδειξας, τόν επί χρόνους Λόγε πολλούς, κατακείμενον, κελεύσας, καί τόν κράββατον άραι.

Άγγελος μεν Κυρίου, κατά καιρόν καταβαίνων, τό ύδωρ εν τή Προβατική ετάρασσε, τελών υγιή ένα καί μόνον, ο δέ Χριστός, πλήθη άπειρα, τώ θείω Βαπτισμώ διασώζει.

Αρχηγέ τών Αγγέλων, καί Οδηγέ πλανωμένων, Κυρίου Αρχιστράτηγε, τή ώρα ταύτη, μέσον ημών παραγενού, καί τάς προσευχάς πάντων προσάγαγε, τώ μόνω ποιητή καί Δεσπότη.

Δόξα...

Ενουμένη τή φύσει, διαιρουμένη προσώποις, υπάρχει η αγία Τριάς, Πατήρ ο υπερούσιος, ο συναϊδιός τε Υιός, καί τό άγιον καί μόνον, παντοδύναμον Πνεύμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η Αγνή πώς θηλάζεις; πώς δέ εγέννησας βρέφος, τού Αδάμ αρχαιότερον, πώς εν αγκάλαις φέρεις Υιόν, τόν επί ώμων χερουβικών; ως επίσταται, ως οίδεν, ο τό πάν ουσιώσας.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσομεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τήν άμετρόν σου ευσπλαγχνίαν, οι ταίς τού Αδου σειραίς, συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρός τό φώς ηπείγοντο Χριστέ, αγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτούντες αιώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τώ προϊόντι Χριστώ εκ τού μήματος, ως νυμφίω, καί συνεορτάσωμεν, ταίς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεού τό σωτήριο.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Φωτίζεται θείαις ακτίσι, καί ζωηφόροις ταίς τής Αναστάσεως τού Υιού σου, Θεομήτορ άχραντε, καί χαρμονής εμπίπλαται, τών ευσεβών η Ομήγυρις.

Ουκ ήνοιξας πύλας Παρθένου, εν τώ σαρκούσθαι μήματος ουκ έλυσας τάς σφραγίδας, Βασιλεύ τής κτίσεως, όθεν εξαναστάντα σε, θεασαμένη ηγάλλετο.

Τού Παραλύτου

Ο Ειρμός

Φωτί τώ ανεσπέρω σου Χριστέ, καταύγα σον τήν ταπεινήν μου ψυχήν, καί οδήγησον εις τόν φόβον σου, διότι φώς τά προστάγματά σου.

Υψώθης επί ξύλου τού Σταυρού, καί κόσμον άπαντα συνανύψωσας, καί γενόμενος εν νεκροίς ο Θεός, νεκρούς εγείρεις τούς απ' αιώνος.

Ανέστη καθώς είπεν ο Χριστός, κενώσας άπαντα Άδου τά βασίλεια, καί οπτάνεται Αποστόλοις, χαράς μεταδιδούς διαιωνιζούσης.

Λευκείμων καθωράθη γυναιξίν, αστράπτων Άγγελος, φάσκων, Μή κλαίετε, η ζωή ημών εξεγήγερται, τούς εν τοίς τάφοις νεκρούς ζωώσας.

Παράλυτον ως ήγειρας Χριστέ, τήν παρειμένην μου ψυχήν υγίωσον, παραβάσει, καί βαδίζειν με τάς σάς ορθάς ευόδωσον τρίβους.

Άγγέλων αρχηγέτα Μιχαήλ, τόν αθροιζόμενον εν τώ τεμένει σου λαόν σήμερον, καί κηρύττοντα τά

τού Θεού, σώζε μεγαλεία.

Δόξα...

Ισότιμος τρισάριθμος μονάς, διαιρουμένη μὲν πιστῶς ταῖς υποστάσεσιν, ενουμένη δὲ φύσει πέφυκε, Πατήρ, Υἱός καὶ τό θεῖον Πνεῦμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ἀσπορον λοχείαν σου Ἀγνή, τήν ακατάληπτον υμνοῦμεν γέννησιν, μακαρίζοντες ὡς Μ ἡτέρα σε, τοῦ ποιητοῦ πάντων καὶ Δεσπότη.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἡλίον, πάσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τό ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τόν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Ἀνήκται τό πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ πρὸς τήν ἀφθαρτον, καὶ αἰδῖον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς ὁ λαγόσι σου Ἀγνή, κατελθὼν καὶ οικήσας, καὶ σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν καὶ συνήγειρεν, εαυτῷ τόν Ἀδάμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τοῦ Παραλύτου

Ὁ Εἰρμός

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεστή, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σώσον Σωτήρ, καὶ ρύσαι φθοράς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρός τόν Προφήτην.

Υψώθης ἐκουσίως ἐν ξύλῳ, ἐτέθης ὡς νεκρός ἐν μνημείῳ, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ νεκρούς, πάντας ὁμοῦ ζώσας Χριστέ, ἀνέστησας θεϊκὴ δυναστεία.

Ὁ Ἄδης συναντήσας σοι κάτω, οἰκτίρμον ἐπικράνθη, δεσμώτας, ἀποδιδοὺς ἐν σπουδῇ, σοῦ τήν φρικτὴν υμνοῦντας Σωτήρ Ἀνάστασιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ὁ θεῖοι Μαθηταὶ κατιδόντες ἐκ τάφου, τήν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἐγηγερμένον Χριστόν πόθῳ πολλῷ, καὶ γνώμῃ εὐθεί, καὶ θυμηδία ψυχῆς προσεκύνουν.

Ὁ πάλαι ἐπὶ κλίνης οδύνης, ἐν χρόνοις κατακείμενος πλείστοις, τῆ σὴ προστάξει Χριστέ, ἀρτιωθείς δοξάζει, ὑμῶν τήν εὐπλαγχνίαν, τήν σὴν ζωοδότα.

Ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ παρεστῶς τοῦ Δεσπότη, παρέσο μέσον ἡμῶν, καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς, τοὺς σὲ προστάτην, θερμόν κεκτημένους.

Δόξα...

Τριάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, μονάδα τῆ οὐσία κηρύττω, ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ, Πνεῦμα εὐθές, Θεέ τοῦ παντός, μετὰ τῶν ἄνω φρικτῶν στρατευμάτων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὁ πάντα θεῖω νεύματι φέρων, κρατεῖται Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, πάντας ἡμᾶς ἀρπάζων χειρός, δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς οἰκτίρμων.

Καταβασία

Κατήλθες εν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνά, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κοντάκιον Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν αμαρτίαις παντοίαις, καί ἀπόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἐγειρον τῆ θεϊκῆ σου ἐπιστασία, ὡς περ καί τὸν Παράλυτον, ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος, Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος

Ὁ χειρὶ σου δρακί περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καί Πνεύματι ἀγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καί πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καί τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας, καί τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι, ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καί ἐκβώμεν, Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Κυριακῆ τετάρτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί ὡς εἰκὸς τὸ τοιοῦτον εορτάζομεν θαύμα.

Στίχοι

- Τὸ ρῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρεϊμένῳ.
- Οὕτως ἴαμα τοῦτο ρῆμα καί μόνον.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἀνθρώπος, πάσχει ὡς θνητός, καί διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων, Θεός καί ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἐδραμον, ὄν δέ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτηον, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καί Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαιρεσιν, ἀλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καί σκιρτώντες ὑμνοῦμεν τὸν αἰτίον, τὸν μόνον εὐλογητόν τῶν Πατέρων, Θεόν καί ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καί πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καί φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως, οὕσα προάγγελος, ἐν ἡ τὸ ἀχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πάσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πάσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμενουσαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν πατέρων, Θεός καί ὑπερένδοξος.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἀνθρώπος, ὠκησε τὴν σὴν, θεοχαρίτῳ νηδύν, καί σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Παραλύτου

Ὁ Εἰρμός

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καί τοὺς παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπλωθέντα σε ξύλω ὡς εὔρα, φῶς συνέστειλεν τῷ ἡλίῳ μὴ σθένων, κόσμῳ φαίνειν, σοῦ ἐκουσίως δύναντος Παμβασιλεύ, εἰς φαῦσιν πάντων ἐθνῶν.

Ἐξανέστης κενώσας τὰ μνημεῖα, καί σκυλεύσας τὸν Ἄδην δυναστεία παντοδυνάμῳ, διὸ ὑμνοῦμεν

τήν σεπτήν σου Χριστέ καί θείαν Έγερσιν.

Ως νεκρόν τί τόν ζώντα εκζητείτε; εξηγέρθη, ουκ έστιν εν τώ τάφω, ταίς Μυροφόροις εβόα πάλαι, εξαστράπτων μορφή ο θείος Άγγελος.

Κατακείμενον χρόνοις επί πλείστοις, τόν Παράλυτον λόγω υγιώσας, εβόας, Άρον τόν κράββατόν σου, καί πορεύου υμνών τά μεγαλεία τού Θεού.

Μιχαήλ Αρχιστράτηγε Κυρίου, τούς πιστώς εν τώ θείω σου τεμένει, αθροιζομένους Θεού εις αίνον, Οδήγηι, σκέπε, εκ παντοίων κακών τή μεσιτεία σου.

Δόξα...

Ω Τριάς, τούς πίστει σε υμνούντας, ως Θεόν τών απάντων καί Δεσπότην από παντοίων κινδύνων σώζε, καί τών σών αγαθών μετόχους ποιήσον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθενεύεις τεκούσα υπέρ λόγον, τόν πρό πάντων αιώνων γεννηθέντα, εκ τού ανάρχου Πατρός αρρεούσως, διά τούτο Αγνή σέ μακαρίζομεν.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού καινού τής αμπέλου γεννήματος, τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής Εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών, καί ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών, βορρα, καί καί θαλάσσης, καί εώας τά τέκνα σου, εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καί Λόγε, καί Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε, καί υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, καί σε ευλογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ήλθε διά σου εις τόν κόσμον ο κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καί τήν γαστέρα τού Άδου διαρρήξας θνητοίς, τήν Ανάστασιν ημίν εδωρήσατο, διό ευλογούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Όλον καθελών τού θανάτου τό κράτος, ο Υίός σου Παρθένε, εν τή αυτού Αναστάσει, ως Θεός κραταιός, συνανύψωσεν ημάς, καί εθέωσε, διό ανυμνούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Τού Παραλύτου

Ο Ειρμός

Τόν υπ' Αγγέλων ασιγήτως εν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οι ουρανοί τών ουρανών, γή καί όρη καί βουνοί, βυθός καί πάν γένος ανθρώπων, ύμνοις αυτόν ως κτίστην καί λυτρωτήν ευλογείτε.

Τό καταπέτασμα εσχίσθη, σταυρωθέντος σου ο Σωτήρ ημών, καί απεδίδου τούς νεκρούς, ούς κατέπιεν ο θάνατος, καί Άδης εγυμνούτο, σέ καθορών εν κατωτάτοις τής γής γεγονότα.

Πού σου τό κέντρον εστί θάνατε; πού σου Άδη νύν τό νίκος; τώ αναστάντι Βασιλεί ενεκρώθης καί απόλωλας, ουκ έτι βασιλεύεις, ο κραταιός αφείλετο γάρ ούς είχες δεσμίους.

Δράμετε τάχος απαγγείλατε, Αποστόλοις τήν ανάστασιν, ταίς μυροφόροις, ο φανείς νεανίας απεφθέγγετο, Ανέστη ο Δεσπότης, καί σύν αυτώ, οι απ' αιώνος νεκροί παραδόξως.

Έτεσι πλείστοις κατακείμενος ο Παράλυτος, εκραύγαζεν, Ελέησόν με λυτρωτά απορία συνεχόμενον, ο δέ προστάττει τούτω άραι σπουδή τόν κράββατον, καί ορθώς βηματίζειν.

Ως τών αϋλων προηγούμενος, Αρχιστράτηγε Δυνάμεων, σύν ταύταις αίτησαι ημίν τών πταισμάτων απολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίου, καί τών εκεί απόλαυσιν αγαθών αιωνίων.

Δόξα...

Άκτιστον, άτμητον ουσίαν, τρισυπόστατον θεότητα, Πατέρα άναρχον Θεόν, καί Υιόν καί Πνεύμα άγιον, υμνήσωμεν συμφώνως, τών Σεραφίμ κραυγάζοντες τήν φρικτήν μελωδίαν.

Καί νύν... Θεοδοκίον

Τόμον σε πάλαι εθεάσατο, Ησαΐας Αειπάρθενε, εν ώ δακτύλω τού Πατρός, Λόγος άχρονος ενέγραπτο, εκ πάσης αλογίας σώζων ημάς, τούς λόγους σε ιεροίς ανυμνούντας.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανηγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου, επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας! ώ φίλης! ώ γλυκυτάτης σου φωνής! μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω, έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή ανεσπέρω, ημέρα τής βασιλείας σου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Συμφώνως Παρθένε, σέ μακαρίζομεν πιστοί, Χαίρε πύλη Κυρίου, χαίρε πόλις έμψυχε, χαίρε, δι' ής ημίν έλαμψε, σήμερον φώς τού εκ σου τεχθέντος, τής εκ νεκρών αναστάσεως.

Ευφραίνου, αγάλλου, η θεία πύλη τού φωτός, ο γάρ δύνας εν τάφω, Ιησούς ανέτειλε, λάμψας ηλίου φαιδρότερον, καί τούς πιστούς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τού Παραλύτου

Ο Ειρμός

Εν Σιναίω τώ όρει κατείδε σε, εν τή βάτω Μωϋσής, τήν αφλέκτως τό πύρ τής θεότητας, δεξαμένην εν γαστρί, Δανιήλ δέ σε είδεν, όρος αλατόμητον, ράβδον βλαστήσασαν, Ησαΐας κέκραγε, τήν εκ ρίζης Δαυιδ.

Ιησού επί ξύλου υψούμενος, συνανύψωσας ημάς, καί τεθείς εκουσίως εν μνήματι, εκ μνημάτων τούς νεκρούς, εξανέστησας πάντας, υμνούντας τό κράτος σου τό ακατάληπτον, καί τήν δυναστείαν τήν σήν τήν αήπτητον.

Ωραιότατος τάφου ανέτειλας, ως νυμφίος εκ παστού, ωραιότατε Λόγε, καί έλυσας τό τού Άδου αμειδές, καί δεσμώτας εξήρας, συμφώνως κραυγάζοντας, Δόξα τή δόξη σου, δόξα Ιησού ο Θεός τή Εγέρσει σου.

Στεναγμούς τε καί δάκρυα φέρουσαι, μετά μύρων εν σπουδή, τό πανάγιον μνήμα κατέλαβον αι γυναίκες, καί Χριστού εδιδάσκοντο πίστει τήν ένδοξον Έγερσιν, ήν εορτάζομεν, εν αγαλλιάσει ψυχής ευφραινόμενοι.

Ηκολούθει η ρώσις τού σώματος, τή προστάξει σου Χριστέ, καί ωράτο ο πρώην Παράλυτος, διερχόμενος σπουδή, καί τόν κράββατον φέρων επ' όν κατεκλίνετο, έτεσι πλείοσιν, ανυμνολογών τήν πολλήν δυναστείαν σου.

Φωτισμόν ημίν αίτησαι μέγιστε, Αρχιστράτηγε, αεί τώ μεγάλω φωτί παριστάμενος, καί ειρήνευσον ημών, τήν ζωήν επηρείαις, πάντοτε τού όφews, καί περιστάσεσι, βίου δονουμένην αεί αξιάγαστε.

Δόξα...

Φώς καί φώτα ζωήν τε δοξάζω σε, καί ζωάς πανευσεβώς, Πάτερ Λόγε, καί Πνεύμα τό άγιον, τρισυπόστατε μονάς, αδιαίρετον κράτος, θεότης ασύγγυτε, Άγιος, Άγιος, Άγιος, βοών, σύν ταίς άνω δυνάμεσι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Φωτοφόρου προήλθε νηδύος σου, μέγας Ήλιος Χριστός, καί τόν κόσμον εφώτισεν άχραντε, επιλάμψεσι φαιδραίς, καί τό σκότος εξήρε, τό τής παραβάσεως, όθεν υμνούμέν σε, πάντων ως αιτίαν καλών Θεονύμφευτε.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νύν καί αγάλλου, Σιών, σύ δέ, αγνή, τέρπου, Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Τό, Άγιος Κύριος ο Θεός ημών γ'

Εξαποστειλάριον τού Πάσχα

Ήχος β'

Σαρκή υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τρι ήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ φθοράς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφρασίας, τού κόσμου σωτήριον.

Έτερον τού Παραλύτου

Γυναίκες ακουτίσθητε

Επέστη ο φιλόανθρωπος, καί πανοικτίρμων Κύριος, Προβατική κολυμβήθρα, τού θεραπεύσαι τάς νόσους, εύρε δέ κατακείμενον, άνθρωπον πλείστοις έτεσι, καί προς αυτόν εβόησεν, Άρον τόν κράββατον, ίθι, προς τάς οδούς τάς ευθείας.

Εις τούς Αίνους

Ιστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα.

Ήχος γ'

Δεύτε πάντα τά έθνη, γνώτε τού φρικτού μυστηρίου τήν δύναμιν, Χριστός γάρ ο Σωτήρ ημών, ο εν αρχή Λόγος, εσταυρώθη δι' ημάς, καί εκών ετάφη, καί ανέστη εκ νεκρών, τού σώσαι τά σύμπαντα, Αυτόν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τά θαυμάσια, οι φύλακές σου Κύριε, αλλά τό συνέδριον τής ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τήν δεξιάν αυτών, κρύπτειν ενόμιζον τήν ανάστασίν σου, ήν ο κόσμος δοξάζει. Ελέησον ημάς.

Χαράς τά πάντα πεπλήρωται, τής Αναστάσεως τήν πείραν ειληφότα. Μαρία γάρ η Μαγδαληνή, επί τό μνήμα ήλθεν, εύρεν Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, τοίς ιματίοις εξαστράπτοντα καί λέγοντα. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ούκ έστιν ώδε, αλλ' εγγήγερται, καθώς ειπε, προάγων εν τή Γαλιλαία.

Εν τώ φωτί σου Δέσποτα, οφόμεθα φώς φιλόανθρωπε, ανέστης γάρ εκ τών νεκρών, σωτηριαν τώ γένει τών ανθρωπων δωρούμενος, ίνα σε πάσα κτίσις δοξολογή, τόν μόνον αναμάρτητον. Ελέησον ημάς.

Ύμνον εωθινόν, αι Μυροφόροι Γυναίκες, τά δάκρυα προσέφερον Κύριε, ευωδίας γάρ αρώματα κατέχουσαι, τό μνήμα σου κατέλαβον, τό άχραντόν σου Σώμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι, Άγγελος καθημενος επί τόν λίθον, αυταίς ευηγγελίσατο, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τόν θάνατον γάρ πατήσας, ανέστη ως Θεός, παρέχων πάσι τό μέγα έλεος.

Εξαστράπτων Άγγελος, επί το μνήμα σου τό ζωοποιόν, ταίς Μυροφόροις έλεγεν, Εκένωσε τούς τάφους ο Λυτρωτής, εσκύλευσε τόν άδην, καί ανέστη τριήμερος, ως μόνος Θεός καί

παντοδύναμος.

Εις τό μνήμά σε επεζήτησεν, ελθούσα τή μιά τών Σαββάτων, Μαρία η Μαγδαληνή μή, ευρούσα δέ ωλοφύρετο, κλαυθώ βοώσα, οίμοι Σωτήρ μου, πώς εκλάπτης πάντων Βασιλεύ; Ζεύγος δέ ζωηφόρων Αγγέλων, ένδοθεν τού μνημείου εβόα. Τί κλαίεις ώ Γύναι; Κλαίω φησίν, ότι ήραν τόν Κύριόν μου τού τάφου, καί ούκ οίδα πού έθηκαν αυτόν. Αυτή δέ στραφείσα οπίσω, ως κατειδέ σε, ευθέως εβόα, ο Κύριός μου, καί ο Θεός μου, δόξα σοι.

Εβραίοι συνέκλεισαν, εν τώ τάφω τήν ζωήν, Ληστής δέ ανέωξεν εν τή γλώσση τήν τρυφήν, κραυγάζων καί λέγων, ο μετ' εμού δι' εμέ σταυρωθείς, συνεκρέματό μοι επί τού ξύλου, καί εφαινετό μοι επί τού θρόνου, τώ Πατρί συγκαθήμενος, αυτός γάρ εστι Χριστός ο Θεός ημών, ο έχων τό μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος πλ. δ

Κύριε, τόν Παράλυτον ουχ η κολυμβήθρα εθεράπευσεν, αλλ' ο σός λόγος ανεκαίνισε, καί ουδέ η πολυχρόνιος αυτώ ενεπόδισε νόσος, ότι τής φωνής σου οξυτέρα η ενέργεια εδείχθη, καί τό δυσβάστακτον βάρος απέρριψε, καί τό φορτίον τής κλίνης εβάστασεν, εις μαρτύριον τού πλήθους τών οικτιρμών σου, δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώπισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καί Απόλυσις

Εις τήν α' Ώραν τό Εωθινόν.

Ήχος γ'

Τής Μαγδαληνής Μαρίας, τήν τού Σωτήρος ευαγγελιζομένης, εκ νεκρών ανάστασιν, καί εμφάνειαν, διαπιστούντες οι Μαθηταί, ωνειδίζοντο τό τής καρδίας σκληρόν, αλλά τοίς σημείοις καθοπλισθέντες καί θαύμασι, πρόσ τό κήρυγμα απεστέλλοντο, καί σύ μεν Κύριε, πρόσ τόν αρχίφωτον ανελήφθης Πατέρα, οι δέ εκήρυττον πανταχού τόν λόγον, τοίς θαύμασι πιστούμενοι, Διό οι φωτισθέντες δι' αυτών, δοξάζομέν σου τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

**Οι Μακαρισμοί τού Ήχου
Ήχος γ'**

Αθετήσαντα Χριστέ τήν εντολήν σου, τόν προπάτορα Αδάμ, τού Παραδείσου εξώρισας, τόν δέ Ληστήν Οικτίρμον, Ομολογήσαντά σε εν Σταυρώ, εν αυτώ εισώκισας κράζοντα, Μνήσθητι μου Σωτήρ, εν τή βασιλεία σου.

Αναστάς εκ τών νεκρών, συνεξανέστησας ημάς εκ τών παθών, τή Αναστάσει σου Κύριε, τού δέ θανάτου πάσαν, τήν δυναστείαν ώλεσας Χριστέ, διά τούτο πίστει κραυγάζομεν, Μνήσθητι καί ημών, εν τή βασιλεία σου.

Τή τριημέρω σου ταφή, τούς εν τώ Άδη νεκρωθέντας ως Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας, καί αφθαρσίαν πάσιν, ως αγαθός επήγασας ημίν, τοίς εν πίστει κράζουσι πάντοτε, Μνήσθητι καί ημών, εν τή βασιλεία σου.

Αμαρτήσαντας ημάς, τή τού θανάτου κατεδικασας αρά, ο Ζωοδότης καί Κύριος, εν δε τώ σώματί σου, αναμαρτήτως Δέσποτα παθών, τούς θνητούς εξώσας κράζοντας, Μνήσθητι καί ημών, εν τή βασιλεία σου.

Καί εκ τού Κανόνος τού Παραλύτου, Ωδή ς'. Απόστολος, καί Ευαγγέλιον τής ημέρας.

Κοινωνικόν

Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις. Αλληλούϊα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά τής Εορτής γ'

Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Ω τού παραδόξου θαύματος! ο ποιητής τού παντός, σαρκοφόρος γενόμενος, τήν ημών επτώχευσε φύσιν θέλων ως εύσπλαγχνος, καί τοίς ανθρώποις συνδιαιτώμενος, θαυμάτων πλήθη Εβραίοις δέδειχεν, όθεν ίάσατο, τόν ποτέ Παράλυτον, ειπών αυτώ, Αρόν σου τόν κράββατον, εν Βηθεσδά επιστάς.

Σώτερ Θεέ μου καί Κύριε, τούς πεπτωκότας βροτούς, αναστήσαι βουλόμενος, επί γής άνθρωπος, περιήρχου Ιώμενος, πάντων τάς ως νόσους δι' ευσπλαγχνίαν πολλήν, διό φοιτήσας, Προβατική εν στοά, σώων ανέδειξας, τόν ποτέ Παράλυτον λόγω τώ σώ, οκτώ καί τριάκοντα, έτεσι κείμενον.

Φθόνω Εβραίοι τηκόμενοι, ευεργεσίας τάς σάς, υπεράγαθε Κύριε, αφορμήν ποιούμενοι, καί μανίας υπέκκαυμα, παρανομούντες αυτοί τόν νόμον αεί, σέ επεζήτουν, κτείναι τήν όντως ζωήν διά τό Σάββατον, ότε όλον άνθρωπον, έδειξας σύ υγιή, παράλυτον όντα τό πρότερον.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Επί τή Προβατική κολυμβήθρα άνθρωπος κατέκειτο εν ασθeneία, καί ιδών σε Κύριε, εβόα, Άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν παραχθή τό ύδωρ, βάλη με εν αυτώ, εν ώ δέ πορεύομαι, άλλος προλαμβάνει με, καί λαμβάνει τήν ίασιν, εγώ δέ ασθενών κατάκειμαι, Καί ευθύς σπλαγχνισθείς ο Σωτήρ, λέγει πρός αυτόν, Διά σέ άνθρωπος γέγονα, διά σέ σάρκα περιβέβλημαι, καί λέγεις άνθρωπον ουκ έχω; άρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, Πάντα σοι δυνατά, πάντα υπακούει, πάντα υποτέτακται, πάντων ημών μνήσθητι, καί ελέησον άγιε, ως φιλόάνθρωπος.

Στιχηρά τής Οκτωήχου

Ἦχος γ' Αναστάσιμον

Τώ σώ Σταυρώ, Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καί διαβόλου η πλάνη κατήρηγεται, γένος δέ ανθρώπων, πίστει σωζόμενον, ύμνον σοι καθ' εκάστην προσφέρει.

Κατανυκτικόν

Εσπερινόν ύμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετά θυμιάματος, καί ωδών πνευματικών ελέησον Σωτήρ τάς ψυχάς ημών.

Μαρτυρικόν

Μεγάλη τού Σταυρού σου Κύριε η δύναμις, επάγη γάρ εν τόπω, καί ενεργεί εν κόσμω, καί ανέδειξεν εξ αλιένων Αποστόλους, καί εξ εθνών Μάρτυρας, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Ο τή παλάμη τή αχράντω πλαστουργήσας τόν άνθρωπον, ήλθες εύσπλαγχνε, τούς νοσούντας ίασασθαι Χριστέ, τόν Παράλυτον εν τή Προβατική κολυμβήθρα, διά τού λόγου σου ανέστησας, Αιμόρρου δέ τό άλγος θεράπευσας, τής Χαναanaίας τήν παιδα ενοχλουμένην ήλέησας, καί τήν αίτησιν τού Εκατοντάρχου ου παρείδες, Διά τούτο κράζομεν, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ἦχος γ'

Ευφραινέσθω τά ουράνια, αγαλλιόσθω τά επίγεια, ότι εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, ο Κύριος, επάτησε τώ θανάτω τόν θάνατον, πρωτότοκος τών νεκρών εγένετο, εκ κοιλίας άδου ερρύσατο ημάς, καί παρέσχε κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλόάνθρωπος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά την α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον

Χριστός εκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν εαυτῷ ἀνεκαίνισεν, οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις, ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Κατανυκτικόν

Παροικούσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ μου μετανόησον, χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται, βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, Καρδιογνώστα, ἤμαρτον, πρὶν καταδικάσῃς με, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ἡμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι μακάριοι, διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σώσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ υπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποιόν τί δέ ὄνοσοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, μάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, διό ὡς προσετάγην, βῶ σοι, Χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετά την β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς Τὴν ὠραιότητα

Πάρεσιν εὐρανῶ, τὴν Ὀλοσώματον, οἱ παραλύεσσι, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγγιν κατανοοῦντες, λέγοντες, οὐκ ἔξεσι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, λύειν τε τὴν πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σώσαι τὰ σύμπαντα, Ἀυτὸν προσκυνήσωμεν. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἀτοπα λογιζόμενος, ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἀπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Ἀταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν, Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο, Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας, οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καγὼ μετὰ πάντων κράζω, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς Ἦχος γ' Μεγάλῃ τού Σταυροῦ σου Κύριε

Σημείων καὶ τεράτων βλέποντες τὴν δύναμιν, οἱ φθόνῳ παρεϊμένοι, καὶ δυνατοὶ κακία, οὐκ ἐπίστευον, ὡς σύ Θεοῦ Υἱὸς ὑπάρχεις καὶ τοῦ παντός πρῦτανις, ὁ καὶ Παράλυτον υγιῇ δεῖξας λόγῳ.

Στίχ. Τά ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ιδόντες οι Σαββάτων φύλακες Παράλυτον, σφιγθέντα εν Σαββάτω, τήν ψυχὴν εχαινούοντο, καί, ουκ ἔξεστιν, εν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύει ν, καί βεβηλοῦν τό Σάββατον, τάχα ως νόμιμοι, Γραμματεῖς επεβόων.

Στίχ. Ὅτι εἶπας, εις τόν αἰῶνα ἔλεος οικοδομηθήσεται.

Σαββάτων αυτοργόν μή γνόντες σε καί Κύριον, οι Σάββατα τηρούντες, τού Παραλύτου σφίγξιν, διεγόγγυζον, τήν εν Σαββάτῳ γενομένην, Ω; ου καλόν, λέγοντες, αἶρειν τόν κράββατον, εν ημέρα Σαββάτου.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, επί τῆ Προβατικῆ κολυμβήθρα, τῆ λεγομένη κατά Ιουδαίους Βηθεσδά, πέντε στοάς εχούση, εν ταύταις γάρ κατεκειτο πλήθος τῶν ασθενούντων, Ἄγγελος γάρ τού Θεοῦ κατά καιρόν επιφοιτών, διετάραπεν αὐτήν, καί ῥώσιν εχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν εν πίστει, Καί ἰδών ο Κύριος χρονιούντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν, θέλεις υγιῆς γενέσθαι; ο ασθενῶν απεκρίνατο, Κύριε, ἄνθρωπον ουκ ἔχω, ἵνα, όταν ταραχθῆ τό ὕδωρ, βάλῃ με εις τήν κολυμβήθραν, ιατροῖς κατηνάλωσα τόν ἅπαντά μου βίον, καί ἐλέους τυχεῖν ουκ ηξιώθην, ἀλλ' ο ἱατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν, Ἀρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, κηρύττων μου τήν δύναμιν, καί τό μέγα ἔλεος εν τοῖς πέρασι.

p43top

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Δύο ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς,
δευτεροῦντες τό πρώτον
Ἦχος α'**

Ο τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω πλαστουργήσας τόν ἄνθρωπον, ἤλθες εὐσπλαγγχε τούς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ, τόν Παράλυτον εν τῆ Προβατικῆ καλυμβήθρα διὰ τού λόγου σου ἀνέστησας, Αἰμόρρου δέ τό ἅγιος εθεράπευσας, τῆς Χαναναίας τήν παιδα ενοχλουμένην ηλέησας, καί τήν αἴτησιν τού Ἐκατοντάρχου ου παρείδες, Διά τούτο κράζομεν Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀταφος νεκρός υπάρχων ο Παράλυτος, ἰδών σε εβόησεν, Ελέησόν με Κύριε, ὅτι η κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο, Τί μοι κέρδος ζωῆς; ου χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας, ου γάρ ἐστί μοι τίς ο ἐμβάλλων με ταραπτομένων τῶν υδάτων, ἀλλά σοί τῆ πηγῆ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καγῶ μετά πάντων κράζω. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, επί τῆ Προβατικῆ κολυμβήθρα τῆ λεγομένη κατά Ιουδαίους Βηθεσδά πέντε στοάς εχούση, ἐν ταύταις γάρ κατέκειτο πλήθος τῶν ασθενούντων, Ἄγγελος γάρ τού Θεοῦ, κατά καιρόν επιφοιτών, διετάραπεν αὐτήν, καί ῥώσιν εχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν εν πίστει, Καί ἰδών ο Κύριος χρονιούντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν, θέλεις υγιῆς γενέσθαι; ο ασθενῶν, απεκρίνατο, Κύριε, ἄνθρωπον ουκ ἔχω, ἵνα, όταν ταραχθῆ τό ὕδωρ, βάλῃ με εις τήν καλυμβήθραν, ιατροῖς κατηνάλωσα τόν ἅπαντά μου βίον, καί ἐλέους τυχεῖν ουκ ηξιώθην, ἀλλ' ο ἱατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν, Ἀρόν σου τόν κράββατον καί περιπάτει, κηρύττων μου τήν δύναμιν, καί τό μέγα ἔλεος εν τοῖς πέρασι.

**Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον**

Πεφώτισται τά σύμπαντα, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, καί ο Παράδεισος πάλιν ηνέωκται, πάσα δέ η κτίσις ἀνευφημούσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Κατανυκτικόν

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου, σύ γάρ πάντων η σωτηρία, ο κλύδων με τῶν παθῶν εκταράπτει, καί τό βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοηθείας, καί πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ως ὁ μόνος εὐσπλαγγχος καί φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ η δύναμις, εν μνήμασι γάρ κείνται, καί πνεύματα διώκουσι, καί κατήργησαν εχθροῦ τήν ἐξουσίαν, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι υπέρ τῆς ευσεβείας.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Εν τῇ Στοά τοῦ Σολομώντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, καί μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστός, οκτώ καί τριάκοντα ἐτῶν Παράλυτον κείμενον, δεσποτική φωνή λέγει πρὸς αὐτόν, θέλεις υγιῆς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν, Ἄρὸν σου τὴν κλίνην, ἴδε, υγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε, Τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον

Σαρκί τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καί τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρρας, τὴν ἦταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Κατανυκτικόν

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς πταισίμασιν, ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καί βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστήρες ἅγιοι, θεοσεβείας ἐρασταί, Ἀθλοφόροισιν νεύφημοι, τῶν τυράννων γάρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλιάσαντες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήτητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Θεοτοκίον

Καταφυγὴ καί δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σώζε τούτους δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος γ' Τὴν ωραιότητα

Πάρεσιν εὗραντο, τὴν ὀλοσώματον, οἱ παραλύσει φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παράλυτου σφίγγιν κατανοοῦντες, λέγοντες, οὐκ ἔξεσι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασιν, λύειν τε τὴν πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ νόμου σε μὴ γνοντες Δεσπότην, καί θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἶνους Στίχον τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιάν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει, Ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καί τὴν χερσωθείσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδοῦς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καί ὡς τῇ Πόρνη δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι, ὁ Θεὸς σώσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος, καί φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν

Βασιλέων καί τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καί εὐθαρσῶς καί ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καί Βασιλέα ἡμῶν, καί πρεσβεύουσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καί οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σου οὐζυτέρα ἡ ἐνέργεια εδείχθη, καί τὸ δυσβάστακτον βᾶρος ἀπέρριψε, καί τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν εἰς μαρτύριον τοῦ πλῆθους

τών οικτιρμών σου, δόξα σοι.

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος γ' Μεγάλη τού Σταυρού σου**

Εφάνη παρειμένοις μέλεσιν ο λόγος σου, ως σφίγμα ζωηφόρον, ζωποιεῖ μου Λόγε, ου μαρτύριον, η παρ' ἐλπίδα κλίνης ἄρσις, ἦν κελευσθεῖς ἔφερεν, ο κατακείμενος επ αὐτῆς ἐπί πλείστον.

Στίχ. Τά ελέη σου, Κύριε, εις τόν αἰώνα...

Γηθόμενος πληροί τό πρόσταγμα Παράλυτος, τῆς σῆς παντοδυνάμου, Δεσποτικής ισχύος, καί τόν κράββατον φέρων αὐτοῦ περιεπάτει, καί μαρτυρῶν ἐκραύγαζεν, ο ιασάμενος, τούτο ποιεῖν κελεύει.

Στίχ. Ὅτι εἶπας, εις τόν αἰώνα ἔλεος...

Εν ἔτεσι πολλοῖς καί χρόνοις κατακείμενος, Ελέησόν με κράζει, ο παρειμένος μέλη, λυτρωτά Χριστέ, συνεσφιγμένος απορία, καί ο Σωτήρ κράββατον αἴρειν προσέταπτε κατασφίγξας τά μέλη.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Επί τῆ Προβατική κολυμβήθρα, ἄνθρωπος κατέκειτο εν ασθενεία, καί ἰδών σε Κύριε, εβόα, Ἀνθρωπον ουκ ἔχω, ἴνα, ὅταν ταραχθῆ τό ὕδωρ, βάλῃ με εν αὐτῷ, εν ὧ δέ πορευομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καί λαμβάνει τήν ἴασιν, ἐγώ δέ ασθενῶν κατάκειμαι, Καί ευθύς σπλαγχνισθεῖς ο Σωτήρ, λέγει πρὸς αὐτόν, Διά σέ ἄνθρωπος γέγονα, διά σέ σάρκα περιβέβλημαι, καί λέγεις ἄνθρωπον ουκ ἔχω; ἄρόν σου τόν κράββατον, και περιπάτει, Πάντα σοι δυνατά, πάντα υπακούει, πάντα υποτέτακται, πάντων ημῶν μνήσθητι, καί ἐλέησον ἄγιε, ως φιλόανθρωπος.

[p44top](#)

**ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

**Τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά
Ἦχος δ' Κύριε, ἀνελθῶν εν τῷ Σταυρῷ**

Πάρεσιν η μεσότης ημερῶν, των εκ σωτηρίου αρχομένων Εγέρσεως, Πεντηκοστή δέ τῆ θεία σφραγιζομένων, καί λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καί ἐνούσα τὰς δύο, καί παρεῖναι τήν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικής, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἦκουσε καί ευφράνθη η Σιών, ευαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Αναστάσεως, οἱ δέ πιστοί αὐτῆς γόνοι ηγαλλίασαντο, τούτον θεασάμενοι, καί ἐκπλύνοντα Πνεύματι ρύπον χριστοκτονίας, εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τήν τῶν ἐκατέρων ευφρόσυνον μεσότητα.

Ἦγγικεν η τού θείου δαψιλῆς, χύσις ἐπί πάντας, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος η προθεσμία κηρύττει, ημισευθείσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καί ταφήν καί ἀνάστασιν, παρ αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδούς μαθηταῖς υποσχέσεως, τήν τού Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Τῆς εορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Αναστάσεως, καί θείας παρουσίας τού ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τά μυστήρια, εν ἡ κατάπεμψον ημῖν τό μέγα ἔλεος.

**Προφητείας Μιχαίου τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Δ', 2 ζ', 2 Ε', 4)**

Τάδε λέγει Κύριος, Εκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καί λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καί κρινεῖ ἀνά μέσον λαῶν πολλῶν, καί ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, εως εις γῆν μακράν, Ὅτι πάντες οἱ λαοί πορευοῦνται ἕκαστος τήν οδόν αὐτοῦ, ημεῖς δέ πορευοῦμεθα εν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ημῶν, εις τόν αἰώνα, τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀκούσατε βουνοί, καί φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τόν λαόν αὐτοῦ, διελεγχθήσεται γάρ μετὰ τού Ἰσραήλ, λέγων, Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἡ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι, Διότι ἀνήγαγόν σε εκ γῆς Αἰγύπτου, καί ἐξ οἴκου

δουλείας ελυτρωσάμην σε, καί εξαπέστειλα πρό προσώπου σου τόν Μωϋσὴν καί τόν Ααρών, Λαός μου, τί εβουλεύσαντο κατά σου; οἱ υπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν, καί τί Κύριος ἐκζητεῖ παρά σου, ἀλλ' ἦ, τοῦ ποιεῖν κρίμα, καί ἀγαπᾶν ἔλεος, καί ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορευέσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνηθήσεται Κύριος, καί ποιμανεῖ τό ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΝΕ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψώντες, πορευέσθε ἐφ ὕδωρ, καί ὅσοι μή ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καί φάγεσθε, καί πίεσθε, ἀνευ ἀργυρίου καί τιμῆς, οἶνον καί στέαρ, ὅτι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν, Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ευφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, καί ερεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε τόν Κύριον, βοάτε τό ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τήν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκησθε, ὅτι ὑψώθη τό ὄνομα αὐτοῦ, Λαός μου, ἀκούσατέ μου, καί φάγεσθε ἀγαθά, καί ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καί ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καί ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καί διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, καί επικαλέσεσθε, ἡνίκα ὁ ἄν ἐγγίζητέ μοι, ἀπολειπέτω ὁ ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καί ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καί ἐπιστρέφητε πρός με καί ἐλεήσω ὑμᾶς καί ἀφήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν, οὐ γάρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος, ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτω τὰ διασπένχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καί νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου, Ὡς γάρ ἐάν καταβῆ υετός, ἢ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καί οὐ μή ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καί ἐκτέκη, καί βλαστήσῃ, καί δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καί ἄρτον εἰς βρώσιν, οὕτως ἔσται τό ρῆμά μου, ὃ ἐάν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μή ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καί εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου, καί τὰ ἐντάλματά μου, Ἐν γάρ ευφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καί ἐν χαρᾷ διδασθήσεσθε, τὰ γάρ ὄρη καί οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καί πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσιν τοῖς κλάδοις αὐτῶν, καί ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη, καί ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καί εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 1)

Ἡ σοφία ἠκοδόμησεν ἐαυτὴ οἶκον, καί ὑπῆρξε στύλους ἐπτὰ, ἔσφαξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καί ἐκέρασεν εἰς κρατήρα τόν ἐαυτῆς οἶνον, καί ἠτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν, Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατήρα, λέγουσα, Ὡς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με, καί τοῖς ἐνδεέσιν φρενῶν εἶπεν, Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καί πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν, Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καί ζήσεσθε, καί ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καί κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τόν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἐαυτόν, οἱ γάρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ, Μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἐλέγχε σοφόν, καί ἀγαπήσει σε, Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καί σοφώτερος ἔσται, γινώριζε δικαίω, καί προσθήσει τοῦ δέχεσθαι, Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καί βουλή Ἁγίων, σύνεσις, τό δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, τοῦτω γάρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆση χρόνον καί προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Στιχηρά ἰδιόμελα
Ἦχος α'
Ἰωάννου Μοναχοῦ

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἡ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράλυτον συνέσφιξε, λόγῳ αὐτόν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας καί θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀσπρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καί τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διδάσκων καί ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καί Γραμματεῖς, καί βῶν παρρησίαν πρός αὐτούς, ὁ διψών, ἐρχέσθω πρός με, καί πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καί οὐ μὴ διψῆσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ ρεῦσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου, Ὡς τῆς ἀγαθότητος, καί τῆς εὐσπλαχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, Δόξα σοι.

Ἦχος β'

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς εορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψῆσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον, Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτήρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

ΕΝ Τῴ ΟΡΘΡῴ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐσθηκῶς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν, Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην, εορτῆς μεσαζούσης, ἐκβῶν παρρησία, Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι. (Δίς)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐσθηκῶς, εορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτιῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλή, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου δ' Οὐ ἡ ἀκροστιχίς

Μέσῃν εορτῶν τῶν μεγίστων αινέσω,
Ποῖημα Θεοφάνους
Ὡδὴ α' Ὁ εἰρμός

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνησιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς θεότητος, ἐξαποπέλλων Χριστέ, τῆς εορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς, εορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ σὰρξ σου διαφθοράν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἀνευθεν σποράς, τὴν φθοράν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου πλ. δ' Ποῖημα Ἀνδρέου Κρήτης Ὡδὴ α' Θάλασσαν ἔπηξας

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε, ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμά διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ

νεκρούς ανέστησε, καί νόσους εθεράπευσε τώ λόγω, Ούτος ἐστίν ο Θεός ημών, ο δούς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαύμα παρέδειξας, τό ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ο ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καί νεκρούς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δευτέρον τελέσας, Δόξα Σωτήρ τῆ ἀπάτῳ σου βουλή, δόξα τῆ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σύ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίσας Σωτήρ μου, καί ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπεῖκων, καί εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τό ὕδωρ ἐζήτησας, τῆ Σαμαρείτιδι πεινῶν.

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ο ἀκατάληπτος Θεός, καί λαούς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καί πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψώσιν ἐπηγγείλω, Σύ εἶ, Σωτήρ, ο Θεός ἡμῶν, ο δούς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Δόξα...

Τρία συνάναρχα δοξάζω καί σύνθρονα, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καί Υἱόν συνάναρχον, καί Πνεῦμα συναἰδιον Υἱῷ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν ἀρχὴν υπεράρχιον ὑμῶν, ἀνάρχου θεότητος καί οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννήτορ ἐν γαστρὶ, καί σαρκί ἐκύησας ἀφράστως, καί Παρθένος ἐμείνας, μηδέν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τούτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καί Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου αεὶ.

Καταβασία

Θάλασσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαόν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καί εἰσηγάγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας, Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ὡδὴ γ' Ὁ εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καί καταφυγὴ καί στερέωμα.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῆ Ἐκκλησία τὰς πηγὰς ἤνοιξας, Εἰ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καί πινέτω, βῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τό ἅγιον.

Θεοτοκίον

Ὁ φύσει ζωοποιός, καί ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος, Ἄλλος, Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσοῦσης τῆς νομικῆς εορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καί κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη, τί πλανάσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανάσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς.

Δόξα...

Σέ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσία, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, καί τό Πνεῦμα εὐσεβῶς τό πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εἰς τῆς Τριάδος ὦν, γενόμενος σὰρξ ὑπάρχεις, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδέ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον γαστέρα, Θεός ὦν ὅλος καί πῦρ.

Καταβασία

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη κέρασ μου εν Θεώ μου, επλατύνθη επ' εχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρίω σου.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εστηκώς εν τώ μέσω τού ιερού, μεσαζούσης ενθέως τῆς εορτῆς, ο διψών, ανέκραζες, ερχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ο γάρ πίνων εκ τούτου, τού θείου νάματος, ποταμούς εκ κοιλίας, εκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δέ πιστεύει, εις εμέ τόν σταλέντα, εκ θείου Γεννήτορος, μετ' εμού δοξασθήσεται, Διά τούτο βοώμέν σοι, Δόξα σοι, Χριστέ ο Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα... Καὶ νύν...

Τῆς σοφίας τό ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς αναβρύζων τώ κόσμω, πάντας Σωτήρ, καλείς τού ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα, τόν γάρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, εν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τούς ἄνθρακας, ὅθεν εις αἰώνας, ου διψήσει, ου λήψει, τού κόρου σου Δέσποτα βασιλεύ επουράνιε, Διά τούτο δοξάζομεν, τό κράτος σου, Χριστέ ο Θεός, τών πταισμάτων ἀφесιν αιτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Ὡδή δ' Ο Ειρμός

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα η Εκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τόν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη εν τῇ τάξει αὐτῆς, εικότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρήξας θανάτου τὰς πύλας τῆ σῆς δυνάμει, οδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας, πύλας δέ διήνοιξας, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὴν μεσότητα τών ὁλων, καὶ τέλος ἔχων, καὶ τῆς ἀρχῆς ως ἀναρχος περιδεδραγμένος, ἔστη εν τώ μέσω, βοών, Τών θείων θεόφρονες, δεῦτε δωρεών ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεός καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ως δυνατός τό κράτος καθελών τού θανάτου πέμπειν ἐπηγγελίω Χριστέ, τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό εκ Πατρὸς προερχόμενον.

Θεοτοκίον

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σέ μνουσι, καὶ τόν εκ σοῦ τεχθέντα προαιωνιον Λόγον, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, πταισμάτων τὴν ἀφесιν, τούτοις αιτουμένη πανάχραντε.

Ἄλλος

Ο Προφήτης Ἀββακούμ

Ει Μεσσίαν δεῖ ελθεῖν, ο δέ Μεσσίας Χριστός εστι, παράνομοι; τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοῦ παραγένονε, καὶ μαρτυρεῖ ἄ αὐτὸς ποιεῖ, τό ὕδωρ οἶνον ἐποί ησε, Παράλυτον λόγω συνέσφιγγεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφὰς, πλανάσθε πάντες υμεῖς Εβραῖοι ἄνομοι, ὄντως γάρ ἦλθε Χριστός, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ εν ὑμῖν ἔδειξε πολλά σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Εν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ιουδαίοις Χριστός, υμεῖς περιτέμνετε, καὶ εν Σαββάτω ἄνθρωπον, φησίν, εμοὶ δέ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγω Παράλυτον.

Ἔργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετε με; τοῖς Ιουδαίοις Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν, ὅτι ἄνθρωπον υγιή ὅλον λόγω ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Εν Αποστόλοις ἐνεργών, καὶ εν Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τού Πνεύματος, τό ἄχραντον γέννημα, τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνήγες τών σημείων σου.

Δόξα...

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἀναρχε Πάτερ, Υιέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον η εν μονάδι Τριάς, ομότιμε, σύνθρονε ζωοποιέ, ἀκτιστε Θεέ, σώζε τούς ἀνυμνούντάς σε, καὶ ρύσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Η εν γαστρί σου τόν Θεόν, απεριγράπτως χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομήτορ αγνή μή παύση πρεσβεύουσα υπέρ ημών, όπως διά σου ρυσθώμεν τών περιστάσεων, πρός σέ γάρ αεί καταφεύγομεν.

Καταβασία

Ο Προφήτης Αββακούμ, τοίς νοεροίς οφθαλμοίς προεώρα Κύριε, τήν παρουσίαν σου, διό και ανέκραζεν, Από θαιμάν ήξει ο Θεός, Δόξα τή δόξη σου Χριστέ, δόξα τή συγκαταβάσει σου.

Ωδή ε' Ο ειρμός

Σύ Κύριέ μου φώς, εις τόν κόσμον ελήλυθας, φώς άγιον επιστρέφων, εκ ζοφώδους αγνοίας, τούς πίστει ανυμνούντάς σε.

Τών θείων εορτών, τήν μεσότητα φθάσαντες, τό τέλειον τής ενθέου, αρετής εξασκήσαι, σπουδάσωμεν θεόφρονες.

Ως όντως ιερά η παρούσα πανήγυρις, μεσότητα τών μεγίστων, εορτών γάρ ορίζει, και λάμπει αμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον

Νούς αρχαγγελικός ουκ ισχύει νοήσαι σου, τόν άφραστον εκ Παρθένου, και πανάχραντον τόκον, Σωτήρ μου πολυέλεε.

Άλλος Κύριε, ο Θεός ημών

Θαύμασι κατεκόσμησας, τούς, Αποστόλους σου, τέρασιν εμεγάλυνας τούς Μαθητάς εν παντί τώ κόσμω, δοξάσας Σωτήρ ημών, και δούς αυτοίς τήν βασιλείαν σου.

Άπαντα κατεφώτισαν, τής γής τά πέρατα θαύματι και διδάγμασι οι Μαθηταί, και ποικίλοις τρόποις, τόν λόγον κηρύξαντες, Χριστέ Σωτήρ τής βασιλείας σου.

Αίνεσιν αναπέμπομεν τή βασιλεία σου, ύμνον σοι δε προσάγομεν, τώ δι' ημάς επί γης οφθέντι, και κόσμον φωτίσαντι και τόν Αδάμ ανακαλέσαντι.

Δόξα...

Δόξα σοι Πάτερ άγιε, Θεέ αγέννητε, δόξα σοι Λόγε άχρονε μονογενές, δόξα σοι τό Πνεύμα, τό θείον και σύνθρονον, και Ομοούσιον Πατρί και Υιώ.

Και νύν... Θεοτοκίον

Γέγονεν η κοιλία σου αγία τράπεζα, έχουσα τόν ουράνιον άρτον, εξ ου πάς ο τρώγων, ου θνήσκει, ως έφησεν, ο τού παντός Θεογεννήτορ τροφεύς.

Καταβασία

Κύριε ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν τό όνομά σου ονομάζομεν.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Μεσίτης, Πεντηκοστής, εφέστηκε σήμερα, ένθεν τού θείου μέν Πάσχα, θειοτάτω φέγγει καταυγασθείσα, εκείθεν δέ, τού Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ελάλεις, εν τώ ναώ Χριστέ παριστάμενος, τών Ιουδαίων τοίς δήμοις, τήν οικείαν δόξαν αποκαλύπτων, και προφαίνων, τήν συμφύϊαν πρός τόν γεννήτορα.

Θεοτοκίον

Γενού μου, προστασία και τείχος ακράδαντον, τών κοσμικών με σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη Θεογεννήτορ, και ταίς θείαις, φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Άλλος Ως ύδατα θαλάσσης

Ο πάντα περιέπων τά πέρατα ανήλθες Ιησού, και εδίδασκες, εν τώ ιερώ τούς όχλους, τόν λόγον τής αληθείας, τής εορτής μεσούσης, ως Ιωάννης βοά.

Ανέπτυξας τὰ χεῖλη σου Δέσποτα, ἐκήρυξας τὴν κόσμῳ, τὸν ἀχρονὸν Πατέρα καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενές ἀμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου ἰάσεις τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἀναρχὸς Υἱὸς, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς εορτῆς ἐδίδασκε λέγων, Προσδράμετε τὴν πηγὴν τῆς ἀενάου, ζωῆς ἀρύσασθαι.

Δόξα...

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι θεότητα, οὐσίαν τρισυπόστατον ἀκίστων, ἀμέριστον πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τρία οὐσαν καὶ ἓν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σε μόνην ἀγνή Θεόνυμφε Κόρη, ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Καταβασία

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, διό, ὡς Ἰωνάς, σοὶ κραυγάζω Λόγε, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῆς εορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, οὐ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός, Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν, Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν, σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, παισισμάτων ἀνομίαις, ροαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρων ἀρεταῖς, σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαίρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἐνδοξὸν καὶ θεῖαν σου Ἔγερσιν παρέχων ἀγαθῆ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σέ Θεόν γινώσκουσι, σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εορτάζομεν εορτῆν.

Στίχοι

- Ἐστὼς διδάσκει τῆς εορτῆς ἐν μέσῳ,
- Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τὴν ἀπεῖρω ἐλέει σου, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆς Περσικῆς, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Ἐυλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἰσχυὶ Σῶτερ τὴν τοῦ θανάτου λύσας δυνάμιν τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς, εὐχαρίστως σοὶ κραυγάζουσιν, Ἐυλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σάρκα φοροῦντα, τεθεαμένοι οὐκ ἐπέγνωσαν, δήμοι τῶν Εβραίων Λόγε σε τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς σοὶ ἀναμέλπομεν, Ἐυλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαίρει, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Ἐυλογημένη συ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос

Σαρκικῶς ἐκοπίασας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων, ἐκουσίως ἐδίψησας, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν Ἰησοῦ ἐπαγγειλάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικί προσωμίλεις, διαλέγων τὴν ἀνοίαν, τῶν ἀνόμων Εβραίων, ἡ μὲν γὰρ

επίστευσεν, Υιόν σε είναι Θεού, οι δέ ηρνήσαντο.

Ἰδὼρ ζῶν τό ἀλλόμενον, ὕδωρ ἀθανασίας, ἡ πηγὴ ἡ αἰζῶος, παρέχει ν ἐπηγγείλω, τοῖς πίστει τό Πνεύμά σου, προσδεχομένοις Σωτήρ τό προϊόν εκ Πατρός.

Πέντε ἄρτοις ἐξέθρεψας, χιλιάδας πεινώντων, καί τοῦ κόρου τά λείψανα εἰς ἄλλας μυριάδας, Σωτήρ ἐπερίσσευσας, δεικνύς τήν δόξαν σου τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Ο εσθίων τόν ἄρτον σου, ζήσεται αἰωνίως, καί ο πίνων τό αἷμά σου, ἐν σοί μένει Σωτήρ μου, καί σύ ἐν αὐτῷ μένεις, καί ἀναστήσεις αὐτόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥοπή.

Εθαυμάστωσας Δέσποτα, τήν σήν οικονομίαν, πιστωσάμενος θαύμασι τήν θεῖαν ἐξουσίαν, τάς νόσους ἀπήλασας, νεκρούς ἀνέστησας, τυφλοῦς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Τοῦς λεπρούς ἐκαθάρισας, τοῦς χλωλοῦς ἀνωρθώσω, παραλύτους συνέσφιγξας Αἰμόρρουν θεραπεύσας, ἐπέξευσας πέλαγος δεικνύς τήν δόξαν σου τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Δόξα...

Προσκυνούμέν σου Κύριε τόν ἀχρονον Πατέρα, καί τήν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἦν τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις Θεός ἦν διένειμας, ἐξαποστέλλων αὐτούς ἐπὶ τό κήρυγμα.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας τόν ἀχώρητον Λόγον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου τόν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τόν παροχέα ἡμῶν, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον, Εὐλογητός ο Θεός ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξε, πυρός δέ δύναμιν ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ὡραῖος ἐκ τάφου ἀναστάς, τῇ τῆς θεότητος δόξῃ κοσμούμενος, τοῖς Ἀποστόλοις σου Κύριε, ἐπεφάνης, τήν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγγελλλόμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς βοῶσι, Πάντα τά ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Νεκρώσας τόν Ἄδην ὡς Θεός, ζωαρχικώτατε, πάσιν ἐπήγασας ζωῆν αἰώνιον, ἦν περ νῦν, εἰκονίζουσι φανότατα, τῶν λαμπροφύρων ἡμερῶν τούτων αἱ χάριτες, τοῖς βοῶσι, Πάντα τά ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Ἀκτίνας ὡς ἥλιος Χριστέ, δικαιοσύνης φανείς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοῦς Ἀποστόλους σου φέροντας, σέ τό φῶς τό ἀκατάληπτον, καί τῆς ἀγνοίας τήν ἀχλύν ἀποδιώκοντας, καί βοῶντας, Πάντα τά ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἰδοῦ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς ἄρχων ἠγούμενος, σύ γάρ πανάμωμε τέτοκας, τά αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τήν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστόν ὡ ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ἄλλος

Ἄγγελοι καί πυρανοί

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τόν ἐπὶ θρόνου δόξης ἀνυμνούμενον ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημοῦ ἐν Προφήταις μενον, καί ἰδόντες ὑμνεῖτε, τόν Μεσσίαν προρρηθέντα.

Σύ εἰ ὄντως ο Χριστός, ο εἰς τόν κόσμον τούτον προερχόμενος, ἐξ οὐ ἡ σωτηρία, καί ἡ ἀφεσις, τῶν πατρῶων σφαλμάτων, σύ ἡ ὄντως ζωὴ τῶν σοῖ πεπιστευκότων.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς εορτῆς μεσοῦσης, καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καί ἐδίδασκεν, ὅτι ὄντως αὐτός ἦν, ο Μεσσίας Χριστός, δι' οὐ ἡ σωτηρία.

Εν τοῖς Σάββασι Χριστός, καί ἐν ἡμέραις ὅλαις ἐπεδείκνυτο, τά τῶν σημείων ἔργα ἐξίωμενος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις, ἀλλ' ὁ πλάνος λαός, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Τόν Παράλυτον φησί, τόν δε χρόνοις πλείστοις κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββάτῳ οὗτος ἐθεράπευσε, καί παρέβη τόν νόμον, Ἰουδαῖοι Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Οὐ Μωσῆς, ὑμῖν φησί, τόν νόμον δούς κελεύει περιτέμνεσθαι; καί ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα περιτέμνετο, ἵνα μήπως ὁ νόμος τῶν πατέρων λυθῆ, Χριστός τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντί, οἱ ἐν ἐρήμῳ πάλαι παροικήσαντες, τόν εὐεργέτην φθόνῳ, κατενέσκηπτον βλασφημοῦντες, κί νούντες, τὰς ἀδικούς γλώσσας, κενά προσμελετώντες.

Δόξα...

Εἰς Θεός οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς Υἱότητα, οὐδε Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἴδια καί ἄμφω, φῶς Θεόν τά τρία, δοξάζω, εἰς αἰῶνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πῶς ἐγέννησας εἰπέ, τόν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάψαντα, καί σὺν ἀγίῳ Πνεύματι ὑμνούμενον, ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος εὐδοκήσας ἐκ σοῦ τεχθῆναι Θεοτόκε.

Καταβασία

Ἄγγελοι καί οὐρανοὶ τόν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καί ὡς Θεόν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογοῖτε, ὑμνεῖτε, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διό ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νέαν καί καινὴν πολιτείαν, παρά Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες, σπουδάζωμεν, ὅπως ἀγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Σύ μου τό θνητόν Ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καί τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καί τῷ Πατρὶ προσήγαγες τόν χρόνιον μου λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καί δούλου μορφῆς καί ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καί αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν, σὺ γάρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἄλλος

Ἀλλότριον τῶν μητέρων

Τῆς εορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνήλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τό ἱερόν σου, καί ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δέ Ἰουδαῖοι, καί πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μή μεμαθηκῶς; ἔλεγον.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτῆς μου πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καί σημεία, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενούντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτῆς μου, ἐλέγχων ἀνεβόα, Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε, καί γάρ ὁ νόμος καί ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαι τὴν δόξαν σου, οἱ δέ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καί τὴν σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μήπως λυθῆ ὁ νόμος, νύν ἐμοί τί χολάτε, ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιή λόγῳ; κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησί τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός!

Ο τήν ξηράν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τήν ξηρανθεῖσαν πάλαι γήν τῆς ἐμῆς καρδίας, ιασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι καγῶ Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοία θερμῇ.

Λεπρώσάν μου τήν καρδίαν ἀποκαθάρας, καί τῆς ψυχῆς μου Λόγε τά ὄμματα φωτίσας, ἐπί κλίνης οδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τόν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον.

Δόξα...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστί τό σέβειν, τήν ἀναρχον Τριάδα Πατέρα καί Υἱόν τε, καί τό ἅγιον Πνεῦμα, τήν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἤδρασαι, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Εχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τόν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστόν τόν Ζωοδότην ὃν ὑμεῖ πάσα κτίσις, καί τρέμουσιν οἱ ἀνωθρόνοι, Αὐτόν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καί ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα, ἐπί σοῖ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη, διό σε πάσαι αἰ φυλαί τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εξαποστειλάριον

Ὁ ουρανόν τοῖς ἀστροῖς

Ὁ τόν κρατήρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνη οἰκτίρμων. **(Δίς)**

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἰστώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἡ σοφία καί δύναμις, τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδιος, καί Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκί καί ἐδίδασκεν Ἰουδαί ἀγνώμονας, καί ὡν τοὺς λαούς, τοὺς δεινούς καί εθαύμαζον, τῆς σοφίας τόν πλοῦτον ἐκβώντες, Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενός μὴ μεμαθηκώς; **(Δίς)**

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβῶν αὐτοῖς, Μή τήν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἀδικοὶ κρίνετε, ἐν Σαββάτῳ γάρ ἐγώ, τόν Παράλυτον ἤγειρα, ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου υπάρχω, καί τοῦ νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεύσαι, τόν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοί καί παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τό ἀχάριστον, τόν Ἡσαΐαν δέ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τόν σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον, τόν δέ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνουψούντες, ἐπεβόων, Τόν ναόν ὁ καταλύων, σώσον σαυτόν καί πιστεύσομεν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος δ'

Ἀνατολίου

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτήρ **ς** Χριστοῦ, καί φθάσαντες τό μέσον τῆς εορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἀξιοὶ γενώμεθα, καί τήν Ἀνάληψιν εορτάσαι, καί τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Δοξολογία μεγάλη, καί Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά καί ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Εορτῆς, Ὡδή γ' καί ς'.

Ὁ Απόστολος

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας...

Ευαγγέλιον, εκ τού κατά Ιωάννην

Τῆς Εορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τό Ἱερόν, καί ἐδίδασκε, καί εθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες...

Κοινωνικόν

Ὁ τρώγων μου τήν Σάρκα, καί πίνων μου τό Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει, καγῶ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

p45top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Προκαταλύσας τό κράτος τοῦ θανάτου, Χριστέ τῷ θανάτῳ σου, ζῶν παρέσχες βροτοῖς, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἐγέρσει σου, συνεξεγείρας, γένος ἀνθρώπων τῇ καταβάσει σου, Ὅθεν χαριστήριον, αἰνόν σοι ἄδομεν, τήν εορτήν εορτάζοντες, τῆς τριημέρου, καί λαμπροφόρου σου Ἀναστάσεως, ἐν ἡ τό μέσον τῶν πανσέπτων νῦν, ἡμερῶν ἡμῖν πάσιν ἐπέλαμψεν, Ἰησοῦ ζωοδότα, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρό τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καί τοῦ Πάθους, θαυμάτων τά ἐνδοξα, ἐπιτελῶν τοῖς λαοῖς, τῆς εορτῆς καθῶς γέγραπται, ἐν μέσῳ ἔστης, τῆς νομικῆς Χριστέ Παντοδύναμε, καί πάσιν ἐβόησας, Εἰ τις διψᾷ, πρὸς ἐμέ αυτομολοίτω, καί ὕδατος τοῦ θείου πόμα, ἀπαντηησάτω καί ζωῆς νάματα, ὕδωρ ζωῆς γάρ καί δυνάμεως καί σοφίας ἐγώ πάσι δίδωμι, ὅτι θέλων ἀνθρώποις, ὠμοιώθην ὡς φιλάνθρωπος.

Ὡς ἐπὶ κλίνης με κείμενον οδύνης, Χριστέ πολυέλεε, τῶν ἐγκλημάτων μου καί παρειμένον τοῖς μέλεσιν, ὡς διὰ μέγα, φιλάνθρωπίας πέλαγος ἀνθρώπος, θελήσει γενόμενος, νῦν ἀοράτως με, ὡς τόν παράλυτον ἐγειρον, καί τρίβους θείας, τῶν ἐντολῶν σου τρέχειν εὐόδωσον, ὁ πρό τοῦ Πάθους, τοῖς λαοῖς Σωτήρ, τῶν Ἑβραίων θαυμάτων τοῖς πλήθεσι, παριστάμενος ὅτι, Θεός ὢν, βουλήσει πάσχεις σαρκί.

Δόξα... Καί νυν... Ἦχος β'

Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστέ ὁ Θεός, με λαοῖς ἐδίσουσῆς τῆς εορτῆς, τότε τοῖς δασκες βοῶν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἀν ἀποθάνῃ ζήσεται, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καί Σαδδουκαίων, καί Γραμματέων, λέγοντες, Τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σύ ὑπάρχεις ὁ πρό πάντων αἰῶνων, σὺν Πατρὶ καί Πνεύματι δοξαζόμενος, Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τόν ἥλιον, καί τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τά σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τόν ἐσπερινόν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Ἀποστολικόν

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.

Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε θεογνωσίαν κηρύξαντες, οὗτος ὁ καλὸς ἀγών, ὑμῶν ὑπάρχει μακάριοι, διό ὑμνοῦμεν, καί δοξολογοῦμεν ὑμῶν τά μνημόσυνα.

Μαρτυρικόν

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καί κραναίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τήν τυραννίδα ἔλυσαν, καί τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νυν... Ἦχος γ'

Γερμανού

Μεσούσης τής Εορτής, δοξάζομεν τόν εν μέσω τή γής, σωτηρίαν εργασάμενον, Μέσον μὲν δύο ληστών η ζωὴ εν ξύλω εκρέματο, καί τῷ μὲν βλασφημοῦντι εσιώπα, τῷ δὲ πιστεύοντι εβόα, Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση εν τῷ Παραδείσῳ, Κατήλθεν εν τάφῳ, εσκύλευσε τόν Ἄδην, καί ανέστη τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τής Οκτωήχου Ἦχος γ' Αναστάσιμον Τήν ωραιότητα

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οικειωσάμενος, προσηλωθῆναι εν Σταυρῷ, ἠυδοκήσας ποιητὰ μου, θάνατον ἐλόμενος, υπομῆναι ως ἄνθρωπος, ἵνα τό ἀνθρώπινον, εκ θανάτου λυτρώση ως Θεός, διό ως ζωοδότῃ βοῶμέν σοι, Δόξα Χριστε τῇ Αναστάσει σου.

Αποστολικόν

Τῶν Αποστόλων σου, τήν μνήμην Κύριε, υπερεφαιδρυνας, ως παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι, ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τήν δύναμιν, ὅθεν καί ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Μαρτυρικόν

Θωρακισάμενοι, τήν πανοπλίαν Χριστοῦ καί ἐνδυσάμενοι ὄπλα τής πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρικῶς κατεβάλετε, προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τής ζωῆς υπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων, πρὶν ἀπειλὰς τε καί μάστιγας, διό καί τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Θεοτοκίον

Προφήται προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καί ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως υπάρχουσαν, διό καί μεγαλύνομεν τόν τόκον σου τόν ἀφραστον.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Εορτής Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ἐστηκῶς εν τῷ μέσω τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τής Εορτής, ὁ διψῶν ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω, ὁ γάρ πίνων εκ τούτου, τοῦ θείου μου νάματος, ποταμούς εκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅς τις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμέ τόν σταλέντα, εκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται, Διά τούτο βοῶμέν σοι, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσιῶς ἐξέχεας τὰ νάματα, τής σῆς φιλάνθρωπίας τοῖς δούλοις σου. (Δίς)

Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς Στιχηρά ἰστώμεν Στίχους δ' καί τής Οκτωήχου Ἦχος γ' Αναστάσιμον

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, οφόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀέσπης γάρ εκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πάσα κτίσις δοξολογῇ, τόν μόνον ἀναμάρτητον, Ἐλέησον ἡμὰς. (Δίς)

Αποστολικόν

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Απόστολοι, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, διό ἔχοντες παρρησίαν αὐτόν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ὡς φωστήρες εν κόσμῳ λάμπετε, καί μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἀγωνισάμενοι, διό ἔχοντες παρρησίαν, Χριστόν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος δ'

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ, τής εορτῆς μεσούσης, εν τῷ ἱερῷ ἀνήλθες, Ἰουδαίους παρρησία διδάσκων, τὰ Μωσέως, καί εν νόμῳ διὰ σοῦ νομοθετηθέντα, ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστέ,

τήσ σῆς σοφίας τό ἀφραστον μυστηριον, τήν κατά σου σκευωρίαν εν αυτοίς φθόνω εμελέτων,
Πώς οὔτος οἶδε γράμματα μή μεμαθηκώς; αγνοούντες σε τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά**

Μέγας εἰ βασιλεύ καί μέγα σου τό κράτος, μεγάλως γάρ πτωχεύσας, μεγάλων χαρισμάτων, τήν
οικουμένην ἐπλησας.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου...

Ἐστης εν τῷ ναῷ, εκβλύζων σου τά ρεῖθρα, τῆς εορτῆς μεσοῦσης, καί ἀρδων τούς διψώντας τήν
θείαν χάριν εὐσπλαγχνε.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών...

Σώσαί με βουληθεῖς, σαρκούσαι παραδόξως, εκ Κόρης απειράνδρου, καί μέσον τοῦ ναοῦ σου τήν
χάριν μοι ἐπήγασας.

**Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'
Ἰωάννου Μοναχοῦ**

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς πρό τοῦ Πάθους, καί τῆς ἐνδόξου Αναστάσεως σου Κύριε, ἡς διδάσκων
αγαθέ εν τῷ ἱερῷ, τούς ἀπειθόντας Ἰουδαίους, καί Φαρισαίους, καί Γραμματεῖς, καί βοῶν πρός
αυτούς, ο διψών, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω, ο πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος
θείου, ποταμοί ρεύσουσιν εκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ, Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ο τά
πάντα πληρῶν Θεός ημών δόξα σοι.

p46top

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν**

Ὡφθη φωτοφανῆς καί τερπνή, τῆς τοῦ Σωτήρος, Αναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς
μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωρούσα κόσμον θείαις χάρισι, Χριστοῦ τῆς ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα
τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει τά σύμβολα, καί προδείκνυσι, τήν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν,
φαίνει τήν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστής τῆς πανσέπτου, τήν λαμπροτάτην
πανηγυριν, διό καί παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ημών εἰρήνην, καί μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς εορτῆς νῦν μεσαζούσης ο Κύριος, τά ρεῖθρα τῆς ευσπλαγχνίας,
πάσι παρέχων βοά, οἱ διψώντες δεύτε, καί ἀρύσασθε, Πηγῆ συμπαθείας γάρ, καί ἐλέους τό
πέλαγος, αὐτός υπάρχων, βρῦει κόσμῳ τήν ἀφεσιν, πλύνει ππαίσματα, καί καθαίρει νοσήματα,
σώζει τούς τήν Ἀνάστασιν, αὐτοῦ εορτάζοντας, σκέπει τούς πρόθω τιμώντας, τήν μετά δόξης
Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καί παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ημών εἰρήνην, καί μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ εσθηκῶς, ο ἀπερίγραπτος Θεός τε καί Κύριος, Θεός γάρ υπήρχε φύσει, κάν δι'
ημάς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος, ὠφθη σώματι, τοῖς πάσιν ἀνέβλυζε, τά ζωήρρυτα ρήματα τοῖς
πάσι λέγων, Τάς ψυχάς ἐκκαθάρθητε, καί τοῦ καύσωνος, τών παθῶν ἀναψύξατε, μήτις
ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρωποι, θείαν γάρ χάριν δωρούμαι τῆς ἀθανάτου καί κρείττονος,
καί τῆς βασιλείας, συμμαθέξει μοι τῷ κτίστη καί δοξασθήσεται.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Τῆς εορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Αναστάσεως, καί θείας παρουσίας τοῦ ἀγίου σου
Πνεύματος, συνελθόντες τών θαυμάτων σου, ἀνυμνούμεν τά μυστήρια, εν ἡ κατάπεμψον ἡμῖν τό
μέγα ἔλεος.

**Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος γ' Σταυρώσιμον**

Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τό δέ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωήν καί ἀφθαρσίαν,
διό σε προσκυνούμεν, τόν σταυρωθέντα Κύριον, Σημειωθήτω ἐφ' ἡμάς, τό φῶς τοῦ προσώπου

σου, Κύριε.

Αποστολικόν

Τώ σῶ Σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καί Διαβόλου η πλάνη κατήρηται, γένος δέ ανθρώπων πίσει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Μαρτυρικόν

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις, ἐπάγη γάρ ἐν τόπῳ, καί ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καί ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καί ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς πρό τοῦ Πάθους, καί τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου, Κύριε, ἤς διδάσκων ἀγαθέ ἐν τῷ ἱερῷ, τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, καί Φαρισαίους, καί Γραμματεῖς, καί βοῶν πρός αὐτούς, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος Θεοῦ, ποταμοί ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ὁ τά πάντα πληρῶν Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ι

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου

Σταυρώσιμον Ἦχος γ'

Τήν ωραιότητα τῆς παρθενίας σου

Σταυρόν καί θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, τούτον κατέπηξας ὅτε εὐδόκησας Σωτήρ, τό σῶμά σου προσηλώσαι, τότε καί ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτίνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καί Ληστής ὁρῶν, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, Μνήσθητι βοῶν μου ὁ Σωτήρ, καί ἔλαβε πιστεύσας τόν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον

Τό ἀκατάληπτον, τό τῆς Σταυρώσεως, καί ἀνερμήνευτον, τό τῆς Εγέρσεως, θεολογούμεν οἱ πιστοί μυστήριον ἀπόρρητον, σήμερον γάρ θάνατος, καί ὁ Ἄδης κατήρηται, γένος δέ τό βρότειον ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται, διό εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι, Δόξα Χριστέ τῇ Εγέρσει σου.

Μαρτυρικόν

Τό εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τά μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, διά τούτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, Ἀλλά πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τό ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Σταυροθεοτοκίον

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τόν Σταυρόν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τά φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Εορτῆς

Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τῆς σοφίας τό ὕδωρ καί τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τά νάματα, τόν γάρ θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας, ὅθεν εἰς αἰώνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε, διά τούτο δοξάζομεν, τό κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἶνους

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου

Ἦχος γ' Σταυρώσιμον

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσῶν χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τό κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καί σῶξεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι. (Δίς)

Αποστολικόν

Δεῦτε πάντα τά ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τήν δύναμιν, Χριστός γάρ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ ἐν

αρχή Λόγος, εσταυρώθη δι' ημάς, καί εκών ετάφη, καί ανέστη εκ νεκρών, τού σώσαι τά σύμπαντα, Αυτόν προσκυνήσωμεν.

Μαρτυρικόν

Τών αγίων Αθλοφόρων τήν μνήμην, δεύτε λαοί άπαντες τιμήσωμεν, ότι θέατρον γενόμενοι Αγγέλοις καί ανθρώποις, τόν τής νίκης στέφανον παρά Χριστού εκομίσαντο, καί πρεσβεύουσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Μεσούσης τής εορτής τού Πάσχα, εν τώ ναώ ανήλθες, τού ιερού ο Σωτήρ ημών, καί στάς εν μέσω τού όχλου, εδίδασκες αυτούς παρηρησία, καί έλεγες, Εγώ ειμι τό φώς τού κόσμου, ο εμοί ακολουθών, ου μή περιπατήσει εν τή σκοτία, αλλ' έξει τό φώς τής αθανάτου ζωής.

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής

Ήχος β' Οίκος τού Εφραθά

Όλος σύν τώ Θεώ, ο Λόγος σύ υπάρχων, ολλύμενόν με θέλων, εξάραι τών ππαισμάτων, ενούσαι μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τής συναγωγής σου...

Πέπαυται η σκιά, ιδού γάρ ο Μεσσίας, τής εορτής εν μέσω, τήν χάρι ν ώσπερ άλλον φωσφόρον αναπήστραψεν.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών...

Έρχεσθε ευπειθώς, οι τής ζωής τό νάμα, πειν επιποθούντες, εβόα ο Σωτήρ μου, καί πίετε τήν χάριν, ενθέως αγαλλόμενοι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Καθαρθώμεν εννοιών τούς κευθμώνας καί ψυχικάς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καί τήν ζωήν κατίδωμεν Χριστόν, εν ιερώ αφικόμενον, υπερβολή αγαθότητος, ίνα τόν εχθρόν θριαμβεύση, καί σώση τό γένος ημών, διά πάθους Σταυρού καί τής Αναστάσεως, πρός όν βοήσωμεν, Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

p47[top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ'

Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Ο ποιητής τών απάντων, καί τής ζωής χορηγός, ο τώ Πατρί τώ θείω, συναϊδιος Λόγος, εκών εκ τής Παρθένου, σάρκα λαβών, καί γενόμενος άνθρωπος, τά τής αρρήτου, σοφίας ως αγαθός, πάσιν έβλυσε διδάγματα.

Τής εορτής μεσαζούσης, τών Ιουδαίων Χριστέ, τώ ιερώ επέστης, ο τού νόμου Δεσπότης, διδάσκων εξουσία, καί Γραμματείς, διελέγχων, ως γέγραπται, καί καταπλήττων σοφία λόγων τών σών, καί θαυμάτων επιδείξεσιν.

Ο χορηγός τής σοφίας, καί τών καλών παροχέυς, ο χέων θεία ρείθρα, εκ πηγής αενάου, Δεύτε πρός με, κράζει, ύδωρ ζωής, οι διψώντες αρύσασθε, καί ποταμοί εκ κοιλίας υμών, φησί, χαρισμάτων θείων ρεύσουσι.

Δόξα... Ήχος α'

Πεντηκοστής εφέστηκεν η τών ημερών μεσότης, εν ή Χριστός, παραγυμνώσας αμυδρώς θεϊκήν δυναστείαν, Παράλυτον συνέσφιξε, λόγω αυτόν τής κλίνης εξαναστήσας, καί θεοπρεπώς θαυματουργών, εν οστρακίνω σώματι, τοίς ανθρώποις εδωρήσατο, τήν αιώνιον ζωήν, καί τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ήχος γ'

Πώς μή θαυμάσωμεν, τόν θεανδρικόν σου τόκον, πανσεβάσμιε; πείραν γάρ ανδρός μή δεξαμένη, πανάμωμε, έτεκες απάτορα Υιόν εν σαρκί, τόν πρό αιώνων εκ Πατρός γεννηθέντα αμήτορα, μηδαμώς υπομείναντα τροπήν, ή φυρμόν, ή διαίρεσιν, αλλ' εκατέρας ουσίας, τήν ιδιότητα σών

φυλάξαντα, Διό, Μητροπάρθενε Δέσποινα, αυτόν ικέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Στιχηρά Αναστάσιμα τῆς Οκτωήχου Ἦχος γ'

Τὼ σὺ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται.
γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Ὁ Κύριος εβασίλευσεν...

Πεφώπισται τὰ σύμπαντα, τῇ Αναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται, πάσα δὲ ἡ
κτίσις ἀνευφημούσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην...

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν,
ἀδιάρητον, ἀκτιστον θεότητα, Τριάδα Ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Στίχ. Τὼ οἶκω σου πρέπει ἀγίασμα...

Ὁ τὼ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τὼ φωτὶ τῆς σῆς Αναστάσεως, φαιδρύνας τὰ
σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης, ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς
ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς, καὶ βῶν παρρησία πρὸς αὐτοὺς, ὁ διψῶν
ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψῆσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ
χρηστότητι, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου, Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν! Δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Αναστάσιμα Ἦχος γ'

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ
δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρείσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ
ἀνεκαίνισεν, οὐκ ἐτι θάνατε κυριεύεις, ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα...

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν
ἀνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος, ὁ
υπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖσῃ ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθοράς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εορτῆς μεσαζούσης τῆς νομικῆς, ἥς διδάσκων Σωτήρ μου ἐν ἱερῷ, ἐλέγχων τε τὴν ἀνοίαν, τῶν
ἀπίστων Ἑβραίων, καὶ βῶν τοῖς ὄχλοις, θεῖα φωνὴ ὡς φιλάνθρωπος, ὁ διψῶν ἀνέκραζες,
ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὅθεν ἐπηγγείλω, τοῖς πιστεύουσι νέμειν, σοφίας τὰ νάματα, ἐκ
πηγῆς ἀκηράτου σου, Διὰ τοῦτο βωόμεν σοι, Κατάπεμψον Χριστέ ὁ Θεός, μόνος τὸ πανάγιον

Πνεύμά σου, καί σώσον ημάς, ότι υπάρχουν πολυέλεος.

**Εις τούς Αίνους
Στιχηρά Αναστάσιμα Ἦχος γ'**

Δεύτε πάντα τά ἔθνη, γνώτε τού φρικτού μυστηρίου τήν δύναμιν, Χριστός γάρ ο Σωτήρ ημών, ο εν αρχή Λόγος, εσταυρώθη δι' ημάς, καί εκών ετάφη, καί ανέστη εκ νεκρών, τού σώσαι τά σύμπαντα, Αυτόν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τά θαυμάσια, οι φύλακές σου Κύριε, αλλά τό συνέδριον τής ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τήν δεξιάν αυτών, κρύπτειν ενόμιζον τήν Ανάστασίν σου, ἦν ο κόσμος δοξάζει, Ελέησον ημάς.

Χαράς τά πάντα πεπλήρωται, τής, Αναστάσεως τήν πείραν ειληφότα, Μαρία γάρ η Μαγδαληνή επί τό μνήμα ἦλθεν, εύρεν Ἄγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, τοίς ἱματίοις εξαστράπτοντα, καί λέγοντα, Τί ζητεῖτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ουκ ἔστιν ὡ δε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθώς εἶπε, προάγων εν τή Γαλιλαία.

Εν τώ φωτί σου Δέσποτα, οφόμεθα φώς φιλόανθρωπε, ανέστης γάρ εκ τών νεκρών, σωτηρίαν τώ γένει τών ανθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πάσα κτίσις δοξολογή, τόν μόνον αναμάρτητον, Ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος δ'

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τή Αναστάσει τού Σωτήρος Χριστού, καί φθάσαντες τό μέσον τής εορτής τής δεσποτικής, γνησίως φυλάξωμεν τās εντολάς τού Θεού, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα καί τήν Ανάληψιν εορτάσαι, καί τής παρουσίας τυχύν τού αγίου Πνεύματος.

**Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής
Ἦχος β' Οἶκος τού Εφραθά**

Νάουσα η πηγῆ, τής σῆς σοφίας πόμα πνευματικόν πηγάζει, οὐ πίνοντες δογμάτων ενθέων ἐμπιπλώμεθα.

Στίχ. Μνήσθητι τής συναγωγῆς σου...

Τέτρωται τό δεινόν, Εβραίων ὄντως γένος, ακουόντων σου Λόγε, διδάσκοντος τοίς ὄχλοις, σωτήρια διδάγματα.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών,...

Ἦκες ο πλαστοουργός, εν τή Σιών καί ἔστης, εν μέσω τού λαού σου, καί τοίς λαοίς ἐδίδως, τήν χάριν τήν σωτήριον.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος δ'

Κύριε, πρό τού αχράντου σου Σταυρού, τής εορτής μεσούσης, εν τώ ιερῷ ἀνήλθες, Ιουδαίους παρρησία διδάσκων τά Μωσέως, καί εν νόμω διά σου νομοθετηθέντα, εκπληττόμενοι δέ Χριστέ, τής σῆς σοφίας τό ἀφραστον μυστήριον, τήν κατά σου σκευωρίαν εν εαυτοίς φθόνω ἐμελέτων, Πώς οὗτος οἶδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; ἀγνοούντες, σέ τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

[p51 top](#)

**ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ**

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ**

Εις τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἱσώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα.

Ἦχος δ'

Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνούντες Χριστέ ο Θεός, τήν τριήμερόν σου Ανάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τήν καταφθαρείσαν τών ανθρώπων φύσιν

Παντοδύναμε, καί τήν εις ουρανοῦς ἀνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς ἄνοδος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τό ἐπιτόμον ἐλύσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς, καί εις Ἄδου κατελθὼν Δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας, διό προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βιώντες, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καί τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τό βασιλείον ἐλύσας, γένος δὲ τό ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καί ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καί τό μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν Ἀνατολικόν

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτήρος τριήμερον Ἐγερσιν, δι' ὡς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καί ἀφθαρσίαν καί ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες, ὁ σταυρωθεῖς, καί ταφεῖς, καί ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ευρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν Ὡ τοῦ θαύματος! οἱ τοῖς Χερουβίμ ἐποχοῦμενος, πόρνη γυναικί διελέγετο, ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγᾶς καί λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλω ἐλκύσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καί ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς, τὴν φλεγόμενην ἐν τοῖς ἀποπήσασι δεινῶς, ὡς ἄνοδος εὐσπλαγχνός καί φιλόανθρωπος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τό Δογματικόν Ἦχος δ'

Ἀσπόρως συνέλαβες, καί ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καί ὑψούντα ταπεινούς, καί ἐγείροντα κέρας χριστῶν αὐτοῦ, δοξάζοντας Χριστοῦ τὸν Σταυρόν, καί τὴν Ταφήν, καί τὴν ἐνδοξον Ἀνάστασιν. Διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσοῦτων ἀγαθῶν, αἰσιγήτοισι ἐν ὧ δαίς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσας αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν.

Ἦχος δ'

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καί κατελθὼν ἐν τῷ ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καί σωτήριον σου Ἐγερσιν.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός Υἱός ἀχρόνως, διὰ συγκατάβασιν καί σωτηρίαν βροτῶν, Θεός ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχη, τῷ Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, ἅμα καί τὴν ἄπασαν φύσιν λυτρώσῃται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καί τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σῶσῃ ὡς εὐδιάλλακτος, ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον ἀγνήν, τὴν ἀμόλυντον, ἣν ὡς ἀγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καί ἴδε, καί κλίνον τό οὖς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου θεομακάριστε, ἀναμορφούντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως, Θεόν γὰρ γενένηκας, σαρκί ἀφράστως ἡμῖν, καί τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου, διό ὑμνούμεν καί δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ρυσθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

Ἴνα σου πᾶσι τό πλήθος τοῦ ἐλέους, καί τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τό ἀδιόριστον

πέλαγος, τὰς αμαρτίας, τῶν οικετῶν σου πάσας ἐξάλειψον, ἔσχες γάρ πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὐσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τὴν δυναστεία σου, καὶ γὰρ ἡ χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου σαφῶς ἐνοικούσα ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πάσιν, ἀενάως Παμμακάριστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οικονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρείτις τοῦ λόγου σου τοῦ Φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἀντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει, Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην, μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτός,

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διδάσκοντός σου Σωέλεγον οἱ Ιουδαῖοι, Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σύ εἶ ἡ σοφία ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον, Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τὸ φαῖδρον τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, τοῦ Ἀγγέλου μαθούσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστός ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Εορτῆς

Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς Εορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα, ὅτι πάσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετά τὸ, Χριστός ἀνέστη... τὸν Προοιμιακόν, κτλ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ' τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα γ'.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

Ἦχος δ'

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνούμεντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρείσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτόμον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεὶς, καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν Δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας, διὸ προσκυνούμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σώ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρόν Ἀνατολικόν

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτήρος τριήμερον Ἐγερσιν, δι' ὡς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες, ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστάς, σώσον ἡμᾶς τὴν Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ἦχος ὁ αὐτός

Κύριε, ἀελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Πάρεσθιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῆς θείας σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ, παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἦκουσε και ευφράνθη η Σιών ευαγγελισθείσης τού Χριστού Αναστάσεως, οι δέ πιστοί αυτής γόνοι ηγαλλίασαντο, τούτον θεασάμενοι, καί εκπλύνοντα Πνεύματι, ρύπον χριστοκτονίας, ευτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τήν τών εκατέρων ευφρόσυνον μεσότητα.

Ἦγγικεν η τού θείου δαφιλής, χύσις επί πάντας, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος, η προθεσμία κηρύπτει, ημισευθείσα, τής μετά Χριστού θάνατον, καί ταφήν, καί Ανάστασιν, παρ' αυτοῦ δεδομένης, αφευδούς Μαθηταίς υποσχέσεως, τήν τού Παρακλήτου δηλούσης επιφάνειαν.

Καί τής Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Επί τήν πηγὴν επέστη, η πηγὴ τών θαυμάτων, εν τῇ ἑκτῇ ὥρᾳ, τής Εύας ζωγρήσαι καρπόν, η γάρ Εὐα εν ταύτῃ ἐξελήλυθεν εκ τού Παραδείσου, ἀπάτη τού ὄφεως, Ἦγγικεν οὖν η Σαμαρείτις ἀντλήσαι ὕδωρ, ἦν ἰδὼν ἔφη ο Σωτήρ, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καγὼ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καί εις τήν πόλιν δραμοῦσα η σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν ευθύς, Δεῦτε, ἴδετε Χριστόν τόν Κύριον, τόν Σωτήρα τών ψυχών ημῶν.

Ἦχος β'

Επί τό φρέαρ ὡς ἦλθεν ο Κύριος, η Σαμαρείτις ηρώτα τόν εὐσπλαγγχον, Παράσχου μοι τό ὕδωρ τής πίστεως, καί λήψομαι τής κολυμβήθρας τά νάματα, ἀγαλλίασιν καί λύτρωσιν, Ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ο αὐτός

Ο συνάναρχος καί συναἰδιος Υἱός, καί Λόγος τού Πατρός, επί τήν πηγὴν επέστη, η πηγὴ τών ἰαμάτων, καί γυνή εκ τής Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγένονεν, ἦν ἰδὼν ἔφη ο Σωτήρ, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καί ἀπελθούσα φώνησόν σου τόν ἄνδρα, Η δέ, ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καί ου Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν, οὐκ ἔχω ἄνδρα, καί ο Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν, Ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα, πέντε γάρ ἔσχες, καί νῦν ὅν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ, Η δέ, ἐπί τῷ ρήματι ἐκπλαγείσα, καί εις τήν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα, Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, ὅς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Παρά τό φρέαρ τού Ἰακώβ, ευρών ο Ἰησοῦς τήν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς ο νέφεσι καλύπτων τήν γῆν Ω τού θαύματος! ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχοῦμενος, πόρνη γυναικί διελέγετο, ὕδωρ αἰτῶν, ο εν ὕδασι τήν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν, ο πηγᾶς καί λίμνας υδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκύσαι ὄντως αὐτήν, τήν θηρευομένην ὑπὸ τού πολεμήτορος ἐχθροῦ, καί ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς, τήν φλεγόμενην εν τοῖς ἀτοπήσασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος καί φιλόανθρωπος.

Καί νῦν... Ἦχος δ'

Ο διά σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυῖδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλείῳ σοι ποιήσαντι, Παρέστη η βασιλίςσα εκ δεξιῶν σου, σέ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ο ἀπάτωρ εκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τήν εαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρείσας τοῖς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρί προσαγάγη καί τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς ουρανίαις συνάψῃ δυνάμει, καί σώσῃ Θεοτόκε τόν κόσμον, Χριστός, ο ἔχων τό μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τήν Λιτήν

Τό Στιχηρόν τού Ἁγίου τής Μονῆς, ὡς ἔθος

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος γ'

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ο ουρανός καί η γῆ, ὅτι Χριστός πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδὰμ ἐξάρῃ τής κατάρας παγγενῆ, καί θαυμαστοῦται θαύμασιν, εν Σαμαρείᾳ προσοφικόμενος, γυναικί δέ παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ο νεφέλαις ὕδασι περιβαλλόμενος, Διό πάντες οἱ πιστοί προσκυνήσωμεν, τόν δι' ημᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλαγγχῶ βουλή.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρόν Ἀναστάσιμον τής Οκτωήχου.

Ἦχος δ'

Κύριε, ἀνελθὼν εν τῷ Σταυρῷ, τήν προγονικήν ημῶν κατάραν ἐξήλειψας, καί κατελθὼν εν τῷ Ἄδῃ, τοῦς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τών ἀνθρώπων τῷ γένει,

διά τούτο υμνούντες δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου Έγερσιν.

Ήχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Άγιον Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στιχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι προς τό μνήμα τού Ζωοδότου, εύρον Άγγελον, επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγζάμενος, αιταίς ούτως έλεγε, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, τί θρηνεείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυζώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύτης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού, εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Ως ώφθης επί γής, Χριστέ Ο Θεός, δι' άφατον οικονομίαν, ακούσασα η Σαμαρείτις τού λόγου σου τού Φιλανθρώπου, κατέλιπε τό άντλημα επί τό φρέαρ, καί έδραμε λέγουσα τοίς εν τή πόλει, Δεύτε, ίδετε καρδιογνώστην, μήτι ούτος υπάρχει ο προσδοκώμενος Χριστός, ο έχων τό μέγα έλεος.

Καί νύν... ο αυτός,

Μεσούσης τής εορτής, διδάσκοντός σου Σωέλεγον οι Ιουδαίοι, Πώς ούτος οίδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; αγνοούντες, ότι σύ εί η σοφία η κατασκευάσασα τόν κόσμον, Δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Τό φαιδρόν τής Αναστάσεως κήρυγμα, τού Αγγέλου μαθούσαι αι τού Κυρίου Μαθήτριαι, καί τήν προγονικήν απόφασιν απορρίψασαι, τοίς Αποστόλοις καυχώμεναι έλεγον, Εσκύλευται ο θάνατος, ηγέρθη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Έτερον τής Εορτής

Ήχος πλ. δ'

Μεσούσης τής Εορτής, διψώσάν μου τήν ψυχήν, ευσεβείας πότισοννάματα, ότι πάσι Σωτήρ εβόησας, ο διψών ερχέσθω προς με καί πινέτω, Η πηγή τής ζωής, Χριστέ ο Θεός, δόξα σοι.

Τά αυτά, καί εις τό, Θεός Κύριος

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Ψάλλεται Κανών Τριαδικός

Ού η ακροστιχίς.

Τέταρτος Ύμνος τώ Θεώ, Μητροφάνους.

Ωδή α' Ήχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραίον

Τριάδα θεαρχικήν δοξάσωμεν, ταίς υποστάσεσι, μοναδικήν δέ φύσιν, τών τριών συναΐδιον, σύνθρονον, ἤν δυσωπούντες λέγομεν, Σώσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Εχρίσθη υπό Πατρός τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως θεουργικῷ ελαίῳ, ὁ Υἱός, καί βροτός ἐχρημάτισε, καί τῆς μιάς θεότητος, τό τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τό κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, μονάς ὁ τρισήλιε, τά Σεραφίμ μή φέροντα ὀράν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καί τρισαγίοις ἀσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον

Ἀφράστως τόν ποιητήν γεγέννηκας, τών ὅλων πάναγνε, τῆς παλαιάς λυτρούμενον ἀράς, τοὺς βροτούς καί θανάτου φθοράς, καί διά σου ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεόν τόν τρισυπόστατον.

Ὡδή γ'

Οὐκ ἐν σοφία

Ρῆμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τό πρῖν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρά Πατρός τόν Παράκλητον τήν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ πατριάρχῃ Ἀβραάμ, ὅτι ὠφθης ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, τριττῇ μονάς, τό ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καί κυριότητος.

Ὁ χαρακτήρσιν, ἐν τρισίν εἰς Θεός πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἀπάσι, ρύσαι τάς ψυχάς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον

Στοιχειωθέντες τοῦ Υἱοῦ σου σοφαίς εἰσηνικῆν καί τριλαμπή, τήν θεαρχίαν δοξάζομεν, καί σέ μακαρίζομεν τήν Αἰιπάρθενον.

Καθίσματα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Τρισήλιε ἀκτιστε καί Ὁμοούσιε, μονάς τρισυπόστατε, καί ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἰκτεῖρον, σώσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεός ἐλεήμων, σέ γάρ Κύριε μόνον, λυτρωτήν καί Δεσπότην, κεκτήμεθα βούντες, Γενοῦ ἡμῖν ἰλεως.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Πολλάς περιστάσεσι, καί συμφοραῖς τῶν Παρθένε κυκλοῦμενοι, καί πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰετὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καί ἐλπίδα, καί τείχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καί πρὸς σέ κατά χρέος, ἐν πίστει καί νῦν προστρέχομεν, Σώσον τοὺς δούλους σου.

Ὡδή δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Υπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι θεότητος, καί κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιάρετον φύσει, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξης Θεῆ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὐσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις θεότητα, καί ταυτιζομένην, ἀμα τῇ μιά κυριότητι, ἀπερίοριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνούμέν σε, τόν Ποιητήν πάσης κτίσεως.

Νοὺς ὁ ἀναρχος τόν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καί τό θεῖον Πνεῦμα, τό ἰσοσθενές ἐκπεπόρευκε, καί διά τοῦτο Τριάδι Ὁμοούσιον, τόν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεόν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τήν ἐκ σου Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσεν.

Ὡδή ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν τρεῖς δ' υποστάσεις ζωαρχικὰς συμφεῖς, ὑμνοῦμεν Πατέρα, καί Υἱόν, καί Πνεῦμα τό ἅγιον, συναΐδιον ὑπαρξιν.

Τό σέλας τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἰγλης σου λάμπων ἐνιαία μοι θεότης, ἀκτιστε φύσις, καί

φωτοουργαία πηγή πάσης φωτοδότιδος αυγής, ίνα κατοππρίζωμαι τό σόν κάλλος τό άρρητον.

Ως μόνον υπάρχοντα, δημιουργόν τού σύμπαντος, καί συνεκτικόν καί κυβερνήτην, πάνσοφον όντως, καί τής ζωής χορηγόν, γνόντες σε, βοώμέν σοι πιστώς, Δέσποτα τρισήλιε, τούς υμνούντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον

Θεώσαι βουλόμενος, τόν πρίν φθαρέντα άνθρωπον, ο δι' αγαθότητα Παρθένε, πλάσας καί δείξας, εικόνα θείας μορφής, άνθρωπος εγένετο εκ σου καί μίαν τρισάριθμον θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ωδή ς'

Εβόησε, προτυπών

Ενέφηεν, ο Πατήρ εκλαλών τήν υιότητα, καί τό Πνεύμα, τώ Χριστώ βαπτισθέντι ορώμενον, διά τούτο μίαν καί τριπτήν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως είδέ σε, τρισαγίαις φωναίς ανυμνούμενον, Ησαΐας, υψηλού επί θρόνου καθήμενον, τήν τριπτήν επέγνω, τής μιάς θεαρχίας υπόστασιν.

Μετάρσιον, υψηλέ Βασιλεύ τρισυπόστατε, τήν καρδίαν, καί ημών τών σών δούλων ανάδειξον, ίνα τής σής δόξης, θεωρώμεν λαμπρώς τήν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον

Ηξίωσε μορφωθήναι σαφώς τό ημέτερον, εκ Παρθένου, ο Υιός τού Θεού ως φιλόανθρωπος, καί τής θείας δόξης, κοινωνούς τούς ανθρώπους εποίησε.

Καθίσματα 'Ηχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Πατέρα αγέννητον, τόν δέ Υιόν γεννητόν, καί Πνεύμα τό άγιον, εκπορευτόν εκ Πατρός, φρονούντες κηρύττομεν, άναρχον Βασιλείαν, καί θεότητα μίαν, ήν περ δοξολογούντες, ομοφρόνως βοώμεν, Τριάς ομοούσιε, σώσον, ημάς ο Θεός.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν χρόνων επέκεινα, καί πρό αιώνων Θεόν, ον εν χρόνω εκύησας, υπερφυώς εν σαρκί, θεάνθρωπον άχραντε, όθεν σε Θεοτόκον αληθώς καί κυρίως, πάντες ομολογούντες, εκτενώς σοι βοώμεν, Τής δόξης τής αιωνίου πάντας αξίωσον.

Ωδή ζ'

Εν τή καμίνω

Τάς τεταγμένας, επουρανίους φύσεις, καί νοεράς τάξεις, ορθοδόξως πάντες οι γηγενείς, εκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν θεότητα, εν τρισίν ισουργοίς υποστάσεσιν. (Δίς)

Ρήσεις Αγίων, υποφητών σε πάλοι συμβολικώς ένα τών αιώνων πάντων Δημιουργόν, προεδήλωσαν ανέκφραστον, Θεόν καί Κύριον θεαρχικαίς εν τρισίν υποστάσεσιν.

Θεοτοκίον

Ο κατ' ουσίαν, αθεώρητος Λόγος και παντουργός, ώφθη τοίς ανθρώποις, άνθρωπος εξ αγνής, Θεομήτορος, τόν άνθρωπον ανακαλούμενος, πρός μετουσίαν τής σής θεότητας.

Ωδή η'

Χείρας εκπετάσας

Φώς μοναδικόν και τριλαμπές, ουσία άναρχε, κάλλος αμήχανον, εν τή καρδία μου οίκησον, καί ναόν τής σής θεότητας, φωτειδή και καθαρόν, δείξόν με κράζοντα, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον. (Δίς)

Από τών ποικίλων με παθών, Τριάς αμέριστε, μονάς ασύγχυτε, καί τής ζοφώσεως λύτρωσαι τών πταισμάτων καί καταύγασον, μαρμαρυγαίς σου θεουργαίς, ίνα φαντάζωμαι τό σόν κάλλος, καί ανυμνώ σε τής δόξης τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νούς μέν ο αγέννητος Πατήρ, καί Λόγος σύμμορφος, καί Πνεύμα σύνθρονον, ουσία δύναμις ύπαρξις, υπερούσιε ανέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς μονάς, φρούρει τήν ποιήμνην σου, ταίς

πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ως φύσει φιλόανθρωπος.

**Ωδή θ'
Ἄπας γηγενής**

Ὅλην νύν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργόν καὶ ρύστην μου μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι, Σώσόν με τὸν δούλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. (Δίς)

Ἵψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον σαῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης ἡλίου, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεόν καὶ τρισήλιον.

Θεοτοκίον

Σώσον τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχον, αἰδιον, οὐσίαν μίαν, τρία δέ πρόσωπα θεαρχικά καὶ σύμμορφα, σῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Τό, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος δ'**

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι, Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστή ἄνοιξας Παράδεισον, ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χριστός ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα... Ταχύ προκατάλαβε

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῆ δυναστεία τῆ σῆ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεήμον, τὴν ἀνάστασιν πάσι, διὸ σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ὁ ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῆ πέτρα προσελθῶν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις, Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον, ὄν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγγήγερται, διὸ βοάτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα... Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρόν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον, ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῆ ζωηφόρω Ἐγέρσει σου, Χριστός ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον μετόν ἐν τῇ ἀσπύρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετά τόν Αμωμον, τά Ευλογητάρια.

Η Υπακοή Ἦχος δ'

Τά τῆς σῆς παραδόξου Εγέρσεως, προδραμοῦσαι αι Μυροφόροι, τοῖς Αποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Οἱ Αναβαθμοὶ Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισούντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπό τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρί ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Ἁγίῳ Πνεύματι πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καί καθάρσει υψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'

- Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τά θεῖά σου ὦτα.
- Ἐπὶ τόν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστί, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα... Καί νύν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τά τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'

- Ἡ καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καί οὐδέν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.
- Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστούμεν.

Δόξα... Καί νύν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καί σοφίας, πάντα γάρ ἐν τούτῳ τά πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Τό Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον Ἐωθινόν Ζ'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν' καί τά λοιπά.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ' τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς δ', καί τῆς Σαμαρείτιδος εἰς δ'.

Κανῶν τοῦ Πάσχα Ἦχος α'

Ὡδή α' Ὁ Εἰρμός

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καί ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καί ὀφόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατός τε ἄπας καί ἀόρατος, Χριστός γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανῶν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Οὐ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.

Ὡδή α' Εἰρμός ὁ αὐτός

Θανατώσεως τόν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κιοφορήσασα Χριστόν, τόν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καί τόν κόσμον φωτίσαντα.

Αναστάντα κατιδούσα σόν Υιόν καί Θεόν, χαίροις σύν Αποστόλοις, θεοχαρίτῳτε αγνή, καί τό Χαίρε πρωτοργώ, ως πάντων χαράς, αιτία εισδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανών τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ' Θάλασσαν ἔπηξας

Ἐθνη κροτήσατε, Εβραῖοι θρηνήσατε, ὁ ζωοδότης γάρ Χριστός, τά δεσμά διέρρηξε τοῦ Ἄδου, καί νεκρούς ανέστησε, καί νόσους εθεράπευσε τῷ λόγῳ, οὗτος ἐστίν ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δούς ζωήν τοῖς πιστεύουσιν, ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαύμα παρέδειξας, τό ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μεταστρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα, καί νεκρούς ανέστησας, σημεῖον τοῦτο δευτέρον τέλεσας, Δόξα Σωτήρ τῆ ἀφάτῳ σου βουλή, δόξα τῆ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σύ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίσας, Σωτήρ μου, καί ἐκῶν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως υπείκων, καί εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τό ὕδωρ ἐζήτησας, τῆ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Θεοτοκίον

Μόνη ἐχώρησας, τόν κτίστην τόν ἴδιον, Θεογεννήτορ ἐν γαστρί, καί σαρκί ἐκύησας, ἀφράστως, καί Παρθένος ἔμεινας, μηδέν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τοῦτον αγνή, ὡς Υιόν σου καί Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, υπέρ τῆς ποιμένης σου αεῖ.

Κανών τῆς Σαμαρείτιδος Ἐχων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ θ' Ὡδή. Ἰωσήφ. Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὡδή α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καί Φαραῶ τόν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῳ, λαόν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα ὠδήν ἐπινίκιον, Ὅτι δεδόξασται.

Ὁ ταφεῖς ἐγήγερται, ἐν αὐτῷ συνήγειρε τό γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀγαλλιάσθῳ πάσα κτίσις, καί νοηταῖ σήμερον, ρανάτῳσαν νεφέλαι, δικαιοσύνην σαφῶς.

Ὁ σταυρόν ἐκούσιον, σαρκί καταδεξάμενος, τριήμερος ἀνέστης ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἄδου ταμεῖα, ζωαρχικέ Κύριε, κενώσας καί ἐξάξας, πεπεδημένας ψυχᾶς.

Τῆ μορφή ἀστράπτοντα, αἱ Μυροφόροι βλέψασαι, τόν Ἄγγελον ἐν φόβῳ, ἐκ τοῦ μνημείου υπεχώρου, τήν δέ Χριστοῦ Ἐγερσιν μαθούσαι σπεύδουσι τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τά υπερώα Κύριε, ὕδωρ ζωῆς ὑπάρχων, τῆ Σαμαρείτιδι αἰτούση, τά σά σεπτά νάματα παρέσχε, ἐπιγνούση τήν ευσπλαγχνίαν σου.

Δόξα...

Τριάς, τοῦς πίστει σε, εἰλικρινεῖ δοξάζοντας, Πάτερ, Υἱέ, καί Πνεύμα, ὡς ποιητής τῶν ὅλων σώζε, καί ἰλασμόν δώρησαι, ἡμῖν ἀμαρτημάτων ὡς υπεράγαθος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε θρόνε πύρινε, χαίρε λυχνία πάγχρυσε, χαίρε φωτός νεφέλη, χαίρε παλάτιον τοῦ Λόγου, καί νοητή τράπεζα, ἄρτον ζωῆς ἀξίως, Χριστόν βαστάσασα.

Καταβασία

Αναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρός ζωήν, καί ἐκ γῆς πρός οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατοουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε καί γή καί τά καταχθόνια, εορταζέτω γούν πάσα κτίσις τήν Έγερσιν Χριστού, εν ή εστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγίρομαι σήμερον αναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αυτός με συνδόξασον Σωτήρ, εν τή βασιλεία σου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Επί τήν ακήρατον ζωήν, επανέρχομαι σήμερον αγαθότητι, τού γεννηθέντος εκ σου, καί πάσι τοίς πέρασιν Αγνή, τό φέγγος αστράψαντος.

Θεόν όν εκύησας σαρκί, εκ νεκρών καθώς είπεν εξεγειρόμενον, θεασαμένη Αγνή, χόρευε, καί τούτον, ως Θεόν, άχραντε μεγάλυνε.

Τής Μεσοπεντηκοστής

Εστερεώθη η καρδιά μου

Μή τήν κατ' όπιν κρίσιν κρίνετε Ιουδαίοι, διδάσκων έλεγεν ο Δεσπότης, ως επέστη τώ Ιερώ, καθώς γέγραπται, μεσούσης τής νομικής εορτής.

Μή τήν κατ' όπιν κρίσιν κρίνετε' Ιουδαίοι, Χριστός γάρ ήλθεν, όν περ εκάλουν οι Προφήται, εκ Σιών ελευσόμενον, καί κόσμον ανακαλούμενον.

Ει καί τοίς λόγοις ου πιστεύετε Ιουδαίοι, τοίς έργοις πείσθητε τού Δεσπότη, τί πλανάσθε αθετούντες τόν άγιον, όν έγγραψεν εν τώ νόμω Μωσής;

Θεοτοκίον

Εις τής Τριάδος ών, γενόμενος σάρξ ωράθης, ου τρέψας Κύριε τήν ουσίαν, ουδέ φλέξας τής τεκούσης τήν άφθονον γαστέρα, Θεός ών όλως καί πύρ.

Τής Σαμαρείτιδος

Ο Ειρμός

Εστερεώθη η καρδιά μου εν Κυρίω, τώ διδόντι ευχήν τώ ευχομένω, ότι τόξον δυνατόν ησθένησε, καί οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Εθελουσίως επί ξύλου υψώθης Λόγε, καί ορώσαι ερρήγνυντο αι πέτραι, καί η κτίσις εκλονείτο άπασα, καί νεκροί εκ τών τάφων, ως ύπνου εξηγείροντο.

Μετά ψυχής σε προς τόν Άδην ελθόντα Λόγε, κατιδούσαι πάσαι ψυχαί δικαίων, αιωνίων δεσμών απελύοντο, ανυμνολογούσαι, τήν υπέρ νούν δυναστείαν σου.

Τί εκθαμβείσθε; τί εν τάφω υμείς ζητείτε, μετά μύρων Γυναίκες τόν Δεσπότην, εξηγέρθη, καί κόσμον συνήγειρεν Άγγελος αστράπτων, ταίς Μυροφόροις εφθέγγετο.

Ζωή υπάρχων, καί πηγή τής αθανασίας, εκαθέσθη προς τή πηγή, Οικτίρμον, καί τών σών αιτησαμένην, έπλησας, πανσόφων ναμάτων Σαμαρείτιν υμνούσάν σε.

Δόξα...

Είς επί πάντων εν Τριάδι Θεός υμνείται, ο Πατήρ, καί ο Υιός καί θειον Πνεύμα, φόβω όν δοξάζει ουρανών τά τάγματα, τρανώς εκβοώντα Άγιος, Άγιος, Άγιος εί εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ανερμηγεύτως συλλαβούσα εν τή γαστρί σου, τόν τών όλων Θεόν Παρθενομήτορ, υπέρ έννοιαν καί λόγον τέτοκας, μείνασα παρθένος, ως πρό τού τόκου Θεόνυμφε.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ

τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

**Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς εν τῷ Σταυρῷ**

Τῆς εορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ο τῶν απάντων Ποιητῆς καί Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ο Θεός, Δεῦτε καί ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας, ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καί πιστῶς εκβώμεν, τοὺς οικτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν, σύ γάρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος Ὅμοιον

Αγαλλιάσθω ουρανός, χορευέτω τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστός εκ Παρθένου, ἐπιφανείς ως ἄνθρωπος ἐρρύσατο φθοράς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, θαύμασιν ἐκλάμπας δέ, γυναικί Σαμαρείτιδι ὕδωρ αἰῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν ἰαμάτων, ως μόνος ἀθάνατος.

Δόξα... Καί νῦν...

Τῆς Μεσοπεντηκοστής Ὅμοιον

Ο τῆς σοφίας χορηγός καί Δεσπότης, τῆς εορτῆς τῆς νομικῆς ἐπιστάσης, ἐν ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασιν, Ἐρχεσθε οἱ διψῶντες, πίετε τοῦ νάματος, οὐ ἐγώ νῦν παρέχω, δι' οὐ ζωῆς ἐνθέου καί τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ο θεηγόρος Ἀββακούμ, σπῆτω μεθ' ἡμῶν καί δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσιῶς λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ως διανοίξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βροτός δέ, ἀμνός προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ως ἀγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καί ως Θεός ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ο εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος Χριστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καί αὐθις εκ τοῦ τάφου ὠραίως, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Ο θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸ τῆς σκιῶδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν, ο λαός δέ τοῦ Θεοῦ ο ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ορώντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Ο διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται εκ σοῦ, καί θανάτῳ, τῷ οικίῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον σήμερον, καί κατηύγασε πάντας, ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ὦν ἀπεκύησας Χριστόν, ὠραιοτάτως εκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἀγνή καθορώσα, ἡ καλὴ καί ἄμωμος, ἐν γυναιξίν ὠραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα, δόξαζε.

**Τῆς Μεσοπεντηκοστής
Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ**

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ελθεῖν, ο δέ Μεσσίας Χριστός ἐστι παράνομος, τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καί μαρτυρεῖ ἅ αὐτός ποιεῖ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, παράλυτον λόγῳ συνέσφιγξε.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανάσθε πάντες ὑμεῖς, Ἐβραῖοι ἄνομοι, ὄντως γάρ ἤλθε, Χριστός καί πάντας ἐφώτισε, καί ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλά σημεῖα καί τεράστια, καί μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὄντως ζωὴν.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ὑμῖν, καί πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός, ὑμεῖς περιτέμνετε, καί ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησίν, ἐμοὶ δέ τί ἐγκαλεῖτε λοιπὸν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον;

Θεοτοκίον

Η εν γαστρί σου τόν Θεόν, απεριγράπτως χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομήτορ αγνή, μή παύση πρεσβεύουσα υπέρ ημών, όπως διά σου ρυσθώμεν τών περιστάσεων, πρὸς σέ γάρ αεί καταφεύγομεν.

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ο Ειρμός

Εισακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου καί ε φοβήθην, κατενόησα τά έργα σου καί εξέ στην, ότι τῆς σῆς αινέσεως πλήρης η γή.

Οι ουρανοί ευφραινέσθωσαν, εορταζέτω η κτίσις πάσα, εξεγήγερται ο Κύριος καί εφάνη, πάσι τοῖς σοφοῖς Αποστόλοις αυτού.

Κατεπόθη σου θάνατε, η δυναστεία, Χριστού θανέντος, οι νεκροί ως εκ θαλάμων, τή Εγέρσει τούτου, εκ τών τάφων προήλθοσαν.

Τί θρηνεῖτε ὡ γύναια; τί μετά μύρων επιζητεῖτε τόν θάνατον, εγήγερται, καθώς εἶπεν, ἔφη Μυροφόροις ο Ἄγγελος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, αιτησαμένη παρέσχεσ ὕδωρ τήν ἐπίγνωσιν τού κράτους σου, ὅθεν εις αἰώνας, ου διψά ανυμνούσά σε.

Δόξα...

Ω Τριάς υπερούσιε, Πάτερ, καί Λόγε καί θεῖον Πνεῦμα, ομοδύναμε, συνάναρχε, σώσον ημάς πάντας, τούς πιστῶς ανυμνούντάς σε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ακατάφλεκτον βάτον σε, ο νομοθέτης ἑώρα πάλαι, Δανιήλ δέ ὅρος ἅγιον κατενόει, μόνη Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία

Επί τῆς θείας φυλακῆς, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καί ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πάσι ζωῆν ανατέλλοντα.

Τήν ἀμετρόν σου ευσπλαγχνίαν, οι ταῖς τού Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρὸς τό φῶς ηπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτούντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ εκ τού μηνήματος, ως νυμφίῳ, καί συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου

Ο αὐτός

Φωτίζεται θεῖαις ακτίσι, καί ζωηφόροις ταῖς τῆς Αναστάσεως τού Υιού σου, Θεομήτορ ἀχραντε, καί χαρμονῆς ἐμπίπλεται, τών ευσεβῶν η Ομήγουρις.

Ουκ ἠνοιξας πύλας Παρθένου, εν τῷ σαρκούσθαι μηνήματος ουκ ἔλυσας τās σφραγίδας, Βασιλεύ τῆς κτίσεως, ὅθεν εξαναστάντα σε, θεασαμένη ηγάλλετο.

Τῆς Μεσοπεντηκοστής

Κύριε, ο Θεός ημών

Θαύμασι κατελάμπρυνας τούς Αποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τούς Μαθητάς, εν παντί τῷ κόσμῳ δοξάσας Σωτήρ ημών, καί δούς αυτοῖς τήν βασιλείαν σου.

Ἄπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τά πέρατα, θαύμασι καί διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καί ποικίλοις τρόποις τόν λόγον κηρύξαντες Χριστέ Σωτήρ τῆς βασιλείας σου.

Αίνεσιν αναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου, ὕμνον σοι δέ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς οφθέντι, καί κόσμον φωτίσαντι, καί τόν Ἀδὰμ ανακαλέσαντι.

Θεοτοκίον

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία τράπεζα, ἔχουσα τόν ουράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντός Θεογεννήτωρ τροφεύς.

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ὁ Εἰρμός

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τό φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ, τό πνεύμά μου ὀρθρίζει, καί ὑμνεῖ σε, σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

Τό μνήμά σου τό ἅγιον, καταλαβούσαι ὄρθρῳ, αἱ Μυροφόροι, ἐξαστράπτοντα κατείδον νεανίαν, καί ἐνεθαμβήθησαν, τὴν σὴν διδασκόμεναι, θεῖαν Ἐγερσιν Χριστέ.

Ὁ θάνατος νενέκρωται, ὁ Ἄδης ηχηλώπιται, οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθησαν, Χριστοῦ τῇ Ἀναστάσει, Ἀγαλλιασώμεθα καί χεῖρας κροτήσωμεν, εορτάζοντες φαιδρώς.

Ἀπόστολοι σκιρτήσατε, καί Ἄγγελοι χορεύσατε, οἱ γηγενεῖς πάντες ἀγάλλεσθε, ὁ Κύριος ἀνέστη, φθορά ἐξωστράκιται, καί ἡ λύπη πέπταται, καί χορεῦει ὁ Ἀδὰμ.

Πηγὴ ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως, καί ἐπιγνώσεως δεδώρησαι, γυναικί αἰτησάση, πάλαι Σαμαρείτιδι, διό ἀνυμνούμέν σου, τοὺς ἀφάτους οἰκιρμούς.

Δόξα...

Μονάδα τρισυπόστατον, Τριάδα Ὁμοούσιον, Πατέρα, Λόγον, καί Πνεῦμα ἅγιον, ἀμέριστον τῇ φύσει, Θεόν ἓνα σέβομεν, ποι ἡτὴν καί Κύριον, καί Δεσπότην τοῦ παντός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σέ πύλην ἀδιόδευτον, καί χώραν ἀγεώρητον, καί κιβωτόν τό Μάννα φέρουσαν, καί στάμνον καί λυχνίαν, καί θυμιατήριον τοῦ αἴλου ἀνθρακος, ὀνομάζομεν Ἀγνή.

Καταβασία

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καί ἀντὶ μύρου τόν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τά σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καί ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σώτέρ μου τό ζῶν τε καί ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τόν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Ἀνήκται τό πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καί φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἀχράντου γαστρὸς πρὸς τὴν ἀφθαρτον, καί αἰδῖον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς ὁ λαγὸς σου Ἀγνή, κατελθὼν καί οἰκήσας, καί σαρκωθείς ὑπὲρ νοῦν καί συνήγειρεν, εαυτῷ τόν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστής

Ὡς ὕδατα θαλάσσης

Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα ανήλθες Ἰησοῦ, καί ἐδίδασκες, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦς ὄχλους, τόν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς εορτῆς μεσοῦσης, ὡς Ἰωάννης βοά.

Τό ἔργον τοῦ Πατρός ἐτελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοῦς λόγους σου, ἰάσεις τελῶν Σωτήρ καί σημεῖα, Παράλυτον ἀνορθῶν, λεπρούς καθαίρων, καί τοῦς νεκρούς ἀνιστῶν.

Ὁ ἀναρχος Υἱός ἀρχή γέγονε, λαβῶν τό καθημάς ἐνηθρώπησε, καί μέσον τῆς εορτῆς ἐδίδασκε, λέγων, Προσδράμετε τή πηγῇ τῆ ἀενάω, ζῶνῃ ἀρύσασθαι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνούμέν σε, Παρθένον καί Μητέρα δοξάζομεν, σέ μόνην ἀγνή Θεόνυμφε Κόρη, ἐκ σοῦ γάρ ὄντως Θεός ἐσαρκώθη, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ὁ Εἰρμός

Μή καταποντισιάτω με καταιγίς ὕδατος, μηδέ καταπιέτω με βυθός, ἀπέρριμμαί γάρ εἰς βάθη, καρδίας θαλάσσης, τῶν κακῶν μου, διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωνάς, Ἀναβήτη ἐκ φθοράς ἡ ζωῇ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός ἡμῶν.

Σταυρῷ σε οἱ παράνομοι, Ἰησοῦ ἤλωσαν, καί λόγῃ ἐξεκέντησαν Χριστέ, καί Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων σε κηδεύει, ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ, ἐξ οὐ μετὰ δόξης ἐξαναστάς, συνανέστησας Σωτήρ, πάσαν κτίσιν ὑμνούσαν τό κράτος σου.

Μοχλοῦς καί πύλας Δέσποτα, δυνατῶς ἐθραυσας τοῦ Ἄδου, καί ἀνέστης ὡς Θεός, καί ὑπαντήσας, τό Χαίρε προσεῖπας ταῖς Γυναιξί, καί ταύτας εἰπείν ἐξαπέστειλας Μαθηταῖς, Ἐξηγήγερται ὁ ζῶν, καί ὠράθη φωτίζων τὰ πέρατα.

Τί κλαίετε; τί φέρετε ὡς θνητῷ Γύναια τὰ ἰ μύρα; ἐξηγέρθη ὁ Χριστός, ἐβόα πάλοι ἀστράπτων μεγάλως, ὁ φανείς νεανίας, κενάς τὰς σινδόνας καταλιπῶν, ἀπελθούσαι τοῖς αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε φίλοις τήν Ἐγερσιν.

Ρεῖθρον ὑπάρχων Κύριε, τῆς ζωῆς ἀφθονον, καί ἀβυσσος ἐλέους ἀγαθῆ Ὀδοιπορήσας καθέζη, πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καί τῆ Σαμαρείτιδι ἐκβοάς, Δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβης ἀφέσεως νάματα.

Δόξα...

Υμνῶ Πατέρα ἀναρχον, καί Υἱόν σύνθρονον καί Πνεῦμα ὁμοούσιον πιστώως, μίαν οὐσίαν, καί φύσιν καί δόξαν, καί μίαν βασιλείαν, Θεόν τῶν ἀπάντων καί ποιητήν, συνοχέα τοῦ παντός, μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένον μόνην τίκτουσαν, καί νηδύν ἀφθονον τηρήσασαν, ὑμνούμέν σε Ἀγνή θρόνον Κυρίου, καί πύλην καί ὄρος, καί νοητήν λυχνίαν, νυμφῶνα ολόφωτον τοῦ Θεοῦ, καί σκηνήν δόξης σαφῶς, κιβωτόν τε καί στάμνον καί τράπεζαν.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος

Ἦχος πλ. δ'

Πίστει ἐλθούσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρείτις θεάσατο, τό τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ὡ ποτισθεῖσα δασιλῶς βασιλείαν τήν ἀνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰδιδίμος.

Ὁ Οἶκος

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα, πῶς γυναικί ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὁ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συναξας, ὁ

Πατρί καί τώ Πνεύματι σύνθρονος, ήλθε γάρ εκζητών τήν εικόνα αυτού, αιωνίως, ως αοίδιμος.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα Κυριακή πέμπτη από τού Πάσχα, τήν τής Σαμαρείτιδος εορτήν εορτάζομεν.

Στίχοι

- Ὑδωρ λαβεῖν ελθούσα τό φθαρτόν, γύναι,
- Τό ζών απαντλεῖς, ὡ ρύπουσ ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τής σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Παῖδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἀνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά Πάθους τό θνητόν, ἀφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Γυναῖκες μετά μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὄν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζώντα Θεόν, καί Πάσχα τό μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἀλλης βιοτήs, τής αιωνίου ἀπαρχήν, καί σκιρτώντες υμνούμεν τόν αἰτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν καί υπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καί πανέορτος, αὐτή η σωτήριος, νύξ καί φωταυγῆs, τής λαμπροφόρου ημέρας τής ἐγέρσεως, οὔσα προάγγελος, εν ἡ τό ἀχρονον φῶς, εκ τάφου σωματικῶς, πάσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου

Ὁ αὐτός

Νεκρώσας ο Υἱός σου τόν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πάσι τοῖς θνητοῖς, τήν διαμενουσαν ζωήν, εις αἰώνας αἰώνων δεδώρηται, ο μόνος ευλογητός τών πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ὁ πάσης βασιλεύων τής κτίσεως, γενόμενος ἀνθρωπος, ὠκησε τήν σήν, θεοχαρίτῳτε νηδύν, καί σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ημάς, ως παντοδύναμος.

Τῆς Μεσοπεντηκοστήs

Τών Χαλδαίων η κάμιнос

Σαρκικῶς εκοπίασας, η ἀνάπαυσις πάντων, εκουσίως ἐδίψησας, η πηγῆ τών θαυμάτων, τό ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τό ζών, Ἰησοῦ ἀπαγγελιάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναϊκί προσωμίλεις, διελέγχων τήν ἀνοιαν, τών ἀνόμων Εβραίων, η μὲν γάρ ἐπίστευσεν Υἱόν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δέ ἠρνήσαντο.

Οἱ τόν ἄρτον ἐσθίοντες, τής σαρκός τού Κυρίου, καί τό αἶμα λαμβάνοντες, τής πλευράs τού Δεσπότου καινότητι Πνεύματος πολιτευσώμεθα, ζώντες τῆ χάριτι.

Θεοτοκίον

Εν γαστρῖ σου ἐχώρησας, τόν ἀχώρητον Λόγον, εκ μαζών σου ἐθήλασας, τού κόσμου τόν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τόν ποιητήν τού παντός, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ὁ Εἰρμός

Μή παραδώης ημάς εις τέλος, διά τό ὄνομά σου καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή ἀποστήσης τό ἔλεός σου ἀφ' ημών, Κύριε ο Θεός τών Πατέρων ημών, ο υπερυψούμενος εις τούς αἰώνας.

Μετά ανόμων, Χριστέ οικτίρμον, εκών κατελογίσθης, καιρώ τού θείου Πάθους, και ταύτα βλέπουσα εσείετο η γή, και πέτραι παντουργώ νεύματι ερρήγνυντο, ακατάληπτε, και ανίσταντο νεκροί οι απ' αιώνος.

Μετά ψυχής καταβάς, εις μέρη κατώτερα τού Άδου, εξήγες εν ανδρεία δεσμίους άπαντας, ούς εκ τού αιώνος θάνατος είχεν, ο πικρός τύραννος, εκβωώντάς σοι Χριστέ ο Θεός, Δόξα σου τή φρικτή οικονομία.

Μετά νεκρών τί υμείς ζητείτε, τόν ζώντα εις αιώνας; ηγέρθη, καθώς είπεν, ιδού ως βλέπετε κενάι αι σινδόνες, κενός ο τάφος, ο φανείς έλεγε, Γυναίξί νεανίας, σπουδή άπιτε, είπατε τοίς, Αποστόλοις.

Ύδωρ υπάρχεις ζωής, εβόα Χριστώ η Σαμαρείτις, πότισον ούν με Λόγε διψώσαν πάντοτε, σου τήν θείαν Χάριν, όπως μηκέτι Ιησού Κύριε, αγνωσίας κρατώμαι αυχμώ, αλλά κηρύττω σου τά μεγαλεία.

Δόξα...

Πατέρα και τόν Υιόν, και θείον υμνολογούμεν Πνεύμα, αμέριστον Τριάδα, φύσει υπάρχουσαν, μεριστήν προσώποις, μίαν ουσίαν συμφυή, άναρχον, ποιητήν τού παντός και Θεόν, όν πάσαι ουρανών υμνούσι τάξεις.

Και νύν... Θεοτοκίον

Μετά λοχείαν φρικτήν, παρθένος αγνή διεφυλάχθης, αγία Θεοτόκε, διό σε άπασαι, Αγγέλων χορείαι, και τών ανθρωπών γενεαί άπασαι, ασιγήτοις ανυμνούσι φωναίς χωρίον, καθαρόν τού αχωρήτου.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς και κυρία, εορτών εορτή, και πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού καινού τής αμπέλου γεννήματος, τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής Εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών, και ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών, βορρα, και και θαλάσσης, και εώας τά τέκνα σου, εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε, και Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε, και υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, και σε ευλογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ήλθε διά σου εις τόν κόσμον ο κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, και τήν γαστέρα τού Άδου διαρρήξας θνητοίς, τήν Ανάστασιν ημίν εδωρήσατο, διό ευλογούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Όλον καθελών τού θανάτου τό κράτος, ο Υιός σου Παρθένε, εν τή αυτού Αναστάσει, ως Θεός κραταιός, συνανύψωσεν ημάς, και εθέωσε, διό ανυμνούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Τής Μεσοπεντηκοστής

Άγγελοι και ουρανοί

Δεύτε ίδετε λαοί, τόν επί θρόνου δόξης καθεζόμενον, υπό λαών ανόμων βλασφημούμενον, και ιδόντες, υμνείτε, τόν εν Προφήταις Μεσσίαν προρρηθέντα.

Σύ εί όντως ο Χριστός, ο εις τόν κόσμον τούτον προερχόμενος, εξ ού η σωτηρία, καί η άφεσις τών πατρών σφαλμάτων, σύ η όντως ζωή, τών σοί πεπιστευκότων.

Η Σοφία τού Θεού, τής εορτής μεσούσης καθώς γέγραπται, τώ ιερώ επέστη καί εδίδασκεν, Ότι όντως αυτός ήν, ο Μεσσίας Χριστός, δι' ού η σωτηρία.

Θεοτοκίον

Πώς εγέννησας ειπέ, τόν εκ Πατρός αχρόνως προεκλάμψαντα, καί σύν αγίω Πνεύματι ανυμνούμενον; ή ως οίδεν Ο μόνος ευδοκήσας εκ σου, τεχθήναι Θεοτόκε.

Τής Σαμαρείτιδος

Ο Ειρμός

Τά σύμπαντα Δέσποτα τή σή σοφία συνεστή σω, γής δέ πάλιν ήδρασας, ως οίδας τόν πυθμένα, τή βάσει πηξάμενος επί υδάτων, διό πάντες βοώμεν αναμέλποντες, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου, απαύστως τόν Κύριον.

Θάνατον υπέμεινας, μόνε θάνατε βουλήσει, Άδην ηχηλώτευσας, πύλας χαλκάς συνέτριψας βασιλεύ ουράνιε, καί αφείλες δεσμίους, απ' αιώνος εκείσε χρηματίζοντας, ανυμνούντας απαύστως, τό κράτος τής σής αγαθότητος.

Υψώθης μακρόθυμε, εθελουσίως επί ξύλου, καί πέτραι εσχίσθησαν, καί ήλιος εσβέσθη, ναού διερράγη, καί η καί τό καταπέτασμα του ή εσαλεύθη, καί ετρόμαξεν ο παγγέλαστος Άδης, καί πάντας δεσμίους απέλυσε.

Επέφανες Κύριε, τοίς εν τώ σκότει καθημένοις, φώς υπάρχων άδυτον, καί ζωή τών απάντων, διό σε ως έβλεψε, τών δικαίων ο δήμος, ανεσκήρτησε Λόγε, καί ανεβόησεν, Ήλθες πάντας δεσμών απολύσαι, υμνούμεν τό κράτος σου.

Πλησίον εκάθισας πηγής, εν ώρα Σώτερ έκτη, καί τή Σαμαρείτιδι, ύδωρ τό ζών παρέσχες καί γνώσεωςνάματα, διά πολλήν ευσπλαγχνίαν, μεθ' ής πάντες βοώμεν αναμέλποντες, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου, απαύστως τόν Κύριον.

Δόξα...

Πατέρα προάναρχον, Υιόν συνάναρχον υμνούμεν Πνεύμα το άγιον, Θεόν ένα τά τρία, ασύγχυτον, άτμητον, δημιουργόν τών απάντων, ομοδύναμον κράτος αυτεξούσιον, καί βοώμεν, Ευλογείτε τά έργα Κυρίου, απαύστως τόν Κύριον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Άνθρακι καθαίρεται, ο Ησαΐας προκηρύπτων, τόν νοητόν άνθρακα σαρκούμενον Παρθένε, εκ σου υπέρ έννοϊαν, καταφλέγοντα πάντων τών βροτών τά υλώδη αμαρτήματα, καί θεούντα δι' οίκτον, τήν φύσιν ημών παναμώμητε.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου, επί σε ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας! ώ φίλης! ώ γλυκυτάτης σου φωνής! μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω, έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχέιν, εν τή ανεσπέρω, ημέρα τής βασιλείας σου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Συμφώνως Παρθένε, σέ μακαρίζομεν πιστοί, Χαίρε πύλη Κυρίου, χαίρε πόλις έμψυχε, χαίρε, δι' ής ημίν έλαμψε, σήμερον φώς τού εκ σου τεχθέντος, τής εκ νεκρών αναστάσεως.

Ευφραίνου, αγάλλου, η θεία πύλη τού φωτός, ο γάρ δύνας εν τάφω, Ιησούς ανέτειλε, λάμψας ηλίου φαιδρότερον, και τούς πιστούς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τής Μεσοπεντηκοστής

Αλλότριον τών μητέρων

Τής εορτής μεσαζούσης τών Ιουδαίων, ανήλθες ο Σωτήρ μου επί τό ιερόν σου, και εδίδασκες πάντας, εθαύμαζον δέ Ιουδαίοι, και πόθεν ούτος οίδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; έλεγον.

Ίαματα χαρισμάτων ο λυτρωτής μου, πηγάζων επετέλει, τέρατα και σημεία, φυγαδεύων τās νόσους, ιώμενος τούς ασθενούντας, αλλ' Ιουδαίοι εξεμαίνοντο, τώ πλήθει τών θαυμάτων αυτού.

Ο σαρκικός Ιουδαίος κατά τήν σάρκα, νοών τά γεγραμμένα, τώ γράμματι προσπιταίει αντιπίπτει δέ πάλιν, τώ Πνεύματι τής αληθείας, ημείς δέ τούτον παρωσάμενοι, φρονώμεν τά τού Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Εχώρησας εν γαστρί σου Παρθενομήτορ, τόν ένα τής Τριάδος, Χριστόν τόν Ζωοδότην, όν υμνει πάσα κτίσις, και τρέμουσιν οι άνω θρόνοι, αυτόν δυσώπει παμμακάριστε, σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Τής Σαμαρείτιδος

Ο Ειρμός

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, καθείλε γάρ δυνάστας από θρόνων, και ύψωσε τα πεινούς ο Θεός τού Ισραήλ, εν οίς επεσκέψατο ημάς, ανατολή εξ ύψους, και κατεύθυνεν ημάς εις οδόν ειρήνης.

Ιδού καθωράθη, η ζωή πάντων Χριστός, κρεμάμενος εν ξύλω εκουσίως, και ταύτα βλέπουσα γή εσαλεύθη, και πολλά Αγίων ηγέρθη εμφανών, σώματα κοιμηθέντων και τό δεσμοπήριον Άδου εσαλεύθη.

Ωραίος εκ τάφου, ως νυμφίος εκ παστού, πεπόρευσαι, θανάτου καταλύσας, τήν τυραννίδα Χριστέ, και τού Άδου τούς μοχλούς, συντρίψας δυνάμει θεϊκή, και τής Εγέρσεώς σου, τώ φωτί τώ νοητώ, καταυγάσας κόσμον.

Στησώμεθα πάντες νύν χορούς πνευματικούς και κράζωμεν, ο Κύριος ανέστη, αγαλλιάσθω η γή, ευφραινέσθω, ουρανός νεφέλαι ρανάτωσαν ημίν, δικαιοσύνης όμβρους εορτάζουσι φαιδρώς και Χριστόν υμνούσιν.

Η ζωή τών ζώντων, η πηγή τών αγαθών, ο Κύριος πλουσίως, επιρραίνων διδαχάς, εκβοά τή γυναικί, Παράσχου μοι ύδωρ τού πιείν, όπως σοι δώσω ύδωρ, τών αμαρτημάτων σου, τās πηγάς ζηραίνον.

Δόξα...

Φώς έν αμερίστως, η τρισήλιος μονάς, Ο άναρχος Πατήρ, Υιός, και Πνεύμα θεότης μία ζωή και τών όλων ποιητής, Αυτόν ανυμνήσωμεν πιστοί, μετά τών ασωμάτων, τρισαγίοις άσμασιν ιερολογούντες.

Και νύν... Θεοτοκίον

Φωτός γενομένη, οικητήριον Αγνή, καταύγασον τās κόρας τής ψυχής μου, αμαυρωθείσας πολλαίς, μεθοδείαις τού εχθρού, και βλέψαι αξίωσον τρανώς, τό αναλάμψαν φέγγος, εκ σου υπέρ έννοιαν, καθαρά καρδία.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νύν και αγάλλου, Σιών, σύ δέ, αγνή, τέρπου, Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Τό, Άγιος Κύριος ο Θεός ημών γ'

Εξαποστειλάριον τού Πάσχα

Ήχος β'

Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τρι ήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ φθοράς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Έτερον τής Σαμαρείτιδος

Γυναίκες ακουτίσθητε

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καί γυναικί ομιλήσας, εζήτεις ύδωρ τού πιείν, ο εκ πέτρας ακροτόμου πηγάσας ύδωρ, Εβραίοις, ήν πρός πίστιν σήν έλαβες, καί νύν ζωής απολαύει, εν ουρανοίς αιωνίως.

Τής Μεσοπεντηκοστής Όμοιον

Μεσούσης παραγένονας, τής εορτής φιλόνηρωπε, εν ιερώ καί ελάλεις, Οι δίψης έμπλεοι πρός με, έλθετε καί αρύσασθε, ύδωρ ζών καί αλλόμενον, δι' ου τρυφής καί χάριτος, ζωής τε τής αθανάτου, επαπολαύσετε πάντες.

Εις τούς Αίνους

Ιστώμεν Στίχ. η', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα ζ', καί τής Σαμαρείτιδος β'.

Στιχηρά Αναστάσιμα Ήχος δ'

Ο σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

Εν τώ σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, εν δέ τή Εγέρσει σου, χαράς τα πάντα επλήρωσας, διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Τώ σώ Σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, Οδήγησον ημάς επι τήν αλήθειάν σου, καί ρύσαι ημάς, τών παγίδων τού εχθρού, ο αναστάς εκ τών νεκρών, ανάστησον ημάς πεσόντας τή αμαρτία, εκτείνας τήν χείρά σου, φιλόνηρωπε Κύριε, τή πρεσβεία τών Αγίων σου.

Τών Πατρικών σου κόλπων, μή χωρισθείς μονογενές Λόγε τού Θεού, ήλθες επί γής διά φιλόνηρωπιαν, άνθρωπος γενόμενος ατρέπτως, καί Σταυρόν καί θάνατον υπέμεινας σαρκί, ο απαθής τή θεότητι, αναστάς δέ εκ νεκρών αθανασίαν παρέσχες τώ γένει τών ανθρωπών, ως μόνος παντοδύναμος.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ημίν αθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ, καί εν τάφω ώκησας, ίνα ημάς τού άδου ελευθερώσης, συναναστήσας εαυτώ, παθών, μέν ως άνθρωπος, αλλ' αναστάς ως Θεός. Διά τούτο βοώμεν. Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλόνηρωπε.

Πέτραι εσχίσθησαν Σωτήρ, ότε εν τώ Κρανίω ο Σταυρός σου επάγη, έφριξαν άδου πυλωροί, ότε εν τώ μνημείω ως θνητός κατετέθης, καί γάρ του θανάτου καταργήσας τήν ισχύν, τοίς τεθνεώσι πάσιν αφθαρσίαν παρέσχες, τή Αναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρά Ιδιόμελα τής Σαμαρείτιδος

Ήχος γ

Στίχ. Έντεινε καί κατευοδού καί βασίλευε ένεκεν αληθείας καί πραυτήτος καί δικαιοσύνης.

Αγαλλιάσθω σήμερον παιδρώς, ο ουρανός καί η γή, ότι Χριστός πεφανέρωται, σαρκούμενος ως άνθρωπος, ίνα τόν Αδάμ εξάρη εκ κατάρας παγγενή, καί θαυμαστούται θαύμασιν, εν Σαμαρεία προσοφικόμενος, γυναικί δέ παρέστη, ύδωρ ζητών, ο νεφέλης ύδασι περιβαλλόμενος, διό πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν, τόν δι' ημάς εκουσίως πτωχεύσαντα, ευσπλάγχνω βουλή.

Ήχος πλ. β'

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην, καί εμίσησας ανομίαν διά τούτο έχρισέν σε ο Θεός ο Θεός σου

έλαιον αγαλλιάσεως παρά τούς μετόχους σου.

Τάδε λέγει Κύριος τῆ Σαμαρείτιδι, Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Δόξα... Ἦχος ο αὐτός

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτηε ὕδωρ παρά γυναικὸς Σαμαρείτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσηγορίας, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκεῖαις προσρήσεσι, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος, ὃ καὶ λαβούσα, τοῖς πάσιν ἐκήρυξεν εἰπούσα, Δεῦτε, ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνῶστην καὶ Θεόν, παραγενόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠγαλῶνται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα ἐξωποιοήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βώμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις

Εἰς τὴν α' Ὁραν, τὸ Εὐθινόν.

Ἦχος βαρύς

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρῶϊ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἐστῆκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν, ὑφ' οὗ πού τίθεται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς; ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς οἰκτιροῦσιν, καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς, Μεθῶν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες ἀνυμνούμεν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου

Ἦχος δ'

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἀποικὸς, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν, ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεόν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθάνατε, καμὲ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σε, Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὅντως ἀνέστη ὁ Χριστὸς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τάφος παράνομοι, τὰ γὰρ ἐντάφια αὐτοῦ καταλιπὼν ἀνέστη τριήμερος, ὁ λίθος ἐσφράγιστο, καὶ πρὸ τοῦ τάφου φύλακες περιίσταντο, ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, ὁ θάνατος τέθνηκε, Πιστεύσατε οὖν σὺν ἡμῖν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ οραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Μεσοπεντηκοστής, Ὠδὴ γ', καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ὠδὴ ζ'.

Ἀπόστολον καὶ Ευαγγέλιον τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοινωνικόν

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς υψίστοις. Ἀλληλούϊα.

p52top

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς τῆς ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστής γ'
Ἦχος πλ. α' Χαίροις ασκητικῶν

Ωφθη φωτοφανῆς καί τερπνῆ, τῆς τοῦ Σωτήρος Αναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωρούσα κόσμον, θείαις χάρισι, Χριστοῦ τῆς Εγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς αφθαρσίας, απαστράπτει τὰ σύμβολα, καί προδείκνυσι, τὴν εἰς ὕψος Ανάληψιν, φαίνει τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστής τῆς πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν, διὸ καί παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καί μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς εορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς ευσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοά, οἱ διψῶντες δεύτε, καί ἀρύσασθε, πηγῆ συμπαθείας γάρ, καί ἐλέους τό πέλαγος, αὐτός υπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἀφεισιν, πλύνει πταισμάτα, καί καθαίρει νοσήματα, σώζει τοὺς τὴν Ανάστασιν, αὐτοῦ εορτάζοντας, σκέπει τοὺς πτόθω τιμώντας, τὴν μετὰ δόξης Ανάληψιν, αὐτοῦ καί παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην καί μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ εσθηκῶς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός τε καί Κύριος, Θεός γάρ υπῆρχε φύσει, κἀν δι' ἡμᾶς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος ὡφθη σώματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρρυτα ρήματα, τοῖς πᾶσι λέγων, Τὰς ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καί τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀναψύξατε, μήτις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρωποῖ, θείαν γάρ χάριν δωρούμαι, τῆς ἀθανάτου καί κρείττονος, καί τῆς βασιλείας, συμμεθέξει μοι τῷ κτίσῃ, καί δοξασθήσεται.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς πρό τοῦ Πάθους, καί τῆς ἐνδόξου Αναστάσεώς σου Κύριε, ἡς διδάσκων ἀγαθέ, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καί Φαρισαίους, καί Γραμματεῖς, καί βωῶν πρὸς αὐτούς, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ὁ τὰ πάντα πληρῶν, Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος δ' Αναστάσιμον

Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνούμεντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ανάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρείσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμη, καί τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

Κατανυκτικόν

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τό χειρόγραφον, καί τό υπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστήσαι σοι, ἀλλ' ὁ ἐχθρός ἀπατά με καί πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, υπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατὰπεμψον ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Τῆς εορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Αναστάσεως, καί θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες, τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ἡ κατὰπεμψον ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἦχος δ' Αναστάσιμον

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἰσοδὸν, καί τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι, Ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ληστήῃ ἀνοιξίας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καί πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν, Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστός ὁ Θεός τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καί ἀνάστασιν.

Κατανυκτικόν

Τήν ταπεινήν μου ψυχήν επίσκεψαι Κύριε, τήν εν αμαρτίαις τόν βιον όλον δαπανήσασαν, όν τρόπον τήν Πόρνην, δέξαι καμέ καί σώσόν με.

Μαρτυρικόν

Σήμερον τά τών Αγγέλων στρατεύματα, εν τή μνήμη τών Αθλοφόρων παραγένονε, τάς τών πιστών διανοίας φωτίσαι, καί τήν οικουμένην τή χάριτι φαιδρύναι δι' αυτών ο Θεός δυσωπούμενος, δώρησαι ημίν, τό μέγα έλεος.

Θεοτοκίον

Τείχος ακαταμάχητον ημών τών Χριστιανών, υπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε, πρός σέ γάρ καταφεύγοντες, άτρωτοι διαμένομεν, καί πάλιν αμαρτάνοντες, βοώμέν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Μεσοπεντηκοστής Ήχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Η Σοφία ο Λόγος ο τού Πατρός, ο καί δούς Αποστόλοις ρήμα Θεού, κηρύξαι τοίς πέρασι, τήν εν γή αυτού έλευσιν υπό πλάνων Εβραίων, mania υβρίζετο, δαιμονών καί πλάνος, φρικτός λοιδορούμενος, όν ανεξικάκως, πρός αυτούς ανεβόα, Μή κρίνετε άκριτον, κατ' εμού κρίσιν άνομοι, Πρός αυτόν ούν βοήσωμεν, Φιλάνθρωπε Χριστέ ο Θεός, τών πταισμάτων άφεισιν κατάπεμψον, τοίς ανυμνούσιν εν πίστει, τήν ανείκαστον δόξαν σου. (Δίς)

Εις τούς Αίνο υς Στιχηρά τής Οκτωήχου Ήχος δ' Αναστάσιμον

Ο Σταυρόν υπομείνας καί θάνατον καί αναστάς εκ τών νεκρών, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Πρόβατον ειμί τής λογικής σου ποιμήνης, καί πρός σέ καταφεύγω τόν ποιμένα τόν καλόν, ζητησόν με τόν, πλανηθέντα ο Θεός, καί ελέησόν με.

Μαρτυρικόν

Τίς ουκ εξίσταται ορών, άγιοι Μάρτυρες τόν αγώνα τόν καλόν, όν ηγωνίσασθε; πώς εν σώματι όντες, τόν ασώματον εχθρόν ενικήσατε, Χριστόν ομολογήσαντες, καί Σταυρώ σπλισάμενοι, όθεν επαξίως ανεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καί βαρβάρων πολέμοι, Απαύστως πρεσβεύσατε, σωθήναι τας ψυχάς υμών.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Μεσούσης τής εορτής τού Πάσχα, εν τώ ναώ ανήλθες τού Ιερού ο Σωτήρ ημών, καί στάς εν μέσω τού όχλου, edιδασκες αυτούς παρηρησία καί έλεγες, Εγώ ειμι τό φώς τού κόσμου, ακολουθών ο εμοι, ου μή περιπατήσει εν τή σκοτία, αλλ' έξει τό φώς τής αθανάτου ζωής.

Στιχηρά Προσόμοια Ήχος β' Οίκος τού Εφραθά

Κλίνας τούς ουρανούς, κατήλθες ο Σωτήρ μου, καί σάρκα εκ Παρθένου, δίχα τροπής υπέδυσ πηγάζων μοι τήν άφεισιν.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών...

Όλος εν τώ Θεώ, ο λόγος σύ υπάρχων, ολλύμενόν με θέλων, εξάραι τών πταισμάτων ενούσαί μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τής συναγωγής σου...

Σύ εί Παμβασιλεύ, σοφία η μεγάλη, δι' ού Πατήρ τόν κόσμον, εποίησε πανσόφως, σύν τώ αγίω Πνεύματι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Καθαρθώμεν εννοιών τούς κευθμώνας, καί ψυχικές λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καί τήν ζωήν

κατίδωμεν Χριστόν, εν Ιερῷ αφικόμενον, υπερβολή αγαθότητος, ίνα τόν εχθρόν θριαμβεύση, και σώση τό γένος ημών, διά Πάθους Σταυρού και τής Αναστάσεως, προς όν βοήσωμεν, Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

[p53top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Μεσοπεντηκοστής Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Ο ποιητής τών απάντων, και τής ζωής χορηγός, ο τώ Πατρί τώ θείω συναϊδιος Λόγος, εκών εκ τής Παρθένου, σάρκα λαβών, και γενόμενος άνθρωπος, τά τής αρρήτου σοφίας ως αγαθός, πάσιν εβλυσε διδάγματα.

Τής εορτής μεσαζούσης, τών Ιουδαίων Χριστέ, τώ ιερῷ επέστης, ο τού νόμου Δεσπότης, διδάσκων εξουσία, και Γραμματεῖς διελέγχων ως γέγραπται, και καταπλήττων σοφία λόγων τών σών, θαυμάτων επιδείξισιν.

Ο χορηγός τής σοφίας και τών καλών παροχεύς ο χέων θεία ρείθρα εκ πηγής αενάου, Δεύτε προς με κράζει, ύδωρ ζωής, οι διψώντες αρύσασθε και ποταμοί εκ κοιλάς υμών, φησί, χαρισμάτων θείων ρεύσουσι.

Δόξα... Και νύν... Ήχος β'

Ότε παρεγένου εν Ιερῷ Χριστέ ο Θεός, μεσούσης τής εορτής, τότε τοίς λαοίς εδίδασκες βοών, ο πιστεύων εις εμέ, κάν αποθάνη, ζήσεται, οι δέ Ιουδαίοι διεπρίοντο, μετά τών Φαρισαίων, και Σαδδουκαίων, και Γραμματέων, λέγοντες, Τίς εστιν ούτος, ός λαλεί βλασφημίας; μή λογιζόμενοι, ότι σύ υπάρχεις, ο πρό πάντων αιώνων, σύν Πατρί και Πνεύματι δοξαζόμενος, Θεός ημών, Δόξα σοι.

Στιχηρά τής Οκτωήχου Ήχος β' Αναστάσιμον

Τού ξύλου τής παρακοής, τό επιτίμιον έλυσας Σωτήρ, τώ ξύλω τού Σταυρού, εκουσίως προσηλωθείς, και εις Άδου κατελθών δυνατέ, τού θανάτου τά δεσμά ως Θεός διέρρηξας, διό προσκυνούμεν τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, εν αγαλλιάσει βοώντες, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν

Τίς χειμαζόμενος και προστρέχων, τώ λιμένι τούτω ου διασώζεται; ή τίς οδυνώμενος και προσπίπτων, τώ Ιατρείω τούτω, ου θεραπεύεται; Δημιουργε τών απάντων, και ιατρέ τών νοσούντων, Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με.

Μαρτυρικόν

Ο τών αγίων Μαρτύρων δεξάμενος τήν υπομονήν και παρ ημών δέχου τήν υμνωδίαν φιλόανθρωπε, δωρούμενος ημίν, ταίς αυτών ικεσίαις τό έλεος.

Δόξα... Και νύν... Ήχος γ'

Μεσούσης τής εορτής, δοξαζόμεν τόν εν μέσω τής γής, σωτηρίας εργασάμενον, μέσον γάρ δύο ληστών η ζωή εν ξύλω εκρέματο, και τώ μέν βλασφημούντι εσιώπα, τώ δέ πιστεύοντι εβόα, Σήμερον μετ' εμού έση εν τώ Παραδείσω, Κατήλθεν εν τάφω, εσκύλευσε τόν Άδην, και ανέστη τριήμερος, σώ ζωντάς ψυχάς ημών.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τής Οκτωήχου Αναστάσιμον Ήχος δ' Κατεπλάγη Ιωσήφ

Εκουσία σου βουλή, Σταυρόν υπέμεινας Σωτήρ, και εν μνήματι καινώ άνθρωποι έθεντο θνητοί, τόν διά λόγου τά πέρατα συστησάμενον, όθεν δεσμευθείς, ο αλλότριος, θάνατος δεινώς

εσकुλεύετο, καί οι εν Άδη άπαντες εκραύγαζον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, Χριστός ανέστη, ο Ζωοδότης, μένων εις τούς αιώνας.

Κατανυκτικόν

Αναλόγισαι ψυχή, πώς παραστώμεν τώ κριτή, επί βήματος φρικτού, τίθενται θρόνοι φοβεροί καί τών ανθρώπων αι πράξεις διελέγχονται, Τότε ο κριτής αδυσώπητος, Εκεί τό πύρ δεινώς συμπαρίσταται ώσπερ αγρία θάλασσα, σύν ήχω κατακαλύψαι τούς ππαίσαντας, Αναλογίζου, ταύτα ψυχή μου, καί τά έργα σου εύθυνον.

Μαρτυρικόν

Τών εν όλω τώ κόσμω Μαρτύρων σου, ως πορφύραν καί βύσσον τά αίματα, η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι, Χριστέ ο Θεός, Τώ λαώ σου τούς οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τή πολιτεία σου δώρησαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Θεοτοκίον

Φοβερόν τό μυστήριον καί τό θαύμα παράδοξον! πώς η Παρθένος σέ τόν Κτίστην τών απάντων εβάστασε, καί μετά τόκον πάλιν σώα καί Παρθένος διέμεινε; ο τεχθείς εξ αυτής, τήν πίστιν στήριξον, τά έθνη πράύνον, καί τόν κόσμον ειρήνευσον, ως φιλόανθρωπος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Μεσοπεντηκοστής Ήχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τής σοφίας τό ύδωρ καί τής ζωής, αναβλύζων τώ κόσμω πάντας Σωτήρ, καλείς τού αρύσσασθαι, σωτηρίας τά νάματα, τόν γάρ θεϊόν νόμον σου, δεχόμενος άνθρωπος, εν αυτώ σβεννύει, τής πλάνης τους άνθρακας, όθεν εις αιώνας, ου διψήσει, ου ληξει, τού κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεύ επουράνιε, διά τούτο δοξάζομεν τό κράτος σου Χριστέ ο Θεός, τών ππαισμάτων άφεσιν αιτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοίς δούλοις σου. (Δίς)

Εις τούς Αίνους Στιχηρά τής Οκτωήχου Ήχος δ' Αναστάσιμον

Εν τώ Σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραννήσαντα, Διάβολον κατήγγησας, εν δε τή Εγέρσει σου, χαράς τά πάντα επλήρωσας, Διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Πλύνόν με, τοίς δάκρυσί μου Σωτήρ, ότι ρερούπωμαι εν πολλαίς αμαρτίαις, διό καί προσπίπτω σοι, ελεήμον, Ήμαρτον, ελέησόν με ο Θεός.

Μαρτυρικόν

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγονάτε, άγιοι Μάρτυρες, εν σταδίω τόν Χριστόν ανδρείως κηρύξαντες, πάντα γάρ τά εν κόσμω κατελίπετε τερπνά, ως ανύπαρκτα, τήν πίστιν δε, ως άγκυραν ασφαλή εκρατήσατε, όθεν καί τήν πλάνην απελάσαντες, πηγάζετε τοίς πιστοίς ιαμάτων χαρίσματα, απαύστως πρεσβεύοντες, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος δ'

Κύριε, πρό τού αχράντου σου Σταυρού, τής εορτής μεσοσύσης, εν τώ Ιερώ ανήλθες, Ιουδαίους παρρησία διδάσκων τά Μωσέως, καί εν νόμω διά σου νομοθετηθέντα, εκπληττόμενοι δε Χριστέ, τής σής σοφίας τό άφραστον μυστήριον, τήν κατά σου σκευωρίαν εν εαυτοίς φθόνω εμελέτων, Πώς ούτος οίδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; αγνοούντες σέ τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Στιχηρά Προσόμοια τής Μεσοπεντηκοστής Ήχος β'

Τέλος ών καί αρχή, μεσότης τε εν μέσω, τής εορτής επέστης, τώ ιερώ Χριστέ μου, πηγάζων μοι τήν άφεσιν.

Στίχ. Μνήσθητι τής συναγωγής σου...

Ήκουσεν η Σιών τής, Αναστάσεώς σου, τό θεϊόν κράτος Λόγε, καί χαίρει σύν τοίς τέκνοις, υμούσά σε τόν εύσπλαγχνον.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών...

Σέλας τό εκ Πατρός, εξέλαμψας ο Λόγος, αλλ' επ' εσχάτων χρόνων, εφάνης ως βροτός μοι, πταισμάτων νέμων άφεσιν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Μεσούσης τής εορτής τού Πάσχα, εν τώ ναώ ανήλθες τού ιερού, ο Σωτήρ ημών, καί στάς εν μέσω τού όχλου, εδίδασκες αυτούς παρρησία, καί έλεγες, Εγώ ειμι τό φώς τού κόσμου, ο εμοί ακολουθών, ου μή περιπατήση εν τή σκοτία, αλλ' έξει τό φώς τής αθανάτου ζωής.

p54[top](#)

**ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

**Τρία Προσόμοια, δευτερούντες αυτά
Ήχος δ' Κύριε, ανελθών εν τώ Σταυρώ**

Πάρεσιν η μεσότης ημερών, των εκ σωτηρίου αρχομένων Εγέρσεως, Πεντηκοστή δέ τή θεία σφραγιζομένων, καί λάμπει τās λαμπρότητας, αμφοτέρωθεν έχουσα, καί ενούσα τās δύο, καί παρείναι τήν δόξαν προφαίνουσα, τής δεσποτικής, Αναλήψεως σεμνύνεται.

Ήκουσε καί ευφράνθη η Σιών, ευαγγελισθείσης τής Χριστού Αναστάσεως, οι δέ πιστοί αυτής γόνοι ηγαλλιάσαντο, τούτον θεασάμενοι, καί εκπλύνοντα Πνεύματι ρύπον χριστοκτονίας, ευτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τήν τών εκατέρων ευφρόσυνον μεσότητα.

Ήγγικεν η τού θείου δαυιλής, χύσις επί πάντας, ώσπερ γέγραπται, Πνεύματος η προθεσμία κηρύττει, ημισευθείσα, τής μετά Χριστού θάνατον, καί ταφήν καί ανάστασιν, παρ αυτού δεδομένης, απευδούς μαθηταίς υποσχέσεως, τήν τού Παρακλήτου δηλούσης επιφάνειαν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Τής εορτής μεσούσης, τής σής Χριστέ Αναστάσεως, καί θείας παρουσίας τού αγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τών θαυμάτων σου, ανυμνούμεν τά μυστήρια, εν ή κατάπεμψον ημίν τό μέγα έλεος.

**Στιχηρά ιδιόμελα
Ήχος α'
Ιωάννου Μοναχού**

Πεντηκοστής εφέστηκεν η τών ημερών μεσότης, εν ή Χριστός, παραγυμνώσας αμυδρώς θεϊκήν δυναστείαν, Παράλυτον συνέσφιγξε, λόγω αυτόν τής κλίνης εξαναστήσας καί θεοπρεπώς θαυματουργών εν οστρακίνω σώματι, τοίς ανθρώποις εδωρήσατο τήν αιώνιον ζωήν, καί τό μέγα έλεος.

Στίχ. Μνήσθητι τής συναγωγής σου, ής εκτήσω απ' αρχής.

Εν τώ ιερώ επέστης η σοφία τού Θεού, μεσούσης τής εορτής, διδάσκων καί ελέγχων τούς απειθείς Ιουδαίους, τούς Φαρισαίους, καί Γραμματείς, καί βούων παρρησία πρός αυτούς, ο διψών, ερχέσθω πρός με, καί πινέτω ύδωρ ζωηρόν, καί ου μή διψήση εις τόν αιώνα, ο πιστεύων τή εμή χρηστότητι ποταμοί ρεύσουσιν εκ τής κοιλίας αυτού ζωής αιωνίου, Ω τής αγαθότητος, καί τής ευσπλαγχνίας σου, Χριστέ ο Θεός ημών, Δόξα σοι.

Ήχος β'

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ημών, πρό αιώνων ειργάσατο σωτηρίαν εν μέσω τής γής.

Ότε τό μέσον τής εορτής επέστη, ανέβη ο Ιησούς επί τό ιερόν, καί εδίδασκε λέγων τούς απειθείς Ιουδαίους, ο διψών ερχέσθω πρός με καί πινέτω, ύδωρ ζωηρόν αιώνιον, καί ου μή διψήση εις τόν αιώνα, ο πιστεύων εις εμέ, ποταμοί ρεύσουσιν εκ τής κοιλίας αυτού, καί έξει τό φώς τής ζωής.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Μεσούσης τής εορτής, διδάσκοντός σου Σωτήρ, έλεγον οι Ιουδαίοι, Πώς ούτος οίδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; αγνοούντες, ότι σύ ει η σοφία, η κατασκευάσασα τόν κόσμον, Δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διψώσάν μου τὴν ψυχὴν, ευσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῼ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς ἐν μέσῳ ἀνέκραξε τοῦ ἱεροῦ ἐσθηκῶς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν, Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην, εορτῆς μεσαζούσης, ἐκβῶν παρρησία, Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι. (Δίς)

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἐσθηκῶς, εορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλή, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου δ' Οὐ ἡ ἀκροστιχίς

Μέσην εορτῶν τῶν μεγίστων αινέσω,

Ποίημα Θεοφάνους Ὠδὴ α' Ὁ εἰρμός

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνησιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρῦσαι.

Ἐπέστης μαρμαρυγᾶς θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς εορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς, εορτῆ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σύ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἡ σὰρξ σου διαφθοράν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἀνευθεν σποράς, τὴν φθοράν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἦχου πλ. δ' Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης Ὠδὴ α' Θάλασσαν ἐπηξας

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε, ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμά διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροῦς ἀνέστησε, καὶ νόσους εθεράπευσε τῷ λόγῳ, Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοῦς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαύμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα, καὶ νεκροῦς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δευτέρον τελέσας, Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλή, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ρεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σύ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίσας Σωτῆρ μου, καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπεῖκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους ευλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καί λαούς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καί πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω, Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δούς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Δόξα...

Τρία συνάναρχα δοξάζω καί σύνθρονα, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καί Υἱόν συνάναρχον, καί Πνεῦμα συναΐδιον Υἱῷ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν ἀρχὴν υπεράρχιον ὑμῶν, ἀνάρχου θεότητος καί οὐσιότητος τιμῷ.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννήτορ ἐν γαστρὶ, καί σαρκὶ ἐκήσας ἀφράστως, καί Παρθένος ἐμεινας, μηδέν τῆς παρθενίας λυμανθείσης, τούτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καί Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιήμνης σου αἰεί.

Καταβασία

Θάλασσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαόν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καί εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας, Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ὡδὴ γ' Ὁ εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καί καταφυγὴ καί στερέωμα.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τὴ Ἐκκλησία τὰς πηγὰς ἠνοιξας, Εἰ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καί πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον

Ὁ φύσει ζωοποιός, καί ἐκ Παρθένου γεννηθείς Κύριος, πάσι πιστοῖς δεδῶρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος, Ἄλλος, Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσοῦσης τῆς νομικῆς εορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, Χριστός γάρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καί κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καί τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη, τί πλανάσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ελθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστός δέ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανάσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς.

Δόξα...

Σέ προσκυνούμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσία, ὑμνούμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, καί τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εἰς τῆς Τριάδος ὦν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδέ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον γαστέρα, Θεός ὦν ὅλος καί πῦρ.

Καταβασία

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς εορτῆς, ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω, ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου, ὅστις δέ πιστεύει, εἰς ἐμέ τὸν σταλέντα, ἐκ Θεοῦ Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται, Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα,

τήσ σής φιλανθρωπίας τοίς δούλοις σου.

Δόξα... Καί νύν...

Τήσ σοφίας τό ὕδωρ καί τήσ ζωής αναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλείς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τά νάματα, τόν γάρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τήσ πλάνης τοῦς ἄνθρακας, ὅθεν εἰς αἰώνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα βασιλεύ ἐπουράνιε, Διά τοῦτο δοξάζομεν, τό κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἀφῆσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοίς δούλοις σου.

Ωδή δ' Ὁ Εἰρμός

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπί Σταυροῦ τόν Ἥλιον τήσ δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτής, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρήξας θανάτου τās πύλας τῇ σῇ δυνάμει, οδοῦ ζωής ἐγνώρισας τήσ αθανασίας, πύλας δέ διήνοιξας, τοίς πίστει κραυγάζουσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τήν μεσότητα τῶν ὅλων, καί τέλος ἔχων, καί τήσ ἀρχῆς ὡς ἀναρχος περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ, βῶν, Τῶν θεῶν θεόφρονες, δεῦτε δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεός καί πάντων ἔχων τήν ἐξουσίαν, ὡς δυνατός τό κράτος καθελῶν τοῦ θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό ἐκ Πατρός προερχόμενον.

Θεοτοκίον

Νέμεις πλουσίως τήν χάριν, τοίς σέ ὑμνοῦσι, καί τόν ἐκ σοῦ τεχθέντα προαιωνιον Λόγον, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, πταισμάτων τήν ἀφῆσιν, τοῦτοις αἰτουμένη πανάχραντε.

Ἄλλος

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ

Εἰ Μεσσίαν δεῖ ελθεῖν, ὁ δέ Μεσσίας Χριστός ἐστι, παράνομοι; τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοῦ παραγένονε, καί μαρτυρεῖ ἅ αὐτός ποιεῖ, τό ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγγεν.

Μή συνιέντες τās Γραφάς, πλανάσθε πάντες ὑμεῖς Ἑβραῖοι ἄνομοι, ὄντως γάρ ἦλθε Χριστός, καί πάντας ἐφώτισε, καί ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλά σημεῖα καί τεράστια, καί μάτην ἀρνεῖσθε τήν ὄντως ζωήν.

Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καί πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοίς Ἰουδαίοις Χριστός, ὑμεῖς περιτέμνετε, καί ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησίν, ἐμοί δέ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον.

Ἔργα ἐποίησα πολλά, καί διά ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; τοίς Ἰουδαίοις Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν, ὅτι ἄνθρωπον ὑγιή ὅλον λόγῳ ἐποίησα; μή κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καί ἐν Προφήταις αὐτός ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τοῦ Πνεύματος, τό ἀχραντον γέννημα, τήσ πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τά ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνήγες τῶν σημείων σου.

Δόξα...

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἀναρχε Πάτερ, Υἱέ, καί Πνεῦμα ἅγιον ἡ ἐν μονάδι Τριάς, ὁμότιμε, σύνθρονε ζωοποιέ, ἄκτιστε Θεέ, σώζε τοῦς ἀνυμνούντάς σε, καί ρύσαι κινδύνων καί θλίψεων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἡ ἐν γαστρῷ σου τόν Θεόν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομήτορ ἀγνή μή παύση πρεσβεύουσα ὑπέρ ἡμῶν, ὅπως διά σοῦ ρυσθῶμεν τῶν περιστάσεων, πρὸς σέ γάρ αἰεὶ καταφεύγομεν.

Καταβασία

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοίς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τήν παρουσίαν σου, διό καί ἀνέκραζεν, Ἀπό θαιμάν ἤξει ὁ Θεός, Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκатаβάσει σου.

Ωδή ε' Ὁ εἰρμός

Σύ Κύριέ μου φῶς, εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοῦς πίστει ἀνυμνούντάς σε.

Τών θείων εορτών, τήν μεσότητα φθάσαντες, τό τέλειον τής ενθέου, αρετής εξασκήσαι, σπουδάσωμεν θεόφρονες.

Ως όντως ιερά η παρούσα πανήγυρις, μεσότητα τών μεγίστων, εορτών γάρ ορίζει, καί λάμπει αμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον

Νούς αρχαγγελικός ουκ ισχύει νοήσαι σου, τόν άφραστον εκ Παρθένου, καί πανάχραντον τόκον, Σωτήρ μου πολυέλεε.

Άλλος Κύριε, ο Θεός ημών

Θαύμασι κατεκόσμησας, τούς, Αποστόλους σου, τέρασιν εμεγάλυνας τούς Μαθητάς εν παντί τώ κόσμω, δοξάσας Σωτήρ ημών, καί δούς αυτοίς τήν βασιλείαν σου.

Άπαντα κατεφώτισαν, τής γής τά πέρατα θαύματι καί διδάγμασι οι Μαθηταί, καί ποικίλοις τρόποις, τόν λόγον κηρύξαντες, Χριστέ Σωτήρ τής βασιλείας σου.

Αίνεσιν αναπέμπομεν τή βασιλεία σου, ύμνον σοι δε προσάγομεν, τώ δι' ημάς επί γης οφθέντι, καί κόσμον φωτίσαντι καί τόν Αδάμ ανακαλέσαντι.

Δόξα...

Δόξα σοι Πάτερ άγιε, Θεέ αγέννητε, δόξα σοι Λόγε άχρονε μονογενές, δόξα σοι τό Πνεύμα, τό θείον καί σύνθρονον, καί Ομοούσιον Πατρί καί Υιώ.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Γέγονεν η κοιλία σου αγία τράπεζα, έχουσα τόν ουράνιον άρτον, εξ ου πάς ο τρώγων, ου θνήσκει, ως έφησεν, ο τού παντός Θεογεννήτορ τροφεύς.

Καταβασία

Κύριε ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν τό όνομά σου ονομάζομεν.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Μεσίτης, Πεντηκοστής, εφέστηκε σήμερα, ένθεν τού θείου μέν Πάσχα, θειοτάτω φέγγει καταυγασθείσα, εκείθεν δέ, τού Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ελάλεις, εν τώ ναώ Χριστέ παριστάμενος, τών Ιουδαίων τοίς δήμοις, τήν οικείαν δόξαν αποκαλύπτων, καί προφαίνων, τήν συμφυϊαν προς τόν γεννήτορα.

Θεοτοκίον

Γενού μου, προστασία καί τείχος ακράδαντον, τών κοσμικών με σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη Θεογεννήτορ, καί ταίς θείαις, φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Άλλος

Ως ύδατα θαλάσσης

Ο πάντα περιέπων τά πέρατα ανήλθες Ιησού, καί εδίδασκες, εν τώ ιερώ τούς όχλους, τόν λόγον τής αληθείας, τής εορτής μεσούσης, ως Ιωάννης βοά.

Ανέπτυξας τά χείλη σου Δέσποτα, εκήρυξας τώ κόσμω, τόν άχρονον Πατέρα καί τό πανάγιον Πνεύμα, τό συγγενές αμφοτέρων, φυλάττων, καί μετά σάρκωσιν.

Τό έργον τού Πατρός ετελείωσας, τοίς έργοις επιστώσω τούς λόγους σου ίάσεις τελών Σωτήρ καί σημεία, Παράλυτον ανορθών, λεπρούς καθαίρων, καί τούς νεκρούς ανιστών.

Ο άναρχος Υίός, αρχή γέγονε, λαβών τό καθ' ημάς, ενηνθρώπησε, καί μέσον τής εορτής εδίδασκε λέγων, Προσδράμετε τή πηγή τή αενάω, ζώην αρύσασθαι.

Δόξα...

Τήν μίαν εν Τριάδι θεότητα, ουσίαν τρισυπόστατον άκτιστον, αμέριστον πάντες δοξολογούμεν,

Πατέρα, καί τόν Υιόν, καί τό άγιον Πνεύμα, ως τρία ούσαν καί έν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένον μετά τόκον υμνούμέν σε, Παρθένον καί Μητέρα δοξάζομεν, σε μόνην αγνή Θεόνυμφε Κόρη, εκ σου γάρ όντως Θεός εσαρκώθη, ζωοποιήσας ημάς.

Καταβασία

Ός ύδατα θαλάσσης φιλόνηρωπε, τά κύματα τού βίου χειμάζει με, διό, ως Ιωνάς, σοί κραυγάζω Λόγε, Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, ευ σπλαγχνε Κύριε.

Κοντάκιον 'Ηχος δ'

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Τής εορτής τής νομικής μεσαζούσης, ο τών απάντων Ποιητής καί Δεσπότης, πρός τούς παρόντας έλεγε, Χριστέ ο Θεός, Δεύτε καί αρύσασθε, ύδωρ αθανασίας, όθεν σοι προσπίπτομεν, καί πιστώς εκβώμεν, Τούς οικτιρμούς σου δώρησαι ημίν, σύ γάρ υπάρχουνς πηγή τής ζωής ημών.

Ο Οίκος

Τήν χερσωθείσάν μου ψυχήν, πταισμάτων ανομίαις, ροαίς τών σών αιμάτων κατάρδευσον, καί δείξον καρποφόρων αρεταίς, σύ γάρ έφης πάσι, τού προσέρχεσθαι πρός σέ Λόγε Θεού πανάγιε, καί ύδωρ αφθαρσίας αρύεσθαι, ζών τε καί καθαίρον αμαρτίας, τών υμνούντων τήν ένδοξον καί θείαν σου Έγερσιν παρέχων αγαθέ, τήν από τού ύψους ενεχθείσαν αληθώς τοίς Μαθηταίς σου, Πνεύματος ισχύν, τοίς σέ Θεόν γινώσκουσι, σύ γάρ υπάρχουνς πηγή τής ζωής ημών.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι Παίδες τή Περσική, πόθω ευσεβείας μάλλον, ή τή φλογί, πυρπολούμενοι εκραύγαζον, Έυλογημένος ει εν τώ ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Ισχύϊ Σώτερ τήν τού θανάτου λύσας δύναμιν τρίβον τής ζωής εγνώρισας τοίς θνητοίς, ευχαρίστως σοι κραυγάζουσιν, Ευλογημένος ει εν τώ ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Σάρκα φορούντα, τεθεαμένοι ουκ επέγνωσαν, δήμοι τών Εβραίων Λόγε σε τού Θεού, αλλ' ημείς σοι αναμέλπομεν, Ευλογημένος ει εν τώ ναώ τής δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον

Τό τού υψίστου, ηγιασμένον θείον σκήνωμα, χαιρε, διά σου γάρ δέδοται η χαρά, Θεοτόκε τοίς κραυγάζουσιν, Ευλογημένη συ εν γυναιξίν, υπάρχουνς πανάμωμε Δέσποινα.

Άλλος

Τών Χαλδαίων η κάμιнос

Σαρκικώς εκοπίασας, η ανάπαυσις πάντων, εκουσίως εδίψησας, η πηγή τών θαυμάτων, τό ύδωρ εζήτησας, ύδωρ τό ζών Ιησού επαγγειλάμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικί προσωμίλεις, διαλέγων τήν άνοιαν, τών ανόμων Εβραίων, η μέν γάρ επίστευσεν, Υιόν σε είναι Θεού, οι δέ ηρνήσαντο.

Ύδωρ ζών τό αλλόμενον, ύδωρ αθανασίας, η πηγή η αείζωος, παρέχει ν επηγγελίω, τοίς πίστει τό Πνεύμά σου, προσδεχομένοις Σωτήρ τό προίόν εκ Πατρός.

Πέντε άρτοις εξέθρεψας, χιλιάδας πεινώντων, καί τού κόρου τά λείψανα εις άλλας μυριάδας, Σωτήρ επερίσσευσας, δεικνύς τήν δόξαν σου τοίς ιεροίς Μαθηταίς.

Ο εσθίων τόν άρτον σου, ζήσεται αιωνίως, καί ο πίνων τό αίμά σου, εν σοί μένει Σωτήρ μου, καί σύ εν αυτώ μένεις, καί αναστήσεις αυτόν, εν τή εσχάτη ροπή.

Εθαυμάστωσας Δέσποτα, τήν σήν οικονομίαν, πιστωσάμενος θαύμασι τήν θείαν εξουσίαν, τάς νόσους απήλασας, νεκρούς ανέστησας, τυφλούς εφώτισας ως Θεός.

Τούς λεπρούς εκαθάρισας, τούς χλωούς ανωρθώσω, παραλύτους συνέσφιγξας Αιμόρρουν θεραπεύσας, επέξουσας πέλαγος δεικνύς τήν δόξαν σου τοίς Ιεροίς Μαθηταίς.

Δόξα...

Προσκυνούμέν σου Κύριε τόν άχρονον Πατέρα, καί τήν χάριν τού Πνεύματος, ήν τοίς σοίς

Αποστόλοις Θεός ἦν διένειμας, εξαποστέλλων αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, τὸν παροχέα ἡμῶν, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον, Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή η' Ὁ Εἰρμός

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξε, πυρός δέ δύναμιν ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραῖος ἐκ τάφου ἀναστάς, τῆς θείας θεότητος δόξη κοσμούμενος, τοῖς, Ἀποστόλοις σου Κύριε, ἐπεφάνης, τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγγελλλόμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς βούσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ὡς Θεός, ζωαρχικώτατε, πάσιν ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ἦν περ νῦν, εἰκονίζουσι φανότατα, τῶν λαμπροφύρων ἡμερῶν τούτων αἱ χάριτες, τοῖς βούσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀκτίνας ὡς ἥλιος Χριστέ, δικαιοσύνης φανείς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς Ἀποστόλους σου φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀκατάληπτον, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποδιώκοντας, καὶ βιώντας, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῶ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὡ ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος

Ἄγγελοι καὶ πυρανοὶ

Δεῦτε ἴδετε λαοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἀνυμνούμενον ὑπὸ λαῶν ἀνόμων βλασφημοῦ ἐν Προφήταις μενον, καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν Μεσσίαν προρρηθέντα.

Σὺ εἶ ὄντως ὁ Χριστός, ὁ εἰς τὸν κόσμον τούτον προερχόμενος, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἀφεσις, τῶν πατρῶων σφαλμάτων, σὺ ἡ ὄντως ζωὴ τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς εορτῆς μεσοῦσης, καθὼς γέγραπται, τῷ ἱερῷ ἐπέστη καὶ ἐδίδασκειν, ὅτι ὄντως αὐτός ἦν, ὁ Μεσσίας Χριστός, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Ἐν τοῖς Σάββασι Χριστός, καὶ ἐν ἡμέραις ὄλαις ἐπεδείκνυτο, τὰ τῶν σημείων ἔργα ἐξιωμένος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις, ἀλλ' ὁ πλάνος λαός, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Τὸν Παράλυτον φησί, τὸν δε χρόνοις πλείστοις κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββάτῳ οὗτος ἐθεράπευσε, καὶ παρέβη τὸν νόμον, Ἰουδαῖοι Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδοροῦντο.

Οὐ Μωσῆς, ὑμῖν φησί, τὸν νόμον δούς κελεύει περιτέμεσθαι; καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνδρα περιετέμενετο, ἵνα μήπως ὁ νόμος τῶν πατέρων λυθῆ, Χριστός τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντί, οἱ ἐν ἐρήμῳ πάσαι παροικῆσαντες, τὸν εὐεργέτην φθόνῳ, κατενέσκηπτον βλασφημοῦντες, κὶ νούντες, τὰς ἀδικούς γλώσσας, κενὰ προσμελετώντες.

Δόξα...

Εἰς Θεός οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκσάντος εἰς Υἱότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἴδια καὶ ἀμφῶ, φῶς Θεόν τὰ τρία, δοξάζω, εἰς αἰῶνας.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Πῶς ἐγέννησας εἰπέ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάψαντα, καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι ὑμνούμενον, ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος εὐδοκήσας ἐκ σοῦ τεχθῆναι Θεοτόκε.

Καταβασία

Άγγελοι καί ουρανοί τόν επί θρόνου δόξης εποχούμενον, καί ως Θεόν απαύστως δοξαζομενον, ευλογείτε, υμνείτε, καί υπερευψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Η Τιμιωτέρα ου στιχολογείται

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξέυτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετημήθη, Χριστός συνάψας τάς διεστώσας φύσεις, διό επαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νέαν καί καινήν πολιτείαν, παρά Χριστού μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, όπως αγίου Πνεύματος, τήν παρουσίαν απολαύσωμεν.

Σύ μου τό θνητόν Ζωοδότα, περιβολήν αθανασίας, καί τής αφθαρσίας τήν χάριν, ενδύσας Σώτερ συνεξανέστησας, καί τώ Πατρί προσήγαγες τόν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Εις τήν επουράνιον πάλιν, διαγωγήν ανακληθέντες, τή τής μεσιτείας δυνάμει, τού κενωθέντος μέχρι καί δούλου μορφής καί ημάς ανυψώσαντος, τούτον αξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ός ρίζαν, πηγγήν καί αιτίαν, τής αφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οι πιστοί πεπεισμένοι, ταίς ευφημίαις καταγεραίρομεν, σύ γάρ τήν ενυπόστατον, αθανασίαν ημίν έβλυσας.

Άλλος

Αλλότριον τών μητέρων

Τής εορτής μεσαζούσης τών Ιουδαίων, ανήλθες ο Σωτήρ μου επί τό ιερόν σου, καί ειδιδασκες πάντας, εθαύμαζον δέ Ιουδαίοι, καί πόθεν ούτος οίδε γράμματα, μή μεμαθηκώς; έλεγον.

Ιάματα χαρισμάτων ο λυτρωτής μου πηγάζων επετέλει τέρατα καί σημεία, φυγαδεύων τάς νόσους, ιώμενος τούς ασθενούντας, αλλ' Ιουδαίοι εξεμαίνοντο, τώ πλήθει τών θαυμάτων αυτού.

Τούς απειθείς Ιουδαίους ο λυτρωτής μου, ελέγχων ανεβόα, Μή κρίνετε κατ' όψιν, αλλά τήν δικαίαν κρίσιν κρίνετε, καί γάρ ο νόμος καί εν Σαββάτω περιτέμενσθαι, κελεύει πάντα άνθρωπον.

Τά μείζονα τών θαυμάτων τοίς Μαθηταίς σου, Σωτήρ ως επηγγείλω, παρέσχες, αποστείλας, εις τά έθνη κηρύξαι τήν δόξαν σου, οι δέ τώ κόσμω, εκήρυττόν σου τήν Ανάστασιν, τήν χάριν καί τήν σάρκωσιν.

Ει άνθρωπον περιτέμενετε εν Σαββάτω, μήπως λυθή ο νόμος, νύν εμοί τί χολάτε, ότι άνθρωπον όλον εποίησα υγιή λόγω; κατά τήν σάρκα υμείς κρίνετε φησί τοίς Ιουδαίοις Χριστός!

Ό τήν ξηράν θεραπεύσας χείρα τώ λόγω, τήν ξηρανθείσαν πάλαι γήν τής εμής καρδίας, ιασάμενος Λόγε, ανάδειξόν με καρποφόρον, ίνα εργάσωμαι καγώ Σωτήρ, καρπούς εν μετανοία θερμή.

Λεπρώσάν μου τήν καρδίαν αποκαθάρας, καί τής ψυχής μου Λόγε τά όμματα φωτίσας, επί κλίνης οδύνης μου, κείμενον ανόρθωσόν με, ως τόν παράλυτον ανέστησας, εν κλίνη κατακείμενον.

Δόξα...

Αλλότριον τοίς ανόμοις εστί τό σέβειν, τήν άναρχον Τριάδα Πατέρα καί Υιόν τε, καί τό άγιον Πνεύμα, τήν άκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ής ο σύμπας κόσμος ήδρασται, τώ κράτει τής ισχύος αυτής.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Εχώρησας έν γαστρί σου Παρθενομήτορ, τόν ένα τής Τριάδος, Χριστόν τόν Ζωοδότην όν υμνεί πάσα κτίσις, καί τρέμουσιν οι άνωθρόνοι, Αυτόν δυσώπει παμμακάριστε, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καταβασία

Αλλότριον τών μητέρων η παρθενία, καί ξένον ταίς παρθένοις η παιδοποιία, επί σοί Θεοτόκε, αμφοτέρα ωκονομήθη, διό σε πάσαι αι φυλαί τής γής απαύστως μακαρίζομεν.

Εξαποστειλάριον
Ο ουρανόν τοίς άστροίς

Ο τόν κρατήρα έχων, τών ακενώτων δωρεών, δός μοι αρύσασθαι ύδωρ, εις άφεσιν αμαρτιών, ότι συνεχόμαι δίψη, εύσπλαγχνε μόνε οικτίρμον. (Δίς)

Εις τούς Αίνους

Ιστώμεν Στίχους δ' και ψάλλομεν τά παρόντα Προσόμοια.

Ήχος δ'
Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Η σοφία και δύναμις, τού Πατρός τό απαύγασμα, Λόγος ο αίδιος, και Υίός τού Θεού, εν ιερώ παρεγένετο, σαρκί και εδίδασκεν Ιουδαί αγνώμονας, και ων τούς λαούς, τούς δεινούς και εθαύμαζον, τής σοφίας τόν πλούτον εκβοώντες, Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' ουδενός μη μεμαθηκώς; (Δίς)

Γραμματείς επεστόμιζεν, Ιουδαίους διήλεγχεν, ο Μεσσίας Κύριος, εκβοών αυτοίς, Μη τήν κατ' όψιν παράνομοι, ως άδικοι κρίνετε, εν Σαββάτω γάρ εγώ, τόν Παράλυτον ήγειρα, όθεν Κύριος, τού Σαββάτου υπάρχω, και τού νόμου, τί ζητείτε με φονεύσαι, τόν τούς θανόντας εγειραντα;

Μωϋσέα ελίθασαν οι δεινοί και παράνομοι, Ιουδαίων σύστημα τό αχάριστον, τόν Ησαϊαν δέ έπρισαν, ξυλίνω εν πρίονι, εν βορβόρω τόν σοφόν, Ιερεμίαν ενέβαλον, τόν δέ Κύριον, εν Σταυρώ ανυψούντες, επεβόων, Τόν ναόν ο καταλύων, σώσον σαυτόν και πιστεύσομεν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος δ'
Ανατολίου

Φωτισθέντες αδελφοί, τή Αναστάσει τού Σωτήρ ς Χριστού, και φθάσαντες τό μέσον τής εορτής τής δεσποτικής, γνησίως φυλάζωμεν τās εντολάς τού Θεού, ίνα άξιοι γενώμεθα, και τήν Ανάληψιν εορτάσαι, και τής παρουσίας τυχείν τού αγίου Πνεύματος.

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά και εκ τού Κανόνος τής Εορτής, Ωδή γ' και ς'.

Κοινωνικόν

Ο τρώγων μου τήν Σάρκα, και πίνων μου τό Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ, είπεν ο Κύριος.

[p55top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Σαμαρείτιδος γ'
Ήχος δ' Ο εξ υψίστου κληθείς

Παρά τό φρέαρ Χριστός τήν Σαμαρείτιν, ευρών εξητήσατο, ύδωρ πειν εξ αυτής, διψών τήν ταύτης διόρθωσιν, και σωτηρίαν, ό και εγνώσθη έργοις πληρούμενον, ταύτην γάρ άνέλκουσαν πόμα τού ύδατος, αυτός άνέλκει, και πόματος, πληροί τού ζώντος, τοίς συμπολίταις διαγορεύουσαν, ιδού ο πάλαι, εν τώ νόμω ρηθείς Μεσσίας Χριστός, επεφάνη ως άνθρωπος, εννοιών κεκρυμμένων, εκκαλύπτων τά απόρρητα.

Ιδού Μεσσίας Χριστός τοίς εν τή πόλει, εν γή πεφανέρωται, η Σαμαρείτις φησίν, ο γεγραμμένος ελεύσεσθαι, εν νόμω πάλαι, Προφήτης μέγας, Θεός και άνθρωπος, ός και τά πρακτέα μοι επεξηγήσατο, και τά εν βάθει καρδιάς μου, εγκεκρυμμένα, πάντα μοι είπεν ως επετέλεσα, Όθεν η πόλις συνδραμούσα ορά, τούς λόγους αυτής κατά πάν αληθεύοντας, και τό πράγμα θαυμάζει, και πιστούται τώ θεάματι.

Σέ τόν εν έκτη τή ώρα ως Δεσπότην ποτέ πρὸς Παράδεισον περιπατούντα Θεόν, ἡ τῆς Προμήτορος ἐβλεψε θυγάτηρ πάλιν, ἐν ώρα έκτη οὕτω καθήμενον, ἔνθα πηγή ὕδατος, καί φρέαρ ὠρυκτο, καί ἐξ αὐτῆς ἐξαιτούμενον, πιεῖν ὡς ὕδωρ, αὐτὴν ποτίσης ζωῆς ἀλλόμενον ὁ καί ἐπράχθη καί τοῦ ὕδατος, ζωηφόρου τοῦ σοῦ ἐκροφήσασα, τοῖς ἐν πόλει κηρύττει, τὴν τοῦ νάματος διαμίλειαν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος α'

Επί τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγή τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ έκτῃ ώρα τῆς Εὐας ζωγήσαι καρπὸν, ἡ γάρ Εὐα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφεως, ἤγγικεν οὖν ἡ Σαμαρείτις ἀντλήσαι ὕδωρ, ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν καγὼ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καί εἰς τὴν πόλιν δραμούσα ἡ σὺ φρῶν, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς, Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος δ' Αναστάσιμον**

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καί τῷ σὺ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τό βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τό ἀνθρώπινον, ἐκ φθοράς ἠλευθέρωσας, ζῶν καί ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καί τό μέγα ἔλεος.

Ἀποστολικόν

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ, καί ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καί κραναίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Ἐχοντες παρηρσίαν πρὸς τὸν Σωτήρα Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αιτούμενοι, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Επί τό φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρείτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγχνον, Παράσχου μοι τό ὕδωρ τῆς πίστεως, καί λήσωμαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καί λύτρωσιν, Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τό φαιδρὸν τῆς Αναστάσεως κήρυγμα, τοῦ Ἀγγέλου μαθούσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καί τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ' Θεοτοκίον

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καί ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καί Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα τῆς Οκτωήχου
Ἀναστάσιμον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ**

Ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως, καί λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς Ζωοδότα, καί ἀναστάς τριήμερος Χριστέ ὁ Θεός ἐθραυσας δυνάμει σου, τοῦ θανάτου τό κράτος, πάντας τὴν ἐγέρσει σου, τοὺς ἐν Ἄδῃ ζώσας, καί ἀνυμνοῦντες σέβομεν τὴν σὴν, Ἐγερσιν πάντες, ἀθάνατε Κύριε.

**Ἀποστολικόν
Ταχύ προκατάλαβε**

Φωστήρας εις τά πέρατα, τούς Μαθητάς σου Σωτήρ, ανέδειξας εκλάμποντας, εν τώ κηρύγματι, ψυχάς καταυγάζοντας, πλάνην τήν τών ειδώλων, δι' αυτών αμαυρώσας, δόγμασιν ευσεβείας καταλάμπας τώ κόσμω, Αυτών ταίς ικεσίαις, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Μαρτυρικόν

Σταυρώ σπλισάμενοι οι Αθλοφόροι σου, τήν πλάνην ενίκησαν τού αρχεκάκου εχθρού, Χριστέ ο Θεός ημών, έλαμψαν ως φωστήρες, τούς βροτούς οδηγούντες, νέμουσι τάς ιάσεις, τοίς εν πίστει Αιτούσιν, Αυτών ταίς ικεσίαις, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε τόν υπεράγαθον, Θεόν η κυήσασα, σύν Αποστόλοις αυτόν, απαύστως ικέτευε, άφεςιν τών πταισμάτων, καί διόρθωσιν βίου δούναι ημίν πρό τέλους, τοίς εν πίστει καί πόθω, υμνούσί σε κατά χρέος μόνη πανύμνητε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Σαμαρείτιδος

Ήχος πλ. β'

Ως τή πιστή Σαμαρείτιδι Κύριε, τής θεότητος τής σής τήν πηγγήν ηνέωξας, καί εβλυσας θεογνωσίαν επ' αυτήν, αρδεύων πόμα θεόληπτον, καί νύν πάσιν ημίν κατάπεμψον, πταισμάτων ιλασμόν υπεράγαθε. (Δίς)

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά τής Οκτώηχου

Ήχος δ' Αναστάσιμον

Τών πατρικών σου κόλπων μή χωρισθείς μονογενές Λόγε τού Θεού, ήλθες επί γής διά φιλανθρωπίαν, άνθρωπος γενόμενος ατρέπτως, καί Σταυρόν καί θάνατον υπέμει νας σαρκί, ο απαθής τή θεότητι, αναστάς δέ εκ νεκρών, αθανασίαν παρέσχες τώ γένει τών ανθρώπων, ως μόνος παντοδύναμος. (Δίς)

Αποστολικόν

Τούς αγραμμάτους Μαθητάς, τό Πνεύμά σου τό άγιον, παιδευτάς ανέδειξε Χριστέ ο Θεός καί τή πολυφθόγγω αρμονία τών γλωσσών, τήν πλάνην κατήργησεν, ως παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν

Πώς υμών θαυμάσωμεν τούς αγώνας, άγιοι Μάρτυρες, ότι σώμα θνητόν περικείμενοι, τούς ασωμάτους εχθρούς ετροπώσασθε, ουκ εφόβησαν ημάς τών τυράννων αι απειλαί, ου κατέπηξαν ημάς τών βασάνων αί προσβολαί, όντως αξίως παρά Χριστού εδοξάσθητε, καί ταίς ψυχαίς ημών αιτείσθε τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Ο συνάναρχος καί συναϊδιος Υιός καί Λόγος τού Πατρός, επί τήν πηγγήν επέστη, η πηγγή τών ιαμάτων, καί γυνή εκ τής Σαμαρείας αντήλθει υδωρ παραγένονεν, ήν ιδών έφη ο Σωτήρ, Δός μοι υδωρ πιείν, καί απελθούσα φώνησόν σου τόν άνδρα, Η δέ, ως ανθρώπω διαλεγόμενη, καί ου Θεώ, λαθείν σπουδάζουσα έλεγεν, ουκ έχω άνδρα, Καί ο Διδάσκαλος πρός αυτήν, Αληθώς είπας, Ουκ έχω άνδρα, πέντε γάρ έσχες, καί νύν όν έχεις ουκ έστι σου ανήρ, Η δέ, επί τώ ρήματι εκπλαγείσα, καί εις τήν πόλιν δραμούσα, τοίς όχλοις επεβόα λέγουσα, Δεύτε ιδετε Χριστόν, ός δωρεΐται τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Στιχηρά Προσόμοια τής Σαμαρείτιδος

Ήχος δ' Ως γενναίον εν μάρτυσιν

Σύ πηγγή αγαθότητος, καθυπάρχων καί πέλαγος, τής ζωής ταμίας τε, μόνε εύσπλαγχνε, πώς γυναικί Σαμαρείτιδι, ομιλών εφώνησας, δός μοι υδωρ τού πιείν, όπως λάβης τήν άφεςιν, Ανυμνούμέν σου, τήν πολλήν ευσπλαγχνίαν, δι' ής σώζεις, τών βροτών άπαν τό γένος, διά πολλήν αγαθότητα.

Στίχ. Έντεινε καί κατευοδού καί βασίλευε...

Δεύτε ιδετε άνθρωπον, ός εξείπέ μοι σήμερον τή πηγγή καθήμενος, τί εποίησα, Προφήτης γάρ αληθέστατος, υπάρχει καί μέγιστος, τά κρυπτά καί φανερά, επιστάμενος άπαντα, αλλά δώρησαι, υδωρ ζών, ο παρέχεις τοίς διψώσιν, ίνα μη διψήσω πάλιν εις τόν αιώνα φιλήνθρωπτε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην...

Ἡ πηγὴ ἡ ἀέναος, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ρεῖθρον τὸ ἀκένωτόν τε καὶ ἀφθαρτον, οδοιπορήσας ἐκάθητο, πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οικίους Μαθητάς, ἀποστείλας πρὸς βρώματα, προσωμίλει δέ, γυναικί ἀπαντλοῦσα, ταύτην θέλων, τοῦ θηρεύσαι καὶ φωτίσαι, τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ὄμματα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος γ'

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ ουρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρη ἐκ κατάρας παγγενῆ, καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσοφικόμενος, γυναικί δε παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος, διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχνω βουλή.

ρ56top

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος δ' Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ**

Ἴδετε ὃν προέγραψε Μωσῆς, Ἰησοῦν Μεσσίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐλεύσεσθαι, ἐπὶ τῆς γῆς θεαθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν καμοὶ προσομιλήσαντα ὡς βροτὸν ἐν τῷ φρέατι, ὄντως οὗτος ὑπάρχει ὁ Χριστὸς, ὃ ἐν κόσμῳ ἐρχόμενος, τοῖς ἐν τῇ Σιχάρ Σαμαρείτις ὠφθη λέγουσα.

Στόματος ἐξ ἠδέος γυναικός, ὕδατος ποσίμου γλυκεροῦ ἀναβλύζοντος, οἱ ἐν τῇ πόλει πίνοντες, καὶ πρὸς τὸ φρέαρ τὸ ρέον τὴν ὀψίλειαν, τὴν τοῦ νάματος, ἐσπευδον ἀναχθῆναι τὸ τάχος, καὶ πηγὴν κατιδεῖν τὴν ἀέναον, τὴν τὰς ἐκτακείσας ψυχὰς ἐπαναψύχουσαν.

Σύμμορφον κατιδόντες τὴν πηγὴν καὶ ὁμοειδῆ τῆς τῶν ἀνθρώπων συστάσεως, τῇ γυναικί ἐπεβῶν, οἱ ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἐπὶ διὰ σὴν ἡμεῖς, λαλίαν πεπιστεύκαμεν, ἀληθῶς ἐπιγνόντες, ὅτι οὗτος ὑπάρχει ἡ λύτρωσις, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἡ αἰώνιος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ευρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα αἰτεῖ ὕδωρ παρ αὐτῆς, ὁ νέφεισι καλύπτων τὴν γῆν, Ὡ τοῦ θαύματος! οἱ τοῖς Χερουβίμ ἐποχοῦμενος, πόρνη γυναικί διελέγετο, ὕδωρ αἰπῶν, ὁ ἐν ὕδατι τὴν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκύσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀποπήμασι δεινῶς ὡς μόνος εὐσπλαγχνός καὶ φιλάνθρωπος.

**Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος δ' Σταυρώσιμον**

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς τὴν βοήθειαν τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ ευχερώς καταπατοῦμεν.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριον σου Ἐγερσιν.

Μαρτυρικόν

Ἱερεῖα ἐμπυχα ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα καὶ Θεὸν γινωσκόμενα, πρόβατα ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β'

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι, Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἐδώκε σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσης εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, τοῦ Ἀγγέλου μαθούσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καί ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε Σταυρώσιμον

Σταυρῶ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ δι' οὐ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω στοργή, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, ἠπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ σὴ βουλήσει, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, Τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα φιλάνθρωπε.

Αποστολικόν

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τὴ δύνασθεῖα τὴ σὴ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεήμον, τὴν ἀνάστασιν πάσι, διό σε καί δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γάρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλον, ἔθραυσαν καί δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ο Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, Τί τό καινόν καί ξένον, τοῦτο θαῦμα Ἰγίε μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ομιλεῖς τῷ θανάτῳ; Ζῶσαι τοὺς θανόντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ἐκ φρέατος νάματα, τοῦ γεηροῦ καί φθαρτοῦ, ἐλθούσα ὡς σύννηθες, ἡ Σαμαρείτις ἀντλεῖν, τό ζῶν ὕδωρ ἠντλησεν, οὕτως ἐφευρηκυῖα, τὴν πηγὴν καθημένην, ἔνθα πηγὴ καί φρέαρ, Ἰακώβ διωρύχθη, κόσμου τοὺς φλογοτρόφους, ὀροσίζουσαν καύσωνας.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρά τῆς Οκτωήχου Ἦχος δ' Σταυρώσιμον

Ἐδωκας σημεῖωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καί τὰς ἐξουσίας, καί ἐπανάγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ο Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Δίς)

Αποστολικόν

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καί ρύσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ο ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνάστησον ἡμᾶς, πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τὴ πρεσβεῖα τῶν Ἁγίων σου.

Μαρτυρικόν

Τίμιος ο θάνατος, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, ξίφεσι γάρ καί πυρί καί ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τό αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν, ὑπέμειναν καί ἔλαβον, παρά σοῦ Σῴτερ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ο Σωτήρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρά γυναικὸς Σαμαρείτιδος, τῆς δὲ τό ἀκοινωνήτων τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ο σοφός δημιουργός μετοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκεῖαις προσρήσεσι, μάλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ αἰδίου

ύδατος, ό καί λαβούσα, τοίς πάσιν εκήρυσεν ειπούσα, Δεύτε, ίδετε τών κρυπτών γνώστην καί Θεόν, παραγενόμενον σαρκί, διά τό σώσαι τόν άνθρωπον.

Στιχηρά Προσόμοια
Ήχος δ' Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Μεθ' υδρίας αρδεύσασθαι, απελθούσα καί φρέατι, τήν υδρίαν άνυδρον καταλείψασα μόνη πρός πόλιν επέδραμε, πηγήν τήν ζωήρρυτον, εκβώσα εφευρείν, Σαμαρείτις τήν άφθονον, όθεν ήρδευσε τό σωτήριον νάμα, καί τήν ταύτης, επανέψυξε καρδίαν, τήν εκτακείσαν τοίς πάθεσιν.

Στίχ. Έντεινε καί κατευοδού...

Αληθώς είπας, είρηκεν, ο Σωτήρ Σαμαρείτιδι, ως ουκ έχεις σήμερον, άνδρα νόμιμον, πέντε γάρ έσχες τό πρότερον, καί νύν, όν περ κέκτησαι, ουχ υπάρχει σου ανήρ, αλλά νόμω αλλότριος, ή καί σπεύσασα, τοίς εν πόλει εβόα. Είδον άνδρα, ός εξείπέ μοι τά πάντα, όσα κρυφίως εποίησα.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην...

Ρείθρον άλλο ζωήρρυτον, ουρανού εκ φρέατος, Σαμαρείτις ήντλησεν επί φρέατος, τούτο ευρούσα χεόμενον, εξ ού τό επικήρον, είχε σύνηθες αντλείν, ύδωρ άλλο τό χθόνιον, ο αλλόμενον εν τή ταύτης καρδιά ανεδείχθη, ως πηγή τις άλλη νέα, παθών δροσίζουσα καύσωνας.

Δόξα... Καί νυν... Ήχος πλ. δ'

Ως ώφθης εν σαρκί, Χριστέ ο Θεός δι' άφατον οικονομίαν ακούσασα η Σαμαρείτις, τού λόγου σου τού φιλανθρώπου, κατέλιπε τό άντλημα επί τό φρέαρ, καί έδραμε λέγουσα τοίς εν τή πόλει, Δεύτε, ίδετε καρδιογνώστην, μήτι ούτος υπάρχει ο προσδοκώμενος Χριστός, ο έχων τό μέγα έλεος.

p57[top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά τής Σαμαρείτιδος γ'
Ήχος α'

Επί τήν πηγήν επέστη, η πηγή τών θαυμάτων, εν τή έκτη ώρα, τής Εύας ζωγρήσαι καρπόν, η γάρ Εύα εν ταύτη εξεήλυθεν εκ τού Παραδείσου, απάτη τού όφews, Ήγγικεν ούν η Σαμαρείτις αντλήσαι ύδωρ, ήν ιδών έφη ο Σωτήρ, Δός μοι ύδωρ πιείν, καγώ ύδατος αλλομένου εμπλήσω σε, καί εις τήν πόλιν δραμούσα η σώφρων, τοίς όχλοις ανήγγειλεν ευθύς, Δεύτε, ίδετε Χριστόν τόν Κύριον, τόν Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Ήχος β'

Επί τό φρέαρ ως ήλθεν ο Κύριος, η Σαμαρείτις ηρώτα τόν εύσπλαγγνον, Παράσχου μοι τό ύδωρ τής πίστewς, καί λήσoμαι τής κολυμβήθρας τά νάματα, αγαλλίασιν καί λύτρωσιν, Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ο συνάναρχος καί συναΐδιος Υιός καί Λόγος τού Πατρός, επί τήν πηγήν επέστη, η πηγή τών ιαμάτων, καί γυνή εκ τής Σαμαρείας αντλήσαι ύδωρ παραγένονεν, ήν ιδών έφη ο Σωτήρ, Δός μοι ύδωρ πιείν, καί απελθούσα, φώνησόν σου τόν άνδρα, Η δέ, ως ανθρώπω διαλεγομένη καί ου Θεώ, λαθειν σπουδάζουσα ελεγεν, ουκ έχω άνδρα, Καί ο Διδάσκαλος πρός αυτήν, Αληθώς είπας, ουκ έχω άνδρα, πέντε γάρ έσχες, καί νύν όν έχεις, ουκ έστι σου ανήρ, Η δέ, επί τώ ρήματι εκπλαγείσα, καί εις τήν πόλιν δραμούσα, τοίς όχλοις επεβόα λέγουσα, Δεύτε, ίδετε Χριστόν, ός δωρείται τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Ήχος πλ. β'

Παρά τό φρέαρ τού Ιακώβ, ευρών ο Ιησούς τήν Σαμαρείτιδα, αιτεί ύδωρ παρ' αυτής, ο νέφεσι καλύπτων τήν γήν, Ω τού θαύματος! ο τοίς Χερουβίμ εποχούμενος, πόρνη γυναικί διελέγετο, ύδωρ αιτών, ο εν ύδασι τήν γήν κρεμάσας, ύδωρ ζητών, ο πηγάς καί λίμνας υδάτων εκχέων, θέλων ελκύσαι όντως αυτήν, τήν θηρευομένην υπό τού πολεμήτορος εχθρού καί ποτίσασθαι ύδωρ ζών, τήν φλεγομένην εν τοίς ατοπήμασι δεινώς, ως μόνος εύσπλαγγνος καί φιάνθρωπος.

Καί νυν... Ήχος δ'

Ο διά σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελωδικώς περι σου προανεφώνησε, τώ μεγαλειά σοι

ποιήσαντι, Παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου, σέ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωής ανέδειξεν, ο απάτωρ εκ σου ενανθρωπήσαι ευδοκήσας Θεός, ινα τήν εαυτού αναπλάση εικόνα, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών πρόβατον, τοίς ώμοις αναλαβών, τώ Πατρί προσαγάγη, καί τώ ιδίω θελήματι, ταίς ουρανίαις συνάψη δυνάμεσι, καί σώση Θεοτόκε τόν κόσμον, Χριστός, ο έχων τό μέγα καί πλούσιον έλεος.

Στιχηρά Αναστάσιμα τής Οκτωήχου

Ήχος δ'

Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, απαύστως προσκυνούντες Χριστέ ο Θεός, τήν τριήμερόν σου Ανάστασιν δοξάζομεν, δι' αυτής γάρ άνεκαίνισας, τήν καταφθαρείσαν τών ανθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καί τήν εις ουρανούς άνοδον καθυπέδειξας ημίν, ως μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ο Κύριος εβασίλευσεν...

Τού ξύλου της παρακοής, τό επιτίμιον έλυσας Σωτήρ, τώ ξύλω τού Σταυρού εκουσίως προσηλωθείς, καί εις Άδου κατελθών δυνατέ, τού θανάτου τά δεσμά ως Θεός διέρρηξας, διό προσκυνούμεν τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, εν αγαλλιάσει βιώντες, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην...

Πύλας Άδου συνέτριψας Κύριε, καί τώ σώ θανάτω, τού θανάτου τό βασίλειον έλυσας, γένος δε τό ανθρωπινον, εκ φθοράς ηλευθέρωσας, ζωήν, καί αφθαρσίαν τώ κόσμω δωρησάμενος, καί τό μέγα έλεος.

Στίχ. Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα...

Κύριε ανελθών εν τώ Σταυρώ, τήν προγονικήν ημών κατάραν εξήλειψας, καί κατελθών εν τώ Άδη, τούς απ' αιώνος δεσμίους ηλευθέρωσας, αφθαρσίαν δωρούμενος τών ανθρώπων τώ γένει, διά τούτο υμνούντες δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου Έγερσιν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Ως ώφθης εν σαρκί, Χριστέ ο Θεός, δι' άφατον οικονομίαν, ακούσασα η Σαμαρείτις τού λόγου σου τού φιλανθρώπου, κατέλιπε τό άντλημα επί τό φρέαρ, καί έδραμε λέγουσα τοίς εν τή πόλει, Δεύτε ίδετε καρδιογνώστην, μήτι ούτος υπάρχει ο προσδοκώμενος Χριστός, ο έχων τό μέγα έλεος.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Τό φαιδρόν τής Αναστάσεως κήρυγμα, τού Αγγέλου μαθούσαι αι τού Κυρίου Μαθήτριάι, καί τήν προγονικήν απόφασιν απορρίψασαι, τοίς Αποστόλοις καυχώμεναι έλεγον, Εσκύλευται ο θάνατος, ηγέρθη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Ήχος δ' Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί αγγέλοις άγνωστον Μυστήριον, διά σου Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τās ψυχάς ημών.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Αναστάσιμα

Ήχος δ'

Αναβλέψασαι τού τάφου τήν είσοδον, καί τήν φλόγα τού Αγγέλου μή φέρουσαι, αι Μυροφόροι σύν τρόμω έξίσταντο, λέγουσαι, Άρα εκλάπη, ο τώ Ληστή ανοίξας Παράδεισον; Άρα ηγέρθη, ο καί πρό Πάθους κηρύξας τήν Έγερσιν, Αληθώς ανέστη Χριστός ο Θεός, τοίς εν Άδη παρέχων ζωήν καί ανάστασιν.

Δόξα...

Ταχύ προκατάλαβε

Ανέστης ως αθάνατος, από τού τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τόν κόσμον σου, τή δυναστεία τή σή, Χριστέ ο Θεός ημών, έθραυσας εν ισχύϊ τού θανάτου τό κράτος, έδειξας ελεήμον, τήν ανάστασιν πάσι, διό σε καί δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον καί Αγγέλοις άγνωστον μυστήριον, διά σου Θεοτόκε, τοίς επί γης πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υ πέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον έσωσεν έκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Εορτής

Ήχος δ' Ο υψωθείς έν τώ Σταυρώ

Αγαλλιάσθω ουρανός ευφραι νέσθω, τά επί γής, ότι Χριστός εκ Παρθένου επιφανείς ως άνθρωπος έρρύσατο φθοράς, άπαν τό ανθρώπινον τώ ιδίω θανάτω, θαύμασιν εκλάμψας δέ γυναικί Σαμαρείτιδι, ύδωρ αιτών παρέχει τήν πηγήν, τών ιαμάτων, ως μόνος αθάνατος. (Δίς)

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Αναστάσιμα

Ήχος δ

Ο σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, καί αναστάς έκ τών νεκρών παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

Εν τώ Σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας, ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας, εν δέ τή Εγέρσει σου, χαράς τά πάντα επλήρωσας, διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε, δόξα σοι.

Τώ σώ Σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, Οδηγήσον ημάς επί τήν αλήθειάν σου, καί ρύσαι ημάς τών παγίδων τού εχθρού, ο αναστάς εκ τών νεκρών, ανάστησον ημάς πεσόντας τή αμαρτία, εκτείνας τήν χείρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε τή πρεσβεία τών Αγίων σου.

Τών πατρικών σου κόλπων μή χωρισθείς, μονογενές Λόγε τού Θεού, ήλθες επί γής διά φιλάνθρωπίαν, άνθρωπος γενόμενος ατρέπτως, καί Σταυρόν καί θάνατον υπέμεινας σαρκί, ο απαθής τή θεότητι, αναστάς δέ εκ νεκρών, αθανασίαν παρέσχες, τώ γένει τών ανθρώπων, ως μόνος παντοδύναμος.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Η πηγή τής ζωαρχίας Ιησούς ο Σωτήρ ημών, επί τήν πηγήν επιστάς τού Πατριάρχου Ιακώβ, πιείν εζήτει ύδωρ παρά γυναικός Σαμαρείτιδος, Τής δέ τό ακοινώνητον τών Ιουδαίων προσειπούσης ο σοφός δημιουργός μετοχετεύει αυτήν ταίς γλυκειαίς προσρήσεσι, μάλλον πρός αίτησιν τού αϊδίου ύδατος, ό καί λαβούσα, τοίς πάσιν εκήρυξεν, ειπούσα, Δεύτε, ίδετε τών κρυπτών γνώστην καί Θεόν, παραγενόμενον σαρκί διά τό σώσαι τόν άνθρωπον.

Στιχηρά τής Εορτής

Ήχος δ' Ως γενναίον έν μάρτυσιν

Τήν πηγήν εν τώ φρέατι κατιδών τήν αέναον καθημένην γύναιον, φέρον καύσωνας, πλείστων παθών ακεσώδυνον, λαβείν επεζήτησεν, ύδωρ ζών τό εξ αυτής, κρουνηδόν εκχεόμενον, ό καί έλαβε, δωρεάν εκ τού λόγου, καί ουκέτι πρός τό φρέαρ επισπεύδει τό γεηρόν καί έπίκηρον.

Στίχ. Έντεινε καί κατευδοού...

Ιουδαίων τά έθιμα, τού γυναιου διώκοντος, καί τό σφών προβάλλοντος ακοινώνητον, τή μεταλήψει τού ύδατος, Χριστός μετωχέτευσεν, ο σοφός δημιουργός, τοίς ηδέσι προσφθέγμασιν, εξαιτήσασθαι, τό ζωήρρυτον πόμα, θειον ύδωρ, ού πιούσα πρός τήν πόλιν, μετοχετεύει τά νάματα.

Στίχ. Ηγάπησας δικαιοσύνην...

Ούτε άντλημα κέκτησαι, καί τό φρέαρ βαθύτατον, πόθεν ούν καί δώσεις μοι ὕδωρ άφθαρτον, η Σαμαρείτις εβόα σοι, Χριστέ σε ως άνθρωπον, οιομένη ου Θεόν, καί τούς λόγους θαυμάζουσα, ήν προσήμασι, γλυκυτάτοις αρδεύσας σέ Θεόν τε, καί Σωτήρα τών απάντων, ομολογείν παρεσκεύασας.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Τάδε λέγει Κύριος τή Σαμαρείτιδι, ει ήδεις τήν δωρεάν τού Θεού, καί τίς εστιν ο λέγων σοι, Δός μοι ὕδωρ πιείν, σύ άν ήτησας αυτόν καί έδωκέ σοι πιείν, ίνα μή διψήσης εις τόν αιώνα, λέγει Κύριος.

ρ61 [top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα... ιστώμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'

Διά τού τιμίου σου Σταυρού Χριστέ, διάβολον ήσχυνας, καί διά τής Αναστάσεώς σου, τό κέντρον τής αμαρτίας ήμβλυνας, καί έσωσας ημάς, εκ τών πυλών τού θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ο τήν Ανάστασιν διδούς τώ γένει τών ανθρώπων, ως πρόβατον επί σφαγήν ήχη, έφριξαν τούτον οι άρχοντες τού Άδου, καί επήρθησαν πύλαι οδυνηραί, εισελήλυθε γάρ ο Βασιλεύς τής δόξης Χριστός, λέγων τοίς εν δεσμοίς, Εξέλθετε, καί τοίς εν τώ σκότει, ανακαλύπτεσθε.

Μέγα θαύμα! ο τών αοράτων Κτίστης, διά φιλανθρωπίαν σαρκί παθών, ανέστη ο αθάνατος. Δεύτε πατριαί τών εθνών, τούτον προσκυνήσωμεν, τή γάρ αυτού ευσπλαγχνία εκ πλάνης ρυσθέντες, εν τρισίν υποστάσεσιν, ένα Θεόν υμνείν μεμαθήκαμεν.

Εσπερινήν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τώ ανεσπέρω Φωτί, τώ επί τέλει τών αιώνων ως εν εσόπτρω διά σαρκός, λάμπαντι τώ κόσμω, καί μέχρις Άδου κατελθόντι, και τό εκεισε σκότος λύσαντι, καί τό φώς τής Αναστάσεως τοίς έθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Κύριε, παράγων εν τή οδώ, εύρες άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής, καί έκθαμβοι γεγονότες οι Μαθηταί, επηρώτων σε, λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ήμαρτεν, ούτος, ή οι γονείς αυτού, ίνα τυφλός γεννηθή; Σύ δε Σωτήρ μου εβόας αυτοίς, Ούτε ούτος ήμαρτεν, ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθή τά έργα τού Θεού εν αυτώ, εμέ δεί εργάζεσθαι τά έργα τού πέμψαντός με, ά ουδεις δύναται εργάζεσθαι, Καί ταύτα ειπών, πτύσας χαμαί, καί πηλόν ποιήσας, επέχρισας τούς οφθαλμούς αυτού, λέξας πρός αυτόν, Ὑπαγε, νίψαι εις τού Σιλωάμ τήν κολυμβήθραν, ο δε, νιψάμενος, υγιής εγένετο, καί εβόα πρός σέ, Πιστεύω, Κύριε, καί προσεκύνησέ σοι, Διό βοώμεν καί ημείς, Ελέησον ημάς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό Δογματικόν Ἦχος ο αυτός

Τήν θεοπρεπή καί σεβάσιμον Κόρην τιμήσωμεν, τήν υπέρτιμον τών Χερουβίμ, ο γάρ δημιουργός τών όλων ενανθρωπήσαι βουληθείς, εν αυτή ώκησεν αφράστως, Ω ξένων πραγμάτων, καί παραδόξων μυστηρίων! τίς ουκ εκπλαγή, τούτο ακουισθείς; ότι Θεός άνθρωπος γέγονε, καί τροπή εν αυτώ ουχ υπήρξε, καί τής παρθενίας πύλας δι' ήλθε, καί μείωσις εν αυτή ουχ υπελείφθη, καθώς ο Προφήτης λέγει, Ανθρωπος ταύτην ου διοδεύσει ποτέ, ειμή μόνος Κύριος, ο Θεός Ισραήλ, ο έχων τό μέγα έλεος.

Εις τόν Στίχον, τό Αναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν Σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστόν, καί τών ουρανών μή χωρισθέντα, εν φωναίς ασμάτων μεγαλύνομεν, ότι σταυρόν καί θάνατον κατεδέξω, διά τό γένος ημών, ως φιλάνθρωπος Κύριος,

σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ανέστης, σώζων τας ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ παρόντα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ονόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαίροις, τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, τῶν θεηγόρων Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως ὄντα, σεσαρκωμένον ἡμῖν, ὑπὲρ νόον καὶ λόγον ἀπεκύησας, δι' οὐ τὴν ἀρχαίαν, ἀπολαβόντες εὐγένειαν, καὶ Παραδείσου, τῆς τρυφῆς ἀπολαύοντες σὲ τὴν πρόξενον, τῆς τοιαύτης λαμπρότητος, ὕμνοις καταγεραίρομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, σὲ Παναγία πλουτοῦντες, τῆς αἰδίου ἐντεύξεως, ζωῆς τοῦ Υἱοῦ σου, διανέμοντος πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός, ἐν ᾧ Θεὸς σωματωθεὶς κατεσκήνωσεν, ἡ στάμνος τοῦ θεοῦ μάνα, ἡ τοῦ Ἡλίου λαμπάς, τοῦ Θεοῦ τὸ ὄρος τὸ κατάσκιον, παστάς θεοχώρητος, ζωοπάροχε τράπεζα, χρυσὴ λυχνία, φωτοφόρε Παράδεισε, βάτε ἀφλεκτε, κιβωτὴ ἀγιάσματος, κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, νεφέλη ἡ ἐμπυχος, ράβδος ἐκ ρίζης Παρθένε, τοῦ ἰεσσαί ἡ βλαστήσασα, Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβούσα πανάμωμε, καὶ τούτον τεκούσα, σάρκα, τὴν καθημάς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα, ἀνελλιπῶς γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται τῶν ἐκατέρων δεικνύων, ἐν εαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστός, ὃν δυσώπει, τοῖς ἡμῶν σὲ δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης ἡλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἀμφω καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δείξον, ἵνα πίστει βωόμεν σοι, Πολλὴ σου καὶ ἀφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδοκῆσε σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τούτους τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαίρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαίρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκί τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν Τόκον σου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετά τό, Χριστός ἀνέστη... κτλ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τό πρῶτον.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

Ἦχος πλ. α'

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἠσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τό κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἐφρίξαν τούτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι οὐρανοῦ, εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης

Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Εξέλθετε, καί τοῖς ἐν τῷ σκότει, ανακαλύπτεσθε.

Μέγα θαύμα! ο τῶν ἀοράτων Κτίστης, διά φιλανθρωπίαν σαρκί παθῶν, ἀνέστη ο ἀθάνατος. Δεύτε πατριαί τῶν ἐθνῶν, τούτον προσκυνήσωμεν, τή γάρ αὐτοῦ ευσπλαγχνία ἐκ πλάνης ρυσθέντες, ἐν τρισίν υποστάσεσιν, ἓνα Θεόν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρά Ανατολικά

Ἐσπερινήν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰῶνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διά σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καί μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καί τό ἐκείσε σκότος λύσαντι, καί τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τόν ἀρχηγόν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστόν δοξολογήσωμεν, αὐτοῦ γάρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορός Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδάμ πεσῶν ἀνίσταται, διάβολος κατήρηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων. Καλύψατε Χριστοῦ τήν Ἐγερσιν, καί λάβετε ἀργύρια, καί εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκτοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός, Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρόν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καί γυμνόν, καταλιπόντα καί ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μή πλανήσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καί γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστὶν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου καί Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τόν Ἄδην σκυλεύσας, καί τόν θάνατον πατήσας, Σωτήρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τόν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ

Ἦχος β'

Ὁ Τυφλός γεννηθεῖς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν, Ἄρα ἐγώ, δι' ἀμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν, οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα, οὐ γάρ εἶδον τόν ἥλιον λάμποντα, οὐδέ ἐν εἰκόνι τόν ἐμέ πλαστοουργήσαντα, ἀλλά δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καί ἐλέησόν με. (Δίς)

Ἦχος ὁ αὐτός

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἀνθρώπον τυφλόν ἐκ γενετῆς, καί σπλαγχνισθεῖς, ἐπέθηκε πηλόν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καί εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καί νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταί αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ, Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἄς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν, ὁ δὲ φησὶ βοήσας, Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη, Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καί ἀνέβλεψα, Αὐτός ἐστὶν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστόν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὔρες ἀνθρώπον τυφλόν ἐκ γενετῆς, καί ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῆ; Σὺ δὲ Σωτήρ μου ἐβόας αὐτοῖς, Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ, ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἄ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι, Καί ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καί πηλόν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τήν κολυμβήθραν, ὁ δὲ, νιψάμενος, υγιῆς ἐγένετο, καί ἐβόα πρὸς σέ, Πιστεῦω, Κύριε, καί προσεκύνησέ σοι, Διὸ βούωμεν καί ἡμεῖς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καί νῦν... Θεοτοκίον Ὁ αὐτός

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης, εἰκῶν διεγράφη ποτέ, Ἐκεῖ, Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε, Γαβριήλ υπηρέτης τοῦ θαύματος, Τότε, τόν βυθόν ἐπέξευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ, τόν Χριστόν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, Ἡ θάλασσα, μετὰ τήν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπτος, μετὰ τήν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἐμεινεν ἀφθορος, ὁ ὢν, καί πρῶν, καί φανείσας ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τήν Λιτήν

Τό Στιχηρόν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς

Δόξα... Ἦχος δ'

Όλον τόν βίον ο Τυφλός, νύκτα λογιζόμενος, εβόησε πρὸς σέ Κύριε, Ανοιξόν μου τὰς κόρας, Υἱέ Δαυῖδ, ο Σωτήρ ημῶν, ἵνα μετὰ πάντων καγῶ, υμνήσω σου τήν δύναμιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον ο αυτός

Νεύσον παρακλήσεσι, σῶν οικετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ημῶν επαναστάσεις, πάσης θλίψεως ημάς απαλλάπτουσα, σέ γάρ μόνην ασφαλή, καί βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καί τήν σήν προστασίαν κεκτήμεθα, μή αισχυνθῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι, σπεύσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοί πιστῶς βοῶντων, Χαίρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρά καί σκέπη, καί σωτηρία τῶν ψυχῶν ημῶν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρόν Αναστάσιμον

Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστόν, καί τῶν ουρανῶν μή χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ασμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρόν καί θάνατον κατεδέξω, διὰ τό γένος ημῶν, ὡς φιλόνητος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ημῶν.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσιμον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τό πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στιχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπό θεάς Γυναῖκες ευαγγελίστριαι, καί τῆ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ ἡμῶν χαράς ευαγγέλια, τῆς Αναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καί ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ, καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθροῦ βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τό μήνυμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τόν λίθον καθήμενον, καί αὐτός προσφθεγγόμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε, Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, τί θρηνεῖτε τόν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορά; ἀπελθούσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ο Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσιμον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα, ὡ Πάσχα λύτρον λύτης, καί γάρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαράς ἐπλησε λέγων, Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ, Χριστέ ο Θεός, ο τόν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἀμφῶν καί ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υιοῦς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι, Πολλή σου καί ἀφατος, ἡ εἰς ἡμάς εὐσπλαγχνία, φιλόνητος, δόξα σοι.

Καί νύν...

Αναστάσεως ἡμέρα, καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καί ἀλλήλους περιπτυσώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καί τοῖς μισοῦσιν ἡμάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Αναστάσει, καί οὕτω βοησώμεν, Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοῖς ἐν τοῖς μηνήμασι, ζωῆν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδοκήσας σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον ὑπομείναι, καί ἐγείρει τούς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Αναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου η αδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τών προστρεχόντων εις σέ, χαίρε
αχείμαστε λιμήν καί Απειρόγαμε, η τεκούσα εν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή
ελλείπων, υπέρ τών ανυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

Εκτενής, καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Ψάλλεται Κανών Τριαδικός. Ού η ακροστιχίς.
Κανών ο πέμπτος φωτί τώ τρισηλίω.

**Ωδή α' Ἦχος πλ. α'
ἵππον καί αναβάτην**

Κράτος τής ενιαίας, καί τρισηλίου μορφής, ανυμνούντες βοώμεν, Τόν νούν ημών καταύγασον,
Θεέ παντοδύναμε, καί πρὸς τήν σήν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν άφραστον.

Ανω σε τών Αγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ασι γήτως υμνούσιν, εν τρισαγίοις άσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καί Τριάδα σύμμορφον, υπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τής σής αγάπης, γλυκύτατον φωτουργόν, τή ψυχή μου παράσχου, Τριάς μονάς αρχίφωτε,
καί θείαν κατάνυξιν, καθαρτικήν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον

Όσπερ επί τόν πόκον, κατήλθεν αφοφητί, ουρανόθεν Παρθένε, ο υετός εν μήτρα σου, ο θείος καί
έσωσε, ξηρανθείσαν άπασαν, τών ανθρωπών τήν φύσιν άχραντε.

**Ωδή γ'
Ο πήξας επ' ουδενός**

Νοήσας τās νοεράς ουσίας υπέστησας, υμνωδούς απαύστους τής σής θεότητος, τρίφωτε Θεέ καί
παντουργέ, αλλά καί τών πηλίνων καί γηγενών, δέξαι τήν αίνεσιν, καί τήν ικεσίαν ως
εύσπλαγχνος.

Ο πάσης κατά φύσιν τροπής απαράδεκτος, τοίς αλλοιουμένοις ημίν καί μέλλουσι, τήν
ανεξιχνίαστον πηγήν, τής σής αγαθωσύνης, πλημμελημάτων δός συγχώρησιν, καί τήν σωτηρίαν
ως εύσπλαγχνος.

Πατέρα καί τόν Υιόν καί Πνεύμα δοξάζομεν, εν απαραλλάκτω μορφή θεότητος, σέ τόν ενικόν καί
τριλαμπή, Κύριον τών απάντων, ως οι Προφήται καί Απόστολοι, παρά σου σαφώς εδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον

Εφάνης τώ Μωϋσή εν βάτω, ως άγγελος, βουλής τής μεγάλης τού Παντοκράτορος, σου τήν εκ
Παρθένου προδηλών, σάρκωσι ν Θεού Λόγε, δι' ής ημάς μετεστοιχείωσας, καί πρὸς ουρανούς
ανεβίβασας.

Καθίσματα

Τόν συνάναρχον Λόγον

Ελεήμων υπάρχεις, Τριάς αμέριστε, ελεείς γάρ τούς πάντας, ως παντοδύναμος, καί πανοικτίρμων
συμπαθής καί πολυέλεος, διό προσφεύγομεν πρὸς σέ, οι αμαρτήμασι πολλοίς, βαρούμενοι
κεκραγότες, ιλάσθητι τοίς σοίς δούλοις, καί ρύσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, ημάς ελέησον, τούς προσφεύγοντας πίστει, πρὸς σέ τήν εύσπλαγχνον, καί
αιτουμένους τήν θερμήν σου νύν αντίληψιν, δύνασαι γάρ ως αγαθή, τούς πάντας σώζειν, ως
ούσα, Μήτηρ Θεού τού υψίστου, ταίς μητρικαίς σου πρεσβείαις, αεί χρωμένη θεοχαρίτωτε.

Ωδή δ'

Τήν θείαν εννοήσας σου

Μυείται τής μιάς κυριότητος, τό τριφαές ο Δανιήλ, Χριστόν κριτήν θεασάμενος, πρὸς τόν Πατέρα
ιόντα, καί Πνεύμα τό προφαίνον τήν όρασιν. (Δίς)

Πηλίνοις τούς υμνούντας σε στόμασι, τόν υπερούσιον Θεόν, τριαδικόν υποστάσει, μοναδικόν δέ τή φύσει, τής δόξης τών Αγγέλων αξίωσον.

Θεοτοκίον

Τό όρος τό δασύ καί κατάσκιον, ό είδε πρίν ο Αββακούμ, εξ ού προήλθεν ο Άγιος τόν δυσθεώρητον τόκον, εδήλου σής Παρθένε συλλήψεως.

Ωδή ε'

Ο αναβαλλόμενος

Ο δι' αγαθότητα κτίσας τόν άνθρωπον, κατεικόνα τήν σήν ποιήσας, εν εμοί κατοίκησον τρίφωτε Θεέ μου, ως αγαθός καί εύσπλαγχνος.

Σύ με καθοδήγησον μονάς τρισήλιε, πρός τρίβους θείας τής σωτηρίας, καί τής σής ελλάμψεως, πλήρωσον ως φύσει, Θεός απειροδύναμος.

Φώς τό αδιαίρετον τής μιάς φύσεως, μεμερισμένον, τοίς χαρακτήρσι, τριλαμπές ανέσπερον, τήν εμήν καρδίαν, ταίς αίγλαις σου καταύγασον.

Θεοτοκίον

Ως κατείδε πάλαι σε, Αγνή πανάχραντε, ο Υποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρός τό φώς τό άδυτον, ευθύς σε επέγνω, Θεού κατοικητήριον.

Ωδή ς'

Μαι νομένην κλύδωνι

Τριφαής υπάρχουσα, θεαρχία υποστατικώς, ενιαία πέφυκας ως σύμμορφος, καί ισουργός, καί κατ' ουσίαν καί βούλησιν. (Δίς)

Ικανώς εδήλωσεν, ο Προφήτης άδων τώ Πατρί. Σώ φωτί, τώ Πνεύματι, οψόμεθα, φώς τόν Υιόν, ένα Θεόν τόν τρισήλιον.

Θεοτοκίον

Τών ππαισμάτων λύτρωσιν, καί κινδύνων εύσπλαγγνε Θεέ, ενικέ καί τρίφωτε κατάπεμψον, σοίς μνηταίς, πρεσβείαις τής θεομήτορος.

Καθίσματα

Τόν συνάναρχον Λόγον

Τό τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καί απλήν τήν Τριάδα νύν προσκυνήσωμεν, ότι εφώτισεν ημάς καί ηλέησε, καί ερρύσατο φθοράς, τό γένος άπαν τών βροτών, λυτρώσασα εκ τής πλάνης, ειδώλων πάντα τόν κόσμον, καί βασιλείαν ημίν παρέσχετο.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Απορήσας εκ πάντων, πρός σέ κατέφυγον, τήν ελπίδα απάντων, καί τό προσφύγιον, αμαρτωλών καί ταπεινών, κράζων τό, Ήμαρτον, αλλ' επιμένω τοίς κακοίς, αναισθητών ο άθλιος, Ελέησόν με πρό τέλους, επίστρεψόν με καί ρύσαι πάσης κολάσεως τόν ανάξιον.

Ωδή ζ'

Ο υπερυψούμενος

Ως ελέους άβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καί πέλαγος άπειρον, οικτίρμον ελέησον, τούς ένα σε υμνούντας, τριλαμπή Θεόν τών όλων. (Δίς)

Τόν απερινόητον, ενικόν καί τρίφωτον, Θεόν σε καί Κύριον, υμνούντες βοώμέν σοι, Παράσχου τοίς σοίς δούλοις, ιλασμόν αμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμνον εβλάστησας, τού Πατρός συνάναρχον, άνθος τής θεότητος, βλαστόν συναϊδιον, Παρθένε τόν διδόντα, τήν ζωήν πάσιν ανθρωποις.

Ωδή η'

Σοί τώ παντουργώ

Ίνα τής μιάς, ανακαλύψης πάλαι, σαφώς κυριότητος τριτην υπόστασιν, ώφθης Θεέ μου, εν σχήματι ανθρώπων, Αβραάμ υμνούντι, σόν κράτος ενιαίον. (Δίς)

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ ευαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανῦμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μουῦντα, τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ πρόσωποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Ἡσαΐα χόρευε

Λαλιαί σε βρότειαι, κατ' ἀξίαν ἀναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλήν ὡς ἐφικτόν, τολμώντες ἐκ πίστεως, θεαρχικὴ σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέροντες, τῷ σὺ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (Δίς)

Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχῃν τρίφωτον Θεόν, ὑμνοῦσι τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀγνή καὶ ἀμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεόν ἀναλλοιώτον, ἀλλὰ καὶ νῦν ἀφῆσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

**Τό, Ἄξιον ἐστίν..., καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες
καὶ Ἀπόλυσις**

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφήν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ υπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχύν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἀδῇ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαίρε ἐμπυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαίρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαίρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκούσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ Ἐλεήμον, ταφήν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἐγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται, ἀναστάς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός, ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαραιοῖσάσα, ἀνυμνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανῦμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Είτα ο Ἄμωμος τὰ Ευλογητάρια.

Ἡ Ὑπακοή Ἦχος πλ. α'

Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν εκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Εγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ευηγγελίζοντο. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ Ἀντίφωνον Α'

- Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτῆρ μου. Ρύσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.
- Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα... καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ορατὰ τε σὺν τοῖς ἀοράτοις, αυτοκρατές γάρ ὢν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'

- Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθώμεν, δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.
- Δεξιὰ σου χεῖρ καμέ, Χριστέ ἰπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα... καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογούντες φώμεν, Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

- Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεὶς ευχὰς ἀναπέμπω.
- Ἐπὶ οἶκον Δαυῖδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται, πύρ γάρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα... καὶ νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὐ πᾶν ζῶον ἐμψυχούται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Τό, Πάσα πνοή... Ευαγγέλιον Ἐωθινόν Η' καὶ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς η' καὶ τοῦ Τυφλοῦ εἰς ζ'.

Κανὼν τοῦ Πάσχα Ἦχος α'

Ὡδή α' Ὁ Εἰρμός

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, ἐκ γάρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστός ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ οψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως ευφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος, Χριστός γάρ ἐγγήγερται, ευφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Οὐ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.

Ὡδή α' Εἰρμός ὁ αὐτός

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κιοφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμπαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Ἀναστάντα κατιδούσα σὸν Υἱόν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τό

Χαίρε πρωτουργός, ως πάντων χαράς, αιτία εισδέδεξαι, Θεομήτορ πανάμωμε.

Κανών τού Τυφλού
Εχων ακροστιχίδα εν τή θ' Ωδή.
Ι ω σ ή φ.
Ποίημα Ιωσήφ τού Θεσσαλονίκης.

Ωδή α' Ἦχος πλ. α' Ο Ειρμός

Γήν εφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἡλιος ἣν, ποτέ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ εἴωρακε γυμνήν, τό κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραήλ διῶδευσεν ἀβρόχως, Κύριε, καί εισηγάγεις αὐτόν εἰς ὅρος ἀγιάσματός σου, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπι νίκιον ὠδήν.

Σταύρωσιν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σαρκί, ἐπήγασας εὐλογίαν, καί ζωὴν τῷ κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντευλόγητε, καί τοῦ παντός δημιουργέ, ὅθεν εὐλογούμεν σε, ὑμνούμεν καί δοξάζομεν, ἄδοντες, ψάλλοντες, ἐπι νίκιον ὠδήν.

Λάκκω κατωτάτῳ σε, νεκρόν γενόμενον Χριστέ, ἔθετο ο εὐσχήμων Ιωσήφ, καί προσεκύλισε λίθον τῇ θύρᾳ τοῦ μνήματος, μακρόθυμε, ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, καί κόσμον συνανέστησας, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπι νίκιον ὠδήν.

Μύρα τί κομίζετε, μετὰ δακρύων ὑμεῖς; ἔλεγε ταῖς τιμίαις Γυναιξίν, ὁ Ἄγγελος φανείς, Ὁ Χριστός ἐγγύερται, δραμούσαι εἶπατε, τοῖς θεόπταις Μαθηταῖς, πενθοῦσί τε καί κλαίουσιν, ὅπως σκιρτήσωσι, καί χορεύσωσι φαιδρῶς.

Θαύματα παράδοξα, ἐπιτελών ο λυτρωτής, ἰάσατο καί Τυφλόν ἐκ γενετῆς, πηλόν ἐπι χρίσας, καί ἐπιών, Πορευθήτη καί νίψαι ἐν τῷ Σιλῳάμ, ὅπως γνώση με Θεόν, ἐπί γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν.

Δόξα...

Μίαν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβοντες πιστοί, δοξάσωμεν τόν Πατέρα καί Υἱόν, καί Πνεῦμα τό εὐθές, ποιητήν, καί Κύριον, καί λυτρωτήν τοῦ παντός, ἕνα ἀκτιστον Θεόν, σὺν ἀσωμάτοις κράζοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Βασιλεύ.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀπειρόγαμον, τήν σὴν κατώκησεν Ἀγνή, Κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σώσαι βουλόμενος, τόν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδεῖαις τοῦ ἐχθροῦ, αὐτόνουν ἰκέτευε, τήν πόλιν ταύτην σώζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, καί ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Καταβασία

Τῷ Σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσίν ἀβρόχοις ὠδηγήσαντι, καί Φαραῷ πανστρατιά καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δε δόξασται.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανόσ τε καί γῆ καί τά καταχθόνια, εορταζέτω γούν πάσα κτίσις τήν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ εσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου

Ο αὐτός

Ἐπί τήν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καί πάσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τό φέγγος ἀστράψαντος.

Θεόν ὄν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε, καί

τούτον, ως Θεόν, άχραντε μεγάλυτε.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Σαλευομένην τήν καρδίαν μου, Κύριε, τοίς, κύμασι, τού βίου στερέωσον, εις λιμένα εύδιον καθοδηγών, ως Θεός.

Σαλευομένων τάς καρδίας εστήριξας, τήν γήν πάσαν σαλεύσας μακρόθυμε, τή σεπτή Σταυρώσει σου, ήν καθυπέστης σαρκί.

Καινώ μνημείω, Ιωσήφ τε κατέθετο, οικτίρμον ο ευσχήμων, ανέστης δέ εκ νεκρών τριήμερος, καινοποιήσας ημάς.

Τί ως νεκρόν επιζητείτε τόν Κύριον, ανέστη καθώς είπεν, ο Άγγελος γυναιξίν εφθέγγετο, αστράπτων θεία μορφή.

Τυφλόν ποτε εκ γενετής, προσελθόντα σοι ιάσω, πανοικτίρμον, δοξάζοντα τήν οικονομίαν σου, καί τά θαυμάσια.

Δόξα...

Θεόν Πατέρα προσκυνούμεν, προάναρχον, Υιόν καί Πνεύμα θείον, τρισάκτιστον φύσιν τρισυπόστατον, ένα Θεόν τού παντός.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθενικής από γαστρός απεκύησας, Θεόν σεσαρκωμένον, όν αίτησαι, Παναγία Δέσποινα, κατοικτειρήσαι ημάς.

Καταβασία

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, εις τό υμνείν, καί δοξάζειν σου τήν σωτήριον Ανάληψιν.

Κάθισμα Ήχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ο τών όλων Δεσπότης καί ποιητής, παρερχόμενος εύρεν εν τή οδώ, Τυφλόν καθεζόμενον, θρηνωδούντα καί λέγοντα, ου κατείδον εν βίω, τόν ήλιον λάμποντα, ουδέ τήν σελήνην, τό φέγγος αυγάζουσαν, όθεν εκβώ σοι, ο τεχθείς εκ Παρθένου, φωτίσαι τά σύμπαντα, φωτίσόν με ως εύσπλαγχνος, ίνα κράζω προσπίπτων σοι, Δέσποτα Χριστέ ο Θεός, τών ππαισμάτων άφεσίν μοι δώρησαι, διά πλήθος ελέους, μόνε φιλόανθρωπε. (Δίς)

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Άρσεν μέν ως διανοίξαν, τήν παρθελεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βροτός δέ, αμνός προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, καί ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος Χριστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριο, καί αύθις εκ τού τάφου ωραίος, δικαιοσύνης ημίν έλαμψεν ήλιος.

Ο θεοπάτωρ μέν Δαυίδ, πρό τής σκιώδους κιβωτού, ήλατο σκιριτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες, ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ο διαπλάσας τον Αδάμ, τόν σόν προπάτορα Αγνή, πλάττεται εκ σου, καί θανάτω, τώ οικείω έλυσε, τόν δι' εκείνου θάνατον σήμερον, καί κατηύγασε πάντας, ταίς θεικαίς αστραπαίς τής

Αναστάσεως.

Ὄν απεκύησας Χριστόν, ωραιοτάτως εκ νεκρών, λάμπαντα Αγνή καθορώσα, η καλή καί άμωμος, εν γυναιξίν ωραία τε, σήμερον εις πάντων σωτηρίαν, σύν Αποστόλοις αυτόν χαίρουσα, δόξαζε.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Ακήκοα Κύριε, τήν ακοήν σου καί εφοβήθην, κατενόησα τήν οικονομίαν σου, καί εδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Τεθήξαντα ξύλω με, τεθείς εν ξύλω, ζωή υπάρχων, ανεζώωσας διά μέγα έλεος, διά τούτο Λόγε δοξάζω σε.

Τοίς Μύσταις σου Κύριε, συναυλιζόμενος παραδόξως, τούτοις έλεγες, Άπιτε, κηρύξατε, πανταχού τήν emήν Ανάστασιν.

Πιστούμενος Κύριε, τήν Εγερσίν σου τήν εκ τού τάφου, τοίς φιλούσί σε Χριστέ, εν ημέραις πλείοσι, συνηλίζου χαροποιών αυτούς.

Ωμμάτωσας Κύριε, Τυφλόν εκ μήτρας γεγεννημένον, ειπών, άπελθε, νίψαι καί ανάβλεψον, τήν emήν δοξάζων θεότητα.

Δόξα...

Ομότιμε άναρχε, Τριάς αμέριστε τή ουσία, μεριστή ταίς υποστάσεσι, σώζε πάντας, τους πιστώς σε φόβω δοξάζοντας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν τόκον σου Άχραντε, τόν υπέρ φύσιν δοξολογούμεν, μακαρίζοντες πίστει σε πανάμωμε, ως Θεού τών όλων λοχεύτριαν.

Καταβασία

Εισακήκοα τήν ακοήν, τής δυναστείας τού Σταυρού σου, ως Παράδεισος ηνοιγή δι' αυτού, καί εβόησα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσομεν τώ Δεσπότῃ, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τήν άμετρόν σου ευσπλαγχνίαν, οι ταίς τού Αδου σειραίς, συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρός τό φώς ηπείγοντο Χριστέ, αγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτούντες αιώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τώ προϊόντι Χριστώ εκ τού μνήματος, ως νυμφίω, καί συνορτάσωμεν, ταίς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεού τό σωτήριον.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Φωτίζεται θείαις ακτίσι, καί ζωηφόροις ταίς τής Αναστάσεως τού Υιού σου, Θεομήτορ άχραντε, καί χαρμονής emπίπλεται, τών ευσεβών η Ομήγουρις.

Ουκ ήνοιξας πύλας Παρθένου, εν τώ σαρκούσθαι μνήματος ουκ έλυσας τās σφραγίδας, Βασιλεύ τής κτίσεως, όθεν εξαναστάντα σε, θεασαμένη ηγάλλετο.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Τήν τάλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχούσαν τώ σκότει τών παθών, προφθάσας οίκτηρον, καί λάμπων νοητέ Ηλιε, ημεροφαείς ακτίνας, εν εμοί, τού διαυγάσαι τήν νύκτα εις φώς.

Υψώθης επί ξύλου, καί συνανύψωσας πάντας τούς βροτούς, καί τόν πολέμιον οικτίρμον, όφιν εθανάτωσας, καί εξώωσας τό πλάσμα τών χειρών τών σών, ως μόνος Θεός τού παντός.

Ετέθης εν μνημείω, ο εκουσίως γενόμενος νεκρός, καί τά βασιλεία τού Άδου, Βασιλεύ αθάνατε, άπαντα εκένωσας, νεκρούς τή Αναστάσει εγειρας τή σή.

Θαυμάσια μεγάλα, εκτελών Λόγε επί γής, λαός σε απέκτει νεν ανόμων, αλλ' αυτός Κύριε, μόνος δυνατός υπάρχων, εκ νεκρών καθώς προείπας, ανέστης Χριστέ.

Τά όμματα ανοίξας, τού μή ιδόντος τό φώς τό αισθητόν, ψυχής εφώτισας τάς κόρας, καί δοξάζειν έπεισας, τούτον επιγνόντα σε ποιητήν, δι' ευσπλαγχνίαν οφθέντα βροτόν.

Δόξα...

Τριάδα εν μονάδι, καί εν Τριάδι μονάδα, οι πιστοί δοξολογήσωμεν, Πατέρα καί Υιόν άπαντες, Πνεύμα τό ευθές, ένα Θεόν, δημιουργόν τού παντός αληθώς.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πώς τέτοκας μή γνούσα, Παρθενομήτορ αγνή, πείραν ανδρός θεοχαρίτωτε; Πώς τρέφεις τόν τήν κτίσιν τρέφοντα; μόνος ως επίσταται αυτός, ο τού παντός ποιητής καί Θεός.

Καταβασία

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι Κύριε, Σώσον ημάς, σύ γάρ εί Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις τής γής, καί συνέτριψας μοχλούς αιωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστης τού τάφου.

Φυλάξας τά σήμαντρα σώα Χριστέ, εξηγέρθης τού τάφου, ο τάς κλείς τής Παρθένου μή λυμηνάμενος, εν τώ τόκω σου, καί ανέωξας ημίν, Παραδείσου τάς πύλας.

Σιώτέρ μου τό ζών τε καί άθυτον, ιερείον ως Θεός, σεαυτόν εκουσίως, προσαγαγών τώ Πατρί, συνανέστησας, παγγενή τόν Αδάμ, αναστάς εκ τού τάφου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ανήκται τό πάλαι κρατούμενον, τώ θανάτω καί φθορά, διά τού σαρκωθέντος, εκ σής αχράντου γαστρος προς τήν άφθαρτον, καί αιΐδιον ζωήν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατήλθεν εν τοίς κατωτάτοις τής γής ο λαγόσι σου Αγνή, κατελθών καί οικήσας, καί σαρκωθείς υπέρ νούν καί συνήγειρεν, εαυτώ τόν Αδάμ, αναστάς εκ τού τάφου.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Ως τόν Προφήτην τού θηρός, ερρύσω Κύριε, καμέ τού βυθού τών ακαθέκτων παθών, ανάγαγε δέομαι, ίνα προσθήσω τού επιβλέψαι με, προς ναόν τόν άγιόν σου.

Ο σταυρωθείς μετά ληστών, ερρύσω Δέσποτα, ληστών πονηρών, καί ψυχοφθόρων παθών, φιλόανθρωπε Κύριε πάντας τούς υμνούντάς σου τήν Σταύρωσιν, καί τήν Έγερσιν συμφώνως.

Έθεντο άπνουν σε νεκρόν, Χριστέ εν μνήματι, τόν πάσι νεκροίς εμπνέοντα τήν ζωήν, ανέστης δέ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τά μνήματα, θεϊκή σου δυναστεία.

Μετά τήν Έγερσιν Χριστέ, τοίς φίλοις έλεγες, Καθίσατε δή εν τή Ιερουσαλήμ, έως άν ενδύσησθε, σθένος εξ ύψους αήττητον, καί βεβαίαν συμμαχίαν.

Πηλόν ποιήσας οφθαλμούς, Τυφλού επέχρισας, τού εκ γενετής, καί εχαρίσω αυτώ τό βλέπειν, υμνούντί σου Λόγε, τήν άχραντον δύναμιν, δι' ής έσωσας τόν κόσμον.

Δόξα...

Η τρισυπόστατος μονάς, Πάτερ αγέννητε, Υιέ γεννητέ, καί Πνεύμα εκπορευτόν, τρισάγιε Κύριε, μία ουσία καί δύναμις, σώζε πάντα τόν λαόν σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τά μεγαλείά σου Αγνή, τίς διηγήσεται; Θεόν γάρ εν σαρκί, έτεκες υπερφυώς, κόσμον διά σου ρυόμενον, Παρθένε πανάμωμε, από πάσης αμαρτίας.

Κάταβασία

Εκύκλωσέ με άβυσσος, ταφή μοι τό κήτος εγένετο, εγώ δέ εβόησα, πρós σέ τόν φιλόανθρωπον, καί έσωσέ με η δεξιά σου Κύριε.

Κοντάκιον 'Ηχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Τής ψυχής τά όμματα πεπηρωμένος, σοί Χριστέ προσέρχομαι, ως ο Τυφλός εκ γενετής, εν μετανοία κραυγάζων σοι, Σύ τών εν σκότει, τό φώς τό υπέρλαμπρον.

Ο Οίκος

Ρείθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τής αρρήτου, καί γνώσεως τής άνω, τό φώς τών εν τώ σκότει, καί πλανωμένων Οδηγέ, ίνα διηγήσωμαι, άπερ η θεία βίβλος εδίδαξε τού Ευαγγελίου τής ειρήνης, δηλονότι, τήν τού Τυφλού θαυματοποιϊαν, ότι εκ γενετής τυφλός υπάρχων, οφθαλμούς τούς αισθητούς απολαμβάνει, καί τούς τής ψυχής, εν πίστει ανακραυγάζων, Σύ τών εν σκότει, τό φώς τό υπέρλαμπρον.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή έκτη από τού Πάσχα, τό εις τόν εκ γενετής Τυφλόν εορτάζομεν, τού Κυρίου καί Θεού και Σωτήρος ημών, Ιησού Χριστού, θαύμα.

Στίχοι

- Φωτός χορηγός, εκ φάους πλέον φάος,
- Τόν εκ γενετής ομματοίς Τυφλόν, Λόγε.

Τώ απείρω ελέει σου, φωτοδότα Χριστέ ο Θεός ημών ελέησον καί σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων εζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζώντα Θεόν, καί Πάσχα τό μυστικόν, σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιωνίου απαρχήν, καί σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν καί υπερένδοξον.

Ως όντως ιερά καί πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ καί φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας τής ενέρσεως, ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς, πάσιν επτέλαμψεν.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Νεκρώσας ο Υιός σου τόν θάνατον, Πανάμωμε σήμεραν, πάσι τοίς θνητοίς, τήν διαμενουσαν ζωήν, εις αιώνας αιώνων δεδώρηται, ο μόνος ευλογητός τών πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ο πάσης βασιλεύων τής κτίσεως, γενόμενος άνθρωπος, ώκησε τήν σήν, θεοχαρίτωτε νηδύν, καί σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, ανέστη θεοπρεπώς, συνεγείρας ημάς, ως παντοδύναμος.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Πυρός σβεστήριον τών Παίδων η προσευχή, δροσίζουσα κάμιнос, κήρυξ τού θαύματος, μη φλογίζουσα, μηδέ συγκαίουσα, τούς υμνολόγους Θεού τών Πατέρων ημών.

Αναρτηθέντος σου επί τού ξύλου Σωτήρ, εσβέσθη ο ήλιος, γή εκυμαίνετο, εσαλεύετο η κτίσις, άπασα, καί εκ τών τάφων νεκροί εξηγείροντο.

Εξεγερθέντος σου εκ τών νεκρών Βασιλεύ, ψυχαί συνηγέρθησαν, εκεί καθεύδουσαι, και δοξάζουσαι τήν δυναστείαν σου, δι' ής θανάτου δεσμά διελύθησαν.

Ορθρου μυρίσαι σε γυναιών ήλθε χορός, μαθούσαι δε Κύριε εξεγερθέντα σε, συνέχαιρον τοίς ιεροίς Μαθηταίς, δι' ών παράσχου ημίν ιλασμόν τών κακών.

Πηλόν επέχρισας τούς οφθαλμούς του Τυφλου, και τούτω προσέταξας προς Σιλwάμ απελθείν, νιψάμενος δε ανέβλεψεν, υμνολογών σε Χριστέ, Βασιλεύ του παντός.

Δόξα...

Πατέρα άναρχον, συνάναρχόν τε Υιόν, και πνεύμα πανάγιον υμνολογήσωμεν Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, Βασιλεύ του παντός.

Και νύν... Θεοτοκίον

Μετά τήν κύησιν, παρθένος wφθης Αγνή, Θεόν γάρ εγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις άχραντε, τή δυνάμει αυτού, όν εκδυσώπει αεί, του σωθήναι ημάς.

Καταβασία

Ο εν καμίνω πυρός, τούς υμνολόγους σώσας Παίδας, ευλογητός ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ και κυρία, εορτών εορτή, και πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε του καινού τής αμπέλου γεννήματος, τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής Εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών, και ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών, βορρα, και και θαλάσσης, και εώς τά τέκνα σου, εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε, και Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε, και υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, και σε ευλογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Ήλθε διά σου εις τόν κόσμον ο κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, και τήν γαστέρα του Άδου διαρρήξας θνητοίς, τήν Ανάστασιν ημίν εδωρήσατο, διό ευλογούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Όλον καθελών του θανάτου τό κράτος, ο Υιός σου Παρθένε, εν τή αυτού Αναστάσει, ως Θεός κραταιός, συνανύψωσεν ημάς, και εθέωσε, διό ανυμνούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Τού Τυφλου ο Ειρμός

Αγγέλων σύστημα, ανθρώπων σύλλογος, τόν Βασιλέα και κτίστην του παντός, ιερείς υμνείτε, ευλογείτε λευίται, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Αγγέλων τάγματα, Σταυρώ κρεμάμενον, σέ κατιδόντα, Χριστέ παμβασιλεύ, και τήν κτίσιν πάσαν, αλλοιούντα τώ φόβω, εξέστησαν υμνούντα, τήν σήν φιλανθρωπίαν.

Ο Άδης κάτω σε, ιδών εστέναξε, και απεδίδου σπουδαίως τούς νεκρούς, τούς εκ του αιώνος εκείσε φρουρουμένους, Χριστέ υμνολογούντας, τήν σήν φιλανθρωπίαν.

Τελών τεράστια, Χριστέ εξαίσια, εθελουσίως υψώθης εν σταυρώ, και νεκροίς συνήφθης, ο νεκρώσας τόν Άδην, και πάντας εν ανδρεία, απέλυσας δεσμίους.

Τυφλόν ωμμάτωσας, σοί προσελθόντα Χριστέ, τούτω προστάξας πηγή του Σιλwάμ, νίψασθαι και βλέψαι, και Θεόν σε κηρύξει, σαρκί επιφανέντα, εις κόσμου σωτηρίαν.

Δόξα...

Τριάς αμέριστε, μνάς ασύγχυτε, Θεέ τών όλων καί κτίστα τού παντός, τούς υμνολογούντας, καί πιστώς προσκυνούντας, τό κράτος σου παντοίων, πειρατηρίων σώζε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Παρθένε άχραντε, θεοχαρίτωτε, τόν σόν δυσώπει Υιόν διαπαντός, μή με καταισχύσαι εν ημέρα τής δίκης, αλλά συναριθμήσαι, τοίς εκλεκτοίς προβάτοισ.

Καταβασία

Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων, γεννηθέντα Υιόν καί Θεόν, καί επ' εσχάτων τών χρόνων, σαρκωθέντα, εκ Παρθένου Μητρός, ιερείς υμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου, επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας! ώ φίλης! ώ γλυκυτάτης σου φωνής! μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω, έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή ανεσπέρω, ημέρα τής βασιλείας σου.

Τής Θεοτόκου

Ο αυτός

Συμφώνως Παρθένε, σέ μακαρίζομεν πιστοί, Χαίρε πύλη Κυρίου, χαίρε πόλις έμψυχε, χαίρε, δι' ής ημίν έλαμψε, σήμερον φώς τού εκ σου τεχθέντος, τής εκ νεκρών αναστάσεως.

Ευφραίνου, αγάλλου, η θεία πύλη τού φωτός, ο γάρ δύνας εν τάφω, Ιησούς ανέτειλε, λάμψας ηλίου φαιδρότερον, καί τούς πιστούς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τού Τυφλού Ο Ειρμός

Ότι εποίησέ σοι μεγαλεία ο δυνατός, παρ θένον αναδείξας σε αγνήν, μετά τήν κύησιν, ως τεκούσαν ασπόρως τόν εαυτής ποιητήν, διό σε, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ικρίω προσεπάγης τού Σταυρού, Χριστέ ο Θεός, καί πάσας εθριάμβευσας εχθρού, τας εναντίας αρχάς, καί τήν πρῶην κατάραν Σώτερ ηφάνισας, διό σε κατά χρέος μεγαλύνομεν.

Ως έβλεπέ σε Λόγε, Άδης κάτω μετά ψυχής, εστέναξε, καί πάντας τούς νεκρούς, φόβω απέλυσεν, επιγνόντας τό κράτος τής εξουσίας σου, μεθ' ών σε κατά χρέος μεγαλύνομεν.

Σημεία εκτελούντα, καί τεράστια φοβερά, ο δήμος τών Εβραίων καθορών, φθόνω απέκτεινε, τόν σκυλεύσαντα Άδην τή Αναστάσει αυτού, καί πάντας ως δυνατός συνεγείραντα.

Ηγέρθης καθώς είπας, Ζωοδότα εκ τών νεκρών, καί ώφθης τοίς αγίοις Μαθηταίς μετά τήν Έγερσιν, ο σημεία ποιήσας, καί ομματώσας τυφλούς, μεθ' ών σε εις αιώνας μεγαλύνομεν.

Δόξα...

Φώς τόν Πατέρα σέβω, φώς δοξάζω καί τόν Υιόν, φώς ανυμνώ τό Πνεύμα τό ευθές, έν φώς αμέριστον, εν τρισί χαρακτήρσι κατανοούμενον, Θεόν Βασιλέα πάσης κτίσεως.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Φανείσα πλατυτέρα ουρανών, Παρθένε αγνή, εχώρησας Θεόν σωματικώς, τόν απερίγραπτον, καί εκύησας πάντων εις απολύτρωσιν, τών πίστει αδιστάκτω ανυμνούντων σε.

Καταβασία

Σέ τήν υπέρ νούν, καί λόγον Μητέρα Θεού, τήν εν χρόνω τόν άχρονον αφράστως κήσασαν, οι πιστοί ομοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τό, Άγιος Κύριος ο Θεός ημών...

Εξαποστειλάριον τού Πάσχα

Ἦχος β'

Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τρι ἡμερος εξανέστης, Ἀδάμ εγείρας εκ φθοράς καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς αφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ Ὁμοιον

Τούς νοερούς μου οφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, εκ ζοφεράς αμαρτίας, σύ φωταγώγησον ενθεῖς, οικτίρμον τήν ταπεινώσιν, καί τοῖς τῆς μετανοίας καθάρας με δάκρυσιν.

Ἐτερον Γυναίκες ακουτίσθητε

Παράγων ο Σωτήρ ημῶν, εύρε Τυφλόν ἀόμματον, πτύσας χαμαί καί ποιήσας, πηλόν επέχρισε τούτον, πρὸς Σιλωάμ απέστειλε, τοῦ απελθεῖν καί νίπασθαι, ο δέ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τό φῶς σου Χριστέ μου.

Εἰς τοὺς Αἶ ν ο υ ς

Ἰστώμεν Στίχους η' καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα ζ'.

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, εσφραγισμένου τοῦ τάφου υπό τῶν παρανόμων, προήλθες εκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης εκ τῆς Θεοτόκου, ουκ ἐγνώσαν πῶς εσαρκώθης, οἱ ασώματοί σου Ἄγγελοι, ουκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφοτέρα γάρ εσφράγισται τοῖς ερευνώσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν, εν πίστει τό μυστήριον, ο ανυμνούσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καί τό μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καί δεσμά διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τά εντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καί προήγες εν τῇ Γαλιλαία, ο εν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τό ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναίκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τόν Χριστόν, τόν δι' ἡμας παθόντα, καί προσελθούσαι, εύρον Ἄγγελον ἐπὶ τόν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καί πρὸς αὐτάς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ο Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη εκ νεκρῶν, ο σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡσπερ ἐξήλθες εσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εισηλθες καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τά τοῦ σώματος πάθη, ἄπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς εκ σπέρματος Δαυῖδ, μῶλωπας υπήνεγκας, ὡς Υἱός δέ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἡλευθέρωσας. Μέγα σου τό ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρά Ἀνατολικά

Κύριε, ο Βασιλεύς τῶν αἰώνων, καί Ποιητής τῶν ἀπάντων, ο δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καί ταφῆν σαρκί καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου ελευθερώσῃς πάντας, σύ εἶ ο Θεός ἡμῶν, εκτός σου ἄλλον ουκ οἶδαμεν.

Κύριε, τά υπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς αναγγελεῖ τά φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γάρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτός ἠθέλησας, τό κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου, εν γάρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστή Παράδεισον ἠνοιξας, καί εν τῇ Τάφῃ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνέτριψας, καί εν τῇ Ἀναστάσει σου, τα σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναίκες, τόν τάφον σου καταλαβούσαι, λίαν πρῶϊ, επεζήτησαν σε μυρίσαι τόν Ἀθάνατον Λόγον καί Θεόν, καί τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ρήμασιν ἐνηχηθείσαι, υπέστρεφον εν χαρά, τοῖς, Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καί παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καί τό μέγα ἔλεος.

Καί τοῦ Τυφλοῦ Ἰδιόμελον ἐν Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καί ἐλέησόν με.

Ο διά σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθείς, Χριστέ ο Θεός, τόν τοῦ φωτός ἐστερημένον ἀπό μήτρας, σπλάγχχνους ἀφάτοις οικτιρμών, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, τῷ χοῖ τοῖς

πλαστοурγοίς δακτύλοις σου προσψαύσας, Αυτός καί νύν φωτοπάροχε, καί ημών καταύγασον, τά τής ψυχής αισθητήρια, ως μόνος αφθονοπάροχος.

Δόξα... Ἦχος ο αυτός

Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς εξαριθμήσει τών θαυμάτων σου τά πλήθη; διπλοῦς γάρ ως ωράθης επί γῆς δι' αγαθότητα, διπλάς καί τάς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν εχορήγεις, ου μόνον γάρ τοῦ σώματος οφθαλμούς διήνοιξας, τοῦ ἀπό μήτρας πηρωθέντος, ἀλλά καί τοῦς τής ψυχής, ὅθεν Θεόν σε ωμολόγει τόν κρυπτόμενον, καί πάσι παρέχοντα τό μέγα ἔλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τοῦ εκ σοῦ σαρκωθέντος, ο Ἄδης ηχημαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα ἐζωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη

Καί Απόλυσις

Εἰς τήν α' Ὁραν

ΕΩΘΙΝΟΝ Η' Ἦχος πλ. δ'

Τά τής Μαρίας δάκρυα ου μάτην χεῖνται θερμῶς, ἰδοῦ γάρ κατηξίωται, καί διδασκόντων Ἀγγέλων, καί τής ὄψεως τής σῆς ὡ Ἰησοῦ, ἀλλ' ἐτί πρόσγεια φρονεῖ, οἶα γυνή ασθενής, διό καί αποπέμπεται μή προσψαύσασί σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς ευαγγέλια ἔφησε, τήν πρός τόν Πατρῶν κλήρον ἀνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καί ημάς, τής ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοί τοῦ Ἦχου

Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεόν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βωών, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τόν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γένει ημών, καί ξηράναντα τήν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτήρα καί δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστών, ο μὲν εἰς βλασφημῶν ἐκτεκρίθη δίκαιως, ο δὲ ἄλλος σέ ὁμολογών, Παράδεισον ὠκῆσε.

Τῶν Ἀποστόλων τόν χορόν, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν, ο Χριστός ἀνέστη, ὡς Δεσπότην καί δημιουργόν, αὐτόν προσκυνήσωμεν.

Καί ἀπό τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ, Ὡδή ς'

Ἀπόστολος, καί Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας

Κοινωνικόν

Ἀινεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀινεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς υψίστοις. Ἀλληλούϊα.

[p62top](#)

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν**

Ὁμμα ολομελίας βροτῶν, καί οφθαλμούς τοῦ κοσμικοῦ τούτου σώματος, υπάρχων Θεέ καί Λόγε, καί τῶν ομμάτων καινός, δημιουργός καί πλάστης γνωριζόμενος, καί νύν ἐκ τοῦ κράματος, τοῦ χόος καί τοῦ πτύσματος Τυφλόν ἀρρήτως, ὀμματοῖς ἐν δακτύλοις σοῖς, καταπλάττουσι, καί πηλόν καί τήν ὄρασιν, ἧς καί τυχῶν ο πρῖν, ἐν γεννητοῖς γνωριζόμενος, ἥλιον ὅλως μή βλέπων, σέ τόν γλυκύν ὀρά Ἥλιον, ἰδῶν τήν εἰκόνα, τοῦ ημάς δι' ευσπλαγχνίαν, ἀφατον πλάσαντος.

Μέλη καί διαρτίαν πλουτών, τῆς τῶν βροτῶν σωματικῆς οργανώσεως, ὁ πρῶν τυφλός ἐκ μήτρας, τῆς μητρικῆς προελθὼν, ὡς μηδὲ τὴν πλάσιν εἶναι ὤτετο, ὀμμάτων τὴν στέρῃσιν, εὐπορήσας ἀνόθευτον, ἐξ ἧς τοὺς πόδας, καί τὰ πλείω τοῦ σώματος, τοῖς προσκρούσμασι, τοῖς τῶν λίθων ἐξήρθρωτο ὡς διὰ σοῦ καί τούτου, τὸν πλουτισμὸν ἐπικτώμενος, βλέπει τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, καί τὸν τῶν φῶτων σε πρῦτανιν, Θεὸν καί Δεσπότην, τῶν κτισμάτων καταγγέλλει κτίστην παγκόσμιον.

Ἵποπτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ὀμματωθεὶς ὁ πρὶν τυφλῶτων τεθέσθαι, ὡς τάχα μηδὸλως βλέπων, ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὄραν, τοῦ Σωτήρος χάριν προσποιοῦμενος, τυφλῶττειν ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος, σαββατοῦργησιν, καινουργὸν διαπράξας μοι, ὡς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτουργῶν καί τὸ κάλυμμα αἴρων τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε, καί νῦν καθορῶντες, τὸν τῶν φῶτων παροχέα, κόσμῳ κηρύττουσι.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν, Ἄρα ἐγὼ δι' ἀμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγὼ δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἐνδειξιν, οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα, οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα, Ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καί ἐλέησόν με.

Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου Ἦχος πλ. α' Αναστάσιμον

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἠσχυνας, καί διὰ τῆς, Αναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἠμβλυνας, καί ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Δοξάζομέν σε μονογενές.

Κατανυκτικόν

Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πῶρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καί ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καί τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατομήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καί σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καί εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἵπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ, καί νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ, Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἄς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἴσασι ἰσχυσεν, ὁ δὲ φησὶ βοήσας, Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη, Νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ, καί ἀνέβλεψα, Αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδοκήσῃ σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον υπομείναι, καί ἐγείρει τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαίρε ἀχείμαστε λιμὴν καί Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπησ, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καί προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ. α' Τόν Συνάναρχον Λόγον

Τόν Σταυρόν τού Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τήν Ταφήν τήν αγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καί τήν Ανάστασιν αὐτοῦ υπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καί ἰσχύν Διαβόλου, καί τοῖς ἐν Ἀδῇ φῶς ἀνέτειλε.

Κατανυκτικόν

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καί Χριστόν υπαντήσωμεν πιστοί, μετὰ πλήθους ελαίου καί λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τού νυμφώνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν, ὁ γάρ τῆς θύρας ἐξω φθανόμενος, ἀπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν, Ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τήν τού βίου τερπνότητα, καί γέγονασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, Χριστέ ὁ Θεός, καί τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Μετὰ Ἀγγέλων τά ουράνια, μετὰ ἀνθρώπων τά ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως Θεοτόκε βοώμέν σοι, Χαίρε πύλη τῶν ουρανῶν πλατυτέρα, χαίρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία, χαίρε σεμνή, χαίρε κεχαριτωμένη, ἡ τεκούσα Θεόν σεσωματωμένον.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς Ἦχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον

Πρό τού Σταυροῦ σου οἰκτίρμον καί τῆς Εγέρσεως, παριόντι σοι πηρός ἀπό γεννήσεως, ἀνεβόα σοι θερμῶς, Υἱέ Δαυῖδ ἐλέησον, δός μοι τό φῶς ὀφθαλμῶν, ἵνα βλέψω σε καγῶ, οὐ τάς κόρας ἐπιχρίσας, πηλόν ἐκ πτύσματος Λόγε, αὐτῷ τό φῶς λαμπρῶς ἐχορήγησας. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἶνους

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου

Ἦχος πλ. α' Ἀναστάσιμον

Κύριε, ἐσφραγισμένου τού τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλθες ἐκ τού μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφοτέρω γάρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνώσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τό μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καί τό μέγα ἔλεος. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Οἶμοι! τί ὤμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καί πποοῦμαι τήν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστέ ὁ Θεός, τήν χερσωθείσάν μου ψυχὴν καρποφόρον ἀνάδειξον, καί ὡς τόν Ἄσωτον Υἱόν δέξαι με, καί ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Ευλογημένος ὁ στρατός τού Βασιλέως τῶν ουρανῶν, εἰ γάρ γηγενεῖς υπήρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλ' ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καί διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς, Ευχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τό μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Ὅλον τόν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε, Ἀνοιξόν μου τάς κόρας Υἱέ Δαυῖδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἵνα μετὰ πάντων καγῶ ὑμνήσω σου τήν δύναμιν.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς Ἦχος πλ. α' Ὅσιε πατερ

Τύφλωσις ὠφθη, ὁ Τυφλὸς τοῖς τάχα βλέπουσι, σκοτίζων καί τās φρένας, καί τās ψυχάς, καί τόν νοῦν, τήν τούτου θεωροῦσιν ἄωρον βλέψιν, καί φωνήσαντες ἠρώτων δεινῶς, Πῶς ἄρτι ὀράσαι, ὡς εἰς τῶν φῶς ὀρώντων, τυφλὸς υπάρχων ἐκ γενετῆς, καί προκαθήμενος τρίβοις, καί προσαιπῶν, Ὅθεν υπέδειξε τόν τό φῶς χορηγούντα, καί πλαστοουργήσαντα τά φῶτα ἐν τῷ κόσμῳ, ἐξ ὧν κηρύττεται, Υἱὸς Θεοῦ προάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου βροτὸς φανείς, δι' οἴκτον ἐκ Θεοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καί ἐλέησόν με...

Ὡσπερ φορτίον, καί γεώδες αχθοφόρημα, ωράτο τοῖς ἐν κόσμῳ, περιπατῶν ὁ τυφλός, καί ἐν ταῖς πλατείαις πόδας συντρίβων, τάχα ὡς ὄρασιν τὴν ράβδον πλουτῶν, ὅθεν καταφεύγει πρὸς τὸν φωτοδότην, ἐξ οὐ λαμβάνει τὸ φῶς ὁρᾶν, καί ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ βλέπει τὸν ποιητὴν, τὸν καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ καὶ κατ' εἰκόνα, δημιουργήσαντα τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐκ γῆς τὸ πρότερον, καί νῦν χοῖ καὶ πτύσματι, καταυγάσαντα τούτου τὰς κόρας, καί δόντα φιλανθρώπως βλέπει τὸν ἥλιον.

Στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...

Σύμμορφον εἶδε, τῆς ἀνθρώπων διαπλάσεως, τὸν Λόγον τὸν πατρῶν, τὸ φῶς ἰδὼν ὁ τυφλός, ἐξ οὐ καὶ τὸν φωσφόρον καὶ ἡμεράρχην, ἐβλεψεν Ἴλιον, ὡς ἄλλοι βροτοί, χαίρων τὴν ὁράσει τὴν καινοπρεπεστέρα, δι' ἧς ωράθη εὐθυπορῶν, τὸν καὶ ἀπροσκόπτως βαδίζων τὰς ἀτραπούς, καὶ φωτίσαντα Υἱὸν Θεοῦ γνωρίζων, ἐνανθρωπήσαντα δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ὁ ἦν μείναντα, Θεὸν βροτὸν γενόμενον, καὶ λαβόντα ὁ οὐχ υπήρχεν, ἀσύγχυτὸν τε τηρούντα τὴν τούτου ἐνώσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Κύριε παράγων ἐν τῇ οὐδῶ, εὐρες ἀνθρώπων τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς, οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ, ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι, Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ τὴν κολυμβήθραν, ὃ δὲ νιψάμενος υγιῆς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ, Πιστεύω, Κύριε, καὶ προσεκύνησέ σοι, Διὸ βοώμεν καὶ ἡμεῖς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

[p63top](#)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν**

Στόματι καὶ ψυχῇ καὶ νοῖ, τὸν ἐκ χόος πλαστουργικῶς καὶ τοῦ πτύσματος, ομμάτων τὰς κόρας δόντα, καὶ τὸν κοινὸν φωτισμόν, ὃ τὸ πρὶν τυφλώτων ὠμολόγη σε, κτισμάτων παγκόσμιον, προβολέα καὶ πρῦτανιν, δι' οἶκτον μόνον, βρωτωθέντα τοῦ πλάσματος, καὶ ἐκήρυττεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, οὐ Γραμματεῖς τὸν ζήλον, καὶ τὴν πρὸς τούτους διάλεξιν, ὅλως μὴ φέροντες βλέπειν, ἀποσυνάγωγον κρίνουσι, τυφλώττοντες πλέον, τοῦ ποτέ τυφλοῦ τὰς κόρας, ψυχῇ καὶ σώματι.

Τρόπαιον ἀριστείας τυφλός, κατὰ βλεπόντων κατὰ κράτος ἐξήρατο, τὸν Κτίστην καὶ γὰρ τὸν τούτου, καὶ πλαστοργόν τοῦ παντός, καὶ τυφλὸς ὑπάρχων ἐθεάσατο, ἰδὼν τὴν ομμάτων, τὴν πλασθεῖσαν ἐκ πτύσματος, καὶ ταύτη μόνη, ἐπιγνοὺς τὸν φωτίσαντα, καὶ Υἱὸν Θεοῦ, καὶ Δεσπότην παγκόσμιον, ὃν οἱ ὀρώντες φθόνου, κακία τυφλώττοντες, ὅλως οὐκ εἶδον, καὶ ταῦτα, πολλαπλασίονα βλέποντες, ἐκ τούτου θαυμάτων, ἐνεργείας παραδόξους, μόνους τοῖς ῥήμασιν.

Ὑποπτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ομματοθεῖς ὃ πρὶν τυφλώτων τεθέαται ὡς τάχα μηδὸλως βλέπων, ἀλλὰ ψευδῶς τὸ ὁρᾶν, τοῦ Σωτήρος χάριν προσποιούμενος, τυφλώττειν ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος, ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς Χριστὸς Ἴλιος, σαββατούργησιν, καινουργὸν διαπράξας μοι, ὅς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτουργῶν καὶ τὸ κάλυμμα, αἶρων τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε, καὶ νῦν καθορώντες τὸν τῶν φώτων παροχέα, κόσμῳ κηρύττουσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης Ἴλιε νοητέ Χριστέ ὁ Θεός, ὃ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, Υἱοῦς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοώμέν σοι, Πολλῆ σου καὶ ἀφατος ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

**Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος πλ. α' Αναστάσιμον**

Ο τήν ανάστασιν διδούς τώ γένει τών ανθρώπων ως πρόβατον επί σφαγὴν ἤχθη. ἔφριξαν τούτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καί ἐπήρθησαν πύλαι οὐδυνηραί, εἰσελήλυθε γάρ ο Βασιλεύς τῆς δόξης, Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Εξέλθετε, καί τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ανακαλύψθεσθε.

Κατανυκτικόν

Κύριε, καί τόν φόβον σου πποοῦμαι, καί τό πονηρόν ποιεῖν οὐ παύομαι, Τίς ἐν δικαστηρίῳ τόν δικαστήν οὐ πποεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τόν ἰατρόν παροργίζει, ὡς καγῶ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπί τῆ ἀσθενεία μου σπλαγχνίσθητι, καί ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Τόν θυρεόν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καί τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ εαυτούς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καί Διαβόλου τήν πλάνην, καί τό θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τήν εἰρήνην κατάπεμψον, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Ο διά σπλάγχνα ἐλέους, σαρκωθείς Χριστέ ο Θεός, τόν τοῦ φωτός ἐστερημένον ἀπό μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτων οἰκιρμῶν, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, τῷ χοῖ τοῖς πλαστοουργοῖς δακτύλοις σου προσψαύσας, Αὐτός καί νύν φωτοπάροχε, καί ἡμῶν καταύγασον τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Ἀπολυτικίον Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδοκήσε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον υπομείναι, καί ἐγείρει τούς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τών προστρεχόντων εἰς σέ, χαίρε ἀχείμαστε λιμῆν καί Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ἐλλείπησ, ὑπὲρ τών ἀνυμνούντων, καί προσκυνοῦντων τόν Τόκον σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Οκτωήχου

Ἦχος πλ. α' Ἀναστάσιμον

Κύριε, νεκρός προσηγορεύθης, ο νεκρώσας τόν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ο κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τόν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τούς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καί ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν

Κριτοῦ καθεζομένου, καί Ἀγγέλων ἐστῶτων, σάλπιγγος ἠχοῦσης, καί φλογός καιομένης, τί ποιήσεις ψυχῆ μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν, τότε γάρ τὰ δεινά σοι παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα, διό πρό τέλους βόησον τῷ Κριτῇ, ο Θεός ἰλάσθητί μοι καί σώσον με.

Μαρτυρικόν

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τών Ἀθλοφόρων, ἔχει γάρ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ο χορός τών Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καί τών ἀνθρώπων τό γένος συνεορτάζει, διό πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τό τείχος τών Χριστιανῶν, ρύσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενώς, Ἀντιτάχθητι ἀισχροῖς καί ἀλαζοσί λογισμοῖς, ἵνα βωώμέν σοι, Χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Εορτῆς

Ἦχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον

Ἀναβλέψας οράται Τυφλός τῷ πτύσματι, τοῦ τήν βροτῶν διαρτίαν πρὶν πλαστουργήσαντος, μή ὠρῶν ἐκ γενετῆς τόν μέγαν Ἥλιον, ὅθεν καί χάριτας Θεῷ, ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς, τήν τούτου ἰδῶν

εικόνα, καθ' ομοίωσιν πεπλασμένην, τού τήν εικόνα πλαστοουργήσαντος.

Εἰς τοὺς Αἶνους
Στιχηρά τῆς Οκτωήχου
Ἦχος πλ. α' Αναστάσιμον

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμά διαρρήξας, τοῦ μνήματος ανέστης, καταλιπὼν σου τὰ εντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προήγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος, Μέγα σου τό ἐλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. (Δίς)

Κατανυκτικόν

Τά πλήθη τῶν παισμάτων μου πάριδε Κύριε ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόνητος δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἐλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γάρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλὰς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις, οὐ μόνον γάρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ὅθεν Θεὸν σε ὠμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τό μέγα ἐλεος.

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος πλ. α' Ὅσιε Πάτερ

Λάμπιν φωσφόρον, καταλάμψασαν Θεώμενοι, προδήλως ἐν Σαββάτῳ τῷ φωτοφόρῳ Τυφλῷ οἱ νόμοις τοῖς Μωσέως ἐντετραμμένοι, γνῶμη τυφλώπτουσιν ὀρώντες σκιά, σκίασμα μὴ γνόντες τὸ συγκαλύπτον νόμους, ἐξ οὐ οὐκ εἶδον τὸν φωτουργόν καὶ τὸν τῷ λόγῳ Σαββάτου δημιουργόν, τὸν ὀμμάτωσαντα Τυφλὸν τὴν ἀπονίψει, καὶ τὴν τοῦ πτύσματος καινὴ πηλεργασία, μεθ' οὐ μινύμενοι, Θεὸν αὐτὸν κατίδωμεν, τὴν ἐκτύφλωσιν Φαρισαίων ἐλέγχοντες ὀράσει, τὴν ἐκ τοῦ κρείπτονος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με...

Ὁρθρος ἀνίσχει τῷ ἐν σκότει διατρίβοντι, νυκτὸς ἀορασίας πολυδύνῳ Τυφλῷ ἐν ρείθροις λουσαμένῳ, τὸ φῶς ὀμμάτων θεῖῳ κελεύσματι, πηγῇ Σιλῳάμ, ὅθεν σελασφόρος καινότερος ὀράται, ὀμίχλην σκότους νυκτοποιόν, τῶν νομικῶν διελέγχων Γραμματιστῶν, καὶ τὴν σκοτόμαιναν, τῆς τοῦτων ἀβλεψίας ταῖς ἀναλάμψεσι φωτίζων ταῖς φωσφόροις, ἐξ ὧν ἡ τύφλωσις τοῦ πρὶν σκιώδους γράμματος, ὀμματοῦται ταῖς ἐκ τοῦ Λόγου, ἡμῖν παρεχομέναις φαιδραῖς ἐλλάμψεσιν.

Στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...

Ἵψους ἐπέβη, φωτοφόρου ἐπιβάσεως, φωτὶ θεογνωσίας καταλαμφθεὶς ὁ Τυφλός, κᾶν πρῶτην ἐτυφλοῦτο ἐξ ἀμφοῖν, τὸν φωτοδότην γνωρίζει καὶ φωτουργόν τὸν ἀναλάμψαντα ἐκ τάφου τριημέρως, καὶ γῆν φαιδρύναντα αὐτοῦ τὴν Ἀναστάσει, ἐξ ἧς ἐπέλαμψε, τὸ φῶς τῆς ἀναπλάσεως τοῖς ἐν σκότει κεκρατημένοις, βροτοῖς, δι' εὐσπλαγχνίαν καὶ μέγα ἐλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὀμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, Υἱοῦς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βωόμεν σοι, Πολλὴ σου καὶ ἀφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλόνητος, δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ
(ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ)

Ιδιόμελα τῆς Εορτῆς Ἦχος β'

Ο Τυφλός γεννηθεῖς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν, Ἄρα ἐγώ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν; οὐχ ἰκανῶ τού ἐρωτᾶν, Πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα, οὐ γάρ εἶδον τόν ἥλιον λάμποντα, οὐδέ ἐν εἰκόνι τόν ἐμέ πλαστοουργήσαντα, Ἀλλά δέομαί σου, Χριστέ ο Θεός, Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ, καί ἐλέησόν με.

Παράγων ο Ἰησοῦς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς, καί σπλαγχνισθεῖς, ἐπέθηκε πηλόν ἐπί τούς οφθαλμούς αὐτοῦ, καί εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ, καί νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταί αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ, Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἄς οὐδεῖς τῶν βλεπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν, ο δὲ φησί βοήσας, Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκείνός μοι ἔφη, Νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ, καί ἀνέβλεψα, Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστόν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ο Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'

Ὅλον τόν βίον ο Τυφλός, νύκτα λογιζόμενος ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε, Ἀνοιξόν μου τὰς κόρας, Ὑιέ Δαυῖδ, ο Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων καγῶ ὑμνήσω σου τήν δύναμιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Κύριε, παράγων ἐν τῇ οδῷ, εὗρες ἄνθρωπον Τυφλόν ἐκ γενετῆς, καί ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλός γεννηθῆ; Σύ δὲ Σωτῆρ μου εβόας αὐτοῖς, Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ, ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἄ οὐδεῖς δύναται ἐργάζεσθαι, Καί ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καί πηλόν ποιήσας, ἐπέχρισας τούς οφθαλμούς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ τήν κολυμβήθραν, ο δὲ νιψάμενος, υγιῆς ἐγένετο, καί εβόα πρὸς σέ, Πιστεῦω, Κύριε, καί προσεκύνησέ σοι, Διό βούμεν καί ἡμεῖς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ, Ἐκεῖ, Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε, Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, Τότε τόν βυθόν ἐπέζευσεν, ἀβρόχως Ἰσραήλ, νῦν δέ, τό Χριστόν ἐγέννησεν ἀσπύρως ἡ Παρθένος, Ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἐμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἐμεινεν ἀφθορος, ο ὢν, καί πρῶν, καί φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά Ἀναστάσιμα Ἦχος πλ. α'

Διά τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνας, καί διά τῆς Ἀναστάσεώς σου, τό κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἡμβλυνας, καί ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...

Ο τὴν ἀνάστασιν διδοῦς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἐφριξαν τούτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καί ἐπήρθησαν πύλαι οδυνηραί, εἰσελήλυθε γάρ ο Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καί τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Στίχ. Καί γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην...

Μέγα θαῦμα! ο τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκί παθῶν, ἀνέστη ο ἀθάνατος, Δεῦτε πατριαί τῶν ἐθνῶν, τούτον προσκυνήσωμεν, τῇ γάρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία, ἐκ πλάνης ρυσθέντες ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεόν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα...

Σέ τόν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καί τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ασμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρόν καί θάνατον κατεδέξω, διὰ τό γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος,

σκυλεύσας Άδου πύλας, τριήμερος ανέστης, σώζων τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης Ήλιε νοητέ, χριστέ ο Θεός, ο τόν εκ μήτρας τού φωτός εστερημένον, διά τής σής αχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ άμφω, καί ημών τά όμματα τών ψυχών αυγάσας, Υιούς ημέρας δείξον, ίνα πίσται βοώμέν σοι, Πολλή σου καί άφατος η εις ημάς ευσπλαγχνία, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν εκ Παρθένου τεχθέντα εις σωτηρίαν ημών, ανυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ότι ηυδόκησε σαρκί, ανελθείν εν τώ σταυρώ, καί θάνατον υπομείναι, καί εγείραι τούς τεθνεώτας, εν τή ενδόξω Αναστάσει αυτού.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου η αδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τών προστρεχόντων εις σέ, χαίρε αχείμαστε λιμνήν καί Απειρόγαμε, η τεκούσα εν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ελλείπης, υπέρ τών ανυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Αναστάσιμα τής Οκτωήχου

Ήχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον

Τόν Σταυρόν τού Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τήν Ταφήν τήν αγίαν ύμνοις τιμήσωμεν, καί τήν Ανάστασιν αυτού υπερδοξάσωμεν, ότι συνήγειρε νεκρούς εκ τών μνημάτων ως Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου καί Ισχύν Διαβόλου καί τοίς εν Άδη φώς ανέτειλε.

Δόξα...

Κύριε, νεκρός προσηγορεύθης, ο νεκρώσας τόν θάνατον, εν μνήματι ετέθης, ο κενώσας τά μνήματα, άνω στρατιώται τόν τάφον εφύλαττον, κάτω τούς απ' αιώνος, νεκρούς εξανέστησας, Παντοδύναμε καί ακατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε άγιον όρος, καί θεοβάδιστον, χαίρε έμψυχε βάτε, καί ακατάφλεκτε, χαίρε η μόνη πρός Θεόν κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς, πρός τήν αιώνιον ζωήν, χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρωσ τεκούσα, τήν σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τού Τυφλού

Ήχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον

Τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι ο συνάναρχος ο τό φώς ως χιτώνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τήν ημών φύσιν ενδέδυται, καί τās νόσους τών βροτών, απελαύνων ως Θεός, εφώτισε καί τās κόρας, τού εκ νηδύος μητρώας, εστερημένου φωτός.

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Αναστάσιμα δ'

Ήχος πλ. α'

Κύριε, εσφραγισμένου τού τάφου υπό τών παρανόμων, προήλθες εκ τού μνήματος, καθώς ετέθης εκ τής Θεοτόκου, ουκ έγνωσαν πώς εσαρκώθης, οι ασώματοί σου Άγγελοι, ουκ ήσθοντο πότε ανέστης, οι φυλάσσοντές σε στρατιώται, αμφοτέρα γάρ εσφράγισται τοίς ερευνώσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει τό μυστήριον, ό ανυμνούσιν, απόδος ημίν αγαλλίασιν, καί τό μέγα έλεος.

Κύριε, τούς μοχλούς τούς αιωνίους συντρίψας, καί δεσμά διαρρήξας, τού μνήματος ανέστης, καταλιπών σου τά εντάφια, εις μαρτύριον τής αληθούς τριημέρου ταφής σου, καί προήγες εν τή Γαλιλαία, ο εν σπηλαίω τηρούμενος, Μέγα σου τό έλεος, ακατάληπτε Σωτήρ, ελέησον καί σώσον ημάς.

Κύριε, αι γυναίκες έδραμον επί τό μνήμα, τού ιδείν σε τόν Χριστόν, τόν δι' ημάς παθόντα, καί προσελθούσαι, εύρον Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, τώ φόβω κυλισθέντα, καί πρός αυτάς εβόησε λέγων, Ανέστη ο Κύριος, είπατε τοίς Μαθηταίς, ότι ανέστη εκ νεκρών, ο σώζων τάς ψυχάς ημών.

Κύριε, ώσπερ εξήλθες, εσφραγισμένου τού, τάφου, ούτως εισήλθες, καί τών θυρών κεκλεισμένων, πρός τούς μαθητάς σου, δεικνύων αυτοίς τά τού σώματος πάθη, άπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ως εκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας υπήνεγκας, ως Υιός δέ τού Θεού, κόσμον ηλευθέρωσας, Μέγα σου τό έλεος, ακατάληπτε Σωτήρ, ελέησον καί σώσον ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου Χριστε; ή τίς εξαριθμήσει τών θαυμάτων σου τά πλήθη; διπλούς γάρ ως ωράθης επί γής δι' αγαθότητα, διπλάς καί τάς ιάσεις τοίς νοσούσιν εχορήγεις, Ου μόνον γάρ τού σώματος οφθαλμούς δι' ήνοιξας, τού από μήτρας πηρωθέντος, αλλά καί τούς τής ψυχής, όθεν Θεόν σε ωμολόγει τόν κρυπτόμενον, καί πάσι παρέχοντα τό μέγα έλεος.

**Εις τόν Στίχον τών Αίνων
Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής
Ήχος πλ. α' Όσιε Πάτερ**

Λάμπιν φωσφόρον, καταλάμψασαν Θεώμενοι, προδήλως εν Σαββάτω, τώ φωτοφόρω Τυφλώ, οι νόμοις τοίς Μωσέως εντετραμμένοι, γνώμη τυφλώπτουσι, ορώντες σκιά, σκίασμα μή γνόντες τό συγκαλύπτον νόμους, εξ ού ουκ είδον τόν φωτουργόν, καί τόν τώ λόγω Σαββάτου δημιουργόν, τόν ομματώσαντα Τυφλόν τή απονίψει, καί τή τού πτύσματος καινή πηλεργασία, μεθ' ού μιγνύμενοι, Θεόν αυτόν κατίδωμεν, τήν εκτύφλωσιν Φαρισαίων ελέγχοντες οράσει, τή εκ τού κρείπτονος.

Στίχ. Επίβλεψον επ εμέ, καί ελέησόν με...

Όρθρος ανίσχει, τώ εν σκότει, διατρίβοντι, νυκτός αορασίας πολυωδύνω Τυφλώ, εν ρείθροις λουσαμένω, τό φώς ομμάτων θείω κελεύσματι, πηγή Σιλωάμ, όθεν σελασφόρος καινότερος οράται, ομίχλην σκότους νυκτοποιόν, τών νομικών διελέγχων Γραμματιστών, καί τήν σκοτόμαιναν, τής τούτων αβλεψίας, ταίς αναλάμψεσι φωτίζων ταίς φωσφόροις, εξ ών η τύφλωσις τού πρίν σκιώδους γράμματος, ομματούται ταίς εκ τού Λόγου, ημίν παρεχομέναις, φαιδραίς ελλάμψεσιν.

Στίχ. Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...

Ύψους επέβη φωτοφόρου επιβάσεως, φωτί θεογνωσίας καταλαμφθείς ο Τυφλός, κán πρώην ετυφλούτο εξ αμφοίν τόν φωτοδότην γνωρίζει καί φωτουργόν, τόν αναλάμψαντα εκ τάφου τριημέρω, καί γήν φαιδρύναντα αυτου τή, Αναστάσει εξ ής επέλαμψε, τό φώς τής αναπλάσεως, τοίς εν σκότει κεκρατημένοις, βροτοίς δι' ευσπλαγχνίαν καί μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Ο διά σπλάγχνα ελέους σαρκωθείς Χριστέ ο Θεός, τόν τού φωτός εστερημένον από μήτρας σπλάγχνοις αφάτοις οικτιρμών, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, τούτου τάς κόρας, πηλόν τοίς σοίς πλαστουργοίς δακτύλοις επιχρίσας, Αυτός καί νύν φωτοπάροχε καί ημών καταύγασον τά τής ψυχής αισθητήρια, ως μόνος αφθονοπάροχος, Εκτενης, καί Απόλυσις.

[p64top](#)

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ
ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

Ιδιόμελα τού Τυφλού Ήχος β'

Ο Τυφλός γεννηθείς, εν τώ ιδίω λογισμώ έλεγεν, Άρα εγώ, δι' αμαρτίας γονέων εγεννήθην άόμματος; Άρα εγώ, δι' απιστίαν εθνών εγεννήθην εις ένδειξιν; ουχ ικανώ τού ερωτάν Πότε νύξ πότε ημέρα, ουκ ευτονούσί μου οι πόδες τά τών λίθων προσκρούσματα, ου γάρ είδον τόν ήλιον λάμποντα, ουδέ εν εικόνη τόν εμέ πλαστουργήσαντα, αλλά δέομαί σου, Χριστέ ο Θεός, Επίβλεψον

επ' εμέ, καί ελέησόν με.

Παράγων ο Ιησούς εκ τού ιερού, εύρεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής, καί σπλαγχνισθείς επέθηκε πηλόν επί τούς οφθαλμούς αυτού, καί εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ, καί νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταί αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ, Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν ἄς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν, ὁ δὲ φησὶ βοήσας, Ἀνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη, Νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ καί ἀνέβλεψα, Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'

Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλός, νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σέ Κύριε, Ἀνοιζόν μου τὰς κόρας, Υἱέ Δαυῖδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων καγῶ, ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, παράγων ἐν τῇ οἰᾷ, εύρες ἄνθρωπον τυφλόν εκ γενετής, καί ἐκθαμβοὶ γεγονότες οἱ Μαθηταὶ ἐπηρώτων σε λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ἤμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῆ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς, Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ, ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἄ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι, Καί ταῦτα εἰπὼν πτύσας χαμαί, καί πηλόν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς οφθαλμούς αὐτοῦ λέξας πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλῳάμ τὴν κολυμβήθραν, ὁ δὲ νιψάμενος, υγιῆς ἐγένετο, καί ἐβόα πρὸς σέ, Πιστεύω, Κύριε, καί προσεκύνησέ σοι, Διὸ βώμεν καί ἡμεῖς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'

Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τόν εκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καί ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, Υἱοῦς ἡμέραςδείξον, ἵνα πίστει βώμεν σοι, Πολλή σου καί ἀφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθείς, Χριστέ ὁ Θεός, τόν τοῦ φωτός ἐστερημένον, ἀπὸ μήτρας σπλάγχνου ἀφάτοις οἰκτιρμών, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας, τούτου τὰς κόρας, πηλόν τοῖς σοῖς πλαστουργοῖς δακτύλοις ἐπιχρίσας, Αὐτός καί νῦν φωτοπάροχε, καί ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γάρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καί τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις, οὐ μόνον γάρ τοῦ σώματος οφθαλμούς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μητρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καί τοὺς τῆς ψυχῆς, ὅθεν Θεόν σε ὠμολόγει τόν κρυπτόμενον, καί πᾶσι παρέχοντα τό μέγα ἔλεος.

Στιχηρά τῆς Οκτωήχου

Ἦχος πλ. α'

Σέ τόν σαρκωθέντα Σωτὴρα Χριστόν, καί τῶν ουρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρόν καί θάνατον κατεδέξω, διὰ τό γένος ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ Στιχηρά τοῦ Πάσχα

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινὸν ἅγιον, Πάσχα μυστικόν. Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα, Χριστός ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τό πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιξαν, Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστοῦς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καί τῇ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καί ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι πρὸς τό μνήμα τού ζωοδότου, εύρον Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, και αυτός προσφθεγξάμενος, αυταίς ούτως έλεγε, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τί θρηνεíte τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, και ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλλήλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης και γάρ εκ τάφου σήμερον, ώσπερ εκ παστού εκλάμπας Χριστός, τά γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, και αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, και τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, και ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοίς εν τοίς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος.

Απολυτίκιον 'Ηχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί και Πνεύματι, τόν εκ Παρθένου τεχθέντα εις σωτηρίαν ημών, ανυμνήσωμεν πιστοί και προσκυνήσωμεν, ότι ηυδόκησε σαρκί, ανελθειν εν τώ σταυρώ, και θάνατον υπομείναι, και εγείρει τούς τεθνεώτας, εν τή ενδόξω Αναστάσει αυτού.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου η αδιόδευτος, χαίρε τείχος και σκέπη τών προστρεχόντων εις σέ, χαίρε αχείμαστε λιμήν και Απειρόγαμε, η τεκούσα εν σαρκί τόν Ποιητήν σου και Θεόν, πρεσβεύουσα μή ελλείπης, υπέρ τών ανυμνούντων, και προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα τής Οκτωήχου Αναστάσιμα
'Ηχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον**

Τόν Σταυρόν τού Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τήν Ταφήν τήν αγίαν ύμνοις τιμήσωμεν, και τήν Ανάστασιν αυτού υπερδοξάσωμεν, ότι συνήγειρε νεκρούς, εκ τών μνημάτων ως Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, και ισχύν Διαβόλου, και τοίς εν Άδη φώς ανέτειλε.

Δόξα...

Κύριε, νεκρός προσηγορεύθης ο νεκρώσας τόν θάνατον, εν μνήματι ετέθης, ο κενώσας τά μνήματα, άνω στρατιώται τόν τάφον εφύλαττον, κάτω τούς απ' αιώνος νεκρούς εξανέστησας, Παντοδύναμε και ακατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε άγιον όρος και θεοβάδιστον, Χαίρε έμψυχε βάτε και ακατάφλεκτε, χαίρε η μόνη πρὸς Θεόν κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς πρὸς τήν αιώνιον ζωήν, χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρωσ τεκούσα, τήν σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τού Τυφλού
'Ηχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον**

Τώ Πατρί και τώ Πνεύματι ο συνάναρχος, ο τό φώς ως χιτώνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τήν ημών φύσιν ενδέδυται, και τάς νόσους τών βροτών, απελαύνων ως Θεός, εφώτισε και τάς κόρας, τού εκ νηδύος μητρώας, εστερημένου φωτός.

**Κανών τού Πάσχα
Ωδή α'**

Ἦχος α' Ο ειρμός

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωῆν καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αισθήσεις, καί οφόμεθα, τῷ απροσίτω φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστόν ἐξαστράπτοντα, καί Χαίρετε φάσκοντα, τρανώς ακουσόμεθα, επινίκιον ἄδοντες.

Ουρανοί μὲν επαξίως ευφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, εορταζέτω δὲ κόσμος, ορατός τε ἄπας καί ἀόρατος, Χριστός γάρ ἐγήγεραι, ευφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ

Ὡδή α' Ἦχος πλ. α'

Γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν

Σταύρωσιν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σαρκί, ἐπήγασας ευλογίαν καί ζωὴν, τῷ κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντευλόγητε, καί τοῦ παντός δημιουργέ, ὅθεν ευλογούμεν σε, υμνούμεν καί δοξάζομεν, ἄδοντες, ψάλλοντες, επινίκιον ὠδῆν.

Λάκκω κατωτάτῳ σε, νεκρόν γενόμενον Χριστέ, ἔθετο ο ευσχήμων Ἰωσήφ, καί προσεκύλισε τῇ θύρῃ τοῦ μνήματος, λίθον μακρόθυμε, ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, καί κόσμον συνανέστησας, ἄδοντα, ψάλλοντα, επινίκιον ὠδῆν.

Θαύματα παράδοξα, επιτελῶν ο Λυτρωτῆς, ἰάσατο καί Τυφλόν ἐκ γενετῆς, πηλόν επιχρίσας, καί ἐπιπών, Πορευθήτη καί νίψαι ἐν τῷ Σιλῳάμ, ὅπως γνώση με Θεόν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατώκησεν Ἀγνή, Κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σώσαι βουλόμενος, τόν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδεῖαις τοῦ ἐχθροῦ, αὐτόν οὖν ἰκέτευε, τὴν πόλιν ταύτην σώζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, καί ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Κανὼν Προεόρτιος τῆς, Ἀναλήψεως

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβητον

Ἐν δὲ τῇ θ' Ὡδή, Ἰ ω σ ῆ φ

Ὡδή α' Ἦχος ο αὐτός

Ἴππον καί ἀναβάτην

Ἄνω πρὸς τόν Πατέρα, Χριστός ἀνέρχεται, καί προσάγει τὴν σάρκα, ἣν ἐξ ἡμῶν ἀέλαβεν, Αὐτόν ἀνυμνήσωμεν, ἐν αἰνέσει σήμερον, επινίκιον ὕμνον ἄδοντες.

Βίβλοι γραφῶν ἐνθέων, καί τὰ κηρύγματα, τῶν σοφῶν θεηγόρων, πέρας σαφῶς ἐδέξαντο, μετὰ γάρ τὴν Ἐγερσιν, ο Δεσπότης ἀνεισι, μετὰ δόξης εἰς τὰ ουράνια.

Γῆ μυστικῶς χορεύει, καί τὰ ουράνια, θυμηδίας πληροῦται, ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, τοῦ τὰ πρὶν ἐνώσαντος, διεστῶτα χάριτι, καί φραγμόν τόν τῆς ἐχθρας λύσαντος.

Καταβασία

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωῆν καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Ὡδή γ' Ο ειρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρείας πηγῆν ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε καί γῆ, καί τὰ καταχθόνια, εορταζέτω γοῦν πάσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐστερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τυφλοῦ

Σαλευομένην τὴν καρδίαν

Καινὴ μνημείω, Ἰωσήφ σε κατέθετο, οἰκτίρμον, ο ευσχήμων, ἀνέστης δέ, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Σαλευομένων τὰς καρδίας ἐσθήριξας, τὴν γῆν πάσαν σαλεύσας μακρόθυμε, τὴ σεπτὴ σταυρώσει σου, ἦν καθυπέστης σαρκί.

Τυφλὸν ποτε ἐκ γενετῆς, προσελθόντα σοι, ἰάσω πανοικτίρμον, δοξάζοντα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ τὰ θαυμάσια.

Θεοτοκίον

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, ἀπεκύησας Θεὸν σεσαρκωμένον, ὃν αἰτησαι, Παναγία Δέσποινα κατοικτειρήσαι ἡμᾶς.

Τῆς Αναλήψεως ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός

Δεσμεύσας τὴν σὴν θανάτῳ, Λόγε τὸν θάνατον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, σαφῶς τριήμερος, καὶ πρὸς τὰ οὐράνια Σωτήρ, ἀνήλθες μετὰ δόξης, ὑμνολογοῦντων ἀσωμάτων σου, τὴν οἰκονομίαν τὴν ἀφατον.

Ἐπέστης τοῖς ἐπὶ γῆς, Χριστέ ἀνευ σώματος, καὶ φορέσας σάρκα Σταυρὸν υπέμεινας, καὶ ἐξαναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνήλθες μετὰ δόξης, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, εἰρηνοποιήσας τὰ σύμπαντα.

Ζητήσας τὸ ἐπὶ γῆς, πλανώμενον πρόβατον, ἀπλανέσι Λόγε τούτο συνέταξας, καὶ ἀναληφθεὶς πρὸς οὐρανοὺς, ἐκάθισας ἐν δόξῃ, ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Γεννήτορος, Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν ἐκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένοι, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι, Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ υπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος

Ρεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἀνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ, ἵνα ἐνισχύσω τὰ θαυμάσια τὰ σὰ ὁ τάλας διηγήσασθαι, ἀπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Ευαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν, ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων, Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ υπέρλαμπρον.

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὡμμάτωσας Χριστέ, τὸν ἐκ μήτρας τεχθέντα, ἀόμματον δεικνύς, Ἰουδαίοις Σωτήρ μου τὴν δόξαν σου τὴν ἀρρήτον, καὶ ὡς φῶς πάντων πέφυκας, ἀλλὰ φθόνῳ σε πεπηρωμένοι τὰς φρένας, ἐνεδρεῦοντες, τὸν τῆς ζωῆς παροχέα, νεκρῶσαι ἠπείγοντο.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Προεόρτιον Ὁμοιον

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς σὺ ἠθέλησας Σῶτερ, ἐφάνης πάλιν δέ, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, καὶ ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, ὡς Θεὸς δὲ ἀνίστασαι, ἀνελήλυθας, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ ἀνήγαγες, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, καὶ δόξη κατεκάλλυνας.

Ὡδή δ' Ὁ εἰρμός

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος, Ἀββακούμ στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσιῶς λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοίξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνός

προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, καί ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος χρηστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριο, καί αύθις εκ τού τάφου ωραίος, δικαιοσύνης ημίν έλαμπεν Ήλιος.

Ο Θεοπάτωρ μέν Δαυϊδ πρό τής σκιώδους κιβωτού, ήλατο σκιρτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

**Τού Τυφλού
Ακήκοα Κύριε τήν ακοην σου**

Τοίς Μύσταις σου Κύριε, συναυλιζόμενος παραδόξως, τούτοις έλεγες, Άπιτε, κηρύξατε πανταχού, τήν εμήν Ανάστασιν.

Τεθνήξαντα ξύλω με τεθείς εν ξύλω, ζωή υπάρχων, ανεζώωσας διά μέγα έλεος, διά τούτο Λόγε δοξάζω σε.

Ομμάτωσας Κύριε, Τυφλόν εκ μήτρας γεγεννημένον ειπών, Άπελθε, νίψαι καί ανάβλεψον, τήν εμήν δοξάζων θεότητα.

Θεοτοκίον

Τόν τόκον σου Άχραντε, τόν υπέρ φύσιν δοξολογούμεν, μακαρίζοντες πίστει σε, πανάμωμε, ως Θεού τών όλων λοχεύτριαν.

**Τής Αναλήψεως
Τήν θείαν εννοήσας σου**

Η πριν τή αμαρτία κατάκριτος φύσις ημών Παμβασιλεύ, τή σή προσλήψει ηλέηται, υμνολογούσά σου φόβω, τήν Έγερσιν καί θείαν Ανάληψιν.

Θαμβείται Ασωμάτων τά τάγματα, κατανοούντά σε Χριστέ, βροτείαν φύσιν φορέσαντα, καί επιβάντα νεφέλη, καί πρός τούς ουρανούς ανερχόμενον.

Ιδούσαι ερυθρά τά ιμάτια, τά σά Χριστέ Παμβασιλεύ, τή σή ανόδω εξέστησαν, αι τών Αγγέλων δυνάμεις, καί φόβω καί χαρά προσεκύνησαν.

Κροτήσωμεν τάς χείρας, ο Κύριος εξεγερθείς εκ τών νεκρών, πρός ουρανούς ανεήλυθεν, υποταγέντων Αγγέλων αυτώ ως ποιητή καί Θεώ ημών.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος, Αββακούμ στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ωδή ε' Ο ειρμός

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσωμεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τήν άμετρόν σου ευσπλαγγιάν, οι ταίς τού Άδου σειραίς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρός τό φώς ηπείγοντο, Χριστέ αγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτούντες αιώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τώ προϊόντι Χριστώ εκ τού μνήματος ως νυμφίω, καί συνεορτάσωμεν ταίς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεού τό σωτήριο.

**Τού Τυφλού
Τήν τάλαιναν ψυχήν μου**

Ετέθης εν μνημείω, ο εκουσίως γενόμενος νεκρός, καί τά βασίλεια τού Άδου, Βασιλεύ άθάνατε άπαντα εκένωσας, νεκρούς τή, Αναστάσει εγεΐρας τή σή.

Υψώθης επί ξύλου, καί συνανύψωσας πάντας τούς βροτούς, καί τόν πολέμιον οικτίρμον, όφιν εθανάτωσας, καί εζώωσας τό πλάσμα τών χειρών σου, ως μόνος ών Θεός τού παντός.

Τά ὄμματα ανοίξας, τού μή ἰδόντος τό φῶς τό αισθητόν, ψυχῆς εφώτισας τάς κόρας, καί δοξάζειν ἐπεισας τούτον, ἐπιγνόντα σε ποιητήν, δι' ευσπλαγχνίαν οφθέντα βροτόν.

Θεοτοκίον

Πῶς τέτοκας μή γνούσα, Παρθενομήτορ ἀγνή, πείραν ἀνδρός θεοχαρίτῳ; πῶς τρέφεις τόν τήν κτίσιν τρέφοντα; μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ τού παντός ποιητής καί Θεός.

**Τῆς Αναλήψεως
Ὁ ἀναβαλλόμενος**

Λύσας τό κατάκριμα τῆς ἀνθρωπότητος, Χριστός ἀνέστη, καί ἀνελήφθη πρὸς τά ἐπουράνια, Πατρός συνεδρία, τιμήσας οὐς ἠγάπησεν.

Μετά τήν Ἀνάστασιν, χαροποιήσας Χριστέ τοὺς Μαθητάς σου, ἀνήλθες ἄνω, πρὸς τόν σόν Γεννήτορα, οὐ οὐκ ἐχωρίσθης, κἀν τοῖς βροτοῖς ὠμίλησας.

Νόμου προσκιάσματα, καί τά κηρύγματα, τῶν θεηγόρων, Χριστέ πληρώσας, ἀνήλθες νεφέλης σε, καθυπολαβούσης, Σωτήρ πρὸς τά οὐράνια.

Καταβασία

Ὀρθρίσωμεν ὀρθροῦ βαθέος, καί ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καί Χριστόν ὀφόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πάσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδή ς' Ὁ εἰρμός

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τού τάφου.

Φυλάξας τά σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τού τάφου, ὁ τας κλείς τῆς Παρθένου μή λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καί ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τας πύλας.

Σωτέρ μου τό ζῶν τε καί ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τόν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τού τάφου.

Τού Τυφλοῦ

Ὡς τόν Προφήτην τού θηρός

Ὁ σταυρωθεὶς μετὰ ληστών, ἐρρύσω Δέσποτα, ληστών πονηρῶν, καί ψυχοφθόρων παθῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ἀνυμνούντάς σου τήν σταύρωσιν, καί τήν Ἐγερσιν συμφώνως.

Ἐθεντο ἄπνουν σε νεκρόν, Χριστέ ἐν μνήματι, τόν πάσι νεκροῖς ἐμπνέοντα τήν ζωὴν, ἀνέστης δέ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τά μνήματα, θεϊκῆ σου δυναστεία.

Πηλὸν ποιήσας ὀφθαλμούς, Τυφλοῦ ἐπέχρισας τού ἐκ γενετῆς, καί ἐχαρίσω αὐτῷ τό βλέπειν, ὑμνούντί σου Λόγε τήν ἀφατον δύναμιν, δι' ἧς ἔσωσας τόν κόσμον.

Θεοτοκίον

Τά μεγαλεῖά σου ἀγνή, τίς διηγῆσεται; Θεόν γάρ ἐν σαρκί ἔτεκες ὑπερφυῶς, κόσμον διὰ σοῦ ρυόμενον, Παρθένε πανάμωμε, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

**Τῆς Αναλήψεως
Μαινομένην κλύδωνι**

Ξένον ὠφθης θέαμα, τοῖς Ἀγγέλοις, βρότειον μορφήν, φέρων τῆ ἀνόδῳ σου φιλάνθρωπε, τῆ φρικώδει, ὅθεν φόβῳ ἀνύμνου σε.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, μετὰ δόξης ἀνεισι φαιδρῶς, πρὸς τόν τούτου ἀναρχὸν Γεννήτορα, πάσα κτίσις, νῦν εορτάζει χορεύουσα.

Πάσα γλῶσσα σήμερον, ἐκβοάτω ἐν ἀλαλαγμῷ, ὁ Χριστὸς ἀνέβη, καί ἐν σάλπιγγος, θεῖα φωνή, πρὸς οὐρανοὺς, οὐς οὐκ ἔλιπεν.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καί συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τού τάφου.

Κοντάκιον τού Πάσχα

Ει καί εν τάφω κατήλθες αθάνατε, αλλά τού Άδου καθείλες τήν δύναμιν, καί ανέστης ως νικητής, Χριστέ ο Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καί τοίς σοίς Αποστόλοις ειρήνην δωρούμενος, ο τοίς πεσούσι παρέχων ανάστασιν.

Ο Οίκος

Τόν πρό ηλίου Ήλιον, δύναντα ποτέ εν τάφω, προέφθασαν πρός όρθρον εκζητούσαι ως ημέραν, Μυροφόροι κόραι, καί πρός αλλήλας εβόων, Ω φίλοι, δεύτε τοίς αρώμασιν υπαλείψωμεν Σώμα ζωηφόρον καί τεθαμμένον, Σάρκα ανιστώσαν τόν παραπεσόντα Αδάμ, κείμενον εν τώ μνήματι, Άγωμεν, σπεύσωμεν, ώσπερ οι μάγοι, καί προσκυνήσωμεν, καί προσκομίσωμεν τά μύρα ως δώρα, τώ μή εν σπαργάνοις, αλλ' εν σινδόνι ενειλημένω, καί κλαύσωμεν, καί κράξωμεν, Ω Δέσποτα εξεγέρθητι, ο τοίς πεσούσι παρέχων ανάστασιν.

Ωδή ζ' Ο ειρμός

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν μετά δακρύων εξήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζώντα Θεόν, καί Πάσχα τό μυστικόν, σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιωνίου απαρχήν, καί σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν καί υπερένδοξον.

Ως όντως ιερά καί πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ καί φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας, τής Εγέρσεως, ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς, πάσι ν εξέλαμψεν.

Τού Τυφλού

Πυρός σβεστήριον

Εξεγερθέντος σου, εκ τών νεκρών Βασιλεύ, ψυχάι συνηγέρθησαν, εκεί καθεύδουσαι, δοξάζουσαι τήν δυναστείαν σου, δι' ής θανάτου δεσμών ελύθησαν.

Αναρτηθέντος σου, επί ξύλου Σωτήρ, εσβέσθη ο ήλιος, γή εκυμαίνετο, εσαλεύετο η κτίσις άπασα, καί εκ τών τάφων νεκροί εξηγείροντο.

Πηλώ επέχρισας, τούς οφθαλμούς τού Τυφλού, καί τούτω προσέαξας πρός Σιλωάμ απελθειν νιψάμενος δέ ανέβλεψεν, υμνολογών σε Χριστέ, Βασιλεύ τού παντός.

Θεοτοκίον

Μετά τήν κύησιν, Παρθένος ώφθης Αγνή, Θεόν γάρ εγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις άχραντε, τή δυνάμει αυτού, όν εκδυσώπει αεί τού σωθήναι ημάς.

Τής Αναλήψεως

ο υπερυψούμενος

Ρήξας τό μεσότοιχον, τό τής έχθρας Κύριε, σταυρώ καί τώ πάθει σου, νεφέλη οχούμενος, ανήλθες μετά δόξης, πρός τόν άναρχον Πατέρα.

Σύντρομοι εκραύγαζον, αι Δυνάμεις, Άρατε, πύλας παραγέγονε, Χριστός σώμα γήνινον, φορών καί θείω πάθει, τόν Βελίαρ θανατώσας.

Τί σου τά ιμάτια ερυθρά φιλάνθρωπε; Ληνόν νύν επάτησα, Χριστός ταίς δυνάμεσι, ταίς θείαις πυθομέναις, ανερχόμενος εβδά.

Ύμνοις σου τήν σταύρωσιν, Χριστέ καί τήν Έγερσιν συμφώνως δοξάζομεν, λαμπρώς εορτάζοντες, επί τή Αναλήψει, τή σεπτή σου εις αιώνας.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Ωδή η' Ο ειρμός

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλὶς καί κυρία, εορτῶν εορτή, καί πανηγυρις ἐστί πανηγύρεων, ἐν ἡ εὐλογούμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας ευφροσύνης ἐν τῇ ευσήμῳ ἡμέρα τῆς Εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καί ἴδε, ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καί βορρά, καί θαλάσσης, καί ἐώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογούντα, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καί Λόγε, καί Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν υποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καί ὑπέρθεε, εἰς σέ βεβαπίσμεθα, καί σέ εὐλογούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τοῦ Τυφλοῦ
Ἀγγέλων σύστημα**

Ἀγγέλων τάγματα, Σταυρῷ κρεμάνετον σέ κατιδόντα, Χριστέ παμβασιλεύ, καί τὴν κτίσιν πάσαν, αλλοιοῦντα τῷ φόβῳ, ἐξέστησαν ὑμνοῦντα, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τελῶν τεράστια, Χριστέ ἐξαΐσια, ἐθελουσίως, ὑψώθης ἐν σταυρῷ, καί νεκροῖς συνήφθης, ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καί πάντας ἐν ἀνδρεία ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυφλὸν ὠμμάτωσας, σοὶ προσελθόντα Χριστέ, τοῦτω προστάξας πηγὴ τοῦ Σιλωάμ, νίμασθαι καί βλέψαι, καί Θεὸν σε κηρύξαι, σαρκί ἐπιφανέντα, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Παρθένε ἀχραντε, θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν διαπαντός, μὴ με καταισχύνη ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμήσαι, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

**Τῆς Ἀναλήψεως
Σοὶ τῷ παντουργῷ**

Φῶς σε ἐκ φωτός, ὑπάρχοντα νεφέλῃ, φωτεινὴ ὑπέλαβεν, ἐξ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν πάντων ὀρώντων, τῶν θείων Μαθητῶν σου, καί σέ ἀνυμνοῦντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χείρας ψαλμικῶς, κροτήσωμεν, ἀνέστη, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καί ἀνελήλυθεν, ὅθεν κατήλθεν, πρὸς ἡμᾶς φιλανθρώπως, εἰρηνοποιήσας τὰ πάλαι διεστώτα.

Ψάλλον ὁ Δαυὶδ, βοᾶ, Χριστὸς ἐπέβη, ἐπὶ Χερουβὶμ αὐτοῦ, καί ἐπετάσθη σαφῶς, ἐπὶ πτερύγων τῶν λογικῶν ταγμάτων, ὃν ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔφθης Μαθηταῖς, ἐξαναστάς τοῦ τάφου, καί τούτους ἀνήγαγες ἐν ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ὅθεν νεφέλῃ φωτός ὑπολαβούσα, ἤρε πρὸς τὰ ἄνω, Χριστέ σὲ μετὰ δόξης.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλὶς καί κυρία, εορτῶν εορτή, καί πανηγυρις ἐστί πανηγύρεων, ἐν ἡ εὐλογούμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ' Ὁ εἰρμός

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καί ἀγάλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Εγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἢν οἱ πιστοὶ ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὡ Πάσχα τό μέγα, καί ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καί Λόγε, τοῦ Θεοῦ καί δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

**Τοῦ Τυφλοῦ
Ὅτι ἐποίησέ σοι**

Ἰκρίῳ προσεπάγης, τοῦ Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεός, καί πάσας ἐθριάμβευσας ἐχθροῦ, τὰς ἐναντίας ἀρχάς, καί τὴν πρῶην κατάραν Σῶτερ ἠφάνισας, διὸ σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ως έβλεψέ σε Λόγε, Άδης κάτω μετά ψυχής, εστέναξε, καί πάντας τούς νεκρούς, φόβω απέλυσεν, επιγνόντας τό κράτος τής εξουσίας σου, μεθ' ών σε κατά χρέος μεγαλύνομεν.

Ηγέρθης, καθώς είπας, Ζωοδότα, εκ τών νεκρών, καί ώφθης τοίς αγίοις Μαθηταίς μετά τήν Έγερσιν, σημεία ποιήσας, καί ομματώσας τυφλούς, μεθ' ών σε εις αιώνας μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Φανείσα πλατυτέρα ουρανών, Παρθένε αγνή, εχώρησας Θεόν σωματικώς τόν απεριγράφτον καί εκύησας πάντων εις απολύτρωσιν, τών πίστει αδιστακτώ ανυμνούντων σε.

Τής Αναλήψεως Ησαΐα χόρευε

Ιεράν πανήγυριν πάσα κτίσις άγει εμφανώς, τή, Αναλήψει τή σή Λόγε τού Θεού, εν ή προσενηνοχας, τώ Πατρί σου, ήν περ εξ ημών, φύσιν ανέλαβες, υπέρ λόγον αναλλοίατε.

Ως Θεός συνέτριψας, πύλας Άδου Σώτερ καί μοχλούς, καί αναστάς εκ νεκρών, προς τούς ουρανούς ενδόξως ανέδραμες τών ταγματών τών αγγελικών Πύλας διάρατε εκβούντων μετ' εκπλήξεως.

Σού τήν θείαν άνοδον, θαυμαζόντων θείων Μαθητών, επέστησαν εμφανώς, Άγγελοι αυτοίς, βιώντες, όν βλέπετε ανιόντα εις τούς ουρανούς, ούτος ελεύσεται, μετά δόξης κρίναι άπαντας.

Ήν Χριστέ δεδώρησαι, προς τά άνω πάλοι ανιών, ειρήνην σοίς Μαθηταίς, ταύτην καί ημίν, πλουσίως κατάπεμψον, εν αγάπη, πάντα συκρατών, όπως συμφώνως σε, τόν Σωτήρα μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον

Φωτοφόρον όχημα, τού Ηλίου σύ τού νοητού, γενένησαι αληθώς άχραντε Αγνή, δι' ού οι καθημενοι εν τώ σκότει έβλεψαν τό φώς, τής επιγνώσεως, κατά χρέος σε δοξάζοντες.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ άνέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή Εγέρσει τού τόκου σου.

Εξαποστειλάριον τού Πάσχα

Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ φθοράς, καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Έτερον τού Τυφλού Όμοιον

Τούς νοερούς μου οφθαλμούς πεπηρωμένους Κύριε, εκ ζοφεράς αμαρτίας, σύ φωταγωγήσον, ενθείς, οικτίρμον τήν ταπεινώσιν, καί τοίς τής μετανοίας, καθάρας με δάκρυσιν.

Εις τούς Αίνους Στιχηρά Ιδιόμελα τού Τυφλού δ' καί τού Πάσχα δ' Στιχηρά τού Τυφλού Ήχος β'

Ο Τυφλός γεννηθείς, εν τώ ιδίω λογισμώ έλεγεν, Άρα εγώ, δι' αμαρτίας γονέων εγεννήθην άόμματος; Άρα εγώ, δι' απιστίαν εθνών εγεννήθην εις ένδειξιν; ουχ ικανώ τού ερωτάν, Πότε νύξ, πότε ημέρα, ουκ ευτονούσί μου οι πόδες τά τών λίθων προσκρούσματα, ου γάρ είδον τόν ήλιον λάμποντα, ουδέ εν εικόνη τόν εμέ πλαστοουργήσαντα, Αλλά δέομαί σου, Χριστέ ο Θεός. Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με.

Παράγων ο Ιησούς εκ τού Ιερού, εύρεν άνθρωπον Τυφλόν εκ γενετής, καί σπλαγχνισθείς, επέθηκε πηλόν επί τούς οφθαλμούς αυτού, καί είπε προς αυτόν, Ύπαγε, νίψαι εις τού Σιλωάμ, καί νιψάμενος ανέβλεψε, δόξαν αναπέμπων Θεώ, οι δε αγχισταί αυτού έλεγον αυτώ, Τίς σου τάς κόρας διήνοιξεν άς ουδείς τών βλεπόντων ίασαι ίσχυσεν, ο δε φησί βοήσας, Άνθρωπος, Ιησούς λεγόμενος, εκείνός μοι έφη, Νίψαι εις τού Σιλωάμ, καί ανέβλεψα, Αυτός εστιν αληθώς, όν έφη Μωσής εν τώ νόμω, Χριστόν Μεσσιάν, αυτός εστιν ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Ήχος δ'

Όλον τόν βίον ο Τυφλός νύκτα λογιζόμενος, εβόησε προς σέ, Κύριε, Ανοιζόν μου τάς κόρας, Υιέ

Δαυΐδ, ο Σωτήρ ημών, ίνα μετά πάντων καγώ, υμνήσω σου τήν δύναμιν.

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, παράγων εν τή οδῷ, εύρες άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής, καί έκθαμβοι γεγονότες οι Μαθηταί, επηρώτων σε λέγοντες, Διδάσκαλε, τίς ήμαρτεν ούτος ή οι γονείς αυτού, ίνα τυφλός γεννηθή; Σύ δε Σωτήρ μου εβόας αυτοίς, Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθή τά έργα του Θεού εν αυτώ, εμέ δεί εργάζεσθαι τά έργα του πέμψαντός με, ά ουδείς δύναται εργάζεσθαι; Καί ταύτα ειπών, πτύσας χαμαί, καί πηλόν ποιήσας, επέχρισας τούς οφθαλμούς αυτού, λέξας προς αυτόν, Ὑπαγε, νίψαι εις του Σιλwάμ τήν κολυμβήθραν, ο δε νιψάμενος υγιής εγένετο, καί εβόα προς σε, Πιστεύω, Κύριε, καί προσεκύνησέ σοι, Διό βοώμεν καί ημείς, Ελέησον ημάς.

Στιχηρά του Πάσχα Ἦχος ο αυτός

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν άγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα τό πύλας ημίν του Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ' ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν θεασαμένη εκ του μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου του Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος, επιστάσαι προς τό μνήμα του Ζωοδότη, εύρον Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγξάμενος αιταίς ούτως έλεγε, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών; τί θρηνείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε τοίς αυτού Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν άνέτειλε, Πάσχα, εν χαρά αλληλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον ώσπερ εκ παστού εκλάμψας Χριστός, τά γυναίκα χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος ο αυτός

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει καί αλληλους περιπτυξώμεθα. Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει καί ούτω βοήσωμεν, Χριστός ανέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήσας καί τοίς εν τοίς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ
(ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)**

Εις δε τό Κύριε εκέκραξα... ιστώμεν Στίχ. Ϛ' καί ψάλλομεν Στιχ. Αναστάσιμα τής Οκτωήχου.

Ἦχος α'

Τάς εσπερινάς ημών ευχάς, πρόσδεξαι Άγιε Κύριε, καί παράσχου ημίν, άφεσιν αμαρτιών, ότι μόνος ει ο δείξας εν κόσμω τήν Ανάστασιν.

Κυκλώσατε λαοί Σιών, καί περιλάβετε αυτήν, καί δότε δόξαν εν αυτή τώ αναστάντι εκ νεκρών, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο λυτρωσάμενος ημάς εκ τών ανομιών ημών.

Δεύτε λαοί υμνήσωμεν, καί προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αυτού τήν εκ νεκρών
Ανάστασιν, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο εκ τής πλάνης τού εχθρού τόν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ανατολικά

Ευφράνθητε ουρανοί, σαλπίσατε τά θεμέλια τής γής, βοήσατε τά όρη ευφροσύνην, ιδού γάρ ο
Εμμανουήλ, τάς αμαρτίας ημών τώ Σταυρώ προσήλωσε, καί ζωήν ο διδούς, θάνατον ενέκρωσε
τόν Αδάμ αναστήσας ως φιλόανθρωπος.

Τόν σαρκί εκουσίως σταυρωθέντα δι' ημάς, παθόντα καί ταφέντα, καί αναστάντα εκ νεκρών,
υμνήσωμεν λέγοντες, Στήριζον ορθοδοξία τήν Εκκλησίαν σου Χριστέ, καί ειρήνευσον τήν ζωήν
ημών, ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Τώ ζωοδόχω σου τάφω, παρεστώτες οι ανάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τή αφάτω σου
ευσπλαγγία, Χριστέ ο Θεός ημών, ότι Σταυρόν κατεδέξω καί θάνατον αναμάρτητε, ίνα τώ κόσμω
δωρήση τήν Ανάστασιν, ως φιλόανθρωπος.

Δόξα...

Τόν τώ Πατρί συνάναρχον, καί συναϊδιον Λόγον, τόν εκ παρθενικής νηδύος προελθόντα
αφράστως, καί σταυρόν καί θάνατον δι' ημάς εκουσίως καταδεξάμενον καί αναστάντα εν δόξη,
υμνήσωμεν λέγοντες, Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν παγκόσμιον δόξαν, τήν εξ ανθρώπων σπαρείσαν καί τόν Δεσπότην τεκούσαν, τήν
επουράνιον πύλην υμνήσωμεν Μαρίαν τήν Παρθένον, τών Ασωμάτων τό άσμα καί τών πιστών τό
εγκαλλώπισμα, αύτη γάρ ανεδείχθη ουρανός καί ναός τής θεότητος, αύτη τό μεσότοιχον τής
έχθρας καθελούσα, ειρήνην αντεισήξε, καί τό βασίλειον ηνέωξε, Ταύτην ούν κατέχοντες, τής
πίστεως τήν άγκυραν, υπέρμαχον έχομεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα Κύριον, θαρσείτω τοίνυν,
θαρσείτω λαός τού Θεού, καί γάρ αυτός πολεμήσει τούς εχθρούς, ως παντοδύναμος.

Τό' Αναστάσιμον Στιχηρόν τής Οκτωήχου

Ήχος α'

Τώ Πάθει σου Χριστέ, παθών ηλευθερώθημεν, καί τή Αναστάσει σου εκ φθοράς ελυτρώθημεν,
Κύριε δόξα σοι.

Ήχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου
αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Άγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα
πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών,
Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια,
τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη εκ τού μνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, όρθρου βαθέος επιστάσαι προς τό μήμα τού Ζωοδότου, εύρον Άγγελον,
επί τόν λίθον καθήμενον, καί αυτός προσφθεγξάμενος, αυταίς ούτως έλεγε, Τί ζητείτε τόν ζώντα
μετά τών νεκρών; τί θρηνεείτε τόν άφθαρτον ως εν φθορά; απελθούσαι κηρύξατε, τοίς αυτού
Μαθηταίς.

Στίχ. Αύτη η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ημίν ανέτειλε, Πάσχα, εν χαρά
αλληλους περιπτυξώμεθα, ώ Πάσχα λύτρον λύπης, καί γάρ εκ τάφου σήμερον, ώσπερ εκ
παστού, εκλάμπας Χριστός, τά Γύναια χαράς έπλησε λέγων, Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα... Καί νύν...

Αναστάσεως ημέρα, καί λαμπρυνθώμεν τή πανηγύρει, καί αλλήλους περιπτυξώμεθα, Είπωμεν αδελφοί, καί τοίς μισούσιν ημάς, Συγχωρήσωμεν πάντα τή Αναστάσει, καί ούτω βοήσωμεν. Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοίς εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Λέγεται δέ τούτο τρίς υπό τοῦ ἱερέως, καί τρίς υπό τῶν Χορῶν άνευ στίχων. Εἶθ' οὕτω λέγει τοὺς επομένους Στίχους ο ἱερεύς ἢ ο Διάκονος καθ' ἕκαστον δέ Στίχον ψάλλεται Ομοίως υπό τῶν Χορῶν τό αὐτό Τροπάριον.

Στίχ. α' Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Στίχ. β' Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Στίχ. γ' Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ' Αύτη η ημέρα, ἦν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα, καί ευφρανθώμεν εν αυτή.

Δόξα...

Χριστός ανέστη...

Καί νύν...

τό αυτό

Εἶτα ο ἱερεύς, γεγονωτέρα φωνή

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας...

Ο Χορός Καί τοίς εν τοίς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος.

Ο Κανών, ποίημα Ἰωάννου τού Δαμασκηνοῦ.

Ὡδή α' Ἦχος α' ειρμός

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωήν, καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Καθαρθώμεν τὰς αισθήσεις, καί οψόμεθα, τῷ απροσίτῳ φωτί τῆς αναστάσεως, Χριστόν εξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ακουσόμεθα, επινίκιον ἄδοντες.

Ουρανοί μέν επαζίως ευφραινέσθωσαν, γῆ δέ αγαλλιάσθω, εορταζέτω δέ κόσμος, ορατός τε ἄπας καί ἀόρατος, Χριστός γάρ εγήγερται, ευφροσύνη αιώνιος.

Καταβασία

Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρὸς ζωήν, καί εκ γῆς πρὸς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον ἄδοντας.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, ἔδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτή μικρά μεθ' ἦν Εκφώνησις

Ὅτι σὸν τό κράτος...

Ὡδή γ' Ο ειρμός

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' αφθαρσίας πηγῆν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστοῦ, εν ᾧ στερεούμεθα.

Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε καί γή, καί τά καταχθόνια, εορταζέτω γούν πάσα κτίσις, τήν Έγερσιν Χριστού, εν ή εσπερέωται.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον αναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές αυτός με συνδόξασον Σωτήρ, εν τή βασιλεία σου.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Οτι σύ εί ο Θεός ημών...

Η Υπακοή Ήχος δ'

Προλαβούσαι τόν όρθρον αι περί Μαριάμ, καί ευρούσαι τόν λίθον αποκυλισθέντα τού μνήματος, ήκουον εκ τού Αγγελού, Τόν εν φωτί αϊδίω υπάρχοντα, μετά νεκρών τί ζητείτε ως άνθρωπον; βλέπετε τά εντάφια σπάργανα, δράμετε, καί τώ κόσμω κηρύξατε, ως ηγέρθη ο Κύριος, θανατώσας τόν θάνατον, ότι υπάρχει Θεού Υιός, τού σώζοντος τό γένος τών ανθρώπων.

Καί ανάγνωσις εις τόν θεολόγον

Ωδή δ' Ο ειρμός

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Άρσεν μέν, ως διανοίζαν, τήν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ως βρωτός δέ, αμνός προσηγόρευται, άμωμος δέ, ως άγευστος κηλίδος, τό ημέτερον Πάσχα, καί ως Θεός αληθής, τέλειος λέλεκται.

Ως ενιαύσιος αμνός, ο ευλογούμενος ημίν, στέφανος χρηστός εκουσίως, υπέρ πάντων τέθυται, Πάσχα τό καθαρτήριον, καί αύθις εκ τού τάφου ωραίος, δικαιοσύνης ημίν έλαμψεν ήλιος.

Ο θεοπάτωρ μέν Δαυϊδ, πρό τής σκιώδους κιβωτού ήλατο σκιρτών, ο λαός δέ τού Θεού ο άγιος, τήν τών συμβόλων έκβασιν, ορώντες, ευφρανθώμεν ενθέως, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Οτι αγαθός καί φιλόανθρωπος...

Ωδή ε' Ο ειρμός

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μυρου τόν ύμνον προσοίσομεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τὴν ἀμετρὸν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένω ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντί μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη... γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις
Ὅτι ἠγίασται...

Ὡδή ζ' Ὁ εἰρμός

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίου, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλείς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοῦς αἰωνίου, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνάς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη... γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθείλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν πρό ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτέ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὀρθρον, ἐκζητούσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν υπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστώσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὡσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνελημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν, ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, Σταυρὸν γὰρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. γ'

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Υ'.

Ωδή ζ' Ο ειρμός

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Γυναίκες μετά μύρων θεόφρονες, οπίσω σου έδραμον, όν δέ ως θνητόν, μετά δακρύων εζήτουν, προσεκύνησαν χάρουσαι ζώντα Θεόν, και Πάσχα τό μυστικόν σοίς Χριστέ Μαθηταίς ευηγγελίσαντο.

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου τήν καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, τής αιωνίου απαρχήν, και σκιρτώντες υμνούμεν τόν αίτιον, τόν μόνον ευλογητόν τών Πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον.

Ως όντως ιερά και πανέορτος, αύτη η σωτήριος, νύξ και φωταυγής, τής λαμπροφόρου ημέρας, τής Εγέρσεως ούσα προάγγελος, εν ή τό άχρονον φώς, εκ τάφου σωματικώς πάσιν επέλαμψεν.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Χριστός ανέστη... Υ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Είη τό κράτος...

Ωδή η' Ο ειρμός

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς και κυρία, εορτών εορτή, και πανήγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Δεύτε τού και νού τής αμπέλου γεννήματος τής θείας ευφροσύνης, εν τή ευσήμω ημέρα τής εγέρσεως, βασιλείας τε Χριστού κοινωνήσωμεν, υμνούντες αυτόν, ως Θεόν εις τούς αιώνας.

Άρον κύκλω τούς οφθαλμούς σου Σιών και ίδε, ιδού γάρ ήκασί σοι, θεοφεγγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών και βορρά, και θαλάσσης, και εώ ας τά τέκνα σου εν σοί ευλογούντα, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Πάτερ παντοκράτορ, και Λόγε, και Πνεύμα, τρισίν ενιζομένη, εν υποστάσει φύσις, υπερούσιε και υπέρθεε εις σέ βεβαπίσμεθα, και σέ ευλογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίς και κυρία, εορτών εορτή, και πανήγυρις εστί πανηγύρεων, ενή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Χριστός ανέστη... Υ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Ότι ηυλόγηται...

Ωδή θ' Ο ειρμός

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, και αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Ω θείας, ώ φίλης, ώ γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών απευδώς γάρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ήν οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τό μέγα, καί ιερώτατον Χριστέ, ώ σοφία καί Λόγε, τού Θεού καί δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τή Ανεσπέρω ημέρα τής βασιλείας σου.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σέ ανέτειλε, Χόρευε νύν, καί αγάλλου Σιών, σύ δέ αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Χριστός ανέστη... γ'

Αναστάς ο Ιησούς από τού τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν τήν αιώνιον ζωήν καί μέγα έλεος.

Είτα, Συναπτή μικρά μεθ' ήν Εκφώνησις

Ότι σέ αινούσι...

Εξαποστειλάριον αυτόμελον

Ήχος β'

Σαρκή υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος εξανέστης, Αδάμ γείρας εκ φθοράς, καί καταργήσας θάνατον, Πάσχα τής αφθαρσίας, τού κόσμου σωτήριον.

Εις τούς Αί ν ο υ ς

Ιστώμεν Στίχ η', καί ψάλλομεν Στιχηρά, Αναστάσιμα τής Οκτωήχου δ', καί τού Πάσχα δ'.

Τής Οκτωήχου, Ήχος α', αρχόμεθα δέ από τού Στίχ. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού.

Υμνούμέν σου Χριστέ, τό σωτήριον Πάθος, καί δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

Ο Σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ειρήνευσον ημών τήν ζωήν, Κύριε, ως μόνος παντοδύναμος.

Ο τόν Άδην σκυλεύσας, καί τόν άνθρωπον αναστήσας, τή αναστάσει σου, Χριστέ, αξίωσον ημάς, εν καθαρά καρδία, υμνείν καί δοξάζειν σε.

Τήν θεοπρεπή σου συγκατάβασιν δοξάζοντες υμνούμέν σε, Χριστέ, Ετέχθης εκ Παρθένου καί αχώριστος υπήρχες τώ Πατρί, Έπαθες ως άνθρωπος, καί εκουσίως υπέμεινας σταυρόν, Ανέστης εκ τού τάφου, ως εκ παστάδος προελθών, ίνα σώσης τόν κόσμον, Κύριε, δόξα σοι.

Είτα τά Στιχηρά τού Πάσχα μετά τών Στίχων αυτών.

Ήχος πλ. α'

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Άγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής, Πάσχα άμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τών πιστών, Πάσχα, τό πύλας ημίν τού Παραδείσου ανοίξαν, Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ω τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Δεύτε από θέας Γυναίκες ευαγγελίστριαι, καί τή Σιών είπατε, Δέχου παρ ημών χαράς ευαγγέλια, τής Αναστάσεως Χριστού, τέρπου, χόρευε, καί αγάλλου Ιερουσαλήμ, τόν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη εκ τού μηνήματος, ως νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού. καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

Αι Μυροφόροι γυναίκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθούσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστὸς, τὰ Γύναια χαρὰς ἐπλησε λέγων, Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθώμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάζωνται οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους ὁ δὲ Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω.

Τῆς Λειτουργίας

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαινίσημον Εβδομάδα.

**Ἀντίφωνον α'
Ἦχος β'.**

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον β'
Ἦχος ο αὐτός**

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Σώσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Σώσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Σώσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ...

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού...

Δόξα... Καί νύν...

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

**Αντίφωνον γ'
Ἦχος α'**

Στίχ. Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.

Απολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός. Χριστός ανέστη...

Στίχ. Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού, καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν. Χριστός ανέστη...

Στίχ. Αυτή η ημέρα, ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα καί ευφρανθώμεν εν αυτή. Χριστός ανέστη...

Εισοδικόν

Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τόν Θεόν, Κύριον εκ πηγών Ισραήλ...

Είπα τό Χριστός ανέστη εκ νεκρών... γ'.

Η Υπακοή Ἦχος δ'

Προλαβούσαι τόν όρθρον αι περί Μαρίας, καί ευρούσαι τόν λίθον αποκυλισθέντα τού μνήματος, ήκουον εκ τού Αγγέλου, Τόν εν φωτί αϊδίω υπάρχοντα, μετά νεκρών τί ζητείτε ως άνθρωπον; βλέπετε τά εντάφια σπάργανα, δράμετε, καί τώ κόσμω κηρύξατε, ως ηγέρθη ο Κύριος, θανατώσας τόν θάνατον, ότι υπάρχει Θεού Υιός, τού σώζοντος τό γένος τών ανθρωπών.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ει καί εν τάφω κατήλθες αθάνατε, αλλά τού Άδου καθείλες τήν δύναμιν, καί ανέστης ως νικητής, Χριστέ ο Θεός, γυναιξί Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καί τοίς σοίς Αποστόλοις ειρήνην δωρούμενος ο τοίς πεσούσι παρέχων ανάστασιν.

Αντί δέ τού Τρισαγίου

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε, Αλληλούϊα.

Κοινωνικόν

Σώμα Χριστού μεταλάβετε, πηγής αθανάτου γεύσασθε. Αλληλούϊα.

Αντί δέ τού Είη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον, **καί τού,** Ευλογήσω τόν Κύριον, **λέγεται τό,** Χριστός ανέστη.

[p65top](#)

**Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ς' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχηρά τῆς Εορτῆς Ἦχος πλ. β'

Ο Κύριος ανελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τόν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ηἰτοίμασαν τόν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τήν ἐπίβασιν αὐτοῦ, Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὀρώντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατήρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον, Τό Πνεῦμα τό ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τό πρότερον.

Κύριε, τή σή, Αναλήψει, ἐξεπλάγησαν τά Θεόν, ἐπὶ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τον νεφελῶν ἀνερχόμενον, τόν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καί δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστόν τό ἐλεός σου, δόξα σοι.

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τās ὑψώσεις Χριστέ, τό ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀνυμνούμέν σου τήν φωτειδή τού προσώπου μορφήν, προσκυνούμεν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τήν Ἀνάστασιν, τήν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὀδυρμούς δακρύων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον, Δέσποτα, μή ἔασης ἡμᾶς ὀρφανούς, οὐς δι' οἶκτον ἡγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγούν τās ψυχᾶς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν...

Κύριε, τῆς οικονομίας πληρώσας τό μυστήριον, παραλαβὼν τούς σοὺς Μαθητάς, εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καί ἰδοῦ, τό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρήλθες, ὁ δι' ἐμέ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καί ἀναβάς, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τās ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἦχος α'

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καί κατήλθες, ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς Κύριε, ἐλθέτω μὴ σου τό Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δεῖξον τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Ἀνήλθες Χριστέ πρὸς τόν ἀναρχον Πατέρα σου, ὁ τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ κόλπων μή χωρισθεῖς, καί προσθήκην αἱ δυνάμεις, τῆ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἓνα Υἱόν, καί μετὰ τήν ἐνανθρώπησιν, ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενή τοῦ Πατρός, Ἐν πλήθει σῶν οἰκιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε...

Οἱ Ἄγγελοί σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τόν οὐρανόν, οὗτός ἐστι Χριστός ὁ Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τόν οὐρανόν, οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν, πορευόμενον εἰς οὐρανόν, λατρεύσατε αὐτῷ ἐν οἰσιότητι καί δικαιοσύνη.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτός ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τόν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τά σύμπαντα πληρῶν, καί ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καί δοξάζειν σου τήν θεότητα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τούς Μαθητάς, τῆ ἐπαγγελία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σύ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτῆς τοῦ κόσμου.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Στιχηρά ιδιόμελα ε'
Ἦχος πλ. β'**

Ο Κύριος ανελήφθη εις ουρανοῦς, ἵνα πέμψη τόν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ ουρανοὶ ητοίμασαν τόν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τήν ἐπίβασιν αὐτοῦ, Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὀρώντες υπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατήρ ἐκδέχεται, ὅν ἐν κόλποις ἔχει συναϊδίον, Τό Πνεῦμα τό ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τό πρότερον. (Δίς)

Κύριε, τή σή, Αναλήψει, ἐξεπλάγησαν τά Θεόν, ἐπί Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τον νεφελῶν ἀνερχόμενον, τόν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καί δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστόν τό ἑλέος σου, δόξα σοι. (Δίς)

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τās υψώσεις Χριστέ, τό ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀνυμνούμέν σου τήν φωτειδῆ τού προσώπου μορφήν, προσκυνούμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τήν Ἀνάστασιν, τήν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὀδυρμοῖς δακρύων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον, Δέσποτα, μή ἔασης ἡμᾶς ὀρφανοῦς, οὐς δι' οἶκτον ἡγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς υπέσχου ἡμῖν, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγούν τās ψυχᾶς ἡμῶν. (Δίς)

Κύριε, τῆς οικονομίας πληρώσας τό μυστήριον, παραλαβὼν τούς σοὺς Μαθητάς, εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καί ἰδοῦ, τό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρήλθες, ὁ δι' ἐμέ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καί ἀναβάς, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τās ψυχᾶς ἡμῶν. (Δίς)

Δόξα... Καί νῦν...

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καί τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, συναναστραφείς, σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καί τήν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας, ὅθεν αἱ οὐράναι τῶν ἀσωμάτων τάξεις, τό θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θάμβει, καί τρόμῳ συνεχόμεναι, τήν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον, Μεθ' ὧν καί ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τήν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καί τήν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες, ὁ τούς μαθητάς καί τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, χαράς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καί ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαράς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τό μέγα σου ἑλεος.

**Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. Β', 2)**

Τάδε λέγει Κύριος, Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανές τό ὄρος τοῦ Κυρίου, καί ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, καί ὑψωθήσεται υπεράνω τῶν βουνῶν, καί ἤξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τά ἔθνη, καί πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καί ἐρούσι, Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τό ὄρος Κυρίου, καί εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καί ἀναγγελεῖ ἡμῖν τήν ὁδόν αὐτοῦ, καί πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

**Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. ΞΒ', 10 ΞΓ', 1)**

Τάδε λέγει Κύριος, Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν πυλῶν μου, σκευάσατε τήν ὁδόν μου, καί ὀδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καί τούς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τά ἔθνη, ἰδοῦ γάρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστόν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοῦ ὁ Σωτήρ σου παραγένονεν, ἔχων τόν ἑαυτοῦ μισθόν μεθ' αὐτοῦ, καί τό ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, Καί καλέσει αὐτόν λαόν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σύ δέ κληθήσῃ, Ἐπιζητούμενη πόλις, καί οὐκ ἐγκαταλειμμένη, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὡραῖος ἐν στολή αὐτοῦ; βοᾷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς, Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καί κρίσιν σωτηρίου, Διὰ τί σου ἐρυθρά τά ἱμάτια, καί τά ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, ληνόν ἐπάτησα μονώτατος, καί τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, Τόν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τās ἀρετάς Κυρίου ἀναμνήσω, τήν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι, Κύριος, κριτῆς ἀγαθός τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ ἔλεον αὐτοῦ, καί κατὰ τό πλήθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, Καί εἶπεν, οὐχὶ λαός μου ἐστέ; τέκνα, καί οὐ μὴ ἀθετήσωσι, καί ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν, οὐ

πρέσβυς, ουδέ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ο Κύριος ἔσωσεν αὐτούς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν, Αὐτός ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΔ', 4)

Τάδε λέγει Κύριος, Ἴδου ἡμέρα ἐρχεται Κυρίου καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου, Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω, Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν, κυκλῶν πάσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβὰ ἐως Ρεμμῶν, κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμίν, ἐως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἐως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ, καὶ ἐως, τοῦ πύργου Ἀναμεήλ, καὶ ἐως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἐως τῶν ὑποληνίων τοῦ Βασιλέως, Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλήμ πεποιθότως.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος α'

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατήλθες, εἴσης ἡμᾶς ὀρφανοὺς Κύριε, ἐλθέτω μὴ σου τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δεῖξον τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Ἀνήλθες Χριστέ πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα σου, ο τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ κόλπων μὴ χωρισθεῖς, καὶ προσθήκηαι αἱ δυνάμεις, τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἓνα Υἱόν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενὴ τοῦ Πατρός, Ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἄγγελοί σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτός ἐστι Χριστός ο Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον θεάσασθε αὐτόν, πορευόμενον εἰς οὐρανόν, λατρεύσατε αὐτῷ ἐν οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος δ'

Ὅτε παραγένονας ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν Ἐλαιῶν, Πατρός ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι καὶ ἐφριζαν οἱ καταχθόνιοι, παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταὶ μετὰ χαρᾶς ἔντρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς, ὡς θρόνος δὲ ἠτοιμάσατο ἐξ ἐναντίας νεφέλη προσμένουσα, πύλας δὲ οὐρανόσ διαπετάσας, τῷ κάλλει ἐφαίνετο, καὶ ἡ γῆ τοὺς κρυπτήρας ἀνακαλύπτει, Ἀδὰμ τὴν κατάβασιν ὡς γνωσθῆναι, καὶ τὴν αὐθις ἀνάβασιν, ἀλλ' ἵχνη μὲν ὑψούτο, ὡς ὑπὸ χειρός, στόμα δὲ μεγάλα ἠυλόγει, ὡς ἠκούετο νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ οὐρανός ἐνδον σε ὑπεδέξατο, Ἔργον τοῦτο Κύριε εἰργάσω, μέγα καὶ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν καταβάσάν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ο Θεός, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἀνήγαγες σήμερον, ὡς ἀγαπήσας γάρ, συνεκάθισας, ὡς συμπαθήσας δέ, ἠνώσας σεαυτῷ, ὡς ἐνώσας συνέπαθες, ὡς ἀπαθῆς παθῶν δέ, συνεδόξασας, ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι Τίς ἐστιν οὗτος, ἔλεγον, ὁ ωραῖος ἀνὴρ; ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπος μόνον, Θεός δὲ καὶ ἀνθρώπος, τὸ συναμφοτέρον τὸ φαινόμενον, Ὅθεν ἐξαλλοὶ Ἄγγελοι, ἐν στολαῖς περιϊπτάμενοι, τοὺς Μαθητάς, Ἄνδρες ἐβόων, Γαλιλαῖοι, ὅς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοὺς ἀνθρώπος Θεός, θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ο Θεός, τῶν Μαθητῶν ὀρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός, πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιοι, ὁ χορός τῶν Ἀγγέλων ἐχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει, αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις ἐκράζον, λέγουσαι, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον, Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ οδηγούν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κύριε τό μυστήριον, τό από τών αιώνων κεκρυμμένον, καί από γενεών, πληρώσας ως αγαθός, ήλθες μετά τών Μαθητών σου εν τώ όρει τών Ελαιών, έχων τήν τεκούσάν σε τόν ποιητήν καί πάντων δημιουργόν, τήν γάρ εν τώ Πάθει σου μητρικώς πάντων υπεραλγήσασαν έδει καί τή δόξη τής σαρκός σου υπερβαλλούσης απολαύσαι χαράς, ής καί ημείς μετασχόντες, τή εις ουρανούς ανόδω σου Δέσποτα, τό μέγα σου έλεος τό εις ημάς γεγονός δοξάζομεν.

**Εις τόν Στίχον
Στιχηρά Ιδιόμελα 'Ηχος β'**

Ετέχθης ως αυτός ηθέλησας, εφάνης, ως αυτός ηβουλήθης, έπαθες σαρκί, ο Θεός ημών, εκ νεκρών ανέστης, πατήσας τόν θάνατον, ανελήφθης εν δόξη, ο τά σύμπαντα πληρών, καί απέστειλας ημίν Πνεύμα θεϊόν, του ανυμνείν καί δοξάζειν σου τήν θεότητα.

Στίχ. Πάντα τα έθνη κροτήσατε χείρας...

Αναλαμβάνομένου σου Χριστέ, εκ του όρους τών Ελαιών, αι δυνάμεις ορώσαι ετέρα τή ετέρα εβόνων, Τίς εστιν ούτος; καί φησί πρός αυτάς, Ούτός εστιν ο κραταιός καί δυνάστης, ούτός εστιν ο δυνατός εν πολέμω, ούτός εστιν αληθώς ο Βασιλεύς τής δόξης, Καί ίνα τί αυτού ερυθρά τά ιμάτια; Εκ Βοσόρ ήκει, όπερ εστί, τής σαρκός, Αυτός δε ως Θεός εν δεξιά καθίσας τής μεγαλωσύνης, απέστειλας ημίν τό Πνεύμα τό άγιον ίνα οδηγήση, καί σωση τās ψυχάς ημών.

Στίχ. Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Ανελήφθης εν δόξη, εκ του όρους τών Ελαιών Χριστέ ο Θεός ενώπιον τών σών Μαθητών, καί εκάθισας εν δεξιά του Πατρός ο τά σύμπαντα πληρών τή θεότητι, καί απέστειλας αυτοίς Πνεύμα τό άγιον, τό φωτίζον, καί στηρίζον, καί αγιάζον τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... 'Ηχος πλ. β'

Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος, του ανυψώσαι τήν πεσούσαν εικόνα του Αδάμ, καί αποστειλαιο Πνεύμα Παράκλητον, του αγιάσαι τās ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον 'Ηχος δ'

Ανελήφθης εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών, χαροποιήσας τούς Μαθητάς, τή επαγγελία του αγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αυτών διά τής ευλογίας, ότι σύ ει ο Υιός του Θεού, ο λυτρωτής του κόσμου. (Εκ γ)

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα 'Ηχος α'
Τού λίθου σφραγισθέντος**

Αγγέλων θαυμαζόντων, τής ανόδου τό ξένον, καί Μαθητών εκπληττομένων, τό φρικτόν τής επάρσεως, ανήλθες μετά δόξης ως Θεός, καί πύλαι σοι επήρθησαν Σωτήρ, διά τούτο αι δυνάμεις τών ουρανών εθαύμαζον βοώσαι, Δόξα τή καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή Αναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα 'Ηχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Ο προαιώνιος Θεός καί άναρχος, ήν περ ανείληφε, φύσιν ανθρωπίον, θεοποιήσας μυστικώς, σήμεραν ανελήφθη, Άγγελοι προτρέχοντες, Αποστόλοις εδεικνυον, τούτον πορευόμενον, εις ουρανούς μετά δόξης πολλής, αυτώ δε προσκυνήσαντες έλεγον, Δόξα Θεώ τώ αναληφθέντι.

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τόν συνάναρχον Λόγον

Κατελθών ουρανόθεν εις τά επίγεια, καί τήν κάτω κειμένην εν τή τού Ἄδου φρουρά,
συναναστήσας ως Θεός, Αδαμιαίαν μορφήν, τή Αναλήψει σου Χριστέ, εις ουρανοῦς αναγαγών,
τώ θρόνω τώ πατρικῷ σου, συγκάθεδρον απειργάσω, ως ελεήμων καί φιλόανθρωπος.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ἦχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι
ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμῷ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Στίχ. Πάντα τά έθνη κροτήσατε χείρας...

Ευαγγέλιον Εωθινόν Γ'

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ιησούν τόν μόνον αναμάρτητον.
Τόν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καί τήν αγίαν σου Ανάστασιν υμνούμεν καί δοξάζομεν,
Σύ γάρ εί Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομά σου ονομάζομεν, Δεύτε πάντες οι
πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν τού Χριστού αγίαν Ανάστασιν, ιδού γάρ ήλθε διά τού Σταυρού, χαρά
εν όλω τώ κόσμω, Διά παντός ευλογούντες τόν Κύριον, υμνούμεν τήν Ανάστασιν αυτού, Σταυρόν
γάρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Δόξα... Ἦχος β'

Ταίς τών Αποστόλων πρεσβείαις...

Και νύν...

Ταίς τής Θεοτόκου πρεσβείαις...

Ἦχος πλ. β'

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός...

Σήμερον εν ουρανοίς, αι άνω δυνάμεις, τήν ημετέραν φύσιν Θεώμεναι, θαυμάζουσαι τού ξένου
τρόπου τήν άνοδον, διηπόρουν αλλήλαις λέγουσαι, Τίς ούτος ο παραγενόμενος; Βλέπουσαι δέ
τόν οικειόν δεσπότην, τάς ουρανίους πύλας αίρειν διεκελεύοντο, Μεθ' ών απαύστως υμνούμέν
σε, τόν μετά σαρκός εκείθεν πάλιν ερχόμενον, ως κριτήν τών απάντων, καί Θεόν παντοδύναμον.

Οι Κανόνες, ο τού Ἦχου πλ. α' μετά τών ειρμών εις η' καί ο τού Ἦχου δ' εις ζ' [άνευ
Στίχων]

Κανών τού Ἦχου
Ποίημα Ιωάννου Μοναχού
Ωδή α' Ἦχος πλ. α' Ο ειρμός

Τώ Σωτήρι Θεώ, τώ εν θαλάσση λαόν, ποσίν αβρόχοις οδηγήσαντι, καί Φαραώ πανστρατιά
καταποντίσαντι, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Άσωμεν πάντες λαοί τώ επί ώμων Χερουβίμ αναληφθέντι, μετά δόξης Χριστώ, καί συγκαθίσταντι
ημάς εν δεξιά τού Πατρός, ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Τόν μεσίτην Θεού καί ανθρωπών Χριστόν, χοροί Αγγέλων θεασάμενοι, μετά σαρκός εν υψίστοις

εξεπλήττοντο, συμφώνως δέ ανέμελπον, ύμνον επινίκιον.

Τώ οφθέντι Θεώ, επί τού όρους Σινά, καί νόμον δόντι τώ θεόπτη Μωσει, τών Ελαιών εκ τού όρους αναληφθέντι σαρκί, αυτώ πάντες άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Άχραντε Μήτερ Θεού, τόν σαρκωθέντα εκ σου, καί εκ τών κόλπων τού γεννήτορος μή εκφοιτήσαντα Θεόν, απαύστως πρέσβευε, εκ πάσης περιστάσεως, σώσαι ούς έπλασεν.

**Κανών τού Ήχου δ'
Ού η ακροστιχίς κατ' αλφάβητον
Εν δέ τή η' καί θ' Ωδή
Ποίημα Ιωσήφ τού Θεσσαλονίκης
Ανοιξω τό στόμα μου**

Ανέστης τριήμερος, ο κατά φύσιν αθάνατος, καί ώφθης τοίς ένδεκα, καί πάσι τοίς Μαθηταίς, καί ανέδραμες, Χριστέ πρός τόν Πατέρα, νεφέλη οχούμενος, ο τού παντός ποιητής.

Βοά εμφανέστατα, ψάλλων Δαυϊδ ο θεόπνευστος, Ανέβη ο Κύριος, πρός τά ουράνια, εν αλαλαγμώ, καί σάλπιγγος ηχήσει, καί πρός τόν αρχίφωτον Πατέρα έφθασε.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοίς αμαρτήμασι, καινίσας τώ Πάθει σου, καί τή Εγέρσει σου, ανελήλυθας, οχούμενος νεφέλη, πρός τά επουράνια, δόξα τή δόξη σου.

Θεοτοκίον

Δεσπότην εκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τόν Πάθος εκούσιον καταδεξάμενον, καί ανελθόντα, πρός τόν αυτού Πατέρα, όν περ ου κατέλιπε, κάν σάρκα είληφε.

Καταβασία

Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνώφω,
Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον.
Ιλύν γάρ εκτινάξας όμματος νόου,
Ορά τόν όντα καί μυείται Πνεύματος,
Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοίς άσμασιν.

Ωδή γ' Ο ειρμός

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, εις τό υμνείν καί δοξάζειν σου, τήν σωτήριον Ανάληψιν.

Ανήλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρός τόν Πατέρα καί ανύψωσας, ημών τό γένος φιλόανθρωπε, τή αφάτω ευσπλαγχνία σου.

Αι τάξεις τών Αγγέλων Σωτήρ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσάν σοι, απαύστως, εκπληττόμεναι ανύμνουν σε.

Εξίσταντο Αγγέλων χοροί, Χριστέ ορώντες μετά σώματος, αναληφθέντα, καί ανύμνουν, τήν αγίαν σου Ανάληψιν.

Τήν φύσιν τών ανθρώπων Χριστέ, φθορά πεσούσαν εξανέστησας, καί τή ανόδω σου ύψωσας, καί σαυτώ ημάς εδόξασας.

Θεοτοκίον

Ικέτευε απαύστως Αγνή, τόν προελθόντα έκ λαγόνων σου, ρυσθήναι πλάνης Διαβόλου, τούς υμνούντάς σε Μητέρα Θεού.

**Άλλος
Τούς σούς υμνολόγους**

Επάρατε πύλας ουρανίους, ιδού παραγένονε Χριστός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, σώμα φορέσας γήϊνον, ταίς ανωτέραις έλεγον, δυνάμεσιν αι κατώτεραι.

Ζητήσας Χριστέ τόν πλανηθέντα, απάτη τού όφεως Αδάμ, ως τούτον ενδυσάμενος, ανήλθες καί εκάθισας, εκ δεξιών ως σύνθρονος, Πατρός, υμνούντων Αγγέλων σε.

Ἡ γῆ εορτάζει καί χορεύει, ἀγάλλεται καί ὁ οὐρανός, τῆ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκούσα καθαιρέτην τόν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομήτορ πάναγνε, τούτον αεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατούντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καί σώσαι με.

Καταβασία

Ἐρρηξε γαστρός ἠτεκνωμένης πέδας,
Ἵβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
Μόνη προσευχή τῆς προφήτιδος πάλαι,
Ἄννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
Πρός τόν δυνάστην καί Θεόν τῶν γνώσεων.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καί Λόγον**

Επιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνήλθες καί ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ υπάρχων καί Πνεύματι, ἐν σαρκὶ γάρ ὠφθης, ἀλλ' ἀτρεπτος ἐμείνας, ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρασ, τοῦ κρίναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε, φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωροῦμενος, ὡς Θεός ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου. (Δίς)

Ὡδή δ' Ὁ εἰρμός

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ, καί ἐβόησα, Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τόν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστείλαι, Διὸ βοῶμεν, Δόξα Χριστέ τῆ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τόν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καί ἐβόησαν, Δόξα Χριστέ τῆ, Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβῶν, Πύλας ἀρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ, ὄν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καί τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καί τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστί, Παρθένος δὲ διέμεινεν, ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαίρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

**Ἄλλος
Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ**

Ἰησοῦς ὁ Ζωοδότης, προσλαβὼν οὐς ἠγάπησεν Ἐλαιῶν εἰς ὄρος, ἀνεισι, καί τούτους εὐλόγησε, καί τούς πατρώους νεφέλη ἐποχοῦμενος κόλπους ἐφθασεν, οὐς οὐδαμῶς κατατέλοιπε.

Κόσμος ὅλος εορτάζει, ορατός καί ἀόρατος, ἐν ἀγαλλιάσει, Ἄγγελοι σκιρτώσι καί ἄνθρωποι, δοξολογούντες ἀπαύστως τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι.

Λύσας κράτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριος, τὴν ἀθανασίαν, πάσιν ἐδωρήσω φιλόανθρωπε, καί ἀνελήφθης ἐν δόξῃ καθορώντων σε, τῶν σεπτῶν Μαθητῶν, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Θεοτοκίον

Μακαρία ἡ κοιλία, σοῦ Πανάμωμε γέγονε, τόν γάρ τὴν κοιλίαν Ἄδου παραδόξως κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρήσαι κατηξίωσαι, ὄν ἰκέτευε, σώσαι ἡμᾶς τούς υμνοῦντάς σε.

Καταβασία

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος
Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

Ωδή ε' Ο ειρμός

Ορθρίζοντες βοώμέν σοι, Κύριε Σώσον ημάς, σύ γάρ εἶ Θεός ημῶν, εκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Πληρώσας ευφροσύνης τὰ σύμπαντα ελεήμων, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκός επεδήμησας.

Αγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰρόμενον σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, εκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ημῶν ἄρατε.

Απόστολοι ἰδόντες υψούμενον, τὸν Σωτήρα, ἐν τρόμῳ εκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ημῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον υμνούμέν σε, Θεοτόκε, σύ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκί τῷ κόσμῳ εκύησας.

Ἄλλος

Εξέστη τὰ σύμπαντα

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῷ σώ θανάτῳ Κύριε, λαβῶν οὐς ηγάπησας, ἀνήλθες, τοῦ Ελαιῶνος εἰς ὄρος ἅγιον, κακεῖθεν ἀνέδραμες Χριστέ, πρὸς, τὸν σὸν Γεννήτορα, νεφέλη εποχούμενος.

Ξένη σου ἡ Γέννησις ξένη σου ἡ Ανάστασις, ξένη καὶ φρικτὴ σου Ζωοδότα, ἡ ἐκ τοῦ ὄρους θεία Ανάληψις, ἦν ἐξεικονίζων Ἡλιοῦ, τέθριππος ἀνήρχετο, ἀνυμνῶν σε φιλάνθρωπε.

Ορώσιν ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί θαμβείσθε, τὴν Ἀναλήψει τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ; οὗτος ἤξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρίναι κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτῆς δικαιοτάτος.

Θεοτοκίον

Παρθένον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἀφθορον, ἀνεισι Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννήτορ, ὃν οὐ κατέλιπεν, εἰ καὶ σάρκα εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἐννοῦν τε καὶ ἐμψυχον, διὰ ἔλεος ἀφατον.

Καταβασία

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Εκκλησίας.
Νῦν ἐκ Σιών γάρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδή ς' Ο ειρμός

Εκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τό κήτος ἐγένετο, ἐγὼ δέ ἐβόησα πρὸς σέ τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἐσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Εσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ορώντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰρόμενον ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἐκραζον, Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Επέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς σου, ὃν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκί ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτῆς.

Ὡς εἶδόν σε Σωτήρ ημῶν, δυνάμεις αἱ οὐράναι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσσωμον, εκραύγαζον λέγουσαι, μεγάλη Δέσποτα ἡ φιλάνθρωπία σου.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἐμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος

Τὴν θείαν ταύτην

Ρανάτωσαν ἡμῖν ἄνωθεν, νεφέλαι ευφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς νεφέλη γάρ, ὡς Χερουβὶμ εποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἀνεισι σήμερον.

Σαρκὸς φανείς ὁμοιώματι, τὰ πρώην διεστῶτα συνήγαγες εἰς ἓν, φιλάνθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ορώντων σε, τῶν Μαθητῶν οἰκτίρμον, πρὸς τὰ οὐράνια.

Τί ἐρυθρά τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τοῦ ἐνωθέντος παχύτητι; ἅγιοι Ἄγγελοι, Χριστὸν ορώντες ἐφθέγγοντο Πάθους τμήτου θεία, φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον

Υμνούμεν Κόρη τήν σύλληψιν, υμνούμέν σου τήν άρρητον γέννησιν, δι' ής ερρύσθημεν καταφθοράς, καί κακώσεως, καί ζοφεράς τού Άδου, Αγνή καθείρξεως.

Καταβασία

Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
Ίν', ως προφήτην θηρός εκ θαλαππίου
Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης
Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ήχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών πληρώσας οικονομίαν, καί τά επί γής ενώσας τοίς ουρανόις, ανελήφθης εν δόξη, Χριστε ο Θεός ημών, ουδαμόθεν χωριζόμενος, αλλά μένων αδιάστατος, καί βοών τοίς αγαπώσί σε, Εγώ ειμι μεθ' υμών, καί ουδείς καθ' υμών.

Ο Οίκος

Τά τής γής επί τής γής καταλιπόντες, τά τής τέφρας τώ χοί παραχωρούντες, δεύτε ανανήψωμεν, καί εις ύψος επάρωμεν, όμματα καί νοήματα, πετάσωμεν τάς όψεις ομού καί τάς αισθήσεις, επί τάς ουρανόις πύλας οι θνητοί, νομίσωμεν είναι τού Ελαιώνος εις όρος, καί ατενίζεις τώ λυτρουμένω επί νεφέλης εποχουμένω, εκείθεν γάρ ο Κύριος εις ουρανούς ανέδραμεν, εκεί καί ο φιλόδωρος τάς δωρεάς διένειμε τοίς, Αποστόλοις αυτού, καλέσας ως Πατήρ, καί στηρίζας αυτούς, οδηγήσας ως Υιούς, καί λέξας πρός αυτούς, ου χωρίζομαι υμών, Εγώ ειμι μεθ' υμών, καί ουδείς καθ' υμών.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα Πέμπτη τής έκτης Εβδομάδος από τού Πάσχα, τήν Ανάληψιν εορτάζομεν τού Κυρίου καί Θεού καί Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Στίχοι

- Εκ δεξιάς καθίσας πατρικής Λόγε,
- Μύσταις παρασχών πίστιν ασφαλεστέραν.

Ο αναληφθείς εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς, Αμήν.

Ωδήζ' Ο ειρμός

Ο εν καμίνω πυρός, τούς υμνολόγους σώσας Παίδας, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ο εν νεφέλη φωτός, αναληφθείς καί σώσας κόσμον, ευλογητός ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Επί τών ώμων Χριστέ, τήν πλανηθείσαν άρας φύσιν, αναληφθείς, τώ Θεώ καί Πατρί προσήγαγες.

Ο ανελθών εν σαρκί, πρός τόν ασώματον Πατέρα, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τήν νεκρωθείσαν ημών, τή αμαρτία φύσιν άρας, τώ σώ ιδίω Πατρί Σώτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον

Ο εκ Παρθένου τεχθείς, ήν Θεοτόκον απειργάσω, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Άλλος

Ουκ ελάτρευσαν

Φωτεινή σε, φώς υπάρχοντα υπέλαβε, νεφέλη Κύριε, από τής γής υπέρ νούν, αναλαμβανόμενον, καί επουράνιοι, δήμοι ήνεσαν σύν Αποστόλοις λέγοντες, ο Θεός ευλογητός εί.

Χείρας άπαντες, γηθόμενοι κροτήσωμεν, τή Αναλήψει Χριστού, καί αλαλάξωμεν, Ανέβη ο Κύριος, εν φωνή σάλπιγγος, καί εκάθισεν, εκ δεξιών ως σύνθρονος, τού Πατρός εις τούς αιώνας.

Ψάλλον πάλοι Μωϋσής ο μέγας έκραζε, Προσκυνησάτωσαν ανερχομένω Χριστώ ουράνιοι Άγγελοι, ως τού παντός Βασιλεί, Ω κραυγάζομεν, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Ω θαυμάτων παραδόξων! πώς εχώρησας Θεόν αχώρητον, θεοχαρίτῳτε, τόν σάρκα πτωχεύσαντα, καί μετά δόξης πολλῆς, εἰς ουράνια, αναληφθέντα σήμερον, καί ζώσαντα ανθρώπους;

Καταβασία

Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος,
Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας,
Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εἶ.

Ωδή η' Ο ειρμός

Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων, γεννηθέντα Υἱόν καί Θεόν, καί επ' εσχάτων τών χρόνων σαρκωθέντα εκ Παρθένου Μητρός, Ιερείς υμνεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν δυσί ταῖς ουσίαις, αναστάντα ζωοδότην Χριστόν, εἰς ουρανοῦς μετά δόξης καί Πατρί συγκαθεζόμενον, ιερείς υμνεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αιώνας.

Τόν εκ δουλείας τήν κτίσιν, τών ειδώλων λυτρωσάμενον, καί παραστήσαντα ταύτην, ελευθέραν τώ ιδίω Πατρί, σε Σωτήρ υμνούμεν, καί σέ υπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τούς αιώνας.

Τόν τή αυτού καταβάσει, καθελόντα τόν αντίπαλον, καί τή αυτού αναβάσει, ανυψώσαντα τόν άνθρωπον, ιερείς υμνεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τών Χερουβίμ υπερτέρα, ανεδείχθης Θεοτόκε αγνή, εν τή γαστρί σου τόν τούτοις, εποχούμενον βαστάσασα, όν σύν ασωμάτοις, βροτοί δοξολογούμεν, εἰς πάντας τούς αιώνας.

Άλλος

Παῖδας ευαγεῖς

Ωφθησαν οι νόες Αποστόλοις, εν τή, Αναλήψει καί εφθέγγοντο, Τί ενατενίζοντες, ἴστασθε θαμβούμενοι; οὔτος ο ανερχόμενος εἰς τά ουράνια, ελεύσεται καί πάλιν τού κρίναι, τούς εν γή ανθρώπους, κριτής υπάρχων μόνος.

Δώμεν τώ Θεώ μεγαλωσύνην, αιnéσεως συμφωνία αλαλάζωμεν, άσωμεν, χορεύσωμεν, χείράς τε κροτήσωμεν, Ανέβη ο Θεός ημών, εἰς ουρανοῦς από γής, Αγγέλων, Αρχαγγέλων υμνούντων, τούτον ως Δεσπότην, καί ποιητήν τών όλων.

Ήρθη υπεράνω τών Αγγέλων, η φύσις ημών, η πάλαι έκπτωτος, καί θρόνω ενίδρυται, θείω υπέρ έννοιαν, Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, καί ανακράζωμεν, Τόν Κύριον υμνεῖτε τά έργα, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ιδοῦ ο Υἱός σου Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρώ αυτού τόν θανατον, ανέστη τριήμερος, καί τοῖς Μαθηταῖς αυτού, εμφανισθεῖς ανέδραμε, πρός τά ουράνια, μεθ' οὔ σε προσκυνούντες υμνούμεν, καί δοξολογούμεν εἰς πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Λύει τά δεσμά, καί δροσίζει τήν φλόγα,
Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος.
Υμνούσι Παῖδες, ευλογεῖ δέ τόν μόνον
Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην,
Η δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ωδή θ' Ο ειρμός

Σέ τήν υπέρ νούν καί λόγον Μητέρα Θεού, τήν εν χρόνω τόν άχρονον αφράστως κυήσασαν, οι πιστοί ομοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σέ τόν λυτρωτήν τού κόσμου, Χριστόν τόν Θεόν, οι Απόστολοι βλέποντες, ενθέως υψούμενον, μετά δέους σκιρτώντες εμεγάλυνον.

Σού τήν θεωθείσαν σάρκα ορώντες Χριστέ, εν τώ ύψει οι Άγγελοι, αλλήλοις διένευον, Άληθώς ούτος εστίν ο Θεός ημών.

Σέ τών ασωμάτων τάξεις Χριστέ ο Θεός, εν νεφέλαις αιρόμενον ιδούσαι εκραύγαζον, Τώ τής δόξης Βασιλεί πύλας άρατε.

Σέ τόν καταβάντα έως εσχάτου τής γής, καί τόν άνθρωπον σώσαντα, καί τή αναβάσει σου ανυψώσαντα, τούτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαίρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστού τού Θεού, όν εκύησας, σήμεραν, εκ γής ανιπτάμενον, σύν Άγγέλους ορώσα εμεγάλυνες.

Άλλος Άπας γηγενής Μεγαλυνάριον

Άγγελοι, τήν άνοδον τού Δεσπότου, ορώντες εξεπλήττοντο, πώς μετά δόξης επήρθη, από τής γής εις τά άνω.

Ω τών δωρεών, τών υπέρ κατάληψιν! ώ μυστηρίου φρικτού! πάντων ο δεσπόζων γάρ, εκ γής απαίρων προς τά ουράνια, τοίς Μαθηταίς απέστειλε, Πνεύμα τό άγιον, τό φωτίσαν τούτων τήν διάνοιαν, καί πυρίνους τελέσαν εν χάριτι.

Άγγελοι, τήν άνοδον τού Δεσπότου, ορώντες εξεπλήττοντο, πώς μετά δόξης επήρθη, από τής γής εις τά άνω.

Στίφει Μαθητών, ο Κύριος έφησεν, Υμείς καθίσατε, εις Ιεροσόλυμα, καγώ εκπέμψω υμίν Παράκλητον, άλλον, Πατρί τόν σύνθρονον, καμοί ομότιμον, όν οράτε, αναλαμβάνόμενον, καί νεφέλη φωτός εποχούμενον.

Άγγελοι, τήν άνοδον τού Δεσπότου, ορώντες εξεπλήττοντο, πώς μετά δόξης επήρθη, από τής γής εις τά άνω.

Ήρθη εμφανώς, η μεγαλοπρέπεια, άνωθεν σαρκί πτωχεύσαντος, τών ουρανών, του καί συνεδρία Πατρός τετίμηται, φύσις ημών η έκπτωτος, Πανηγυρίσωμεν, καί συμφώνως πάντες αλαλάζωμεν, καί κροτήσωμεν χείρας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Φώς τό εκ φωτός, εκλάμψαν πανάμωμε, εκ σου άνέτειλε, καί τήν αμαυρότητα, τής αθείας πάσαν διέλυσε, καί τούς νυκτί καθεύδοντας εφωταγώγησε, διά τούτο πάντες κατά χρέος σε, εις αιώνας αεί μακαρίζομεν.

Καταβασία

Χαίροις Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος, Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα, Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως, ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Εξαποστειλάριον Αυτόμελον

Ήχος β'

Τών Μαθητών ορώντων σε ανελήφθης, Χριστέ προς τόν Πατέρα συνεδριάζων, Άγγελοι προτρέχοντες εκραύγαζον Άρατε πύλας άρατε, ό Βασιλεύς γάρ ανήλθε, προς τήν αρχίφωτον δόξαν. (Εκ γ')

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Προσόμοια γ'

Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Άγγελικώς οι εν κόσμω, πανηγυρίσωμεν, τώ επί θρόνου δόξης, Θεώ εποχουμένω, κραυγάζοντες τόν ύμνον, Άγιος εί, ο Πατήρ ο ουράνιος, ο συναίδιος Λόγος, Άγιος ει, καί τό Πνεύμα τό πανάγιον. (Δίς)

Οι αρχηγοί τών Αγγέλων, κατανοούντες Σωτήρ, τό τής ανόδου ξένον, διηπόρουν αλλήλοις, Τίς η

θέα αὐτή; ἄνθρωπος μὲν, τῆ μορφῆ ο ὀρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρώντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέλων, βῶντων αὐτοῖς, Τί ἐσθήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Ἐτέχθης, ὡς αὐτός ηθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτός ηβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ο Θεός ημῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τόν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ο τά σύμπαντα πληρῶν, καί ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καί δοξάζειν σου τήν θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α'
Ἦχος β'

Στίχ. α' Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας ἐπὶ πάσαν τήν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ' Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καί ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'
Ὁ αὐτός

Στίχ. α' Μέγας Κύριος, καί αἰνετός σφόδρα.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦῖα.

Στίχ. β' Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ' Ὅτι Ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο ἐν δόξῃ...

Δόξα... Καί νύν...

Ὁ μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ'
Ἦχος δ'

Στίχ. α' Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. β' Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ' Κλινῶ εἰς παραβολήν τό οὖς μου, ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Εἰσοδικόν

Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο ἐν δόξῃ...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῆ ἐπαγγελία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σύ εἶ ο Υἱός τοῦ Θεοῦ, ο λυτρωτῆς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον Αυτόμελον
Ἦχος πλ. β'

Τὴν υπέρ ἡμῶν πληρώσας οικονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς ουρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοιμή ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποησάμην...

Ἀλληλοῦῖα Ἦχος β'

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῶ...

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...

Κοινωνικόν

Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Ἀλληλοῦῖα.

[ρ66top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς γ'

Ἦχος α'

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατήλθης, μὴ εἰσῆς ἡμᾶς ὀρφανούς Κύριε, ἐλθέτω σου τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δεῖξον τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Ἀνήλθης Χριστέ, πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα σου, ὁ τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ κόλπων μὴ χωρισθεὶς, καὶ προσθήκην αἰ δυνάμεις, τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἓνα Υἱόν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενὴ τοῦ Πατρός, Ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτός ἐστιν Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτος ἐλεύσεται πάλιν ὁν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν, πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν, λατρεύσατε αὐτῷ, ἐν οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί ὁ Θεός ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν θεότητα.

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Στιχηρά

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Λέγει ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, πρὸς τοὺς Μαθητάς ἐν τῷ ὄρει, τῶν Ἐλαιῶν ἀνελθὼν, Ἦγγικεν ὁ φίλος μου, ὁ τῆς ἀνόδου καιρὸς, πορευθέντες διδάξατε, τὰ ἔθνη τὸν λόγον, ὄντες ἀκηκόατε, ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐμῆς, Τότε, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, ὡσπερ ἐπ' οχήματος, ὅθεν, τρόμῳ οἱ Ἀπόστολοι ἐξίσταντο.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χείρας.

Ότε τή Μητρί σύν Μαθηταίς, συνοδοιποροῦσιν ἀλλήλοις, εἰς Βηθανίαν Χριστέ, ὑψώσας τάς χεῖράς σου, εἰς εὐλογίαν αὐτῶν, καί ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτούς, νεφέλη φωτός σε, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, εὐθύς ἀνέλαβε, τότε, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καί δεξιοκάθεδρος ὄντως, ὠφθης τῷ Πατρὶ συμπροσκυνούμενος.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Δεῦτε συνανέλθωμεν πιστοί, ἐπὶ τό μετέωρον ὄρος, τῶν Ἐλαιῶν, καί ἐκεῖ, ὡσπερ οἱ Ἀπόστολοι, συνανερχόμενοι, καί εἰς ὑψος ἐπάραντες, καρδίας καί φρένας, ἴδωμεν τόν Κύριον, νῦν ἐποχοῦμενον, ὅθεν, καί ἡμεῖς εὐχαρίστως, χαίροντες βοήσωμεν, Δόξα, τή σή Ἀναλήψει Πολυέλεε.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τάς ὑψώσεις Χριστέ, τό ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνούμεν σου τήν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνούμεν σου τά Παθήματα, τιμῶμεν τήν Ἀνάστασιν τήν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τή ἐπαγγελία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σύ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν τοῦ Ἐλαιῶνος, Ὁ Ἐλεήμων Ἰησοῦς, αὐτόθεν ἦρθης, φωτεινὴ γὰρ νεφέλη ἐκ γῆς σε υπέλαβεν, ὀρώντων τῶν Μαθητῶν σου θαῦμα φρικτόν, βῶντων τῶν Ἀσωμάτων ἐν οὐρανοῖς, Φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε, ταῖς ἀνωτέραις στρατιαῖς, μεθ' ὧν σε Βασιλέα ὑμνεῖ, πάσα κτίσις, τόν πάντων Θεόν. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνήλθης καί ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ, υπάρχων καί Πνεύματι, ἐν σαρκί γὰρ ὠφθης, ἀλλ' ἀτρεπτος ἔμεινας, ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τό πέρας, τοῦ κρίναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε, φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεός ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου. (Δίς)

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ βρότειος γὰρ φύσις, εἰς οὐρανοῦς ἀνήλθεν, ἡ ἐνωθεῖσα Λόγω, Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χείρας.

Ἐλαμψεν ἡ φαῖδρά, καί πάμφωτος ἡμέρα, τῆς τοῦ Δεσπότης θείας, εἰς οὐρανοῦς ἀνόδου, λαμπρύνουσα τά σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Ὡσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τό συμφυές σου Πνεῦμα, καί τῷ λαῷ σου πέμψον, Χριστέ Σωτήρ τήν χάριν σου.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαί τῶν Ἀγγέλων, καί πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις δυνάμεσιν, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ὁ γάρ θρόνος ὁ χερουβικός ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός, Κύριε, δόξα σοι.

ρ67[top](#)

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν**

Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθῆς τῆ θεότητι, καί ἀνέστης τριήμερος, σκυλεύσας τόν θάνατον, καί συναναστήσας, πάντας τοὺς φθαρέντας, καί ἀνελήλυθας Χριστέ, πρὸς τόν Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος, ἐκπέμψειν τόν Παράκλητον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦμεῖς τί ἐστήκατε, πρὸς οὐρανόν ἀτενίζοντες; οἱ ορώμενοι Ἄγγελοι, ὡς ἄνθρωποι ἐλέγον, τοῖς τοῦ λόγου Μύσταις, οὗτος, ὄν ὁράτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐτός ἐλεύσεται, ὄν τρόπον ἐθεάσασθε, κρίναι τόν κόσμον, ὡς ἔφησε, πορευθέντες οὖν ἅπαντα, τὰ ρηθέντα τελέσατε.

Μετὰ τήν ἐκ τάφου σου, ὑπέρ κατάληψιν Ἐγερσιν, παντοδύναμε Κύριε, λαβῶν οὐς ἠγάπησας, ἕως Βηθανίας, ἐξηγάγες Λόγε, καί πρὸς τό ὄρος γεγονώς, τοῦ Ελαιῶνος, τούτους ἠυλόγησας, καί οὕτως ἀνελήλυθας, ὑποταγέντων Ἀγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις, τήν ἡμετέραν φύσιν Θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τήν ἀνοδόν, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; Βλέπουσαι δέ τόν οικεῖον Δεσπότην, τὰς οὐρανόους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο, μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τόν μετὰ σαρκός ἐκείθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων καί Θεόν παντοδύναμον.

**Εἰς τόν Στίχον
Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά**

Πληρώσας ἀγαθῆ Πατρὸς τήν εὐδοκίαν, ἐνώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω, ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τό πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἀνήλθες πρὸς τόν σόν, Γεννήτορα οἰκτίρμον, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καί ὕψωσας τήν κάτω, κειμένην φύσιν Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Νεφέλῃ σε φωτός, ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, καί Ἄγγελοι ἐν φόβῳ, καί τρόμῳ δικόνουν τῷ θεῷ σου κελεύσματι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος βαρύς

Εἰς τό ὄρος τῶν Ελαιῶν, ἦλθες ὁ ἐλεών τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί νεφέλῃ ὑπέλαβέ σε, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν σου, τρεμόντων μὲν διὰ τήν ὀπτασίαν, χαιρόντων δέ διὰ τήν προσδοκίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν ᾧ στηρίξας Σωτήρ, ἐλέησον ἡμάς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ἰ

Μετὰ τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Αγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τό ξένον, καί Μαθητῶν εκπληττομένων, τό φρικτόν τῆς ἐπάρσεως, ἀνήλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καί πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν ουρανῶν, εθαύμαζον βοῶσαι, Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Αναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Ἄδου σκυλευθέντος, ὑπό σοῦ Ζωοδότα, καί κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ, Αναστάσει, ἀνήλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτήρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρὶ, διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις, δοξολογούμεν σε, παντοκράτορ Κύριε, Δόξα τῇ, Αναλήψει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε. (Δίς)

Εἰς τόν Στίχον, τῶν Αἰνῶν
Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εφραθά

Οὐ λείπω ὀρφανούς, οὐς περ ἐγὼ συνήξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω, ὑμῖν Πνεῦμα τό ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς ἐβόων Ἀποστόλοις, ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὅν τρόπον καθοράτε, αὐτός πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Κατήλθον ἐν χαρᾷ, ἀπό τοῦ Ελαιώνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ὑμνούντες, τήν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπό γῆς εἰς οὐρανοῦς, ὁ πάντα πληρῶν τῇ θεότητι, καί ἐν δεξιᾷ Πατρός ἐκάθισας, ὁ ἐν ἀρχῇ Θεός Λόγος, ὅθεν αἱ οὐράναι δυνάμεις ὀρώσαι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμφοβοὶ ἔλεγον, Τίτι ἀτενίζετε βλέποντες εἰς τόν οὐρανόν, οὕτως, ὅν εθεάσασθε, αὐτός πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, τοῦ κρίναι πάσαν τήν γῆν, καί ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ, Πρὸς ὅν βοήσωμεν, Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

p71 [top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΗ' ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα, δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος πλ. β'

Νίκην ἔχων Χριστέ, τήν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνήλθες, ἵνα τοῦς ἐν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, Παντοδύναμη Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καί τήν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τόν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τό ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμη Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σέ Κύριε τόν όντα εν πάση τή κτίσει, αμαρτωλοί πού φύγωμεν; εν τώ ουρανώ; αυτός κατοικείς, εν τώ Άδῃ; επάτησας θάνατον, εις τά βάθη τα τής θαλάσσης; εκεί η χείρ σου Δέσποτα. Πρός σέ καταφεύγομεν, σοί προσπίπτοντες ικετεύομεν. Ο αναστάς εκ τών νεκρών, ελέησον ημάς.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τάς μυστικές σήμερον τού Πνεύματος σάλπιγγας, τούς θεοφόρους Πατέρας ανευφημήσωμεν, τούς μελωδήσαντας εν μέσω τής Εκκλησίας, μέλος εναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, απaráλλακτον, ουσίαν τε καί θεότητα, τούς καθαιρέτας Αρείου, καί ορθοδόξων προμάχους, τούς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίω, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό Δογματικόν Ἦχος ο αυτός

Άξιον εστίν ως αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν σήν γάρ άχραντον υποδύς γαστέρα, ο πάντων δημιουργός, εγένετο σάρξ, ου τραπείς τήν φύσιν, ουδε φαντάσας τήν οικονομίαν, αλλά τή εκ σου ληφθείση λογικώς εμψυχωμένη σαρκί, καί εν αυτώ τό είναι λαβούση, ενωθείς καθ' υπόστασιν, όθεν ευσεβώς, εν δύο φύσεσιν επιδηλουμέναις, τήν διαφοράν ποιούμεθα, Αυτόν ικέτευε, σεμνή Παναγία, καταπέμψαι ημίν ειρήνην καί μέγα έλεος.

Εις τόν Στίχον, τό Στιχηρόν Αναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'

Τήν Ανάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Άγγελοι υμνοῦσιν εν ουρανοίς, καί ημάς τούς επί γής καταξίωσον, εν καθαρά καρδιά σέ δοξάζειν.

Ἦχος πλ. β'

Όλην αποθέμενοι

Στίχ. Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Ορκω ως υπέσχετο, τώ σώ, Προπάτορι πάλαι, Θεός ο υπέρχρονος, επ' εσχάτων τών χρόνων τετελείωκε, προελθών άχραντε, εκ γαστρος σου θείας, καί γάρ όντως εξανέτειλεν, εκ σου ο Κύριος, ο δρακί συνεχών τά πέρατα, όν περ καμοί ευίλατον ποιήσον εν ώρα τής κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αυτού τής βασιλείας με τυχείν, δι' αρετών ανυψώσεως, καί παθών νεκρώσεως.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Νός καθαρότητι, ο Ησαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητήν τής κτίσεως τεξομένην σε, ώ σεμνή παναγνε, σύ γάρ ώφθης μόνη, εξ αιώνος παναμώμητος, διό σου δέομαι, τήν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον, καί λάμπσεως, θείας κοινωνόν με ανάδειξον, Κόρη τού Υιού σου, καί στάσεως αυτού τής δεξιάς, όταν καθίση ως γέγραπται, κρίναι κόσμον άπαντα.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οι πλούσιοι τού λαού τής γής.

Θανάτου κατάλυσις, διά τού τόκου σου ώφθη, σύ γάρ Κόρη πέφυκας, τής ζωής αφθάρτου ενδιαίτημα, διό σου δέομαι, εν σοροίς τού Άδου, τών παθών μου κατακείμενον, σύ εξανάστησον, καί προς ευφροσύνην καί ζώωσιν, Παρθένε χειραγωγήσον, προς τήν μακαρίαν αντίδοσιν, καί τής ανωλέθρου, καί θείας καταξίωσον χαράς, ένθα τρυφή η αϊδιος, ένθα φώς ανέσπερον.

Δόξα... (Τών Πατέρων) Ἦχος δ'

Τήν ετήσιον μνήμην σήμερον, τών θεοφόρων ην Πατέρων, τών εκ πάσης τής οικουμένης συναθροισθέντων, εν τή λαμπρά πόλει Νικαέων, τών Ορθοδόξων τά συστήματα, ευσεβούντες πιστώς εορτάσωμεν, Ούτοι γάρ τού δεινού Αρείου τό άθεον δόγμα, ευσεβοφρόνως καθειλον, καί τής Καθολικής Εκκλησίας συνοδικώς τούτον εξωστράκισαν, καί τρανώς τόν Υιόν τού Θεού, ομοούσιον καί συναΐδιον, πρό τών αιώνων όντα, τοίς πάσιν εδίδαξαν ομολογείν, εν τώ τής πίστεως Συμβόλω, ακριβώς καί ευσεβώς τούτο εκθέμενοι, όθεν καί ημείς, τοίς θείοις αυτών δόγμασιν επόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σύν Πατρί τόν Υιόν, καί τό Πνεύμα τό πανάγιον, εν μιά θεότητι, Τριάδα ομοούσιον.

Καί νύν... (Τής Εορτής) Ἦχος ο αυτός

Κύριε, τό μυστήριον, τό από τών αιώνων κεκρυμμένον, καί από γενεών, πληρώσας ως αγαθός,

ήλθες μετά τών Μαθητών σου εν τώ όρει τών Ελαιών, έχων τήν τεκούσάν σε τόν ποιητήν καί πάντων δημιουργόν, τήν γάρ εν τώ πάθει σου μητρικώς πάντων υπεραλγήσασαν, έδει καί τή δόξη τής σαρκός σου υπερβαλλούσης απολαύσαι χαράς, ής καί ημείς μετασχόντες, τή εις ουρανούς ανόδω σου Δέσποτα, τό μέγα σου έλεος, τό εις ημάς γεγονός δοξάζομεν.

Απολυτικά
Απολυτίκιον Ἦχος πλ. β'

Αγγελικαί Δυνάμεις επί τό μνήμά σου, καί οι φυλάσσοντες απενεκρώθησαν, καλί ίστατο οι Μαρία εν τώ τάφω, ζητούσα τό άχραντόν σου σώμα. Εσκύλευσας τόν Άδην, μή πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ο αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τών Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

Υπερδεδοξασμένος εί, Χριστέ ο Θεός ημών, ο φωστήρας επί γής τούς Πατέρας ημών θεμελιώσας, καί δι' αυτών πρός τήν αληθινήν πίστιν, πάντας ημάς οδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καί νύν...

Τής Εορτής Ἦχος δ'

Ανελήφθης εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών, χαροποιήσας τούς Μαθητάς, τή επαγγελία τού αγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αυτών διά τής ευλογίας, ότι σύ εί ο Υίός τού Θεού, ο λυτρωτής τού κόσμου.

καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιакόν, κτλ. εις τό, Κύριε εκέκραξα... ιστώμεν, Στίχους ι' καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα γ' τής Αναλήψεως γ' καί τών αγίων Πατέρων δ'.

Στιχηρά Αναστάσιμα Ἦχος πλ. β'

Νίκην έχων Χριστέ, τήν κατά τού Άδου, εν τώ Σταυρώ ανήλθες, ίνα τούς εν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτώ, ο εν νεκροίς ελεύθερος, ο πηγάζων ζωήν εξ οικείου φωτός, Παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Σήμερον ο Χριστός, θάνατον πατήσας, καθώς είπεν ανέστη, καί τήν αγαλλίασιν τώ κόσμω εδωρήσατο, ίνα πάντες κραυγάζοντες τόν ύμνον ούτως είπωμεν. Η πηγή τής ζωής, τό απρόσιτον φώς, παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

Σέ Κύριε τόν όντα εν πάση τή κτίσει, αμαρτωλοί πού φύγωμεν; εν τώ ουρανώ; αυτός κατοικείς, εν τώ Άδη; επάτησας θάνατον, εις τά βάθη τα τής θαλάσσης; εκεί η χείρ σου Δέσποτα. Πρός σέ καταφεύγομεν, σοί προσπίπτοντες ικετεύομεν. Ο αναστάς εκ τών νεκρών, ελέησον ημάς.

Τής Αναλήψεως
Ἦχος ο αυτός

Ο Κύριος ανελήφθη εις ουρανούς, ίνα πέμψη τόν Παράκλητον τώ κόσμω, Οι ουρανοί ητοίμασαν τόν θρόνον αυτού, νεφέλαι τήν επίβασιν αυτού, Άγγελοι θαυμάζουσιν, άνθρωπον ορώντες υπεράνω αυτών, ο Πατήρ εκδέχεται, όν εν κόλποις έχει συναϊδιον, τό Πνεύμα τό άγιον, κελεύει πάσι τοίς Αγγέλοις αυτού, Άρατε πύλας οι άρχοντες υμών, πάντα τά έθνη κροτήσατε χείρας, ότι ανέβη Χριστός, όπου ήν τό πρότερον.

Κύριε τή σή Αναλήψει, εξεπλάγησαν τά Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τόν Θεόν, επί νεφελών ανερχόμενον, τόν επ' αυτών καθεζόμενον, καί δοξάζομέν σε, ότι χρηστόν τό έλεός σου, Δόξα σοι.

Εν τοίς όρεσι τοίς αγίοις, θεωρούντές σου τάς υψώσεις Χριστέ, τό απαύγασμα τής δόξης τού Πατρός, ανυμνούμέν σου τήν φωτειδή τού προσώπου μορφήν, προσκυνούμεν σου τά Παθήματα, τιμώνεν τήν Ανάστασιν, τήν ένδοξον Ανάληψιν δοξάζοντες, Ελέησον ημάς.

**Τών αγίων Πατέρων
Ἦχος ο αὐτός Η απεγνωσμένη**

Εκ γαστρός ετέχθης πρό εωσφόρου, εκ Πατρός αμήτωρ πρό τών αιώνων, κάν Ἄρειος κτίσμα σε, καί ου Θεόν δοξάζη, τόλμη συνάπτων σε τόν κτίστην, τοίς κτίσμασιν αφρόνως, ύλην πυρός τού αιωνίου, εαυτώ θησαυρίζων, αλλ' η σύνοδος η εν Νικαία, Υιόν Θεού σε ανεκήρυξε, Κύριε, Πατρί καί Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τόν χιτώνα Σώτερ διείλεν, Ἄρειος, σύ έφης, ο τής Τριάδος, τεμών τήν ομότιμον αρχήν εις διαιρέσεις, ούτος ηθέτησέ σε είναι, τόν ένα τής Τριάδος, ούτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μή λέγειν, αλλ' η Σύνοδος η εν Νικαία, Υιόν Θεού σε ανεκήρυξε, Κύριε, Πατρί καί Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνώ περιπίπτει τής αμαρτίας, Ἄρειος, ο μύσας τό φώς μή βλέπειν, καί θείω σπαράττεται, ακίστρω τοίς εγκάτοις, πάσαν εκδούναι τήν ουσίαν, καί τήν ψυχήν βιαίως, άλλος Ιουδάς χρηματίσας, τή γνώμη καί τώ τρόπω, αλλ' η Σύνοδος η εν Νικαία, Υιόν Θεού σε ανεκήρυξε, Κύριε, Πατρί καί Πνεύματι σύνθρονον.

Ἄρειος π άφρων, τής παναγίας, τέμηκε Τριάδος τήν μοναρχίαν, εις τρείς ανομίους τε καί εκφύλους ουσίας, όθεν Πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ, ο θεσβίτης Ηλίας, τώ τού Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τόν τής αισχύνης δογματίσαντα βλάσφημον, καθώς τό Πνεύμα απεφήνατο.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τάς μυστικές σήμερον τού Πνεύματος σάλπιγγας, τούς θεοφόρους Πατέρας ανευφημήσωμεν, τούς μελωδήσαντας εν μέσω τής Εκκλησίας, μέλος εναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, απaráλλακτον, ουσίαν τε καί θεότητα, τούς καθαιρέτας Αρειού, καί ορθοδόξων προμάχους, τούς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίω, ελεηθῆναι τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον ο αὐτός

Τίς μή μακαρίσει σε παναγία Παρθένε; τίς μή ανυμνήσει σου τόν αλόχευτον τόκον; ο γάρ αχρόνως εκ Πατρός εκλάμπας Υιός μονογενής, ο αὐτός εκ σου τής αγνής προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, καί φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων, ασυγχύτως γνωριζόμενος, αυτόν ικέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ελεηθῆναι τάς ψυχάς ημών.

Είσοδος. τό, Φώς ιλαρόν... τό Προκείμενον τής ημέρας, καί τά Αναγνώσματα.

**Γενέσεως τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 14, 14-20)**

Ακούσας Ἄβραμ, ότι ηγμαλώτευται Λώτ ο αδελφιδούς αυτού, ηρίθμησε τούς ιδίους οικογενείς αυτού, τριακοσίους δέκα καί οκτώ, καί κατεδίωξεν οπίσω αυτών έως Δάν, καί επέπεσεν επ' αυτούς τήν νύκτα αυτός, καί οι Παιδες αυτού μετ' αυτού καί επάταξεν αυτούς καί κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβάλ, ή εστιν εν αριστερά ο Δαμασκού, καί απέστρεψε πάσαν τήν ίππον Σοδόμων, καί Λωτ τόν αδελφιδούν αυτού απέστρεψε, καί πάντα τά υπάρχοντα αυτού, καί τάς γυναίκας, καί τόν λαόν, Εξήλθε δέ βασιλεύς Σοδόμων εις συνάντησιν αυτώ ο μετά τό υποστρέψαι αυτόν από τής κοπής τού Χοδολλογόμορ καί τών βασιλέων τών μετ' αυτού, εις τήν κοιλάδα τού Σαβύ, τούτο ήν πεδίον Βασιλέως, καί Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, εξήνεγκεν άρτους καί οίνον, ήν δέ Ιερεύς τού Θεού τού Υψίστου, καί ευλόγησε τόν Ἄβραμ, καί είπεν. Ευλογημένος Ἄβραμ τώ Θεώ τώ Υψίστω, ός έκτισε τόν ο ουρανόν καί τήν γήν. Καί ευλογητός ο Θεός ο Ὑψιστος, ός παρέδωκε τούς εχθρούς σου υποχειρίους σοι.

**Δευτερονομίου τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 1, 8-11, 15-17)**

Ἐλιπε Μωσής πρός τούς υιούς, Ισραήλ ίδετε, παρέδωκα ενώπιον υμών τήν γήν, εισελθόντες κληρονομήσατε τήν γήν, ήν ώμοσε Κύριος τοίς πατράσιν υμών, τώ Ἀβραάμ καί τώ Ισαάκ καί τώ Ιακώβ, δούναι αυτοίς καί τώ σπέρματι αυτών μετ' αυτούς. Καί είπον πρός υμάς εν τώ καιρώ εκείνω, λέγων ου δυνήσομαι μόνος φέρειν υμάς. Κύριος ο Θεός ημών επλήθυνεν υμάς, καί ιδού εστε σήμερον ωσει τά άστρα τού ουρανού τώ πλήθει. Κύριος ο Θεός τών Πατέρων υμών προσθειή υμίν, ως εστέ χλιοπλασίως, καί ευλογήσαι υμάς, καθότι ελάλησεν υμίν. Καί έλαβον εξ

υμών άνδρας σοφούς, καί επιστήμονας, καί συνετούς, καί κατέστησα αυτούς ηγείσθαι εφ' ημών, χιλιάρχους καί εκατοντάρχους, καί πεντηκοντάρχους, καί δεκάρχους, καί γραμματοεισαγωγείς τοίς κριταίς υμών. Καί ενετειλάμην τοίς κριταίς υμών εν τώ καιρώ εκείνω, λέγων. Διακούετε αναμέσον τών αδελφών υμών, καί Κρίνατε δικαίως αναμέσον ανδρός καί αναμέσον τού αδελφού αυτού. Καί τού προσηλύτου αυτού. Ουκ επιγνώσει πρόσωπον εν κρίσει, κατά τόν μικρόν καί κατά τόν μέγα κρινείς, ου μή υποστείλη πρόσωπον ανθρώπου, ότι η κρίσις τού Θεού εστι.

Δευτερονομίου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. 10, 14-21)

Είπε Μωσής πρὸς τούς υιοὺς Ισραήλ, ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ο ουρανός, καί ο ουρανός τοῦ ουρανοῦ, ἡ γῆ καί πάντα ὅσα ἐστίν εν αὐτῇ. Πλήν τούς πατέρας υμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καί ἐξελέξατο τό σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, υμάς παρά πάντα τά ἔθνη, κατά τήν ἡμέραν ταύτην. Καί περιτεμείσθε τήν σκληροκαρδίαν υμῶν, καί τόν τράχηλον υμῶν ου σκληρυνεῖτε ἐτι, ο γάρ Κύριος ο Θεός υμῶν, οὗτος Θεός τῶν Θεῶν, καί Κύριος τῶν Κυρίων, ο Θεός ο μέγας, καί ἰσχυρός, καί φοβερός, ὅς τις ου θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' ου μή λάβη δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καί ὀρφανῷ καί χήρᾳ, καί ἀγαπά τόν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καί ἱμάτιον. Κύριον τόν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καί αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καί πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ, καί ἐπί τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμή, αὐτός Καύχημά σου, καί αὐτός Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τά μεγάλα καί τά ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τήν Λιτήν

Τό Στιχηρόν τού Ἁγίου τῆς Μονῆς

Δόξα... (Τῶν Πατέρων) Ἦχος γ'

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, ἅγιοι Πατέρες, τῆς γαρ ἁγίας Τριάδος τό ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τό βλάσφημον, συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθόν καί Μακεδόنيον, πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καί Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καί Σεβήρον τόν ἀκέφαλον, ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ρυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τόν βίον, εν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καί νύν... (Τῆς Εορτῆς) Ἦχος πλ. β'

Κύριε, τῆς οικονομίας πληρώσας τό μυστήριον, παραλαβόν τούς σοὺς Μαθητάς, εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καί ἰδοὺ, τό στερέωμα τοῦ ουρανοῦ παρήλθες, ο δι' ἐμέ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καί ἀναβάς ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Οκτωήχου

Ἦχος πλ. β'

Τήν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ἠμνοῦσιν εν ουρανοῖς, καί ἡμᾶς τούς ἐπί γῆς καταξίωσον, εν καθαρὰ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

Τά κατ' Ἀλφάβητον

Πύλας συντρίψας χαλκάς, καί μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεός παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκός ἀνέστησας. Διά τούτο καί ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν. Ο ἀναστάς εκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστός ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται καί τάφῳ τέθειται, ὄν Μυροφόροι Γυναίκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον. Οἶμοι Σωτήρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οικήσαι; οικήσας δέ θέλων, πῶς ἐκλάπη; πῶς μετετέθη; ποῖος δέ τόπος τό σόν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλά Δέσποτα, ὡς υπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καί παύσον ἀφ' ἡμῶν, τόν ὀδυρμόν τῶν δακρῶν, θρηνοῦσαις δέ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεβόησε. Τόν θρήνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, Ὅτι ἀνέστη ο Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καί τό μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεῖς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καί τόν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεός μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωήν, καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... (Τῶν Πατέρων) Ἦχος δ'

Τὴν ετήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων ἡν Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς εορτάσωμεν, Οὔτοι γάρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθείλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τούτον ἐξωστράκισαν, καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰῶνων ὄντα, τοῖς πάσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τούτο ἐκθέμενοι, ὅθεν καὶ ἡμεῖς, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιά θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν... (Τῆς Εορτῆς) Ἦχος ο' αὐτός

Κύριε, τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰῶνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὅρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν τεκούσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν, τὴν γάρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραληθήσασαν, ἔδει καὶ τῆ δόξη τῆς σαρκὸς σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαύσαι χαράς, ἣς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῆ εἰς οὐρανοῦς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν.

Ἀπολυτίκια

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. β'

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καλὶ ἴστατο οἱ Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητούσα τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τῶν Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

ὑπερδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγγνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τῆς Εορτῆς Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

**Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, θειότης.**

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας φύσεως ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπτής, χαρακτήρησι Κύριος, ἐν θεότητι μιά, πεφυκώς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολίσας ὁ Παῦλος τὴν ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν, ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὐπὲρ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προήλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφασούς θεότητος αὐγαίς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σέ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, τάξεις τὰς οὐρανοῦς, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίοις σε φωναίς, δέξε μεθῶν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνούντας, σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἀτρεπτον τριπτήν, σύμμορφον ἐνιαίαν, θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομεν σε θερμῶς,

αμαρτημάτων πολλών, καταπέμψαι, νύν ημίν συγχώρησιν.

Ο υούς ο άναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεού Λόγε, καί τό Πνεύμα τό θεϊόν, τό αγαθόν καί ευθές τούς ανυμνούντας πιστώς, τό σόν κράτος, φρούρησον ως εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Νομήν ανέστειλε φθοράς, άνθρωπος κατ' ουσίαν γενονώς ο Θεός μου, εν τή μήτρα σου Αγνή, καί τούς γενάρχας τής πρίν, καταδίκης, μόνος ηλευθέρωσεν.

Καθίσματα

Ήχος πλ. β' Τήν υπέρ ημών

Δέσποτα Θεέ, επίβλεπον ουρανόθεν, ίδε τήν ημών ταπεινώσιν ως οικτίρμων, καί σπλαγχνίσθητι φιλόανθρωπε πανάγαθε, ουδαμόθεν γάρ ελπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τών κακών ών ημάρτομεν, διό γενού μεθημών, καί ουδείς καθ' ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Δέσποινα αγνή, επίβλεπον ουρανόθεν, ίδε τών ημών τραυμάτων τās αλγηδόνας, καί σπλαγχνίσθητι πανάχραντε, καί ίασαι τού συνειδότης τόν καύσωνα, τώ σώ ελέει δροσίζουσα, καί βοώσα τοίς δούλοις σου, Εγώ ειμι μεθυμών, καί ουδείς καθυμών.

Ωδή δ'

Χριστός μου δύναμις

Υψού διάνοιαν, μονάς η τρίφωτος, καί ψυχήν καί καρδίαν σών υμνητών, θάπτον αναβίβασον, καί τής ελλάμψεως τής σής, καί λαμπρότητος αξίωσον.

Μετασημάτισον, καί μεταμόρφωσον, εκ κακίας με πάσης πρός αρετήν, μόνη ασχημάτιστε, καί αναλλοίωτε Τριάς, ταίς σαίς αίγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφώς υπέστησας, τών Αγγέλων τās τάξεις λειτουργικάς, σου τής αγαθότητος, ο τρισυπόστατος Θεός, μεθ' ών δέξαι μου τήν αίνεσιν.

Θεοτοκίον

Ο φύσει άκτιστος, Θεός αίδιος, τήν κτιστήν τών ανθρωπών προσειληφώς, φύσιν ανεμόρφωσεν, εν τή αγία σου γαστρί, Θεοτόκε αιειπάρθενε.

Ωδή ε'

Τώ θείω φέγγει σου αγαθέ

Νοούντες φύσιν θεαρχικήν, προνοητικήν καί σωστικήν, πάντων, υπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν, πρός σε ορθρίζομεν, συγχώρησιν αιτούντες τών παραπτώσεων.

Πατήρ ο άναρχος καί Θεός, καί ο συναϊδιος Υιός, Πνεύμα τό άγιον, στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τούς σους υμνητάς, πάσης επηρείας ρύσαι καί θλίψεως.

Ρυθμίζων λάμψεσι θεουργοίς, καί πρός ευαρέστησιν τής σής, τρισυποστάτου θεότητος, Ήλιε τής δόξης καθοδηγών με αεί, τής θείας βασιλείας μέτοχον ποιήσον.

Θεοτοκίον

Ο πάντα φέρων καί συντηρών, τή παντοδυνάμω σου χειρί, Λόγε Θεού αναλλοίωτε φρούρει καί συντήρει τούς σε δοξάζοντας, πρεσβείαις τής τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ωδή ς'

Τού βίου τήν θάλασσαν

Σοφίαν καί σύνεσιν, θεαρχία τριφαής, τοίς υμνηταίς σου δώρησαι, καί τού κάλλους ακτίσι τού φωτουργού, τής σής αγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. (Δίς)

Φώς τό αδιαίρετον, κατ' ουσίαν τριλαμπές, παντοκράτης απρόσιτον, τās καρδίας καταύγασον τών πιστώς, αινούντων τό κράτος σου καί πρός θεϊαν αγάπην αναπτέρωσον.

Θεοτοκίον

Εν σοί κατεσκήνωσεν, Αειπάρθενε σαφώς, ο συνοχεύς καί Κύριος, τών απάντων, καί μίαν τρισσολαμπή, μορφήν τής θεότητος, προσσκυείν τούς ανθρωπούς εισηγήσατο.

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'
Τὴν υπέρ ημῶν πληρώσας

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέπων εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνούντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου εὐσπλαγγνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινιοι, ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς υμνοῦσί σε, Εγὼ εἰμι μεθυμῶν, καὶ ουδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁμοιον

Βλέπων εἰς ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, λάμπων φωτισμὸν καρδίαις εσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιμνὴν σου πανάχραντε, ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὕσα τοῦ Κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτούσί σε, Εγὼ εἰμι μεθυμῶν, καὶ ουδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ ζ'
Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ρωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον τρίφωτε χαρακτήρησι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοὶ πιστῶς, Ευλογητὸς εἶ ο Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως υμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυὴ καὶ συναῖδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν ἀσυγχύτοις ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένην ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτω σαφῶς.

Θεοτοκίον

Θεὸς ὁ υπερούσιος προσεῖληφεν, ἀχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνή, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοάν, Ευλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Ὡδὴ η'
Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων θάπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονάς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεός ἐλεῆμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε μονάς καὶ Τριάς υπεράγαθε, τοὺς δοξολογούντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου φῶς συναῖδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτί, πίστει δοξάζομεν, καὶ υπερευφούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς, πάντας ἰώμενον, τοὺς υπερευφούντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'
Θεὸν ἀνθρώποις

Ὅραν αἰ τάξεις Χερουβὶμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ ἦν δόξαν οὐ δυνάμεναι, πτέρυξι κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριπτόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικὸν κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σὼν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργόν, θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ρύσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς υπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Σοφλῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σέ Θεοτόκον ἀληθῶς πίστει δοξάζοντας.

Καί τά λοιπά ως σύνηθες καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'

Τοῦ τάφου ανευγμένου, τοῦ Ἄδου οδυρομένου, ἡ Μαρία εβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους. Εξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελώνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καί ἐκλαιε βοῶσα, καί κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε. Πού ἐκρυσας τὴν αἰώνιον Ζωήν; πού ἐθήκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γάρ τοῦτον φυλάσσουντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραιβάσατε, ὁ ἐν νεκροῖς καί τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. Συγχαρήτέ μοι, ὅτι ευρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οικονομήσας, δόξα σοι.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν.

Καθίσματα

Ἡ Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καί σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα υπνούντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καί τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα...

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζῶν ἀθάνατον εὐρομεν, παντοδύναμη καί μόνη τῶν ὅλων Σωτῆρ, σὺ γάρ ἐν τῇ σεπητῇ σου ἐγέρσει, πάντας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας Ἄδου τὸν νίκος, καί θανάτου τὸ κέντρον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Ἀμωμος. τὰ Εὐλογητάρια.

Ἡ Ὑπακοή Ἦχος πλ. β'

Τῷ ἐκουσίῳ καί ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καί ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Ἀντίφωνον Α'

- Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου αἴρω, πρὸς σέ Λόγε, οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.
- Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα... Καί νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία, εἴ τι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροί, αὖξει, τάπτει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'

- Εἰ μή ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα, οἱ νικῶντες γάρ ἔνθεν υψοῦνται.
- Τοῖς οδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ρυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα... Καί νῦν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πάσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καί ἡ εὐλογία, ἰσουργόν γάρ τῷ Πατρὶ ἐστί καί Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'

- Οἱ πεπιοθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροὶ φοβεροί, καί πάσι θαυμαστικοί, ἄνω γάρ ὀρώσιν.

- Εν ανομίαις χείρας αυτών, ο τών δικαίων κληρός, επίκουρόν σε έχων, Σώτερ ουκ εκτείνει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό κράτος επί πάντων όπερ αι άνω Στρατηγίαι προσκυνούσι, σύν πάση πνοή τών κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, εξέγειρον τήν δυναστείαν σου, καί ελθέ εις τό σώσαι ημάς.

Στίχ. Ο ποιμαίνων τόν Ισραήλ πρόσχες.

Τό Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον Εωθινόν Ι'. Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι. Ο Ν' καί τά λοιπά.

Οι Κανόνες. ο Αναστάσιμος μετά τών Ειρμών εις δ', τής Αναλήψεως εις δ', καί τών Πατέρων εις ζ'.

Κανών Αναστάσιμος Ήχος πλ. β'

Ωδή α' Ο Ειρμός

Ως εν ηπειρώ πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών, ποντούμενον Θεώ επινίκιον ωδήν εβόα άσωμεν.

Εκτεταμέναις παλάμαις επί Σταυρού, Πατρικής επλήρωσας, ευδοκίας αγαθέ, Ιησού τά σύμπαντα, διό, επινίκιον ωδήν σοι πάντες άσωμεν.

Φόβω σοι ως θεραπεινίς η τελευτή, προσταχθείσα πρόσσεισι, τώ Δεσπότη τής ζωής, δι' αυτής βραβεύοντι ημίν, ατελεύτητον ζωήν καί, τήν Ανάστασιν.

Θεοτοκίον

Τόν εαυτής δεξαμένη Δημιουργόν, ως αυτός ηθέλησεν, εξ ασπόρου σου γαστρός, υπέρ νούν σαρκούμενον Αγνή, τών κτισμάτων αληθώς εδείχθης Δέσποινα.

Κανών τής Αναλήψεως

Ωδή α' Ήχος πλ. α' Τώ Σωτήρι Θεώ

Άσωμεν πάντες λαοί, τώ επί ώμων Χερουβίμ αναλ ηφθέντι, μετά δόξης Χριστώ, καί συγκαθίσαντι ημάς εν δεξιά του Πατρός, Ωδήν επινίκιον, ότι δεδόξασται.

Τώ οφθέντι Θεώ, επί του όρους Σινά, καί νόμον δόντι τώ θεόπητη Μωσή, τών Ελαιών εκ του όρους αναληφθέντι σαρκί, αυτώ πάντες άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τόν μεσίτην Θεού καί ανθρώπων Χριστόν, χοροί Αγγέλων θεασάμενοι, μετά σαρκός εν υψίστοις εξεπλήττοντο, συμφώνως δέ ανέμελπον, ύμνον επινίκιον.

Θεοτοκίον

Άχραντε Μήτηρ Θεού, τον σαρκωθέντα εκ σου, καί εκ τών κόλπων του γεννήτορος, μή εκφοιτήσαντα Θεόν, απαύστως πρέσβευε, εκ πάσης περιστάσεως, σώσαι ούς έπλασεν.

Κανών τών Αγίων Πατέρων Ήχος πλ. β' Ού η Ακροστιχίς.

Τόν πρώτον υμνώ, σύλλογον τών Ποιμένων.

Ωδή α' Ως εν ηπειρώ πεζεύσας

Τήν τών αγίων Πατέρων ανευφημών, παναγίαν Σύνοδον, τό πανάγιον αυτής, εν εμοί χρησιμώδημα βούν, ικετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Οι θεοφόροι Πατέρες ως αστραπαί, συνελθόντες σήμερα, σε Χριστέ μονογενή, τώ Πατρί συνάναρχον Υιόν, ωμολόγησαν τρανώς καί ομοούσιον.

Νύμφης σου τής Εκκλησίας οι ευκλείς, νυμφοστόλοι Δέσποτα, τόν τής πίστεως σαφώς, ορισμόν εκθέμενοι, χρυσούν, ώσπερ κόσμον ευπρεπή, ταύτην εκόσμησαν.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη τή δόξη τή θεϊκή, η σεπτή Βασίλισσα, τώ Υιώ τώ εαυτής, καί Θεώ παρίσταται ημίν, σωτηριαν ψυχικήν καθικετεύουσα.

Καταβασία

- Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνώφω
- Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον.
- Ιλύν γάρ εκτινάξας όμματος νόου,
- Ορά τόν όντα, καί μυείται Πνεύματος
- Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοίς άσμασιν.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ούκ έστιν άγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών σου Αγαθέ, καί στερεώσας ημάς, εν τή πέτρα τής ομολογίας σου.

Θεόν σταυρούμενον σαρκί, καθορώσα η κτίσις, διελύετο φόβω, αλλά τή συνεκτική, παλάμη τού δι' ημάς σταυρωθέντος, κραταιώς συνείχετο.

Δόξα...

Θανάτω θάνατος λυθείς, κείται δειλαιος άπνους, της ζωής γάρ μή φέρων, τήν ένθεον προσβολήν, νεκρούται ο ισχυρός, καί δωρείται πάσιν η Ανάστασις.

Καί νύν ... Θεοτοκίον

Τού θείου τόκου σου Αγνή, πάσαν φύσεως τάξιν, υπερβαίνει τό θαύμα, Θεόν γάρ υπερφυώς, συνέλαβες εν γαστρί, καί τεκούσα μένεις αιεπάρθενος.

Τής Αναλήψεως Δυνάμει τού Σταυρού σου

Ανέπτης ζωοδότα Χριστέ, πρός τόν Πατέρα καί ανυψώσας, ημών τό γένος φιλόανθρωπε, τή αφάτω ευσπλαγχνία σου.

Αι τάξεις τών Αγγέλων Σωτήρ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσάν σοι, απαύστως, εκπλητόμεναι ανύμνουν σε.

Εξίσταντο Αγγέλων χοροί, Χριστέ ορώντες μετά σώματος, αναληφθέντα, καί ανύμνουν, τήν αγίαν σου Ανάληψιν.

Θεοτοκίον

ΙΚέτευε, απαύστως Αγνή, τόν προελθόντα εκ λαγόνων σου, ρυσθήναι πλάνης Διαβόλου, τούς υμνούντάς σε Μητέρα Θεού.

Τών Πατέρων Ουκ έστιν άγιος

Ροήν καί πάθος καί τομήν, Άρειος ο παράφρων, τή γεννήσει τή θεία, δυσσεβώς ο ασεβής, προσάπτων τώ τμητικώ, τών Πατέρων ξίφει αποτέμνεται.

Ως πάλοι θείος Αβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οι σεπτοί θεηγόροι, τούς εχθρούς σου αγαθέ, τούς μανιώδεις τή σή, δυναστεία κραταιώς απώλεσαν.

Τό πρώτον άθροισμα τών σών, κροτηθέν Ιερέων, ομοούσιον Σώτερ, σε τώ ανάρχω Πατρί, καί ποιητή τού παντός, γεννηθέντα ευσεβώς εκήρυξαν.

Θεοτοκίον

Ου σθένει λόγος σε βροτών, ουδέ γλώσσα Παρθένε, ευφημείν σε αξίως, εκ σου γάρ άνευ σποράς, ο ζωοδότης Χριστός, σαρκωθήναι Πάναγνε ηυδόκησεν.

Καταβασία

- Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
- Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
- Μόνη προσευχή τής προφήτιδος πάλαι,
- Άννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
- Πρός τόν δυνάστην καί Θεόν τών γνώσεων.

Κοντάκιον τής Αναλήψεως

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οικονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ενώσας τοῖς ουρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ εδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις, διό ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Τῶν αὐτῶν

Ἦχος ὁ αὐτός Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἐαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίουσ δέκα καὶ οκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ, ὃν καθελόντες τὴν Πίστιν ἐκράτουναν.

Καὶ νῦν... Τῆς Αναλήψεως Ὅμοιον

Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὐ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλάνθρωπε Χριστέ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου, πέμπειν ὑποσχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας διδοῦ φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνα κράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ εορτάζουσα.

Τὸ ξύλον ἦνθησε, Χριστέ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἷματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευράς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφισ μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν υποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπούς, πέφυκε κηρύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αειπάρθενε μυστήρια.

Τῆς Αναλήψεως Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστείλαι, διό βοῶμεν, Δόξα Χριστέ τῇ Αναλήψει σου.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐβόησαν, Δόξα Χριστέ τῇ ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβῶν, Πύλας ἀρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν, ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαίρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Τῶν Πατέρων Χριστὸς μου δύναμις

Νοθεύσας Ἄρειος, φρενὶ ἀγνώμονι, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῖς πατρικαῖς, ψήφοις ἐξωστράκιστα, τῆς Ἐκκλησίας σεσηπτός, ὡσπερ μέλος ὁ δυσώνυμος.

Ἐπὲρ σοῦ Δέσποτα, ἀγωνιζόμενος, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, σοῦ τοὺς ἐχθρούς, ἄγαν ἐτροπώσατο, καὶ συμψηφὶ σε τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἐδόξασε.

Μεσίτης γέγονας, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅθεν Χριστέ, δύο σε ταῖς

φύσεσιν, ένα γνωρίζοντες Υιόν, οι θεόφρονες εκήρυξαν.

Θεοτοκίον

Νεκρόν με έδειξε, φυτού απόγευσις, τής ζωής γάρ τό ξύλον εκ σου φανέν, Πάναγνε ανέστησε, καί Παραδείσου τής τρυφής, κληρονόμον με κατέστησεν.

Καταβασία

- Άναξ ανάκτων, οίος εξ οίου μόνος,
- Λόγος προελθών Πατρός εξ αναίτιου,
- Ισοσθενές σου Πνεύμα τοίς Αποστόλοις,
- Νημερτές εξέπεμψας ως ευεργέτης,
- Άδουσι, Δόξα τώ κράτει σου Κύριε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Τώ θείω φέγγει σου Αγαθέ, τάς τών ορθριω ζόντων σοι ψυχάς, πόθω καταύγασον, δέομαι, σέ ειδέναι Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, εκ ζόφου τών πταισμάτων ανακαλούμενον.

Υποχωρεί μοι τά Χερουβίμ, νύν, καί η φλογί νη ρομφαία, Δέσποτα, νώτά μοι δίδωσι, σέ ιδόντα Λόγε Θεού, τόν όντως Θεόν, Ληστή οδοποιήσαντα τόν Παράδεισον.

Ουκέτι δέδοικα τήν εις γήν, Δέσποτα Χριστέ, υποστροφήν, σύ γάρ εκ γής με ανήγαγες, επιλελησμένον, δι' ευσπλαγχνίαν πολλήν, πρός ύψος αφθαρσίας τή Αναστάσει σου.

Θεοτοκίον

Τούς Θεοτόκον σε εκ ψυχής, Δέσποινα τού κόσμου αγαθή, ομολογούντας διάσωσον, σέ γάρ προστασίαν ακαταμάχητον, κεκτήμεθα τήν όντως Θεογεννήτριαν.

Τής Αναλήψεως Ορθρίζοντες βοώμέν σοι

Πληρώσας ευφροσύνης τά σύμπαντα, ελεήμον, ταίς άνω δυνάμεσι, μετά σαρκός επεδήμησας.

Αγγέλων αι δυνάμεις αιρόμενον, σέ ιδούσαι, τάς πύλας, εκραύγαζον, τώ Βασιλεί ημών άρατε.

Απόστολοι ιδόντες υψούμενον, τόν Σωτήρα, εν τρόμω εκραύγαζον, Τώ βασιλεί ημών δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετά τόκον υμνούμέν σε, Θεοτόκε, σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον, σαρκί τώ κόσμω εκύησας.

Τών Πατέρων Τώ θείω φέγγει σου

Ωπαιοί πόδες ως αληθώς, σέ τών κηρυττόνριοι των τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσας, πάντων τών Αγγέλων, καί τών ανθρώπων Χριστέ, καί πλήθει τής ειρήνης κόσμον συνάπτουσας.

Σοφίαν δύναμιν τού Πατρός, Λόγον ενυπόστατον Χριστέ, σέ συνελθόντες εκήρυξαν, οι τής Παναγίας ιερωσύνης σεπτώς, τώ νόμω σφραγισθέντες θείοι Διδάσκαλοι.

Υδάτωννάματα καθαρά, τής διδασκαλίας τού Χριστού, τήν Εκκλησίαν ποτίσαντες, επί τών υδάτων της αναπαύσεως νύν, τρυφάτε δι' αιώνος αγαλλιώμενοι.

Θεοτοκίον

Λυχνίαν πάναγνε φαεινήν, πάσιν απαυγάζουσας Χριστόν, δικαιοσύνης τόν Ήλιον, σέ ειδότες, μόνη Θεογεννήτορ αγνή, τήν σήν νύν προστασίαν επικαλούμεθα.

Καταβασία

- Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων,
- Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
- Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας,
- Νύν εκ Σιών γάρ εξελ ήλυθε νόμος,
- Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, τώ ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι, Ανάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοίς μέν ήλοις τήν αράν, τήν καθημών εξήλειψας, τή δέ λόγχη νυττόμενος τήν πλευράν, Αδάμ τό χειρόγραφον, διαρρήξας, τόν κόσμον ηλευθέρωσας.

Αδάμ κατενήνεκται, δι' απάτης περνησθείς, πρός τό τού Άδου βάραθρον, αλλ' ο φύσει Θεός τε καί συμπαθής, κατήλθες πρός έρευναν, καί επ' ώμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον

Η πάναγνος Δέσποινα, η τεκούσα τοίς βροτόν κυβερνήτην Κύριον, τών παθών μου τόν άστατον καί δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καί γαλήνην παράσχου τή καρδιά μου.

Τής Αναλήψεως Εκύκλωσέ με άβυσσος

Εσκίρτησαν Απόστολοι, ορώντες μετάρσιον σήμερον, τόν κτίστην αιρόμενον, ελπίδι τού Πνεύματος, καί φόβω έκραζον, Δόξα τή ανόδω σου.

Επέστησαν οι άγγελοι, βοώντες Χριστέ, τοίς Μαθηταίς σου, Όν τρόπον κατειδίετε, Χριστόν ανερχόμενον, σαρκί ελεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ως είδόν σε Σωτήρ ημών, δυνάμεις αι ουράνιαι, εις ύψος αιρόμενον σύσσωμον, εκραύγαζον λέγουσαι, Μεγάλη Δέσποτα, η φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ακατάφλεκτον, καί όρος καί κλίμακα έμψυχον, καί πύλην ουράνιον, αξίως δοξάζομεν, Μαρία ένδοξε, ορθοδόξων καύχημα.

Τών Πατέρων Τού βίου τήν θάλασσαν

Παθείν ου δεδύνηται, ζιζανίων ο σπορευός, τό τής προνοίας άφατον, τής μανίας επώνυμος ο κληθείς, Ιούδαν ζηλώσας γάρ, ως εκείνος ερράγη ο παμπόνηρος.

Ο θεός κατάλογος, τών Πατέρων ο σεπτός, μονογενές απαύγασμα, τής ουσίας εκλάμψαν τής Πατρικής, κηρύττει σε Δέσποτα, καί πρό πάντων γεννηθέντα Υιόν.

Γαστήρ διαρρήγνυται, κατά λόγον η πηγή, τήν θολεράν καί άποτον, αιρέσεων πηγάσασα δυσσεβών, αρότρω δεήσεως, Ιερέων ενθέων προμηθέστατα.

Θεοτοκίον

Ο μέγας προέγραψεν, εν Προφήταις Μωϋσής, σέ κιβωτόν καί τράπεζαν, καί λυχνίαν, καί στάμνον συμβολικώς, σημαίνων τήν σάρκωσιν, τήν εκ σου τού Υψίστου Μητροπάρθενε.

Καταβασία

- Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
- Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
- Ίν ως Προφήτην θηρός εκ θαλαττίου,
- Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
- Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Αποστόλων τό κήρυγμα, καί τών Πατέρων τά δόγματα, τή Εκκλησία μίαν τήν πίστιν εκράτυεν, ή καί χιτώνα φορούσα τής αληθείας, τόν υφαντόν εκ τής άνω θεολογίας, ορθοτομεί καί δοξάζει, τής ευσεβείας τό μέγα μυστήριον.

Ο Οίκος

Εν υψηλώ κηρύγματι τής τού Θεού Εκκλησίας, ακούσωμεν βοώσης, ο διψών, ερχέσθω καί πινέτω, ο κρατήρ, όν φέρω, κρατηρ εστι τής σοφίας, τούτου τό πόμα αληθείας λόγω κεκέρακα, ύδωρ ου προχέων αντιλογίας, αλλ' ομολογίας, ής πίνων ο νύν Ισραήλ, Θεόν ορά φθεγγόμενον, ίδετε, ίδετε, ότι αυτός εγώ ειμι, καί ουκ ηλλοίωμαι, εγώ Θεός πρώτος, εγώ καί μετά ταύτα, καί

πλήν εμού άλλος ουκ ἔστιν ὅλως, Εντεύθεν οι μετέχοντες πλησθήσονται, καί αινέσουσι, τῆς ευσεβείας τό μέγα μυστήριον.

Συναξάριον

Τή αὐτή ημέρα, Κυριακή εβδόμη ἀπό τοῦ Πάσχα, τήν εν Νικαία πρώτην Οικουμενικήν Σύνοδον εορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καί οκτώ θεοφόρων Πατέρων.

Στίχοι

- Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι.
- Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσαι τέ μοι φρένας.

Κατά Ἀρείου

- Ξένον τόν Υἱόν Πατρός ουσίας λέγων,
- Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Ταῖς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καί οκτώ θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμάς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον, εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί, τοῦς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τόν τύραννον ἐπέισε βοάν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδυρόμενος τῷ πάθει σου ο ἥλιος, ζόφον περιεβάλλετο, καί εν ημέρα ἐπὶ πάσαν Δέσποτα τήν γῆν, τό φῶς συνεσκοτάσε βοῶν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμφιάσατο Χριστέ τή καταβάσει σου, φέγγος τά καταχθόνια, ο Προπάτωρ δέ θυμηδίας ἐμπλεως οφθεις, χορεύων ἐσκίρτησε, βοῶν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Διά σου Μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένη φαιδρόν, τόν γάρ κτίστην σύ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν, ὄν αἰτήσαι Πάναγκε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τό μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἀναλήψεως Ὁ εν καμίνω πυρός

Ὁ εν νεφέλῃ φωτός, ἀναληφθεῖς καί σώσας κόσμον, εὐλογητός ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν

Ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστέ τήν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεῖς, τῷ Θεῷ καί Πατρί προσήγαγες.

Ὁ ἀνελθὼν εν σαρκί, πρὸς τόν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητός ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ εκ Παρθένου τεχθεῖς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητός ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Πατέρων Δροσοβόλον μέν τήν κάμινον

Νενικήκατε μανίας τόν ἐπώνυμον, Ἄρειον, τόν μανέντα δεινῶς, καί λαλήσαντα εις τό ὕψος ἀδικα Θεοῦ, Υἱῷ γάρ ἠρνήσατο βοάν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τόν Υἱόν βροντῆς μιμούμενοι θεσπέσιοι, Λόγον Πατρί συνάναρχον, καί ομόθρονον, πυριμόρφοις στόμασιν ὑμῶν, τοῦς πάντας διδάσκετε βοάν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ὑπόπτεροι τῷ Λόγω βοηθήσαντες, ἦκατε θεομακάριστοι, οἰκουμένης γάρ εκ περάτων ἠθροισεν ὑμᾶς, τό Πνεῦμα τό ἅγιον βοάν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος ουκ ἐφλεξε, γέννησιν προτυπούσα τήν σῆν, τό γάρ θεῖον πῦρ σε μή φλέξαν, ὠκησεν εν σοί, καί πάντας ἐφώτισε βοάν, Εὐλογημένη ἡ Θεόν σαρκί κῆσασα.

Καταβασία

- Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,

- Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας.
- Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις,
- Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
- Ισοσθενής, άναρχος, Ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Εκ φλογός τοίς Οσίοις δρόσον επήγασας, καί δικαίου θυσίαν ύδατι έφλεξας, άπαντα γάρ δρας Χριστέ, μόνω τώ βούλεσθαι, όν υπερυπούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ιουδαίων τόν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, Θεοκτόνον ο φθόνος νύν απειργάσατο, σέ επί Σταυρού ανατήσαντα Λόγε Θεού, όν υπερυπούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ουρανίους αμίδασ ου καταλέλοιπας, καί εις Άδου φοιτήσας, όλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, εν σαπρία τόν άνθρωπον, σέ ύπερυπούντα εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Εκ φωτός φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καί τεκούσα αφράστως τούτον δεδόξασαι, Πνεύμα γάρ εν σοί, Κόρη θείον εσκήνωσεν, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Αναλήψεως Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων

Τόν εν δυσί ταίς ουσίαις, αναστάνα ζωοδότην Χριστόν, εις ουρανούς μετά δόξης, καί Πατρί συγκαθεζόμενον, ιερείς υμνείτε, λαός υπερυπούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εκ δουλείας τήν κτίσιν, τών ειδώλων λυτρωσάμενον, καί παραστήσαντα ταύτην, ελευθέραν τώ ιδίω Πατρί, σέ Σωτήρ υμνούμεν, καί σέ υπερυπούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν τή αυτού καταβάσει, καθελόντα τόν αντίπαλον, καί τή αυτού αναβάσει, ανυψώσαντα τόν άνθρωπον, ιερείς υμνείτε, λαός υπερυπούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τών Χερουβίμ υπερέτρα, ανεδείχθης Θεοτόκε, εν τή γαστρί σου τόν τούτοις, εποχούμενον βαστάσασα, όν σύν Ασωμάτοις, βροτοί δοξολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τών Πατέρων Εκ φλογός τοίς οσίοις

Πυρσωθέντες ακτίσι τής σής θεότητος, οι χρηστοί σου Ποιμένες σέ ωμολόγησαν, γενεσιουργόν τών απάντων καί Κύριον, όν υπερυπούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ο χορός τών Ποιμένων ο παναιίδιμος, αθροισθείς θεοφρόνως Τριάδα άκτιστον, νύν θεολογών, πάντας διδάσκει βοάν, Σέ υπερυπούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ιεράρχαι ποιμένες οι αξιάγαστοι, τήν Χριστού Εκκλησίαν, καταφωτίζουσιν, άλλοι αλλαχού ταύτην καταφαιδρύναντες, καί υπερυπούντες εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Μυστικώς εν εικόσι προεθεάσαντο, οι Προφήται σε πάντες Λόγον κηήσουσιν, σάρκα γάρ εκ σου λαβών ούτος προήλθε διπλούς, όν υπερυπούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

- Λύει τά δεσμά, καί δροσίζει τήν φλόγα,
- Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος.
- Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον,
- Σωτήρα καί παντουργόν ως ευεργέτην,
- Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον, όν ου τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα, διά σου δε Πάναγνε, ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες, σύν ταίς ουρανίαις στρατιαίς σέ

μακαρίζομεν.

Παθών αμέτοχος σύ διέμεινας, Λόγε Θεού, σαρκί προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλά λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν, μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθῆς καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθοράς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἀγευστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιός καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἄδῃ οὐ καταλείπεται, ἀλλ' ὡσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν

Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοί, ἐν χεῖλεσιν ἀγνοίς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἀρρητον καὶ υπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν, μόνη γὰρ ὑπάρχει πανσθενῆς Τριάς ἀχώριστος.

Τῆς Αναλήψεως Σέ τὴν υπέρ νούν

Σέ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως υψούμενον, μετὰ δέους σκιρτώντες ἐμεγάλυνον.

Σοὺ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα, ὠρώντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον, Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν.

Σε τῶν ἀσωμάτων τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον, τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ, πύλας ἀρατε.

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκήσας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὀρώσα ἐμεγάλυνες.

Τῶν Πατέρων Θεὸν ἀνθρώποις

Ευρών συμμάχους ἡμᾶς συνήθροισε, τὴ κραταιὰ δύναμι καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Πατρί συνάναρχος καὶ σύνθρονος, Λόγος ὁ πρό αἰώνων, ὃν νῦν Πανίεροί, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, αἰεὶ δοξάζετε.

Νομὴν Ἀρείου δεινῆς αἰρέσεως, ὡς ἰατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἐστήσατε, ἱερώς τῆς πίστεως τὸ Σύμβολον, πᾶσιν ἐκτεθεικότες, ὁ νῦν κατέχοντες, μνήμην τὴν ὑμῶν, ἱεουργοί, αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡς φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, πανάχραντον, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος τὴν ψυχὴν μου ἐκλύτρωσε, ταῖς πρεσβεῖαις Δέσποτα τῶν σῶν λειτουργῶν, τῶν νῦν σε κηρυξάντων, ἀναρχον, ἀκτιστον, κτίστην τε τῶν ὅλων, καὶ Θεὸν Πατρί συνάναρχον.

Θεοτοκίον

Νεκροὶς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου κήσεως, Θεοτόκε Δέσποινα, ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδῆς σαφῶς διέλυσεν.

Καταβασία

- Χριστὸς Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
- Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
- Ρητρεύον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
- Ἰλλιγιά δὲ νοῦς, ἀπας σου τὸν τόκον
- Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τό, Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεός ἡμῶν ἐκ γ'

Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ἰθασαφῆ, τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ

θωμάν είχε πρὸς ἄγραν, οἱ, Χριστοῦ τὴ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλήθος εἰλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος γνοῦς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχето, οἷς τὸ τρίτον, φανείς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθύν ἐπ' ἀνθράκων.

**Ἔτερον τῶν Πατέρων
Γυναίκες ακουτίσθητε**

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην εορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον, Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ρύσαι λαὸν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Αναλήψεως

Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων, Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον, Ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν Στίχους η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ'.

Τὰ Ἀναστάσιμα Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις υπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σέ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφὴ σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθοράς λυτρωθέντες, σέ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύν Πατρί καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν. Σὺ ζωὴ υπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεχείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν, διὸ σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

**Τῶν Πατέρων Προσόμοια
Ἦχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι**

Ὄλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκῶτι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες. (Δίς)

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ υπερφυσικὸν χρῆσμον ἡμῶν, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὄλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τὴ σφενδόνη τῆ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρῶ ἀνιάματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς τῶς νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὗς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες, Ὡ θεῖα παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολὺφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μουσικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάνγρυσσα στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγαλίσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχαλωτίσται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη

Απόλυσις

Εἰς τήν πρώτην Ὁραν, τό Εωθινόν

Ἦχος πλ. β'

Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον, καί τήν εκ νεκρῶν ἀνάστασιν, αθυμούντες, ὡς εἰκός, ἐπί τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καί πάλιν πλοία καί δίκτυα, καί ἄγρα οὐδαμού, Ἀλλά σύ Σῶτερ ἐφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν, Καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς καί πλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καί δείπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ, οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καί ἡμᾶς νύν νοητῶς καταξίωσον ἐντροφήσαι, φιλάνθρωπε Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τά Τυπικά, καί οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ'.

Τῆς Οκτωήχου εἰς δ'

Ἦχος πλ. β'

Μνήσθητί μου, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καί σώσόν με, ὡς ἄλλοτε φιλάνθρωπος.

Διά ξύλου, τόν Αδάμ ἀπατηθέντα, διά ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληστήν βοώντα, Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἄδου πύλας, καί μοχλοὺς συντρίψας, ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτήρ βοώντας, Δόξα τῇ Εγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τόν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου, καί τῇ Ἀναστάσει σου, χαράς τά πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Ἀναλήψεως ἡ γ' Ὁδῆ εἰς δ', καί τῶν ἁγίων Πατέρων ἡ ς' Ὁδῆ εἰς δ'.

Ἀπόστολος καί Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας

Κοινωνικόν

Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς υψίστοις. Ἀλληλουῖα.

p72top

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά τῶν Πατέρων γ'

Ἦχος πλ. β' Ἡ ἀπεγνωσμένη

Ἐκ γαστροῦ ἐτέχθης πρό εωσφόρου, ἐκ Πατροῦ ἀμήτωρ πρό τῶν αἰῶνων, κἀν Ἄρειος κτίσμα σε, καί οὐ Θεόν δοξάζει, τόλμη συνάπτων σε τόν κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρός τοῦ αἰωνίου, εαυτῷ θησαυρίζων, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱόν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρί καί Πνεύματι σύνθρονον.

Τίς σου τόν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν, Ἄρειος σύ ἔφη, ὁ τῆς Τριάδος, τεμῶν τήν ὁμότιμον, ἀρχήν εἰς διαιρέσεις, οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τόν ἕνα τῆς Τριάδος, οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μή

λέγειν, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαῖα, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρί καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῶ περιπίπτει τὰς ἀμαρτίας, Ἄρειος ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θεῖω σπαράττειται, ἀγκίστρω τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τὴ γνῶμη καὶ τῷ τρόπῳ, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαῖα, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρί καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνούμεν σου τὴν φωτεινὴν τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνούμεν σου τὰ Παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων

Ἦχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι

Ὄλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θεῖῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκῶτι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίαις, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρυσολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τοῦτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες, ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὄλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τὴ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα... Ἦχος γ'

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γενόμενοι, ἅγιοι Πατέρες, τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον, πνευματομάχον ἀπελέγγαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβήρον τὸν ἀκέφαλον, ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ρουσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τὴ ἐπαγγελία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σύ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τής Εορτής
Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Αγγέλων θαυμαζόντων, τής ανόδου τό ξένον, καί Μαθητῶν εκπληττομένων, τό φρικτόν τής επάρσεως, ανήλθες μετά δόξης ως Θεός, καί πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ, διά τούτο αἱ δυνάμεις τῶν ουρανῶν εθαύμαζον βοῶσαι, Δόξα τή καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τή βασιλεία σου. δόξα τή Αναλήψει σου, μόνε φιλόνηθρῳπε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Τοῦ Ἄδου σκυλευθέντος ὑπό σοῦ Ζωοδότα, καί κόσμου φωτισθέντος, ἐν τή σή, Αναστάσει, ανήλθες μετά δόξης ο Σωτήρ, ο πάντα περιέχων τή χειρί, διά τούτο σύν Αγγέλοις σε καί ημεῖς, δοξάζομεν, βοῶντες, Δόξα τή Αναλήψει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή εὐσπλαγχνία σου, μόνε φιλόνηθρῳπε. (Δίς)

Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰνῶν
Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ευφραθά

Λόγου τοῖς Μαθηταῖς, πιστοῖ συνεπαρθῶμεν, τῶν ἀρετῶν εἰς ὄρη, ως ἄν Χριστοῦ τήν δόξαν, ἰδεῖν ἀξιοθηῖμεν.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἦσχυαν ἐμφανῶς, τήν Μανιχαίων λέσχην, οἱ νέες οἷς ἠπόρουν, Χριστοῦ σαφῶς δηλοῦντες, σύσσωμον τήν ἀνέλευσιν.

Στίχ. Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῶ...

Ἀνάκρουσον Δαυῖδ, γηθόμενος τήν λύραν, ἀναληφθεῖς Χριστός γάρ, τοῖς πράγμασι τοῦς λόγους, κυροῖ τής Προφητείας σου.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, Χριστέ ο Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καί ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ο τά σύμπαντα πληρῶν τή θεότητι, καί ἀπέστειλας αυτοῖς Πνεῦμα τό ἅγιον, τό φωτίζον, καί στηρίζον, καί ἀγιάζον τάς ψυχάς ἡμῶν.

p73top

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ'
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημεῖωσιν

Ἐπαθες ως ἄνηθρωπος, ο ἀπαθής τή θεότητι, καί ἀνέστης τρι ἡμερος, σκυλεύσας τόν θάνατον, καί συναναστήσας, πάντας τοῦς φθαρέντας, καί ἀνελήλυθας Χριστέ, πρὸς τόν Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος, ἐκπέμψειν τόν Παράκλητον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ο Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υμεῖς τί ἐστήκατε, πρὸς ουρανόν ἀτενίζοντες; οἱ ορώμενοι Ἄγγελοι, ως ἄνηρωποι ἔλεγον, τοῖς τοῦ Λόγου Μύσταις, οὔτος, ὄν οράτε, ὑπό νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐτός ἐλεύσεται, ὄν τρόπον ἐθεάσασθε, κρίναι τόν κόσμον, ως ἔφησε, πορευθέντες οὖν ἅπαντα, τά ρηθέντα πληρώσατε.

Μετά τήν ἐκ τάφου σου, ὑπέρ κατάληψιν Ἐγερσιν, παντοδύναμε Κύριε λαβῶν οὐς ἠγάπησας, ἕως

Βηθανίας, εξήγαγες Λόγε, καί πρὸς τό ὅρος γεγονώς, τοῦ Ελαιῶνος, τούτους ηυλόγησας, καί οὕτως ανελήλυθας, υποταγέντων Ἀγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος δ'

Ὅτε παραγένοντας ἐπὶ τό ὅρος, Χριστέ τῶν Ελαιῶν, Πατρός επιτελέσαι τήν ευδοκίαν, ἐξέστησαν οἱ ουράνιοι Ἄγγελοι, καί ἐφριξαν οἱ καταθόνιοι, παρίσταντο δέ οἱ Μαθηταί μετά χαράς ἐντρομοί, ὡς ἐλάλει αυτοίς, ὡς θρόνος δέ ἠτοίμαστο ἐξ ἐναντίας νεφέλη προσμένουσα, πύλας δέ ὁ ουρανός διαπετάσας, τῷ κάλλει ἐφαίνετο, καί ἡ γῆ τοῦς κρυπτήρας ἀνακαλύπτει, Ἀδάμ τήν κατάβασιν ὡς γνωσθῆναι, καί τήν αὐθις ἀνάβασιν, Ἀλλ' ἴχνη μὲν υψούτο, ὡς ὑπὸ χειρός, στόμα δέ μέγала ηυλόγει, ὡς ἠκούετο, νεφέλη υπελάμβανε, καί ουρανός ἐνδον σε υπεδέξατο, Ἔργον τοῦτο Κύριε εἰργάσω, μέγα καί παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ευφραθά**

Πληρώσας ἀγαθέ, Πατρός τήν ευδοκίαν, ἐνώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω, ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τό πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἀνήλθες πρὸς τόν σόν, Γεννήτορα οἰκίριμον, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καί ὑψώσας τήν κάτω, κειμένην φύσιν Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Νεφέλη σε φωτός, ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, καί Ἄγγελοι ἐν φόβῳ, καί τρόμῳ διηκόνουν, τῷ θεῷ σου κελεύσματι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος δ'

Τήν καταβάσαν φύσιν τοῦ Ἀδάμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεός καινοποιήσας σεαυτῷ, υπεράνω πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἀνήγαγες σήμερον, ὡς ἀγαπήσας γάρ, συνεκάθισας, ὡς συμπαθήσας δέ, ἠνώσας σεαυτῷ, ὡς ἐνώσας συνέπαθες, ὡς ἀπαθῆς παθῶν δέ, συνεδόξασας, Ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι, Τίς ἐστιν οὗτος, ἔλεγον, ὁ ὠραῖος ἀνήρ; ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, Θεός δέ καί ἄνθρωπος, τό συναμφοτέρον τό φαινόμενον, Ὅθεν ἐξάλλοι Ἄγγελοι, ἐν στολαῖς περιίπτάμενοι, τοῦς Μαθητάς, Ἄνδρες, ἐβόων, Γαλιλαῖοι, ὅς ἀφ' ἡμῶν πεπόμευται, οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός, θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτής ζώντων καί νεκρῶν, πιστοῖς δέ δωρούμενος, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καί τό μέγα ἔλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Εορτῆς
Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν**

Υψόθεν εἰς γῆν, Χριστέ καταβέβηκας, καί αὐθις ἐκ γῆς, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, πρὸς τόν σόν Γεννήτορα, Μαθητῶν ὁρώντων σου τήν ἀνοδον, σὺν αυτοῖς οὖν εορτάζοντες, ὑμνούμέν σου Σώτερ τήν Ἀνάληψιν. **(Δίς)**

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος γ'
Τήν ὠραιότητα**

Ὁ προαιώνιος Λόγος καί ἀναρχος, ἦν περ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη, Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοῦς μετά δόξης πολλῆς, αὐτῷ δέ προσκυνήσαντες, ἔλεγον, Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι. **(Δίς)**

Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰνῶν

Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ευφραθά

Ου λείψω ορφανούς, οὐς περ ἐγὼ συνήξα, ο Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει, ἀλλὰ πέμψω, ὑμῖν Πνεῦμα τό ἅγιον.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβδὼν Ἀποστόλοις, Ὡ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὄν τρόπον καθοράτε, αὐτός πάλιν ἐλεύσεται.

Στίχ. Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Κατήλθον ἐν χαρᾷ, ἀπό τοῦ Ελαιώνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ὑμνούντες, τήν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος δ'

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ο Θεός τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός, πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράναι, ο χορός τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει, αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις ἔκραζον, λέγουσαι, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί εἰσελεύσεται ο Βασιλεὺς τῆς δόξης, οἱ δὲ Μαθηταί εκπληττόμενοι ἔλεγον, Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ο Ποιμὴν ο καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τόν Πνεῦμά σου τό πανάγιον, τό ὁδηγούν καί στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

p74top

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Καθορώντων τῶν θείων σου, Μαθητῶν ἀνελήλυθας, εἰς τὰ ἐπουράνια καί ἐκάθισας, ἐν δεξιᾷ τοῦ Γεννήτορος, ο τούτου ἀχώριστος, ὑπερούσιε Υἱέ, καί ὡς εἶπας ἀπέστειλας, τόν Παράκλητον, οὐρανοῦς ἐπιγείους ἐκτελούντα, τοὺς σοφοὺς καί θεηγόρους, καί ἱερούς, Ἀποστόλους σου.

Εσαρκώθης δ' ἄφατον, Ἰησοῦ ἀγαθότητα, καί Σταυρόν καί θάνατον, ο ἀθάνατος, εθελουσίως ὑπέμεινας, καί αὐθις τριήμερος, ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἀνελήλυθας, ὅθεν πρῶτην κατήλθες, εἰρηνεύσας, τὰ ἐπίγεια, καί πάντας, προσαγαγών τῷ Γεννήτορι.

Ἐν νεφέλαις ὡς εἶδόν σε, ἐπαιρόμενον Κύριε, οἱ σοφοὶ Ἀπόστολοι ὀδυρόμενοι, καί κατηφείας πληροῦμενοι, ἐβδὼν σὺν δάκρυσιν, Μὴ εἰσῆς ορφανούς, ὡς δ' οἶκτον ἠγάπησας, ἀλλ' ἀπόστειλον, ἐφ' ἡμᾶς, ὡς ὑπέσχου, πανοικτίρμον τό πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγούν τὰς ψυχὰς, ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε τῶν πιστῶν τό σύστημα, τοὺς νόας μνηθέντες τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀληκτον ὕμνον εἶπωμεν, ἐπὶ τοῦ Ελαιώνος, ὡς οἱ Ἀπόστολοι, μετὰ Δαυῖδ βοήσωμεν, Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, ἵνα ρύσῃται τὰς φυλάς τῶν βρωτῶν, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, καί φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον
Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ευφραθά

Θαύμα καινοπρεπές! ἡ βρότειος γάρ φύσις, εἰς οὐρανοῦς ἀνήλθεν, ἡ ἐνωθείσα Λόγω, Θεῷ τῷ παντοκράτορι.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἐλαμψεν ἡ φαιδρά, καί πάμφωτος ἡμέρα, τῆς θείας τοῦ Δεσπότη, εἰς οὐρανοῦς ἀνόδου, λαμπρύνουσα τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Ὡσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τό συμφυές σου Πνεῦμα, καί τῷ λαῷ σου πέμψον, Χριστέ Σωτήρ τήν χάριν σου.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαί τῶν Ἀγγέλων, καί πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις δυνάμεσιν, Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ὁ γάρ θρόνος ὁ χερουβικός, ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Επεφάνης σήμερον**

Πρός τόν σόν Γεννήτορα παλινδρομήσας, παντουργέ τούς δούλους σου, μή καταλίπης ὀρφανούς, οἱ Μαθηταί ὡς κατείδόν σε, ἀναληφθέντα, ἐβόων φιλόφθωπε. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Οἱ κλεινοί διάκοσμοι τῶν θείων νόων, τόν τῆς δόξης Κύριον, ἀναληφθέντα ἐμφανῶς, μετὰ σαρκός θεασάμενοι, Πύλας ἐβόων ἀλλήλοις ἐπάρατε. (Δίς)

**Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰῶν
Στιχηρά Προσόμοια**

Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Δι' ἄκραν εὐσπλαγχίαν Χριστέ, ἐτέχθης ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐκουσίως, ὑπομείνας δέ Σταυρόν, τριήμερος ἀνέστης, ἐκ τάφου πανοικτίρμον, συναναστήσας καί ζώσας ἡμάς.

Στίχ. Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ὡρώντων σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν θείων Μαθητῶν ἐμφανῶς, ἀνελήφθης, ἀπό γῆς πρὸς οὐρανόν, καί τούτοις ἐπηγγείλω, ἐκπέμψειν Ζωοδότα, ἐκ τοῦ Πατρός Πνεῦμα τό ἅγιον.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Ξενίζεται Ἀγγέλων πληθῆς, τό ξένον τῆς ἀνόδου σου, καί φρικῶδες, Ἰησοῦ παμβασιλεύ, καί πύλας οὐρανίους, διαίρειν ἐπεβόων, ταῖς ἀνωτέραις νύν δυνάμεσι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καί τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καί τήν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν, συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας, Ὅθεν αἱ οὐράναι τῶν ἀσωμάτων τάξεις, τό θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θάμβει, καί τρόμῳ συνεχόμεναι, τήν σὴν φιλοφροσύνην ἐμεγάλυνον, Μεθ' ὧν καί ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τήν πρὸς ἡμάς σου συγκατάβασιν, καί τήν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες, ὁ τούς Μαθητάς καί τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, χαράς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σὴ Ἀναλήψει, καί ἡμάς ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαράς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τό μέγα σου ἔλεος.

[p75top](#)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς**

Τήν ὑπὲρ πάντων τελέσας σωτηρίαν, τό ὅρος κατέλαβες τοῦ Ἐλαιῶνος Χριστέ, ὅθεν ἀνέπτῃς

ενώπιον, τών Μαθητών σου, εις ουρανοὺς ἐν δόξῃ φερόμενος, διό τό μυστήριον καταπλητόμενοι, ταῖς ἀνωτέραις ἐκραύγαζον, αἱ κάτω τάξεις, Ἄρατε πύλας καί εἰσελεύσεται, ὅθεν ἐξήλθε, τών ἀπάντων, ὁ βασιλεύων Θεός, ὡς ἠυδοκῆσε, παραδόξως τῷ κόσμῳ, σωτηρίαν ἐργασάμενος.

Τῶν Μαθητῶν ὁ χορός σε, ὡς εὔρα, ἀναλαμβάνομενον, ἔλεγε Δέσποτα, Πού νῦν ἀπαίρεις τῶν δούλων σου; καί πού πορεύῃ, ὁ ἐν χερσὶ συνέχων τὰ πέρατα; ἡμεῖς καταλείψαντες, ἅπαντα σοὶ τῷ Θεῷ, ἠκολουθήσαμεν χαίροντες, εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺν σοί, ἐλπίδας ἔχοντες ἔσεσθαι, μὴ καταλίπῃς ὀρφανούς ἡμᾶς, ὡς υπέσχου, Πατῆρ, ἡμῶν εὐσπλαγχνε, τόν Παράκλητον πέμψον, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τελεωτάτην παρέχων εὐλογίαν, τοῖς φίλοις σου Δέσποτα, ἐμυσταγώγεις αὐτούς, ὁράτε φίλοι πορεύομαι, πρὸς τόν Πατέρα, ὑμῖν δέ πέμψω ἄλλον Παράκλητον, οὐ καταλείψω γάρ πρόβατα, ἅπερ συνήξα, οὐκ ἐπιλήσομαι οὐς ἠγάπησα, θεῖαν ἐξ ὑψους ἐνδυσάμενοι, δυναστείαν, πορεύεσθαι λέγοντες, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, σωτηρίας εὐαγγέλια.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καί ἀποστείλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαί**

Ἴνα τόν εἰς γῆν, ἀνυψώσης με πεσόντα, ἦλθες ἐπὶ γῆς, προσλαβὼν δέ με συνάγεις, καντεύθεν συνδοξάζεις, συνεδρία τοῦ φύσαντος, πάσας τὰς ἐπάρσεις καταρράξας, τοῦ πάλαι με καταβαλόντος, ὑμῶν Δέσποτα, τόν ἀκατάληπτον βυθόν, τῆς φιλανθρωπίας σου.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Σκίρτησον Ἀδάμ, συνευφραίνου καί ἡ Εὐα, οὐς γάρ τὴ φθορά, ἐνεδύσασθε χιτώνας, ἐν Παραδείσῳ πάλαι, ἀφθαρσίαν ἐλπίσαντες, προσλαβὼν ὁ πλάσας ἀπορρήτως, μετέβαλεν εἰς ἀφθαρσίαν, καί συνύψωσε, καί συνεδρία πατρικῆ, τετίμηκε σήμερον.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...

Τύραννον ἐχθρόν, ἀποστάτην συμπατήσας, σθένει θεϊκῷ, ὁ φορέσας μου τὴν φύσιν, ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως, ἀμερίστως ἀνέδραμεν, αὐθις σὺν αὐτῇ πρὸς τόν Πατέρα, οἰχέσθω τῶν αἰρετιζόντων φληναφήματα, εὐσεβοφρόνως δ' οἱ πιστοί, αὐτὸν μεγαλύνωμεν.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν Θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἀνοδὸν, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος; Βλέπουσαι δέ τόν οἰκείον Δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκελεύοντο, Μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνούμεν σε, τόν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων, καί Θεόν παντοδύναμον.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τόν συνάναρχον Λόγον**

Κατελθὼν οὐρανόθεν πρὸς τὰ ἐπίγεια, καί τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συναναστήσας ὡς Θεός, Ἀδαμιαίαν μορφήν, τὴ Ἀναλήψει σου Χριστέ, ἀνήγαγες εἰς οὐρανοῦς, καί θρόνῳ τῷ Πατρικῷ σου, συγκάθεδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος (Δίς)

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τό προσαχθέν μυστικώς

Επί τού όρουσ ανελθών τού Ελαιώνος, ο ελεήμων Ιησούς αυτόθεν ήρθης, φωτεινής σε νεφέλης καθυπολαβούσης, ορώντων τών Μαθητών σου από τής γής, βούντων καί τών Αγγέλων εν ουρανοίς, Φόβω πύλαι επάρθητε, καί γάρ ο μόνος κραταιός, νικήσας τόν αλάστορα, πρός ημάς επεδήμησε. (Δίς)

Εις τόν Στίχον τών Αίνων

Στιχηρά Προσόμοια

Ήχος πλ. β' Αι Αγγελικαί

Όλον με Χριστέ, προσλαβόμενος αφράστωσ, όλω μοι τή σή συνεκράθης θεία φύσει, φυρμόν ουχ υπομείνας, ου τροπήν, ου διαίρεσιν, Δόξα τή φρικτή σου καταβάσει, τώ πάθει καί τή αναστάσει, τή αναβάσει τε, δι' ών η πρίν χαμαιριφής, ανύψωται φύσις ημών.

Στίχ. Πάντα τά έθνη κροτήσατε χείρας.

Υμείς ίνα τί, βλεφαριδάσ ανυψούτε, καί θαμβητικώς τόν αόρατον οράτε; οι Άγγελοι σου Σώτερ ανεβών τοίς Μύσταισ σου, ούτος ο εν δόξη αναβαίνων, ωσαύτως ήξει σαρκοφόρος, πνοήν άπασαν, κρίναι δικαίοις εν ζυγοίς, Θεός ών καί άνθρωπος.

Στίχ. Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ...

Ορήνου καί χαράς, ο χορός τών Μαθητών σου, επί τή σεπτή, Αναλήψει σου Σωτήρ μου, εστώσ εν μεταιχμίω, εν τώ όρει φιλάνθρωπε, Δέσποτα μή λίπης, ανεβών, ωρφανισμένους σούς οικέτας, αλλ' απόστειλον, Πνεύμα τό θείον, τás ψυχάς φωτίζον τών δούλων σου.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ'

Ανελήφθης εν δόξη, από γής εις ουρανούς, ο πάντα πληρών τή θεότητι, καί εν δεξιά Πατρός εκάθισας, ο εν αρχή Θεός Λόγος, όθεν αι ουράνια δυνάμεις ορώσαι, τοίς Αποστόλοις έμφοβοι έλεγον, Τίνι ατενίζετε, βλέποντες εις τόν ουρανόν, ούτος, όν εθεάσασθε, αυτός πάλιν ελεύσεται μετά δόξης, τού κρίναι πάσαν τήν γήν, καί αποδοúναι εκάστω κατά τά έργα αυτού, πρός όν βοήσωμεν, Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

p76top

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Αποδίδεται η τής Α ν α λ ή ψ ε ω ς εορτή

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά ιδιόμελα ε'

Ήχος πλ. β'

Ο Κύριος ανελήφθη εις ουρανούς, ίνα πέμψη τόν Παράκλητον τώ κόσμω, οι ουρανοί ητοίμασαν τόν θρόνον αυτού, νεφέλαι τήν επίβασιν αυτού, Άγγελοι θαυμάζουσιν, άνθρωπον ορώντες υπεράνω αυτών, ο Πατήρ εκδέχεται, όν εν κόλποις έχει συναΐδιον, Τό Πνεύμα τό άγιον κελεύει πάσι τοίς Αγγέλοις αυτού, Άρατε πύλασ οι άρχοντες ημών, Πάντα τά έθνη κροτήσατε χείρας, ότι ανέβη Χριστός, όπου ήν τό πρότερον. (Δίς)

Κύριε, τή σή, Αναλήψει, εξεπλάγησαν τά Θεόν, επί Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τον νεφελών ανερχόμενον, τόν επ' αυτών καθεζόμενον, καί δοξάζομέν σε, ότι χρηστόν τό έλεός σου, δόξα σοι. (Δίς)

Εν τοίς όρεσι τοίς αγίοις, θεωρούντές σου τás υψώσεις Χριστέ, τό απαύγασμα τής δόξης τού Πατρός, ανυμνούμέν σου τήν φωτοειδή τού προσώπου μορφήν, προσκυνούμέν σου τά παθήματα, τιμώνεν τήν Ανάστασιν, τήν ένδοξον Ανάληψιν δοξάζοντες, ελέησον ημάς. (Δίς)

Κύριε, οι Απόστολοι ως ειδόν σε, εν νεφέλαις επαιρόμενον, οδυρμοίς δακρύων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνούντες έλεγον, Δέσποτα, μή έάσης ημάς ορφανούς, ούς δι' οίκτον ηγάπησας δούλους σου, ως εύσπλαγχνος, αλλ' απόστειλον, ως υπέσχου ημίν, τό πανάγιόν σου Πνεύμα, φωταγωγούν τás ψυχάς ημών. (Δίς)

Κύριε, τῆς οικονομίας πληρώσας τό μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς Μαθητάς, εἰς τό ὄρος τῶν Ελαιῶν ανελάμβανες, καί ἰδοὺ, τό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρήλθες, ὁ δὲ ἐμέ πτωχεύσας κατ' ἐμέ, καί αναβάς, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τό πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπὸστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς)

Δόξα... Καί νύν...

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καί τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ελαιῶν ανελήφθης ἐν δόξῃ, καί τήν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας, ὅθεν αἰ οὐράναι τῶν ἀσωμάτων τάξεις, τό θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θάμβει, καί τρόμῳ συνεχόμεναι, τήν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον, Μεθ' ὧν καί ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τήν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καί τήν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογούντες, ἱκετεύομεν λέγοντες, ὁ τοὺς μαθητάς καί τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον, χαράς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σὴ Ἀναλήψει, καί ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαράς, εὐχαίς αὐτῶν, διὰ τό μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος β'

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καί ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καί δοξάζειν σου τήν θεότητα.

Στίχ. Πάντα τα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας...

Ἀναλαμβάνομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ελαιῶν, αἱ δυνάμεις ορώσαι ἐτέρα τῆ ἐτέρα ἐβῶν, Τίς ἐστιν οὗτος; καί φησὶ πρὸς αὐτάς, Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖός καί δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατός ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, Καί ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρά τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἦκει, ὅπερ ἐστὶ, τῆς σαρκός, Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἵνα ὁδηγήσῃ, καί σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ελαιῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καί ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ θεότητι, καί ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τό ἅγιον, τό φωτίζον, καί στηρίζον, καί ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψώσαι τήν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καί ἀποστείλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. (Ἐκ γ)

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τό ξένον, καί Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τό φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνήλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καί πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν εθαύμαζον βοῶσαι, Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'
Τὴν ωραιότητα

Ὁ προαιώνιος Θεός καὶ ἀναρχος, ἦν περ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη, Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τούτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς, αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον, Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συναναστήσας ὡς Θεός, Ἀδαμιαίαν μορφήν, τῇ ἀναλήψει σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν, τῷ θρόνῳ τῷ πατρικῷ σου, συγκάθεδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Οἱ Κανόνες, ο τοῦ Ἦχου πλ. α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η' καὶ ο τοῦ Ἦχου δ' εἰς ζ' [ἀνευ Στίχων]

Κανὼν τοῦ Ἦχου
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. α' Ὁ εἰρμός

Τῷ Σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραῷ πανστρατιά καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν υψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ οφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτη Μωσεί, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μή ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὐς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ἦχου δ'
Οὐ ἡ ἀκροστιχὴς κατ' ἀλφάβητον
Ἐν δὲ τῇ η' καὶ θ' Ὡδὴ
Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὠφθης τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη οχοῦμενος, ὁ τοῦ παντός ποιητής.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλον Δαυὶδ ὁ θεόπνευστος, Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἐφθασε.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἀμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Εγέρσει σου, ἀνελήλυθας, οχοῦμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Θεοτοκίον

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, κὰν σάρκα εἴληφε.

Καταβασία

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὀμματος νόου,

Ορά τόν όντα καί μυείται Πνεύματος,
Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοίς άσμασιν.

Ωδή γ' Ο ειρμός

Δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, στερέωσόν μου τήν διάνοιαν, εις τό υμνείν καί δοξάζειν σου, τήν σωτήριον Ανάληψιν.

Ανήλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρός τόν Πατέρα καί ανύψωσας, ημών τό γένος φιλάνθρωπε, τή αφάτω ευσπλαγχνία σου.

Αι τάξεις τών Αγγέλων Σωτήρ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσάν σοι, απαύστως, εκπληττόμεναι ανύμνουν σε.

Εξίσταντο Αγγέλων χοροί, Χριστέ ορώντες μετά σώματος, αναληφθέντα, καί ανύμνουν, τήν αγίαν σου Ανάληψιν.

Τήν φύσιν τών ανθρώπων Χριστέ, φθορά πεσούσαν εξανέστησας, καί τή ανόδω σου ύψωσας, καί σαυτώ ημάς εδόξασας.

Θεοτοκίον

Ικέτευε απαύστως Αγνή, τόν προελθόντα έκ λαγόνων σου, ρυσθήναι πλάνης Διαβόλου, τούς υμνούντάς σε Μητέρα Θεού.

Άλλος

Τούς σούς υμνολόγους

Επάρατε πύλας ουρανίου, ιδού παραγένονε Χριστός, ο Βασιλεύς καί Κύριος, σώμα φορέσας γήϊνον, ταίς ανωτέραις έλεγον, δυνάμεσιν αι κατώτεραι.

Ζητήσας Χριστέ τόν πλανηθέντα, απάτη τού όφεως Αδάμ, ως τούτον ενδυσάμενος, ανήλθες καί εκάθισας, εκ δεξιών ως σύνθρονος, Πατρός, υμνούντων Αγγέλων σε.

Η γή εορτάζει καί χορεύει, αγάλλεται καί ο ουρανός, τή Αναλήψει σήμερον, τού Ποιητού τής κτίσεως, τού προφανώς ενώσαντος, τά διεστώτα βουλήματι.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκούσα καθαιρέτην τόν μόνον αθάνατον Θεόν, Παρθενομήτορ πάναγνε, τούτον αεί ικέτευε, τά θανατούντα πάθη με, απονεκρώσαι καί σώσαί με.

Καταβασία

Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
Μόνη προσευχή τής προφήτιδος πάλαι,
Άννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
Πρός τόν δυνάστην καί Θεόν τών γνώσεων.

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Επιβάς εν νεφέλαις τών ουρανών, καταλείπας ειρήνην τοίς επί γής, ανήλθες καί εκάθισας, τού Πατρός δεξιόθεν, ως ομοούσιος τούτω υπάρχων καί Πνεύματι, εν σαρκί γάρ ώφθης, αλλ' άτρεπτος έμεινας, όθεν αναμένεις, συντελείας τό πέρας, τού κρίναι ερχόμενος, επί γής κόσμον άπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε, φείσαι τών ψυχών ημών, τών πταισμάτων άφεςιν δωρούμενος, ως Θεός ελεήμων τοίς δούλοις σου. (Δίς)

Ωδή δ' Ο ειρμός

Εισακήκοα Κύριε τήν ακοήν, τής δυναστείας τού Σταυρού σου, ως Παράδεισος ηνοιγή δι' αυτού, καί εβόησα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Ανελήφθης εν δόξη, ο τών Αγγέλων Βασιλεύς, τόν Παράκλητον ημίν εκ τού Πατρός αποστείλαι, Διό βοώμεν, Δόξα Χριστέ τή Αναλήψει σου.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῶ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐβόησαν, Δόξα Χριστέ τῆ, Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβῶν, Πύλας ἀρατε Χριστῶ, τῶ ημετέρῳ Βασιλεί, ὄν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστί, Παρθένος δὲ διέμεινεν, ἦν ἀνυμνούντες, Χαίρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἰησοῦς ὁ Ζωοδότης, προσλαβὼν οὐς ηγάπησεν Ἐλαιῶν εἰς ὄρος, ἀνεισι, καὶ τούτους εὐλόγησε, καὶ τοὺς πατρῶους νεφέλῃ ἐποχοῦμενος κόλπους ἐφθασεν, οὐς οὐδαμῶς καταλέλοιπε.

Κόσμος ὅλος εορτάζει, ορατός καὶ ἀόρατος, ἐν ἀγαλλιάσει, Ἄγγελοι σκιρτώσι καὶ ἄνθρωποι, δοξολογούντες ἀπαύστως τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ σαρκί ἐνωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι.

Λύσας κράτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσιν ἐδωρήσω φιλόφθωπε, καὶ ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ καθορώντων σε, τῶν σεπτῶν Μαθητῶν, Ἰησοῦ παντοδύναμη.

Θεοτοκίον

Μακαρία ἡ κοιλία, σοῦ Πανάμωμε γέγονε, τὸν γὰρ τὴν κοιλίαν Ἄδου παραδόξως κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρήσαι κατηξίωσαι, ὄν ἰκέτευε, σώσαι ἡμᾶς τοὺς υμνοῦντάς σε.

Καταβασία

Ἄναξ ἀνάκτων, οἴος ἐξ οἴου μόνος
Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναίτιου,
Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, Δόξα τῶ κράτει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε' Ὁ εἰρμός

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεήμων, ταῖς ἀνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰρόμενον σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῶ Βασιλεῖ ἡμῶν ἀρατε.

Ἀπόστολοι ἰδόντες υψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον, τῶ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Παρθένον μετὰ τόκον υμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκί τῶ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῶ σῶ θανάτῳ Κύριε, λαβὼν οὐς ηγάπησας, ἀνήλθες, τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος ἅγιον, κακεῖθεν ἀνέδραμες Χριστέ, πρὸς, τὸν σὸν Γεννήτορα, νεφέλῃ ἐποχοῦμενος.

Ξένη σου ἡ Γέννησις ξένη σου ἡ Ἀνάστασις, ξένη καὶ φρικτὴ σου Ζωοδότα, ἡ ἐκ τοῦ ὄρους θεία Ἀνάληψις, ἦν ἐξεικονίζων Ἡλιοῦ, τέθριππος ἀνήρχετο, ἀνυμνῶν σε φιλόφθωπε.

Ὁρώσιν ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί θαμβεῖσθε, τῆ Ἀναλήψει τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ; οὗτος ἤξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρίνει κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτῆς δικαιοτάτος.

Θεοτοκίον

Παρθένον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἀφθορον, ἀνεισι Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννήτορ, ὄν οὐ κατέλιπεν, εἰ καὶ σάρκα εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, διὰ ἔλεος ἀφατον.

Καταβασία

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νύν εκ Σιών γάρ εξελέλυθε νόμος,
Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδή ς' Ο ειρμός

Εκύκλωσέ με άβυσσος, ταφή μοι τό κήτος εγένετο, εγώ δέ εβόησα πρὸς σέ τόν φιλόανθρωπον καί έσωσέ με η δεξιά σου Κύριε.

Εσκίρτησαν Απόστολοι, ορώντες μετάρσιον σήμερον, τόν κτίστην αιρόμενον ελπίδι του Πνεύματος, καί φόβω έκραζον, Δόξα τή ανόδω σου.

Επέστησαν οι Άγγελοι, βοώντες Χριστέ, τοίς Μαθηταίς σου, όν τρόπον κατειδέτε, Χριστόν ανερχόμενον, σαρκί ελεύσεται, δίκαιος πάντων κριτής.

Ως είδόν σε Σωτήρ ημών, δυνάμεις αι ουράνιαι, εις ύψος αιρόμενον σύσσωμον, εκραύγαζον λέγουσαι, μεγάλη Δέσποτα η φιλοανθρωπία σου.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ακατάφλεκτον, καί όρος καί κλίμακα έμψυχον, καί πύλην ουράνιον, αξίως δοξάζομεν, Μαρία ένδοξε, ορθοδόξων καύχημα.

Άλλος

Τήν θείαν ταύτην

Ρανάτωσαν ημίν άνωθεν, νεφέλαι ευφροσύνην αιώνιον, Χριστός νεφέλη γάρ, ως Χερουβίμ εποχούμενος, πρὸς τόν αυτού Πατέρα άνεισι σήμερον.

Σαρκός φανείς ομοιώματι, τά πρώην διεστώτα συνήγαγες εις έν, φιλόανθρωπε, καί ανελήφθης ορώντων σε, τών Μαθητών οικτίρμον, πρὸς τά ουράνια.

Τί ερυθρά τά ίμάτια, σαρκός του ενωθέντος παχύτητι; άγιοι Άγγελοι, Χριστόν ορώντες εφθέγγοντο Πάθους τιμίου θεία, φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον

Υμνούμεν Κόρη τήν σύλληπιν, υμνούμέν σου τήν άρρητον γέννησιν, δι' ής ερρύσθημεν καταφθοράς, καί κακώσεως, καί ζοφεράς του Άδου, Αγνή καθείρξεως.

Καταβασία

Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
Ίν', ως προφήτην θηρός εκ θαλαππίου
Στέρνων Ιωάν, τής φθοράς διαρπάσης
Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ήχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών πληρώσας οικονομίαν, καί τά επί γής ενώσας τοίς ουρανόις, ανελήφθης εν δόξη, Χριστε ο Θεός ημών, ουδαμόθεν χωριζόμενος, αλλά μένων αδιάστατος, καί βοών τοίς αγαπώσι σε, Εγώ ειμι μεθ' υμών, καί ουδείς καθ' υμών.

Ο Οίκος

Τά τής γής επί τής γής καταλιπόντες, τά τής τέφρας τώ χοί παραχωρούντες, δεύτε ανανήψωμεν, καί εις ύψος επάρωμεν, όμματα καί νοήματα, πετάσωμεν τάς όψεις ομού καί τάς αισθήσεις, επί τάς ουρανόις πύλας οι θνητοί, νομίσωμεν είναι του Ελαιώνος εις όρος, καί ατενίζειν τώ λυτρουμένω επί νεφέλης εποχουμένω, εκείθεν γάρ ο Κύριος εις ουρανούς ανέδραμεν, εκεί καί ο φιλόδωρος τάς δωρεάς διένειμε τοίς, Αποστόλοις αυτού, καλέσας ως Πατήρ, καί στηρίξας αυτούς, οδηγήσας ως Υιούς, καί λέξας πρὸς αυτούς, ου χωρίζομαι υμών, Εγώ ειμι μεθ' υμών, καί ουδείς καθ' υμών.

Ωδή ζ' Ο ειρμός

Ο εν καμίνω πυρός, τούς υμνολόγους σώσας Παίδας, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ο εν νεφέλη φωτός, αναληφθείς καί σώσας κόσμον, ευλογητός ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Επί τών ώμων Χριστέ, τήν πλανηθείσαν άρας φύσιν, αναληφθείς, τώ Θεώ καί Πατρί προσήγαγες.

Ο ανελθών εν σαρκί, πρός τόν ασώματον Πατέρα, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Τήν νεκρωθείσαν ημών, τή αμαρτία φύσιν άρας, τώ σώ ιδίω Πατρί Σώτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον

Ο εκ Παρθένου τεχθείς, ήν Θεοτόκον απειργάσω, ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Άλλος

Ουκ ελάτρευσαν

Φωτεινή σε, φώς υπάρχοντα υπέλαβε, νεφέλη Κύριε, από τής γής υπέρ νούν, αναλαμβανόμενον, καί επουράνιοι, δήμοι ήνεσαν σύν Αποστόλοις λέγοντες, ο Θεός ευλογητός εί.

Χείρας άπαντες, γηθόμενοι κροτήσωμεν, τή Αναλήψει Χριστού, καί αλαλάξωμεν, Ανέβη ο Κύριος, εν φωνή σάλπιγγος, καί εκάθισεν, εκ δεξιών ως σύνθρονος, τού Πατρός εις τούς αιώνας.

Ψάλλων πάλοι Μωϋσής ο μέγας έκραζε, Προσκυνησάτωσαν ανερχομένω Χριστώ ουράνιοι Άγγελοι, ως τού παντός Βασιλεί, Ω κραυγάζομεν, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Ω θαυμάτων παραδόξων! πώς εχώρησας Θεόν αχώρητον, θεοχαρίτωτε, τόν σάρκα πτωχεύσαντα, καί μετά δόξης πολλής, εις ουράνια, αναληφθέντα σήμερα, καί ζωώσαντα ανθρώπους;

Καταβασία

Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος,
Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας,
Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο ειρμός

Τόν εκ Πατρός πρό αιώνων, γεννηθέντα Υιόν καί Θεόν, καί επ' εσχάτων τών χρόνων σαρκωθέντα εκ Παρθένου Μητρός, Ιερείς υμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν δυσί ταίς ουσίαις, αναστάντα ζωοδότην Χριστόν, εις ουρανούς μετά δόξης καί Πατρί συγκαθεζόμενον, ιερείς υμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εκ δουλείας τήν κτίσιν, τών ειδώλων λυτρωσάμενον, καί παραστήσαντα ταύτην, ελευθέραν τώ ιδίω Πατρί, σε Σωτήρ υμνούμεν, καί σέ υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν τή αυτού καταβάσει, καθελόντα τόν αντίπαλον, καί τή αυτού αναβάσει, ανυψώσαντα τόν άνθρωπον, ιερείς υμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τών Χερουβίμ υπερτέρα, ανεδείχθης Θεοτόκε αγνή, εν τή γαστρί σου τόν τούτοις, εποχούμενον βαστάσασα, όν σύν ασωμάτοις, βροτοί δοξολογούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος

Παίδας ευαγείς

Ωφθησαν οι νόες Αποστόλοις, εν τή, Αναλήψει καί εφθέγγοντο, Τί ενατενίζοντες, ίστασθε θαμβούμενοι; ούτος ο ανερχόμενος εις τά ουράνια, ελεύσεται καί πάλιν τού κρίναι, τούς εν γή ανθρώπους, κριτής υπάρχων μόνος.

Δώμεν τώ Θεώ μεγαλωσύνην, αιnéσεως συμφωνία αλαλάξωμεν, άσωμεν, χορεύσωμεν, χείράς τε κροτήσωμεν, Ανέβη ο Θεός ημών, εις ουρανούς από γής, Αγγέλων, Αρχαγγέλων υμνούντων, τούτον ως Δεσπότην, καί ποιητήν τών όλων.

Ήρθη υπεράνω τών Αγγέλων, η φύσις ημών, η πάλοι έκπτωτος, καί θρόνω ενίδρυται, θείω υπέρ έννοιαν, Δεύτε πανηγυρίσωμεν, καί ανακράξωμεν, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε

εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ἰδοῦ ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε, πρὸς τὰ οὐράνια, μεθ' οὐ σε προσκυνοῦντες υμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγής τῆς θεαρχίας τύπος.
Υμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτήρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ὡδή θ' Ὁ εἰρμός

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονὸν ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως υψοῦμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὀρώντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον, Ἀληθῶς οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον, Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἀρατε.

Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἀνθρώπων σώσαντα, καὶ τὴν ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τούτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαίρε Θεοτόκε Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὀρώσα ἐμεγάλυνες.

Ἄλλος Ἄπας γηγενῆς Μεγαλυνάριον

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρώντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὡ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρώντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν, Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρί τὸν σύνθρονον, καμοὶ ὁμότιμον, ὃν ὀράτε, ἀναλαμβάνόμενον, καὶ νεφέλη φωτὸς ἐποχούμενον.

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρώντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν, τοῦ καὶ συνεδρία Πατρός τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἐκπτώσις, Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πάσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε, διὰ τούτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αιώνας αἰὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία

Χαίροις Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος, Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα, Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως, ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Εξαποστειλάριον Αυτόμελον

Ήχος β'

Τών Μαθητών ορώντων σε ανελήφθης, Χριστέ προς τόν Πατέρα συνεδριάζων, Άγγελιο προτρέχοντες εκραύγαζον Άρατε πύλας άρατε, ό Βασιλεύς γάρ ανήλθε, προς τήν αρχίφωτον δόξαν. (Εκ γ')

Εις τούς Αίνους

Στιχηρά Προσόμοια γ'

Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Αγγελικώς οι εν κόσμω, πανηγυρίσωμεν, τώ επί θρόνου δόξης, Θεώ εποχουμένω, κραυγάζοντες τόν ύμνον, Άγιος ει, ο Πατήρ ο ουράνιος, ο συναίδιος Λόγος, Άγιος ει, καί τό Πνεύμα τό πανάγιον. (Δίς)

Οι αρχηγοί τών Αγγέλων, κατανοούντες Σωτήρ, τό τής ανόδου ξένον, διηπόρουν αλλήλοις, Τίς η θεά αύτη; άνθρωπος μέν, τή μορφή ο ορώμενος, ως δέ Θεός, υπεράνω τών ουρανών, μετά σώματος ανέρχεται.

Οι Γαλιλαίοι ορώντες, αναληφθέντα σε, από τού Ελαιώνος, μετά σώματος Λόγε, ήκουον Αγγέλων, βοώντων αυτοίς, Τί εστήκατε βλέποντες; ούτος ελεύσεται πάλιν μετά σαρκός, καθ' όν τρόπον εθεάσασθε.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος β'

Ετέχθης, ως αυτός ηθέλησας, εφάνης, ως αυτός ηβουλήθης, έπαθες σαρκί, ο Θεός ημών, εκ νεκρών ανέστης, πατήσας τόν θάνατον, ανελήφθης έν δόξη, ο τά σύμπαντα πληρών, καί απέστειλας ημίν Πνεύμα θείον, τού ανυμνείν καί δοξάζειν σου τήν θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Αντίφωνον Α'

Ήχος β'

Στίχ. α' Πάντα τά έθνη κροτήσατε χείρας.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. β' Ότι Κύριος ύψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας επί πάσαν τήν γήν.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. γ' Υπέταξας λαούς ημίν, καί έθνη υπό τούς πόδας ημών.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Αντίφωνον Β'

Ο αυτός

Στίχ. α' Μέγας Κύριος, καί αινετός σφόδρα.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν δόξη αναληφθείς αφ' ημών εις τούς ουρανούς, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Στίχ. β' Ό Θεός εν ταίς βάρεσιν αυτής γινώσκεται.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν δόξη...

Στίχ. γ' Ότι Ιδού οι βασιλείς τής γής συνήχθησαν.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν δόξη...

Δόξα... Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού...

Αντίφωνον Γ'
Ἦχος δ'

Στίχ. α' Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. β' Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ' Κλινώ εἰς παραβολήν τό οὖς μου, ανοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ...

Εἰσοδικόν

Ανέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῆ ἐπαγγελία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον Αυτόμελον

Ἦχος πλ. β'

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οικονομίαν, καί τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καί βῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καί οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Κοινωνικόν

Ανέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, Ἀλληλοῦϊα.

p77[top](#)

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΗΤΟΙ

ΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά Μαρτυρικά τῆς Οκτωήχου γ'

Ἦχος πλ. β'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλές βασάνους υπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καί ευχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καί οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλές βασάνους υπέμειναν, καί τέλειον ἀπέλαβον τόν στέφανον ἐν οὐρανόις, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί τῶν Κεκοιμημένων γ'

Ἦχος πλ. δ' Ὁ ἐν Εἰδὲμ Παράδεισος

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελούντες οἱ πιστοί, τόν Σωτήρα καί Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτούντες ἐκτενώς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πάσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καί ἐν ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καί ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ τῷ οικείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοῦς εκπριάμενος, καί θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καί ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχών τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντί τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστάς καί μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καί ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Τή εκ νεκρών Εγέρσει σου Χριστέ, ουκέτι ο θάνατος, κυριεύει τών θανόντων ευσεβώς, διό αιτούμεν εκτενώς, τούς σούς δούλους ανάπαυσον, εν αυλαίς σου, καί εν κόλποις, Αβραάμ, τούς εξ Αδάμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρώς, πατέρας καί αδελφούς ημών, φίλους ομού καί συγγενείς, άπαντα άνθρωπον, τά του βίου λειτουργήσαντα πιστώσ, καί πρός σέ μεταστάνα πολυειδώς καί πολυτροπως ο Θεός, καί αξίωσον τυχείν, τής ουρανού βασιλείας σου.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Θρηνώ καί οδύρομαι, όταν εννοήσω τόν θάνατον, καί ίδω εν τοίς τάφοις κειμένην, τήν κατ' εικόνα Θεού, πλασθείσαν ημίν ωραιότητα, άμορφον, άδοξον, μή έχουσαν είδος, Ω του θαύματος! τί τό περί ημάς τούτο γέγονε μυστήριον, πώς παρεδόθημεν τή φθορά; πώς συνεζεύχθημεν τώ θανάτω; όντως Θεού προστάξει, ως γέγραπται, του παρέχοντος τοίς μεταστάσι τήν ανάπαυσιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ήχος πλ. β'

Τίς μή μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μή ανυμνήσει σου τόν αλόχευτον τόκον,, ο γάρ αχρόνως εκ Πατρός εκλάμψας Υιός μονογενής, ο αυτός εκ σου τής αγνής προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, καί φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων ασυγχύτως γνωριζόμενος, Αυτόν ικέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

**Αντί δε του Προκειμένου
ψάλλομεν εις Ήχον πλ. δ' τό,
Αλληλούϊα,, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα**

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω, καί προσελάβου Κύριε.

Αλληλούϊα, γ'

Στίχ. Καί τό μνημόσουνον αυτών εις γενεάν καί γενεάν.

Αλληλούϊα, γ'

**Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Ήχος πλ. β'
Μαρτυρικόν**

Ο Σταυρός σου Κύριε, τοίς Μάρτυσι γέγονεν όπλον αήτητον, έβλεπον γάρ τόν προκειμένον θάνατον, καί προβλέποντες τήν μέλλουσαν ζωήν, τή ελπίδι τή εις σέ ενεδυναμούντο, αυτών ταίς παρακλησεσιν ελέησον ημάς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Αι ψυχαί αυτών εν αγαθοίς αυλισθήσονται.

Ετίμησας εικόνη σου, τό τών χειρών σου Σώτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας εν υλική μορφή, τής νοεράς ουσίας τό ομοίωμα, ής καί κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τών επί γής κατάρχειν με τώ αυτεξουσίω, Λόγε, διό Σώτερ τούς δούλους σου, εν χώρα ζώντων, έν σκηναίς Δικαίων ανάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου Κύριε.

Ίνα μοι τό αξίωμα τής τών λοιπών ζωής διακρίνηται, κήπον εν τή Εδέμ, παντοίοις ωραισμένον φυτοίς εφύτευσας, λύπης καί μερίμνης ελεύθερον, μέτοχον θείας ζωής, ισάγγελον επί γής μικτόν με τάξας, διό Σώτερ τούς δούλους σου, εν χώρα ζώντων, εν σκηναίς Δικαίων ανάπαυσον.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Αρχή μοι καί υπόστασις, τό πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθείς γάρ εξ αοράτου τε, καί ορατής με ζώνον συμπήξαι φύσεως, γήθέν μου τό σώμα διέπλασας, δέδωκας δε μοι ψυχήν, τή θεία σου καί ζωοποιώ εμπνεύσει, διό Σώτερ τούς δούλους σου, εν χώρα ζώντων, εν σκηναίς Δικαίων ανάπαυσον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πρεσβείαις τής Τεκούσης σε, Χριστε καί τών Μαρτύρων σου, Αποστόλων, Προφη πάντων, Ιεραρχών, Οσίων καί Δικαίων, και των τών Αγίων, τούς κοιμηθέντας δούλους σου ανάπαυσον.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνε

Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σε καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν ευπρόσδεκτον, πρὸς, ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Νεκρώσιμον Κανόνα, οὐ ἡ ακροστιχίς

Ἐκτον προσαιδῶ τοῖς ἀπελθούσιν μέλος

Ποίημα Θεοφάνους

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας

Ἐν ουρανίοις θαλάμοις δι' ἠνεκῶς, οἱ γενναῖοι, οὐς ἐκ Μάρτυρες, δυσωπούσι σε Χριστε, γῆς μετέστησας πιστοῦς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶν μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ομοῦ καὶ μεγέθους ἐπλασας, διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σωτῆρ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχὰς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας, διό τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ πλευράς διαπλάσας Εὐὰν τό πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύν Ἀγνή διέλυσεν.

Ὠδὴ γ' Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνω τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας εὐρες καὶ διέσωσας.

Ρεόντων ἀστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σέ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν ἁρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθῆ, δικαιοῦσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ, μόνῃ γάρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεόν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τό κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ καὶ στερεώσας αὐτοῦς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσματα

Ἦχος πλ. β'

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον, καὶ γάρ μάτιν ταραττεται πὰς γηγενῆς, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή, ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ομοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί, διό Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ δ' Χριστός μου δύναμις

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηριθμήσας.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν

ευφραινομένων εστίν η κατοικία, καί φωνή, καθαρὰς αγαλλιᾶσεως.

Υμνούντας πρόσδεξαι, τό θεῖον κράτος σου, οὐς εκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους εργαζόμενος, τῆς αμαρτίας τήν αχλύν, εκκαθαίρων πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Δοχείον ἀχραντον, ναόν πανάμωμον, κιβωτόν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σέ καλλονήν τού Ιακώβ, ο Δεσπότης εξελέξατο.

Ωδή ε' Τῷ θεῷ φέγγει σου

Ὡς ολοκάρπωσις ιερά, καί ως ἀπαρχή τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τήν σωτηρίαν, αἰ βραβεύουσι.

Τῆς ουρανοῦ διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τούς προκοιμηθέντας πιστούς οἰκέτας σου, παο, ἔχων τῶν ππαισμάτων, τήν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τό τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τούς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον

Ἰσχύς καί ὕμνησις ο εκ σοῦ, Δέσποινα τού κόσμου γεννηθεῖς, καί σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, εκ τῶν τού Ἄδου πυλῶν, ρυόμενος τούς πίστει σε μακαρίζοντας.

Ωδή ς' Τοῦ βίου τήν θάλασσαν

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τούς χορούς, πρὸς σεαυτόν συνήγαγες, μιμουμένους τό πάθος σου Ἀγαθέ, διό σου δεόμεθα, τούς πρὸς σε μεταστάντας διανάπαισον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθης φοβερός, κρίναι τόν κόσμον ἅπαντα, εν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς υπαντήσαι σοι, οὐς εκ γῆς προσελάβου πιστούς δούλους σου.

Πηγῇ ζωῆς πέφυκας, εν ἀνδρεία θεϊκή, πεπεδημένους Δέσποτα, ο ἐξάγων, τούς δούλους σου τούς πρὸς σέ πιστῶς ἐκδημήσαντας, εν τρυφή Παραδείσου κατασκῆνωσον.

Θεοτοκίον

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τού Θεοῦ, τήν ἐντολήν τήν ἐνθεον, διά σοῦ δε Παρθένε πρὸς ουρανόν, εκ γῆς ἀνουψώθημεν, τήν φθοράν τού θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ο εἰρμός

Τού βίου τήν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορών, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν βῶ σοι, Ἀνάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαισον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, ἀλλά ζωῇ ἀτελεῦτητος.

Ο Οἶκος

Αὐτός μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος ο ποιήσας καί πλάσας τόν ἀνθρωπον, οἱ βροτοί οὖν εκ γῆς διεπλάσθημεν, καί εἰς γῆν τήν αὐτήν πορευσόμεθα, καθῶς ἐκέλευσας ο πλάσας με καί εἰπῶν μοι, Ὅτι γῆ εἶ, καί εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοί πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιούντες ἡδῆν, τό, Ἀλληλουῖα.

Ωδή ζ' Δροσοβόλον μεν τήν κάμινον

Λυτρωθέντες τῷ σώ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ραντισθέντες δέ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τήν σῆν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγῆν, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τόν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τούς εν πίστει δέ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανύν, ὑμνούντας καί λέγοντας Χριστέ, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ψυχῶσας με τόν ἀνθρωπον φύσῃματι, θεῖω θεαρχικώτατε, τούς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ, Εὐλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβούσα Θεόν, τόν συντρίψαντα τού θανάτου πύλας, καί μοχλούς συνθλάσαντα, όθεν σε Αγνή, υμνολογούμεν οι πιστοί, ως Θεομήτορα.

Ωδή η' Εκ φλογός τοίς Οσίοις

Σταθερώς τούς αγώνας επιδειξάμενοι τώ τής νίκης στεφάνω κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστού αθλοφόροι, κραυγάζοντες, Σε υπερυψούμεν, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Ιερώς τούς τόν βίον απολιπόντας πιστούς, καί πρός σέ τόν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνώς, αναπαύων ως εύσπλαγχνος, σέ υπερυψούντας, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Νύν εν γή τών πραέων πάντας αυλίζεσθαι, τούς προκεκοιμημένους Σώτερ, ευδόκησον, πίστει τή εις σε δικαιοσύνας καί χάριτι, σέ υπερυψούντας, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τήν τόν Λόγον τόν όντως όντα μακάριον, σάρκα δι' ημάς γεγονότα γεννήσασαν, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο ειρμός

Εκ φλογός τοίς Οσίοις όρόσον επήγασας, καί δικαίου θυσίαν ύδατι έφλεξας, άπαντα γάρ δρας, Χριστέ, μόνω τώ βούλεσθαι, σέ υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Θεόν ανθρώποις ιδείν

Ελπίς Μαρτύρων χορούς ενεύρωσε καί πρός τήν σήν αγάπην διαπύρωσ επτέρωσε, τών μελλοντών τούτοις προτυπώσασα, τήν μή σαλευομένην όντως ανάπαυσιν, ής τούς μεταστάντας αγαθέ τυχείν αξίωσον.

Λαμπράς καί θείας τυχείν ελλάμψεως, τής σής Χριστέ τούς πίστει μεταστάντας ευδόκησον, τήν εν κόλποις Αβραάμ ανάπαυσιν, μόνος ως ελεήμων, τούτοις δωρούμενος, καί τής αιωνίου αξιών μακαριότητος.

Ο ών τή φύσει χρηστός καί εύσπλαγχνος, καί θελητής ελέους ευσπλαγχνίας η άβυσσος, ούς εκ τόπου τούτου τής κακώσεως, καί σκιάς τού θανάτου Σώτερ μετέστησας, ένθα καταλάμπει σου τό φώς, τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον

Σκηνήν αγίαν Αγνή γινώσκομεν, καί κιβωτόν καί πλάκα σε τού νόμου τής χάριτος, διά σου γάρ άφεις δεδώρηται, τοίς δεδικαιωμένοις διά τού αίματος, τού σωματωθέντος εκ τής σής γαστρούς πανάμωμε.

Ο ειρμός

Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον, όν ου τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα, διά σου δε Πάναγνε, ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες, σύν ταίς ουρανίαις στρατιαίς σέ μακαρίζομεν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τόν Εξάψαλμον, ψάλλομεν εις Ήχον πλ. δ' τό, Αλληλούϊα εκ γ'

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω, καί προσελάβου Κύριε.

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν καί γενεαν.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνε Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τάς ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ ποιητή καί πλάστη καί Θεώ ημών.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε καί τείχος καί λιμένα έχομεν, καί πρέσβιν ευπρόσδεκτον, πρός, όν έτεκες Θεόν, Θεοτόκε ανύμφευτε, τών πιστών η σωτηρία.

Εις τήν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. β' Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Αθλητικαὶ ενστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης, ἐξέστησαν τυράννους καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ καθείλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ, ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλητικὸν ἀγῶνα υπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, παρανόμων, ἐδέκατήρησαν τὰς ἐπινοίας τῶν ζαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, δι' αὐτῶν ὁ Θεός σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ εθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ, ἐν αὐτῇ γάρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, οὐς προσελάβου Ἰησοῦ, εὐσεβῶς κοιμηθέντας κατὰταξον, ὡς εὐδιάλλακτος Θεός, καὶ ἐμπλησον τοῦ ἀνεσπέρου σου φωτός, καὶ τῆς ἐπουρανοῦ σου χαρὰς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις, Συγγάρητέ μοι, ὅτι ευρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ, ὁ πάντα σαφῶς οικονομήσας Θεός, δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὔρω καγῶ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι. ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σώσον με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δε πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι. Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τὸ τριλαμπές τῆς μίας θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βιώντες Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρός ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαίρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκούσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὔροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή εὐλογημένη. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

Καθίσματα Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, φιλάνθρωπτε.

Θεοτοκίον

Ο εκ Παρθένου ανατείλας τώ κόσμω Χριστέ ο Θεός, Υιούς φωτός δι' αυτής αναδείξας, ελέησον ημάς.

Ψυχαίς απάσαις αίνον εξ Αρσενίου Ωδή α' Ἦχος πλ. β' Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας

Ψυχών πασών ο Δεσπότης καί ποιητής, καί κριτής καί Κύριος, ούπερ πάντων τών εν γή, εν χειρί τά πέρατα, αυτός, ούς μετέστησας πιστούς εν σοί ανάπαυσον.

Υπέρ παντός κοιμηθέντων γένους βροτών, ηλικίας Δέσποτα, αξιώματος ομού, καί μεγέθους, άπαντες θερμώς, δυσωπούμεν, όπως σώσης ούς μετέστησας.

Χειρί αχράντω σου Λόγε ο από γής, πλαστουργήσας μόνος με, καί ψυχώσας ως Θεός, ζωηρά εμπνεύσει σου, αυτός, ούς εντεύθεν προσελάβου σώσον εύσπλαγχνε.

Θεοτοκίον

Αγνή Παρθένε τού κόσμου καταφυγή, καί στερρά υπέρμαχε, ικεσίαις σου θερμαίς, υπερ πάντων πρέσβευε τών σέ, κεκτημένων εν ανάγκαις τείχος άρρηκτον.

Καταβασία

Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσωίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών ποντούμενον, Θεώ, επινίκιον ωδήν, εβόα, άσωμεν.

Ωδή γ' Ουκ έστιν Άγιος

Ισχυί δόξης θεϊκής, ο τής γής εξ εσχάτων, ως νεφέλαις άνάγων, τών πιστών προς σέ ψυχάς, ούς εκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου άνάπαυσον.

Σύ μόνος ει ο καθιστών, βασιλείς καί δυνάστας, καί κριτάς σύν τοπάρχαις, όθεν πάντων ως Θεός, αυτός εν κρίσει τή σή, ρύσαι τούτους Σώτερ τής κολάσεως.

Απάσης γής ο ποιητής, σύν πρεσβύταις παρθένοις, καί σύν νέοις εφήβοις, ούς προσελάβου Χριστέ, τής αιωνίου χαράς, καί τρυφής σου τούτους καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Ελπίς τού κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μή απώση τούς πόθω, σοί προστρέχοντας αεί, αλλ' ικεσίαις ταίς σαίς, πάσης ρύσαι ζάλης τούς τιμώντάς σε.

Καταβασία

Ουκ έστιν άγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών σου αγαθέ, καί στερεώσας αυτούς, εν τή πέτρα τής ομολογίας σου.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ο τά πάντα ποιήσας νεύματι σώ, τούς εν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δέ καί προπάππους τε, αδελφούς καί φίλους, πλουσίους καί πένητας, βασιλείς καί άρχοντας, ομού καί μονάζοντας, όπου τών Δικαίων καί Αγίων σου πλήθη, απάντων η οίκησις, δυσωπούμεν άνάπαυσον, ως Θεός ευδιάλλακτος, Δέσποτα Χριστέ Βασιλεύ, τών πταισμάτων άφεοιν παρέχων αυτοίς, ών εξήμαρτον πάντες οι δούλοί σου.

Θεοτοκίον

Χαριστήριον αίνον χρεωστικώς, ως η Χήρα εκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, υπέρ πασών τών χαρίτων σου, σύ γάρ ώφθης σκέπη, ομού καί βοήθεια, πειρασμών καί θλίψεων, αεί με εξαίρουσα, όθεν ως εκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ρυσθεις τών θλιβόντων με, εκ καρδίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεοιν δοθήναί μοι, σέ γάρ έχω ελπίδα ο δούλός σου.

Ωδή δ' Χριστός μου δύναμις

Ποιμαίνων Δέσποτα, εν τόπω χλόης Σωτήρ, καί μετάγων εφ' ύδωρ πάντας πιστούς, τό τής αναπαύσεως, μή αποπέμψης τής εκεί, ευφροσύνης τούς οικέτας σου.

Αγγέλων τάγμασιν, αυτός κατάταξον, μοναστών σου χορείας ιεραρχών, λειτουργών απάντων σου, σοί γάρ ανέθεντο ψυχάς, σύν τοῖς σώμασι φιλόνηρωπε.

Σύ μόνος ἔγνωκας, ὡς πάντων Κύριος, τάς θανάτου ἐφοδούς, μέτρα ζωῆς καί τό πέρας πάντων βροτῶν, διό οἰκτεῖρησον καί νύν, τοὺς σοὺς δούλους υπεράγαθε.

Θεοτοκίον

Αγίων Ἄγιον, Θεόν κηύσασα, Παναγία Παρθένε θείαις λιταῖς, τούτον νύν δυσώπησον, σκηναίς Αγίων ἐν τρυφή, κατατάξαι οὐς μετέστησεν.

Καταβασία

Χριστός μου δύναμις, Θεός καί Κύριος, ἡ σεπτῆ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ εορτάζουσα.

Ὡδή ε' Τῷ θείῳ φέγγει σου

Ἰδοῦ Μαρτύρων θεῖοι χοροί, τάξεις Ἀποστόλων Προφητῶν, καί τῶν Δικαίων συστήματα, Σῶτερ σέ ὑμνοῦντες καθικετεύουσι, τοῦ σώσαι οὐς περ κόσμου, πάντας προσεῖληφας.

Στερρᾶς σου σάλπιγγος τῆ φωνῆ, ὅταν ἐξανοίγωνται τάφοι νεκρῶν, καί γῆ τρέμει φρίττουσα, τότε σύν προβάτοισ ἐκ δεξιῶν σου Χριστέ, κατάταξον σοὺς δούλους, οὐς περ μετέστησας.

Ἀνδρῶν τά στίφη σύν γυναιξί, παίδων γηραιῶν ομοῦ, πενήτων δούλων πλουσιῶν τε, τῶν πιστῶς ἐντεῦθεν μετατεθέντων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον, καί σώσον ὡς ἐυδιάλλακτος.

Θεοτοκίον

Σέ πάντες ἄχραντε βοηθόν, ζῶντες καί θανόντες εὐσεβῶς, φυλαί καί γλώσσαι κεκτήμεθα, ὅθεν τῆς ἐκεῖσε τυχεῖν ἀνέσεως αἰτούμεθα πρεσβείαις σου ταῖς πρὸς Κύριον.

Καταβασία

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τάς τῶν ὀρθοζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον, δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τόν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Ὡδή ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἰλάσθητι Δέσποτα, παρακλήθητι Σωτήρ, Καί δεῖξόν σου τό ἔλεος, δεῖξον σπλάγχνα, καί σώσον ὡς ἀγαθός, τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, οὐς πρὸς σὲ μετηγάγου ὡς φιλόνηρωπος.

Ναμάτων ἐν κλύσμασι, καί ἐν ρεῖθοις ποταμῶν, καί τοὺς ἐξαίφνης θνήξαντας, τοὺς ἐν νάπαις, καί ὄρεσι, καί ὀπαῖς, τόν βίον τελέσαντας, μή παρίδης, ὡς μόνος ἐυδιάλλακτος.

Ὁ βλέπων ὡς Κύριος, ἐν θαλάσῃ, καί ἐν γῆ, τοὺς ἐν ἀδήλῳ θνήξαντας, τοὺς πολέμοις καί μάχαις καί ἐν πληγαῖς, δεινῶς τελευτήσαντας, πάντας οἰκτεῖρον Σῶτερ, ὡς φιλόνηρωπος.

Θεοτοκίον

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκούσα τοῖς βροτοῖς, τόν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τόν ἄστατον καί δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καί γαλήνην παράσχου τῆ καρδίᾳ μου.

Καταβασία

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἐυδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βῶ σοι, Ἀνάγαγε, ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καί μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε, εἰ γάρ ὡς ἄνηρωποι ἡμάρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σύ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια ππαίσματα, καί τὰ ἀκούσια, μεσιτεούσης τῆς τεκούσης σὲ Θεοτόκου, ἵνα συμφῶνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος

Αὐτός μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καί πλάσας τόν ἄνηρωπον, οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καί εἰπῶν μοι, Ὅτι γῆ εἶ, καί εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιῶντες ὡδὴν τό, Ἀλληλουῖα.

Ὡδή ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Σύν Αγγέλοις επί θρόνου Σώτερ δόξης σου όταν ελεύση κρίναι τήν γήν, ψυχάς δούλων σου, τής σής πλήσον θείας χαρμονής, τού ψάλλειν απαύστως καί βοάν, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Εν σπαράγμασι θηρών Χριστέ τούς θνήξαντας, καί ούς ιχθύς εμέλισεν ούς κατέχωσε συσσεισμός, καί βόθρος καί κρημνός, τούς πάντας ελέησον Σωτήρ, καί τής εκείθεν απειλής, ρύσαι ως εύσπλαγχνος.

Ξίφη, μάχαιρα, καί πύρ, δεινών επίτασις, καί λίθων η κατάλυσις, ούς ηνάλωσε σύν λησταίς, λιμός τε καί λοιμός, τή σή μετουσία καί χαρά, σώσον υμνείν σε ευσεβώς, τόν τών Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον

Μόνη πέφυκας αγνή τού κόσμου γέφυρα, μετάγουσα βροτούς πρός Θεόν, τούς τόν βίον ούν, τή πρός σέ ελπίδι καί στοργή, τελέσαντας, Μήτηρ τού Θεού, πάσης ανάγκης καί φθο ράς σώζε πρεσβείαις σου.

Καταβασία

Δροσοβόλον μεν τήν κάμινον ειργάσατο, Άγγελος τοίς Οσίοις Παισί, τούς Χαλδαίους δέ καταφλέγον πρόσταγμα Θεού, τόν τύραννον έπεισε βοάν, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ωδή η' Εκοτηθι φρίπτων ουρανέ

Άπαντας Δέσποτα βροτούς, παντοίου τάγματος, ούς μετέστησας Σωτήρ, πιστούς σου βασιλείς καί άρχοντας, εθνάρχας γής καί κριτάς, λαών τε καί φυλών τούς προστάτας, ελέησον οικτίρμον καί ανάπαυσον μόνος, όπως σέ υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ρύσαι πυρός τού φοβερού, δούλους φιάνθρωπε, Εκκλησίας σου σεπτής, καί σώσον μοναστών συστήματα, ιερωμένων πληθύν, χορείας λειτουργών σου ενθέων, καί πάντας τής εκείσε καταξίωσον δόξης, όπως σε υμνώμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Σώσον ώ Δέσποτα Χριστέ, σώσον ελέησον, καί ανάπαυσον ψυχάς, λαούς σου τούς πιστώς τελέσαντας, τρόμω παντί τήν ζωήν εν τόπω, καί εν χώρα παντοία, καί ρύσαι τής γεέννης καί πικρίας βασάνων, όπως σε υμνώμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Έλυσας μόνη τήν αράν Παρθένε άχραντε, τήν τής Εύας αληθώς, ζωήν δε τοίς εν γή επήγασας, διό πρεσβείαις ταίς σαίς, τούς βίου τού προσκαίρου λυθέντας, ζωής τής αιωνίου,, καταξίωσον πάντας, όπως σε υμνώμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Έκοτηθι φρίπτων ουρανέ, καί σαλευθήτωσαν τά θεμέλια τής γής, ιδού γάρ εν νεκροίς λογίζεται, ο εν υψίστοις οικών, καί τάφω σμικρώ ξενοδοχείται, όν παιδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Απορεί πάσα γλώσσα

Νύν ελεήμον στίφη, δυσωπεί σε Αγγέλων, σύν Χερουβίμ τε, θεία Σεραφίμ καθικετεύει, Εξουσία, θρόνοι καί Αρχαί καί Δυνάμεις τε σύν Αρχαγγέλοις, καί Κυριότητές σε αιτούσι κραταιέ, όπως ψυχάς απάσας οικτείρης, άς περ μετέστησας.

Ιδού οι δήμοι, σέ τών Προφητών εξαιτούνται, τών Αποστόλων δέονται χοροί, σύν, Πατριάρχαις, στίφη τε Μαρτύρων, σύν Οσίων πλήθεσιν ευπαρακλήτως, αναβούσι, Σώσον φιάνθρωπε ψυχάς, πάντων τών επί γής τεθνεώτων, ευσεβών δούλων σου.

Οίδας τά πάντα βλέπεις, καθοράς καί γινώσκεις, βροτών τά πλήθη, καί τό τής ζωής εκάστου πέρας, πάσι δίδου τήν τών εγκλημάτων λύτρωσιν, καί Παραδείσου τής καλλονής αξίωσον πάντας ως Θεός, μόνε, ούς εξελέξω οικτίρμον, πιστούς οικέτας σου.

Θεοτοκίον

Υπεραγία Δέσποινα, τού κόσμου Παρθένε, σύ πάντων σκέπη, ζώντων καί θανόντων χρηματίζεις, καί γαλήνη, δόξα καί τρυφή, καί άνεσις τών σέ προστάτιν, καί βοηθόν, καί ρύστην πλουτούντων αγαθή, όθεν αυτούς διάσωσον, πάντας ταίς ικεσίαις σου.

Καταβασία

Απορεί πάσα γλώσσα, ευφημείν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγία δὲ νοῦς καὶ υπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεὸν ὑμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, σε μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλᾶριον

Ἦχος γ' Ὁ ουρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Μνήμην τελούντες πάντων, τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, καὶ τελευταίας ἡμέρας, μνήμην ποιήσωμεν πιστοί, ὑπὲρ ἡμῶν τε κακείνων, Χριστὸν αἰὶ δυσωπούντες.

Θεοτοκίον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἶ ν ο υ ς

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. β' Ἡ ἀπεγνωσμένη

Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, καὶ φρικτὴ ἡ κρίσις ἡ τοῦ Δεσπότη, τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἀσβεστον ἠυτρέπισται ἐκεῖσε, σκώληξ ἀκοίμητος κολάζων, καὶ βρυγγὸς τῶν οδόντων, σκότος ἐξώτερον ὑπάρχει, καὶ αἰωνία δίκη, διὸ κρᾶζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα, Οὐς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντες οἱ τῷ βίῳ προστετηκότες, δεῦτε ἐν τοῖς τάφοις ἐξεστηκότες, ἐγκύψατε, ἴδετε τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην, ποῦ νῦν τοῦ σώματος τὸ κάλλος, καὶ ἡ δόξα τοῦ πλοῦτου; ποῦ δὲ ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; ὄντως μάταια πάντα, διὸ κρᾶζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα, Οὐς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Νῦν ἐπὶ τὸν τάφον ὁ ἐπὶ θρόνου, νῦν ὁ ἐν πορφύρα φθορὰν ὑπέδω, οὐκ ἐπὶ ἐν θρόνῳ γὰρ, ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται, ἴδε, ἐξέλιπε, τὸ βασιλείον κράτος, ἴδε, ὡς ὄναρ, τῶν ἀνθρώπων, παροδεύει ὁ βίος διὸ κρᾶζωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα, Οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐνθένδε μετατεθέντας, ἐπὶ αἰωνίου ζωῆς ἐλπίδι, καὶ βίον ἀλλάξαντας παντοῖῳ Σῶτερ τρόπῳ, πάσαν κατάστασιν καὶ γένος, καὶ πάσαν ηλικίαν, ἀνδρας ὁμοῦ τε καὶ γυναίκας, καὶ ἀρτίτοκα βρέφη, ὡς φιλόανθρωπος, ἐν κόλποις τάξον, τοῦ Ἀβραάμ τε καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος β'

Ὡς ἄνθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἠχοῦσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός, τότε Δέσποτα, οὐς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς τὰ τούτων ἐγκλήματα παριδῶν ἀγαθέ.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν ὁ ἐν σοφία δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς Προφήτας εξαποστείλας ἡμῖν προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν, προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοὶ τῷ Δεσπότη, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί, Ἀνάπαυσον ὁ Θεός ψυχάς, ἄς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν υπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους

Ἦχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβέβηκας, ἐν γῆ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν ὀρωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν, σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου...

Νέκρωσιν υπέμεινας, ζωοποιόν εκουσίως, καί ζωήν επήγασας, καί τρυφήν αἰδίων, πιστοῖς δέδωκας, θεϊκή Δέσποτα, ευσπλαγχνία μόνη, πανοικτίρμον αναμάρτητε ἐν ἡ δέομεθα, τοὺς κεκοιμημένους κατάταξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως, λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος, ἵνα διὰ πάντων υμνήταί σου τό ἄνομα Χριστέ, καί σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τήν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαί αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς...

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχική ἐξουσία, καί νεκρῶν δεσπύζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες ἰκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γάρ καί σώζεις ὡς Θεός, οὐς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνη πολυέλεε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπογέυσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὼν ἐξηρεύξατο, δι' αὐτοῦ γάρ εἰσήλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθείλε τὸν δράκοντα, καί ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πρὸς αὐτὸν οὐν βοήσωμεν, Φείσαι Σωτήρ, καί οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὁφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπες Παναγία, καί Θεὸν ἐχώρησας, καί Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καί βροτοῖς ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιά δέ ὑποστάσει ἀγνή, αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καί πρωτότοκον, τὸν σέ παρθένον ἄμωμον καί μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαύσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καί μακαριότητι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν, καί τό συμφέρον πάσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σε καί τείχος καί λιμένα ἔχομεν, καί πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς, ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. β'

Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι...

Κοινωνικόν

Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω, καί προσελάβου Κύριε, καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν, Ἀλληλούϊα.

p81 [top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ**

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰσῶμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα γ', πρὸς Ἦχον α', δευτεροῦντες τό πρῶτον.

Ἦχος α'

Πεντηκοστήν εορτάζομεν, καί Πνεύματος ἐπιδημίαν, καί προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καί ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καί τό μυστήριον ὅσον, Ὡς μέγα τε καί σεβάσιμον! Διό βοῶμέν σοι, Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι. **(Δίς)**

Γλώσσαις αλλογενών, εκαινούργησας Χριστέ τούς σούς Μαθητάς, ίνα δι' αυτών σε κηρύξωσι, τόν
αθάνατον Λόγον καί Θεόν, τόν παρέχοντα ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Πάντα χορηγεί τό Πνεύμα τό άγιον, βρύει προφητείας, ιερέας τελειοί, αγραμμάτους σοφίαν
εδίδαξεν, αλιείς θεολόγους ανέδειξεν, όλον συγκροτεί τόν θεσμόν τής Εκκλησίας, Ομοούσιε καί
Ομόθρονε, τώ Πατρί καί τώ Υιώ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ

Ότε τό Πνεύμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένοις τοίς, Αποστόλοις, τότε οι τών Εβραίων παίδες
θεωρούντες, εξίσταντο θάμβει, ήκουον γάρ αυτών φθεγγομένων, ετέραις ξέναις γλώσσαις, καθώς
τό Πνεύμα εχορήγει αυτοίς, ιδιώται γάρ όντες, εσοφίσθησαν, καί τά έθνη πρός πίστιν
ζωγήσαντες, τά θεία ερρητόρευον, διό καί ημείς βοώμέν σοι, ο επί γής οφθείς, καί εκ τής πλάνης
σώσας ημάς, Κύριε, δόξα σοι.

**Απόστιχα Ιδιόμελα
Ήχος β'**

Είδομεν τό φώς τό αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν Πίστιν αληθή, αδιαίρετον
Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γάρ ημάς έσωσε.

Στίχ. Καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, καί Πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοίς εγκάτοις μου.

Εν τοίς Προφήταις ανήγγειλας ημίν οδόν σωτηρίας, καί εν Αποστόλοις έλαμψε, Σωτήρ ημών, η
χάρις τού Πνεύματός σου, σύ εί Θεός πρώτος, σύ καί μετά ταύτα, καί εις τούς αιώνας, σύ εί ο
Θεός ημών.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου, καί τό Πνεύμά σου τό άγιον μή αντανέλης απ'
εμού.

Εν ταίς αυλαίς σου υμνήσω σε τόν Σωτήρα τού κόσμου, καί κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τήν
αίτητον δύναμιν, εν εσπέρα, καί πρωϊ, καί μεσημβρία, καί εν παντί καιρώ ευλογήσω σε Κύριε.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος ο αυτός

Τριάδα Ομοούσιον υμνολογήσωμεν, Πατέρα, καί Υιόν, σύν Αγίω Πνεύματι, ούτω γάρ εκήρυξαν
πάντες οι Προφήται, καί Απόστολοι μετά Μαρτύρων.

**Απολυτίκιον
Ήχος πλ. δ'**

Ευλογητός εί, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τούς αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς τό
Πνεύμα τό άγιον, καί δι' αυτών τήν οικουμένην σαηηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι. **Εκ γ'**

Καί Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετά τόν Προοιμιακόν, εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν Στιχηρά
Ιδιόμελα γ', πρός Ήχον α', δευτερούντες τό α'. Είτα ε' πρός Ήχον β', δευτερούντες πάλιν τό α'.**

Ήχος α'

Πεντηκοστήν εορτάζομεν, καί Πνεύματος επιδημίαν, καί προθεσμίαν επαγγελίας, καί ελπίδος
συμπλήρωσιν, καί τό μυστήριον όσον, Ως μέγα τε καί σεβάσμιον! Διό βοώμέν σοι, Δημιουργέ τού
παντός Κύριε, δόξα σοι. **(Δίς)**

Γλώσσαις αλλογενών, εκαινούργησας Χριστέ τούς σούς Μαθητάς, ίνα δι' αυτών σε κηρύξωσι, τόν
αθάνατον Λόγον καί Θεόν, τόν παρέχοντα ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Πάντα χορηγεί τό Πνεύμα τό άγιον, βρύει προφητείας, ιερέας τελειοί, αγραμμάτους σοφίαν
εδίδαξεν, αλιείς θεολόγους ανέδειξεν, όλον συγκροτεί τόν θεσμόν τής Εκκλησίας, Ομοούσιε καί

Ομόθρονε, τώ Πατρί καί τώ Υιώ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τό φῶς τό αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον, εύρομεν Πίστιν αληθή, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὐτή γάρ ἡμᾶς ἔσωσε. (Δίς)

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδόν σωτηρίας, καί ἐν Αποστόλοις ἔλαμψε, Σωτήρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου, σὺ εἶ Θεός πρῶτος, σὺ καί μετὰ ταῦτα, καί εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου, καί κλῖνας γόνυ προσκυνήσω σου τήν ἀήτητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρα, καί πρωΐ, καί μεσημβρία, καί ἐν παντί καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τό γόνυ ψυχῆς καί τοῦ σώματος υποκλίναντες, ἀνυμνούμέν σε τόν ἀναρχόν Πατέρα, καί τόν συνάναρχον Υἱόν, καί τό συναῖδιον καί πανάγιον Πνεύμα, τό φωτίζον καί αγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα Ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καί Υἱόν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι, οὕτω γάρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καί Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Λέοντος Δεσπότης

Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱόν ἐν τῷ Πατρί, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι, Πατήρ γάρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναῖδιον καί σύνθρονον, καί Πνεύμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρί, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐσία, μία θεότης, ἦν προσκυνούντες πάντες λέγομεν, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καί τό Πνεύμα τό Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, Ἅγιος ἀθάνατος, τό Παράκλητον Πνεύμα, τό ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν. Καί μετὰ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τό Ἀνάγνωσμα

Κεφ. ΙΑ', 16

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν. Συνάγαγέ μοι ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καί γραμματεῖς αὐτῶν, καί ἀξιοὶ αὐτοῦς εἰς τήν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καί στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καί καταβήσομαι, καί λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καί ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καί ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καί συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τήν Ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καί οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καί συνήγαγε Μωσῆς ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καί ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. Καί κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καί ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καί παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καί ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τό Πνεύμα ἐπ' αὐτοὺς, καί προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καί οὐκέτι προσέθεντο. Καί κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἐλδὰδ καί ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ, καί ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τό Πνεύμα, καί οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καί οὐκ ἦλθον εἰς τήν Σκηνὴν, καί προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καί προσδραμῶν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καί εἶπεν αὐτῷ, λέγων. Ἐλδὰδ καί Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καί ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκώς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ, εἶπε. Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καί εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς. Μὴ ζηλοῖς σὺ μοι; καί τίς δῶ ἡ πάντα τόν λαόν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τό Πνεύμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωήλ τό Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β', 23

Τάδε λέγει Κύριος. Τὰ τέκνα Σιών, χαίrete καί εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καί βρέξει ὑμῖν υετὸν πρῶϊμον καί ὄψιμον, καθὼς ἐμπροσθεν, καί πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καί ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καί ἐλαίου, καί ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καί ὁ βρούχος, καί ἡ ἐρυσίβη, καί ἡ κάμπη, καί ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἦν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς, καί φάγεσθε ἐσθιόντες, καί ἐμπλησθήσεσθε, καί αινέσετε τό ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια,

καί ου μή καταισχυρθή ο λαός μου εις τόν αιώνα. Καί επιγνώσεσθε, ότι εν μέσω του Ισραήλ εγώ ειμι, καί εγώ Κύριος ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν έτι πλην εμού, καί ου μή καταισχυρθή έτι ο λαός μου εις τόν αιώνα. Καί έσται μετά ταύτα, εκχεώ από του Πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα, καί προφητεύουσιν οι υιοί υμών, καί αι θυγατέρες υμών, καί οι πρεσβύτεροι υμών, ενύπνια ενυπνιασθήσονται, καί οι νεανίσκοι υμών Οράσεις όφονται. Καί γε επί τούς δούλους μου καί επί τās δούλας μου, εν ταίς ημέραις εκείναις, εκχεώ από του Πνεύματός μου, καί προφητεύουσι, καί δώσω τέρατα εν τώ ουρανώ άνω, καί σημεία επί τής γής κάτω, αίμα καί πύρ, καί ατμίδα καπνού. Ο ήλιος μεταστραφήσεται εις σκότος, καί η σελήνη εις αίμα, πριν ελθειν τήν ημέραν Κυρίου τήν μεγάλην, καί επιφανή, καί έσται, πάς ός άν επικαλέσεται τό όνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ιεζεκιήλ τό Ανάγνωσμα

Κεφ. ΛΣΤ', 24

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι υμάς εκ τών εθνών, καί αθροίσω υμάς εκ πασών τών γαιών, καί εισάξω υμάς εις τήν γήν υμών, καί ρανώ εφ' υμάς ύδωρ καθαρόν, καί καθαρισθήσεσθε από πασών τών ακαθαρσιών υμών, καί από πάντων τών ειδώλων υμών, καί κάθαρλώ υμάς, καί δώσω υμίν καρδίαν καινήν, καί πνεύμα καινόν δώσω υμίν, καί αφελώ τήν καρδίαν τήν λιθινήν εκ τής σαρκός υμών, καί δώσω υμίν καρδίαν σαρκινήν, καί τό πνεύμά μου δώσω εν υμίν, καί ποιήσω, ίνα εν τοίς δικαιώμασί μου πορεύσησθε, καί τα κρίματά μου φυλάξησθε, καί ποιήσητε, καί κατοικήσετε επί τής γής, ής έδωκα τοίς πατράσιν υμών, καί έσεσθέ μοι εις λαόν, καγώ έσομαι υμίν εις Θεόν.

Εις την Λιπήν, Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ήχος β'

Εν τοίς Προφήταις ανήγγειλας ημίν Οδόν σωτηρίας, καί εν Αποστόλοις έλαμψε Σωτήρ ημών, η χάρις του Πνεύματός σου, σύ εί Θεός πρώτος, σύ καί μετά ταύτα, καί εις τούς αιώνας σύ εί ο Θεός ημών.

Εν ταίς αυλαίς σου υμνήσω σε τόν Σωτήρα του κόσμου, καί κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τήν αίτητον δύναμιν, εν εσπέρα, καί πρωϊ, καί μεσημβρία, καί εν παντί καιρώ ευλογήσω σε, Κύριε.

Εν ταίς αυλαίς σου Κύριε, οι πιστοί τό γόνυ τής ψυχής καί του σώματος υποκλίναντες, ανυμνούμέν σε τόν άναρχον Πατέρα, καί τόν συνάναρχον Υιόν, καί τό συναϊδιον καί πανάγιον Πνεύμα, τό φωτίζον καί αγιάζον τās ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. δ

Ότε τό Πνεύμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένοις τοίς, Αποστόλοις, τότε οι τών Εβραίων παίδες θεωρούντες, εξίσταντο θάμβει, ήκουον γάρ αυτών φθεγγομένων, ετέραις ξέναις γλώσσαις, καθώς τό Πνεύμα εχορήγει αυτοίς, ιδιώται γάρ όντες, εσοφίσθησαν, καί τά έθνη προς πίστιν ζωγήσαντες, τά θεία ερρητόρευον, διό καί ημείς βοώμέν σοι, ο επί γής οφθείς, καί εκ τής πλάνης σώσας ημάς, Κύριε, δόξα σοι.

Εις τόν Στίχον Στιχηρά Ιδιόμελα

Ήχος πλ. β'

Αγνοούντα τά έθνη Κύριε, τήν του παναγίου Πνεύματος, εν τοίς Αποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τήν εναλλαγήν τών γλωσσών, μέθην είναι ενόμιζον, ημείς δέ στηριχθέντες υπ' αυτών, απαύστως ούτω λέγομεν, Τό Πνεύμά σου τό άγιον, μή αντανέλης αφ' ημών, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, καί Πνεύμα ευθές εγκαινίσσον εν τοίς εγκάτοις μου.

Κύριε, του αγίου Πνεύματος η επιφοίτησις, τούς Αποστόλους σου εμφορήσασα, εν ετέραις γλώσσαις λαλείν παρεσκεύασεν, όθεν τό παράδοξον, τοίς μέν απίστοις μέθη ενομιζέτο, τοίς δε πιστοίς πρόξενον σωτηρίας, ού τής ελλάμψεως καί ημάς αξίωσον, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μή απορρίψης με από του προσώπου σου, καί τό Πνεύμά σου τό άγιον μή αντανέλης απ'

εμού.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τής αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός τών αγαθών, καί ζωής χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ημίν, καί καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Γλώσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τής πυργοποιίας, γλώσσαι δέ νύν εσοφίσθησαν, δια τήν δόξαν τής θεογνωσίας, Εκεί κατεδίκασε Θεός τούς ασεβείς τώ ππαίσματι, ενταύθα εφώτισε Χριστός τούς αλιείς τώ Πνεύματι, Τότε κατειργάσθη η αφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργείται η συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ευλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τούς αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς τό Πνεύμα τό ἅγιον, καί δι' αυτών τήν οικουμένην σαηηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι. **Εκ γ'**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τήν μεθέορτον πιστοί, καί τελευταίαν εορτήν, ην εορτάσωμεν φαιδρώς, αὐτή εστί Πεντηκοστή, επαγγελίας συμπλήρωσις, καί προθεσμίας, εν ταύτη γάρ τό πύρ, τού Παρακλήτου ευθύς, κατέβη επί γῆς, ὡσπερ εν εἶδει γλωσσών, καί Μαθητάς εφώτισε, καί τούτους ουρανομύστας ανέδειξε, Τό φῶς επέστη, τού Παρακλήτου, καί τόν κόσμον, εφώτισε. **(Δίς)**

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Η τού Πνεύματος πηγή, επιδημούσα τοῖς εν γῆ, εις πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τούς Αποστόλους εδρόσιζε φωταγωγούσα, καί γέγονεν αυτοίς, νέφος δροσῶδες τό πύρ, φωτίζουσα αυτούς, καί υετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ημεῖς ελάβομεν τήν χάριν, διά πυρός τε καί ὕδατος, Τό φῶς επέστη, τού Παρακλήτου, καί τόν κόσμον εφώτισε. **(Δίς)**

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Μετά τήν Ἐγερσιν Χριστέ, τήν εκ τού τάφου, καί τήν πρὸς ὕψος ουρανοῦ, θείαν Ανάληψιν, τοῖς θεόπταις τήν δόξαν σου κατέπεμψας οικτίρμον, Πνεύμα ευθές εγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς, ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα μουσουργική, πάσιν ετρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τά απηχήματα, καί τήν οικονομίαν σου. **(Δίς)**

Τό α' Αντίφωνον τών αναβαθμών τού δ' Ἦχου.

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίῳ Πνεύματι πάσα ψυχῆ ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Τό Πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γῆ ευθεία.

Στίχ. Κύριε εισάκουσον τής προσευχῆς μου.

Τό Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον Εωθινόν Θ'

Ανάστασιν Χριστού... ου λέγομεν, αλλ' ευθύς τόν Ν'

Ἦχος β'

Δόξα... Ταίς τών αποστόλων πρεσβείαις...
Καί νύν... Ταίς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Ἦχος πλ. β'

Στίχ. ελέησόν με ο Θεός...

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τῆς αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός τών αγαθών, καί ζωῆς χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ἡμίν, καί καθάρισον ἡμάς ἀπό πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τās ψυχάς ἡμῶν.

Οι Κανόνες

Ο τού βαρέος μετά τών Ειρμών, εις η' καί ο τού δ' μετά τών Ειρμών, εις ς'. Ο Κανών, ού η ακροστιχίς.

Πεντηκοστήν εορτάζομεν.
Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος βαρύς Ο Ειρμός

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῶ σύν ἄρμασιν, ο συντριβῶν πολέμους εν υψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτώ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔργω, ως πάλαι τοίς Μαθηταίς ἐπηγγείλω, τό Παράκλητον Πνεύμα εξαποστείλας Χριστέ, ἐλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τό πάλαι προκηρυχθέν καί Προφηταίς, ἐπληρώθη, τού θείου Πνεύματος σήμερον, πάσι γάρ πιστοίς χάρις ἐκκέχυται.

Ἄτερος Κανών ιαμβικός

Ού η ακροστιχίς διά στίχων Ἡρωελεγείων

- Θειογενές Λόγε, Πνεύμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
- Ἐκ Γενέτου κόλπων ἤκας ἐπιχθονίοις
- Οἶα πυρός γλώσσησι φέρον θεότητος αἴλου.
- Σῆμα τεῆς φύτλης, καί χάριν ὑμνοπόλοις.

Ποίημα Κυρίου Ιωάννου τού Ἀρκλά

Ωδή α' Ἦχος δ' Ο Ειρμός

- Θεῖω καλυφθεῖς ο βραδύγλωσσος γνόφω.
  - Ἐρρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον
  - Ἰλύν γάρ ἐκτινάξας ὀμματος νόου,
  - Ὁρά τόν ὄντα, καί μυεῖται Πνεύματος
  - Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοίς ἄσμασιν.
-
- Ἐφη τό σεπτόν καί σεβάσμιον στόμα.
  - Νοσφισμός ὑμίν ου γενήσεται φίλοις.
  - Ἐγώ γάρ εις πατρώ ον ὑψιστον θρόνον
  - Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τού Πνεύματος,

- Λάμπαι ποθοῦσι, τήν χάριν τήν ἀφθονον
- Ὅρος βεβηκῶς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
- Γαληνόμορφον εκτελεῖ τήν καρδίαν.
- Ἔργον γάρ εκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
- Πνοή βιαία, καί πυρός γλωπτήμασι,
- Νείμας τό Πνεῦμα Χριστός, ως υπέσχετο.

Καταβασίαι Ἦχος βαρύς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῶ σύν ἄρμασιν, ο συντρίβων πολέμους εν υψηλῷ βραχίονι, ἀσωμεν αὐτώ, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος δ'

- Θεῖω καλυφθεῖς ο βραδύγλωσσος γνόφω.
- Ἐρρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον
- Ἰλύν γάρ εκτινάξας ὀμματος νόου,
- Ορά τόν ὄντα, καί μυεῖται Πνεύματος
- Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τήν εξ ὑψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἄν ενδύσησθε ἔφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, ἐγώ δέ ως ἐμέ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τό ἐμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ὧ στερεωθήσεσθε.

Η τού θεῖου Πνεύματος επιδημήσασα δύναμις, τήν μερισθείσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ομονοησάντων, εις μίαν αρμονίαν θεῖως συνήψε, γνώσιν συνετίζουσα πιστούς τῆς Τριάδος, εν ἡ ἑστερωθήμεν.

Ειρμός ἄλλος

- Ἐρρηξε γασρός ητεκνωμένης πέδας,
- Ὑβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
- Μόνη προσευχή τῆς Προφήτιδος πάλαι
- Ἄνης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
- Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.
- Ἀληπτός εστιν η θεαρχικωτάτη.
- Ρήτρας γάρ ἐξέφηνε τούς αγραμμάτους,
- Ἄλις σοφιστάς συστομίζοντας λόγω,
- Καί τῆς βαθείας νυκτός εξαιρουμένους,
- Λαούς απείρους, αστραπή τού Πνεύματος.
- Ην εκπορευτόν εξ αγεννήτου φάους,
- Τό πανσθενουργόφωτον ἀφθιτον σέλας,
- Ού τήν δι' Υἱού πατρικῆς εξουσίας,
- Νύν εμφανίζει συμφυή φρυκτωρίαν,
- Πυρῶδες ἦχος εν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι Ἦχος βαρύς

Τήν εξ ὑψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἄν ενδύσησθε ἔφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, ἐγώ δέ ως ἐμέ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τό ἐμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ὧ στερεωθήσεσθε.

Ἦχος δ'

- Ἐρρηξε γασρός ητεκνωμένης πέδας,
- Ὑβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
- Μόνη προσευχή τῆς Προφήτιδος πάλαι

- Άνης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
- Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθέν

Οἱ τοῦ Σωτήρος ερασταὶ χαράς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατήλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαοὺς, γλώσσαι γὰρ διεσπάρησαν, Ὁρῶμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μάλλον ἐδρόσισαν. **(Δίς)**

Ὡδή δ' Ὁ Εἰρμός

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα, τὴν σὴν εἰ σακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σώσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς, πρῶ ἢν τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αυτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος

- Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
  - Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναίτιου.
  - Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
  - Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
  - Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.
- Λουτρόν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
  - Λόγω κεραννύς συντεθειμένη φύσει,
  - Ὁμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
  - Νενυγμένης σου πλευράς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
  - Ἐπισφραγίζων τὴν ζέσει τοῦ Πνεύματος.
- Κάμπτει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
  - Γόνω τε Πατὴρ, Πατρί συμφυεστάτῳ.
  - Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,
  - Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν.
  - Ἐλάμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.
- Τελείσθε πάντες τὴν θεαρχικωτάτην,
  - Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας.
  - Ὑπερφυῶς τελεί γὰρ ὡς εὐεργέτης,
  - Καὶ πυρσολαμπεὶ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
  - Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασία
Ἦχος βαρὺς

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα, τὴν σὴν εἰ σακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σώσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Ἦχος δ'

- Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
- Λόγος προελθὼν, Πατὴρ ἐξ ἀναίτιου.
- Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
- Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
- Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τών Προφητών, καί κυηθέν επί τής γής πνεύμα σωτηρίας, αποστολικάς καρδίας κτίζει καθαράς, καί εν τοίς πιστοίς ευθές εγκαινίζεται, φώς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Η επιφοιτήσασα ισχύς σήμερον, αὐτή Πνεύμα αγαθόν, Πνεύμα σοφίας Θεού, Πνεύμα εκ Πατρός εκπορευτόν, καί δι' Υιού πιστοίς ημίν πεφηνός, μεταδοτικόν, εν οίς κατοικίζεται φύσει, τής εν ή κατοπτεύεται αγιότητος.

Ειρμός άλλος

- Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων,
  - Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
  - Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας,
  - Νύν εκ Σιών γάρ εξελήλυθε νόμος,
  - Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
-
- Καθώς περ ευδόκησεν αυτεξουσίως,
  - Αδέσποτον κάτεισι Πνεύμα πατρόθεν,
  - Σοφίζον εν γλώσσησι τούς Αποστόλους,
  - Επισφραγίζον τόν φερέσβιον Λόγον,
  - Πατροσθενές ξύμμορφον, όν Σωτήρ έφη.
-
- Ιήτο τās φρένας μέν εξ αμαρτίας,
  - Χ' αυτώ κατεσκεύαζε τών Αποστόλων,
  - Θεός Λόγος πάνταρχος, άχραντον δόμον.
  - Ομοσθενούς δέ καί συνουσιουμένου,
  - Νύν εγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι Ήχος βαρύς

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τών Προφητών, καί κυηθέν επί τής γής πνεύμα σωτηρίας, αποστολικάς καρδίας κτίζει καθαράς, καί εν τοίς πιστοίς ευθές εγκαινίζεται, φώς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Ήχος δ'

- Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων,
- Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
- Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας,
- Νύν εκ Σιών γάρ εξελήλυθε νόμος,
- Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιοτικών μελημάτων, συμπλόις ποντούμενος αμαρτίας, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθού ανάγαγε.

Εκ τού Πνεύματός σου, σάρκα επί πάσαν, ως είπας, πλουσίως εξέχεας, καί επληρώθη τής σής η σύμπασα γνώσεως Κύριε, ότι εκ Πατρός Υιός αρρεύστως έφυς, καί τό Πνεύμα αμερίστως πρόεισιν.

Ειρμός άλλος

- Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
- Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
- Ίν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου,
- Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
- Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

- Ιμερτόν ημίν ευθές εν τοίς εγκάτοις,
- Αιωνίως έξουσι Πνεύμα καινίσαις,
- Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
- Ύλης απεχθούς καυστικών μολυσμάτων,
- Ρύπου τε φρενών ρυπτικόν Παντοκράτορ.

- Ορεκτόν αξίωμα τοίς Αποστόλοις,
- Σιωνίταις μίμνουσι σήν παρουσίαν,
- Γνώρισμα Πνεύμα πατρογεννήτου Λόγου,
- Λέσχην απηγή τών εθνών ποππυσμάτων,
- Ωκιστα δεικνύς, πυρπνώως καθιδρύεις.

Καταβασίαι Ήχος βαρύς

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιοτικών μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθού ανάγαγε.

Ήχος δ'

- Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
- Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
- Ίν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου,
- Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
- Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Ότε καταβάς τάς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν έθνη ο Ύψιστος, ότε τού πυρός τάς γλώσσας διένειμεν, εις ενότητα πάντας εκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεύμα.

Ο Οίκος

Ταχείαν καί σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοίς δούλοις σου, Ιησού, εν τώ ακηδιάσαι τά πνεύματα ημών, μή χωρίζου τών ψυχών ημών εν θλίψεσι, μή μακρύνου τών φρενών ημών εν περιστάσεσιν, αλλά αεί ημάς πρόφθασον, Εγγισον ημίν, έγγισον ο πανταχού, ως περ καί τοίς Αποστόλοις σου πάντοτε συνής, ούτω καί τοίς σέ ποθούσιν ένωσον σαυτόν οικτίρμον, ίνα συνημμένοι σοι υμνώμεν, καί δοξολογώμεν τό πανάγιόν σου Πνεύμα.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Κυριακή ογδόη από τού Πάσχα, τήν αγίαν Πεντηκοστήν εορτάζομεν.

Στίχοι

- Πνοή βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
- Χριστός το θεϊόν Πνεύμα τοίς Αποστόλοις.
- Εκκέχεται μεγάλω ενί ήματι Πνεύμ' αλιεύσι.

Ταίς τών αγίων Αποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοι Παίδες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον, διά τής υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ρητορευόντων τά θεία μεγαλεία τών Αποστόλων, τού Πνεύματος η ενέργεια, ενομίζετο μέθη τοίς απιστούσι, δι' ής Τριάς γνωρίζεται, εις Θεός τών Πατέρων ημών.

Τήν αδιαίρετον φύσιν ορθοδόξως θεολογούην μεν, Θεόν Πατέρα τόν άναρχον, τής αυτής εξουσίας Λόγον καί Πνεύμα, Ευλογητός εί, κράζοντες, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ειρμός άλλος

- Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος,
- Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας.

- Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις,
- Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
- Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εί.
- Φωνήν προφητόφθεγκτον ηγνοηκότες,
- Έφασκον οινότευκτον άφρονες μέθην.
- Ρήσεις ξενηκούσθησαν ως Αποστόλων.
- Οι ευσεβείς δέ, σοί βοώμεν ενθέως.
- Νευργέ τού σύμπαντος, ευλογητός εί.
- Θεσπιν κατεβρόντησεν ο βλέπων όπα,
- Ένθους Ιωήλ τού θεαρχικωτάτου
- Οίς εκχεώ, φήσαντος οία περ Λόγου,
- Τού Πνεύματός μου, συμβοήσουσι. Φύσις,
- Η τρισσοφεγγόφωτος, ευλογητός εί.
- Τριπτή μέν ευμοίρησεν ωρών τήν χάριν,
- Όπως υπεμφήνειε τρεις υποστάσεις,
- Σέβειν εν απλότητι τής εξουσίας,
- Αλλ' εν μία νύν ημερών τή Κυρία,
- Υίος Πατήρ, καί Πνεύμα, ευλογητός εί.

Καταβασίαι Έχος βαρύς

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοι Παίδες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον, διά τής υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Έχος δ'

- Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος,
- Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας.
- Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις,
- Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
- Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Άφλεκτος πυρί εν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν ενώρισε, τώ βραδυγλώσσω καί δυσήχω Μωσεί καί Παίδασ ζήλος Θεού, τρεις αναλώτους τώ πυρί υμνωδούς έδειξε, Πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ζωτικλής εξ ύψους βιαίας φερομένης, ηχητικώς τού Πνεύματος τού παναγίου, αλιέυσι πνοής, πυρίνων είδει γλωσσών, τά μεγαλεία τού Θεού ερρητορεύοντο, Πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Οι μή θιγομένω προβαίνοντες εν όρει, μή πεφρικότες πύρ δειματούν, δεύτε καί στώμεν εν τώ όρει Σιών, εν πόλει ζώντος Θεού, πνευματοφόροις Μαθηταίς νύν συγχορεύοντες, Πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος

- Λύει τά δεσμά καί δροσίζει τήν φλόγα,
- Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος,
- Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον,
- Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην,
- Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.
- Μνήμην ο Χριστός τών βροτοσσών επών,

- Απατρακουσθείς τοίς Αποστόλοις έφη,
- Τό Πνεύμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτω θέα,
- Εφίζον, ευλογητόν οικειουμένη,
- Ηλλοτριωμένη δέ μέλπει σε κτίσις.
- Σωτηριωδώς, αυτοδεσπότης ιόν,
- Φώς αυτολαμπές, καί παρεκτικόν φάους,
- Υπάρχον, ήκες εμφορούν Αποστόλοις,
- Τιμήν ως άημα, τοίς σοίς οικείταις,
- Λελιπαρημένον δέ Πνεύμα προσνέμοις.
- Ή σε Προφητών πνευματέμφορον στόμα,
- Σήν σωματωδώς, ώ μέδων, ενδημίαν,
- Καί Πνεύμα κόλπων πατρικών προηγμένον,
- Ακτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,
- Ιείς ενανθρωπήσεως πιστοίς σέβας.

Καταβασία Ήχος βαρύς

Άφλεκτος πυρί εν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν ενώρισε, τώ βραδυγλώσσω καί δυσήχω Μωσει καί Παίδας ζήλος Θεού, τρεις αναλώτους τώ πυρί υμνωδούς έδειξε, Πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ήχος δ'

- Λύει τά δεσμά καί δροσίζει τήν φλόγα,
- Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος,
- Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον,
- Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην,
- Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Μή τής φθοράς διαπείρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτερ απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τού αστέκτου, χωρίον τού απείρου πλαστουργού σου, σε μεγαλύνομεν. (Δίς)

Επιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου άρματος, ο ζηλωτής καί πυρίπνους χαίρων οχούμενος, τήν νύν εκλάμψασαν επιπνιαν εδήλου, εξ ύψους Αποστόλοις, υφ' ής καταλαμφθέντες, τήν Τριάδα πάσιν ενώρισαν.

Νόμου τών φύσεων δίχα ξένον ηκούετο, τών Μαθητών τής μιάς γάρ φωνής απηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ενηχούντο, λαοί, φυλαί καί γλώσσαι, τά θεία μεγαλεία, τής Τριάδος γνώσιν μουύμενοι.

Ειρμός άλλος

- Χαίρος Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
- Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα,
- Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
- Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον
- Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν. (Δίς)
- Ύδειν έοικε τήν φυσίζων Κόρην.
- Μόνη γάρ εν δίνησι κεκρύφει Λόγον
- Νοσούσαν αλθένοντα τήν βροτών φύσιν.
- Ος δεξιούς κλισμοίσι νύν ιδρυμένος
- Πατρός, πέπομφε τήν χάριν τού Πνεύματος.

- Όσοις έπνευσεν η θεόρρυτος χάρις,
- Λάμποντες, αστράπτοντες, ηλλοιωμένοι,
- Οθνεϊαν αλλοίωσιν ευπρεπεστάτην
- Ισοσθενούσαν τήν άτμητον ειδοτες,
- Σοφήν τρίφεγγον ουσϊαν δοξάζομεν.

Καταβασϊαι
Ήχος βαρύς

Μή τής φθοράς διαπείρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μητέρα απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον του αστέκτου, χωρίον του απείρου πλαστουργού σου, σε μεγαλύνομεν.

Ήχος δ'

- Χαίρος Άνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
- Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα,
- Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
- Ιλιγγία δέ νούς άπας σου τόν τόκον
- Νοεϊν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Εξαποστειλάριον Ήχος γ'
Ο ουρανόν τοίς άστροίς

Τό πανάγιον Πνεύμα, τό προϊόν εκ του Πατρός, καί δι' Υιοή ενδημήσαν, τοίς αγραμματοίς Μαθηταίς, τούς σέ Θεόν επιγνόντας, σώσον, αγίασον πάντας. (Δίς)

Έτερον Ήχος ο αυτός

Φώς ο Πατήρ, φώς ο Λόγος, φώς καί τό άγιον Πνεύμα, όπερ εν γλώσσαις πυρίναις, τοίς Αποστόλοις επέμφθη, καί δι' αυτού πάς ο κόσμος φωταγωγείται, Τριάδα σέβειν αγίαν. (Άπαξ)

Εις τούς Α ί ν ο υ ς

Ιστώμεν Στίχους ζ', καί ψάλλομεν τά παρόντα Στιχηρά Ιδιόμελα δευτερούντες αυτά.

Ήχος δ'

Παράδοξα σήμερον ειδον τά έθνη πάντα εν πόλει Δαυϊδ, ότε τό Πνεύμα κατήλθε τό άγιον εν πυρίναις γλώσσαις, καθώς ο θεηγόρος Λουκάς απεφθέγγετο, Φησί γάρ, Συνηγμένων τών Μαθητών του Χριστου, εγένετο ήχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοής, καί επλήρωσε τόν οίκον, ου ήσαν καθήμενοι, καί πάντες ήρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ρήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τής αγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεύμα τό άγιον, ήν μέν αεί, καί έστι καί έσται, ουτε αρξάμενον, ουτε παυσόμενον, αλλ' αεί Πατρί καί Υιώ συντεταγμένον, καί συναριθμούμενον, ζωή, καί ζωοποιούν, φώς, καί φωτός χορηγόν, αυτάγαθον, καί πηγή αγαθότητος, δι' ου Πατήρ γνωρίζεται, καί Υιός δοξάζεται, καί παρά πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τής αγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεύμα τό άγιον, φώς, καί ζωή, καί ζωσα πηγή νοερά, Πνεύμα σοφίας, Πνεύμα συνέσεως, αγαθόν, ευθές, νοερόν, ηγεμονεύον καθαίρον τά πταισματα, Θεός καί θεοποιούν, πύρ, εκ πυρός προϊόν, λαλούν, ενεργούν, διαιρούν τά χαρίσματα, δι' ου Προφήται άπαντες, καί Θεού Αποστολοι, μετά Μαρτύρων εστέφθησαν, Ξένον άκουσμα, ξένον θέαμα, πύρ διαιρούμενον εις νομάς χαρισμάτων. (Δίς)

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τής αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός τών αγαθών, καί ζωής χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ημίν, καί καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Αντίφωνον Α'

Ήχος β

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

- Ταίς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Στίχ. Ημέρα τῆ ημέρα ερεύγεται ρήμα καί νύξ νυκτί αναγγέλλει γνώσιν.

- Ταίς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ουκ εισί λαλιαί ουδέ λόγοι ὧν ουχί ἀκούονται αἱ φωναί αὐτῶν.

- Ταίς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

- Ταίς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

- Ταίς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Αντίφωνον Β'

Ήχος ο αὐτός

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ημέρα θλίψεως, υπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. Μνησθεί ἡ πάσης θυσίας σου, καί τό ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα... Καί νύν...

Ὁ μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Αντίφωνον Γ'

Ήχος πλ. δ'

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καί ἐπί τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

- Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ημῶν, ὁ πανσόφους τοὺς αἰεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό ἅγιον, καί δι' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

- Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ημῶν...

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπί τήν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

- Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ημῶν...

Στίχ. Ζωῆν ἠτήσατό σε, καί ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

- Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ημῶν...

Εισοδικόν

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καί ψαλούμεν τὰς δυναστείας σου, Σώσον ημάς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Τό Απολυτίκιον

Ήχος πλ. δ'

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ημῶν, ὁ πανσόφους τοὺς αἰεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό ἅγιον, καί δι' αὐτῶν τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον

Ήχος πλ. δ'

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος, ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεῦμα.

Αντί δέ τοῦ Τρισαγίου

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...

Προκείμενον τού Αποστόλου
Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πράξις

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς...

Ἀλληλούϊα Ἦχος α'

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοί ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Τῆ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆ μεγάλης τῆς Ἑορτῆς...

Κοινωνικόν

Τό Πνεύμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

[p82top](#)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

(Σημαίνει ταχύτερον διά τήν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν)

Μετά τόν Προοιμιακόν ψαλμόν, Συναπτή μεγάλη ὑπό τοῦ Διακόνου, εἰ ἐστίν, εἶδε μή, ὑπό τοῦ Ἱερέως.

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δείου) τοῦ τιμίῳ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τήν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τῶν κλινόντων τάς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου, καί τά γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρός τελείωσιν εὐαρεστήσεως, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλοῦσια τά ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ δεχθῆναι τήν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τῶν χρηζόντων τῆς πάρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ ση χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς καί ἀλλήλους καί

πάσαν την ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως

Ὅτι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰσθῶμεν Στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τό Πνεῦμα κατήλθε τό Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκάς ἀπεφθέγγετο. Φησί γάρ, Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τόν οἶκον, οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθεγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ, καὶ ζωοποιούν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, δι' οὐ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεύον, καθάρων τὰ ππαίσματα, Θεός, καὶ θεοποιούν, πύρ, ἐκ πυρός προῖόν, λαλούν, ενεργούν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα, δι' οὐ Προφήται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν, Ξένον ἀκουσμα, ξένον θέαμα, πύρ διαιρούμενον, εἰς νομάς χαρισμάτων. (Δίς)

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σώσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱερεὺς Σοφία Ὀρθοί !

Χόρος Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανόυ, ἁγίου, μάρκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πάσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσαῖς, Υἱέ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδοῦς, Διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Διάκονος Ἐσπέρας Προκείμενον!

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

- Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. β'. καὶ εἶπα. Νῦν ἠρξάμην, αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ υψίστου.

- Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

- Τίς Θεὸς μέγας...

Ὁ Διάκονος

Ἐτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπτῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἀχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκαταληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τόν

ουρανόν, καί τήν γήν, καί τήν θάλασσαν, καί πάντα τά δημιουργηθέντα εν αυτοίς, ο πρό τού αιτεισθαι τοίς πάσι τάς αιτήσεις παρέχων. Σου δεόμεθα, καί σέ παρακαλούμεν, Δέσποτα φιλόανθρωπε, τόν Πατέρα τού Κυρίου, καί Θεού, καί Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, τού δι' ημάς τούς ανθρώπους, καί διά τήν ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντος εκ τών ουρανών, καί σαρκωθέντος εκ Πνεύματος αγίου καί Μαρίας τής αειπαρθένου, καί ενδόξου, Θεοτόκου. ός πρότερον μέν λόγοις διδάσκων, ύστερον δέ καί έργοις υποδεικνύς, ηνίκα τό σωτήριο υφίστατο πάθος, παρέσχεν ημίν υπογραμμόν τοίς ταπεινοίς, καί αμαρτωλοίς, καί αναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, εν αυχένος καί γονάτων κλίσεισιν, υπέρ τών ιδίων αμαρτημάτων, καί τών τού λαού αγνοημάτων. Αυτός ούν, πολυέλεε καί φιλόανθρωπε, επάκουσον ημών, εν ή άν ημέρα επικαλεσώμεθά σε εξαιρέτως δέ, εν τή ημέρα ταύτη τής Πεντηκοστής, εν ή, μετά τό αναληφθήναι τόν Κύριον ημών, Ιησούν Χριστόν εις τούς ουρανούς, καί καθεσθήναι εν δεξιά σου τού Θεού καί Πατρός, κατέπεμψε τό άγιον Πνεύμα επί τούς αγίους αυτού μαθητάς καί Αποστόλους, ο καί εκάθισεν εφ' ένα έκαστον αυτών καί επλήσθησαν άπαντες τής ακενώτου χάριτος αυτού, καί ελάλησαν ετέραις γλώσσαις τά μεγαλεία σου, καί προεφήτευσαν. Νύν ούν δεομένων επάκουσον ημών, καί μνήσθητι ημών τών ταπεινών, καί κατακρίτων, καί επιστρέψον τήν αιχμαλωσίαν τών ψυχών ημών, τήν οικείαν συμπάθειαν έχων υπέρ ημών πρεσβεύουσαν. Δέξαι ημάς προσπίπτοντάς σοι, καί βοώντας τό, Ημάρτομεν. Επί σέ επερρίφημεν εκ μήτρας, από γαστρού μητρούς ημών, Θεός ημών σύ εί, αλλ' ότι εξέλιπον εν ματαιότητι αι ημέραι ημών, γεγυμνώμεθα τής σής βοηθείας, εστερήμεθα από πάσης απολογίας. Αλλά θαρρούντες τοίς οικτιρμοίς σου, κράζομεν. Αμαρτίας νεότητος ημών, καί αγνοίας μή μνησθής, καί εκ τών κρυφίων ημών καθάρισον ημάς. Μή απορρίψης ημάς εις καιρόν γήρωσ, εν τώ εκλείπειν τήν ισχύν ημών, μή εγκαταλίπης ημάς, πρίν ημάς εις τήν γήν αποστρέψαι, αξίωσον πρός σέ επιστρέψαι, καί πρόσχες ημίν εν ευμενεία καί χάριτι. Επιμέτρησον τάς ανομίας ημών τοίς οικτιρμοίς σου, αντίθες τήν άβυσσον τών οικτιρμών σου, τώ πλήθει τών πλημμελημάτων ημών. Επίβλεψον εξ ύψους αγίου σου, Κύριε, επί τόν λαόν σου τόν περιστώτα, καί απεκδεχόμενον τό παρά σου πλούσιον έλεος, επίσκεψαι ημάς έν τή χρηστότητί σου, ρύσαι ημάς εκ τής καταδυναστείας τού Διαβόλου, ασφάλισαι τήν ζωήν ημών τοίς αγίοις καί ιεροίς νόμοις σου, Αγγέλω πιστώ φύλακι παρακατάθου τόν λαόν σου, πάντας ημάς συνάγαγε εις τήν Βασιλείαν σου, δός συγγνώμην τοίς ελπίζουσιν επί σέ, άφες αυτοίς καί υμίν τά αμαρτήματα, καθάρισον ημάς τή ενεργεία τού αγίου σου Πνεύματος, διάλυσον τάς καθημών μηχανάς τού εχθρού.

Επισυνάπτει καί ταύτην τήν Ευχήν

Ευλογητός εί, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ο φωτίσας τήν ημέραν τώ φωτί τώ ηλιακώ, καί τήν νύκτα φαιδύνας ταίς αυγαίς τού πυρός, ο τό μήκος τής ημέρας διελθειν ημάς καταξιώσας, καί προσεγγίσαι ταίς αρχαίς τής νυκτός, επάκουσον τής δεήσεως ημών, καί παντός τού λαού σου, καί πάσιν ημίν συγχωρήσας τά εκούσια καί τά ακούσια αμαρτήματα, πρόσδεξαι τάς εσπερινάς ημών ικεσίας, καί κατάπεμψον τό πλήθος τού ελέους σου καί τών οικτιρμών σου επί τήν κληρονομίαν σου. Τείχισον ημάς αγίοις Αγγέλοις σου όπλισον ημάς όπλοις δικαιοσύνης σου, περιχαράκωσον ημάς τή αληθεία σου, φρούρησον ημάς τή δυνάμει σου, ρύσαι ημάς εκ πάσης περιστάσεως, καί πάσης επιβουλής τού αντικειμένου. Παράσχου δέ ήμίν καί τήν παρούσαν εσπέραν, σύν τή επερχομένη νυκτί, τελείαν, αγίαν, ειρηνικην, αναμάρτητον, ασκανδάλιστον, αφάνταστον, καί πάσας τάς ημέρας τής ζωής ημών πρεσβείαις τής αγίας Θεοτόκου, καί πάντων τών Αγίων τών απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων.

Ο Διάκονος

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, ανάστησον καί διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς εκφώνως

Σόν γάρ εστι τό ελεείν καί σώζειν ημάς, ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρι και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.

- Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεΐνου). Ἐτι δεόμεθα υπέρ των ἀδελφῶν ημών, των ιερῶν, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχῶν, και πάσης τῆς εν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων των ευσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, των ἐνοριῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν και ἀφειρωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και ἀδελφῶν ημῶν, των ἐνθάδε ευσεβῶς, κειμένων, και ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τῷ ἁγίῳ και πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαοῦ, του ἀπεκδεχομένου το παρὰ Σου μέγα και πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεύς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αἰεὶ και εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος

Ἐτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεύς ἐπεύχεται

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ημῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρηνὴν δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομῶσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἴδια διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ωτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῆ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομή, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σέ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σέ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηγασθήμεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ διδάξόν με πῶς δεῖ, καὶ υπέρ ὧν χρῆ προσεύχεσθαι. Σὺ γάρ εἰ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον, ἰδοὺ γάρ φόβῳ παρίσταμαι σοι, εἰς τὸ πέλαιος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πάσαν ρηματὶ τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδοῖς τῶν χεῖμαζομένων λιμῆν, καὶ γνῶρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι Πνεῦμα σοφίας σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῆ ἀφροσύνη μου ἐμοῖς ἐπιδωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς σκίασον ἔργοις καὶ Πνεῦμα εὐθέως ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶς τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας, καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατάσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γάρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς, διὸ καγὼ ὁ ἀμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. Ὅσα ἡξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός, ὅτι σὺ εἰ ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἰ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ημῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμππουσι πρὸς σέ γόνυ, ἐπικαμππόμενος φιλευσπλαγχνῶς, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ημῶν. Δός δὲ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου, ἁγίασον αὐτοὺς τῆ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου, σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν, οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεόν τὰς εαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πάσιν

ημίν χείρα βοηθείας, πρόσδεξαι τήν ευχήν πάντων, ως θυμίαμα δεκτόν, αναλαμβανόμενον ενώπιον τής σής υπεραγάθου βασιλείας.

Επισυνάπτει καί ταύτην

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς καί από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινήν, τās τών χειρών ημών επάρσεις. Καταξίωσον δέ ημάς καί τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, καί λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής καί δειλίας, τής εκ τού Διαβόλου ημίν προσγινομένης. Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, καί τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν, τής εν τή φοβερά καί δικαία σου κρίσει εξετάσεως. Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τās σάρκας ημών, καί νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα, καί εν τή καθύπνον ησυχία, εμφαιδρυνώμεθα τή θεωρία τών κριμάτων σου. Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, καί επιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δέ ημάς έν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, καί προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου.

Ο Διάκονος

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, ανάστησον, καί διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς εκφώνως

Ευδοκία, καί χάριτι τού μονογενοῦς σου Υιού, μεθού ευλογητός εί, σύν τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Καταξίωσον, Κύριε, εν τή εσπέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισον με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος

Έτι καί έτι, κλίναντες τά γόνατα, τού Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Ιερεύς τήν Ευχήν

Η αενάως βρύουσα ζωτική καί φωτιστική πηγή, η συναΐδιος τού Πατρός δημιουργική δύναμις, ο πάσαν τήν οικονομίαν, διά τήν τών βροτών σωτηρίαν, υπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ο Θεός ημών. Ο θανάτου δεσμούς αλύτους, καί κλείθρα Άδου διαρρήξας, πονηρών δέ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας, ο προσαγαγών σεαυτόν άμωμον υπέρ ημών ιερείον, τό σώμα δούς τό άχραντον εις θυσίαν, τό πάσης αμαρτίας ψαυστόν τε καί άβατον, καί διά τής φρικτής ταύτης, καί ανεκδιηγήτου ιερουργίας, ζωήν ημίν αιώνιον χαρισάμενος, ο εις Άδου καταβάς, καί μοχλούς αιωνίους συντρίψας, καί τοίς κάτω καθημένοις άνοδον υποδείξας, τόν δέ αρχέκακον καί βύθιον δράκοντα, θεοσόφω δελεάσματι αγκιστρεύσας, καί σειραίς ζόφου δεσμεύσας εν ταρτάρω, καί πυρί ασβέστω, καί σκότω εξωτέρω, διά τής απειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ισχύος, η μεγαλώνυμος σοφία τού Πατρός, ο τοίς επηρεαζόμενοις μέγας επίκουρος φανείς, καί φωτίσας τούς εν σκότει, καί σκιά θανάτου καθημένους. Σύ, δόξης αενάου Κύριε, καί Πατρός υψίστου Υιέ αγαπητέ, αΐδιον φώς, εξ αΐδιου φωτός, Ήλιε δικαιοσύνης, επάκουσον ημών δεομένων σου, καί ανάπασσον τās ψυχάς τών δούλων σου, τών προκεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών, καί τών λοιπών συγγενών κατά σάρκα, καί πάντων τών οικείων τής πίστεως, περι ών καί τήν μνήμην ποιούμεθα νύν, ότι εν σοί πάντων τό κράτος, καί εν τή χειρί σου κατέχεις πάντα τά πέρατα τής γής. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεέ Πατέρων, καί Κύριε τού ελέους, γένους θνητού τε καί αθανάτου, καί πάσης φύσεως ανθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καί πάλιν λυομένης, ζωής τε καί τελευτής, τής ενταύθα διαγωγής, καί τής εκείθεν μεταστάσεως, ο χρόνους μετρών τοίς ζώσι, καί καιρούς θανάτου ιστών, κατάγων εις Άδου καί ανάγων, δεσμεύων εν ασθενεία, καί απολύων εν δυναστεία, ο τά παρόντα χρησίμως οικονομών, καί τά μέλλοντα λυσιτελώς διοικών, ο τούς θανάτου κέντρω πληγέντας, αναστάσεως ελπίσι ζωογονών. Αυτός Δέσποτα τών απάντων, ο

Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής, και τών εν θαλάσση μακράν, ο και εν ταύτη τή εσχάτη, και μεγάλη και σωτηριώ ημέρα τής Πεντηκοστής, τό μυστήριον τής αγίας, και Ομοουσίου, και συναϊδίου, και αδιαιρέτου, και ασυγγχτού Τριάδος υποδείξας ημίν, και τήν επιφώτισιν και παρουσίαν τού αγίου και ζωοποιού σου Πνεύματος, εν είδει πυρίνων γλωσσών, επί τούς αγίους σου Αποστόλους εκχέας, και ευαγγελιστάς αυτούς θέμενος τής ευσεβούς ημών πίστεως, και Ομολογητάς και κήρυκας τής αληθούς αναδείξας θεολογίας, ο και εν αυτή τή παντελείω Εορτή και σωτηριώδει, ιλασμούς ικεσίους, υπέρ τών κατεχομένων εν Άδη, καταξιώσας δέχασθαι, μεγάλας τε παρέχων ημίν ελπίδας, άνεσιν τοίς κατοιχομένοις τών κατεχόντων αυτούς ανιαρών, και παραψυχήν παρά σου καταπέμπεσθαι. Επάκουσον ημών τών ταπεινών, οικτρών δεομένων σου, και ανάπαυσον τάς και ψυχάς τών δούλων σου τών προκεκοιμημένων, έν τόπω φωτεινώ, εν τόπω χλοερώ, εν τόπω αναψύξεως, ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη, και στεναγμός, και κατάταξον τά πνεύματα αυτών εν σκηναίς Δικαίων, και ειρήνης και άνέσεως αξίωσον αυτούς, ότι ουχ οι νεκροί ανέσουςί σε, Κύριε, ουδέ οι εν Άδη εξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, αλλ' ημείς οι ζώντες ευλογούμεν σε και ικετεύομεν, και τάς ιλαστηρίους ευχάς και θυσίας προσάγομέν σοι υπέρ τών ψυχών αυτών.

Επισυνάπτει και ταύτην τήν Ευχήν

Ο Θεός ο μέγας και αιώνιος, ο άγιος και φιλόανθρωπος, ο καταξιώσας ημάς και εν ταύτη τή ώρα στήναι ενώπιον τής απροσίτου σου δόξης, εις ύμνον και αίον τών θαυμασίων σου, ιλάσθητι ημίν τοίς αναξίοις δούλοις σου, και παράσχου χάριν, τού μετά συντετριμμένης καρδιάς αμετεωρίστως προσενεγκείν σοι τήν τρισάγιον δοξολογίαν, και τήν ευχαριστίαν τών μεγάλων σου δωρεών, ών εποίησας και ποιείς πάντοτε εις ημάς. Μνήσθητι, Κύριε, τής ασθeneίας ημών, και μή συναπολέσης ημάς ταίς ανομίαις ημών, αλλά ποιήσον μέγα έλεος μετά τής ταπεινώσεως ημών, ίνα, τό τής αμαρτίας σκότος διαφυγόντες, εν ημέρα δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, και ενδυσάμενοι τά όπλα τού φωτός, ανεπιβουλεύτως διατελέσωμεν από πάσης επηρείας τού πονηρού, και μετά παρρησίας δοξάσωμεν επί πάσι, σέ τόν μόνον αληθινόν και φιλόανθρωπον Θεόν. Σόν γάρ ως αληθώς, και μέγα όντως μυστήριον, Δέσποτα τών απάντων και ποιητά, ή τε πρόσκαιρος λύσις τών σών κτισμάτων, και η μετά ταύτα συνάφεια, και ανάπαυσις η εις αιώνας. Σοί χάριν επί πάσιν Ομολογούμεν, επί ταίς εισόδοις ημών ταίς εις τόν κόσμον τούτον, και ταίς εξόδοις, αι τάς ελπίδας ημών τής αναστάσεως, και τής ακηράτου ζωής, διά τής σής απευδούς επαγγελίας προμνηστεύονται, ής απολαύσαιμεν εν τή δευτέρα μελλούση παρουσία σου. Σύ γάρ εί και τής αναστάσεως ημών αρχηγός, και τών βεβιωμένων αδέκαστος, και φιλόανθρωπος κριτής, και τής μισθαποδοσίας Δεσπότης και Κύριος, ο και κοινωνήσας ημίν παραπλησίως σαρκός και αίματος, διά συγκατάβασιν άκραν, και τών ημετέρων αδιαβλήτων παθών, εν τώ εκουσίως εις πείραν καταστήναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οικτιρμών, και εν ώ πέπονθας πειρασθείς αυτός, τοίς πειραζόμενοις ημίν γενόμενος αυτεπάγγελτος βοηθός, διό και συνήγαγες ημάς εις τήν σήν απάθειαν. Δέξαι ούν, Δέσποτα, δεήσεις και ικεσίας ημετέρας, και ανάπαυσον πάντας τούς πατέρας εκάστου, και μητέρας, και αδελφούς, και αδελφάς και τέκνα, και εί τι άλλο Ομογενές και ομόφυλον, και πάσας τάς προαναπαυσάμενας ψυχάς επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου, και κατάταξον τά πνεύματα αυτών και τά ονόματα εν βίβλω ζωής, εν κόλποις Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, εν χώρα ζώντων, εις βασιλείαν ουρανών, εν Παραδείσω τρυφής, διά τών φωτεινών Αγγέλων σου εισάγων άπαντας εις τάς αγίας σου μονάς, συνέγειρον και τά σώματα ημών εν ημέρα, ή ώρισας, κατά τάς αγίας σου και απευδείς επαγγελίας, ουκ έστιν ούν, Κύριε, τοίς δούλοις σου θάνατος, εκδημούντων ημών από τού σώματος, και προς σέ τόν Θεόν ενδημούντων, αλλά μετάστασις από τών λυπηροτέρων επί τά χρηστότερα και θυμηδέστερα, και ανάπαυσις και χαρά. Ει δε και τι ημάρτομεν εις σέ, ίλεως γενού ημίν τε και αυτοίς, διότι ουδείς καθαρός από ρύπου ενώπιόν σου, ουδ' άν μία ημέρα ή η ζωή αυτού, ειμή μόνος σύ, ο επί γής φανείς αναμάρτητος, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, δι' ου πάντες ελπίζομεν ελέους τυχείν, και αφέσεως αμαρτιών. Διά τούτο ημίν τε και αυτοίς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός, άνες, άφες, συγχώρησον τά παραπτώματα ημών, τά εκούσια και τά ακούσια, τά εν γνώσει και εν αγνοία, τά λανθάνοντα, τά εν πράξει, τά εν διαπρόδηλα, τα νοία, τά εν λόγω, τά εν πάσαις ημών ταίς αναστροφαις, και τοίς κινήμασι, και τοίς μέν προλαβούσιν ελευθερίαν και άνεσιν δώρησαι, ημάς δε τούς περιεστώτας ευλόγησον, τέλος αγαθόν και ειρηνικόν παρεχόμενος ημίν τε, και παντί τώ λαώ σου, και ελέους σπλάγχνα και φιλανθρωπίας διανοίγων ημίν, εν τή φρικτή και φοβερά σου παρουσία, και τής βασιλείας σου αξίους ημάς ποιήσον.

Επισυνάπτει και ταύτην

Ο Θεός ο μέγας και ύψιστος, ο μόνος έχων αθανασίαν, φώς οικών απρόσιτον, ο πάσαν τήν κτίσιν

εν σοφία δημιουργήσας, Ο διαχωρήσας ανά μέσον τού φωτός, καί αναμέσον τού σκότους, καί τόν ήλιον θέμενος εις εξουσίαν τής ημέρας, σελήνην δέ καί αστέρας εις εξουσίαν τής νυκτός, ο καταξιώσας ημάς τούς αμαρτωλούς, καί επί τής παρούσης ημέρας προφθάσαι τό πρόσωπόν σου εν εξομολογήσει, καί τήν εσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγείν. Αυτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τήν προσευχήν ημών, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, καί πρόσδεξαι αυτήν εις Οσμίν ευωδίας. Παράσχου δέ ημίν τήν παρούσαν εσπέραν, καί τήν επιούσαν νύκτα ειρηνικήν, ένδυσον ημάς όπλα φωτός, ρύσαι ημάς από φόβου νυκτερινού, καί από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, καί δώρησαι ημίν τόν ύπνον, όν εις ανάπαυσιν τή ασθeneία ημών εδωρήσω, πάσης διαβολικής φαντασίας απηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τών απάντων, τών αγαθών χορηγέ, ίνα, καί εν ταίς κοίταις ημών κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καί εν νυκτί τού παναγίου ονόματός σου, καί τή μελέτη τών σών εντολών καταυγαζόμενοι, εν αγαλλιάσει ψυχής διανιστώμεν πρός δοξολογίαν τής σής αγαθότητος, δεήσεις καί ικεσίας τή σή ευσπλαγχνία προσάγοντες, υπέρ τών ιδίων αμαρτιών, καί παντός τού λαού σου, όν ταίς πρεσβείαις τής αγίας Θεοτόκου εν ελέει επίσκεψαι.

Ο Διάκονος

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, ανάστησον, καί διαφύλαξον ημάς ο Θεός...
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς εκφώνως

Σύ γάρ εί η ανάπαυσις, τών ψυχών καί τών σωμάτων ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ, καί τώ αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος

- Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς τήν εκφώνησιν

Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Λαός Καί τώ Πνεύματί σου.

Διάκονος Τάς κεφαλάς υμών τώ Κυρίω κλίνατε.

Λαός. Σοί Κύριε.

Ιερεύς Ο Θεός ημών, ο κλίνας ουρανούς, καί καταβάς επί σωτηρία τού γένους τών ανθρώπων, έπιδε επί τούς δούλους σου καί επί τήν κληρονομίαν σου. σοί γάρ τώ φοβερώ καί φιλοανθρώπω κριτή οι σοί δούλοι τάς εαυτών έκλιναν κεφαλάς, τούς δέ αυτών υπέταξαν αυχέννας, ου τήν εξ ανθρώπων αναμένοντες βοήθειαν, αλλά τό σόν περιμένοντες έλεος, καί τήν σήν απεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ούς διαφύλαξον εν παντί καιρώ, καί κατά τήν παρούσαν εσπέραν, καί τήν επιούσαν

νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργείας διαβολικής, καί διαλογισμών ματαίων, καί ενθυμήσεων πονηρών.

Ιερεύς Είη τό κράτος τής βασιλείας σου ευλογημένον καί δεδοξασμένον, τού Πατρός, καί τού Υιού, καί τού αγίου Πνεύματος, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Καί ψάλλομεν τά Ιδιόμελα τού Στίχου

Ἦχος γ'

Νύν εις σημείον τοῖς πάσιν, εμφανῶς αἱ γλώσσαι γεγόνασιν Ιουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατά σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καί τού θεοῦ φωτός οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τήν δόξαν τού ευεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ αγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτήρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Νύν τό Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πάσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀποστόλων γάρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τήν χάριν ἐφήπλωσε, καί πιστούται αὐτοῦ τήν κραταίαν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανεμόν τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν καί δόξαν Θεοῦ, διό τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ αγίῳ Πνεύματι, δυσωπούμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τού προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἀγιόν σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Νύν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους, Ἀπόστολοι, ἐγκαινίζει γάρ αὐτούς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστική καινότητι γνώσεως, ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καί ὑψηγόροις κηρύττοντες, τήν αἰδίων φύσιν τε καί ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τού ευεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, ἡμὰς ἐκδιδάσκουσι, διό φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καί Πνεύματι, δυσωπούντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱόν ἐν τῷ Πατρί, σὺν αγίῳ Πνεύματι, Πατήρ γάρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰδιον καί σύνθρονον, καί Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρί, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐσία, μία θεότης, ἦν προσκυνούντες πάντες λέγομεν, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργείατοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τό Παράκλητον Πνεῦμα, τό ἐκ Πατρός ἐκπορευόμενον, καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Ιερεύς Νυν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἀναγνώστης Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμὰς (ἐκ γ').

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμὰς.
- Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
- ἕνεκεν τού ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μὴ εἰσενέγκῃς ἡμὰς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ἡμὰς ἀπὸ τού πονηροῦ.

Ιερεύς Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

**Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς
Ἦχος πλ. δ'**

Ευλογητὸς εἶ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε δόξα σοι. **(εκ γ')**

Ὁ Ιερεύς ποιεῖ τὴν Απόλυσιν οὕτως

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας εαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς ἀύθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τὸ τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ Ὁμοούσιον, καὶ Ὁμοδύναμον, καὶ Ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πάσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν εαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Τὴν μεθέορτον πιστοῖ, καὶ τελευταίαν εορτὴν, εορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας, ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πύρ, τοῦ Παρακλήτου ευθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὡσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε, Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. **(Δίς)**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημούσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγούσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πύρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ υετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος, Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. **(Δίς)**

Ὡδὴ α' Ἦχος βαρὺς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῷ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντριβῶν πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔργω, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἐλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθέν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη, τοῦ θεοῦ Πνεύματος σήμερον, πάσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ εἰρμός

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἰλὺν γὰρ ἐκτι νάξας ὀμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μιεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσιμον στόμα.

Νοσφισμός υμίν ου γενήσεται φίλοις.
Εγώ γάρ εις Πατρών ύψιστον θρονον,
Συνεδριάζων, εκχεώ τού Πνεύματος,
Λάμπαι ποθούσι, τήν χάριν τήν άφθονον.

Όρος βεβηκώς, απρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον εκτελεί τήν καρδίαν.
Έργον γάρ εκπεράνας, εύφρανε φίλους.
Πνοή βιαία καί πυρός γλωττήμασι,
Νείμας τό Πνεύμα Χριστός, ως υπέσχετο.

Καταβασίαι

Πόντω εκάλυψε Φαραώ σύν άρμασιν, ο συντριβων πολέμους εν υψηλώ βραχίονι, Άσωμεν αυτώ,
ότι δεδόξασται.

Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνόφω,
Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον.
Ιλύν γάρ εκτι νάξας όμματος νόου,
Ορά τόν όντα, καί μείται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ένθέοις τοίς άσμασιν.

Ωδή γ' Ο ειρμός

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε, έφης, καθίσατε εν, Ιερουσαλήμ,
εγώ δέ ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός άποστελώ, έν ώ
στερεωθήσεσθε.

Η τού θείου Πνεύματος επιδημήσασα δύναμις, τήν μερισθείσαν πάλαι φωνήν, κακώς
ομοιοησάντων, εις μίαν αρμονίαν θείως συνήψε, γνώσιν συνετίζουσα πιστούς τής Τριάδος, εν ή
εστερεώθημεν.

Ειρμός άλλος

Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
Μόνη προσευχή τής Προφήτιδος πάλαι
Άννης, φερούσης Πνεύμα συντετριμμένον,
Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.

Άληπιός εστιν η θεαρχικωτάτη.
Ρήτρας γάρ εξέφηνε τούς αγραμμάτους
Άλις σοφιστάς συστομίζοντας λόγω,
Καί τής βαθείας νυκτός εξαιρουμένους.
Λαούς απείρους, αστραπή τού Πνεύματος.

Ήν εκπορευτόν έξ αγεννήτου φάους,
Τό πανσθενουργόφωτον άφθιτον σέλας,
Ού τήν δι' Ύιού πατρικής εξουσίας,
Νύν εμφανίζει συμφυή φρυκτωριάν,
Πυρώδες ήχος έν Σιών τοίς έθνεσιν.

Καταβασίαι

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε, έφης, καθίσατε εν, Ιερουσαλήμ,
εγώ δέ ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός άποστελώ, έν ώ
στερεωθήσεσθε.

Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
Μόνη προσευχή τής Προφήτιδος πάλαι
Άννης, φερούσης Πνεύμα συντετριμμένον,

Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ
Τήν Σοφίαν καί Λόγον**

Τό πανάγιον Πνεύμα νύν κατελθόν, επί τούς Αποστόλους εἶδει πυρός, τού θάμβους ἐπλήρωσε, τών ἔθνών τά συστήματα, ἐν γάρ γλώσσαις λαλοῦντων, πυρίναις φιλόφρονες, τήν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουον, ὅθεν καί τό θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δέ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο, διά τούτο δοξάζομεν, τό κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τών πταισμάτων ἀφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. **(Δίς)**

Ὡδή δ' Ὁ εἰρμός

Κατανοών ὁ Προφήτης, τήν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα, Τήν σήν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τού σώσαι τοῦς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, καί δια νόμου κηρυχθείς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεός ἀληθῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τού Λόγου ὑπηρέταις καί μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα θεότητος φέρων, τοῖς Αποστόλοις ἐν πυρί, Πνεύμα κατεμερίσθη, καί ξέναις ἐν γλώσσαις ἐπέφηεν, ὡς πατρόθεν θείον σθένος, ἐρχόμενον ἐστίν αυτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος

Ἄναξ ἀνάκτων, οἴος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών Πατρός ἐξ ἀναίτιου,
Ἰσοσθενές σου Πνεύμα τοῖς Αποστόλοις,
Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Λουτρόν τό θείον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ κεραννύς συντεθειμένη φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου,
Νενυγμένης σου πλευράς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων τή ζέσει τού Πνεύματος.

Κάμππει τά πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνῳ τε Πατρός, Πατρί συμφυστάτῳ.
Ἐν γάρ προσώποις οἶδε τριποῖς οὐσίαν,
Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἀχρονον, μίαν.
Ἐλαμψε φῶς γάρ ἡ χάρις τού Πνεύματος.

Τελείσθε πάντες τή θεαρχικωτάτη,
Ὅσοι λατρευταί τῆς τριφεγγούς οὐσίας.
Υπερφυῶς τελεί γάρ ὡς εὐεργέτης,
Καί πυρσολαμπτεῖ Χριστός εἰς σωτηρίαν
Ὅλην πορίζων τήν χάριν τού Πνεύματος.

Καταβασίαι

Κατανοών ὁ Προφήτης, τήν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα, Τήν σήν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τού σώσαι τοῦς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἴος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών Πατρός ἐξ ἀναίτιου,
Ἰσοσθενές σου Πνεύμα τοῖς Αποστόλοις,
Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὡδή ε' Ὁ εἰρμός

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, ἐν γαστρὶ τών Προφητῶν, καί κηθέν ἐπὶ τῆς γῆς πνεύμα σωτηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαράς, καί ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται, φῶς γάρ

καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Η επιφοιτήσασα ισχύς σήμερον, αὐτή Πνεύμα αγαθόν, Πνεύμα σοφίας Θεοῦ, Πνεύμα εκ Πατρός εκπορευτόν, καί δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός, μεταδοτικόν, εν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς εν ἡ κατοπτεύεται αγιότητος.

Ειρμός ἄλλος

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Εκκλησίας.
Νύν εκ Σιών γάρ ἐξεγήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Καθώς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεύμα πατρόθεν,
Σοφίζον εν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τόν φερέσβιον Λόγον,
Πατροσθενές ζύμορφον, ὄν Σωτήρ ἔφη.

Ἰήτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἀμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεός Λόγος πάνταρχος, ἀχραντον δόμον.
Ὁμοσθενούς δέ καί συνουσιουμένου,
Νύν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τῶν Προφητῶν, καί κηθέν ἐπὶ τῆς γῆς πνεύμα σωτηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαράς, καί εν τοῖς πιστοῖς εὐθές ἐγκαινίζεται, φῶς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Εκκλησίας.
Νύν εκ Σιών γάρ ἐξεγήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὡδή ς' Ὁ ειρμός

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἀμαρτίαις, καί ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βῶ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πάσαν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καί ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε, ὅτι εκ Πατρός Υἱός ἀρρεύστως ἔφυς, καί τό Πνεύμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Ειρμός ἄλλος

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καί σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας εκ τῆς Παρθένου,
Ἰν' ὡς Προφήτην θηρός εκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνάν, τῆς φθοράς διαρπάσης,
Ὅλον τόν Ἀδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Ἰμερτόν ἡμῖν εὐθές εν τοῖς ἐγκάτοις,
Ἀιωνίως ἔξουσι Πνεύμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
Ἰγλης ἀπεχθούς καυστικόν μολυσμάτων,
Ρύπτου τε φρενῶν ρυπτικόν Παντοκράτορ.

Ὁρεκτόν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μίμνουσι σῆν παρουσίαν,

Γνώρισμα Πνεύμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχη απηνή των εθνών ποππυσμάτων,
Ωκιστα δεικνύς, πυρπνώς καθιδρύεις.

Καταβασίαι

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιωτικών μελημάτων, συμπλοίς ποντούμενον αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω
θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθού ανάγαγε.

Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
Ίν' ως Προφήτην θηρός εκ θαλαππίου,
Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
Όλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Ότε καταβάς τās γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν έθνη ο Ύψιστος, ότε τού πυρός τās γλώσσας
διένειμεν, εις ενότητα πάντας εκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεύμα.

Ο Οίκος

Ταχείαν καί σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοίς δούλοις σου Ιησού, εν τώ ακηδιάσαι τά πνεύματα
ημών, μή χωρίζου τών ψυχών ημών εν θλίψεσι, μή μακρύνου τών φρενών ημών εν περιστάσεσιν,
αλλά αει ημάς πρόφθασον, Εγγισον ημίν, έγγισον ο πανταχού, ως περ καί τοίς Αποστόλοις σου
πάντοτε συνής ούτω καί τοίς σέ ποθούνσιν ένωσησιν σαυτόν οικτίρμον, ίνα συνημμένοι σοι
υμνώμεν, καί δοξολογώμεν τό πανάγιόν σου Πνεύμα.

Συναξάριον

Τή αυτή ημέρα, Δευτέρα τής Πεντηκοστής, αυτό τό πανάγιον, καί ζωοποιόν, καί
παντοδύναμον εορτάζομεν Πνεύμα, τόν ένα τής Τριάδος Θεόν, τό Ομότιμον, καί Ομοούσιον, καί
Ομόδοξον τώ Πατρί καί τώ Υιώ.

Στίχοι

- Πάσα πνοή, δόξαζε Πνεύμα Κυρίου,
- Δι' ού πονηρών πνευμάτων φρούδα θράση.

Τή επιφοιτήσει τού αγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τών Αποστόλων σου, Χριστέ ο Θεός,
ελέησον ημάς, Αμήν.

Ωδή ζ' Ο ειρμός

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοι Παίδες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον διά τής
υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ρητορευόντων τά θεία μεγαλεία τών Αποστόλων, τού Πνεύματος η ενέργεια, ενομίζετο μέθη τοίς
απιστούσι, δι' ής Τριάς γνωρίζεται, εις Θεός τών Πατέρων ημών.

Τήν αδιαίρετον φύσιν ορθοδόξως θεολογούμεν, Θεόν Πατέρα τόν άναρχον, τής αυτής εξουσίας
Λόγον καί Πνεύμα, Ευλογητός εί, κράζοντες, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Ειρμός άλλος

Σύμφωνον εθρόησεν οργάνων μέλος,
Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας.
Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εί.

Φωνήν προφητόφθεγκτον ηγνοηκότες,
Έφασκον οινότευκτον άφρονες μέθην,
Ρήσεις ξενηκούσθησαν ως Αποστόλων.
Οι ευσεβείς δέ, σοί βοώμεν ενθέως.
Νεουργέ τού σύμπαντος, ευλογητός εί.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ο βλέπων όπα,
Ένθους Ιωήλ τού θεαρχικωτάτου,
Οίς εκχεώ, φήσαντος οία περ Λόγου,
Τού Πνεύμα τός μου, συμβοήσουσι.
Φύσις, Η τρισσοφεγγόφωτος ευλογητός εί.

Τριπή μέν ευμοίρησεν ωρών τήν χάριν,
Όπως υπεμφήνειε τρείς υποστάσεις,
Σέβειν εν απλότητι τής εξουσίας.
Αλλ' εν μία νύν ημερών τή Κυρία,
Υίός, Πατήρ, καί Πνεύμα, ευλογητός εί.

Καταβασίαι

Οι εν καμίνω τού πυρός εμβληθέντες όσοι Παίδες, τό πύρ εις δρόσον μετέβαλον διά τής
υμνωδίας, ούτω βοώντες, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Σύμφωνον εθρόρησεν οργάνων μέλος,
Σέβειν τό χρυσότευκτον άψυχον βρέτας.
Η τού Παρακλήτου δέ φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τού βοάν, Τριάς μόνη,
Ισοσθενής, άναρχος, ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο ειρμός

Άφλεκτος πυρί εν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν ε γνώρισε, τώ βραδυγλώσσω καί δυσήχω
Μωσει, καί παιδάς ζήλος Θεού, τρείς αναλώτους τώ πυρί υμνωδούς έδειξε, πάντα τά έργα τόν
Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ζωτικής εξ ύψους βιαίας φερομένης, ηχητικώς τού Πνεύματος τού παναγίου, αλιεύσι πνοής,
πυρίνων ειδει γλωσσών, τά μεγαλεία τού Θεού ερρητορεύοντο, Πάντα τά έργα τόν Κύριον
υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Οι μή θιγομένω προβαίνοντες εν όρει, μή πεφρικότες πύρ δειματούν, δεύτε καί στώμεν εν τώ όρει
Σιών, εν πόλει ζώντος Θεού, πνευματοφόροις Μαθηταίς νύν συγχορεύοντες, παντα τά έργα τόν
Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ειρμός άλλος

Λύει τά δεσμά, καί δροσίζει τήν φλόγα,
Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος.
Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον,
Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην,
Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Μνήμην ο Χριστός τών βροτοσσόων επών,
Α πατρακουσθείς τοίς Αποστόλοις έφη,
Τό Πνεύμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτω θέα,
Εφίζον, ευλογητόν οικειουμένη,
Ηλλοτριωμένη δέ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδώς, αυτοδεσπότης ίόν
Φώς αυτολαμπές, καί παρεκτικόν φάους,
Υπάρχον, ήκες εμφορούν Αποστόλοις,
Τιμήν ως άημα, τοίς σοίς οικέταις,
Λελιπαρημένον δέ Πνεύμα προσνέμοις.

Ήσε Προφητών πνευματέμφορον στόμα,
Σήν σωματωδώς, ώ μέδων, ενδημίαν,
Καί Πνεύμα κόλπων πατρικών προηγμένον,
Ακτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,

Ιείς ενανθρωπήσεως πιστοίς σέβας.

Καταβασίαι

Αφλεκτος πυρί εν Σινά προσομιλούσα, βάτος Θεόν εγνώρισε, τώ βραδυγλώσσω καί δυσήχω Μωσεί, καί παίδας ζήλος Θεού, τρεις αναλώτους τώ πυρί υμνωδούς έδειξε, πάντα τά έργα τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Λύει τά δεσμά, καί δροσίζει τήν φλόγα,
Ο τρισσοφεγγής τής θεαρχίας τύπος.
Υμνούσι Παίδες, ευλογεί δέ τόν μόνον,
Σωτήρα καί παντουργόν, ως ευεργέτην,
Η δημιουργηθείσα σύμπασα κτίσις.

Ωδή θ' Ο ειρμός

Μή τής φθοράς διαπείρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τού αστέκτου, χωρίον του απείρου πλαστουργού σου, σέ μεγαλύνομεν.

Επιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου άρματος, ο ζηλωτής καί πυρίπνους, χαίρων οχούμενος, τήν νύν εκλάμψασαν επίπνοιαν εδήλου, εξ ύψους Αποστόλοις, υφ' ής καταλαμφθέντες, τήν Τριάδα πάσιν εγνώρισαν.

Νόμου τών φύσεων δίχα ξένον ηκούετο, τών μαθητών τής μιάς γάρ φωνής απηχουμένης,
Πνεύματος χάριτι, ποικίλως ενηχούντο, λαοί φυλαί καί γλώσσαι, τά θεία μεγαλεία, τής Τριάδος γνώσιν μουύμενοι.

Ειρμός άλλος

Χαίροις Ανασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα.
Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον
Νοείν όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ύδειν έοικε τήν φυσίζων Κόρην.
Μόνη γάρ εν δίνησι κεκρύφει Λόγον,
Νοσούσαν αλθαίνοντα τήν βροτών φύσιν.
Ός, δεξιούς κλισμοίσι νύν ιδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τήν χάριν τού Πνεύματος.

Όσοις έπνευσεν η θεόρρυτος χάρις,
Λάμποντες, αστράπτοντες, ηλλοιωμένοι,
Οθνεϊαν άλλοίωσιν ευτρεπεστάτην,
Ισοσθενούσαν τήν άτμητον ειδότες,
Σοφήν τρίφεγγον ουσϊαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι

Μή τής φθοράς διαπείρα κυοφορήσασα, καί παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τού αστέκτου, χωρίον του απείρου πλαστουργού σου, σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ανασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Άπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα.
Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον
Νοείν όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Εξαποστειλάριον Ήχος γ'

Ο ουρανόν τοίς άστροις

Τό πανάγιον Πνεύμα, τό προϊόν εκ τού Πατρός, καί δι' Υιού ενδημήσαν, τοίς αγραμμάτοις

Μαθηταίς, τούς σέ Θεόν επιγνόντας, σώσον, αγίασον πάντας. (Δίς)

Ἐτερον

Φῶς ο Πατήρ, φῶς ο Λόγος, φῶς καί τό ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καί δι' αὐτοῦ πᾶς ο κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἅγιαν. (Ἄπαξ)

Εἰς τοὺς Αἶνους
Στιχηρά Ἰδιόμελα
Ἦχος β'

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καί ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτήρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου, σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, συ καί μετὰ ταῦτα, καί εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ο Θεὸς ἡμῶν. (Δίς)

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου, καί κλίνας γόνου προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρα, καί πρωΐ, καί μεσημβρία, καί ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε. (Δίς)

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τό γόνου τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος υποκλίναντες, ἀνυμνούμεν σε τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, καί τὸν συνάναρχον Υἱόν, καί τό συναΐδιον καί πανάγιον Πνεῦμα, τό φωτίζον, καί αγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς)

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ

Γλώσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλώσσαι δὲ νῦν εσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας, Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλείς τῷ Πνεύματι, Τότε κατεργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὁδὴ γ' καὶ ς'

Εἰσοδικόν

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσωμεν καὶ ψαλούμεν τὰς δυναστείας σου, Σώσον ἡμᾶς, Παράκλ ἦτε ἀγαθέ...

Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς

Ἦχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, ο Θεὸς ἡμῶν, ο πανσόφος τοὺς ἀλείς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό ἅγιον, καί δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγήνεύσας. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ο Ὑψιστος, ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεῦμα.

Κοινωνικόν

Τό Πνεύμά σου τό ἀγαθόν Ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, Ἀλληλούϊα.

p83top

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Νῦν ἐγκαινίζονται γλώσσαι, τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ, ἕτεροφθόγοις λόγοις, καί πυρός ὡς ἐν εἶδει, εἰς πίστωσιν ἀπάντων, τῶν ἐπὶ γῆς, διηγείσθαι τρανότατα, νῦν εἰς σημεῖον τοῖς ἔθνεσιν ἀληθῶς, σωτηρία ἐπεδήμησεν.

Ἦν καταπέμψαι υπέσχου, τοῖς Μαθηταῖς σου Χριστέ, ἐξ ὕψους δυναστείαν, ἐκπληρώσας

εκπέμπεις, τό άγιον του Πνεύμα, δείξας ημίν, ότι σύ εί η αλήθεια, και επί σέ οι ελπίζοντες αγαθέ, αληθώς ου καταισχύνονται.

Τήν προθεσμίαν πληρώσας, σου τόν Παράκλητον, ώσει πυρός εν γλώσσαις, εξαπέστειλας κόσμω, τάς πάντων αμαρτίας, θείω πυρί, αναχωνεύσαι, και δούναι ημίν, τήν πρός αυτόν κοινωνίαν ειλικρινή, τοίς πιστώσ θεολογούσιν αυτόν.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος α'

Πεντηκοστήν εορτάζομεν, και Πνεύματος επιδημίαν, και προθεσμίαν επαγγελίας, και ελπίδος συμπλήρωσιν, και τό μυστήριον όσον, Ως μέγα τε και σεβάσμιον! Διό βοώμέν σοι, Δημιουργέ τού παντός, Κύριε δόξα σοι.

**Εις τόν Στίχον, Στιχηρά
Ήχος β' Οίκος τού Εφραθά**

Έργω τοίς Μαθηταίς, ως επηγγείλω Λόγε, απέστειλας τό θειον, και άγιόν σου Πνεύμα, και τούτους κατεφώτισας.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου...

Άφνω εξ ουρανού, τούς Αποστόλους πάσα, τού θείου Παρακλήτου, η δύναμις πανσόφους, και θεολόγους έδειξε.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός...

Γένος αλλογενών, ακούοντες ηπόρουν, ταίς γλώσσαις ταίς ιδίαις, τούς θείους Αποστόλους, Τριάδα μεγαλύνοντας.

Δόξα... Καί νύν... Ήχος α'

Γλώσσαις αλλογενών εκαινούργησας Χριστέ τούς σους Μαθητάς, ίνα δι' αυτών σε κηρύξωσι, τόν αθάνατον Λόγον και Θεόν, τόν παρέχοντα ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ήχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ**

Συντάπτω, συνυμνώ, συνδοξάζω, συνσέβω, Πατρί και τώ Υιώ, τό πανάγιον Πνεύμα, ενών τή θεότητι, διαιρών ιδιότησιν, ούτω τούτο γάρ τούς τού Χριστού Αποστόλους, εμφορήσαν νύν, ανά τόν σύμπαντα κόσμον, κηρύττειν εσόφισε. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Όμοιον

Χριστού τούς Μαθητάς, η τού Πνεύματος χάρις, φρικτώς εξ ουρανού, κατελθούσα εν είδει, πυρός, κατεφώτισε, και φωστήρας ανέδειξε, καταγγέλλοντας, τήν τής αγίας Τριάδος, μίαν δύναμιν, και κυριότητα μίαν, ήν πίστει δοξάζομεν. (Δίς)

**Εις τόν Στίχον τών Αίνων, Στιχηρά
Ήχος β' Οίκος τού Εφραθά**

Αίγλη θεαρχική, τόν νούν καταλαμφθέντες, οι Μαθηταί σου Λόγε, ουσιωδώς τό Πνεύμα, τό άγιον εδέξαντο.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός...

Γλώσσαις ώσει πυρός, εξ ύψους οραθείσαι, επί τούς Αποστόλους, κατήλθον μερισθείσαι, φωτίζουσαι, ου φλέγουσαι.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου...

Ανωθεν πρὸς ἡμᾶς, Παράκλητε φοιτήσας, ὡς πρὶν τοῖς Αποστόλοις αγίασον καὶ σώσον, τοὺς σέ Θεόν κηρύττοντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'

Πάντα χορηγεί, τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρῦει προφητείας, ιερῆας τελειοί, αγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, Ὁμοούσιε καὶ Ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

p84[top](#)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά τῆς Εορτῆς γ'
Ἦχος α' Τῶν ουρανίων ταγμάτων**

Ὡς προσφυῆς ὡς οικεῖον, τοῖς λογικοῖς ουρανοῖς, ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, τοῦ Θεοῦ καταγγέλλειν, τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν, τοῦ τῷ πυρὶ, ουρανοῦς ωραΐσαντος, καὶ καταυγάσαντος κόσμον τόν αἰσθητόν, σὺν Υἱῷ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ ἐπαγγελία, τό πανάγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις ἐφιζήσαν, εἶδει πυρός, πυριπνόους ἀνέδειξεν, ἐκφαντορῆσαι τὰ δόγματα μυστικαῖς, τῆς Τριάδος ρητορεύοντας.

Ουρανοχάλκευτα ξίφη, τοὺς Ἱεροῦς Μαθητάς, τό ἱερόν φοιτήσαν, ἐκτετέλεκε Πνεῦμα, τὴν γῆν καθιερώσαι, τῷ ποιητῇ, ἀνιέρους συγκόψαντας, ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ρομφαίας τοῦ πονηροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσε.

**Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημεῖωσιν**

Σήμερον ἐφοίτησε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἡ ἐνέργεια Κύριε, ἐν τοῖς Αποστόλοις σου, καὶ σοφοῦς ἐνδείξαν, τὴ θεογνωσία, καταπεπλήρωκεν ἰδοῦ, τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου, διό σου τὴν σωτήριον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός...

Σήμερον τό Πνεῦμά σου, τό παντοδύναμον Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς καταπέμπεται, τό σοὶ ὁμοούσιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις, διανεμηθέν δέ, τὰ μεγαλεῖά σου λαλεῖν, τοὺς Αποστόλους σου παρεσκεύασε, διό σου τὴν σωτήριον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Μή απορρίψης με, ἀπὸ τού προσώπου σου...

Σήμερον ἐξέχεας, τοῦ Παρακλήτου σου Πνεύματος, ὁ Σωτὴρ τὰ χαρίσματα, τὴ βροτεία φύσει, διδοῦς προφητεύειν, ὡς ἔφησας λόγε, καὶ τὴν Τριάδα, προσκυνεῖν, ἀδιαίρετως συνεξεπαιδεύσας, διό σου τὴν σωτήριον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Αποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου, σὺ εἶ Θεός πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Καθώς επηγγείλατο, αυτεξουσίως μολόν, τό Πνεύμα τό άγιον, τοίς Αποστόλοις Χριστέ, εις μίαν συνήρμοσε, πίστεως συμφωνίαν, τής ακτίστου Τριάδος, γλώσσας τάς διαφόρους, τής εθνών πανσπερμίας, αλλ' οίκησον καί ημίν αγαθέ, φιλόανθρωπε δεόμεθα. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί λόγον

Τό πανάγιον Πνεύμα νύν κατελθόν, επί τούς Αποστόλους είδει πυρός, θάμβους επλήρωσε, τών εθνών τά συστήματα, εν γάρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις φιλόανθρωπε, τήν ιδίαν έκαστος, διάλεξιν ήκουεν, όθεν καί τό θαύμα, τοίς απίστοις ως μέθη, πιστοίς δε σωτήριον, αληθώς εγνωρίζετο, διά τούτο δοξάζομεν, τό κράτος σου, Χριστέ ο Θεός, τών πταισμάτων άφεσιν αιτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοίς δούλοις σου. (Δίς)

Εις τόν Στίχον τών Αίνων Στιχηρά Προσόμοια Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ανέστης

Τό Πνεύμα τό πανάγιον, τό φώς τό εκ φωτός προίόν, εν πυρίναις γλώσσαις, ήλθεν επί γής, φλέξει τάς αμαρτίας, τών πίστει προσκυνούντων, τήν τρισυπόστατον θεότητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός...

Τό Πνεύμα τό πανάγιον, εγκαίνισον ημίν ο Θεός, όπερ πάλαι, πέμψας σου τοίς Μαθηταίς, ενίσχυσας οικτίρμον, πληρώσαι εν τώ κόσμω, σου τά σωτήρια θελήματα.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου...

Τό Πνεύμα τό πανάγιον, πιστώς θεολογήσωμεν, εκβούντες, Μή αποστής αφ' ημών, Παράκλητε, ο πάσι παρέχων σωτηρίαν, καί αγιάζων τούς υμνουύντάς σε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Εν ταίς αυλαίς σου υμνήσω σε, τόν Σωτήρα τού κόσμου, καί κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου, τήν αήτητον δύναμιν, εν εσπέρα, καί πρωϊ, καί μεσημβρία, καί εν παντί καιρώ ευλογήσω σε, Κύριε.

p85top

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Στιχηρά τής Εορτής γ Ἦχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Μωσής εν όρει τόν όντα, πυρί τεθέαται, αλλά καί τοίς θεόπταις, καί σοφοίς Αποστόλοις, τό πνεύμα πυριμόρφως κάτεισι νύν, ως σαφώς υπεμφήνειεν, ως εις Θεός ο λαλήσας, τότε καί νύν, εν ταυτότητα τής φύσεως.

Εν πυριμόρφοις ταίς γλώσσαις, οι θεωρηήτορες, βαπτίσματος τού θείου, οι πρός ύδωρ καλούντες, ρητόρων φληναφίας, αθέων πυρί, τώ τού Πνεύματος έφλεξαν, αλλά φωτίσαις Παράκλητε καί ημάς, τούς πιστώς θεολογούντάς σε.

Καί τούς εν ύλη Θεέ μου, σοί λειτουργήσαντας, προσλαβομένω πάχος, τό τής ύλης αρρήτως, ως πάλαι τούς αύλους, πυρί και νουργείς, φλογερούς τώ τού Πνεύματος, Ως πολυύμνητος πέλεις, ως θαυμαστός, εν τοίς έργοις σου φιλόανθρωπε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Εν ταίς αυλαίς σου Κύριε, οι πιστοί τό γόνυ τής ψυχής καί τού σώματος υποκλίναντες, ανυμνούμέν σε τόν άναρχον Πατέρα καί τόν συνάναρχον Υιόν, καί τό συναϊδιον καί πανάγιον

Πνεύμα, τό φωτίζον καί αγιάζον τάς ψυχάς ημών.

**Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος δ' Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν**

Ομοδύναμον, σύνθρονον, συμφυές καί συνάναρχον, τώ Πατρί, τώ Λόγω τε, Πνεύμα ἅγιον, συμπαντουργόν, συναΐδιον, πανάγαθον, πάνταρχον, τούς τοῦ Λόγου Μαθητάς, εμφορήσαν ἐσόφισεν, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐν φωναῖς πολυγλώσσοις καταγγέλλειν, τοῦ Θεοῦ τά μεγαλεῖα, καί τῆς Τριάδος τά δόγματα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός.

Τά τή μέθη σκοτούμενα, τῆς ἀγνοίας θεάνθρωπε, τῶν ἐθνῶν συστήματα, τά πολύσπορα, ὑψηγορούντας ἐν πνεύματι, τά θεία τούς Μύστας σου, πολυγλώσσοις λαλιαῖς, ἀπεκάλουν μεθύοντας, τούς ἐλάσαντας, τῆς ἀπάτης τήν μέθην, ἀλλ' ἡμεῖς σε, δι' αὐτῶν ἐπεγνωκότες, θεολογούμεν σωζόμενοι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου...

Ἡ πηγὴ ἡ αἰδῖος, ἀενάως ἡ βρύουσα, ποταμόν ἀνέκφραστον ἀγαθότητος ὕδωρ τό ζῶν αἰὶ βλύζουσα, συμφύτως προχέουσα, ταῖς αὐτοῦ ἐπιρροαῖς, τήν ψυχὴν μου κατάρδουσον, λυτρομένη με, τῶν παθῶν τῆς καμίνου, τοῦ φλογμοῦ τε, τῶν δεινῶν πειρατηρίων, καί τοῦ πυρός τῆς κολάσεως.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος β'

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμολογήσωμεν, Πατέρα, καί Υἱόν, σύν Ἁγίῳ Πνεύματι, οὕτω γάρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καί Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
Π Ρ Ω Ϊ**

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ**

Ἰδοῦ προφητικά, περαιούνται προρρήσεις, ὁ τούτους γάρ αὐγαῖς, ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας μελλόντων τήν δήλωσιν, ὡς Θεός ὁ Παράκλητος, νῦν ἐκκέχεται, τοῖς Ἀποστόλοις πλουσίως, διά τούτων δέ, καί τοῖς πιστῶς προσκυνούσι, Τριάδα τήν ἀκτιστον. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τόν συνάναρχον Λόγον**

Ἡ τοῦ Πνεύματος αἴγλη τούς Ἀποστόλους σου, ἐμφορήσασα Σώτερ, φωστήρας ἔδειξε, τήν τῶν αἰρέσεων ἀχλύν, ἀποδιώκοντας, ἀπό τῆς γῆς, καί τῶν πιστῶν, καταφωτίζοντας ψυχάς, λατρεύειν σου τόν Πατέρα, καί τό πανάγιον Πνεύμα τό αγιάζον τούς προσκυνούντάς σε.

**Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος δ' Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν**

Ἡ τοῦ Πνεύματος κάθοδος, Ἀποστόλους ἐρώτισεν, ἐν πυρίναις γλώσσαις νῦν, ἐποφθεῖσα αὐτοῖς, καί τούτους ρήτορας ἔδειξε, τοῖς πάσι κηρύττοντας, τῆς Τριάδος ἀληθῆ, ὁμοφυῆ τε τήν ἐνωσιν, ὅθεν ἅπαντα, ἐξεπλήττοντο ἔθνη, καθορώντα, τούς ποτε ἀγροικοτάτους, τρανῶς λαλοῦντας ἀπόρρητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός...

Υπερώω καθήμενοι οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον, τοῦ ἁγίου Πνεύματος τήν ἐνέργειαν, πνοήν βιαίαν φοιτήσασαν, ἐν πυρίναις γλώσσαισι, καί ἐλάλουν ἐμφανῶς, διαφόροις διδάγμασι,

προσφθεγγόμενοι, τόν τής χάριτος λόγον βεβαιούντες, τόν παθόντα εκουσίως, Χριστόν υπάρχιν Θεόν αληθή.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου...

Ως κατέπεμπας Κύριε, τού αγίου σου Πνεύματος Αποστόλοις σήμερον, θείαν χάριν, καί νύν ημίν παράσχου δεόμεθα, αυγάσαι καρδίας φωτί, αενάως τής αυτού, επελεύσεως, όπως σαφώς τόν τρισάγιον, εν φωναίς ασιγήτοις, αίνον πάντες, αναπέ μψωμεν υμνούντες, Τριάδα φύσει αχώριστον.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος β'

Εν τοίς Προφήταις ανήγγειλας ημίν ὁδόν σωτηρίας, καί, εν Αποστόλοις ἔλαμψε Σωτήρ ημών, η χάρις τού Πνεύματός σου, σύ ει Θεός πρώτος, σύ καί μετά ταύτα, καί εις τούς αιώνας σύ ει ο Θεός ημών.

[p86top](#)

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤ ΑΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

**Στιχηρά τής Εορτής γ'
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν**

Τό Πνεύμα τό άγιον, τό διαιρούν τά χαρίσματα, επί γής επεδήμησεν, ουχ ως περ τό πρότερον, τή σκιά τού νόμου, λάμψαν εν Προφήταις, ουσιωδώς δέ νύν ημίν, τή μεσιτεία Χριστού δεδωρηται, καρδίας εκκαθάρωμεν, ταίς αρεταίς καί δεξώμεθα, τήν αυτού επιφοίτησιν, μυστικώς φωτιζομενοι.

Τό Πνεύμα τό άγιον, μή αντανέλης φιλόνηρωπε, αφ' ημών, αλλά δώρησαι, αξίως τήν χάριν σου, πολιτευομένους, ψυχή καί καρδιά διαιωνίζουσαν αυτού, τήν μετουσίαν κληρονομήσαι ημάς, ναούς καί οικητήρια, τού Παρακλήτου υπάρχοντας, Ιησού ο Θεός ημών, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Τό πνεύμα τό άγιον τό αγιάζον τά σύμπαντα, ευσεβώς ανυμνήσωμεν, καί πίστει βοησωμεν, ο ελθών εν κόσμω, Πατρός ευδοκία, μή αποχώρει αφ' ημών, τών λατρευόντων σου τή θεότητι, ναούς ημάς ανάδειξον, τής σής αφράστου χρηστότητος, καί αγίασον άπαντας, τούς πιστώς ανυμνούντάς σε.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος βαρύς

Παράκλητον έχοντες προς τόν Πατέρα, Χριστόν τόν Θεόν, Παράκλητον άλλον επιδημήσαντα τή γή σήμερον, τό Πνεύμα τής αληθείας, εν πίστει προσκυνήσωμεν.

**Εις τόν Στίχον Στιχηρά Προσόμοια
Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες**

Τό Πνεύμα τό άγιον Πατρός, τό εκπορευόμενον, καί εν Υιώ προσκυνούμενον, δι' ού καί φέρεται, καί κρατείται πάντα, καί ζωή συνέχεται, καί ζή καί διαμένει καί σώζεται, θεολογήσωμεν, Ακατάληπτε Παράκλητε, τήν ειρήνην τώ κόσμω σου δώρησαι.

Στίχ. Καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός...

Τό Πνεύμα τό άγιον πηγή, πάσης αγαθότητος, ουσιωδώς επεδήμησε, τής γής τά πέρατα, ουρανού σθένους, διά τών Αποστόλων, πληρώσαι καί τής θείας χρηστότητος, αυτώ βοήσωμεν, Ανερμήνευτε Παράκλητε, τήν ειρήνην τώ κόσμω σου δώρησαι.
προσώπου

Στίχ. Μή απορρίψης με από του σου...

Τό Πνεύμα τό άγιον Θεός, συμφυές καί σύνθρονον, Πατρί καί Λόγω γνωρίζεται, φώς υπερτέλειον, εκ φωτός εκλάμψαν, εξ ανάρχου τελείου, Πατρός, καί δι' Υιού προερχόμενον, αυτώ βοήσωμεν, Ζωοπάροχε Παράκλητε, τήν ειρήνην τώ κόσμω σου δώρησαι.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Ότε τό Πνεύμά σου κατέπεμπας Κύριε, καθημένοις τοίς Αποστόλοις, τότε οι τών Εβραίων παίδες

θεωρούντες, εξίσταντο θάμβει, ήκουον γάρ αυτών φθεγγομένων, ετέραις ξέναις γλώσσαις, καθώς τό Πνεύμα εχορήγει αυτοίς, ιδιώται γάρ όντες, εσοφίσθησαν, καί τά έθνη πρός πίστιν ζωγήσαντες, τά θεία ερρητόρευον, διό καί ημείς βοώμέν σοι, ο επί γής οφθείς, καί εκ τής πλάνης σώσας ημάς, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ Π Ρ Ω Ϊ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τό προσταχθέν μυστικώς

Μετά τήν Έγερσιν Χριστέ, τήν εκ τού τάφου, καί τήν πρός ύψος ουρανού θείαν Ανάληψιν, τοίς θεόπταις τήν δόξαν σου, κατέπεμψας οικτίρμον, Πνεύμα ευθές εγκαινίσας τοίς Μαθηταίς, όθεν ώσπερ κιθάρα μουσουργική, πάσιν ετρανολόγησαν, τώ θείω πλήκτρω, μυστικώς, Σώτερ τά απηγήματα, καί τήν οικονομίαν σου. (Δίς)

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα όμοιον

Οι σου Σωτήρος ερασταί, χαράς επλήσθησαν, καί θάρσος έλαβον οι πρώην δειλιώντες, ως τό Πνεύμα τό άγιον, σήμερον εξ ύψους, κατήλθεν, καί έστη επί τας κάρας των Μαθητών, καί άλλος άλλα ελάλει πρός τούς λαούς, γλώσσαι γάρ διεσπάρησαν, ορώμεναι ωσει πυρός, καί τούτους ου κατέφλεξαν, αλλά μάλλον εδρόσισαν. (Δίς)

Εις τόν Στίχον των Αίνων Στιχηρά Προσόμοια Ἦχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Επιπαφλάζοντος πάλαι, πυρίνου άρματος, ο ζηλωτής Ηλίας, καί πυρίπνους εν δόξη, οχούμενος εδήλου, τήν νύν εν Σιών, Αποστόλοις εκλάμψασαν, αφ' ύψους θείαν επίπνοιαν εμφανώς, δι' ής κόσμον κατελάμπρυναν.

Στίχ. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός...

Ισηγορούντες τήν θείαν, οικονομίαν Χριστού, εν πυριμόρφους γλώσσαις, οι Απόστολοι πάντες, εφώτισαν τά έθνη, σέβειν πιστώς, εν τρισίν υποστάσεσιν, ένα Θεόν τόν Πατέρα, καί τόν Υιόν, καί τό Πνεύμα τό πανάγιον.

Στίχ. Μή απορρίψης με από τού προσώπου σου,.

Σιών αγία η Μήτηρ, Εκκλησιών απασών, εν ή πυρός εν είδει, τό Παράκλητον Πνεύμα, επί τούς Αποστόλους, κατήλθε φρικτώς, χαίρε νύν καί εόρταζε, τήν κοσμοπόθητον όντως Πεντηκοστήν, σύν ημίν πανηγυρίζουσα.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. β'

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τής αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών, καί ζωής χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ημίν, καί καθάρισον ημάς, από πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών.

p87top

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ απόδοσις

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιакόν, εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους Ι', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ιδιόμελα γ', πρός Ἦχον α', δευτερούντες τό α'. Είτα ε' πρός Ἦχον β', δευτερούντες πάλιν τό α'.

Ἦχος α'

Πεντηκοστήν εορτάζομεν, καί Πνεύματος επιδημίαν, καί προθεσμίαν επαγγελίας, καί ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καί τό μυστήριον ὅσον, Ὡς μέγα τε καί σεβάσμιον! Διό βοώμέν σοι, Δημιουργέ τού παντός Κύριε, δόξα σοι. (Δίς)

Γλώσσαις αλλογενών, ἐκαιούρησας Χριστέ τούς σούς Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τόν ἀθάνατον Λόγον καί Θεόν, τόν παρέχοντα ταίς ψυχαίς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοί, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, Ὁμοούσιε καί Ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσε. (Δίς)

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδόν σωτηρίας, καί ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτήρ ἡμῶν, ἡ χάρις τού Πνεύματός σου, σὺ εἶ Θεός πρῶτος, σὺ καί μετὰ ταῦτα, καί εἰς τούς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τόν Σωτήρα τού κόσμου, καί κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τήν ἀίτητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρα, καί πρῶτῃ, καί μεσημβρία, καί ἐν παντί καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοί τό γόνυ ψυχῆς καί τού σώματος υποκλίναντες, ἀνυμνούμέν σε τόν ἀναρχον Πατέρα, καί τόν συνάναρχον Υἱόν, καί τό συναΐδιον καί πανάγιον Πνεῦμα, τό φωτίζον καί ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα Ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καί Υἱόν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι, οὕτω γάρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καί Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα... Καί νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Λέοντος Δεσπότου

Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱόν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι, Πατήρ γάρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναΐδιον καί σύνθρονον, καί Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐσία, μία θεότης, ἦν προσκυνούντες πάντες λέγομεν, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργία τού Ἁγίου Πνεύματος, Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, Ἅγιος ἀθάνατος, τό Παράκλητον Πνεῦμα, τό ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. β'

Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τήν τού παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τήν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον, ἡμεῖς δέ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν, Τό Πνεῦμά σου τό ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καί Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τού ἁγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τούς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἐτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν, ὅθεν τό παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας, οὗ τῆς ἐλλάμψεως καί ἡμᾶς ἀξίωσον, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τού προσώπου σου, καί τό Πνεῦμά σου τό ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τής αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός τών αγαθών, καί ζωής χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ημίν, καί καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Δόξα... Καί νύν... Ἦχος πλ. δ'

Γλώσσαί ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τής πυργοποιίας, γλώσσαί δέ νύν εσοφίσθησαν, δια τήν δόξαν τής θεογνωσίας, Εκεί κατεδίκασε Θεός τούς ασεβείς τώ ππαίσματι, ενταύθα εφώτισε Χριστός τούς αλιείς τώ Πνεύματι, Τότε κατειργάσθη η αφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἀρτι καινουργείαι η συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ευλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τούς αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς τό Πνεύμα τό ἅγιον, καί δι' αὐτῶν τήν οικουμένην σαηηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι. **Εκ γ'**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τήν μεθέορτον πιστοί, καί τελευταίαν εορτήν, ην εορτάσωμεν φαιδρώς, αὐτή εστί Πεντηκοστή, επαγγελίας συμπλήρωσις, καί προθεσμίας, εν ταύτη γάρ τό πύρ, τού Παρακλήτου ευθύς, κατέβη επί γῆς, ὡσπερ εν εἶδει γλωσσῶν, καί Μαθητάς εφώτισε, καί τούτους ουρανομύστας ανέδειξε, Τό φῶς επέστη, τού Παρακλήτου, καί τόν κόσμον, εφώτισε. **(Δίς)**

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Η τού Πνεύματος πηγή, επιδημούσα τοῖς εν γῆ, εις πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τούς Αποστόλους εδρόσιζε φωταγωγούσα, καί γέγονεν αυτοίς, νέφος δροσῶδες τό πύρ, φωτίζουσα αυτοῖς, καί υετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ημεῖς ελάβομεν τήν χάριν, διά πυρός τε καί ὕδατος, Τό φῶς επέστη, τού Παρακλήτου, καί τόν κόσμον εφώτισε. **(Δίς)**

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Μετά τήν Ἐγερσιν Χριστέ, τήν εκ τού τάφου, καί τήν πρὸς ὕψος ουρανοῦ, θεῖαν Ανάληψιν, τοῖς θεόπταις τήν δόξαν σου κατέπεμψας οικτίρμον, Πνεύμα ευθές εγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς, ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα μουσουργική, πάσιν ετρανολόγησαν, τῷ θεῖῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τά απηχῆματα, καί τήν οικονομίαν σου. **(Δίς)**

Οι Κανόνες

Ο τού βαρέος μετά τών Ειρμών, εις η' καί ο τού δ' μετά τών Ειρμών, εις ς'. Ο Κανών, οὐ η ακροστιχίς.

Πεντηκοστήν εορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος βαρύς Ο Ειρμός

Πόντω εκάλυψε Φαραῶ σύν ἄρμασιν, ο συντριβῶν πολέμους εν υψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτά, ὅτι δεδόξασται.

Ἔργω, ως πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τό Παράκλητον Πνεύμα εξαποστείλας Χριστέ,

έλαμψας τώ κόσμω φώς, φιλάνθρωπε.

Νόμω τό πάλαι προκηρυχθέν καί Προφήταις, επληρώθη, τού θείου Πνεύματος σήμερον, πάσι γάρ πιστοίς χάρις εκκέχυται.

Έτερος Κανών ιαμβικός

Ού η ακροστιχίς διά στίχων Ηρωελεγείων

- Θειογενές Λόγε, Πνεύμα Παράκλητον πάλιν άλλον,
- Εκ Γενέτου κόλπων ήκας επιχθονίοις
- Οία πυρός γλώσσησι φέρον θεότητος αΐλου.
- Σήμα τεής φύτλης, καί χάριν υμνοπόλοις.

Ποίημα Κυρίου Ιωάννου τού Αρκλά

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

- Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνόφω.
  - Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον
  - Ιλύν γάρ εκτινάξας όμματος νόου,
  - Ορά τόν όντα, καί μυείται Πνεύματος
  - Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοίς άσμασιν.
-
- Έφη τό σεπτόν καί σεβάσμιον στόμα.
  - Νοσφισμός υμίν ου γενήσεται φίλοις.
  - Εγώ γάρ εις πατρώ ον ύψιστον θρόνον
  - Συνεδριάζων, εκχεώ τού Πνεύματος,
  - Λάμψαι ποθούσι, τήν χάριν τήν άφθονον
-
- Όρος βεβηκώς, ατρεκέστατος Λόγος,
  - Γαληνόμορφον εκτελεί τήν καρδίαν.
  - Έργον γάρ εκπεράνας, εύφρανε φίλους,
  - Πνοή βιαία, καί πυρός γλωπήμασι,
  - Νείμας τό Πνεύμα Χριστός, ως υπέσχετο.

Καταβασίαι Ήχος βαρύς

Πόντω εκάλυψε Φαραώ σύν άρμασιν, ο συντριβών πολέμουσ εν υψηλώ βραχίονι, άσωμεν αυτώ, ότι δεδόξασται.

Ήχος δ'

- Θείω καλυφθείς ο βραδύγλωσσος γνόφω.
- Ερρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον
- Ιλύν γάρ εκτινάξας όμματος νόου,
- Ορά τόν όντα, καί μυείται Πνεύματος
- Γνώσιν, γεραίρων ενθέοις τοίς άσμασιν.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε έφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, εγώ δε ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ώ στερεωθήσεσθε.

Η τού θείου Πνεύματος επιδημήσασα δύναμις, τήν μερισθείσαν πάλαι φωνήν, κακώς ομνοησάντων, εις μίαν αρμονίαν θείως συνήψε, γνώσιν συνετίζουσα πιστούς τής Τριάδος, εν ή εστερεώθημεν.

Ειρμός άλλος

- Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
  - Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
  - Μόνη προσευχή τής Προφήτιδος πάλαι
  - Άννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
  - Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.
-
- Άληπτός εστιν η θεαρχικωτάτη.
  - Ρήτρας γάρ εξέφηνε τούς αγραμμάτους,
  - Άλις σοφιστάς συστομίζοντας λόγω,
  - Καί τής βαθείας νυκτός εξαιρουμένους,
  - Λαούς απείρους, αστραπή τού Πνεύματος.
-
- Ην εκπορευτόν εξ αγεννήτου φάους,
  - Τό πανσθενουργόφωτον άφθιτον σέλας,
  - Ού τήν δι' Υιού πατρικής εξουσίας,
  - Νύν εμφανίζει συμφυή φρυκτωρίαν,
  - Πυρώδες ήχος εν Σιών τοίς έθνεσιν.

Καταβασία Ήχος βαρύς

Τήν εξ ύψους δύναμιν τοίς Μαθηταίς, Χριστέ, έως άν ενδύσησθε έφης, καθίσατε εν Ιερουσαλήμ, εγώ δέ ως εμέ Παράκλητον άλλον, Πνεύμα τό εμόν τε καί Πατρός αποστελώ, εν ώ στερεωθήσεσθε.

Ήχος δ'

- Έρρηξε γαστρός ητεκνωμένης πέδας,
- Ύβριν τε δυσκάθεκτον ευτεκνουμένης,
- Μόνη προσευχή τής Προφήτιδος πάλαι
- Άννης, φερούσης πνεύμα συντετριμμένον,
- Πρός τόν δυνάστην, καί Θεόν τών γνώσεων.

Κάθισμα Ήχος πλ. δ' Τό προσταχθέν

Οι τού Σωτήρος ερασταί χαράς επλήσθησαν, καί θάρσος έλαβον, οι πρώην δειλιώντες, ως τό Πνεύμα τό άγιον σήμεραν εξ ύψους, κατήλθεν επί τόν οίκον τών Μαθητών, καί άλλος άλλα ελάλει προς τούς λαούς, γλώσσαί γάρ διεσπάρησαν, Ορώμεναι ωσει πυρός, καί τούτους ου κατέφλεξαν, αλλά μάλλον εδρόσισαν. (Δίς)

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Κατανοών ο Προφήτης, τήν επ' εσχάτων σου Χριστέ έλευσιν, ανεβόα, τήν σήν ει σακήκοα Κύριε δυναστείαν, ότι πάντας τού σώσαι, τούς χριστούς σου ελήλυθας.

Ο εν Προφήταις λαλήσας, καί διά νόμου κηρυχθείς, πρώ ην τοίς ατελέσι, Θεός αληθής ο Παράκλητος, τοίς τού Λόγου υπηρέταις καί μάρτυσι, γνωρίζεται σήμεραν.

Σήμα θεότητος φέρον, τοίς Αποστόλοις εν πυρί, Πνεύμα κατεμερίσθη, καί ξέναις εν γλώσσαις ενέφηεν, ως πατρόθεν θεϊόν σθένος, ερχόμενον εστίν αυτοκέλευστον.

Ειρμός άλλος

- Άναξ ανάκτων, οίος εξ οίου μόνος,
- Λόγος προελθών, Πατρός εξ αναιτίου.
- Ισοσθενές σου Πνεύμα τοίς Αποστόλοις,
- Νημερτές εξέπεμψας ως ευεργέτης,
- Άδουσι, Δόξα τώ κράτει σου, Κύριε.

- Λουτρόν τό θείον τής παλιγγενεσίας,
  - Λόγω κεραννύς συντεθειμένη φύσει,
  - Ομβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ακηράτου
  - Νενυγμένης σου πλευράς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
  - Ἐπισφραγίζων τή ζέσει τοῦ Πνεύματος.
- Κάμπτει τά πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
  - Γόνῳ τε Πατρός, Πατρί συμφουεστάτῳ.
  - Ἐν γάρ προσώποις οἶδε τριτοῖς ουσίαν,
  - Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἀχρονον, μίαν.
  - Ἐλαμψε φῶς γάρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.
- Τελείσθε πάντες τή θεαρχικωτάτῃ,
  - Ὅσοι λατρευταί τής τριφεγγούς ουσίας.
  - Ὑπερφυῶς τελεί γάρ ὡς ευεργέτης,
  - Καί πυρσολαμπτεῖ Χριστός εἰς σωτηρίαν,
  - Ὅλην πορίζων τήν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασία Ἦχος βαρύς

Κατανῶν ὁ Προφήτης, τήν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα, τήν σήν εἰ σακήκοα Κύριε δυναστεῖαν, ὅτι πάντας τοῦ σώσαι, τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἦχος δ'

- Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
- Λόγος προελθῶν, Πατρός ἐξ ἀναίτιου.
- Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
- Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς ευεργέτης,
- Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, ἐν γαστρί τῶν Προφητῶν, καί κηθέν ἐπὶ τής γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρᾶς, καί ἐν τοῖς πιστοῖς ευθεῆς ἐγκαινίζεται, φῶς γάρ καί εἰρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὐτὴ Πνεῦμα ἀγαθόν, Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ, Πνεῦμα ἐκ Πατρός ἐκπορευτόν, καί δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός, μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ἡ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος

- Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
  - Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
  - Ὡ τέκνα φωτόμορφα τής Ἐκκλησίας,
  - Νῦν ἐκ Σιών γάρ ἐξελήλυθε νόμος,
  - Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
- Καθῶς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
  - Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρῶθεν,
  - Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
  - Ἐπισφραγίζον τόν φερέσβιον Λόγον,
  - Πατροσθενές ξύμμορφον, ὄν Σωτὴρ ἔφη.
- Ἰήτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἀμαρτίας,
  - Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,
  - Θεός Λόγος πάνταρχος, ἀχραντον δόμον.
  - Ὁμοσθενούς δέ καί συνουσιουμένου,

- Νύν εγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

**Καταβασίαι
Ἦχος βαρύς**

Τό διά τόν φόβον σου ληφθέν Κύριε, εν γαστρί τών Προφητών, καί κηθέν επί τής γής πνεύμα σωτηρίας, αποστολικάς καρδίας κτίζει καθαράς, καί εν τοῖς πιστοῖς ευθές εγκαινίζεται, φώς γάρ καί ειρήνη, διότι τά σά προστάγματα.

Ἦχος δ'

- Λυτήριον κάθαρσιν αμπλακημάτων,
- Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
- Ω τέκνα φωτόμορφα τής Εκκλησίας,
- Νύν εκ Σιών γάρ εξελήλυθε νόμος,
- Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιοτικών μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθοῦ ανάγαγε.

Εκ τού Πνεύματός σου, σάρκα επί πάσαν, ως είπας, πλουσίως εξέχεας, καί επληρώθη τής σής η σύμπασα γνώσεως Κύριε, ότι εκ Πατρός Υἱός αρρεύστως έφυσ, καί τό Πνεύμα αμερίστως πρόεισιν.

Ειρμός άλλος

- Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
  - Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
  - Ἴν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου,
  - Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
  - Ὅλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.
- Ιμερτόν ημίν ευθές εν τοῖς εγκάτοις,
  - Αιωνίως έξουσι Πνεύμα καινίσαις,
  - Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
  - Ὑλης απεχθούς καυστικών μολυσμάτων,
  - Ρύπτου τε φρενών ρυπτικών Παντοκράτορ.
- Ορεκτόν αξίωμα τοῖς Αποστόλοις,
  - Σιωνίταις μίμνουσι σήν παρουσίαν,
  - Γνώρισμα Πνεύμα πατρογεννήτου Λόγου,
  - Λέσχην απηνή τών εθνών ποππυσμάτων,
  - Ωκιστα δεικνύς, πυρπνώως καθιδρύεις.

**Καταβασίαι
Ἦχος βαρύς**

Ναυτιών τώ σάλω, τών βιοτικών μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος αμαρτίαις, καί ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενος, ως ο Ιωνάς Χριστέ βοώ σοι, Εκ θανατηφόρου με βυθοῦ ανάγαγε.

Ἦχος δ'

- Ιλασμός ημίν Χριστέ καί σωτηρία,
- Ο Δεσπότης έλαμψας εκ τής Παρθένου,
- Ἴν, ως Προφήτην θηρός εκ θαλατίου,
- Στέρνων Ιωνάν, τής φθοράς διαρπάσης,
- Ὅλον τόν Αδάμ, παγγενή πεπτωκότα.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ότε καταβάς τās γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν έθνη ο Ὑψιστος, ότε τού πυρός τās γλώσσας διένειμεν, εις ενότητα πάντας εκάλεσε, καί συμφώνως δοξάζομεν τό πανάγιον Πνεύμα.

Ο Οίκος

Ταχείαν καί σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μή χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μή μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσει, ἀλλά αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον, ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοὶ ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦν μὲν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος

- Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
  - Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἀψυχον βρέτας,
  - Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
  - Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, Τριάς μόνη,
  - Ἰσοσθενῆς, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.
-
- Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες,
  - Ἐφασκον οἰνότευκτον ἀφρονες μέθην.
  - Ῥήσεις ξενηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων.
  - Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως.
  - Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.
-
- Θεσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα,
  - Ἐνθους ἰωήλ τοῦ θεαρχικωτάτου
  - Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἶα περ Λόγου,
  - Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι. Φύσις,
  - Ἡ τρισσοφειγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.
-
- Τριπτὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,
  - Ὅπως υπεμφήνειε τρεῖς υποστάσεις,
  - Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας,
  - Ἀλλ' ἐν μίᾳ νῦν ἡμερῶν τῆ Κυρία,
  - Υἱὸς Πατῆρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία Ἦχος βαρύς

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦχος δ'

- Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
- Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἀψυχον βρέτας,
- Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
- Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, Τριάς μόνη,
- Ἰσοσθενῆς, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η' Ὁ Εἰρμός

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεί καὶ Παῖδας ζήλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε, Πάντα τὰ ἔργα τὸν

Κύριον υμνεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ηχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, αλιέυσι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρρητορεύοντο, Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον υμνεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ θιγομένω προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πύρ δειματούν, δεύτε καὶ σῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ, πνευματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες, Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον υμνεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος

- Λύει τὰ δεσμά καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
  - Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
  - Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
  - Σωτήρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
  - Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.
-
- Μνήμην ὁ Χριστός τῶν βροτοσσῶν ἐπῶν,
  - Ἀπατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
  - Τό Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτω θεά,
  - Εφίζον, εὐλογητόν οικειομένη,
  - Ἠλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.
-
- Σωτηριωδῶς, αυτοδεσπότης ἰόν,
  - Φῶς αυτολαμπές, καὶ παρεκτικόν φάους,
  - Ὑπάρχον, ἡκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
  - Τιμήν ὡς ἄημα, τοῖς σοῖς οικέταις,
  - Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.
-
- Ἢ σε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
  - Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
  - Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
  - Ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,
  - Ἰεὺς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι Ἦχος βαρύς

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινά προσομιλοῦσα, βάτος Θεόν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεί καὶ Παῖδας ζήλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε, Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον υμνεῖτε, καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος δ'

- Λύει τὰ δεσμά καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
- Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
- Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
- Σωτήρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
- Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρμός

Μὴ τῆς φθοράς διαπεῖρα κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σε μεγαλύνομεν. (Δίς)

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνου χαίρων οχοῦμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πάσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τών φύσεων δίχα ξένον ηκούετο, τών Μαθητῶν τῆς μίας γάρ φωνῆς απηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ενηχούντο, λαοί, φυλαί καί γλώσσαι, τά θεία μεγαλεία, τῆς Τριάδος γνώσιν μουύμενοι.

Ειρμός ἄλλος

- Χαίρος Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
- Ἄπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα,
- Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
- Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον
- Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν. (Δίς)

- Ὑδεῖν έοικε τήν φυσίζων Κόρην.
- Μόνη γάρ εν δίνησι κεκρύφει Λόγον
- Νοσούσαν αλθένοντα τήν βροτῶν φύσιν.
- Ος δεξιούς κλισμοίσι νύν ιδρυμένος
- Πατρός, πέπομφε τήν χάριν τού Πνεύματος.

- Ὅσοις έπνευσεν η θεόρρυτος χάρις,
- Λάμποντες, αστράπτοντες, ηλλοιωμένοι,
- Οθνείαν αλλοίωσιν ευπρεπεστάτην
- Ισοσθενούσαν τήν άτμητον ειδοτές,
- Σοφήν τρίφεγγον ουσίαν δοξάζομεν.

Καταβασία Ἦχος βαρύς

Μή τῆς φθοράς διαπείρα κυφορήσασα, καί παντεχήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ απείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχείον τού αστέκτου, χωρίον τού απείρου πλαστουργού σου, σε μεγαλύνομεν.

Ἦχος δ'

- Χαίρος Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
- Ἄπαν γάρ ευδίνητον εύλαλον στόμα,
- Ρητρεύον, ου σθένει σε μέλπειν αξίως.
- Ιλιγγιά δέ νούς άπας σου τόν τόκον
- Νοείν, όθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Εξαποστειλάριον Ἦχος γ' Ο ουρανόν τοίς άστροίς

Τό πανάγιον Πνεύμα, τό προΐον εκ τού Πατρός, καί δι' Υιοή ενδημήσαν, τοίς αγραμματίοις Μαθηταίς, τούς σέ Θεόν επιγνόντας, σώσον, αγίασον πάντας. (Δίς)

Ἐτερον Ἦχος ο αυτός

Φώς ο Πατήρ, φώς ο Λόγος, φώς καί τό άγιον Πνεύμα, όπερ εν γλώσσαις πυρίναις, τοίς Αποστόλοις επέμφθη, καί δι' αυτού πάς ο κόσμος φωταγωγείται, Τριάδα σέβειν αγίαν. (Άπαξ)

Εἰς τοὺς Αἴ ν ο υ ς

Ιστώμεν Στίχους ς', καί ψάλλομεν τά παρόντα Στιχηρά Ιδιόμελα δευτερούντες αυτά.

Ἦχος δ'

Παράδοξα σήμερον είδον τά έθνη πάντα εν πόλει Δαυιδ, ότε τό Πνεύμα κατήλθε τό άγιον εν πυρίναις γλώσσαις, καθώς ο θεηγόρος Λουκάς απεφθέγγαστο, Φησί γάρ, Συνηγμένων τών Μαθητῶν τού Χριστού, εγένετο ήχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοής, καί επλήρωσε τόν οίκον, ου ήσαν καθήμενοι, καί πάντες ήρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ρήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς αγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεύμα τό άγιον, ήν μέν αεί, καί έστι καί έσται, ουτε αρξάμενον, ουτε παυσόμενον, αλλ' αεί Πατρί καί Υιώ συντεταγμένον, καί συναριθμούμενον, ζωή, καί ζωοποιούν, φώς, καί φωτός χορηγόν, αυτάγαθον, καί πηγή αγαθότητος, δι' ου Πατήρ γνωρίζεται, καί Υιός δοξάζεται, καί παρά πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τής αγίας Τριάδος. (Δίς)

Τό Πνεύμα τό άγιον, φώς, καί ζωή, καί ζώσα πηγή νοερά, Πνεύμα σοφίας, Πνεύμα συνέσεως, αγαθόν, ευθές, νοερόν, ηγεμονεύον καθαίρον τά ππαίσματα, Θεός καί θεοποιούν, πύρ, εκ πυρός προίόν, λαλούν, ενεργούν, διαιρούν τά χαρίσματα, δι' ου Προφήται άπαντες, καί Θεού Απόστολοι, μετά Μαρτύρων εστέφθησαν, Ξένον άκουσμα, ξένον θέαμα, πύρ διαιρούμενον εις νομάς χαρισμάτων. (Δίς)

Δόξα... Καί νύν... Ήχος πλ. β'

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, τό Πνεύμα τής αληθείας, ο πανταχού παρών, καί τά πάντα πληρών, ο θησαυρός τών αγαθών, καί ζωής χορηγός, ελθέ, καί σκήνωσον εν ημίν, καί καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, καί σώσον αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Αντίφωνον Α'

Ήχος β

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού, ποιήσιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

- Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Στίχ. Ημέρα τή ημέρα ερευγεται ρήμα καί νύξ νυκτί αναγγέλλει γνώσιν.

- Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ουκ εισί λαλιαί ουδέ λόγοι ών ουχί ακούονται αι φωναί αυτών.

- Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου.

Στίχ. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

- Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

- Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Αντίφωνον Β'

Ήχος ο αυτός

Στίχ. Επακούσαι σου Κύριος εν ημέρα θλίψεως, υπερασπίσαι σου τό όνομα τού Θεού Ιακώβ.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε αγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

Στίχ. Εξαποστειλái σοι βοήθειαν εξ αγίου, καί εκ Σιών αντιλάβοιτό σου.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε αγαθέ...

Στίχ. Μνησθεί η πάσης θυσίας σου, καί τό ολοκαύτωμά σου πιανάτω.

- Σώσον ημάς, Παράκλητε αγαθέ...

Δόξα... Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού...

Αντίφωνον Γ'

Ήχος πλ. δ'

Στίχ. Κύριε, εν τή δυνάμει σου ευφρανθήσεται ο Βασιλεύς, καί επί τώ σωτηρίω σου αγαλλιόσεται σφόδρα.

- Ευλογητός εί, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τούς αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς τό Πνεύμα τό άγιον, καί δι' αυτών τήν οικουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τήν επιθυμίαν τής καρδιάς αυτού έδωκας αυτώ καί τήν θέλησιν τών χειλέων αυτού ουκ εστέρησας αυτόν.

- Ευλογητός εί, Χριστέ ο Θεός ημών...

Στίχ. Ότι προέφθασας αυτόν εν ευλογίαις χρηστότητος, έθηκας επί τήν κεφαλήν αυτού στέφανον εκ λίθου τιμίου.

- Ευλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν...
- **Στίχ.** Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
- Ευλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν...

Εἰσοδικόν

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἀσωμεν καὶ ψαλούμεν τὰς δυναστείας σου, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Τό Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ευλογητός εἶ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, ο πανσόφους τοὺς αλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγγενεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος, ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἀντί δέ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Κοινωνικόν

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

p91 [top](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα... ἰσῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαίρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον, σὺ γάρ ἐδέξω πρώτη, ἀφεσὶν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρό τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου υπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἀνθρώπον ἔσωσε, διὰ τῆς εαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Ευαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργω τοῦ Σωτήρος τὰ ρητὰ ἐπληρώσατε, ἐν ὑμῖν γὰρ αἰ πύλαι τοῦ Ἄδου, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν, ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς ἐιδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανε, ἡ σφαγὴ ὑμῶν, ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε, τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε, ὡ ἀπαύστως πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τό Δογματικόν Ἦχος πλ. δ'

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰῶνων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας δημιουργὸς φύσεως; τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτεῖρας, καθῆκεν εαυτὸν, εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον, ὡς ἐν τοῖς αἰῶσι

κόλποις τού Πατρός, εν μήτρα σου αγνή κατεσκήνωσε, καί σάρξ ατρέπτως εγένετο εκ σου, απειρόγαμε, μείνας, όπερ υπήρχε φύσει, Θεός, Διό αυτόν προσκυνούμεν, Θεόν τέλειον, καί άνθρωπον τέλειον, τόν αυτόν εν εκατέρα μορφή, εκατέρα γάρ φύσις εστίν εν αυτώ αληθώς, διπλά δέ πάντα κηρύττομεν, τά φυσικά αυτού ιδιώματα, κατά τήν διπλόην τών ουσιών, δύο σέβοντες τάς ενεργείας, καί τά θελήματα, Ομοούσιος γάρ ών τώ Θεώ καί Πατρί, αυτεξουσίως θέλει, καί ενεργεί ως άνθρωπος, Αυτόν ικέτευε, σεμνή παμμακάριστε, τού σωθῆναι τάς ψυχάς ημών.

Τό, Φώς ιλαρόν, καί τό Προκείμενον

Εις τόν Στίχον, τό Αναστάσιμον Στιχηρόν.

Ήχος πλ. δ'

Ανήλθες επί σταυρού Ιησού, ο καταβάς εξ ουρανού, ήλθες επί θάνατον, η ζωή η αθάνατος, πρós τούς εν σκότει, τό φώς τό αληθινόν, πρós τούς πεσόντας, η πάντων Ανάστασις, ο φωτισμός, καί ο Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

Τής Θεοτόκου Προσόμοια γ'

Ήχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Στίχ. Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Χαίρε, Θεοτόκε πάνσεμνε, χαίρε πηγή τήν ζωήν, τοίς πιστοίς η πηγάζουσα, χαίρε πάντων Δέσποινα, καί Κυρία τής κτίσεως, ευλογημένη, χαίρε πανάμωμε, δεδοξασμένη, χαίρε πανάχραντε, χαίρε παλάτιον, χαίρε θείον σκήνωμα, χαίρε αγνή, χαίρε Μητροπάρθενε, χαίρε Θεόνημφε.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Χαίρε, Θεομήτορ άχραντε, χαίρε, πιστών η ελπίς, χαίρε, κόσμου καθάρσιον, χαίρε, πάσης θλίψεως, ρυομένη τούς δούλους σου, η τών ανθρώπων, χαίρε, παράκλησις, η ζωηφόρος, χαίρε, αντίληψις, χαίρε, προπύργιον, τών προσκαλουμένων σε, χαίρε, Θεού, θείον ενδιαίτημα, καί όρος άγιον.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι τού λαού τής γής.

Χαίρε, Θεοτόκε Δέσποινα, χαίρε, η μόνη ελπίς, τών βροτών καί αντίληψις, χαίρε, καταφύγιον, καί λυχνία αείφωτος, ηγλαϊσμένον, χαίρε, λαμπάδιον, ηγιασμένον, χαίρε, παλάτιον χαίρε, Παράδεισε, χαίρε, θείον σκήνωμα, χαίρε, πηγή, βρούσσα τά νάματα, τών προστρεχόντων σοι.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Δεύτε πιστοί, σήμερον χορείαν επικροτήσαντες, ευσεβώς πανηγυρίσωμεν, καί τών Αγίων πάντων τήν ένδοξον, καί σεβάσμιον μνήμην, ενδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες, Χαίρετε, Απόστολοι ένδοξοι, Προφήται, καί Μάρτυρες, καί Ιεράρχαι, Χαίρετε, Οσίων ο δήμος, καί τών Δικαίων, Χαίρετε, τιμίων Γυναικών ο χορός καί Χριστόν υπέρ τού κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τώ βασιλεί κατά βαρβάρων δωρήσασθαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ο αυτός

Ο ποιητής καί λυτρωτής μου πάναγνε, Χριστός ο Κύριος, εκ τής σής νηδύος προελθών, εμέ ενδυσάμενος, τής πρώην κατάρας τόν Αδάμ ηλευθέρωσε, Διό σοι πάναγνε, ως τού Θεού Μητρί τε, καί Παρθένω αληθώς, βοώμεν ασιγήτως, τό χαίρε τού Αγγέλου, Χαίρε Δέσποινα, προστασία καί σκέπη, καί σωτηρία τών ψυχών ημών.

Απολυτίκιον Αναστάσιμον

Ήχος πλ. δ'

Εξ ύψους κατήλθες ο εύσπλαγχνος, ταφήν καταδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθερώσης τών παθών, Η ζωή καί η Ανάστασις ημών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Τών Αγίων Ήχος δ'

Τών εν όλω τώ κόσμω Μαρτύρων σου, ως πορφύραν καί βύσσον τά αίματα, η Εκκλησία σου

στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι, Χριστέ ο Θεός, τώ λαώ σου τούς οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τή πολιτεία σου δώρησαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον Ο αυτός

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί Αγγέλοις ο άγνωστον μυστήριον, διά σου Θεοτόκε, τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός, εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιакόν, καί τό α Κάθισμα τού Ψαλτηρίου, εις τό, Κύριε εκέκραξα... ιστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα ς', καί τών Αγίων δ'.

Στιχηρά Αναστάσιμα

Ήχος πλ. δ'

Εσπερινόν ύμνον, καί λογικήν λατρείαν, σοί Χριστέ προσφέρομεν, ότι ηυδόκησας, τού ελεήσει ημάς, διά τής Αναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μή απορρίψης ημάς από τού προσώπου σου, αλλά ευδόκησον, τού ελεήσει ημάς, διά τής Αναστάσεως.

Χαίρε Σιών αγία, Μήτηρ τών Εκκλησιών, Θεού κατοικητήριον, σύ γάρ εδέξω πρώτη, άφεισιν αμαρτιών, διά της, Αναστάσεως.

Στιχηρά Ανατολικά

Ο εκ Θεού Πατρός Λόγος, πρό τών αιώνων γεννηθείς, επ' εσχάτων δέ τών χρόνων, ο αυτός εκ τής Απειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου υπέμεινε, καί τόν πάλαι νεκρωθέντα άνθρωπον έσωσε, διά τής εαυτού Αναστάσεως.

Τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, δοξολογούμεν Χριστέ, δι' ής ηλευθέρωσας Αδαμιαίον γένος, εκ τής τού Άδου τυραννίδος, καί εδωρήσω τώ κόσμω ως Θεός, ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υιέ, Θεού μονογενές, ο προσπαγείς εν τώ σταυρώ, καί αναστάς εκ τάφου τριήμερος.

Έτερα τών Αγίων Πάντων

Ήχος πλ. β'

Όλην αποθέμενοι

Οι πνευματορρητορες, οι Μαθηταί τού Σωτήρος, τού Πνεύματος όργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εις τά γής πέρατα, τό σεπτόν κήρυγμα, ορθοδόξως κατασπείροντες, εξ ών εβλάστησαν, θεία γεωργια καί χάριτι Μαρτύρων τά στρατεύματα, πάθος τό σεπτόν εικονίζοντες, διά πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καί πυρος, καί παρρησία πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Πυρί εκκαϊόμενοι, τής τού Κυρίου αγάπης, πυρός κατεφρόνησαν, καί ως θείοι άνθρακες αναπτόμενοι, οι σεπτοί Μάρτυρες, εν Χριστώ έφλεξαν, φρυγανώδες πλάνης φρύαγμα, θηρών δέ έφραξαν, στόματα, σοφαίς επικλήσεσι, καί κάρας εκτεμνόμενοι, έτεμον εχθρού πάσας φάλαγγας, καί τούς τών αιμάτων, προχέοντες κρουνούς καρτερικώς, τήν Εκκλησίαν κατήρδευσαν, πίστει αναθάλλουσαν.

Θηρσί προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, όνουχι ξεόμενοι, χείρας αφαιρούμενοι, καί στρεβλούμενοι, οι στερροί μάρτυρες, καί πυρί ενύλω, ανενδότως φλογιζόμενοι, καί εκκεντούμενοι, καί τάς αρμονίας τεμνόμενοι, υπέφερον στερρότατα, λήξιν προορώντες τήν μέλλουσαν, καί τούς ακηράτους, στεφάνους, καί τήν δόξαν τού Χριστού, ώ παρρησία πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Εν πάσι τοίς πέρασι, τούς εναθλήσαντας πίστει, Αποστόλους, Μάρτυρας, Ιερείς θεόφρονας,

σεμνά Γύναια, ιερόν άθροισμα, ιεροίς άσμασι, κατά χρέος ευφημήσωμεν, ότι συνήφθησαν, τοίς επουρανίοις οι γήϊνοι, και πάθει τήν απάθειαν, χάριτι Χριστού εκομίσαντο, και νύν ως αστέρες, στερροί περιαιυάζοντες ημάς, εν παρρησία πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Μαρτύρων θείος χορός, τής Εκκλησίας η βάσις, του Ευαγγελίου η τελείωσις, υμείς έργω του Σωτήρος τά ρητά επληρώσατε, εν υμίν γάρ αι πύλαι του Άδου, κατά τής Εκκλησίας ανεωχθείσαι, εκλείσθησαν, η του αίματος υμών χύσις, τάς ειδωλικάς σπονδάς εξήρανεν, η σφαγή υμών, απέτεκε τών πιστών τό πλήρωμα, τούς ασωμάτους εξεπλήξατε, τώ Θεώ στεφανηφόροι παρίστασθε, ώ απαύστως πρεσβεύετε, υπέρ τών ψυχών ημών.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ήχος πλ. δ'

Ο Βασιλεύς τών ουρανών, διά φιλανθρωπίαν, επί τής γής ώφθη, και τοίς ανθρώποις συναναστρέφη, εκ Παρθένου γάρ αγνής, σάρκα προσλαβόμενος, και εκ ταύτης προελθών, μετά τής προσλήψεως, εις εστίν Υιός, διπλούς τήν φύσιν, αλλ' ου τήν υπόστασιν, Διό τέλειον αυτόν Θεόν, και τέλειον άνθρωπον, αληθώς κηρύττοντες, Ομολογούμεν Χριστόν τόν Θεόν ημών, όν ικέτευε, Μητέρα ανύμφευτε, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Είσοδος, τό, Φώς ιλαρόν...

Προκείμενον τής ημέρας

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπιαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο ο Κύριος δύμαμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ. Και γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Προφητείας Ησαΐου τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος, Πάντα τά έθνη συνήχθησαν άμα και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών, Τίς αναγγελοί ταύτα εν αυτοίς; ή τά εξ αρχής, τίς ακουστά ποιήσει ημίν, Αγαγέτωσαν τούς μάρτυρας αυτών, και δικαιωθήτωσαν, Και ειπάτωσαν αληθή, Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και εγώ μάρτυς Κύριος ο Θεός, και ο παίς, όν εξελεξάμην, ίνα γνώτε και Πιστεύσητε, και συνήτε, ότι εγώ ειμι, Εμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός, και μετ εμέ ουκ έσται, Εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστι πάρεξ εμού ο σώζων. Εγώ ανήγγειλα και έσωσα, ωνειδισα, και ουκ ήν εν ημίν αλλότριος. Υμείς εμοί μάρτυρες, και εγώ Κύριος ο Θεός, ότι απ' αρχής εγώ ειμι, και ουκ έστιν ο εκ τών χειρών μου εξαιρούμενος. Ποιήσω, και τίς αποστρέψει αυτό. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος ημάς, ο Άγιος Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μή άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρώνων τεθνάναι. Και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών, και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα, οι δέ εισιν εν ειρήνη. Και γάρ εν όψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τούς αιώνας, οι πεπειθότες επ' αυτόν, συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί έν αγάπη προσμενούσιν αυτώ, ότι χάρις και έλεος εν τοίς οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοίς εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εις τόν αίωνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Διά τουτό λήφονται τό βασιλείον τής ευπρεπείας, και τό διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ότι τή δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τώ βραχιόνι υπερασπιεί αυτών. Λήφεται πανοπλία, τόν ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει τήν κτίσιν εις άμυναν εχθρών. Ενδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον. Λήφεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα, οξυνεί δέ απότομον οργήν εις ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τούς παράφρονas, πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου τών νεφών, επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ

θαλάσσης, ποταμοί δέ συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνευμαδυνάμεως, καί ως λαίλαψ εκκλικμήσει αυτούς, καί ερημώσσει πάσαν τήν γήν ανομία, καί η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ούν, Βασιλείς, καί σύνετε, μάθετε, δικασταί περάτων γής, ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών, ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, καί η δυναστεία παρά Υψίστου.

Εις τήν Λιτήν

Ψάλλομεν τό Στιχηρόν του Αγίου τής Μονής, είτα τά παρόντα Ιδιόμελα τών Αγίων Πάντων.

Ήχος α'

Πίστεως συμφωνία, τήν κοσμικήν πανήγυριν, τών απ' αιώνος Θεώ ευαρεστησάντων, Πατριαρχών τό τίμιον, τών Προφητών τόν σύλλογον, Αποστόλων τό εγκαλλώπισμα, Μαρτύρων τό άθροισμα, Ασκητών τό καύχημα, πάντων τών Αγίων τήν μνήμην, πνευματικώς εορτάσωμεν, πρεσβεύουσι γάρ απαύστως, δωρηθήναι ειρήνην τώ κόσμω, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Δεύτε πάντες οι πιστοί, τών Αγίων πάντων, εν ψαλμοίς καί τήν πανένδοξον μνήμην, ύμνοις, καί ωδαίς πνευματικαίς ευφημήσωμεν, τόν Βαπτιστήν του Σωτήρος, Αποστόλους, Προφήτας, καί Μάρτυρας, Ιεράρχας, Διδασκάλους τε καί Οσίους, Ασκητάς καί Δικαίους, καί τών αγίων Γυναικών τό φιλόθεον σύστημα, σεβασμίως μακαρίζοντες, συμφώνως εκβοήσωμεν, Υπεράγαθε Χριστέ, ο Θεός ημών, ταίς αυτών πρεσβείαις παράσχου ειρήνην ταίς Εκκλησίαις σου, νίκας κατ' εχθρών τώ φιλοχρίστω βασιλεί, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Δεύτε άπαντες, πνευματικώς ευφρανθώμεν, επί τή μνήμη τών Αγίων, ιδού γάρ παραγένονε, πλουτοποιά ημίν χαρίσματα κομίζουσα, διό εν φωνή αγαλλιάσεως, καί καθαρώ συνειδότη, αναβοήσωμεν λέγοντες, Χαίρετε Προφητών ο σύλλογος, οι τήν έλευσιν Χριστού τώ κόσμω κηρύξαντες, καί τά πόρρω εγγύς προβλέποντες Χαίρετε Αποστόλων ο χορός, οι τών εθνών σαηνευταί, καί αλιείς τών ανθρώπων, Χαίρετε Μαρτύρων ο δήμος, οι εκ περάτων γής συναθροισθέντες εις μίαν πίστιν, καί υπέρ ταύτης βασάνων αικισμούς υπομείναντες, καί τελείως τόν τής αθλήσεως στέφανον ειληφότες, Χαίρετε Πατέρων ο μελισσών, οι τά εαυτών σώματα τή ασκήσει κατατήξαντες, καί νεκρώσαντες τά πάθη τής σαρκός, τόν νούν θείω έρωτι επτερώσατε, εις ουρανούς ενέπηπτε, καί σύν Αγγέλοις ευφραϊνόμενοι, απολαύετε τών αιώνιων αγαθών, ΑΛΛ' ώ Προφήται, Απόστολοι, καί Μάρτυρες σύν Ασκηταίς, τόν υμάς στεφανώσαντα, εκτενώς δυσωπείτε, του λυτρωθήναι εξ εχθρών αοράτων καί Ορατών, τούς εν πίστει, καί πόθω τελούντας, τήν αισειβάστον μνήμην υμών.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Τή νύν πανηγύρει, συνδράμωμεν οι πιστοί, προτίθεται γάρ ημίν πνευματική τράπεζα, καί κρατήρ μυστικός, εξ ηδέων εδεσμάτων ευφροσύνης πλήρης, αι τών Μαρτύρων αρεταί, ούτοι γάρ οι καρτερόψυχοι, εκ τών περάτων τής γής, τών του σώματος άκρων, ετεροπόνους αικισμούς, τώ Θεώ προσήνεγκαν, θουσίαν λογικήν, πάσαν ακμήν ηλικίας, οι μεν τās κεφαλάς αποτεμνόμενοι, έτεροι δέ χειρών διαιρέσεις, καί πάσης αρμονίας άμα, πάντες οι Άγιοι τών του Χριστού παθημάτων κοινωνοί γεγόνασιν, ΑΛΛ' ώ στεφάνους αυτοίς αμοιβάς βασάνων δεδωκώς, Κύριε, κατ' ίχνος τούτων πολιτεύεσθαι αξίωσον ημάς, ως φιλόανθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ναός καί πύλη υπάρχεις παλάτιον καί θρόνος του Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ής ο λυτρωτής μου, Χριστός ο Κύριος, τοίς έν σκότει καθεύδουσιν επέφανεν, Ήλιος υπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων, ούς έπλασε κατ εικόνα ιδίαν, χειρί τή εαυτού, Διό πανύμνητε, ως μητρικήν παρρησίαν προς αυτόν κεκτημένη, αδιαλείπτως πρέσβευε, σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Αναστάσιμα

Ήχος πλ. δ'

Ανήλθες επί σταυρού Ιησού, ο καταβάς εξ ουρανού, ήλθες επί θάνατον, η ζωή η αθάνατος, προς τούς εν σκότει, τό φώς τό αληθινόν, προς τούς πεσόντας, η πάντων Ανάστασις, ο φωτισμός, καί ο Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

Τά κατ' Αλφάβητον

Χριστόν δοξολογήσωμεν, τόν αναστάντα εκ νεκρών, ψυχὴν καὶ σῶμα γάρ αναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοὶς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμω, Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Δεῦτε πιστοὶ, σήμερον χορεῖαν επικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων τὴν ἐνδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες, Χαίρετε, Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ ἱεράρχαι, Χαίρετε, Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Δικαίων, Χαίρετε, τιμίων Γυναικῶν ὁ χορὸς καὶ Χριστόν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁ αὐτός

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσες, Διὸ σοὶ πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρὶ τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βιώμεν ἀσιγήτως, τὸ χαίρει τοῦ Ἀγγέλου, Χαίρει Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ. δ'

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν, Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων Ἦχος δ'

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοά σοι, Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὁ αὐτός

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ὁ ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τριάς μονὰς σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραῷ

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς θεότητος δόξαν θεῷ, μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Ρῆσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς τοὺς ἀνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τοπρὶν, τὸν ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαίον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμῳ τὸν Χριστόν ἐκήσας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἀτρεπτον, καθ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν

πειρασμών απολύτρωσιν.

Ωδή γ'
Ο στερεώσας κατ αρχάς

Σέ τόν απρόσιτον Θεόν, καί Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπί θρόνου Ησαΐας κατείδεν, υψηλού, καί Χερουβίμ, καί Σεραφίμ δοξάζοντα, ακαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικόν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ νοῦ, γεγεννημένον τόν Λόγον, καί τό Πνεῦμα προελθών απορρήτως, καταλλήλοις λογισμοίς, καί γραφικοίς διδάγμασι, κατειληφότες ἕνα, Θεόν τρισήλιον σέβομεν.

Ο ὢν αγέννητος Πατήρ, καί τῆς ἰδίας ουσίας, τό απαύγασμα γεννήσας ἀρρεούστως, τόν Υἱόν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφύες φῶς τό Πνεῦμα, τό παντουργόν καί ομότιμον.

Θεοτοκίον

Ναός εδείχθης καθαρός, Παρθενομήτορ Μαρία, τοῦ τά πάντα πανσθενῶς καί πανσόφως, υποστήσαντος Χριστοῦ, καί τάξαντος καί φέροντος, ὄν ἐξιλέωσαί μοι, ταίς μητρικαίς σου δεήσεσι.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'
Τό προσταχθέν μυστικῶς

Τῆς τρισηλίου καί σεπτῆς τελεταρχίας, τās δυναστείας οἱ πιστοί νῦν ευφημούμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τό πᾶν συνέστησε, τās ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικῆς, τās κάτω ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τό, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ, Θεέ υπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τόν ἀναλλοίωτον Θεόν ἡ τετοκυία, ἀλλοιουμένην εἰς αἰή τῆ ἀμαρτία, ταίς προσβολαίς τοῦ δολίου καί τῆ ραθυμίας, στερέωσον τήν καρδίαν μου ἀγαθή, πρεσβείαις ταίς μητρικαίς σου, ὅπως καγῶ, ευχαρίστως κραυγάζω σοι, Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τήν ποιήμνην σου, ἦν ἐκτίσω πανάμωμε.

Ωδή δ'
Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ἀνατολή, ἐπιφανείσα θεότητος, τοίς ἐν σκότει, πάσαν διεσκέδασε, τήν ἀφεγγή νύκτα τῶν παθῶν, καί δικαιοσύνης, τόν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλούν μεν κατ' ουσίαν, τριλαμπή δέ προσώποις, ὁ ὑμνούμεν αἰή καί δοξάζομεν.

Σεραφικοίς, στόμασι τόν ἀνυμνούμενον, τοίς πηλίνοις χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καί τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῆ φύσει καί υποστάσει, βῶντες, Ω παντάναξ, τοίς σοίς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτική πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγγνε, φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτῆ καί θεαρχική, μή μου ἐπιλάθη, τοῦ σοῦ οἴκετου τό σύνολον, μηδέ διασκεδάσης, ἦν διέθου σοίς δούλοις, διαθήκην δι' ἀφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ωραίαν σέ, πάναγνε μόνην ευράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τήν Ἰακώβ Κόρη καλλονήν, καί ἐν σοί σκηνώσας, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀνέπλασε, τήν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὄν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπό πάσης ρυσθῆναι με θλίψεως.

Ωδή ε'
Ἴνα τί με ἀπώσω

Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἕνα δέ Κύριον, σέ τήν θεῖαν φύσιν, διαιρούντες ἀπλῶς καί συνάπτοντες, καί πιστῶς βῶμεν, θεαρχική Τριάς ἀγία, τοῦς σοῦς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διά τήν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μή θέλων πάσχω, τήν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν, διά τοῦτο κράζω, Ζωαρχική Τριάς ἀγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με, καί συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλόανθρωπος καί υπεράγαθος, καί παντελεήμων, θεαρχική Τριάς ἀγία, κατοικτείρησον καί διανάστησον.

Θεοτοκίον

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, θεοχαρίτωε, ταίς σαίς ικεσίαις, τόν Υιόν καί Θεόν σου καί Κύριον, εξιλέωσαί μοι, καί τών παθών καί τών πταισμάτων, τόν σόν δούλον εκλύτρωσαι τάχιον.

Ωδή ς' Ιλάσθητί μοι Σωτήρ

Επουρανίων νοών, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχική τού παντός, Τριάς υπερούσιε, τρισαγίοις άσμασι, σέ δοξολογούμεν, τοίς πηλίνοις ημών στόμασι.

Τόν κατ' εικόνα τήν σήν, τόν άνθρωπον διαπλάσαντα, καί εξ ουκ όντων τό πάν, σοφώς υποστήσαντα, Θεόν τρισυπόστατον, προσκυνώ καί σέβω, καί υμνώ, καί μεγαλύνω σε.

Ο παντοκράτωρ Θεός, καί μόνος απεριόριστος, ενοίκησον εν εμοί, δι' άφατον έλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καί καταύγασόν με, καί συνέτισον ως εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Ναός εδείχθης Θεού, τού αχωρήτου πανάχραντε, ναόν καμέ τής αυτού, δείξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταίς σαίς ικεσίαις, καί συντήρησον αλώβητον.

Καθίσματα 'Ηχος πλ. δ' Τό προσταχθέν μυστικώς

Πατέρα άναρχον πιστοί, Υιόν συνάναρχον, καί Πνεύμα θειον, αληθώς υμνολογούμεν, ασυγχύτως, ατρέπτως, καί αναλλοιώτως, Τριάδα απλήν αγίαν καί συμφυή, βοώντες σύν τοίς Αγγέλοις, Άγιος εί, Πάτερ, Υιέ, σύν τώ Πνεύματι, τώ παναγίω, καί σεπτώ, ελέησον ούς έπλασας, κατ' εικόνα σου Δέσποτα.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Όμοιον

Ευχαριστούμέν σοι αεί Θεοτόκε, καί μεγαλύνομεν αγνή και προσκυνούμεν, ανυμνούντες τόν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοώντες ακαταπαύστως, Σώσον ημάς, παρθένε παντελεήμον, ως αγαθή, καί δαιμόνων εξάρπασον, λογοθεσίου φοβερού, εν ώρα τής ετάσεως, μή αισχυνθώμεν οι δούλοί σου.

Ωδή ζ' Θεού συγκατάβασιν

Σοφία αρρήτω σου, καί τώ πελάγει τής αγαθότητος, δωρεάν τόν σόν δούλον, ηλημένον ανάδειξόν με καί νύν, καθάπερ πάλαι, καί ρύσαι κακώσεως, Τριάς, Μονάς ο Θεός, αμαρτιών καί παθών. (Δίς)

Ο νούς ο αγέννητος, Πατήρ, καί Λόγος ο γεννηθείς εξ αυτού, καί τό Πνεύμα τό θειον, ακαταλήπτως εκπορευτόν πεφυκός, Θεέ μονάρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι, Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τής αμαρτίας πιών τό φάρμακον, καί προστρέχω σοι πίστει, τή τετοκυία τόν αρχηγόν τής ζωής, ταίς σαίς πρεσβείαις τόν δούλόν σου ζώωσον, καί πειρασμών καί παθών, λύτρωσαι μόνη αγνή.

Ωδή η' Επαπλασίως κάμινον

Ο φώς υπάρχων άδυτον, τριλαμπές καί τρισήλιον, καί μοναρχικόν, μονοκρατές, απλούστατον, Θεός ακατάληπτος, καί μονοκράτωρ Κύριος, νύν τήν σκοτεινήν, καί ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καί δείξον, φωταυγή καί φωσφόρον, υμνείν σε καί δοξάζειν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ιερωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οι θειότατοι, πρόσωπα καί πόδας, ευλαβώς καλύπτουσι, τήν δόξαν μή φέροντες, τού αμηνάου κάλλους σου, αγαθαρχική θεαρχική μοναρχία, Τριάς υπεραγία, πλήν ημείς ανυμνείν σε τολμώνμεν, καί δοξάζειν, πιστώς εις τούς αιώνας.

Κυριαρχίαν άναρχον, πανσθενή καί πανάγαθον, τελεταρχικήν, αγαθουργόν άόριστον, αιτίαν

αναίπιον, ποιητικὴν αἶδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστώσ εις τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Επί τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, ζοφεράς σκοτομήνης, διὸ καὶ τῆς εἰδωλικῆς καὶ νῦν με μάλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἰγλαῖς, καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ὡδή θ'

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, υπεράρχιον φύσιν, υπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγγχον, φιλάνθρωπον, αγαθὴν, εναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογούντες, αμαρτιῶν συγχώρησιν αιτούμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Εκκλησίαις τὴν Ὁμόνοιαν. (Δίς)

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς αγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν ππαισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλάνθρωπως, ταῖς Εκκλησίαις, καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον

Νηδύν Χριστέ Σωτήρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἀτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς, διὸ τῆς σέ τεκούσης, πρεσβεΐαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Εἶτα τό, Αξίόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς... καὶ τὰ λοιπά συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναιξίν εβόα, Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, Ὅτι ἀνέστη Χριστός ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα...

Ἀνθρωποὶ τό μνήμά σου, Σωτήρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκτῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες εθεάσαντο, ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμά τού θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεήμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν υπέρ ἡμῶν, καὶ σώσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος ὁ αὐτός

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ φαιδρός ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ φόβος μέγας συνέσχε σοῦ τοὺς φρουροὺς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγίς, Ἀισχύνθητε παράνομοι, γνῶτε, ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Δόξα... Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς οσῖαις προσέταξας Γυναιξί, κηρύξαι τὴν Ἐγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται, καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τό φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὀρῶν κατεπλήττετο, ὅθεν καὶ κατείδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σώζεις ἀπαντας Σωτήρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς γάρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, Αγγέλων τό σύστημα, καί ανθρώπων τό γένος, ηγιασμένε ναέ, καί Παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ ής Θεός εσαρκώθη, καί παιδίον γέγονεν, ο πρό αιώνων υπάρχων Θεός ημών, τήν γάρ σήν μήτραν, θρόνον εποίησε, καί τήν σήν γαστέρα, πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επί σοί χαίρει Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, δόξα σοι.

Μετά τόν Άμωμον, τά Ευλογητάρια,

Η Υπακοή Ήχος πλ. δ'

Αι Μυροφόροι τού Ζωοδότου επιστάσαι τώ μνήματι, τόν Δεσπότην εξήτουν, εν νεκροίς τόν αθάνατον, καί χαράς ευαγγέλια, εκ τού, Αγγέλου δεξάμεναι, τοίς Αποστόλοις εμήνυον. Ότι ανέστη Χριστός ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου ο εχθρός με πειράζει, ταίς ηδοναίς φλέγει με, εγώ δέ πεπειθώς, εν σοί Κύριε τροπούμαι τούτον.
- Οι μισούντες Σιών, γενηθήτωσαν δή, πριν εκσπασθήναι ως χόρτος, συγκόψει γάρ Χριστός, αυχένas αυτών, τομή βασάνων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό ζήν τά πάντα, φώς εκ φωτός, Θεός μέγας, σύν Πατρί υμνούμεν αυτό καί τώ Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Η καρδιά μου τώ φόβω σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονούσα, μή υψωθείσα αποπέση, εκ σου Πανοικτίρμον.
- Επί τόν Κύριον ο εσχηκώς ελπίδα, ου δεήσει τότε, ότε πυρί τά πάντα κρινεί καί κολάσει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πās τις θεός βλέπει καί προλέγει, τερατουργεί ύψιστα, εν τρισίν ένα Θεόν μέλπων, ει γάρ καί τριλαμπεί, μοναρχεί τό θείον.

Αντίφωνον Γ'

- Εκέκραζά σοι Κύριε, πρόσχες, κλίνόν μοι τό ούς σου βοώντι, καί κάθαρων πριν άρης με, από τών ενθένδε.
- Επί τήν μητέρα αυτού γήν, δύνων πās αύθις αναλύσει, τού λαβείν βασάνους, ή γέρα τών βεβιωμένων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεολογία μονάς τρισαγία ο Πατήρ γάρ άναρχος, εξ ου έφω ο Υιός αχρόνων, καί τό Πνεύμα σύμμορφον, σύνθρονον, εκ Πατρός συνεκλάμψαν.

Αντίφωνον Δ'

- Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς άμα; εν τούτω γάρ Κύριος, επηγγείλατο ζωήν αιωνίαν.
- Τού ενδύματος αυτού, ο τά κρίνα τού αγρού κοσμών, κελεύει μή δειν φροντίζειν.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενοειδεί αιτία, πάντα έχεται ειρηνοβραβεύτως. Θεός τούτο γάρ εστι, Πατρί τε καί Υιώ, ομοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου Σιών, εις γενεάν καί γενεάν.

Στίχ. Αίνει η ψυχή μου τόν Κύριον.

Τό, Πάσα πνοή... Ευαγγέλιον Εωθινόν Α' Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι... ο Ν', καί τά λοιπά.

Οι κανόνες, ο Αναστάσιμος εις δ', ο Σταυροαναστάσιμος εις β', τής Θεοτόκου εις β', καί τών Αγίων εις ζ'.

Κανών Αναστάσιμος

Ἦχος πλ. δ'
Ὠδή α' ο Ειρμός

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί διελούσα θάλασσαν, Ισραήλ δέ φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τώ Θεώ αναμέλποντα.

Τήν παντοδύναμον Χριστού θεότητα, πώς μή θαυμάσωμεν; εκ μέν παθών πάσι, τοίς πιστοίς απάθειαν, καί αφθαρσίαν βλύζουσαν, εκ πλευράς δέ αγίας, πηγήν αθάνατον στάζουσαν, καί ζωήν εκ τάφου αΐδιον.

Ὡς ευρεπής ταίς Γυναιξίν ο Άγγελος, νύν εμπεφάνισται, καί τηλαυγή φέρων, τής εμφύτου σύμβολα, αΐλου καθαρότητος, τή μορφή δέ μηνύων, τό φέγγος τής Αναστάσεως, κράζων, Εξηγέρθη ο Κύριος.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περί σου εν γενεαίς γενεών, η τόν Θεόν Λόγον, εν γαστρί χωρήσασα, αγνή δέ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε, διό σέ πάντες γεραίρομεν, τήν μετά Θεόν προστασίαν ημών.

Κανών Σταυροαναστάσιμος. Ἦχος ο αυτός.

Ὠδή α'
Υγράν διοδεύσας

Επήρθησαν πύλαι οδυνηραί, καί έφριξαν Άδου, καθωρώντες οι πυλωροί, εν τοίς κατωτάτοις τόν εν ύψει, τής τών απάντων επέκεινα φύσεως.

Εξέστησαν τάξεις αγγελικαί, Ορώσαι εν θρόνω, ιδρυμένην τώ πατρικώ, τήν έκπτωτον φύσιν τών ανθρώπων, τήν καθειργμένην εν τοίς κατωτάτοις τής γής.

Κανών τής Θεοτόκου. Ἦχος ο αυτός.

Ὠδή α'
Άσωμεν τώ Κυρίω

Άχραντε Θεοτόκε, η σεσαρκωμένον τόν αΐδιον, καί υπέρθεον Λόγον, υπέρ φύσιν τεκούσα, υμνούμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τόν τής παγκοσμίου, αποστάζοντα, γλυκασμόν σωτηρίας, η Παρθένος Χριστέ απεκήρυσεν.

Κανών τών Αγίων Πάντων. Ἦχος ο αυτός. ού η ακροστιχίς.
Τών Αγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλτων.

Ὠδή α'
Αρματηλάτην Φαραώ

Τών σών Αγίων ανυμνών τά τάγματα, τώ σώ ων φωτί τήν ψυχήν, ταίς προσευχαίς τούτων, αυγασθήναι δέομαι, σύ γάρ εί φώς απρόσιτον, τής αγνοίας τόν ζόφον, διώκων τοίς σοίς πυρσεύμασι, Λόγε τού Θεού φωτοδότα Χριστέ.

Ὡς ανυψώθης επί ξύλου, είλκυσας, πρός σήν επίγνωσιν, τήν τών εθνών πάσαν, κληρουχίαν Δέσποτα, καί φωτί κατελάμπρυνας, τής αγίας Τριάδος, δι' Αποστόλων αγίων σου, δι' ών τήν απάτην απήλασας.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οι σοί Αποστολοι, τά επί γής πάντα, ευσεβώς απώσαντο, καί τώ φωτί τής χάριτος, κατεφαΐδρυναν πάσαν, τήν οικουμένην οι ένδοξοι, ευαγγελικώς σε κηρύττοντες.

Αγαλλιώμενοι Σταυρόν οι Μάρτυρες, τόν σόν αράμενοι, καί τό σεπτόν πάθος, ακλινώς μιμούμενοι, τυραννικήν ουκ έπτηξαν, απειλήν οι γενναίοι, ου πύρ, ου ξίφος, ου μάστιγας, αλλ' ουδέ λιμόν, ουδέ θάνατον.

Θεοτοκίον

Γνώμην ανδρείαν αι παρθένοι πάναγνε, αναλαβούσαι σαφώς, μαρτυρικούς άθλους, ακλινώς υπέμειναν, καί ψαλμικώς οπίσω σου, τώ Υιώ σου Παρθένε, ενθέως συναγαλλόμεναι, τώ παμβασιλεί προσηνέχθησαν.

Καταβασία

Ανοιξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι τή βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι πλήν σου, άγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κατακριθέντα τόν Αδάμ, τή γεύσει τής αμαρτίας, τής σαρκός σου τό σωτήριο πάθος, εδικαίωσε Χριστέ αυτός γάρ ουχ υπεύθυνος, τή του θανάτου πείρα, πέφηνας ο αναμάρτητος.

Της, Αναστάσεως τό φώς, εξέλαμπε τοίς εν σκότει, τού θανάτου καί σκιά καθήμενοις, ο Θεός μου Ιησούς, καί τή αυτού θεότητι, τόν ισχυρόν δεσμεύσας, τούτου τά σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον

Τών Χερουβίμ καί Σεραφίμ, εδείχθης υψηλότερα, Θεοτόκε, σύ γά μόνη εδέξω, τόν αχώρητον Θεόν, εν σή γαστρί αμόλυντε, διό πιστοί σε πάντες, ύμνοις αεί μακαρίζομεν.

Άλλος Ουρανίας αφίδος

Απειθήσαντα πρώην, τή εντολή Κύριε, τού πεπονηκότος με όντως, σύ απεξένωσας, όν μορφωσάμενος, υπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτώ ω κείωσας διά σταυρώσεως.

Ο σοφία τά πάντα, προεγνωκώς Κύριε, καί τή σή συνέσει, συμπήξας τά υποχθόνια, ουκ απηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τού Θεού, αναστήσαι τόν κατ' εικόνα σου.

Άλλος Σύ εί τό στερέωμα

Δός ημίν βοήθειαν, ταίς ικεσίαις σου Πάναγνε, τας προσβολάς, αποκρουομένη, τών δεινών περιστάσεων.

Εύας τής προμήτορος, σύ επανόρθωσις γέγονας, τόν αρχηγόν τής ζωής τώ κόσμω, Θεοτόκε κήσασα.

Άλλος Ο στερεώσας κατ' αρχάς

Ιερωσύνην ιεράν, οι Ιερείς καί Ποιμένες, ενδυσάμενοι, καί ταύτην εμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, αξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, άνωθεν όντως πλουτήσαντες.

Ωραιωθέντες καλλοναίς, τής πρώτης καλλοποιίας, καί φανέντες απλανείς ως φωστήρες, ουρανώσατε Χριστού, τήν Εκκλησίαν Άγιοι, άλλοθεν άλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Νόμω πειθόμενοι τώ σώ, τών μακαρίων οι δήμοι, πολυτρόποις αρεταίς φαιδρυνθέντες, επληρώσαντο μονάς, τας ουρανίους χείροντες, άλλην γάρ άλλος πάντες, ταύτας αξίως επλήρωσαν.

Θεοτοκίον

Παρθενικής από γαστρός, τού εκ Θεού Θεόν Λόγον, απεγέννησας ημίν, Θεομήτορ, όν νεάνιδες αγναί, θεοπρεπώς επόθησαν, καί σου οπίσω πάσαι, τούτω σαφώς ηκολούθησαν.

Καταβασία

Τούς σους υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαν, στερέωσον, καί εν τή θείατες, πνευματικον, δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον.

Κοντάκιον τής Οκτωήχου

Ως απαρχάς τής φύσεως.

Εξαναστάς τού μνήματος, τούς τεθνεώτας ήγειρας, καί τόν Αδάμ ανέστησας, καί η Εύα χορεύει εν

τή σή Αναστάσει, καί κόσμου τά πέρατα πανηγυρίζουσι, τή εκ νεκρών Εγέρσει σου Πολυέλεε.

Ο Οίκος

Τά τού, Ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καί νεκρούς αναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξί Μυροφόροις συνήντησας, αντί λύπης, χαράν κομισάμενος, καί Αποστόλοις σου εμήνυσας τά τῆς νίκης σύμβολα. Σωτήρ μου ζωοδότα, καί τήν κτίσιν εφώτισας φιλόανθρωπε, διά τούτο καί κόσμος συγχαίρει, τή εκ νεκρών Εγέρσει σου πολυέλεε.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχών, Αποστόλων Μαρτύρων Ιεραρχών, Προφητών καί Οσίων σου, Ασκητών καί Δικαίων τε, καί παντός ονόματος, εγγεγραμμένου εν βίβλω ζωής, τήν αγίαν μνήμην, τελούντες Χριστέ ο Θεός, πάντας συγκινούμεν, εις πρεσβειάν δεόμενοι, Ειρήνευσον τόν κόσμον σου, δι' αυτών ως φιλόανθρωπος, ίνα πάντες βοώμέν σοι, ο Θεός ο ενδοξαζόμενος, εν βουλή Αγίων σου, σύ υπάρχεις αληθώς, ο δοξάσας αξίως τήν μνήμην αυτών.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Τήν ουράνιον πύλην καί κιβωτόν, τό πανάγιον ὄρος, τήν φωταυγή, νεφέλην υμνήσωμεν τήν ουράνιον κλίμακα, τόν λογικόν Παράδεισον, τῆς Εύας τήν λύτρωσιν, τῆς οικουμένης πάσης, τό μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, εν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καί ἀφεις, τῶν αρχαίων εγκλημάτων, Διά τούτο βοώμεν αὐτή, Πρέσβευε τῷ σώ Γιώ καί Θεώ, τῶν πταισμάτων ἀφεις δωρήσασθαι, τοίς ευσεβώς προσκυνούσι, τόν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδή δ' Ο Ειρμός

Σύ μου ισχύς, Κύριε, σύ μου καί δύναμις, σύ Θεός μου, σύ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς κόλπους μή λιπών, καί τήν ημετέραν πτωχείαν επισκεψάμενος, διό σύν τῷ Προφήτῃ, Αββακούμ σοί κραυγάζω Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Σύ δυσμενή, ὄντα με λίαν ηγάπησας, σύ κενώσει, ξένη καταβέβηκας, επί τῆς γῆς, εύσπλαγγνε Σωτήρ, τῆς εσχατίας μου, τήν ὕβριν μή ανηγάμενος, καί μείνας εν τῷ ὕψει, τῆς ἀχράντου σου δόξης τόν πρὶν ητιμωμένον εδόξασας.

Τίς καθοράν, Δέσποτα νύν ουκ εξίσταται, διά πάθους, θάνατον λυόμενον, διά Σταυρού φεύγουσαν φθοράν, καί διά θανάτου, τόν Ἄδην πλούτου κενούμενον, Τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τού εσταυρωμένου, τό εξαισίον ἔργον φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Σύ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σύ προστάτις, σύ καί καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καί λιμήν, πρὸς γάρ τον Υἱόν σου, εντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καί σώζεις εκ κινδύνων, τούς εν πίστει καί πόθῳ, Θεοτόκον αγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος Εισακήκοα Κύριε

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες φιλόανθρωπε, δι' οὐ ἔσωσας ως εύσπλαγγνος, τούς δοξάζοντάς σου τά παθήματα.

Αναστάς εκ τού μνήματος, πάντας συνανέστησας τούς ἐν Ἄδῃ νεκρούς, καί εφώτισας ως εύσπλαγγνος, τούς δοξάζοντάς σου τήν Ανάστασιν.

Ἄλλος Εισακήκοα Κύριε

Η τόν στάχυν βλαστήσασα, τόν ζωοποιόν ανήροτος ἄρουρα, τόν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωήν, Θεοτόκε σώζε τούς υμνούντάς σε.

Θεοτόκον σε πάνανγε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν, τόν γάρ Ἴλιον εκύησας, τῆς δικαιοσύνης αειπάρθενε.

Ἄλλος Σύ μου ισχύς, Κύριε

Ανακραθείς, ὁμιλος ο τῶν Αγίων σου, δι' ἀγάπης, καί σοί ενηδόμενος, ειλικρινώς τε καί καθαρώς, εν αγαλλιάσει, χορείαν τήν ακατάλυτον, Αγγέλοις συγχορεύει, περί σέ παντεπόπτα, τόν απάντων Θεόν τε καί Κύριον.

Νεανικώς, ένδοξοι Ιερομάρτυρες, τών Μαρτύρων, στέφος ανεδήσασθε, τώ θεουργώ χρίσματι τοπρίν, τής Ιερωσύνης, ηγλαϊσμένοι πανόλβιοι, διό διπλοῦς στεφάνους, επαξίως λαβόντες, συν Χριστώ αιωνίως αγάλλεσθε.

Τό τής σαρκός, φρόνημα άπαν τώ Πνεύματι, θεοφόροι, όντως υπετάξατε, ασκητικώς τούτου τās Ορμάς, τās ακατασχέτους, νηστεία καταμαράναντες, και νύν τής απαθείας, τώ φωτί πυ ρσωθέντες, αμοιβάς τās τών πόνων ειλήφατε.

Ός τού Χριστού, Μάρτυρες τού Πρωτομάρτυρος, τās βασάνους, άγαν υπεμείνατε, καρτερικώς τε και γενικώς, ως εν αλλοτρίοις, αθλούντες σώμασιν ένδοξοι, και νύν τής βασιλείας, κληρονόμοι δειχθέντες, τοίς πιστοίς τās ίάσεις πηγάζετε.

Θεοτοκίον

Νύμφη Θεού, γέγονας Θεογεννήτρια, τόν γάρ τούτου, Λόγον προαιώνιον, σωματικώς τέτοκας ημίν, εν ώ και γυναίκες, αγίως πολιτευσάμεναι, και άθλοισ παμποικίλοισ διά σου κοσμηθείσαι, τήν Προμήτορος πτώσιν ανώρθωσαν.

Καταβασία

Τήν ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τής εκ τής Παρθένου σαρκώσεως, σου τού Υψίστου, ο Προφήτης Αββακούμ, κατανούν εκραύγαζε, Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Ίνα τί με απώσω, από τού προσώπου σου τό φώς τό άδυτον, και εκάλυπέ με, τό αλλότριον σκότος τόν δείλαιον, αλλ' επίστρεψόν με, και πρόσ τό φώς τών εντολών σου, τās οδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Περιθέσθαι ηνέσχου, χλαίναν πρό τού πάθους σου, Σώτερ παιζόμενος, τήν τού Πρωτοπλάστου, περιστέλλων ασχήμονα γύμνωσιν, και γυμνός παγήναι, εν τώ Σταυρώ απαμφιάζων, τόν χιτώνα Χριστέ τής νεκρώσεως.

Εκ χός τού θανάτου, σύ τήν πεπτωκυίαν μου ανωκοδόμησας, αναστάς ουσίαν, και αγήρω Χριστέ κατεσκεύασας, αναδείξας πάλιν, βασιλικήν ώσπερ εικόνα, αφθαρσίας φωτί απαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον

Μητρικήν παρρησίαν, τήν πρόσ τόν Υίόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενούς προνοίας, τής ημών μή παρίδης δεόμεθα, ότι σέ και μόνην, Χριστιανοί πρόσ τόν Δεσπότην, ιλασμόν ευμενή προβαλλόμεθα.

Άλλος Φώτισον ημάς

Οδηγήσον ημάς, τή δυνάμει τού Σταυρού σου Χριστέ, δι' αυτού γάρ σοι προσπίπτομεν, και τήν ειρήνην παράσχου ημίν φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ημών, τήν ζωήν ως υπεράγαθος, τών υμνούντων σου τήν Έγερσιν, και τήν ειρήνην παράσχου ημίν, φιλάνθρωπε.

Άλλος Ορθρίζοντες

Κατεύνασον τόν άστατον, κλύδωνα τών παθών μου, η Θεόν κήσασα, τόν κυβερνήτην και Κύριον.

Λατρεύουσι τώ τόκω σου, άχραντε Θεοτόκε, Αγγέλων τά τάγματα, και τών βροτών τά συστήματα.

Άλλος Ίνα τί με απώσω

Προοράν ως Προφήται, θείοι τά εσόμενα κατηξιώθητε, ά επιποθούντες, ευγενεία ψυχής εκαθάρατε, σεμνή πολιτεία, υμάς αυτούς, ώ θεοφόροι, φωτιζόμενοι σθένει τού Πνεύματος.

Ο χορός τών Αγίων, νύν εναγλαΐζεται θείοις χαρίσμασιν, οι πρό νόμου πάντες, Πατριάρχα, Προφήται, Απόστολοι, και Μαρτύρων δήμοι, και Ασκητών και διδασκάλων, και δικαίων σύν

Ιερομάρτυσι.

Λαμπομένην Ορώντες, τήν τών σών Αγίων Ομήγουριν σήμερον, τή σή Σώτερ αίγλη, χάριτος, τόν σόν καί λαμπάσιν ασβέστοις της θείον πλούτον, τών αγαθών, καί αφθονίαν, ανυμνούμεν απαύστως φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Υπερθαύμαστον τόκον, τόν σόν αγαπήσασαι γυναίκες πάνσεμναι, τά τερπνά τού βίου, εις ουδέν ελογίσαντο Πάναγνε, τής αυτού καί μόνης, ερωτικώς επιθυμούσαι, αγλαίας καί θείας ελλάμπεως.

Καταβασία

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηριάν βραβεύουσα.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαί γάρ αι ανομίες μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε, δέομαι, πρόσ σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου.

Διά ξύλου κραταιώς, καθειλέ με ο αρχέκακος, αυτός δέ αναρτηθείς, Χριστέ κραταιότερον, Σταυρώ καταβέβληκας, δειγματίσας τούτον, τόν πεσόντα δέ ανέστησας.

Σύ ώ κτειρας τήν Σιών, εξανατείλας τού μνήματος, καινήν αντί παλαιάς, τελέσας ως εύσπλαγχνος, τώ θείω σου αίματι, καί νύν βασιλεύεις, εν αυτή εις τούς αιώνας Χριστέ.

Θεοτοκίον

Ρυσθειήμεν τών δεινών, παισμάτων ταίς ίκεσίαις σου, Θεογεννήτορ αγνή, καί τύχοιμεν πάναγνε, τής θείας ελλάμπεως, τού εκ σου αφράστως, σαρκωθέντος Υιού τού Θεού.

Άλλος Τήν δέησιν εκχεώ

Παλάμας εν τώ Σταυρώ εξήπλωσας, ιατρεύων ακρατώς τήν ταθείσαν, εν τή Εδέμ, χείρα τού Πρωτοπλάστου, καί τής ιδίας χολής απεγεύσω Χριστέ, καί έσωσας ως δυνατός, τούς δοξάζοντάς σου τά παθήματα.

Θανάτου ο λυτρωτής εγεύσατο, τής αρχαίας αποφάσεως όπως, καί τής φθοράς, τό βασίλειον λύση, καί τοίς εν Άδη φοιτήσας, ανέστησε, καί έσωσεν ως δυνατός, τούς υμνούντας αυτού τήν Ανάστασιν.

Άλλος Χιτώνά μοι παράσχου

Ναόν σε τού Θεού καί κιβωτόν, καί παστάδα έμψυχον, καί πύλην ουράνιον, Θεοτόκε οι πιστοί καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ως Θεός, γεγονώς ο τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνείται σύν Πατρί καί τώ Πνεύματι.

Άλλος Ιλάσθητί μοι Σωτήρ

Ως έντιμον εκλεκτόν, τεθέντα λίθον ακρόγωνον, οι Άγιοι εν Σιών, ευρόντες σε Δέσποτα, κρηπίδα ασάλευτον, εκλεκτούς ως λίθους, εαυτούς επωκοδόμησαν.

Νυγείσης σου τής πλευράς, ρανίδες αίματος στάξασαι, σύν ύδατι θεουργώ, τόν κόσμον ανέπλασαν, καί θείαν Ομήγουριν, τών Αγίων πάντων, ευεργέτα προσεκάλεσαν.

Υμνούμεν πανευσεβώς, Μαρτύρων νέφος τό ένθεον, τή χάριτι λαμπρυνθέν, καί λάμπαν φαιδρότερον, πορφύρα τού αίματος, καί τή αλουργίδι, τής αυτών στερράς αθλήσεως.

Θεοτοκίον

Μητέρα παναληθή, Θεού σε πάντες γινώσκομεν, δι' ής φύσις γυναικών, ρωσθείσα πανάμωμε, Χριστού υπερήθλησεν, αρετής τε πάσης, ευσεβώς γέγονεν έμπλεως.

Καταβασία

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τας χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς απαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν αφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον αθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσας, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσας, Θεὸς μου εἰ, Σὺ με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῆ σήμερον ἡμέρα, Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσία, Λιβύῃ, καὶ Ἐυρώπῃ, Βορρά τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων ἑορτὴν εορτάζομεν.

Στίχοι

- Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμῶν τοὺς φίλους.
- Εἰ τις δε μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίστω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Θεοῦ συγκατάβασιν, τό πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ ἐνδοξος κένωσις, ὁ θείος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῶ ὀρώντάς σε καθηλούμενον, διὰ τό σώσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ Θεία καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τό σκότος ἠλάθη, το πρὶν διώκον ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογούντες σέ καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδοτέῳ σου ἐκπορευόμενον Πνεῦμα εὐθές, συμφύεζ καὶ συναϊδίον.

Ἄλλος Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης, προφητικῶς ὁ Θεός, ὑψωθείς γάρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου οἰκτίρμων, πάντας ἐρρύσω φθοράς, ἡ κτίσις δὲ πιστοῦται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἐγερσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ἄλλος Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Παρθενικῆς ἐκ νηδῦος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, διό σου τὴν Μητέρα, εἰδοτέος Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ράβδος ἔφυς Παρθένη, Ἰεσσαί ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ἄλλος Θεοῦ συγκατάβασιν

Ἁγίων τὰ τάγματα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἀσιγήτως ὑμνοῦντα, τρυφῆς ἐνθέου νῦν ἀπολαύουσι, καὶ γεγηθότες χορεύουσι ψάλλοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς τρισηλίου φωτοχυσίας σεπτῶς, τῶν Ἁγίων οἱ δήμοι, περιλαμφθέντες μονάδα τρισάριθμον, θεολογοῦσι Πατέρα συνάναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν εὐσεβῶς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Αφράστω τή δόξη σου, όταν οφθήση Θεός εν μέσω θεών, τās αξίας παρέχων ενί έκαστω, καί τούς στεφάνους διδούς, τότε τούς πάντας αξίωσον ψάλλειν σοι, Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Γηθόμενοι μέλπωμεν, τήν τών Αγίων πάντων ομήγυριν, εκ παντός κροτουμένην, καί γένους άμα, καί αξιώματος, καί πολιτείας, καί τούτοις συμπάλωμεν, Ευλογητός ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Μαρίαν τήν άχραντον, καί παναγίαν Θεογεννήτριαν, αι νεάνιδες πάσαι, χορείαν θείαν άμα σπησάμεναι, μεγαλοφώνως, Αγάλλου, βοήσατε, η τής χαράς τήν πηγγήν ημίν βλυστάνουσα.

Καταβασία

Ουκ ελάτρευσαν, τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα, αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, έχαιρον ψάλλοντες, Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν, εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, Τόν δημιουργόν, καί λυτρωτην, ανεβόα, οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τής Ιησού θεότητος, η υπέρθεος δύναμις, ης εν τοίς καθ' ημάς, θεοπρεπώς εξέλαμψε σαρκί γάρ γευσάμενος, υπέρ παντός θανάτου Σταυρού, έλυσε τού Άδου τήν ισχύν, Ον απαύστως, οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ο σταυρωθείς εγήγερται, ο μέγалаυχος πέπτωκεν, ο καταπεσών καί συντριβείς ανώρθωται, φθορά εξωστράκισται, καί αφθαρσία ήνηθησεν, υπό τής ζωής γάρ τό θνητόν κατεπόθη, οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τριαδικόν

Τρισσοφαή θεότητα, ενιαίαν εκλάμπουσαν, αίγλην εκ μιάς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα άναρχον, ομοφυά τε Λόγον Πατρός, καί συμβασιλεύον ομοούσιον Πνεύμα, οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος Νικηταί τυράννου

Τόν επί τού ξύλου, χείράς μοι εκτεινάντα τώ γυμνωθέντι, καί καλούμενόν με, τή αυτού ευσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Τόν εκ κατωτάτου, Άδου με υψώσαντα τόν ον πεπτωκότα, καί τή υψιθρόνω, δόξη τού Γεννήτορος τετιμηκότα, ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Άλλος Τόν Βασιλέα τών ουρανών

Τών εναντίων τās θελκτικές καί φλογώδεις ων καθ' ημών κατάσβεσον βολίδας, όπως σε υμνώμεν, Αγνή εις τούς αιώνας.

Υπερφυώς τόν δημιουργόν καί Σωτήρα, Θεόν Λόγον τέτοκας Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Άλλος Επταπλασίως κάμινον

Αγαλλιάσθε Μάρτυρες, οι Προφήται, Απόστολοι, Ιερομαρτύρων ο σεπτός κατάλογος, Δικαίων Οσίων τε, καί Διδασκάλων θείος χορός, σύν ταίς Μυροφόροις γυναιξί μελωδούντες, Οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τής υπέρ νούν λαμπρότητος, εμφορούμενοι Άγιοι, θείας ευφροσύνης καί χαράς πληρούμενοι, Θεοί χρηματίζετε, τή πρός Θεόν εγγύτητι, ταίς θεουργικαίς μαρμαρυγαίς ομιλούντες, καί δόξης τής αφράστου, φωτισθέντες ακτίσι, Χριστόν υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Αναφανέντες Άγιοι, ως φωστήρες πολύφωτοι, τόν τής Εκκλησίας, ουρανόν φαιδρύνετε, ποικίλοις χαρίσμασι, καί διαφόροις κάλλεσιν, εν δικαιοσύνη, σωφροσύνη ανδρεία, φρονήσει τε, βοώντες, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Μετ' ευφροσύνης άπασαι, γυναικών αι θεόφρονες, αι τελειωθείσαι, εν Χριστώ τώ Πνεύματι, Παρθένον τήν άχραντον, καί αληθή Μητέρα Θεού, τήν εκ τής κατάρας, τής προμήτορος Εύας, ημάς λυτρωσαμένην, τανύν περικυκλούσαι, τόν ταύτης ανυμνεΐτε, καρπόν εις τούς αιώνας.

Καταβασία

Παΐδας ευαγεΐς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν αγειρει φάλλουσαν, Τόν Κύριον υμνεΐτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, όπι Θεός, ώφθη τοΐς ανθρωποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρωπων, ταξιαρχΐαι, μεγαλύνουσι.

Τή θεία καί ανάρχω φύσει απλούς, πεφυκώς η συνετέθης προσλήψει σαρκός, εν σεαυτώ, ταύτην υποστήσας Λόγε Θεού, καί πεπονηώς ως άνθρωπος, έμεινας εκτός πάθους ως Θεός, διό σε εν ουσΐαις, δυσΐν αδιαρέτως, καί ασυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' ουσΐαν τήν θεϊκήν, ως δέ φύσει γενόμενος άνθρωπος, έφης Θεόν, Ύψιστε τοΐς δούλοις συγκατιών, εξαναστας τού μνήματος, χάριτι Πατέρα τών γηγενών, τιθείς τόν κατά φύσιν, Θεόν τε καί Δεσπότην, μεθ' ού σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ωράθης ώ Παρθένε Μητηρ Θεού, υπέρ φύσιν τεκούσα εν σώματι, τόν αγαθόν, Λόγον καρδιάς τής εαυτού, όν Ο Πατήρ ηρεύξατο, εκ πάντων πρό αιώνων ως αγαθός, όν νύν καί τών σωματών, επέκεινα νοούμεν, ει καί τό σώμα περιβέβληται.

Άλλος Έφριξε πάσα ακοή

Θεού σε φύσει τόν Υιόν, συλληφθέντα εν γαστρί επιστάμεθα, τής Θεομήτορος, καί γεγονότα δι' ημάς άνθρωπον, καί καθορώντες εν Σταυρώ, τή φύσει μέν πάσχοντα τής ανθρωπότητος, απαθή δέ ως Θεόν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος αμειδές, εκ τού Άδου γάρ ανέτειλεν Ήλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τής γής φωτίζων πάντα τά πέρατα, λάμπων θεότητος φωτί, ουράνιος άνθρωπος, Θεός επίγειος, όν εν φύσει διπταΐς μεγαλύνομεν.

Άλλος Κυρίως Θεοτόκον

Χαράς καί ευφροσύνης, πλήρης σου η μνήμη, τοΐς προσιούσιν ιάματα βρύουσα, καί ευσεβώς Θεοτόκον σέ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοΐς σε ανυμνούμεν, Κεχαριτωμένη, καί ασιγήτως τό Χαΐρε προσάγομεν σύ γάρ επήγασας, πάσι τήν αγαλλΐασιν.

Άλλος Εξέστη επί τούτω

Ελπΐδι καί αγάπη θωρακισθέν, καί πιστώς πεφραγμένον τό σύνταγμα, τών εκλεκτών, πάσας τών τυράννων τας απειλάς, τούς αικισμούς καί μάστιγας, χαΐροντες υπέμειναν ευκλεώς, Χριστόν πεπλουτηκότες, νικοποιόν εν άθλοις, τής αληθείας πρωτομάρτυρες.

Λιμένα σωτηρίας τόν Βαπτιστήν, Αποστόλους, Προφήτας καί Μάρτυρας, σύν Ασκηταΐς, θείους Διδασκάλους, καί Ιερείς, Πατριαρχών τε σύλλογον, καί Ιερομάρτυρας ευκλείεις, γυνάϊκας φιλοθέους, Οσίους καί Δικαΐους, νύν επαξΐως ευφημήσωμεν.

Πυρί δοκιμασθέντες τών πειρασμών, καί τρυφαΐς μή θελχθέντες αγάλλεσθε, ειλικρινώς θρόνω τού Δεσπότηου φωτοειδεί, παρεστη κότες ένδοξοι, δήμος τών Αγίων εν ουρανοΐς, λυθέντων τών εσόπτρων, σκΐας τε παρεϊμένης, τής αληθείας ταΐς εμφάσεσι.

Θεοτοκίον

Ωράθης διεσώτων συναπτική, διά σου γαρ Αγγέλοϊς ομόσκηνοι, έν ουρανοΐς, άνθρωποι

γεγόνασιν αληθώς, καί μαρτυροῦσι τάγματα, πάντων τῶν Ἁγίων νῦν σὺν αὐτοῖς, υμνοῦντες τὸν σὸν τόκον, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν αἰωνίοις μελωδήμασι.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὔλων Νόων, φύσις γεραιουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καί βοάτω, Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή αειπάρθενε.

Εξαποστειλάρια Τῆς Οκτωήχου Αυτόμελον Ἦχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν Γαλιλαίᾳ, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καί κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καί τοῦ Υἱοῦ, καί ἁγίου Πνεύματος, καί συνείναι, τοῖς Μύσταις ὡς υπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Ἔτερον τῶν Ἁγίων Ὅμοιον

Τὸν Βαπτιστὴν καί Πρόδρομον, Αποστόλους Προφήτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε Ἀσκητὰς καί Οσίοις, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους γυναῖκας, καί τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καί, Ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων ἀχραντε, μὴ ἐκστάς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συναναστρέφη, σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτω Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη, ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν Στίχους η', καί ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα ε' καί τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καί Φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καί ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλαττον, καί ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ ἀνέστης καί παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γάρ καί τρέμει, μὴ φέρων καθορὰν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροῦς ἀνιστά καί θάνατον κατήργησε, διὰ τοῦτο προσκυνούμεν, τὴν Ταφήν σου καί τὴν Ἐγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη Θεός ὢν, καί τὴν οἰκουμένην ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἔτερον Ανατολικόν

Ἐπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθῆς τῆ θεότητι, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καί ἀθανάτισας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τοὺς Ἁγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῆ εθαυμάστωσε, τὰ αὐτοῦ γάρ στίγματα καί παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κοσμούμενοι, καί ταῖς θεῖαις καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εθελόθута θύματα

Στίχ. Εκέκραξαν οι δίκαιοι, καί ο Κύριος εισήκουσεν αυτών.

Σύν προφήταις, Απόστολοι, σύν Οσίοις Διδάσκαλοι, σύν Ιερομάρτυσι πάντες Δίκαιοι, καί γυναικών αι αθλήσασαι, καί πόθω ασκήσασαι, τών Αγίων η πληθύς, καί Δικαίων τά τάγματα, ευφημείσθωσαν, ιεραίς μελωδίαις, ως τής άνω, βασιλείας κληρονόμοι, ως Παραδείσου οικήτορες.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού.

Οι τήν γήν ουρανώσαντες, αρετών εν φαιδρότητι, οι Χριστού τόν θάνατον μιμησάμενοι, αθανασίας τήν πρόξενον, οδόν οι βαδίσαντες, οι τά πάθη τών βροτών, χειρουργία τής χάριτος, εκκαθάραντες, οι εν όλω τώ κόσμω ομοψύχως, εναθλήσαντες γενναίως, ανευφημείσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα... Εωθινόν Α' Ἦχος α'

Εις τό όρος τοίς Μαθηταίς επειροοομένοις, διά τήν χαμόθεν έπαρσιν, επέστη ο Κύριος, καί προσκυνήσαντες αυτόν καί τήν δοθείσαν εξουσίαν, πανταχού διδαχθέντες, εις τήν υπ' ουρανόν εξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τήν εκ νεκρών Ανάστασιν , καί τήν εις Ουρανούς αποκατάστασιν, οίς καί συνδιαιωρίζειν, ο αψευδής επηγγείλατο, Χριστός ο Θεός, καί Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος, ο Άδης ηχημαλώπισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα νενέκρωται, η Εύα ηλευθέρωται, ο θάνατος τεθανάτωται, καί ημείς εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν, Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο ούτως ευδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καί μετ' αυτήν, τό Αναστάσιμον Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ'

Αναστάς εκ τού μνήματος, καί τά δεσμά διαρρήξας τού Άδου, έλυσας τό κατάκριμα, τού θανάτου Κύριε, πάντας εκ τών παγίδων τού εχθρού ρυσάμενος, εμφανίσας σεαυτόν τοίς, Αποστόλοις σου, εξαπέστειλας αυτούς επί τό κήρυγμα, καί δι' αυτών τήν ειρήνην παρέσχες τή οικουμένη, μόνε πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά Τυπικά, καί οι Μακαρισμοί εις ιβ' τής Οκτωήχου, εις δ'

Ἦχος πλ. δ'

Μνήσθητι ημών, Χριστέ Σωτήρ τού κόσμου ώσπερ τού Ληστου έμνήσθης επί ξύλου, καί καταξίωσον πάντας, μόνε οικτίρμον, τής ουρανούς βασιλείας σου.

Ξύλω προσπαγείς, Σωτήρ ημών βουλήσει, ξύλου τόν Αδάμ, κατάρας ελυτρώσω, αποδιδούς ως οικτίρμων τό κατ' εικόνα, καί Παραδείσου τήν κατοίκησιν.

Άκουε Αδάμ, καί χαίρε σύν τή Εύα, ότι ο γυμνώσας πρίν τούς αμφοτέρους, καί δι' απάτης λαβών ημάς αιχημαλώτους, εν τώ Σταυρώ Χριστού κατήργηται.

Σήμερον Χριστός ανέστη εκ τού τάφου, πάσι τοίς πιστοίς παρέχων αφθαρσίαν, καί τήν χαράν εγκαινίζει ταίς Μυροφόροις, μετά τό πάθος καί τήν έγερσιν.

Καί από τού Κανόνος τών Αγίων.

Ωδή γ' καί ζ'.

Προκείμενον τού Αποστόλου

Ἦχος δ'

Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς Αγίοις αυτού.

Στίχ. Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τόν Θεόν.

Αλληλούϊα Ἦχος δ'

Εκέκραξαν οι δίκαιοι, καί ο Κύριος εισηκούσεν αὐτῶν.
Στίχ. Πολλαί αι θλίψεις τῶν δικαίων.

Κοινωνικόν

Αινεῖτε τόν Κύριον εκ τῶν ουρανῶν, καί Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι εν Κυρίῳ, τοῖς ευθέσι πρέπει αίνεσις.
Αλληλούϊα.

---

tone 1 [top](#)

ἮΧΟΣ Α' ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρά Κατανυκτικά Ἦχος α'

Ὅτι τό πέλαγος πολύ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καί δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σώσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ο Θεός, καί ἐλέησόν με.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καί ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ο Θεός, ἵνα κράζω, Σώσόν με Ευεργέτα αγαθέ, καί ἐλέησόν με.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχῆ ἀναμένει, καί Κριτῆς, τά σά μέλλον δημοσιεύειν κρυπτά καί δεινά, μη οὖν ἐμμείνης τοῖς ὠδε, ἀλλά πρόφθασον βώσασα τῷ Κριτῇ, ο Θεός Ἰλάσθητί μοι, καί σώσόν με.

Μή ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ραθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον, διέγειρόν μου τόν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καί τοῦ σοῦ ἀμπελώνος, ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμένός μοι τῆς ἐνδεκάτης, ὥρας τόν μισθόν, καί τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά Ἦχος α'

Εν ἀνομίαις συλληφθεῖς ἐγώ ο ἄσπυτος, ου τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τό ὕψος τοῦ ουρανοῦ, ἀλλά θαρρῶν εἰς τήν φιλανθρωπίαν σου κράζω, ο Θεός Ἰλάσθητί μοι, καί σώσόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Εἰ ο δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγώ πού φανούμαι ο ἀμαρτωλός; τό βάρος καί τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα, τοῖς περὶ τήν ἐνδεκάτην ὥραν συναριθμησόν με, ο Θεός, καί σώσόν με.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θαύμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοί θεωρούσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται, συνέλαβες γάρ ἀσπύρως, καί ἔτεκες ἀφράστως, ὄν ταξιαρχία Ἀγγέλων, Ὁράν ου δεδύνηται, αὐτόν Θεοτόκε ἰκέτευε, σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικόν

Ἀθλήσεως, καύχημα, καί στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε, καρτερία γάρ αἰκισμῶν, τοῦς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καί δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ ουρανοῦ τήν νίκην ἐδέξαντο, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις δώρησαι ἡμῖν ο Θεός, τό μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Αγκάλας πατρικάς, διανοίξαι μοι σπεύσον, ασώτως τόν εμόν, κατηνάλωσα βίον, εις πλούτον αδαπάνητον, αφορών, οικτιρμών σου Σωτήρ, νύν πτωχεύουσας, μή υπερίδης καρδίαν, σοί γάρ Κύριε, εν κατανύξει κραυγάζω, Ἥμαρτον εις τόν ουρανόν, καί ενώπιόν σου.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Τό βήμά σου φρικτόν, καί η κρίσις δικαία, τά έργα μου δεινά, αλλ' αυτός Ελεήμον, προφθάσας με διάσωσον, καί κολάσεως λύτρωσαι, ρύσαι Δέσποτα, τής τών ερίφων μερίδος, καί αξίωσον, εκ δεξιών σου με στήναι κριτά δικαιότατε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Συλλαβούσα αφλέκτως τό πύρ τής θεότητος, καί τεκούσα ασπόρως πηγήν ζωής τόν Κύριον κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τούς σέ μεγαλύνοντας.

Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν
Τού λίθου σφραγισθέντος

Ως καλοί στρατιώται, ομοφρόνως πιστεύσαντες, τās απειλάς τών τυράννων μή πποούμενοι Ἄγιοι, προσήλθετε προθύμως τώ Χριστώ αράμενοι τόν τίμιον Σταυρόν, καί τελέσαντες τόν δρόμον, εξ ουρανού τήν νίκην εδέξασθε, Δόξα τώ ενισχύσαντι υμάς, δόξα τώ στεφανώσαντι, δόξα τώ ενεργούντι δι' υμών πάσιν ιάματα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ορώσά σε Χριστέ, η πανάμμος Μήτηρ, νεκρόν επί Σταυρού, ηπλωμένον εβόα, Υιέ μου συνάναρχε, τώ Πατρί καί τώ Πνεύματι, τίς η άφατος οικονομία σου αύτη; δι' ής έσωσας, τό τών χειρών σου οικτίρημον, πλαστούργημα Δέσποτα.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

Τού Σταυρού σου τό ξύλον προσκυνούμεν φιλόνηρωπε, ότι εν αυτώ προσηλώθης η ζωή τών απάντων, Παράδεισον ηνέωξας Σωτήρ, τώ πίστει προσελθόντι σοι Ληστή, καί τρυφής κατηξιώθη ομολογών σοι, Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ώσπερ εκείνον καί ημάς, κραυγάζοντας, Ημάρτομεν, πάντες τή ευσπλαγχνία σου, μή υπερίδης ημάς.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τόν Ἄρνα επί ξύλου η αμνάς καθορώσα, μετά ληστών μακροθύμως σταυρούμενόν σε Λόγε, καί λόγχη κεντούμενον πλευράν, ηλάλαζε βοώσα μητρικώς, Τί τό ξένον καί φρικώδες, Υιέ μου μυστήριον, πώς καλύπτει τάφος τόν απερίγραπτον Θεόν, άφραστον τό τελούμενον! Μή με τήν τεκούσαν εάσης, Υιέ μου γλυκύτατε.

Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν

Τάς αλγηδόνας τών Αγίων, άς υπέρ σου έπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καί πάσας ημών τās οδύνας, ίασαι φιλόνηρωπε δεόμεθα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Αποστολικά

Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆ σαγήνη τοῦ λόγου, τὰς πλοκάς τῶν ρητόρων, οἱ Αλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ανατρέψαντες, εφώτισαν τὰ ἔθνη ευσεβῶς, δοξάζειν σε Θεόν αληθινόν, διό σοι καί τόν ὕμνον, τῷ ενδυναμώσαντι αὐτούς βοῶμεν, Δόξα τῷ Πατρί, καί τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τόν Κόσμον.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Οἱ σοφοί τῆς Οἰκουμένης Αλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τό συμπαθέξ, πρεσβεύσατε καί νῦν υπέρ ἡμῶν τῶν βοῶντων, Κύριε σώσον τοὺς βασιλεῖς καί τήν πόλιν σου, καί τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διά τῶν Αποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τον ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, υπέρ ἔνοιαν καί ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες, αὐτόν Θεοτόκε ἰκέτευε, υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἰκετεύσωμεν πάντες, αὐτοὶ γάρ τήν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτούσι, καί πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτούς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρῦουσι, τῶν ἰαμάτων τήν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος α'

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε γάρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τό ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις εδείχθη, ποτέ τῷ ευσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήτητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διά πίστεως, τούτο τρέμουσι, καί αἱ δυνάμεις τοῦ Ἄδου, τούτο γέγονε, καί τῶν πιστῶν σωτηρία, καί Παύλου τό καύχημα.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Οἱ τήν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καί ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες, ευσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Ἀθλήσεως καύχημα, καί στεφάνων ἀξίωμα οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε, καρτερία γάρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καί δυνάμει θεϊκῆ, ἐξ οὐρανοῦ τήν νίκην ἐδέξαντο, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τό μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος α'

Τῆ πρεσβεία Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καί τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καί ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἄγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε, διό καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε, Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σε ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Ὡ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἄγιοι! ὅτι αἱματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα, φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον, ἀνεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυπεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο, ὑμῖν ἠνοίγησαν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς ἠγόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἰδιόμελον

Ἦχος α' Νεκρώσιμον

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ποῖα τοῦ βίου τρυφή, διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποῖα δόξα ἐστήκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα οὐρανῶν ἀπατηλότερα, μιά ροπή, καὶ ταῦτα πάντα, θάνατος διαδέχεται, Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῷ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ωραιότητος, οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκούσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, αὐτὴ γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὐτὴ τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισήξε, καὶ τὸ βασιλεῖον ἠνέωξε, Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον, θαρσεῖτω τοῖνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικά

Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, Ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, μὴ πποούμενοι Ἄγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε, Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν πάσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραναίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὰς ἀληθόνας τῶν ἁγίων, ἄς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς οὐδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάσωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ὅμοιον

Ὁ σὰρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως, φορέσας ἐκ Μητρός, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ἡμᾶς εὐόλισθον, ἄνεξ, οἰκτεῖρον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἀνέθεντο πίστει, τῷ μονῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Αυτόμελον

Τού Γαβριήλ φθεγγαμένου σοι, Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο, ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυίδ, Εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου, δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς, διά τού τόκου σου.

Εις τούς Αίνους Στιχηρά Μαρτυρικά Ήχος α'

Τούς Αθλοφόρους τού Χριστού, δεύτε λαοί άπαντες τιμήσωμεν, ύμνοις καί ωδαίς πνευματικαίς, τούς φωστήρας τού Κόσμου, καί κήρυκας τής Πίστεως, τήν πηγήν τήν αένναον, εξ ής αναβλύζει τοίς πιστοίς τά ιάματα, Αυτών ταίς ικεσίαις Χριστέ ο Θεός ημών, τήν ειρήνην δώρησαι τώ Κόσμου σου, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Ούτοι οι Στρατιώται τού Βασιλέως τού μεγάλου, αντέστησαν τοίς δόγμασι τών τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τών βασάνων, καί τήν πλάνην πάσαν πατήσαντες, αξίως στεφανωθέντες, αιτούνται παρά τού Σωτήρος ειρήνην, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Υμάς πανεύφημοι Μάρτυρες, ου θλίψις, ου στενοχωρία, ου λιμός, ουδέ μάστιγες, ου θυμός θηρών, ου ξίφος, ουδέ πύρ απειλούν, χωρίσαι Θεού δεδύνηνται, πόθω δε μάλλον τώ πρός αυτόν, ως εν αλλοτρίοις αγωνισάμενοι σώμασι, τήν φύσιν ελάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες, όθεν καί επαξίως, τόν τών πόνων υμών μισθόν εκομίσασθε, ουρανών Βασιλείας, κληρονόμοι γεγόνατε, πρεσβεύσατε υπέρ τών ψυχών ημών δεόμεθα.

Αγαλλιάσθε Μάρτυρες εν Κυρίω, ότι τόν αγώνα τόν καλόν ηγωνίσασθε, αντέστητε βασιλεύσι, καί τυράννουσ ενικήσατε, πύρ καί ξίφος ουκ επτοήθητε, θηρών αγρίων κατεσθιόντων τά σώματα υμών, Χριστώ μετά Αγγέλων, τήν υμνωδιαν αναπέμποντες, τούς απ' ουρανών στεφάνους εκομίσασθε, αιτήσασθε δωρηθήναι ημίν τό μέγα έλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον Ποίημα Ιωάννου Δαμασκηνού

Έργω Σωτήρ μου δεικνύς, ότι σύ εί η πάντων ανάστασις λόγω Λόγε Λάζαρον, εκ νεκρών εξανέστησας, τότε μοχλοί εσαλεύθησαν, πύλαι δε Άδου συνεταράχθησαν, τότε ύπνος ο τών ανθρώπων, θάνατος απεδείκνυτο, αλλ' ο εις τό σώσαι σου τό πλαστούργημα, καί ουκ εις τό κρίναι παραγενόμενος, ούς εξελέξω, ανάπαυσον ως φιλόανθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Φαιδρύνεται Κόρη Προφητών, ο χορός τώ τόκω σου, Πατριαρχών θείος σύλλογος, σεπποί Απόστολοι, καί Αρχιερέων, καί Μαρτύρων σύστημα, Οσίων καί Δικαίων τά τάγματα, καί σέ γίνωσκουσιν, αφορμήν τής τούτων τάξεως, καί τιμώνσιν, ως Θεού γεννήτριαν.

Απόστιχα Νεκρώσιμα τού Θεοφάνους Ήχος α' Πανεύφημοι

Σού Σώτερ δεόμεθα τής σής, γλυκειάς μεθέξεως, τούς μεταστάντας ανάπαυσον, καί κατασκήνωσον, εν σκηναίς Δικαίων, εν μοναίς Αγίων σου, εν τοίς επουρανίοις σκηνώμασι, τή ευσπλαγχνία σου, παρορών τά παραπτώματα, καί παρέχων αυτοίς τήν ανάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Ουδείς αναμάρτητος ουδείς, τών ανθρώπων γεγονός, ειμή σύ μόνη Αθάνατε, διό τούς δούλους σου, ως Θεός οικτίρμον, εν φωτί κατάταξον, σύν ταίς χοροστασίαις Αγγέλων σου, τή ευσπλαγχνία σου, υπερβαίνων ανομήματα, καί παρέχων αυτοίς τήν συγχώρησιν.

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν καί γενεάν.

Υπέρ τά ορώμενα τά σά, Σώτερ επαγγέλματα, ά οφθαλμός ου τεθέαται, καί ούς ουκ ήκουσε, καί

επί καρδίαν, ουκ ανέβη πώποτε, ών τής προσενεστώσης μεθέξεως, τυχείν ευδόκησον, τούς πρός σέ μεταχωρήσαντας, καί παρέχων ζωήν τήν αιώνιον.

Δόξα...

Σταυρώ σου γηθόμενοι Σταυρώ, θαρρούντες οι δούλοι σου, πρός σέ μετέστησαν Κύριε, οίς νύν αντίλυτρον, τών αυτών πταισμάτων, τόν Σταυρόν σού δώρησαι, καί αίμα τό χυθέν υπέρ τού Κόσμου ζωής, τή ευσπλαγχνία σου, συγχωρών τά πλημμελήματα, καί φωτίζων φωτί τού προσώπου σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χριστόν εκδυσώπησον τόν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τήν τών πταισμάτων συγχώρησιν, δούναι τοίς δούλοις σου, τοίς σέ Θεοτόκον, ευσεβώς κηρύξασι, καί λόγω αληθεί δογματίσασι, καί τής λαμπρότητος, τών Αγίων καί φαιδρότητος αξιώσαι εν τή βασιλεία σου.

tone [2top](#)

ΉΧΟΣ Β' ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

**Εις τό Κύριε εκέκραξα
Στιχηρά Κατανυκτικά
Ήχος β'**

Ήμαρτον εις σέ Σωτήρ, ως ο άσωτος Υιός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα, καί ελέησόν με ο Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τού Τελώνου τήν φωνήν, Ιλάσθητί μοι ώσπερ εκείνω, καί ελέησόν με ο Θεός.

Τών πεπραγμένων μου δεινών, εννοών τά άτοπα, επί τούς σούς καταφεύγω οικτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καί Πόρνην δακρύσασαν, καί τόν Άσωτον Υιόν, διό καί προσπίπτω σοι Ελεήμον, πρίν με καταδικάσης, φείσαι μου ο Θεός, καί ελέησόν με.

Τάς ανομίας μου πάριδε Κύριε, ο εκ Παρθένου τεχθείς, καί τήν καρδίαν μου καθάρισον, ναόν αυτήν ποιών τού αγίου σου Πνεύματος, μή με εξουδενώσης από τού σου προσώπου, ο αμέτρητον έχων τό μέγα έλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ήχος β'**

Ως κύματα θαλάσσης, επ εμέ επανέστησαν αι ανομίας μου, ως σκάφος εν πελάγει, εγώ μόνος χειμάζομαι, υπό πταισμάτων πολλών, αλλ' εις εύδιον λιμένα, οδήγησόν με Κύριε τή μετανοία, καί σώσόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Εγώ υπάρχω τό δένδρον τό άκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπόν, μή φέρων τό σύνολον, καί τήν εκκοπήνπποούμαι, καί τό πύρ εκείνο δειλιώ τό ακοίμητον, διό σε ικετεύω, πρό εκείνης τής ανάγκης, επίστρεψον, καί σώσόν με.

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Αυτόμελον**

Ευσπλαγχνίας υπάρχουσα πηγή, συμπαθείας αξίωσον ημάς πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εις λαόν τόν αμαρτήσαντα, δείξον ως αεί τήν δυναστείαν σου, εις σέ γάρ ελπίζοντες, τό Χαίρε βωόμεν σοι, ως ποτέ ο Γαβριήλ, ο τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγος.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν**

Σέ τόν περιβάλλοντα τόν ουρανόν εν νεφέλαις, έχοντες οι Άγιοι περιβολήν εν τώ Κόσμω, τάς βασάνους τών ανόμων υπέμει ναν, καί τήν πλάνην τών ειδώλων κατήργησαν, αυτών ταίς ικεσίαις

καί ημάς ελευθέρωσον, τού αοράτου εχθρού Σωτήρ, καί σώσον ημάς.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος β'

Ελέησόν με εἶπεν ο Δαυῖδ, καγώ σοι κράζω, Ἥμαρτον Σωτήρ, τάς εμάς αμαρτίας διά τής μετανοίας εξαλείψας, ελέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Ελέησόν με ο Θεός ελέησόν με, επί δυσίν αμαρτήμασιν ο Δαυῖδ εθρήνει, επί μυρίοις ἐγώ πλημμελήμασι βού σοι, εκείνος τήν στρωμνήν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγώ δέ ρανίδα μίαν ου κέκτημαι, ἀπέγνωσμαι, καί δέομαι, Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε μή παρίδης με, δεόμενον ἀντιλήψεως τής ὑπό σοῦ, ἐπί σοί γάρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, Ελέησόν με.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Ο φαῖδρύνας τούς Ἁγίους σου ὑπέρ χρυσόν, καί δοξάσας τούς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ο Θεός, τήν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόνητος, καί τήν ευχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ο μόνος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος β'
Αὐτόμελον

Τόν ζωοποιόν Σταυρόν τής σῆς ἀγαθότητος, ὄν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοί προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, Σώζε τούς βασιλεῖς καί τάς πόλεις σου, ἰκετεύοντας διά τής Θεοτόκου, μόνε φιλόνητος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὀν τρόπον ἠχμαλώτευσεν ο εχθρός τόν Ἀδὰμ, διά ξύλου τής βρώσεως Κύριε, ὡσαύτως ἠχμαλώτευσας καί αὐτός τόν εχθρόν, διά ξύλου Σταυροῦ, καί τού πάθους σου, ἐν τούτῳ γάρ παρεγένου ο δεύτερος Ἀδὰμ, ἀναζητήσαι τόν πλανηθέντα, ζωοποιήσαι τόν νεκρωθέντα, ο Θεός δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παρθένος καί Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπί ξύλου ὁρώσά σε νεκρόν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Ἰέ μου ἔλεγε, τί τό φοβερόν τούτο μυστήριον, ο πάσι δωρούμενος, ζωὴν τήν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καί ἅγαι αἰ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τά σώματα ὑμῶν, ἐν σταδίῳ γάρ τόν εχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καί Χριστόν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτόν ὡς ἀγαθόν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τάς ψυχάς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Αποστολικά
Ἦχος β'

Ο σοφίσας υπέρ ρήτορας τούς Αλιείς, καί εκπέμψας ὡσπερ κήρυκας πάση τή γή, τή αφάτω φιλανθρωπία σου Χριστέ ο Θεός, δι' αυτών κραταίωσον τήν Εκκλησίαν σου, καί τοίς πιστοίς κατάπεμψον τήν ευλογίαν σου, ο μόνος ελεήμων καί φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ρήματα αυτών.

Σαγηνεύσαντες τά ἔθνη οἱ Αλιείς, καί διδάξαντες τά πέρατα σέ προσκυνεῖν, τή αφάτω φιλανθρωπία σου Χριστέ ο Θεός, δι' αυτών στερέωσον τήν Εκκλησίαν σου, καί τοίς πιστοίς κατάπεμψον τήν ευλογίαν σου, ο μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοώντας, Χαίρε ἀδύτου φωτός νεφέλη, αὐτόν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τόν Κύριον.

Εἰς τήν ζ' Ὁδήν
Μαρτυρικόν

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καί Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καί Δίκαιοι, οἱ καλῶς τόν ἀγῶνα τελέσαντες, καί τήν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τόν Σωτήρα, υπέρ ἡμῶν αὐτόν ὡς ἀγαθόν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρόρον

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος β'
Αὐτόμελον

Τήν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ο Θεός, βουλήσει γάρ ἠυδοκήσας σαρκί ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν ευχαρίστως βοῶμέν σοι, Χαράς ἐπλήρωσας τά πάντα, ο Σωτήρ ἡμῶν παραγενόμενος, εἰς τό σῶσαι τόν Κόσμον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ο Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τά ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Αὐτόμελον

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνούμεν σε, διὰ γάρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καί ὁ θάνατος τέθηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καί ζωῆς ἠξιώθημεν, τόν Παράδεισον ἐλάβομεν, τήν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ ευχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταίον Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, καί μόνον πολυέλεον.

Εἰς τήν ζ' Ὁδήν
Μαρτυρικόν

Επὶ τήν πέτραν τήν ἀσάλευτον, θεμελιώσαντες οἱ Ἅγιοι, κατὰ τῶν τυράννων κραταιῶς ἠνδρίσαντο, καί διὰ βασάνων τῶν στεφάνων ἔτυχον, δι' αυτών ο Θεός, σῶσον ἡμὰς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος β'

Οι τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες, Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ηξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται γεγόνασι, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πάσα πλάνη πέπαιται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες, Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλῃ ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς πίστεως, οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενούντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ

Οἴμοι οἴον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρῦει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεὼν αὐτῆν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ρέπουσα, ἀπρακτὰ καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθούντα, Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα Μαρτυρικά Ἦχος β'

Ὁ φαῖδρυνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόφρων, καὶ τὴν ευχρῆν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραναίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν, ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ θαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνησὶν τῶν προσδοκωμένων ἀγεί με, καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνὴν, Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Μαρτυρικά Ἦχος β'

Υπέρ Χριστού παθόντες μέχρι θανάτου, ὡ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχάς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα, ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνούσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βιώμεν, ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὄπλον ἀκαταγώνιστον, πάσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχύν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τείχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωπούσί σε Χριστέ, Ελέησον ἡμᾶς, ὡς φιλόνητος.

Πάσα πόλις καὶ χώρα, τιμὰ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὡ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, διὰ τοῦτο ἱερέων ἐστέ τό καύχημα, Βασιλέων τό νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
τοῦ Ἀμασκηνοῦ
Ἦχος β'**

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τὴ παραβάσει με κατέκρινας, ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτά τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου, τότε φείσαι μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν διδούς, τῆς Βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μάλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης, Ἅγιος ὁ Ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

**Ἀπόστιχα
Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους
Ἦχος β'
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε**

Ρύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωφόρῳ θανάτῳ, καθείλες Δέσποτα πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροὺς ἐξανάστασιν, θνητοὺς ἐδωρήσω, ὅθεν σου δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλόνητος.

Στίχ. Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος, διὰ τοῦτο δεόμεθα, τὴ σὴ εὐσπλαγχνία, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σώσαι τό σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκονομίας τό ὄντως, βαθύ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἷματι τιμίῳ σου, διό δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλόνητος.

Δόξα...

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν, τότε φείσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐὰς τῆς προμήτορος Ἀγνῆς, σὺ τὴν οφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπήτησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε, καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τὴν ἀθανάτω, δόξη στεφανώσαντα, τοὺς σε δοξάζοντας, ὃν νῦν δυσωπούσα μὴ παύσῃ, τούτους ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνητος.

---

tone [3top](#)

**ἮΧΟΣ Γ'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Κατανυκτικά
Ἦχος γ'**

Εσπερινόν ύμνον, προσφέρομέν σοι Χριστέ, μετά θυμιάματος, καί ωδών πνευματικών, ἐλέησον Σωτήρ τās ψυχάς ημών.

Σώσόν με Κύριε ο Θεός μου, σύ γάρ πάντων η σωτηρία, ο κλύδων με τών παθών εκταράττει, καί τό βάρος τών ανομιών με βυθίζει, δός μοι χείρα βοηθείας, καί πρός φώς ανάγαγέ με κατανύξεως, ως μόνος εὐσπλαγχνος, καί φιλόανθρωπος.

Τόν διεσπαρμένον μου νούν συνάγαγε Κύριε, καί τήν χερσωθείσάν μου καρδίαν καθάρισον, ως τώ Πέτρω διδούς μοι μετάνοιαν, ως τώ Τελώνη στεναγμόν, καί ως τή Πόρνη δάκρυα, ίνα μεγάλη τή φωνή κραυγάζω σοι, ο Θεός σώσόν με, ως μόνος εὐσπλαγχνος καί φιλόανθρωπος.

Πολλάκις τήν υμνωδίαν εκτελών, ευρέθην τήν αμαρτίαν εκπληρών, τή μέν γλώττη άσματα φθειγόμενος, τή δέ ψυχή άτοπα λογιζόμενος, αλλ' εκάτερα διόρθωσον Χριστέ ο Θεός, διά τής μετανοίας, καί ἐλέησόν με.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος γ'**

Επί τής δίκης τής φοβεράς, άνευ κατηγορών ἐλέγχομαι, άνευ μαρτύρων κατακρίνομαι, αι γάρ βίβλοι τού συνειδότος αναπτύσσονται, καί τά έργα τά κεκρυμμένα ανακαλύπτονται, πρίν ούν εν εκείνω τώ πανδήμω θεάτρω, μέλλης ερευνήσαι τά εμοί πεπραγμένα, ο Θεός ιλάσθητί μοι, καί σώσόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ἐλέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Έως πότε ψυχή μου επιμένεις τοίς πταισίμασιν, έως τίνος λαμβάνεις μετανοίας υπέρθεσιν, λάβε κατά νούν τήν κρίσιν τήν μέλλουσαν, καί βόησον τώ Κυρίω, Ἡμαρτον αναμάρτητε, Κύριε σώσόν με.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Έκαστος όπου σώζεται, εκεί δικαίως καί προστρέχει, καί ποία άλλη τοιαύτη καταφυγή ως σύ Θεοτόκε, σκέπουσα τās ψυχάς ημών.

**Εἰς τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν**

Τίς μή θαυμάση τών αγίων Μαρτύρων τούς αητήτους αγώνας; τίς μή εκπλαγή τά τούτων αει κατορθώματα; ότι εν πυρί καί μάστιγι, θηρσί τε καί σφαγαίς, τόν αντίδικον εχθρόν ετροπώσαντο, βασιλέων κολακείας βδελυξάμενοι, καί τυράννων απειλάς αποσεισάμενοι, διό καί τούς στεφάνους εκομίσαντο, παρά Χριστού τού Θεού, τού παρέχοντος τώ Κόσμω τό μέγα έλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος γ'**

Παραικούσα εν τή γή, ψυχή μου μετανόησον, χούς εν τάφω ουχ υμνεί, πταισμάτων ου λυτρούται,

βόησον Χριστώ τώ Θεώ, Καρδιογνώστα ήμαρτον, πρίν καταδικάσης με ελέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Εν τή ώρα τής προσευχής, μετανοείν επαγγέλλομαι, καί ο εχθρός επιμελώς αμαρτάνειν, εμβάλλει μοι άποπα, αλλ' εξ αυτού με ρύσαι ο Θεός, καί ελέησόν με.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Καταφυγή καί δύναμις ημών Θεοτόκε, η κραταία βοήθεια τού Κόσμου, ταίς πρεσβείαις σου σώζε τούς δούλους σου, από πάσης ανάγκης, μόνη ευλογημένη.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικών**

Τό εύψυχον τής καρτερίας υμών, ενίκησε τά μηχανήματα τού αρχεκάκου εχθρού, Αθλοφόροι πανεύφημοι, διά του το τής αιωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, αλλά πρεσβεύσατε τώ Κυρίω, τού φιλοχρίστου λαού, σώσαι τό ποίμνιον, μάρτυρες υπάρχοντες τής αληθείας.

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ήχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Τό αναρίθμητον τής εξουσίας σου, καί τό εκούσιον τό τής σταυρώσεως, αι τών Αγγέλων στρατιαί, εξίσταντο καθορώσαι, πώς ο αθεώρητος, εν σαρκί εμαστίζετο, θέλων εκλυτρώσασθαι εκ φθοράς τό ανθρώπινον, διό ως Ζωοδότη βοώμέν σοι, Δόξα Χριστέ τή Βασιλεία σου.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

Σταυρός επάγη επί γής, καί ήπατο τών ουρανών, ουχ ως τού ξύλου φθάσαντος τό ύψος, αλλά σου τού εν αυτώ πληρούντος τά σύμπαντα, δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τόν Σταυρόν τού Υιού σου Θεοτόκε, εν αυτώ καταβάλλομεν τών εχθρών τά φρυάγματα, οι πόθω σε απαύστως μεγαλύνοντες.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικών**

Τών Αθλοφόρων σου τήν μνήμην Κύριε, υπερεφάιδρυνας ως Παντοδύναμος, όπι ενίσχυσας αυτούς τά πάθη σου μιμήσασθαι, ενίκησαν ανδρείως γάρ τού Βελίαρ τήν δύναμιν, όθεν καί απέλαβον, ιαμάτων χαρίσματα, αυτών ταίς ικεσίαις φιλόανθρωπε, ειρήνην παράσχου ταίς ψυχαίς ημών.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Αποστολικά
Ήχος γ'
Θείας πίστεως**

Θείοι κήρυκες τής αληθείας, καί διδάσκαλοι τής Εκκλησίας, ανεδείχθητε αυτόπται Απόστολοι, καί γάρ ειδώλων τήν πλάνην πατήσαντες, καί τήν Τριάδα τρανώς εκηρύξατε, ήν πρεσβεύσατε μακάριοι, δωρήσασθαι ημίν τό μέγα έλεος.

Στίχ. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

Δεύτε άπαντες τούς Αποστόλους ανυμνήσωμεν ως κυβερνήτας, τών ειδώλων γάρ τήν πλάνην εδίωξαν, καί πρός τό φώς τής ζωής επανήγαγον, καί τήν Τριάδα δοξάζειν εδίδαξαν, όθεν άπαντες αυτών, τήν σεβάσμιον μνήμην τελούντες οι πιστοί, τόν Σωτήρα δοξάζομεν.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ός αγεώργητος Παρθένε άμπελος, τόν ωραιότατον βότρυν εβλάστησας, αναπηγάζοντα ημίν τόν οίνον τόν σωτήριον, τόν πάντων ευφραίνοντα τάς ψυχάς καί τά σώματα, όθεν ως αιτίαν σε, τών καλών μακαρίζοντες, αεί σύν τώ Αγγέλω βωόμεν σοι, Χαίρε η κεχαριτωμένη.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν
Ήχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Θωρακισάμενοι τήν πανοπλίαν Χριστού, καί ενδυσάμενοι όπλα τής πίστεως, τάς παρατάξεις τού εχθρού αθλητικώς κατεβάλετε, προθύμως τή ελπίδι γάρ, τής ζωής υπεμείνατε, καί πάσας τάς τών Τυράννων, απειλάς τε καί μάστιγας, διό καί τούς στεφάνους εδέξασθε, Μάρτυρες Χριστού καρτερόψυχοι.

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ήχος γ'
Τήν ωραιότητα**

Σταυρόν καί θάνατον, παθείν ελόμενος, μέσον τής Κτίσεως τούτον κατέπηξας, ότε ευδόκησας Σωτήρ, τό σώμά σου προσηλωθήναι, τότε καί ο ήλιος τάς ακτίνας απέκρουσε, ταύτα καί Ληστής Ορών, Θεόν σε ωμολόγησε, βωών σοι, Μνήσθητί μου Κύριε, καί έλαβε πιστεύσας τόν Παράδεισον.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.

Εν κυπαρίσσω, καί πεύκη, καί κέδρω, υψώθης ο Αμνός τού Θεού, ίνα σώσης τούς εν πίστει προσκυνούντας, τήν εκούσιον σου Σταύρωσιν, Χριστέ ο Θεός δόξα σοι.

**Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον
Τήν ωραιότητα**

Τόν επονειδιστον Οικτίρμον θάνατον, διά σταυρώσεως, εκών υπέμεινας, όν η τεκούσά σε Χριστέ, Ορώσα επιτρώσκετο, ής ταίς παρακλήσεσι, διά σπλάγχνα ελέους σου, μόνε υπεράγαθε, καί φιλόανθρωπε Κύριε, οικτείρησον καί σώσον τόν Κόσμον, ο αίρων τήν τούτου αμαρτίαν.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν**

Εκλάμπετε διά τής πίστεως, υπέρλαμπροι φωστήρες Άγιοι, θεοσεβείας ιατροί, αθλοφόροι πανεύφημοι, τών τυράννων γάρ τούς αικισμούς μή δειλανδρίσαντες, τών ειδώλων τάς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον έχοντες αήτητον, τόν Σταυρόν τής αληθείας.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

**Εις τό Κύριε εκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ήχος γ'**

Μεγάλη τών Μαρτύρων σου Χριστέ η δύναμις, εν μνήμασι γάρ κείνται, καί πνεύματα διώκουσι, καί κατήγγησαν εχθρού τήν εξουσίαν, τή πίστει τής Τριάδος, αγωνισάμενοι υπέρ τής ευσεβείας.

Προφήται καί Απόστολοι Χριστού, καί Μάρτυρες, εδίδαξαν υμνείσθαι, Τριάδα Ομοούσιον, καί εφώτισαν τά έθνη τά πεπλανημένα, καί κοινωνούς Αγγέλων εποίησαν, τούς υιούς τών ανθρώπων.

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ελπίδι βεβαιωθέντες, τού εχθρού τήν τυραννίδα έλυσαν, καί τυχόντες τών στεφάνων, μετά τών Ασωμάτων πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Μεγάλη τού Σταυρού σου Κύριε η δύναμις, επάγη γάρ εν τόπω, καί ενεργεί εν Κόσμω, καί ανέδειξεν εξ αλιέων Αποστόλους, καί εξ εθνών Μάρτυρας, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ τών ψυχών ημών.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
τού Δαμασκηνού**

Πάντα ματαιότης τά ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον, ου παραμένει ο πλούτος, ου συνοδεύει η δόξα, επελθών γάρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται, Διό Χριστώ τώ αθανάτω βοήσωμεν, Τούς μεταστάντας εξ ημών ανάπαυσον, ένθα πάντων εστίν ευφραινομένων η κατοικία.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πώς μή θαυμάσωμεν, τόν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; Πείραν γάρ ανδρός μή δεξαμένη Πανάμωμε, έτεκες απάτορα Υιόν εν σαρκί, τόν πρό αιώνων εκ Πατρός γεννηθέντα αμήτορα, μηδαμώς υπομείναντα τροπήν, ή φυρμόν, ή διαίρεσιν, αλλ' εκατέρας ουσίας τήν ιδιότητα σώαν φυλάξαντα, Διό Μητροπάρθενε Δέσποινα, αυτόν ικέτευε, σωθήναι τās ψυχάς τών ορθοδόξως, Θεοτόκον ομολογούντων σε.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ήχος γ**

Όσοι φιλομάρτυρες, ευφράνθητε καί νύν, συμφώνως αναμέλποντες τήν υμνωδίαν τώ Χριστώ, ως γάρ φωστήρας εν Κόσμω, ανέτειλεν ημίν τήν ετήσιον μνήμην τών Αθλοφόρων αυτού, θαυμάτων χάριν εκπέμπουσιν, καί φωτίζουνσιν τόν νούν, καί τās ψυχάς ημών.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού ο Θεός Ισραήλ αυτός δώσει δύναμιν καί κραραίωσιν τώ λαώ αυτού ευλογητός ο Θεός.

Τό εύψυχον τής καρτερίας υμών, ενίκησε τά μηχανήματα τού αρχεκάκου εχθρού, Αθλοφόροι πανεύφημοι, διά τούτο τής αιωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, Αλλά πρεσβεύσατε τώ Κυρίω, τού φιλοχρίστου λαού, σώσαι τό ποίμνιον, Μάρτυρες υπάρχοντες τής αληθείας.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωμεν πάντα τά θέλημα αυτού εν αυτοίς.

Εκλάμπετε διά τής πίστεως, υπέρλαμπροι φωστήρες Άγιοι, θεοσεβείας ιατροί, αθλοφόροι πανεύφημοι, τών τυράννων γάρ τούς αικισμούς μή δειλανδρίσαντες, τών ειδώλων τās δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον έχοντες αήτητον, τόν Σταυρόν τής αληθείας.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
Τήν ωραιότητα**

Ότε τώ λόγω σου παραστησόμεθα, τώ αδεκάστω σου Βήματι Κύριε, μή κατακρίνης τούς εις σέ, Σωτήρ ημών πεπιστευκότας, πάντες γάρ ημάρομεν, αλλά σου ουκ απέστημεν, όθεν δυσωπούμέν σε, εν σκηναίς τών Δικαίων σου, Χριστέ, ούς προσελάβου κατάταξον, ως μόνος υπάρχων πολυέλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών, τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς εκ φθοράς ως φιλόανθρωπος.

**Εις τούς Αίνους
Στιχηρά Μαρτυρικά**

Ἦχος γ'

Τῶν αγίων Αθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ εκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὠμολόγησαν τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ δυνάμεις τῶν αγίων Ἀγγέλων, εθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστήρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, διὸ ἔχοντες παρηρησίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἀνθρωποὶ τί μάτην ταραπτόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν, καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, καὶ ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος, Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν, Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρούμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πάσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἀπόστιχα Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους Ἦχος γ' Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ

Δοξάζω τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδωρήται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνε Πολυέλεε, Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός, Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ μόνος ἐλεήμων, καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σέ ἰκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός, Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀητήτῳ σου, ὡς Θεός ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφῳ ὑμνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοὶ προσφέροντας, Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός, Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς θεότητος, ὁμιλήσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα, τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀναπαύσαι, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

tone [4top](#)

ἮΧΟΣ Δ' Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Κατανυκτικά Ἦχος δ'

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ υπόλοιπον τῆς

ζωής μου, διά μετανοίας ευαρεστήσαι σοι, αλλ' ο εχθρός απατά με, και πολεμεί την ψυχήν μου, Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με.

Τίς χειμαζόμενος και προστρέχων, τώ λιμένι τούτω ου διασώ, ζεται; ή τίς οδυνώμενος και προσπίπτων, τώ ιατρείω τούτω ου θεραπεύεται; Δημιουργέ τών απάντων, και ιατρέ τών νοσούντων, Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με.

Πλύνόν με τοίς δάκρυσί μου Σωτήρ, ότι ρερύπωμαι εν πολλαίς αμαρτίαις, διό και προσπίπτω σοι, Ἥμαρτον ελέησόν με ο Θεός, ρόβατον ειμί τής λογικής σου ποιίμνης, και πρὸς σέ καταφεύγω, τόν ποιμένα τόν καλόν, ζήτησόν με τόν πλανηθέντα ο Θεός, και ελέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά την Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος δ'

Τήν ταπεινήν μου ψυχήν επίστρεψαι Κύριε, την εν αμαρτίαις τόν βίον όλον δαπανήσασαν, όν τρόπον την Πόρνην, δέξαι καμέ, και σώσον με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Διαπλέων τό πέλαγος τής παρούσης ζωής, άβυσσον τών πολλών μου ενθυμούμαι την κακών, και μή έχων τόν κυβερνήτην λογισμόν, την τού Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν, Σώσον με Χριστέ, σώσον με ο Θεός, ως φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τή άνατραφείση εν τώ ναώ, εις τά Άγια τών Αγίων, τή περιβεβλημένη την πίστιν και την σοφίαν, και την άμεμπτον παρθενίαν, ο Αρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν ουρανόθεν, τον ασπασμόν και τό Χαίρε, Χαίρε ευλογημένη, Χαίρε δεδοξασμένη, ο Κύριος μετά σου.

Εις την ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν

Σήμερον τά τών Αγγέλων στρατεύματα, εν τή μνήμη τών Αθλοφόρων παραγένονε, τάς τών πιστών διανοίας φωτίσαι, και την Οικουμένην τή χάριτι φαιδρύναι, δι' αυτών ο Θεός δυσωπούμενος, δώρησαι ημίν τό μέγα έλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά την Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Ταχύ συνεισέλθωμεν, εις τόν νυμφώνα Χριστού, ίνα πάντες ακούσωμεν τής μακαρίας φωνής, αυτού τού Θεού ημών, Δεύτε οι αγαπώντες, την ουράνιον δόξαν, σύμμορφοι γεγονότες, ταίς φρονίμοις Παρθένοις, φαιδρύνωμεν τάς λαμπάδας ημών διά τής πίστεως.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Κατεπλάγη Ιωσήφ

Αναλόγισαι ψυχή, πώς παραστώμεν τώ Κριτή, εν τή ώρα τή φρικτή, τίθενται θρόνοι φοβεροί, και εκάστου αι πράξεις εξελέγχονται, τότε ο Κριτής αδυσώπητος, εκεί τό πύρ δεινώς σοι ητοιμασται, ως περ αγρία θάλασσα κυμαιομένη, ως καλύψαι τά σύμπαντα, Σύν πάσι τούτοις, βλέπε ψυχή μου, στέναξον πρό τού τέλους.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Η κυρίως και αληθώς Θεοτόκος, η πρεσβεύουσα ως μήτηρ εν παρρησία, τώ Υιώ σου και Θεώ ημών, διαφύλαττε πόλιν εξαιρέτως, τή σκέπη σου προστρέχουσαν, εν σοί τό κράτος έχουσαν, και

πρός σέ καταφεύγουσαν, τόν λιμένα τό τείχος, τήν μόνην προστασίαν, τού γένους τών ανθρώπων.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καί βύσσον τά αἵματα, ἡ Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοά σοι Χριστέ ὁ Θεός, Τῷ λαῷ σου τούς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτεία σου δώρησαι, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ὉΡΘΡΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τού νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καί τῇ λόγῃ κεντηθεῖς, τήν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τών ποδῶν αὐτοῦ.

Αὐτόμελον

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καί ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τούς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόνηρωπε.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ὁμοιον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τού Θεοῦ, ρομφαία διήλθέ σου τήν παναγίαν ψυχῆν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως τόν Υἱόν καί Θεόν σου, ὄν περ εὐλογημένη, δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν
Ὁμοιον

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τού Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γάρ τήν ἰσχύν σου, τούς τυράννους καθείλον, ἔθραυσαν καί δαιμόνων, τά ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ὉΡΘΡΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Αποστολικά
Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Φωστήρας εἰς τά πέρατα, τούς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι τῷ σῶ, φωτίζοντας ἡμῶν τὰς ψυχὰς, πλάνην τήν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμπας τῷ Κόσμῳ, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.

Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὡς Μωϋσῆς τόν Ἰσραήλ ἐκ δουλείας, διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς ὁδηγήσας, τῇ δεξιᾷ σου Δέσποτα βυθίσας Φαραῶ, οὕτως ἐν τοῖς θαύμασιν, οἱ σοφοί Μαθηταί σου, τήν θάλασσαν διέρρηξαν, τῆς πικρᾶς ἀθείας, καί τόν λαόν ὠδήγησαν πρὸς σέ, ἀναρχε Λόγε, καί μόνη φιλόνηρωπε.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τόν Λόγον τού Πατρός, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε,

μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη, διό απαύστως, σέ ανυμνούντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν
Ταχύ προκατάλαβε

Σταυρώ οπλισάμενοι οἱ Αθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτούς οδηγούντες διδοῦσι τὰς ἰασεῖς, τοῖς ἐν πίστει αἰτούσιν, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Σταυρώ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὐ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τό πρῖν, φιλάνθρωπε Κύριε, ἠπλώσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλήσει, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα Μακρόθυμε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅμοιον

Τό φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νύν καθορώντες Χριστέ, Σταυρόν σου τὸν ἀχραντον, καὶ προσκυνούντες αὐτόν, φαῖδρῶς ἐκβουώμέν σοι, Δόξα σοι ὁ ἐν τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας, δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πάσαν κτίσιν, ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅμοιον

Σταυρώ σε υψούμενον, ὡς εθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, Τί τό καινόν καί ξένον, τούτο Ἰέ μου θαύμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ομιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Ἡ σεπτὴ τῶν Αθλοφόρων πανήγυρις, Ουρανόν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος δ'

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν υπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν, ἰκεσίαις, τό μέγα ἔλεος.

Ἐχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτήρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεὸν γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποιμανθῆναι ἡμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα... Νεκρώσιμον
τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Κόσμου Προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ

χρυσός, καί ο άργυρος; πού εστι τών οικετών η πλημμύρα, καί ο θόρυβος; πάντα τέφρα, πάντα κόνης, πάντα σκιά, Αλλά δεύτε βοήσωμεν τώ αθανάτω Βασιλεί, Κύριε τών αιωνίων σου αγαθών αξίωσον, τούς μεταστάντας εξ ημών, καί ανάπαυσον αυτούς, εν τή αγήρω μακαριότητι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο διά σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυίδ, μελωδικώς περι σου προανεφώνησε, τώ μεγαλείά σοι ποιήσαντι, Παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου, σέ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωής ανέδειξεν, ο απάτωρ εκ σου ενανθρωπήσαι ευδοκήσας Θεός, ίνα τήν εαυτού αναπλάση εικόνα, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών, πρόβατον τοίς ώμοις αναλαβών, τώ Πατρί προσαγάγη, καί τώ ιδίω θελήματι ταίς ουρανίαις συνάψη Δυνάμεσι, καί σώση Θεοτόκε τόν Κόσμον, Χριστός ο έχων τό μέγα, καί πλούσιον έλεος.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ήχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε**

Οι Μάρτυρές σου Κύριε, εν τή αθλήσει αυτών, στεφάνους εκομίσαντο τής αφθαρσίας, εκ σου τού Θεού ημών, σχόντες γάρ τήν ισχύν σου, τούς τυράννους καθείλον, έθραυσαν καί δαιμόνων τά ανίσχυρα θράση, Αυτών ταίς ικεσίαις, Χριστέ ο Θεός, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού ο Θεός Ισραήλ αυτός δώσει δύναμιν καί κραραίωσιν τώ λαώ αυτού ευλογητός ο Θεός.

Αυτόμελον

Τών εν όλω τώ Κόσμω Μαρτύρων σου, ως πορφύραν καί βύσσον τά αίματα, η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι Χριστέ ο Θεός, τώ λαώ σου τούς οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τή πολιτεία σου δώρησαι, καί ταίς ψυχαίς ημών τό μέγα έλεος.

Στίχ. Τοίς Αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωμεν πάντα τά θέλημα αυτού εν αυτοίς.

Ταχύ προκατάλαβε

Σταυρόν οπλισάμενοι οι Αθλοφόροι σου, ενίκησαν τά μηχανήματα, τού αρχεκάκου εχθρού, Χριστέ ο Θεός ημών, έλαμψαν ως φωστήρες, τούς βροτούς οδηγούντες, διδοοσι τάς ίάσεις τοίς εν πίστει αιτούσιν, Αυτών ταίς ικεσίαις, σώσον τόν Κόσμον σου.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Όμοιον

Ψυχάς άς μετέστησας, εκ τών προσκαίρων πρός σέ, ανάπαυσον ως εύσπλαγχνος καί παντοδύναμος, Χριστέ ο Θεός ημών, συγχώρησον ως οικτίρμον, τά αυτών πεπραγμένα, ελέησον ελεήμον, τών χειρών σου τό έργον, πρεσβεΐαις τής Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Αυτόμελον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί Αγγέλοις άγνωστον μυστήριον, διά σου Θεοτόκε τοίς επι γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

**Εις τούς Αίνους
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ήχος δ'**

Τίς ουκ εξίσταται ορών άγιοι Μάρτυρες, τόν αγώνα τόν καλόν, όν ηγωνίσασθε; πώς εν σώματι όντες, τόν ασώματον εχθρόν ενίκησατε, Χριστόν ομολογήσαντες, καί Σταυρόν οπλισάμενοι; όθεν επαξίως ανεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καί βαρβάρων πολέμιοι, απαύστως πρεσβεύσατε, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγονάτε, Άγιοι Μάρτυρες, εν σταδίω τόν Χριστόν, ανδρείως κηρύξαντες, πάντα γάρ τά εν Κόσμω κατελίπετε τερπνά, ως ανύπαρκτα, τήν Πίστιν δέ ως άγκυραν, ασφαλή εκρατήσατε, όθεν καί τήν πλάνην απελάσαντες, πηγάζετε τοίς πιστοίς ιαμάτων χαρίσματα, απαύστως πρεσβεύσατε, υπέρ τών ψυχών ημών.

Πώς υμών θαυμάσωμεν, τούς αγώνας άγιοι Μάρτυρες, ότι σώμα θνητόν περικείμενοι, τούς ασωμάτους εχθρούς ετροπώσασθε; ουκ εφόβησαν υμάς, τών τυράννων αι απειλαί; ου κατέπτηξαν υμάς, τών βασάνων αι προσβολαί, όντως αξίως παρά Χριστού εδοξάσθητε, τού παρέχοντος ταίς ψυχαίς ημών, τό μέγα έλεος.

Τίμιος ο θάνατος τών Αγίων σου Κύριε, ξίφεσι γάρ και πυρί, και ψύχει συντετριμμένοι, εξέχεαν τό αίμα αυτών, ελπίδα έχοντες εις σέ, απολαβείν τού καμάτου τόν μισθόν, υπέμειναν και έλαβον, παρά σου Σωτήρ, τό μέγα έλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Εις τήν κατάπαυσίν σου Κύριε, όπου πάντες οι Άγιοί σου αναπαύονται, ανάπαυσον τούς δούλους σου, ότι μόνος υπάρχεις φιλόανθρωπος.

Και νύν... Θεοτοκίον

Έχοντές σε Θεοτόκε, ελπίδα και προστασίαν, εχθρών επιβουλάς ου πποούμεθα, ότι σκέπεις τάς ψυχάς ημών.

**Απόστιχα
Νεκρώσιμα Προσόμοια
τού Θεοφάνους
Ήχος δ'
Έδωκας σημείωσιν**

Όντως φοβερώτατον, τό τού θανάτου μυστήριον! πώς ψυχή εκ τού σώματος, βιαίως χωρίζεται, εκ τής αρμονίας, και τής συμφυΐας, ο φυσικώτατος δεσμός, θείω βουλήματι αποτέμνεται; Διό σε ικετεύομεν, τούς μεταστάντας ανάπαυσον, εν σκηναίς τών Αγίων σου, Ζωοδότα φιλόανθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω και προσελάβου, Κύριε.

Ύπνος αναδέδεικται, τών πιστευόντων ο θάνατος, σου τεθέντος εν μνήματι, τού πάντων δεσπόζοντος, και τό τού θανάτου, κράτος λευκότος, και καταργήσαντος αυτού, τήν δυναστείαν τήν πολυχρόνιον, Διό σε ικετεύομεν, Τούς μεταστάντας ανάπαυσον, εν σκηναίς τών Αγίων σου, Ζωοδότα φιλόανθρωπε.

Στίχ. Και τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν και γενεάν.

Σύ δικαιοσύνη τε, αγιασμός ημίν γεγονός, και ψυχών απολύτρωσις, Πατρί γάρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, και λελυτρωμένους, αναδεξάμενος ημών, τό οφειλόμενον επιτίμιον, και νύν εκδυσωπούμέν σε, τούς μεταστάντας ανάπαυσον, εν χαρά και φαιδρότητι, ευεργέτα Σωτήρ ημών.

Δόξα...

Γένος τό ανθρωπινον, πρός αφθαρσίαν ανώλεθρον, εκ φθοράς ανακέκληται, λουσάμενον αίματι, τώ εκ τής πλευράς σου, Σώτερ κενωθέντι, εν ώ απέπλυνας ημάς, τής παραβάσεως τού Προπάτορος, Διό σε ικετεύομεν, τούς μεταστάντας ανάπαυσον, εν σκηναίς αιωνίοις σου, εν χοροίς τών Μαρτύρων σου.

Και νύν... Θεοτοκίον

Ρήσεσιν επόμενοι, τών θεηγόρων πανάμωμε Θεοτόκον φρονούμέν σε, Θεόν γάρ εγέννησας, σεσωματωμένον, απερινοήτως, τόν λυτρωσάμενον ημάς, τούς αιχμαλώτους τοίς παραπτώμασιν, όν και νύν εκδυσώπησον, τούς μεταστάντας οικέτας σου, ταίς οικείαις εκλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

tone [5top](#)

**ΉΧΟΣ ΠΛ. Α'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εις τό Κύριε εκέκραξα
Στιχηρά Κατανυκτικά
Ήχος πλ. α'**

Κύριε αμαρτάνων ου παύομαι, φιλοανθρωπίας αξιούμενος ου γινώσκω, νίκησόν μου τήν πώρωσιν, μόνε Αγαθέ, και ελέησόν με.

Κύριε, καί τόν φόβον σου πποούμαι, καί τό πονηρόν ποιείν ου παύομαι, τίς εν δικαστηρίω τόν δικαστήν ου πποείται; ή τίς ιαθήναι βουλόμενος, τόν ιατρόν παροργίζει ως καγώ; Μακρόθυμε Κύριε, επί τή ασθενεία μου σπλαγχνίσθητι, καί ελέησόν με.

Οίμοι! τί ομοιώθην εγώ, τή ακάρπω συκή, καί πποούμαι τήν κατάραν σύν τή εκκοπή, αλλ' επουράνιε γεωργέ Χριστέ ο Θεός, τήν χερσωθεισάν μου ψυχήν, καρποφόρον ανάδειξον, καί ως τόν άσωτον Υιόν, δέξαι με καί ελέησόν με.

Τά πλήθη τών ππαισμάτων μου πάριδε Κύριε, ο εκ Παρθένου τεχθείς, καί πάσας εξάλειψον τάς ανομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων επιστροφής, ως μόνος φιλόανθρωπος, δέομαι καί ελέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ήχος πλ. α'

Κριτού καθεζομένου, καί Αγγέλων εσώτων, σάλπιγγος ηχούσης, καί φλογός καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου απαγομένη εις κρίσιν, τότε, γάρ τά δεινά σου παρίστανται, τά κρυπτά σου ελέγχονται εγκλήματα, διό πρό τέλους βόησον Χριστώ τώ Θεώ, Καρδιογνώστα, ήμαρτον, ελέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Ψυχή τά ώδε πρόσκαιρα, τά δέ εκεί αιώνια, ορώ τό δικαστήριον, καί επί θρόνου τόν Κριτήν, καί τρέμω τήν απόφασιν, λοιπόν ψυχή επίστρεψον, η κρίσις ασυγχώρητος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Μετά Αγγέλων τά ουράνια, μετά ανθρώπων τά επίγεια, εν φωνή αγαλλιιάσεως Θεοτόκε βωόμεν σοι, χαιρε πύλη τών ουρανών πλατυτέρα, χαιρε μόνη τών γηγενών σωτηρία, χαιρε σεμνή, χαιρε κεχαριτωμένη, η τεκούσα Θεόν σεσαρκωμένον.

Εις τήν ζ' Ωδήν Μαρτυρικόν

Κύριε, τό ποτήριον τού πάθους σου, οι Αθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τήν τού βίου τερπνότητα, καί γεγονόςσι τών Αγγέλων συμμετοχοι, αυτών ταίς παρακλήσεσι παράσχου ταίς ψυχαίς ημών, ιλασμόν καί τό μέγα έλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ήχος πλ. α'

Εν κλίνη κατακείμενος, αμαρτημάτων πολλών, συλούμαι τήν ελπίδα τής σωτηρίας μου, ο γάρ ύπνος τής εμής ραθυμίας, προξενεί μου τή ψυχή τιμωρίαν, Διό φείσαι μου Χριστέ ο Θεός, ως μόνος φιλόανθρωπος.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Πάντες αγρυπνήσωμεν, καί Χριστώ υπαντήσωμεν πάντες, μετά πλήθους ελέους καί λαμπάδων φαινών, όπως τού νυμφώνος ένδον αξιωθώμεν, ο γάρ τής θύρας έξω φθεγγόμενος, άπρακτα τώ Θεώ κέκραγεν, Ελέησόν με.

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Αυτόμελον**

Τό ξένον τής Παρθένου μυστήριον, τώ κόσμω ανεδείχθη σωτήριο, εξ αυτής γάρ ετέχθη άνευ

σποράς, καί σαρκί ανεδείχθη διχα φθοράς, η πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Τά θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ακαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ο Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σταυρωθέντα Σωτήρα, καί Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς οἶδε καί ὡς ἠδόκησεν, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί, καί δοξάζομεν, ὅτι προσήλωσεν αὐτός τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ρυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καί βασιλείας ἡμᾶς κατηξίωσε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὁμοιον

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλή, καί φθοράς τοῦ ἀνθρώπου ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί, καί προσκυνούμεν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καί πάντες δοξολογούμεν, φιλόανθρωπε, καί οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καί Κύριον.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος, Οἶμοι ὦ Τέκνον μου! οἶμοι φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν! πῶς ἐτανύθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἐκείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον, καί ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων Τῷ σῷ προστάγματι;

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Τοὺς Ἀθλοφόρους σου Κύριε, μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδειξας, Σωτήρ τῆ Οἰκουμένη, δι' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καί ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἐγκωμιάσωμεν, ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, καί ὕμνοις πάντες βροτοί, τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς ἱκετεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καί προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ὁμοιον

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς φωστήρας φανέντας τῆ Οἰκουμένη, τὰ γὰρ ἔθνη εὐσεβῶς ἐσαγήνευσαν, καί φωτίσαντες ἡμᾶς, ἀνακηρύπτουσι τρανῶς, Τριάδα τῆ οὐσίας, διαιρετὴν σέβειν ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὁμοιον

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, καί αἰπιάρθενε, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως ἀνευφημούμεν σε, ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεία διὰ σοῦ, ὁ Υἱός σου καί Θεός, ὁ πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου χωρηθῆναι, εὐδοκήσας, καί ἐκ τῆς πλάνης, ἐλευθερώσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν
Ὅμοιον

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις υπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. α'

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε, μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθύς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σέ Σωτῆρ εἰς ἡμῶν ευφροσύνην, δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου Σωτῆρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον, ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν Σταυρῷ σε Ὁρώσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν, Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς περ κακούργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζώωσαι θέλων, ὡς υπεράγαθος.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων, ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνχορὸς τῶν θρώπων τὸ γένος συνεορτάζει, Διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. α'

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, εαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην, καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστόν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς, παθημάτων υπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινή καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε, ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

**Νεκρώσιμον
τού Δαμασκηνού**

Εμνήσθην τού Προφήτου βοώντος, Εγώ ειμι γή καί σποδός, καί πάλιν κατενόησα εν τοῖς μνήμασι, καί εἶδον τά οστά τά γεγυμνωμένα, καί εἶπον, Ἄρα τίς ἐστι βασιλεύς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλοῦσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ αμαρτωλός; Ἀλλά ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ, ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριήλ υπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τόν βυθόν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ, νύν δέ τόν Χριστόν ἐγεννησεν, ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα Ἰσραήλ ἔμεινεν ἀβατος, μετὰ τήν πάροδον τοῦ ἡμέμπος μετὰ τήν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἀφθορος, ὁ ὢν καί προῶν, καί φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. α'**

Κύριε, τό ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τήν τοῦ βίου τερπνότητα, καί γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμετοχοί, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεός Ἰσραήλ αὐτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Τά θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν ὄρωσάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις βουλᾶς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τᾶ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς ὁ μόνος Ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ εθαυμάσωμεν πάντα τᾶ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Διωγμούς καί κινδύνους υπεριδόντες, καί τυράννων τᾶ θράση μή πποηθέντες, παρρησία τόν Χριστόν ἀνεκήρυττον καί βασάνων αἰκισμούς υπομείναντες στερρώς, εἰδώλων πλάνην καθείλον, καί κράτος τοῦ Διαβόλου, οἱ Ἀθλοφόροι σαφῶς νικήσαντες.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καί τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθῶς γέγραπται, παρορών ὡς ἀγαθός, τᾶ πλημμελήματα αὐτῶν, τᾶ ἐκούσια καί τᾶ ἀκούσια, καί πάντα τᾶ ἐν ἀγνοία καί γνώσει, μόνε φιλάνθρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, τῷ Κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, υἱούς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. α'**

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν, εἰ γάρ καί γηγενεῖς υπήρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλά ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδόν φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καί διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς, Διό εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τήν ἀπόλαυσιν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τήν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Οι άγιοι Μάρτυρες, επί τής γής ηγωνίσαντο, τώ αέρι ενεκαρτέρησαν, τώ πυρί παρεδόθησαν, τό ύδωρ αυτούς υπεδέξατο, εκείνων εστίν η φωνή η λέγουσα, Διήλθομεν διά πυρός καί ύδατος, καί εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν, Ταίς πρεσβείαις αυτών ο Θεός, ελέησον ημάς.

Εν ταίς βασάνοις όντες οι Άγιοι, αγαλλόμενοι εβόων, Συναλλάγματα ημίν εστι ταύτα πρός τόν Δεσπότην, αντί τών επανισταμένων μωλώπων τώ σώματι, φωτεινόν ένδυμα εν τή αναστάσει επανθήσει ημίν, αντί τής ατιμίας οι στέφανοι, αντί δεσμωτηρίων ο Παράδεισος, καί αντί τής μετά τών κακούργων καταδίκης, η μετ' Αγγέλων διαγωγή, Διό ευχαίς αυτών Κύριε, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Σύ έπλασάς με Κύριε, καί έθηκας επ' εμέ τήν χερά σου καί ενετείλω μοι καί είπας, Εις γήν páλιν πορεύση, Οδήγησόν με εις ευθειάν οδόν σου, συγχώρησόν μοι τά πλημμελήματά μου, καί σώσόν με δέομαι φιλόνηρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ότι εκ σου ανέτειλεν ο Ήλιος τής δικαιοσύνης, Χριστός ο έχων τό μέγα έλεος.

Απόστιχα Νεκρώσιμα Προσόμοια τού Θεοφάνους Ήχος πλ. α' Χαίροις ασκητικών

Αίγλη τού σου προσώπου Χριστέ, τούς μεταστάντας ως οικτίρμων κατάταξον, σκηνώσαι εις τόπον χλόης, επί υδάτων τής σής, ακραιφνούς καί θείας αναπαύσεως, εν τοίς ορεκτοίς κόλποις, Αβραάμ τού προπάτορος, ένθα τό φώς σου, καθαρόν επιφαί νεται, καί προχέουσιν, αι πηγαί τής χρηστότητος, ένθα περιχορεύουσι, τρανώς αγαλλόμεναι, αι τών Αγίων χορείαι, περί τήν σήν αγαθότητα, μεθ' ών κατατάξαι, τούς ικέτας σου παράσχου, τό μέγα έλεος.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Ψάλλει παναρμονίω φωνή, δοξολογούντας τό σόν κράτος ευδόκησον, οικτίρμον, τούς μεταστάντας, εκ τών προσκαίρων πρός σέ, τόν Δεσπότην πάντων καί φιλόνηρωπον, διδούς ωραιότητα, τού σου κάλλους ελλάμπεσθαι, καί τής γλυκείας, καί τερπνής μετουσίας σου, απολαύειν τε, καί τρυφάν καθαρώτερον, ένθα περί τόν θρόνον σου, χορεύουσιν Άγγελοι, καί τών Αγίων οι δήμοι, χαρμονικώς περιέπουσι, μεθ' ών τοίς σοίς δούλοις, τήν ανάπαυσιν παράσχου, καί μέγα έλεος.

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν καί γενεάν.

Όπου τών Προφητών ο χορός, τών Αποστόλων καί Μαρτύρων τά τάγματα, καί πάντες οι απ' αιώνος, δικαιωθέντες τώ σώ, σωτηρίω πάθει καί τώ Αίματι, δι' ού εξηγόρασας τόν αιχμάλωτον άνθρωπον, εκεί τούς πίστει, κοιμηθέντας ανάπαυσον, ως φιλόνηρωπος, συγχωρών καί τά πταιίσματα, μόνος γάρ αναμάρτητος, εν γή πεπολίτευσαι, Άγιος μόνος καί μόνος, εν τεθνεώσιν ελεύθερος, Διό τοίς σοίς δούλοις, τήν ανάπαυσιν παράσχου, καί μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Όμοιον

Νόμω τής αμαρτίας ημάς, δεδουλωμένους ηλευθέρωσας Πάναγνε, εν μήτρα τόν Νομοδότην, καί Βασιλέα Θεόν, συλλαβούσα μόνη Μητροπάρθενε, δι' ού δικαιούμεθα, δωρεά τε καί χάριτι, όν νύν δυσώπει, τάς ψυχάς τών υμνούντων σε, Θεομήτορα, κατατάξαι εν βίβλω ζωής, όπως τή μεσιτεία σου, σωθέντες πανάμωμε, τής τού Υιού σου ευκταίας, απολυτρώσεως τύχοιμεν, αυτόν προσκυνούντες, τόν παρέχοντα τώ Κόσμω, τό μέγα έλεος.

tone [top](#)

ΉΧΟΣ ΠΛ. Β' ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εις τό Κύριε εκέκραξα

Στιχηρά Κατανυκτικά

Ἦχος πλ. β'

Μετανοίαν ου κέκτημαι, ἀλλ' οὐδέ πάλιν δάκρυα, διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε Σωτήρ, πρό τέλους ἐπιστρέψαι, καί δούναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ρυσθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, μή ἀκούσωμεν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, τήν γάρ ἐλπίδα ἐπὶ σοί τῷ Σωτήρι ἐθέμεθα, εἰ καί τά σά προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τήν ἀμέλειαν ἡμῶν, ἀλλά φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Τά τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ο τῶν ψυχῶν, καί τῶν σωμάτων ἰατρός, ο, παρέχων τοῖς αἰτούσι, πταισμάτων τήν συγχώρησιν αἰεί, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τήν λύσιν τῶν οφλημάτων Κύριε, καί ἐλέησόν με.

Γυμνόν με ευρῶν τῶν ἀρετῶν ο ἐχθρός, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν, ἀλλά σύ ως ἰατρός ψυχῶν τε καί σωμάτων, τά τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ο Θεός, καί ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἦχος πλ. β'

Ἐνώ τήν ἡμέραν τήν φοβεράν, καί θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δέ παρηρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ο ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ, γιέ μονογενές, τό Πνεῦμα τό ἅγιον ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τή ὀργή σου παιδεύσης με.

Ἐἰς τήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόν τόπον ὄν διέθου, ὅταν καθίσης Ἐλεῆμον ποιήσαι δικαίαν κρίσιν, μή δημοσιεύσης μοι τὰ κεκρυμμένα, μηδέ κατακρίνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλά φείσαι μου ο Θεός, καί ἐλέησόν με.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τήν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καί τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδία καί στόματι, Θεοτόκον αὐτήν ὁμολογούντες, ως κυρίως γεννήσασαν, Θεόν σαρκακωμένον, καί πρεσβεύουσαν ἀπαύστως, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τήν ζ' Ὠδήν Μαρτυρικόν

Φῶς Δικαίους διαπαντός, οἱ γάρ Ἅγιοι ἐν σοί φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεί ως φωστήρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες, ὦν ταῖς εὐχαῖς Σωτήρ ἡμῶν, σύ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καί σώσόν με.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἦχος πλ. β'

Τῶν φρονίμων Παρθένων τό ἀγρυπνον, δώρησαί μοι Κύριε, καί τῆς ψυχῆς μου τήν λαμπάδα φαίδρυνον, ἐν ελαίῳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἵνα τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον βοῶ σοι, τό, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τή ὀργή σου παιδεύσης με.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοι τήν ἰκεσίαν ως Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τῆς ευσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθίημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

**Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν**

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα υπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρά σοῦ κομισάμενοι κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, δι' αὐτῶν ὁ Θεός, δυσωπούμενος, δῶρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον**

**Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. β'**

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον, Ἰδοὺ γάρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι, ἐν αὐτῷ γάρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενούσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ σέ κηύσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρώσα, ἐτέρωτο λύπης ρομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἐκλαίει θρηνωδοῦσα μητρικῶς, Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

**Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν**

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικοὶ αἰκισμοὶ ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσαντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης, ἐξέστησαν τυράννους, καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθείλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ, ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, Κύριε δόξα σοι.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον**

**Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. β'**

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Οἱ Μαθηταὶ σου Ἰησοῦ, ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς στελλόμενοι, τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, ὡς ἰχθύας ζωγήσαντες, προσήνεγκαν τῇ σὴ ἀγαθότητι Κύριε, καὶ δι' αὐτῶν βωόμεν σοι φιλάνθρωπε, τῷ λαῷ σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή**

Ἁγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκούσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἀφῆσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Τῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ, ἐν αὐτῇ γάρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις, Διὸ παράσχου ἡμῖν, τῆ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. β'

Μόνον ἐπάγη το ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε, ὄν γάρ κατέπιε πόθω ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμω, ἔδειξας ἡμῖν τό σωτήριόν σου Ἄγιε, καί δοξολογούμεν σε Υἱέ Θεοῦ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψούτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Κύριε κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι, θανάτω τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ράβδω πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καί οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν υπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τόν Υἱόν σου, τόν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Τοὺς ἐν σταδίῳ τόν Χριστόν κηρύξαντας, καί τῶν ἀνόμων ἀπειλὰς μὴ πτήξαντας, ἐθαυμάστων ὁ Κύριος, καθείλον γάρ ἀθλητικὴ καρτερία, τὰ θράση τῶν παρανόμων, ἔλαβον παρά Χριστοῦ ἐπαξίως τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, ἀπαύστως δεόμενοι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. β'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους υπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καί ευχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καί ουρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους υπέμειναν, καί τέλειον ἀπέλαβον τόν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον, ἐβλεπον γάρ τόν προκειμένον θάνατον, καί προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τὴ ἐλπίδι τῇ εἰς σέ ἐνεδυναμούντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον
τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ἀρχὴ μοι καί υπόστασις, τό πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα βουληθεῖς γάρ ἐξ ἀοράτου τε, καί ὁρατῆς με, ζῶν συμπήξαι φύσεως, γῆθέν μοι τό σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θεῖα σου καί ζωοποιῷ ἐμπνεύσει, Διὸ Σωτῆρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μοι ἀνυμνήσει σου, τόν ἀλόγχευτον τόκον, ὁ γάρ

αχρόνως, εκ Πατρός εκλάμπας, Υιός μονογενής, ο αυτός εκ σου τής αγνής προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, καί φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων ασυγχύτως γνωριζόμενος, Αυτόν ικέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. β'**

Αθλητικόν αγώνα υπομείναντες οι Ἅγιοι, καί τά βραβεΐα τής νίκης παρά σου κομισάμενοι, κατήργησαν τās επινοΐας τών παρανόμων, εδέξαντο στεφάνους τής αφθαρσίας, δι' αυτών ο Θεός, δώρησαι ημίν τό μεγα έλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοΐς αγίοις αυτού ο Θεός Ισραήλ αυτός δώσει δύναμιν καί κραραίωσιν τώ λαώ αυτού ευλογητός ο Θεός.

Αθλητικά ενστάσεις επί τώ σκάμμα τι, τυραννικοί αικισμοί επί τούς Μάρτυρας, καί ίσαντο χοροί τών Ασωμάτων, βραβεΐα κατέχοντες τής νίκης, εξέστησαν τυράννους, καί βασιλείς οι σοφοί, καθείλον τόν Βελίαρ ομολογία Χριστού, ο ενισχύσας αυτούς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Τοΐς Αγίοις τοΐς εν τή γή αυτού εθαυμάστωμεν πάντα τά θέλημα αυτού εν αυτοΐς.

Τών Αγίων σου η μνήμη Κύριε, σήμερον ανεδείχθη, ως Παράδεισος ο εν Εδέμ, εν αυτή γάρ αγάλλεται πάσα η Κτίσις, Διό παράσχου ημίν, τή αυτών παρακλήσε, ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Αληθώς ματαιότης τά σύμπαντα, ο δέ βίος σκιά καί ενύπνιον, καί γάρ μάτην ταράττεται πās γηγενής, ως είπεν η Γραφή, ότε τόν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τώ τάφω οικήσωμεν, όπου ομού βασιλείς καί πτωχοί, Διό Χριστέ ο Θεός, τούς μεταστάντας δούλους σου ανάπαυσον, ως φιλάνθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ελπίς τού Κόσμου αγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τήν σήν καί μόνην φοβεράν προστασίαν αιτούμεν, Σπλαγχνίσθητι εις ευπερίστατον λαόν, δυσώπησον τόν ελεήμονα Θεόν, ρυσθήναι τās ψυχάς ημών, εκ πάσης απειλής, μόνη ευλογημένη.

**Εις τούς Αΐνους
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. β'**

Κύριε έν τή μνήμη τών Αγίων σου, πάσα ή Κτίσις εορτάζει, οι ουρανοί αγάλλονται σύν τοΐς Αγγέλοις, καί η γή ευφραίνεται σύν τοΐς ανθρώποις αυτών ταΐς παρακλήσεσιν, ελέησον ημάς.

Κύριε ει μή τούς Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, καί τήν αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν, πώς ετολμώμεν Σωτήρ υμνήσαί σε, όν ευλογούσιν απαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα φείσαι τών ψυχών ημών.

Μνήμη Μαρτύρων, αγαλλίαμα τοΐς φοβουμένοις τόν Κύριον, αθλήσαντες γαρ διά Χριστόν, στεφάνους παρ' αυτού εκομίσαντο, καί νύν εν παρρησία πρεσβεύουσιν, υπέρ τών ψυχών ημών.

Τούς εκλεκτούς εθαυμάστωσε, καί Αγίους ο Θεός ημών, αγαλλιάσθε καί ευφραίνεσθε πάντες οι δούλοι αυτού, υμίν γάρ ητοΐμασε τόν στέφανον, καί τήν Βασιλείαν αυτού, αλλ' αιτούμεν, καί ημών μη επιλάθησθε.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἄλγος τώ Αδάμ εχρημάτισεν, η τού ξύλου απόγευσις, πάλοι έν Εδέμ, ότε όφισ ίόν εξηρεύξατο, δι' αυτού γάρ εισήλθεν ο θάνατος, παγγενή κατεσθίων τόν άνθρωπον, αλλ' ελθών ο Δεσπότης καθείλεν τόν δράκοντα, καί ανάστασιν ημίν εδωρήσατο, Πρός αυτόν ούν βοήσωμεν, Φείσαι

Σωτήρ, καί οὐς προσελάβου, ανάπαυσον, ως φιλόνητος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καί τῶν Μαρτύρων σου, Αποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Οσίων καί Δικαίων, καί πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ανάπαυσον.

Ἀπόστιχα
Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους
Ἦχος πλ. β'
Ὅλην αποθέμενοι

Ἐχων ακατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καί πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῆ ζώντων κατασκηνώσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθητά, κατὰσχῆσιν δωρούμενος, τὴν διηλεκτικῶς διαμένουσαν, σὺ γάρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καί ζωηφόρῳ τιμῆματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καί ζωὴν ἐπήγασας, καί τρυφήν αἰδίου, πιστοῖς δέδωκας, ἐν ἡ κατὰταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων παισίματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθός καί φιλόνητος, ἵνα διὰ πάντων, ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καί σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλονητικὴν σου.

Στίχ. Καί τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικὴ ἐξουσία, καί νεκρῶν δεσπόζοντα, σέ Χριστέ γινώσκομεν πολυέλεε τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλόνητε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γάρ καί σώζεις ὡς Θεός, οὐς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Ὅμοιον

Ὁφθῆς ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καί Θεὸν ἐχώρησας, καί Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, ἐν, δυσὶ φύσεσιν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει Ἀγνή, αὐτὸν ἰκέτευε, τὸν μονογενῆ καί πρωτότοκον, τὸν σέ παρθένον ἀμωμον, καί μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχᾶς ἀναπαύσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καί μακαριότητι.

tone [7top](#)

ἮΧΟΣ ΒΑΡΥΣ
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Κατανυκτικά
Ἦχος βαρὺς

Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός, ἦλθον καγὼ οἰκτίρμον, δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός καί ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καί τετραυματισμένος, οὕτω καγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καί τετραυματισμένη, ὑπάρχει μοι ἡ ψυχὴ, πρὸς τίνα καταφύγω ὁ υπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρὸν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπῶν, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτήρ τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μοι τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγήσον τὰς καρδίας, τῶν σέ ὑμνούντων, Κύριε δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡῃ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος βαρύς

Ἐχουσα ψυχὴ μου, τό ιατρείον τῆς μετανόιας, πρόσελθε δακρύουσα ἐν στεναγμοῖς, κραυγάζουσα τῷ ἱατρῷ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναριθμησόν με τῇ Πόρνη, καὶ τῷ Ληστῇ, καὶ τῷ Τελώνη, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ανομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σώσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι, ἀπορῶ γάρ ἐκ πωρώσεως τῆς τοιαύτης διορθώσεως, ἀλλὰ τῇ σὴ εὐσπλαχνία, ὁ Θεός σώσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, υπάρχεις Παναγία Παρθένε, ἐκεῖνα γάρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένω προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν, αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὀρώσα φέρεις, ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Οἱ Ἁγιοὶ σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν ἐιδῶλων τὴν πλάνην κατήργησαν, διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σου ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος βαρύς

Ὁ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος, καὶ Τελώνην δικαίωσας ἐκ βάθους στενάξαντα, καμὲ ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων, οἴκτειρον Σωτήρ, καὶ σώσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ ππαίσματα, τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν

Ἀγαλλιάσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, ἐπὶ γῆς γάρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια εορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος βαρύς

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ, καὶ κυτταρίσσω προσκυνούσά σε, Νίκας

τοίς Βασιλεύσιν ημών, διά τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ελέησον ημάς.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ο δι' ἐμέ ανασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τήν ἀγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ο Θεός ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοκίον

Τόν σταυρωθέντα ὑπέρ ημών Χριστόν τόν Θεόν, καί καθελόντα τοῦ θανάτου τό κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε, ἵνα σῶση τάς ψυχάς ημών.

**Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν**

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καί τῶν βασάνων τό ἅγιος παραβλεψάμενοι Ἄγιοι, τήν πίστιν τήν εἰς Χριστόν οὐκ ἠρνήσασθε, διό ἰκετεύσατε τόν φιλόανθρωπον Θεόν, σωθῆναι τάς ψυχάς ημών.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος βαρύς**

Γεωργούς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Λόγε, ἐκτέμνοντας τά εἰδῶλα, διό σε τόν Δεσπότην, εἰς τά ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.

Τῶν πανευφήμεων Ἀποστόλων μνημόσυνα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιοῦμενοι, ὡδαῖς ἀσμάτων μνήσωμεν Χριστόν, αὐτοί γάρ τοὺς υπευθύνους τῆ ἀμαρτία ἔσωσαν, κηρύξει τῆς μετανοίας, οἱ τῆς πλάνης διώκται, καί τοῦ Κόσμου λαμπτήρες, καὶ πρεσβευταὶ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα... Καί νύν... Θεοκίον

Χαίρε ἐξ ἧς ἀτρέπτως ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, χαίρε σεμνή, τῶν Ἀποστόλων καί Μαρτύρων τό ἀγαλλίαμα, καί πιστῶν σωτηρία, χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

**Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν**

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ημών, καί τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ρυσθῆναι ημάς, καί πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

**ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος βαρύς**

Πυρός φωτεινότερον, φλογός ἐναργέστερον, τό ξύλον ἀνέδειξας τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καί φωτίζον τάς καρδίας τῶν υμνοῦντων, τήν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστέ ο Θεός δόξα σοι.

Στίχ. Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ο δεσπόζων τῶν ἀσμάτων Δυνάμεων, καί γινωσκων τῆς ψυχῆς μου τό ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με Χριστέ ο Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοκίον

Τόν σταυρωθέντα ὑπέρ ημών Χριστόν τόν Θεόν, καί καθελόντα τοῦ θανάτου τό κράτος,

απαύστως ικέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ίνα σΰση τΰς ψυχΰς ημΰν.

**Εις τήν ζ' Ωδήν
Μαρτυρικόν**

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, τόν εχθρόν ετροπΰσαντο, καί τήν πλάνην τών ειδΰλων κατήσχυαν, καθωπλισΰμενοι τού Σταυρού τήν δΰναμιν, διό καί σΰν Αγγέλοις ανυμνούντες κραυγΰζουσι, τόν επινίκιον ύμνον, δοξολογούντες σε Χριστέ, δι' αυτών σε δυσωπούμεν, Σΰσον ημάς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

**Εις τό Κύριε εκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ήχος βαρύς**

Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, Αποστόλων καύχημα, Μαρτύρων αγαλλίαμα, ών τό κήρυγμα, Τριάς η ομοούσιος.

Άγιοι Μάρτυρες, οι καλΰς αθλήσαντες, καί στεφανωθέντες, πρεσβεΰσατε πρός Κύριον, ελεηθήναι τΰς ψυχΰς ημΰν.

Καταφρονήσαντες πάντων τών επί γής, άγιοι Μάρτυρες, καί εν σταδίω τόν Χριστόν, ανδρείως κηρύξαντες, αμοιβΰς τών βασάνων παρ' αυτού εκομίσασθε, αλλ' ως έχοντες παρρησίαν, αυτόν ικετεύσατε, ως Θεόν παντοδύναμον, τΰς ψυχΰς ημΰν σΰσαι, τών εις υμάς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ολοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτή, ευάρεστος τΰ Χριστΰ υμάς ουχ η γή κατέκρυπεν, αλλ' Ουρανός υπεδέξατο, Αγγέλων συμμετοχοι γεγονάτε, μεθ' ών ικετεύσατε δεόμεθα, τΰ Σωτήρι καί Θεΰ ημΰν, ειρηνεύσαι τόν Κόσμον, καί σΰσαι τΰς ψυχΰς ημΰν.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
τού Δαμασκηνού**

Ανάπαυσον Σωτήρ ημΰν ζωοδότα, οΰς μετέστησας αδελφούς ημΰν, εκ τών προσκαίρων, κράζοντας, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μήτηρ μέν εγνώσθης, υπέρ φύσιν Θεοτόκε, έμεινας δέ παρθένος, υπέρ λόγον καί έννοιαν, καί τό θαύμα τού τόκου σου, ερμηνεύσαι γλώσσα ου δΰναται, παραδόξου γάρ οΰσης τής συλλήψεως Αγνή, ακατάληπτός εστιν ο τρόπος τής κυσεως, όπου γάρ βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις, Διό σε πάντες Μητέρα τού Θεού γινώσκοντες, δεόμεθά σου εκτενώς, Πρέσβευε, τού σωθήναι τΰς ψυχΰς ημΰν.

**ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**

**Μετά τόν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ήχος βαρύς**

Αγαλλιάσθε Δίκαιοι, ευφραινέσθω τΰ ουράνια, επί γής γάρ οι Μάρτυρες αγωνισΰμενοι, τήν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτω η Εκκλησία, τΰ νικητήρια εορτάζουσα, τΰ αθλοθέτη, καί μόνω νικοποιΰ, Χριστΰ τΰ Θεΰ, τΰ παρέχοντι τΰ Κόσμω τό μέγα έλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς άγίοις αυτού ο Θεός Ισραήλ αυτός δΰσει δΰναμιν καί κραραίωσιν τΰ λαΰ αυτού ευλογητός ο Θεός.

Τής αθεΰτητος τών τυράννων καταφρονήσαντες, καί τών βασάνων τό άλγος παραβλεψΰμενοι Άγιοι, τήν πίστιν τήν εις Χριστόν ουκ ηρηήσασθε, Διό ικετεύσατε τόν φιλόανθρωπον Θεόν, σωθήναι τΰς ψυχΰς ημΰν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ εθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἀφ᾽ ἐσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καί τῶν προσδοκωμένων δεινῶν, ρυσθῆναι ἡμᾶς, καί πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, καί ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ὧν τελούμεν τὴν μνήμην φιλάνθρωπε, καί εἴτι ἐπλημμέλησαν ἐν τῷ βίῳ υπάρχοντες, ὡς ἐλεήμων συγχώρησον, καί εὐδιάλλακτος Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καί βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε, σὺ γάρ τοὺς υπευθύνους τῆς ἁμαρτίας ἔσωσας, τεκούσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ἡ πρό τόκου παρθένος, καί ἐν τόκῳ παρθένος, καί μετὰ τόκον παρθένος μείνασα.

**Εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος βαρὺς**

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, εορτάζοντες σέ ανυμνοῦμεν, Χριστέ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Φωστήρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλους τῆς τελευτῆς, ὡς τοῦ θαύματος! ὡσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καί τῇ γεννήσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσωμεν, ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τό κοινόν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι, ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ψυχᾶς ἄς προσελάβου, Σωτῆρ τοῦ Κόσμου, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων καί ἐκλεκτῶν σου, ἀνάπαυσον Κύριε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Τό Χαίρέ σοι κραυγάζομεν σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Θεόνυμφε, παστάδα καί πύλην, καί θρόνον πύρινον ἀποκαλοῦντές σε, καί ἀλατόμητον ὄρος, καί βάτον ἀκατάφλεκτον.

**Ἀπόστιχα
Νεκρώσιμα Προσομοια
τοῦ Θεοφάνους
Ἦχος βαρὺς
Καταφρονήσαντες**

Νενεκρωμένος ὠράθης, ἐπὶ Σταυροῦ μόνη ἀθῶνατε, καί ἐν τάφῳ ὡς θνητός ἐτέθης, νεκρώσεως καί φθοράς καί θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρωσάμενος, ἀλλ' ὡς πέλαιος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καί πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καί γλυκασμῷ τῆς ὠραιότητος, καί ταῖς, τοῦ θεοῦ σου φωτός, ἀκτίσιν ἐκλάμπεσθαι, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, Ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐλῷ φωτοχυσία τῆς φωτοφανεῖας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καί Βασιλέα τῆς δόξης καί Κύριον.

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν.

Ως αδαπάνη τον έχων, τών δωρεών τήν μεγαλοπρέπειαν, ως θησαυρός ανελλιπής πλουσίας χρηστότητος, τούς πρός σέ μεταστάντας, ως Θεός κατασκήνωσον, εν τή χώρα τών εκλεκτών σου, εν τόπω ανέσεως, εν τώ οίκω τής δόξης σου, εν τρυφή Παραδείσου, εν τώ τών Παρθένων νυμφώνι, ως εύσπλαγχνος.

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Ὁμοιον**

Νόμου τό πλήρωμα τίκεις, τόν Λυτρωτήν σάρκα γενόμενον, ου γάρ εγένετο τοίς πρίν, εν νόμω δικαίωσις, δι' ημάς γάρ ο Χριστός, σταυρωθείς εδικαίωσεν, ως ούν έχουσα παρρησίαν, ως Μήτηρ ικέτευε, τόν Υιόν σου τόν εύσπλαγχνον, τάς ψυχάς αναπαύσαι, τών ευσεβώς μεταστάντων Πανύμνητε.

tone [8top](#)

**ἮΧΟΣ ΠΛ. Δ'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ**

**Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Κατανυκτικά
Ἦχος πλ. δ'**

Σέ τόν Βασιλέα καί Δεσπότην, Ἄγγελοι απαύστως ανυμνοῦσιν, ἐγώ δέ σοι προσπίπτω ως ο Τελώνης κρᾶζων, ο Θεός ἰλάσθητί μοι, καί σώσον με.

Αθάνατος υπάρχουσα ψυχή μου, τοίς κύμασι τού βίου μή καλύπτου, ἀνάνηψον βοῶσα, πρός τόν σόν Ευεργέτην ο Θεός ἰλάσθητί μοι, καί σώσον με.

Δάκρυά μοι δός ο Θεός, ως ποτέ τή γυναικί τή αμαρτωλώ, καί αξίωσόν με βρέχειν τούς πόδας σου, τούς ἐμέ εκ τής οδοῦ τής πλάνης ελευθερώσαντας, καί μύρον ευωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν, εν μετανοία μοι κτισθέντα, ἵνα ακούσω καγώ τής ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.

Όταν λάβω κατά νούν, τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, καί εις έννοιαν ἔλθω, τής φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμω συνεχόμενος, πρός σέ καταφεύγω, τόν φιλόανθρωπον Θεόν, Διό μή με παρίδης, ικετεύω σε μόνη αναμάρτητε, δῶρησαι κατάνυξιν, τή ταπεινή μου ψυχή, πρό τελευτής καί σώσον σε.

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

**Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος πλ. δ'**

Όμματι ευσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τήν ἐμήν τα κατά μικρόν η ζωή μου δαπείνωσιν, οτι πανάται, καί ἐξ ἔργων εν ἐμοί ουχ υπάρχει σωτηρία διά τούτο δέομαι, Όμματι ευσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τήν ἐμήν ταπεινώσιν, καί σώσον με.

Στίχ. Κύριε, μή τώ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Ός τού κριτού παρόντος, μερίμνησον ψυχή, καί τής φρικτής ημέρας τήν ὥραν εννοού η γάρ κρίσις ἀνίλειώς εστι τοίς μή πράξασιν ἔλεος, Διό φείσαι μου Σωτήρ, μόνος γάρ υπάρχεις φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Η νοητή πύλη τής ζωής ημών, ἀχραντε Θεοτόκε, τούς προστρέχοντάς σοι πιστών, λύτρωσαι τών κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τόν πανάγιον τόκον σου, εις σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

**Εἰς τήν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικόν**

Φωστήρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες, τήν γάρ ἀχλύν τής πλάνης, κατηργήσατε διά τής πίστεως, τάς ψυχικάς ημών λαμπάδας εφαιδρύνετε, καί τώ Νυμφίω μετά δόξης συνεισήλθετε, εις

τόν ουράνιον νυμφώνα καί νύν ικετεύσατε, σωθήναι δεόμεθα τάς ψυχάς ημών.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Κατανυκτικά
Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τήν ἀφесιν, καί ἀντί μύρου τά δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτιρήσῃς με Σωτήρ, καί παράσῃς ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, ὡς αὕτη γάρ κραυγάζω σοι, Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τήν ἡμέραν ἐκείνην τήν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχῇ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλέῳ φαιδρύνουσα, οὐ γάρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνή ἡ λέγουσα, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος σου, Βλέπε οὖν ψυχῇ μου, μή νυστάξῃς, καί μείνης, ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλά ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλέῳ πίονι καί δῶνι σοι τόν νυμφώνα, τόν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό ἀσάλευτον στήριγμα τό τῆς Πίστεως, καί σεβάσμιον δῶρημα τῶν ψυχῶν ημῶν, τήν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί, χαίρει ἡ τήν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαίρει τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαίρει Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τήν ζ' Ὠδήν
Μαρτυρικόν

Φωτὶ οὐρανίῳ, καταλάμπεται σήμερον, αὕτη ἡ σκηνὴ ἐν ταύτῃ γάρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλονται, σὺν αὐτοῖς καί Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατὰπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τήν εἰρήνην Χριστέ, καί τό μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. δ'

Βλέπων ὁ Ληστής, τόν Ἀρχηγόν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν, Εἰμὴ Θεός ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τάς ἀκτῖνας ἐναπέκρυσεν, οὐδέ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ημῶν καί προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μεν καταγομένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δέ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Τόν Ἀμνόν καί Ποιμένα, καί Σωτήρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μεν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τήν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱός καί Θεός μου.

Εἰς τήν ζ' Ὠδήν
Μαρτυρικόν

Τῆς στενῆς καί τεθλιμμένης οδοῦ, ἀκλινεῖς οδοιπόροι γενόμενατε, ἅγιοι Μάρτυρες, τῶν γάρ πειρασμῶν τήν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καί τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τήν πολιτείαν ἀνελάβετε, πέτρα ὑπομονῆς, καί θεμέλιοι εὐσεβείας ἀνεδείχθητε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ημῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Αποστολικά
Ἦχος πλ. δ'

Ευλογητός εἶ Χριστέ ο Θεός ημῶν, ο πανσόφους τοὺς Αλιεῖς αναδείξας, καταπέμψας αυτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τήν Οικουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ο φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τήν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τοὺς φωστήρας τοῦ Κόσμου καὶ Οδηγοὺς, τῆς ημῶν σωτηρίας τήν ἀπαρχήν, τοὺς θεῖους υμνήσωμεν, Μαθητάς τοῦ Θεοῦ ημῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πάσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν, ὅθεν καὶ τήν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθείλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ θεότητι, Διὰ τοῦτο δεόμεθα, Απόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθω, τήν ἀγίαν μνήμην υμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε ἡ δι' Ἀγγέλου τήν χαράν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαίρε ἡ τεκούσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαίρε ἡ ἀζιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τήν ζ' Ὠδήν
Μαρτυρικόν

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, τυράννοις ἀντέστητε Μάρτυρες, τὰ γὰρ σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε οὐράνιον ζωὴν Ἅγιοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος πλ. δ'

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἤνθησε τὸν θάνατον, ἐν μέσῳ πάσης γῆς, ξύλον ἐβλάστησε τήν ζωὴν, γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετριφήσαμεν, ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ σώζεις ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ημῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μεν τὸ πρῖν, ξύλω ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ο ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαράς, ὃν ορώντες υψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακράζωμεν, Πλήρης δόξης ο οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ὅμοιον

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὠρώσα τὰ σπλάγχχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας, Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ θεία καὶ ἀφατος, Οικονομία σου, δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Εἰς τήν ζ' Ὠδήν
Μαρτυρικόν
Ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπνεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τήν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι οστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα, Δόξα

τώ μόνω σοφώ, καί κτίστη Θεώ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρά Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. δ'

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον αγιάζετε, καί πάσαν νόσον θεραπεύετε, καί νύν πρεσβεύσατε, ρυσθήναι τών παγίδων τοῦ εχθροῦ, τās ψυχās ημῶν δεόμεθα.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τόν Θεόν ημῶν, καί αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ημῶν, πλήθος οἰκτιρμῶν, καί τόν ἰλασμόν, τών πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καί τῶν βασάνων, διά τήν μέλλουσαν ζωήν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν, ὅθεν καί Ἀγγέλοις συναγάλονται, Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δῶρησαι τῷ λαῷ σου τό μέγα ἔλεος.

Εἰ τις ἀρετή, καί εἷτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις, ξίφεσι γάρ ἐκλιναν τοῦς αὐχένας, διά σέ τόν κλίναντα ουρανοῦς καί καταβάντα, ἐξέχεαν τό αἷμα αὐτῶν, διά σέ τόν κενώσαντα εαυτόν, καί μορφήν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τήν πτωχείαν σου μιμούμενοι, Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεός ἐλέησον ημᾶς.

Δόξα... Νεκρώσιμον
τοῦ Δαμασκηνοῦ

Θρηνώ καί οἰδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τόν θάνατον, καί ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἀμορφον, ἄδοξον, μή ἔχουσαν εἶδος, ὡ τοῦ θαύματος! τί τό περὶ ημᾶς τοῦτο γέγονεν μυστήριον, Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται.
τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστάσι τήν ἀνάπαυσιν.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ουρανῶν διά φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ἐκ Παρθένου γάρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καί ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐσθιν Υἱός, διπλοῦς τήν φύσιν, ἀλλ' οὐ τήν ὑπόστασιν, Διό τέλειον αὐτὸν Θεόν, καί τέλειον ἀνθρώπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογούμεν Χριστόν τόν Θεόν ημῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τās ψυχās ημῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ

Μετὰ τήν Α' Στιχολογίαν
Καθίσματα Μαρτυρικά
Ἦχος πλ. δ'

Φωστήρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες τὴν γάρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηγορήσατε διά τῆς πίστεως, τās ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, καί τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τόν ουράνιον νυμφῶνα, καί νύν ἰκετεύσατε δεόμεθα, σωθῆναι τās ψυχās ημῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεός Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καί κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός.

Τὴν Σοφίαν καί Λόγον

Οἰκουμένης φωστήρες αἰλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστεϊ μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τήν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καί νοητῷ ελαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τās ψυχικὰς λαμπάδας ὑμῶν ἐφαιδρύνετε, ὅθεν καί κρατήρες νοεροί, προχέοντες τὰ αἵματα, ὡς νάματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ εθαυμάσωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τό προσταχθέν μυστικῶς

Δι' εγκρατείας τών παθών τās πυριφλέκτους, απονεκρώσαντες μορφάς καί τās κινήσεις, τού Χριστού οι Μάρτυρες έλαβον τήν χάριν, τās νόσους αποδιώκειν τών ασθενών, καί ζώντες καί μετά τέλος θαυματουργείν, όντως θαύμα παράδοξο! ότι οστέα γυμνά, εκβλύζουσιν ιάματα, Δόξα τώ μόνω σοφώ, καί κτίστη Θεώ.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνη δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τās ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ πλάστη, καί Θεώ ποιητή, και ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ καί τείχος καί λιμένα έχομεν, καί πρέσβιν ευπρόσδεκτον, πρός όν έτεκες Θεόν, Θεοτόκε ανύμφευτε, τών πιστών η σωτηρία.

Εις τούς Αίνους Στιχηρά Μαρτυρικά Ήχος πλ. δ'

Τί υμάς καλέσωμεν Άγιοι; Χερουβίμ; ότι υμίν επανεπαύσατο Χριστός, Σεραφίμ; ότι απαύστως εδοξάσατε αυτόν, Αγγέλους; τό γάρ σώμα απεστράφητε, Δυνάμεις; ενεργείτε εν τοίς θαύμασι, πολλά υμών τά ονόματα, καί μείζονα τά χαρίσματα! πρεσβεύσατε, τού σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Μεγάλως ηγωνίασθε Άγιοι, τās βασάνους τών ανόμων, υπομείναντες γενναίως, τόν Χριστόν ομολογούντες, εναντίον βασιλέων, καί πάλιν μεταστάντες εκ τού βίου, δυνάμεις ενεργείτε εν τώ Κόσμω, καί ασθενείς θεραπεύετε, εκ τών παθών αυτών Άγιοι, πρεσβεύσατε, τού σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Μάρτυρες Χριστού οι αήττητοι, οι νικήσαντες τήν πλάνην, τή δυνάμει τού Σταυρού, απελάβετε τήν χάριν, τής αιωνίου ζωής, τυράννων, απειλάς ουκ επποήθητε, βασάνοις, αικιζόμενοι ευφραίνεσθε, καί νύν τά αίματα υμών, γέγονεν ιάματα ταίς ψυχαίς ημών, πρεσβεύσατε, τού σωθήναι τās ψυχάς ημών.

Τόν θώρακα τής Πίστεως, ενδυσάμενοι καλώς, καί τώ τύπω τού Σταυρού καθοπλίσαντες εαυτούς, στρατιώται ευσθενείς ανεδείχθητε, τοίς τυράννοις ανδρείως αντικατέστητε, καί διαβόλου τήν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταί γενόμενοι, τών στεφάνων ηξιώθητε, πρεσβεύσατε υπέρ ημών, εις τό σωθήναι ημάς.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ο θάνατός σου Κύριε, αθανασίας γέγονε πρόξενος, ει μή γάρ εν μνήματι κατετέθης, ουκ άν ο Παράδεισος ηνέωκται, Διό τούς μεταστάντας ανάπαυσον, ως εύσπλαγχνος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Η σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ιατριών υπάρχει πνευματικών, εν αυτή γάρ καταφεύγοντες, ψυχικών νοσημάτων λυτρούμεθα.

Απόστιχα Νεκρώσιμα Προσόμοια τού Θεοφάνους Ήχος πλ. δ' Ω του παραδόξου θαύματος

Βασιλικώς μοι υπέγραψας, ελευθερίαν βαφαίς, ερυθραίς τούς δακτύλους σου, αιματώσας Δέσποτα, καί φοινίξας τώ αίματι, καί νύν εν πίστει καθικετεύω σε, τοίς πρωτοτόκοις σου συναριθμησον, καί τών Δικαίων σου, τής χαράς αξίωσον επιτυχείν, τούς μεταφοιτήσαντας, πρός σέ τόν εύσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, ούς εξελέξω καί προσελάβου, Κύριε.

Ιεραρχήσας ως άνθρωπος, σφαγιασθείς ως αμνός, προσφοράν προσενήνοχας, τώ Πατρί τόν άνθρωπον, τής φθοράς εξωνούμενος, τούς μεταστάντας ούν ως φιάνθρωπος, εν τή τών ζώντων χώρα κατάταξον, ένθα οι χείμαρροι, τής τρυφής προέρχονται, ένθα πηγαί, τής αιδιότητος, αναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Καί τό μνημόσυνον αυτών εις γενεάν καί γενεάν.

Βάθει σοφίας αρρήτου σου, οροθετείς τήν ζωήν, καί προβλέπεις τά μέλλοντα, καί πρός βίον έτερον, μετοικίζεις τούς δούλους σου, ούς προσελάβου τοίνυν κατάταξον, επί υδάτων τής αναπαύσεως, εν τή λαμπρότητι, τών Αγίων Κύριε, ένθα φωνή, τής αγαλλιιάσεως, και τής αιnéσεως.

Δόξα... Όμοιον

Λόγος υπάρχων άράτος, Ομοφυής τώ Πατρί, καί τώ Πνεύματι σύνθρονος, δι' εμέ τόν άνθρωπον, έν σαρκί πεφανέρωσαι, ως ελεήμων ούν καί φιλόανθρωπος, τούς εκ τού βίου μεταφοιήσαντας, τής ευπρεπειάς σου, καί τής ωραιότητος, ταίς καλλοναίς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Όμοιον

Ως συλλαβούσα τόν άναρχον, Λόγον Θεού καί Πατρός, μητρική παρρησία σου, εκτενώς ικέτευε, κατατάξαι τούς δούλους σου, ένθα χορεία η ακατάλυτος, ευφραινομένων, καί ευφημούντων σε, ένθα λαμπρότητες, αι διαιωνίζουσαι, καί ο γλυκύς, ήχος εορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

[Triadikoitop](#)

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ψαλλόμενοι εν ταίς νηστήμοις ημέραις, ότε εστιν Αλληλούια.

ΗΧΟΣ Α'

Σωματικαίς μορφώσεσι, τών ασωμάτων δυνάμεων, πρός νοεράν καί άύλον αναγόμενοι έννοιαν, καί τρισαγίω μελωδήματι, τρισυποστάτου θεότητος, εκδεχόμενοι έλλαμψιν, χερουβικώς βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Μετά πασών τών ουρανίων Δυνάμεων, χερουβικώς τώ εν υψίστοις βοήσωμεν, τόν Τρισάγιον αναπέμποντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Εξεγερθέντες τού ύπνου, προσπίπτομέν σοι Αγαθέ, καί τών Αγγέλων τόν ύμνον, βοώμέν σοι Δυνατέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Β'

Άκτισε φύσις, η τών όλων δημιουργός τά χείλη ημών άνοιξον, όπως αναγγέλλωμεν τήν αίνεσίν σου βοώντες, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τάς άνω δυνάμεις μιμούμενοι οι επί γής, επινίκιον ύμνον προσφέρομέν σοι Αγαθέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τής κλίνης καί τού ύπνου, εξεγείρας με Κύριε, τόν νούν μου φώτισον, καί τήν καρδίαν καί τά χείλη μου άνοιξον, εις τό υμνείν σε, Αγία Τριά, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Γ'

Πατέρα άναρχον, Υιόν συνάναρσυναϊδιον, θεότητα μίαν χερουβικώς δοξάσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τριάς ομοούσιε καί αδιαίρετε, Μονάς τρισυπόστατε καί συναϊδιε, σοί ως Θεώ τών Αγγέλων τόν ύμνον κραυγάζομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Αθρόον ο Κριτής επελεύσεται, καί εκάστου αι πράξεις γυμνωθήσονται, αλλά φόβω κράζωμεν εν τώ μέσω τής νυκτός, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Δ'

Τόν άναρχόν σου Πατέρα, καί σέ, Χριστέ ο Θεός, καί τό πανάγιόν σου Πνεύμα, χερουβικώς δοξολογείν τολμώντες, λέγομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Ως αι τάξεις νύν τών Αγγέλων εν ουρανώ, καί στάσεις φόβω ανθρωπων επί τής γής, επινίκιον ύμνον προσφερομέν σοι Αγαθέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τών νοερών σου λειτουργών, προσφέρειν, οι θνητοί τόν ύμνον τολμώντες, λέγομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Υμνωδίας ο καιρός, καί δεήσεως ώρα, εκτενώς βοήσωμέν σοι τώ μόνω Θεώ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Εικονίζειν τολμώντες, τά νοερά σου στρατεύματα, Τριάς άναρχε, στόμασιν αναξίοις βοώμέν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Ο εν μήτρα παρθενική χωρηθείς, καί τών κόλπων τού Πατρός μη χωρισθείς, σύν Αγγέλοις καί ημάς πρόσδεξαι, Χριστέ ο Θεός, βοώντάς σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Ασωμάτοις στόμασιν, ασιγήτοις τά Εξαπτέρυγα άδουσί σοι τόν τρισάγιον ύμνον, ο Θεός ημών, καί ημείς οι επί γής, αναξίοις χείλεσιν αίνόν σοι αναπέμπομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Παριστάμενα φόβω τά Χερουβείμ, εξιστάμενα τρόμω τά Σεραφείμ, τόν τρισάγιον ύμνον προσφέρει, ασιγήτω φωνή, μεθ' ών καί ημείς βοώμεν οι αμαρτωλοί, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τριαδικής μονάδος θεότητα, ασυγχύτω ενώσει δοξάσωμεν, καί τών Αγγέλων τόν ύμνον βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Ο υψίστη δυνάμει χερουβικώς ανυμνούμενος, καί θεϊκή δόξη αγγελικώς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καί ημάς τούς αμαρτωλούς, αναξίως τολμώντας κραυγάζειν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τή απροσίτω Θεότητι, τή εν Μονάδι Τριάδι, τών Σεραφείμ τόν Τρισάγιον αναπέμποντες αίνον, μετά φόβου βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Ως ύπνον τόν όκνον, αποθεμένη ψυχή, διόρθωσιν προς έγερσιν, δείξον τώ Κριτή, καί εν φόβω βόησον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Οράν σε μή τολμώντα τά Χερουβείμ, ιπτάμενα κραυγάζει αλαλαγμώ, τό ένθεον μέλος τής Τρισαγίας φωνής, μεθ' ών καί ημείς βοώμεν οι αμαρτωλοί, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Εις ουρανόν τάς καρδίας έχοντες, Αγγελικήν μιμησώμεθα τάξιν, καί εν φόβω τώ αδεκάστω προσπέσωμεν, επινίκιον ανακράζοντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Κατακαμπτόμενοι τώ πλήθει, τών ημών, καί μή τολμώντες ατενίσαι τώ ύψει σου, τήν ψυχήν σύν τώ σώματι κλίναντες, μετά Αγγέλων τόν ύμνον βοώμέν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Photagogika^{top}

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Εκ τρίτου ψαλλόμενα

ΗΧΟΣ Α'

Ο τό φώς ανατέλλων Κύριε, τήν ψυχήν μου καθάρισον από πάσης αμαρτίας, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Β'

Τό φώς σου τό αἶδιον, εξαπόστειλον Κύριε, καί φώτισον τά όμματα τά κρυπτά τής καρδίας μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'

Εξαπόστειλον τό φώς σου, Χριστέ ο Θεός, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'

Ο τό φώς ανατέλλων τώ κόσμω σου, τήν εν σκότει ψυχήν μου υπάρχουσαν, από πάσης αμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Φωτοδότα Κύριε, εξαπόστειλον τό φώς σου, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, κατάπεμψον ταίς ψυχαίς ημών, τό φώς σου τό αἶδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, φώς κατάπεμψον ταίς ψυχαίς ημών, διά τό μέγα σου έλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Φώς υπάρχων Χριστέ, φώτισόν με εν σοί, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

[top](#)